Digitized by Google

6
4-e
55 M

BIBLIOTECA NAZIONALE VITTORIO EMANUELE
6
3 F
42

G.4.e.55

AI c 292 f 30

Digitized by Google

Digitized by Google

CALLIGRAPHIA ROMANA.

Sive

THESAVRVS LINGVÆ LATINÆ:

In quo omnes Phraſes, & Formulæ elegantiores, quotquot exſtant in tribus Linguæ Romanæ Claſſicis Authoribus:

M. Accio Plauto Sarſinate,
P. Terentio Afro,
M. Tullio Cicerone Arpinate;

In gratiam & uſum Philologiæ ſtudioſorum per certos Titulos Locorum Communium colliguntur, ac diſponuntur.

Studio & Operâ

JOH. PHILIPPI PAREI.

BIBLIOTECA NAZ. VITTORIO EMANUELE ROMA

BIBL. S. A. V. ROM.

NEAPOLI NEMETVM
Impenſis Ionæ Rosæ Librarij Francofurtenſis,
Excudebat Heinricus Starckius.
ANNO ∞ IↃ CXVI.

Digitized by Google

Nobilitate generis, pietate, ac ſtudio florentiſſimis
Adoleſcentibus Frr.

CHRISTOPHORO à GROROD.
PHILIPPO à GROROD.

Magnifici, & Ampliſſimi viri

Dn. IOH. BERNHARDI à GROROD

Electoralis Palatinatûs Præfecti in VTZBERG & VMBSTAT &c.

Ad omnia ſumma natis Filiis:

Diſcipulis meis exoptatiſſimis,

Novam hanc & copioſam Calligraphiam Linguæ Latinæ

DONO. DICO. COMMENDO.

PAREVS.

DVO potiſſimùm ſunt, uti opinor, Adoleſcentes lectiſſimi, quæ hominem doctum reddunt, & litteratum: LECTIO inquam, & AUDITIO: quæ individuo quaſi quodam nexu cohærere mihi videntur, ita tamen, ut non æquabiliter ab omnibus promiſcuè requirenda eſſe cenſeã. Nam Auditionem

tionem tyronibus propriè deſtinandam, ſummèque commendandam eſſe, nemo ſanus inficiabitur. Provectioribus verò, & jam in arte, linguarumque cognitione nonnihil exercitatis, utramque, ſi quidem ita res & occaſio ferat, ſedulò conjungendam eſſe, prudentiorum omnium conſentientem opinionem eſſe autumo: hac tamen lege & conditione, ut quæcumque audita ſunt, atque lecta, fideliter memoriæ templo infigantur, & tamquam in ærario quodam tutiſſimo reponantur, indeque ad Vſum, qui laborum omnium Cynoſura eſt, & Helice, depromantur. Atque hinc eſt, quòd Veteres VSVM Muſarum Parentem, MNEMOSYNEN verò earundem Matrem ſapienter ſtatuerunt: quippe cùm neutra ſine alterius ope conſiſtere queat. Quoniam verò memoria quamplurimis ſæpe incommodis labefactari, atque debilitari ſolet, prudenter omninò ab ſtudioſis adoleſcentibus, quorum meſſis adhuc in herbâ eſt, EXCERPTA omnium eorum, quæ vel ab aliis audiviſſent, vel ipſi obſervatione laudabili digna legiſſent, conſcribenda cenſuerunt. Sic enim graviſſimè ſcribit Seneca Epiſt. 84. *Nos apes debemus imitari, & quæcumque ex diverſâ lectione congeſſimus, ſeparare. Melius enim diſtincta ſervantur. Deinde adhibitâ ingenii noſtri curâ & facultate in unum ſaporem varia illa libamenta confundere: ut etiamſi apparuerit, unde ſumptum ſit, aliud tamen eſſe quàm unde ſumtum eſt, appareat: quod in corpore noſtro videmus ſine ullâ operâ noſtrâ facere Naturam.* Idem ſenſit Plutarchus de Aud. Poetis. *Sicut inter paſcendum Apis florem, Capra germen, Sus radicem, aliæ beſtiæ ſemen, fructumve captant: ita legendis Poematis, alius hiſtoriam decerpit: alius ELEGANTIAE, & APPARATVI VERBORVM inhæret: alius*

verò quæ de moribus utiliter ſunt dicta : conſectatur. Huiuſmodi Excerpta Græci olim ἐκλογάς, ſive χρυσομαθείας, itemque σημειώσεις & παρεκβολάς appellarunt. Latini vel *Adverſaria*, vel *Commentarios* nominare voluerunt. Artifices LOCOS COMMVNES vocarunt. Optimè: meâ ſententiâ. Nam ut omnia naturæ tacito ſuo inſtinctо quodam in proprium ſuum locum feruntur; eâdem prorſus ratione, quæcunque ex quotidianâ hominum converſatione, aſſiduâque bonorum Auctorum lectione elicimus ea in Commentarios, ſive Locos Communes, tamquam in centrum, & locum proprium coniicimus, unde poſtmodum ſingula, ſi opus ſit, eruere iterum valeamus.

Non placet aliquibus viris doctis hæc ratio, ſcio. Sed profectò illi Excerptorum contemtores, pravam conſuetudinem Athenienſium mihi imitari videntur, qui ab eo tempore, quo Hyperbolus, abiectiſſimus nebulo, oſtraciſmo Alcibiadis fabricâ eſt condemnatus, neminem, cuius auctoritas urbi eſſet ſuſpecta, eo genere pœnæ, & exilii damnare voluerunt. Certè enim ingentem utilitatem huius ſtudii nondum pervidere illi potuerunt, qui operam iſtam excerpendi ſuſque deque habere ſolent. Quomodo enim ad ELOQVENTIÆ ſtudium (ut de hoc primùm dicam) longè præcellentiſſimum, quiſquam aſpirare poterit? quomodo dicendo tenere hominum cœtus, mentes allicere, voluntates impellere quò velit, unde autem velit, deducere valebit, niſi talem ſibi promum condum adornarit, illoque ſemper ſit inſtructus? Quomodo afflictos, iratos, crudeles, oratione ſuâ excitabit, delinibit, manſuetos reddet, niſi arma idonea ad eam rem ſibi conquiſiverit?

Sæpè equidem mirari ſoleo, quin & quandoque

Digitized by Google

deplorare non deſino, tot juvenes ſtudioſos inveniri, qui gravatim in hoc amœniſſimo florum fragrantiſſimorum Hortulo ſpatia faciant, ac potius ludo, ac joco, tempus conſumere ament ἐν τῇ λέσχαις, ſive etiam popinis, quàm in hoc Muſarum ampliſſimo campo ſe & ætatem ſuam firmare. Quid ni enim? Antigonus Rex Syriæ dicere ſolitus erat, ſe à libris accipere, quod à nullo amicorum reſcire poſſet. Verius id ego pronunciari poſſe credo de Excerptis, ſive Locis Communibus: illos videlicet ea nobiſcum communicare, quæ non ab amicis modò, verùm etiam ab ipſis libris nullo modo reſcire poſſumus. Tametſi enim Memoria multa complecti ſoleat, & debeat: non tamen illa omnia ita repetere poſſumus, uti quidem ante παράπτωμα τῶν πρωτοπλάστων parentum facultas illa ab Deo nobis conceſſa fuerat. Abiit illud tempus: mutata eſt hæc ratio. Quin potius ſic ſibi mecum perſuadebunt omnes Muſarum Myſtæ, Excerptorum Titulis adnotatis, ſummâque induſtriâ auctis, ceu imaginibus cereis nos torpentem ac languentem memoriam adjuvare, excitare, irritareque poſſe: ut omnia, de quibus dicere animus geſtiat, animo prius percurſa, & propè decantata habeamus: varia exempla, tàm veterum, quàm recentiorum adducamus: agenda, vel fugienda, dicenda, tacendave percalleamus: futura præſagiamus, cauſas rerum teneamus, maliſq; imminentibus præteritorum recordatione occurramus: de quibus omnibus copiosè & abundanter loqui valeamus. Nam ut in tabernâ medicamentariâ capſulæ ſingulæ in ſingulis locis, è quibus varia medicamenta depromi poſſunt, ſunt collocatæ: non aliter ſtudioſus ex ejuſmodi Titulis ſua verba juxta & res aufert, quas etſi adhuc diffuſas, & diſſipatas reperit: ita tamen dilata-

Digitized by Google

dilatare & explicare eas poteſt, ut auditores nihil illis inſtructius, nihil ornatius comprehendant. Antiſthenes olim cuidam ploranti librum amiſſum, in quem quicquid didiciſſet, retulerat, ita ſuggeſſit: Atqui iſta oportuit animo commendare, non chartis. Verè quidem. Sed quæſo te, num Memoria tibi tam firma, tam conſtans, ut quævis tibi audienti, legentive tàm ſubitò expromat? Vsque adeò profectò labilis illa eſt, ut omnia continere, divinitatis potius ſit, quàm mortalitatis: quemadmodum ſcitè loquitur *Imp. Iuſtinianus Conſtit. Tanta. §. 18. de confirm. digeſt. quæ inſerta Codici de Vet. Iur. enucleand.*

Conſideremus omnium Artium latifundia, & deprehendemus, nullam earum adminiculis iſtis carere facile poſſe. Hæc namque ſi deſint, adminiſtratorem Reipublicæ moroſiorem nullum, Theologum, Medicum, Philoſophum ineptiorem neminem, jure merito dicas. Proinde ſummi illi viri, Ariſtoteles, Plato, Xenophon ὁμοθυμαδὸν juvenes adhortari conſueverunt, ut contra ſenectutis infirmitatem, & memoriæ inconſtantiam, in herbeſcente ſuâ ætate, eiuſmodi Commentarios Verborum, & Rerum ſibi conficiant. Non alio certè fine Ciceronem legimus integrum ſibi Procemiorum librum ex variis Oratoribus concinnaſſe, quibus in Eloquentiæ ſuæ ſtudio commodè uti poſſet. Hortenſius Orator ſummus Theſes quaſdam, & Quæſtiones generales pro teſtibus & contra teſtes ſibi collegit. Eâdem diligentiâ Valerius Maximus variorum exemplorum theſaurum comportavit. Idem factitarunt Athenæus, ac Stobæus: & infiniti alii ex veteribus. Commemorarem quoque è recentioribus viros magnos, qui ſolo hoc Excerptorum ſtudio ad ſummum Eruditionis faſtigium

conſcenderunt, niſi in oculis omnium litteratorum cottidie jam verſarentur. Neq; ſane eſt, quod delicatuli multi ſibi abblandiantur in eo, dum lucubrationes virorum doctorum ſibi præſtò eſſe clamitant: èoque tædiosâ illâ diligentiâ nihil opus eſſe ſibi præpoſterè perſuadent. Quis enim illum hominem non monſtrum putet, qui alienis pedibus incedit, aut alienis oculis videt? Quis illum, qui ſpem & fiduciam rerum ſuarum in alio collocat, non dicat ſtultè plane agere? Similes prorſus mihi videntur Æſopico ruſtico, qui ſegetes ſuas demetendas amicorum fidelitati credidit: aut ſtolido illi Calviſio Sabino, qui effœtis & exoletis viribus, non proprio, ſed ſervorum robore armatus, in Campum Martium prodire auſus fuit. Quanto laudabilior Perſarum fuit conſuetudo? qui probro ſibi eſſe putarunt, ſi ferinâ veſcerentur carne, quam paterfamilias in proprio ſaltu non confeciſſet. Quapropter Plato in ſuâ Republicâ ſapienter hoc Edictum tulit, ne quis ex alieno puteo prius aquam hauriret, quàm Magiſtratui probaſſet, ſe diligenter operam navaſſe, ut ſibi in ædibus ſuis puteus foderetur, nec ſe id ullis ſumtibus impetrare potuiſſe. Nimirum rectè ab Ariſtotele pronunciatum eſt: τὸ ἴδιον ἐςὶν ἀγαπητότατον. Et Achilles Tatius inquit: τὰ αὐτοφυῆ ἔχει τ[illegible]ν ἡδονήν. Nam quemadmodum illi, qui feram aliquam in campo ſpatioſo inſectantur, multò plus delectationis percipiunt, quàm ſi ex Perſarum aut Romanorum conſuetudine in Amphitheatris amœniſſimis & ornatiſſimis, explicatis veſtibus, tabulis & ſignis propalam collocatis venarentur: ita etiam qui Locorum Communium ſylvam, proprio Marte, quod ajunt, adſtruunt, ita ut divitiæ, atque ornamenta eorum ingeniorum per quædam involucra atque inte-

integumenta perſpiciantur, ſibi melius conſulunt, quàm ſi iis, quæ alieno ſudore parata ſunt, fruerentur. Neque verò eadem eſt ratio ſtudiorum noſtrorum, quæ ſtirpium aut plantarum. Hæ etenim translatæ, & in alienam arborem inſitæ, uberiores ſæpè fructus proferunt, quàm forte naturali in loco protuliſſent: illa autem privatâ magis, quàm alienâ, domeſticâ, quàm externâ ope exſplendeſcunt. Nemo utique tam inſulſus erit, qui in alieno potius domicilio, ubi lites, iræ, odia, vindictæ vigent, quàm in proprio, tranquillè vivere eligat: ubi propriâ ſuâ ſupellectile ad omnem uſum liberrimè inſtructus eſſe poſſit.

Non mirabimini, Nobiliſſimi Adoleſcentes, me tanto conatu commendare vobis Electorum, ſive ἐκλογῶν curam, quam ab omni ævo quiſque litteratorum ſibi ſemper quàm commendatiſſimam habuit. Proprio equidem exemplo edoctus affirmare vobis poſſum, quantum hæc diligentia à primis annis mihi adjumenti attulerit.

Vt autem omnes ſanos in hoc, ad ſententiam meam accedere video, hujuſmodi χρηστομαθείας ad litterarum telam feliciter pertexendam, eſſe perquàm neceſſarias: ita paucos video, qui idem conſilium in iis fructuosè adornandis ſequi ſoleant. Ego verò ſalvis omnium aliorum judiciis, quid ipſe heic ſtudioſis adoleſcentibus conſulere ſoleam, breviſſimè & ſimpliciſſimè enarrabo.

Non hîc requirimus ambitioſam pompam, ceu multos curioſulos factitare ſcimus: neque ſubtiliòrem aliquam methodum Dialecticam attendendam eſſe arbitramur: ſed ſufficere judicamus, ſi Tituli quidam generaliores conficiantur, ſub quibus quaſi per Sa-

turam ſine ullâ compoſitionis illecebrâ, aut verborum delectu, exiliter, aridè, concisè, ac minutè adnotari poſſint ea, quę quiſque ex uſu ſuo olim futura perſentiſcere queat.

Omnis autem hæc ratio privati ſcrutinii (ut Apuleiano utar vocabulo) verſatur, vel in eruendis verbis: vel obſervatione Rerum. Hoc ceu filum Ariadnæ in perturbato ſtudiorum ſuorum labyrintho, ſequi neceſſe eſt omnes Muſarum candidatos. De Rebus poſterius dicam. Verborum obſervatio etſi levis videri poteſt, tamen ad omnem ſqualorem fœditatemque, quæ vel Silenos Alcibiadis exſuperet, abiici non poteſt, cùm omnes Eloquentiæ cincinni ex iis contexti ſint, & rerum ipſarum momenta inde pondus non exiguum ſortiantur. Vt enim Muſicæ occultæ (inquit fax illa Germaniæ *Melanchthon*) ita mutæ atque infantis doctrinæ nulla eſt gratia.

In Verbis igitur conſideratio ſuſcipi debet, vel Grammatica, vel Rhetorica. Grammatica ἐπιτήδευσις vel eſt ſimplex vel conjuncta. Simplex verborum ἐξεργασία verſatur in eruẽdâ ſignificatione vocabulorum ſingulorum: eâque vel propriâ vel tranſlatâ. Vbi diligenter notandum, quæ quibus attribui ſoleant: ac ſicubi inſolentior aliquis ſenſus ijs indatur, non inſuper habendus is humanitatis ſtudioſo. Atq; huic curæ peculiaris libellus aſſignandus, quem LEXICON appellare licet. Conjunctionem vocabulorum vulgó è Græco φράσιν nominant: Latini *Formulas.* Huic quoque obſervationi certum dabimus libellum: in quo ſub Titulis ſynonymis, omnes Elegantiæ ex præſtantiſſimis Authoribus conſignari debent. Dedimus iſtius καλλιγραφίας Linguæ Latinæ luculentum ſpecimen: quod vobis, adeòque omnibus philologiæ & Elo-

Eloquentiæ ſtudioſis nunc jam magnoperè commendamus. Rhetoricum ſtudium occupabitur in enotandis ijs Formulis, quæ ad partes Orationis ſive exornandas, ſive amplificandas, pertinere videbuntur. Atque hæc cura facilior eſt, neque tantum apparatum deſiderat. Oſtenderem hoc exemplis, niſi vivâ id potius voce, quàm ſcripto explicandum judicarem.

De Excerptis Realibus idem ſentiendum. Tituli quoque univerſaliores conficiendi ex omnibus diſciplinis, tam Theoreticis, quàm Practicis: in quibus ea, quæ ſub aciem oculorum & mentis ſeſe nobis ingerunt, conſignari debent: hoc tamen ordine, ut axiomata ſive Theſes, & πορίσματα primo loco ponantur, dehinc exempla ſubijciantur. Vbi non poſtrema cura quoq; eſſe debet ANTIQUITATIS, ſive Conſuetudinis omnium populorum. Huic verò ſtudio non quatuor, quinque, ſex, ſeptem Volumina comparanda dixerim, ſed Vnicum duntaxat: in quo unus quisque, quod ſuo inſtituto maximè conſentaneum viſum fuerit, excerpet. *Non eſt quod mireris*, (inquit Seneca Epiſt. 108.) *ex eadem materiâ ſuis quemq; ſtudiis apta colligere. In eodem prato Bos herbam quærit, Canis leporem, Ciconia lacertum.* Sæpè mirari ſubit vulgi errorem: quando quidam anxiè admodùm in hoc ſtudio Adverſariorum verſantes, omnium diſciplinarum præcepta, & Canones adnotare ſatagunt. Quam quidem curioſitatem rectè, ut opinor, Agellius in familiari quodam ſuo reprehendit lib 14.cap. 6. à quo cùm forte librum, ex multis, & variis ac remotis lectionibus elaboratum, accepiſſet, & ſine arbitris diligentius evolviſſet: *Proh Iupiter!* inquit, *Quæ miracula? Quo nomine fuerit, qui primus Grammaticus appellatus eſt, quot fuerint Pythagora*

goræ nobiles, quot Hippocratæ, & cuimodi Homerus fuiſſe dicat in Vlyſſis domo Σειρῆνες, *quam ob cauſam Telemachus cubans iuxtim ſibi cubantem Piſiſtratum non manu attigerit, ſed pedis ictu excitarit*: & quæ inibi ſequuntur alia vaniſſimæ curioſitatis argumenta. Talia negligi facile poſſunt: *quæ*, ut Seneca ait de brev. vitæ cap. 13. *ſive contineas, nihil tacitam conſcientiam iuvant, ſive proferas, non doctior videberis, ſed moleſtior.* Cæſaris Auguſti exemplum hic imitandum puto, qui teſte Tranquillo, *in evolvendis utriuſque linguæ Authoribus nihil æquè ſectabatur, quàm exempla, & præcepta publicè & privatim ſalubria: eaque ad verbum excepta, aut ad domeſticos, aut ad exercituum, provinciarumque rectores, aut ad urbis magiſtratus plærumque mittebat, prout quique monitione indigerent.* Eandem hanc rationem ſequuti ſumus in volumine noſtro, quod PHILOSOPHIAM COMICAM inſcripſimus: ac propediem cum ſtudioſis Antiquitatis, & Philoſophiæ communicaturi ſumus. Igitur jam hæc de Excerptis ſtrictim à nobis propoſita, ſufficere poſſunt, quorum πρᾶξιν ipſam in triplici noſtro FLORILEGIO luculentè propoſuimus.

Vobis verò, Diſcipuli ſuaviſſimi, ΚΑΛΛΙΓΡΑΦΙΑΝ noſtram, Linguæ Romanæ uberrimum quaſi quoddam Cornu-copiæ, propriè donare ac conſecrare viſum fuit, ut hac ratione publicè mei erga vos Amoris hoc documentum proſtaret: atque ita in Eloquentiæ ſtudio, cui operam ſedulam nunc datis, paratam aliquam dicendi copiam, ac varietatem orationis haberetis. Agite igitur, Iuvenes nobiliſſimi, & Magnifici veſtri parentis veſtigia inſiſtite, qui ſuo exemplo ad veræ Virtutis, & Honoris templum vos

pari

pari greſſu vult incedere: adeòque litteratæ Nobilitatis, cuius flos eſtis illibatus, omne punctum cum ſummo familiæ veſtræ Ornamento quondam reportare. Facite, Facite. Sic voveo in Deo, cuius benedictio ſpiritualis pariter ac corporalis vos cumulatiſſimè beet! Neapoli Nemétum. ANNO CHRISTI ∞ IↃ CXVI. Kall. Martij.

SENECA Epiſt. II.

Non prodeſt cibus, nec corpori accedit, qui ſtatim ſumtus emittitur.

ANDR. SCHOTTUS Lib. 2. Obſerv. Hum. cap. 58.

Ad hanc ferè formam concinnari exoptem SYNONYMA, *ſeu Polyonyma Linguæ Latinæ, locis Authorum breviter adſcriptis.*

LECTO-

LECTORI PHILOLOGO Salutem.

MEMINISSE *te credo, Lector benevole, quas ſpes tibi fecerim annis abhinc aliquot, quando primitùs in lucem darem M. Accij Plauti Comœdias, noſtrâ curâ elaboratas. Nimirum triplex* FLORILEGIUM *continuare inſtitueram ex Authore illo profundæ Latinitatis primipilari. Partem unam nunc nuper accepiſti,* LEXICON PLAUTINUM. *Alteram* PHRASEOLOGIAM *indigitavimus. Eccillam iam nunc tibi cum maximo fœnore. Neq; enim Plauti inibi continentur duntaxat purioris ſermonis floſculi: verùm etiam Afri Comici: nec non diſertiſsimi Romuli nepotum M. Tullij Ciceronis. Laudabilis ſcil. Antiquitatis Triga hæc eſt. Deſiderabis tertium ſtudij noſtri penſum* PHILOSOPHIAM. *Hîc ego aliquantulam moram deprecor. Vulgi veriverbium eſt:* Sat citò, ſi ſat benè. *& Comicus noſter:* Incipere multò eſt, *inquit*, quàm patrare facilius. *Neque enim nonum adhuc preſsi in annum.*

Cæterùm, quod monendus mihi eras: in præſenti Calligraphiâ ſæpiùs offendes Vindicationes meas in Plautum, contra punctiones Friderici Taubmanni: *quas ne in ſequiorem partem interpreteris*

ris, etiam atq; etiam rogo. Neque enim exiſtimare te velim, immemorem me fuiſſe illius Homerici: οὐχ ὅσιον φθιμένοισιν ἐπ' ἀνδράσιν εὐχετάασθαι. Notum quippe æquis iniquiſq; eſſe cupio, non poſt doctiſſimi viri mortem hanc mihi ſcribendi fiduciam natam eſſe, ſed iam paratam Editionem morte illius præventam. Fuit is, dum viveret, Amicus noſter haud è multis: quod ex quadam eius epiſtolâ ad me, tibi nullo negotio, uti confido, perſuadere potero: Illam ego nullo alio fine tibi legendam hîc exhibebo, quàm ut piiſſimis eius Manibus aliquod redhoſtimentum Felicis Memoriæ, & gratæ Recordationis Monumentum palàm heic ſtatuam. Sic igitur ille ad me.

Quæ in Plautum molitus es, Vir CL. vidi ante menſem, & gratulor hunc animum tibi, qui hodie paucorum, tui præſertim loci & ordinis. Gratulor etiam, te ibi copiam habere poſſe doctiſſimorum, & in his ſtudiis ſubactiſſimorum hominum, qui te juvare omni modo poterunt. Perluſtravi obiter, & multa præclara inibi, & emendata abs te, & explicata vidi, &, ut minas tuas video, præclariùs id fiet in Opere illo, quod aut edidiſti, aut propediem editurus es. Deus tibi det illud abſolvere bono iuventutis! Hac æſtate mea editio, cuius me pudet pigetq; (quod & publicè ſum profeſſus) iterùm ſub prælum vocabitur: quod te ſcire volui,

volui. Salve mi eruditiſſime Paree, & tecum ille compar tuus Rhodius. VVittebergæ 17. Martii 1610.

Hunc Amicum quis follis ſcævior mihi in noviſſimâ Plauti editione inſlarit, cur laborem? Socratis Oraculum nonne veriſſimum? Οὐ πάνυ ῥάδιόν ἐστιν εὑρεῖν ἔργον, ἐφ᾽ ᾧ οὐκ ἄν τις αἰτίαν ἔχοι. χαλεπὸν γὰρ οὕτω τι ποιῆσαι, ὥστε μηδὲν ἁμαρτεῖν, χαλεπὸν δὲ καὶ ἀναμαρτήτως τι ποιήσαντας μὴ ἀγνώμονι κριτῇ περιτυχεῖν. *Certè* Nulli patientius reprehenduntur, quàm qui maximè laudari merentur, *effatum Plinij eſt. Sed hæc hactenus.*

Illud quoque etiam præterire nolui, quibus editionibus uſus ſim, ut noris. In PLAUTINIS *ſecutus ſum Editionem meam, non illam quidem primorem, de quâ idem pronuncio, quod Taubmannus de ſuâ, eius me pigere, & tædere: ſed alteram, quam ſub acumine ſtyli adhucdum habeo: & cum tempore publicabo.* TERENTIANA *itidem ex illâ Editione deſumſimus, quam edere unà cum Plauto deliberatũ nobis eſt.* CICERONIS *exemplũ adhibui, quod mihi in manibus tum fuit, Pariſiis olim excuſum ab* Roberto Stephano *in octavâ formâ. Anno 1543. Quod ſi Gulielmianum, à Clariſſimo viro* Jano Grutero *foràs datum fuiſſet, utique illud unicè-unica norma mihi eſſe potuiſſet. Tantum eſt. Vale Lector Philologe: meisque cuicuimodi laboribus favere perge.*

Pareus.

THESAVRVS LINGVAE LATINÆ.

E tribus Claſſicis Authoribus M. Accio Plauto: P. Terentio Afro: M. Tullio Cicerone congeſtus.

A

Abalienandi, Abducendi.

Wenden/ Abwendig machen/ Abführen/ Abſondern/ Feind ſehlig machen/ Verſtoſſen/ Wegführen.

Sylla à me abalienatur, atque abducitur. Pſeud. 1. 1. v. 93.

Hanc alienam ab ſe videt. Hecyr. 1. 2. v. 83.

Ea res diſiunxit illum ab illâ. Hecyr. 1. 2. v. 85.

Ita nos abalienavit. So gar hatt er vns verſtoſſen. Heaut. 5. 2. v. 26.

Quid: ego vobis, Geta, alienus ſum? Phorm. 3. 3. v. 12.

Nec iſtuc in animum inducas tuum, alienum eſſe te. id eſt, te non eſſe meum filium. Heaut. 5. 4. v. 5.

Hic animus partim uxoris miſericordiâ
Devictus, partim victus huius iniuriâ,
Paullatim elapſu' eſt Bacchidi, atque tranſtulit
Amorem. Hecyr. 1. 2. v. 92. v. 93. 94.

Alius ab oculis meis illam in ignotum abducet locum? Phorm. 3. 3. v. 15.

Quoquò hinc aſportabitur terrarum, certum eſt perſequi. ibid. 3. 3. v. 18.

Abducere cognationem à conſuetudine. Tuſc.156.a
Aciem mentis a conſuetudine oculorum abducere. de Nat.54.b
Animum à cogitationibus abducere. de Fin.145.a
Animum à ſolicitudine abducere. Epiſt.48.a
Animos à defenſione abducere. de Orat.136 a
Aliquem à meretricio quaſtu abducere. pro Qu. 15. b & in Ant. 169.a
Se ab angoribus & moleſtiis abducere. Epiſt.70.a
Seruum ab aliquo abducere. pro Deiot.149.b
Diſcipulum à doctore abducere. de Orat.112. a
A religione ad quaſtum abducere. de D.99. b
Odoror quàm ſagaciſſimè, quò iudices deduci oratione facillimè poſſe videantur. Or.125.b
Vt is qui audit, ad fletum, miſericordiamque deducatur. de Orat. 125. b
Illud quod eò, quò intendas, ferat, deducatq;, cognoſcendum eſt. de Or.96 a
Eloquentiâ deducimus perterritos à timore; & conſolamur afflictos. de N.56.a
Voluntatem impellere quò velis: vnde autem velis deducere. de Orat.87. a
Quem nulla conditio pecuniæ ab ſummâ integritate continentiaq; deduxerit. Qu.Fr.291.a
De prauitate animi deducere aliquem. Qu. de F.211.a
Quod inſtituit referre de religione, ab eo deduci non poteſt. Epiſt. 2. b
Neque legis improbiſſima pœna deductus eſt, quo minus, &c. Epi. 236.a
De ſententiâ deduci aliquem. At.25.a
De fide deducere aliquem. in Ver.71.a
De animi lenitate deducere. in C.110. b
A mente conſilioq; deduci aliquem, in V.27.b.*pro*: amentem, aut dementem fieri.
Cùm ipſa res animum auditoris à nobis alienat. Ad Heren. lib. 1.p.7.
Non alienos animos habemus. De Amicit.*p.195.*
Alienatus eſt à Collegâ noſtro Metello. De Amicit.*p.211.*
Voluptates ſæpe maiores partes animi à virtute detorquent. Off. lib.1.p.78.
Agros vectigales pop. Romani abalienare. contra Rullum p.128.

Vectiga-

Vectigalibus abalienatis, ſocijs vexatis Ibid.p.131.

At verò Pompeij voluntatem à me abalienabat oratio mea. Phil. 11.p.353.

Totum ſe à te abalienavit Dolabella. Ad Attic.lib.14.p.456.

Qui vos, quos favendo retinere potuerunt, invidendo abalienarunt. Epiſt. ad Fam.lib.1.pag.16.

Qui à Senatu hominem clariſſimum abalienauerunt. Epiſt. ad Fam.lib.1.p.19.

Abbreviandi. *Vide* Brevitatis.

Abdendi. Abſcondendi. Includendi. *Vide Titulo*, Occultandi.

Aberrandi. *Vide etiam* Erroris.

Fehlen/ Verfehlen/ Irre gehen.

P*Ver aberravit inter homines à patre.* Men.Prol.v.31.

Si aberrare ad alia caperit, ad hac revocetur oratio. Offic. lib.1.p.54.

Vereor ne nihil coniecturâ aberrem. Ad Attic.lib.14.p.462.

Animus aberrat à ſententiâ, ſuſpenſus curis maiorib. Phil. 7. p. 476.

Abeſſe non poteſt, quin: Tantum abeſt vt: Tantum abeſt ne. Elegantes formulas efficiunt, quas vulgus ignorat. Diſcantur itaque ex Cicerone. Idem valent quod: *Alienum & diſiunctum eſſe, abhorrere, aberrare.* *Ger.* Es fehlet ſich nicht/ Es wirt kaum fehlen. *Galli ſic efferunt:* Il ne s'en faut gueres.

Abeſſe non poteſt, quin eiuſdem hominis ſit probos improbare, qui improbos probet. Orat.220.a

Prorſus nihil abeſt, quin ſim miſerrimus. At.180.a

Aberis non longè, quin hoc à me diſcerni velit. At.143. b

Tantum abeſt vt libertatis inimicos ornem, vt effici nō poſſit, quin eos tam oderim, quàm Rempublicam diligo. in A.231.a

Tantum abeſt vt aliquam bonam gratiam mihi quaſiſſe videar, vt multas etiam ſimultates intelligam me ſuſcepiſſe. pro Clu. 17.b

Tantum abeſt vt id conſentaneum eſſet, vt maxime etiam repugnaret. A.8.b

Is enim qui occultus & rectus dicitur, tantum abeſt vt ſe indicet, perficiet etiam vt dolere alterius improbe facto videatur. de Fin.76.a

Tantum abeſt vt malum mors ſit, vt verear ne homini nihil ſit non malum aliud certè, ſed nihil bonum aliud potius. Tuſc. 164.b

At Philoſophia quidem tantum abeſt, vt perinde ac de hominum vita eſt merita, laudetur, à pleriſque neglecta, à multis etiam vituperetur. Tuſc.164.b

Tantum abeſt vt ſcribi contra nos nolimus, vt id etiam maximè optemus. Tuſc.173.b

Tantum abeſt vt hæc beſtiarum cauſſa parata ſint, vt ipſas beſtias hominum cauſſa generatas eſſe videamus. de N.58.a

Tantum abeſt vt amicitiæ propter indigentiam colantur, vt ij qui opibus & copiis, maximè virtute præditi, in qua plurimum eſt præſidij, minimè alterius indigeant, liberaliſſimi ſint & beneficentiſſimi. de Am.106.a

Tantum abeſt, ne (quod ij, qui hoc aut magiſtrorum inopia, aut ingenij tarditate, aut laboris fugâ non ſunt aſſecuti, ſolent dicere) eneruetur oratio compoſitione verborum, vt aliter in ea nec impetus vllus, nec vis eſſe poſſit. Or.219. b

Itaque tantum abſuit, vt inflammares animos noſtros, ſomnum iſto loco vix tenebamus. deClar.190. b

Tantum porro aberat, vt binos ſcriberent, vix ſingulos confecerunt. Att.211. a

Dixerim me vel plurima vincula tecum ſummæ coniunctionis optare, & ſunt amoris arctiſſima: tantum abeſt, vt ego ex eo quo adſtricti ſumus, laxari aliquid velim. Att.89. b

Qui altiore animo ſunt, totos ſe ad ſtudia doctrinæ conferunt: qua in vita tantum abeſt, vt voluptates conſectentur, etiam curas, ſolicitudines, vigilias ſuſcipiunt. de Fin.138.b

---

Abducendi. *Vide* Abalienandi.

Abeundi. Abſcedendi. Abſentiæ. Diſcedendi.
Eundi. Exeundi. Itineris. Migrandi.
Proficiſcendi.

Weichen/

Weichen / Abweichen / Abtretten / Außtretten / Vertriechen / Wandern / Weggehn / Heraußgehn / Heraußfallen / Scheiden / Abſcheiden / Heimgehn / Von dannen gehen / Zu hauß ſich begeben / Abweſend ſein / Verreiſen / Außgehn / Verrucken / Fortgehn / Hinaußmachen / Außlauffen / Außfallen. Durchwandern / Herfürtretten.

N*Vnquid vis?* Formula eſt diſcedentis apud Plautum ſæpius repetita: etiam Terentio vſurpata. Amph. 5. v. 45. *Vide Lexicon Plautinum.* Horat. 1. 1. Satyr. 9. v. 6. Terent. Eun. 2. 3. v. 48. *Rogo numquid velit.*

Ab iſtâ non pedem diſcedit. Aſin. 3. 3. v. 13.

Ne quoquam pedem efferat. Capt. 2. 3. v. 96.

Quò illum nunc proripuiſſe foras ex ædibus dicam? Capt. 3. 4. v. 1.

Migrare certum eſt iam è fano foras, Curc. 2. 1. v. 1.

Ego abſceſſi ſilens, paulùm ab illis. Epid. 2. 7. v. 53.

Num oculis conceſſi tuis. Pro, *ab oculis.* Epid. 5. 2. v. 16.

Duc te ab ædibus. Pack dich von hauß. Bacch. 4. 2. v. 11.

Abire ab aliquo per bonam gratiam. Mitt guttem willen ſcheiden. Mil. 4. 3. v. 32.

Nimis diu abſtineo manu. Moſt. 1. 3. v. 133. *Abſtinere manu* eſt, *non accedere ad aliquem. Contrarium eſt:* Adire manum: *pro, ad aliquem aggredi.*

Iam ego me recipiam domum. Perſ. 3. 3. v. 4.

Age illuc abſcede procul è conſpectu meo. Gehe mir auß dem geſicht. Perſ. 4. 2. v. 6.

Abire hinc non properas grandi gradu. Truc. 2. 2. v. 31.

Ceſſo hinc me aboliri. Truc. 2. 7. v. 68.

Concede huc à foribus. Men. 1. 2. v. 48.

Seſe commodùm huc advorterat in plateam noſtram. Eunuch. 2. 3. v. 48.

Non domo exſulo nunc. Eunuch. 3. 5. v. 63.

Ab eâ ſeſe revellere. Hec. 4. 1. v. 30.

Iam ut limen exirem. Wie ich zur Thür hinauß gieng. *Hecyr.* 3. 3. v. 18.

A fratre quæ egreſſa eſt meo: id eſt, ex ędibus fratris. Phor. 5. 1. v. 5.

Quod ſi ſit, ut me excutiam, atque egrediar domo, id reſtat. Phorm. 4. 1. v. 20.

Quæ me propter exanimatum citius eduxi foras. Ich hab mich bald hinauß gemacht. Hecyr.3.3.v.4.

Foras ſimul omnes proruunt ſe. Sie lauffen alle hinauß. Eunuch.5.5.v.51.

Homo ipſe nuſquam eſt. Man kan jhn nirgends finden. Eunuch.3.4.v.5.

Iter hac habui. Eunuch.5.9.

Evénit ſenibus ambobus ſimul iter, illi in Lemnum, ut eſſet, noſtro in Ciciliam ad hoſpitem antiquum. Phorm.1.2.v.15.

Pergam quó cœpi hoc iter. Hecyr.1.2.v.119.

Ain' tu tibi hoc incommodum eveniſſe iter? Hecyr.3.4.v.11.

Ille autem bonus vir nuſquam apparet Eunuch.4.3.v.17.

Profectò hoc verè dicunt: ſi abſis uſpiam, aut ubi ſi ceſſes evenire ea ſatius eſt, quæ in te uxor dicit, & quæ in animo cogitat irata, quàm illa, quæ parentes propitij: uxor ſi ceſſes, aut te amare cogitat, aut amari Adelph 1.1.v.3.4.5.6.7.

Præterquàm tui carendum quòd erat. Heaut.2.4.v.20.

Modò me intrò ut corripui timidus. Hecyr.4.3.v.5.

Audi ne longè abeam, moriens quid dicat Epicurus. de Fin.84.b *Vbi obſervetur formula:* longè abire: *Latini, quod alio modo dicitur,* alte repetere, *aut ut Barbari dicunt,* petere aut ſumere aliquid à longinquo, remotiora exempla petere.

Quaſi vero mihi difficile ſit, quamvis multos nominatim proferre, ne longius abeam, vel tribuleis, vel vicinos meos. pro Sext. Roſc.25.b

Vt ne longius abeam, declarat iſta aſcriptio eſſe aliquid. pro Cæcin.303. b

Non longè abieris: num ius civile veſtrum ex libris cognoſci poteſt? Ep.104.b

Etſi hoc fortaſſe non poterit ſic abire. de Fin.125. b. *Vbi peculiaris formula notanda, pro quâ vulgus dicit:* Hoc non ſic tranſibit: tu plus audies.

Ad ſummum non poſſunt iſthæc ſic abire. Att.222. b

Mirabar, ſi hoc ſic abiret. Terent. in And.

Non hoc tibi ſic abibit. in Catil.

Videte quò deſcendam, iudices. pro Font.276. a

Viri boni, cùm experiundi poteſtas non eſt, timide & pedetentim huc deſcendunt. pro Qu.9. a

Subito nunc mutata voluntate ad accuſandum deſcẽdere. in V. 53.a

Non

Non qui odio inimicitiarum ad accuſandum, ſed qui ſtudio accuſandi ad inimicitias deſcenderent. pro Muræn.137.a

Sic conſtitueris iudicē non deſcenſurum quenquam ad hanc accuſationem fuiſſe, cui vtrum vellet, liceret. pro Cæl.37.b

Quanto minus eſt ad iuris ciuilis per diſcendi occupationem deſcendendum. de Or.107.a

Si nihil in Lepido ſit, deſcenſurum ad extrema. &c. Epiſt.166.a

Alterutram ad conditionem deſcendere vult Cæſar, vt &c. Epi. 118.b

Ad omnem animi remiſſionem ludumq; deſcendere. in V.96.a

Conſenſus populi Ro. iam deſcendit in cauſſam. in A.225.a

Deſcendere in aliquod certamen. Tuſc.118.b

Deſcendere in magnam dimicationem vitæ. ad Her.27.b

Cur ipſe Pythagoras & Ægyptum luſtravit, & Perſarum magos adijt? cur tantas regiones Barbarorum pedibus obijt? de Finib. 145.a

Cùm obierit Legatus Ægyptum & Syriam. de Som.127.

Vt noſtras villas obire, & mecum lecticula concurſare poſſis. Epiſt. 95.b

Cui noſtrûm non licet fundos ſuos obire, aut res ruſticas inuiſere? de Or.126.b

Obire omnes provincias. contra Rull.73.a

Quò facilius & noſtras obire domos, & ipſe à ſuis coli poſſet. pro Cæl.41.a

Ego Siciliam totam L. diebus obij. in V.133.b

Altera nota eſt, cùm tribuatur rebus aut negotijs quæ exequimur aut peragimus.

Quantum cæteris ad res ſuas obeundas conceditur temporis. pro Arch.189.a

Cùm neque privatam rem maritimam, neque publicam iam obire poſſemus. pro Pomp.14.a

Obire negotia. pro Pomp.10.b

Qui tantum modò reciperet, quantum videret ſe obire poſſe. Qu. de Pet.121.a

Id enim, etſi erat deliberationis, tamen obire non potui. id eſt, mare tranſire. At.128.b

Tantum reſtitiſſet urbis, quantum flamma obire non potuiſſet. in Catil.116.b

Vrgere illi vt loco nos moverent. Qu.Fr.308.a

Movere aliquem ſenatu. pro Clu:42.b

Poſtquam ille Canuſio moverat. At.134.b
Sed moveri poſſeſſionibus, amiciſſimis ſedibus ac diis penatibus, negant oportere. contra Rull.77.a
Vt veros herades moueat, in eorum locum ipſe ſuccedat. Offic. 67.a
Nec te moveas iſtinc tam infirmâ valetudine. Ep.77.b
Movere caſtra ex aliquo loco, & vaſa colligere. in V.209.a
Ac vero Diogenes liberius, vt Cynicus, Alexandro roganti, ut diceret, ſi quid ſibi opus eſſet: Nunc quidem paululum à Sole abſis: officiebat videlicet apricanti. Tuſc.246.b
Grues loca calidiora petentes, mare tranſmittunt. de Nat.51.a
Crotonem petamus. At.154.a
Per Macedoniam Cyzicum petebamus. Ep.235.a
Naves Rhodum petentes vidi. Off.62.a
Iter à Vibone Brunduſium petere contendi. pro Plan. 279.b
Dyrrachium petere contendi. pro Plan.280.a
Si potuiſſemus, quò contendimus, pervenire. Or.206.a
Tarſum veni, inde ad Amanum contendi. At.79 a
Mihi dubium non eſt, quin Brunduſium contendam. Att.127.a.
Plato Ægyptum peragravit. de Fin. 141.a
Agros & nemora peragrare. de Ar.249.a
Cùm quidam omnes provincias ſe peragraſſe gloriaretur. de Or. 132.b
Arabes autem, & Phryges, & Cilices, campos & montes hyeme & æſtate peragrantes. de Diuin. 100.a
Ægyptum peragrare, luſtrare, pedibus obire. de Fin.145.a
Et ob eam cauſam urbe relictâ, rura peragrantes, ſæpe ſoli ſumus. Off.52.b
Eloquentia omnes peragrauit inſulas: & peregrinata tota Aſia eſt. de Clar.169.a
Poſſum omnes latebras ſuſpicionum peragrare dicendo. pro Cor. 48.b
Oratorem dicendo peragrare per animos hominum, ſenſus, menteſque pertractare. de Or.104 a
Maria pedibus peragrare, claſſibus montes. Or.88.a
Fama de interitu Clodij fines imperij Rom. iam peragrauit. pro Mil.420.b
Cn. Pompeij res geſtæ omnes gentes cum clariſſimâ victoriâ terrâ mariq; peragrarunt. pro Cor.57.b
In his locis, quæ à Brunduſio abſunt propius quàm tu, biduum aut triduum,

triduum, nihil auditur novi. Att.232.a

Tu illam manum mihi cura vt praſtes, quoniam propius abes. Att.lib.1.p.5.

Propius à morte abeſſe. de Senect 93.a

Antiquitas, quæ quò propius aberat ab ortu, & divina progenie, hoc melius ea cernebat. Tuſc.153.b

Cùm cœlum diſceſſiſſe viſum eſt, atque in eo animaduerſi globi. de D.100.a.b.

Marſico bello cœlum diſceſſit. h. e. ut vulgus: Cœlum ſe aperuit. de Diu.121.a

Ita te nec terræ fremitus, cœli diſceſſus, &c. terrebunt. de Diuin. 128. a

Cœlum diſceſſu meo diſceſſit à ſeſe. de Cla.190.a

Qui cùm terra diſceſſiſſet, magnis quibuſdam imbribus in illum hiatum deſcendit. Offic. 59. b

Is magnitudine timoris à conſtantia, atque à ſeipſo diſceſſit. de D. 132. a *A ſe diſcedere, pro:* immutari, & ſui diſſimilem fieri, *ſæpe vſurpatur.* Vulgò dicitur: *in ectaſin incidit.*

Modò audivi quartanam à te diſceſſiſſe. At.122.b

Si iſtius hæc tanta iniuria impunita diſceſſerit. in Verr.215.b

Mihi placebat ſi firmior eſſes, vt te Leucadem deportares, &c. Epiſt.256.b

Studium nihil prodeſt perveniendi aliquò, niſi illud, quod eo, quò intendas, ferat, deducatq; cognoris. de Or.96.a

Hoc tibi antea explicandum eſt, quàm illuc proficiſcare, quò te dicis intendere. de Or.114.a

Si iſte quò intendit, in Manliana caſtra pervenerit. in C. 101.b

Vt eò, quò intendit, maturè cum exercitu perveniat. pro Mur. 128. b

Ego dum naves, &c. parantur, excurro in Pompeianum. At. 168.b & 231.b

Fortaſſe excurremus menſe Septembri legati ad Piſonem. Att. 1. b

Excurrat aliquis, qui hoc tantum malum filio ſuo nuntiet. in Ver.89. b

Mandavi vtriq; vt ante ad me excurrerent, vt tibi obviam prodire poſſem. Ep.35. b

Sic, *Excurro in fines hoſtium & agros. id eſt,* depopulor. **Ein auß fall thuen/Streiffen.** vnde *Excurſiones.*

Habent propinquam provinciam, quò facile excurrunt. in Verrem.110.a

Carthago excurrere ex Africâ, & imminere populo Rom. videtur. contra Rull.83.b

Via illa excurſionibus Barbarorum eſt infeſta. de Pro.60.b

Nam qui volunt pœnam in aliqua ſubterfugere aut calamitatem, eò ſolum vertunt: hoc eſt, ſedem & locum mutant. pro Cæc. 304 a

Hanc ante amittere non potuiſſent, quàm huius ſolum ciuitatis mutatione vertiſſent. pro Cornelio.

Vertere ſolum exilij causâ. pro Qu. 10.a

Quò vertendi, hoc eſt, mutandi, *ſoli causâ venerant.* pro Dom. 229.a

Paulò poſt eſſe ferunt nunciatum Simonidi, vt prodiret. de Orat. 141 a

Scio te in publicum non prodire. At.125.b

Cauendum eſt etiam, præſertim ſi ipſe ædifices, ne extra modum ſumptu & magnificentiâ prodeas. Off.28.b

Vt in ſcenam ſine ſubligaculo prodeat nemo. Off.26.a

Citat præco voce maxima Legatos Æmonenſes, procedit vnus Aſclepiades: prodeant. pro Flac.153.a

Teſtes vna ex domo prodeant. pro Flac.150.b

Prodire in aciem. E p.79.a

Si hac conſuetudo ſerpere ac prodire cœperit. I.V.65.b

Prodire obviam alicui. pro Mur.140.b

An ego tibi obviam non prodirem E p.39. a *Vide Tit.* Obviandi.

Miſſos faciant patronos, ipſi prodeant. Or 219. a

Eloquentia ſerò prodijt in lucem. de Cla,168. a

Nec ita multum provectus, reiectus ſum. in A.354.a

Atque etiam homines agreſtes inani ſpe ad aquas vſque Puteolanas provehuntur. in A.216. a

Nihil ergò adiuvat procedere & progredi in virtute, quo minus miſerrimus ſit, antequam ad eam pervenerit. de Fin.120 b

Qui naturâ doctrinaq; longe ad virtutem proceſſerunt. de Finib. 111. a

Qui proceſſerit aliquantulum ad virtutis aditum, nihilominus in miſeriâ eſt, quàm ille, qui nihil proceſſit. de Fin.100.a

In fugam ſe conferre. pro Cæc.198. a

Aliquò ſe conferre. de Or.161. b. Ep. 1990.b.

Iter aliquò conferre. Ep.174. a

Iter

Iter aliquo verſus conferre. At.10.b. *Vulgo* vertere, *aut* convertere ſe aliò, Viam ſuam vertere aliò.

Cùm autem anno poſt è Siciliâ me recepiſſem. Brut.p.616.

Ego me de Cumano movi ante diem. Jch hab mich vor tag vfgemacht. Ep.Att.l.4 p.121.

A rectâ conſcientiâ non tranſverſum unguem diſcedere. Nicht eines fingers/ oder haar breit abweichen. Ep Att. l. 13.p. 410.

Tranſverſum digitum diſcedere. Acad.l.2 p.32.

A ſenis latere nunquam diſcederem. de Attic.p.183.

In veſtra tecta diſcedite. In Catil. p.205.

Qui ſimulac pedem limine extulerat. Cœl.104.

Abigendi. Amoliendi. Amovendi. Arcendi. Depellendi. Deiiciendi. Deturbandi. Expellendi. Extrudendi. Fugandi. Reſiſtendi.

Außſtoſſen / Wegjagen/ Abſchaffen/ Hinaußwerffen/ Ablehnen/ Außjagen/ Verſtoſſen/ Verjagen/ Abwerffen/ Vmbſtoſſen/ Vmbreiſſen.

Anum foras extrudit. Aul.prol.v.38.

Quin tu mihi adornas ad fugam viaticum. Epid. 5. 1. v.9.

Iurgio tandem vxorem abegi à januâ. Men.1.2.v.18.

Protelat virum. h. e. longè abigit. Merc.Arg.2.v.12.

Simul autem pleniſſimè eos, qui adverſum eunt, ciſpellito. Merc. 1.2.v.5.

Iam hinc olim invitam domo extruſit ab ſeſe. Merc. 2.3. ver. 22.

Sarcinam imponam ſeni. Jch will den alten abſchaffen. Moſt. 1 2.v.28.

Vbi odium occaperit, illam extrudet. Ciſt. 2.1.v.53.

Vt properes noſtra amoliri omnia. Pſeud 2.v.67.

Libidinem, odium, inuidiam, metum, cupiditatesq; omnes amouere. Pro Aulo Cluent.p. 73.

Exigam hercle ego te, ex hac decuriâ. Perſ.1.3.verſ.63.

Ego cum meis dictis malis his foribus atque hac repuli, reieci hominem. Bacch.4.3.v.19.

An legibus daturum pœnas dices, ſi illam ejecerit ſcil. *domo:* Phorm.4.3.v.2'.

Vno ore auctores fuère, ut præcipitem hanc daret: id eſt, eiiceret, expelleret. Ibid. v.20.

Eò amantem invitum Pamphilum extrudit pater. Hecyr. 1. 2. v. 98.

Quod ſi ſciſſem, illa hic maneret potius, tu hinc iſſes foras. Du hetteſt hinauß gemůſt. Hecyr 2.1.v.15.

Tyndaritani ſtatuam iſtius deturbarunt. in V.221.a

Cùm parietes diſturbabas. Par.119 a

Quid ſi cæmentum bonum non haberem, deturbarem ædificium. Quint.Fr.328. b

Deturbare aliquem de poſſeſſione. Parad.121.a

De fortunis omnibus P. Quintius deturbandus eſt. pro Quint. 8.a.

Illi ſtatuam iſtius deturbant, affligunt, comminuunt, diſſipant. in P.99.a

Deturbari ſpe & poſſeſſione. Ep.198.b

Sed hoc ſcito, tuos veteres hoſtes, novos amicos, vehementer literis perculſos, atque ex magna ſpe deturbatos iacere. Ep.61. b

Quæro qui ſint iſti optimates, qui me exturbent, cùm ipſi domi maneant. At.134 a

Cùm Senatum à gubernaculis deieciſſes, populum è navi exturbaſſes. pro Dom.218.a

Exturbare homines è poſſeſſionibus. pro Syl.180.b

Exturbari & expelli ex agris. contra Rul.82. a

Exturbare aliquem bonis patriis. in V. 118. a

Miſerum eſt, exturbari fortunis omnibus. pro Qu.17.b

Exturbari domo, & expelli domo. pro Clu 20. b

Conſules ex Italiâ profugiſſe, cunctum Senatum, totam Italiam eſſe effuſam. pro Deiot.145.b

Magno timore perculſa civitas tota ad te ſe cum coniugibus & liberis effundebat. ad Att.274.a

Antonij immanem & fœdam crudelitatem è iugulis noſtris, membris & viſceribus avertit. Phil.14.p.541.

Cuius acerrimum impetum cohibere potuit. Phil.14 p. 541.

Ab aris & focis ferrum flammaq́; depellit. Sest.p. 45.

De manibus veſtris effugit. Pro Sext. Roſc. p.48.

Ex vrbe aliquem repellere. Auß der ſtadt jagen. pro L. Flacc. p.g.264.

Ipſum cautorem alieni periculi ſuis propriis periculis terruiſſet. Sest p.9.

Magni animi eſt, quem de ſuſceptâ causâ nulla contumelia, nulla vis, nullum periculum poſſit depellere. Ligar.p 302.

Ita avocatur à Mutinâ, vt ab vrbe tanquam peſtiferâ flammâ arceatur. Phil.6.p.431.

Vt poſſeſſores ſuis ſedibus pellantur. Offic.lib.2.p.96.

Vt avaritia pellatur etiam minima ſuſpicio. Offic.lib.2.p.96.

Quæ magis arceat homines ab improbitate omni. Paradox. 3.p. 229.

Abliguriendi. Abſumendi Conſumendi. Dilapidandi. Ganei. Heluandi. Intemperantiæ. Libidinis. Luxuriæ. Luxus. Patrimonij. Prodigalitatis. Profuſionis.

Vide etiam Sumtuum.

Verſchwenden / Verſchwelgen / Verzehren / Verthuen / Verfreßen / Verpauſiren / Schwelgen / Gut verpraſſen / Durchjagen.

N*Emo illorum explere tartaream ingluuiem poteſt.* Aul. ſc. Fetam velis.p.3.

Tuis ſceleſtis falſidicis fallaciis delaceraviſti, deartuaviſtiq; opes. Capt.5.v.13.

Rem confregit filius. Trin.1.2.v.71. Horat. lib.1.Sat.2.v.62. *Rem patris oblimare.* Sein gut verfeihlen.

Comedere rem. Sein gut verfreſſen. Trin.2.4.v.15.

Luxuria ſumptus ſuppeditare vt poſſis. Aſin.4.1.v.10.

Rem omnem abſente patre abſumit. Moſt.Arg.v.2.

Contruncare cibum. Stich.4.1.v.48.

Is rem paternam me adiutrice perdidit. Trin.Prol.v.13.

Itidem patria abligurierit bona. Eun.2.1.v.4.

Quid te futurum cenſes, quàm aſſiduè exedent? Heaut.3.1.v.53.

Dies noctesq; bibite, gracamini, amicas emittite libertate, paſcite paraſitos, obſonate pollucibiliter. Moſt.1.1.v.61.

Haud intermiſſum eſt bibi, ſcorta duci, gracari, fidicinas, tibicinas ducere

ducere. Moſt.4.2.v.43.

Amare validè capi hic meretricem: illicò res exulatum ad illam ibat clam patris. Mercat.Prol.v.42.

Lacerari valde ſuam rem. Ibid. v.48.

Per nos quidem hercle egebit, qui ſuum prodegerit. Merc.5.4.ver. 63.

Si quis prohibuerit, plus perdet clam, quàm ſi prohibuerit palàm.

Trahere, exhaurire me, quod qui rem ab ſe, domum
Ratione peſſumâ, atque lenonis optumâ:
Omni quod modo, quoi iuvenis ipſe parſerit:
Ne videret funditare ac perdere. Merc.Prol.v.56. & ſeqq.

Pergite quomodo occapiſtis, bibite, pergræcamini, Eſte, effercite vos, ſaginam cædite. Moſt.1.1 v.61.

Dies noctesque eſtur, bibitur, nec quiſquam parſimoniam adhibet: ſagina planè eſt. Moſt.1.3.v.79. *Vide Lexicon Plautinum* Sagina.

Lepidam & ſuavem aliquam cantionem occipite comœdicam, vbi perpruriſcamus, vſque ex vnguiculis. Stich.5.5.v.19.

Argentum οἴχεται : periit, evanuit. *Vide Lexicon Plautinum:* Argentum. Trin.1.4.v.17.

Dum tempus ad eam rem tulit, ſivi animum vt expleret ſuum. And.1.2.v.17.

Animo morem geſſero. And.4.v.17.

Domus ſumptuoſa, adoleſcens luxu perditus. Adelph. 4.7.v.42.

Id illa vniverſum abripiet, haud exiſtimans, quanto labore partum. Phor. . .v.11.1.

Dilapidare argentum. Phor.5.8.v.4.

Et tibi perdere talentum hoc pacto ſatius eſt, quàm illo minam. Heau.3.1.v.66.

Sumat, conſumat, perdat: decretum eſt pati Heaut.3.1.v.56.

Priuſquam dilapidet noſtras triginta minas. Phor.5.8 v 4.

Vtinam tam aliquid facilè invenire poſſis, Phædria, hoc quàm peribit. Eunuch.2.1.v.4.

Rei minùs temperans. Phorm.1.5.

Itidem patria qui abligurierat bona. Eunuch. 2. 2.v.4.

Sane hercle homo voluptati obſequens fuit, dum vixit: & qui ſic ſunt, haud multum hæredem adjuvant: ſibi verò hanc laudem relinquunt: vixit, dum vixit bene. Hecyr.3.5.v.9.

Illius animum, qui nunc luxuriâ & laſciviâ diffluit. Heaut. 5.1. 1v.36.

M. Antonius publicam dilapidabat pecuniam, ærarium exhauriebat, minuebat vectigalia. Octa.329. b

Cùm omnem pecuniam ex ærario exhauſiſſetis. contra Rullum 86.

Exhaurire ſentinam urbis. At.18.a

Si exieris, exhaurietur ex urbe tuorum comitum magna & pernicioſa ſentina reipub. in C.99. b

Ærarium exhaurire, remp. compilare. in Vat.29.b

Immanes quæſtus, quos M. Antonij tota exhauſit domus. in Ant. 169.a

Tantum vini in Hippiæ nuptiis exhauſeras, vt tibi neceſſe eſſet vomere. in Ant.172. b

Vno mehercule Catilina exhauſto, releuata mihi videtur reſpub. in C.205.b

An temperantem eum dices, qui ſe in aliqua libidine continuerit, in aliquâ effuderit? Par.116.a

Plures iam pavones confeci, quàm tu pullos columbinos. Epiſt. 138. a

Qui ſuam rem non minus ſtrenuè, quàm poſtea publicam confeciſſet, egeſtatem & luxuriam domeſtico lenocinio ſuſtentauit. Poſt. 06.a

Res iam univerſas profundam. Att.22.a

Pecunias profundere in eas res, quarum memoriam aut breuem, aut nullam ſint relicturi omnino. Off.44.b

Profuſis ſumptibus vivere. pro Q. 7.b

Quanti & quàm profuſi ſumptus. pro Clu.25. a

Patrimonia ſua profuderunt, fortunas ſuas abligurierunt. in Catil.106.a

C. Cæſar patrimonium ſuum effudit. Quanquam non ſumus uſi eo verbo, quo decuit: non enim effudit, ſed in ſalutem reip. collocavit. in A.24.a

Effundere patrimonium. Off.44.a

Quis tam profuſus ac perditus nepos ſic diſſolutus fuiſſet? pro Qu. 7.a

Privata luxuria, profuſa epulæ. pro Mur.141. b

Profuſa luxuries. pro Cæl.46.b

Conſumere Matrimonium. Contra Rull.p.94.

Veteres illorum, illibataſq; divitias in profundiſſimum ſuarum libidinum gurgitem profundit. Seſt.p.47.

Vt bona ſolus comeſſet. Seſt.p.54.

Qu'

Qui quaſi meâ culpâ bona perdidit. Seſt. p.55.

An tu comediſti? tu meo periculo gurges, & vorago patrimonij heluabare. Seſt. p.55.

Effundit patrimonium, ne fœnore trucidetur. Cœl. 108.

Num ærarium exhauſerit, & rempub. compilarit. in Vat. p.76.

Libidines totum diſſipaverunt. de Orat. 12. p.410.

Profuſis ſumptibus vivere. pro Quint. p.54.

Sperat ſe poſſe, quod adeptus eſt, per luxuriam effundere, atque conſumere. pro Sext. Roſc. p.38.

Domum per hoſpitium exhaurire & exinanire. in Verr. p.533.

Perfregit ac proſtrauit omnia cupiditate, ac furore, vicit pudorem libido, timorem audacia, rationem amentia. pro Aul. Cl. pag.9.

Verùm fac me multis debere, & in his Plancio, utrum igitur me conturbare oportet? pro Plancio p. 323. *Hoc enim propriè eſt* conturbare & Decoquere fortunas ſuas *apud Ciceronem: quod docuit Budæus in ff. prioribus pag. 363. & pag. 347. vbi explicat locum* Ciceronis de Finib. lib. 2. p.137. *Nolim enim mihi fingere ἀσώτους, ut ſoletis, qui in menſem vomant, & de conuiuiis auferantur, crudique poſtridie ſe rurſus ingurgitent: qui ſolem (ut aiunt) nec occidentem umquam viderint nec orientem, qui conſumtis patrimonijs egeant.* Plautus *noſter vocat,* Lacerare ſuam rem. *Vide locum paulò ante.*

Pecuniam profundere. pro Aul. Cluent. p.31.

A maioribus noſtris poſſeſſiones relictas diſperdere, & diſſipare. Contra Rull. p.92.

Patrimonia ſua profuderunt, fortunas ſuas abligurierunt. in Luc. Cat. p.183.

Exhauſiſti ærarium. Piſ. p. 191. & pro Seſtio p.52. *Ærarium exhauriri videbatur. Vide* Ærarij.

Omnes fortunis privavit. Piſ. p.195.

Summas frangit infirmatq́; opes. Rab. p.274.

Per eaſdem tabulas innumerabilem pecuniam diſſipaviſti. Phil. 2. p.532.

Quonam modo illa tam multa, quàm paucis non dico menſibus, ſed diebus effudit? Phil. 2. p.363.

Oceans mediusfidius vir videtur tot res tam diſſipatas, tam diſtantibus in locis poſitas, tam cito abſorbere potuiſſe. Phil. 2. 4. 363.

Nolite mirari hæc tam celeriter eſſe conſumta: non modò unius patrimo-

patrimonium, ſed vrbes, & regna celeriter tanta nequitia devorare potuiſſet. Phil. 2. 164.
Patrimonium ſuum effudit. Phil. 2. p. 385.
Portenti ſimile videbatur, tantam pecuniam tam brevi tempore perdi potuiſſe. Phil. 5. p. ...
Pecunia publica diſſipata eſt, atque effuſa. Phil. 6. p. 629.
In Conſulatu pecuniam publicam maximam diſſipavit. Phil. 7. p. 441.
Fortunas noſtras diſſipat. Phil. 8. p. 448.
Non poſſunt non prodigè vivere, cùm effundunt ſua. Philip. 11. p. 482.
In luſtris, popinis, aleâ, vino, tempus ætatis omne conſumpſit. Phil. 13. 518.
Intemperans ſum in eius rei cupiditate. Epiſt. Att. lib. 13. p. 416.
Caueant intemperantiam meminerint verecundiæ. 1. Offic. p. 29.
Profundere pecunias. Offi. 2. p. 86.
Quæ brevi tempore maximas copias exhaurire poſſint. Paradox. 6. p. 237.

Abſolvendi. Ceſſandi. Concludendi. Deſiſtendi. Exitûs. Finiendi. Finis. Extremitatis. Deſinendi.

Enden/ Volbringen/ Verfertigen/ Volführen/ Außmachen/ Zu ende bringen/ Vergehn/ Auffhören/ Außgehn.

Poſtquam opus meum, vt volui, omne perpetravi, hoſtibus fugatis. Pſeud. 5. v. 54.
Aliquando oſculandi melius eſt, vxor, pauſam fieri. Rud. 4. 6. v. 1.
Finem ſtatuere orationi. Hecyr. 1. 2. v. 21.
De illo iam finem faciam dicendi, mihi peccandi cùm ipſe de ſe finem non facit. Phorm. prol. v. 23. 24.
Hominem iſtum impuriſſimum quàm primùm abſolvitote. **Fertiget jhn ab.** Adelph. 2. 4. v. 17.
Defunctus iam ſum. **Ich hab die Sach zum Ende gebracht.** Phorm. 5. 3.
Cupio in hac re iam defungier. Phorm. 5. 8.
Tranſegi: id eſt, rem ad finem perduxi. Phorm. 5. 3. v. 16.

Tute ipſe his rebus finem præſcripſiſti pater: id eſt, termi-num, metam. Andr.1.1.v.120.

Quid hic cœptat? aut quò evadet hodie? Phorm. [illegible] 1.

Quám timeo, quorſum evadas? Andr 1.1.v.96.

Denique ita tum diſcedo ab illo, ut qui ſe filiam neget daturum. ibid.v.117.

Heri ſemper lenitas verebar quorſum evaderet. And.1.2.

Miſera timeo, hoc incertum quorſum accidat. Andr.1.5.

Poſt illa nunc primum audio, quid illo ſit factum. Andr.5.4.v.34.

Poſtremò adeò res rediit: **die Sach iſt endlich dahin kommen.** Heaut.1.1.v.61.

Quid illâ filiâ amici noſtri, quid futurum eſt? Phorm.5.3.

Ni ſanè cura eſt, quorſum eventurum hoc ſiet. Hecyr.1.2.

Vereor, ne iſtæc fortitudo in nervum erumpat denique. **ſie möchte einmal einen böſen Außgang gewinnen.** Phorm. 2.1.

Noſtra cauſſa in nervum potius ibit: id eſt, peribimus, *vel* decipiemur. Phorm.4.4.

Sanè nollem hunc exitum. Adelph.5.1.

Mitte orare: **Höre auff zu bitten** Andr. 5.4.

Omitte de te dicere. Eunuch.5.6.

Potius ut deſinas? Adelph.4.1.

Nauſea iam planè abiit: **der Eckel iſt vergangen.** Att.126.a

De loco quidem nunc abiit peſtilentia. Epiſt.232.b

Illa mea quæ ſolebas antea laudare, ô hominem facilem! ô hoſpitem non gravem! abierunt. Epiſt.137.b

Literæ, quibus in extremis erat, ſibi inſidias fieri. Att.225.a

Epiſtola, in qua extrema ſcriptum erat. Att.219. a

Iovis oratio, quæ eſt in extremo illo libro. Qu.Frat.310.a

In extremo tertio libro de hac parte pollicetur ſe deinceps eſſe dicturum. Off.54.a

Vt in extremo tertio ſcribis. de D.82 a

Illud me, mi Attice, in extrema ferè parte epiſtolæ commovit. At. 88.a

Bellum affectum videmus, & verè ut dicam, penè confectum, id eſt, maxima ex parte geſtum. de Pro.73.a

Vt ea quæ per ipſum affecta ſunt, perfecta reipub. tradantur. de Pro.74.a

Quum verò affecta iam propè æſtate, uvas à ſole miteſcere tempus eſt. Oecono.

Idem

Verba melius in ſyllabas longiores cadunt. hoc eſt, deſinunt. Or. 216. a

Et in ſpondeos cadit comprehenſio. Or. 219. b

Articulus ad numerum cadens. Or. 20. a

Cum proſpero flatu fortuna vtimur, ad optatos exitus provehimur. Off. 36. b

Sulpitium longius, quàm voluit, popularis aura provexit. de Ar 154. a

Ad capita rerum perveni. Merc. 3. 4. v. 24.

In eum iam res rediit locum. Heaut. 23. v. 118.

Ad exitum perducere. Ad Her. l. 4. p. 84.

Ad quem exitum ſunt perventura. de Inv. l. 1. p. 169.

Ad exitum pervenire. Orat. ad Brut. p. 656.

Exitus exitiales habere. in Ver. p. 49.

Itaque quemadmodum expediam exitum huius inſtitutæ orationis, non reperio. Ep. fam. 1. 3. p. 87.

Non faciam finem rogandi. Ep. Attic. l. 16. p. 517.

Quem habet exitum? And. l. 1. p. 17.

Finem facere. And. l. 2. p. 34.

Templum iam omnino opere eſt integrum. in Verr. p. 212.

Nec vos exitum reperitis. Cic. de Nat. Deorum. l. 1. p. 43.

Priuſquam ad finem veniam. Acad. l. 2. p. 48.

Ipſorum virtutem laus exitum reperire non poteſt. de Finib. lib. 1. p. 118.

Ad exitum perduci non poterit. de Fin. l. 2. p. 171.

Finem illi tenuerunt. de Fin. l. 4. p. 223.

Ex quo facile intellectu eſt, cùm vtrique, patefactâ atque explicatâ ſententiâ ſuâ, ad eundem exitum veniant, verbis eos, non re diſſidere. de Fato p. 291.

Et ſi ne tum quidem finem vitiorum faciet, gravius iactabitur. de Vniu. p. 383.

Ad exitum quæſtio adducta eſt. Quæſt. Tuſc. l. 5. p. 456.

Propoſitis bonorum malorum finibus, officium omne peruertent. Offi. 1. p. 5.

Ad exitus optatos pervehimur. Offi. l. 2. p. 11.

Abluendi. *Vide* Vaſorum.

Abſcedendi. *Vide* Abeundi.

Abſcondendi. *Vide* Occultandi.

Abſtinendi. Vitandi.

Enthalten/Abhalten/Abſtehen/Meiden/Verhütten/Vnterlaſſen.

Vrbanis rebus ſe abſtinere. Caſ.1.1.v.13.

Nimis diu abſtineo manu. Moſt.1.3.v.131.

Credo in tenebris conſpicatus ſi ſis me, abſtineas manum. Pſeud. 2.v.9.

Quem neque fides, neque iuſiurandum, neque illum miſericordia repreſſit, neque reflexit. Adelph.3.2.v.9.

Comprimam me. Heaut.1.2.v.26.

Non manum abſtines maſtigia? läſſeſt du mich nicht geben? Adelph.5.7.

Facis adeò indignè iniuriam illi, qui non abſtineas manum. Heaut.3.

An tu pol tibi poſthac comprimito iſtas manus. Cenſen' vero? ibid.

Illa ſe abſtinere ut potuerit? Hecyr.1.2.

Tuſſes, ſcreatus abſtine. Heaut.2.2.

Nulla autem re conciliare facilius benevolentiam multitudinis poſſunt ij, qui Reip. præſunt, quàm abſtinentia & continentia. Off.49.b

Sic in provincia nos gerimus, quod ad abſtinentiam attinet, ut nullus teruncius inſumatur in quenquam. Att.77.a

Iuſtitia, abſtinentia, clementia tui Ciceronis reminiſcunt. Att. 76.b

Nunc denique incipiunt credere fuiſſe homines Romanos hac quondam abſtinentia. pro Pomp.11.b

Traducere munus extraordinarium ſumma abſtinentia. Att. 72.a

Poſſum multa dicere de provinciali eius in eo magiſtratu abſtinentia. pro Seſt.1.a

Imperatorem debere abſtinere manus, oculos, animum à coniugibus: à liberis ab auro, gazaque regia. pro Pom.16.b

Domitas habere libidines, coercere omnes cupiditates noſtras tueri, ab alienis mentes, oculos, manus abſtinere. de Or.101.a

Manus abſtinere ab alienis pecuniis. in Verr.236.b

Qui cum in conuivium veniſſet, ſi quicquam calati adſpexerat, manum abſtinere non poterat. in Verr.211.a

Con-

Confugis ad Phyſicos eos, qui maximè in Academia irridentur, à quibus ne tu quidem iam te abſtinebis. Acad.14.b

Quid auctoritas noſtra, qui à cæteris coniurationis cauſſis abſtinuimus. pro Syl.182. b

Abſtineant in hoc iudicio manus, animosq; ab hoc ſcelere nefario. in Verr.73,a

Poſtulatur ab omnibus, vt ab ijs ſe abſtineant maximè vitiis, in quibus alterum reprehenderunt. in Verr.148.b

Ab obſcœnis voluptatibus abſtinere, minime difficile eſt. Tuſc. 246. b

Homines tenebras & ſolitudinem nacti, nullo dedecore ſe abſtinent. de Fin.98.a

Iurgiis & litibus abſtinere. de Diu.101.b

Maledicto, aut maledictis abſtinere. in At.161.b. Att.287.a

Faba quidem Pythagorei vtique abſtinuere. de Diu. 133.a

Conſilium eſt, ſuffocare vrbem & Italiã fame: deinde agros vaſtare, vrere, pecuniis locupletum non abſtinere. At.140.a

Nihil agrius factum eſt nullo labore meo, quam vt manus ab illo appellatore abſtinerentur. in Verr.234.a

Vix homines manus à te abſtinere poſſunt. pro Sen.31.a

Alexander cum interemiſſet Clytum familiarem ſuum, vix à ſe manus abſtinuit, tanta vis fuit pœnitendi Tuſc.236.b

Quod me ad vitam vocas, vnum efficis, vt à me manus abſtineam. Att.41. b

In iudicio abſtineant manus animoſq; à ſcelere nefario. in Verr. p.149.

Abſtinere manus ab aliquo. in Verr.p.485.

Ab auro gazaq; regiâ manus, oculos, animum cohibere. pro leg.Man.p.654.

Etenim qui ſuperiore anno Senatu caruiſſet. Seſt. p.32.

Decet non ſolùm manus, ſed etiam oculos abſtinentes habere. Offi. p.1.57.

Abſumendi, *Vide* Abliguriendi.

Abſurditatis, Impoſſibilitatis.

Vngereimbt/Vnmüglich.

G*Arriet, cui neque pes vnquam, neque caput compareat.* Capt. 3.4.v.81.

Non ocyus quivi, ſi me Dædaleis tuliſſem remigiis. Amph. ſc. DI voſtram v. 51.

Simul flare ſorbereq́ haud facilè factu eſt, Moſt. 3. 2. v. 105. *Vide Philoſoph Plaut.* Actionum.

Tu aquam à pumice nunc poſtules. Perſ. 1. 1. verſ. 1.

Eſt hoc auribus animisq́ hominum abſurdum. pro Q. Roſc. p. 48.

Abundantiæ. Accervi. Copiæ. Cumuli. Superfluitatis. Redundantiæ.

Vide etiam Divitiarum.

Vberfluß/ Vberflüßig/ Reich/ Reichlich/ Vollauf haben/ Häuffig haben.

VT frumento affluam. Pſeud. 1. 2. v. 57.

Dapſiles ſumtus facere Moſt. 4. 2. v 66.

Nam hæc illuc cornucopia eſt, vbi ineſt quicquid volo. Pſeud. 2. 3. v. 5.

Ita vinariorum habemus domi noſtra delectum. Pœn. 4. 2. v. 16.

Vrbs eruditiſſimis hominibus, liberaliſſimisq́ ſtudiis affluebat. Arch. p. 346.

Aceruum efficiunt vno addito grano. Acad. l. 10. 27.

Non enim ſum copiam, quam potui, quia dubitatio in re nulla erat, perſecutus. Cic. de Fin. l. 5. p. 279.

Vt earum rerum copia ſit, quæ ſunt neceſſaria. Offi. l. 2. p. 225.

Circumfluere omnibus copiis atque in omnium rerum abundantiâ viuere. de Amic. p. 203.

Nam domeſticis exemplis abundamus. parad. 6. p. 239.

Verba efferveſcentia, & paulo nimium redundantia. de Orat. 118. a

In verborum definitionibus neque abeſſe quicquam debet, neque redundare. Ibid.

Vt nihil neque prætermittatur, neque redundet. Or. 207. b

Neque in Antonio defuit hic ornatus orationis, neque in Craſſo redundauit. de Or. 144. a

Cùm pituita redundet, aut bilis in corpore. Tuſc. 213. b

Ipſa illa pro Roſcio iuuenilis redundantia multa habet attenuata quadam etiam paulo hilariora. Or. 106. b

Vrbs eruditiſſimis hominibus, liberaliſſimisq́ ſtudiis affluens. pro Arch. 186. a

Vita

Vita affluens voluptatibus. de Fin. 83. a
Homo divitiis affluens. de Am. 106. a
Omnium rerum affluentibus copiis ditari. Off. 31. a
Homo bonitate affluens. pro Q. Roſc. 49. b
Affluens bonis omnibus. de Nat. 12. a
Conſul unguentis affluens. pro Seſt. 6. b
Homo affluens omni lepore & venuſtate. in V. 265. a
Domus ſcelere omni affluens. pro Clu. 57. b
Homines otio nimio, & ingeniis uberrimis affluentes. de Orat. 148. a
Non pauca ſuis adiutoribus large effuſeq; donabat. pro S. Roſc. 22. a. pro Cæl. 45. b

---

Accedendi. Adeundi. Aditûs. Adventûs. Aggrediendi. Appellendi. Conveniendi. Ingrediendi. *Plura vide Titulo* Eundi.

Kommen/Gehen/Herbeigehen/Herbeikommen/Herbeinahen/Herzugehen/Antretten/Herfürtretten/Antreffen/Begrüſſen/Eyntretten/Anreden/Ankunfft erwarten/Ankommen/Antritt/Anſpruch/Anſprechen/Zuſammen kommen.

ACcedere, aliquid, pro, Conſentire: *vide Tit.* Conſentiendi.
Ad ædes noſtras nuſquam adiit, quanquam propè eſt. Aul. 1. 2. v. 24
Adire ad aliquem Aul 2. 2. v. 25.
Congrediar, contollam gradum. Aul. 5. v. 6.
Illis impuris omnibus adii manum. Aul. 2. 7. v. 8. *Vide Lexicon Plautinum,* Adire Manus: & Manus. Vbi formula hæc ab uſu vulgi remota, dilucidè explicatur. Pertinet autem propriè ad Titulum *Doli, Decipiendi:* vbi vide.
Capi rurſum verſum ad illas pauxillatim accedere. Epid. 2. 2. v. 63.
Ita res ſubita celeriter mihi hoc homine conuento opus eſt. Curc. 2. 3. v. 23. Caſ. 2. 8. v. 68.
Redeo in Senatum rurſus. Mil. 2. 6. v. 109.
Foras Gedemene, eſt qui illam conventam eſſe vult. Pœn. 5. 2. p. 159.

Per angiportum rurſum te ad me recipito illac per hortum. Perſ.4. 5.5.v.6.

Is heri in portum huc navi venit veſpere. Pœn. prol. v. 114.

Siciliam tetigit. in Verr. p.23.

Claſſe ad locum appellere. in Verr. p.474.

Me vxori exoptatum credo aducturum domum. Amph. 2.2.v.2.

Certè enim illi me expectatum optatò aduenturum ſcio. Amph. 2. 2.v.26.

Haud me dinvita domum recipit ſuam, Amph. 2.2.v.3.1.

Vnde nunc agis te? **Wo geheſtu hin**: Moſt. .4.v.2.

Neque edepol ego prandi, neque hodie hoc intrò tetuli pedem. Men. 4.2.66.10.

Tu huc poſt hunc diem pedem non feres. Men. 4.3.v.18.

Contollam gradum. Bacch. 3.6.v.6.

Num te pudet prodire in conſpectum meum cum iſto ornatu? Mer. 5.1.v.

Hic ad me rectâ adijt viâ. Mil. 2.6.v.9.

Ego intra ædes huius nunquã, vbi habitat, penetraui pedem. Men. 5.2.v.64.

Vide, ne ille huc ſe inruat. Adelph 4.2.v.11.

Expecto quàm mox recipiat huc ſeſe Geta. Phorm. 4.3.v.1.

Volo ſcire, atque hominem conuenire. Adelph. 1.2.v.74.

Tam incommodè illis fors obtulerat adventum meum. Hecyr. 3. 3.v.10.

Adeámne ad eum. Andr. 4.1.

Accedo ad pediſſequas. And. 1.1.

Convenire aliquem. **Zu einem gehen.** Andr. 1.3. & Hecyr. 3.4.

Quantum poteſt, nunc conveniendus Phormio eſt. Phorm. 5.7.

Non hoc de nihilo eſt, quòd Laches me nunc conventam eſſe expetit. Hecyr. 5.1.

Congredere actutum: **Sprich ihn bald an/ ehe er hinweg gehe.** Phorm. 5.6.

Adij te heri de filia, ut veni, itidem incertum amiſti. Hecyr. 2.2.

Hi gladiatorio animo ad me affectant viam. Phorm. 5.7.

Ehodum ad me: id eſt, veni huc. And. 1.2.

Ad te advenio ſpem, ſalutem, auxilium, conſilium expetens. And. 2.1.

Cùm illò advenio. **Als ich dahin komm.** And. 2.2.

Huc

Huc face ad me ut venias: Sihe daß du zu mir komſt. Andr. 4.2.

Haud auſpicatò huc me appuli. Andr. 4.6.

Si id ſciſſem, nunquam tetuliſſem pedem. ibid.

Hem Davom tibi: Da kompt er her. And. 5.2.

Quid tu Athenas inſolens? ſcil. venis. ibid.

Hi gladiatorio animo ad me affectant viam. Phorm. 5.7.

Sponſæ pater intervenit: kompt darzu. And. 4.4.

Vide ne ille huc prorſus ſe irruat: Daß er nicht hierein komme gelauffen. Adelph. 1.2.

Vbi ventum ad ædes eſt: Als wir zum Hauß kommen. Heaut. 2.2.

Vbi de improviſo interventum mulieri. ibid.

Horſum pergunt. Sie kommen hieher. Hecyr. 1.4.

Cur non rectà introibas? ſanè quia verò hæ mihi patent ſemper fores. Eunuch. 1.2.

I jam nunc intrò. Andr. 2.5.

Continuò hic ſe conjicit intrò. Heaut. 2.2.

I intrò. Hecyr. 4.3.

Sequere me intrò. Hecyr. 5.4.

Modò me intrò ut corripui timidus. Hecyr. 3.1.

Advenis modò? admodum. Jetz allererſt. Hecy. 3.5.

Quantam obtuli adventu meo lætitiam Pamphilo hodie? quot commodas res attuli? quot autem ademi curas? Hecyr. 5.3.

Illa conſpiratio conflata ita reſtincta eſt, ut nulla ſcintilla compareat. Erſcheinen Antequam. 194.b

In Thucydide orbem orationis deſidero, ornamenta comparent. Or. 220.a

Nobis quidem pueris oratio hæc omnium optima putabatur, quæ vix iam comparet in hac turba novorum voluminum. de Cla. 175.b

Omnis ſuſpicio in eos ſervos, qui non comparebant, commovebatur. pro Clu. 35. b

Pompeium non comparére, nec in Balearibus omnino fuiſſe. Att. 186.a

Quæ ita fortuna deformata ſunt, ut tamen natura incoata compareant. pro Syl. 81.a

Magno timore percuſſa civitas tota ad te ſe cum coniugibus & liberis effundebat. Att. 274.a

Nos qui antequam ad dicendum ingreſſi ſamus, obruimur ambitione. de Or.92.b

Qui ingredior ad explicandam rationem ſententiæ meæ. Epiſt. 19 a

Ij qui ingrediuntur ad ſtudium. de Or.92. b

Timidè ingredior ad hoc genus diſputandi. de Fa.140. b

Qua vobis ianua, ſum ingreſſus in cauſſam. Ep. 78. b

Magna ſpe ingredior in reliquam orationem. in Ant.210. b

Quo die primum in ſpem libertatis ingreſſus ſum. in Anton. 120.a

In exilium eijciebam? quem iam ingreſſum in bellum eſſe videbam. in Cat.197.a

Nam neque aſſiliendum ſtatim eſt ad illud genus orationis, &c. nec cum in eam rationem ingreſſus ſis, celeriter diſcendum eſt. de Orat.28.b

Maturius venimus, ſi ventus eſſet, in Pompeianum navigare mihi. Acad.quæ. lib.2.p.8.

Omnem diſputationem in adventum tuum differo. Ep.fam.l.2.p.38.

Sperare alicuius adventum. Ep.fam.l. 4.p.102.

Cum aduentum Partorum acerrimè expectarent: Ep. fam.l. 15. p.469.

Summâ curâ expectavi aduentum tuum. Ep.fam.l. 16.p.502.

Accedere ad aliquem. de Orat.l.2.p.426.

Facere omnibus conueniendi ſui poteſtatem. Phil.8.p.456.

Ex aliis aliisque partibus conuolarit. ad Her.l.4.p.131.

Eò maximarum rerum frequentiſſima quotidie advocationes fiunt. in Verr.p.211.

Conſiſtere, & conuentum agere in Verr.p.498.

Vultum alicuius ſubire. pro Quint.p.36.

In fundo pedem poſuiſti. pro Cæcin.p.59.

In oppidum accedere noluit, quòd erat difficili aſcenſu, atque arduo. in Verr.p.436.

Convenire aliquem. Ep.fam.l.3.p.66.

Acceſſione non ita probabili uti. de Fin.l.2.p.145.

Nullum aditum habere poteſt in urbem. de Fin.l.4.p.222.

Quo cùm patefactus eſſet aditus. Quæſt.Tuſc.l.5.p.475.

Clam inter ſe convenire non deſiſtebant. Contra Rull.p.106.

Si tua copia nobis ſemper fieret. de Fin.l.5.p.284.

Qui ſe ad claros & ſapientes viros contulerunt. Offi.l.2.p.82.

Acci-

Accidit. Contingit. Evenit. Obtingit.

Zutragen/ Geſchehen/ Gewöhnlich.

N*imia mira mihi quidem exorta ſunt.* Men. 5.7.v.50.
Porro aliud autem quod cupiebam contigit. Pſeud. 2. 3. v.26.
Expecto quo pacto mea techna proceſſura ſint. Pœn. 4.1.v.1.
Præter ſpem evenit. And. 1.6.v.5.
Eventum omnino omiſiſſet. Quæſt. Tuſc. l.1.p.330.
Hoc uſu venire iis ſolet. in Verr. p.353.
Uſu venit. pro Quint. p.17.
Quod Erucio accidebat, idem mihi uſuvenit. pro Sext. Roſc. p.50.
Quid gnato obtigerit, me abſente audiſtin? Phorm. 4.1.
Neſcis quid mihi obtigerit certè: ſed quid mihi obtigerit ſcio. Andr. 5.6.
Atque hoc confiteor, iure obtigiſſe. ſcil. *mihi.* **Es iſt mir recht geſchehen.** Andr. 3.5.
Dij voſtram fidem, quàm ſæpè fortè temerè eveniunt, quæ non audeas optare! Phorm. 5.1.
Niſi ſanè cura eſt, quorſum eventurum hoc ſiet. Hecyr. 1.2.
Quæ nec opinanti accidunt. Hecyr. 3.3.
Miſera timeo, hoc incertum quorſum accidat. Andr. 1.5.
Communia eſſe hæc: fieri poſſe, ut ne quid animo ſit novum. Phor. 1.5.
Nemini ego plura acerba eſſe ex amore homini unquam oblata credo. Hecyr. 1.3.
Evenire ea ſatius eſt, quæ in te uxor dicit, & quæ in animo cogitat irata, quàm illa, quæ parentes propitij. Adelph. 1.1.
Evênit. **Es hat ſich alſo zugetragen.** And. 5.4. & Phorm. 1.2.
More hominum evênit, ego ut quod ſum nactus mali, priùs reſciſceres tu, quàm ego, tibi quod evênit boni. Andr. 5.6.
Nunquam edepol quidquam jamdiu, quod magis vellem evenire, mi evenit, quàm quòd modò ſenex intrò ad nos venit errans. Eunuch: 5.7.
Id gaudeo, propter me hiſce aliquid eſſe venturum mali. Eunuch 5.6.

Verùm

Verùm aliter evenire multò intelligit. Prolog. Andr.

Quàm paucos reperias meretricibus fideles evenire amatores! Hecyr. .1.

Si quid præter ſpem evenit: tuum eſt mihi ignoſcere. Andr. 4.1.

Præter ſpem evenit: ſentio: hoc malè habet virum. Andr. 2.6.

Sæpe eſt, cùm, &c. id eſt, accidit. Hecyr. 1.1.

Non uſus veniet, ſpero. Jch hoffe es ſol nicht geſchehen Heaut. 3.2.

Si uſus veniat. So eß geſchehe. ibid.

Nulla mihi res poſthoc poteſt jam intervenire tanta, quæ mihi ægritudinem afferat. Heaut. 4.2.

Iocularium in malum inſciens penè incidi. Es were mir ſchier ein Böß widerfahren. And. 4.5.

Si eſt, ut dicat, velle ſe redde: ſin eſt autem, ut nolit, rectè conſului meæ. Hecyr. 4.1.

Nunc venit idem vſu mihi, quod tu tibi ſcribis, Att. 117. a

Quid quòd vſu memoria patrum venit? Or. 101 a

Quid poteſt miſerius aut acerbius vſu venire? pro Qu. 8. b

Diceret enim præmeditatum fuiſſe, quid ſibi eſſet vſu venturum. ad Her. 7. b

Cùm præſertim mihi uſu venturum non arbitrarer. Ep. 38.

Verebar ne ita caderet, quod nunc etiam vereor. Epiſt. 30. a

Augurum reſponſis multis multa incredibiliter vereor cecidiſſe. de Leg. 176. b

Nihil mihi optatius cadere potuit. At. 40. a

Hæc res quemadmodum ceciderit, ſcire velim. At. 38.

Sanè ita cadebat vt vellem. At. 41. b

Sed hoc cecidit mihi peropportunè. de Or. 110. a

Quod melius caderet, non vidi. Ep. 122. b

Verùm hoc adhuc percommodè cadit. in Ver. 67. a

Aliter cecidit res ac putabam. Ep. 74. a

Aliter cecidit res atque opinabar. Ep. 88. b

A te mihi ſemper omnia honeſtè ac iucundè ceciderunt. Quin. Fr. 303. a

Horum ego vix attigi pennlam, remanſerunt tamen, cecidit bellè. Att. 216.

Quoquo modò ea res huic quidem cecidit. At. 120. b

Vt cum ipſi nihil alteri ſcientes incommodarint, nihil ipſis incommodi

modi

modi cadere poſſit. pro Qu.9.a
Si minus fortiſſimi viri virtus ciuibus grata cecidiſſet. pro Mil. 117.b
Quid caſurum ſit, incertum eſt. Ep.241.a
Verebar quorſum id caſurum eſſet. At. 51. b
Sed ita cadebat, vt alter, &c. de Clar.177.b
Inſperanti mihi, ſed valde optanti cecidit, vt &c. de Or. 93.a

---

Accinendi. *Vide* Canendi.

Accommodandi. Mutuandi. Mutui. Suppeditandi.

Leihen/ Entlehnen/ Darleihen/ Vorſtrecken/ Darreichen.

O*Mnes tenerent mutuitanti credere. h. e.* Omnes abſtinerent, caverent, & parcerent pecuniam volenti mutuò ſumere. Merc.prol.v.12.
Sed potes nunc mutuam drachmam dare mihi vnam. Pſeud.1. 1.v.84.
Tecum oraui, vt nummos ſexcentos mihi dares vtendos te mutuos. Perſ.1.3.v.37.78.
Nunc amico homini bobus domitis meâ ex crumenâ largiar. Perſ. 2.3.v.13.
Miſi paraſitum in Cariam petitum argentum à meo ſodali mutuum. Cur.1.1.v.66.
Video ſodalem tuum, argenti rogo vt copiam faciat. Curc. 2. 3. v.51.
Illam ſic vtendam dedi: Equidem nec chlamydem do foras, nec pallium cuiquam vtendum. Men.4.2.v.44 & 95.
Huic drachmarum hac argenti mille dederat mutuum. Heaut. 33.v.35.
Pecuniam ſumſit mutuam. pro L.Flacco p.282.
Quæ ſe aurum Cælio commodaſſe dicit. Pro Cœlio p.103.
Eum video in ſumtum ab alijs mutuatum. Ep. ad Att.l.8.p. 241.
Cui magnam dedimus pecuniam mutuam. Ep. ad Att. lib. 11. p. 336.
Si rem frumentariam ſibi ex prouinciis ſuppeditari vellet, Ep. ad Att.p.232.

Ex

Ex his mercedibus, ſuppeditemus ei, quod opus ſit. Ep. ad Att. lib. 12.p.38r.

Accommodare alicui aliquid: eſt, accommodatò, aut commodatè dare. *Vt*:

Iſte hoſpites domum deducit, ait ſe ædes maximas amico cuidam ad nuptias accommodaſſe: nuntiat interea puer argentum repeti: pertimuerat enim qui accommodarat. Apagite, inquit, ædes commodavi. de In.49.b

Peto à te maiorem in modum, quod ſine tua moleſtia fiat, | vt C. Aniano Evandro de habitatione accommodes. Nam propter opera inſtituta multa multorum, ſubitum eſt ei remigrare Calen. *Quintil.* E.203.

Si quid iſte ſuorum Ædilibus accommodavit. in Ver.229.

Cum abundare debeam, cogor mutuari. Att.2.45.b

Tu quicquam ab alio mutuaris. Qu Fr.3:6.b

Age à Cælio mutuabimur. Att.103.b

Mutuemur hoc quoque verbum. de N.44.a

Quæ ſunt oratori cum illis communia, non mutuor ab illis. de Or. 89.b

A viris virtus nomen eſt mutuata. Tuſc.184.b

Ille mihi HS. quatuordecim non reddit, quæ dedit eius filio mutua. Att.265.b

Dare pecuniam mutuam alicui. 171. b

Dare frumentum mutuum alicui. contra Rul.81.b

Sumere pecunias mutuas. in V.81.b. in Ant.229.b.& Bru.91.a

Accuſandi. Arguendi. Condemnandi. Damnandi. Deferendi. Inſimulandi. Iudicij. Iuris.

Anklagen / Angeben / Verklagen / Vor recht fodern / Rechten / Rechtlich angreiffen / Rechtlich erkennen / Vrtheilen / Verurtheilen / Verdammen.

INſimulare aliquem probri h. e. ſtupri. Amph.1.2.v.14.
Raptare pro mœchis. Amph. Arg.2.v.7.

Ibo ad tresviros, ibi faxò erunt nomina veſtra. Aſin. 1.1.v.5.

Quæ neq; ſunt facta, neq; ego in me admiſi, arguit. Amph.3.2.v4.

Ad tresviros deferam nomen tuum. Aul.3.2.v. 2.

Ad prætorem te rapiam, & tibi ſcribam dicam. Aul.4.10.v.30.

Sub-

Subſcribam dicam. Pœn.3.6.v.5.
Cum patrem adras poſtulatum. Bacch.3.3.v.28.
Eorum referimus nomina exſcripta ad Iouem. Rud.prol.v.18.
In ius me vocat, Rud.3.1.v.16.
Ego hunc ſceleſtum in ius rapiam exulem. Rud.3.6.v.11.
Age ambula in ius. Rud.3.6.v.22.
Dotata uxori vitium dicere. Aſin.5.2.v.49.
Conſcripſiſti ſyngraphum inter me & amicum. Aſin.4.1.v.1. *vide* Syngraphæ.
Ius ponitur hominibus. Aul.3.5.v.10.
Diem dicere alicui. Aſin.5.1.v.11.
His diem dicam, rogabo mulctam. Capt.3.1.v.34.
Miles Lyconem, & Lenonem in ius rapit. Curc.Arg.v.6.
Res magna amici apud forum agitur, ei volo eſſe advocatus. Epid.3.3.v.40.
Ego video rem verti in meo foro. Moſt.5.1.v.10.
Nihil hoc Iovis ad iudicium attinet. Pſeud.1.1.v.12.
Bonū ius dicis, impetrare oportet qui aequū poſtulat. Stich.5.4.v.44
Vitium dicere: vitij aliquem inſimulare, accuſare, reum agere, damnare. *Sic Gloſſa: vitium furi dico:* κατηγνώσκω τοῦ κλέπτου. Ter.Hecyr.1.1. v.79. *Reddi patri autem, cui tu nihil dicat vitij, ſuperbum eſt.*
Apud omnes magiſtratus faxo erit tuum nomen. Truc.4.2.v.48.
Si vim faciet, in ius ducito hominem. Eunuch.4.6.30.
Na me criminantur tibi. Eunuch.5.2.v.16.
Nolo in illum grauius dicere. Adelph.1.2.v.60.
In ius ambula Phorm.5.8.v.43.
Tibi ſcribam dicam. Phorm.1.2.v.27.
Tradere cauſam adverſarijs. Phor.2.1.v.7.
Cedo dum, en vnquam iniuriarum audiſti mihi ſcriptam dicam? Phor.2.2.v.15.
Dicam impingam tibi grandem, Phor.2.3.v.9.2.
Sexcentas perinde potius ſcribito iam mihi dicas. Phorm.4.3.v.63.
In ius eamus. Phor.5.8.v.88.
Equidem nos iamdudum hic te abſentem incuſamus. Phorm.3.1.
Qui cùm hunc accuſant, Nævium, Plautum,
Ennium accuſant, quos hic noſter auctores habet. Prolog. Andr.
Si vim faciet, in ius ducito hominem, Eunuch.4.6.

Nanc

Hanc metui,ne me criminaretur tibi. Eunuch.5.2.
Me miſeram,quæ nunc,quamobrem accuſer, neſcio. Hecyr.2.1.
Tibi ſcribam dicam. Phorm.1.2.
Iamdudum te omnes accuſare audio.
Immeritò,& horum me omnium immeritiſſimò. Phorm.1.5.
Cedo dum, en unquam injuriarum audiſti mi ſcriptam dicam? Phorm.2.1.
Inſimulare aliquem avaritiæ. Phorm.2.2.
Dicam impingam tibi grandem. ibid.
O audaciam! etiam ultrò accuſatum advenit. ibid.
Equidem nos jamdudum hic te abſentem incuſamus, qui abieris. Phorm.3.1.
Sexcentas proin potius ſcribito iam mihi dicas: nil do. Phorm. 4.3.
Lenoni obtrudit: ita eum furti alligat. Pœn. Arg.v.6.
Viros mortuos ſummi ſceleris arguere. pro Caio Rab. p. 162.
Cum gladio cruento videt, capitis arceſſit. ad Heren.l.1.p.13.
Vt in ius eas cùm voceris. ad Heren.l.2.p.31.
Si quis quem furti arguit. ad Heren.p.44.
Vt ſi quis quem arguat hominem occidiſſe. ad Heren.l.2.p.48.
In iudicium adduxiſti illum. ad Heren.lib.4.p.100.
Tamen quidam capitis accerſierunt. de Invent. l.2.p.401.
Accuſare aliquem ambitûs. de Orat.lib.1.p. 427.
Dicere contra aliquem. Brut.p.583.
Quoniam ipſe à Demoſthene eſſet capitis accuſatus. de Opt. Gen.Orat.p.773.
Partes accuſationis obtinet. pro Quint.p.3.
Capitis damnare aliquem. pro Quint.p.10.
Cùm aliquo iure contendere. pro Quint.p.35.
Qui de pecuniis repetundis damnatus ſit. ad Heren. lib.1.p.14.
Eum vos iurati capite damnatis. ad Heren.lib. 4.p.100.
Vt capitis hominem innocentiſſimum condemnarent. de Orat.li. 1.p.333.
Aliquem duobus iugulatum præiudicijs videre. pro Aul. Clu. p. 32.
Aliquem inertia nequitiaque condemnare. in Catil.p.166.
Damnatio quæ in te flagitabatur, obtigit Rutilio. Piſ.p. 219.
Omnibus ſententiis maximo plauſu veſtro condemnatus eſt. Phil. 6.p.432.
Capitis damnati. Lu.Tuſc.l.1.p.336.

To

Te qui morti addictus eſſet. Offi.3.p.117.
Te ex iure manu conſertum vocarunt, quòd in alienas poſſeſſiones tam temerè irruiſſes. de Orat.l.1.p.280.
Quo etiam gravius iudicium ſubimus in dicendo. de Orat. lib.1. p.301.
Iudicia priuata magnarum rerum obire. de Orat.l.1.p.314.
Iudicium ſuum in rem aliquam dirigere. Orat. ad Brut. p. 698.
Hunc Cteſiphontem in iudicium adduxit. de Opt. gen. Orat. p. 773.
Iudicium de re fit. pro Quint.p.9.
Fama in iudicium venit. pro Quint. p.9.
Te iudicem ſumſit. pro Quint. p.10.
In ius te adduxit. pro Quint.p.10.
Ius ſuum obtinere contra aliquem. pro Quint.p.11.
In ius vocare aliquem. pro Quint.p.22.
Iudicium accipere. pro Quint.p.22.
Iudicium pati. pro Quint.p.23.
Iudicium conſtituere. pro Quint.p.23.
Iudicium redditum eſt vſitatum. pro Quint.p.23.
Iudicium vno die tranſigi non poteſt. pro Quint.p.32.
Accuſatoris ingenio res iudicatur. pro Sext.Roſc.p.57.
In hanc rem me cognitorem dediſti: ſuam quisque partem iuris poſſideat, & perſequatur. pro Quint Roſc.p.103.
Vir in cauſis, iudicijs publicis verſatus. in Verr. p.112.
Eos in iudicando nimirum ſui iuris ſententiaq́; cognouit. in Verr. p.162.
Citati ſedetis in reum. in Verr.p.163.
Iudicium dare in aliquem. in Verr.p.213.
In ius aliquem educere. in Verr.p.254.
Iudicium exercere. pro Archia poeta.p.358.
Ex edicto iudicium dare. in Verr.p.374.
De eo praiudicium fit. in Verr.p.375.
Iudicio aliquem liberare. de Aruſp.Reſpon.p.480.
Res iudicatas reſcindere. in Verr.p.491.
Nomen de parricidio deferre. pro Sex.Roſc.p.46.
Diem dicere alicui. pro Sex.Roſc.p.48.
Tanti ſceleris aliquem arguere. pro Sext.Roſc.p.54.
Contra hunc venit, in nomen huius incidiſti. pro Q.Roſc.p.98.
In accuſando operam conſumere. in Verr.p.148.
Nemo vnquam maioribus criminibus, gravioribus teſtibus in indi-

Qui cùm in Senatu, ut de me ſententiam dicerem, flagitaretur. Seſt.p.35.

Vi iudicium diſturbare. Seſt.p.67.

Homines negocia gerentes, iudicijs iniquiſſimis irrites. Vat.p.18.

Ne quod iudcium corrupti iudicij extaret. Vat.p.84.

Qui tamen cùm iure, cùm more, cùm poteſtate iudicium impedire non potèſt. Vat.p.87.

Vnum hoc iudicium exercetur. Cœl. p.91.

Quoniam mente effranatâ, & præcipiti in forum iudiciumq́ deferri voluiſti. pro Cœl.p.105.

Quòd ſi te in iudicium quis abducat. Phil.2.p.351.

Homines rapientur in hæc iudicia ex omni invidiâ, & ſermone malevolorum. Rab.p.271.

Omne ius decretis eius ſtatuitur. Phil.10. p.470.

A te peto, ut tu quoque æquum iudicem te dolori meo præbeas. Epiſt.lib.5. p.119.

Vt primum forum attigi, ſpectavi ſemper, ut tibi poſſim quàm maximè eſſe coniunctus. Epiſt.ad Fam.lib.5.p. 125.

Graviſſimum iudicium de meâ fide, & de conſtantiâ feciſti, cùm poſt mortem Cæſaris totum te ad amicitiam meam contuliſti. Epiſt.Famil.lib.15 p 349.

Facere iudicium Ep.Fam.lib.13.p.414.

Si iudicatum erit meridie non lucere. Ep. Attic. p.5. *Vbi mirè variant Interpretes. P. Victorius legit;* non liquere, *ut referatur ad Ampliationem Iuris. Alij:* non licere. *Corradus:* Si iudicatum erit haberi rationem licere. *Maleſpina extrito τῷ* Meridie, *veram lectionem putat ſe inveniſſe:* Si iudicatum erit non licere. *Quomodo verò & ſuam, & aliorum ſententiam explicet, vide in Commentarijs.*

Cùm Romæ à iudicijs forum refrixerit. Ep.Att.p.5.

Properavit rem deducere in iudicium. Ep.Att.lib.1.p.24.

Si flexerit adverſus alios iudicium. Ep:Brut.p.562.

De ſuis controverſiis in ius adeuntem vidiſſe nunciant. Ep. Att.l 11.p.361.

Cæteri primum ante tenentur adſtricti quàm quid eſſet optimum, iudicare potuerunt. Acad.lib.2.p.17.

De rebus incognitis iudicant. Ibidem.

Iudicium requirere acrius. Acad.lib.2.p. 14.

Recte igitur Magnus ille noſter me audiente poſuit in iudicio. de legib.lib.2.p.321.

Qui ſe iudicum numero haberi volunt. Qu. Tuſc. lib.1.p.336.
Vt aliud in eum iudicium quotidiè flagitetur. de petit. Conſ. p.390.
Suis ſtare iudicijs. Qu. Tuſc.lib.5.p.481.
Quâ plerunque iure prætorio liberantur, nonnulla legibus. 1. Off. p.15.
Summum ius, ſæpe ſumma iniuria. 1. Off.p.15. ex Terentio.
Seditioſum & inutilem civem C. Norbanum in iudicium vocauit. Off. lib.2.p.84.
Nec ſi iudex quidem erit de ipſo amico. Off.lib.3. p.116.
A filiis in iudicium vocatus eſt. de Senectute p.156.
Cauſam de repetundis pecuniis Catilina dixit. pro Cæl. pag. 194.
Nomen amici mei de ambitu detulit. pro Cæl. p.125.
Probri inſimulaſtis pudiciſſimam fœminam. Philipp. 2. pag. 376.
Accuſare acrius. Acad.l.2.p.37.
A paruis Quinte didicimus, ſi in ius vocat, atque eat, eiusmodi leges alias nominare. de leg.l.2.p.325.
Ne quem unquam innocentem in iudicium capitis arceſſas. Off.l. 2.p.84.
Poſtulare aliquem de vi. Poſtquam.208.a
Pylius de repetundis eum poſtulavit. Ep.116.a
Ego Appium eadem lege poſtulavi. Ep.122.b
Poſtulare ſervos in quæſtionem. pro S. Ro.31.a
Seſtius à Nerio de ambitu poſtulatus eſt. Qu. Fr.308.b
Clodius cùm propinquis ſuis decidit, ne reos faceret. de Ar. 253.a
Decidis ſtatuisq; tu quid ad denarium ſolueretur. pro Quint. 3.b
Qui cum reo tranſigat, poſt eum accuſare decidat. in Verr. 215.a
Per te, C. Aquili. decidit P. Quintius, quod liberis Scapulæ diſſolveret. pro Quint.3.b
Qui medimnis DCC. decidere noluit. in V.159.b
Decidere de omnibus rebus rationibusq; ſocietatis. pro Q.3.b
Magno tuam dimidiam partem decidiſti. pro Qu.Roſc.50.b
Cum hæredibus confeciſſem. Ep.96.a
Tu cum Appella Chio confice de columnis. At.191.b
De Acutiliano negotiò quod mihi mandaras, confeci. Atti.3.b
Te ſpero cum Publio confeciſſe. Att.220.b

Dionem

Dionem euocavit, calumniatores ex ſinu ſuo appoſuit, qui illam hæreditatem Veneri Erycinæ commiſſam eſſe dicerent. in V. 81. b. Calumniatorem apponere, *eſt ſubornare aliquem, qui falsò accuſet,*

Verres calumniatores apponebat. h.e. Verres iudicabat. in Verr. 11,.b

Iam vereor. P. C. ne quod turpiſſimum eſt, prævaricatorem mihi appoſuiſſe videar. in Att. 165. a. Vulgò dicitur: *Corrumpere adverſarium, ut colludat.*

Tum verò omnibus indigniſſimum viſum eſt, homines honeſtiſſimos electos ex ſuis ciuitatibus in ferrum atque in vincula coniectos. Cleomenem propter flagitiorum, ac turpitudinis ſocietatem, familiariſſimum eſſe prætoris, apponitur his tamen accuſator Nævius Turpio quidam. in V. 217. b

Accuſator apponitur ciuis Romanus de creditoribus Lampſacenorum in V. 91. a

Cum proſcriberentur homines, atque ex omni regione caperentur ij, qui adverſarij putabantur. pro S. R. 21. a

Lex Cornelia proſcriptum iuuare vetat, !. V. 101. a

Cuius procurator à prætore ad tribunos appellare auſus ſit. pro Q. 21. b Appellare, *eſt ab inferiore iudice ad ſuperiorem citare aliquem: aut etiam maiorem poteſtatem, aut brachium, vt vocant, implorare.*

At Tribunos quod appelles, valdè probo. Sic enim legendum. At. 21'. b

Atque adeo cùm iam diſceſſio facta eſſet, prætor appellatur. in V. 233. b

Quis igitur prætorem appellat? qui quæſtor iſtius fuerat Cæcilius. ibid.

Appellaſti Tribunos plebis, ne cauſſam diceres, in V. 35. b

Appellavi populum, tribunus me ſubmiſi. pro Planc. 264. a

Appellantur Tribuni, à quibus cum eſſet certum auxilium petitum. pro Q. 5. a

Vt illi planè ſuo iudicio ſtare non liceret, in P. 96. a

Præſto eſt mulier audax, inſtituit accuſatores, inſtituit teſtes. pro Clu. 21. a

Accuſatorem conſtituere, in Ver. 56. b

Iudicium conſtituere. Part. 238. b

Gabinium de ambitu reum fecit P. Syllo, ſubſcribente priuigno Memmio. Qu. Fr. 323. b Inde: Subſcribere *dicuntur ij in*

 iudicijs,

iudicijs qui unà cum accuſatoribus rei nomen deferunt: non, quod vulgus putat, Obſignare literas, *ſignificat.* Inde: Subſcriptio & Subſcriptores.

In Leontino agro, iugerum ſubſcriptio ac profeſſio nomen eſt plus XXX. in Verr.172.a

*Quicquid de ſubſcriptionibus eorum Cenſorum mihi dicendum erit.*pro Clu.41.b

Qui ſubſcriptionem ſibi poſtularunt, cuicumque vos delationem dediſſetis. in Verr.61.b

At venit paratus cum ſubſcriptoribus exercitatis & diſertis. in Verr.62.a

Ille novitius Ligur venalis, aſcriptor & ſubſcriptor tuus. pro D. 223.a

Video Cenſores animadvertiſſe in iudices quoſdam illius conſilij Iuniani, cum iſtam ipſam cauſam ſubſcriberent. pro Clu. 43. a. Cauſam ſubſcribere, *aut* in aliquem ſubſcribere *eſt, iudicium aliquod ſua ſententia approbare.*

L. Gellius in P. Pompilium ſubſcripſit, quod is pecuniam accepiſſet. pro Clu.45.a

Quia parricidij cauſa ſubſcriptio eſſet. de In.69.a

*Qui his rebus iudicatis ſtandum putat.*pro Cl.37.b

*Extra quam ſi ita negotiũ geſtũ eſt, ut eo ſtari nõ oporteat.*At.87.b

Meo iudicio multò ſtare malo, quam omnium reliquorum. 193. a

Cenſores ipſi ſæpe ſuperiorũ cenſorũ iudicijs non ſtant. pro Cl.42. b

Si ſtatuimus veſtro de nobis iudicio ſtandum eſſe. pro Flac.160.a

Non enim Regulus ſuo iudicio ſtetit, ſed ſuſcepit cauſam, ut eſſet iudicium ſenatus. Offi.74.a

*Nec L. Gellij iudicio ſtetit Lentulus, neque Lentuli exiſtimatione contentus fuit Gellius, & uterque cenſoris opinione ſtandum non putavit.*pro Clu.45.a

Manifeſtò teneri in reb. turpiſſimis, & teneri in manifeſto furto. in Verr.79.b

Quod non licet, id hoc tenetur, ſi arguitur non licere. Parad.119.b

Stare oportet in eo, quod ſit iudicatum. de Fin.58.a

Ebutius hoc interdicto non tenetur. pro Cæc.462.b

Si ſenator iudicio quenquam circumvenerit, legibus eum teneri: ſi Eques Rom. hoc idem feceri, non teneri. pro Cl. 48.a

Cũ cauſſam nõ audiſſet, & poteſtas eſſet ampliãdi, dixit ſibi liquere. pro Cæc. 90.a. Ampliare, *eſt differre iudicium.*

Quid fuit iudices, quare iſtũ nefarium ampliaveritis? ad Her 35.b

Glaucia

Glaucia primus tulit, vt comperendinaretur reus, antea vel iudicari primo poterat, vel amplius pronunciari. in V.81.a
Cum conſules re audita amplius de conſilij ſententia pronunciaviſſent. de Clar.172.a
Cùm miles domum reveniſſet, egiſſetq; lege in hereditatem paternam. de Or.99.a.98. b.
Poſſet agi lege nec ne, pauci quondam ſciebant. pro Mur.129.b
Quid agas mecum, ex iure civili & pretorio non habes. pro Cæc. 291.a
Agere cum aliquo ex ſyngraphâ. pro Mur.132.a
Agere ex ſponſo. pro Qu.5.b
Agere furti cum aliquo. pro Clu.52.a
Agere cum aliquo tabellis obſignatis. Tuſc.134.b
Antequam in ius aditum eſſet, antequam denique mentio controverſiæ facta eſſet in V.1.0.b
Cùm ad prætorem in ius adiſſemus. in Ver.232. a
Direptionibus meorum bonorum in ius adeundi poteſtatem non fecit. Poſt.209.a
De ſuis controverſiis in ius adire Att.114.b
De quo nõ præiudiciũ, ſed planè iudicium factum putatur. I.V.56.b
Cùm diceret Metellus præiudicium ſe de capite C. Verris per hoc iudicium nolle fieri. in Ver. 18 .b
Exceptio, extra quam in rem capitis præiudicium fiat. de In.69.b
Non oportet in recuperatorio iudicio eius iudicij, de quo inter ſicarios quæritur, præiudicium fieri. ibid.
Iudicium accuſatoris in reum pro aliquo præiudicio valere. pro Mur.1.8.a
Cur non eius damnatione aliquid ad hoc iudicium præiudicij comparaſti. pro Planc.270.b
Nimis grave præiudicium in ordinem noſtrum. At.87.b
De aliquo homine non modò præiudicare, ſed etiam graviſſimè iudicare. in V.182. a
Quod nondum Senatus cenſuit, nec Pop. Rom. iuſſit, id arroganter non præiudico, neque revoco ad arbitrium meum. At.275.a
Satis ne cauſa ſit, quare de aliquo maiore maleficio præiudicetur. de In.69.b
Vt per illum, qui attulit venenum, de hoc præiudicaretur. pro Clu.54.a
Primum poſtulo id, quod æquiſſimum eſt; vt ne quid huc præiudicati afferatis. pro Clu. 8.a

Si non ex cauſis ipſis iudicabimus, ſed ad cauſas iudicia iam facta domo deferemus. ibid.

Res ſemel atque iterum præiudicata pro Clu.27.a

Tantum ſemel atque iterum præiudicata. pro Clu.27.a

Tantum opinio præiudicata poterat, vt etiam ſine ratione valeret auctoritas. de N.4.a

Quaſi præiudicata res ad has cauſas deferri ſoleat. pro Rab. p. 127.a

Senatus cenſuit, vt de iis qui ob iudicandum pecuniam accepiſſent, quæreretur. Att.15.a

Quærere de pecuniis repetundis. in V.71.a

Quærere de morte alicuius, pro S. Roſc.38.a

More maiorum de ſervis in dominum ne tormentis quidem quæri liceret. pro Deiot.144.a.b

Cuius de morte tanquam de ceremoniis violatis quæritur. pro Mil.112.b

Maiores noſtri in dominum de ſeruis quæri noluerunt. Ibid.

Scævola Tribunus plebis tulit ad plebem, vellentne de ea re quæri, quo plebiſcito decreta à Senatu eſt conſuli quæſtio Cn. Scipioni. de Fin.75.b

Cauſſam Verres cognoſcebat, hoc eſt, Verres iudicabat. in Verr, 113.

Aratus adhibuit ſibi in conſilium quindecim principes, cum quibus cauſſam cognoſceret. Off.50. b

Vt conſules cognoſcant, qui ager colonus ſit, qui contra. in Att. 204. b

Se de hæreditate velle cognoſcere, quæ eius filio à propinquo homine Apollodoro Laphirone veniſſet. in V.112.b

Sic *cognitio* pro actione & munere eius qui cognoſcit. *Vtrum hic tandem diſceptationem & cognitionem veritatis, an innocentiæ labem aliquam, aut ruinam fore putatis?* pro Flac. 151.a

Quæ lex earum rerum, quas Cæſar egiſſet, magnam conſulibus cognitionem dedit. Att.263.b

Coſſ. quorum & lege, & S. C. cognitio, & iudicium fuit. ibid.

Orbis terrarum gentiumq; omnium datur cognitio ſine conſilio, pœna ſine prouocatione, animadverſio ſine auxilio. contra Rul.72.b

Cum dies cognitionis eſſet. de Clar.172.a

Interim mihi videris, Eruci, vna mercede duas res aſſequi velle: nos

nos iudicio perfundere, accuſare autem eos à quibus mercedem acceptſti. pro S.R.31.b Hinc locutio Iureconſultorum: *Aliquem ex iure manu conſertum vocare.* de Or. 88. b. pro M. 129. b. Att. 241. *In ius vocare poſſeſſionum cauſſa.*

n non intelligis, quales viros mortuos ſummi ſceleris arguas? pro Rab.96. b

rguere aliquem alicuius facinoris. pro Cæl.37.b

unc non modò te hoc crimine non arguo, ſed ne illa quidem communi vituperatione reprehendo. in V.244.b

Negare oportebit de vita eius & moribus quæri, ſed de eo crimine quo de arguatur. de In.66,b

Et iſti eſt præpoſitus quæſtioni, qui hæc iuſtè ſapienterque diſceptet. pro Mil.106.a. Diſceptare *Ciceroni eſt, dijudicare cauſam, & dirimere controverſiam.*

Si hanc cauſſam in foro dicerem, eodem audiente & diſceptante te. pro Deiot.144.b

Cum Academici Stoicorum controverſias diſceptarent. Tuſc. 210.a

Fœciales bella diſceptando. de Leg. 17:.b

Rei ſunt omen, quorum de re diſceptatur. de Or.125.a

Qua de cauſſa definitiones ad omnia de quibus diſceptabatur, habebant. Acad.45.a

Iuris diſceptator, qui privata iudicet, iudicarive iubeat, prætor eſto. de Leg.185. b. Diſceptator *idem eſt, quod iudex.*

Quorum alterum perſæpe diſceptatores domeſtico dijudicantur. pro Cæcin.286.a

Populum Rom. diſceptatorem non modo recuſo, ſed etiam depoſco. contra Rul.65.a

Vel ſeveriſſimis diſceptatoribus M. Cælij vitam me probaturum eſſe confido. pro Cæl.44.b

Diſceptator, id eſt, *rei ſententiæque moderator.* Part.230.b

---

Acervi. *Vide* Abundantiæ.

Acquieſcendi. Contentum eſſe.

Zu frieden ſein/ Vor lieb nemmen/ Vergnügen laſſen.

CÆterùm equidem iſthuc, Chreme, æqui boniq; facio. Heaut. 5.4.v.40.

Requieſcam in Cæſaris ſermone, quaſi in aliquo peropportuno diverſorio. de Orat.l.2.p.113.

Tam moveor, quàm tu Luculle: neque me minus hominem, quàm te putaveris, tantum intereſt, quòd tu cùm es commotus, acquieſcis, aſſentiris, approbas. Acad.35.

Attica me valdè angit. Sed crebro regusto tuas literas, in his acquieſco Att.208.a

Sed cum me ægritudo non ſolum ſomno privaret, verùm ne vigilare quidem ſine ſummo dolore pateretur, tecum vt quaſi loquerer, in quo vno acquieſco. Att.144.a

Habeo enim nihil tentatis rebus omnibus, in quo acquieſcā. Nam dum illud tractabam, de quo antea ſcripſi ad te, quaſi fovebam dolores meos. At. 190.b

Nulla eſt reſp quæ delectet, in quâ acquieſcam. Att.65.

Viciſſim autem ſenes in adoleſcentium caritate acquieſcimus: vt in veſtrâ, & Q. Tuberonis: equidem admodum adoleſcentis etiam P. Rutili Virginiani familiaritate delector. de Am.135.

Non enim vt tum me à rep. mœſtam domus excipiebat, quæ levaret: ſic nunc domo mœrens ad remp. confugere poſſum, vt in eius bonis acquieſcam. Itaque & domo abſum, & foro, quod nec eū dolorem, quem à Rep. capio, domus iam conſolari poteſt, nec domeſticum Reſpub. Ep. 1.

Cuius in animo improbitas verſatur, nunquam ſinit eum reſpirare, nunquam acquieſcere. de Fin.60.

His vero temporibus habemus aliud nihil, in quo acquieſcamus. Ep.48

Artes noſtræ, neſcio quomodo nunc vberiores fructus ferre videntur, quàm olim ferebant: ſiue quia nulla nunc in re aliâ acquieſcamus: ſive quòd gravitas morbi facit, vt medicinâ egeamus. E. 27.b

Quod tantam cauſſam & dico intra domeſticos parietes: dico extra conventum, & eam frequentiam, in quâ oratorum ſtudia niti ſolent: in tuis oculis, in tuo ore vultuq; acquieſco: te vnum intueor, ad te vnum omnis mea ſpectat oratio. pro Deiotar. 144.b

Neq; vt ea cognoſcas, quæ tibi notiſſima ſunt, ad te mitto, ſed quia facilimè in nomine tuo acquieſco, & quia te habeo æquiſſimum eorum ſtudiorum, quæ mihi communia tecum ſunt, æſtimatorem.

em & iudicem. de Fin.9 .a
*idem ex his etiam fructum capio laboris mei, qui iam ætate
provecti in noſtris libris acquieſcunt.* de D.109.a
*are cum aures extremum ſemper exſpectent, in eo acquieſcant,
d vacare numero non oportet.* Or. 216.b

Actionis. *Vide* Agendi, & Procurationis.

ddendi. Apponendi. Adjungendi. Conjungendi.

Darzuthun / Zumeſſen / Zuſammen thun.

A *Riſtarchus qui notam apponebat ad malũ verſum.* in P.95.a
*Reliquis epiſtolis tantum faciam, vt notam apponam eam,
quæ mihi tecum convenit.* Ep.105.a
ſignum tuum in epiſtola, nec dies appoſitus eſt. Bru.91.b
llam orationem Metellinam addi quædam. Att.8.a
*ergo in illud quotidianum interdictum, vnde ille me vi deie-
cit, additur, cum ego poſſiderem.* pro Cæc.302.b
*ſi ad te epiſtolas ad Martianum & ad Montanum, eas in eun-
dem faſciculum velim addas.* Att.203.b

Adducendi.

Zuführen / Bewegen.

A *Iacem quidẽ ira ad furorem mortemq; perduxit.* Tuſc.210.a
Octavius veteranos perduxit ad ſuam ſententiam. At.257.a
ducere aliquem ad ſuas cõditiones iniquis rationib. pro Q.4.b
*poſitis ſuis difficultatibus hominum ad HS. LXXX. perducit,
eamq; ei pecuniam numerat.* I.V.123.a
ptius rogat, vt eos ad talenta ducenta perducat. At.83.a

Adeundi. *Vide* Accedendi.

Adhærendi. Pertinendi.

Anhangen / Zugehören / Herbeymachen.

A *D diſciplinã tãquam ad ſaxum adhæreſcunt.* Acad.l.2. p.10.
Olim Neſculeio (al. ne Syllæo*) illo æris alieni in freto ad colu-
mnã adhæreſceret, in Tribunatus portũ perfugit.* pro Seſt. 6.b
Ipſa

Ipſe vero utique fac venias, ſi potes in his locis adhæreſcere, & Pyliam adducere. Att 57.b

Syrenes neque vocum ſuauitate videntur, aut novitate quadam & varietate cantandi revocare eos ſolita, qui prætervehebantur, ſed quia multa ſe ſcire profitebantur, vt homines ad earum ſaxa diſcendi cupiditate adhæreſcerent. de Fin.136.b

Ad quamcunque ſunt diſciplinam quaſi tempeſtate delati, ad eam tanquam ad ſaxum adhæreſcunt. At.3.a

Sanè tanquam in quodam ſilice iam omnia adhæreſcunt. Epi. 115.a

In me uno conſulares faces iacta manibus Tribunitiis: in me omnia, quæ ego quondam retuderam coniurationis nefariæ tela adhæſerunt. pro D.226.a

Nonne providendum Senatui fuit, ne in hanc tantam materiam ſeditionis iſta funeſta fax adhæreſceret? pro D o.215.b

Omninoque ita iuſtitiæ honeſtatique adhæreſceret, vt dum eam conſervet, quemvis graviter offendat. Off.17.b

Dixiſti non tam ea, quæ recta eſſent probari, quàm quæ prava ſunt, faſtidiis adhæreſcere. de Orat.107.b

Hortenſius in celeritate & continuatione verborum adhæreſcens ſui diſſimiliter videbatur fieri quotidie. de Orat.195.a

Calidi oratio ita pura fuit, vt nihil liquidius: ita fluebat, vt nuſquam adhæreſceret. de Or.190.a

Ita ſe alij ad philoſophiam, alij ad ius civile applicant, h. e. adiungunt.Off.13.

Ad hanc potiſſimùm philoſophiam me applicavi. Aca. 16.a

Voluptas non poteſt ad honeſtatem applicari. de Fin. 72.b

Qui ad ſcribendum hiſtoriam maximè ſe applicaverunt. de Ora. 113.b

Aut rem erit, quod in itinere ſe tam familiariter applicaverit. de In.67.a

Meque ad Molonem applicavi. de Clu.134.a

Oppianicus ſe ad Stalcni familiaritatem applicavit. pro Clu.31. b.& 27.a

Sicilia ſe ad amicitiam fidemq́; populi Roman. applicuit. In V. 109.a

Applicare ſe & adiungere ad virtutem. de Am.105.*b. Chryſippus medium ſe fieri voluit: ſed applicat ſe ad eos potius qui &c.* de Fa.148.a

Omnes vires ciuitatis ſe ad Pōpeij ductum applicaverunt. Ep.43.b

Ad

Ad ſe diligendum omne animal applicatum eſt. de Finib.113.b
Quam (probitatem, qui appetunt, applicant ſeſe, & propius admovent. de Amic.102.a
Deinde requirunt atque appetunt beſtiæ, ad quas ſe applicent eiuſdem generis animantes. de Am.111.a
Cui Romæ exulare ius eſſet, ſi ſe ad aliquem, quaſi patronum applicuiſſet. O.1.99.b
Indi cùm ad flammam ſe applicuerint, ſine gemitu aduruntur. Tuſc.142.b
Viæ quæ pertinent ad iecur, eiq; adhærent. de N.53.b
Venæ in omnes partes corporis pertinentes. 54.a item.
Nervi toto corpore pertinentes. Ibid.
Aſpera arteria ad pulmones vſque pertinet. de N.53.a
Quæ poteſt igitur contagio ex infinito penè intervallo pertinere ad Lunam, vel potius ad terram? de D.127.a
Ratio quædam pertinens per omnium rerum naturam. de N.9.a
Vis quædam ſentiens atque divina, quæ toto confuſa mundo eſt. de D.15.b
Vis vitalis per omnem mundum pertinens. de N.30.b
Deus pertinens per naturam cuiuſque rei, per terras Ceres, per maria Neptunus. de Nat.40.a
Vt ſiiam concedamus, aliquid vim cœleſtem ad eos, qui in terrâ gignuntur, pertinere. de D.127.b

---

Adipiſcendi. *Vide* Conſequendi.
Aditûs. *Vide* Accedendi.

Adiuvandi. Auxilij. Iuvandi. Opis. Opitulandi. Præſidij. Subſidij. Suppetiarum. *Vide etiam* Defendendi. Patrocinij.

Helfen / Behülflich ſein / Beiſtehn / Schützen / Schirmen / Beiſtand leiſten / Hülf begehren / anruffen.

DA mihi operam parumper: paucis, Euclio, eſt, quod te volo. Aul.2.2.v.22.
Dare operam adiutabilem. Mil.4.v.8.

Auxilio

Auxilio alicui eſſe. Amph. prol. v.91.
Neq; in hero quicquam auxilij. Amph.1.1.v.5.
Alcumenæ in tempore auxilium ferunt. Amph.2.1.v.17.
Non metuo, quin mea vxori lata ſuppetiæ ſint. Amph. 5. 1. v.54.
Eis auxilium ferant. Capt.4.3.v.8.
Neſcio vnde auxilij, præſidij, perfugij, mihi aut opum copiam comparem, aut expetam. Caſ.3.5.2.23.
Augete auxilia veſtris iuſtis legibus. Ciſt.1.2.v.52.
Beneficium eſſe oratione, ſi ad rem auxilium emortuum eſt. Epid. 1 2.v.14.
Nec mihi plus ades adiumenti, quàm ille. Epid.3.1.v.15.
Tibi quidem quod ames, domi preſtò eſt, fidicina, operâ meâ. Epid. 5.1.v.46.
Sed memento ſuppetias mihi cum ſorore ferre. Epid. 5. 1. verſ. 52.
Arripe opem, auxilium ad hanc rem properè Mil.2.v.265.
Iuvabo te, aut re, aut operâ, aut conſilio bono. Pſeud. 1. 2. 17.
Niſi quid mihi in te eſt auxilij. Pſeud.1.1.v.59.
Tibi inventurum eſſe auxilium. Pſeud.1.v.103.
Aliqua fortuna fuerit adiutrix tibi. Pſeud.5.2.v.11.
Si unum oſtium obſideatur, aliud perfugium gerit. Truc. 44. v.17.
Mihi nunc auxilio adiutores ſint, & mecum militant, quicquid ego malè feci, auxilio & ſuppetiæ mihi ſunt domi. Epid.5.2.v. 11.12.
Do tibi ego operam. Moſt.3.2.v.119.
Ecquis ſuppetias mihi audet afferre. Men.5.6.v.14.
Et operam dabo, & defendam, & ſubveniam ſedulò. Men. 5. 7. v.20.
Na tibi ſuppetias: tempore adveni modò. **Ich will dir helffen komm nur bey zeit herbey**. Men.5.7.v.33.
Opemque herili ita tetulit, Pſeud.Arg.v.6.
Si unquam quenquam DI immortales noluêre eſſe auxilio adiutum. Pſeud.4.1.v.1.
Ad eam rem uſus eſt tuâ mihi operâ. Perſ.2.5.v.27.
Tetuli ei auxilium.Rud.Prol.2. 69.
Aliquo auxilio adiuvet. Rud.1.4.v.39.
Ferre opem inopiæ, Rud.3.2.v.1.

Currite

Currite huc in Veneris fanum, veſtram iterum implore fidem. Rud.3.2.v.8.

Ferte ſuppetias. Rud.3.2.v.10.

Vt egenti opem afferas. Perſ.2.3. v.4.

Hoc neque iſti uſus eſt, & illi miſera ſuppetias fert. Rud.4.4. v.39.

Non quid agam certum eſt; Pamphilúmne adiutem, an auſcultem ſeni. Sin illum relinquo, eius vitæ timeo: ſin opitulor, huius minas. And.1.3.v.4.

Ad te venio ſpem, ſalutem, auxilium expetens. Andr. 2. 1. v.10.

Auxilij non habeo copiam. Andr.2.1.v.10.

Iuno Lucina fer opem: ſerva me obſecro. Andr.3.1.v.15. & Adelph. 3.5.v.41.

Populares ferte miſero atque innocenti auxilium: ſubvenite inopi. Adelph.2.1.v.21.

Vt mea ſtultitia iuſtitia tua ſit aliquid præſidij. Heauton. 4.1. v.32.

Ego ſumma vi defendam hanc, atq; illum mortuum. Adelph.3.5. v.47.

Animam relinquam potiùs, quàm te deferam. Adelph.3.5.v.52.

Filium meum amico atq; æquali ſuo video inſervire & ſocium eſſe in negotijs. Heaut.3.1.v.9.

Quam maximè ſervire commodis veſtris. Heaut.Prol.v.50.

Tradunt mutuas operas. Phorm.2.1.v.37.

Adiuvare aliquem comiter. Phorm.3.3.v.4.

Vide ſi quid opis potes afferre huic. Phorm.3.3.v.20.

Subvenire alicui. Phorm.Prolog.v.8.

Pariter nunc opere me adiuves, ac dudum re opitulata es. Phor. 5.3.

Vitæ qui auxilium tulit. Andr.1.1.

Id amabò adjuta me, quò id fiat faciliùs. Eunnch.1.2.

Tum tu igitur paullúm da mihi opera: Helff mir ein wenig. Eunuch.2.2.

Quibus & re ſalvâ & perditâ profueram, & proſum ſæpè. ibid.

Perij: huic ipſi opus patrono eſt, quem defenſorem paro. Eunuchi 4.6.

Nunc ego te in hac re mihi oro, ut adjutrix ſies: te mihi patronam cupio, Thais: te obſecro. Eunuch.5.2.

Vide quid agas, ne neque illi proſis, & tu pereas. Eunuch.5.5.

Ibi tuæ ſtultitiæ ſemper erit præſidium. Heaut.5 2.
Matres omnes filij in peccato adiutrices, auxilio in paterna iniuria ſolent eſſe ibid.
Nam quod iſti dicunt, homines nobiles eum adiutare, aſſidueq́ unà ſcribere: &c. Adelph.Prolog.
Illac fidem nunc voſtram implorat: id eſt, Auxilium. Adelph. 3.5.
Succurrendum eſt. Adelph.5.3.
Bonitásque veſtra adjutans, atque æquanimitas. Phorm.Prol.
Ego in inſidiis hic ero ſuccenturiatus, ſi quid deficies. Phorm. 1.4.
Tradere operas mutuas. Phorm 1.5.
Ni hæc ita eſſent, cum illo haud ſtares, Phædria. Du würdeſt jhm nicht beyſtehen. ibid.
Aliquot amicos mihi advocabo ad hanc rem qui adſient, ut ne imparatus ſim, cùm adveniet Phormio. ibid.
Qui me dudum, ut dixti, adjûris comiter. Phorm.3.3.
Opus eſt mihi Phormionem adjutorem ad hanc rem dari. Phorm. 1. 5.
Veſtra intelligentia ſi erit adiutrix noſtræ induſtriæ. Hecyr. Prolog.
In hac re adjutor ſis mihi. Phorm.4.4.
Neque notus quiſquam aderat, qui adjutaret funus. Phorm. 1.1
Quæ ſucceſſori commodare poteſt, is qui provinciam tradit. Epi. 31.b
Quibus tu quæcunque commodaveris, erunt mihi gratiſſima. ibid. 222.a
A te peto, quando apud gratos homines beneficium ponis, vt eo libentius commodes, operamque des, &c. Ep. 223.
Quamobrem peto à te maiorem in modum; vt his omnibus in rebus; quantum tua dignitas fidesq́ patietur, commodes. Epiſt. 218.b
Peto igitur abs te, vt omnibus rebus, quo ſine moleſtia tua facere poſſis, ei commodes. Epiſt.219. a
Cupio ei ſocietati, quibuſcunque rebus poſſim, commodare. Epiſt. 297. a
Quicquid ei commodaveris, erit mihi maiorem in modum gratum. Epiſt.211.a
Hæc à virtute donata, cætera à fortuna accommodata eſſe videntur. pro Mar.134.a

Commodare

Commodare alicui. At.31.b

Tranquilla repub. ſine me ipſo, ſed per me tamen perſi uantur. pro M.l.120.a

Tu qui rationem dicendi per teipſum, vſum autem per nos percipere voluiſti. de Or.109.b

Exturbare aliquem, qui & per ſe, & per ſuos, & vero etiam per alienos defendatur. pro Mur.135. a. *Per* opem notat.

Cum meam domum refertam viris bonis per amicos ſuos complerent. pro Dom.224.b

Nihil intereſt, utrum per procuratorem agas, an per teipſum. 66.b

Recede de medio, per alium tranſigam. pro S.R.27.a

Per binos tabellarios miſi Romam literas. At.86.b

Tu autem ſæpe dare poteris tabellariis publicanorum per magiſtros ſcripturæ, & portus, & noſtrarum diœceſium. At.76.a

Vtinam aliquod in hac miſeria Reip. πολιτικὸν *opus efficere & navare mihi liceat!* Att.147.a

Nemo eſt tam afflictus, qui ſi nihil aliud ſtudeat, niſi id quod agit, non poſſit navare aliquid, & efficere. Ep.79.b

Equidem iam mihi videor navaſſe operam, quòd huc venerim. de Or.111.a

Tibi omnes navare operam & ſtudium volunt. Att.277.b

Qui etiamſi ſuffragandi ſtudia non navant, tamen afferunt petitioni aliquid. Qu.de Pet.107.b

Quàm vellem! Bruto ſtudium tuum navare potuiſſes. Attic. 140.a

Petitionis quidem tuæ ratio mihi ſemper fuit explorata, ſed tamen operam navare volebam. Ep.250. b

Et ſi minus in curia atque in foro, at in literis & libris, vt doctiſſimi veteres fecerunt, navare operam reip. & de moribus ac legibus ſcribere. Ep.127.a

Sed ſi me audiant, navent aliam operam, aliam ineant gratiam pro Cæl.52.a

Nauare operam alicui, atque ei ſeſe venditare. pro Deiotar. 243.

Navare operam Reipbul. Ep.159. b

Qui nauaret miles operam Imperatori. de Clar.191.

Spero hunc locum eius fortunæ miſeræ atque iactatæ portum ac perfugium futurum. pro Clu. 19. a

Tota domus, quæ ſpectat in nos ſolos, neque aliud poteſt habere

perfugium. Off.12.a

Vt nullum ſit extremis Reipubl. temporibus perfugium & præſidium ſalutis. pro Rab.9 .a

Munite communem arcem bonorum, obſtruite perfugia improborum. pro Syl.182.a

Hæc ſtudia rebus adverſis perfugium ac ſolatium præbent. pro Arch.188.b

Domus commune perfugium. in C.:18.a

Somnus eſt perfugium omnium laborum ac ſolitudinum. de Diu. 159.a

A portu & perfugio excludere aliquem. Ep.7..b

Poſtremo illo deſperatiſſimo perfugio uti poſſet. in Verr.129.a

Senectuti verò celebrandæ & ornandæ quod honeſtius poteſt eſſe perfugium, quàm iuris interpretatio? de Orat.101.b

Vnum perfugium, una ſpes rel qua eſt. pro S. Roſc.43.b

Portum potius paratum nobis & perfugium, putemus. Tuſc.274.b

Si orabimus ut nobis ſint auxilio. ad Heren.lib.. p.34.

Nam ferè non difficile eſt, invenire quid ſit cauſæ adiumento. Ad Heren.lib.2.p.35.

Nullam rem fore, quæ incommodo mederi poſſit. ad Heren. lib. 2.p.49.

Nihil Fregellanis morum & ſermonis ſocietas opitulata eſt. ad Heren.lib.4.p.104.

Magno ſe prædicat auxilio, qui paululum in rebus difficillimis aſpiravit. Ad Heren.lib.4.p.104.

Cùm verò ſiniſtrâ mentum ſublevat. ad Herenn. libr. 4. pag. 126.

Auxilia quædam in oppidum recepit. de Invent. lib.2 p.247.

Tibi verò frater, neq; hortanti deero, neq; roganti. de Orat. lib. 1. p.270.

Opem ferre ſupplicibus, excitare afflictos, dare ſalutem. de Orat. l.1.p.277.

Nunquam mihi percontanti, aut quærenti aliquid defuiſti. de Or. l.1.p.295.

Laborantibus ſuccurrat, ægris medeatur, afflictos excitet. de Or. lib.1.p.313.

Præſidium clientibus atq; opem amicis porrigere atq; tenere. de Orat.lib.1.p.317.

Auxilium ſuum ſæpè à viris bonis fruſtrà implorari patietur. de Orat.lib.11.p.383.

Orat.

Sodali meo auxilium ferre non poſſum. de Orat. li 2. p. 402.
Expectationi, eorum qui audiunt, quàm celerrimè ſuccurratur. de Ora. l. 2. p 436.
Qui ſibi firmius in virtute, quàm in caſu præſidium collocavit. ad Heren lib. 4. p. 96.
Eo unde plus opis auferret, quo minus attuliſſet gratiæ. pro Qu. p. 10.
Innocentium calamitatem levare. pro S. Roſc. p. 39.
Quo quaſi in portum reiectus à cæteris ſuſpicionibus confugere poſſes, ubi ſcopulum eiuſmodi offendis. Omnem ſuſpicionem in vos ipſos recidere intelligis. pro S. Roſc. p. 64.
In re aliqua operam ſuam alij profiteri. pro Sext. Roſc. p. 90.
Multis ſæpè in difficillimis rebus præſens auxilium eius oblatum eſt. in Verr. p. 465.
Siciliam multis undiq; cinctam periculis non terrore belli, ſed celeritate conſilij explicavit. pro lege Manilia. pag. 639.
Alicuius innocentiæ, quaſi in aliqua pernicioſiſſima flamma, atque in communi incendio ſubvenire. pro A. Cluent. p. 4.
Acrioribus ſaluti ſuæ remedijs ſubveniendum putavit. pro Aul. Cluent. p. 31.
Auxilium petere ab aliquo capiti & fortunis ſuis. Ibidem.
Ferre opem patriæ. pro C. Rabir. p. 150.
Aliquem periculis ſuis ex flamma atq; ferro ac penè ex faucibus fati eripere, conſervare ac reſtituere. in Luc. Catilin. pag. 192.
Opem & auxilium alicui afferre. in L. Catil. p. 200.
Qui mihi ſtudio penè præcurritis. in L. Cat. 215.
Ad opem auxiliumq; alicuius concurrere. pro L. Mur. p. 244.
Auxilium alicui ferre. pro L. Flac. p. 307.
Nullum auxilium requiſivit. pro L. Sylla p. 307.
Aliquid adiumenti, opis, atq; auxilij alicui ferre. pro L. Sylla pag. 340.
Opem & ſalutem ferre. pro Arch. poeta p. 345.
Auxilium ab alienis efflagitabo. Orat. ante exil. p. 361.
Alicuius invocare ſubſidium. ibid.
Opem alicui ferre. in orat. ante exil. pag. 364.
Auxilium implorare & fidem. pro Dom. p. 404.
Auxilium & opem meæ ſaluti tulit. pro Dom. p. 411.
Auxilio diminuti deficiantur. de Aruſp. Reſp. p. 481.

Fidem alicuius implorare. pro Cn.Planc.p.537.
A ſummo imperio petendum eſſe auxilium arbitrabantur, ut præcipitanti patriæ ſubvenirent. Seſt. p. 13.
Adiutor fuit datus ad excitandum Antonium. Seſt.p.8.
In Magiſtratus tutela Reges atque exteræ nationes ſemper fuerunt. Seſt.p.13.
Cum legationis perfugio uti noluiſſe, appellatione improbiſſimâ ad auxilium nefariorum confugiſti. Var.p.88.
Ego voluntati tuæ in periculis nullo modo deeſſe poſſum. Corn. p. 128.
A quo ſenatus ſæpè communis ſalutis auxilium expetit. Corn. p.131.
Summâ utilitate, ac maximo ſæpè præſidio in periculis atque aſperrimis temporibus carendum erit. Corn.p. 1,4.
Hoſtes ad noſtros imperatores aufugerunt. Corn. 134.
Iure id graviter ferremus, minui & debilitari auxilia populi Romani. Corn.p.135.
Quibus vos in his anguſtiis ærarij ſubveniatis neceſſe eſt. Provinc.160.
Nullum in mè præſidium ſuis fortunis eſt conſtitutum. in Verr. p.112.
Fœminæ gignere ipſæ ſibi præſidia, & habere domi fortunarum omnium ſocium, participemq́; poſſunt. pro Font.p.584.
Amplitudine alicuius præſidia periculis ſuis, aut adiumentà honoribus quærere. Pericula innocentia tecti pellimus: honores ex loco; ſed eadem noſtra illa laborioſiſſimâ ratione vitæ, ſi veſtra voluntas feret, conſequemur. pro leg.Man.p.80.
Eſſe alicui præſidio. Ep.ad Fam.l.5. p.120.
Literæ Q. Fratris, & T. Pomponij neceſſarij mei, tantum mihi ſpei dederant, ut in te non minùs, quàm in tuo collegâ mihi conſtitutum fuerit. Ep.ad Fam.l.5.p.120.
Petere auxilium. Ibid.
Quòd ſi mihi tuâ clementiâ opem tuleris, omnibus in rebus me fore in poteſtate tuâ tibi confirmo Ep.ad Fam.lib.5.p.121.
Etſi Reipub. cauſâ maximè gaudere debeo, tantum ei te præſidij, tantum opis attuliſſe extremis penè temporibus. Ep.ad Fam. l. 10.p.288.
Magnis ſubſidiis fulta eſt reſpublica. Epiſt. ad Fam. lib. 12. pag. 354.
Sulpitij morte magnũ præſidium amiſimus. Ep.ad Fam.l.12.p.355.

Cuius

Cuius rei dum tempus erit, cùm quid opis Reipublicæ laturus exercitus ſit. Ep. ad Fam. lib. 12. p. 358.

Præſidium voluntarium, neceſſariumq́; comparavi. Ep. ad Fam. lib. 12. p. 370.

Puer egregius præſidium ſibi primùm, & nobis, deinde ſummæ Reipub comparavit. Ep. ad Fam. lib. 12. p. 380.

Huic ferri auxilium oportet. provinc. p. 161.

Præſidium conſulum exploravi. Piſ. p. 182.

Multis ſæpè auxilio fui. Piſ. p. 185.

Auxilium alicuius retardare. Piſ. p. 211.

Neque generum neque collegam ſuum Tribuno plebis defuturum. Piſ. p. 212.

Tibi magna præſidia & auxilia à Beſſis peditum, equitumq́; pollicitus eſt. Piſ. p. 214.

In illâ omnium Barbarorum defectione Seſtium prætorem tutata eſt. Piſ. p. 214.

Præſidiis ſalutaribus & neceſſariis ſeptiſſumus. Mil. p. 222.

Arma, Centuriones, cohortes, non periculum nobis, ſed præſidium denunciant. Mil. p. 221.

Vnius amici opes mihi ſubvenerunt. Rab. p. 281.

Tu nunquam meis liberis me abſente, nunquam coniugi meæ defuiſti. Rab. p. 281.

Memoriam tuam implorat, quâ vales plurimum. Deiot. pag. 322.

Negat ſe à te unquam in Deiotari Tetrarchiâ pedem diſceſſiſſe in primis finibus tibi præſtò ſe fuiſſe dixit, uſque ad ultimos perſecutus. Deiot. p. 322.

Occurrere ſolet miſericordia tua ſupplicibus. Mil. 124.

Tibi victori non ſolum ad hoſpitium, ſed periculum etiam atq; ad aciem præſtò fuit. Deiot. 1. p. 314.

Ego nec Reipublicæ, nec amicis unquam deſui. Mil. 2. p. 346.

Quæ res egeſtati & æri alieno tuo propter mortem Cæſaris ſubvenire potuiſſet. Phil. 2. p. 152.

Libantem & prope cadentem Rempublicam fulcire cuperetis. Phil. 2. p. 358.

Auxilio veſtro oportet ſubvenire ſaluti communi. Philipp. 5. p. 407.

Alter ad evertendam, alter ad conſervandam Rempublicam præſidia quærebat. Phil. 10. p. 470.

A quo inſperatum & repentinum Reipublicæ præſidium legionum

 equitatus

equitatus auxiliorum magna & firma copia comparantur. Phil.10.p.475.

Adiutorem ſe Bruto fideliſſimum & conſtantiſſimum præbuit. Phil.p.475.

Eius auxilium ad Italiam vergere. Phil.1·.p.428.

Caſſium Proconſulem copijs ſuis opibusq; iuviſſent. Phil. 11. pag. 48.

Ab eodem Rege adiuti ſumus equitatu & pedeſtribus copiis. Phil. 11.p.9.

Subveni olim impendentibus periculis maximis cum dimicatione capitis. Phil.119.p.495.

Ad omnes inſidias præſidia quærenda ſunt. Phil.12.p.504.

Militibus incluſis opem fertis. Phil.p.525.

In omnibus rebus me ille ſibi affixum habebit. Epiſt. ad Fam. lib. 1.p.19.

Huic te unum tanto adiumento eſſe, ſi volueris, poſſe intellige, ut nihil ſit præterea nobis requirendum. Epiſt. ad Fam. lib. 2. pag.41.

Illam manum tu mihi cura, ut præſtes Att. lib. 1. p. 6. Loquitur de ſuffragatoribus in petitione Conſulatûs.

Gravedini omni ratione ſubveni. Ep.Att.lib.16. p.509.

Ferre præſidium labenti. Ep.Brut.p.565.

Quos tibi comites ac adiutores negotiorum publicorum dedit Reſpublica. Ep.Qu.Frat.lib.1.p.572.

Ego cum forenſibus operis, laboribus periculis non deſeruiſſe mihi videre præſidium. de Fin.lib.1.p.:00.

Cùm opera indigentibus ſalutemq; ferres. de Fin.l.2.p.277.

Præſidium petere ab aliquo. de Fato.p.291.

Magnum ſibi præſidium ad beatam vitam comparare. Qu. Tuſc. l.1.p 147.

Cæli partes ſibi definitas eſſe traditas, è quibus ſæpè opem referre poſſit. de leg.l.3.p.366.

Deſcriptus populus cenſu, ordinibus, ætatibus, plus adhibet ad ſuffragium auxilij. Ibid.

Propter noſtrum præſidium reliquit. Qu.Tuſc.lib.3.p.383.

Si verò etiam præſidij ſe aliquid ſibi conſtituere putant. de petit. Conſ. pag.396.

Alicui opem ferre. Tuſc.l.4.p.451.

Petere ab aliquo opem. Tuſc.l.5.p.252.

Cuius igitur potius ope utamur quàm tuâ? Ibidem.

Omnia

Omnia præſidia habere. Qu. Tuſc.l.5.p.458.

Hoc maximè officij eſt, ut quiſque maximè opis indiget, ita ei potiſſimum opitulari. 1.Off. p.2.

Spectat in nos ſolos, neque aliud ullum poteſt habere perfugium. 1. Off.p.6.

Quorum opere efficitur aliquid hominum uſum atque vitam. Off. 2.p.69.

Præſidium ſibi paratum viderit. Off.lib.2.p.93.

Profectò aliquid opis occidenti Reipublicæ tuliſſemus. Ep. ad Fam. l. .p.90.

Vti alicuius operâ. Ep.ad Fam.lib.9.p.272.

Si mediocre auxilium dignitatis noſtræ habuiſſemus. Fam.lib. 11. p.321.

Ad auxilium patriæ accedere. Ep.ad Fam.lib.11.

Habere auxilium dignitatis. Ep. ad Fam.lib.11.p.327.

Si melior caſus fuerit, revertemur Romam: ſi mediocris, in exilio vivemus: ſi peſſimus, ad noviſſima auxilia deſcendemus. Ep. ad Fam.l.11.p.321.

Quòd tuam dignitatem amplificari velim, tuis optimis conſilijs, amplitudini, gloriæ numquam defuturum. Fam.lib. 11. pag. 329.

Tuis laudibus nullo loco, nec conſilium, nec ſtudium meum defuturum, Fam.l.11.p.326.

Me neque deeſſe ullâ in re, neque umquam defuturum dignitati tuæ. Fam.l.11.p.328.

Vt illud ſubſidium ſenectuti parem. Ep. Att.lib.1.p.14.

Niſi quis Deus nos reſpexerit. Ep. Att.lib.1.p.26.

Huic rei ſubventum eſt maximè à nobis. Ep.Att.lib.1.p. 34.

Vt ſubſidio venirem. Ep.Att.lib.6.p. 88.

Vt communi conſilio Reipublicæ afflictæ opem atque auxilium feramus. Ep.Att.lib.8.p 249.

Subſidio ire poſſum. Ep. Att.l.8.p.255.

Cives ferte opem, & reſtinguite. Diuin.1.p.184.

Auxilium expetere. Qu.Tuſc.l.2.p.154.

Deinde quod attulit auxilium non modò reliquis magiſtratibus, ſed etiam privatis. Cic.de leg.lib.3.p.353.

Auxilium & veſtras manus peto. Qu. Tuſc.lib.2.p.362.

Quam quidem ad rem nos (ut videmur) magnum attulimus adiumentum hominibus noſtris. Off.1.p.

Habent à natura adiumenta rerum gerendarum. Off.1. p.30.

Niſi communi vita ab hominibus harum rerum auxilia petere didiciſſet. Off.lib. .p.69.

Quis enim ægris ſubveniret? Off.lib.2.p.69.

Præſertim cùm neceſſitati non ſubveniatur. Offic. libr. 2. p.87.

Cùm alios iuvare velint. Off.l.2.p.91.

Ad hanc rem vos adiutores profiteamini. pro S.Roſc.p.39.

Ad rem aliquam operam ſuam polliceri. pro S.Roſc.p.43.

Præſidio eſſe contra vim. pro Qu.p.2.

Adiutore quodam uti. Qu.Tuſc.l.2.p.341.

Magna habere auxilia. Qu.Tuſc.l. .p. 48.

Eius facultatis adiumenta, quæ tibi ſcio eſſe ſepoſita, ut prompta ac parata ſint cura. de petit.conſul.p.387.

Vt alteros libidinis, alteros facinoris adiutores haberet. de petit. Conſul.p.390.

Quandoquidem ea in rebus maioribus adminiſtrandis adiuuat plurimum. Off.l 2.p.76.

Omnis ratio & inſtitutio vitæ adiumenta hominum deſiderat. Off.l.2.p.79.

Adminiſtrationis. *Vide* Regni.

Admirandi Mirandi. Mirabilis.

Verwunderen/ Wunder nemmen / Wunder/ Seltzam vorkommen. Wunderlich.

N*On tibi iſtuc magis mirum videtur, quàm mihi.* Amph.2.1. v.47.

Illud præter alia miror maximè. Amph.2.2.v.140.

Minimè mirum eſt. Magis mirum eſt. Hecyr.2.1.v.23.

Mirando hoc tanto tam repentino bono. Andr. 5. 4.

Quid hoc hominis? qui eſt hic ornatus? quid illud mali eſt, nequeo ſatis, mirari, neque conijcere. Eunuch 3.4.

Quid mihi dicent? aut quam cauſſam reperient, demiror. Phorm. 1.5.

Hic pulcherrimum facinus audivi: quod? neſcio, atque mirificiſſimum. Phorm.5.6.

Demiror.

Demiror, qu'd ſit quamobrem volueris, &c. Hecyr. 4.1.
Haud mirabile eſt. Heaut. .3.
Dij voſtram fidem, quám ſæpé forté temeré eveniunt, quæ non audeas optare! Phorm. 5.1.
Dij voſtram fidem, incredibilia Parmeno modò quæ narrauit! Eunuch. 5.9.
Dij voſtram fidem, quantam & quám veram laudem capiet Parmeno! Eunuch. 5.4.
Dij voſtram fidem, itan' comparatum eſſe? &c. Heaut. 3.1.
Dij voſtram fidem, hominem perditum, & illum ſacrilegum! Eunuch. 3.1.
Dij, obſecro vos, eſtne hic Stilpho? Phorm. 5.1.
Hem, quæ hæc eſt fabula? Was iſt das für ein Spiel? Eunuch. 4.4.
Neq; ſcio quid dicam, aut quid coniectem. Eunuch. 3.4.
Nequeo ſatis decernere. Adelph. 4.2.
Quæſo, quid narras? Ey was du ſagſt. Phorm. 5.7.
Quid narras? hoc quod audis. Phorm. 1.2.
Pulchré dictum: papæ! Eunuch. 3.1.
Permirum mihi viſum eſt, Scæuola, te hoc illi concedere. de Orat. lib. 1. p. 326.
Ad admirationem aliquem traducere. Orat. ad Brut. p. 682.
Summam hominum admirationem excitabat. Brut. p. 620.
Hoc mihi maximam admirationem movet. Philipp. 10. pag. 466.
Non magnopere mirabor. Acad. l. 2. p. 64.
Nam quid Dionyſij equus attulerit admirationis, quod emerſerit ex flumine. de Diuin. lib. 2. p. 238.
Quid autem admirationis habent, cùm propè acceſſeris. de Fin. l. 4. p. 245.
Quem quâdã admiratione commotus ſæpius fortaſſe laudo, quam neceſſe eſt. de leg. l. 2. p. 149.
Admiratione quâdam afficiuntur ij. Off. l. 2. p. 78.
Tunc quis non admiretur ſplendorem pulchritudinemq; virtutis. Off. l. 2. p. 79.
Fit admiratio populi. in Verr. p. 531.
Nihil mihi tam mirum videtur, quàm iſta dici. Acad. libr. 2. pag. 52.
Maximis admirationibus aliquid agere. de Fin. lib. 5. p. 279.

Admonitionis. Cohortationis. Hortandi. Monendi. Suadendi.

Mahnen / Vermahnen / Anmahnen / Anhalten / Erinneren.

E*St, paucis monitos quod vos voluerim* Capt.prol. v.53.
Ni metuam patrem, habeo pro illa re illum quod moneam probè. Andr.5.4.
Cuius nunc pudet me & miſeret, qui harum mores cantabat mihi monuiſſe fruſtra. Heaut.2.2.
Sedulò moneo: qua poſſum, pro mea ſapientia. Adelph.3.4.
Hoc unum te moneo. Hecyr.5.*.
Senatui cum primùm potui pacis auctor fui, At.147.b
Nam illi magnopere auctor fui, ne differret tempus petitionis ſuæ. Att.279.b
Sed auctor non ſum, vt te urbi committas. ibid.242.b
Hircius mihi, ut abſim, vehementer auctor eſt. Ibid.240.b
A me conſilium petis, qui ſim tibi auctor, in Sicilia ne ſubſidas, an proficiſcare, Ep.86.b
Ego tibi ſum auctor, ut quibus poſſis rebus, eum tibi ordinem reconciliet. Ibid.17.b
Tibi magnopere auctor ſum, ut aliquando &c. de Le.166.b
Hic mihi quaſi miniſtrator aderat, ſubijciens, quid in ſuos cives dicerem. pro Flac.157.a
Cupio mihi ab illo ſubijci, ſi qua prætereo. in Verr. 240.b
Gaudeo te id mihi ſuadere, quod ego mea ſponte pridie feceram. At.249.b
Hac eò ſpectant, vt te horter, & ſuadeam, &c. Ep 204.a
Nemo eſt qui ſapientius tibi ſuadere poſſit teipſo. Ep.21.a
De obviam itione faciam, vt ſuades. At.180 a
Nunc te cohortatione non puto indigere. Ep. fam.lib.12.p.359.
Incredibiliter me commovet tua cohortatio. Epiſt. Att. lib. 16. p.508.
Miſi ad te quatuor admonitiones non nimis verecundas. Acad. li. 2.p.76.
Tanta vis admonitionis ineſt in locis. de Fin.lib.5.p.248.
Submonuit me Parmeno. Eunuch.3.5.v.23.

Cùm

Cùm ipſe te veteris amicitiæ commonefaceret. ad Heren. lib. 4. p.100.

Monere aliquem de re aliquâ. pro Cæcin. p.617.

Panſæ Conſulis acceſſit cohortatio gravior. Philipp. 9. pag. 46.

Precibus noſtris, & cohortatione non indiges. Epiſt. Attic. lib. 2 p.76.

Te hominem amiciſſimum non dubitabo monere. Acad. lib. 2. p.33.

Adoptionis. Adoptandi. Educandi. Alendi. Nutriendi.

Kindſchafft / An kindſtatt aufnehmen / Erziehen an kindſtatt / Ernehren / Vferziehen.

ADoptat illum puerum ſurreptitium ſibi filium. Merc. Prol. v.60.

Adoptat hunc emptum ſenex. Pœn. Arg. v.2.

Hanc eiectam Chryſidis pater recepit orbam, parvam. Andr. 1. 3. v. 9.

De mea dat fratri Mitioni adoptandum Æſchynum. Adelph. Arg. v. 2.

Ego hunc adoptavi mihi, eduxi à parvulo, habui, amavi pro meo. Adelph. 1. 1. v. 22.

Tuum filium dediſti adoptandum mihi: is meus eſt factus. Adelph. 1. 2.

Quod eſt, Pontifices, ius adoptionis? nempe ut is adoptet, qui neque procreare iam liberos poſſit: &, cùm potuerit, ſit expertus. pro Dom. 220.a

Quas adoptiones hereditates nominis, pecuniæ, ſacrorum ſecutæ ſunt. ibidem.

L. Torquatus filium in adoptionem D. Silano emancipavit. de Fin. 54.

Quid propagatio nominis? quid adoptiones filiorum? &c. ſignificant. Tuſc. 154.b

---

Adorandi. Cultûs. Religionis. DEI. Invocandi.

Vide etiam Orandi. Rogandi. Precum.

Gottes

Gottesdienſt/ Anruffen/ Betten / Gottſehlig ſein.

D*Eam ſibi invocet, quam libebit propitiam.* Aſin. 4.1. v.36.

Divûm atq; hominum clamare fidem. Aul.2.4.v.20.

Deos ſalutarem intrò devortor domum. Stich.1.v.29. *Vide Turneb. lib.25 c.1.*

Tendere ad Deum manus ſupplices, obſecrationem repudiare. pro Font.p.585.

Iupiter Optimus maximus, cuius nutu atq; arbitrio cælum, terra, maria reguntur. pro S. Roſc.p.82.

Quis eſt tam vecors, qui aut cum ſuſpexerit in cælum, DEOS eſſe non ſentiat? de Aruſp.Reſpon.p.471.

Cælum & terram refert in Deos. de Natur.Deor.lib.1.p.17.

Cùm verò Heſiodi Theognium interpretatur, tollit omninò uſitatas & præceptas cognitiones Deorum. Neq; enim Iovem, neq; Iunonem, neque Veſtam, neq; quenquam, qui ita appelletur, in Deorum numero habet. Ibid.

Magnam turbam congregat ignotorum Deorum. de Nat. Deor. lib.1.p.18.

Et ira inflammatos, & libidine furentes introduxerunt Deos. de Nat.Deor.lib.1.p. 9.

Deorum cognationem agnoſcerem non invitus. de Nat. Deor. li. 1.p.37.

Ex ratione, & quidem Phyſica magna fluxit multitudo Deorum, qui incluſi ſunt humanâ ſpecie. de Nat.Deor.lib. 2.p.75.

Homines Deorum agnitione & gente teneantur. de legib. libr. 1. p.361.

Itaq; ex tot generibus nullum eſt animal præter hominem, quod habeat notitiam aliquam Dei. Ibid.

Ex quo efficitur, ut is agnoſcat Deum, qui unde ortus ſit, quaſi recordetur ac noſcat. Ibid.

Adventûs. *Vide* Accedendi.

Adverſandi. Reſiſtendi. Contrarietatis. Oppoſitorum.

Widers

Widerſetzen / Widerſtehen / Wehren / Widerſinnig handlen / Widerſtreben / Zu wider ſein / Ablehnen / Abtreiben / Dempſen.

GEnus loquendi bonis Scriptoribus vſitatum eſt, quandoper contrariorum complexionem omnes & omnia intel iguntur. Sic Aſin 1.3.2.99. *Dignos indignos adiri atque experiri certum eſt mihi.* Et Curc. 1.3.1.ver. *Date viam mihi ignoti atq; ignoti.* Capt. 2. .v. *Indigna digna habenda ſunt, herus quæ facit.* Quod expreſſum ex illo Æſchyli: δῦλε διοσπότων ακυε κὴ δίκαια, κἄδικα. *Virgil· Ciri.* Omnia me potius digna, atque indigna laborum millia viſeram, *Terent.* Iuſta iniuſta me facturum. *Idem Andr.* Quo iure, quâque iniuriâ. *Idem Eunuch.* Præſente abſente. Vbi *Donatus*: Proverbiale eſt, *inquit*, ut Surſum, Deorſum: ultrò, citrò. Græc. ἄνω, κάτω. *Cic. Q. Frat. lib.3.* omnia minima maxima. *Talia ſunt:* Terrâ, marique. Factis, Dictis, &c.

Eine ego ut adverſer? Andr. 1.5.

Duras fratris partes prædicas, id eſt, gravem habes adverſarium. Eunuch. 2.3.

Cœpi adverſari primò, id eſt, reſiſtere. Phorm. 1.2.

Quæ inſcitia eſt advorſum ſtimulum calces? ibid.

Itáne es paratus facere me adverſum omnia, infelix? Phorm. 2.3.

Vllámne ego rem unquam volui, quin tu in ea mihi advorſatrix fueris, Soſtrata? Heaut. 5.3.

Quod ſi de literis corruptis contra venit: ſi contrà omni ratione pugnavit. in Verr. 130.a

Si ille ipſe, quem contra veneris, cauſſa cadat. pro Mur. 126. a

An ego non venirem contra alienum pro familiari meo? In Att. 161.a

Contra rem ſuam veniſſe me neſcio, quando quæſtus eſt. ibid.

Ne in re ſecunda mihi obvertat cornua. Pſeud. 4.3.v.5.

Itáne es paratus facere me advorſum omnia. Phorm. 2.3.v.80.

Adverſum ſtimulum calces. Phorm. 1.2.v.28.

Libidini malorum reſtiti. ad Heren. lib.2.p.30.

Nulla vi ei reſiſti poteſt. de Inv. lib.2.p.265.

Potentiam alicuius primo quoq; tempore extinguere, atq; opprimere. pro Sex. Roſc. p.49.

Ad

Ad omnes meos impetus, quaſi murus quidam, boni nomen imperatoris opponitur. in Verr. p. 486.

Impetus hoſtium reprimere. pro leg. Man. p. 632.

Hæc res contra nos faciunt. pro Quint. p. 1.

Huic toti rationi agrariæ ſenatus adverſabatur. Ep. Att. lib. 1. p. 39.

Cum congruentibus ſæmunt tàm vehementer repugnantia. Acad. lib. 2. p. 26.

Cùm evidentibus rebus adverſentur. Acad. lib. 2. p. 26.

Multorum autem odijs nullas opes poſſe obſiſtere. Offic. lib. 2. pag. 72.

Si ea virtuti non repugnarent. Off. l. 3. p. 10.

Quoniam eius blanditÿs non facilè obſiſtimus. de Senect. pag. 165.

Iudicibus ac falſæ ſuſpicioni, & invidiæ populariter excitatæ reſiſtere. pro A. Cl. p. 60.

His tantis malis tanto bonorum ſtudio reſtitiſſemus. Sest. p. 18.

Domeſticis malis, audaciumq́ civium conſilÿs ſæpè eſt reſiſtendum. Sest. p. 27.

Seditioſis omnibus reſtitit, quem nulla vis, nulla minæ, nulla unquam invidia labefecit. Sest. p. 50.

Cùm erat declamatum ſemiviri mercenariorum vocibus. Sest. p. 61.

Quos mœnibus excluſerunt, claſſibus inſecuti ſunt, corporibus, copiis opibusq́ depulerunt. Corn. p. 142.

Populares impetus populari præſidio propulſare poſſum. Provinc. 174.

Inimicis meis copÿs meis reſtiti. Piſ. p. 185.

Voce & clamore abiecti hominis furorem & petulantiam fregi. Piſ. p. 191.

Nulla vis tanta eſt, tanta copia, quæ non ferro ac viribus debilitari, ac frangi poſſit. Marc. p. 284.

Ego tanta mala florentiſſima familia ſedavi. vel potius ſuſtuli. Phil. 23. p. 56.

Impetus perditorum hominum vi & manu repulimus. Philipp. 2. p. 373.

Authoritate Senatus & conſenſu populi Romani facilè hominis audaciam fregimus. Phil. 3. p. 384

Tantum bellum, tàm crudele, tàm nefarium privatis conſiliis propulſabitur. Phil. 3. p. 38.

Nomen

Nomen ipſum Legatorum, hunc, quem videmus, poſt. Rom reſtingiſſet ardorem. Phil. . p. 416.
Omne malum naſcens facilè opprimitur. Phil. 5. p 419.
Crudelitatem mortis ac dedecus virtus propulſare debet. Phil. 4. p. 405.
Huius opera, virtute, conſilio, ſingulari clementia & manſuetudine bellum acerbiſſimum eſt reſtinctum. Philipp. 5. pag. 422.
Obſiſtit is vehementiùs excuſationi. Phil. 9. p. 461.
Contra vim & gravitatem morbi contendit. Philipp. 9. pag. 461.
Furentis hominis conatum & audaciam compreſſit. Philip. 10. p. 469.
Quis ad propulſandum malum diligentior fuit? Philipp. 10. pag. 472.
Quorum res iudicatas irritas fecimus. Phil. 11. p. 481.
Pace bellum oppreſſi, qui tantum inteſtinum bellum ac domeſticum urbis incendium extinxi. Cic. in Cat. p. 551.
Has querelas hominum noſtrorum conſilio oppreſſimus. Ep. Qu. Frat. lib. . p. 578.
Opponere ſeſe hoſtibus. de Fin. lib. 2 p. 169.
Hoſtium vim ſeſe perverſurum putavit. de Divinat. libr. 2. pag. 258.

Adulandi. Aſſentandi. Blandiendi. Palpandi.

Schmeichelen / Heuchlen / Fuchsſchwentzen / Liebkoſen / Streychelen / Flattiren.

QVàm blandè mulieri palpabitur? Amphit. 1. 3. v. 9.
Amanti ſupparaſitor. Amph. 3. 4. v. 10.
Mihi obtrudere palpum non potes. Amph. 1. 3. v. 17.
Supparaſitabor patri. Amph. 1. 3. v. 17.
Timidam palpo percutit. Amph. 13. v. 9.
Vera volo loqui, te nolo aſſentari mihi. Amph. 2. 2. v. 119.
Cupio omnia quæ tu vis: Caſ. 2. 3. v. 26. *vide infra Tit.* Vovendi Gratificandi.
Id quod tu vis, id ajo, atque nego. Men. 2. v. 53.
Quaſi res mihi eſſet cum eâ, cæpi aſſentari: mulier quicquid dixerat, idem ego dicebam. Men. 3. 2. v. 18.

Aſſen-

Suppalpari alicui. Mil.2.1.v.28.
Palpo percutis. Merc.1.2.v.42.& v. 55. *Hoc ſis vide, vt palpatur!*
Vt ego ob tuam, ſimia, perſidiam te amo, & metuo, & magnifacio. Pſeud.4.1.v.34.
Peſſum me dediſti blandimentis tuis. Rud.2.6.v.22.
Ecquem tu in angiporto hoc hominem nouiſti? Te rogo. Pſeud.4.2.v.15. Formula adblandiendi.
Exora, blandire, expalpa. Pœn.1.2.v.44.
Verbis deleniri commodis. Stich. Arg.v.4.
Viris alienis ſubblandirier. Caſ.3.3.v.21.
Ita noſtro ordini palàm blandiuntur. Ciſt.1.1.v.36.
Non poſſum pati, quin tibi caput demulceam: ſcil. *propter rem tam bene geſtam.* Heaut.4.4.
Blandè dicere, benignè facere. Adelph.5.4.
O pater mi feſtiviſſime. Adelph.5.9.
Vt phaleratis dictis ducis me! Phorm.3.2.
Nemo illorum quiſquam ad te venit, quin ita paret ſeſe, abs te vt blanditijs ſuis quàm minimo pretio ſuam voluptatem expleat. Hecyr.1.1.
Vt unus hominum homo te vivat nunquàm quiſquam blandior. Hecyr.5.4.
Nam qui huic animum aſſentari induxeris, è flamma te petere cibum poſſe arbitror. Eunuch.3.2.
Eſt genus hominum, qui eſſe primos ſe omnium rerum volunt,
Nec ſunt: hos conſector: hiſce ego non paro me ut rideant,
Sed eis ultrò arrideo, & eorum ingenia admiror ſimul:
Quidquid dicunt, laudo: id rurſum ſi negant, laudo id quoque:
Negat quis, nego: ait ajo,: poſtremò imperavi egomet mihi
Omnia aſſentari, is quaſtus nunc eſt multò uberrimus. Eunuch.2.2.
Quòd te iſti facilem & feſtivum putant,
Id non fieri ex vera vita, neq; adeò ex æquo & bono,
Sed ex aſſentando, indulgendo & largiendo. Adelph.5.9.
Ne id aſſentandi magis, quàm quod gratum habeam, facere exiſtimes. Adelph.2.4.v.6.
Duæ igitur ſunt res, quæ permulceant aures. Orat. ad Brut. pag. 672.
Vos aſſentationibus veniſtis. pro Syl.13.p.525.

Noli

Noli putare, mi Cicero, me hoc auribus tuis dare. Ep. fam. lib. 12. p 371.

Ad voluntatem loqui. pro Quint. p. 34.

Sed ego nunc iiſdem verbis aſſentior cum quibus antea ſentiebam. Provinc. p. 66.

Hos delectat ſuſtentatio: hos fictus ad eorum voluntatem ſermo quum adhibetur, orationem illam &c. de Amicit. pag. 219.

Ita fit, ut is aſſentatoribus patefaciat aures ſuas maximè, qui ipſe ſibi aſſentetur, & ſe maximè ipſe delectet. de Amic. p. 228.

Suſtinenda eſt omnis aſſentatio. Acad. lib. 2. p. 36.

Auribus aliquid dare ad voluntatem, non ad veritatem. de Amic. p. 217.

Omnibus adulans. Piſ. p. 222.

Non adulari nos ſinamus πωθηκῶς. Off. lib. 1. p. 37.

Ne aſſentationibus patefaciamus aures. ibid.

Aliquem ſuam ſalutem vocare. in Verr. p. 547.

Qui blanditijs præſentium voluptatem delenti atq; corrupti. de Fin. lib. 1. p. 109.

Cuius blanditijs corrupti, quæ natura bona ſunt, quia dulcedine hac & ſcabie carent, non cernimus ſatis. de legib. l. 1. p. 312.

Nec eam minimis blandimentis corrupta deferret. Tuſc. libr. 5. 484.

Militesq; blando appellando ſermone deliniant. Off. l. 2. p. 83.

ADVLTERII. Coitûs. Concubinatûs. Concubitûs. Dedecoris. Ganei. Inceſtûs. Lenonum. Libidinum. Luſtrorum. Meretricum. Probri. Rei Venereæ. Stupri.

Vide etiam Phraſes Tit. Amoris. & Imprægnandi.

Hurerey / Ehebruch / Vnzucht / Brunſt / Huren / Beyſchlaffen / Beſchlaffen / Schwächen / Lüſtern / Hüren vnd buben / Hurenwinckell / Frech / Frechheit / Schwängern / Zuthun haben / Hurenjäger / Hurenweibel.

Suppalpari alicui. Mil.2.1.v.28.

Palpo percutis. Merc.1.2.v.42.& v. 55. *Hoc ſis vide, vt palpatur!*

Vt ego ob tuam, ſimia, perfidiam te amo, & metuo, & magnifacio. Pſeud.4.1.v.34.

Peſſum me dediſti blandimentis tuis. Rud.2.6.v.22.

Ecquem tu in angiporto hoc hominem nouiſti? Te rogo. Pſeud. 4. 2.v. 15. Formula adblandiendi.

Exora, blandire, expalpa. Pœn.1 2.v.44.

Verbis deleniri commodis. Stich. Arg.v.4.

Viris alienis ſubblandirier. Caſ.3.3.v 21.

Ita noſtro ordini palàm blandiuntur. Ciſt.1.1.v.36.

Non poſſum pati, quin tibi caput demulceam: ſcil. *propter rem tam bènè geſtam.* Heaut.4.4.

Blandè dicere, benignè facere. Adelph.5.4.

O pater mi feſtiviſſime. Adelph.5.9.

Vt phaleratis dictis ducis me! Phorm.3.2.

Nemo illorum quiſquam ad te venit, quin ita paret ſeſe, abs te vt blanditijs ſuis quàm minimo pretio ſuam voluptatem expleat. Hecyr.1.1.

Vt unus hominum homo te vivat nunquàm quiſquam blandior. Hecyr.5.4.

Nam qui huic animum aſſentari induxeris, è flamma te petere cibum poſſe arbitror. Eunuch.3.2.

Eſt genus hominum, qui eſſe primos ſe omnium rerum volunt,
Nec ſunt: hos conſector: hiſce ego non paro me ut rideant,
Sed eis ultrò arrideo, & eorum ingenia admiror ſimul:
Quidquid dicunt, laudo: id rurſum ſi negant, laudo id quoque:
Negat quis, nego: ait ajo,: poſtremò imperavi egomet mihi
Omnia aſſentari, is quæſtus nunc eſt multò uberrimus. Eunuch.2.2.

Quòd te iſti facilem & feſtivum putant,
Id non fieri ex vera vita, neq; adeò ex æquo & bono,
Sed ex aſſentando, indulgendo & largiendo. Adelph.5.9.

Ne id aſſentandi magis, quàm quod gratum habeam, facere exiſtimes. Adelph.2.4.v.6.

Duæ igitur ſunt res, quæ permulceant aures. Orat.ad Brut. pag. 672.

Vos aſſentationibus veniſtis. pro Syl.13.p.525.

Noli

Noli putare, mi Cicero, me hoc auribus tuis dare. Ep. fam. lib. 12. p 371.

Ad voluntatem loqui. pro Quint. p. 34.

Sed ego nunc iiſdem verbis aſſentior cum quibus antea ſentiebam. Provinc. p. 66.

Hos delectat ſuſtentatio: hos fictus ad eorum voluntatem ſermo quum adhibetur, orationem illam &c. de Amicit. pag. 219.

Ita fit, ut is aſſentatoribus patefaciat aures ſuas maximè, qui ipſe ſibi aſſentetur, & ſe maximè ipſe delectet. de Amic. p. 223.

Suſtinenda eſt omnis aſſentatio. Acad. lib. 2. p. 36.

Auribus aliquid dare ad voluntatem, non ad veritatem. de Amic. p. 217.

Omnibus adulans. Piſ. p. 222.

Non adulari nos ſinamus πιθηκικῶς. Off. lib. 1. p. 37.

Ne aſſentationibus patefaciamus aures. ibid.

Aliquem ſuam ſalutem vocare. in Verr. p. 547.

Qui blanditiis præſentium voluptatem delenti atq; corrupti. de Fin. lib. 1. p. 109.

Cuius blanditiis corrupti, quæ natura bona ſunt, quia dulcedine hac & ſcabie carent, non cernimus ſatis. de legib l. 1. p. 312.

Nec eam minimis blandimentis corrupta deferret. Tuſc. libr. 5. 484.

Militesq; blando appellando ſermone deliniant. Off. l. 2. p. 83.

ADVLTERII. Coitûs. Concubinatûs. Concubitûs. Dedecoris. Ganei. Inceſtûs. Lenonum. Libidinum. Luſtrorum. Meretricum. Probri. Rei Venereæ. Stupri.

Vide etiam Phraſes Tit. Amoris. & Imprægnandi.

Hurerey / Ehebruch / Vnzucht / Brunſt / Huren / Beyſchlaffen / Beſchlaffen / Schwächen / Lüſtern / Hüren vnd buben / Hurenwinckell / Frech / Frechheit / Schwängern / Zuthun haben / Hurenjäger / Hurenweibel.

C*Apere uxorem uſurariam.* Amph.Arg.v.3.
Vſuram eius vxoris capit ſibi. Amph. Prol. v. 108. Act.1.ſc. 2.v.36.
Cubare cum aliquâ Amph.Prol.v.112.132.
Voluptatem capere cum aliquâ. Amph. Prol.v.114.
Qui complexus cum Alcumenâ cubat amans. Amphitr. 1. 1. v. 134.
Tecum fui. Amph.2.2.v.18ↄ. *Modeſtè ſic loquitur* περὶ τῆς συνουσίας. Sic Mercat. 1.1 v.102. *Eâ nocte mecum, hoſpitis iuſſu fuit.*| Vide etiam Lex. Plaut. *Solere.*
Comprimere linguam obſcænam: de linguâ fellatrice. Amph.1.1. v.192 Rud.4.4. ver.30.31.
Hæc non ſcita eſt ſcorto conducto male. Amph.2.2.v.179.
Pudicitia huius vitium me hic abſente eſt additum. Amph. 2. 2. v.179.
Se dixit cum Alcumenâ clam conſuetum cubilibus. Amph. 5. 1. v. v.70.
Alcumenæ uſuram corporis capi: ex concubitu feci gravidam Amph.5.2.v.5.
Vxorem meam pudicitia impedivit, teneo theſaurum ſtupri, cui med' abſente corpus vulgavit ſuum. Amph. Sce. Quis tam. 2.13.
Suo animo morem gerit. Amph.Prol.v.31. Morem gerere *propriè Lenonis & meretricis eſt.* Donatus *ad Terent. Adelph.*
Rectè facit, animo quando obſequitur rurſus. Amph.3. v.4.12.
Numquid tu, quod te, aut genere tuo indignum ſit, facis, aut inceptas facinus facere, Phædrome? Du helſt dich nicht/ wie dir vnd deiner freundſchafft es wol anſtehet. Curc.1.1.v.24.
Eam vult facere meretricem. Curc.1.v.54.
In Tuſco ſunt homines, qui ipſi ſeſe venditant. h. e. adulteri. *Vide Philoſ Plaut. Tit.* Vrbis Romæ. Curc.4.1.v.42.
Qui vult cubare, pandit ſaltum ſuaviis. Cur.1.v.54.
Luſtris lacerant homines. **Sie verderben die jungen leuth in den hurenwinckelen.** Curc. 4.1.v. 22.
En unquam, cùm quiquam viro conſueviſti. Ciſt.1.1.v.89. De vocabulo *Conſueſcere.* Vide Lexicon Plaut. Salluſt. Catil. *Conſuetudo ſtupri* dixit. *vide etiam infra ex Terentio.*
Neque pudicitiam meam mihi alius quiſquam imminuit. Ciſt.1.1. v.90. Imminuuntur *puellæ, quando devirginantur. Virgines enim dicuntur integræ. Græcè:* διαπαρθενεύειν. *Hygin. Mythol.*

Medeam

Medeam noctu in antro devirginavit. *Laberius*: Depudicavit. Agell. lib. 16. c. 7. *Varro apud Auguſtin.* Virgini uxori zona ſolvitur. *Homer. Iliad.* λῦσε δὲ παρθενίην ζώνην. *Vbi gloſſa:* ἀντὶ τοῦ διεπαρθένευσεν. *Plutarch.* ἔλυε τὴν ζώνην ὁ νυμφίος. *Theocr. Idyll.* 10. λῦσε μίτρην. *Et Muſæus verſ.* 270. *Vertitur vulgo:* Nodum virginitatis ſolvit. *Petronius dicit p.* 71. *Muliebris patientiæ legem accipere.* Et, *virum pati.*

Prius gravida facta eſt, priusquam peperit filium. **Iſt geſchwängert worden.** Ciſt. 2. 3. v. 73 *Vide Tit.* Impregnandi.

At pudicitiæ eius nunquam nec vim nec vitium attuli. Epid. 1. 2. v. 7.

Tun' is es, qui per voluptatem tuam in me ærumnam obſeviſti gravem? Epid. 4. 1. v. 30.

Tibi non erat meretricum aliarum Athenis ſatis, quibuſcum haberes rem, niſi cum illâ, quàm ego mandaſſem tibi? **Mitt einer zuthun haben** Bacch. 3. 6. v. 34. 35.

Ille cum illa, neq; cubat, neq; ambulat, neq; oſculatur, neq; illud quod dicis, ſolet. vide Lex. Plaut. Solere. *de re Venereâ.*

Novit herus me. Moſt. 4. 2. v. 13. Noſſe *venereum verbum*, & *nequam. vide etiam Lex. Plaut.* Noſcere.

Hodie ducam ſcortum. Men. 12. 1. 15.

Quam tu nunc mihi navim narras? Men. 2. 3. v. 51. Navis *in obſcenis. vide Lexicon Plaut.*

Mulier molitori nunquam ſupplicat, ſi qua eſt mala. Domi habet hortum, & condimenta ad omnes maleficas. Mil. 2. 2. v. 38. *Vide Lex. Plaut.* Hortus.

Eam des, quæ ſit quæſtuoſa, quæ alat corpus corpore. Mil. 2. 6. v. 189.

Ego cùm viro, & ille cùm muliere, niſi cùm illo, aut ille meam, Neuter ſtupri cauſâ caput limaret. Merc. 3. 1. v. 40. Limare caput, *eſt oſculari. Alij de συνουσιασμῷ interpretantur.*

Planè eductum eſſe in nutricatu Venerio: ſubagitare alienum ſcortum. Mil. 3. 1. v. 57. Merc. 1. 2. v. 90. 91. Caſ. 5. 4. v. 2.

Amiſi omnem libidinem. Mil. 4. 8. v. 50.

Scortum duxit clam uxorem ſuam. Merc. 4. 6. v. 3.

Scortum adduxerit ob oculos ſibi. Merc. 5. 2. v. 83. 84.

An unquam huius nupſiſti patri? Pſeud. 1. 3. v. 19.

Næ ego illud poſſum quod illi qui poſſunt, ſolent. Pſeud. 3. 1. v. 14. *vide Lex. Plaut.* Solere. *de re Venereâ.*

Si quis det cui manus gravior ſit. Pſeud. 3. 1. v. 19.

Tu ne etiam cubitare ſolitus in cunis puer? Pſeud. 47. v. 81. *Vide Lex. Plaut.* Solere, *&* Cunæ.

Mea quidem habeo hac omnia meo pecul:o empta. Pſeud. 4. 7. v. 91. Nempe *quod femina ſumma ſuſtinent.* Ibid. v. 93. *Omnia ſpurca ſunt ad ritum impium Ethnicorum. Ad eam rem dictum etiam in Phallicis:* Pulcrè penſilibus peculiari. *Petronius:* Prolatóque peculio ſtuprum rogare cæpit. *In vitâ Heliogabali leguntur homines* benè vaſati, *&* maioris peculij. *Nam &* Vaſa *ſic dicta Lampridio: & Plaut. Pœn. 4. 2. v. 41.* Refero vaſa ſalua. *Graci medici eam partem vocant σκεῦος:* Vas. *Dicebatur etiam* Res. *Arnob. lib. 5.* Artificij curas tùm rebus adhibuiſſe perituris: *h. e. genitalibus. Idem in verſione carminum Orphei:* Obiecitque oculis formatas inguinibus res. *Noſtri quoque homines honeſtè rem fœdam ſic circumloquuntur:* Ein Ding. *Vide Lex. Plaut* Res, *&* Vaſa.

Ob iſtam rem ego aliqui te peculiabo. Perſ. 2. 2. v. 10. Obſcena formula. *Vide Lex. Plaut litt. P.*

Iam nolo argentum, filiam utendam tuam mihi da. Perſ. 1. 3. v. 47.

Illa militia militatur multò magis quàm pondere. Perſ. 2. 2. v. 50. De militiâ Veneris dictum.

Ne ſis plora, libera eris, ac dudum ſi ſæpè cadas. Perſ. 2. 2. verſ. 50.

Ludos me facitis, intelligo. Perſ. 5. 2. verſ. 23. *Vide Lexic. Plautin. litt. L.*

Hunc eſſe quæſtum maximum meretricibus. Rud. Prol. verſ. 56. & 2. v. 57.

Nox ducitur. de συνουσίᾳ. Trin. 2. 1. v. 21. vide *Lexic. Plaut.* Nox.

Dare operam amica in lecto. Trin. 3. 2. v. 25.

Vt cum ſolo pergracetur milite. Truc. 1. 1. v. 68.

Vir inſontem probri Amphitruo accuſat. Amph. 3. 1. v. 9.

Ita me probri, ſtupri, dedecoris, à viro argutam. Amphitr. 3. 2. v. 2.

Non adepol faciam, neque me perpetiar probri falsò inſimulatam. Amph. 3. 2. v. 6.

Apud amicam munus adoleſcentuli fungare. De ſene. Aſin. 4. 2. v. 3.

Fundum alienum arat, incultu familiarem deſerit. Aſin. 5. 2. v. 23.

Αλλη-

Ἀλληγορικῶς **Ein frembden acker dingen/ Vnd ſein eigenen liegen laſſen.** *Soph.* Antig. *verſ.* 579. *ἀρώσιμοι γὰρ χἀτέρων γύαι.* Arari & ſubigi poſſunt aliarum arva ſeu iugera. *Nihil frequentius apud Poetas quàm agriculturæ vocabula transferre ad res voluptatum. Vt* agri *&* fundi Curc 1.v.36. Truc. 2.6. Epid. 4.1. *Etiam* hortus *huc transfertur in carmine libero.*

Quod meus hortus habet, ſumas impunè licebit.
  Si dederis nobis, quod tuus hortus habet.
   Martial.lib.7.Epig 107.
Milo domi non eſt: peregrè Milone profecto
  Arva vacant: uxor non minùs inde parit.
Cur ſit ager ſterilis, cur uxor lactitet, edam.
  Quo fodiatur ager non habet, uxor habet.

Exorari poterit, ut ſinat ſeſe alternas cum illo noctes has frui. Aſin. 5.2.v.84.

Neq; iam quo pacto velim herilis filiæ probrum. Aul. *1.* 1.37.

Ea certè eſt, quem in Epidauro memini pauperculam comprimere. Epid.4.1.v.13.

Planè is eſt, qui mihi in Epidauro primus pudicitiam pepulit. Epid. 4.1.v.14.

Etiamnum ultrò tuis me prolectas probris? Bacch. 3.6.v.38.

Deorum odium atque hominum malum mali probriq; plenum. Rud. 2.2.v.13.

Ecaſtor iam biennium eſt, cùm mecum rem capit habere. Merc.3. 1.35.

Etiam cum uxore non cubet. Ibid.

Quid ais tu? quando illi apud me mecum caput & corpus copulas? Pœn.1.2.v.130.

Ille minùs minusq; impendiò me curat, minusq; me impartit honoribus. Aul.Prol.18.19.

Mulierem complexum contrectare te. Pœn. 3.3. 84.

Qui magni doloris vim per voluptatem tuam mihi condidiſti in corpus. Truc.2.6.38.

Quam gravidam reliqui meo compreſſu. Truc. 26. v.17.

Filiam meam quis integram ſtupraverit. Truc.4.3.v.47.

Glycerium vitiat Pamphilus. Andr.Arg.v. 2.

Gravidaq; facta dat fidem uxorem ſibi fore hanc. Andr. Arg. v.5.

Hæc Andria ſi re iſta uxor, ſi re amica eſt, gravida è Pamphilo eſt. Andr.1.2.v.11.

Introijt, vitiat virginem. Euuuch.5.2.v.10.

Quo cum uno habebam tum. Eunuch.1.2.v.39.

Certum eſt virginem eſſe vitiatam. Eunuch.4.4.v37.

Vitium virgini eſt oblatum ab improbo. Hecyr.3.3.v.23.

Facere inceſtum. de Inv.lib.1.

Omnes vigilias in ſtupris adulteriisq́; conſumpſit. in Verr.pag 482.

Noctu cum mulieribus iacet ebrius. in Verr.p.511.

Nox erat quâ prætor amoris turpiſſimi flamma, ac claſſis incendio conflagrabat. in Verr.p.525.

Tu ſororem tuam virginem eſſe non ſiviſti. pro Dom.p. 437.

Emerſus ſubitò ex diuturnis tenebris luſtrorum ac ſtuprorum: lenocinijs adulteriisq́; confectus eſt. Sect.11.

Ab eo ſorori & uxori tuæ ſtuprum oblatum eſſe comperiſti. Phil. 2. p. 376.

Convitium Piſoni mirificum facit. Ep. Attic.lib.1. p 1.

Nec tamen ille ipſe eſt prætereundus, qui ſat habuit coniugem illexiſſe in ſtuprum. Cic. de Nat.Deor.lib.3.p.143.

Hoc autem eò ſpectabat, ut Pythiam à Philippo corruptam diceret. de Div.lib.2.p.259.

Stupro arceri infamiæ metu. de leg.lib.1.p. 343.

Sextus Tarquinius vim Lucretiæ Triceptini filiæ attulit. de legib. lib.2.p.323.

Reginæ ſtuprum intulit. Off.lib.1.p.114.

Quamcunque in domum ſtuprum intulerunt. Paradox. 3. pag. 229.

At etiam cubat cuculus: ſurge amator, domum. Aſin. 5. 2. v.23.

Ano capite te cuculum uxor ex luſtris rapit. Aſinar. 5. 2.verſ. 184.

Comprimit adoleſcens Lemnius Sicyoniam. Ciſtel. Arg.v.

Iſq́; hic compreſſit virginem adoleſcens. Ciſt. 1.3.v.10.

Herus meus ita magnus mœchus eſt mulierum, ut neminem fuiſſe æquè, neque futurum credam. **Mein Herr iſt der gröſte buren jäger.** Mil.3.1.v.180.

Subagitare alienam uxorem. Mil.5.1.v.9.

Eum putet uxor illius obduxiſſe ſibi ſcortum. Merc. Argum. 7.

Coniunx

Coniunx illius vicini ſcortum inſimulat. Merc. Arg. 2. v. 11. 12.

Neque eam inceſtavit unquam. Pœn. 4. 2. v. 16.

Neque quicquam cum ea fecit etiamnum Pœn. Prol. v. 99.

Amphitruo cum uxore mœſtâ ex hoſtibus adveniens voluptatem cœpit. Amph. ſc. Tu me, &c. v. 10.

Quicum cubat. Amph. ſc. Tu me. v. 20.

Vt arbitror, corpus corpori incubat. Amph. ſc. Tu me. v. 2.

Vxorem uſurariam periculo eſt præbere, ac ſi agrum ſterilem fodendum loces. Amph. ſc. Tu me. v. 27.

Amphitruo uno cubiculo Alcumenam complexus tenet. Amph. Sc. Tu me. v. 37.

Pater unà, atque unà amicam ductet decrepitus ſenex. Aſin. 5. 2. 2 v. 13.

Is apud ſcortum corruptelæ eſt liberis, luſtris ſtudet. Aſin. 5. 2. v. 17.

Cenſen' tu illum hodie primùm aſſuetum eſſe ire in ganeum? Aſin. 5. v. 38.

Is ſcit adoleſcens quæ ſit, quam compreſſerit, ille illam neſcit, neq; compreſſam autumat. Aul. Prol. v. 30. & 36. *qui illam ſtupravit noctu.*

Bellum verò & pudicum proſtibulum populi. Aul. 24. v. 6.

Illam minorem in concubinatum vult ſibi emere miles. Pœn. prol. v. 103. 104.

Numquid tu huius nupſiſti patri? Pſeud. 1. 3. v. 79. *De* συνουσίᾳ *capiendum.* Vide *Lipſ. Antiq. Lect. lib. 2. cap. 9. & Lex. Plaut.* Nubere.

Conveniebátne in vaginam tuam machæra militis? Pſeud. 4. 7. v. 85. Obſceno, & nefaſto ſenſu hoc dicitur.

Cras mihi potandus eſt fructus fullonius. Pſeud. 3. 1. v. 15. In re obſcenâ. *vide Turn. lib. 7. cap. 10. & lib. 16. cap. 56. & Phil. Plaut.* Fullonum.

Si quis det cui manus gravior ſit. Pſeud. 3. 1. v. 17. *Vbi* Manus *notat id, quo viri ſumus, vide Lex. Plaut. Claudianus in Eutropium:* Quicquid amas, dabit ille manûs: cõmuniter omni fungitur officio. *Ibid. verſ. 367.* Hoc quoque conſiliis meruit Conſilium, *pro re turpiſſimâ. A Fullonibus tranſlatione ductâ.* *Seneca lib. 4. Controv. Proœm.* laſcivam manum in ſinum miſiſti.

Locum ſibi velle liberum præberier, ubi nequam faciat. Pœn. 3. 3. v. 43. *Seneca Epiſt. 123.* Vna felicitas eſt bonæ vitæ: facere,

eſſe, bibere, frui patrimonio,

Confracta, mi Trachalio, eſt hac nocte navis nobis. Rud. 2. 5. 2. 24. Navis *inter Venerea; ut conſtat ex illo Iulia.* Non tollo vectorem, niſi plenâ navi. *vide Lex. Plaut. & ſuprà ex Milite.*

Te ex conchâ natum eſſe autumant, cave tu harum conchas ſpernas. Rud. 3. 3. v. 42. Concha *inter verba nequitia. vide Lex. Plaut.*

Ne ſis plora, libera eris actutum ſi crebrò cades. Perſ. 4. 4. v. 105. *τὸ Cadere in obſcenis eſt. vide Lexic. Plaut. Propert. li. 1. El. 11,* Vt ſolet amoto labi cuſtode puella Perfida, communes nec meminiſſe Deos.

Ludos me facitis. Perſ. . 2. v. 2. . *In obſcenis quandoq; eſt hæc formula: Ludos facere, Illudere, ludibrio habere, ludificare: ut apud Græc.* ὑβρίζειν, ἐμπαίζειν, καταπαίζειν. *Suet. in Tib.* Fœminarum capitibus illudere ſolitus. *Tacitus*: Tradunt Neronem pueritiæ Britannici illuſiſſe. *Sic in lib. Iudic. cap. 19.* Adduxit ad eos concubinam ſuam, καὶ ἔγνωσαν αὐτήν, καὶ ἐνέπαιξαν αὐτῇ ὅλην τὴν νύκτα. *Sic Terent. Eunuch.* ſcelus poſtquam ludificatus eſt virginem. *Hecyra*: eam ludibrio haberi. *Vbi Donatus:* Honeſto verbo & pleno pudoris vſus eſt, & novè, pro vitiari: *Germani quoque dicunt*: **Er hatt ſie genarrett.**

Vt te arbitretur ſibi paratum mœchum, ſi illam duxerit. Andr 2. 1.

Vitiavit virginem. Eunuch. 4. 3. v. 12.

Nunc minatur, ſeſe id, quod mœchis ſolet: ſcil. facturum: nempè eum caſtraturum. Eunuch. 5. 5.

Conſueſcere: **mit einer zuthun haben.** *Cum ejus olim conſuevit matre in Lemno clanculum.* Phorm. 5. 6. Vide etiam ſupra ex Plaut.

Qui cum tot conſueſſet annos. Hecyr. 4. 1.

Vt conſuetum facilè amorem cerneres. Andr. 1. 1.

Vt neque me conſuetudo, neque amor, neque pudor commoveat. Andr. 1. 5.

Hujuſce propter conſuetudinem hoſpita. Andr, 2. 6.

Dum exſpecto, quàm mox veniat, qui adimat hanc mihi conſuetudinem. Phorm. 1 3.

Nocte illa prima virginem non attigit. Hecyr. 1. 2.

Narrat, ut virgo à ſe integra etiam tum ſiet. ibid.

Num quidnam amplius tibi cùm illa fuit Charine? Andr. 2. 1.

Amicam

Amicam ut habeas propé iam in uxoris loco? Heaut.1.1.
Scelus ludificatus eſt virginem. Eunuch.4 3.
Virginem vitiare civem. Eunuch.5.2.
Cui miſera indignè per vim vitium obtulerat. Adelph 3.2.
Vitium eſt oblatum virgini olim ab neſcio quo improbo. Hecyr. 3. 3.
Vereor, ne me abſente mulier hic corrupta ſit. Heaut.2.1.v.2. Et 1. 2.v.33. Scortari nolunt.
Itâne tandem, quæſo, civem ubi abuſus ſis, mercedem dare lex jubet ei, atque amittere? Phorm 2. 2.
Cúm compreſſa eſt gnata, forma in tenebris noſci non quita eſt. Hecyr.4 1.
Virgo ex eo compreſſu gravida facta eſt. Adelph.3.5.
Ciuem Atticam pauperculam vitiarat Æſchinus. Adelph. Arg. ver.8.
Cui miſera indignè per vim vitium obtulerat. Adelph. 3. 3. verſ.10.
Virginem vitiaſti, quàm te ius non fuerat tangere. Adelph. 4. 5.v.52.
Animum rurſum ad meretricem induxti tuum. Hecyr. 4. 4 v.67.
Ea ſerviebat Lenoni impuriſſimo. Phorm.1.2.v.33.
Violentus mulierculam eam compreſſit. Phorm.5.9.v.28.
Quid ais? cùm virgine unà adoleſcens cubuerit, plus potus, illâ ſe abſtinere ut potuerit? virginem non attigit? Hecyr.1. 2. verſ.62.
Inſidias poſtquàm fecit, vim in loco attulit. ad Heren. lib. 2. p.11.
Maius eſſe maleficium ſtuprare ingenuam. ad Herenn. libr. 2. pag.50.
Matremfamilias conſtupraſſent. ad Herenn.lib.4.p.87.
Vitæ ſplendorem maculis aſpergis, facis adulteria. pro Planc. pag. 506.
Sunt qui dicunt, ſuas uxores à cœna rèdeuntes à Cœlio eſſe attrectatas. Cœl.p.98.
In qua domo materfamilias meretricio more vivit. Cœl.117.
In qua luſtra, libidines, luxuries, omniaq́ quæ inaudita vitia & flagitia verſantur. Cœl.117.
Tantæ tuæ libidines erunt, ut eas capere ac ſuſtinere is non poſſit. in Verr.p.188.

Ad nutum tuum præſto fuerunt niſi tibi libidini cupiditatiq; paruerit. Ibid.

Ad iſtius flagitioſas libidines ſingularumq; nequitiam eſt natus. in Verr. p.275.

Providendum diligenter, ne quod veſtigium libidinis in vitâ noſtra appareat. in Verr.p.305.

Sanguinis tantum relictum eſt, quantum libido tulit. in Verr.p. 328.

Iſte homo Venereus affluens omni lepore & venuſtate in Æde Veneris Cupidinem poſuit. Sic fortunis hominum abutitur ad nocturna vota cupiditatum ſuarum. in Verr.p.547.

Mater ita flagrare cœpit amentia, ſic inflammata ferri libidine, ut eam non pudor, non pudicitia, non pietas, non macula familiæ, non hominum fama, non filij dolor, non filiæ mœror à cupiditate revocaret pro Aul. Cluent.p.8.

Satiare libidines. de Aruſp. reſp.p.482.

Erant apud illum illecebræ libidinum multæ. Cœl.94.

Flagrabant apud illum vitia libidinum. Cœl.94.

Quis in voluptatibus inquinatur? Cœl.9.

Illud tempus ætatis aliorum libidine infectum eſt. Cœl.95.

Muliebrem libidinem comprimendam putet. Cœl.98.

Qui totam adoleſcentiam voluptatibus dederunt Cœl. 101.

Animus deditus eſt libidini, amori, & cupiditati. Cœl.110.

Cuius in domum iure ſuo libidines omnium commearent. Cœl. 106.

Qui pulvinaribus Bonæ Deæ ſtuprum intulit. ad At.254. b

Cupiditates adoleſcentiæ deferbuerunt. Cœl.108.

Salutem ſuam pro pignore ad explendas ſuas cupiditates tradiderunt. Provinc. 156.

Turpiſſimâ libidine eſt incenſus. Provinc. 166.

Ille effrenatas ſuas libidines cohibuit. Mil.251.

Poteſtate ſuâ occultat libidinem. Rab.269.

Semper eò tractus, quò libido rapuit, & levitas. Phil.6.430.

Qui deſidiæ & luxuriæ plenus eſt, Cic. in Salluſtium 552.

In quâ ego nactus locum reſecandæ libidinis, & coercendæ iuventutis. Ep.Att.l.1. p.36.

Libidine furere. de Nat.Deor.l.1.p.19.

Tradere ſe libidinibus conſtringendis. de Fin.l.1.p.115.

Libidini parêre. de Fin.l.2.p.153.

Potiùs quàm ea Appij Claudij libidini, qui tùm ſummo erat in imperio

perio dederetur. de Fin.l.2.p.156.
Libidinis veſtigia in aliquo videre. de Fato p.277.
Libidines à mente ſemotas & diſcluſas putat. Tuſc.l.1.p.327.
Qui ſe totos libidinibus dediſſent. Tuſc.l.1. p.324.
Quid nam egiſſet ille qui in ſacrificiũ cogitatam libidinem intulit. de leg.l.1.p.335.
Qui violaſſent ingenuam. Heren.l.4,p.83.
Quis non frangeret eorum libidines, & niſi illi ipſi, qui eas frangere deberent. de leg.l.3.p.361.
Effrenati libidine feruntur. Tuſc.l.3.p.380.
Libidines adverſari. Tuſc.l.3.p.383.
Vacare omni libidine. Tuſc.l.4.p.144.
Libidinibus inflammatum eſſe. Tuſc.l.3.p.458.
A libidine aliquem avocare. Tuſc,l.5.p.487.
Quinta Pallantis, quæ patrem dicitur interemiſſe virginitatem ſuam violare conantem, cui pinnarum talaria affigunt. de Nat.D.l.3.p.140.
Hoc natura commune omnium animantium, ut habeant libidinem procreandi. Off.1.p.23.
Hæc ætas à libidinibus arcenda eſt. Off.1. p. 40.
Nõ habere domum clauſam pudori & ſanctimoniæ, patentem, atque adeo expoſitam cupiditati atq; voluptatibus. pro Quint.p.34.
Veneri & Libero reliquũ tempus deberi arbitratur. in Ver. p.498.
Excitetur Verres, denudetur à pectore, ut Cicatrices populus aſpiciat, & mulierum morſu veſtigia libidinis atque nequitiæ. in Verr.p.500.
Omnes impuritates in domo pudicâ quotidie ſuſciperes vino luſtriſq; confectus. Phil.2.340.
Meretricem in matronarum cætum adducere. de Finib.lib.2.pag. 131.
Nemo illum ex trunco corporis ſpectabat, ſed ex artificio comico æſtimabat. pro Roſc.p.101.
Vetus eſt de ſcurrâ, multò faciliùs divitem, quàm patremfamilias fieri poſſe. pro Quint.p.20.

Ædium. Ædificij. Aperiendi. Claudendi.

Thür / Zuſchlieſſen / Behauſung / Hauß einfallen / verſchlieſſen / Verriegelen / Aufthuen / Verleihen /

Auf-

Aufbawen / Pochen / Klopffen / Aufſchlieſſen / Aufbawen / Außzimmeren / Den baw außmachen / Das hauß gantz erhalten.

OCclude ædes. Aul. .3.v.7.

Non videor mihi ſarcire poſſe ædes meas, quin totæ perpetuæ ruant, quin cùm fundamento perierint. Mott.1.2.v.62.

Occluſa mille clavibus ſibi reſerant. Aul.ſc.Feram.v.41.

Peſſulum oſtio obdo. Eunuch.3.5.v.56.

Oſtium obſerva intus. Eunuch.40.v.25.

Anus foribus obdit peſſulum. Heaut.2.2.v.37.

Crepuit à Glycerio oſtium. Andr. 4.1.

Fores crepuêre ab eâ. Eunuch.5.8.

Quid eſt, quòd tàm à nobis graviter crepuêre fores? Heaut.3.3.

Sed quid crepuerunt fores? hinc à me quiſnam egreditur? Heaut. 1.1. Vide Philoſoph. Plaut. Tit. Ædium:

Oſtium concrepuit. Hecyr. 4.1.

Oſtium concrepuit abs te: vide quis egreditur. Phorm.5.5.

Sanè quia verò hæ mihi patent ſemper fores. Eunuch 1 2.

Operuêre oſtium Sie haben zugemacht. Heauton.5.1.

Iámne operuit hoſtium? hat ſie ſchon die Thür zugethan? Phor. 5.3.

Qui mihi nunc uno digitulo fores aperis fortunatus, næ tu iſtas faxo calcibus ſæpè inſultabis fruſtra. Eunuch. 2.2. v.53.54.

Quiſnam pepulit tam graviter fores? Adelph.3.3.

Túne has pepuliſti fores? Adelph.4.5.

Heus, heus, Æſchinus ego ſum, aperite aliquis actutum oſtium. Adelp.4.4.

Fores effregit, atq; in ædeis irruit alienas. Adelp.1.2.

Fores effregit: reſtituentur. ibid.

Pamphilum ipſum video ſtare ante oſtium. Hecyr.3.4.

Me cenſen' potuiſſe omnia intelligere extra oſtium, intus quæ inter ſeſe ipſi egerint? Phorm.5.6.

Quid has metuis fores? Phorm.5.1.

Poſtulo, ut mihi tua domus te præſente abſente pateat. Eunuch. 5.9.

Solus Sannio ſervat domi. Er iſt allein daheim geblieben. Eunuch. 4.7.

Exſulo domo nunc: Ich darff nicht heim gehen. Eunuch.3.5.

A tuo

A me neſcio quis exit:concede hinc domum. Heaut.3.1.

Eſt mihi in ultimis conclave ædibus quoddam retro. Heaut. 5.1.v.29.

Aut quidem cum uxore hac ipſum prohibebo domo. Phorm. 2.2.

A fratre quæ egreſſa eſt meo, id eſt, domo fratris. Phorm.5.1. *vide Lex. Litt. A.*

Meum virum abs te exire video. Phorm.5.3.

Harum qui eſt dominus ædium. Phorm.5.1.

Rectà domum ſumus profecti. **Wir ſeynd ſtracks heimgangen.** Phorm.5.6.

Nam illũ eunuchum *aliquò concluſiſſem.* **Ich wolt jhn jrgends verſperrt haben.** Eunuch.4.3.

Aperite aliquis actutum oſtium. Adelph.4.4.

Te rogo ne gravere exædificare id opus, quod inſtituiſti. de Orat. 98.a

Navis publicè gratis coactis fabris operisq́ imperatis exædificari atq́ effici potuit. in Verr.145.a

In noſtris ſedibus exædificatum templum licentiæ. de Legibus 178.a

Ne exædificatum quidem hunc mundum divino conſilio exiſtimo. Acad.3..a

Cùm L. Octavius, C. Aurelius, Coſſ. ædes ſacras locaviſſent, neq́ potuiſſent omnia ſarta tecta erigere, neque ij prætores, quibus erat negotium datum, C. Sacerdos & M. Ceſius: factum eſt Senatuſconſultum, quibus de ſartis tectis cognitum & iudicatum non eſſet. I.V.103.a

Quæſiuit quis ædem Caſtoris ſartam tectam deberet tradere. ibid.

Monumentum illa amplitudine, illo opere, quamvis ſartum tectum integrumq́ eſſet, &c. ibid.

Venit ipſe in ædem Caſtoris: conſiderat templum, videt undique tectum, pulcherrimè laqueatum: præterea cætera nova atque integra. Ibid.

In ſartis tectis dominari. I.V.104.a

Quorum quidem omnia commoda, omnesq́ facultates, quibus & ſacra conficere, & ſarta tecta ædium ſacrarum, locorumque communium tueri poſſint, conſiſtunt in his vectigalibus, quæ, &c. Ep.208.b

Debetis quoque mihi proſpicere, qui hoc imperij domicilium nu-

mini

mini deorum conſecratum, ſartum tectum ab omni periculo conſervavi. Antequam 194.a

Hoc mihi da, ut M. Curium ſartum tectum, ut aiunt, ab omni incommodo, detrimento, moleſtia ſincerum integrumq; conſerves. Ep.221.b

Cùm Marius ædes Oratæ vendidiſſet, neq; ſervire quandam partem in mancipij lege dixiſſet. Of.99.b

Ædes Sergio ſerviebant, ſed hoc in mancipio Marius non dixerat. Off.65.a

Quæ optima conditione ſunt liberæ, meliore iure ſunt, quàm ſervæ, capite hoc omnia quæ ſerviebant, non ſervient ſoluta meliore in in cauſa ſunt, quam obligata, eodem capite obligata omnia, ſi modo Syllana ſunt, liberantur, immunia commodiore conditione ſunt, quàm illa quæ penſitant. contra Rullum. 89.a

Aquæ iure conſtituto, & ſervitute illi fundo impoſita. Qu. Frat. 319.b

Ædes locare. in Verr.p.211.

Non dubitavit ædificium extruere ex alieno. Mil.281.

Quod præclarum ædificaſſet in Palatio, & plenam dignitatis domum. Off.lib.1.p.38.

Ægritudinis. Ærumnæ. Affligendi. Angoris. Calamitatis. Cruciatûs. Damni. Detrimenti. Doloris. Exitij. Jacturæ. Incommodi. Luctûs. Miſeriæ. Mœroris. Moleſtiæ. Perniciei. Perturbationis. Triſtitiæ.

Schmertzen / Wehthun / Schmertzen abwenden / Trawrigkeit / Schaden / Trawrig ſein / Bekümmernus / Betrübt / Vnglück / Vbelſtand / Ertragen / Außſtehen / Auß dem ſinn ſchlagen / Bekümmern / Verdruß / Vnluſt / Trübſeligkeit / Vberdrüßig / Vberläſtig / Beſchwerlich / Angefochten werden / Creutz / Geplagt ſein / Plag / Vn-

Vntergang/ Verderben/ Vbel Zurichten/ Elend/ Elendiglich.

EGo illud ſcio, quàm doluerit cordi meo. Amph. 3. 2. verſ. 4.

Pietas oculis dolorem prohibet. Aſin. 5. 1. v. 4.

Malum mœrorem metui, ne immixtim bibam. Aulul. 2. 3. v. 12.

Quando ego quod feci, id factum in Amphitruone obfuit. Amph. 3. 2. v. 12.

Optimi omnes noſtrates pro claris factis, diris aguntur malis. Fata iſtæc me premunt, pertolerarem vim tantam cladesq́ exantlarem impatibiles. Amph. ſc. O I voſtram. v. 20.

Miſeris affici modis. Aul. Arg. v. 2.

Sum miſer, & miſerè penditur, cui tanta mala mœſtitudoq́ obtigit. Aul. 4. 0. v. 2.

Perij! ita mihi ad metum mala res ex ſeſe plurima agglutinant. Aul. 4. 10. v. 71.

Vis hæc eſt & trahi & tradi ſimul. Capt. 3. 5. v. 91.

Amor clandeſtinus malus eſt, damnum eſt merum. Curc. 1. 1. v. 47.

Neq́ quicquam nobis pariant ex ſe incommodi. Moſt. 2. 1. v. 70.

Contrahere frontem. Amph. Prol. v. 25.

Quam video æquè eſſe mœſtam, ut quaſi dies ſi dicta ſit. Aſin. 5. 1. v. 11.

Hic homo ſi ſinapi victitet, non cenſeam tam triſtem eſſe poſſe. Truc. 2. 2. v. 60.

Vt eſt vultu triſti ſenex! Moſt. 3. 2. v. 127.

Tu magnum malum habebis. Amph. 2. 2. v. 89.

Vbi manum injicit, benignê ibi onerat aliquam zamiam. Aul. 2. 2. v. 120.

Innoxium abs te irrides. Aul. 2. 2. v. 44.

Pacem ab Æſculapio petas, ne fortè tibi eveniat magnum malum. Curc. 2. 2. v. 2.

Si invenio, exitiabilem ego illi faciam hunc ut fiat diem. Epid. 4. 7. 2. 36.

Quid illud eſt, quod illi caperat frons ſeveritudine. Epid. 5. 1. verſ. 3. *hoc eſt, cur triſtis eſt?* Sic Amphitr. Prolog. 2. verſ. 52. & Rud. 2. 2. verſ. 12. Contrahere frontem, *&* Conſultare *frontem,*

frontem: uti quidam legũt *Baccbidibus. Petronius.* Quid me ſpectatis conſtrictâ fronte Catones? *Martial. lib.* 10. Adſtrictam frontem dixit. *Propertius*: Adſtrictum patrem. *Cornelius* Adductum: *hoc eſt: ſerenum, tetricum, ac ſuperciliosum. Apuleius*: ſenili triſtitiæ ſtratam gerens frontem. *Dixerunt etiam veteres*, frontem caligantem: *ut Sophocl.* συννέφὶς πρόσωπον. *Contrarium eſt*: Expoirigere frontem: Exporrigere frontem, *pro, Animum remittere, & hilaritati ſe dare.*

Vbi malè afflictamur, ibi nos durare poſſe negamus. Aſin. 5. 2. v. 58. *Vide Lexicon* Durare. *& Philoſoph.* Fulloniæ. *Vide etiam paulò pòſt in phraſi*: Bibere paulùm.

Nunquam quicquàm meo animo fuit ægrius. Amph. 31. v. 29.

Iſtam exturbes ex animo ægritudinem. Curc. 2. 1. v. 9.

Occiſa eſt hac res. **Es iſt verlohren.** Men. 5. 2. v. 46. *Alias dicitur* Actum eſt. Pſeud. 5. 2. v. 8. Capt. 3. 4. v. 7. *vide etiam Lexicon: Plaut. Tit.* Proverbia.

Nimia eſt miſeria, pulchrum eſſe hominem nimis. Mil. 1. 2. v. 68. *Vbi tamen MS. codd. habent*: Nimis miſeriam. *Vide Lex. Pl.* Parum: *&* Synt. Inſol.

Qui magis DIS inimicis natus, quàm tu, atq; iratis? Mil. 2. 3. v. 41. *Proverbiale de homine invenuſto, ac miſero, cui nihil benè ſucedit. Sic Perſius*: DIs iratis genióque ſiniſtro. *Horat Serm.* 2 3. Iratus natus paries DIs, atque Poetis. *Dicitur etiam*: Genio adverſo aliquid agere. *Quia hac fuit opinio, DIs iratis nihil feliciter geri. Contraria ſunt*: DIs ſecundis. DIs hominibúsq; plaudentibus: *Atque adeò felicem denotare volentes, & venuſtum dicebant*: Ipſi naſcenti Deos riſiſſe. Ipſum placido lumine, vel numine vidiſſe, *aut aſpexiſſe. Virg. 1. Æneid.* haud credo, invifus cæleſtibus auras vitales carpis. *Dicebantur quoque* DI bonum naſcenti omen ſternutaſſe.

Poſtquàm abs te abijt, animo malè factum eſt huic repentè miſeræ. Mil. 4. 8. v. 21.

Mala bilis cruciat me, atq; exagitat. Merc. *ſc.* Syra non. v. 27.

Diſcrucior animi. Aul. 1. 2. v. 26.

Continuò meum cor cœpit artem facere ludicram, atq; impetus emicare. Aul. 4. 3. v. 3. & 4.

Pietas, pater, ab oculis dolorem prohibet. Aſin. 5. 1. v. 4. *Sic Terentius* Phorm. 5. 9. Quod tuo viro oculi doleant. *Sic enim* oculi dolere *ſignificarunt ijs, qui rem pulchram & iucundam cernerent, quâ tamen frui non poſſent. Alexander ille magnus devictis Per-*

ctis Perſis cùm captivas ſpectaret, corporis formâ & magnitudine præſtantes, per iocum inquit: ὡς εἰσὶν ἀλγηδόνες ὀμμάτων, αἱ περσίδες. *Plura exempla vide apud.* P. Victorium. *lib. 2. Variarum Lect. cap. 5.*

Amovi à foribus magnam moleſtiam. Amph. 1. 2. v. 2.

Vno labore abſolvere ærumnas duas. Amphit. 1. 2. v. 26.

Miſeram odio enecavit. Aſin. 5. 2. v. 71.

Vt ſenex hoc eodem poculo, quo ego bibi, biberet. Caſ. 5. 2. v. 44. Sic Aul. 2. 3. v. 12. *Nam ecaſtor malum mœrorem metuo ne miſtum bibam.* Egregia formula, quâ uti ſolent boni ſcriptores, cùm de malo & infortunio ut potione aliquâ loquuntur. Eodẽ quidam trahunt illud Plauti Rud. 3. 6. v. 46. *Sic ago, ſemel bibo:* Vbi Lipſius malit legere *Sic mel bibo.* Huc quoque pertinent illá. Aſin 5. 2. v. 58. *Non queo durare. PA. Si non didiciſti fullonicam, non eſt mirandum.* Et Men. 5. 1. v. 42. Quæſo hercle, mulier, ſi ſcis, monſtra quid bibam, Tuam quî poſſim perpeti petulantiam. *Eadem tranſlatione uſus Salvator noſter, quando dixit:* Quis poteſt poculum hoc bibere quod ego bibo?

Quin edepol egomet clamore defatigabor. Epid. 4. 2. v. 95.

Multiplex ærumna me exercitam habet. Epid. 4. 1. v. 3.

Non herus, ſed actor mihi cor odio ſauciat. Bacch. 1. 2. v. 35.

Moleſtum eſſe alicui. Moſt. 3. 1. v. 57. Moleſtus ne ſis. v. 72.

Mihi odioſus ne ſis. Men. 3. 2. 37.

Moleſtus nunc iam ne ſit mihi. Pſeud. 11. v. 116.

Nolo tibi moleſtos eſſe nos. Pſeud. 2. 4. v. 24.

Malam rem multaſq; ærumnas dant. Pſeud. 3. 1. v. 4.

Eius me impietas malè habet. Rud. 1. 3. v. 16.

Nullus ſum. Aſin. 5. 2. v. 71.

Atque ut te dignam mala malam ætatem exigas. Aul. 1. 1. v. 4.

Heu occidi! Aul. 3. 4. v. 4.

Me ex plurimis miſerijs exemerunt. Capt. 5. 1. v. 3.

Qui amat ſi eget miſerâ afficitur ærumnâ. Curc. 1. 2. ver. 53.

Adiungere alicui miſeriam. Caſ. 1. 2. v. 6.

Si quid eſt hominis miſeriarum, quod miſereſcat ex animo. Epid. 4. . v. 1.

Qui aut Nocti, aut Dij, aut Soli, aut Lunæ miſerias narrant ſuas. Merc. prolog. v. 4. 5.

Ecaſtor lege durâ vivunt mulieres, multóque iniquiore miſeriâ, quàm viri. Merc. 4. 6. v. 1. & 2.

Tentari omnibus modis. Aul.3.4.v.3.

Tantum gemiti, & mala mœſtitia hic dies mihi obtulit. Aul. 4.9. v. 11.

E luctu retraham hilaritatem. Aul.ſc. Grave eſt.v.5.

O ſpes, ô cor luctum depulnerans. Aul.ſc. Grave eſt.v. 25.

Ego tuo mœrore maceror, maceſco, conſeneſco. & tabeſco miſer. Capt. 1.2.v.24.

Alienus cùm eius incommoda tàm ægrè feras. Capt.1.2.37.

Mœrores mihi antevertunt gaudijs. Capt.4.2.60.

Ex corpore eximam omnes maculas mœrorum tibi. Capt. 4.2. v. 61.

Satis iam dolui ex animo, & curâ me ſat, & lachrymis maceravi. Capt.5.1.v.8.

Valetudo decreſcit, labor accreſcit. Curc.2.1.v.4.

Noli, obſecro, lachrymis tuis mihi exercitum imperare. Ciſt. 1. 1 v.60.

Excrucior, mea Gymnaſium, malè mihi eſt, malè maceror. Ciſt. 1.1. v. 61.

Doleo ab amico, doleo ab oculis, doleo ab ægritudine. Ciſt. 1. 1. v.62.

Sed ego meâ culpâ & ſtultitiâ peius miſera maceror. Ciſt. 1. 1. v.78.

Subducunt Lembum, capitibus caſantibus. Bacch. 2. 3. v. 71.

In pectore mihi eſt morbus. Bacch.5.1.v.24.

Ita mali mœroris montem maximum adportum, modò conſpicatus ſum. Moſt.2.1.v.5.

Triſtis incedit, pectus ardet, hæreo, quaſſat caput. Moſt. 3. 4. v.15. *Hoc eſt:* diſcrucior animi maximo angore. *Formulam hanc in ſummo dolore uſitatam fuiſſe docet Cicero his Poetæ verbis:* Nunc demum mî animus ardet*: quibus è contrario reſpondere cenſet illa geſtientis lætitiâ:* Tantâ lætitiâ auctus ſum, ut mihi non conſtem.

Ita amburet miſero ei corculum Carbunculus. Moſtell. 4. 2. v. 70.

Abſtraxit hominem in maximam malam crucem. Men. Prol. 66.

Malam crucem dabo tibi. Aſin.5.2.v.91.

Peregrinum Spartanum: id nunc his cerebrum uritur. Men. 3. 5. v.35.

Heu

Heu quantas eſt ærumnas paſſus Euclio? Aul.ſc. Grave eſt.v.32.
Dij voluêre nos hanc ærumnam exequi. Capt.2.1.v.1.
Sed hæc res mihi in pectore & corde duræ eſt. Men.3. 2.v.9.
Hoc me facinus miſerum macerat, meũ cor, corpuſq́ cruciat. Mil. 3.1.v.21.
Deluctari cum Antæo. Perſ.1.1.v.4.
Mœrore angeor. Stich.1.1.v.47.
Præ mœrore adeò miſer, atq́ ægritudine conſenui. Stich. 2.1. v.62.
Adimit animam mihi ægritudo, Trin.4.3.v.84.
Non poſſum bibere, ita animo malè eſt. Truc.2.4.v.14.
Quanquam mihi iſtud erit moleſtum, triduum, & damnum dabit. Ciſt.1.1.v.108.
Iſthic captio eſt. Moſt.5.2.v. 23. *h.e.* in eâ re detrimentum patior.
Ne mihi damnum in Epidamnio ducis. Men.2.1.v.43.
Me in magnum coniecisti malum. Merc.ſc. Syra non.v.8.
Vt nos iureiurando malo quærunt rem. Pſeud.1. 2.v.62.
Populi ſtrenui damno mihi ſunt. Pſeud.4.7.v.28.
Nunc id demùm lepidum eſt triparcos homines, vetulos, avidos, benè admordere. Perſ.2.5.v.14.
Deferre alicui exitium. Rud.Prol.v.69.
Nunc nobis propè adeſt exitium. Aul.2.3.p.9.
Actum hodie de me eſt. Pſeud.1... p.83.
Exhibeat mihi hic negotium. Rud, 2. 5. verſu 16. & verſ. 2. 6.72.
Heus vos, num moleſtia eſt? Rud.3.5. v.50.
Nunquid moleſtum mihi erit? Rud.3. 5. v. 52.
Hæ res vitæ ſaturant: hæ mihi dividiæ & ſenio ſunt. Stich.1. 1, v.48.25. *vide Lex. Plaut.*
Vt nos ex hac ærumnâ eximat miſeras. Rud. 1.4.v.38.
Vnum te obſecro, ut te huius commiſereſcat mulieris. Rud. 4.4. v.46.
Quis vivit me mortalis miſerior? Rud.2.6.v.36.
Quaſi palus pectus tundat, Rud.4.8.v.3.
Multas tecum miſeriis multavi. Stich.3. 1.v.19.
Si ecaſtor hic homo ſinapi victitet: h. e. *ſi ſit tetricus, triſtis.* Truc. 2.2.v.60. Proverb.
Opperiar ut ſciam, nunquid nam hæc turba triſtitiæ afferat. Andr. 1.4. v.7.

Oratio hæc me miſeram exanimavit. Andr.1.5.v.15.
Subtriſtis viſus eſt eſſe aliquantulum mihi. Andr. 2.6.v.16.
Nunc miſera in mœrore eſt. Andr.4.2. v. 10.
Omitte verò tuam triſtitiam. Adelph. 4.v.3.
Peccando detrimenti nihil fieri poſſit. Hecyr.2.1.v.37.
Niſi me animus fallit, haud multùm aberit à me infortunium. Heaut.4.2.v.1.
Metuo lenonem, ne quid mali ſuo ſuat capiti. Phorm. 3.2.v. 6.
Laborat à dolore. Andr.1.5.v.33.
Nunc miſera capit dolorem. And.4.3.v.4.
Cur me excrucio, cur me macero? Andr.1.5.v.15.
Cur meam ſenectutem huius ſollicito amentiâ. Andr. 5. 3. v. 16.
Si obiurges illum, vitæ qui exitium tulit, quid facias illi, qui dederit damnum aut malum? And. 1.1.v.11.
Ad hæc mala hoc mihi accidit etiam. And.1.3. v.10.
Renunciabo ut pro hoc malo mihi det malum. And.1.5.v.20.
Incommoditas huc omnis redit. Andr.1.5.v 35.
Iocularium in malum inſciens penè incidi. And. 4.4.v.43.
Dabit hæc mihi magnum malum. Eunuch.1.3.v.2.
Na ille haud ſcit, hoc paulùm lucri, quantùm ei damni apportet. Heaut.4.4.v.25.
Ita me Dij amabunt, ut nunc Menedemi vicem miſeret me, tantum deveniſſe ad eum mali! Heaut.4.5.v.1.2.
Quot incommoditates hac re accipies. Heaut.5.1.v 59.
Profectò niſi caves, tu homo aliquid gnato conficies mali. Heaut. 5.3.v.1.
Malè me habens. Eunuch 4.2.v.6.
Ita me comparem non perpeti meretricum contumelias. Eunuch. 2.1.v.2.
Calamitas intervenit. Hecyr.Prol.1.v.2.
Eam oppreſſit calamitas, eam calamitatem veſtra intelligentia ſedabit. Hecyr.Prol.v.30.
Nemini ego plura acerba eſſe credò ex amore hominum unquam oblata. Hecyr.3.1.v.1.
Expedire ſe ex ærumnis. Hecyr.3.1.v.8.
Non vides quantum mali ex ea re excites. Heaut. 5.3.v.10.
Si tetigiſſes ferres infortunium. Adelph.1.v.2.24.
Animi ſeſe angebat, Heaut.Arg.v.3.
Dolore repentè invaſit. Hecyr.3.2.v.21.

At

At non quotidiana cura hæc angeret animum. Phorm.1.3.v.8.
Antipho me excruciat animi. Phor.1.4.v.10.
Quid minus utile fuit, quàm hoc ulcus tangere? Phorm. 4. 4. v. 10.
Diſcrucior animi, membra metu debilia ſunt: animus timore obſtupuit, pectore conſiſtere nihil conſilij quit. Adelph. 4. 4. v.1. 4.5.
Et mihi & tibi & illis dempſeris triſtitiam. Adelph.5.3. v.33.
Hæc, ita ut liberali eſſe ingenio decet, prudens, modeſta. Hecyr. 1. 2.v.89.
Nequeo mearum rerum initium vitam invenire idoneum.
Vnde exordiar narrare, quæ nec opinanti accidunt,
Partim quæ perſpexi his oculis, partim quæ accepi auribus.
Quæ me propter exanimatum citius eduxi foràs. Hec.3. 3. v. 1. 2. 3. 4.
In metum venit ſolitudo. Hecyr.3.3.v.45.
Hæc res me malè habet. Hecyr.4.2.v.3.
Inieci ſcrupulum: Jch hab jhm angſtgemacht. Phor.5.8.v.61.
Vbi ſuam exprimeret miſeriam ex animo. Eunuch.31.v.16.
Quo illam mihi lenirent miſeriam. Heaut. 11.v.70.
Miſeriam ego omnem capio. Adelph. 5.4.v.22.
Perij! quid ego egi? in quod me conieci malum? Hecyr. 1.2. v.57.
Omnibus modis miſer. Hecyr. 4.4.v 79.
Domum revertor mœſtus, atque animo ferè perturbato, atq; incerto præ ægritudine. Heaut.1.1.v.65.
Luctum alicui parare. Hecyr.2.1.v.13.
Tot me impediunt curæ, quæ meum animum diverſæ trahunt. And.4.1.v.26.
Negotij ſi odium ceperat. Eunuch.3.1.v.14.
Verùm ego haud minùs agere patior id, quod neſcio. Heaut. 5. 2. v.5.
Immeritò ægritudo hæc oritur mi abs te. Hecyr.2.1.v.26.
Moleſtiam afferre alicui. Hecyr.3.2.v.5.
Obtundis. Phorm.1.2.v.30.
Hanc meo excruciem modo. Eun.5.3.v 11.
Chremes nimis graviter cruciat adoleſcentulum, nimiſq; inhumanè. Heaut.5.5.v.8.
Si ſit, pereo funditùs. And.1.5.v.8.
Vereor, ne iſthæc fortitudo in nervum erumpat denique. Phorm. 2.2.v.11.

Num illi moleſtæ quippiam hæ ſunt nuptiæ? Andr. 2. 6.

Multúm moleſtus certé ei fuero. Andr. 4.1.

Cur me enecas? ibid.

*Tantum laborem capere ob talem filium?id eſt,*moleſtiam?Andr. 5.2.

Ne te afflictes, neque præterquam quas ipſe amor moleſtias habet, addas, & illas, quas habet, rectè feras. Eunuch 2.1.

Vbi quid in animo eſt moleſtiæ. Eunuch.4.2.

Qui me rogitando obtundat, enicet. Eunuch.3.5.

Satis diu hoc iam ſaxum volvo. Eunuch.5.9.

Huiuſmodi mihi res ſemper comminiſcere, ubi me excarnifices. Heaut.4.5.

Ah, ſi pergis, abiero. Adelph.1.2.

An ego toties de eadem re audiam? ibid.

*Ne me obtundas hac de re ſæpius.*ibid.

Æſchinus odioſé ceſſat. Adelph.4.2.

Et mihi & tibi demſeris moleſtiam. Adelph.5.3.

Nunquam tu tuo odio vinces me: id eſt, non te audiam, etſi millies me voces.Phorm.5.6.

Enecas: id eſt, moleſtus mihi es.ibid.

Si porró eſſe odioſi pergitis: Phorm.5.7.

Tundendo atque odio denique effecit ſenex. Hecyr.1.2.

Te dij deæq; perduint cum iſto odio Laches. ibid.

Moleſtiam alicui afferre. Hecyr 3.2.

*Odioſum:id eſt:*moleſtum.Hecyr.3.4. & 4.3.

Magis id adeó, mihi ut incommodet, quám ut obſequatur gnato. And.1.1.

Orationem ſperat inveniſſe ſe, quâ differat te: id eſt, *moleſtiâ afficiat.* Andr.2.4.

Nam alias ut omittam miſerias, unam hanc vide: &c. Hecyr. 3.4.

Hoc mî unum ex plurimis miſeriis reliquum fuerat malum. Hecyr.4.1.

Omnibus modis miſer ſum. Hecyr.4.4.

Hem quó redactus ſum? omnes noti me atque amici deſerunt. Eunuch.2.2.

At tibi dij dignum factis exitium duint. Andr.4.1.

Me aut herum peſſumdabunt. Andr.1.3.& Phorm.1.4.

*An cuiquam eſt uſus homini, ſe ut cruciet? quæſo quid de te tantum meruiſti?*Heaut.1.1.

Crucior

Crucior, bolum tantum mihi ereptum è faucibus. Heaut. 4.1.
Enimverò Chremes nimis graviter cruciat adoleſcentulum, nimiſq; inhumané. Heaut. 5.5.
Cùm videam miſerum hunc tàm excruciarier ejus abitu. Heaut. 3.1.
Sed quid ego? cur me excrucio? cur me macero? cur meam ſenectam hujus ſollicito amentiâ? an pro hujus ego ut peccatis ſupplicium ſufferam. Andr. 5.3.
Tùm Antipho me excruciat animi. Phorm. 1.4.
Etiam nunc me hujus quærere cauſſâ in malo jubeas crucem? Phorm. 3.3.
Illis crucibus, meretricibus, *quæ nos ſemper omnibus cruciant modis, referam gratiam.* Eunuch. 2.3.
Hanc jam oportet in cruciatum hinc abripi. Andr. 4.5.
Tum autem Syrum impulſorem, vah, quibus, illum lacerarem modis! ſublimem medium arriperem, & capite primùm in terram ſtatuerem, ut cerebro diſpergat viam: &c. Adelph. 3.2.
Opperiar, *ut ſciam, num quiddam hæc turba triſtitiæ adferat.* And. 1.4.
Subtriſtis viſus eſt eſſe aliquantulum mihi. Andr. 1.6.
Nihil propter hanc rem: ſcil. triſtis eſt. ibid.
Noli te macerare. Andr. 4.2.
Proptereaq; nunc miſera in mœrore eſt. ibid.
Si nulla huic ægritudo gaudio interceſſerit. Andr. 5.5.
Dies adimit ægritudinem. Heauton. 3.1.
Ne te afflictes. Eunuch. 1.1.
Domum revertor mœſtus atque animo ferè perturbato atq; incerto præ ægritudine. Heaut. 1.1.
Pro ſe quiſq; ſedulò faciebat, quo illam mihi lenirent miſeriam. ibidem.
Mihi quotidie augeſcit magis de filio ægritudo. ibid.
Nulla res mihi poſthac poteſt iam intervenire tanta, quæ mihi ægritudinem afferat. Heaut. 4.2.
Neſcio quid triſtem video. Adelph. 1.1.
Omitte triſtitiam tuam. Adelp. 2.4.
Nam & illi animum jam relevabis, quæ dolore ac miſeriâ tabeſcit. Adelph. 4.3.
Filio luctum paras. Hecyr. 2.1.
Vide, quám immeritó ægritudo hæc oritur mihi abs te. ibid.
Non te pro his curaſſe rebus, ne quid ægré eſſet mihi? ibid.

Ita eam oppreſſit calamitas. ibid.

Eam calamitatem veſtra intelligentia ſedabit. ibid.

Noſtri fundi calamitas. Eunuch.1.1.

Orationem ſperat inveniſſe ſe, qua differat te: id eſt *vexet, moleſtiâ afficiat.* Andr.2.4.

Proin tu ſolicitudinem iſtam falſam, quæ te excruciat, mittas. Heaut.1.2.v.3.

Ad hæc mala hoc mihi accedit etiam: hæc Andria gravida eſt, &c. Andr.1.3.

Animus perturbatus atque incertus præ ægritudine. ibid.

Timet animum amicæ ſe erga ut ſit ſuæ. Heaut.1.2.v.14.

Illius animum retundam, redigam, ut, quó ſe vortat, neſciat. Heauton.5.1.

Tot res repenté circumvallant, unde emergi non poteſt. Adelph. 3.2.

Animo malè eſt. Es iſt mir angſt. Adelph.4.5.

Tot nunc me rebus miſerum concludit pater. Hecyr. 4.4.

Laborat è dolore: ſcil. *partus.* Andr.1.5.

Verùm ex eo nunc miſera quem capit dolorem? Andr.4.3.

Vtinam hoc tibi doleret itidem ut mihi dolet. Eunuch.1.2.

Tandem perdoluit: vir es. id eſt, *dolorem ſuperavit.* ibid.

Modò dolores occipiunt primulùm. Adelph.5.1.

Diſrumpor: *ſcil.* præ dolore. Adelph.3.4.

Id illi nunc dolet alieno. Adelph.3.5.

Miſeram me, differor doloribus. Ich leyde groſſen Schmertzen. ibid.

Fuiſſet tum mihi illos ægrè aliquot dies. Phorm.1.3.

Aliis, quia deſit quod amant, ægrè eſt: tibi, quia ſupereſt, dolet. ibid.

Vin' hodie facere, quod viro tuo oculi doleant. Das er nicht gern ſehe. Phorm.5.8.

Si remittent quippiam Philumenam dolores. Hecyr.3.2.

At dolor repentè invaſit: ita factum eſt. ibid.

Quid narrat? ſe miſerum eſſe. miſerum? quem minùs credere eſt? ſcil. *eſſe miſerum: quid reliqui eſt, quin habeat?* Heauton. 1.2.

Decrevi, tantiſper me minùs injuriæ, Chreme, meo gnato facere, dum ſiam miſer. Heaut.1.2.

Aut ego profectò ingenio egregiè ad miſeriam natus ſum. Heaut. 3.1.

Me

Me credo huic eſſe natum rei, ferundis miſeriis. Adelph. 4.2.
Quid malum! bene vir mihi narras? equidem perij. ibid.
Quàm ibi miſeriam vidi? ſcil *in coniugio.* Adelph. 5.4.
Miſeriam omnem ego capio, hic potitur gaudia. ibid.
Quod cum ita eſſe invenero, quid reſtat, niſi porrò ut fiam miſer? Hecyr 3.1.
Minùs ſcis ærumnas meas. Andr. 4.1.
Sic citiùs qui te expedias his ærumnis, reperies. Hecyr 3.1.
Ne te afflictes. Eunuch. 1.1.
Rus ibo: ibi hoc me macerabo biduum. Eunuch. 1.2.
Sed quid ego? cur me excrucio? cur me macero? And. 5.3.
Cúm videam, miſerum hunc tàm excruciarier ejus abitu. Heaut. 3.1.
Diſcrucior animi. Adelph. 4.4.
Enim verò Chremes nimis graviter cruciat adoleſcentulum, nimiſq; inhumané. Heaut. 4.5.
Inurere dolorem alicui. in A. 238.b
Inurere quàm maximùm dolorem alicui. Tuſc. 194.b
Tantus illorum temporum dolor inuſtus eſt civitati. in C. 108.b
Cur hunc dolorem cineri eius atque oſſibus inuſiſti? in Verr. 99.a
Si vincunt, efferunt ſe lætitia victi debilitabuntur, animoſq; demittunt. de Fin. 135.a
Te rogo, ne contrahas, aut demittas animum. Quint. Fratr. 290.a
In mediocri figura verſabimur, ſi hac, ut antè dixi, aliquantulum demiſerimus. ad Her. 26.b
Vidéſne quantum de doloris terrore deieceris? Tuſc. 178.a
Hac ſe commemoratione civitatis omnia verbera depulſurum, cruciatumq; à córpore deiecturum arbitrabatur. in Verr. 269.a
Loci gravitas cum reliquis etiam ſic miſerrimè perferenda. Att. 183.a
Qui in pace iacere, quàm in bello vigere maluit. in A. 227.a
Cum C. Marius ſeptimum annum poſt præturam iaceret. Offic. 67.b
Abſens non in ablatione iacuiſſet. in Verr. 97.a
In eodem ſilentio multa alia officia oratorum iacuerunt, cohortationes, conſolationes, præcepta, admonita. de Orat. 114.a

Quod priora in ruinis reipub. noſtriſq́; iacuerunt. Ep. 72. b
Iacent ea ſemper, quæ apud quoſque improbantur. Tuſc. 148.b
Qui non modo Curiis, Catonibus, Pompeiis, antiquis illis fortiſſimis viris, novis hominibus ſed his recentibus Mariis, Didiis & Cœliis commemorandis iacebant. pro Muræna 127.b
Cn. autem noſter ô rem miſeram, ut totus iacet. At.115. b
Iacet in mœrore meus frater. 57.a
Iacere in ſordibus ac luctu. in P.98.b
Nunc iacent pretia prædiorum. pro Qu. Roſc.50.b
Cùm leges in civitate nihil valeant, cùm iudicia iaceant. Offic 121.a
Quod quæris, quid hic agatur, tota Capua & omnis delectus iacet. Att.116.b
Cur tàm diu iacet hoc nomen in adverſariis? pro Qu. R. 46.a
Quomodo tibi tanta pecunia extra ordinem iacet? pro Qu. Roſc. 45.b
Hæc te vox non perculit? non perturbavit? in Verr.177.
Quæ quamvis etiam mediocrium delictorum conſcientiam perculiſſent. pro Mil.113.b
Ne adoleſcentiam plenam ſpei maximæ perculiſſe atq; afflixiſſe videamini. pro Cœl.54.b
Iiſdem machinis ſperant me reſtitutum poſſe labefactari, quibus antea ſtantem perculerunt. pro Do. 218.b
Mars communis, qui ſæpè ſpoliantem iam & exultantem evertit & perculit ab abiecto. pro Mil.111.a
Quos amiſimus cives, eos Martis vis perculit, non ira victoria. pro Mar.133. b
Is cum ad me Laodiceam veniſſet, repentè percuſſus eſt atrociſſimis literis. E.142.
Qui vos mortuus inani cogitatione percuſſit. pro Mil.117.a
Quodcunque noſtros animos probabilitate percuſſit. Tuſc.324.b
Vos huius incommodis lugetis. ad Her.l.4.p.122.
Niſi in eas petitionis anguſtias incidiſſet. Brut.pag.570.
In magnis verſari anguſtiis. de Fin.lib.1.pag.139.
Oſtendemus non noſtris incommodis dolere. ad Herenn. libr. 2. p.50.
Nihil cuiquam doluit. de Orat.lib.1.p.332.
Si iuſto, ſi pio dolore me eſſe affectum viderent. de Orat. l. 2.p. 402.
Eorum dolorem, qui lugebant ſuos, oratione refricabam. ibidem.

Opinions

Opinione omnium maiorem animo cepi dolorem, Brut. pag. 521.

Detrahere dolorem. Orat ad Brut.p.584.

Maximas & privatas & publicas calamitates accepiſtis. ad Her. lib.5.p.113.

Multis incommodis difficultatibusq; affici. in Ver.p.114.

Metuunt pupillo calamitatem. in Ver.p.215.

Calamitates pervadit. in Ver.p.174.

Tanta fortunis omnium pernicies poteſt accedere. in Ver. p.157.

Res in diſcrimen adducitur. ibidem.

Inteſtinam aliquam perniciem Reipublicæ moliri. in L. Catil. p.166.

Niobe, parúmne rationari videtur, & ſibi ipſa nefariam peſtem machinari. de Nat. Deor. l.3.p.142.

Perniciem alicui dare. ibidem.

Spe dubia ſalutis in apertam perniciem incurrere. de Nat. Deor. l. 3.p.144.

Oppetere malam peſtem. Tuſc.2.p.362.

Ex quo ſcire nihil potui de noſtris domeſticis rebus, de quibus acerbiſſimè afflictor. At.170.b

Deinde multo gravius vehementiusq; afflictantur. in C.103.a

Squalent municipia, afflictantur coloniæ. pro Mil.105.a

Hoc etiam turpius afflictatur reſp. quod, &c. At.153.a

Illi ſtatuam iſtius deturbant, affligunt, comminuunt, diſſipant. in P.96.b

Adoleſcentiam plenam ſpei maximæ perculiſſe, atq; afflixiſſe videamini. pro Cœl.54.b

Alicuius domum non ſolum affligere, ſed etiam religione ſempiterna obligare. pro Dom.234.b

Nequid illa turpitudinis pars nobis obeſſe poſſit. ad Heren.l.1.p.6.

Multos magnis incommodis afficit pecuniæ cupiditas. de Inv. l. 1. p.19.

Qui amplitudinem civitatis detrimento afficit, ad Her.l.2.p. 30.

Homines magnis & multis incommodis conflictantur. ad Her. l. 2.p.42.

Mediocrem iacturam facere. pro Quint. p. 7.

Difficiliore conditione diſſolvit. ibidem.

Aliquid ad perniciem innocentis poteſt. pro S.Roſc.p.86.

Armis Remp. recuperavit, ut ad libidinem ſuam liberti fortunas noſtras vexare poſſent. ibidem.

Hoc

Hoc mihi detrimento eſt. in Verr.p.116.
Valet hoc contra caput atq; exiſtimationem. in Verrem pag. 295.
Reſpublica detrimentum fecit. in Verr.p.420.
Aliquid detrimenti capere. in Catil.p.160.
Totam ſuperioris anni Reipublic. naufragium exponere pro Seſt.9.
Nullo incommodo afficiuntur. Cor.146.
Nunquam Annibal huic urbi tantum mali optavit, quantùm illi effecerunt. Prov.157.
Provideant ne Reſp. quid detrimenti accipiat. Philipp. 5. pag. 420.
Repulſam tuliſſe videtur vir clariſſimus. Phil. 11.p.485.
In eo maximè moleſtiarum & turbulentiſſimæ tempeſtates extiterunt. de Orat.l.1.p.269.
Se eſſe ſtultos moleſtê ferunt. de Orat.l.1.p.319.
Afficere aliquem moleſtiâ. Brut.p.523.
Quam minima cum moleſtiâ tota res tranſigitur. pro Quint. p.15.
Moleſtia & cura aliquem liberare. pro Qu Roſc.p.103.
Moleſtiam conſequi. in Verr.p. 278.
Aures alicuius obtundere. in Verr.p.377.
Moleſtiam mitigare. pro Aul.Cl.p.71.
Magnam animò moleſtiam capio. pro L.Syl.p.307.
Plus calamitatis provinciæ importavit, quàm aut Haſdrubal cum Poenorum exercitu. in Verr.p.362.
Nihil reſidui in calamitate eſt. in Verr.p.410.
In calamitatem venire. pro Sex.Roſc.p.31.
Metus affert calamitatem. pro leg. Man.p.633.
Calamitatis formidine liberor. ibid.
Civium numerum calamitate prohibere. pro leg.Man.p.634.
Civium calamitas à Republicâ ſeiuncta eſt. Ibidem.
Aliquem ſecum in eandem calamitatem trahere. pro lege Man. p.664.
Liberare aliquem calamitatibus. pro Aul.Cl.p.91.
Depellere aliquem ad calamitatem. in Orat. ante exil.pag. 363
Occultè malum gemere. in Orat. poſt redi.p.386.
Calamitatem levare. in Orat. poſt red.p.392.
Sine iudicio aliquem calamitate afficere. pro Dom. p.813.

Quo

Quo animo interiecto ciuium calamitas ſociorum ærumnæ propagati. Provinc.p.162.

Fabulis quædam calamitas incidiſſe videtur. pro Ligur.:99.

Nullius inſector calamitatem. Phil.2.p.375.

Incidere in ærumnas. Ep.ad Fam.lib. 13.p.443.

Percipere luctus. ibid.

Quid ego de Cicerone dicam, qui cùm primùm ſapere cupit, acerbiſſimos dolores miſeriasq́; percepit. ibidem.

Non debemus ita cadere animis, quaſi, &c. Ep.78.b

Sed tibi tum oculi, vultus, verba cecidiſſent. pro Dom. 410.a

Nec debilitari, aut cadere animo patitur (amicitia.) de Amic. 100.a

Dabo operam ne valetudo tuo dolori deſit. Fam.lib.14.p. 244.

Quòd me tùm communibus, tum præcipuis malis oppreſſum ne incipis quidem conſolari. Ep. ad At. lib.11 p.350.

Non minimam video per diſertiſſimos homines invectam eſſe partem incommodorum. Invent.l. 1.p.133.

Maturê ſe contulit in ſocietates publicanorum quod quidem nolis, maximis damnis affectus eſt. Epiſt. ad Fam. libr. 13. pag. 397.

Timet ne, niſi alteri feceris, ipſe aliquo afficiatur incommodo. Off. p.17.

Si quid importetur nobis incommodi. Off.lib.2.p.71.

Quæ res ad necem perſonæ Q. Mutium impulit ſine ulla ſpe ſalutis ſuæ. Parad.1.p.225.

Magno in dolore ſum, vel mœrore potius, quem ex crudeli morte Trebonij accepimus. Mil. 11.p.476.

Importuniſſimorum hoſtium, quàm acerbiſſimum dolorem cupio inurere. Phil.12.p.493.

Afficior ſummo dolore, eiuſmodi tempora poſt tuam profectionem eſſe conſecuta. Ep.Fam.lib.1. p. 10.

Deponere dolores. Epiſt.Fam.lib.4.p.101.

Capere dolorem. Ibid.

Quantum potero me ab omnibus moleſtijs & angoribus abducam. Ep.Fam.lib.5.p.36.

Levare ſe moleſtijs. Ep.Fam.lib.5. p.137.

Levare alicuius dolorem. Ep.Fam. lib.5.p.139.

Non facilè exhauriri tibi iſtum dolorem poſſe univerſum puto. Epiſt.Fam.lib.5.p.139.

Reſiſtere fortiter dolori. Epiſt.Fam.lib.5.p.142.

Id adhuc non feci, quia neque lenire videbar oratione, neque levare poſſe tuum dolorem. Epiſt. Famil. libr. 6. pag. 174.

Nos confectum bellum cùm putaremus, repentè à Lepido tuo in ſummam ſolicitudinem adducti ſumus. Epiſt. fam. libr. 12. pag. 157.

Mirificam mihi verberationem ceſſationis Epiſtolâ dediſti. Ep. famil. lib. 16. p. 509.

Quantum dolorem acceperim. Epiſt. ad Attic. lib. 1. p. 9.

Meo dolore moveare. Ep. Att. lib. 1. p. 10.

Terentia magnos articulorum dolores habet. Epiſt. Att. lib. 1. pag. 11.

Volo dolorem ſuum impertire nobis. Epiſt. Att. lib. 2. p. 77.

Intercludar dolore, quò ad te plura non ſcribam. Epiſt. Att. lib. 8. pag. 243.

Eripe mihi hunc dolorem, aut minue ſaltem conſolatione, aut conſilio. Epiſt. Att. lib. 9. p. 273.

Fecit hoc luctuoſum ſuis, acerbum patriæ, grave bonis omnibus. de Orat. l. 3. p. 453.

Ad eum ſummus mœror morte ſuâ venit. pro Qu. p. 5.

Commoveor animo & toto corpore perhorreſco. in Verr. pag. 175.

Corporis morbo & animi dolore confectum eſſe. pro L. Mur. p. 260.

Quibus ego rebus ita flectebar animo atque frangebar. pro L. Syll. p. 314.

Exanimatus evolat ex ſenatu perturbato animo atq; vultu. Seſt. p. 15.

Hic tot ac talium civium ſqualor, hic luctus, hæ ſordes ſunt propter me unum ſuſceptæ. Seſt. p. 372.

Quos meo nomine ſorditatos videtis. Seſt. p. 73.

Nos luctum mœroremque ſuſcepimus. Corn. p. 153.

Suſtentare vix potuiſti mœrorem tuum ac dolorem deceſſionis. Phil. 15. p. 260.

Nemo unquam filij unici mortem magis doluit, quàm ille mœret patris. Phil. 2. p. 463.

Domus Antonij afflicta eſt triſtitiâ. Phil. 12. p. 495.

Pertinet ad leniendum mœrorem & luctum. Phil. 14 p. 543.

Nihil me magis ſolicitabat, quàm in his moleſtiis non me, ſi qua ridenda eſſent, ridere tecum Ep. ad Fam. l. 2. p. 48.

Verbi

Verbi controverſia tamdiu torquet Græcos homines contentionis cupidiores. de Orat.l.1.p.281.

Cruciatum à corpore deijcere. in Verr.p.556.

Ego vivo miſerrimus, & maximo dolore conficior. Ep. Att. lib. 3.p.82.

Ne meum mœrorem exagitem, & eundem in luctum te vocem. Ep. Att. lib.3.p.84.

Niſi mihi dolor meus omnes partes mentis ademiſſet. Ep. Att. l.3. p.84.

Meus me mœror quotidianus lacerat, & conficit. Et hæc additâ curâ, vix mihi vitam reliquam facit. Ep. Att.l.3.p.85.

Ita perturbato animo ſum, ut nihil queam ſtatuere. Ep. Att. lib.3. p.86.

Incredibili, & ſingulari calamitate afflictus ſum. Ibid.

Meas miſerias luctu afflictas, & perditam fortunam illi offerrem. Ep. Att.l.3.p.87.

Mœrore impedior. Ep.Att.lib.3.p.89.

Scribis te audire, me mentis errore ex dolore affici. Ep. Att. lib. 3. p.91.

Non faciã, ut aut angam tuum animum querelis, aut meis vulneribus ſæpius manus afferam. Ep. Att.lib.3.p.92.

Proſpicio nobis in hac calamitate tabeſcendum eſſe. Ep. Att. lib. 3.p.105.

Affici moleſtiâ. Ep.ad Fam.l.p.31.

Hac tantùm oblectabar ſpeculâ, Dolobellam meum, vel potiùs noſtrum fore ab ijs moleſtiis, quas libertate ſua contraxerat, liberum. Ep.ad Fam.l.2.p.59.

Levare moleſtiam alicuius. Ep.ad Fam.li.3.p.68.

Afferre alicui curam. Ep.ad Fam.lib.3.p.88.

Hactenus exiſtimo, noſtram conſolationem rectè adhibitam eſſe, quòd certior ab homine amiciſſimo fieres ijs de rebus, quibus levari poſſent moleſtiæ tuæ. Ep.ad Fam. lib.4.p.94.

Si iſtic affuiſſem, neq; tibi defuiſſem, coramq; meum dolorem tibi declaraſſem. Ep.ad Fam.lib.4. p.97.

Ipſi pari moleſtiâ afficiuntur. ibid.

Cùm omnem abeundi & conveniendi indignitatem & moleſtiam pertuliſſem. Ep. ad Fam.lib.6.p.176.

Quod exemplum ſi fortè minùs te delectarit, ne moleſtiam tibi cum impensâ meâ exhibeam, fac me certiorem. Ep. ad Fam.l. 8.p.215.

Omni

Omni moleſtia vacuum eſſe. Ep.ad Fam. lib.1 .p.335.

Renovatio timoris magnam mihi moleſtiam afferebat. Epiſt. ad Fam.lib.1 .p.337.

Exhibere alicui moleſtiam. Ep.ad Fam.lib.12.p 384.

Ad V. Calendarum Decemb. ſervus Cnei Plancij Brundusij tandem aliquando mihi à te expectatiſſimas literas reddidit; datas Idibus Novemb. quæ me moleſtiâ valdè levarunt. Ep.ad Fam. l. 6.p.496.

Habeo illam moleſtiam, quod Dolobella noſter apud Cæſarem eſt. Ep.ad Fam.lib. 6.p.499.

In ſummas miſerias incidit. de Invent.l.1.p.196.

Animis affici de Orat.lib.1.p.291.

Cuius orbitas, & fletus mirè miſerabilis fecit. Brut.p.545.

Multis vexari contumeliis. pro Quint.p.36.

Plurimis tactari iniuriis. ibid.

E fundo deijci. Ibid.

Iniurijs omnibus appeti. ibid.

Satis diu tu miſerijs fuit. pro A.Cluent.p.90.

Cur ergò unus tu Apollonidenſes, amantiſſimos Po.R. fideliſſimos ſocios, miſeriores habes, quàm Mithridates? hoc eſt: Cur magis miſeriâ affligis? *pro Flacco pag.293* Eadem formulâ utitur Epiſt.ad Terent. *Omnes moleſtias & ſolicitudines, quibus & te miſerrimam habui, Tulliolamq́.* Epiſt.lib.14.p.451.

Tantam importare meis defenſoribus & conſervatoribus calamitatem. Seſt.73.

Hodierno die ſententia tua cum ſummo dedecore miſerrimam peſtem eſt importatura Regibus. Deiot. 322.

In has miſerias nunquam incidiſſemus. Phil.2.p.347.

Miſericordiâ adductus ut levarem miſerijs perditas civitates. Epiſt. ad Fam.l.3.p.74.

Vt ego mirarer tam diuturna miſeria eos non exarauiſſe Epi. ad Att.l.10.p.328.

In miſeriam naſci ſempiternam. Quæſt. Tuſc.l.1.p.298.

Morte aut dolore corporis, aut luctu animi, aut offenſione iudicij hominis miſerias ponderamus. de leg.l.2.p.338.

Cùm Quintum Metellum tam piè lugere videatis. de Orat. l. 2. p.302.

Luctum mors patris attulit, & egeſtatem. pro Sext. Roſc. p.71.

Vocem cùm dolore & quarimoniâ emittere. in Verr.p.196.

Cùm

Cùm loquerer, tanti fletus fiunt, gemituſq́ꝫ, ut acerbiſſimus totâ urbe luctus videretur verſare. in Verr. p. 466.

Vrbe tota fletus gemituſqꝫ fiunt. Nemo erat qui non ardere omnia mallet, quàm videre. pro Sext. Roſc. p. 41.

Si non ad homines, verùm ad beſtias, aut etiam in aliquâ deſertiſſimâ ſolitudine, ad ſaxa & ad ſcopulos hæc conqueri, & deplorare vellem, tamen omnia muta atqꝫ inania, tantâ & tam indignâ rerum atrocitate commoverentur. in Ver. p 560.

Erat in luctu ſenatus, ſqualebat civitas, publico conſilio mutatâ veſte. Seſt. 76.

Senatus frequens pro meâ ſalute veſtem mutandam cenſuit. ô diem illum funeſtum ſenatui, Reipub. luctuoſum, domeſticum mœrorem graviſſimum. Seſt. 14.

Hac mutatione veſtis factâ, tanto in luctu civitatis. ibid.

Mœrent homines meam, ſuam, calamitatem Reipub. Seſt. 17.

Optimè de ſalute patriæ meriti periculum coniunctum cum periculo civitatis lugere ſenatui non licebit? Seſt. 17.

Ne quis perditorum potiùs, quàm domeſticorum mortem mœreat. Seſt. 10.

Meum illum caſum tàm horribilem, tam gravem, tam repentinum, non ſolùm homines, ſed tecta urbis & templa lugerent. Seſt. 27.

Luctum nos hauſimus, mœrorem, dolorem ille non minorem. Seſt. 53.

Deceſſerat ex Aſiâ magno ſqualore, ſed multo etiam maiore dolore. Seſt. 5.

Ea pro me ipſo, ex animi mei ſenſu ac dolore pronuncio. pro Sext. Roſc. p. 81.

Cur hunc dolorem cineri eius, & oſſibus inuſſiſti? in Verr. pag. 201.

Dolere vicem alicuius. ibid.

Acerbum alicui dolorem inurere. in Verr. p. 292.

Ex incommodo dolor inſidet. in Verr. p. 347.

Commovere alicui dolorem. in Verr. p. 434.

Dolor erat tantus, ut Verres alter Orcus veniſſe Ennam, & non Proſerpinam aſportaſſe, ſed ipſam abripuiſſe Cererem videatur, in Verr. p. 467.

Mirus dolor accidit his. in Verr. p. 477.

Tibi hæc res affert dolorem. in Luc. Quintil. p. 179.

Accepi magnum atqꝫ incredibilem dolorem. pro Dom. p. 439.

Diſtineor & divellor dolore. pro Cn.Planc.p.528.
Duplic m dolorem gemitumq́; ſuſciperet. Vat.81.
Vix dolorem ferebamus ibidem.
Quis tùm non ingemuit? quis non doluit Reipubl caſum? Vat.86.
Lacrymæ matris, incredibilis mœror, ſqualor patris, præſens mœſtitia luctusq́; declarant. Cœl.93.
Acerbiſſimum illum dolorem hauſi in vitâ. Cœl. pag.117.
Omnes arſerun ttunc dolore. Mil.229.
Omnes in me meóſque redundant ex illo fonte dolores. Mil.263.
Animaduerte horum mœſtitiam & dolorem. Lig.304.
Qua ex re magnum accipio dolorem Phil.1.p.328.
Cum illo commodo animi quidam dolor iungeretur. Phil.2.p.354.
Hoc magnam cuium dolorem honore monumenti minuet & leniet. Phil.9.p.463.
In hoc pro amicitiâ noſtrâ vicem tuam dolore ſoleo. Phil.10.p.467.
Magno dolore me affeciſſent tuæ literæ, niſi iam & ratio ipſa depuliſſet omnes moleſtias, & diuturnâ deſperatione rerum obduruiſſet animus ad dolorem nouum. & ad Famil.1.p.62.
Magnum trahere ex pernicie & peſte Reipub. moleſtiam. Epiſt.ad Fam.l.4.p.91.
In me conſolando non mediocrem ipſe animi dolorem adhibuiſti. Ep.ad Fam.l.4.p.100.
Reſiſtere dolori. ibid.
Ea ſcripſiſti, quæ leuare luctum poſſent. Ep.ad Fam.l.4.p.100.
Reliquum eſt, ut te conſoler, & afferam rationes, quibus te à moleſtiis coner abducere. Ep.ad Fam.l.4.p.111.
Ego dolori tuo non ſolùm ignoſco, ſed ſummam etiam laudem tribuo. Ep.ad Fam.l.5 p.119.
Atque vtinam liceat aliquando aliquo Reipub. ſtatu nos frui, interq́; nos conferre ſolicitudines noſtras, quas pertulimus. Ep.ad Fam lib.p.181.
Accuſare alicuius mœſtitiam. Ep.ad Fam.l.7.p.209.
Non mediusfidius mediocri dolore afficiebar, cùm alij occupare poſſeſſionem laudis viderentur: ſed uſq́; mihi temperavi. Ep. ad Fam.l.11.p.282
Conficior mœrore, mea Terentia: nec me miſeria mea magis excruciant quàm tua veſtraq́;. Ep.ad Fam.l.14.p.446.
Tantum mihi dolorem cruciatumq́; attulerunt errata ætatis meæ, ut non ſolùm animus à factis, ſed aures à commemoratione abhorreant. Ep.ad Fam.lib.16.p.505.

Te

Te ſolicitudinis & doloris participem fuiſſe, notum exploratumque mihi eſt. Ep.ad Fam. lib.16. p.505.

Cui mœſti interſui diſſimiles, & mœrentes ſedebant. Epiſt. ad Att. l.1.p.505.

Quod mihi ſummo dolori eſt. Ep. ad Att. l.2.p. 69.

Quando mœrore urgear, vides. Ep. ad Att. l.11.p.335.

Quod me ab hoc mœrore recreari vis. Ep. ad Att.l.12.p.371.

Nec authoritas tua à meo mœrore abhorruit. Epi.ad Brut.p.544.

In tantum luctum, laborem detruſus es. Ep.ad Qu.Frat.l.1.p.599.

Quam illorum triſtitiam & aſperitatem fugiens Panætius. de Fin.l.4.p.247.

Revocare ſe rurſus ad mœſtitiam. Quæſt. Tuſc.l. 3.p.403.

In perturbationes non incidere. Quæſt. Tuſc.l.4.426.

Suis incommodis grauiter angi. de Amic.p.186.

Tres ſunt res, quæ omnes homines ſolicitant, metus, cupiditas, ægritudo. ad Her.l.2.p.39.

Sum animo perculſo & abiecto. Ep.Attic.l.3.p.82.

Ne me totum ægritudini dedam. Ep.ad Att.l.9.p.269.

Meas omnes ægritudines leuauit: Ep.Att.lib.9.p.275.

Cùm me ægritudo ſomno priuaret. Ep.Att.lib.9.p.284.

Non placet detractâ voluptate ægritudinem ſtatim conſequi, niſi in voluptatis locum fortè dolor ſucceſſerit. de Fin. lib.1.p.119.

Accedunt ægritudines, moleſtiæ, mœrores, qui animos exedunt, conficiúntque curis hominum non intelligentium. de Fin.l.1.p.120.

Quæ levationem habeant ægritudinum. Qu. Tuſc. li. 1. p. 346.

Quod ægritudine quaſi tempeſtate quatiatur. Qu. Tuſc.l.3.p.382.

Corporibus dolores intolerabiles adiungere. Q. Tuſc.lib.5.p.451.

Nullum dolorem recuſare. Qu.Tuſc.lib.5.p.455.

Omnibus oppreſſum eſſe, & confectum doloribus. Tuſc.l.5.p.461.

Dolore terreri. Qu.Tuſc.l.5.p.462.

Dolore cruciari. Qu. Tuſc.l.5.p.463.

Remedia ſibi ad tolerandum dolorem comparauit. Qu.Tuſc.l.5. pag.479.

Itaque iam tergiuerſari non ſinent, ſecúmque rapient, ad quemcunque dolorem crucintumque ducentur. Qu.Tuſc.lib.5.p.481.

Imbecilliùs horrent dolorem & reformidant. Qu.Tuſc.l.5.p.483.

Dolorem timere. Qu.Tuſc.l.5.p.484.

Maximis doloribus affectum eſſe. ibidem.

Premi doloribus acerrimis corporis. Qu.Tuſc.l.5.p.494.

Dolorem ſummum malum iudicans. Offic.1.pag.5.

In dolore ſunt molliores. Offic. p.30.

Præ ſe fert dolorem ſuum. Off.2.p.66.

Quo ſe negat velle ſuam mortem, dolore amicorum lamentiſq; vacare. de Seneƈt.p.177.

Ægritudinem, ſi poſſumus, depellamus. Quæſt. Tuſc. libr.3.pag. 386.

Ægritudine eſſe confectum. Quæſt Tuſc.l.3.p.387.

Ægritudine opprimitur. Tuſc.li.3.p.388.

Ægritudo lacerat animum, planeq; conficit. ibid.

Minuere dolorem. Qu.Tuſc.lib.3.p.389.

Levare ægritudinem. Qu.Tuſc.li.3.p.398.

Dolore carere. ibid.

Afflictum eſſe mœrore. ibid.

Luctum omnem abſtergere. ibid.

Ægritudine privare aliquem. Qu.Tuſc.l.3.p.396.

Dolorem detrahere. ibid.

Obtundere, & elevare ægritudinem, Quæſt. Tuſc. libr. 3.p. 396.

Ægritudinem lenire, & tollere. Qu.Tuſc.l.3.p.399.

Quâ ex re & moleſtiâ tantâ ſum affectus. Epiſt. Att. libr. 1. p.30.

Quantâ me moleſtiâ affecerit. Ep.Att.lib.15. p.463.

Non conturbat me expectatio tua. Acad.lib.1.p.8.

Eò minùs conturbor. Ibid.

Ne ille quidem eſt implicatus moleſtis, negotiis, & operoſis. de Nat.Deor.lib.1.pag.23.

Vacare omni moleſtiâ. Acad.lib.2.p.67.

Nihil moleſtiæ conſequi. de Fin.lib.1.p.109.

Moleſtiam dolor nobis affert. de Fin.l.1.p. 119.

Magnam moleſtiam ſuſcepit, & minimè neceſſariam Zeno. de Nat.Deor.lib.p.141.

Qui totis theſauris mœſtitiam inſerunt. Quæſt. Tuſc. libr. 1. pag.330.

Omni moleſtiâ carere. Qu.Tuſc.lib.p.245.

Exantlare omnes labores. Qu.Tuſc.l.1.p.346.

Hoc genere moleſtiæ ſum liberatus. Q.Tuſc.l.2.p.350.

Moleſtias omnes extenuare, & diluere. Quæſt. Tuſcul. libr. 3. p.391.

Moleſtiis tabeſcere. Qu. Tuſc.lib.4.p.428.

Afflictum eſt moleſtiâ. Qu.Tuſc.l.1.p.442.

Quantis

Quantis igitur moleſtiis vacat? Qu. Tuſc.l.5.p.490.
Exiſtimari honeſtiſſimè moleſtias deponi poſſe. Offic. libr. 2. pag. 65.
Vt non modò omnes abſterſerit ſenectutis moleſtias. de Senectut. pag. 49
Ægritudine aliquem afficere. Q. Tuſc.l.3.p.410.
Ægritudinem extenuare. ibid.
Vniverſam ægritudinem ſuſtulit. Tuſc.l.3.p.411.
Ægritudines facere leviores. Qu. Tuſc.l.3.p.405.
Ægrè aliquid ferre. ibid.
Quod idem affingimus huic ægritudini. ibid.
Ægritudine premi. Qu. Tuſc.l.3.p. 406.
Ægritudini ſe dedere. ibid.
Ægritudinem repellere. ibid.
Ægritudine affici in malis opinatis. Qu. Tuſc.l.4.p.419.
Importans ægritudines anxias & acerbas. Quæſt. Tuſc. libr 4. p.427.
Quod eſt non ſolùm miſerius, ſed etiam fœdius, & deformius, quàm ægritudine quis afflictus debilitatusq́; iacet. ibid.
Non ſuſcipere ipſi ægritudinem propter alios debemus, ſed alios, ſi poſſumus, levare ægritudine. Qu. Tuſc.l.4.p.437.
Neque omnis ægritudo unâ ratione ſedatur. Quæſt. Tuſc.lib. 4. p.438.
Ipſam ægritudinem leniri videmus. Qu. Tuſc.l.4.p.439.
Ægritudinem detrahere. Ibid.
Ab ægritudine aliquem vindicare. Quæſt. Tuſc.lib. 4.p.467.
Illi ad me ardentes dolore venerunt. Epiſt. Att. libr. 11. pag. 344.
Confectus cruciatu maximorum dolorum. Ep. Att.l.11.p. 346.
Fovebam dolores meos. Ep. Att.lib.12.p.373.
Conſolabor te, & omnem abſtergebo dolorem. Ep. Qu. Frat. lib. 2.p.613.
Incurſabit in te dolor meus. Ep. Att.lib.12.p.302.
Tolerabili dolore lacerari. Acad.1.p.16.
At dolore vacant. de Nat. Deor.lib.1.p.46.
Dolorem pro patriâ, & pro ſuis ſuſcipere. de Finib. libr. 1. pag. 105.
Dolorem aſpernari, ut ſummum malum, & quantum poteſt, à ſe repellere. de Fin.lib.1.p.108.
Omnis dolor aepellendus. de Fin. lib.1.p.109.

Quos dolores, quas moleſtias excepturi ſunt? de Finib. lib. 1. pag. 109.

Aut perferendis doloribus aſperiores reddat. de Finib. libr. 1. p. 110.

Dolores ſuſcipi maiorum dolorum effugiendorum gratiâ. de Finib. lib. 1. p. 111.

Cum privamur dolore, ipsâ liberatione & vacuitate omnis moleſtia gaudemus ibid.

Ipſa detractio moleſtia conſecutionem affert voluptatis. ibidem.

In omni re doloris amotio ſucceſſionem afficit voluptatis. ibidem.

Omni dolore carere. ibid.

Nullo dolore nec impediente frui. de Fin. l. 1. p. 112.

Graviſſimis animi doloribus torqueri. de Finib. libr. 1. pag. 114.

Vt maximos dolores meminerit morte finiri, parvos multa habere intervalla quietis. de Fin. l. 1. p. 116.

Vt nulli propter voluptates dolores conſequantur. de Finib. lib. 1. pag. 115.

Iidem etiam ſæpè dolorem perpetiuntur. de Finib. libr. 1. p. 116.

Succumbere doloribus, eoſq; humili animo imbecilloq; ferre. ibidem.

Cùm certò nihil homini melius ſit, quàm vacare omni dolore, & moleſtiâ. de Finib. lib. 1. p. 119.

Doloris ſenſum capere. de Natur. Deorum libr. 3. pag. 159.

Dolorem accipere. ibid.

Dolorem ſentire. ibid.

Liberare aliquem doloris metu. de Finib. libr. 1. pag. 136.

Doloris vacuitatem contemnere. de Finibus libr. 2. pag. 144.

In palude demerſus trophaeorum ſuorum recordatione levaret dolorem ſuum. de Finib. lib. 2. p. 172.

Eorum autem, qui dolorem in malis non habent. de Finib. lib. 3. pag. 197.

Vt à ſe dolores, morbos, debilitatem repellant. de Finib. lib. 4. p. 224.

Si quis quem levet cruciatu dolorum. de Finib. libr. 4. pag. 225.

Cùm ſibi cùm capitali adverſario dolore depugnandum videret. ibid.

Dicunt illi eſſe aſperum dolorem. de Finibus libr. 4. pag. 2.5.

Ferte viri, & duros animo tolerate labores. de Finib. libr. 2. p. 237.

An excruciemur dolore? de Finib. lib. 4. p. 243.

Dolore moveri. de Finib. l. 5. p. 26.

Multi in Exilio dolorem ſuum ſtudijs doctrina levarunt. de Finib. 5 p. 274.

Quem quidem ſummis cùm doloribus conficiatur. de Finib. lib. 5. p. 286.

Dolore omnia metiri. de Fin. lib. 5. p. 291.

Dolore omni liberari. ibid.

Dolor in maximis malis ducitur cùm ſuâ aſperitate, tùm quod natura interitus videtur ſequi. de Legib. libr. 1. pag. 305.

Susceptum dolorem modicè ferre debemus. Quæſt. Tuſc. lib. 1. p. 342.

Obſiſtere dolori. Qu. Tuſc. lib. 2. p. 358.

De doloris terrore deijcere aliquem. Quæſt. Tuſcul. libr. 2. pag. 352.

Effugere dolorem. Qu. Tuſc. l. 2. p. 353.

Summis premi doloribus. ibidem.

Dolorem eiſdem verbis afficere. ibid.

Dolore frangi. Qu. Tuſc. lib. 2. p. 354.

Tollere dolorem. Qu. Tuſc. l. 2. p. 359.

Dolorem patientiâ opprimere. Quæſt. Tuſcul. libr. 2. pag. 360.

Dolorum perpeſſionem faciliorem efficere. Quæſt. Tuſc. libr. 2. p. 361.

Omnem dolorem eſſe tolerabilem. Quæſt. Tuſcul. libr. 2. pag. 364.

Toleranter dolorem pati. ibidem.

Contemnere magnitudinem doloris. Quæſt. Tuſc libr. 2. pag. 365.

Doloris remedia quærere. Quæſt. Tuſculan. libro 2. pag. 366.

Si te fortè dolor aliquis perculerit. ibid.
Ferre dolorem. Qu. Tuſc. l. 2. p. 269.
Dolorem mitiorem facere. ibid.
Cùm verò nihil imminuat doloris. Quæſt. Tuſc. l. 2. p. 371.
Devitare dolorem. Qu. Tuſc. l. 2. p. 373.
Doloris ſtimulos contemnere. ibid.
Quàm maximum ei dolorem inurere videtur. Qu. Tuſc. lib. 3. pag. 384.
Ægritudine vacare. ibid.
In ægritudinem incidere. ibid.
Poſſumúsne contemnere dolorem? cùm ipſum Herculem tàm intoleranter dolere videamus. Qu. Tuſc. lib. 2. p. 356.
Ferre dolorem. ibid.
In quâ opinione illud inſit, ut ægritudinem ſuſcipere oporteat. Qu. Tuſc. lib. 4. p. 408.
Tollere ægritudinem funditùs, aut ſanare, aut detrahere quàm plurimúm, aut ſupprimere, nec pati manere longius, aut ad aliam traducere. Qu. Tuſc. l. 3. p. 409.
Dolore ad patiendum levato adjunximus ſedationem ægritudinis. Qu. Tuſc. l. 1. p. 448.
Qui ſe ægritudini dediderunt. Qu. Tuſc. lib. 4. p. 449.
Corporibus dolores intolerabiles adiungere. Quæſt. Tuſc. lib. 5. p. 451.
Sin illa res te cruciat, quæ magis amoris eſt, ut eorum, qui occiderunt, miſerias lugeam. Ep. ad Fam. l. 5. p. 139.
Omnibus his de cauſis debes hanc moleſtiam leviſſimè ferre. Ep. ad Fam. l. 5. p. 143.
Ærumnas perpeti. de Fin. l. 2. p. 178.
Ærumnam dictis allevare. Qu. Tuſc. l. 3. p. 406.
Miſeriam voluntariam ſuſcipere. Qu. Tuſc. l. 3. p. 390.
Intueri moleſtias. ibid.
Miſerias contemplari. ibid.
Subiectus miſeriis obtorpui. Qu. Tuſc. l. 3. p. 405
Miſeriarum incendia excitare. Qu. Tuſc. l. 4. p. 437.
Huic tota civitas cum lachrymis & gemitu proceſſerat obviam. Sest. 35.
Omnia plena luctûs, & mœroris fuerunt. Sest. 63.
Luctum & gemitum renovare voluiſti. Vat. 75.
Qui ex omnibus maximè Dionis mortem doluerunt. Cœl. 100.

Omnes

Omnes boni, abditi, & incluſi marent, templa gemunt, tecta ipſa urbis lugent. Piſ. 186.

Vidiſti mœrere Rempub. ampliſſimi ordinis luctu. Piſ.p.184.

Nullus Tyrannus eos, quos luctu afficit, lugere non ſinit, mœrorem relinque, & mœroris inſignia aufer. Piſ.148.

Magnum luctum in hac urbe à noſtris parentibus accepimus. Mil.220.

Mortem Clodij æquo animo nemo ferre poteſt, luget Senatus, mœret equeſter ordo, tota civitas confecta ſenio eſt, ſqualent mancipia, affligantur coloniæ. Mil.220.

Acerbiſſimo luctu redundaret hæc victoria. Ligar. 298.

Luctu huius aut honore veſtro, aut nullo ſolatio levari poteſt. Phil. 9.p.463.

Quis bonus non luget eius mortem? quis non dolet? Phil. 12. pag. 504.

Vtinam his omnibus abſtergere fletum noſtris ſententiis poſſemus. Phil.14.p.544.

Qua oratione mœrorem atq; luctum deponerent. Philipp. 14.p. 544.

Qui unâ voce omnium gemitur. Ep. Att.l.2.p.67.

Sumtum in ollos luctumq; minuunto. de leg.l.2.p.329.

Luctum alicui levare. Qu.Tuſc.l.3.p.393.

Luctum lacrymis finire diurnis. Qu.Tuſc.l.3.p.404.

Abijcere dolorem. ibidem.

Vixit in luctu, eodemq; etiam confecta contabuit. Qu. Tuſc. l. 3.p.408.

Luctum alicui detrahere. Qu.Tuſc.l.3.p.410.

Eorum, qui graviùs ferunt, luctus aliorum exemplis leniuntur. ibid.

Ægritudine affici. ibid.

Angorem alicui afferre. Qu.Tuſc.l.3.p.402.

Malum hoc integraſcit h. e. renovatur. Andr.4.2.v.5.

In luctu eſſe. Qu.Tuſc.l.3.p.403.

Ægritudinem repellere. Qu.Tuſc.l.3.p.405.

In maximos luctus incidit. Off.1. p.15.

Viribus ad luctandum valet. Off.1.p.43.

Nihil fingi poteſt mali, quo non urgear. Ep.ad Att.l.11.p.351.

Ob eam cauſam populum Romanum calamitatem maximam cœpiſſe. de Divin.l.1.p.168.

Quæ ſi falſa fuiſſet, nullã afferre cauſam potuiſſent calamitates. ib.

Is propagatione incredibiles hauſit calamitates. Tuſcul. libr. 1. p.330.

Vt amicis impendentes calamitates prædicat, quas illi effugere nullo modo poſſunt. de Divin.l.2.p.27.

Calamitates hominum indignorum ſublevare. Quæſt. Tuſcul. l.4.p.432.

Quam calamitatem accepiſſet in bello. Off. l.3.p.138.

Has literas incolentes circumfuſi erant caligine Tuſcul. lib. 1. p.313.

Tuæ libidines te torquent, tu dies noctesq; cruciaris. ibidem.

Moderatas perturbationes approbare. Quæſt. Tuſc. lib. 4. pag. 430.

Removere perturbationes. Quæſt. Tuſc. lib. 4. pag. 436.

Aliquâ perturbatione incitatus. Off.1.pag.12.

Nec perturbationi animi, nec fortunæ ſuccumbere. Off.1 p.27.

Ab omni animi perturbatione liber ſis. ibidem.

Sint tranquilli, atq; omni perturbatione animi careant. Off. 1. pag.52.

In omni vitâ rectiſſimè præcipitur, ut perturbationes fugiamus, hoc eſt, motus animi rationi non obtemperantes. Offic. 1. pag.54.

Theſeus in maximis fuit luctibus. Off.3.p.136.

Et tandem ſuſpicior iiſdem rebus te, quibus me ipſum interdum gravius commoveri. de Senect pag. 148.

Hunc in ſummas anguſtias adduxis. pro Quint.p.6.

Anguſtiis & moleſtiis implicatum eſſe. Tuſc. Quæſt. libr. 5. pag.451.

Neq; me angoribus dedi. Offic.lib.1.pag.65.

Adhibenda eſt vacuitas ab angoribus. Offic.1.pag.30.

Ægritudines oblivione leniuntur. Quæſt.Tuſcul.lib. 4. pag. 491.

Vacandum eſt omni animi perturbatione, tùm cupiditate, & metu, tùm etiam ægritudine. Offic.lib 1.pag.28.

Vehementer te eſſe ſolicitum, & in communibus miſeriis præcipuo quodam dolore angi, multi ad me quotidiè deferunt. Ep.ad fam lib.4.pag.92.

Reſarcire alicui damnum. Ep.Fam.lib.1.pag.22.

In alicuius mulierculæ animulâ ſi jactura facta ſit, tantopere commoveris? Ep.Fam.l.4.p.99.

Panſâ amiſſo, quantum Reſp. detrimenti acceperit, non te præte-

rit-

rit. Ep.Fam.lib.11.pag.328.

Fuit retinendi ordinis cauſâ facienda iactura. Ep.Att. lib. 2. pag.48.

Nequid Reſp.detrimenti acciperet. Ep.Att.lib.10.pag.316.

Negas præcipuum mihi incommodum impendere. Ep. Att. lib. 11. pag 335.

Si qua iactura facienda ſit in repræſentando. Ep. Att. lib.12.pag. 383.

Tu illam iacturam feres æquo animo. Epiſt. Att. libr. 13. pag. 406.

Omnibus meis exitio fuero. Ep.Quint.Frat.lib.1.pag.599.

Qui riſus claſſe devictâ magnam pop.Rom.cladem attulit. de Nat. Deor.lib.2.pag 55.

Etſi magnam iacturam cauſæ fecero. de Diuin.lib.2.pag.225.

Nemo mœret ſuo incommodo. Tuſc.Qu.l.5.p.484.

Contra officium eſt maius damnum anteponi minori. Offic. 1. pag. 15.

Quâ nulla pernicies maior hominum vitæ potuit afferri. Offic. 2. pag.67.

Non liceret ſui commodi cauſâ nocere alteri. Offic.3.pag.108.

Nocentibus reliquis partibus corporis. Offic. 3.pag.112.

Quavis iniuriâ exitium inimico machinari. ad Herenn.lib.2. p.16.

Qui Romam in exilium remiſit. de Orat.l.1. p.315.

In exilium pulſus eſt. de Orat.l.2.p.360.

Adferre interitum. Ep.Fam.l.6.p.180.

Interitum accipere. de Nat.Deor.lib.3.pag.119.

Exitium alicui parare. Quæſt. Tuſcul.lib.2.pag.361.

Vt eorum exitium, & iudicio viuorum & gaudio comprobetur. de Leg.lib.2.pag.318.

Quos leges exilio affici volunt. Parad.4.pag.232.

Summo cruciatu ſupplicioq́; Varrus homo importuniſſimus perijt. de Nat.Deor.lib.3.pag. 149.

Quos Dij immortales, ille dum omnes artus ardere viderentur, cruciatus perferebat. de Fin.li. 2.pag.167.

Ibi omni cruciatu lacerarit. de pet.Conſ.pag.389.

Cruciatum ſubieris voluntarium. Offic.lib.3.pag.140.

Te miſeriæ, te ærumnæ premunt omnes. Parad.2.pag.227.

Ægrotandi

Ægrotandi. Febris. Imbecillitatis. Melancholiæ. Morbi. Pituitæ Podagræ. Valetudinis adverſæ. *Vide etiam* Valetudinis proſperæ.

Kranck / Siech / Schwach / Ubel zu paß ſein / den Schnuppē haben / Kranckheit zufügen / mit Kranckheit beladen ſein / Huſten / Kopfweh haben / Waſſerſüchtig ſein / Geſund ſein // Das podagra haben / Das Fieber haben / Auß der Kranckheit geneſen / In der Kranckeit gedultig ſein.

G*Ravedo profluit*. Aſin.4.1.v.51. *Catullus*: Hîc me gravedo frigida, & frequens tuſſis quaſſavit uſque.
Eum morbus invaſit gravis. Aſin.1.1.v.40.
Cui abiens affers morbum. Aſin.3.3.v.3.
Fortè ſi tuſſire occæpit, nec ſi tuſſiat, ut cuiquam linguam in tuſſiendo proſerat. Aſin.4.1.v.49.
Multos iſte morbus macerat. Capt.3.4.v.22.
Te igitur morbus agitat Hepaticus. Curc.2.1.v.24.
Si ecce derepentè tantus morbus incidit. Men.5.2.v.122.
Conjicitur ipſe in morbum ex ægritudine. Pœn. prol.v.69.
Mihi de vento caput condoluit. Truc.2.8.v.2.
Cubare in morbo. Caſ.prol.v.37.
Num eum veternus, aut aqua intercus tenet? Men. 5.4.v 3.
Iam ſi podagroſis pedibus eſſet Eutyches. Merc.3.4.v.8.
Hominem podagra impedit. Mrce.ſc. Syra. v.16.
Nec podagricus nec articularis eſt, quem rus ducūt pedes. Merc.ſc. Syra. v.17.
Valetudo decreſcit, accreſcit labor. Curc.2.1.v.3.
Cum benè proveniſti. Truc.2.4.v.33. & 2.6.v.35. Benè provenire eſt εὐτυχεῖν.
Morbo valui, ab animo æger fui. Epid.1.2.v.26.
Verbum unum cave de nuptiis, ne ad morbum hoc etiam. Andr. 1.5.
Pol me detinuit morbus, unde? aut qui? rogas? Senectus ipſa eſt morbus. Phorm.4.1.

Si fortè morbus amplior factus ſiet : ſo die Kranckheit hette zugenommen. Hecyr.3.1.v.50.

Aliquid comminiſcentur mali , morbus qui auctus ſit. ibid.

Malè metuo , ne Philomenæ magis morbus aggraveſcat : quod te, Æſculapi, & te Salus , ne quid ſit huius , oro. Hecyr. 3. 2. v.6.

Meliuſculè eſt. ibid.

Alio ſuſpicans morbo me viſuram affectam. Hecyr. 3.3.v.6.

Tuos eſſe illi mores, morbũ non magis quám ullam aliam rem arbitror. Hecyr.1.1.

Suſtenta imbecillitatem valetudinis. Epiſt. ad Fam.libr. 7. pag. 185.

Cùm obiurgarem, quòd parùm valetudini parceret, tùm ille nihil ſibi fuiſſe longius, quàm ut me videret. Epiſt. ad Fam. libr. 11. p.343.

Cùm valetudini tuæ diligenter conſulueris , tùm mi Tyro conſulito navigationi. Ep.ad Fam.lib. 16.p.494

Morbo opprimi. pro Aul.Cl.p.11.

Gravi morbo affici. pro A.Cl.p.16.

Infirmâ eſſe valetudine. pro Cluen. p.12.

Qui iam eſſet infirmâ valetudine. de leg.l. 2.p.320.

Terentia minùs bellè habuit. Ep.ad Fam.l.2 p.249.

Indulgere valetudini. Ep. ad Fam.l.16.p. 503.

Cùm arderet podagræ doloribus. de Fin.l.5.p.292.

Doloribus cruciari podagræ maximis. Qu. Tuſc.l.2.p.365.

Valetudinis vitio furere. de Divin.l.1.p.100.

Ex quibus rebus Reſpub. laborat , iis maximè mederi convenit. pro S.Roſc.44.a

Significant enim tuæ literæ, te prorſus laborare. Att. 100.a

Quod ſi omnes facerent, & Reſpub. ex illis, & ipſis ex invidiâ minus laborarent. pro S.R.43.b

Quibus incommodo valetudinis laborandum eſt. pro Muren. 135.a

Vtpote cùm ſine febri laboraſſem. Att.71.b

Nec verò quiſquam ſtultus non horum morborum aliquo laborat. de Fin.61.a

Cùm iam decimum diem graviter ex inteſtinis laborarem. Epiſt. 107.a

Coparius dixit te in lecto eſſe , quod ex pedibus laborares. Epiſt. 141.a

Ex

Ex renibus laborare. Tuſc.188.a

Cùm audiviſſet, eum graviter eſſe ægrum, quod vehementer eius artus laborarent. ibid.

Non ignoro, quantum ex deſiderio labores: ſed erunt omnia facilia, ſi valebis. Ep.260.a

Ea ſatis diu ex invidiâ laboravit. pro Clu.60.a

Aliquantò ex inſcitiâ leviùs laborarent. de In.62.b

Pop. Rom. qui quondam in hoſtes leniſſimus exiſtimabatur, hoc tempore domeſticâ crudelitate laborat. pro S.R.44.b

Nec externis hoſtib. magis quàm domeſticis laboramus. At.278.b

Si eſſet in iis fides, in quib. sũma eſſe debebat, nõ laboraremus. Ep.3.a

Laboratur vehementer. Ep.2.b

Non multum opera in eâ re velim ponas. Att.191.b

Cum valentioribus viribus non eſt certandum. Ep.135.a

Lictores valentiſſimi, & ad pulſandos verberandosq́; homines exercitatiſſimi. 1.V.264.b

Semel circumſeſſus lectis valentiſſimorum hominum viribus cecidi ſciens. in A.224.a

Statius quidam colonus homo valens. pro Clu.54.b

Robuſtus & valens, & audax ſatelles. con.Rul.83.a

Cùm homo imbecillus à valentiſſ. beſtia laniatur. Ep.95.a

Quanquam in Lyſia ſunt ſæpè lacerti, ſicut nihil fieri poſſit valentius. de Cla.170 a

Is ſemper infirmâ, atq; etiam ægrâ valetudine fuit. de Clar.180.b

Teſtis eſt huiusce Q. Mutij ianua & veſtibulum, quæ in eius infirmiſſimâ valetudine, affectâq; iã ætate maximâ quotidie frequẽtiâ civium, ac sũmorum hominũ ſplendore celebratur. de Or.101.a

Iſthinc ne te moveas tàm infirmâ valetudine. Ep.77.b

Erat illo tempore infirmâ valetudine Habitus. pro Clu.24.a

Me incommoda valetudo, è quâ iam emerſeram, tenebat iam duodecimum diem Brunduſij. Att. 71.b

Gravitate valetudinis rariùs ſcribere, & paululũ levari Ep.79.b

Cùm tibi quotidie poteſtas hominis fuiſſet admonendi, verbũ nullum facis: biennio iam confecto ferè appellas. pro Quint. 7.a

Dolabella procuratores fac, ut admoneantur: appellabis etiam Papiam. Ep.266.b

Tu modò iſtam imbecillitatẽ valetudinis tuæ tuere, ut facis. Ep.95.

Si te dolor aliquis corporis aut infirmitas valetudinis tuæ tenuit, quò minùs ad ludos venires, &c. Ep.94.b

Superioris Africani filius propter infirmitatem valetudinis non potuit

ſimilis eſſe patri. de Off. 24. b

Valetudinem iſtam infirmã (ſi me amas) noli vexare. Ep. ad Tir.

Cum me vires deficere cepiſſent. Orat. l. 1. p. 3. 2.

Niſi ſemper infirmâ atq; etiam ægrâ valetudine fuiſſet. Bru p. 5. 71.

Ætate affectâ, viribus infirmis eſſe. in Ver. p. 470.

In morbum incidere. pro A. Cluent. p. 79.

Præpeditus morbo. pro C. Rabir. p. 159.

Vno genere belli afflicti ſunt. Piſ. 215.

Qui cũ eſſet infirmus ex gravi diuturnoq; morbo. Phil. 8 p. 447.

Vi morbi eſt oppreſſus. Phil. 9. p. 464.

Sulpitius difficillimo Reipublicæ tempore gravi periculoſoq; morbo affectus eſt. Phil. 9. p. 464.

Ex labore in febriculam incidit aſſiduam, & ſatis moleſtam. Ep. ad Fam. l. 10 p. 299.

In morbum incidit, ex quo nunc convaluit. Ep. ad Fam. l. 13. p. 415.

Mihi ſcriptum, & nunciatum eſt, te ſubitò in febrim incidiſſe. Ep. ad Fam. l. 14. p. 452.

Carere febri. Ep. ad Fam. l. 16. p. 501.

Tironem Patris ægrum reliqui: Itaque careo ægrè, quamquam videbatur ſe non graviter habere. Epiſt. ad Att. lib 7. p. 198 Eâdem formula utitur. l. 10. Ep Fam. *Fratrem meũ aſſiduis laboribus comeſſationibusq; confectum graviter ſe habere antea tibi ſcripſi.*

Inciderat in tam gravem morbum. Ep. ad Att. l. 15. p. 466.

Summum Medicum tantus improviſo morbus oppreſſerit. Ep. ad Att. l. 15. p. 462.

Hunc nec Æſculapius miſero diuturnoq; morbo intabeſcentem interemit. de Nat. Deor. l. 3. p. 150.

Nam & id ipſum vident, qui morbo ſunt gravi & mortifero affecti, inſtare mortem. de Divinat. l. . p. 187.

Medicus morbum ingraveſcentem providet. de Divin. l. 2. p. 217.

Vt in eo, qui mortifero morbo urgeatur, verũ ſit. de Fato. p. 280.

Graviſſimo morbo affectum eſſe. de Fin. l. 5. p. 288.

Aliquâ vi morbi impeditum eſſe. Qu. Tuſc. l. 1. p. 313.

Cùm ego me non bellè haberem. Ep. Att. l. 1. p. 148.

Videbatur ſe non graviter habere. Ep. Att. l. 7. p. 198.

Scripſeras te quodã valetudinis genere tentari. Ep. Att. l. 11. p. 358.

Se Cicero bellè habebit. Ep. Q. Frat. l. 3. p. 641. (p. 198.

Nã qui valetudinẽ æſtimatione aliquâ dignã videamus. de Fin. l. 3.

Habebat tamen rationem valetudinis. de Fin. l. 2. p. 154.

Ex morbo evadere. de Divin. l. 2. p. 216.

An

An Æſculapius, an Serapis poteſt præſcribere per ſomnium curationem valetudinis. de Divin.l.2.p.261.
Doloris vacuitatem adamare. de Fin.l.5.p.283.
Ex morbo convaleſcere. de Fato p.284.
Ergò ut optimâ quiſque valetudine affectus. Qu. Tuſc.4.l.p.448.
Morbi dolorem ferre. Qu. Tuſc.l.2.p.374.
Morbos toleranter atq; humanè ferre. ibidem.
Lamentari in morbo. Qu. Tuſc.l.2.p.374.
Animum ſanitate ſpoliare & morbis perturbare Q. Tuſ.l.4.p.422.
Morbum ab ægrotatione ſeiungere. Qu. Tuſc.l.4.p.425.
Imbecillitatẽ & fragilitatẽ alicuius extimeſcere. Qu. Tuſ.l 4.451.
Morbos inſanabiles adiungere corporibus. Quæſt. Tuſc. l. 4. p.457.
Et annis aliquot pòſt inciderit in eundem morbum. Offic. libr. 3. p.135.
Faciliùs in morbos incidunt adoleſcentes. de Senect.p.175.

Æmulandi. *Vide* Imitandi.

Æquitatis. Iuris. Iuſtitiæ. *Vide etiam ſup.* Accuſandi.

Gerechtigkeit / Billigkeit / Recht treiben / Recht abſprechen. Vom Rechten nicht abweichen / Das Recht beigen / Zwingen / Sein Recht fahren laſſen / Rechtkündig ſein / Vor Recht ein patron ſuchen / Das Recht vmbſtoſſen / Recht handlen.

IVs ignorare. Amph.prol.v.37.
Quod bono fiat modo. Merc. 5.4.v.61.
Ius in illo ſuum retinuit. Mil.256.
Ego meum ius perſequar. Adelph.2.1.v.9.
Si nunc de tuo iure paululum conceſſiſſes. Adelph. 2.2.v.9.
Huic reddas ſuum, ut alamus noſtrum. Hecyr.2.2.v.42.
Ius aufertur huic. pro Qu.p.31.
Ius eripere alicui. pro Qu.p.32.

Teſtis

Teſtis in bello religionum, & conſuetudinis iura retinet. in Verr. p. 71.

Ab æquitate, lege, inſtitutis non recedere, in Verrem pag. 332.

Ius ſuum recuperare. in Verr. p. 561.

Quod eſt ius civile, quod neque inflecti gratiâ, neq; perfringi potentiâ, neq; adulterari pecuniâ poteſt. pro Cæcin. p. 615.

De iure civitatis nihil potuit deperdere. pro Cæcin. p. 627.

Suum ius deſerere. ibid.

Iura tenere. in Luc. Catil. p. 176.

Ad iuris ſtudium devenire. pro Luc. Mur. p. 232.

Hac tua iuſtitia floret quotidie magis. Merc. 285.

In hac civitate intelligentiam iuris habuerunt. Philipp. 4. p. 462.

Iuris civilis rationem nunquam ab æquitate ſeiunxit. pro Cæcin. p. 617.

Æquitatem tuam non potui non probare. Ep. Fam. l. 1. p. 31.

Ad omnia accipe, & cognoſce æquitatem expoſtulationis tuæ. Ep. Fam. l. 3 p. 69.

Probabo, modò iſtâ ſis æquitate. de Fin. lib. 1. p. 107.

Etenim omnes viri boni ipſam æquitatem, & ius amant. de leg. l. 1. p. 112.

Per edictum de ſuo iure diſcedere. Ep. Fam. lib. 11. p. 313.

Ius ſine ſummâ ignominiâ perſequi. Ep. Att. l. 16. p. 510.

Iuris tenere æquabilem rationem. Epiſt. Quint. Fratr. libr. 1. p. 580.

Ius & libertatem tenere. Qu. Tuſc. lib. 2. p. 374.

Iuſtitia multis vitæ commodis, & voluptatibus anteponebatur. Acad. Qu. lib. 1. p. 86.

Nec verò eos, qui ſi maximè præfuerunt, univerſi iuris expertes fuiſſe exiſtimo. de legib. l. 1. p. 298.

Ex intimâ penitùs philoſophiâ hauriendam iuris diſciplinam putas. de legib. l. 1. p. 299.

A primo tempore ætatis iuri ſtudere tenemini. de legib. l. 1. pag. 299

Complectenda in hac diſputatione tota cauſa univerſi iuris eſt. ibid.

Vis ne, iuris ortum an fontem repetamus? de Legib. lib. 1. p. 300.

Quod ſi populorum iuſſis, ſi principum decretis, ſi ſententijs iudicum, iura conſtituerentur. de leg. l. 1. p. 310.

Is iuris civilis cuſtos eſto. de legib.l.3.p.351.
Militiæ ſummum ius habento. ibid.
Æquitatem quicunq; regat, habeto pari iure cum eo, qui eſt iuris diſceptator. de leg.lib.3. p.352.
Tribunis, quos ſibi plebs rogaſſet, ius eſto cum patribus agendi. ibid.
Iuſtitiam colere. Off.1.p.5.
Dum alterum iuſtitiæ genus aſſequuntur, in ferendâ, ne cui noceant, iniuriâ, in alterum incidunt. Off.1.p. 13.
Conventus ille Capuæ me unum patronum adoptavit. pro Seſt. 4.b
Ego autem quem potiùs adoptem, aut invocem, quàm illum, quo defendente vincere didici? Ep.65.b
Atqui illum quinq; & triginta tribus patronum adoptarunt. l.A. 207.b
Adoptare ſibi aliquem defenſorem ſui iuris, & ultorem iniuriarum, & actorem totius cauſſæ. in V.65.a & 65.a
Omnia divina atque humana iura pervertit. ibid.
Meminerimus, & adverſus infimos iuſtitiam eſſe ſervandam. Off. 1. p. 8.
Iuſtitia vacat. Off.1.p.26.
Iuſtitiæ fungatur officijs. Off.2.p.81.

Ærarij.

Schatz/Schatzkammer/Vorrath.

E*Xhauſiſti ærarium.* Piſ.p.193.& pro Seſt.52. in Vatin.75.*Vide etiam Tit.* Abliguriendi. Dilapidandi. &c.

Æris alieni. Debiti. Rationum.

Schuld/Schuldig ſein/Rechnung halten/Schuldmachen/Schuld abdrucken/Bezahlen/Schuld einfodern/Mit ſchulden beladen ſein/Von ſchulden gedruckt werden/In ſchulden gerahten.

I*Am pro vinis ſatisfecit?* L1. *Feciſſe ſatis, opinor.* LE. *Sic dedero: prius quæ credidi, vix anno poſt exegi. Nunc ſatapit: ſcribit numos.* Aſin.2.4.v.31.33.
Repromittam iſto tibi nomine ſolutam rem futurã. Aſin 2.4.v.48.

Erat

Erat ei de ratiunculâ iampridem apud me reliquum pauxillum nummorum: id ut confeceram. Phorm. *1. 1.*

Mihi opus erat aliquantulum quæ afferret, qui confeci diſſolverem, quæ debeo. Phorm. 4. 3.

Quid ſi animam debet? ibid.

Vorſuram ſolvere: Eine alte Schuld mit einer newen bezahlen. Phorm. 5. 2.

Homo ſtultiſſime & amentiſſime tabulas cùm conficeres, & ſcũ extraordinariâ pecuniâ crimẽ ſubterfugere velles, ſatis te elapſurũ omni ſuſpicione arbitrabare, ſi, quibus pecuniam credebas, ijs expenſum non ferres, neq; in tuas tabulas ullum nomen referres, cùm tibi nominibus acceptum Curtij referrent? quin proderat tibi te expenſum illis non tuliſſe? in Ver.

Cúm æris alieni aliquantum eſſet relictum, quibus nominibus pecuniam Romæ curari oporteret, pro Qu 3. a & 97. a

Moritur C. Quintius, qui tibi ut ais, certis nominibus grandem pecuniam debuit. pro Q. 6. b

Nam aut bono nomine centeſimis contentus erat, aut non bonò quaternas centeſimas ſperabat. At. 83. b

Non refert parva nomina in codicem, imò omneis ſummas. pro Q. R. 45. b

Leve & tenue hoc nomen HS. CCCLIII. ſunt: Ibidem.

Ego ſum aſſecutus, ut bonum nomen exiſtimer. Ep. 63. b

Neq; id (Nomen) erat ſeſtertiis XXX. Ep. 75. b

Etſi nomina iam facta ſunt, vel induci, vel mutari poſſunt. Att. 228. a

Caninius nomina facit, negotium conficit. Off. 63. b

Vtrum igitur me conturbare oportet, an cæteris, cum cuiuſq; dies venerit, hoc nomen, quod urget, nunc cum petitur, diſſolvere. pro Planc. 173. b

Quæ in nominibus fuerunt, legata ſunt. Multum enim differt, in arcâne poſitũ ſit argentum, an in tabulis debeatur. Top. 222. a

Pecuniam alicui eſſe in nominibus, & numeratam non habere. in V. 238. a

Exigere nomina ſua. in V. 81. a

Admonitus huius æris alieni, nolui deeſſe ne tacitæ quidem flagitationi tuæ. Top. 221. a

Quorum æs alienum, contractum in popinam (al. popina.*) nullum Reipub. metum afferre poterat,* in Cat. 105. a

Quos viros? quanto ære alieno? (alij addunt *obſtrictos,* alij *oppreſſos*) *quàm valentes?* ibid.

Æs alienum eiuſdem diſſolutum eſt. pro Sylla. 177. b

Cuius æs alienum videmus non libidine, ſed negotij gerendi

ſtudio eſſe contractum. pro Syl.178.a
Æs alienum filij diſſolvere. in Att.169.a
Maximum æs alienum ampliſſimorum virorum. E. 96. b
Quinto delegabo, ſi quid æri meo alieno ſuperabit, & emtionibus, ex quibus mihi etiam æs alienum faciendum puto. At. 220.a
Quæ res egeſtati & æri alieno tuo, præter mortem Cæſaris, ſubvenire potuiſſet? in At.177.b
Omnia iura pretio exæquat. in Ver.p.174.
In ære alieno, & multis nummis eſſe. in Verr.p. 416.
Metuiſti, ne æs alienum tibi creſceret. in Verr.p. 424.
Ære dirimi. in Verr.p.500.
Premuntur ære alieno. in Cat.p.187.
In æs alienum incidere. ibid.
Sumptibus in veteri ære alieno vacillant. in Cat.p.188.
Qui ære alieno premuntur. Epiſt.ad Att.l.7.p.203.
Video nullum æs alienum contrahi civitatibus. Ep.ad Qu. Fr. l. 1. p.177.
Æs alienum cogere. Stich.1.1.v.49.
Pro alieno ſe ære devovit emptori. Phil.11.482.
Incidit ille in æs. Phil.1.p.329.
Tullius ſe, quæ velit ipſe, xxx. pondo ei debere dicit. ad Herenn. l. 1.p.14.
Æris alieni aliquantum eſt relictum. pro Quint.p.5.
Tibi certis nominibus grandem pecuniam debuit. pro Quint. p.12.
Alexandrino grandem iam antea pecuniam credidit. Rab. 266.
Ad illam magnificentiam apparatus comitatumq; regium, ſuppeditata eſt pecunia à Poſthumo. Rab.267.
Nunc ſcito, me tantum habere æris alieni, ut cupiam coniurare, ſi quis me recipiat Ep.fam.lib.5.p.123.
Tantum abeſt, ut rei meæ familiaris liberum ſit quicquam, ut meos iam omnes amicos ære alieno obſtrinxerim. Epiſt. fam.11. pag.330.
Mehercule ſic ſemper in animo habui, te in meo ære eſſe propter Lamiæ noſtri coniunctionem & ſingularem neceſſitudinem. Epiſt. Fam.l.13.p.432.
Quibus in oppidis cùm magni conventus fuiſſent, multas civitates acerbiſſimis tributis & graviſſimis uſuris, & falſo ære alieno liberavi. Ep. Fam.l.15.p.466.
Tuſculanum atq; Pompeianum me valdè delectant, niſi quod me illum

illum ipſum vindicem æris alieni, ære non Corinthio, ſed circumforaneo, obruerunt. Ep. Att. l 2. p 49.
Vt totum nomen Scaptio vellent ſolvere. Ep. Att. l. 6. p. 181.
Solvendo non erat. Ep. Att. l. 15. p. 402.

Ærumnæ. *Vide* Ægritudinis.

Æſtimandi, Pretij. Comparandi.

Achten/ Schetzen/ Hoch/ gering/ halten.

V*Nicè unum plurimi pendit.* Bacch. 2. 2. v. 29.
Neq; quemquam flocci æſtimat. Moſt. 1. 1. v. 73.
Minoris pendo tergum illorum, quàm meum. Moſtell. 4. 1. verſ. 27.
Minoris iam omnia facio. Moſt. 5 2. v. 25.
Niſi quidem vos veſtra crura aut latera nihil penditis, cave quiſquam, quod illic minitetur: veſtrûm flocci fecerit. Men. 5. 7. ver. 34.
Aurichalco contrà non carum fuit meum mendaciũ. Pſe. 2. 3. v. 22. *Elegantiſſima formula in comparationib. & æſtimationibus uſurpata. Vide Lex. Plaut.* Contra. *ubi loca παράλληλα. Sic antiquus Poeta Trabeas.* Here, ſi querelis, ejulatu, fletibus, Medicina fieret miſeris mortalium, Auro parandæ lacrimæ contrà forent. Nunc hæc ad minuenda mala non magis valent, quàm næniæ præficæ ad evcitandos mortuos, res turbidæ conſilium, non fletum expetunt. *Varro:* Vbi poma vænceunt contra auro.
Iudica, fac pretium. Perſ. 4. 437.
Habe tibi centum minis. Perſ. 4. 4. 11.
Vnà habere cum aliquo: eſt, eſſe parem alteri. Trin. 1. 2. v. 166. *vide Tit.* Morum.
Iam mihi auro contrà conſtat filius. Truc. 2. 4. v. 57.
Etiamnum vili pendit me? Truc. 2. 6. v. 58.
Videtur eſſe quantivis pretij. And. 5. 2. v. 15,
Nunquam te aliter, atq; es, induxi. Adelph. 4. 3. v. 6.
Ædepol næ eſſe meam herus operam deputat parvi pretij, qui ob

rem nullam miſit. Hecyr. 5.3. v.1.2.

Tu illum unquam oſtendiſti, quanti penderes. Heaut.1.1.

Cui percara eſt Phædria. iſtæc verè vilis eſt. Phor.3.3.

Quid agas? niſi ut te redimat captum, quàm queas, minimo: ſi nequeas paullulo, at quanti queas. Eunuch. 1.1.

Tantidem emptam poſtulat ſibi tradier. Adelph.2.1.

Nunquam avarè ſtatui pretium arti meæ Hecyr. Prol. v. 49. & Heaut. Prol.

Agrum in his regionibus meliorem, neq; precij maioris nemo habet. Heaut.1.1.v. 12.

Omnes te in lautâ & benè auctâ parte putant. Heaut. 4. 5. v. 50.

Levia ſunt, quæ hæc tu pergravia eſſe in animum induxti tuum. Heaut. 1.1.v.11.

Non hoc de nihilo eſt. Hecyr. 5.1.v.1.

Meam operam deputat parvi pretij. Hecyr.5.3.v.1.

Quod ſi veſtem, & cæterum ornatum muliebrem pretij maioris habeat. de Inv.l.1.p.168.

Qui id parvi audita æſtimet. de Inv.l.1.p.184.

Remiſſior eius fuit æſtimatio. in Verr.p.405.

Non & litibus æſtimatis tuis pecuniam domum, ſed & tuâ calamitate cineri atq; oſſibus filij ſolatium vult aliquod reportare. in Verr.p.541.

Momento ſuo rem ponderare. pro Font.p 574.

Quos duarum ætatum plurimi facio. Ep. ad Fam.l.3.p. 64.

Plurimi fieri ab aliquo. Ep.ad Fam.l.3.p.69.

Quem ego pluris facerem, quàm me ipſum. Epiſt. Attic. libr. 3. p. 88.

Tanti æſtimet æquitatem. Acad.l. 1.p. 16.

Quanta libertas iſta æſtimanda eſt. Acad.l.2.p.62.

Quod tanti Tib. Gracchum feciſſet. de Amic.p.198.

Ponere aliquid in minimis Ep.54.b

Ponere mortem in malis. de Fin.96.a

Ponere multum in aliquâ re, id eſt, magni æſtimare. Ac.23.a

Tantum ego in excellente oratore pono eſſe ornamenti univerſæ civitati. de Or.116.a

Credibile non eſt, quantum in prudentiâ tuâ & fide ponam. Att. 38.a

Quos aliquo video in numero oratorum eſſe. de Cla.174.a

Eſſe in aliquo numero. Or.217.a

Eſſe

Eſſe aliquo numero Ep.17.b
Eſſe in nullo numero. Or.162.b
Qui nullo in numero oratorum fuit. de Clar.175.a
Cum is tibi parentis numero fuiſſet in V. 64.b
Qui eum ſecum habuerit, eo præſertim numero & loco. in Verr. 135.b
Quidam in oratorum numerum venire poſſunt. de Or.94.b
Is in aliquem patronorum numerum pervenerat. de Clar.187.a
Is aliquem numerum obtinebat. de Cla. 180.a
Errantes ſtellæ numerum deorum obtinent. de N. 69.b
Pretium conficere. pro Qu.p 17.
Pretium rei exquirere. in Verr.p.336.
In quibus nihil virtutis, nihil animi, nihil nervorum putant. Off. pag.78.
Sed etiam ad opes & potentiam valet plurimùm. Offic. libr. 2. p. 73.

Ætatis. Pueritiæ. Senectutis.

Alter / Jugend / Kindheit / Gutt alter / Böß alter / Hoch alter erleben / Grawhaar haben / Jung werden.

E*St grandior natu: media eſt mulieris ætas.* Aul. 2.v.37.
Scio ætatem eſſe grandem. Aul.2.1.v. 37.
Tu uſque à puero ſervitutem ſerviſti. Capt.3.4.v.15.
Adoleuit ad ætatem, uti viris placere poſſet. Capt. prolog. verſ. 47.
Vt te dignam, mala, malam ætatem exigas. Aul. 1.1.v.4.
Nam per urbem duo deflocçati ſenes quæritant me. Epid. 1.1. verſ. 10. *h. e. calvi, ſumtâ metaphorâ à veſtibus, quæ ſuos villos amiſerunt, quæ & decotes ſive decutes dicebantur.* Davon die flocken ſein abgefallen.
Qui pol me, ubi hoc caput colorem commutavit, & reliquit. Moſt. 1.3.v 44.
Sapere iſthac ætate oportet, capite candido. Moſt. 9.2.
Vt ætas mala, malus amor. Men.5 26.
Aiunt ſolere eum rurſus repueraſcere. Merc.2.2.v.25.

Iam plenus ætate, animaq́; fatidâ. Merc.3.3.v.13.

Principiò atque annis ephebis ætate exij,
Atque animus ſtudio amotus puerili eſt meus. Merc. Prol. v. 40. Sic enim ibi ex Mss. veſtigijs expreſſimus in Editione noſtrâ. Probent alij ſuum naſturtium, mihi hoc allium placet.

Seſe extemplò ex ephebis poſtquam exceſſerit. Merc. Prolog. verſ. 62.

Servum unâ mittit, qui olim à parvulo puero mihi pædagogus fuit. Merc. Prol. v. 90.

Nam equidem haud ſum natus annos præter quinquaginta & quatuor. Jch bin nur 54 jahr alt. Mil. 2. 6. v. 34.

Tempori hanc vigilare oportet formulam atq; ætatulam. Ne ubi capillus verſipellis fuat, fœdè ſemper ſervias. Perſ.2.2. v.47.

Poſtquam pueri ſeptuennes ſunt. Merc. Prol. v. 24.

Quid agis tu hic? A M. *Ætatem haud malam malè.* Rud.2.3.v.7.
Ætas mala, *de ſenectute. vide Lex. Plaut.*

Plus annis triginta natus ſum. Men.3. 1.v.1.

Quot eras annos natus, cùm te pater à patriâ avehit? Men. 5. 9. v.56.

Ætatem haud malam ago. Rud.2. 3.v.7.

Qui ætatem agitis cum pietate & fide. Rud Prol.v.29.

Suæ ſenectuti is acriorem hyemem parat. Trin.2.3. v.7.

Ætatem agere caſtè ſuam. Trin.2.4.v.7.

Adoleſcens cùm ſis, tùm cùm eſt ſanguis integer. Merc. 3. 2.v.7.

Iam exceſſit mihi ætas ex magiſterio tuo. Bacch. 1.2.v. 40.

Triduo non intereſt ætatis, uter maior ſiet, verùm ingenium plùs triginta annis majus eſt, quàm alteri. Bacch. 2. 3. v.57.58.

Quid mihi opus eſt decurſo ætatis ſpacio? Stich.1.2.v.14.

Mihi quidem ætas facta eſt fermè. Trin.2.2.v.38.

Senectus ipſa eſt morbus. Phorm.4.1.v.9.

Te emi à parvulo. And.1.1.v.8.

Excedere ex Ephebis. Die Kinderſchuch außziehen. Andr. 1. 1. v. 24.

Sperabam illum iam deferbuiſſe adoleſcentiam. Adelph. 1.2. v.72.

Iſthæc mihi ætas eſt. Hecyr.1. 1. v.18.

Ætatis tempus tulit: perfuncta ſatis ſum. Hecyr.4.2.v.18.

Longinquitas ætatis obſtat. ibid.

Eâ iam ætate ſum, ut ne ſiet peccato ignoſci æquum. Hecyr. 5.1.v.1.

Tua

Tua præterierat iam ad ducendum ætas. Phorm. 2. 3. v. 76.

Reſpice tuam ætatem. Phorm. 2. 3. v. 87.

Simul autem non manebat ætas virginis in meam negligentiam. Phorm, 4. 1. v. 1.

In bonis diſciplinis per omnem pueritiam educatum eſſe. ad Heren. l. 1. p. 59.

Poſtquam exceſſit ex Ephebis Soſia. de Invent. l. 1. p. 153. & de Orat. lib. 1. p. 439.

Repetam non ab incunabulis noſtræ veteris pueriliſq; doctrinæ quendam ordinem præceptorum de Orat. lib 1. p. 275.

Ego ab ineunte ætate incenſus ſum ſtudio utriuſq; veſtrûm. de Orat. lib. 1. p. 321.

Mihi hoc ſubſidium inde uſq; ab adoleſcentiâ comparaui. de Or. lib. 1. p. 321.

Omnem teramus in his diſcendis rebus ætatem. de Orat. lib. 3. p. 488.

Cùm tibi ætas noſtra iam cederet. Brut. p. 526.

Totidem annis mihi præſtaret ætate. Brut. p. 565.

Vixit ad ſummam ſenectutem. Brut. p. 571.

Annos natus homo magis quadraginta. pro Sext. Roſc. pag. 49.

Satis ætatis atq; roboris habet. pro Sex. Roſc. p. 88.

Ad puerorum incunabula pertinet. pro Sex. Roſc. p. 90.

Cùm annos ad quinquaginta natus eſſet. pro Aul. Cluent. pag. 50.

Ætate iam confectum eſſe. in Catil pag. 187.

Illud tenebricoſum tẽpus ætatis ineuntis tuæ patiar latere. Vat. 77.

Qui prima illa initia ætatis integra, atq; inviolata præſtitiſſet. pro Cæl. p. 94.

Summâ ſenectute confectus eſt. Piſ. 214.

Ætas iam à diurnis laboribus devexa ad oſtium. Ep. Att. lib. 9. p. 285.

Arbitror malle te quietam ſenectutem, & honorificam agere. Ep. Att. l. 14 p. 447.

Zeno cum Arceſilam anteiret ætate. Acad. Qu. l. 1. p. 90. & Tuſc. l. 1. p. 296.

Vltimum ætatis tempus expectare. de Fin. l. 2. p. 165.

Tranquillitate degere omnem ætatem ſine dolore. de Fin. l. 2. pag. 213.

Quo ſtudio Ariſtophanem putatis ætatem in literis duxiſſe? de Fin. lib. 5. p. 276.

Quod ſi eſſent eo animo, ut nollent ætatem militibus conterere. de leg. l. 2. p. 320.

Ætas volat. Quæſt. Tuſc. l. 1. p. 334.

Provectâ ætate mori. ibid.

Extremum ætatis tempus contaminare. Quæſt. Tuſc. libr. 5. p. 472.

Quæ degendæ ætatis ratio deligenda. Quæſt. Tuſc. libr. 5. pag. 47?.

Ex pueris excedere. pro Arch. p. 346.

Adoleſcentiam in forenſi operâ conſumſerat. Acad. Quæſt. libr. 2. p. 3.

Qui non oderit libidinoſam, & protervam adoleſcentiam. de Fin. l. 5. p. 2?8.

Athenis iam affectum ſenectute multos dies auditum eſſe ſciebat. de Orat. lib. 2 p. 472.

Magiſter hic ſummâ iam ſenectute eſt. de Orat. libr. 3. pag. 477.

Actâ ætate decurſaq; attulit pro Qu. p. 36.

Exegit ætatem. in Verr. p. 494.

O meam calamitoſam & præcipitem ſenectutem! ô turpem exactâ dementiâq; ætate canitiem! Epiſt p. 542.

Quia à ſpe gerendi abſunt confecti ſenectute. de Finibus libr. 5. p. 214.

Nec inhumani tolerabilem agunt ſenectutem. de Senectut. pag. 155.

Si octuageſimum annum agerent. de Senect. 78. b

Agere unum diem benè, vel malè ex præceptis ſapientum. Tuſc. 229. a

Quibus facilimè rationibus ingraveſcentem ferre poſſimus. ibidem.

Quartum annum ago & octogeſimum. de Senectut. pag. 160.

Nónne melius multò fuiſſet otioſam ætatem, & quietam, ſine ullo labore aut contentione traducere? de Senect. p. 181.

In eâ tamen gente primam ij, qui ſapientes habentur nudi ætatem agunt. Qu. Tuſc. l. 5. p. 480.

Ætates in peregrinatione conſumere. Quæſt. Tuſcul. pag. 491.

Iſtâ

Iſtâ ferè ætate ſi eſſemus, quâ es tu nunc Offic. libr. 2. pag. 100.

Omne tempus ætatis ſine moleſtiâ degere. de Senect. p. 149.

Si octingenteſimum annum agerent, non octogeſimum. de Senect. p. 150.

Æternitatis, *Vide* Temporis.

Affabilitatis. Salutandi.

Begrüſſen / Anſprechen / Freundlich / Holdſehlig erzeigen / Gruß vermelden / entbieten.

Expectatum eum ſalutat magis haud quiſquam, quàm canem. Amph. 2. 2. v. 48.

Quid tu ridiculi causâ ſic me ſalutas? Amph. 2. 2. v. 51.

Iubeo te ſalvere voce ſummâ, quoad vires valent. Aſinar. 2. 2. v. 30.

Salve mater. ART. *Sat ſalutis eſt.* Aſin. 5. 2. v. 62.

Non temerarium eſt, ubi dives blandè appellat pauperem. Aul. 2. 2. v. 7.

Et me ſalutat blandiùs. ibid. v. 8.

Vbi manum inijcit benignè. Aul. 2. 2. v. 30.

Vale atq; ſalve. Capt. 2. 5. v. 86. Curc 4. 2. v. 38. & 4. 4. v. 3.

Salvum gaudeo te advenire: cedò mihi tuam dextram. Curc. 2. 3. v. 28.

Multam me iuſſit ſalutem dicere. Curcul. 3. 1. v. 51.

Vt matrem tuam videas, adeas, advenienti des ſalutem, atq; oſculum. Epid. 4. 2. v. 2.

Salutem tibi ac ſodali ſolidam nuncio. Bacch. 2. 3. v. 13.

Nec Salus nobis ſaluti iam eſſe ſi cupiat. Moſt. 2. 1. v. 4.

Salve amiciſſime mihi hominum omnium. Moſt. 1. 4. v. 26.

Here ſalve, ſalvum te adveniſſe gaudeo, uſq; ne valuiſti? Moſt. 2. 2. v. 19.

Iubeo te ſalvere, & ſalvus cum alijs advenis: gaudeo. ſalve & tu, DI *teament.* Moſt 5. 2. v. 7.

Salutem à principio mihi, & vobis, ſpectatores, nuncio. Men. Prol. v. 1. & 2.

Salva

Salva ſis:ſalvene? Men.5.2.v.26. ἐμπειρικῶς : Salvæne res veſtræ ſunt?

Limen ſuperum inferumq; ſalve. Merc.5.1.v.1.

Salutem mittit, & ſalutem expectat à te lachrymans titubanti animo, corde, & pectore. Pſeud.1.4.v.41.

Porrige audaciter ad ſalutem brachium. Pſeud.1.4.v.18.

Herus meus tibi me ſalutem multam voluit dicere. Pſeud. 4. 2. v.25.

Manu ſalutem mittunt benevolentibus. Pſeud.4.2.v.48.

Salve: quid agis? ut vales? Perſ.2.1.v.12.

Nemini credo, qui largè blandus eſt. Aul.2.2.v.19.

Iubemus te ſalvere mater. Rud.1.5.v.5. *Sic Petron.* Accedo aniculam quandam, quæ agreſte olus vendebat: Rogo, inquam, mater, nunquid ſcis, ubi ego habitem? *vide Lexicon* Mater.

Propino tibi ſalutem plenis faucibus. Stich.3. 2. v.16.

Salutem annunciare alicui. Stich. 5.2.v.5.

Plurimâ ſalute Parmenonem ſummum ſuum impertit. Eunuch. 7.2.v.39.

Salvum te adveniſſe gaudemus. Adelph.1.1.v.55.

Qui cùm inter ſe, ut ipſorum uſus ferebat, amiciſſimè conſalutaſſent. de Orat.lib.2.p.347.

Deos ſalutatum veniunt. pro Sext.Roſc.p.54.

Soter eſt, qui ſalutem dat. in Verr.p.288.

Cicero belliſſimus tibi ſalutem plurimam dicit. Ep.ad Fam. libr. 14.p.452.

Lepta tibi ſalutem plurimam dicit, & omnes: Epiſt. ad Fam. li. 16.p.494.

Salutem tibi plurimam adſcribit. Epiſt. Att.lib.1. p.11.

Impertit tibi multum ſalutis. Epiſt. Att. l. 2. p. 61.

Plauſus maximi, conſultatio forenſis perhonorifica, ſigna benevolentiæ permulta à bonis impertiuntur. Ep. Attic. lib. 2. pag. 68.

Alexis mihi toties ſalutem adſcribit. Epiſt. Attic. libr. 5. pag.160.

Puella ſalutem articulatè dices. Epiſt. Attic. libr. 6. pag. 189.

Affectus.

Affectus. *Vide* Motûs.

Affinitatis. Amandi. Amicitiæ. Amorum. Cognationis. Conjunctionis. Conſanguinitatis. Conſuetudinis. Familiaritatis. Gratiæ. Neceſſitudinis. Societatis. *Vide paulò poſt plura, Tit.* Amoris. Diligendi, Oſculandi.

Freundſchafft / Verwandſchafft / Kundſchafft / Schwägerſchafft / Geneigt / Geflieſſen ſein / Gewogen ſein / Zugethan ſein / Freund machen / Freunſchafft vffſagen / Lieb haben / Lieb gewinnen / Geſelſchafft erhalten / Zuſammen halten / Eins ſein / leben / In gunſten ſein.

Bis tantò ſunt inter ſe amici, quàm priùs. Amph. 3. 2. v. 62.
Vobis eſt ſuave amantibus complexos fabulari. Aſinar. 3. 3. v. 52.
Complexum huius nihili moror, meum aſpernatur. Aſin. 3. 3. v. 55.
Prehende auriculis, compara labella cum labellis. Aſin. 3. 3. v. 78.
Ne nos deiunge amantes. Ibid. 75
Amando ne exorarier te vis, an oſculando? ibid. v. 97.
Circumdato me brachiis, meum collum complectere. Aſin. 3. 3. ver. 106.
Noſtros amores diſpulſos compulit. Aſin. 3. 3. v. 147.
Iſtuc me facto tibi devinxti. Aſin. 5. 1. v. 21.
Amore corripi alicuius. Aſin. 5. 2. A. 34.
Me benigniùs omnes ſalutant, quàm ſalutabant priùs, adeunt, conſiſtunt, copulantur dexteras, rogitant me, ut valeam, quid agam, quid rerum geram. Aul. 1. 2. v. 39.
Cogitato tibi proximum me, mihiq; item eſſe te. Aul. 2. 1. v. 9.
Vidit me ſuam amicitiam velle. Aul. 2. 2. 1. 68.
Pauper metuis congredi. ibid. v. 70.
Ea me deperit. Curc. 1. 1. v. 44.

Quouſ-

Quousq; quæſo ad hunc modum inter nos utimur amore ſempe ſurreptitio? Curc. 1.3.v. 49.

Efflictim amare aliquem. Caſ. prol. v. 44.

Ego diſcrucior miſer amore. Caſ. 2. 1. v. 58.

Benè amicitiâ utier. Ciſt. Arg. v. 8.

In amicitiam inſinuavit cum matre, & mecum ſimul. Ciſt. 1. 1. v. 94.

Quàm ad probos propinquitate proximè te adjunxeris, tàm optimum eſt. Aul. 2. 2. v. 59.

Te bovem eſſe, & me aſellum, ubi tecum coniunctus ſiem. Aul. 2. 2. v. 52.

Eâ gratiâ affinitatem hanc obſtinavit. Aul. 2. 2. v. 89.

Huic ultrò fit, ut meret, potiſſimus noſtræ domi ut ſit. **Er iſt der beſte haan im korb.** Men. 2. 3. verſ. 8. *Potiſſimus enim eſt, qui primas in amore poſſidet. Terent. Eunuch. vocat* primum. *& Hecyr. ſc. 1.* Intimum, *item* Eximium. *Sic Plaut.* Cal. *1. 1. verſ. 24* Herclè me ſuſpendio, Quàm tu eius potior ſias; ſatiùs eſt me mortuum. *Trucul. 4. 2. verſ. 15.* Solus ſummam hic habet apud nos, nunc is eſt fundus nobis. *Stich. 1. 2. verſ. 40.* Quem æquiùs eſt, nos potiorem habere, quàm te? *Atque hinc eſt, quòd tamquam regno adepto glorientur amatores, voti amatorij compotes. Men. 1. 3. verſ. 10.* Superas facilè, ut ſuperior ſis mihi; quàm quiſquam qui imperant. *Vbi tamen ex MSS. & edd. legendum dixi* impetrant. *Martial. libr. 11. Epigramm. 41.* Et ſolam tenet imperatque ſolam. *Propert. libr. 2. Eleg 16.* Et ſubitò felix nunc mea regna tenet. *Tibullus lib* 1. *Eleg. 10.* Tunc flebis; cùm me vinctum puer alter habebit, Et geret in gremio regna ſuperba tuo. *Iuven. Satyr. 6. verſ. 148.* Interea calet, & regnat, poſcitque maritum. *Ovid. libr. 2. Metam.* --nulla potentia longa eſt. *Idem de Myrrhâ* --alienâ potentior eſſem. *Idem lib. 2. Eleg. 19. Amor.* Pinguis Amor nimiumque potens, in tædia nobis vertitur. *Tibull. lib. 2. Eleg. 3.* Nota loquor, regnum ipſa tenet. *Seneca Agamemn. verſ. 254.* -ſola ſed longè eminet tenétque regnum famula veridici dei. *Propert. libr. 2 Eleg. ult.* Vt regnum miſtas inter conviva puellas. *Idem libr. 4. Eleg.* Longa mea in libris regna fuére tuis. *Ovid. libr. 13. Metam.* Sive aliquod regnum eſt in carmine. *Manilius.*

nilius lib.4. decúsque linguæ faciet, regnúmque loquendi. *vide etiam Lexicon Plautin. & Philoſoph. Plaut.* Amatorum.

Nam ego audivi illum in amore hærere. Epid.2.1.v.7.

Secum inſolens novos amoris deſpuit igniculos. Bacch. prol. v.88

Conquiſitorem in amorem conjiciunt. Bacch. Prolog. verſ. 79.

Nullus eſt ignis, & totus ardeo. Bacch. ſc. DI.immortal: e v. 2.

Tectus ſum vehementer viſco. Bacch. 2.5.v.39.

Pro imbre amor advenit: is uſq; in pectus permanavit, permadefecit meum cor. Moſt.1.2.v.61.

Vt videas eam medullitùs me amare. Moſt.13.v.86.

Intimum ſe facere apud aliquem. Mil.2.1.v.30.

Facere amicum tibi me potis es ſempiternum. Perſ. 1.1. verſ. 33.

Nunc me gratiam abs te inire verbis nihil deſidero. Stich. 4. 1.v.10.

Pax commerciúmque eſt vobis mecum. Stich.4. 1.v.15.

Vt cuiq; homini res parata eſt, firmi amici ſunt; ſi res labat, itidem amici collabaſcunt. Stich.4.1.v.15.&17.

Res amicos invenit. ibidem 16.17.

Iſte eſt tranquillus tibi magis, quàm mare. Stich. 4. 1. verſ. 24.

Ei magis eſt conſiliarius amicus, quàm auxiliarius. Trucul. 2. 1. v.6.

Obſequium amicos: veritas odium parit. And.1.1.v.99.

Amicitia noſtra incepta à parvis cum ætate accrevit ſimul. And. 3.3. v.7.

Scis quàm intimum habeam te. Eunuch.1. 2. v. 47. *Vide paulò ſuprà, de amatorum prioritate.*

Cupio aliquos parare amicos beneficio meo. Eunuch. 1. 2.verſ. 74.

Cordi meo quenquam eſſe cariorem. Eunuch.1.2.v.126.

Amicorum hic habens neminem. Eun.4.6.v.22.

Spero æternam inter nos fore gratiam. Eunuch. 5. 2. verſ. 33.

Malo ex principio magna familiaritas conflata eſt. Eunuch. 5. 2. v.35.

Nullóne

Nullóne Chremetis pacto affinitatem effugere potero? Andr. 1. 5. v. 11.

Quâ cum tot conſueſſet annos. Hecyr. 4. 1. v. 40.

Biennium ibi perpetuum miſera illum tuli. ibid. 1. 2. v. 12.

Conſuetudo me tenet. Hecyr. 3. 3. v. 44

Mihi magna cum eo iam inde uſque à pueritiâ ſemper fuit familiaritas. Heaut. 1. 2. v. 10.

Neq; lites inter eas, poſtulatio nunquam. Hecyr. 1. 3. v. 10.

Noſtrâ vtére amicitiâ, ut voles. Hecyr. 5. 1. v. 38.

Vnâ operâ nos ſibi amicos iunget. Hecyr. 5. 2. v. 32.

Stare cum aliquo: Phorm. 2. 1. v. 39.

Egóne tuam expetam amicitiam? Phorm. 2 3.

Solus eſt homo amico amicus. Phorm. 3 3. v 30.

Veritate amicitia, fide, ſocietas; pietate propinquitas colitur. pro Qu. p. 8.

Mihi cum iſto fuit amicîtia. ad Her. lib. 4. p. 114.

Quas natura aut voluntas neceſſitudine aut benevolentiâ coniunxit. ad Her. l. 4. p. 116.

Vti amicitijs. de Inv. l. 1. p. 160.

Amicitiam expetere propter rem aliquam. de Invent. libr. 2. p. 264.

Summâ cum familiaritate illi coniunctus eſt. de Orat. libr. 1. p. 275.

Cùm initio ætatis ad amicitiam ſe meam contuliſſet. Brut. pag. 604.

Apud me, & amicitiâ, & beneficijs, & dignitate plurimùm poſſunt, quorum ego neq; benevolentiam erga me ignorare, nec authoritatem aſpernari, nec voluntatem negligere debeam. pro Sext. Roſc. p. 38.

Multorum officiorum coniunctione me privatum videbam. Brut. p. 521.

Societatem facere cum aliquo: Socium *ſibi adiungere: ſocietatem gerere.* pro Qu. p. 4.

Quicum tibi affinitas, ſocietas. omnes deniq; cauſa, & neceſſitudines veteres intercedebant. pro Qu. p 16.

Quicum te aut voluntas congregaſſet, aut fortuna coniunxiſſet. pro Qu. p. 17.

Vti plurimùm aliquo. pro Sex. Roſc. p. 45.

Gratiâ *atq; hoſpitijs homo florens hominum nobiliſſimorum. Nam cum Metellis, & Scipionibus erat ei non modò hoſpitium, verùm*

rùm etiam domeſticus uſus, & conſuetudo. pro Sext. Roſc. pag. 41.

Multùm valet communio ſanguinis, magna vis humanitatis. pro Sext.Roſc.p.86.

Convenit mihi tecum. pro Sext.Roſc. p.63.

Societatem cum aliquo coire. pro Sex.Roſc.p. 77.

Sibi cum illo rationem communicatam putat. pro Sext. Roſc. p.86.

Iccircò amicitiæ comparantur, ut commune commodum mutuis officijs gubernetur. pro Sex.Roſc.p.75.

Conditionem amicitiæ, ius ſocietatis convellere, & ad libidinem ſuam transferre. in Verr.p.309.

Iſtos inter ſe perbrevi tempore, non res, non ratio, non commendatio aliqua, ſed ſtudiorum turpitudo ſimilitudoq́; coniunxit. in V. p.313.

Muneribus inſinuat in familiaritatem Metelli. in Verr. pag. 378.

Quibus rebus non ſenſim atq; moderatè ad iſtius amicitiam arrepſerat: ſed brevi tempore totum hominem, totámq; eius præturam poſſederat. ibid.

Eaſdem exiſtimat vias ad omnium familiaritates eſſe munitas. Ibid.

Blanditijs & aſſentationibus in alicuius conſuetudinem penitùs ſe immergere. pro Aul.Cl.p.17.

Quantam vim habeat ad conjungendas amicitias, ſtudiorum ac naturæ ſimilitudo, ſcitis. pro Aul.Cl.p.21.

Studioſè ſe ad alicuius familiaritatem applicare. pro Aul. Clu. p.22.

Familiariſſimè aliquo uti. pro Aul.Cl.p.28.

Ad alicuius familiaritatem ſe applicare. pro Aul. Cluent. pag.31.

Eſſe alicui cum aliquo amicitiæ. pro Aul.Cluent. p.53.

Eſt mihi cum illo magnus uſus, & ſumma utriuſq; officijs conſtituta neceſſitudo. ibid.

Mihi cum illo & vetus & magna amicitia eſt. pro L. Muræn. p.221.

Cùm tui fontes vel inimicis tuis pateant, noſtros rivulos etiam amicis putes clauſos eſſe oportere. pro L.Mur.p. 222.

Vectius tuus affinis, cuius ſororem habes in matrimonio. in Verr. p.382.

Ratio tibi cum illo intercedit. pro Quint. Roſc. p.104.

Mihi cum Siculis cauſa tanta neceſſitudinis intercedit. in Verrem p.113.

In amicitiam noſtram venit. in Verr. p.223.

Se ad amicitiam populi Rom. applicuit. in Verr. p.225.

Quo quiſq; te maximè, cognatione, affinitate, neceſſitudine attingebat. in Verr. p.233.

Ex his locis ſe recipiunt, aſciſcunt illud ſibi oppidum, primò commercio, deinde etiam ſocietate. in Verr. p.471.

Non neceſſitudine, ſed ficto officio ſimulataq; ſedulitate coniunctus. pro Cæcin. p.59.

Ille ſe cum inimico meo copulavit. Seſt. 66.

Veterem coniunctionem citius diremiſſem, quàm novam conciliaſſem. Ep. ad Fam. lib.1. p.81.

Amicorum neglectio improbitatem coarguit. pro Luc. Mur. pag.222.

Eſt cum illo maximis vinculis & propinquitatis & affinitatis coniunctus. pro Cn. Planc. p.504.

Neceſſitudines habere. pro Cn. Planc. p.509.

Officioſam amicitiam nomine inquinas criminoſo. pro Cn. Planc. p.512.

Quæ poteſt eſſe iucunditas vitæ ſublatis amicitijs? quæ porrò amicitia poteſt eſſe inter ingratos? pro Cneo Planc. pag. 528.

Summa mihi familiaritas cum patre, cum fratre eius erat. Seſt.15.

Quo cum mihi erant amicitiæ, & neceſſitudines. pro Seſt. pag.20.

Dices familiaritatem tibi fuiſſe cum Quint. Maximo. Vat. 85.

Vtebatur hominibus improbis multis, & quidem optimis ſe deditum eſſe ſimulabat. Cœl. 94.

Comprehendebat multos amicitiâ. Cœl.95.

Quis clarioribus viris quodam tempore iucundior? quis turpioribus coniunctior? Cœl.95.

Familiaritas Catilinæ obiecta eſt Cœlio. Cœl.95.

Multi boni adoleſcentes illi homini nequam & improbo ſtuduerunt. ibid.

Vidimus hunc eſſe in illius amicis. ibid.

Cœlius meo neceſſario Beſtiæ fuit familiaris. Cœl. 100.

Cum

Cum A. Cæcinnâ tanta mihi familiaritas, conſuetudoq́ſ ſemper fuit, ut nulla maior eſſe poſſit. Epiſt. ad Fam. libr. 6. pag. 166.

Perfice, ut ſis in familiaribus Cæſaris. Epiſt. ad Fam. lib. 7. pag. 191.

Venire in alicuius familiaritatem. Epiſtol. ad Fam. libr. 7. pag. 197.

Egeram cum tuo Niciâ, quod is utitur, ut ſcis familiariter, Caſſio. Ep. ad Fam. lib. 7. p. 205.

Ignoſcunt mihi, & revocant in conſuetudinem priſtinam. Ep. ad Fam. lib. 9. p. 242.

Cum Marco Fabio ſummus eſt mihi uſus. Ep. ad Fam. libr. 9. p. 272.

Ego planè neceſſitudinem conſtitutam habui cum domo veſtrâ ante aliquando, quàm tu natus es. Epiſt. ad Fam. libr. 10. pag. 349.

Caio Aviano Evandro, qui habitat in tuo ſacrario, & ipſo multùm utor, & patrono eius Marco Æmilio familiariſſimè. Ep. ad Fam. l. 13. p. 388.

Cum Municipibus Volaterranis mihi ſumma neceſſitudo intercedit. Ep. ad Fam. 13. p. 389.

Marcus Æmilius unus eſt ex meis intimis, atq; familiariſſimis. Epiſt. ad Fam. lib. 13. p. 411.

Sive aderit, ſive non venerit in Siciliam, in meis intimis maximiq́; neceſſariis ſcias eſſe. Ep. ad Fam. lib. 13. p. 416.

Lucius Brutus eques Romanus adoleſcens omnibus rebus ornatus, in meis familiariſſimis eſt, meq́ obſervat diligentiſſimè. Epiſt. ad Fam. lib. 13. p. 420.

Aul. Licinius Ariſtoteles Melitenſis antiquiſſimus eſt hoſpes meus & præterea mihi coniunctus magno uſu familiaritatis. Ep. ad Fam. lib. 13. p. 426.

M. Fabium unicè diligo, ſummaq́ mihi cum eo conſuetudo, & familiaritas pervetus eſt. Ep. ad Fam. l. 13. p. 4?0.

Hoſpitij & amicitiæ ius officiumq́ alicui præſtare. Ep. ad Fam. lib. 14. p. 448.

Dare aliquid amicitiæ. Ep. ad Fam. lib. 15. p. 474.

Amicitia ab utroq; ſummis officiis culta eſt. ad Fam. lib. 15. p. 480.

Ego Antonij inveteratam ſine ulla offenſione amicitiam retinere ſanè volo. Ep. ad Fam. lib. 16. p. 508.

Spero coniunctionem nobis fore. Epiſt. ad Att. p. 8.

Mihi neceſſitatem volui imponere huius novæ coniunctionis. Epiſt. ad Att.lib.4.p.116.

Multâ & iucundâ conſuetudine coniuncti inter nos ſumus. Epiſt. ad Att.lib.1.p.28.

In intimis eſt meis, cùm antea notus non fuiſſet. Ep. ad Att. lib. 4.p.127.

Novis amicitijs implicati ſumus. Epiſt.ad Att.lib. 1.p 40.

Dixerim me vel plurima vincula tecum ſummæ coniunctionis optare. Ep. ad Att.lib. 6.p.178.

Tu ſoles conglutinare amicitias teſtimoniis noſtris. Epiſt. ad Att. lib.7.p.210.

Ad veteres & magnas paternas, & iuſtas neceſſitudines magnam attulit acceſſionem tua voluntas. Epiſt. ad Att. libr.16. pag. 512.

Commemorant ſodalitatem. Cœl.101.

Tanta illi conſuetudo, & tanta familiaritas cum Clodiâ manſit. Cœl.119.

Extincta erat conſuetudo. ibid.

Amicitiis autem ijs fuit maiorum natu: Cœl. 124.

Eſt mihi familiaritate maximâ coniunctus. Corn.127.

Verſatus eſt in intimâ familiaritate hominis potentiſſimi. Corn. 152.

In ſummâ amicorum copiâ cum familiariſſimis eius eſt adequatus. Corn.154.

Reipub. dignitas in viris fortiſſimis non ſolùm inimicitias extinxit: ſed etiam & familiaritatem traduxit: de Prov.p.165.

Coniuncti amicitiâ manebimus. de Prov. 173.

Capita mihi amiciſſimorum multitudine retundat. Piſ.188.

Is non fugit eius amicitiam, dedit ſe in conſuetudinem eius. Piſ. 207.

Me ſuâ coniunctione ſemper digniſſimum iudicavit. Piſ. pag. 211.

Aſpernatus eſt meam amicitiam. Piſ.213.

Conſuetudines non poſſunt eſſe cum multis. Mil.231.

Reſpublica nos coniunxit cum multis. Mil.231.

Hæc ego novi propter communes neceſſitudines, quæ mihi ſunt cum L. Tuberone. Lig.300.

Cum hominibus noſtris amicitias & conſuetudines iungebat. Deiot.316.

Amicitiam cum illo mihi reſpublica conciliavit. Deiot.321.

Familiar

Familiaritatem & conſuetudinem attulit, ſummam verò neceſſitatem magna eius officia in me effecerunt. ibid.

Conſuetudinem meam, quam in republicâ ſemper habui, tenuero. Phil.1.p.333.

Vtinam nunquam cum Cæſare ſocietatem coiſſes, aut nunquam diremiſſes. Phil.2.347.

Pompeium à Cæſaris coniunctione avocavi. Phil.2. p. 347.

Intimus erat in Tribunatu Clodio. Phil.2.356.

Hunc ſuum amicum ſatis honeſtum quis duxit? in Sall. 357.

Societatem optimis civibus cum impuriſſimo hoſte fœdere ullo confirmari poſſe vix credo. Phil.2.372.

Homo & multis officiis & ſummâ familiaritate mihi coniunctus eſt. Phil.6.428.

Plurimis officiis cum Bruto & maximâ familiaritate ſum coniunctus. Phil. 10.465.

Amicitiam noſtram minuere videtur perpetua diſſenſio. Phil.9. 466.

Ego ſemper iuſtas amicitias exiſtimavi. in Sall.553.

Cùm te ipſum, ex quo tempore tu me diligere cœpiſti, quotidiè pluris feci, tùm acceſſerunt etiam coniunctiones neceſſariorum tuorum. Ep. ad Fam. lib.3.p.64.

Collegij coniunctio præſertim tàm honorificè à te approbata, non mediocre vinculum mihi quidem attuliſſe ad voluntates noſtras copulandas. ibid.

Ego, ut me tibi amiciſſimum eſſe & æqui & iniqui intelligant, curabo. Ep. ad Fam. lib.3.p.69.

In gratiam redire cum aliquo. in Verr.p.122.

Inter nos voluntas coniuncta. in Verr. pag. 122. *Vide infra Tit.* Benevolentiæ.

Cum longo intervallo veterem conſuetudinem retuli. in Verrem. p.161.

Inter ſuos omnium delitiarum, atq; omnium artium puerulos, ex tot elegantiſſimis familiis lectos, velit nos verſari. in Verr. p.162.

A conſuetudine alicuius decedere. pro Archiâ p.347.

Summus mihi tecum eſt uſus. pro L. Sylla p.311.

Ab ineunte illius ætate conſuetudo, ſtudiorum ſocietas, & ſimilitudo convenit inter nos. Phil.7.p. 438.

Aulo Trebonio multos annos utor valde familiariter. Ep. ad Fam. l.1.p.8.

Doleo, quod carui fructu iucundiſſimæ tuæ conſuetudinis. Ep. ad lib. 2. p. 36.

Exiſtimationem alicuius oppugnare. Epiſt. ad Fam. libr. 3. pag. 81.

Cum te ex adoleſcentiâ in amicitiam meam & fidem contuliſſes. Ep. ad Fam. l. 7. p. 199.

Lucio Lamiâ hoc ego utor uno omnium plurimùm, magna vetuſtas conſuetudoq́ intercedit, quodq́ plurimùm valet, nihil mihi eius familiaritate iucundius. Ep. Fam. lib. 11. p. 335.

Cum Appio Clodio ſumma mihi neceſſitudo eſt, multis eius officijs & meis mutuis conſtituta. Epiſt. ad Fam. libr. 11. pag. 340.

Graviſſimum iudicium de meâ fide, & de conſtantiâ feciſti, cùm poſt mortem Cæſaris totam te ad amicitiam meam contuliſti. Ep. ad Fam. lib. 11. p. 374.

Attingere aliquem neceſſitudine. Ep. Fam. l. 13. p. 394.

Lucio Titio Strabone familiariſſimè utor omnia mihi cum eo iura intercedunt ſummæ neceſſitudinis. Ep. Fam. l. 13. p. 400.

Marcus Curius multis & magnis cauſis à me diligitur: nam & amicitia pervetus mihi cum eo eſt. Epiſt. Fam. libr. 13. p. 401.

Maximum mihi cum eo eſt vinculum quaſi ſanctionis cuiuſdam neceſſitudinis. ibid.

Cum Lyſone Patrenſi eſt mihi hoſpitium vetus, quam ego neceſſitudinem ſanctè colendam puto. Ep. Fam. lib. 13. p. 405.

Eò vehementius à te contendimus, ut Lyſonem in tuam fidem neceſſitudinemq́ recipias. Ibid.

Quem voluntate & paternâ neceſſitudine coniũctum habuiſti. Ep. ad Att. lib. 16. p. 512.

Brutum præclarè cum Planco coniunctum habemus. Epiſt. ad Brut. p. 551.

Quin videremus hominem vetuſtate coniunctum. Acad. Qu. lib. 1. p. 77.

Amicorum greges magnâ amoris conſpiratione conſentientes tenere. de Fin. lib. 1. p. 123.

Quo loco videtur ſtabilitas amicitiæ vacillare. ibid.

Ratio ipſa amicitias comparare monet. ibid.

Amicitia cum voluptate connectitur. ibid.

Quæ perſpexit in hoc vitæ ſpatio amicitiæ præſidium eſſe firmiſſimum. ib.d

Ne

Ne ſi amicitiam propter noſtram voluptatem expetendam putemus, tota amicitia quaſi claudicare videatur. de Finib. lib. 1. p.124

Amicitiam funditùs evertere. de Finibus libro 2. pag. 161.

Amicitiam adhibendam eſſe cenſent. de Finib. libr. 3. pag. 209.

Nec vero rectum eſt, cum amicis aut benemeritis conſociare. ibidem.

Amicitia per ſe colenda. de leg. lib.1.p.212.

Socium tibi edidiſti: voluntariam cum eo ſocietatem coiſti. pro Qu.p.27.

Sermonis, iuris, & multarum rerum ſocietate juncti ſunt. in Verr. pag 558.

Me cum ampliſſimis & fortiſſimis viris congregavit. Sest. 65.

In republicâ adminiſtrandâ Antonio cum Seſtio conſiliorum omnium ſocietas fuit. Vat.91.

Do ego operam, ut etiam Lepidum ad huius rei ſocietatem incitem. Ep. ad Fam.l.2.p.47.

Tenet me ſocietas provinciæ. ibid.

Hoc munere ſocietatem facinorum cum Dolabellâ inierunt. Epist. ad Fam.l.12.p.309.

Quod ſocietatem Reipublicæ conſervandæ tibi mecum à patre acceptam renovas, gratum eſt. Ep.ad Fam.lib.12.p.387.

Maturè ſe contulit in ſocietates publicanorum. Ep. ad Fam.lib.13. pag.397.

A Societate humanâ non abhorrere. de Finibus libr. 5. pag. 280.

Cognatione alicuius teneri. de Divin. lib.283.

Cum rerum naturâ quantum cognationem habent. de Divin. lib. 2.p.224.

Aſclapone Medico Patrenſi utor valdè familiariter. Fam. lib.13. pag.406.

Lucio Coſſinio amico & tribunali meo valdè familiariter utor. ibid.

Atticus noſter majorem mihi cum Coſſinio conſuetudinem fecit. ibid. p.408.

Pergratum mihi feceris, ſi eum in amicitiam tuam receperis. ibid.

Quintus Pomponius. S.F. multis & veteribus cauſis neceſſitudinis mihi coniunctus eſt. Ep.Fam.l.15.p.424.

Cum Publio Terentio, qui operas in ſcripturâ pro magiſtro dat mihi, ſumma familiaritas coniuncta eſt & conſuetudo: Multaq; & magna inter nos officia paria & mutua intercedunt. Ep. fam.l.13.p.434.

Tanta mihi cum Quinto Hippio cauſa neceſſitudinis, ut nihil poſſit eſſe coniunctius, quàm nos inter nos ſumus. Epiſt. Fam. lib. 3.pag.440.

Me habet proximum. Ep.ad Att.p.6.

Sanè ſum perturbatus ipſius familiaritate. Epi. ad Att. l. 1. p.37.

Vtor Pompeio familiariſſimè. Ep. ad Att.l.1.p.34.

Ad forum ſtipati gregibus amicorum deſcendimus. Ep.ad Att.lib. 1.p.35.

Neminem reperire poſſum, quo cum iocari liberè aut ſuſpirare familiariter poſſimus. Ep.ad Att.lib.1.p.35.

Darent operam, ne hæ cum Helvetijs ſe iungerent. Ep.ad Att. lib. 1. p. 38.

Cum hoc ego me tantâ familiaritate coniunxi. Ep. ad Attic.lib 1. p.40.

Ille optimo amico utens & ſummâ fide nocet. Epiſt. ad Attic. lib.2. p. 48.

Coniunctio mihi ſumma cum eo etiam reditus in gratiam cum inimicis. Ep.ad Att.l.2.p. 51.

Quid iſta repentina affinitas, & coniunctio ſignificant? Ep.ad Att. lib.2.p.66.

Numeſtium libenter in amicitiam recepi, & hominem gravem, & dignum tuâ commendatione cognovi. Epiſt. ad Attic. libr. 2. pag.76.

Inſinuatus in familiaritatem adoleſcentis rem in eum locum adduxit. Ep.ad Att.lib.2.p.78.

Decreveram cum eo valdè familiariter vivere. Epiſt. Attic.lib. 6.p. 189.

Hermippum familiaritate devinxi. Epiſt. ad Quint. Fratr. pag.588.

*Hominem in familiaritatem recepi.*ibid.

Qui in tuam familiaritatem penitùs intravit. Ep. ad Qu. Fratr. lib.1.p.573.

Horum odio ſe cum bonis coniungunt. Ep. ad Quint. Frat. libr.1. p.593.

Eum

Eum in hanc noſtram rationem conſuetudinemq́; inducemus. Ep. ad Qu. Frat. lib. 1. p. 634.

Quod & declarant hominum doctiſſimorum familiaritatem, quibus ſemper domus noſtra floruit. de Nat. Deor. l. 1. p. 6.

Vt nullâ hominum charitate teneatur. de Natur. Deor. libr. 1. p. 50.

Summas familiaritates pretioſorum mercede ſuperari. de Fin. lib. 2. p. 64.

Iunctione aliqua teneri. Quæſt. Tuſc. l. 1. p. 324.

Ad quam nos conſuetudinem à familiaribus noſtris adducti. Qu. Tuſc. li. 1. p. 350.

Arctior colligatio & ſocietas propinquorum, ab illâ immensâ ſocietate humani generis in exiguum, anguſtumq́; concluditur. Off. lib. 1. p. 23.

Nulla poteſt eſſe ei cum honeſtate coniunctio. Offic. libr. 3. pag. 147.

Non modò amicitiam violari apud maiores noſtros fas non erat, ſed ne cooptari quidem ſacerdotem liceat. Epiſt. ad Fam. lib. 3. p. 83.

Inire ſocietatem. Ep. ad Fam. lib. 10. p. 283.

Adjungere aliquem ad neceſſitudinem. Epiſt. ad Fam. libr. 13. p. 399.

Coniunctum eſſe cum hominibus humanâ quadam ſocietate. Acad. Quæſt. lib. 1. p. 85.

Id iam patebit ſi hominum ſocietatem coniunctionemque perſpexeris. de legib. l. 1. p. 504.

Cum doctrinâ & humanitate habere aliquod commercium. Qu. Tuſc. l. 5. p. 476.

Natura vi rationis hominem conciliat homini, & ad orationis, & ad vitæ ſocietatem. Off. 1. p. 7.

Vt ſocietas hominum coniunctioq́; ſervetur. Off. 1. p. 9.

Optimè ſocietas hominum coniunctioq́; ſervabitur, ſi ut quiſquis erit coniunctiſſimus, ita in eum benignitatis plurimum conferetur. Off. 1. p. 22.

Societas hominum inter ipſos & vitæ quaſi communitas continetur. Off. 1. p. 11.

Conciliat inter ſe homines coniungitq́; naturali quadam ſocietate. Off. 1. p. 22.

Difficillimum eſt ſanctam ſervare ſocietatem: prima ſocietas eſt in ipſo coniugio. Offi. 1. p. 23.

Sanguinis coniunctio, & benevolentia devincit charitate homines. ibid.

Omnium ſocietatum nulla præſtantior eſt, nulla firmior, quàm cum viri boni, moribus ſimiles ſunt familiaritate coniuncti. ibid.

Amicos facit. Offic. 1. p. 24.

In quibus eadem ſunt ſtudia eademq́ voluntates, in his fit, ut æquè quiſque altero delectetur, ac ſe ipſo: efficiturq́ id quod Pythagoras vult in amicitiâ, ut unus fiat ex pluribus. Off. 1. p. 4.

Ex equeſtri ordine Pompilios, & Cneios ſibi amiciſſimos comparavit. de petit. Conſ. p. 392.

Quiſquis eſt qui oſtẽdit aliquid in te voluntatis, qui colat, qui domum ventitet, is in amicorum numero eſt habendus. de pet. Conſ. p. 392.

Vt iis hominibus, quos devinctos tenes deſcriptum ac diſpoſitum ſuum cuiq́ munus ſit. de pet. Conſ. p. 393.

Amicitiæ adducenda in ſpem familiaritatis erit. de pet. Conſ. p. 394.

Quanquam partis ac fundatis amicitiis fretum & munitum eſſe oportet. de pet. Conſ. p. 394.

Quoſcunque velis adiungere in amicitiam. ibid.

Qui hoc tempus ſibi oblatum, amicitiæ tecum conſtituendæ prætermittat de pet. Conſ. p. 395.

Quid incipiat Antonius homines adiungere atq́ invitare ad amicitiam? ibid.

Volunt te unicum, ſi ſuam à te amicitiam expeti videbunt. de pet. Conſ. p. 396.

Si ſe in amicitiam contulerint. de per. Conſ. p. 399.

Quantoperè verò amicitias deſideraret. Qu. Tuſc. lib. 4. p. 474.

Quàm huic miſerum erit carere conſuetudine amicorum? ibidem.

Adiungere fructum amicitiarum. Quæſt. Tuſc. lib. 5. p. 478.

E conſuetudine recedere. Cæc. p. 586.

M. Fabio viro & optimo & homine doctiſſimo familiariſſimè utor. Ep. Fam. lib. 2. p. 50.

Iubes illum mihi eſſe affixum, tanquam magiſtro. Quint. Fratr. 321. a

Habere aliquem ſibi affixum. E. 9. b

Fit, ut neq́ amicitiam colere poſſit, nec iuſtitiam. Offic. 1. pag. 5.

Amicitias.

Amicitias, quæ minùs delectent, & minùs probentur, magis decere cenſent ſapientes ſenſim diſſuere, quàm repentè præcidere. Off. 1. p.48.

Petivit, ut ſe in amicitiam tertium aſſcriberent. Offic. libr. 3. pag 107.

Amicitiæ noſtræ memoriam ſpero ſempiternam fore. de Amic. pag.189.

Niſi in bonis amicitiam eſſe non poſſe. de Amic. p.189.

Cum his enim amicitiam natura ipſa peperit. de Amicit. pag. 190.

Tales igitur inter viros, amicitia tantas opportunitates habet. de Amic.p.191.

Nihil difficilius eſſe dicebat, uſq; ad extremum vitæ diem permanere. de Amic p.196.

Si qui longiùs in amicitiâ provecti eſſent. de Amic.p.197.

Laxiſſimas habere habenas amicitiæ. de Amic. p.201.

Qui ſunt in amicitiâ coniunctioniſq; neceſſitudine ſuperiores. de Amic.p.210.

Et eò magis, quòd P. Sulpitio utebare multùm. de Amicit. pag. 183.

Quibus cum uſu coniuncti eſſe poſſunt. de Amic. pag.195.

Vt omnis caritas aut inter duos, aut inter paucos iungeretur. de Amic.pag.190.

Tum etiam cum iis & inter ſe coniunctiſſimos fuiſſe M. Curium, & T. Coruncanum. de Amicit.p.198.

Vt ſi in eiuſmodi amicitias ignari caſu aliquo inciderent. de Amic.p.199.

Retinent tamen charitatem in paſtores. de Amic.p.209.

Repentè in medio curſu amicitias dirumpimus. de Amic. p. 214.

Cæſar cum eo coire cogitat, & Bibulus cum hoc ſe poſſe putat coniungi. At.15.b

Cum hoc coire auſus es? Poſtquam 207.b

Coire ſocietatem voluntariam cum aliquo. pro Sext.Roſc.21.b

Pinna cum ſquilla ſocietatem coit comparandi cibi. de N.50.b

Coire ſocietatem præmij vel ſceleris cum aliquo. pro S. R.34.b

Collegia medius fidius Tribunorum plebis tota reperientur, &c. quæ coeant de hominum locupletiſſimorum bonis. pro Dom. 222.b

Dixi Habito ſtatim de eo qui coiſſet, quo quis condemnaretur, illum eſſe liberum. pro Clu.48.b

Qui

Qui eorum coit, coierit, convenit, convenerit. pro Clu.49.a
Quando unam ſocietatem hominum eſſe volumus. de Finib. lib. 5.pag.280.
Societatem hominum tueri. 1. Off.p.9.
Violabis ius humanæ ſocietatis. 1.Off.pag.11.
Devincire hominum inter homines ſocietatem. 1. Offic. pag. 11.
Omnibus inter omnes ſocietas hæc eſt, in quâ omnium rerum, quas ad communem uſum hominum natura genuit & ſervāda communitas. 1.Off.p.22.
Quibus cum communitate vincti ſumus. Off.lib.1.p.62.
Idcircò iſtam eſſe cum hominibus communitatem, & ſocietatem. Off.lib.1.p.63.
Nullam ſocietatem communis utilitatis causâ ſtatuunt eſſe cum civibus. Off.lib.3.p.110.
Quæ ſententia omnem ſocietatem diſtrahit civitatis. Off. lib. 3. p.110.
Hi dirimunt communem humani generis ſocietatem. ibid.
Ab his enim conſtitutam inter homines ſocietatem evertunt. ibidem.
In concilium paſtorum ſe recepit. Off.lib.3.p. 114.
Tum ſit inter eos omnium rerum, conſiliorum & voluntatem ſine ullâ exceptione communitas. de Amicit.p.206.
Quæ cauſa eſt, ut amicitiam funditùs tollamus è vitâ. de Amic. p. 201.
Amabiliſſimum modum amicitiæ tollere. de Amic.p.203.
Omnis eſt è vitâ ſublata iucunditas. de Amic.p.220.
Firmâ devinciuntur ſocietate. ibid.
Omnes omnium charitates patria una complexa eſt. 1. Offic. pag.24.
Nulla eſt enim ſocietas nobis cum Tyrannis. Off. lib.3.p.111.
Siquidem inter homines naturâ meminiſtis coniunctam ſocietatem. Off.l.3.p.120.
Ita natos eſſe nos, ut inter omnes eſſet ſocietas quædam. de Amicit. p.190.

Affirmandi. *Vide* Confirmandi.
Afflictionis, *Vide* Ægritudinis.

Agendi,

Agendi. Actionis. Negotiorum. Occupationum.

Geſchäfften / Geſchäfftig ſein / Zuthun haben / Ohnmüßig ſein / Geſchäfften außrichten.

VT hoc ſobriè, ſine arbitris, accuratè hoc agatur, doctè & diligenter, haud ſomniculosè hoc agendum eſt. Capt. 2.2. v. 50.

Benè expedire res rationesq́ʒ ſuas. Amph. Prol. v. 4.

Benè proſpereq́ʒ hoc hodie operis proceſſit mihi. Amph. 1. 2. v. 1.

Meus amor inſonti negotium exhibuit. Amph. 3. 2. v. 14.

Curata fac ſint, quàm à foro redeam domum. Sehe / daß alle ding fertig ſeien / ehe ich wider heim komme vom marck. Aul. 2. 3. v. 6.

Ne quis negotij quicquam conferat ſui. Capt. 4. 2. v. 15.

Quid me abſente tecum hic filius negotij geſſit? Moſt. 4. 3. 24.

Hinc & illinc exhibent mihi negotium. Moſt. 3. 1. v. 33.

Quid mecum tibi unquam aut nunc eſt negotij? Men. 2. 3. v. 19.

Lepidè hoc ſuccedit ſub manus negotium. Mil. 3. 2. v. 59.

Inſiſtite hoc negotium ſapienter. Mil. 3. 3. v. 55.

Negotij ſibi qui volet vim parare. Pœn. 1. 1. v. 1.

Nunc homo in medio luto eſt: nam neſcit, hæret hæc res. Pſeud. 4. 2. 27.

Quod tu occeperis negotium agere, id totum procedit diem. Perſ. 1. 3. v. 34. 35.

Itaque hoc eſt, quod me detinet, negotium. Perſ. 4. 3. 36.

Reperi negotium. Rud. 2. 5. v. 26.

Mihi cum veſtris legibus nihil eſt commercij. Rud. 3. 4. v. 10.

Rem faceſſere alicui. Rud. 4. 4. v. 17.

Id ſibi negotium credidit ſolum dari. And. Prol. v. 2.

Id mihi da negotij. And. 4. 1. v. 55.

Si poterit fieri, ut ne pater per me ſtetiſſe credat. Ich hab es gehindert. Andr. 4. 2. v. 16.

Hoc ego tibi profectò effectum reddam. Andr. 4. 2. v. 20.

Davo iſtuc dedam iam negotij. Andr. 5. 4. v. 51.

Quicum res tibi eſt. Eunuch. 4. 6. v. 21.

Ne cui veſtrum ſit mirum, cur partes ſeni poeta dederit. Heaut. Prol. v. 1.

Nam hic Clinia, etſi is ſuarum rerum ſatagit. Heaut. 2. 1. v. 13.

Dtuetiam dicas dabit. Heaut 2.4.v.21. *h. e.* durum ſe præbebit.
Etiamne tecum hic res mihi eſt? Heaut. 4. 4. v. 20.
Quid rerum gerat. Eun. 5. 4. v. 1.
Aſtu rem tractavit. Er hatt es mit liſten verrichtet. Eunuch. 5. 4. v. 2.
Quomodo has cauſas tractari conveniat oſtendemus. ad Heren. l. 1. p 4.
De his rebus cautè confligendum eſt. ad Heren. l. 1. p. 11.
Ratione aliquid agere. pro Qu. p. 9.
Agit mecum auſterè & Stoicè. pro L. Mur. p. 254.
Res eſt in manibus. Ep. Att. l. 6. p. 185.
Ad agendum impellimur. Acad. l. 2. p. 16.
Ad actionem incitari. Acad. l. 2. p. 54.
Actionem ſequi. ibid.
Ad id adhibenda eſt actio quædam, non ſolum mentis agitatio. Off. 1. p 9.
Vſq; eò animadverti, iudices, eum iocari atq; alias res agere pro S. Roſc. 28.
Itaq; facio me alias res agere, ne convitium Platonis audiam. D. 254. a
Oppius aliud agens, & nihil eiuſmodi cogitans. pro Clu. 15. b
Quieſcant igitur, & me hoc in lucro ponere, atq; aliud agere patiantur. pro Flac. 154. b
Atqui vides, inquit Antonius, cum alias res agamus, quàm te inviti audiamus. de Or. 147. b
Virtutem neceſſariò gloria, etiamſi id tu non agas, conſequitur. Tuſc. 168.
Quæ ſuâ ſponte, etiamſi id non agas, cadunt. de Or. 214. a
Miror tam alias res agere populum, vt ſit inſano inter diſertos locus. de Clar. 186. a
Eò ſtudioſius hoc negocium ſuſceperimus. ad Herenn. libr. 1. pag 3.
Si ſit uſque adeò in eo occupatus. ad Herenn. libr. 2. pag. 46.
Fortaſsè plus habeo etiam negotij. de Orat. libr. 2. pag. 356.
Res ab eo qui contraxit, receſſit. pro Qu p. 12.
Suſceptum negotium tranſigere. pro Qu. p. 17.
Exſtare alicui negotij aliquid. in Verr. p. 279.
Se in negotio coniungere. pro Qu. Roſc. p. 211.

Optatum

Optatum negotium in ſinum eius delatum eſt. in Verr. pag. 211.

Provincia me ad hoc negotium attraxit. in Verrem pag. 223.

Removere ſe ab omni negotio. pro Aul. Cluent. p. 20.

Privatum ad negotium exire. contra Rull. p. 49.

Sine recuſatione, ac ſine ullâ morâ negotium ſuſcipere. in Catil. p. 194.

Nullo ſe implicari negotio paſſus eſt. Ligar. 194.

Quæ gerantur, accipies ex Pollione, qui omnibus negotijs non interfuit ſolùm, ſed præfuit. Ep. ad Fam. l. 1. p. 12.

Faceſſere alicui negotium. Ep. ad Fam. l. 3. p. 79.

Omnia negotia cum ſummâ tuâ dignitate diligentiſſimè confeci. Ep. ad Fam. l. 3. p. 88.

Mihi ſuo munere negotium impoſuit. Epiſt. Fam. libr. 8. pag. 228.

Recipio nobis celeriter me negotium ex ſententiâ confecturum. Ep. Fam. l. 10. p 293.

Impediri occupationibus. Ep. ad Fam. l. 10. p. 308.

Eum velim rebus omnibus adiuves, operamq́ des, ut quàm commodiſſimè ſua negotia conficiat. Epiſt. Fam. libr. 12. p 375.

Antea deſtinabar maximis occupationibus. Epiſt. Famil. lib. 12. p. 384.

Agendi. *Vide* Deliberandi.

Aggrediendi. *Vide* Accedendi.

Agri. Agriculturæ. Arandi. Fundi. Rei ruſticæ. Seminandi. Ruris.

Zackern / Ackern / Bawrs arbeit thun / Feldbaw / Pflügen / Egen / Seen / Samen / Saatt / Den acker liegen laſſen.

Fundum alienum arat, incultu familiarem deſerit. Asin. 5. 2. v. 25.

Terram proſcindere. Trin. 2. 4. v. 128.

Terram

Agri reliquit ei non magnum modum. Aul. Prol.v.13.
Rus abdidit ſeſe: huc rarò in urbem commeat. Hecyr. 1.1 2. verſ. 100.
Voluntate patris rei familiari vitaq́; ruſtica ſe dedit. pro Sext. Roſc.p.42.
Ruri ſemper habitavit, in agro colendo vixit, quæ vita maximè diſiuncta eſt à cupiditate, & cum officio coniuncta. pro Sext. Roſc. p.50.
Optatiſſimum ſibi putant eſſe, filios ſuos rei familiari maximè ſervire, & in prædiis colendis operæ plurimùm ſtudiiq́; conſumere. pro Sext.Roſc.p. 50.
Incendi ſtudio, quod ad agrum colendum attinet. pro Sext.Roſc. p.52.
Tu in iſto artificio callidior es, quàm hic in ſuo. ibid.
Quo ſtudio, & quâ intelligentiâ eſſe in ruſticis rebus putas. ibid.
Res ruſticæ eiuſmodi ſunt, ut eas non ratio, neque labor, ſed res incertiſſima, venti, tempeſtateſq́; moderentur. in Verrem p.440.
Solum exile & macrum aratro perſtringere. contra Rullum pag.129.
Patres veſtri tantum labore ſuo frumenti exarabant, ut populo Romano totiq́; Italiæ ſuppeditare poſſent. in Verr. pag. 528.
Pòſt à populo literis allatis agro à ſenatu & vocatione donatus eſt. de Nat.Deor.l.2.p.51.
Agros uberrimos maximè fertiles incolere. de Divin. libr. 1. p. 194.
Cùm terra araretur, & ſulcus altiùs eſſet impreſſus. de Divin.l. 2.p.231.
Agros deſerere incultos. de Fin.l.5 p.289.
Aliquantum agri in medium relictum eſt. Offic.1.p.15.
Quid quod non intelligunt ſeminum vim, quæ ad gignendum procreandúmque plurimùm valeat, funditùs tolli. de Divin. lib.2.p.250.
Vt omnia, quæ terra concipiat, ſemina. de Nat. Deor. libr. 2. p.60.

Alacrita-

Alacritatis. *vide* Gaudii.
Alarum. *vide* Volandi.
Aleæ. *vide* Ludendi.

Alendi. Alimenti. Educandi. Nutriendi. Suſtentandi. Victûs. *Vide etiam* Adoptionis; & Sumtuum; Vivendi.

Erziehen/ Ernehren/ Auffziehen/ Erhalten/ Verköſtigen/ Unterhaltung geben.

N*Ec pecua ruri paſcere, neq; puero, nutricare.* Merc. 3. 1. v. 11.
Miſereat, ſi familiam alere poſſim, miſericordiâ. Pſeud. 1. 3. v. 39.
Hinc quod erat natum, tollito. Amph. 1. 3. v. 7.
A puero puer benè pudicèque educatus eſt, uſq; ad adoleſcentiam. Capt. 5. 3. v. 15.
Imò Athenis natus eſt, altus educatuſq; Atticis. Rud 3. 4. v. 3.
Nam ſi illi pergam ſuppeditare ſumptibus, Menedeme. Heaut. 5. 1. verſ. 57.
Alit illas ſolus, omnem familiam ſuſtentat. Adelp. 3. 5. v. 35.
Vnà à pueris parvuli ſumus educati. Adelp. 3. 5. v. 48.
Tuo nepoti huius filio hodie primam mammam dedit hæc. Adel. 5. 9. v. 28.
Arctè cohibere filios. die Kinder hart/ ſtreng anhalten. Merc. prol. v. 65.
Quicquid peperiſſet, decreverat tollere. Andr. 1. 3. v. 14.
Plebi victus ſuppeditabatur largè ſine labore. Seſt. 52.

Alliciendi. Commovendi. Impellendi. Incitandi. Perſuadendi.

Anreitzen/ Bewegen/ Anſtifften/ Erweichen/ Urſach geben.

Q*Vi illi rei malæ fuimus illices.* Pœn. 3. 4. v. 35.

Vt illiciatis in malam fraudem. Truc.2.7.v.43.

Deus mihi impulſor fuit. Aul.4.10.v.7.

Blandè ac benedicè illicere aliquem. Aſin.1.3.v.54.

Nam illa mulier lapidem ſilicem ſubigere, ut ſe amet, poteſt. Pœn. 1.2.v.77.

Poſſum inducere animum, ne ægrè patiar. Aſin.5.1.v.5.

Ne animum induxeris tuum. Capt.1.2.v.40.

Facere inducam animum. Bacch.1.1.v.71.

Sin aluti quod tibi eſſe cenſeo, conſuadebo. Mene.1.2.v.32.

Quid mihi es autor? Pſeud.1.3.v.2.

Me impulſore, hæc non facit. Eunuch.5.6.v.18.

Magis nunc me amicæ dicta ſtimulant. Heaut.2.1.v.11.

Te cauſa impellebant leves, quod imitare. Hecyr.3.4.v.17.

Quod alieno ductu fecerat. Ad Heren. lib.2.pag.25.

Auaritia hominem ad quodvis maleficium impellit. ad Heren. lib.2 pag.40.

Amplificatio eſt oratio, quæ ad iracundiam inducit, ad Herenn. lib.3. pag.63.

Nam eſt quiddam quod nos ſuâ vi alliciat ad ſeſe. de invent.2. pag. 260.

Quæ cauſa me ad hanc inſolitam mihi loquacitatem impulerit. de orat.lib.7.pag.149.

Qui me inflamauit ſtudio illuſtrium hominum, ætates & tempora perſequendi. Brut. pag.540.

Inductus familiaritate fecit. Pro Quint.pag.4.

Quod ſtimulos admovit ſtudioſo victoriæ. Seſt.8.

Adiutor ei Seſtius ad excitandum Antonium, hortandum, impellendum fuiſſet datus. Seſt. 8.

Sermonis anſam dabat. Seſt.12.

Homines audaces & perditi metu impelluntur. Seſt.50.

Tribus rebus homines maximè ad benevolentiam, atq; hæc ſuffragandi ſtudia ducuntur beneficio, ſpe, adiunctione animi vel voluntate, (al. voluntatis) *poſt. Minimis beneficiis adducuntur homines, ut ſatis cauſſæ putent ſe ad ſtudium ſuffragationis dediſſe.* de Pet.208.a.

Si ſpe, ſi metu ſi iracundiâ, ſi miſericordiâ impulſi, ſi præmio, ſi gratiâ adducti. part.234.2.

Vt ad ſceleratorum pœnam amore reipubl. ſum adductus, ſic ad ſalutem innocentium voluntate deducor pro Syl.184.a.

Tu tuas inimicitias, vt reipub. donares te, viciſti: alienas ut contra rem-

tra rempub confirmes, adduceris. E.62.a.

Hoc neceſſe eſt, ut is qui nobis cauſſam adiudicaturus ſit, aut inclinatione voluntatis propendeat in nos, aut defenſionis argumentis adducatur, aut animi permotione cogatur. de Or.120.a.

Iſta enim me res adducebat. Att.216.b.

Cauſſa reipub. me adducit. Att.110.b.

Summâ neceſſitudine, & ſummâ coniunctione adductum commendare aliquem. E.215.b.

Ego enim, ſi aut oſtentatione aliquâ adductus, aut ſtudio certandi ad hanc potiſſimùm philoſophiam me applicavi. Att.16.b.

Neq; id magis amicitiâ adductus Clodii fecit, quam ſtudio perditarum rerum. Att.9.b.

Candor huius & proceritas, vultus oculiq; perpulerunt. Cœl.105.

Non poſſum in animum inducere. pro Cluen.p.21.

Pompeium adduxi in eam voluntatem. Ep.Att.l.1.p.40.

Animum inducere non potui. Ep. Att.l.3.p.87.

Si me adduxeris ut exiſtimem. Ep. Att.l 11.p.341.

Auctor non ſum ut te urbi committas Ep. Att. l.15.p.474.

Meis cohortationibus omnes ad patriæ præſidium excitati ſunt. Phil.14.539.

Milites veteranos ad libertatem populi Romani cohortatus eſt. Phil.5.414.

Quem non excitet atq; inflammet veſter tantus conſenſus. Phil. 6.435.

Ad confligendum impellit & vocat. Phil. 11.p.509.

Quibus epiſtolis abs te laceſſitus ad ſcribendum. Ep. Att.l.1.p.17.

Quæ bonorum animos libentiùs poſſit incendere. Epiſt. Attic. lib. 2.pag.64.

Veteranos perduxit ad ſuam ſententiam. Ep. ad Att.l.16.p.507.

Qui ad voluntariam mortem curſum equorum incitaverunt. de Senect. pag.178.

Alloquii. Colloquendi. Fabulandi. Loquendi. Mentionis. Sermonis. *Vide etiam* Garrulitatis.

Anreden / Zuſprechen / Geſpräch halten / Bereden / Meldung thun.

Certum & confidenter hominem contra colloqui. Amph. 11. verſ. 183.

Obſecro ut per pacem liceat te alloqui, Amph. 11. v. 232.

Nec caput nec pes ſermonum apparet. Aſin. 5. 3. v. 140.

Nec quid dicatis, nec cur audatis, ſcire poſſum. Ibid.

Rem ut eſt eloquamur. Ibid. v. 142.

Nec ullum verbum faciat perplexiibile. Aſin. 4. 1. v. 47.

Cerebrum excutiunt mihi tua dicta, lapides loqueris. Aul. 2. 1. v. 30. Virg. lib. 8. Æneidos. Gravior ne nuncius aures vulneret. Lactant, vulnerant aures eorum præcepta continentię. Contra Ariſtoph. ῥόδα μ' εἴρηκας de ſermone ſuavi.

Quæ ignotum me tàm compellat familiariter. Men. 73. v. 23.

Sine me dum hanc compellare. Men. 7. 3. v. 27.

Ædepol huius ſermones haud cinerem quæritant. Mil. 4. 2. v. 10 Metaphorica locutio de locutione minimè ſordida, quæ opus habeat elui quaſi cineribus.

Blandè hunc hominem compellato. Pœn. 3. 3. v. 71.

Na ille Ecaſtor fenoratò hæc funditat. Aſin. 5. 2. v. 53.

Verba facere. Aul 21. v. 31.

Vt tuam rem ego tecum hîc loquerer familiarem. Aul. 2. 1. v. 15.

Non temerarium eſt, ubi dives blandè appellat pauperem. Aul 21. v. 7.

Paucis te volo de communi appellarere, & tuâ. Aul. 2. 2. v. 23. & 32. Quem locum Terentius imitatur: *Adesdum paucis te volo.*

Nunquid me vis? Aul. 21. v. 53. 22. v. 22. Bacch. 5. 2. v. 21. Men. 3. 3. v. 23. Loca alia Parallela vide in Lexico, & ſupra tit. abeundi.

Sed ego rem meam magnam confabulari tecum volo. Ciſt. 4. 2. verſ. 78.

Fabulari cum aliquo. Mil. 24. v. 18.

Nam ille non potuit, quin ſermoni ſuo aliquem familiarium participaverit de amicâ heri. Mil. 2. 2. v. 107. & 108.

Paucis verbis te volo. Mil. 2. 4. v. 22.

Cum ipſo pol ſum ſecuta. Mil. 4. 6. v. 5. Sequi cum aliquo, *eſt, ſermonem cadere. Phraſis latiniſſima. Vide Lexicon Plautinum & Spicilegia Palmerii* pag. 63. *& Divinationes Acidalii in illum locum Plauti.*

Cum eâ confabulatus eſt. Merc. 1. 2. v. 76.

Mane, ſunt colloqui qui voluntate. Pſeud. 1. 3. v. 15.

Magnificè hominem compellabo. Pſeud.2.1.4.v.11.
Quid deinde ſermonem nobiſcum copulat. Pœn.3.3.v.43.
Et ut aſſleat, cùm ea memoret. Perſ.1.3.v.72.
Contortuplicata nomina habemus. Perſ. 4.6.v.26.
Perplexim laceſſam oratione. Stich.1.2.v.18.
Nempè ergo aperte vis, quæ reſtant me, loqui? And.1.2.v.24.
Apertè ipſam rẽ modo locutus, nihil circuitione uſus es. And.1.2.31.
Obtundis, tametſi intelligo. And.2.2.v.11.
Alia multa, quæ nunc non eſt narrandi locus. And.2.2.v.17.
Opinor narras? non rectè accipis. Du verſteheſt es nicht recht. And.2.2.v.30.
Ego neſciebam, quorſum tu ires. Eunuch.1.2.v.80.
Fac animo præſente dicas. Eunuch.4.6.v.31.
Quid verbis opus eſt? And.1.1.v.20.
Pergis mecum perplexè loqui. Eunuch.5.1.v.1.
Verbum de verbo expreſsè extulit. Adelph.prol.v.11.
Jam tu verba fundis hic ſapientia. Adelph.5.1.v.7.
Accedere ad aliquem confabulatum. Hecyr.1.2.v.106.
Conſtitui me eſſe illum conventurum Hecyr.1.2.v.120.
Hanc habere orationem mecum principio inſtitit. Hecyr.3.3.v.21.
Sermonem cum aliquo habere. Hecyr.4.3.v.1.
Verba facere. ad Heren.1.p.8.
Venit cum hoſtium ducibus in collocutionem. ad Heren. lib. 1. pag. 17.
In foro ante meridiem cauſam conjicito. ad Heren. lib. 2. p.32.
In viâ ſermonem contulit de Inv. lib. 2. p.202.
Vocem emittit acerbiſſimam cum turpiſſimo corporis motu. ad Heren. lib. 4. p.113.
Sermonem quendam de ſtudio dicendi intulit. de orat. libr.1.pagin.276.
Appellare aliquem hilari vultu, ut blandiſſimè poteſt. pro A. Cluent.p.33.
Quoſdam in homines aſperiùs invehi vellem. Seſt.6.
Quis non concederet, ut eius vocis libertatem perſtringeret. Seſt.9.
Multùm inter ſe uſq; ad extremum tempus diei collocuti ſunt. de orat.lib.1.p.276.
Hoc uno præſtamus vel maximè feris, quod colloquimur inter nos de orat.l.1.p.277.
In iſtum ſermonem craſſi delaberemini. de orat.l.1.p.294

Rhodi ſ· doctiſſimorum hominum ſermonibus dedidit. de orat. lib. 1. pag. 145.

Cum ſermonem, quem illi quondam inter ſe de his rebus habuiſſent. de orat. l. 2. 146.

Permulta de eloquentiâ cum Antonio diſſerui. de orat. lib. 2. pag. 148.

Verbum interpoſuit nullum. pro Quint. p. 5.

Verba edere. pro Quint. p. 23.

Cum altero rem communicare pro Sext. Roſc p. 76.

Per hos dies hic ſermo vulgi eſt, atq; hæc opinio vulgi. in Ver. p. 156.

Fama emanavit. Ibidem.

Ad iſtum allegationes difficiles, omnes aditus ardui, ac potiùs interclusi ſunt. in Verr. 13.

Sermocinari cum aliquo. in Verr. 214.

Non eſt auſus usquam defigere, niſi apud eos, quibuscum omnia ſcelera ſua ac latrocinia communicaſſent. in Verr. p. 422.

Huiusmodi de ſe ſermones habent. in Verr. p. 519.

Communicare cum aliquo. pro A. Cluent. p. 22.

Pluribus verbis in aliqua re commorari. pro A. Cluent. p. 25.

Tum appellat hilari vultu hominem Balbus, vt blandiſſimè poteſt quid tu, inquit, Pæte? pro Clu. 32. a

Tu vt me et appelles, et interpelles, et colloquare, et obloquare, velim. pro Q. R. 312.

Salutare benignè, comiter appellare vnumquenq;. in A. 146. b

Ne quis inſpiciat tabellam, ne roget, ne appellet. de Leg. 1 51 b

Appellare milites blando ſermone. Offic 42. b

Vos ego appello, quorum de me maxima eſt poteſtas. Antequā 195. a

Cum ego illum crebrò appellans, collegam ei ſuum commendarem. de or. 126. b.

Appellare nomen alicuius identidem cum gemitu & lamentatione. de In 72. a.

Te autem M. Antoni abſentem appello. nonne &c. in A. 158. b.

Te appello, Oppianice, te T. Acti, audete negare. pro Clu. 31. a

Te appello Cato, nonne proſpicis? pro Mur. 143. b

Marcelle te appello, num? in V. 195. b

Appellare aliquem ſuperbiùs. pro Pom. 5. b

Appellare aliquem aſperiùs. contra Rul. 78. b

Appellare aliquem verbo graviore. in V. 178. b.

Vt eum triſtem Galba vidit, nomine appellavit. de or. 195. a

Me autem nomine appellabat. Aca. 4. b.

Deio-

Deiotarus filius, qui rex ab ſenatu appellatus eſt. Att.77.a.

Quod tùm dicendo, tùm ſingulis appellandis rogandisq; perſpexeram. Ep.3.a.

Quem enim alium appellem? quem implorem? pro Flac.246.b

Vos etiam imploro atq; appello ſanctiſſimæ deæ. in V. 272. b

Sin &c. quid agendum eſt? Qui Deus appellandus eſt? cuius hominis fides imploranda eſt? pro Qu. 17 b

Cavendum eſt, ne iiſdem de cauſſis alii plectantur, alii ne appellentur quidem. Offic.18. a

Graviſſima verba ex intimo artificio depromere. pro A. Cluen, pag. 27.

Cum familiariter me in eorum ſermonem inſinuarem ac darem. contra Rull. p.106.

Hæc à me tùm unquam fata ingerenda coniiciebantur. Seſt. 24.

Per hos dies creberrimus fuit ſermo. Phil. 14. pag.537.

Non putas fas eſſe verbum ex ore exire cuiuſquam Vat.74.

Cum affirmares nullum tibi omninò cum Albino vano ſermonem non modò de Seſtio accuſando, ſed nullâ unquam de re fuiſſe. Vat. 74.

Linguam & vocem ſuam ſceleri & menti tuæ indicem Vectium præbere voluiſti. Vat.83.

Vocem meam mentio fletu debilitavit. Cœl.118.

Voce expreſſerunt tanti facinoris crimen. Cœl.121.

Id ſoleo crebris ſermonibus uſurpare. Marc.283.

Cum illo ſermones contulit ſæpiùs. Phil 2.353.

Ne verbum quidem auſus es facere de Cæſare. Phil.3.394.

Tàm illo ſermone utitur. in Sall. 550.

Eo die nos multa verba fecimus. Ep.ad Fam.lib.1.pag.7.

Cum Pompeio complures dies nullis in aliis niſi de Rep. ſermonibus verſatus ſum. Ep.ad Fam.lib.1.p.44.

Pluribus verbis ad te ſcriberem, ſi aut tua humanitas longiorem orationem expectaret. Ep.ad Fam lib.3.p.61.

Brunduſii cum loquerer cum Phaniâ liberto tuo, veni in eum ſermonem, ut dicerem, me libenter ad eam provinciæ partem primum eſſe venturum. Ep. ad Fam. lib.3.p.65.

Horum ego ſermone non movebar. Ep. ad Fam. lib. 3.p.68.

Sin eſt quod mecum communicare velis, ego te expectabo. Ep. ad Fam. lib.4.p.92.

Is mecum ſæpè de tuâ manſione aut diſceſſione communicat. Ep.ad Fam. lib.4.p.77.

Ego multis dec auſis te exopto quam primùm videre, tum etiam, ut ante commentemur inter nos, qua ratione nobis traducendum ſit hoc tempus. Ep. ad Fam. lib. 4. p. 102.

Recordare cætera, quam cito ſenatum illo die factâ ſortitione cogerim, quàm multa de te verba fecerim. Ep. ad Fam. lib. 5. pag. 117.

Si Balbus conſponſor tuus redierit, non deſinam cum illo communicare. Ep. Fam. l. 6. p. 138.

Multa metuo, quæ cum Chilone communicavi. Epiſt. Fam. lib. 6. pag. 179.

Reprimere ſermones. Ep. ad Fam. l. 8. p. 215.

Retundere ſermones. Ep. Fam. l. 8. p. 221.

Quæ mea fuerit ſententia, cognoſſe te ex Cn. Seio arbitror, qui noſtro ſermoni interfuit ad fam. lib. 11. p. 327.

Narravit mihi, apud Cæſarem ſe fuiſſe, multum[illegible] ſermonem de te habitum eſſe Ep ad fam lib. 11. p. 8.

Cum mihi in ſermone iniecissſet, ſe velle Aſiam viſere, non modò invitatus, ſed etiam rogatus eſt à me, ut id potiſſimùm faceret, nobis obtinentibus provinciam. ad Fam. l. 12. p. 371.

Si quid res feret, coràm inter nos conferemus. Epiſt. Attic. lib. 1. p. 42.

Vocem exprimere non potuit. Ep. Att. l. 2. p. 74.

Quoad primus ille ſermo haberetur, ſi hominem in hoc tàm longo ſermone retinuiſſet. Ep. Att. l. 4. p. 128.

Vobis ſermo, isq; multus de te fuit. Ep Att, l. 5. p. 136.

Scito verbum in ſenatu factum eſſe nunquam de nullo noſtrum. Ep. Att. l. 7. p. 207.

Mihi in mentem venit, multum fore ſermonem. Epiſt. Attic. lib. 7 p. 229.

Si quid eius ſermo cuiuſmodi attulerit Ep. Att. l. 10. p. 309.

Ex Balbi ſermone, quem tecum habuit, non probamus de Melitâ. Ep. Att. lib. 10. p. 313.

Sermunculum omnem reſtrinxit aut ſedavit. Epiſt. Attic. lib. 13. pag. 404.

Eoſdem illos ſermones ad Catonem tranſtuli. Epiſt. Attic. libr. 13. p. 407.

In quo hic ſermo inducitur. Ep. Att l. 13. p. 409.

Date in ſermonem. Ep. Att. l. 13. p. 414.

Eius ſermone ſum retentus. Ep. Att. l. 14. p. 435.

In varios ſermones incidebam. Ep. Att. l. 16. p. 482.

Primus

Primus annus habuit de hac reprehenſione plurimum ſermonis. Ep.Qu.Frat.lib.1.p.584.

Conferrent viri boni capita: de comeſſatione loquerentur inter ſe. in Ver.154. Conferre capita, *indocti dicunt, Capita ſimul trudere. Capita coniungere. Sic enim vulgò loquimur.* Die häupter zuſammen ſtoſſen. *Galli*, parler teſte à teſte.

Mimus, qui lā Accium Poetā compellavit in ſcena, cum eo Accius iniuriam agit, hic nihil aliud defendit, niſi licere nominari eum, cuius nomine ſcripta dentur agenda. ad Her.5.a

Neq; ſolum id dixit, ſed quos ei commodum fuit, appellavit. Poſtquam.206.b

Nominatim alij compellabantur, alij citabantur, alij relegabantur. Poſtquam.211 a

Exinde compellare pater me voce videtur his verbis. de D. 89.a

Quare da te in ſermonem, & perſeca, & confice, excita, compella, loquere. Att.212.a

Exhauſtus eſt hominum ſermo, & multa emiſſa iam eiuſmodi voces. Ep.Qu.Frat.l.1.p.586.

Multum is mecum ſermonem habuit, & perhumanum de diſcordijs mulierum. Ep.Qu.Frat.l.2.p.607.

Subtilitatem veteris humaniſſimi ſermonis attingerem. Ep. Qu. Frat.lib.2.p.613.

Sermo in novem dies diſtributus de optimo ſtatu civitatis. Ep.Qu. Frat.l.3.p 637.

Sermonibus illuſtres perſonas illigavi. Acad.l.2.p.5.

Sermone labefactata eſt cauſa. Acad.l.2.p.8.

Hoc verbum ſatis heſterno ſermone trivimus. Acad.l.2.p.13.

Omnis oratio contra Academiam ſuſcipitur à nobis. ibid.

Eò, quò minimè vult, revolvitur. ibid.

Nihil attinet de aſſenſione omninò loqui. Acad.l.2.p.23.

Exponam argumenta eorum, quoniam ipſi illa ſolent non confuſè loqui. Acad.l.2.p.26.

Dices ad extremum. Acad.l.2.p.28.

Inconſtanter loqui. Acad.l.2.p.30.

In eo copia rerum & dicendi vis fuiſſet. Acad.lib.2.pag.33.

Contra aliquem dicere ſubtilius. Acad.l.2.p.34.

Admonet, ut crebrò faciam mentionem ſui. Acad.l.2.p.65.

Hac de re in utramq; partem & dicta ſunt, & ſcripta multa. Acad.lib.2.pag.56.

Multa diſertè copioſeq́ dicere. Acad.l.2.p.69.
Dicere iocantem. ibid.
Quoniam multa ſatis dixiſti, eſt mihi perorandum. Acad lib. 2 p.75.
Sermonem conficere. Acad.lib.2.p. 76.
Primo progreſſu feſtivè tradit elementa loquendi. Acad. Q. lib. 2 p.47.
Feci ſermonem inter vos habitum in Cumano. Acad. Qu. lib. 2 p.76.
Sermones habere ſoliti erant. Acad.Qu.lib.1.p.54.
Cur in graviſſimis rebus non delectet eos patrius ſermo? de Fin. li. 1.p.97.
Genere nos ſermonis utimur uſitato. de Natur. Deor. libr. 3. p.132.
Quem tu in ore ſemper habes. de Fin.lib.3. p.195.
Offerre ſeſe ſermonibus. de Fin.l.3.p.196.
Poëtarum more verba fundere. de Fin.l.4.p.216.
Multa verba feciſti, te cùm res videres, rationem, cauſamq́ non quærere. de Divin.l.2.p.229.
Sermonem aliquem requirere. de Fin.lib.5.p 275.
In longum ſermonem me revocas Attice: quem tamen niſi Quintus aliud quid nos agere mavult ſuſcipiam. de Legib. lib.1. p.297.
Communi ſermonis conſuetudine abutimur. de Fato p.283.
Vis ne ſermoni reliquo demus operam ſedentes? de Legib. libr.2. p 319.
Conſidamus hic in umbrâ, atq; ad eam partem ſermonis, ex quâ egreſſi ſumus, revertamur. de legib.lib.2.p.321.
Labamur interdum errore ſermonis, ignoremusq́ vim ſermonis eius, quo iura nobis diffinienda ſunt. de legib.lib.2.p.322.
Reliquorum ſiderum, quæ cauſa collocandi fuerit, quæq́ eorum ſit collatio in ſermonem alium differendum eſt. de univerſ. pag.378.
Sed ſermonis errore labimur. Qu.Tuſc.lib.5.p.471.
Nullam comitatem habet ſermonis. Off.1.p.44.
In omni ſermone omnibus affabilem ſe eſſe vellet. Offic. 1. p.45.
Sermone eo debemus uti, qui notus eſt nobis. Offic. 1. pag. 45.
Cùm reliquis in rebus, tùm in ſermone communi, viciſſitudine nonnun-

nonnunquam utendum putat. Offic.1.p.53.

Provideat, ne ſermo vitium aliquod indicet ineſſe moribus. ibidem.

Habentur plerumq; ſermones de domeſticis negotijs. Offic. 1. p. 4.

Inprimisq; ut habeas, quibuscum poſſes familiares conferre ſermones. Off. l 2.p. 9.

Quæ cum omnibus ſemper unâ atque eâdem voce loquentur. Off. l 2.80.

Quod ad multam noctem, quàm maximè poſſumus, vario ſermone producimus. de Senect.p.164.

In eum ſermonem illum incidere. de Amic.p.183.

Multisq; verbis ultrò citroq; habitis. Somn.ſcip p.281.

Sermonem in multam noctem produximus. ibidem.

Altercandi. Contendendi. Controverſiæ. Iurgij. Litis. Rixarum.

Streitt / Zwittracht / Spaltung / Hadern / Zancken / Miſſverſtandt / Widereinanderſein / Vneins ſein / Sich Zerfallen / Abwerffen mit einem.

INvicem raptare pro re aliquâ. Amphitr. Argument. 2. verſ.7.

Rixam ut poteſt dirimam. Amph.ſc Quis tum.v. 27.

Quæ de re litigatis nunc inter vos? Rud. 4. 4.v.16.

Pulchrè gliſcit prælium. Aſin.5.2.v.62.

Vt decumbamus, ſuadebo hi dum litigant. Ibid. 64.

Nulla controverſia mihi tecum erit. Aul.2.2.v.81.

Facinus audax incipit, qui cum opulento pauper homine cœpit habere negotium aut rem. Aul.1.4 v.1.2.

Si qui pugnam expectat, lites contrahat. Capt. Prolog. v.62.

Ego aliquid contrahere cupio litigij inter eos duos. Caſ.3.2.v. 31.

Credo cum viro litigium natum eſſe aliquod. Men.5.2.v.15.

Filia nunquam patrem accerſit ad ſe niſi aut commiſſi, aut iurgij cauſâ. Men.5.2.v.21.

Accipito hanc ad te litem. Moſt.5.2.v. 42.

Litigium eſt tibi cum uxore. Men.1.2.v.42.

Neutrubi

Neutrubi habeam ſtabile ſtabulum, ſi quid divortij fuat. Aul. 2. 2. v. 56.

In diſſidium venire. Stich. 3. 1. v. 40.

Meúmne potius caput periculo praoptaviſſe quàm is periret, ponere. Capt. 3. 5. v. 29.

Nunquàm hodie tecum commutaturus eſt pater vnum verbum, ſi dices ducere. And. 2. 4. v. 8.

Lites ſunt inter eos factæ maximæ. Eunuch. 4. 5. v. 8.

Dabit hic aliquam pugnam continuò. Eunuch. 5. 2. v. 60.

Demea iurgare, & graviter ferre. Adelph. Arg. v. 10.

Porto hoc iurgium ad uxorem, atq; in eam omne, quod mihi ægrè eſt evomam. Hecyr. 3. 5. 65.

Deſipere litibus. Phorm. 4 3. v. 29.

Quis ſcis, eos nunc diſcordare inter ſe? And. 3. 3. v. 43.

Hæc fratri mecum non conveniunt neq; placent. Adelph. 1. 1. v. 34.

Falſas cauſas fingis ad diſcordiam. Hecyr. 4. 4. v. 171.

Lites ſequi. Andr. 4. 5. v. 16.

Paratæ ſunt lites: ſuccurrendum eſt Adelph. 5. 1. v. 6.

Nunc me hoſpitem lites ſequi, quàm hic mihi ſit facile atque utile, aliorum exempla commovent. Andr. 4. 6.

Ilicet, paratæ lites: da wirſtu zu zancken haben. Adelph. 5. 3.

Potiús quám lites ſequar, meum mihi reddatur. Adelph. 2. 2.

Pater aderit, mihi paratæ lites, quid mea? Phorm. 1. 2.

Iam lites audies. Phorm. 1. 4.

Potiús quám lites ſecter. Phorm. 2. 2.

Fugitans litium. Phorm. 4. 3.

Dic, quid velis dari tibi in manum, ut herus his deſiſtat litibus ibid.

Neque lites ullæ inter eas: poſtulatio nunquam. Hecyr. 1. 2.

Simus & Crito vicini noſtri hic ambigunt de finibus. Heaut. 3. 1.

Vna iniuria eſt tecum: id eſt, *actio de iniuria.* Phorm. 5. 7.

Cum patre altercaſti dudum. Andr. 4. 1.

Cum Davo egomet vidi jurgantem ancillam. Andr. 5. 1.

Iam, ut ſolet, jurgabit. Adelph. 1. 1.

Cedò, quid iurgabit tecum? was wirdt er können mit dir zancken. Andr. 2. 3.

Miles tendere: id eſt, *inſtabat, ut Philumena adduceretur: inde ad jurgium.* Eunuch. 4. 1.

Adortus jurgio fratrem de Pſaltriâ iſtâ. Adelph. 3. 4.

Si aliquam partem æqui boniq; dixeris, ut ille eſt bonus vir, tria non commutabitis verba hodie inter vos. Phorm.4.

Vah, nil reticuit. Adelph.3.4.

In eam hoc omne, quod mihi ægrè eſt, evomam. Hecyr.3.5.

Cum patre altercaſti dudum. Andr.4.1.

Quo damnato, tum cum ſevera iudicia fiebant. HS. XVIII. millibus lis æſtimata eſt. in V.204.b

Quâ in civitate, C.Catóni HS. XVIII. millibus lis æſtimata eſt! in V.190.a

Qui in æſtimandis litibus appellatus non eſſet. In litibus autem æſtimandis nemo appellabatur, niſi ex teſtium dictis, aut tabulis privatorum, aut rationibus civitatum. pro Rab.124.a

De litibus æſtimatis Cn. Dolabellæ. in V.96.a

Ex litibus æſtimatis reportare aliquid. in V.26.a

Litem capitis æſtimare. pro Cl.41.b

P.Septimio ſenatore damnato, Qu. Hortenſio prætore, de pecuniis repetundis lis æſtimata eſt eo nomine. in V.73.a

Septimio Scæuolæ litem eo nomine æſtimatam. pro Cl.41.a

Mittit in conſilium eoſdem illos, qui litem æſtimarant iudices. E. 117.a

His nominibus ſolis Cn. Dolabellæ HS. ad tricies litem eſſe æſtimatam. in V.95.b

Cum in eum lites æſtimarentur. pro Rab.124.b

Illarum rationem ex eâ face legationis illa ſunt nomina, quæ Dolabellæ neceſſariò ſunt æſtimata. in V.95.b

Fundus de quo ambigitur. pro Cæc.288.b

In eo autem iure, quod ambigitur inter peritiſſimos, non eſt difficile. de Or.106.a

Vt inter eos, qui ambigunt, conueniat, quid ſit id, de quo agatur. de Fin.64.b

Nihil eſt enim, quod inter homines ambigatur, in quo &c. de Or. 118.a

Quæ (cauſſæ) propter ſcriptum ambiguntur. de Or.118.a

Omnis res eandem habet naturam ambigendi, de qua quæri & diſceptari ſolet, ſiue &c. de Or 15.

Ex contrariis ſcriptis ſi quid ambigitur. de Or.118.b

Ambigunt agnati cum eo, qui eſt ſecundus hæres. de In.76.b

Nihil ambigi poteſt, in quo non. Or.208.a

Niſi cum de vero ambigitur. ibid.

Si plures ambigent, &c. de In.76.a

Ambigo

Ambigere de aliqua re. Top.221.a

Si de hæreditate ambigitur. in V.100.a

Nam iſte cum eo litem conteſtatam habebat. pro Qu.R.51.a

Cum lis conteſtata cum Flavio damni iniuria eſſet. pro Qu R. 54.a

In hanc rem me cognitorem dediſti : lite conteſtatâ, iudicio damni iniuria conſtituto, ſi ſine me cum Flavio deciſiſti. pro Qu. Ro.c.50.

Non enim procuratores litem conteſtabuntur : quo facto non ſum neſcius ſponſores liberari. A.261.a Significat Conteſtari litem, teſtari, & fidem dare, diſceptare & ſtare velle iudic. ſententia.

Iurgia cum aliquo contendere. Brut.p.592.

Controverſia nihil eſt. pro Quint.p.6.

Res in contentionem venit. pro Qu. p.8.

Lites dare. pro Roſc p.93.

Se in litem alicuius dare. pro Qu.R.p.109.

In contentionem certamenq; venire. in V. p.57.

Cum civitate mihi res eſt acerrima, & conficientiſſima literarum. pro L. Flac.p.281.

Cum voluntas ſcriptoris cum ſcripto diſſidere videbitur. ad Her. l. 2.p.27.

Cum duæ leges inter ſe diſcrepant. ad Her.l.2.p.47.

Controverſiam alicui conſtruere ad Her.l 2.p.47.

Soles nonnunquam hac de re à me in diſputationibus diſſentire noſtris. de Orat.l.1.p.120.

Stare à voluntate alicuius. de Inv.l.2.p.249.

Litem tibi intenderent. de Orat.l.1.p 280.

Doctiſſimi homines de maximis rebus diſſentiunt. de Orat. libr.3. p.485.

Sedare diſcordias Brut p.514.

Iudicium à iudicio meo diſſentit. Brut.p.598.

Per vim multitudinis rem ad ſeditionem vocavit. de Part. pag. 598.

Quoniam igitur omne quod in controverſiam venit. de part. p 736.

Hoc in controverſiam venit. pro Qu p 12.

Poſſumus aliquando depoſitis armis ſine periculo fortunarum de re diſceptare. pro Qu p.15.

Alienum animum à cauſâ habere. pro Sex.Roſc.p.84.

In

In controverſiam res venit. in Ver.p.237.
Seditiones ac diſcordias concitare pro L. Mur. p.258.
Non ſedabantur diſcordiæ, ſed etiam creſcebat in eos odium. de aruſp.reſp.p.584.
Diſſenſionem facere. contra Rull.p.107.
Nolim ad veſtram contentionem revocare. pro Cne. Planc. p.499.
Mihi cum illo nulla contentio maneret. Ep.Att.l.14.p.448.
Non putaſſet de ſuâ dignitate mecum eſſe certamen. Ep. Qu.Frat. l.3.p.635.
Mecum quid habent litium. Acad. lib.2 p.
Vt litibus & iurgijs ſe abſtinerent. de Div.l.1.p.197.
Litigandi vias alicui tradere. de leg.lib.1.p.30c.
Feriis iurgia amovento. de leg.l.2.p.327.
Feriarum feſtorumq́ dierum ratio in liberis requietem habet litium, & iurgiorum. de leg l.2.p.331.
Lites contractas iudicare. de leg.lib.3. p.357.
De quibus inter ſe digladiari ſolent. Off.1.p.13.
Sulpitio fuit in Norbani causâ ſumma contentio. de Orat. lib. 2. p 275.
Mecum ſibi rem videant futuram. in Verr.p.565.
Magna quotidiè contentiones inter me, & ipſum ex utriusq́ ſtudio defenſionis excitabuntur. pro Aul.Cl.p.21.
Expoſtulavit mecum. pro Cn.Planc.p.518.
Qui incitarunt aliquando populi animos ad ſeditiones. Seſt, 69.
Mihi cum Craſſo contentio eſt. Phil.2.340.
Totâ in oratione tecum ipſe pugnares. Phil.2.345.
Dies magnâ ex parte conſumptus eſt altercatione. Ep.ad Fam.lib. 1 p.7.
Mirâ ſum alacritate ad litigandum. Ep.Att.lib.2.p.55.
Vt cum eo uno verbo decertarem. Ep. Att.lib.3.p.90.
Placet tibi pugnare verbis. pro Cæcin.p.618.
Oritur mihi magna de re altercatio cum Velleio. de Nat. Deor. l.1.p.9.
Ne numeretur inter vivos, decernat de vitâ, & ornamentis ſuis omnibus. Quint.p.14.
Iudicio confligere. ibid.
Iacet res in controverſiis. Eâ re tibi cum eo par contentio erat. pro Qu.p.25.

Hac

Hæc eſt iniqua concertatio, quã tu contra Alpherum velitaberis. pro Qu.p.26.

De iure concurritur. pro Qu.p.29.

Ancipiti contentione de re dimicare. pro leg. Manil.p. 631.

Res in contentionem aut diſcrimen aliquod poſſet venire. pro Cn. Planc.p.516.

Thermus cum Syllano contendere exiſtimatur. Ep. Att. p. 5. Vbi tamen de contentione honorum hoc capiendum.

Quoniam tanta controverſia eſt, Dicæarcho familiari tuo cum amico meo. Ep. Att.l.2.p.65.

Minæ Clodij contentionesq; quæ mihi proponuntur, modicè me tangunt. Ep. Att.l.2.p.69.

Nunc impendet ſumma inter eos contentio. Epiſt. Attic. lib. 7. p.395.

Inter hos ipſos exiſtunt graves controverſiæ, multæ naſcuntur iniuriæ, magnæ contentiones ſequuntur. Ep Q.Fr. l.1.p.570.

Verum ſine ulla contentione invenire volumus. Acad. Qu. l. 2.p.6.

Nihil eſt ijs, qui placere volunt, adverſarium. Acad. quæſt. l. 2.p.8.

Plerumq; in eo fit tanta contentio, ut difficillimum ſit, ſanctam ſervare ſocietatem. Offi.1.p.13.

Tantum abeſt ab officio, ut nihil magis poſſit eſſe officio contrarium. Off.1.p.19.

Eripit libertatem, pro quâ magnanimis viris debet omnis eſſe contentio. Off.1. p.28.

Quod ſi res in contentionem venit. Off.l. 2.p.93.

Quin nunquam poſſit utilitas cum honeſtate contendere. Off. l.3. p.104.

Si in honoris contentionem incidiſſent. de Amic.p. 197.

Quod ſit huic talium virorum choro contrarium. Off.l 3.p.145.

Quando verbis inter nos contendimus, non pugnis. Parad. 3. pag. 229.

Plebs de ſuo iure periculoſas contentiones facit. de Legib. libr.3. pag.354.

Nihil habuit contentionis cum tribunatu. ibid.

Cum Academici eorum controverſias diſceptarent. Quæſt. Tuſc. l.4.p.415.

Rem pernicioſiſſimam in civitatem inducunt, ſeditionem ac diſcordiam. Offic. 1.p.35.

Magna

Magnæ diſcordiæ ortæ. Ibid.

In actiones omnemq́; vitam nullam diſcrepantiam conferre debemus. Off. 1. p. 45.

Sed ea quæ multum ab humanitate diſcrepant. Off.1.p.57.

Quæ à ſapientia diſſidet plurimum. Off.2.p.67.

Et quod eo tempore tantæ diſcordiæ ſecutæ ſunt. Off.2.p.97.

Quæ non multùm diſcrepant ab opinione populari. Paradox.p.222.

Noſtræ nobis ſunt inter nos iræ diſcordiæq́; placandæ. de Aruſp. Reſp.p.492.

A tribuno plebis poſt meum interitum diſſidiſſent. Sest.23.

Propter inſitum quendam animi furorem diſcordijs civium ac ſeditione paſcuntur. Sest.50.

Commodiorem inimico ſuo contentionem reiectionis dare noluit. Vat.85.

Diſſidium extiterat. Cœl 119.

Controverſias ſedavit. Corn.145.

Animus aberrat à ſententiâ. Phil.7.p.436.

Iam omnis fracta eſt diſſenſio armis & extinctâ æquitate victoris. Marc.292.

In contentionem venire alicuius rei. Orat.ante Exil.p.361.

Neque conſtituere litium actiones maluit, antequàm controverſias tolleret. Phil.9.462.

Seditionem facere. Ep.ad Fam.l 20.p.315.

Vocare in controverſiam. Ep.ad Fam.l.13.p.410.

Cum Sardianis controverſiam habere ſuis. Ep. ad Fam.l.13.p.

Acutilianam controverſiam tranſegeris. Ep.Att.l.1.p.9.

Leviter inter ſe diſſident. Ep. Att.l.1.p.18.

Non diſſenſione aut diſſidio, ſed voluntate factum eſſe videatur. Ep. Att. l.1.p.33.

Ea eſt ſeditioſa, ea cum eo bellum gerit. Ep. Att.l.2.p.47.

Nihil novi niſi Hircium cum Quinto acerrimè pro me litigaſſe. Ep.Att.l.13.p 424.

Qui ab eorum partibus diſſentire videantur. Epiſt. Attic. lib. 15. p. 470.

Non poſſumus, quin alii à nobis diſſentiant. Acad.l.2.p.6.

De eo omnis eſt controverſia. Acad.lib.2.p.37.

Nihil ad hanc controverſiam pertinebat. Acad.l.2.p.41.

Vt minuam controverſiam. Acad. l.2.p.43.

Vides quantum ab eo diſſenſerit. Acad.l.2.p.67.

Ecce nulla maior diſſenſio. Ibid.

In multis rebus diſſentiunt. Acad.l.2.p.73.

De bonis contrariisq́ rebus tantopere diſcrepant. Acad. libr. 2. pag.75.

Nominibus differentes, re congruentes: à quibus ipſi verbis magis, quàm ſententiis diſſenſerunt. Acad.l.2.p.91.

Aliud dicere atq́ ſentire. Ibid.

Gemino autem Lucernæ lumine diſſenſionem declarari, ac ſeditionem moveri. de divin.l.2.p.260.

Venit jam in contentionem. de divin.l.2.p.261.

Sic tu à contentionibus, quibus ſummis uti ſolebas, quotidie relaxes aliquid ut jam oratio tua non multùm à philoſophorum lenitate abſit. de legib.l.1.p.297.

Ad illam Diodori contentionem, quam περὶ δυνατῶν appellant, revertamur. de fato. p.210.

Vt aliquando controverſiarum aliquem facerent modum. de leg. l.1. p.314.

Cui tamen ego aſſentior in omnibus, nec me mox videro. Hoc dico, controvorſiam iſtam totam poſſe ſedari. de leg. libr. 1. pag.315.

Eſſet inter eos maximâ de re, & de omni vivendi ratione diſſenſio. Ibid.

Ex hac autem non rerum ſed verborum diſcordiâ controverſia nata eſt de finibus. Ibid.

Amicitiæ. Amoris. Diligendi. Charitatis. *Vide etiam ſupra* Rei Venereæ. Affinitatis: *& infra* Oſculorum, Baſiandi.

Freundſchafft/ Lieben/ Bulen/ vff die Bulſchafft gehen/ Löfflen/ Hertzen.

AMore capi alicuius. Amph. arg.2.v.1.

Vſq́ adeò ſaturitatem capiet pater illius, quam amat. Amp. 1.2.v.10.

Nunquam edepol quemquam mortalem credo ego uxorem ſuam ſic efflictim amare, proinde ut hic te efflictim deperit. Amph. 1. 3. verſ. 19.

Cuius cupiens maximè eſt. Amph.prol.v.132.

Fami-

Fœminarum nulla eſt, quam æquè diligam. Amph. 1. 3. verſu. 11.

Amare aliquem plurimùm. Amph. 1. 3. v. 27.

Ille hinc abeſt, quem ego amo, præter omnes. Amph. 2. 2. verſ. 23.

Quæ me amat, quam contrà amo. Amph. 2. 2. v. 23.

Amans animum meum iſti dedi. Aſin. 1. 2 v. 15.

Fixus hic eſt apud nos animus clavo Cupidinis: quàm magis te in altum capeſſis, tàm æſtus te in portum refert. Ibidem. 3. v. 4. & 5.

Sine me amare unum Argyrippum animi cauſa, quem volo. Aſin. 3 1. v. 38.

Tui amans abeuntis egeo. Aſin. 3. 3. v. 1.

O melle dulci dulcior mihi os complectere. Aſinar. 3. 3. verſu. 24.

Num fumus eſt mulier, quam amplexare? Aſinar. 3. 3. verſu. 29.

Iſthac operâ ſuavius eſt complexos fabulari. Aſin. 3. 3. verſu 50.

Neque illæc ulli ſuo pede pedem homini premat, cum ſurgat. Neque illa ulli homini nictet, nutet, annuat. Aſin. 4. 1. verſ. 30. 39. De tali amatorum geſtu vide Philoſ. Plaut.

Ne illa exiſtimet amoris causâ percitum id te feciſſe. Aſin. 4. 2. verſ. 12.

Iſtam amo, aliam tecum eſſe facilè poſſum perpeti. Aſin. 5. 1. verſu. 17.

Fateor me amore huius correptum eſſe oppidò. Aſinar. 5. 7. verſu. 34.

In deliciis habere aliquid. Aſin. 5. 2. v. 36.

Ex amore tantum eſt homini incendium. Aſin. 5. 2. v. 69.

Amori operam dare. Caſ. prol. v. 58.

Deperire aliquam. Caſ. 1. 1. v. 19. & 2. 8. v. 36.

Amore miſerè deperit hanc mulierculam. Ciſt. 1. 2. v. 2.

Cum illá quam tuus gnatus annos multos deamat. Epid. 2. 2. v. 35.

Hanc inquam filius meus deperibat fidicinam. Epid. 3. 4. verſu 49.

Tactus ſum vehementer viſco, cor ſtimulo foditur. Bacch. 5. 2. v. 37. *Vbi obſervandum, Amorem comparari viſco, quo*

irretiuntur amatores tanquam aviculæ. vide Philoſ. Plaut. Tit. Amoris.

O venuſta Venus, mihi quæ moleſtiam omnem detexit, tectus quâ fui, quã mihi amor & Cupido in pectus perpluit meum, madent in corde parietes. Moſt.1.3.v.6.

Euge oculus meus. Moſt.1.1.v.152.

Amicæ fieri potiorem ſeu *potiſſimum eſſe amatorem*, eſt ita inſinuare & concitare ſe amicæ, ut pulſis rivalibus ſolus & primus glaceat: & regnet in exoptatis amoribus. Men. 1. p.3.v.8. *vide quæ ſupra adnotavi. Tit.* Affinitatis. &c.

Meretricem ingenuam deperiebat, mutuò Athenienſis iuvenis. Mil. arg. 2.v.1.

Is amabat meretricem, & illum illa contra, qui eſt amor cultu optimus. Mil. 2.1.v.23.

Nihil amas, umbra es amantum magis quam amator. Mil.3.1 verſ. 29.

Nam qui ipſe haud amavit, ægrè amantis ingenium inſpicit. Mil. 2.1.v.43.

Neq; dum exarui ex amörerebuſq; voluptuariis. Mil.3.1.v.45.

Adiicere animum alicui, & ad aliquem. Mil 3.3.v.23.

Demori aliquam, Mil.4.1.v.23.

Differri amore alicuius. Mil. 4.4.v.27.

Miſerè aliquem amare. Mil.4.6.v.32.

Vt quæſo amore perdita eſt hæc miſera!. Mil. 4.6.v 38.

Ibi amare occepi formâ eximiâ mulierem, ſed eâ ut ſim implicitus, dicam. Merc. prol.v.13.& 14.

Amori neq; deſidiæ in otio operam dediſſe. Merc. prol.v.62.

Amans amensq; ut ut animum offirmo meum. Merc. prol.verſ. 82.

Amorem miſſum facere me. Merc.prol.v.84.

Ita mihi in pectore, atq; in corde facit amor incendium. Merc.3.4. verſ. 3.

Quia nempe me afflictat amor. Merc.3.4.v.63.

Adeò dum illius te cupiditas, atq; amor miſſum facit. Merc. 3. 4. v.72.

Hic homo ex amore inſanit. Merc.2.2.v.53.

Sanus non eſt ex amore illius. Merc 2.3.v.106.

Efflictim perit illius amore. Merc.2.3.107.&108.

Voluptate, vino, & amore delectavero. Merc.3.2.v.5.

In amorem coniecit fortiùs. Merc.ſc. Syra.non.v.5.

Nunc noſtri amores, mores, conſuetudines, iocus, ludus, ſermo, ſuavis ſuaviatio, compreſſiones arctæ amantum comparum. Pſeud. 1. 1. v. 64. Compares amantes *ſunt σύζυγοι. Horat. lib.* 2. *Od.* 5. Nondum munia comparis æquare valet. *Catullus*: Nec tantum niveo gaviſa eſt ulla columba compar. *vide etiam* Baſiandi. *&* *Lexicon Plaut. litt H.* Horridulæ papillæ.

Cras mihi potandus fluctus eſt fullonius. h. e. comprimendus ſum. Pſeud. 3. 1. v. 16.

Earum hic adoleſcens alteram efflictim perit. Pœn. prol. 96.

Vult emere miles quidam, qui illam deperit. Pœn. prol. verſ. 104.

Amare velle ſe atq; obſequi animo ſuo. Pœn. 1. 4. v. 48.

Limavi caput. Pœn. 1. 2. v. 79. Limare caput *dicuntur amatores, quando cum amicâ caput iungunt, & tanquam terunt, ac limant ſeſe mutuò fricando, dum oſculantur.* vide lex. Plaut.

Ille cum illâ, neque cubat, neque ambulat, neque oſculatur. Bacch. 4. 8. v. 55.

Hanc equidem Venerem venerabor, me ut amet, ac ſit propitia. Pœn. 1. 2. v. 66.

Profectò domino ſuos amores Toxilus emit. Pers. arg. v. 1.

Qui amans egens ingreſſus eſt præceps in amoris vias. Pers. 1. 1. verſ. 1.

Facta eſt, ſitq; in Veneris fano tum ſacerdos Veneria indignê afflictatur. Rud. 3. 2. v. 30.

Nimis pænè inepta, atq; otioſa eius amatio eſt. Rud. 4. 5. v. 14.

Amori obſequi. Trin. 2. 1. v. 5.

Scio amorem tibi pectus obſcuraſſe. Trin. 3. 2. v. 40.

Tres unam pereunt adoleſcentes mulierem. Truc. Arg. v. 1. *Propert. lib.* 2. indignâ merce puella perit: *pro*, deperit, amat. *vide Lipſ. Var. lib.* 3. *cap.* 7.

Amoris poculum accipere. Truc. 1. 1. v. 22. Seneca Ep. 9. Ego tibi monſtrabo amatorium ſine medicamento, ſine herbâ ſine ullius veneficæ carmine. ſi vis amari, ama.

Sin alter potior eſt. So der ander beſſer im Hoff iſt. Truc. 1. 1. v. 27. *Vide* Lex. *Plaut.* Potis. *& ſup. Tit.* Affinitatis.

Benè diſſimulatum amorem & celatum indicat. And. 1. 1. v. 101.

Conſuetum facilè amorem cerneres. And. 1. 1. v. 104.

In germani fratris dilexi loco. And. 1. 5. v. 57.

Hoc te ſolùm ſemper fecit maximi. And. 1. 5. v. 589.

Iſtum amorem ex animo move tuo. And. 2. 1. v. 7.

Scimus quàm miſerè hanc amarit. And.3.2.v.39.
Frater Phædriæ puellam cùm deperiret. Eunu.arg.v.7.
Et tædet, & amoris ardeo. Eun.1.1.v.27.
Vtinam mihi eſſet æqua amoris pars tecum! Eunuch. 1. 2. verſu. 11.
Quantum ego ſuſpicor, animum ad virginem adiecit. Eunuch. 1.2 v. 67.
Sine illum priores partes aliquot dies apud me habere. Eunuch. 1. 2. v. 76.
Qui amat, cuiodio ipſius eſt, bis facere ſtultè dico:
Laborem inanem ipſius capit, & illi moleſtiam affert. Hecyrâ.3.2.
Quando illud, quod tu das expectat & amat,
Illa cum illo ſermonem occipit. Eun.4.1.v.8.
Iam dudum amat te, iam dudum illi facile ſit
Quod doleat: metuit ſemper, quem ipſa nunc capit
Fructum, ne quando iratus tu aliò conferas. Eun.3.1.
Quàm elegans formarum ſpectator ſum, in hac commotus ſum. Eun. 3.5.v.19.
Gaudeo amorem omnem eſſe in tranquillo. Eun.5.9.v.8.
Vt hæream aliquâ in parte apud Thaidem. Eun.5.9.v.25.
Cteſipho autem in amore totus eſt. Adelph.4.2.v.52.
Eius filiam ille amare capit perditè. Heaut.1.1.v.45.
Ex quo firmiorem inter nos fore amicitiam poſthac ſcires. Hecyr. 4.1.v.18.
Amorem perferre. Hecyr.5.1.v.18.
Habui illam, ac ſi ex me eſſet nata. Hecyr.2.2.v.6.
Pudori an ne amori obſequeretur magis, fecit animi ut incertus foret. Hecyr.1.2.v.47.
Paulatim elapſus eſt Bacchidi, atq; huc tranſtulit amorem. Hecyr. 1.2.v.94.
Habebam alibi animum amori deditum. Hecyr. 3.1.v.14.
Quam ego intellexi illam haud minus quàm ſeipſum magnificare Hecyr. 2. 2.v.18.
or me tenet graviter. Hecyr.3.3.v.44.
Amare aliquem perditè. Phorm.3.2.v.32.
Attrahere amorem alicuius. Phor.3.2.v.33.
Diſtq; utriq; eſt cordi. Phor.5.3.v.17.
Vterque ſummus meus. Phorm.11.
Amio amicus nobis jam inde à puero. Adelph.3.4.

Non *Neq;*

Neq; illi benevolens; neq; notus extra unam aniculam, quisquam aderat, qui adiutaret funus. Sie hatte ſonſt gar keinen Freund. Phorm. 1.2.

Tuis factis dignum feceris, ut amici inter nos ſimus, egon' tuam expetam amicitiam: aut te viſum aut auditum velim? Phorm. 2.2.

Tu mihi cognatus, tu amicus, tu parens. Phorm. 3.3.

Solus eſt homo amico amicus. Phorm. 3.2.

Vtrâq; operâ nos ſibi amicos junget. Hecyr. 5.2.

Cum quibus erat cunque una, iis ſeſe dedere, id eſt, *reddebat ſe illis familiarem,* Andr. 1.1.

Tute ſcis poſt illa quàm intumum habeam te, & mea conſilia ut tibi credam omnia. Eun. 1.2.

Hic parvæ conſuetudinis causâ mortem huius tàm fert familiariter. Andr. 1.v.81.

Malo ex principio magna familiaritas conflata eſt. Eunuch. 5.2.

Ipſa accumbere mecum, mihi ſeſe dare, ſermonem quærere. Eunuch. 3.1.

Vnâ inter nos agere ætatem liceat. Wir wollen wol hundert Jahr bey einander leben / vnnd vns vertragen können. Hecyr. 2.1.

Mihi magna cum eo jam inde uſque à pueritiâ ſemper fuit familiaritas. Heaut. 1.2.

Tacebit, dum intercedet familiaritas. Phorm. 4.1.

Qui cum ingeniis conflictatur eiuſmodi, neq; commovetur animus in eá re tamen. Andr. 1.1.

Et tædet, & amore ardeo, & prudens ſciens vivus videnſq; pereo. Eun. 1.1.

Sic homo eſt perpaucorum hominum. Eunuch. 3.1.

Ego, dum licitum eſt, illa uſa ſum benigno & lepido & comi. Hecyr. 5.3.

Errat qui imperium credat gravius eſſe aut ſtabilius, vi quod fit, quàm illud, quod amicitiâ adjungitur (gravius, *id eſt*, firmius.) Adelph. 1.1.

Fores effregit: reſtituentur. ibid.

Pamphilum ipſum video ſtare ante oſtium. Hecyr. 3.4.

Cognatum comperi eſſe nobis. Phorm. 5.3.

Is mihi cognatus fuit. Andr. 5.4.

Patris cognatum atq́; æqualem Archimenidem noſtin'? Eunuch.2 3.

Ego tum ſi adveniſſem, qui mihi cognata ea eſſet, dicerem: itidem tu face. Phorm.2 2.

Verùm ſi cognata eſt maximè, non fuit neceſſe habere: ſed id quod lex iubet, dotem daretis. Phorm. 1. 5.

Amico atq́; æquali ſuo inſervire. Heaut.3.1.

Cupio aliquos parare amicos beneficio meo. Eunuc.1.2.

Obſequium amicos, veritas odium parit. Andr.1.1.

Homo eſt perpaucorum hominum, h. e. non delectatur multitudine amicorum. Eunuch.3.1.

Vetus verbum hoc quidem eſt, communia eſſe amicorum inter ſe omnia. Adelph.5.3.

Per noſtram amicitiam, quæ incepta à parvis cum ætate accrevit ſimul. Andr.3.3.

Satis jam, ſatis Simo ſpectata erga te amicitia eſt mea. Andri.5.1.

At nunc dehinc ſpero æternam inter nos gratiam fore: ſæpè ex huiuſmodi re quapiam, & malo ex principio magna familiaritas conflata eſt. Eunuc.5.2.

Quanquam hæc inter nos nupera notitia admodum eſt, inde adeò quòd agrum in proximo hic mercatus es. Heautontim 1.1.

Vel virtus tua, vel vicinitas, quod ego in propinquâ parte amicitiæ puto, welches ich für die nechſte vnd beſte Freundſchafft halte ibid.

Scio te non uſum antehac amicitiâ meâ: memorem me dices eſſe & gratum. Adelph.2.2.

Ex quo inter nos ſcires poſthac amicitiam fore firmiorem. Hecyr.4.1.

Noſtrâ utere amicitiâ, ut voles. Hecyr.5.1.

Te hoc moneo unum, qualis ſim amicus, aut quid poſſiem, potiùs quàm inimicus periculum facias. ibid.

Meum ſuavium: id eſt, *amica mea.* Eunuch.3.2.

Mea tu. Eunuch.4.3.

Anime mi. Andr. 4.2.

Dî me omnes oderint, ni magis te, quàm oculos nunc amo meos. Adelph.4.5.

Hic non amandus? hiccine non geſtandus in ſinu eſt? ibidem.

Amant

Amant inter ſe: Sie haben einander lieb. Adelph. 5.3.
Qui te plus quàm oculos, hoſce: ſcilicet. amat. Adelph. 5.7.
Hic Phædria continuò quandam nactus eſt puellulam: hanc amare cœpit perditè. Phorm. 1.2.
Amare cœpit, ſcin' quam? quò evadat, vide. ibid.
Aliis quia deſit quod amant, ægrè eſt: tibi quia ſupereſt, dolet. Phorm. 1.3.
Amore abundas, Antipho. ibid.
Tum præterea horum amorem diſtrahi, poterin' pati? Phorm. 3.2.
Vterque utrique eſt cordi. Sie haben beyde einander lieb. Phorm. 5.3.
Satietatem amoris ſumere. Phorm. 5.5.
Amori obſequi. Hecyr. 1.2.
Hanc Bacchidem amabat, ut cùm maxumè, tum Pamphilus, cùm pater, uxorem ut ducat, orare occipit. ibid.
Hic animus partim uxoris miſericordiâ devictus, partim victus huius injuriâ, paullatim elapſus eſt Bacchidi, atque huc tranſtulit amorem. ibid.
Priusquàm hanc uxorem duxi, habebam alibi animum amori deditum. Hecyr. 3.1.
Vix me illinc abſtraxi, vixq; huc contuleram amorem meum. ibid.
Qui amat, cui odio ipſus eſt, bis facere ſtultè duco: laborem inanem ipſus capit, & illi moleſtiam affert. Hecyr. 3.1.
Etſi amor me graviter conſuetudoq; tenet: h. e. etſi eam valde amem, tamen repudiabo eam propter adulterium. Hecyr. 3.3.
Mitto jam oſculari atq; amplexari: id nil puto. Heautontim. 5.1.
Mediam mulierem complectitur. And. 1.1.
Quò æquior ſum Pamphilo, qui ſe illam in ſomnis, quàm illum amplecti maluit. And. 2.5.
Vtinam eſſet mihi pars æqua amoris tecum! O daß du mich ſo lieb hetteſt/wie ich dich lieb habe. Eunuch. 1.2.
Non quò quemquam plus amem, aut plus diligam. ibidem.
Miſera præ amore excluſit hunc foras. ibid.

Dies noctesq́; ames me: me deſideres: me ſomnies: me exſpectes: de me cogites: me ſperes: me te oblectes: mecum tota ſis: meus fac ſis poſtremò animus, quando ego ſum tuus. Eunuch. 1.2.

Rivalis: qui ejuſdem, cuius alter mulieris amore tenetur. Eunuch.2.2.

Militem rivalem ego recipiendum cenſeo. Eunuch 5. 9.

Deleo omnes dehinc ex animo mulieres. Jch wil keine mehr lieb haben. Eunuch. 2.3.

Hic verò eſt, qui ſi amare occœperit, ludum jocumq́; dices fuiſſe illum alterum, præut huius rabies quæ dabit. ibid.

Ecquid nos amas de fidicinâ iſtac: id eſt, ob illam fidicinam, quam tibi dono dedi. Eunuch.3.2.

In hac commotus ſum: id eſt, amore incenſus. Eunuch. 3.5.

Suſpectans tabulam quandam pictam, ubi inerat pictura hæc: Iovem quo pacto Danaæ miſiſſe aiunt quondam in gremium imbrem aureum, &c. & quia ſimilem luſerat jam olim ille ludum, &c. deum ſeſe in hominem convertiſſe atque per alienas tegulas veniſſe clanculum per impluvium, fucum factum mulieri. Eunuch.3.5.

Certè extremâ lineâ amare, haud nihil eſt: ut ſi quis ſaltem videre poſſit, ad quàm propiùs non datur accedere. Eunuch. 4.2.

At pol ego amatores audieram mulierum eſſe eos maxumos, ſed nihil poteſſe: ſcil. *eunuchos.* Eunuch.4.3.

Quæ mihi ante oculos amatorem coràm adduxiſti tuum. Eunuch. 4. 7.

Non adeò inhumano ingenio ſum, Chærea, neque tam imperita, ut, quid amor valeat, neſciam: inquit Thais. Eunuch. 5.2.

Qui minùs huic. ſcil. *ſerviam, quàm Hercules ſervivit Omphalæ!* Eunuch. 5.8.

Tum autem Phædriæ, meo fratri, gaudeo amorem eſſe omnem in tranquillo: id eſt, *potitum eſſe eâ, quam amabat.* Eunuch. 5.9.

Nunquam fui uſquam; quin me omnes amarent plurimùm. ibid.

Ego iſtuc ætatis non amori operam dabam. Heaut. 1.1.

Eam miſerè amat. Heaut.1.2.

Hac

Hæc forma ubi immutata eſt, illi ſuum amorem alió conferunt. Heaut.2.3.
Hi ſe ad vos applicant: ut nunquam ulla amori veſtro incidere poſſit calamitas. ibid.
Minimè miror, Clinia hanc ſi deperit. Heaut.3.2.
Poſtquam me amare dixi, complacita eſt tibi. And.4.1.
Amicam alicuius ſubagitare. mit jhr ſchertzen oder kurtzweil treiben. ibid.
Deamo te, Syre. Heaut.4.5.
Eja, ut elegans eſt! ironicè: *credas animum ibi eſſe?* meynſtu / er könne ſie lieb haben. Heaut.5.5.
Tum illa, ut conſuetum facilè amorem cerneres,
Reiecit ſe in eum, flens quàm familiariter. Andr. 1.1.
Quam ego animo egregié caram pro uxore habuerim. And.1.5.
Si te in germani fratris dilexi loco. ibid.
Ah, quantò ſatius eſt, te id operam dare, qui iſtum amorem ex animo amoveas tuo, quám id loqui, quò magis libido fruſtra incendatur tua. And.2.1.
Omnes ſibi melius malle eſſe, quàm alteri. Ein jeder liebt ſich ſelber mehr/als einen andern. And.2.5.
Nam omnes nos quidem ſcimus, quàm miſerè hanc amarit. Andr. 3.2.
Amantium iræ, amoris integratio eſt. die gramen/die ſich namen. And.3.3.
Meritò te ſemper maxumi feci, Chreme, du biſt mir lieb vnd werth. ibid.
Age, ſi hic non inſanit ſatis ſuâ ſponte: (ſcil. *amore*) *inſtiga.* And. 4.2.
Hunc Pamphilum amicum, amatorem, virum, &c. And.4.3.
In alio occupatus amore. der eine andere lieb hatte / als die ich jhm geben wolte. And.5.1.
Nunc animum rurſum ad meretricem induxti tuum. Du haſt dich wider an jhr gehenckt. Hecyr.4.4.
Virginem quam amabat, eam confeci. Eun.5.4.v.6.
Quia enim, qui eos pueros gubernat, animus, infirmum gerunt. Hecyr.3.1.
Verbum herclè verum hoc eſt: Sine Cerere & Libero friget Venus. Eunuch.4.5.
Sed provehor amore, non enim id propoſitum eſt huic epiſtolæ. A. 381. a

oſtenderem, quàm oſtenderem prudentiam. Ep. ad Fam. lib. 10. p. 277.

Summum me eorum ſtudium tenet. Ep. ad Att. lib. 1. p. 16.

Cùm à paterno amore domeſticoq; diſceſſi. Ep. ad At. l. 1. p. 32.

Nos tibi amore proximi ſumus. Ep. Att. lib. 1. p. 38.

Cæſar favet ingeniis, nobilitatem & dignitatem hominum amplectitur. Ep. 63. b

Me amiciſſimè quotidie magis Cæſar amplectitur. Ep. 65. a

Diligere, amare, amplecti, laudare aliquem. At. 9. a

An Antonius equites Romanos amplectetur? in At. 213. a

Quia nimis amplecti plebem putabatur. pro Mil. 115. a

Parvulus filius, qui mihi videtur amplecti Rempublic. in C. 118. b

Nam quod ius civile tam vehementer amplexus es, video quid egeris. de Or. 105. a

Qui tanto amore ſuas poſſeſſiones amplexi tenebant. pro Syll. 178. a

Cùm vero ea tua ſit voluntas erga me, libenter amplector talem animum. Ep. 74. b

Atque hoc mihi cum tuo fratre convenit. pro Lig. 139. a

Mihi cum illo convenit, ut, At. 78. a. & in At. 255. a

Optimè cum aliquo convenire. in Verr. 234. a

An cenſes nihil inter eos convenire? nullam pactionem fieri potuiſſe. At. 125. a

Niſi inter eos convenit quid ſit illud. Or. 207. b

Is me cognatione maximè attingit. in V. 113. b

Pactum eſt quod inter aliquos convenit. de In. 70. b

Publicani nos ſumma neceſſitudine attingunt. Qu. Fr. 290. b

Qui te aliqua neceſſitudine attingunt. Ep. 206. a

Civitates, quæ officiis, vetuſtate, fide, & etiam cognatione populi Romani nomen attingunt. in V. 252. b

Si Deus nulla gratia, nulla hominum charitate tenetur, valeat. de N. 2n. b

Lucius multum utitur Bruto. At. 254. a

Luceio Titione familiariſſimè utor. Ep. 209. b

Trebatio multos annos utor valdè familiariter. Ep. 4. b

Vtor ad omnia Q. Selicio. Ep. 5. a

Piratæ aliquos ſibi inſtituunt amicos. in Ver. 204. a

Deiotarus cum hominibus noſtris conſuetudines amicitiasq; iungebat. pro Deiot. 148. b

Vt

Vt omnis caritas inter duos iungatur. de Am.99.b

Eſt mihi cum eo domeſticus uſus & conſuetudo. pro Sext. Roſc. 21.a

Nam & inter noſmetipſos vetus uſus intercedit. & Atticus noſter maiorem etiam mihi cum Coſſinio conſuetudinem facit. Ep.213.b

Mihi cum eo vicinitas & magnus uſus eſt. pro Cl.27.b

Cum illo ſummus mihi eſt uſus. Ep.142.a

Coniunctus magno uſu familiaritatis. Ep. 223.a

Gerere amicitiam, liber de amicitia gerenda. Ep.38.a

Si longius in amicitiam provecti eſſent, ſi amorem ad adoleſcentiam perduxiſſent. de Am.102 b

Omnem tuum amorem, quo me es amplexus, omnemq́ tuam prudentiam conferto ad eam curam. Ep. ad Att.l.7. p. 195.

Rogo, ut quoniam ſemper me amaſti, eodem amore ſis. Ep. ad Att. lib.3.p 83.

Dionyſius mihi in amoribus eſt. Ep. ad Att.lib.6.p.172.

Balbum in oculis fero. Ep.ad Q. Frat.lib.3.p.626.

Amore ſum incenſus. Ep. ad Qu. Fra.lib.3.p.629.

Amatorijs levitatibus eſſe deditum. de Fin lib.1.p 121.

Quàm illa ardentes amores excitaret ſui, ſi videretur! de Fin. l.2. p.149.

Qui intelligentiæ ſapientiaq́ ſe amatorem profitetur. de Vniv. p. 386.

Flagrare alicuius amore. Quæſt. Tuſcul lib.4.pag.444.

Qui amori auctoritatem diſtribueremus. Quæſt. Tuſcul. lib. 4. pag.444.

Amatoriâ voluptate frui. Qu. Tuſc.l.4.p.445.

Amorem ſublevare. ibidem.

Novo quodam amore, veterem amorem tanquam clavo clavum eijciendum putat. Qu. Tuſc.l.4.p.445.

Ingenerat imprimis præcipuum quendam amorem. 1.Off.p.7.

Si oculis honeſtas cerneretur, mirabiles amores, (ut ait Plato) excitaret ſapientia. 1.Off.p.9.

Id ſibi quiſq́ ætatis genus degendæ conſtituit, quod maximè adamavit. Off.1.p.47.

Cum Oppius me hortaretur, ut adoleſcentem totamq́ cauſſam manumq́ veteranorum complecterer. Att.261.a

Ad iſta obduximus, & humanitatem omnem exuimus. pro Ligario 139.a

Frater eius mecum eſt multùm: quare ut inſtituiſti, complectere adoleſcentem. Qu.Fr. 2 .b

De ipſo Tito Annio tantum tibi polliceor, te maiore benevolentiâ erga te, ſi complecti hominem volueris, habiturum eſſe neminem. Ep.20.b.21.a

Veterem pro eius erga te benevolentia ſingularique officio libenter ex tuis literis complexus ſum. Att.280.b

Quare da te homini: complectetur, mihi crede. Epiſt 21.a

Neminem unquam eſt hic ordo complexus honoribus & beneficiis ſuis. de Pro.77.a

Complecti aliquem beneficio. pro Planc. 276.b

Complecti aliquem benevolentia. pro Mur.132.b

Comprehendere multos amicitia. pro Cæl.46.a

Vehementer mihi gratum feceris ſi hunc adoleſcentem humanitate tua comprehenderis. Ep. 210.a

Is omnibus officiis per ſe, & per patrem, per maiores ſuis totam Atinatem præfecturam comprehendit. pro Planc.268.b

---

Ambitionis. *Vide* Honoris.

Ambulandi. *Vide* Adeundi: & Eundi.

Amentiæ, Stultitiæ. Dementiæ. Inſaniæ. Furoris. Imprudentiæ. Rabiei.

Närriſch/Thöricht/Unſinnig/Wanſinnig ſein/Unverſtendig/Raſend/Wütten.

D*Ementia aliquem complere.* Amph.1.1.v.8.

Quin tu iſthanc iubes pro cerritâ circumferri. Amph. 2. 2. v.44.

Hæc quidem edepol larvarum plena eſt. Amph.2.2.v 145.

Iam tu quoque huius adiuves inſaniam. Amphitr. 2. 2. verſ. 166.

Bacchanal te exercuiſſe oportet ſenex. Amphitr. *ſc.* Tun' me. v. 12.

Tu Bacchus es, haud Amphitruo. Amph. *ſc.* Tun' me.v.30.

Qua

Quæ intemperiæ agunt familiam noſtram? Amph. *ſc.* DI voſtram v.1.

Diris aguntur malis. Amph. ſc. DI voſtram. v.19.

Non enim quid hero ego dicam meo malæ rei eveniſſe, quámve inſaniam queo comminiſci. Aul. 1. 1. v.30.

Neſcio pol, quæ illum hominem intemperiæ tenent. Aulular. 1. 1. v.33.

Larvæ hunc, atque intemperiæ inſaniæq; agitant. Aulul. 4. 4. v. 14.

Hic homo rabioſus habitus eſt. Capt. 3.4.v.15.

Num tibi aut ſtultitia acceſſit, aut ſuperbiam ſuperat. Amph. 2. 2. v. 77.

Stultior ſtulto fuiſti, qui ijs tabellis crederes Curculion. 4. 3. v. 19.

Mulo inſcitior. Ciſt. 4.2. v.12. *De homine ſtupido & hebeti. Catull.* Mule. nihil ſentis?

Animo malè eſt. Epid. 2. 2.v. 20.

Profectò deliramus interdum ſenes. Epid. 3.3.v. 10.

Quæ intemperiæ te tenent? Epid. 3.4.v. 43.

Quis has huc oves adegit? Bacch. 5.2.v. 3. h.e. *homines ſtolidos vide Lexicon Plautinum.* Ovis.

Quem ego nimiò ſapere ſenſi plus quàm Thalem. ibid.

Stultior es Barbaro potitio. Bacch. 1.2.p.14. & 15.

Senex cerebroſus eſt certè. Moſt. 4. 2.v. 36.

Nullum hoc ſtolidius eſt ſaxum. Mil. 4.2.v. 36.

Stultitia tua penè te perdidit. Mil 2.4.v. 54.

Pol id quidem haud mentire: nam tu es lapide ſilice ſtultior. Pœn. 1.2.v. 78.

Nimia nos ſocordia hodie tenuit. Pœn. 1.2.104.

Ardent oculi, fune opus eſt. Capt. 3.4.v.62.

Atra bilis agitat hominem. Capt. 3.4.v.64.

Deliramenta loquitur, larvæ ſtimulant virum. Capt. 3. 4. verſ. 66.

Me inſanum verbis concinnat ſuis. Capt. 3. 4.v.69.

Me inſaniam neq; tenere neq; mihi eſſe. Capt. 3.4.v. 87.

Deſipiebam mentis. Epid. 1.2.v.35.

Quæ te mala crux agitat? Bacch. 4.2.v.62.

Quæ te intemperiæ tenent? Mil. 2.5.v.24.

Sat edepol ſui occiſam ſæpè ſapere plus multò ſuem, cùm manducatur. Mil. 2.6.v.104. *vide Lex. Plaut.* Proverb.

Quæ

Quæ te res malæ agitant? Merc.1.2.v.24.
Helleborum his hominibus eſt opus. Pſeud. 4.7.v.89.
Elleboroſus ſum. Rud.4.3.v.67.
At ego cerritus. ibid.
Quas tu vides colubras? Stich.2.2.v.51.h.e.*inſanus es, & à Furijs agitaris.vide* Muretum. *Var.Lect.lib.14.cap.19.*
Inſanit vehementius. Merc.*ſce.*Diva v.19.
Amoris vitio non meo nunc tibi morologus fio. Perſ. 1.1. verſ. 49.
Quid dicam? niſi ſtultitiâ meâ me immemorem rapi. Ciſt. 1. 2. v. 63.
Non tibi ſanum eſt, adoleſcens ſinciput. Men.3.2. v.40.
Niſi ſis impos animi. Men.1.2.v.1.
Inceptio eſt amentium, haud amantium. Andr 1.3.
Age, ſi hic non inſanit ſatis ſua ſponte, inſtiga. Andr.4.2.
Tu pol homo non es ſobrius: id eſt, inſanis. Andr.4.5.
Iam ſatis credis, ſobriam eſſe me, & nil mentitam tibi. Eunuch. 4.4.
Temulenta es, inſanis. Eunuch.4.3.
Sanus es aut ſobrius? Heaut.4.2.
Incerta hæc ſi tu poſtules ratione certa facere, nihilo plus agas, quám ſi des operam, ut cum ratione inſanias. Eunuch. 1. 1. v.18.
Scitum herclè hominem: hic homines prorſum ex ſtultis inſanos facit. Eunuch.2.2.v.23.
Pro ſupreme Iuppiter! minimè miror, qui inſanire occipiunt ex injuriâ: Ich möcht auch wol närriſch werden / wegen der groſſen Vnbillichkeit/die mir geſchicht. Adelph.2.1.
Pro Iupiter, rediges tu homo me ad inſaniam. Adelph.1.2.v,31.
Vix ſum compos animi: ita ardeo iracundiâ. Adelph.3.2.
Ineptis: inſanis: deliras: ſatin' ſanus es? Adelph.5.8.
Satin' illi Dij ſunt propitij? Phorm.4.3.
Ego pretium ob ſtultitiam fero: id eſt, iuſtè punior. Andr.3.5.
At ego infelix neque ridiculus eſſe, neque plagas pati poſſum : ich kan anderer Leut Narr nicht ſeyn. Eunuch.2.2.
Flabellum tenere te aſinum tantum. Eunuch.3.5.
Age nunc bellua, id eſt, ſtulta, *huic credis quod dicat?* Eunuch. 4.4.
Idem ſi vobis prodeſt, vos non facere inſcitia eſt. Eunuch.5.9.
Fatuus eſt, inſulſus, tardus, ſtertit noctesq; & dies. ibid.

In me quidvis harum rerum convenit, quæ ſunt dicta in ſtultum, caudex, ſtipes, aſinus, plumbeus: in illum nil poteſt: nam exſuperat ejus ſtultitia omnia hæc. Heaut. 5.1.

Hominum homo ſtultiſſime. Adelph 2.2.

Abi ſis inſciens. Phorm. 1.2.

Quæ inſcitia eſt, advorſum ſtimulum calces? ibid.

Filium narras mihi, cujus de ſtultitia dici, ut dignum eſt, non poteſt. Phorm. 2.1.

Quid pertimui autem bellua? Phorm. 4.2.

Ita populus ſtudio ſtupidus in funambulo animum occupârat. Hecyr. Prolog.

Quot res dedêre, ubi poſſem perſentiſcere, ni eſſem lapis Heaut. 5.1.

Imprudens, harum rerum ignarusq; omnium. Eunuch. 1. 2.

Vide ſis, ne quid imprudens ruas. Heaut. 2.2.

Conveniam Pamphilum, ne de hac re pater imprudentem opprimat. Andr. 1.3.

Id voluit, nos ſic nec opinãtes duci falſo gaudio, ſperantes jam amoto metu, inter oſcitantes opprimi. Andr. 1.2.

Vtrum ſtultitiâ facere ego hunc, an malitiâ dicam, ſcientem an imprudentem, incertus ſum. Phorm. 4. 3.

Num tibi videtur eſſe apud ſe? Hecyr. 4. 4.

Homines ſecundis rebus effrenatos ſibiq; præſidentes tanquam in gyrum rationis & doctrinæ duci oportet. Off. 18.b

O libidinem effrenatam & indomitam! pro Clu. 20.b

Novi hominis fautorem, novi effrenatam violentiam. in Att. 244.b

Indomitæ atq; effrenatæ cupiditates. in V. 88.a

Effrenatus & præceps furor alicuius. de Ar. 242.b

Mens & effrenata & præceps. pro Cæl. 44. b

Proiecta quædam & effrenata cupiditas pro D. 216.b

Libido efficit effrenatam appetentiam. Tuſc. 212.b

Quæ te tenuit tanta dementia? in Vat. 35.b

Prorſum oblitus ſum mei. Eun. 2.3.14.

Eò redigis me, ut quid egerim egomet neſciam. Eunuch. 4. 4. v.23.

Satis iam bacchatus es, leno. Adelph. 2.1. v.30.

Egone debacchatus ſum in te, an tu in me? Adelph. 2. 1. v.31.

Ne me hac re obtundas ſæpius. Adelph. 1.2. v.33.

Sed heus tu, vide ſis ne quid imprudens ruas. Heaut. 2.3. v.127.

Incur-

Incurriſti amens in columnas. Orat. ad Brut. p. 692.
In amentiam incidere in Verr. p. 392.
Opinio ipſa & fama ſeveritatis veſtra obruet ſcelerati gladiatoris amentiam. Phil. 5. p. 409.
In rebus omnibus imprudentiâ laberis. pro Caio Rabirio pag. 6.
Mutina illi exultanti frenos furoris iniecit. Phil. 13. 5 6.
Sic ſum in Antonium invectus, ut ille non ferret, omnemq; ſuum violentum furorem in me unum effunderet. Ep. ad Fam. lib. 12. p. 380.
Acerbiſſimè inſanire Acad. l. 2. p. 14.
Sapientem in furore ſuſtinere. Acad. l. 2. p. 27.
Furore divino incitari. de Div. l. 2. p. 25.
Furiarum caſtra incolere. Qu. Tuſc. l. 2 p. 356.
Quas ſine ratione, & ſine ullâ ſpe bonâ furor edere potuit, impura belua multorum inflammatus furoribus. de leg. l. 3. p. 357.
Delirare, & mente captum eſſe. 1. Off. p. 35.
Sic ſe res habet, ut eos agitent furiæ, neq; conſiſtere unquam patiantur. pro Sex. Roſc. p. 59.
In fabulis videtis, eos, qui aliquid impiè ſcelerateq; commiſerunt, agitari & perterreri Furiarum telis ardentibus: ſua quemque fraus, & ſuus terror maximè vexat, ſuum quemq; ſcelus agitat, amentiaq; afficit, ſuæ malæ cogitationes, conſcientiaq; animæ terrent. Hæ ſunt impijs aſſiduæ domeſticaq; furiæ, quæ dies noctesq; parentum pœnas, à conſceleratiſſimis filijs. pro S. R. p. 86.
Scelerum pœnis agitatur, à mente conſilioq; deducitur. in Verrem p. 58.
Vſq; eò eſt commotus, ut ſine ullâ dubitatione inſanire omnibus ac furere videretur. in Verr. p. 430.
Furor eius non pudore, ſed metu ac timore repreſſus eſt. in Verr. p. 431.
Quid hoc eſt? quod monſtrum! quod prodigium in provinciam miſimus, non unius libidinem, non ſuos oculos ad omnium inſanias exploret. in Verr. p. 434.
Spumas agit in ore, ardent oculi, voce maximâ copulati veniunt. in Verr. p. 484.
Furor quidam ſceleris, & audaciæ comes iſtius effrenatum animũ, importunamq; naturam tantâ oppreſſit amentiâ, ut nũquã dubitaret in conventu palàm ſupplicia, quæ in conuictos maleficij ſervos cõſtituta ſunt, ea in cives Romanos expromere. I. V. p. 546

Ardent oculi, toto ex ore crudelitas eminet. in Verrem pag. 555.

Vultus erat ipſius plenus furoris, oculi ſceleris, ſermo arrogantiæ. pro L.Mur.p.242.

Qui aliquâ ex parte eius furorem exulantem repreſſit. Seſt. p.48.

Cùm ille furibundus incitata ſuâ mente vecorde veniſſet. Seſt. p.58.

Furorem veſtrum cedendo maluiſſe frangere, quàm reſiſtendo. Vat.76.

Bonis inſaniam ne inferat. Cœl.108.

Voce & clamore abiecti hominis furorem & petulantiam fregi. Piſ.191.

In inſaniam incidiſtis. Piſ.198.

Furores, quos nullis legibus, nullis iudicijs frenare poteramus, ferro à cervicibus veſtris repuli. Mil.253.

Tantus ſtupor & furor eum oppreſſit. Phil.2.p.363.

Amoliendi. *Vide* Abigendi.

Amœnitatis. *Vide* Gaudij.

Amoris. *Vide* Affinitatis.

Amovendi. *Vide* Abigendi.

Amplexandi. *Vide* Oſculandi.

Amplificandi. *Vide* Augendi.

Amplitudinis. *Vide* Honoris.

Amputandi.

Abbrechen/Einſtellen/Innhalten.

Cleomenes anchoras præcidi imperat. in Verr.253.b

Naves præcidere aut incendere. Att.138.b

Cotem novaculâ poſſe præcidi. de D.87.a

Cinna collegæ ſui conſulis Cn. Octavij præcidi caput iuſſit. Tuſc. 239.a

Præcidere alicui manum gladio. de In.69.b

Amici-

Amicitiam decet magis ſenſim diſſuere, quàm repentè præcidere. Off.24.b
Præcidere fiſtula, quibus aqua ſuppeditatur alicui loco. pro Rab. 96.a
Tenedia libertas ſecuri Tenediâ præciſa eſt. Qu.Fr.313.a
Præcidere & abſcindere ſermonem, ut hic qui, &c. nolo plura dicere. ad Her.41.a
Iam tibi maximam partem defenſionis præcideris. in Verrem 139.a
Præcidere alicui ſpem faciendi aliquid. in Verr.80.a
Per abſciſſionem, ſi cum incipimus aliquid dicere, præcidimus. ad Her.41.a
Præcidere ſibiipſi licentiam, libertatemq; vivendi. in Verr.148.b
Is ſibi ipſe reditum præcidit. in P.60.b
Præcide inquit, ſtatue aliquando quod libet. Ac.33.b
Nunquam reo tám humili, tàm nocenti, tam præcisè negavi, quam hic mihi planè ſine ullâ exceptione præcidit. At.121.b

---

Angoris. *Vide* Metûs, & Ægritudinis.
Anhelitûs, *Vide* Suſpirij.

Animi. Sententiæ. *Vide etiam* Cogitandi. Conſtituendi. Deliberandi, Conſilij. Mentis.

Geſinnet ſein / Gedencken / Muth faſſen / Gutt hertz haben / Vorhabens ſein / Willens ſein / In ſinn nemen / Meinung / Vermuthen.

N*Vmerò mihi in mentem fuit.* Amph.1.1.v.25.& 2.2.verſ.79. vulgò σολοικόν τι *hic arbitratur, ſed præter rationem. Vide ſimilia exempla quæ collegi in Lexico Plautino litterâ* In.
Ita animatus fui. Amph.2.2.v.130.
Animum inducere. Aſin.5.1.v.5.
Bonum habe animum. Aul.2.2.v.15.
Animus rediit mihi. Merc.3.1.v.32.

Quod meo animo eſt ægrè. Merc.2.3.v.35.

Animum ego inducam tamen. Ciſt.3.1.v.3.

Animum ſuum offirmare: h. e. vincere. Sein gemütt vberwinden vnd bezwingen. Merc. Prol.v.81.

Patiar: facere inducam animum. Bacch.5.2.v. 71. *Terent.* Ne illis animum inducas credere. *Ita enim rectè diſtinguo apud Plautum, non vt alii,* pati or facere: *quod durum eſt, ac vix Latinum.*

Melius ſanam eſt mulier mentem ſumere. Men. 5.2.v 51. et Amph.5.1..31. Mentem ſanam geſtat. *Vbi non poſſum non ridere mecum, cur Taubmannus noſter non expreſſerit vtrobiq; lectionem omnium MSS codd. qui indidem legunt vel* ſamram, *vel* ſaccam. *Et vos riſum teneatis amici? quoties legitis in vaſto illo atq; ex tot centonibus conſarcinato Commentariò* Pareum *tàm ſalsè ſuggillari, quando non ſemper lectionem MSS. codd. prætulit ingenioſæ lectioni doctorum virorum.*

Animo auſcultare aliquid. Pſeud. .3.v.8. *Sic dictum, vt* obſequi alicui aliquid.

Nimis tardus eſt advorſum mei ſententiam. Mercat. 3. 4. verſ. 10.

Quicquid incerti mihi in animo priùs aut ambiguum fuit. Pſeud. 2.4.v.69.

Habe modò animum bonum. Pſeud.1.2.v.77.

Meo in pectore conditum eſt conſilium. Pſeud.2.1.v.3.

Habe bonum animum. Mil.4.6.v.21.

Animum eram ferocior. Mil. 4.8.v.13.

Cupiens ſuus quid haberet animi filius cognoſcere. Andr. Argum. verſ.7.

Poeta cùm primùm animum ad ſcribendum appulit. Andr. prov. verſ.1.

Animum occuparat in funambulo. Hecyr.v.5.

In animum induxi Hecyr.prol.v.50.

Infirmum animum gerere, gubernat eos animus. Hecyr.3.1.31.

Strenuum hominem præbuit. Phorm.1.1.12.

Nonnunquam ſummis oratoribus non ſatis ea ſententia eventus dicendi procedit. de Orat.lib.1.pag.1.

Animus referendus eſt ad ea capita. de Orat. libr. 2. pag. 386.

In ſcribendo leni animo ac remiſſo fuiſſe. de Orat. libr. 2. p.399.

Satis

Satis animo certo & confirmato me in hac cauſâ conſiſtere poſſe. pro Quint.p.27.

In re aliquâ animum habere. in Verr.p.270.

Animo ſoluto ac libero eſſe. in Verr.p.300.

Meum animum in illos, tum mei conſilij negotijq; totius ſuſcepti cauſam rationemq; propoſui. in V.p.479.

Is eſt exorſus orationis meæ, videte quem vobis animum ſuſcipiendum putetis. pro Leg.Man.p.62.

Animo nimis fracto atq; afflicto eſſe pro Dom.p.432.

Multi cives forti & magno animo invenirentur. Sest.7.

Mentem optimi viri ſuis conſiliis ac fictis terroribus à defenſione meæ ſalutis averterunt. Sest.14.

Nos ut quieto & magno animo ſimus hortatur. Mil. 223.

Eſt incredibili quodam animi robore ſeptus Mil.263.

Quod animo intenderunt. Phil.10.p.468.

Animum alicuius confirmare & tenere. Epiſt. ad Fam. libr. 1. p.26.

Quo tandem animo in te eſſe debeo? Epiſt.ad Fam.lib.3.p.84.

Levare animum moleſtiis. Ep.ad Fam.lib 4.p.96.

Unà animum cum ornamentis amiſimus. Epiſt. ad Fam. lib.14. p.450.

Ad exiſtimationem imperij pertinere arbitratus ſum, comprimere eorum audaciam, quò facilius etiam cæterorum animi, qui alieni eſſent ab imperio noſtro, frangerentur. Epiſt. ad Fam. lib. 15.p.469.

Statutum ſic cum animo deliberatumq; habeo. in Verrem p.346.

Non occurrit animo. Acad lib.2.p.76.

Ipſum animal orbant animo. Acad.lib.20.p.19.

Impreſſum in animo, atq; in mente. Acad.lib.2. p.21.

Animus eripitur homini. Acad.lib.2.p.21.

Parùm defigunt animos, & intendunt in ea, quæ perſpicua ſunt. Acad.lib.2.p.26.

Animi moventur eodem modo rebus ijs, quæ multæ ſint. Acad.lib. 2.p.26.

Cum perturbationem animi illi ex homine non tollerent. Acad. quæſt.l.1.p.91.

Animos tranquillare. de Fin.lib.1.p.117.

Temeritas animum ſemper excruciat, & ſolicitat. de Fin. lib. 1. p.117.

Acri animo, & attento aliquid intueri. de Finibus libr. 1. pag. 119.

A conſuetudine oculorum animum abducere difficillimum dicebas. de Nat. Deor. lib. 3. p. 124.

Mentem ſevocare ab oculis. ibid.

Mente aliquid comprehendere. ibid.

Anxio animo & ſolicito eſſe. de Fin. l. 2. p. 151.

Vt animus moleſtiis hiſce potiſſimùm relevaretur. de Divin. lib. 2. p. 218.

Aciem animorum noſtrorum virtutis ſplendore perſtringitis. de Fin. l. 4. p. 228.

Animo eſſe quieto & libero. de Div. l. 2. p. 245.

Animo & ſenſibus uti. de Fin l. 5. p. 268.

Animos demittere. de Fin. l. 5. p. 269.

Qui altiore ſunt animo. de Fin. l. 5. p. 275.

Animi principatum tenere Quæſt. Tuſc. l. 1. p. 302.

Ardore animi coaleſcere. Tuſc. l 1. p. 312.

Cum animi celeritate contendere. ibid.

Niſi animũ ad ſeipſum advocamus, ſecum eſſe cogimus, maximeq́; à corpore abducimus. Qu. Tuſc. l. 1. p. 325.

Quidam ſuſcipiunt animum poſſe manere corpore vacantem. Qu. l. 1. p. 327.

Animi labes nec diuturnitate vaneſcere, nec manibus ullis elui poteſt. de leg. l. 2. p. 329.

Pendemus animis, cruciamur, angimur. Qu. Tuſc. l. 1. p. 335.

Vivere animo quieto. Qu. Tuſc. l. 2. p. 350.

Molliunt animos noſtros. Qu. Tuſc. l. 2. p. 357.

Nimis es animo molli. Qu. Tuſc. l. 2. p. 368.

Animum comprimere. Qu. Tuſc. l. 2. p. 369.

Animo ſuccumbere. Qu. Tuſc. l. 2. p. 770.

Animum alicuius oblectare. Qu. Tuſc. l 3. p. 402.

Perleviter pungere animi dolorem. ibid.

Vacare omni perturbatione animi. Qu. Tuſc. l. 5. p. 457.

Mederi animis nec eos turbulentos eſſe pati. Qu. Tuſc. lib. 4. p. 419.

Animos demittere & contrahere. ibid.

Animum auditùs ſuavitate detinere, Quæſt. Tuſcul. libr. 4. p. 421.

Mentem loco movere. ibid.

Animum perfundere. ibid.

Animos affligere & debilitare metu. Qu. Tuſc.l.4.pag.427.
Perturbare animum. Qu. Tuſc.l.4.p.440.
Sed nos umbris, deliciis, ocio, languore, deſidiâ animum infecimus opinionibus, maloq́ue more delinitum inivimus. Qu.Tuſc.l.5. p.491.
Animum traducere ad voluptatem. Quæſt. Tuſcul. lib. 5.pag. 491.
Exuſcitat animos & maiores ad rem gerendam facit. 1. Off. pag.8.
Complecti animo & cogitatione debemus. 1.Off.p.47.
Gere igitur animum laude digniſſimum. Parad. 5.p.235.
Nos verò ſiquidem animo excelſo & alto, & virtutibus exaggerato ſumus. Parad. 5. p. 276.
Nam quocunq́ue te animo & cogitatione converteris. de Orat. l.p. 270.

Annonæ caritatis.

Theurung. Wolfeylung.

CVm ingraveſceret annona. pro domo p.404.
Repentè vilitas annonæ ex ſummâ inopiâ & caritate rei frumentariæ conſecuta eſt, quantum vix ex ea ſummâ ubertate agrorum diuturnâ efficere potuiſſet. pro Lege Man. p. 645.
In maximâ caritate annonæ familiam non alere. Off.l.3. p.134.

Annumerandi. Adſcribendi.

Zehlen/ Zurechnen/ Rechnen/ Halten vor etwas/ Mit einzehlen/ Vnterzehlen/ Vntermengen.

VNum etiam hoc vos oro, ut me in voſtrum gregem recipiatis. Eunuch. 5.9.
In hac ego legatione ſim, aut ad id conſilium admiſcear, in quo. in A. 242. b.
Trebatium verò meum quod admiſceas, nihil eſt. At.242.b.

Quos equidem in Deorum immortalium cœtu, ac numero repono. pro Seſt.27.b.

Tamen hunc in numero non repono. de Opt. 244. a.

Reponere ſtellas in numero Deorum. de Nat.36.b.

Reponi in numero proborum hominum. in V. 95. b.

Reponi in locum alterius. Brut. Att. 285.a.

Reponere aliquid in numero fabularum de In.51.a.

Homines mortuos reponere in Deos. de N.9.b.

Si placuit, vos hanc defenſionem in aliquo artis loco reponetis. de Or.110.b.

Nam ſi alii propterea laudantur, quòd pro libertate arma ceperunt: cur non M. Brutus in eâdem causâ reponatur? in Ant.227.a.

In grege hominum numerari. pro Sext.Roſc.p.77.

Referre aliquid in Codicem. Quint.Roſc.p.92.

In Deorum numero aliquid referre. de Nat. Deorum. libr. 2 pag.15.

In Deorum numero reponere aliquid. de Nat. deorum. libr. 2. pag.71. Et lib. 1.p.136.

Quid enim aiebat, ſi ij fratres ſunt in numero Deorum, num de patre eorum Saturno negari poteſt? de Nat.l.3.p. 3.

Beluas in Deorum numero reponere. de Nat. Deorum. libr. 3. pag.15.

In deorum numero haberi. Ibid.

Niſi maiores eos, qui ex hac vitâ migraſſent, in deorum numero eſſe voluiſſent. de Leg.l.2.p.342.

In Deorum numero eſſe. de nat. deor. l.1.p.136.

Reponere aliquid in numerum Deorum Ibid.

Quod ſi nubes retuleris in Deos, referenda certè erunt tempeſtates. Ibid.

Ergo imbres & turbines ſunt Dij putandi. Ibid.

In medio relictum quod erat, populo Rom. adiudicavit. 1. Off pag. 16.

Annuendi. *Vide* Conſentiendi.

Annunciandi. *Vide* Nuncii.

Anſam præbendi. *Vide* Alliciendi.

Antepo-

Anteponendi. Excellendi. Præponendi. Præferendi.

Vorziehen/ Vorſetzen/ Vorkommen/ Vorgezogen werden / vorgehen.

Sed quoniam pietatem amori video tuo prævortere. Pſeudol. 1. 3. v. 58.

Nemo antecedat filio credo meo. Pſeud. 1. 5. v. 3.

Hoc prævortar principio. Pſeud. 2. 2. v. 8.

Quæ habent nocturna ora noctu ſacrificatum ire occupant. Pœn. 1. 2. v. 10.

Illic redeundum eſt, ne mi uxorem prævortiſſe dicant præ Republicâ Amph. 1. 3. v. 10.

Sicut nos inter alias præſtitimus pulchritudine. Pœn. 5. 4. v. 21.

Solus eſt quem diligunt Dij. And. 5. 6. v. 9.

Homines beſtiis præſtant. de Iuven. l. 1. p. 137.

Iam neminem antepones Catoni. Brut. p. 538.

Qui enim his rebus, quas dixi, excellunt, ipsâ virtute videntur excellere. in Top. p. 719.

Neminem mihi præponendum puto. in Verr. p. 112.

Non quo mihi potior ſit officii mei, quàm huiuſce ſalutis defenſio. pro Mur. 12. a.

Mors quæ civib. Rom. ſemper fuit ſervitute potior. in A. 228. b.

Res eſt potior oratione. Ep. 180 a.

Filius plus pollet, potiorq́ eſt patre. Tuſ. 124. b.

Qui hæc legere aſſueverit, iudicabit nulla ad legendum his eſſe potiora. de Fin. 51. a.

Si quid eiuſmodi acciderit, ne quid tibi ſit famâ meâ potius. At. 251.

Illa ſemper potiora duxiſti, quæ ad ſapientiã ſpectarẽt de Or. 150. b.

Itaq́ cives potiores ſunt, quàm peregrini, propinqui quàm alieni. de Am. 99. a.

Topice, quæ ad uſum potior erat. Top. 221. b.

Quid potius? id eſt, *quid melius.* in V. 98. a.

Nemini concedo, qui tibi potior vetuſtate neceſſitudinis poſſit eſſe (Ep. 144. b.

Cùm in Africam veniſſem, nihil mihi fuit potius, quàm ut Maſiniſſam convenirem regem. de Som. 126. b.

Incredibile eſt, quanto herum anteeo ſapientiâ. Phorm. 1. 5.

Miror, ubi ego huic anteverterim. Eunuch. 4. 5. v. 12.

Qui anticipes eius rei moleſtiam. Ep, ad Att. l. 8. p. 260.

Ego ſtatui dignitatem & ſalutem provinciarum atq; ſociorum meis omnibus commodis, & rationibus præferri oportere. pro lege Man.pag.656.

Extremum mihi propoſui. pro lege Man. pag.634.

Neq; me tibi, neque quenquam antepono. Epiſt. Attic. libr. 1. pag.32.

Reperies multos, quibus periculoſa & calida conſilia quietis cogitationibus ſplendidiora & maiora videantur. Off.1.p.33.

Qui anteire cæteros virtute putant. Off l.2.p.78.

Itaq; non ut aliquando anteponeremus utilia honeſtis. Off. libr.3. p. 113.

Multùm omnibus corporum viribus & dignitatibus anteſteterunt. de inv. l. 2.p.198.

Dignitate cæteros antecellit. in Verr.p.346.

Omnibus ingenii gloriâ antecellere. pro Archiâ Poet. p.346.

Vt amicitiam omnibus rebus anteponatis. de Amic.p.189.

Sic etiam moderationi modeſtia ſemper anteponenda. Off. libr. 1 p.63.

Aperiendi. *Vide* Ædium: & Reſignandi: & Rumoris.

Ἀφορμῆς. *Vide* Cauſa.
Apparatûs. *Vide* Promptitudinis.
Appellendi. *Vide* Accedendi.
Appetitûs. *Vide infra* Cupiditatis.

Begierde/ Luſten.

QVi appetitus longiùs evagantur, & tanquam exultantes ſive cupiendo, ſive fugiendo, non ſatis à ratione retinentur, ſi ſine dubio fidem & modum tranſeunt. 1.Off.p.41.

Aut libidine aliquâ aut metu commoti ſunt, ut voluptate nimiâ geſtiant. Ibid.

Appetitus omnes contrahendi ſedandiq;. 1. Off.p.41.

Appetitum rationi obedientem præbeamus. 1.Off.p.53.

Efficiendum eſt, ut appetitus rationi obediant, eamq; neq; præcurrant, nec propter pigritiam aut ignaviam deſerant: ſintq; tranquilli, atq; omni perturbatione animi careant. 1.Off.p.41.1.

Appe-

Appetitione nimiâ inflammari. Quæſt. Tuſcul. libr. 4. pagin..427.

Applicandi, Adjungendi.

Zuthun / Beythun / Beyſügen / Begeben vff etwas.

TVm ille egens forte applicat primùm ad Chryſidis patrem ſe. Andr.5.4.

Ipſum animum ægrotum ad deteriorem partem plerumque applicat. Andr. 1.2.

*Ne ille pro ſe dictum exiſtimet, qui nuper fecit:&c.*id eſt.*ad ſe applicet.* Heaut Prolog.

Animum ad aliquod ſtudium adiungere. Andr. 1. 1.

Animum ad aliquam rem adiicere. Eunuch. 1.2.

Ipſum animum ægrotum ad deteriorem partem plerunq; applicat. Andr.1.2.

Approbandi. Aſſertionis. Aſſeverandi. *Vide etiam* Conſentiendi.Confirmandi.

Gut heiſſen / Zuſtimmen.

QVieſco ergò: Amo te. Pœn. 1. 2.v.42. *Venuſta famula, cùm grata, & accepta nobis aut facta aut verba aliorum ſignificamus.* Caſin. 2. 2. v. 24. *Cicero:* De eâ re multum te amo.

Approbare vera pro falſis. Acad.l.2.p.29.

Appropinquandi. Imminendi.

Zunahen / Herbey nahen.

IMpendebat direptio, imminebat tuus furor omnium fortunis & bonis. pro Dom.218. a.

Certior ſum factus, Parthos ab illo aditu Cappadociæ longè abeſſe Ciciliæ magis imminere Att. 79.a. {2.1.a.

Ipſe autem eo die in Pæti noſtri tyrotarichum imminebam. Attic.

Qui imminere iam cupiditate videntur in tribunitiam poteſtatem pro Dom. 221.b.

Huius mendicitas aviditati coniuncta in fortunas noſtras imminebat. in A. 198 a.

Aliquem avaritiâ hiante atq; imminenti eſſe. in V. 165.b & a.

Iſte infeſtus in omnia maria ex omnibus Siciliæ partibus imminebat. 261.b.

Homo ad cædem imminens. pro Dom. 216.a.

Qui etiam per iocum irridens Deo, mergi eos in aquam iuſſit ut biberent. de Nat. deor. l. 2. p. 56.

Summam attingere aquam. Tuſc. qu. l. 1. p. 198.

Aquam turbidam & cadaveribus inquinatam bibere. Tuſc. qu. l. 5. p. 487..

Arandi. *Vide Titulo* Agriculturæ & Ruris.
Arbitrandi. *Vide Titulo* Opinionis.

Arbitrii. Voluntatis. Ingenii. *Vide etiam* Sententiæ.

Sinn/ Eygenſinnig/ Willen/ Gutwillig/ Gutachten/ Eygengefallen/ Eygen Willkuhr.

F*Acere aliquid ſuo modo & more.* Amph. 1. 1. v. 66.

Proinde ut commodum ſiet, & lubet quicquid facias. Amph. 2. 1. v. 8.

Arbitratu tuo. Amph. 3. 2. v. 50.

Immigravi ingenium meum. Moſtel. 1. 2. v. 54.

Non tuo hoc fiet modo. Mæn. 2. v. 25.

Quid tibi eſt? Aul. 2. 2. v. 65.

Lubens meritoq; vitulor. Perſ. 2. 3. v. 2. Vſitata formula quam vide apud Briſſonium elegantiſſimo Formularum libro

Hoccine me miſerum non licere meo modo ingenio frui. Heaut. 2. 4. verſ 21.

Ad eorum arbitrium & nutum totos ſe fingunt & accommodant. Orat. ad Brut. p. 629.

Quid

Quid mihi nunc quæſtiunculam, de qua meo arbitratu loquar, ponitis? de Or.95.b.

Quæ mihi facultas, ut id meo arbitratu facerem, ante hoc tempus nunquam eſt data. de Fin.64.b.

Quo loco niſi iniquum poſtulo, reſponde arbitratu meo. de Fin. 106 b.

Quas ſententias in hoc libro expoſui meo arbitratu. de Am.96.a.

Ego literas ipſius arbitratu dabo, ex te non moveant. A.25.a.

Quæro cauſſas omnes aliquando vivendi arbitratu meo. Ep.95.a.

Tribunitii candidati compromiſerunt, H S. CCCCC. in ſingulos apud M. Catonem depoſitis, petere eius arbitratu ut qui contrà feciſſet, ab eo condemnaretur. Qu.Fr.316.b.

Apud quos, quo more, cuius arbitratu ſit educatus. de In.50.b.

Veni igitur, & age de pace, meóne inquam arbitratu? an tibi inquit ego præſcribam? At.153.a.

Cum ſummam tantæ pecuniæ nullo teſte ſibi ipſe ſuo arbitratu, & ſuâ voluntate feciſſet. cont.Rul.79.a.

Ad noſtrum arbitrium libidinemq; adverſariorum minas eludemus. in V.72 a.

Hic Heracleo ad arbitrium ſuum navigavit. in V.255.a.

Secundum arbitrium tuum teſtes dabo. in V.269.b.

Ad aliorum arbitrium vivere, non ad ſuum. pro Mur.128.a.

Cum Vectius ad arbitrium tuum peroraſſet. in Vn.34.a.

Mentes iudicum ad arbitrium ſuum poſſe movere. de Or.115.a.

Quid Epicurei? num deſiſtunt de iiſdem, de quibus ab Epicuro ſcriptum eſt, ad arbitrium ſuum ſcribere? de Fin.50.a.

Ad alicuius arbitrium & nutum totum ſe fingere & accommodare. Or.199.a.

Delectationes quas tibi ipſi ad arbitrium tuum compares. Epiſt. 94.b.

Et in eâ (regione) ſitum loci cuiuſdam ad ſuum arbitrium fabricari & architectari. ad Her 22.a.

Ad arbitrium hoc animo adimus. pro.Qu.Roſc.p.95.

Res niſi ad nutum eius iudicata eſt. In Verr.p.140.

Venit in alterius arbitrium ac poteſtatem. in Verr.p.218.

Ad arbitrium litteras conficere. in Verr. p.550.

Omnia iura eius in ſententiis veſtris verſantur. in Verr.p.561.

Adducere aliquem ad arbitrium ſuum. Ep.ad.Fam.l.5.p.155.

In noſtrâ poteſtate eſt... Off. p.21.

Omnia ad ſuum arbitrium referre. Qu.Tuſc.p.482.

Qui intro

Qui introducunt cauſſarum ſeriem ſempiternam, hi mentem hominis voluntate liberá ſpoliant, (al.ſpoliatam) *neceſſitate fati devinciunt.* de Fat.144.a.

(*Non enim ſi alii ad alia propenſiores ſunt, propter cauſſas naturales & antecedentes, idcircò etiam noſtrarum voluntatum & appetitionum ſunt cauſſa naturales & antecedentes: nam nihil eſſet in noſtrâ poteſtate, ſi res ita ſe haberet. Hac pauca verba idcircò addidi, quod ad liberam voluntatem pertinent.* de Fat. 141.b.

Animus fractus & abiectus, & arbitrio carens ſuo. Parad. 122.b.

Antonius in ſuâ poteſtate nunquam fuit, nihil unquam arbitrio ſuo fecit, ſemper eò tractus quò rapuit libido. in A.106.b.

Puto arbitrio ſuo quemq; timere oportere. pro Dom.214.b.

Maximas res arbitrio multitudinis agi. in V.242.b

Eius orationis cuſtodienda & proferenda arbitrium tuum ſit. At. 243.b.

Antonius poſtulat eſſe arbitrium ſuum de rep. At.185.a.

Tametſi iactat ille quidem illud ſuum arbitrium. At.6.a.

Sed ego planè vellem me arbitrum intra antiquam Academiam & Zenonem datum. de Leg.l.1.p.314.

Ego autem voluntatem tibi profecto emetiar. Brut.p.525.

Voluntates omnes liberas rerum habet. Inv.v.p.305.

Tàm diu propendit, quàm diu uoluntas tulit. In Verrem.p.319.

Si tua feret voluntas, pro Man. p.656.

Sanè vellem potuiſſet obſequi voluntati tua. Epiſt. ad Fam. lib.3. pag. 66.

Vt illius voluntati & meis ſtudiis inſerviam. Epiſt. ad Fam. l. 4. p.98.

Velim priſtinam tuam erga me voluntatem conſerves. Epiſt. ad Fam. l.5. p.120.

Facere non potui, quin tibi & ſententiam & voluntatem declararem meam. Ep. ad Fam.l.1.p.174.

Velim mihi ignoſcas, ſi illius voluntati obtemperans, minùs videbor meminiſſe conſtantia mea. Epiſt.ad Fam.l.13.p.440.

Quod voluntati tua maximè conducet: ſi feceris maximè obtemperabis voluntati mea. Epiſt. ad Fam l.16.p.492.

Ex Epiſtolâ voluntatem eius rei tuam perſpicere videor. Epiſt. Att. l.1 p.14.

Eam voluntatem eius recuperare non potui. Epiſt. Attic. libr. 1. pag.15.

Non

Non potui cauſam dicere immutatæ voluntatis. Ep. Att. libr. 11. p. 5.

Iactat ille quidem illud ſuum arbitrium. Epiſt. Att. lib. 1 p. 15.

Vt crebris literis illius voluntas erga me confirmetur. Ep. Att. lib. 11. p. 342.

Obire & parére voluntati alicuius. de Nat. Deorum libr. 1. p. 10.

Obſequar igitur voluntati tuæ de Finib. lib. 2. p. 134.

Æquius autem erat id voluntate facere. 1. Off. p. 14.

Ipſi quàm perſonam gerere velimus, à noſtrâ voluntate proficiſcitur. 1. Off. p. 46.

Arceſſendi. *Vide* Vocandi.

Ardoris. Ardendi. Accendendi. Inflammandi. *Vide etiam* Deſiderandi.

Brennen / Anbrennen / Anzünden / Entzünt werden.

His edictis ardet dolore & irâ noſter Pompeius. At. 34. b

Tu mihi non ſolum incendere iudices, ſed ipſe ardere videris. de Or. 125. b

Cùm ſpumas ageret in ore, arderent oculi. in V. 234. b

Cùm arderet Syria bello. At. 95. a

Orbem terrarum diſtributis imperiis ardere bello. E. 46. a

Vna Gallia communi non ardet incendio. Or. 100. a

Verres ardebat amore illius hoſpitæ. in V. 132. b

Nunc enim demum mihi animus ardet, nunc meum cor cumulatur irâ: ex Cæcilio. pro Cæl. 45. a

Ardere cupiditate alicuius rei. in P. 91. b

Ardet ſtudio hiſtoriæ. At. 269. a

Noſtra antiqua manus bonorum ardet, & ſtudio noſtri, atq; amore. Qu. Fr. 302. b

Res ardet invidiâ. Qu. Fr. 316. b

Non angor, ſed ardeo dolore. At. 138. b

Omnia tùm in illum odia civium ardebant deſiderio mei. pro Mil. 109. a

Vidimus eos ardentes tùm cupiditate, tùm metu, tùm conſcientiâ, de L. 178. b

Nunc animus demum mihi ardet. de Fin.67.a
Nec ſitienter quid appetens deſiderio ardeat. Tuſc.217.a
Is cùm arderet podagræ doloribus, mane quaſo inquit &c. de Fin. 147.a

Argenti. *Vide* Divitiarum.
Arguendi. *Vide* Accuſandi, & Refutandi.

Argutiarum. Facetiarum. Ioci.

Lüſtig/ Schertzen/ Schimpfen/ Boſſiren/ Arglüſtig.

FLuere facetijs. Mil.4.8.v.12.
Qui mihi inter patinas exhibet argutias. Moſtell.1.1.v.2.
Ioca illa tibi dixeram dudum. Amph.3.2.v.35.
Si quid dictum eſt per iocum, non æquum eſt id te ſeriò prævortier. Amph. 3.2.v.48.
An id ioco dixiſti? Amph.3.3.v.9.
Quod luſi tecum non par identidem ſeriò vortier. Aul. ſc. Quid hic v.11.
Solet iocari ſæpè mecum illo modo. Men.2.2.v.43.
Iſthæc ioco dixit. Stich.1.1.v.21.
Cuſtodem oblectent per ioculum & ludum. Truc.1.2.v.11.
Quid illud, quo pacto Rhodium tetigerim in convivio, nunquid tibi dixi? Eunuch.3.1.
Iugularas hominem, ſcil. *iſto dicto vel ioco.* ibid.
Labore alieno magno partam gloriam verbis ſæpè in ſe tranſmovet, qui habet ſalem, qui in te eſt. ibid.
Ludum iocumq́ dices fuiſſe illum alterum, præut huius rabies quæ dabit. Eunuch.2.3.v.8.
Iocularium in malum inſciens penè incidi. Andr.4.5.
Iocularem audaciam: id eſt, ridiculam. Phorm.1.2.
Habes enim quibuſcum iocari poſſis. ad Herenn. libr. 2. p.42.
Ne iocis quidem reſpondeo, quibus in caſtris uſum eſſe dixiſti. Phil. 2.p.353.

Iami-

Familiariter cum ipſo cavillor, & iocor. Epiſt. ad Att. libr. 2. p. 37.
Mirificè facetijs capior. Epiſt. ad Fam. lib. 9. p. 257.

Argumenti. *Plura Vide Tit.* Rationum. Cauſæ. *Vide etiam* Signi. Confirmandi.

Anzeigung/ Beweiß/ Zeichen/ Vrſach.

R*Es utriq; eſt argumento.* in V. p. 375.
Argumento uti. Acad. lib. 2. p. 38.
Argumentum ex aliquo ſumere. ibid.
Pòſt argumentis & quaſi rerum notis utebantur ad probandum. Acad. Qu. lib. 1. p. 89.
Quàm plurimis poſſes argumentis onerare iudicem. de Nat. Deor. lib. 3. p. 120.

Armaturæ. *Vide Tit.* Belli.
Arrogantiæ. *Vide Tit,* Superbiæ.

Artificis. Artificij. Artis. Opificum. Vaſorum.

Handwerck/ Werckmeiſter/ Kunſt/ Werckſtatt/ Laden/ Gaden/ Geſchirr/ Kunſtſtück.

P*Oeta tu es prorſus ad eam rem unicus.* Aſin. 4. 1. v. 3.
Quid eſt, quod tibi mea ars efficere hoc poſſit amplius? Andr. 1. 1.
Nihil iſtac opus eſt arte ad hanc rem, quam paro. ibid.
Hoc novum eſt aucupium: ego adeò hanc primus inveni viam. Es iſt eine newer fund. Eunuch. 2. 2.
Tabernam illi inſtructam & ornatam Larini medicinæ exercendæ causâ dedit. pro Cl. 55. b
Niſi ille ſe ſub ſcalas tabernæ librariæ conieciſſet. in Ant. 164. a
Cùm ambo in quandam tabernam divertiſſent, ſimul cœnare voluerunt. de In. 63. b
Cùm edictis tuis tabernas claudi iubebas. pro D. 124. b

Occludi tabernas iubes. Ac.36.a

Leno quidam Lentuli concurſat circum tabernas, precio ſperans ſolicitare poſſe animos egentium. I.C.122.a

Occluſis tabernis quæſtus minui ſolet. ibid.

Opifices & tabernarios, atque illam omnem fecem civitatum quid eſt negotij concitare? pro Flac.149.b

Clodius concitator tabernariorum. pro Dom.215.b

Niſi ego cum tabernarijs & aquariis pugnarem, veternus civitatem occupaſſet. E.115.b

Quantum pauca opera & mercedes fabrorum tulerunt. in Verr. 106.a

Vt ipſe ad operas mercenarias ſtatim protrahatur. in Ant. 157.a

Publicis operis diſturbare domum aliquam. in Ant.155.a

Navem tibi operis publicis eſſe ædificatam. in V. 245.a

Operas ſuas Clodius confirmat, manus ad Quirinalia paratur. Q. Fr.308.b

Plancius in operas plurimos patris autoritate & gratiâ miſit. pro Plan.268.b

Erat mihi contentio cum operis conductis. pro Seſt.11.a

Is venditabat ſe operis, atq; ab iis ſe ereptum, ne de ambitu cauſam diceret, prædicabat: ab iisdem invito etiam Senatu, provinciam ſperare dicebat. pro Seſt.6. b

Operæ Clodianæ pontes occupaverunt. At.6.b

Qui erant mecum, facilè operas aditu prohibuerunt. Att.65.a

Hæc omnia antiquo opere & ſummo artificio facta. in Verr.210.b

Quare iſte non opere delectatur, ſed pondere. in Verr.129.a

Hydria præclaro opere, grandi pondere. in Ver.206.b

Galea cælata opere Corinthio. in Ver.223.a

Exornare ſepulchrum opere tectorio. de Leg.183.a

Stragulum magnificis operibus pictum. Tuſc.240.a

Erit igitur extructa moles opere magnifico, inciſæq; literæ. in A. 264 a

Tum illa ex patellis & thuribulis, quæ vellet, ita ſcitè in aureis poculis, ita aptè in ſcyphis aureis includebat, ut ea ad eam rem nata eſſe diceres. in Verr.p.438.

Candelabrum è gemmis clariſſimis, opere mirabili perfectum attulerunt. in Ver.p.441.

Pulchritudo eius recens ad hominum oculos atq; integra perveniret. in Verr.p.442.

Erat

Erat eo ſplendore, qui ex clariſſimis & plurimis gemmis eſſe ardebit, eâ varietate operum, ut ars certare videretur. in Verr. p.442.

Cum copiâ habebit domi ſuæ candelabrum Iovis è gemmis auroq́; perfectum, cuius fulgore collucere, atque illuſtrari Iovis templum oportebat, in quibus & iam ille Taurus, quem crudeliſſimus omnium tyrannus Phalaris habuiſſe dicitur, quo cives ſupplicij causâ demittere homines & ſubijcere flammam ſolebant. in Verr. p.445.

Eſt ex ære ſimulachrum ipſius Herculis, quo non facilè dixerim quicquam me vidiſſe pulchrius. in Verr. p.446.

Viginti & ſeptem tabulas pulcerrimè pictas, quæ non ſolum pictorum artificio delectabant, ſed etiam commemoratione hominum, & fortunarum cognitione. in Verr. pag. 472.

Confirmare hoc liquidò poſſum, valvas magnificentiores ex auro atq; ex ebore perfectiores nullas unquam ullo tempore fuiſſe: incredibile dictu eſt, quàm multi Græci de valvarum harum pulchritudine ſcriptum reliquerint: ex ebore diligentiſſimè perfecta argumenta erant in valvis. in Verrem p.472.

Gorgonis os pulcerrimum, criminum anguibus, menſas Delphicas è marmore, Crateras ex ære, vim maximam vaſorum Corinthiorum. in Verr. p.473. & 475.

Si quis illam artem comprehenderit. de Orat. libro 2. pag. 365.

Patera, quâ mulieres ad res divinas utuntur, thuribulum antiquo opere & ſummo artificio factum ademit. Hæc autem omnia antiquo opere, & ſummo artificio facta. in Verrem pag. 413.

Eandem artem etiam Ægyptij, longinquitate temporum, innumerabilibus penè ſeculis conſecuti putantur. de Divinat. lib. 1. p.155.

Eas artes perſequeretur. de Finib. lib. 1. p.125.

Sed luſtremus animo has maximas urbes. de Finibus libr. 2. p. 176.

Ad voluptates artes ſuas dirigere. de Fin. lib. 2. p.176.

Tamen his ipſis artem adhiberi videram. de Orat. libr. 1. p.306.

Quid eſt, quod artè effici poſſet? Acad. lib. 2. p.15.

Artem tractare. ibid.

Componunt artem quandam de his. Acad.lib.2.p.23.

Arte maiore eſſe praditum Quæſt Tuſc.lib.5.p.790.

In maiore & uberiore aliquâ arte verſari. Quæſt. Tuſcul. lib. 2. p.297.

Artium liberalium. *Vide* Studiorum.
Adſcribendi. *Vide* Annumerandi.
Adſpectûs. *Vide* Conſpectûs.

Adſpergendi.

Duncken/Eindunckẽ/Beſlecken/Beſprengen.

HOſtiam immolare noluit, ne aram ſanguine aſpergeret. de N.77.b

Miloni nonnullam laudatione tuâ labeculam aſpergis. in Verr. 37.a

Ne qua ex tuâ ſumma indignitate labes illius dignitati aſpergatur. in Vat.32.a

Eodem fonte ſe hauſturum intelligit laudes ſuas, è quo ſit leviter aſperſus. Ep.84.a

Qui iſtius facti non modò ſuſpicione, ſed ne infamiâ quidem eſt aſperſus. pro Cæl.42.a

Ebutio ſextulam aſpergit. (id eſt, *heredem fecit ex ſextulâ.*) pro Cæc.288.a

Hunc tu vitæ ſplendorem maculis aſpergis iſtis? pro Planc. 265.a

Hæc aſperſi, ut ſcires me tamen in ſtomacho ſolere ridere. Epiſt. 27.b

Quod tamen eſt mendaciunculis aſpergendum. de Orat. 131.a

Huic generi orationis aſpergentur etiam ſales. de Or. 204.b

Nunc mihi iucunditatis plena epiſtola, hoc aſperſit moleſtiæ, quod. Qu. Fr.312.b

Atq; etiam ipſe conditor totius negotij guttam aſperſit huic Balbo. pro Clu.32.a

tes facilitatem comitatemq́ tua gravitati & ſeveritati a-ſperſeris. pro Mur.140.a

co illa in omni parte orationis ſuâ arte aſpergi videbatis. pro Cor.66.b

etiam Veneris Cnidiæ Coæque pulchritudinem effingi poſſe aſperſione fortuitâ putas? de Divin.85.a

tuſconſulta quaſi fuligine aſperſa. in A.177.b

in ore attingere, dentibus inſecare, linguâ aſpergere poſſit. ad Her.39.b

---

Aſpernendi. *Vide* Contemnendi.
Aſpiciendi. *Vide* Videndi.
Aſſentandi. *Vide* Adulandi.
Aſſentiendi. *Vide* Conſentiendi
Aſtutiæ. *Vide* Doli.

Aſſuefaciendi. *Vide etiam* Conſuetudinis.

Gewehnen.

Taq́ orbus iis rebus omnibus, quibus & natura me & voluntas & conſuetudo aſſuefecerat, cùm cæteris, tùm mihi ipſi diſpliceo. Ep.57.a

ma quæ tractare ceperam, & quibus me aſſuefeceram. de Cla. 165.b

ſar ceteras nationes imperio Rom. parere aſſuefacit. de Pro.75.b.

uorum ſermoni (al. *ſermone*) *aſſuefacti qui erunt, ne cupientes quidem poterunt loqui, niſi Latinè.* de Or. 146.a

militer igitur ſuſpicor, Curionis, etſi pupillus relictus eſt, patrio fuiſſe inſtituto, puro ſermone (al. *ſermoni*) *aſſuefactam domum.* de Clar.184.a

tq́ idem tamen ſtuprorum & ſcelerum exercitatione aſſuefactus frigore & fame, (*al.* exercitatione, aſſuefactus frigori & fami) *& ſiti ac vigiliis perferendis, fortis ab his iſtis ſuis ſociis prædicabatur.* in Catil.106.a

ic tu internoſces, ſi aſſueveris. Acad.15.a

Ut fremitum aſſueſceret voce vincere. de Fin.125.

ea aſſiduitate quotidiana, & conſuetudine oculorum aſſueſcunt animi. de N.45.a

Ego ſervo & ſervabo (ſic enim aſſuevi) Platonis verecundiam. Ep.141.a

Vicinitas non aſſuefacta mendacijs. pro Planc.263.b

Homines labore(al.*labori*) *aſſiduo & quotidiano aſſueti.* de Or. 148.a

---

Athletæ. *Vide* Pugilis.

Attendendi. *Vide* Audiendi.

Attinendi. *Vide* Pertinendi.

Attribuendi. Adiungendi. *Vide etiam* Addendi.

Zuſchreiben / Zurechnen / Zuſprechen / Zuerkennen / Zuthun.

RVllus &c. populo Romano adiudicabit, paulò pòſt: iudicabit Alexandriam regis eſſe: à populo Roman. abiudicabit. primum pop Romani hæreditatem Decemviri iudicent? cùm vos volueritis de privatis hæreditatibus Centumviros iudicare? deinde quis aget cauſſam Populi Romani? ubi res iſta agetur? qui ſunt iſti Decemviri, quos perſpiciamus regnum Alexandriæ Ptolomæo gratis adiudicaturos? contra Rul. 74.b

Poſſidere agros in orâ maritimâ regem Hyempſalem, quos Publius Africanus populo Romano adiudicarit. contra Rul. 77.b

Nemo enim dubitat, quin domus eſſet adiudicata. At.54.

Quod ſi ipſa reſpublica iudicaret, aut, ſi omne ius decretis eius ſtatueretur: Antonione, an Bruto legiones populi Rom. adiudicaret. [illegible]tr.2·6.b

In medio relictum quod erat, populo Romano adiudicauit. Off. 2.b

Neceſſe eſt, ut is, qui nobis cauſſam adiudicaturus eſt, inclinatione voluntatis propendeat in nos. de Or.120.a

Iſte in poſſeſſionem bonorum mulieris mittit: ipſum Veneri in ſervitutem adiudicat. in V.65.b

Illud

non dubito, quin ſi te ſumma mea erga te ſtudia parum mihi unxerunt, reſpubl. nos inter nos conciliatura, coniuncturaq́; E.63.b.

um hoc ſtatuo eſſe virtutis, conciliare ſibi animos hominum, ad uſus ſuos adiungere. Offic.36.a.

tem elucere, ad quam ſe ſimilis animus applicet & adiungat. amic.105.b.

ngere ſibi gratiſſimos optimosq́; adoleſcentes. E.220.a.

n bonum tuâ amicitiâ dignum tibi adiunxeris, mihiq́; gratiſſimum feceris. E.223.a.

ium mihi non eſt, quin is, qui novas neceſſitudines adiungat, etera ſua beneficia conſervare velit. E.203.b.

r ſolet infirmorum hominum amicitias ſibi quâlibet impensâ diungere. E 114.a.

d in ſorte ſapiens prætor offenſionem vitat æquabilitate decernendi, benevolentiam adiungit lenitate audiēdi pro Mur.134.a

autem tibi hoc confirmo, eſſe neminem niſi aliquâ neceſſitudine ompetitorum alicui tuorum ſit adiunctus. de Nat. 209.a.

m quid incipiat Antonius homines adiungere atq; invitare ad amicitiam, quos per ſe ſuo nomine appellare non poſſit? Q. Cic.de Pet.209.a.

iis principes ad amicitiam tuam ſi adiunxeris, per eam reliquam multitudinem facilè tenebis. de Pet.210.a.

o à te &c. ipſosq́; ut quàm honorificentiſſimè pro tua naturâ & quàm liberaliſſimè tractes. Bonos viros ad tuam neceſſitudinem adiunxeris, municipiumq́; gratiſſimum beneficio tuo adiunxeris. Ep.208.b.

Auctionis. *Vide* Emendi.

Avaritiæ. Parſimoniæ.

Geitzig / Karg / Genaw / Saugenzipffel.

A*Vido ingenio eſt.* Aul.prol.v.9.
Inhiat aurum & devorat. Aul.22.v.17.
Pumex non æquè eſt aridus, atq; hic eſt ſenex. Aul. 2. 4. v. 3.
Neq; illo quiſquā eſt alter hodie ex paupertate parcior. Au.2.2.v.29.
Egomet me defraudavi animumque meum, geniumque meum, nunc eo alii lætificantur meo malo, & damno. Aul. 4. 9.v.15.

Ne tuum animum avariorem faxint divitiæ meæ. Capt. 2. 2. verſ. 70.

Non mihi avaritia innata eſt: ſatis eſt divitiarum. Mil. 4. 2. verſ. 17.

Eius frater aliquantum ad rem eſt avidior. Eunuch. 1. 2. verſu. 51.

Fratrem rei operam dare, & ruri parcum ac ſobrium eſſe. Adelph. 1. 2. v. 1.

Attentiores ſumus omnes ad rem, quàm ſat eſt. Adelp. 1. 3. verſu. 48.

Nimiùm ad rem in ſenectâ attenti ſumus. Adelph. 5. 8. verſu. 32.

Habet patrem quendam avidum, miſerum, aridum. Heautont. 3. 2.

Si numquam avarê ſtatui pretium arti meæ. Hecyr. Prolog.

Avaritia vide quid facit. Phor. 2. 2. v. 11.

Inſimulare aliquem avaritiæ. ibid.

Si herum inſimulabis avaritiæ, malè audies. Phorm. 2. 3. verſu. 12.

Nullum officium tàm ſanctum, atque ſolenne, quod non avaritia comminuere, atque violare ſoleat. pro Quint. p. 8.

Uſque eò fervet ferturque avaritia, ut de ſuis commodis nolit aliquam partem amittere. pro Quint. p. 21.

Concedas te cæcum cupiditate & avaritiâ fuiſſe. pro Quint. pag. 30.

Ardere avaritiâ. pro Sex. Roſc. p. 67.

Avaritiam ſuam pecuniâ explere. pro Sex. Roſc. p. 89.

Neque avaritiæ neque luxuriæ veſtigium relinquere, in L. Mur. pag. 227.

Cùm eius animum ad perſequendum, non negligentia tardaret, ſed conſcientia ſceleris, avaritia ſua frenaret. in Verrem pagin. 365.

Avaritiâ hiante eſſe atque imminente. in Verr. p. 278.

Vehementer errabas cùm te maculas furtorum, & flagitiorum tuorum, ſociorum innocentium ſanguine eluere arbitrabare, præceps amentiâ ferebare, qui te exiſtimares avaritiæ vulnera, crudelitatis remediis poſſe ſanare. in Verr. p. 538.

Illum avaritia ab inſtituto curſu ad prædam aliquam revocavit, libido ad voluptatem, amœnitas ad delectationem. &c. pro leg. Man. p. 643.

Spe

avaritiâ bona devorare, argenti cupiditate cæcatum eſſe. Domo p. 424.

nquam fuit avaritiâ tam ardenti? de Finib. libr. 3. 195.

Auctionandi. *Vide* Emendi.

Aucupandi. *Vide* Obſervandi.

---

daciæ. Confidentiæ, Imprudentiæ, Temeritatis.

h/ Kühn/ Frevelhafftig / Verwegen/ Trotzig/ Pochen / Meiſterhafftig.

Va non deliquit, decet audacem eſſe, confidenter pro ſe & protervê loqui. Amph. 2.2.v.207.

fiducia auſus primùm, quæ empta eſt nudius tertius, filiam eam dicere eſſe? Epid. 5.2.v.31.

dit ſpes noſtra, nuſquam ſtabulū eſt confidentiæ. Moſt. 2.1.v.3.

ulla eſt in pectore audacia. Moſt. 2.1.v.61.

ac bono animo es. Rud. 3.3.v.25.

a eſt meus pater. Men. 2.3.v.26. De homine impudente. *Vi- Lex. Plaut. lit. M.*

direq; eſt eorum operæ pretium audaciam:

Iam inceptio eſt amentium, haud amantium. Andr 1. 3.

â fiduciâ id facere audeam? Andr. 3.5.

m, confidens, catus Andr. 5.2.

no confidens. Phorm. 1.2.

cinè tàm audax facinus facere eſſe auſum? Eun. 4.3.

entem confidentiam. Das iſt mir ein kühner Geſell. Andria. 5.3.

le ne nimium calidum hoc ſit modò, id eſt, *audax.* Eun. 2.3.

eſt audacia. Wie mann heut zu Tag pflegt Kühn zu ſein. Eun. 3. 3.

c animo hæc præſenti dicas. Eun. 4.6.

a eius confidentia eſt. Eun. 5.1.

daciam meretricum ſpecta. Eun. 5.6.

Minùs

Minùs multò audaciter, quàm lædit, læderet. Phorm. prolog.
Iocularem audaciam. Phorm. 1. 2.
Vereor ne iſthæc fortitudo in nervum erumpat deniq. Phorm. 2. 1.
Tantâne affectum hominem quemquam eſſe audaciâ? Phorm. 5. 7.
Ibi tùm impudentiſſima eorum oratio: eſt quid tu es? &c. Andr. 4. 1.
Eho impudens, non ſatis habes? &c. Andr. 4. 2.
Mirum verò, impudenter mulier ſi facit. Andr. 4. 5.
Ingentem confidentiam: &c. num eius color pudoris ſignum uſquam indicat? Andr. 5. 3.
Os durum. Eunuch. 4. 7.
Vide amabo, ſi non, cum aſpicias, os impudens videtur. Eun. 5. 1.
Adeón' te eſſe incogitantem atque impudentem, Phædria, ut &c. Phorm. 3. 2.
Audaciam in admittendis religionibus fœdis damnet atq; impiam ducet. de leg. lib. 2. p. 335.
Audaciæ partes ſibi poſcere. pro Sex. Roſc. p. 48.
Nihil tam ſanctum, quod non aliquando violaret audacia. pro. Sex. Roſc. p. 60.
Audaciâ præditus eſt. pro Qu. Roſc. p. 93.
Audaciæ cedere. in I. Catil p. 204.
Non diſcedit à te audacia. Phil. 2. p. 372.
Audaciam rerum geſtarum magnitudine atq; imperatoriis laudibus tegere. in Verr. 500.
Vix poſſunt homines ſceleratiſſimi iam corroboratam vetuſtate audaciam frangere. Mil. 235.
Sed ut mones, frænum momordi. Ep. ad Fam. l. 11. p. 343.
Vt ferocitatem iſtam tuam comprimerem, & audaciam frangerem. Vat. 74.
Quid me interponerem audaciæ veſtræ? Phil. 2. p. 342.
Privatorum audaciam nutrierunt. in Sall. 154.
Fregi & contudi vobis audaciam. Phil. 13. p. 521.
Comprimere alicuius audaciam. Ep. ad Fam. l. 15. p. 469.
Videbatur nobis exercitus Cæſaris audaciæ plus habere, quippe qui patriæ bellum intuliſſent. de divin. p. 257.
Niti & magnopere confidere aliqua re. pro. Clu. 18. a.
Illum, quo antea confidebant, metuunt. At. 131. b.
Vrbe aliquâ confidere. E. 190. b.

Nimis

confidere. Off.15.a. *Linguâ vernaculâ hoc modo reddimus* [...]*priè hæc per* Trotzen / auff ein Ding pochen: *inde* Con[...]*enter loqui.* Trötzlich reden / pochen. *Gallicè*, parler au[...]*cieu ſement.*

Velleius fidenter ſanè, ut ſolent iſti, nihil tàm verens, quàm ne [...]*bitare aliquâ de re videretur.* de N.5.b.

[...]*o vellem fidentiùs reſpondiſſes.* Attic.88.b.& de Fin.69.a.

[...] *ille fidenter homo peritiſſimus, confirmare ita ſe rem habere,* [...]*e* Or.105.b.

[...]*idè fortaſſe ſignifer evellebat, quod fidenter infixerat.* de Diu. [...]2.b.

[...]*nde quomodo ſuſcipere aliquam rem, aut agere fidenter aude*[...]*it?* Acad.71.b.

[...]*quorum eminet audacia, atq; projecta eſt.* pro Cluent.56.

[...]*iecta quædam & effrenata cupiditas.* pro D.236.

[...]*iectus ad audendum.* I.V.76.b.

[...] *tuum non modò oſtendis, ſed etiam offers,* pro Sext. Roſc. pag.66.

[...]*rſtat in imprudentiâ.* pro Qu. Roſc.p.101.

[...]*lterius imprudentiâ ſui pudoris exiſtimationem amittere.* in Verr.p.304.

[...] *ſuum populo oſtendere.* in Verr.p.156.

[...]*t ad audendum proiectus.* Ibidem.

[...]*uo in iure, atq; adeò, quo id potiùs ore feciſti?* in Verr.p.357.

[...]*on pudor, non metus ullus in te eſt.* in Verr.p.370.

[...]*nprudentiæ finem facere.* Ibidem.

Quid ad hanc impudentiam addi poteſt? in Verr.p.410.

Forma per dedecus pecuniam, & nomen nobile conſceleratum impudicitiæ dediſſet. Ep.Att.p.649.

Per omnes partes provinciæ tanquam aliquam calamitoſam tempeſtatem peſtemq; pervaſiſſe demonſtro. in Verr.p.197.

Huius ego temeritati, ſi virtute atq; animo non reſtitiſſem, quis eſſet, qui me in conſulatu non caſu potiùs exiſtimaret, quàm conſilio fortem fuiſſe? Ep.ad Fam.lib.5.p.119.

Vt famam ſubeam temeritatis. Ep.Brut.p.567.

Cohibere ſemper & ab omni lapſu continere temeritatem. Acad. Qu.l.1.p.94.

Temeritatem formidare. de Fin.l.2.p.147.

Temeritatem coercere. Qu.Tuſc.12.p.367.

Omnis actio vacare debet temeritate & negligentiâ. Off.1.p.40.

Audien-

Audiendi. Attendendi. Auſcultandi. Animadvertendi. Obſervandi. Surdum eſſe.

Hören / Vffmercken / Zumercken / Verſpüren / Zuhorchen / Taub ſein.

Animum advortere. Amph prol.v.45.
Fac omnem auritum populum. Aſin.prol.v.4.
Iſtud quod affers, aures expectant meæ. Aſin.2.2.v.65.
Animum adverte, ut æquè hæc mecum ſcias. Ibidem verſu 66.
Auſcultate, & mea dicta devorate. Aſinar. 3. 3. verſu 59. 143.
Nimiùm libenter edi ſermonem tuum: audiviſti uſq; à principio omnia. Aul.3.6.
Audire nos iubet imperator hiſtricus. Pœn. prol.v.4.
Exurge præco, fac populo audientiam. Ibid. v.11.
Hinc mihi dextera vox aures verberat. Amph.1.1.v. 177. *Vide etiam Lexicon:* Verberare.
Ab impudicis dictis averti volo. Amph.3.2.v.16.
Fando numquam accepit quiſquam. Amph.*ſc.*DI voſtram.v.26.
Ne arbitri dicta noſtra arbitrari queant. Capt.2.1.v.24.
Perpurgatis ambo tibi operam damus auribus. Mil.3.1.v.178.

Perſius:

Stoicus hic aurem mordaci lotus aceto. *Horatius libr. 1. Epiſt.1.*

Eſt mihi purgatam crebrò qui perſonet aurem.

Quin ego me fruſtrà Poſtquam adbibére aures meæ, tuæ loram orationis. Mil.3.3.v.10. *Vbi alii quoq; legunt:* tuam moram orationis.
Credo iam illum inaudiiſſe. Aul.2.2.v.88.
Metuo ne non ſit ſurda, atq; hæc audiverit. Caſ. 3.3.v.21.
Vnde meæ uſurpant aures ſonitum. Caſ. 3. 5.v.9.
Si opera eſt auribus: atq; advertendum ad animum adeſt benignitas. Merc.prol.v.15.
Guſtare ego eius ſermonem volo. Moſt. 5.1.v.15.
Quæſo ut benignis accipiatis auribus. Men.prol.v.4.

Fa-

advertis animum tuum ad animum meum. Mil. 1. 1. v.39.

conſilio venator adſit, cum auritis plagis. Mil. 2. 6. v.13. Vide Lexicon Plaut.

meas profectò dedo in deditionem tuam. Mil. 4.1.v.8.

venaturam facere. Mil.4.1.v.44. Et 4.2.v.38.

gite, hoc animum advortite aures, huc adhibete aures. Pſeu. v.19.

quod ſit prævortaris, quàm rei adverſa animo auſcultes. ud.1.3.v.8.

huc concedam, ut horum ſermonem legam. Pſeudol. 1. 4. rſ.21.

orationem hanc dulcè aures devorant! Pœn. 5. 2. rſ.9.

verbum aures meas tetigit. Pœn. *Scen.* Quam rem.v.3.

iam dictum habeo. Perſ. 2. 2. v. 32.

ebris vox mihi ad aures venit. Rud.1.4.v.12.

vox muliebris aures tetigit meas. Rud.1.4.v.14.

quod fabulatur, aures immittas tuas. Capt.3.4.v.16.

iſſe me quaſi per nebulam. Capt.5.4.v.25. Sic Cicero ad Atticum: In ſtrepitu exaudiviſſe videor. *Item:* per caliginem videre. *Vide P. Victor.* lib.13.cap.14. Var.lect.

gitur mihi operam. Curc. 2. 2.v.7.9.

c rem agite, atq; advortite. Curc.5.2.v.36.

uo ne ſit ſurda, atq; hæc audierit. Caſ. 3.3.v.12.

ædepol iſthæc tua dicta nunc in aures recipio. Ciſt. 2. 1. verſ. 33.

deò ſcin', qui maximè animum advorterim? Epid. 2.2. verſu.31.

endite quæſo, atque animum advortite. Bacch. prol.v.9.

quum eſt nos Deo facere ſilentium. Ibid.v.11.

icio oris non decet utier. Bacch.prol.v.24.

res date otioſas: has volo volans vox vacuas feriat. Bacch. prol.v.14.

hi facite audientiam. Bacch.prol.v.24.

n date ſilentium. Bacch.prol.v.53.

ſſimulabam me horum ſermoni operam dare. Epid. 2. 2. verſu. 54.

auditores ſeſe perpetuò nobis attentos præbeant. ad Herenn. lib.10.

Multa

Multa Oratoris auribus accepit. de Orat.l.1.p.328.
Auribus aliquid percipere. de Orat.l.2.p.447.
Cùm ſtatim auditoris animum nobis idoneum reddimus ad audiendum. ad Herenn. l.1.p.5.
Auribus multa percepimus. de Orat.l.3.p.459.
Rem faciliùs totam accipere. pro Qu. p. 2.
Attentè bonâq; cum veniâ verba alicuius audire. pro Sext.Roſc. pag. 40.
Erigite mentes, aureſq; veſtras, & me de invidioſis rebus, ut ille putat, dicentem attendite. pro Syll. 171.a.
Quoniam me in hac re tàm diligenter attenditis. pro Arch. 186.a.
Quis non magnopere attendit unquam? in V.81.a.
Attendere aliquem ſtudioſè. de Fin. 98.b.
Attendere te volo. quæ in manibus ſunt. Ep.173.b.
Quæ pertinent ad dicendum, ea nos meliùs quàm cæteri attendimus. de In.57.a.
Sed ſtuporem hominis, vel dicam pecudis, attendite. in Ant.166.a.
Vt cùm lex aliqua recitaretur, primum verſum attenderet, &c. pro R.P.125.
Nam verſûs æquè prima, & media, & extrema pars attenditur. de Or. 160.b.
Sed ſi animum attenderis, turpitudinem videas. Off. 58.b.
Quo tempore igitur aures iudex, animumq; attenderet? in V. 81. b.
Sed attendite animos ad ea quæ ſequuntur. contra Rul.75.b.
Ades, inquit, animo, timorem omitte. de Som.127.a.
Adeſſe animo. pro Cæcin.290.b.
Adeſtote omnes, animis qui adeſtis corporibus. pro Syl.173.a.
Vigilare, cogitare adeſſe animo. in A.219.b.
Si fieri poſſet, vel plures te animos habere vellem, quos omnes ad Mutinam intenderes. in A.231.b.
Mens naturalem vim habet, quum intendit ad ea quibus movetur. Acad. 9.a.
Intendere ſenſus ad res percipiendas. Ibid.
Immenſa regionum magnitudo, in quam ſe iniiciens & intendens animus, latè longéq; peregrinatur. de N.12.b.
Si C. Antonius, quod animo intenderat, perficere potuiſſet in A. 226.a.
Intendere aciem ad rem in omnes partes. Tuſ. 217.a.

Cui ad aures vox mihi advolavit? Rud.2.3.v.13.
Ut te non pigeat dare operam. Rud.3.2.v.20.
Si des operam, eloquar. Rud.3.3.v.33.
Tibi auſcultamus. Rud.3.3.v.32.
Nunc adverte animum. Rud.4.3.v.22.
Eamus intrò omnes, quando omnes operam promiſſam damus. Rud.4.4.v.138.
Mihi paternæ vocis ſonitus aures accidit. Stich.1.2.v.31.
Nunc quis hic eſt alienus noſtris dictis auceps auribus? Stich.1.2.v.46.
Auribus accipere aliquid. Trin.4.1.v.9.
Accipite, & date vacivas aures. Trin. Prol.v.11.
Nunc advortite. Andr.Prol.v.8.
Favete, adeſte æquo animo & rem cognoſcite, ut pernoſcatis. And. Prol.v.24.
Arrige aures Pamphile. And.5.4.v.31.
Æquo animo attendite. Hecyr.Prol.v.28.
Ornando ſurdas iam aures reddideras mihi. Heaut.2.3.v.8.
Nunc quid velim animo attendite. Phorm.in Prol.v.25.
Aurem admovi: ita animum occepi attendere. Phorm. 5.6. v.29.
Apud forum modò de Davo audivi. Jch habs von *Davo* gehört. Andr.2.1.
Auſculta paucis: & quid ego te velim, & tu quod quæris, ſcies. Andr.3.3.
Auſculta paucis, niſi moleſtum eſt, Demea. Adelph.5 3.
Auſculta, iſtic ſum. Andr.5.4.
Graviter audire: Etwas vngern vnd mit verdruß hören. Heaut.1.1.
At enim tædet jam audire eadem millies. Phorm.3.2.
Partim quæ perſpexi his oculis, partim quæ accepi auribus. Hecyr. 3.3.v.3.
Ita populus ſtudio ſtupidus in funambulo animum occupârat. Hecyr.Prolog.
Ad aures haud invito ſermo mihi acceſſit tuus. Hecyr. 3.5. verſ.32.
Quem cum iſtoc ſermonem habueris, procul hinc ſtans accepi. Hecyr.4.3.
Animam compreſſi, aurem admovi, ita animum cœpi attendere, hos modo ſermonem captans. Phorm.5.6.

Nunc quam rem vitio dent, quæſo animum advortite. Andr. Prolog.

Favete, adeſte æquo animo, & rem cognoſcite, ut pernoſcatis, ecquid ſpei ſit reliquum. ibid.

Cum ſilentio animum attendite, ut pernoſcatis, quid ſibi Eunuchus velit. Eunuch. Prolog.

Si ſenſero hodie quidquam in his te nuptiis fallaciæ conari. Andr. 1.2.

Cave te eſſe triſtem ſentiat. ſcil. *pater.* Andr. 2.3.

Cùm, ibi me adeſſe, neuter tum præſenſerat. Andr. 5.1.

Modóne id demum ſenſti Pamphile? ſcil. *te miſerum eſſe.* Andr. 5.3.

Advorti hercle animum. Ich habs wol gemerckt. Eunuch. 3.1.

Quot res dedere, ubi poſſem perſentiſcere, ni eſſem lapis? Heaut. 5.1.

Ne paullulum quidem ſubolet, amicam eſſe hanc Cliniæ: Ich ſpüre es gantz und gar nicht/ꝛc. ibid.

Numquid patri ſubolet? nil etiam. Phorm. 3.1.

Annon ſex totis menſibus priùs olfeciſſem, quàm ille quidquam cœperat? Adelph. 3.4.

Ne nos inter nos congruere ſentiant. Heaut. 3.1.

Senſiſti, illos me incipere fallere. ibid.

Ne tu id perſentiſceres. Heaut. 4.4.

Subſenſi id quoque illos ibi eſſe. Heaut. 3.1.

Si me ſenſerit eum quæritare. Adelph. 3.3.

Patrem noviſti ad has res, quàm ſit perſpicax. Heaut. 2.2.

Alios tuam rem credidiſti, quàm te, animadverſuros magis? id eſt, *curaturos?* Phorm. 3.1.

Primum hoc aures tuæ crimen accipiunt. in Verrem pag. 231.

Perattentos animos habere. in Verr. p. 307.

Adhibere aures. pro Arch. p. 347.

Adeſtote omnes animis. pro L. Syll. p. 320.

Adhibete animos, & mentes veſtras. de Aruſp. Reſp. pag. 471.

Aures ad hanc diſputationem patent. Epiſt. ad Fam. libr. 3. p. 73.

Verbum ipſum omnibus modis animi & corporis devorabat. Sect. 12.

Me

Me attentiſſimis animis ſummâ cum benignitate auditis. Sest. 16.

Nihil unquam videbatur tàm populare, ad pop. Rom. aures accidiſſe. Sest. 53.

Verbum iucundum & honorificum ad tuas aures accidit. Vat. 74.

Aliqui ſermones hominum ad aures veſtras permanarunt. Corn. 151.

Literis eius famâ & nuncijs celebrantur aures quotidiè meæ novis nominibus gentium. Provinc. 165.

Oratio non prætervecta eſt aures veſtras, ſed in animis omnium penitùs inſedit. Corn. 128.

Æſtatem unam cum plures aures referſit iſtis ſermonibus. Rab. 178.

Percipitis iam animis auditores. Cæl. 212.

Sæpè venit ad aures meas. Marc. 289.

Meæ aures dies ac noctes omnium præceptis & monitis patuerunt. Phil. 14. p. 529.

Quibus meæ & veſtræ aures calent. in Salluſt. 558.

Hæc ad populi Romani perveniunt aures. Philipp. 10. pag. 467.

Aures meas oneraſti tuo odio. Sall. in Cic. p. 549.

Cùm multos dies aures meas Acutilio dediſſem. Epiſt. ad Att. lib. 1. p. 10.

ide quibus hominibus aures ſint deditæ meæ. Epiſt. ad Att. lib. 2. p. 63.

olebam illum noſtrum familiarem ſermonem in alienas manus devenire. Ep. ad Att. lib. 1. p. 13.

tére aures querelis omnium. Epiſt. Qu. Fr. l. 1. p. 577.

d audiendum animos ereximus. Acad. l. 2. p. 8.

cuo animo illum laudabam & magno ſtudio. ibid.

m Heraclitum ſtudiosè audirē contra Antiochum differentem Acad. l. 2. p. 9.

hil præter auditum habeo. 1. Off. p. 15.

entos animos ad decori conſervationem tenebimus. 1. Offic. pag. 52.

n animum attenderis. Off. l. 3. p. 113.

endum eſt ne aſſentationibus patefaciamus aures, nec adula- nos ſinamus. 1. Off. p. 37.

Avellendi. Avertendi.

Abwenden / Abrechen / Abzerren/Zertrennen/ Ablencken.

HOc ſimulacrum iſte è ſigno Cereris avellendum, aſportandumq́; curavit. in V.226.a

Poma ſi cruda ſunt, ex arboribus avelluntur: ſi matura, decidunt. de Sen. 52.a

Avellere, atq; abſtrahere filium de matris complexu. pro Font. 283.b

Vt perpetuum dolorem avulſus à meis ſuſtinerem. pro Dom. 242.b

Avulſum à ceteris. de Or.144.b

Si aliter fuerit (quod dij omnes avertant!) reip. vicem dolebo. Att. 279.b

O dij immortales! avertite & deteſtamini quæſo hoc omen. in At.193.a

Atq; hoc quidem deteſtabile omen avertat Iupiter. & 232.a

Quod dij omen avertant. Ep.189.a

Cæſar Antonij furorem à pernicie reipubl. avertit. in A.192.a

Ego verò Auſtro miras gratias ago, qui me à tantâ infamiâ averterit. At.256.b

Ibes avertunt peſtem ab Ægypto. de N.21.b

Et certè, niſi is Antonium ab urbe avertiſſet, periiſſent omnes. At. 274.a

Puer qui à cervicibus noſtris avertiſſet Antonium. ibidem. 283.a

Auferendi. *Vide etiam* Furti.

Entziehen/ Wegthun/ Vmbſtoſſen.

S*Vbduc cibum athletæ: ferre non poterit.* Tuſc.183.b

Subducere id, quo nititur adverſariorum cauſa. de In.80.a

Neſciunt, ſe illarum rerum fundamenta ſubducere. de Finib. 150.b

Augendi, Amplificandi. Multiplicandi. Exaggerandi.

Vermahnen/Großmachen/Erweiteren/Zunehmen/Wachſen.

INſanum magnum mulier negotium, metuoq; ut poſſiem hodie emolirier. Bacch. 4.3. v.1. &2. *Veteres cùm aliquid vehemen- extollerent, ſoliti ſunt tanquam exclamantes orationi ſuæ vocem μανία inſerere. Vnde manarant illæ locutiones:* μανικὸν, ὅσον μέγα, *&* Inſanum magnum. *Vide* Iſaac. Caſaub. *ad Athen. lib.* 13. *c.* 5.

Atticam hodie civitatem maximam maiorem feci, atq; auxi civi fœminâ. Perſ. 4.3.5. v.6.

Id duplicabit furtum. Pœn. 3.1. v.61.

Ad optimam præclaramq; prædam hic velut cumulus accedit. pro Sex. Roſc. p.39.

Hæc aliis cumulant atq; adaugent. pro S.R. p. 47.

Fines Imperij propagabis. Phil. 13. p. 553.

Vitium ventris, & gutturis non modò non minuit ætas hominibus, ſed etiam auget. Cœl. 109.

Acceſſionem adiungit ædibus. Off. l.1. p. 55.

Vt aliorum ſpoliis noſtras facultates, copias, opes augeamus. Off. l.3. p. 108.

Auxit benevolentiam conſuetudo. de Amic. p. 195.

Quantis in anguſtiis veſtra gloria dilatari velit. Somn. Scip. pag. 147.

Iſte ardet furore, nec remittit aliquid, ſed indies ingraveſcit. Att. 158. b

Sic hic morbus vehementiùs vivis ingraveſcit. in C. 103. b

Medicus morbum ingraveſcentem ratione providet. de D. 111. b in Ant. 221. a

Et corpora quidem defatigatione & exercitatione ingraveſcunt, animi autem ſe exercendo levantur. de Sen. 84. a

Cùm ingraveſceret annona, ut iam fames timeretur. pro Dom. 215. a

Iam à primâ ætate me omnis doctrina liberalis delectavit: tamen hoc ſtudium quotidiè ingraveſcit. E. 49. a

Nunc apud Oratores ipſe numerus increbuit. Or.263.a

Cum hoc neſcio quomodo apud eos increbuiſſet, me &c. Orat.91.b

Nonnullorum ſermo iam increbuit, ſe &c. de Op.243.b

Hi quorum ſermo imperitus increbuit. in Or.198.b

Hac conſuetudo qua increbuit. in A.260.b

Sed ait rurſus idem increbuiſſe eam funerum magnificentiam, qua nunc ferè Romæ eſt. de Leg.183.a

Ventus increbeſcit. Ep.105.a

Augurandi. *Vide* Ominandi.

Advocandi. *Vide* Vocandi.

Auſcultandi. *Vide* Audiendi.

Auſpicij. *Vide* Ominandi.

Autoris. Cauſæ. Principij.

Vrſach ſein/Anmahnen/Anlaß geben.

E*Go caput huic argento fui hodie reperiendo.* Aſin.3.3. verſ.140.

Impero, autorq́ſum. Aul.2.2.v.73.

Me ſuaſore atq; impulſore id factum. Moſtell.3.3.v.13. & Mil.4.3.v.1.

Quid mihi nunc autor es ut faciam? hem illic eſt huic rei caput. Andr.2.6.v.27.

Factum id conſilio meo. Andr.3.2.v.22.

Quantam feneſtram ad nequitiam patefeceris. Heauton.3.1.verſ.72.

Putant quidquid factum, ex te ortum eſſe. Eunuch.5.4.verſu 44.

Tute hoc intriſti, tibi omne eſt exedundum. Phorm.2.2.v.4.

Omnium Architectum & machinatorem rei unum eſſe ſcio. pro S R.p 92.

Alicui principem exiſtere ad aliquid. pro Arch.p.345.

Anſam retinere omnium controverſiarum. pro Cæcinn. pag. 592.

Tu Cæſari cauſam contra patriam inferendi belli dediſti. Phil. 2. 358.

Quæſtuoſiſſimi huius belli ſemen tu fuiſti. Phil. 2. 359.

Suo tempore totius huius ſceleris fons aperietur. Philipp. 14. 557.

Ex quo fonte Senator iſte promanat. Cœl. 98.

Ex uno fonte omnia ſcelera manare videtis. Philipp. 13. pag. 526.

Ex quo ortum eſt officium, ſatis ferè diximus. 1. Off. p. 25.

Ex quibus honeſtas officiumq́; manaret. ibid.

Hinc venena, hinc falſa teſtamenta naſcuntur. Offic. libr. 3. p. 113.

Authoritatis. *Vide* Honoris.

Auxilij. *Vide* Adiuvandi.

B

Baſiorum. *Vide* Oſculandi.

Belli. Legionum. Pugnæ. Exercitûs. Armaturæ. Armorum. Obſidionis. Prælij. Induciarum. Signorum. Militiæ. Duelli. Certaminis.

Krieg führen / Streitten / Kempfen / Kriegsoberſter / Lager / Fehnlein / Schlachtordnung / Lermen ſchlagen / Zufeld liegen / Den feind ſchlagen / Feldgeſchrei / Kriegslohn empfangen / Belägern.

Bellum gerere cum aliquo. Amph. Arg. 1. v. 2.

Cernere cum hoſtibus. Amph. arg. 2. v. 3.

Amphitruo præfectus eſt legionibus. Amph. Prol. v. 100.

Caſtris illicò producit omnem exercitum. Amph.1.1.v.62.
Theleboæ ex oppido legiones educunt ſuas nimis pulchris armis præditas. Amph.1.1.v.63.
Viri diſtributi, diſpoſiti ordines. Amph.1.1.v.65.
Contra hoſtes ſuas legiones inſtruunt. Amph.1.1.v.67.
Pro ſe quiſque edit, ferro ferit, tela frangunt, boat cœlum fremitu virûm: ex anhelitu, ſpiratu, atq; nebulâ conflati cadunt vulneris vi & virium. Amph. 1.1.v.76. & ſeqq.
Inducere equites dextrâ. Amph.1.1.v.87.
Equites ab dextrâ maximo cum clamore involitant, impetu alacri fœdant, & protrahunt hoſtium copias. Amphitr. 1. 1. verſ.90.
Vertentibus Telebois telis complebantur corpora. Amph.1.1.v.94.
Hæc eſt illi pugnata pugna. Amph.1.1.v.96.
Prælium id tandem diremit nox interventu ſuo. Amphitr.1.1. v.98.
Ire in exercitum Amph.1.1.v.245.
Victores victis hoſtibus legiones reveniunt domum duello exſtincto maximo atq; internecatis hoſtibus. Amph.1.1.v.33.
Tubæ vtrinq; canunt contra, conſonat terra, clamorem utrinque efferunt. Amph.1.1.v.73.
Pugnatâ illâ pugnâ frater trudebat fratrẽ haſtâ & galeâ. Amph. ſc. DI voſtram fidem.v.16.
Noli duello Amphitruonem perdere. Amphitr. ſc. Quis tam. v.27.
Pugnam inire. ibid.v.37.
Latrones hoſtes bello & virtute contudi. Amph. ſc. Quis tam. v.54.
Vi vertebant piraticâ. ibid.v.57.
Pulchrè gliſcit prælium. Der Krieg reiſt ein/nimbt zu. Aſin. 5. 2.v.68.
Legiones copiaq; exercitûs eorum vi pugnando periurijs noſtris potiti. Aſin.3.2.v.8.
Pugnam facere in aliquo. Aul 3.4.v.13.
Bellum Ætolis eſſe dixi cum Alijs foris: illis fient prælia. Capt. prol.v.58.
Poſtquam belligerant Ætoli cum Alijs. Capt. prolog. verſu 23.
Si in ſingulis ſtipendiis is ad hoſtis exuvias dabit. Epid. 1. 1. v.36.

Virtu-

Virtute atq́ auſpicio Epidici cum prædâ in caſtra redeo. Epid. 3.2. verſ. 22.

Ad legionem quomitant, adminiculum eis dabant, ubi emeritum eſt ſtipendium. Moſt. 1.2.v.48.

Eduxi omnem legionem, ex obſidione in tutum induxi manipulares meos. Moſt 5.1.v.6.

Herus meus elephanti corio circumtentus eſt, h.e. *eſt fortis miles.* Mil. 2.2.v. 8.

Viden? hoſtes tibi adeſſe? tuoq́ tergo obſidium ante mœnia: Aliquâ nos mitte, circumduce exercitum, curre in obſidium perduelles, noſtris præſidium para, intercludito inimicis commeatum, tibi inveni viam, quâ cibatus commeatusq́ adte, & legiones tuas tutò poſſit pervenire. Mil. 2.2.v.64.65. 66.67. 68. 69.70.

Centuriare manipulares. Mil.3.2.v.3.

Vt ubicunq́ cum hoſtibus congrediar. Pſeud.2.1.v.6.

Atq́ ad hoc meas legiones adducam: ſi hoc expugno. Pſeud. 2. 1. v. 12.

Sed quid ceſſamus prælium committere. Perſ. 1. 3. v.32.

Eleuſipolim Perſæ cepére urbem in Arabiâ. Perſ.4.3.v.37.

Suarum in pugnâ virium victoriâ me emit. Pſeud.4.7.v.74.

Nunc omnes voco contra. Stich. 5.5. v.31. Ich will es mit allen wagen/Ich biet jhnen allen ein Trutz.

*Satis alicui eſſe.*Ibid.*Ger.* Einem gewachſen ſein. *Sic* Perſ.1.1.v. 27. *DIsne advorſer, quibus ſat eſſe non queam?*

In medium huc agmen cùm vecti Donax, Tu Simalio in ſiniſtrum cornu: tu Syriſce in dexterum: ubi centurio eſt Sanga, & manipulus furum? Eun.4.7.

Videre videor iam diem illum, cùm hic egens profugiet aliquò militatum. Adelph.3.4.

Pompeius bellum in Affricâ confecit, victorem exercitum deportavit. pro Pom. 15.b.

Bellum Italiæ terrâ mariq́ inferamus. Att.135.a.152.a.

Inferre bellum alicui. Offic.16.b.

Inferre arma alicui. Offic.330.a.

Inferre famem ſuis civibus, & vaſtitatem Italiæ. Att.144.a.

Inferre ſigna patria. pro Flac 147. a.

Ille furens infeſta iam patriæ ſigna inferebat. in A. 108.b.

Galli cum M. Fonteio ferrum ac manus contulerunt. pro Font. 276.b.

Conferre ſigna cum hoſtibus. in P.90.a.
Caſtra caſtris collata in Theſſaliâ audiebamus. de D.132.a.
Conferre pedem. pro Planc.268.a.
Sanxerunt ne quis ſuorum civium caſtra Imperatorum P. R. iniret. pro.Cor.59.b.
Omnia facere omnis debet, ne armis decernatur. Att.102.a.
Certamen quod ferro decernitur. de Or. 138.a.
Sed utinam meo ſolum capite decernerem. Att.136.a.
Pendeo animi expectatione Corfinienſi, in qua de ſalute reip. decernitur. Att. 122.a.
Vno iudicio de fortunis omnibus decernitur. pro Qu.1.b.
Duo ſunt genera decertandi: unum per diſceptationem, alterum per vim. Off.7.b.
Cum multis conſularibus tantâ contentione decertavi, quantâ nunquam antea. Epiſt. 64.a.
Demoſthenes & Aeſchines inter ſe decertare ſoliti ſunt. de Finib. 12[illegible].a.
Depugnare cum aliquo. At.106.a.
Aiax depugnaturus cum Hectore. Tuſ.219.a.
Si voluptatis cauſsâ Torquatus cum Gallo apud Aniene depugnavit provocatus. de Fin.80 a.
Vtrum turpi pace nobis, an miſero bello eſſet utendum. Att.131.b.
De manibus audaciſſimorum civium delapſa arma ceciderunt. Off.16.a.
Conceſſa tibi â patribus iſta poteſtate arma ceciderunt, reſtincta iſta ſeditio eſt. de Leg.
Omnibus iſtis latronibus auctoritate ipsâ ſenatus iam pridem de manibus arma cecidiſſent. in An.
Quibuſcum bellum gerimus. ad Heren.l.4.p.84.
Socii noſtri cum belligerare nobiſcum vellent. ad Herenn. libr. 4. pag. 87.
Arma qui tulerint. ad Her.l.4.p.115. (pag. 145.
Exercitus in Macedoniam contra Philippum mittitur. de Inv.l.1.
Quàm maxime contra Annibalem copiæ ſunt. de Inv.l.1.p.14.
Tenere arma. de Orat.l.1.p.277.
Ad pugnandum arma ſunt ſumpturi. de Orat.l.2.p.368.
Quod Reipublicæ causâ cum ex ſenatusconſulto ad arma vocaſſet. de Orat.l.2.p.382.
Non vidit bello flagrantem Italiam. de Orat.l.3.p.454.
Cur de perfugis noſtris copias comparant contra nos? Orat.ad Brut. p.692.

Vis belli ac turba movetur. pro S.Roſc.p.68.
*Ab armis recedere.*pro.Sex. Roſc.p.80.
Prælium cùm committunt boni Imperatores, hoc ſolent facere, ut in eo loco, quo fugam hoſtium fore arbitrentur, milites collocēt, in quos, ſi qui ex acie fugerint, de improviſo incidant. pro S.Roſ. pag.89.
*Arma capere.*pro S.Roſc.p.80.
Facere bellum populo cuidam. in Verr. p.189.
Civitati bellum indicere atq; inferre. Ibid.
Bellum indicere alicui. in Verr.p.446.
Bello ardet Italia. in Verr.p.480.
Arma capere, & bellum facere in Verr.p.497.
Nationum Allobrogum & reliquias armis ſuis conficiat atq; opprimat. pro Font. p. 579.
Nefario furore audaciâq; inſtinctus bellum ſacrilegum ſemper impiumq; habuit indictum. In Verr.p.265.
Ad arma ire in Ver. p.204.
Arma Saturnini oppreſſa ſunt, etiamſi è repub. Remp. non vulnerârunt. pro Mil. 297.
Neq; ego illa nec ulla unquam arma ſecutus ſum. pro Marc. 286.
Arma ab aliis poſita ſunt, ab aliis erepta. Marc.p. 291.
Meo iudicio & voluntate ad ea arma profectus ſum, quæ ſumpta erant contra te. pro Lig.pag.295.
Omnium gentium arma in ſe convertere. pro Deiot.p.312.
Cum hoc iſto tempore ſtant cum gladiis in conſpectu Senatûs. Phil. 2 p.341.
Cum hoſtibus de vitâ dimicatur. ad Her. lib.[illegible] p.150.
Pro legionibus in hoſtes ſe immiſit medius. ad Her.l.4.p.121.
Auxilia quædam in oppidum recepit. de Inven.lib.2.p.247.
Nullum nobis certamen cum iſtis eſſe debet. de Orat. l. 2. p. 384.
Telum iacere venenatum. pro Quint.1.p.3.
Res ad manus atq; ad pugnam venit. in Verr.p.498.
Fuſi pleriq; ſine mente ac ſine ullo ſenſu iacent, & cum aſpexiſſet, non ſe Prætoris convivium, ſed ut Cannenſem pugnam nequitiæ videre arbitraretur. in Verr. p.498.
Cum Fonteio ferrum ac manus contulerunt, multo eius labore, ac ſudore ſub populi Romani imperiumq; ditionemq; ceciderunt. pro Font.p.369
Pugnare inter ſe, atq; contendere. pro Arch.Poet.p.353.
Repentè Antonius in aciem ſuas copias de vico produxit. Ep. ad Fam.l.10.p.310.

Verebar

Verebar ne ſi antequam ego incepta perficerem, prælium confectum eſſet. Ep.ad Fam.l.10.p.316.

Committere prælium. Ibidem.

Ex prælio integer diſceſſit. Ep.ad Fam.l.10.p.319.

Acriter & vehementer præliatus ſum. Ep.Att.l.1.p.23.

Quas ego pugnas & quantas ſtrages edidi? Epiſtol. Attic. libr. 1. pag. 24.

Vt in præſentiâ tecum committere prælia velit. Epiſt. Attic. libr. 8. pag. 258.

Certare cum aliis pugnaciter de aliquâ re. Acad.l.2.p.35.

Non obteſtandi causâ cum aliquo pugnare. Acad.l.2.p.45.

Pugnas omninò, ſed cum adverſario facili. Academ. libr. 2. pag. 43.

Intendi longiùs acies non poteſt. Acad l.2.p.42.

Cùm autem Poſthumus Dictator cum Octavio Manilio Tuſculano prælio dimicaret in noſtrâ acie, Caſtor & Pollux ex equis pugnare viſi ſunt. de Nat.Deor.lib.2.p.82.

Voluptatum calculis ſubductis prælium ineunt. de Fin. libr. 2. pagin.153.

Cùm pericula præliorum iniret audaciùs. de divin.l.1.p.177.

Ne tuam cauſam, in quâ tibi cum Diodoro magna luctatio eſt, deſeras. de Fato. p.278.

Maximè tibi de hoc ipſo cum Diodoro certamen eſt. Ibid.

In medios ſe immittere hoſtes. Qu. Tuſc.l.1.p.344.

Ferro decertare, Qu. Tuſc.l.2.p.274.

Pugnare inter ſe viderentur. Off.l.2.p.67.

Quia nunquam poſſet utilitas cum honeſtate pugnare. Off. libr.3. pag.102.

Quod non utilia cum honeſtis pugnarent. Off.l.3.p.112.

Ibi vero non modò cum hoſtibus, verùm etiam cum fluctibus dimicare melius fuit. Off.l.3.p.138.

Omni ſtudio ad bellum incumbere. pro Leg Man.p.635.

Bello aliquem laceſſere, ac tentare. pro Leg. Man.p.616.

Dico eius adventu maximas Mithridatis copias omnibus rebus ornatas atq; inſtructas eſſe deletas, ſummis obſidionis periculis liberatam urbem. pro Leg. Man.p.635.

Sæpiùs cum hoſte conflixit, quàm quiſquam cum inimico concertavit, plura bella geſſit, quàm cæteri legerunt, plures provincias confecit, quàm alii concupiverunt. pro leg.Man.p.638.

Africa teſtis, quæ magnis oppreſſa hoſtium copiis eorum ipſorum ſangui-

ſanguine redundavit. pro leg. Man. p. 639.
Italia cum ſervili bello tetro periculoſoq; premeretur. Ibid.
Bellum extenuare, imminuere, tollere, ſepelire. pro leg. Manil. pag. 6.9.
Longè à domo bellare, & propugnaculis imperii. pro leg. Man. pag. 640.
Bellum alicui tranſmittere. pro Leg. Man. p. 644.
Hic ad omnia veſtra memoria bella conficienda divino quodam conſilio natus eſſe videtur. pro leg. Man. p. 649.
Bellum conficere. pro leg Man. p. 651.
Pro ſalute communi arma capere. pro C. Rabir. p. 155.
Arma contra aliquem ferre. pro. Cn. Rab. p. 162.
Arma capere. pro. C. Rab. p. 164.
Inferre bellum patriæ. in L. Cat. p. 174.
Bellum alicui indicere. in Lu. Cat. p. 182.
Numquam in acie pertimuit, armatus ſæpè in hoſtiũ manum multitudinemq; ſe immiſit. pro Font. p. 585.
Bellum inteſtinum ac domeſticum, poſt hominum memoriam crudeliſſimum ac maximum me uno togato duce & imperatore ſedetur. in L. Catil. p. 191.
Bellum alicui facere. in L. Cat. p. 202.
Armis expellere aliquem. in Cat. p. 203.
Bellum gerere cum aliquo. in Cat. p. 205.
Æternum bellum ſuſcipere. in L. Cat. p. 216.
Agitare rem militarem. in L. Mur. p. 227.
Cùm armis pellendum à ſuis mœnibus cenſuiſſent. pro L. Flac. pag. 287.
Cum fugitivis fortiter bellum geſſerat. pro L. Flac. p. 305.
Ad ferrum, ad flammam vocari. pro. L. Flac. p. 305.
Dimicare armis. Orat, ante exilium. p. 364.
Cum apertis hoſtibus bellum gerere. Orat. poſt reditum. pagin. 391.
Acerbum bellum inteſtinumq; ſuſcipere. pro Domo. p. 424.
Speravit eiſdem ſe copiis cum illo poſſe confligere. pro Domo. pagin. 426.
Cum his furiis & facibus, cum his inquam exitioſis prodigiis ac penè huius imperii peſtibus bellum mihi inexpiabile dico eſſe ſuſceptum. de Aruſp. Reſp. p. 463.
Cum ſalutis defenſoribus bellum ſibi eſſe gerendum iudicarunt. Sest. 4.

Vicaſſim

Vicatim homines conſcribebantur, decuriabantur ad vim, ad manus, ad cadem, ad direptionem incitabantur. Sect. 15.

Non ille mihi legitimam aliquam contentionem, ſed vim, arma, exercitus, Imperatores, caſtra denuunciavit. Sect. 11.

Veteres copiæ & effuſa ac ſuperata illa Catilinæ manus importuna eſt renovata. Sect. 22.

Contendere contra tribunum plebis privatis armis. Sect. 22.

In hanc Reip. navem fluitantem in alto tempeſtatibus, armatæ tot claſſes incurſuræ videbantur. Sect. 23.

Claſſibus ſe eam navem oppreſſuros minitabantur. Sect. 23.

E terreſtri præſidio milites colligere, quos in navibus collocet. in Verr. p. 593.

Eſt vobis auctor, vir bellorum omnium maximarumq; rerum peritiſſimus Servilius, cuius tantæ res geſtæ terrâ mariq; extiterunt, ut cùm de bello deliberetis, auctor vobis gravior eſſe nemo debeat. pro Leg. Man. p. 654.

In re militari cùm ſummi conſilii, & maximi animi, tum verò uſu quoq; bellorum gerendorum inprimis eorum hominum, qui nunc ſunt, exercitatus. pro Font. p. 581.

Virum ad labores belli impigrum, ad pericula fortem, ad uſum, ad diſciplinam peritum, ad conſilia prudentem, ad curſum fortunamq; felicem, domi vobis ac liberis veſtris retinere. pro Font. pag. 583.

Ducem ſe militibus præbuit. Vat. 87.

Vigebant ſtudia rei militaris. Cæl. 94.

Milites dimittere. Ep. ad Fam. l. 3. p. 63.

Movere caſtra. Ep. ad fam l. 3. p. 69.

Excluſi eos, qui me in caſtra, & qui trans Taurum perſequi non poſſent. Ep. ad fam. l. 3. p. 74.

Quid erat quod me perſequerentur in caſtra. Ibid.

Diffidere militibus. Ep. ad fam. l. 7. p. 187.

Poſtquam itum eſt ad arma. Ep. ad fam. l. 10. p. 311.

Brutum decem ac ſeptem cohortes, & duos non frequentes tyronum legiones, quos conſcripſerat, Antonium habere audio. Epiſt. ad fam. l. 10. p. 318.

Quamvis in magnam deſcendat vitæ dimicationem. ad Her. libr. 4. pag. 118.

Non luctabor tecum Craſſe amplius. de Orat. l. 1. p. 288.

Contendere cum aliquo. pro Quint. p. 1.

Tecum mihi res eſt. pro Sex. Roſc. p. 65.

Contendit

Contendit humilitas cum dignitate, de amplitudine. pro Sex. Roſc. p.84.

Si certamen inter aliquos ſit, cui potiſſimùm delatio detur. in Verr. pag.110.

In agendo inferiores non futuri ſumus. pro Cæcin.556.

De capite, de famâ & liberis dimicare. Seſt.3.

Tota deniq; Italia ad omnem contentionem expedita eſt. Seſt. 19.

Erat mihi contentio non cum exercitu, ſed cum operis conductis, ad diripiendam urbem concitatis. Seſt.10.

Cum amentiſſimo Tribuno plebis cùm decertaſſem, cum conſulibus dimicarem. Seſt.22.

Ad arma vocarent, qui ne veſtitu quidem defendi Remp. ſiviſſent. Seſt. 23.

Inſtructa acie pro ſalute populi Romani victoriâque voviſſem. Seſt. 25.

Cædem à vobis veſtriſq; liberis, vaſtitatem, incendia, rapinas meo dolore luctúq; depuli. Seſt. 25.

Cum propè vim piſtorum armorum profugiſſet. Seſt.26.

Externa bella regum, nationum, iam pridem extincta ſunt. Seſt. 26.

Conſilio & auxilio bonorum oppugnare Rempublicam. Seſt. (27.

Antiochus Magnus magnâ belli contentione terrâ mariq; ſuperatus eſt. Seſt.p.30.

Cum Armeniorum Regem Tigrane grave bellum perdiuturnumq; geſſimus. Seſt.p.30.

Ille iniuriis in ſocios noſtros inferendis bello propè nos laceſſivit. Seſt.30.

Atq; etiam cùm ad fluvium Sagram Crotoniatas Locri maximo prælio deviciſſent. De nat. Deor. lib.2 p.52.

Reſpublica à facinoroſiſſimis ſicariis & à ſervis eſt oppreſſa, atq; occupata. Seſt.41.

Fuiſtisne ad arma ituri? Seſt.41.

Ad ferrum, ad faces, ad quotidianam cædem ſe cum exercitu contulit. Seſt.44.

Bellum intulit quieſcentibus. Seſt.47.

In Hiſpania duriſſimo bello cum Metello & in claſſe, & in exercitu fuit. Corn.127.

Acerrimis illis & maximis præliis Sicyonenſi & Darienſi interfuit. Corn.127.

Maxima bella nobis inferantur. Corn.142.

Bella

Bella maxima geſſit, & confecit. Corn.147.
Bellum nobis propè iuſtum intulerunt. Prov.152.
Bellum cum maximis tyrannis conſulari exercitu & imperio confectum eſt. Provin.162.
Inſtaurata ſunt maximi belli reliquiæ & incitatæ. Provin. 164.
Bellum in Galliâ geſtum eſt maximum. prov.164.
Omnia flammâ & ferro delere voluerunt. prov.165.
Ipſis indixi bellum & inimicitias. prov. 165.
Ortum repentè bellum Allobrogum, atq; hac ſceleratâ coniuratione excitatum præliis fregit. prov.169.
Sibi cum iis, quos armatos vidit, contra populum Romanum bellandum eſſe duxit. provin.169.
Cum acerrimis nationibus & maximis præliis feliciſſimè decertavit. prov.169.
Noſter exercitus & arma populi Romani has regiones peragrarunt. prov.160.
Arma in templo Caſtoris conſtituebantur ab eo latrone. Piſ.181.
Mihi certamen fuit cum Mario. Piſ.186.
Arma in templo Caſtoris luce, & palàm comportantur. Piſ. 187.
Bellum hoc hic ordo aut populus ſuſcepit. Piſ.199.
Nefarium & crudele bellum iſtis intuliſti. Piſ.214.
Dyrrhachii milites domum, in quâ iſtum eſſe arbitrabantur, obſidere cœperunt. Piſ.218.
Omnia bella iure gentium conquieſcebant. Rab.279.
Omnes ad illa arma fato neſcio quo Reipublicæ miſero funeſtoq; compulſi ſumus. Marc.285.
Civile bellum tantum & tàm luctuoſum excitaverunt. Marc. 287.
Iisdem in armis fuit. Ligar.296.
Contra te ipſum Cæſarem eſt congreſſus armatus. Lig.296.
Quid tuus ille diſtrictus in acie Pharſalicâ gladius agebat? Ligar.296.
Belli civilis incendium ſalute patriæ reſtinxiſtis. Marc.291.
Perfuncta eſt Reſpublica hoc miſero fataliq; bello. Marc.141.
Bellum ſubitò exarſit. Lig.294.
Tecum in acie fuit contra Pharnacem. Deiot.311.
Omnia omnium arma contra te unum excitavit. Deiot.312.
Iſte ardebat ſtudio ipſius belli. Deiot.117.
Deiotarus familiam veſtram abiectam, & obſcuram è tenebris in lucem vocavit. Deiot.317.

Fami-

Familijs omnibus bellum nefarium indicere. Deiot.718.

In Cicilia & Syria bella geſſerunt. Deiot.318.

Qui non bellum eodem tempore mihi indixerit. Philipp. 2. p. 338.

Cùm inferri patriæ bellum nefarium viderem Phil.2.347.

Obeam causam meâ culpâ civile bellum natum eſt, Philipp. 2.p. 347.

Civile bellum natum, conflatum, & ſuſceptum eſt tuâ operâ. Phil.2.365.

Ter depugnavit Cæſar cum civibus in Theſſaliâ, Africâ & Hiſpaniâ. Phil. 2.367.

Bellum nefarium contra fortunas noſtras ab homine profligato, & perdito non comparatur, ſed geritur. Phil.2.384.

Armis decernere. Phil 3.398.

Hoc bellum non ex diſſenſione partium, ſed ex nefariâ ſpe perditiſſimorum civium excitatum eſt. Phil.5.419.

Huius ſingulari clementiâ & manſuetudine bellum acerbiſſimum eſt reſtinctum. Phil.5.422.

Pacis nomine bellum involutum reformido. Phil.7.442.

Non illi ſenatus, ſed ille populo Romano bellum indixit. Phil. 7. p. 445.

Bellum contra Antonium ſuâ ſponte ſuſcepit. Philipp. 8. p 447.

Quiſquam bellum timet, qui nos coacti id ſuſcepimus. Philipp. 10.p. 471.

Pro populi Romani ſalute arma ceperunt. ibid.

Iidem acerrimi pro ſalute Bruti bellum gerunt. Philipp.10. p. 472.

Pro ſalute communi arma capiunt. Philipp.10.p.473.

Cum Dolobellâ hoſte decreto bellum eſt gerendum. Philipp. 11. p.483.

Tùm populum Romanum ad privatum bellum detulit. Phil. 11. p.484.

Veterani pro Republicâ arma ceperunt. Philipp. 11. pag. 49.

Cum impijs ſceleratisq́; civibus bellum ſuſcepimus. Philipp. 13. p.507.

Civile bellum concupiſcit. Phil.13.p.508.

Magnas res geſſi bellicas Phil.13.p.514.

Maiora bella geſſerunt. ibid.

Bellum contra patriam nefarium ſuſcepiſti. Philipp. 13. p. 527.

Bellum contra te gerunt. ibid.

Conflare bellum Ep.ad Fam.lib.5.p.118.

Si hoc expectandum ſit, totum bellum conficiam. Ep. ad Fam. lib. 5.p.128.

Sume arma. Ep.ad Fam.l.6.p.163.

Suadere inſtitui, ut bellum duceret. Ep. ad Fam.l.1 p.187.

Occultum bellum mihi indixit. Ep.ad Fam.l 8.p.235.

Civitas ad arma ijt. Ep. ad Fam.lib.8.p.238.

Lepidum caſtigare non deſtiteram, ut extingueret bellum. Epi. ad Fam. l.10.p.301.

Componere bellum. Ep. ad Fam.l.10.p.317.

Cum exercitu meo à confluente Rhodano caſtra movi. Epiſt. ad 10. p.319.

Vltra me caſtra poſuit. ibid.

Nos ſi alia hortarentur, ut bellum ſuſcitare velimus. Ep.ad Fam. lib.11.p.323.

Inprimis rogo te, ad hominem ventoſiſſimum Lepidum mittas, ne bellum nobis redintegrare poſſit. Ep.ad Fam.lib.11.p.328.

Bellum Reipublicæ indicere. Ep.ad Fam.l.11.p.337.

Nos confecto bello renovatum bellum gerimus. Ep. ad Fam. lib. 12.p.357.

Ille ex turbulentâ Republicâ, hic ex pace & victoriâ bellum excitavit. Ep.ad Fam.l.12.p.359.

Si contra importuniſſimos latrones arma cepit. Ep. ad Fam. l.12. p.360.

Omnibus meis bellum primus indixi. Epiſt. ad Fam. lib. 12. p.366.

M. Aneio legato imperavi, ut eas quinque cohortes ad reliquum exercitum duceret, coactoq; in unum locum exercitu caſtra in Lycaoniâ apud Iconium faceret. Epiſt. ad Fam. lib. 15. p.466.

Concitare bellum. Ep. ad Fam lib.15. p.467.

Depugnarem potiùs cum ſummo non dicam exitio, ſed periculo veſtro. Seſt. 24.

Adducta res in certamen eſt. Piſ.212.

Ferro inter ſe communiùs decertarunt. Piſ. 212.

Cum illâ ipsâ deterrimâ peſte ſæpiſſimè pro tuâ gloriâ contendi. Mil. 249.

Deinceps cum hoſte conflixit, & cum maiore numero hoſtium contendit. Phil. 14. p. 546.

Diſceptare armis. Ep. ad Fam. lib. 4. p. 113.

Simius non ſemiſſis homo contra me arma tulit, & eum bello cepi. Ep ad Fam. lib. 5. p. 128.

Tum enim bella gerere noſtri imperatores & duces incipiunt, cùm auſpicia poſuerunt. de Nat. Deor. lib. 2. p. 53.

Niſi eius augurio Rex Hoſtilius maxima bella geſſiſſet. de Nat. D l. 2. p. 53.

Tum ergò cum Zenone, ut accepimus, Arceſilas ſibi omne certamen inſtituit. Acad. Qu. lib. 1. p. 94.

Cùm bello Latino ludi votivi maximi primùm fierent: civitas ad arma repentè eſt excitata. de Divin. lib. 1. p. 128.

Cùm contra Hannibalem Legiones duceret. de Divin. libr. 1. p. 187.

Committere prælium. ibid.

Vt pro vitulis contra Leones ſummâ vi impetuq́ contendant. de Fin. l. 3. p. 207.

Magnum & difficile certamen inire. de Fin. l. 4. p. 225.

Quarum præſidio iniret illud difficile magnumq́ prælium. de Fin. l. 4. p. 226.

Concertationem alicuius rei tollere. Quæſt. Tuſcul. libr. 2. p. 349.

In certamen deſcendere. Qu. Tuſc. l. 2. p. 373.

Helvetij ſine dubio ſunt in armis, excurſionesq́ faciunt in provinciam. Ep. Att l. 1. p. 38.

Totam Italiam flagraturam bello intelligo. Epiſt. Attic. lib. 7. p. 224.

Bellum nullum noſtri adminiſtrant. Ep. Att. l. 7. p. 226.

Bellum Italiæ terrâ mariq́ inferemus. Epiſt. Att. lib. 9. pag. 266.

Bellum crudele & exitioſum à Pompeio ſuſcipi intelligebam. Ep. Att. l. 9 p. 274.

Cùm tàm peſtiferum bellum pararet. Epiſt. Att. libr. 9. pag. 293.

Quos contra me ſenatus armavit. Ep. Att. l. 10. p. 316.

Tibi bellum aliquod magnum & periculoſum adminiſtranti. Ep ad Qu. Frat. l. 1. p. 569.

Cum iјs bellum ſuſcepimus ſempiternum. Ep. ad Qu. Frat. libr. 1. p. 581.

Ad Mithridaticum bellum miſſus à ſenatu. Acad. Quæſt. lib. 2. p.3.

Cùm victor à Mithridatico bello revertiſſet, triumphavit. Acad. Qu. lib.2.p.4.

In bello magno rei militaris occupatio eſſe ſolet. Acad. Qu. lib. 2. pag.5.

Nec verò, ut fabulæ ferunt, dij bellis prœliiſq; caruerunt. de Nat. Deor.l.2.p.78.

Bellum cum aliquo gerere. de Fin. l.2.p.145.

Aut quod bellum ſuſceptum eſt ab eâ ſine conſilio deorum. de Divin.l.2.p.156.

Bellum alicui inferre. de Divin.l.1.p.177.

In aciem Latinorum irrupit armatus. de Divinat. libr. 1. pag.177.

Cùm fano Delphici Apollinis bellum nefarium intuliſſet. de Divin.l.1.p.190.

Ex quo factum, ut & viderentur virgines ferre arma contra, & nive Gallorum obruerentur exercitus. ibid.

Quibus portentis populo R. magna bella, pernitioſæq; ſeditiones denunciabantur. de Divin.l.1.p.197.

Aut belli adminiſtrationem prudentiùs, quàm Imperator coniecturâ aſſequetur. de Divin. l.2.p.216.

Manum ſibi, & copias feſtinas comparavit. Seſt. 43.

Maioribus præſidiis & copiis Reſpub. oppugnatur, quàm defenditur. Seſt.p.50.

Omnis noſter exercitus ſuperbiſſimo delectu, & duriſſimâ conquiſitione collectus, interijt. de Prov.p.158.

Tantum habebas exercitum, quantum tibi Senatus non dederat, ſed quantum tua libido conſcripſerat. Piſ. p.193.

In Macedoniam magnum exercitum tranſportavit. Piſ. pag. 198.

Caſtra movere. in Ver.p.430.

Non eſt tibi cum Pompeianis, ſed cum totâ Repub. bellum. Phil.13. p.529.

Ferre contra patriam arma illi cum Coriolano debuêre. de Amic. pag.197.

Contra quos arma fert. Phil.13. p.530.

Propter cuius periculum ad ſaga ivimus. Phil.14. p.532.

Bellum inexpiabile infert Conſulibus omnium latronum teterrimus. Phil.14.534.

Gerit

Gerit idem bellum cum Senatu populoq; Romano. Philipp. 14. 534.

Bellum grave Octavianum inſecutum eſt. Philipp. 14. p. 540.

Cum tribus Antonij legionibus equitatu conflixit. Philipp. 14. p. 542.

Amiſit maximam partem exercitûs. Piſ. 198.

Dimiſit reliquum exercitum. ibid.

Ex Syriâ exercitum educit. Piſ. p. 199.

Ille exercitum Cn. Domitij ampliſſimi viri ſuis tectis & copiis ſuſtentavit. Deiot. p. 311.

Qui contra conſulem privato conſilio exercitus compararunt. Phil. 3. p. 380.

Invictum exercitum ex Hiſpaniâ militibus conduxit. Philipp. 4. 401.

Tenetur, premitur, urgetur nunc ijs copiis, quas iam habemus, mox iis, quas paucis diebus conſules compararunt. Philipp. 4. pag. 405.

Civem ſceleratum & perditum Gallorum & Germanorum exercitu, peditatu, equitatu, & copiis inſtruis. Philipp. 5. pag. 408.

Exercitum tantum tàm brevi tempore ſummo ſtudio municipiorum coloniarumq; provinciæ optimè de Rep. merita & merentis conſcripſit, & comparavit. Phil. 5. p. 420.

Milites veteranos ſummo Reipub. tempore conſcripſit. Philipp. 5. p. 424.

Contra vim & auſpicia obſeſſo ſenatu ad opprimendam Rempublicam Brunduſio legiones accerſivit. Philipp. 6. pag. 430.

Contra patriam exercitum duxit. Phil. 13. p. 513.

Copias ſuo labore & periculo ad Reipub. non ad ſuum præſidium per ſe confecit. Phil. 10. p. 466.

Parthos times, quia diffidis copiis noſtris. Epiſtol. Fam. libr. 2. pag. 46.

Vexare aliquem copiis. Epiſt. Fam. lib. 2. p. 46.

Pergratum mihi feceris, ſi iſtas exiguas copias, quas habuiſti, quàm minimùm imminueris. Ep. Fam. l. 3. p. 63.

Vt coniungerem copias rogavit. Ep. Fam. lib. 10. p. 291.

Magnam perditi hoſtes ſibi acceſſionem feciſſent, ſi quas copias à Lepido abſtraxiſſent. Ep. Fam. l. 10. p. 295.

Auditâ re Hircius cum cohortibus viginti veteranis redeundo

Antonio, in ſua caſtra occurrit, copiasq; delevit omnes. Epiſt. Fam. l.10. p.311.

Itaq; quem exercitum neq; vendere ullis præmiis volui, nec eorum periculorum metu, quæ victorib. illis pertendebantur, diminuere debetis exiſtimare, retentam. Ep. Fam.l.10.p.315.

Loquebantur omnes te habere copias. Ep. Fam.l.11.p.354.

Parvis omninò iam copiis obſidebatur, quod magno præſidio Bononiam tenebat Antonius. Ep.Fam.l.12.p.355.

Magnas Romæ Panſa copias ex delectu Italiæ comparat. ibid.

Niti alicuius exercitu. Ep.Fam.l.12.p.358.

Quem ego exercitum quibuſcunq; potero rebus, ornabo. ibid.

Exercitus omnes, qui in Syriâ fuère, teneo. Ep. Fam.libr.12. pag. 360.

Neq; quò fugiat habet, neq; diutiùs ibi poterit tantum exercitum Caſſij ſuſtinere. Ep. Fam.lib.12.p.265.

Reſiſtere copiis. Ep.Fam.lib.14.p.447.

Mediâ nocte cum magnâ copiâ venit Clodius, cùm haberet fugitivorum deiectas copias. Ep. ad Att.l.4.p.114.

Exercitum luſtravi apud Iconium. Ep. Att. l.5.p.157.

Magnum numerum hoſtium concidimus. ibid.

Exercitum tenet multâ ſpe, & promiſſis. Ep.Att.l.7.p.218.

Quot in præſentiâ cohortes erga te habet Cæſar? Ep. Att. libr. 8. p.257.

Populi Romani exercitus Cneium Pompeium circumſidet, & vallo ſeptum tenet. Ep.Att.l.9.p.292.

Contra te hic ordo Conſulibus arma dedit, quæ non effugiſſes, niſi te ad arma Cæſaris contuliſſes. Phil.2.p.358.

Ego arma contra Conſules, contra patriam tuli. Phil.2.p.366.

Quid eſt aliud civili hoſti omnia arma ad bellum largiri? Phil.5. p.408.

Saga ſumſimus: arma cepimus. Phil. 12.p.500.

Cum iam in armis eſſemus. Ep.ad Att.l.8.p.252.

Illi armis diſceptari noluerunt. ibid.

Vt contra eum arma feras. Ep. ad Att.lib.9. p.278.

Ne contra Cæſarem pugnares. Ep. ad Att.lib.9.p. 80.

Si Sextus in armis permanebit. Ep.ad At.lib.14.p.424.

Contra metum, & vim ſuis ſe armis defendere. de Nat. Deor.li. 2.p. 100.

Expedire arma. Qu.Tuſc.l.2.p.362.

Conſiliis, diligentiâ noſtrâ celeriter de manibus audaciſſimorum civium

civium delapſa arma ceciderunt. 1. Off. p. 32.

Quæ res geſta eſt nunquam in bello tanta? quis triumphus conferendus? ibid.

Diceret ſe tertium triumphum deportaturum fuiſſe, niſi meo in Rempublicam beneficio, ubi triumpharet, eſſet habiturus. ibidem.

Qui arma contra ferunt. 1. Off. p. 35.

Qui nos in hoſtium numero habeat. Ep. At. l. 10. p 333.

Circumſidemur omnibus copiis. Ep. Att. l. 15. p. 473.

Romam venit cum magnâ manu. Ep. Att. 16. p. 506.

Cohortibus armatis circumſeptus ſenatus. Ep. Att. p. 645.

Exercitum in graviſſimo bello animadverſionis metu contineret. de Fin. lib. 1. p. 110.

Vt in expeditionem exercitum educerent. de Divin. l. 1. p. 186.

Et cùm Imperator exercitum, Conſul populum luſtraret. de Divin. l. 1. p. 197.

Cùm in expeditionem educturus eſſet. de Divinat. libr. 1. pag. 238.

Qui maximas copias duxit ad Troiam. Quæſt. Tuſcul. libr. 1. p. 336.

Suis fructibus exercitum alere non poſſet. 1. Off. p. 12.

Paratiores habuerunt exercitus, & fortiores. 1. Off. p. 31.

Tantum enim abfuit, ut illorum præſidio noſtram firmaremus claſſem, ut etiam à Rhodijs urbe, ſtatione, quæ extra urbem eſt, cõmeatu, aquâ denique prohiberentur noſtri milites. Ep. ad Fam. lib. 12. p. 367.

Cinximus vallo & foſſâ, aggere maximo, vineis, turre altiſſimâ, magnâ tormentorum copiâ, multis ſagittarijs, magno labore, apparatu, multis ſaucijs noſtris, incolumi exercitu negotium confecimus. Ep. Att. lib. 5. p. 158.

Magnum bellum impendet à Parthis. Epiſtol. Att. libr. 6. p. 180.

Qui hoc bello contra patriam arma cœperunt. Brut. pag. 538.

Ciuibus arma cogitas inferre, à quibus exercitum abducis, adverſus quos aciem ſtruis. Epiſt. Octav. p. 647.

Tantus Imperator in omni genere belli fuit, præliis, oppugnationibus, navalibus pugnis, totius belli inſtrumentis & apparatu. Acad. l. 2. p. 4.

Certamen cum aliquo inſtituere. Q. Tuſc. l. 3. p. 398.

Arma ſumere. Qu. Tuſc.lib.4.p.433.
Toto pectore trementem provocare ad pugnam. ibid.
In has clades incidimus. Off.l.2.p.75.
Cumq; de imperio certamen eſſet, cum rege generoſo ac potente. Off.lib.2.113.
Non ſuſcepiſſet bellum civile Cæſar. de Divin,l.2.p.220.
Rem bellicam adminiſtrari maiores noſtri niſi auſpicatò voluerunt. de Divin.l.2.p.242.
Patriæ bellum inferre. de Divin.l.2.p.257.
Qui ipſi bellum ſibi indixiſſent. de Fin.l.5.p.261.
Bellum gerere cum aliquo. Qu.Tuſc.l.3.p.307.
Arma contra aliquem ſumere. Qu.Tuſc.l.1.p.330.
In prælium aliquem mittere. Q.Tuſc. l.1.p.338.
Qui conſuetus es in armis æuum agere. Quæſt. Tuſcul. libr. 2. p.368.
Bello potiti ſunt. 1.Off.p.11.
Convenit dimicare pro patriâ Qu.Tuſc.l.4.p.430.
In Republicâ maximè conſervanda ſunt iura belli. 1. Offic. p 16.
Suſcipienda quidem bella ſunt ob eam cauſam, ut ſine iniuriâ in pace vivatur. ibid.
Poſſet aliquando ad bellum locus ipſe adhortari. ibidem.
Qui armis poſitis ad Imperatorum fidem cõfugiunt, quamvis murum aries percuſſerit, recipiendi ſunt. ibid.
Nationes devictas bello in fidem receperunt. 1 Offi. p.17.
Ex hoc intelligi poteſt, nullum bellum eſſe iuſtum, niſi quod aut rebus repetitis geratur, aut renunciatum antè ſit, & indictum. ibid.
Pompilius Imperator tenebat provinciam, in cuius exercitu Catonis filius Tiro militabat, cùm autem Põpilio videretur unam dimittere legionem, Catonis quoq; filium, qui in eadem legione militabat, dimiſit. ibid.
Monet ut caveat, ne prælium ineat. ibid.
Bella cum aliquo gerere. ibid.
Arma contra aliquem ferre. ibid.
De imperio decertatur, belloq; quæritur gloria. ibid.
Ea bella, quibus imperij gloria propoſita eſt, minùs acerbè gerenda ſunt. 1. Off.p.18.
Civiliter contendimus. ibid.
De imperio dimicabatur. ibid.

Cum

Cum altero certamen honoris, & dignitatis eſt, cum altero capitis & famæ: ſic cum Celtiberis, cum Cimbris bellum, ut cum inimicis gerebatur. Ibid.

Multi bella ſæpè quæſiverunt propter gloriæ cupiditatem. 1.Offic. pag. 30.

Sunt ad rem militarem apti. Ibid.

Bella gerere. 1. Off. p. 32.

Eorum conſilio ſæpè aut non ſuſcepta aut confecta bella ſunt, nonnunquam etiam illata. 1. Off. p. 32.

Bellum ita ſuſcipiatur, ut nihil aliud niſi pax quæſita videatur. Ibid.

Temerè in acie verſari & manus cum hoſte confligere, immane quiddam & belluarum ſimile eſt. 1. Off. p. 33.

Decertandum manu eſt. Ibid.

Bella aut de ſociis aut de imperio gerebantur. 1. Off. p. 74.

Tantum Italicum bellum propter iudiciorum metum excitatum eſt. Off. 2. p. 95.

Carthagini malè iam diu cogitanti bellum inferatur. de Sen. p. 155

Caſtra ad Cybiſtra, quod oppidum eſt ad montem Taurum, locavi. Ep. ad fam. l. 14. p. 462.

Ex eo loco caſtra movi. Ep. ad fam. l. 15. p. 464.

Cùm quidem C. Poſthumius Aruſpex oraret illum, ut ex expeditione educeret exercitum, id cùm Sylla feciſſet ante oppidum Nolam florentiſſima Samnitum caſtra cepit. de Divinat. libr. 1. pag. 186.

Cùm Aretium verſus caſtra moviſſet. de divin. l. 1. p. 187.

In foro etiam caſtra poſuit. paradox. 4 p. 433.

Beneficiorum. Benefaciēdi Meritorum. Beneficentiæ. Benignitatis. Liberalitatis. Munificentiæ. *Vide etiam* Officij. Studij. Benevolentiæ.

Wolthaten / Gutthaten / Beweiſen / Erzeigen / Eine Gutthat / wol / vbel anlegen / Freygebigkeit / Gutthätig / Wolverdient / Verpflicht / Schuldig / Verbunden ſeyn.

Archi-

ARchitectum eſſe benefactis. Amph. prol. v. 54. *h. e.* autorem eſſe beneficiorum.

Nobis ſunt obnoxii, noſtro devincti beneficio. Aſinar. 2. 2. verſu. 19.

Neq; quiſquam eſt ingenio tàm duro, nec tàm firmo pectore, quin ubi quicquam occaſionis ſit, ſibi faciat benè. Aſinar. 5. 2. verſ. 93.

Vt mihi bona multa faciam, clàm meam uxorem. Caſ. 2. 8. verſu 34.

Et benè & benignè facitis. Pœn. 3. 2. v. 12.

Atq; ut gratum mihi beneficium facitis, experiar. Rud. 4. 6. verſu. 17.

Animo ſuo volupe facere. Caſ. 4. 1. v. 5.

Benefacta maiorum meûm exaugeam, atq; illam augeam in ſperato opportuno bono. Stich. 2. 2. v. 31.

Benè volo ego illi facere. Trin. 2. 1. v. 47.

Non ſum occupatus amico operam dare. Merc. 1. 3. v. 4.

Bona aliquem facere. εὐποιεῖν. Amph. 1. 1. v. 29.

Iam diu ego huic benè, & hic mihi volumus. Pſeud. 1. 3. v 4.

Generi noſtro hæc reddita eſt benignitas. Stich. 2. 1. v 27.

Benè amico ſi feceris, ne pigeat feciſſe, ac potiùs pudeat, ſi non feceris. Trin. 2. 2. v. 67. 68.

Nullum beneficium duco eſſe id, quod cui facias, non placeat. Trin, 3. 2. v. 12.

Si quid amicum erga benefeci. Trin. 5 2. v. 4

Iſthæc commemoratio quaſi exprobatio eſt immemoris beneficii. Andr. 1. 1.

Vt ſolidum parerem hoc mihi beneficium, Chærea. Eun. 5. 2.

Hoc beneficio utriq; ab utriſq; vero devincimini. Heautontim. 2. 3.

Quem beneficio adiungas, ille ex animo facit, (ſcil. quod facit) *ſtudet par referre, præſens abſensq; idem erit.* Adelph 1. 1.

Abs quivis homine, cùm eſt opus, beneficium accipere gaudeas. Adelph. 2. 3. v. 1.

Verùm enimverò id demum iuvat, ſi quem æquum eſt benefacere, is facit Ibid.

Neq; modum benignitatis, neq; quid me ores, cogitas. Adelph. 5. 1.

Tibi lubens benefaxim. Adelph. 5. 5. & 6.

Pro maleficio ſi beneficium ſummum volunt reddere. Phorm. 2. 1.

Ea qui præbet, non tu hunc habeas planè præſentem Deum. Ibid.

Immò

Immò enim quàm maximè abs te poſtulo, atque oro,
Vt beneficium verbis initum, re comprobes. And.5.1.
Feneratum iſtuc beneficium tibi pulchrè dices. Phorm.3.2.
Idem hoc tibi, quod benè promeritus fueris, conduplicaverit. Ibid.
Crede mihi, gaudebis facto. Ibid.
Cupio aliquos parere amicos beneficio meo. Eun.1.2.
Nunc tibi meam benignitatem ſenſiſti in te claudier? (id eſt meam liberalitatem.) Eun.1.2.
Habet, quod det, & dat nemo largiùs. Eun.5.9.
Accipit hominem nemo meliùs prorſus, neq; prolixiùs. Ibid.
Vehemens in utramq; partem es nimis, aut largitate nimiâ aut parcimoniâ. Heaut.3.1.
Pecuniam in loco negligere, maximum interdum eſt lucrum. Adelph. 2. 2.
Novi tuum animum, quaſi quicquam tibi ſint viginti minæ, dum huic obſequaris. Ibid.
Age prolixè: (id eſt, *ſis liberalis.*) Adelph.5.8.
Quæ res tàm repentè mores mutavit tuos? quod prolubium? quæ iſthæc ſubita eſt largitas? Adelph.5.9.
Benigno animo & fideli, & clementi in illam fui. Hecyrâ.3.5. verſ. 22.
Ab Orco mortuum me reducem facis in lucem. Hec.5.4.v.11.
Facere boni quid. Hec.5.4.v.32.
Hoc illi in beneficii loco defero. in Verr.p.234.
Quin cum opus eſt, beneficium rurſum ei experiemur reddere. Phor. 3. 3.v.5.
Beneficium clavo, quemadmodum dicitur, trabali figere. in Verr. p. 509.
Benè apud aliquem pretia ac munera collocare. In Verrem.pagin.510.
Beneficiis alicuius privatum eſſe. pro A. Cluent p.71.
Commodis omnibus afficere aliquem. pro A. Cluent.p.83.
Affici beneficio. contra Rul.p.96.
Beneficium ab aliquo accipere. contra Rul. p.109.
Beneficio aliquem placare. in L Catil.p.216.
In aliquem multa & magna beneficia conferre. pro L. Flacc, p.285.
Summa Cæſaris in omnes, incredibilis in hunc liberalitas extitit. Rab.278.

Vide

Pecunias, ad beneficentiam liberalitatemq́; conferre. 1. Off. p.28.
Vide quanta lux liberalitatis tuæ mihi apud te dicenti oboriatur. Ligar.295.
Liberalitas tua, ut hominis nobiliſſimi latiùs in provinciâ patuit. Ep. ad fam. l. 3. p.76.
Si quis fortè fuerit, qui noſtræ dignitati obeſſe velit: Peto à te, ut tuam conſuetudinem & liberalitatem in me abſente defendenda mihi præſtes. Ep.Fam.l.5.p.127.
Competitor Domitius liberalis in populo valdè fuit. Ep. ad Attic. l.4.p.129.
Ne tua liberalitas diſſolutior videatur. Epiſtol. ad Brutum pagin.538.
Sed oblitus liberalitatis meæ, quâ tecum paulò ubi cœperim, plura complector. de nat. Deor. l.1.p.28.
Ponere beneficium apud ingratos homines. E.223.b.
Benè ponere beneficium apud aliquem. E.216.b.
Benè ponere ſtudium ſuum, officium apud aliquem. E.214.b.
Apud ipſum præclariſſimè poſueris (ſtudium) E.217.a.
Quare non οἴχεται induſtria tua, ſed præclarè ponitur. At. 84.a
Operam apud aliquem optimè poni. Qu.de Pe.212.a.
Benè collocare beneficium. Ep.216.a.
Collocare beneficium apud aliquem. Off.48.a.
Se benè apud iſtum tàm multa pretia ac munera collocaſſe. in V. 247.a.
Ædilitas alicui data, & rectè collocata, & in loco poſita. in Verr. 243. a.
Ponere aliquid in loco beneficii, vel teſtimonii, vel iudicii. E. 246.a.
Merita alicuius in aliquem conſtare. E.12.a.
Officia alicuius in aliquem conſtare. E.177.a.
Mea in te omnia ſumma neceſſitudinis officia conſtabunt. E. 32. b. & 33.a.
Non convenit enim, cùm ad promerendum officium tam fuerim expeditus, nec ad referendam gratiam eſſe tardiores. Antequam 103.a.
Optimè de repub. promereri. in A.191.a.
Si poſſunt, non amittunt occaſionem promerendi. Qu. de Pet. 109.a.
Is ſuo beneficio promeritus eſt, ſic ut amet, & ſibi ut debeat. Qu. Fr. 109.a.

Ali-

Aliquem fuiſſe diligentiſſimum in promerendo, ut ſibi maximi honores haberentur. Q.Fr.29. b.

Homines tenues unum habent in noſtrum ordinem aut promerendi, aut proferendi beneficii locum. pro Mur. 140.b.

Levius punitus, quàm promeritus ſit. de In.72.b.

Paratus ad benè promerendum. Off. 44.a.

Prolixa & benefica natura. Ep.3..b.

Aliquid animo libenti prolixoq; facere. At. 264.a.

Animo gaudenti & libenti, &c. At.15.a.

Cætera ſpero prolixa eſſe, his duntaxat urbanis competitoribus. At. 1. b.

Ariobarzanes non in Pompeium prolixior per ipſum quàm per me in Brutum At.93.a. (At.111.b.

In quo parùm prolixi (al. *prolixè*) *reſpondent Campani coloni.*

Neq; ille, quæ meum tempus poſtularet, ſatis prolixè mihi pollicere-tur. pro Dom.219.a.

Quod ſtatuerat facere, non ſolum fecit, ſed etiam prolixè cumulatéq; fecit. ibid.

Id autem eſt, ut hoc, quod te tuâ ſponte facturum eſſe certò ſcio, honoris noſtri causâ libenter, non prolixè, ſed celeriter facias. aliter *Non ſolum libenter & prolixè, ſed etiam celeriter facias.* Att. 262. b.

Nec minus ei prolixè, de tuâ voluntate promiſi, quàm eram ſolitus de meâ polliceri. Ep.98.

Beneficia in aliquem ponere. pro L.Syl.p.317.

Eſt liberale officium, ſerere beneficium, ut metere poſſis fructum. Orat. ante exilium p.358. (pag.358.

Virtute militum hoſtium frangere furorem. Orat. ante exilium.

Beneficium in aliquem conferre. Oration. poſt reditum. pagin.371.

Ornare aliquem beneficiis. Orat. poſt reditum. pag. 374. & pro Cn. Planco.p.538.

Quod tempus erit unquam, quo ferè fama moriatur. Orat. poſt reditum. p. 382.

Beneficium alicui dare. Orat. poſt reditum. pag.384.

Omnia officia iſtius ſumma, & in me & in Rempublicam conſtiterunt. Orat. poſt reditum. p.391.

Cuius non extet in me ſuum meritum, cui non ſim obſtrictus memoriâ beneficii ſempiternâ. pro C.Planco.p.453.

Meum beneficium potiùs ad eum detuli. pro C.Planco.p.497.

Multis

Multis benignè fecit. pro. C. Planc. p. 512.

Beneficium dare. pro C. Planc. p. 514.

Maximis beneficii vinculis obſtrictum eſſe. pro Cn. Planco pagin. 525.

Onus beneficii reformidant. Ibid.

Leve onus beneficii gratiâ. pro C. Planco. p. 528.

Nihil tàm inhumanum, tàm ferum, tàm immanè, quàm committere, ut beneficio non dicam indignus, ſed victus eſſe videare. pro C. Planc. p. 529.

Complecti aliquem beneficio. pro C. Planc. p. 529.

Quâ voce mihi in commemorando eorum, qui de me optimè ſunt meriti, beneficio eſſe utendum putabam. Seſt. 4.

Meum erga te parentemq́ tuum beneficium tueri debeo. Cæl. 95.

Summa in eandem civitatem huius rogatu ſtudia & beneficia contulit. Corn. 145.

Maximis à vobis beneficiis affectus ſum. Piſ. 197.

Vos nos conciliavit meritis in Rempublicam ſingularibus. Mil. 261.

Beneficio omnes ſuos cives ducit. Mil. 261.

Veſtra beneficia, quæ in me contuliſtis, in huius ſalute augeatis. Mil. 265.

Vide ne ſuperbi ſit aſpernari liberalitatem. Epiſt. ad Famil. libr. 4. pag. 107.

Videndum eſt, ut eâ liberalitate utamur, quæ proſit amicis, noceat nemini. Quare L. Syllæ & Cæſaris pecuniarum translatio à iuſtis dominis ad alienos, non debet liberalis videri. 1. Offic. pagin. 19.

Videndum eſt, ne obſit benignitas, & iis ipſis, quibus benignè videbitur fieri, & cæteris. 1. Off. p. 19

Aliis nocent, ut in alios liberales ſint, 1. Off. p. 19.

Benigniores volunt eſſe, quàm res patitur. 1. Off. p. 20.

In eum benignitatis plurimum conferetur. 1. Off. p. 22.

Ad tua innumerabilia in me unum merita maximus hoc tuo facto cumulus acceſſerit. Marc. 293.

Homines ampliſſimis populi Romani beneficiis uſi ſunt. Phil. 1. 328.

Vivo beneficia per omnes annos tributa & data ſunt. Phil. 1. 320.

Intelligit quantum à me beneficium acceperit. Phil. 2. 340.

Bene-

Beneficio ſum uſus tuo. Phil. 2. 339.

Beneficia quæ venderet, à collegâ petebat. Phil. 2. 369.

Non modò præmiis, quæ apud me minimùm valent, ſed ne periculis quidem compulſus ullis, ad eorum cauſam me adiungerem, niſi ſumma quidem eorum in me merita conſtarent. Ep. ad Fam. l. 1. p. 15.

Meam tuorum erga me meritorum memoriam nulla unquam delebit oblivio. Ep. ad Fam. l. 2. p. 57.

Dare alicui beneficium. Ep. ad Fam. l. 6. p. 182.

Hanc meam voluntatem ad matrem tuam, optimam fœminam, tuiq; amantiſſimam, detuli. Ep. ad Fam. l. 10. p. 275.

Te hoc exiſtimare volo, quicquid in eum officii contuleris, id ita me accipere, ut in me ipſum te putem contuliſſe. Ep ad Fam. l. 10. p. 291.

Rempublicam divino beneficio affeceris, & ipſe æternam gloriam conſequère. Ep. ad Fam. l. 11. 335.

Magno præterea beneficio eius magnoq; merito ſum obligatus. Ep. ad Fam. l. 13. p. 389.

Magno meo beneficio affecti cumulatiſſimè mihi gratiam retulerunt. Ep. ad Fam. l. 13. p. 389.

Illud dubitare non debes, quin tam grave, tam honeſtum municipium tibi tuo ſummo beneficio in perpetuum obligare velis. Ep. ad Fam. l. 13. p. 389.

Publici mei beneficii memoria privatam offenſionem obliteraverunt. Orat. poſt. red. p. 390.

Velim augeas tua in eum beneficia. Epiſtol. ad Famil. libr. 13. p. 432.

Magnum beneficium tuum magno cumulo auxeris. Ep. ad Fam. l. 13. p. 432.

Ex ſociorum gratiâ hominum ampliſſimorum maximum fructum capies, & me ſummo beneficio affeceris. Epiſt. ad Fam. libr. 13. p. 434.

Benevolentiæ. Favoris. Gratiæ. *Vide ſupr. plura* Affinitatis. & *infra* Reconciliandi. *Item* Officii. Studii.

Gunſt/ Geneigt/ Gewogen/ Günſtig/ Favoriſiren.

Fave-

Favete, adeſte æquo animo, & rem cognoſcite. And. Prol.
Facite, æquanimitas veſtra poetæ ad ſcribendum augeat induſtriam. Adelph. Prolog.
Bonitas veſtra adiutans atq; æquanimitas. Phorm. Prolog.
Æqui ſitis, date creſcendi copiam. Heaut. Prolog.
Facite ut veſtra auctoritas meæ auctoritati fautrix, adiutrixq; ſit. Hecyr. Prolog.
Ita noſtræ eſt omni fautrix familiæ. Eunuch. 5.9.
Perfice hoc precibus, pretio, ut hæream aliquâ in parte tamen apud Thaidem. Das ich bey jhr mög in Gnaden ſeyn. Eun. 5.9.
Nimirum hic homines frigent. Sie haben keinen groſſen Gunſt allhie. Eun. 2.2.
Ipſi cupio Glycerio: (id eſt, *faveo.*) Andr. 5.4.
Errat longè, qui imperium credat gravius eſſe aut ſtabilius, vi quod fit, quàm illud, quod amicitia adiungitur: (id eſt, *benevolentiâ:*) Adelph. 1.1.
Voluntas veſtra ſi ad poetam acceſſerit: (ſi eum veſtrâ benevolentiâ proſequuti fueritis.) Phorm. Prol.
Cùm te video noſtræ familiæ, tàm ex animo factum velle. Adelpho. 5.7.
Quod ſi hic pro ſuis beneficiis, pro ſuo ſtudio, quod in vos habuit ſemper, &c. uni delicto ut ignoſceretis, poſtularet. de Invent. 75. a.
Tua erga ſe officia plena, tui ſuaviſſ. ſtudii attulerunt. A. 113. a.
Cognovi tua ſtudia in amicos, etiam in te amicorum. A. 264. b.
Tibi polliceor eximium & ſingulare meum ſtudium. Ep. 64. b.
Studium erga me tuum multis in rebus perſpexi. Ep. 60. b.
Accuſandi terrores & minæ amicorum ſtudia debilitant. pro Mur. 134. b.
Te rogo, ut omnia tua ſtudia in eum conferas. Qu. Fr 313. b.
Pompeius ſignificat ſtudium erga me non mediocre. At.
Sanguinis autem coniunctio & benevolentia devincit caritate homines. Off. 11. b.
Ipſum præterea ſummo officio, & ſummâ obſervantiâ tibi in perpetuum devinxeris. Ep. 203. b.
Cuius officiis me eſſe devinctum confiteor. Ep. 14. b. 87. b.
Cleomenes ab iſto donis beneficiisq; plurimis devinciebatur. in Ver. 252. b.

Tùm

Tum viros optimos & homines honeſtiſſimos ſummo beneficio in perpetuum tibi tuiſq; devinxeris. Epiſt.206.b 88.b
Tenere aliquem devinctum largitione. pro Plan.267. a ibid.
Is totam Hortenſiorum domum devinctam conſuetudine tenebat. pro Arch.186.b
P. Craſſus cum Seruio Galba affinitate ſeſe devinxit. de Claris Orat.153.a
Quem non ſolum ſermone meo, ſed etiam familiaritate devinxi. Qu.Fr.200.a
Iis ſtudiis, quibus vterq; noſtrum devinctus eſt. E.45.a
Hic tibi tua præſtanti in eum liberalitate devinctus eſt. E.6.b
Videor mihi perſpicere ipſius animum propenſum ad ſalutem tuam. Off.21.b
Velle alicuius cauſâ. Ep.132.a
Volo ipſorum cauſâ. in V.122.b
Velle omnia cauſâ alicuius. At.51. b
Si vellent noſtrâ cauſâ. At.135.a
Omnium cauſâ velle debeo. Ep.229.b
Illud perficies, quo minus tuâ cauſâ velim. Ep.36.a
Si quid noſtrâ cauſâ vis. Ep.70.b
Rhodum volo puerorum cauſâ: inde quamprimum Athenas, etſi Eteſiæ valde reflant. Sed planè volo his magiſtratibus, quorum voluntatem in ſupplicatione ſum expertus. At.96.b
Varro eius cauſâ vult omnia. Ep.213.a
Ipſius cauſâ vehementer omnia velle. Ep.224.a
Valdè eius cauſâ volo. Ep.263.b
Regis cauſâ ſi qui ſunt qui velint. Ep.1.a
Ego mei ſtudioſos habeo Dyrrachinos. in V. 50.a
Habet enim certos ſui ſtudioſos, &c. de Cla.170.a
Democritus ſtudioſus nobilitatis. Acad.31.a
Attici noſtri te valdè ſtudioſum eſſe cognovi. At.12.a
Eques Romanus, vetus amicus ſuus, ſtudioſus, amans, obſervans ſui. pro Rab.Poſt.129.b
Is mihi cauſſam tradidit, quem ſuâ cauſſâ cupere ac debere intelligebat. pro S.R.43.b
Dolabellæ cauſſâ & cupio & debeo. At.249.a
Cupere omnia cauſſâ alicuius. in Ver.145.a
Vehementer cupere cauſſa alicuius. Ep.227.a
Cuius cauſſa omnia tàm cupio, tùm mehercule etiam debeo. Epiſt. 230.b

Q *Tibi*

Tibi cui maximè cupio, ſatisfaciam. E.245.a

Faveo Curioni, Cæſari honeſtiſſimè cupio, pro Pompeio emori poſſum. E.26.a

Ad iſtorum benevolentiam conciliandam & colligendam. Qu. Fr. 301.a

Benevolentiam civium blanditijs & aſſentationibus colligere turpe eſt. de Am. 07.b

Benevolentiam & bonum rumorem colligant: de Leg. 66. a

Colligere benevolentiam à perſonâ alicuius. ad Her.2.a

Ex hoc labore magnam gratiâ dignitatemq; colliges. Qu. Fr.517.a

Exiſtimatio multo labore collecta. in V.66.a

Colligere gratiam ex privatorum negotiis. de Or.155.a

Conſervare famam ante collectam. in Verr.66.a

Colligere bonum rumorem. de Fin.116.a

Colligere laudem omnium undiq;. Qu Fr.298.a

Ab auditorum perſonâ benevolentia colligetur. ad Heren.l.1.p.7

Flagrat pratoria domus ſtudio hominum & cupiditate. in Verr. p.278.

Nullam benevolentiam inſignem in Rempublicam declarat. pro Dom.p.440.

Benevolentiam allicere officijs poſſumus. in V. p.565.

Effundere collectam gratiam. **den ablaß verſchütten.** Ep. Fam. l.2.p.53.

Aſpernari benevolentiam alicuius. Ep.ad Fam.lib.3.p.82.

Alterum eſt, quod Pompeij, & Bruti fidem, benevolentiam mirificè laudas. Ep.ad Fam.l.3.p.85.

Complecti aliquem ſummâ benevolentiâ. Epiſt. ad Fam. libr. 6. p.175.

Summam in nos benevolentiam omni ratione ſignificat. Ep. Att. lib.2.p.80.

Permagnum pondus affert benevolentiam erga illum. Ep. Att. l. 9.p 282.

Benevolentiam ſibi conciliare. de Fin.lib.1.p.118.

A me hac profecta ſunt, qua ego in beneficij loco, non pono. Ep. ad Fam.lib 11.p 470.

Cuius erga me ſingularem benevolentiam, vel in labore meo, vel in honore perſpexi. Ep ad Fam.lib.15.p.476.

Significant ſtudium erga me non mediocre. Ep.At.lib.2.p.70.

Habet voluntatem non nimis devinctam beneficio Proconſulis. Ep.Att.lib.1.p.18.

Maximo beneficio devinctum habebis. Epiſt. Att. libr. 16. pag. 514.

Repudiare tantum beneficij voluiſſe. de Finibus libr. 2. pag. 121.

Beneficio alicuius perversè uti. de Natur. Deor. libr. 3. pag. 144.

Nullum habere à patribus beneficium. ibid.

Ex quo proſpicitur, cùm hanc benevolentiam tam latè longeq́ diffuſam, cui ſapiens in aliquem pari virtute præditum contulerit. de leg. lib. 1. p. 306.

Minimis beneficijs homines adducerentur, ut ſatis cauſæ putent ſe ad ſuffragationis ſtudium dediſſe. de petit. Conſul. pag. 393.

Summo te beneficio afficere oſtendito. de petit. Conſul. pag. 395.

Cura ut intelligant, te ſibi in perpetuum ſummo beneficio obligari. de pet. Conſ. p. 398.

Arbitrantur ſe beneficos in ſuos amicos viſum iri. 1. Offic. pag. 19.

Mores eius erunt ſpectandi, in quem beneficium conferetur. 1 Off. p. 20.

Ad noſtras utilitates officia ante collata. ibid.

Acceptorum beneficiorum ſunt delectus habendi. 1. Offic. pag. 21.

Non dubium, quin maximo cuiq́ plurimùm debeatur. ibid.

Quæ beneficia æquè magna non ſunt habenda, atq́ ea, quæ iudicio conſideratè conſtanterq́ delata ſunt ibid.

Collocare beneficia, & referre gratiam. ibid.

Quidnam beneficio provocati facere debemus? annon imitari ferè tales agros, qui multò plus afferunt, quàm acceperunt? 1. Offi. p. 21.

De benevolentia quam quisque habeat erga nos primùm illud eſt in officio, ut ei plurimum tribuamus, à quo diligimur. 1. Off. p. 2.

Sin erunt merita, ut non ineunda, ſed referenda ſit gratia. ibid.

Eorum beneficijs maximè obligati ſumus. 1. Off. p. 24.

Magna illa cõmunitas eſt, quæ conficitur ex beneficijs ultrò citroq́ datis acceptisq́. 1. Off. p. 24.

Vt hos beneficijs quàm plurimis afficiamus. Offic. libr. 2. p. 50.

Quamobrem melius apud bonos, quàm apud fortunatos beneficium collocari puto Off.l.2.p.95.

Multorum benevolentiam præclarè & tueberis, & munies. de Fin.lib.2.p.163.

Largitione benevolentiam Macedonum conſectetur. Off. libr. 2. p.85.

Bibendi. Potandi. Paſcendi. Ebrietatis. Edendi. Epularum. Cibi Convivij. Prandendi. Cœnandi. Heluandi. Vini. Luxûs.

Trincken / Truncken ſein / Bezechen / Sauffen / Außtrincken / Bſcheid thun / Im luder liegen / Zu wein gehn / Zu gaſt gehn / Beruffen / Mahlzeit zurichten / Voll machen / Collatzen / Schlafftrunck thun / Gaſterey halten / Eſſen / Zechen / Zutrincken / Zubringen / Zu Tiſch ſitzen.

E*Am ego, ut matre fuerat natum, vini eduxi meri.* Amph. 1. 1.v.274. *h.e.* Bibi vinum non dilutum, & lymphis iugulatum. *Nota* vini matrem *hic dici vitem, ut vinum ſit vitis filius: per* κατάχρησιν *Græcis & Hebræis uſitatã. Vide* Iani Druſij *Obſervat. lib.4.c.2.&* Rittershus. *Comment. in Oppianũ.* Victor. *Var. Lect. lib.23 c.5.* Lipſ. *Epiſt. Quæſt. lib.3.c.17.*

Mira ſunt, niſi invitavit ſeſe in cænâ pluſculũ. Amph. 1.1.v.125. *vide Lexic.* Invitare.

Probè appotus eſt. Amph.1.1.v.126.

Nec Bacchum ſalutem hodie, nec Cererem: h. e. *nihil vel bibam, vel edam.* Amph. *ſc.* Di voſtram.v.62.

Æquè pocula potitet. Aſin.4.1.v.26.

Mater lena ad vinum accedat interim. Zu wein gehn. Aſin. 4. 1. v.54.

Cum ſuo ſibi gnato unâ ad amicam de die potare. h. e. à primâ parte diei. Aſin. 4.2.v.17. *vide Philoſophiam Plaut.*

Nunc remiſſus eſt edendi exercitus: inquit Paraſitus, ἀλληγορικῶς. Capt. 1.2.44.

Communicabo te ſemper menſâ meâ. Mil.1.1.v.51.

Hoſpes

Hoſpes me ad cœnam vocat, venio, decumbo, acceptus hilarè atq; ampliter. Merc. Prol. 98. & 99.

Si ad cœnam vocaſſet decẽ ſummos viros, nimiùm obſonavit. Merc. 4.2. v.3. & 4.

Mihi amatori ſeni concoquenda eſt cœna Merc. 4.4. v.1. & 2.

Ain' tu meum virum hic potare cum filio? Aſin. 5. 2. v. 1. & 2. 11.

Potare vnà cum filio, hoc eſt, quòd ille it ad cœnam quotidie. Aſin. 5. 2. 14.

Iube dari vinum, iam dudum factum eſt, cùm bibi. Aſin. 5. 2. v.41.

Interbibere ſola, ſi vino ſcateat, Corinthienſem fontem Pirenem poteſt. Aul. 3.6. v.23.

Reddere aliquem madidum. Aul. 3.6. v.36.

Deponere aliquem vino. Aul. 3.6. v.18. *Græcè* καθίζειν οἰνωμένον. h.e. *ebrium amiſſis ſenſibus humi ſternere.* Metaph. *ab onerib. quæ deponuntur. Sic* Curc. 2.3. *v.*81. Ille ebibit, caput deponit. *h. e. vino ebrius caput inclinavit, & dormijt, & velut capitis onus deponit. Ductum quoque videri poſſit ab ægris, qui, cùm planè deſperati erant, aut etiam iam mortui, quòd de ſublimiori lectulo humi collocabantur, deponi dicebantur. Eâdem metaphorâ uſus Propertius lib.3. Eleg.9.*

Dixit, & aſſiduo lingua ſepulta mero.

Et Cicero lib.9. Epiſt. 20. Eum quem tu ſolitus es promulſide conficere, integram famem ad ovum affero. *Græci etiam dicunt* κατασείειν ἐπὶ τῶν ἐν τοῖς πότοις ὑποπιπτόντων, τὴν μεταφορὰν λαμβάνοντες ἀπὸ τῶν τοὺς καρποὺς κατασειόντων *: ut explicat Athenæus lib.10. vide paulò poſt* Percutere vino. *Cæterùm de voce* Deponere *&* Componere *vide Lexic. Plaut. & Philoſophiam Plaut. Tit.* Funeris.

Nomen ei eſt lenæ, multibiba, merobiba, quaſi tu lagenam dicas, ubi vinum eſt Chium, vinoſiſſima. Cur. 1.1. v.77.78.

Ipſum vinum expeto tangere, invergere in me liquores tuos ſine ductim. Curc. 1.2. v.12

Indere in os vini guttam. Caſ. 2.3. v.31.

Flos veteris vini meis naribus obiectus eſt. Cur. 1.2. v.15.

Vide ut ingurgitat impura in ſe merum avariter faucibus plenis. Curc. 1.2. v.35.

Percutere ſe meraciore flore Lybico. Caſ. 3. 5. v. 16. *vide Lexicon Plautinum.* Percutere vino.

Quia adeò me complevi flore Liberi. Ciſt. 1.2. v.5. *(v.5.22.*

Nũc comeſſatũ ibo ad Philolachē. ſchlaff trunck halten. Moſt. *1.4.*

Vterq; pro Ilio potabimus, uter ibi melior bellator erit inventus cantharo. Men. 1.3.v.4.5.

Meus ſcrupoſam victus commeat viam. h.e. mea cæna parabilis eſt, & facilis. *I modò, venare leporem. nunc Cyrim tenes. Calceatis dentibus veniam.* Capt. 1. 2. v. 7). *Vbi vide Notas noſtras.*

Vocet convivam neminem illa. Aſin. 4.1.v.13.

Tecum unà poſcat, æquè poculis potitet, ne illa minus aut plus quàm tu, ſapiat, abs te accipiat, tibi propinet, tu bibas. Aſin. 4. 1.v.54.

Agitare convivium vino, & ſermone ſuavi. Aſin. 5. 1. v.8.

Bibere pro ſummo. Stich. 5. 4.v 38. *Vide Phil. Plaut.*

Comeſſe panem tris pedes latum potes. Bacch. 4.1.v.8.

Reliqui in ventre cellæ unum locum, ubi reliquiarum reliquias reconderent Truc. 2. 1.v.87.

Obſonium adfer, tribus vide quod ſit ſatis, ne quid deſiat, neq; ſuperſit Men. 1 4.v.2.3.

Neq; tàm facetis, quàm tu vivis, victibus. Moſt. 1. 1.v.41.

Age accumbe, cedò aquam manibus, appone hic menſulam, vide ubi tali ſint, ubi unguenta. Moſt. 1.1.v.149.

Muſicè herclè agitis ætatem, ita ut vos decet. Vino & victu probo, piſcatu electili, vitam colitis. Moſt. 1. 2. v. 41. 42. Muſicè vivere *eſt, Tibicinis vitam vivere, ut explicat Eraſmus in Adagiis.* h. e. *lautè ſed alieno ſumtu. Ius hoc eſt Cantorum &* Poetarum, *ut ſacrificent ſine fumo.* h. e *lautè epulentur, nullo ſuo ſumtu.* Athen. *lib 1. c. 8.* ἀκαπνα ἀοιδοὶ θύομεν. *vide ibi* Caſaub. *Animadv.*

Ad cœnam ne me te vocare cenſeas, promiſi foràs. Jch hab mich ſonſten verſprochen. Moſt. 4.3.v. 3.

Cereales cœnas dat, ita menſas extruit, tantas ſtruices concinnat patenarias. Men. 1.1.v.25.

Benè obſonatum, atq; ex meâ ſententiâ bonum anteponam prandium pranſoribus. Men. 2.2.v.1.

Affatim eſt hominum, indies qui ſingulas epulas edunt. Quibus negotij nihil eſt, qui eſum neque vocantur, neq; vocant. Men. 3. 1.v.10.

Sublatum eſt convivium, edepol venio advorſum tempori. Men. 3. .v.17.

Minore nunquam bene fui diſpendio. Men. 3 2.v.20. h.e. *Nuſquàm tã benè fui acceptus.* Benè eſſe, *phraſis Comica.* Truc. 4.2.v.28.

Le

De eo nunc benè ſumus tuâ virtute. Vide etiam Tit. Hilaritatis *&* Felicitatis. *Perſ.5.2.v.69.* Truc. 4.2. *v.2.* 831. Merc. 3. 3.v.12. *Pulcrè eſſe.* Terent. Eun.3.4. *Vt de ſymbolis eſſemus.*

Meretrix huc ad prandium me adduxit. Men.5.9.v.80.

Parabâtur convivium, ni meus diſturbaſſet adventus omnia. Merc.ſc. Syra non v.33.

Sine talis domi agitare convivium Mil.2.2 v.9.10.

Agite, opponite obſonium iſtuc ante pedes illi ſeni. Merc. 4.4.v.39. 4..

Tuburcinari de ſuo, ſi quid domi eſt. Perſ.1.2.v.42.

Cùm haſce herbas huiuſmodi in ſuum alvum congerunt. Pſeud.3.2.v.34.

Lubido extemplò cæpere, eſt convivium. Perſ.1.3.v. 41.

Nunc & amico meo proſperabo, & genio meo multa bona faciam. Perſ.2.3.v.11.

Illo die compranſus fui. Amph.1.1.v.97.

Fac paretur prandium. Amph *ſc.* Quis tam.v.18.

Lances detergam omnes. ibid.v.22.

Poſtquam obſonavit herus, edixit mihi ut diſpartirem obſonium hic bifariam. Aul.1.4.v.3.

Vbi ſepulchrum habeamus, & hunc comburamus diem. Men.1.2. v.43. *Sic: Feciſti funus abſenti me prandio.* Men 3.2.v.27.

Tibi atq; illi iubebo iam apparari prandium. Men. 1. 2. v. 62.

Iube nobis tribus apud te prandium accurarier. Men. 1.3. v.25.

Prandium ut iuſſiſti hic curatum eſt. Men.2.3.v.15.

Propterea eo nunc obſonare prandium mihi potero. Pœn. 5. 5. verſ.16.

Tu iſtam cænam largire eſurientibus. Amphitr. 1. 1. verſu 155.

Ecaſtor cænabis hodie, ut te dignum eſt, magnum malum. Aſin. 5. 2.v.86.

Turbatam iam intus cænam para. Aul.*ſc* Grave eſt.v. 45.

Redibo ad ſenem ad cænam aſperam. Capt.3.1.v.37.

Cænare lepidè nitideq; volo, nihil moror barbarico ritu comeſſe iam. Caſ.3.6.v 19.20.

Ita eſt adoleſcens ipſus cæna maxima. Men.1.1.v.24.

Nam ego convivis cœnam conditam dabo hodie, atq; ita ſuavitate condiam, ut quisq; quidq; conditum guſtaverit, ipſos ſibi faciam ut digitos prærodant ſuos. Pſeud.3.2.v. 97.

Magnificè volo viros ſummos accipere, ut mihi rem eſſe reantur, Pſeud.1.2.v.34. *Sic* Eun *ſc.ult.* Accipit homo nemo meliùs prorſum, neque prolixiùs. *Virg.3.Æneid.v.353.* Illos porticibus rex accipiebat in amplis.

Improbæ vino modò cupidæ eſtis. Pſeud.1.2.v.50.

Nulli negare ſoleo, ſi quis me eſum vocat. Stich.2.1.v.28. Men.3.1.v. *qui eſum,neq; vocantur,neq; vocant.* Vocare *ſolẽne verbũ apud Romanos fuit in invitationibus. Vide Lex.Plaut.* Vocare.

Ei condixi in ſymbolam. Stich.3.1.v.28. Ich hab mich ſelber zu gaſt geladen. *Aliud eſt*, Condicere alicui ad cœnam: *vel Cœnam condicere: vel abſolutè: Condicere alicui: Aliud,* Ad cænam promittere. *Promittit ad cœnam invitatus. Cicero lib.1.Epiſt 9. abſolutè dixit:* cùm mihi condixiſſet, cænavit apud me. *Sueton.Claud.c.21.* velut ad ſubitam condictámque cœnulam invitare ſe populum dixerat.

Ex urbe ad mare prodimus pabulatum. Rud.2.1.v.6.

Cibum captamus è mari. Rud.2.1.v.11.

Piſcibus in alto credo præbent pabulum. Rud 2.1.v.29.

Iam diu factum eſt, poſtquam bibimus, nimis diu ſicci ſumus. Perſ.5.2.v.41.

Age circumfer mulſum, bibere da uſq; plenis cantharis. Perſ. 5.2.40. *Sic Livius li.40.* Nihil prius petierunt à Prætore, quàm ut bibere ſibi iuberet dari. *Vide infrà ex Cicerone.*

Bibere meliuſculè quàm ſat eſt. Moſt 4.2.v.51.

In craſtinum vos vocabo. Pſeud.5.2.v.33. *Martial.l 2.ep. 37.* Cras te Cæciliane non vocavi, *vide Lex.Plaut.* Proverbia.

Homines ad cœnam condicere. Stich.3.1.v.38.

Fero convivam Dionyſum tibi. Stich.5.2.v.13.

Polluctura datur nemini præter nos. Stich.5.4.v.6.

Strategum te facio huic convivio: potius in ſubſellio Cynicè accipiemur, quàm in lectis. Stich.4.4.v.20.

Cantio eſt græca, ἢ πέντε πῖν' ἢ τρία πῖν' ἢ μὴ τέτταρα. Stich.4.4.v.25.

Ita victu excurato, ita munditijs dignati, itaq; in loco feſtivo ſumus feſtivè accepti. Pſeud. 5.1.v.8.

In craſtinum vos vocabo. Pſeud.5.2.v.34.

Da illi, quod bibat. Moſt.1.4.v.30.

Da ab Delphio citò cantharum vinum. Moſt.1.4.v.34.

Maſſici mõtis uberrimos quatuor fructus ebibere in horâ unâ. Pſeu. 5.2.v.11.

Non vides me, ut madidè madeam? Pſeu. 5.2.v. 8.

Bibe

Bibe, ſi bibis. Trinck/wiltu trincken. Stich. 5.4 v. 28.
Hoc mea manus tua poculum donat. Perſ. 5.1.22.
Ite ad vos comeſſatum. Stich. 5.5. v. 34. 39.
Amoris poculum accepit merè, eaq; intra pectus ſe penetravit potio. Truc. 1.1. v. 22. *vide ſup. Tit.* Amoris.
Si alia membra vino madeant, cor ſit ſaltem ſobrium. Truc. 4.4. verſ. 2.
Ad te patris penum omnem congerebam clanculum. Eunuch. 2. 3 verſ. 18.
Pytiſſando modò mihi quid vini abſumſit? Heaut. 3. 1. v. 48.
Edormiſcam hoc villi. Adel. 1. 2.
Nolunt crebrò convivari. Heaut. 1. 2. v. 33.
Antiqua ut conſuetudine agitarem inter vos liberè convivium. Hecyr. 1. 2. v. 18.
At at, data mihi herclè verba ſunt: vicit vinum, quod bibi. At dum accubabam, quam videbar mihi eſſe pulcrè ſobrius! poſtquam ſurrexi, neque pes neque mens ſatis ſuum officium facit. Eunuch. 4. 5.
Vel herè in vino quàm immodeſtus fuiſti? Heaut. 1. 3.
Confugere anhelantem domum, ſine comite, vini plenum. Hecyr. 5. 3. v. 25.
Adoleſcens plus potus. Der zu viel getruncken hat. Hecyr 1. 2.
Vinolentus ferè abhinc annos quindecim mulierculam compreſſit. Phorm. 5. 8.
Is mihi ubi adbibit plus paulò, ſua quæ narrat facinora? Heautont. 1. 2.
Sanè pol illa temulenta eſt mulier, & temeraria. Andr. 1. 4.
Quæ cum amatore ſuo cum cœnant, liguriunt. Eun. 5 4.
Harum videre ingluviem, ſordes, inopiam, quàm inhoneſtæ ſolæ ſint domi, atq; avidæ cibi, quo pacto ex iure heſterno panem atrum vorent. Ibid.
Iam dudum eſt animus in patinis, Eun. 4. 7.
Quia compotrix eius eſt. And. 1. 4.
Cyathos ſorbillans, paullatim hunc producam diem. Adelph. 4. 2.
Certè herclè, ſatis ſi commemini, tibi quidem eſt olim dies, quam ad dares huic, præſtituta. Iamne ea præteriit? non, verùm ei hæc anteceſſit. Phor. 3. 2. v. 32.
Deducunt cibum. Sie ziehen jhnen etwas ab an der Speyſe. Eun. 2. 3.

Nam qui huic animum aſſentari induxeris, è flamma te petere cibum poſſe arbitror. Eun. 3.2.

Holera & piſciculos minutos ferre obolo in cœnam ſeni. Andr. 2 2.

Lanâ ac telâ victum quæritans. Andr. 1.1.

Me tàm facilè victum quærere. Eun. 2.2.

Hem paullulum obſoni! Andr. 1.2.

Obſonat, potat, olet unguenta de meo. Adelph. 1.2.

Vix drachmis obſonatus eſt decem. And. 1.6.

Crucior bolum tantum mihi ereptum è faucibus. Heautontim. 4. 1.

Quod illi unciatim vix demenſo de ſuo, ſuum defrudans genium, comparſit miſer. Phorm 1.1.

Ad cœnam vocant. Eun. 2.2.v.28.

Rogare ad cœnam ut veniat. Eun. 2.2.v.35.

Hoc ſalſum eſt, hoc aduſtum eſt, hoc lautum eſt parùm: illud rectè. Adelph. 2.4.

Genium ſuum defraudare. Sich nicht ſatt eſſen. Phorm. 1.1.

Ædepol Syriſce, tu curaſti molliter, lauteq́; munus adminiſtraſti tuum. Du haſt wol geſſen. Adelph. 5.1.

Hunc comedendum & deridendum vobis præbeo. Eun. 5.9.

Antiquâ ut conſuetudine agitarem inter vos liberè convivium. Hecyr. 1.2.

Tùm me convivam ſolùm abducebat ſibi. Eun. 3.1.

Concurrunt læti mi obviam cupedinarii omnes, cetarii, lanii, coqui, fartores, piſcatores: ſalutant, ad cœnam vocant, adventum gratulantur. Eun. 2.2.

Phædriam commiſſatum intromittamus, Eun. 3.1.

Commiſſator haud ſanè commodus. Er iſt kein luſtiger oder freundlicher Zechbruder. Adelph. 5.2.

Symbolum dedit, cœnavit. Andr. 1.1.

Heri aliquot adoleſcentuli coiimus in Piræo, in hunc diem ut de ſymbolis eſſemus: Chæream ei rei præfecimus. Eun. 3.4.

Tene aſymbolum venire, unctum atq; lautum è balneo? Phorm. 2 1.

Templa cœli ſumma. Eunuch. 3.5.

Ego ibo hinc intrò, ut videam, nobis quid cœnæ ſiet. Heautontim. 1. 2.

Ei unam cœnam atq; eius comitibus dedi: quod ſi iterum mihi ſit danda, actum ſiet. Heaut. 3.1.

Prior

Prior bibas, prior decumbas: cœna dubia apponitur. Quid iſtuc verbi eſt? ubi tu dubites quid ſumas potiſſimum. Phorm. 2. 1.
Dies continuos complures in conviviis iacere. in Verrem pag. 141.
Convivii crapulam exhalare. in Verr. pag. 316.
Pulveris plenus unguentis oblitus, vino vigiliisq; languidus, omnia primo motu ac ſpiritu ſuo, vini, unguenti, corporis odore complet. in Verr. pag. 31.
Plenus vini, ſtupri, ſomni. de Aruſp. Reſp. p. 489.
Edormi crapulam & exhala. Phil. 2. 349.
Tu iſtis faucibus, iſtis lateribus, tantum vini in Hippiæ nuptiis exhauſeras, ut tibi neceſſe eſſet, in populi Romani conſpectu vomere. Phil. 2. 362.
Cum ructare turpe eſſet, is vomens fruſtis eſculentis vinum redolentibus gremium ſuum, & totum tribunal implevit. Phil. 2. v. 162.
Ubi ſe oblectans perpotavit ad veſperum. Phil 2. 367.
Quàm multos dies turpiſſimè in eâ villâ perbacchatus eſt? Ab horâ tertiâ bibebatur, ludebatur, vomebatur. Phil. 2. 378.
Vino obrutus & unguento oblitus. Phil. 13. p. 512.
Somno aut vino opprimi. Acad. l. 2. v. 30.
Si modò modicis potationibus ita eſt affectus, ut ſopito corpore ipſe vigilet. de Div. l. 1. p. 203.
Potandi voluptate frui. Q. Tuſc. l. 2. p. 226.
Cum non facilè extra tectum, ſed nec extra lectum quidem quiſquam videret: ita diei brevitas conviviis, noctis longitudo ſtupris, & flagitiis conterebatur. in Verr. p. 457.
Lucrum illum litoris percrepare totum mulierum vocibus cantuq; Symphoniæ audio. in Verr. p. 500.
Epulabantur conſules. Sext. 28.
Cum opiparè epulati eſſemus ſaliarem in modum. Epiſt. Attic. lib. 5. pag. 143.
Epulas comparare. de nat. Deor. l. 1. p. 45.
Eſcis & potionibus veſci. de nat. Deor. l. 2. p. 73.
Si modò inter vos temperatis eſcis eſt affectus. de Div. l. 1. p. 203.
Sequebantur epulæ, quas inibãt parentes coronati. de leg. l. 2. p 346.
Menſas conquiſitiſſimis epulis extruere. Tuſcul. Quæſt. libr. 5. pag. 474.
Eo convivio admodum delectatus eſſet. Tuſculent. Quæſt. libr. 5. pag 488.
Oppiparè paratum erat convivium. 3. Off. p. 131.

Epula-

Epulabar igitur cum ſodalibus. de ſenect.p.166.

Convivium vicinorum quotidiè compleo. de Senect.p.167.

Græco more bibitur, hoſpes hortatur, poſcunt maioribus poculis, celebratur omnium lætitiâ ſermoneq; convivium. in Verrem pag.183.

Inire convivium cum aliquo. Ad eius convivium ſpectatiſſimi atque honeſtiſſimi viri tenentur. in Verr.p.432.

Cùm in conviviis ſymphoniâ caneret, maximisq; poculis miniſtraretur. in Verr.p.351.

Exornat amplè munificèq; convivium, exponit ea, quibus abundat plurima ac pulcerrima argentea vaſa, omnibus rebus curat, inſtructum & paratum ut ſit convivium, vocat ad cœnas, exponit pauca, non pocula ex auro, quæ ut mos eſt, regiis gemmis erant diſtincta clariſſimis. in Verr.p.444.

Animi & aurium causâ tot homines habet, ut quotidiano cantu vocum, & nervorum, & tibiarum, nocturnisq; conviviis tota vicinia perſonet. pro Roſc. Am.p.83.

Cibaria publicè locantur. pro.S. Roſc.p.54.

Cibum partim oris hiatu, & dentibus ipſis capeſſunt, partim unguium tenacitate rapiunt. de nat. Deor.lib.2.p.98.

Et ſimul ad cœnam invitavit in poſterum diem. Offic. libr. 3. pag. 122.

Paſtu indigere. de Nat.Deor. l.5,p.130.

Conficere cibũ. Dentes adverſi acuti dividũt eſcas, intimi autẽ conficiunt. de N.53 a. Id eſt. *mãdendo terunt.* Kewen machen.

Crudiq; poſtridiè ſe rurſus ingũrgitent. de Fin.66.b.

Demus ſcutellam dulciculæ potionis. Tuſ.200.b.

Cui cùm ipſe poculum dediſſet, ſubitò illâ mediâ potione exclamavit, ſe maximo cum dolore mori. pro.Cl.23.b.& 25.b.

At id fieri potuit: primò occultius in potione vel in cibo, deinde etiam impuniùs fit. Deiot. 47. a.

Qui à pecore eius depaſci agros publicos dicebant. de Or. 33.a.

In ſummâ ubertate ineſt luxuries, quæ ſtylo depaſcenda eſt. de Or. 137.b.

Depaſci veterem poſſeſſionem Academiæ ab hoc acuto homine non ſinemus. de Leg.167.b.

Audio à bonis viris, qui & nunc & ſæpè anteà magno præſidio reip. fuerunt, hanc cunctationem noſtram non probari, multaq; ab iis in me & ſeverè in conviviis tempeſtivis diſputari. At.134.a.

Quantum alii tribuunt tempeſtivis conviviis, quantum aleæ. pro Arch.188. a.

Ego verò propter ſermonis delectationem tempeſtivis quoq; convivijs delector. Me verò & magiſteria delectant à maioribus inſtituta, & is ſermo, qui more maiorum à ſummo magiſtro adhibetur in poculo. de Sen. 86. b.

Quas enim cœnas & facere & obire ſcripſit ad me Sextius? quàm lautas? quàm tempeſtivas? Att. 149. b.

Convivia inire, pro Adire, ire ad convivia. pro S. R. 26. b.

Qui alteri miſceat mulſum, ipſe non ſitiens. de Fin. 67. b. *Poſt deinde quod iuſſi ei dare bibere, & quantum imperavi, date.* Terent. in And. act. 3. ſce. 2. *Bis in die id faciet, meridiè liberè dato.* Cato de Re. Ruſt. *Vide ſupra ex Plauto.*

Accubueram horâ nonâ, cùm ad te harum exemplum in codicillis exaravi: dices, ubi? apud Volumnium Eutrapelum: & quidem ſupra me Atticus, infra Verrius familiares tui. Ep. 142. & poſt.

Infra Eutrapelium Cytheris accubuit. Ep. 143.

Tùm ille ut aliquid reſponderet, negavit moris Græcorum, ut in convivio virorum accumberent mulieres. in Verr. 89. b.

Ille erat in tribunali proximus, in cubiculo ſocius, in convivio dominus, ac tùm maximè, cum accubante prætextato Prætoris filio, in convivio ſaltare nudus cœperat. in Verr. 152.

Ebrioſos ſobriis inſidiari, dormientes vigilantibus, qui mihi accubantes in conviviis complexi mulieres impudicas vino languidi, confecti cibo, ſertis redimiti, unguentis óbliti, debilitati ſtupris eructant ſermonibus ſuis cædem bonorum, atq; urbis incendia. in Cat. 106.

Hoc conſcripſi x. Calend accubans apud Veſtorium. At. 227.

Blandiendi. *Vide* Adulandi.
Bonorum. *Vide* Divitiarum.

Brevitatis. Abbreviandi. Compendii. Epitomes.

Außzugsweiß / Kurtz machen / Einziehen / Verkürtzen.

P*onere aliquid ad compendium.* Caſ. 3. 1. v. 3.

Fieri

Fieri dictis compendium volo. Capt. 1.2.v.12.

Quid opus eſt me multas agere ambages? Pſeud.5.1.v.10.

Orationis operam compendi-facere. Moſt.1.1.v.57.

Quàm potero, in verba conferam pauciſſima. Menæch. prol. verſ.6.

Quàm potes, tam verba confer maximè ad compendium. Mil.3.1. v.185.

Atq; in pauca, ut occupatus nunc ſum, confer quid velis. Pſeud.1.3. verſ.43.

Compendi-facere curam. Pœn. 1.2.v.138. Aſin. 2.2.v.41. Bacch.2.2. v.6. Moſt.1.1.v.57. Perſ.4.1.v.2. Vtitur quoque Symmachus lib 1. Epiſt.75. *Decet operam facere compendii.*

Operam fac compendi quærere. Pſeud.4.7.v.43.

Tu pauca in verba confer. Perſ.4.4.v.11.

Perge etiam tantâ re: rem in pauca confer. Pœn.5.9.v.52.

Vt uno verbo abſolvam Rud.3.2.v.49.

Si quid tibi compendi-facere poſſim. Truc.2.4.v.26.

Ad pauca redire. Hecyr.1.2 v.60.

Atq; id, ſi potes, verbo expedi. Phorm.1.4.

Vt ad pauca redeam, ac mittam illius ineptias, hæc deniq; eius fuit poſtrema oratio. Phorm.4.3.

Quid verbis opus eſt? kurtz zu ſagen Phorm.1.2.

Ah, dictum ſapienti ſat eſt. Phorm.3.3.

Qui mihi pennas inciderant, nolunt eaſdem renaſci. Att.55.a.

Lingua inciditur ad deplorandam calamitatem. Antequam. 195.a.

Poema ad Cæſarem quod compoſueram, incidi Qu.Fr.110.a.

Tametſi oportet incidamus media, ne nimis ſerò ad extrema veniamus Acad.169.b.

In omnibus numeris æqualiter (al. *æquabiliter*) *particulas deceat incidere, an facere alias breviores, alias longiores.* Or. 217.a.

Incidere nervos virtutis. Acad.45.b.

Incidere nervos populi Romani. contra Rul.75.b.

Incidere linum, diſcindere linum, quo epiſtolæ ſtringuntur & obſignantur in C.112 b.

Cæſar maximas copias brevi habiturus eſt. At.130.b.

Nec ullo modo divulgandum eſt, de te iam eſſe perfectum, ſed id erit perbrevi. Ep.89.a.

Id tametſi extra cauſſam eſt, tamen percurram brevi. pro Cæc. 303.a. *Brevi*

Brevi expediam. de Sen. 89.a.
Illud brevi conficiendum eſt. Par.121.b. (Seſt. 23.a.
Sed genus univerſum brevi circumſcribi & definiri poteſt. pro
Nunc complectar quod propoſui brevi. de Or.100.b.
Quid in utramq; partem mihi in mentem veniat, explicabo brevi. de Or.119.b.
Vt tuis literis brevi reſponderem. Ep.36.b.
Ad ea quæ requiris, brevi reſpondebo. de Or.225.a.
Tranſitio vocatur, quæ cùm oſtendit breviter quod dictum ſit, proponit item brevi quod conſequatur. ad Her.32.a.
Brevis eſt L. Craſſi oratio. de Or. 138.b. (Seſt. 5. a.
Longum eſt dicere, ſed hoc brevi dicam, ſi M. Petrei virtus &c. pro
Iam dabo operam quàm maximè potero, ut breve id faciam. in Saluſt. 172.b. (161. a.
Aliquid contractione brevius fieri, aut productione longius. de Or.
O miſeram & in brevi tam celerem, & tam variam reip. commutationem. Oct.336.b.
Paululum compendii facere. pro Qu.Roſc.p.68.
Nullo modo poſſum omnia iſtius facta aut memoria conſequi, aut ordine complecti, genera ipſa cupio perbreviter attingere. in Ver. pag. 439.
Sentio moderandum mihi eſſe iam orationi meæ, fugiendamq; veſtram ſatietatem. in Ver.p.349.
Ne nimium multa amplectamur, atq; ab eo quod propoſitum, longiùs aberret oratio, hoc ipſum & quod agitur, conſideremus. pro Cæc.p.607.
Ne multis. pro A.Cluent.p.22.
Quid multa? Ep.ad Fam.l.3.p.88.
Temporis brevitate à perſpiciendo excludetur. Acad. l.2.p.29.

C

Cadendi. *Vide* Ruinæ.
Cædendi. *Vide* Verberandi.
Cædis. *Vide* Interficiendi.
Calamitatis *Vide* Ægritudinis.
Caliginis. *Vide* Obſcuritatis.
Caliditatis. *Vide* Doli.

Calo-

Caloris. Æſtûs.

Hitz. Wärm.

C*Alorum moleſtiæ ſedarentur.* Off. l. 2. p. 69.
Vt omnia quæ alantur, & creſcant, contineant in ſe vim caloris. de nat. Deor. l. 2. p. 19.
Cùm homines beſtiæq; hoc calore teneantur. de nat. Deor. l. 2. p. 62.
Calorem extingere. de nat. Deor. l. 3. p. 130.
Nimio labore interire. de nat. Deor. l. 3. p. 130.
Calorem adipiſci. Quæſt. Tuſc. l. 1. p. 312.
Calore uri. Qu. Tuſc. l. 1. p. 323.
Vim caloris non pati. Q. Tuſc. l. 1. p. 479.

Calumniandi. Convitij. Convitiandi. Contumeliæ. Culpandi. Increpandi. Infamiæ. Maledicti. Maledicendi. Irridendi. Deludendi. Vituperandi. Objurgandi. Reprehendendi Nominum ignominioſorum. *Vide etiam* Ignominiæ. *Item* Contemnendi.

Schmähen/ Schenden/ Affterreden/ Vbel nachreden/ Verſchmähen/ Außhüpen/ Verachten/ Verſchenden/ Schelten/ Einem Fluchen/ Außmachen/ Läſtern/ Spotten/ Verhönen.

R*Aptare pro mœchis.* Amph. Arg. 1. v. 7.
Malo iam magno tuo nunc iſti nec rectè dicis. Aſinar. 2. 4. verſ. 65.
Da argentum huic, ne malè loquatur. Ibidem. v. 67.
Tu contumeliam alteri facias, tibi non dicatur? Ibid. 52.
Ne iſtuc nequicquam dixeris tam indignum dictum in me. Aſin. 3. 3. verſ. 108.
Ne ulli verbo maledicat. Aſin. 4. 1. v. 55.
Miſerum habere aliquem. Aſin. 5. 2. v. 19.
Malignitate oneravit omnes mortales mihi. Capt. 3. 1. v. 12.
Nunc ipſus maledicis tibi. Men. 2. 2. v. 41.

Nec

Nec veriſimile loquere, nec verum frutex. Moſt. 1.1.12.
Quid tibi mecum eſt rei? qui mihi maledicas hic ignoto inſciens? Men. 2.3.v.30.
Non ſoles reſpicere te, cùm dicas iniuſtè alteri. Pſeud. 2.2.18.
Cur inclemẽter dicis lepidis literis, lepidis fabellis, lepidâ conſcriptis manu. Pſeud 1.1.v.25.
Aſſiſte altrinſecus, atq; onera hunc maledictis. Pſeud. 1.3.v.124.
Ego te differam dictis meis. Pſeud. 1.3.v.124.
Sed quanquam multa mala in me dicta dixiſtis modò. Pſeud. 1.1. verſ. 157.
Nam quanti refert te nec rectè dicere. Pſeud. 4.6.v.23.
Præſenti tibi facit convitium. Moſt. 3.1.v.83.
Nugas theatri, verba quæ in Comœdiis ſolent lenoni dici, quæ pueri ſciunt. Pſeud. 4.6.v.19. *Inde* Donat. *ad Ter. Eun. vocat* Convitium Comicum.
Contumeliam ſi dicis, audies. Pſeud. 4.7.v.77.
Illi noctu occentabant oſtium. Perſ. 4.4.v.20.
Ego tibi ludos faciam in viâ clamore. Trucul. 4.2.v. 46. & Truc. 2.2.v.4.
Contumeliam facere. Aſin. 2.4.v.82.
Alteri de nihilo dicunt contumeliam, & qui ipſi ſat habent, quod in in ſe poſſit verè dicier. Cur. 4.1.v.17.
Quot innocenti ei dixit contumelias? Bacch. 2.3.v.33.
Non rectè dicis nobis. Pœn. 3.1.v.13.
Nec tuum quidem eſt, per iocum amicis iniuſtè loqui. Pœn. 3.1. v. 70.
Loqui inclementer. Pœn. 5.5.v.44.
Subigis maledictis me tuis. Trin. 1 2.v.102.
Accipiam hominem quibus dictis meret. Men. 5.1.v.7.
Tune furcifer mihi audes inclementer dicere? Rud. 3. 4. verſ. 29.
Ne hæc quidem ſatis vehemens cauſa ad obiurgandum. Amph. 1. 1.v.119.
Quis igitur relictus eſt obiurgandi locus? And. 1.1.v.123.
Vitium dicere uxori. Aſin. 5.2.v.49.
Nunc quum dicta in me ingerebas, odium, non uxor eram. Aſin. 5. 2.v.77.
Pipulo aliquem differre. Aul. 3.2.v.31.
Ego me ſcio caviſſe, ne ulla meritò contumelia fieri à vobis poſſet. Hecyr. 3.5.v.21.

Iterum iam hinc in me inclementer dicit, atq; id ſine malo. Amph. 2.2.v.110.

Ferociter aliquem increpare. Amph.1.1.v.58.

Culpant eum, conſpuitur, vituperatur eum rem fidemq; perdere. Curc.4.2.v.17.

Eunt depreſſum. Ciſt.1.2 v.39.

Nolit acriter eum conclamare. Ciſt.1.1.v.111.

Quod te urget ſcelus, qui huic ſis moleſtus? Menæchm. 2. 2. v. 47.

Flagitium ſit, ſi ſequatur, quando incedat per vias.
Contemplent, conſpiciant omnes, nutent, nictent, ſibilent,
Vellicent, vocent, moleſti ſint, occentent oſtium:
Impleantur meæ fores elogiorum carbonibus.
Atq; ut nunc ſunt maledicentes homines, uxori meæ
Mihiq; obiectent lenociniũ facere. Merc.2 3.v.71.& ſeqq. *Vide etiam Lex. Plaut.* Obiectare, & Occentare: *necnon Philoſ. Plaut.* Amatorum.

In hunc intende digitum. Pſeud.4.7.v.45. *Vide Philoſ. Plaut.* Illudendi.

Quid eſt ſi non hæc contumelia eſt? And.1.5. v.2.

Poeta ſenſit adverſarios in peiorem partem rapere. Adelph. Prolog.v.3.

Cenſen' te poſſe reperire ullam mulierem, quæ careat culpâ? Hec. 4. 4.v.40.

Enimverò multis modis cum iſto animo es vituperandus. Phor.3. 1.v.7.

Male loqui alicui. Phor.2.2.v.26.

Contumelias alicui dicere. Phor.5.8.v.79.

Facere alicui contumelias. ibid.

Si quis eſt, qui dictum in ſe inclementiùs exiſtimavit eſſe, ſic exiſtimet, reſponſum, non dictum eſſe, quia læſit prior. Andr. Prolog.

Deſinat laceſſere. ibid.

Vetus ſi poëta non laceſſiſſet prior. Phorm. Prolog.

Age, age nunc, Phormionem, qui volet, laceſſito. Phorm.5.8.

Neſcis, cui maledicas nunc viro. Eunuch.4. .

Niſi finem maledictis facit. Heaut. Prolog.

Dehinc ut quieſcant porrò, moneo ut deſinant maledicere, malefacta ne noſcant ſuo. Andr. Prolog.

Quod illi maledictum vehemens exiſtumant, eam laudem hic ducit maxumam. Adelph. Prolog.
Ah, rem potiùs ipſam dic, ac mitte malè loqui. And. 5.3.
Mitto maledicta omnia: rem ipſam putemus. Adelph. 5.3.
Ante ædes non feciſſe erit meliùs hic convitium Adelph. 2.1.
Si ſatis jam debacchatus es leno, audi, ſi vis, nunc jam: egon' debacchatus ſum in te, an tu in me? ibid.
Mala ingeram multa. Andr. 4.1.
Quaſi quidquam in hunc iam graviùs dici poſſiet. Andr. 5.3.
Maledictis deterrere hominem, ne ſcribat, parat. Phorm. Prol.
Minús multò audaciter, quám lædit, læderet. ibid.
Hic reſpondere voluit, non laceſſere: benedictis ſi certaſſet, audiſſet benè. ibid.
Quod ab ipſo allatum eſt. ſibi eſſe id relatum putet. ibid.
Non ſinam, ut qui nobis maledictum velit, meâ pertinaciâ dicat eſſe factum. Hecyr. 4.2.
Pergin' hero abſenti malè loqui, impuriſſime? Phorm. 2.2.
Ain' tandem, carcer? ibid.
Sycophanta, hem! mitte. videat qui ſiet, ſi mihi pergit, quæ volt, dicere: ea, quæ non volt, audiet. Andr. 5.4.
Illud ſis vide exemplum diſciplinæ. Adelph. 5.1.
Sterquilinium. Phorm. 3.2.
Impuratus. Vnflat. Phorm. 4.3.
O hominem impurum! Adelph. 2.1.
Ain' verò canis? Eunuch. 4.7.
An potiùs ita me comparem, non perpeti meretricum contumelias? Eunuch. . . .
Hanccine ego ut contumeliam tam inſignem in me accipiam Gnatho? mori me ſatiùs eſt. Eunuch. 4.7.
Nam ſi ego digna hac contumeliâ ſum maximè, at tu indignus qui faceres tamen. Eunuch. 5.2.
En, unquam cuiquam contumelioſiús audiſtis factam iniuriam quám hæc eſt mihi. Phorm. 2.3.
Abſenti tibi te indignas ſeq; dignas contumelias nunquam ceſſavit dicere hodie. ibid.
Neq; huius ſis veritus fœmina primaria, novo modo ei quin faceres contumelias. Phorm. 5.7.
Injurias viri omnes ferre, & tegere contumelias. Hecyr. 1.2.
Nunc quam rem vitio dent, quæſo animum advortite. And. Prol.
Id iſti vituperant factum, atque in eo diſputant, contaminari

non decere fabulas. ibid.

Qui cum hunc accuſant, Nævium, Plautum, Ennium accuſant, quos hic noſter auctores habet. ibid.

Quid iſtic, quæſo? qui iſtic mos eſt, Clitipho? itáne fieri oportet? &c. Vel heré in vino quám immodeſtus fuiſti? Heautontim. 3.3.

In quâ civitate tandem te arbitrare vivere? virginem vitiaſti, &c. Adelph. 4.5.

Haccine fieri? Adelph. 3.4.

Hæc cùm illi dico, tibi dico. Adelph. 1.2.

Vos eritis judices, laudíne an vitio duci id factum oporteat. Adelph. Prolog.

Enimveró, Antipho, multimodis cum iſtoc animo vituperandus es. Phorm. 3.1.

Ne ſuis te iratus ſævidicis dictis protelet. Phorm. 1.4.

Pernoſcite, furtúmne factum exiſtumetis, an locum reprehenſum, id eſt, repertum, *qui præteritus negligentia eſt.* Adelph. Prolog.

Qui malevoli veteris Poetæ dictis reſponderat. And. Prol.

Nam ſi cogites, remittas jam onerare iniuriis. **Du würdeſt auffhören/mich zu ſchelten.** Andr. 5.1.

Si quiſpiam eſt, qui placere ſe ſtudeat bonis quám plurimis, & minimè multos lædere. In his poëta hic nomen profitetur ſuum. Eunuch. Prolog.

Alij Sacerdotem execrabantur, qui Verrem tam nequam reliquiſſet. in V. 101. a

Omnes te oderunt, tibi peſtem exoptant, te execrantur. in P. 101. a

Quod tibi proficiſcenti evenit, ut omnes execrarentur, malè precarentur. in P. 86. b

Rectè Socrates execrari eum ſolebat, qui &c. de Leg. 162. b

Itaque accepimus Socratem ſolitum execrari eos, qui, &c. Offic. 54. a

Execratur apud Ennium *Thyeſtes, primùm ut naufragio pereat Atreus.* Tuſc. 261. b

Vt optet, ut execretur. Or. 209. b

Cui quod in me eſt execrabor hoc, quo lucet, quicquid eſt. de Nat. 39. a ex Ennio.

Cùm ita obiurgamus eos, qui audiunt, quomodo ipſi ſe cupiunt obiurgari. ad Heren. l. 4. p. 1 3.

In

In quo multis verbis tum inveheretur in Cæſarem Curio. Brut. p. 583.

Offenſionem negligentiæ vitare, effugere. in Verrem pag. 199.

Non ferendus obiurgator is eſt, qui quod in altero vitium reprehendit, in eo ipſe deprehenditur. in Verr. p.306.

Humilitatem generis alicui obijcere. Orat. ante exil. pag. 363.

Sum inſectatus levitatem ſenum. Ep. Att. l.1. p. 24.

Me tam ſæpè & tam vehementer obiurgas. Epiſt. Att. lib.3. pag. 88.

Quam aut caſtigatione, aut obiurgatione dignum putares. Epiſt. Att. l.3. p.88.

Ne quid atrocius in abſentem ſine causâ facere conetur. pro Qu. p.24.

Tam atrox ac ſingulare maleficium, quod ita raro extitit, ut ſi quando auditum ſit, portenti ac prodigij ſimile numeretur. pro S Roſc. p.49.

Intelligunt neminem quidem maleficium ſine causâ admittere. S. R. p.61.

In ruſticis moribus, in victu avido, in hac horridâ incultaq; vitâ, iſtiusmodi maleficia gigni non ſolent. pro Roſc. Amer. p 62.

Non omne facinus in omni vitâ naſcitur, in urbe luxuries creatur, ex luxuriâ exiſtat avaritia neceſſe eſt, ex avaritiâ erumpat audacia, inde omnia maleficia ac ſcelera gignuntur. Sext. Roſc. pag. 62.

Ad hunc maleficium iſtud pertinet. Sext. Roſc. p. 63.

Maleficium admittere. Sex. Roſc. p. 58.

Sic vita hominum eſt, ut ad maleficium nemo conetur ſine ſpe, atq; emolumento accedere. Sex. R p.66.

Vitiorum ſuorum plurima & maxima conſtituere monumenta & indicia. in Verr. p.140.

Verrem in luto voluptatum totius corporis veſtigiis invenimus. in Ver. p.437.

Qui maleficio & ſcelere paſcuntur. Off. l. 2. p. 29.

Iniquiſſimis verbis conflictari. in Verr. p.334.

Contumelia habet aculeum. in Verr. p.347.

Contumeliis operiri opprimiq;. in Verr. p. 466.

Perpeti contumelias. de Aruſp. p.482.

Ille non deſtitit de nobis aſperrimè loqui. Epiſt. Att. l. 2. p. 75.

Caſtigatio contumeliâ vacare debet 1. Off. p. 36.

Neq; tamen quiſquam inventus eſt tam inſigniter improbus, qui violare exiſtimationem abſentis auderet. pro Qu. p. 26.

Ad calumnias ſingulari conſilio reperire rationem. in Verrem p. 320.

Calumniam, ſtultitiamq; obtrivit, ac contudit. pro Aul. Cæcina. p. 593.

Videt ſe nihil ab A. Cæcina poſſe litium terrore abradere. ibid.

Calumniam non effugiet. pro A. Cl. p. 75

Cave in iſtâ tum frigidâ, tum ieiunâ calumniâ deliteſcas. pro Cæcin. p. 610.

Inimici oratio vana præſertim, tam improbè in Clariſſimos viros coniecta me movit. Seſt. 21.

Maledictorum clamorem omnes profuderunt. ſeſt. 58.

Cùm tu ei contumelioſiſſimè toties maledicas. Vat. 86.

Hoc iudicium vocibus maledictisq; eſt celebratum. Cœl. 44.

Iſta maledicta ſunt pervulgata in omnes. pro Cœl. 9. p. 94.

Propulſare debes à te contumeliam. Ligar. 299.

Vltrò maledictis me laceſſiſti. Phil. 2. p. 338.

Abſtinere maledicto. Phil. 2. p. 340.

Omnibus eum contumelijs oneraſti. Phil. 2. p. 376.

In Cæſarem maledicta congeſſiſti deprompta ex recordatione impudicitiæ. Phil. 3. p. 390.

An illa nõ graviſſimis ignominijs ad poteſtatis memoriam ſunt notanda? Phil. 3. p. 413.

In me abſentem ore impuriſſimo orationem evomuit. Phil. 5. pag. 414.

Qui ignominiâ notandos eſſe cenſuerunt eos, qui militiam ſubterfugiſſent. Phil. 7. p. 444.

Verborum contumelijs optimum virum inceſto ore laceraſſet. Phil. 11. p. 478.

Deſine bonos petulantiſſimâ linguâ conſectari. in Salluſt. 557.

Senatus Religionis calumniam, non religione, ſed malevolentiâ, & illius Regia largitionis invidiâ comprobat. Ep. ad Fam. libr. 1. p. 5.

Subcontumelioſè tractatur noſter Publius. Ep. Att. l. 2. p. 56.

Clamoribus & convitijs, & ſibilis Fuſium conſectantur. Ep. Att. l. 2. p. 68.

Per

Per obtrectatores Lentuli res calumniâ extracta eſt. Ep. ad Qu. Fr.l. 2.p.601.

Nec calumnia conferenda eſt cum verecundiâ. Acad.l.2.p.10.

Atq. hæc cùm uberius diſputantur, & fuſius ut mihi eſt in animo facere facilius effugiant Academicorum calumniam. de Nat. Deor.l.2.p.58.

Quod ad vitandam vituperationem valet. de Pro.78.b

Cadere in aliquam vituperationem. Att.228.a

Eaq; res P. Africano vituperationi fuit. Brut.p.547.

Quod effugiſſem duas maximas vituperationes. ibid 218.b

Culpa reprehenſionem, & ſtultitia vituperationem reprehendere. in Ant.244.a

Meq; nonnulla vituperatione tarditatis meæ facto ſuo liberavit. de Aruſp.255.b

Poſt ille convitium fecit. ad Heren.lib.4.p.87.

Auribus non peperciſſe. pro Qu. p.13.

Appellari ſuperbius pro Leg. Manil.p 631.

Voce aliquem vulnerare. in L. Catil.p. 68.

Nihil eſt tam volucre, quàm maledictum: nihil facilius emittitur, nihil citius excipitur, nihil latius diſſipatur. pro Cn.Pl. p.518.

Hi non modò negando, ſed etiam irridendo ampliſſimum quemque illius ordinis inſequebantur. Seſt.p.13.

Nulla in quemquam ignominia propria nominatim cadebat Seſt.16.

Civitates omnibus bonis exhauſtæ nefarias libidinum contumelias ac turpitudines ſubierunt. Piſ.2 5.

Meſſalam contumelioſè lædebat. Ep. Att. lib.1.p. 22.

Erit abſurdum in nos invehi. Ep. Att.l.2.p.58.

Vt ſe maledictis non abſtineat ijs, quæ in illum dupliciter recidunt. Brut.p 562.

Ei convitium grande fecerunt. Epiſt. Att.l. 16.p.563.

Si conſilium meum in contrariam partem raperetur. Ep. ad Fam. lib.10.p.316.

Antea pari contumeliâ viros clariſſimos affecerant. Epiſt.ad Fam. lib.12.p.368.

Contumeliam villa puſilla iniquo animo feret. Ep. ad Fam. lib. 12.p.375.

Verberavi te cogitationis tacito duntaxat convitio, quòd faſciculus alter ad me iam ſine literis perlatus eſt. Ep. ad Fam lib.16.p.509.

Vrgebor iam omnium veſtrûm convitio. Acad.Qu.lib.2. p. 64.

Quem cùm à ſe non neget auditum, tamen vexat omnibus contumeliis. de Nat.Deor.lib.1.p.30.

Zeno quidem non eos ſolùm, qui tum erant, Apollodorum, Syllum, cæterosq; figebat maledictis. de Nat.Deor.lib.1.p.38.

Maledictis inſectantur eos, qui à veritate diſſentiunt. de Finib. l. 2.p.162.

Alternis verſibus intorquentur inter fratres graviſſimæ contumeliæ. Qu.Tuſc.lib.4.p.446.

Contumelias ſervorum ancillarumq; pertulit. 1.Off.p.45.

Rectè ſeu perperam facere. pro Q.p.10.

Legiones ei grande convitium fecerunt. At.257.b

L. Quintius convitium C. Iunio iudici quæſtionis maximum fecit. pro Clu.33.a

Cùm ei magnum convitium foret cunctò à Senatu. E.153.a

Conſectari aliquem convitijs. Att.33.a

Sed os tuum ferreo Senatus convitio verberari noluiſti. in P. 93.a

Suſtinere quotidianum alicuius convitium. pro Qu.11.b

Multis nominibus Græcos in eo reprehendit. Epiſt. Att. libr. 6. p.179.

Reſcripſit ſe libenter vituperationem ſubire. Epiſtol. Att. libr. 14.p. 458.

Vt cùm aliquid non veriſimile dicatis, & effugere reprehenſionem velitis. de Nat.Deor.l. 1.p.28.

Vt hic noſter labor in varias reprehenſiones incurreret. de Fin. l. 1. p.96.

Obiurgatores ſuos conuincere. de Divin.l.1.p. 201.

Interdum etiam obiurgationes vigent in amicis maximè. 1.Offic. p.25.

Obiurgationes nonnunquam incidunt neceſſariæ. 1. Offic.pag. 54.

Ad hoc genus caſtigandi rarò invitiq; veniamus. ibid.

Magnâ ex parte clementi caſtigatione licet uti, gravitate tamen adiunctâ, ut ſeveritas adhibeatur, ut contumelia repellatur, atq; illud ipſum, quod acerbitatis habet obiurgatio, ſignificandum eſt ipſius causâ, qui obiurgetur, ſuſceptum eſſe. ibidem.

Qui Periclem principem Græciæ vituperabat. Offic. libr. 2. p.89.

Antequam

Antequam hic locus concludatur, non abs re fuerit coacervare varias Formulas maledicendi, & Nomina ignominioſa, quibus uſi ſunt Autores Latini, idque ſecundùm diverſa obiecta, ſeu materiam maledictorum.

In hominem indoctum, rudem, & imperitum.

Ex Cicerone.

RAbula indoctus, inurbanus, ruſticus, imperitus rerum omnium, rudis ignarusq́, nullo uſu, nullo ſtudio litterarum praditus.

Qui numquam Philoſophum pictum, quod dicitur, vidit.

Omninò omnis eruditionis expers, atq́ ignarus, & à Muſis aversus.

Rudis, hebes, & impolitus.

Expers conſilii & ingenii.

In quo magna eſt ieiunitas bonarum artium.

Qui nullum cum Muſis, id eſt, cum humanitate, & doctrinâ habet commercium.

Ineruditus & abſurdus.

Tam rudis, tam ignarus rerum, tam expers conſilii & ingenii.

In omni re litterariâ tyro ac rudis, hoſpes & peregrinus.

Abderiticus: qui non modò cor non habet, ſed ne palatum quidem.

Democriti patriâ dignus.

Amentiſſimus, atq́ omnibus conſiliis praceps ac devius.

Vacors, et amens: ſtolidus, minimè mentis compos, et conſtringendus ſive alligandus,

Delirus, qui vaticinatur et inſanit.

Tragico Oreſte dementior.

Excors, et demens.

Baro, inſipiens, planè fatuus, et amens.

Temerarius, et inconſideratus, inconſultus.

Ingenio et cogitatione nullâ.

Stupidus, et bardus.

Bambalio, qui propter haſitantiam lingua, ſtuporemq́ cordis cognomen ex ignominiâ trahere meretur.

Planè in literis plumbeus.

cerni videantur, hebes & obtuſus.
Homo ſine ingenio, truncus ac ſtipes.
Cuius ignorantiæ mederi ne Aſclepiadis quidem conceſſum puto. οὐ ἰατρεῦσαι τὴν ἄγνοιαν οὐδ᾽ Ἀσκληπιάδαις τοῖς λόγοις νομίζω δεδόσθαι. Athenæus.
Tarandus: h.e. Aſinus, de quo Plinius, *quòd cùm ei libuit ſui coloris eſſe, aſini ſimilis ſit.*

Ex Terentio.

Caudex, ſtipes, aſinus, plumbeus, homo hominum ſtultiſſimus.
Omnino lapis, haud homo.

Ex Varrone.

Mente captus, atq; ad agnatos & gentiles deducendus.
Phreneticus, Septemtrionis filius.

Ex Plauto.

—Sat edepol certò ſcio
Occiſam ſæpè ſapere plus multò ſuem,
Cùm inducatur, ne id, quod vidit, viderit. Milit.
—O Lyde, es barbarus,
Quem ego ſapere nimiò cenſui plus, quàm Thalem.
Is en ſtultior es barbaro Potitio. Bacchid.
Herus meus Elephanti Corio circumtectus eſt non ſuo,
Neque habet plus ſapientiæ, quàm lapis.
Mirum eſt lolio victitare te, tam vili tritico. Milit.
Suum ipſe interdum ignorat nomen, neque ſcit, qui ſiet. Capt.
Adeon me fuiſſe fungum, ut qui illi crederem?
Quicunque ubi ſunt, qui fuére, quique futuri ſunt poſthac
Stulti, ſtolidi, fatui, fungi, bardi, blenni, buccones,
Solus ego omnes longè anteeo ſtultitiâ & moribus indoctis. Bacchid.
Nimis tu quidem herclè homo ſtultus es pueriliter. Perſ.
—Nullam rem ſapis. Moſt.
—Numquam ego te tam eſſe matulam credidi. Perſ.
Novi ego huius mores moros & malos. Pœnol.

Album

Alium alii moleſtum eſſe, & ſermonibus morologis uti. Pſeudolos

Qui terræ odium inambulat, & tam nihil ſapit, nec ſentit: tanti eſt, quanti eſt fungus putidus. Bacch.

Neque ego homines aſinos magis umquam vidi. Pſeud.

Nec veriſimile loquere, nec verum frutex. Moſtel.

Quid hero ego dicam meo malæ rei eveniſſe, quamve inſaniam? Neſcio pol quæ illum hominem intemperiæ tenent. Aulul.

Quæ te mala crux agitat? Larvæ hunc atque intemperiæ inſaniæque agitant ſenem. Aul.

Non tibi ſanum eſt adoleſcens ſinciput, ut intelligo, non poteſt hæc res hellebori iugere obtinerier. Menæch.

Quibus pretiis hic væneunt porci ſacri? Numum unum à me accipe, iube te piari de meâ pecuniâ. Nam ego quidem inſanum eſſe te certò ſcio, Menæch.

Si me conſulas, hamo illo iubeas porculum afferri tibi. Nam tu quidem herclè certe non ſanus es ſatis. Audin' tu, ut deliramenta loquitur! quid ceſſas dare potionis aliquid, priuſquam percipit inſania? Menæch.

Helleborum hiſce hominibus opus eſt. Pſeud.

Nugas ludificabitur, garriet, quoi neque pes umquam, neque caput compareat. Ornamenta abſunt, Aiacem hunc cùm vides, ipſum vides. Captiv.

Quas tu vides colubras? Stich. *Et* Iuvenalis: *Dic quâ Tiſiphone? quibus exagitare colubris.*

In hominem flagitioſum.

Ex Cicerone.

Plenus ſceleris, & audaciæ.

Tot tantis, tam nefariis ſceleribus coopertus.

Scelere & furore inflammatus.

Capitalis, impunis, & ſceleratus.

Non ille honorem à pueritiâ, non ſtudia virtutis, non ullum exiſtimationis bonæ fructum umquam cogitarat, ſed ex petulanti, atque improbo ſcurrâ. &c.

In uno homine omnia vitia, quæ poſſunt in homine perdito, nefariòque eſſe, reprehendo: nullum eſſe dico indicium libidinis, ſceleris, audaciæ, quod nō in unius iſtius vitâ perſpicere poſſitis. Sit

fur

fur, ſit ſacrilegus, ſit flagitiorum omnium, vitiorumque princeps.
Cum hac me peſte, atq; labe confero.
A nefariis peſtibus eſt occiſus.
Omnium non bipedum ſolùm, ſed etiam quadrupedum impuriſſimus, conſceleratiſſimus.
Homo poſt homines natos turpiſſimus, contaminatiſſimus.
Homines improbi, multis flagitiis, & ſceleribus contaminati.
Vix homines odium ſuum à corpore eius, impuro atq; nefando repreſſerunt.
Vir longè poſt homines natos improbiſſimus.
Nemo umquam fuit tam ab omni honeſtate relictus.
Habeo, quem opponam labi illi atq; cœno.
Epicure noſter ex harâ producte, non ex ſcholâ lutulente. O lutum! O ſordes!
Eos ludos hac lues impura polluit.
Sordes hominis.
Sceleratiſſimus ille, ex omnium ſcelerum colluvione natus.
Funeſtum illud animal ex nefariis ſtupris, ex civili cruore, ex omnium flagitiorum impunitate concretum.
Id tu furcifer tibi ſumes?
Tu omnium profligatiſſime, & perditiſſime.
Quem tu illo certiorem nebulonem?
Nihil eſt illo poſterius, vel nequius.
Poſtremi homines.
Homo ſane nequam.
Vnus omnium nequiſſimus, qui ſunt, qui fuerunt, qui futuri ſunt.
Tanta, & immanis belua.
Omnium mortalium ſine ullâ dubitatione deterrimus.
Facinoroſus & audax.
Helluo ſpurciſſimus.
Nihil hoc homine inquinatius.
Vita omnibus flagitiis inquinata.
Quis illo in voluptatibus inquinatior?
Ad audendum impudentiſſimus.
Amentiſſimus & profligatiſſimus hoſtis pudoris & pudicitiæ.
Scurra exhauſto pudore.
Genus hominum agreſte, & indoctum.
Vir maleficus naturâ, & iniuſtus.

Cuius eminet, & proiecta eſt audacia.
Qui os perfricuit.

Ex Plauto.

Tantum facinus inveni modò ego, ut nos dicamur duo omnium digniſſimi eſſe, quò cruciatus confluant. Aſin.

Acherontis pabulum, flagitii perſequentem, ſtabulum nequitiæ. Caſin.

Ædepol certò ſcio, Vulcanus, Sol, Luna, & Dies, Dei quatuor ſceleſtiorem nullum hoc illuxere alterum. Quem ſpes dereliquere omnes, eſſent frugi poſſiet. Vidi ego nequam homines, verùm te neminem deteriorem. Bacchid.

Atq; ipſe egreditur Pœnus, periurii caput, hominem hic ego quæro malum, Legirupam, impium, periurum, atq; improbum, Fraudulentum, Deorum odium, atq; hominum, malum. Mali vitii, probriq; plenum. Pſeudol.

Sceleris ſemen, fraudis, ſceleris, parricidii, periurii pleniſſimus. Rudent.

Quæſo hercle, meone herò tu improbe maledicere audes, fons vitii, & periurii. Truc.

Sator ſartorque ſcelerum, & meſſor maxime. Capt.

Ex i natum quantum eſt hominum ſacrilegiſſime. Rud.

Scelerum cumulatiſſimus. Si ego iuratus peiorem hominem quærerem, Coquum non potui quàm hunc, quem duco, ducere. Pſeud.

Nequior nemo eſt, neq; indignior, cui Dii benefaciant, neq; quem quiſquam homo aut amet, aut adiuvet, omnibus probris, quæ improbis viris digna ſunt, dignior nullus eſt homo. Bacch.

Homini, ſi leno eſt homo, quantum hominum terra ſuſtinet, ſacerrimo. Pœnol.

Abi ſis impurata belua. Abſolve hunc quæſo vomitum, ne hic nos enicet. Moſt.

Lenone iſto non lutum eſt lutulentius. Pœn.

Ex ſterquilinio effoſſe tuane illac ſit? Caſin.

Non habitare hic homines mecum videntur, ſed ſues. Aſin.

Eho lutum lenonium, commictum cœnum ſterquilinium publicum, impure, inhoneſte, iniurie, illex, labes populi, procax, rapax, trahax, trecẽtis verſibus tuas impuritias traloqui nemo poteſt. Perſ.

Quid illac impudente audacius? Saltem tute, ſi pudoris egeat, ſumas mutuum. Amph.

Hic vereri perdidit. Compendium ædepol ætati haud optabile fecisti, cùm iſtanc nactus es impudentiam. Bacch.

In Iuriſconſultos Rabulas.

Cerberus forenſis.

Togatus vultur.

Morator: Leguleius: Formularius.

Bonorum extortor, legum contortor.

Vitilitigator. Rabula. σύρφαξ ἦς ἀγοραῖος *Fori purgamentũ, & quiſquilia* à Clemente Alexandrino.

Ex Plauto.

Ego me minoris facio præ illo, qui omnium legum atque iurium fictor conditor cluet. Epid

Litium pleni, rapaces, viri fraudulenti. Menæch.

Iſtorum nullus nefaſtus eſt, comitiales ſunt meri. Ibi habitant, ibi eos conſpicias, quàm Prætorem, ſæpius. Hodie iuris coctiores non ſunt, qui lites creant, quàm ſunt hi, qui ſi nihil eſt litium, lites emunt. Pœnol.

Qui hic albo ariete aliena oppugnant bona. Perſ.

In Medicos

Medicus circumforaneus, iam cognitus & ſæpè victor, qui interfecit plurimos. Cicero.

In vitia corporis.

Iam plenus ætatis, animâque fœtidâ ſenex hircoſus, tu oſculere mulierem? Vt ne adveniens vomitum excutias mulieri? Mercat.

Oluiſti allium germana illuvies, ruſticus, hircus, hara ſuis. Moſt.

Plenior allii ulpicique, quàm ſint Romani remiges. Pœnol.

Apronii odor teterrimus, quem ne beſtiæ quidem ferre poſſunt, uni iſti ſuavis, & iucũdus videbatur. Cicero *in Aproniũ, cuius valle ſub alarũ trux habitabat caper, & os Mephitim exhalabat.*

In hominem ignobilem, obſcurum, pauperem, infamem, exoſum.

Ex Cicerone.

Homo repentinus, à ſe ortus, ex infimo genere, & fortunæ gradu, non modò nobis, ſed nec inter ſuos quidem notus.

Emerſus ſubitò ex diuturnis tenebris luſtrorum.

Intolerandus ex cœno neſcio quo, atque ex tenebris tyrannus.

O tenebræ! o lutum! o ſordes! o paterni generis oblite! materni vix memor.

Hic

Hic terræ filius neſcio quis.
Hic homulus ex argillâ & luto fictus, quem ego omninò natum neſciebam.
Humilis & abiectus, & obſcurus.
Auctoritas tenuis, perſona levis.
Boni nihil ab illis nugis expectandum.
Quiſquiliæ ſeditionis Clodianæ.
Homo contemtus & abiectus; contemta & ſordida vita.
Deſpicatiſſimi hominis furor, contemtiſſimi conſulis levitas.
Deſpectus à cæteris, à ſeipſo deſperatus, & relictus.
Bambalio. Homo nullo numero, nihil illo contemtius.
Ex ſummis fortunæ & vitæ ſordibus Conſul factus, ſordes & fæx urbis.
Inſigne odium omnium hominum: vel ſi etiam Dij oderint, quos oportet, omnium Deorum.
Multis & graviſſimis iudicijs, ignominijsq; conciſus.
Homines omnibus vitijs atq; omni dedecore infames.
Omnium ſcelerum libidinumq; maculis notiſſimus.
Famoſus. Maculoſus. Inſignis omnibus notis turpitudinis.
Sic notatus obambulans, ut non curâ, ſed cœno oblitus videatur.
Homo egens, ſordidus, ſine honore, ſine exiſtimatione.
Fortunâ egens, vitâ turpis, exiſtimatione damnatus.
Homines puſilli animi, & ipſa malevolentiâ ieiuni.
Homo ſine honore, ſine exiſtimatione, ſine cenſu, qui eſt in ſummâ mendicitate.
Nihil illo egentius: in egeſtate vitam degens.
Quem omnes aſpernantur, atq; abhorrent, & ferre non poſſunt.

Ex Plauto.

Amas hominem non nauci. Trucul.
Quid ais? homo levior quàm pluma, peſſime, & nequiſſime, Flagitium hominis, ſubdole, ac minimi pretij? Menæch.
Ego pol te redigam eodem, unde orta es, ad egeſtatis terminos. Sordido vitam oblectabas pane, in pannis, inopia. Atq; ea ſi erant, magnas habebas omnibus DIs gratias. Aſin.
Quid? illas itidem eſſe cenſes, quaſi te, cum veſte unicâ? Stich.
Me eſſe hominem pauperum pauperrimum. Aſin.
Quia tute ipſe eges in patriâ, nec tibi qui vivat, domi eſt. Captiv.
Imi ſubſellij viros, Plagipatidas, quibus ſunt verba ſine penu & pecuniâ. Capt.

Hos

Hoc quod induta ſum, ſunt mea opes oppidò,
Nec cibo, nec loco tecta quo ſim ſcio. Rud.

Cui homini hodie peculii numus non eſt niſi plumbeus. Caſin.

Salvete fures maritimi, conchitæ, atq; hamiotæ, famelica hominum natio: quid agitis, ut peritis? PL. Vt piſcatorem æquum eſt, fame, ſiti ſpeq;. Rud.

Lenones ex gaudio eſſe credo procreatos. Ita omnes mortales, ſiquid mali eſt lenoni, gaudent. Rud.

Item genus eſt lenonum inter homines, meo quidem animo, uti muſcæ, culicesq;, pedesq;, pulicesq;, odio & malo, & moleſtiæ: bono uſui eſtis nulli. Curcul.

Ex Terentio.

Tu nihil niſi ſapientia, ille futilu, ſomnium. Adelph.

Gerro, iners, fraus, heluo. Heaut.

Tace tu, quem eſſe ego puto infra omnes infimos homines. Nam qui huic animum aſſentari induxeris, è flammâ te petere cibum poſſe arbitror. Eunuch.

Id genus alias formulas διαςυρτικάς ex variis undique Authoribus Latinis, Græcis, antiquis iuxta atque recentioribus, colligere proclive erit Philologiæ ſtudioſo: qui quidem delectabitur eiuſmodi floſculis: dummodò probè memor eſſe poſſit regulæ Charitatis Chriſtianæ, quæ proximum nullâ vult affici contumeliâ, aut iniuriis: cuius planè immemor fuit is, qui ſuperiores modos inſectandi álios jam pridem in unicum illum faſciculum colligavit, atque ut ait, in uſum magni viri *Ioſephi Scaligeri Iulii Caſ. à Burden Filii.* Nomē eius cùm odio ſit omnibus bonis, malis, doctis, indoctis, lubens ſilentio prætermitto. Fuit autem is in arte calumniandi planè Roſcius, è vico Tuſco aut Velabro oriundus. Sed ad alia properandum eſt.

Canen-

Canendi. Cantûs. Accinendi. Muſices. Symphoniæ. *Vide etiam infra.* Carminis.

Singen/Liedlein/Harmony/Muſic.

C*Anorâ hic voce ſuâ tinnire temperent.* Pœn. Prolog. v.33.

Lepidam & ſuavem aliquam cantionem cynædicā occipito. Sing ein hůbſch bulen liedlein. Stich 5.v.19.

Age iam infla buccas. pfeif vf. Stich.5.5.v.26.

Nunc iam aliquid ſuaviter. Redde cantionem veteri pro vino novam. Stich.5.5.v.27.

Cantilenam eandem canis. Phorm.3.2.

Iſtæc jam penes vos pſaltria eſt? Adelph.3.4.

Non ſunt in oratione tanquam tibicini percuſſionum modi, ſed univerſa comprehenſio & ſpecies orationis clauſa & terminata eſt. Or.216.b

Carmen & rebus, & verbis, & modis lugubre. Tuſc.200.

Vt in muſicis numeri, & voces, & modi. de Or. 100.b

Surdus varietates vocum, aut modos noſcere non poteſt. de D. 120.a

Antiquus vocum modus, & varij canendi ſoni. de Le.177.b

Oculos, cervicesq́ pariter cum modorum flexionibus torquet. ibidem.

Hæc cùm preſſis & flebilibus modis, qui totis theatris mœſtitiam inferant, concinuntur. Tuſc.171.a

Si canere velim vel voce, vel fidibus. de D.134.a

Tibicen ſine fidibus canere non poteſt. de Or.159.b

Tibiæ modulatè canentes, & fidiculæ numeroſè ſonantes. de N. 30.a

Lituus, quo canitur. de Div. 86.b

Epaminondas præclarè fidibus cecinisse dicitur. Tuſc.149.a

Cùm in eis conviviis ſymphonia caneret maximisq́ poculis miniſtraretur, retinere ſolitus eſt aratores. in V.170.b

Atq́ etiam illum Aſpendium citharistam, de quo ſæpè audiſtis, id quod eſt Græcis hominibus in proverbio, quem omnia intus canere dicebant ſuſtulit, & in intimis ſuis ædibus poſuit: ut etiam illum ipſum artificio ſuo ſuperaſſe videretur. in Ver.16. b Intus

S canere

canere, Proverbio dicitur is, qui in ſuam rem & commodum omnia convertit, ut quicquid faciat, non aliorum, ſed ſua cauſſa facere videatur.

Atq; hoc carmen hic tribunus plebis non vobis, ſed ſibi intus canit. contra Rul. 80.a

Cantu vocum, nervorum, & tibiarum tota vicinitas perſonabat. pro S.R.41.a

Te gallorum, illum buccinarum cantus exſuſcitat. pro Muren. 128.b

Ad cantus, & ad tibicinem perſequi laudes clarorum virorum. de Leg. 182.b

Tibicines, iiq; qui fidibus utuntur, ſuo, non multitudinis arbitrio cantus numeroſq; moderantur. Tuſc. 248.b

Quod docti homines nervis imitati atq; cantibus aperuere ſibi reditum ad hunc locum. de Som. 119.a

Solet Roſcius dicere, ſe, quo plus ſibi ætatis accederet, eò tardiores tibicinis modos, & cantus remiſſiores eſſe facturum. de Or. 107.b

Gallus eſt animal canorum ſuâ ſponte. de D. 120.a

Vox ſuavis & canora. de Cl. 186.a

Omnino canorum illud in voce ſplendeſcit in ſenectute. de Senect. 82.b

Sine contentione vox nec languens, nec canora. Offi. 27.a

Profluens quiddam habuit Carbo & canorum. Or. 145.a

Canorus orator & volubilis. de Cla. 154.

Hoc dulce, canorum illud, hoc benè olens. Aca. 6.b

Cantûs edere quiete ſatiatos. de Divin. l. 2. p. 234.

Delectari cantibus. Qu. Tuſc. l. 1. p. 311.

Carceris. Cuſtodiæ. Nervi. Vinculorum. *Vide etiam Tit.* Caſtigandi. Suppliciorum: & Verberandi.

Gefengnuß / Kercker / Plöcken / Gefangen nemen / Peinigen / Foltern / Martern / In hafften nemen / Ziehen / Binden / Knipſen.

IN *carcerem impingi*. Amph.1.1.v.3.

Abductus eſt in phylacam rectâ. Capt.3.5.v.93.

In nervum abducam. Pœn.ſc.Quam rem.v.18.

Quãdo ex nervo emiſſus, compingare in carcerem. Pœn.ſc. Quam rem.v.26.

Nempe optimo mé iure in vinculis enecet magiſtratus. Rud. 2. 5. v. 19.

In carcerem illo potius cubuiſſem die. Rud.2.6.v.14.

Vt aſſerventur magnâ diligentiâ. Capt.1.2.6.

Te in caveam dabo. Capt.1.2.v.15.

Cui me cuſtodem addiderat herus. Capt.3.6 v.50.

In cuſtodelam Simiæ concredere. Merc.2.1.v.9.

Item his diſcipulis privos cuſtodes dabo. Pſeud.3.2.76.

Concludam in vincula beſtiam nequiſſimam. Rud. 3. 1. verſ. 28.

Niſi te in carcerem compingier eſt æquum, ætatémque ibi te uſque habitare, donec totum carcerem contriveris. Rud. 3. 4.verſ.10.

Crede Deos voluiſſe, ut apud ſe me enicem. Aulular. 4. 10. verſ.13.

His indito catenas ſingularias. Capt.1.2.v.3.

Nos pudet, quia concatenati ſumus. Capt.2.1.v.9.

Si vos eximat vinculis, ac ſolutos ſinat. Capt.2.1.v.10.

Ita vinclis cuſtodiisq́; circumœniti ſumus. Capt.2.2.v.4.

Quid ceſſatis compede currere ad me, meaq́; amplecti crura, ut vos cuſtodiam? Capt.3.4.v.118.

Iniicite huic manicas. Capt.3.5.v.1.

Aſtringet iſti vehementer manus. Capt.3.5.v.9.

Vt iſtas compedes tibi adimam. Capt.5.2.v.30.

Conſtringe tute illi actutum manus. Bacch. 4.7.v.1.

Aſtringite ad columnam fortiter. Bacch.4.7.v.25.

Fugitivis ſervis indunt compedes. Men.1.1.v.4.

In manibus geſtant copulas ſecum. Epid.5.1.v.11.

Colligauit eum miſeris modis. Eunuch. 5.5.v.13.

Hunc pro mœcho poſtea intus comprehendére, & conſtrinxére. Eun.5.5.v.23.

In carcerem eſt deductus. de Inv.l.2.p.254.

Vincula revellere. pro Cæcin.p.613.

Vinculis aſtringi. Acad.l.2.p.33.

Vt eum ſiderum vinculis alligaret. de Natur. Deorum libr. 2. p. 75.

Cùm illuc ex tuis vinculis emiſſi fuimus. Quæſt. Tuſcul. libr. 1. pag. 325.

Qui in compedibus corporis ſemper fuerunt. ibid.

Qui ferro vincti multos annos fuerunt. ibid.

Eas inter ſe copulant haud iiſdem vinculis, quibus ipſi erant colligati. de Vniuerſ p. 384.

In vincula coniecti à Milone Sest. 43.

Stoici verò noſtri diſputationum & interrogationum laqueis te irretitum tenerent. de Orat. lib. 1. p. 180.

Si corpora capta ſunt armis, aut conſtricta vinculis. de Orat. l. 1. p. 20.

Omnes, quorum in alterius manu vita poſita eſt, ſæpius illud cogitãt, quid poſſit is, cuius in ditione ac poteſtate ſunt, quàm quid debeat facere. pro Q. p. 2.

Quid illa vincula, quibus quidem liberaliſſimè aſtringor, quanta ſunt? Ep. ad Fam. l. 3. p. 83.

Cur igitur vos inducitis in eas captiones, quas nunquam explicetis? de Divin l. 2. p. 282.

Eum obtortâ gulâ de convivio in vincula atq; tenebras abripi iuſſit. in Verr. p. 427.

In carcerem & vincula coniÿci. in Verr. p. 493.

Condere aliquem in carcerem. in Verr. p. 519.

Completus mercatorum carcer. in Verr. p. 549.

Habitare in carcere. contra Rull. p. 144.

In vincula ducere aliquem. in L. Catil. p. 176.

Ita ſunt multi, ut eos capere carcere non poſſit. in Luc. Catil. pag. 188.

Aliquem æternis pœnis vinculisq; dare. in Luc. Catilin. pag. 208.

In vincula aliquem coniÿcere. de Aruſp. reſp. p. 478.

Cùm tu eum Conſulem in vincula duceres. Vat. 82.

In arcas coniÿciuntur. Piſ. 146.

Pompeium ſuam domum compuliſtis. Piſ. 184.

In me carcerem effudiſtis. ibid.

Fratres meos, quòd erant conſcÿ, in vincula coniecit. pro Deiot. 314.

Eos in cuſtodiam dederat. Phil. 3. 388.

Et primò quaſi temerè de Republica locutus eſſet, in carcerem coniectus

iectus eſt. de Natur. Deor. l. 2. p. 52.
Carceris vincula rumpere. Qu. Tuſc. l. 1. p. 335.
Conijcere aliquem in carcerem. Qu. Tuſc. l. 2. p. 135.
In cuſtodiam aliquem dare. in L. Catil. p. 171.
Qui in cuſtodiam nominatim dati ſunt. in Luc. Catil. pag. 208.
In vincula aliquem coniicere. pro L. Flac. p. 288.
Non te iudices mihi, ſed carceri reſervarunt. Epiſt. Att. lib. 1. p. 27.
Si vinciatur, & conſtringatur amicorum propinquorumq; cuſtodijs, Qu. Tuſc. l. 2. p 367.
Ergò hos quidem ut famulos vinclis ac cuſtodia arceamus. ibid.
Vadit in carcerem eundem, & paucis poſt annis ſcyphum Socrates eodem ſcelere iudicum, quo tyrannorum Theramenes. Qu. Tuſc. l. 1. p. 335.
Quos & quantos viros homo omnium infimus, & ſordidiſſimus Tribunus Pleb. C. Curiatius in vincula coniecit. de Leg. lib. 3. p. 157.
Propter iniuſtam dominatûs cupiditatem in carcerem quodam modo ipſe ſe incluſerat. Qu. Tuſc. l. 2. p. 472.
Dare aliquem in cuſtodiam. in Verr. p. 515.
Cuſtodiæ committere ibid.
Feris & barbaris cuſtodiam corporis committebat. Q. Tuſc. libr. 5. p. 473.
Eſt apud Platonem Socrates, cùm eſſet in cuſtodiâ publicâ. de Divin. lib. 1. p. 177.
Paucis ante diebus, cùm facilè poſſet educi è cuſtodiâ, noluit. Qu. Tuſc. lib. 1. p. 324.
Emitti nos è cuſtodiâ, & levari vinculis arbitremur. Qu. Tuſc. lib. 1. p. 345.

Carminis. Poeſeos. Verſuum.

Poeterei/ Verßmachen/ Lieder/ Gedicht/ Carmen machen/ Verßweiß beſchreiben.

S*Ervire numeris*. Orat. ad Brut. p. 677.
Ad ſcribendi ſtudium ſe conferre. pro Arch. poeta p. 346.
Longius mihi contexere hoc carmen utinam liceret! Cæl. 97.

Fecit poëma feſtivum, concinnum, & elegans. Piſ.208.

Omnes hominis libidines, omnia ſcenarum genera, & conviviorum delicatiſſimis expreſſit verſibus. Piſ.209.

Varium, & elegans omni ferè numero poëma feciſti. Acad. Qu. l. 1.p.89.

Sibyllæ verſus obſervamus, quas illa furens fudiſſe dicitur. de Div. l.2.p.256.

Apollo verſus facere deſierat. de Div.l.2.p.258.

Carmen grave, plenumq́ue, ſine cæleſti aliquo mentis inſtinctu fundere. Qu. Tuſc.l.1.p.320.

Carnificinæ. *Vide* Verberandi.

Caſtigationis. Crucis. Obiurgandi. Animadvertendi. Pœnarum. Puniendi. Supplicij. *Vide etiam paulò ante* Carceris. *& infra*, Vituperandi.

Straffen / Zuchtigen / Creutzigen / Peinigen / Hinthun / Vmb leib vnd leben bringen / Exempel ſtatuiren / Vngeſtrafft laſſen hingehn / Dem Hencker vberliefren / Etwas verfallen ſein.
Gallicè. Quelquechoſe eſtre confiſquee.

ILli actutùm ſuffert ſuus ſervus pœnas Soſia. Amphitr. 3. 4. v.19.

Onerat aliquam Zamiam. Aul.2.v.20. *Vide Lex. Plaut.*

Fateor me hanc culpam commeruiſſe. Aul.4.1.v.8.

In puteum aliquem condere. Aul.2.5.v.22.

Atra pix agitet te apud carnificem. Capt.3.4.v.65.

Ducite, ubi ponderoſas craſſas capiat compedes. Capt.3 5. verſ. 63.64.

Noctu

Noctu nemo vinctus cuſtodibitur. Capt.3.5.v.71.
Iubete huic craſſos compedes infringier. Capt.3.5.v.76.
Grandem natu ob furtum ad carnificem dabo. Capt. 5. 4. v.22.
Pœnas haud mediocres pendere. Bacch.3.1.v.23.
Obiurgavit me plurimis verbis malis, & me meliorem fecit præceptis ſuis. Bacch.4.9.v.98.
O carnificum cribrum! ita forabunt te patibulatum per vias ſtimulis. Moſt.1.1.v.53.
Malè me mulcet. Moſt.4.2.v.23.
Ego ferare faxò, ut meruiſti in crucem. Moſt.5.2 v.12.
Supplicij iam habeo ſatis. Moſt.5 2.v.43.
Pœnas pro mœcho luit. Mil.Arg.1.v.14.
Inſilire in maximum malum cruciatum. Mil.2.3.v.8.
Credo ego iſthoc exemplo tibi eſſe eundum actutum extra portam diſpeſſis manibus, patibulum cùm habebis. Mil. 2. 4. v.6.7.
Scio crucem mihi futurum ſepulchrum. Mil. 2. 4. v.19.
Perdere aliquem capitis. Mil. 2.4.v. 18.
Niſi ſupplicium virgarum de te datur longum diuturnumq́ue, à mane ad veſperum. Mil.2.6.v.22.
Niſi tibi ſupplicium ſtimuleum datur. Mil 2 6. v.31.
Supplicij ſibi ſumat, quid vult ipſe ob hanc iniuriam. Merc. 5. 4. v.31
Qui nunc? dolet ne? hem! ſic datur. Pſeud.1.2.v.22.
At me viginti commodis multavit minis. Pſeud. 4. 7. verſu 127.
Cur non habeo tempus, ut de te ſumam ſupplicium, ut volo. Andr. 3.5.v.37.
Pro huius peccatis ego ſupplicium ſufferam? Andria 5. 3. v.17.
Pro peccato magno filij paulum ſupplicij ſatis eſt patri. Andr. 5. 2.v.32.
Ei dabis ultrò ſupplicium. Eun.1.1.v. 24.
Ea nunc primum ab illo animadvertenda iniuria eſt. Andr. 1. 1.
Mirabar, hoc ſi ſic abiret. Andr.1.2.
Ego pretium ob ſtultitiam fero. Andr.3. 5.
Inultum id nunquam à me auferet. **Ich wils ihm nit ſchencken.** ibid.

Cur non habeo ſpatium, ut de te ſumam ſupplicium, uti volo. ibidem.

O facinus animadvertendum! id eſt, *pœnâ dignum.* Andr 4.5.

Credin' te impunè habiturum? Eunuch. . 2.

Siquidem iſtuc impunè habueris. Eunuch. 5. 1. v. 18.

Quæ futura exempla dicunt in eum indigna? Wie wirt mans ihm machen? Eunuch. 5. 5.

In quem exempla fient? ibid.

Niſi eum, quantum Dij dant tibi opis, ſervas, caſtigas, mones. Heaut. 3. 3. v. 31.

Exemplum omnibus curarem ut eſſes: ſcil. te puniendo: Adelph. 5. 1.

Vſq; illi de me ſupplicium dabo, laborans, quærens: &c. Heaut. 1. 1.

Ne cùm malefacere vellem, crederem mi impunius licere. ſcil. quám nunc. Heaut. 3. 2.

Syrus mihi tergo pœnas pendet. Heaut. 4. 3. v. 6.

Si vivo, adeò exornatum dabo, adeò depexum, ut, dum vivat, meminerit ſemper mei. Heaut. 5. 1.

Malo coactus qui ſuum officium facit, dum id reſcitum iri credit, tantiſper cavet: ſi ſperat fore clam, rurſum ad ingenium redit. Adelph. 1. 1.

Tute hoc intriſti, tibi omne eſt exedendum Phorm. 2. 1.

An legibus daturum pœnas dices, ſi illam eiecerit. Phorm. 4. 3.

Plagæ creſcunt, niſi proſpicis. Phorm. 5. 2.

Futura exempla dicunt in eum indigna. Eunuch. 5. 5. v. 4.

Vterq; in te exempla edent. Eun. 5. 6. v. 21.

Satis id mihi habeam ſupplicij, dum illos ulſciſcar modò. Adelph. 5. v. 15.

Quod me quodammodò molli brachio de Pompeij familiaritate obiurgas, nolim. Attic. l. 2. 16. 11.

De illo ſupplicium paulo poſt ſumitur. Ad Herenn. libr. 1. p. 15.

Amicum caſtigare ob meritam noxiam. ad Herenn. libr. 2. p. 40. Ex Plauto.

Non indemnatam pœnas pendere oportuit. ad Heren. lib. 1. p. 18.

Maxima ſupplicia maiores noſtri conſumpſerunt. ad Herenn. lib. 4. p. 83.

Non ſatis ſupplicij dedit. ad Her. l. 4. p. 86.

Maximas pœnas dare. ad Her. l. 4. p. 111.

Nam

Nam ſi iſtum impunitum dimiſeritis. ad Her. l. 4. p. 115.

Potuit ſine tuo ſcelere illius factum puniri. de Invent. libr. 1. pag. 147.

Pœnas liberi ſui potiſſimum petere debuerunt. de Invent. libr. 1. pag. 147.

Indignum facinus eſt, eâ pœnâ afficere eum, quâ parricidæ afficiuntur. de inv. l. 2. p. 220.

Per quam peccata punimus. de Inv. l. 2. p. 223.

De quo iam ipſi ſupplicium ſumſerunt. de Inv. l. 2. p. 230.

Qui ne damnata quidem pœnas ſumere potuit. de Invent. libr. 2. pag. 23.

In eam is maximè debuit animadvertere. de Inv. l. 2. p. 231.

Supplicio reum afficere. de Inv. l. 2. p. 234.

Pœnâ aliquem afficere. de Inv. l. 2. p. 242.

Qua hunc ipſum ſupplicio huiuſmodi afficiunt. de Invent. libr. 2. pag. 357.

Animadverſum eſt in iudices. pro Aul. Cluent. p. 60.

Vitia hominum, atq; fraudes, damno, ignominiis, vinculis, verberibus, exiliis, morte multantur. de Orat. l. 1. p. 320.

Supplicio conſtringere. de Orat. l. 1. p. 323.

Pœnas dare. de Orat. l. 1. p. 331.

Num pœna videatur eſſe afficiendus. de orat. l. 2. p. 381.

Ab omnibus eſſe ei pœnas perſolutas. Brut. p. 689.

Supplicium ſatis acre reperire in aliquem. pro Sext. Roſc. p. 49.

Literam ad caput alicuius affigere. pro S. Roſc. p. 55.

Supplicium de matre ſumſit. pro S. Roſc. p. 59.

In impios ſingulare ſupplicium invenerunt. pro S. Roſc. p 60.

Supplicium conſtituere in aliquem hominem, ex rerum naturâ ſuſtuliſſe videntur, & eripuiſſe, cui repentè ſolem, cœlum, aquam terramq; ademerunt, feris corpus obiicere. pro S. Roſc pag. 60.

Supplicium in parricidas ſingulare excogitarunt, ut quos naturâ ipſa retinere in officio non potuiſſet, ii magnitudine pœnæ maleficio ſummoverentur, inſui in culeum vivos voluerunt, atq; ita in flumen deiici. pro S. Roſc. p. 60.

In crucem aliquem ſufferre, rapere ad ſupplicium, è complexu parentum filios ad necem ducere, ſanguis iſtius ſupplicio luendus eſt. in Verr. p. 158.

Summo ſupplicio mactare aliquem. In I. Catil. p. 176.

Pœnas alicui dependere. in I. Catil. p. 201.

Virgis concidere. in Verr.p.207.

Virgis ſupplicium de aliquo ſumere. in Verr.p.261.

Supplicium dignum libidini eius invenio. in Verrem. pagina. 238.

Cruces & ſecures ad civium ſupplicia figere. in Verrem. pag 307.

Pœnas ab aliquo repetere. In orat.poſt red.p.386.

Pœnas, quas merui, ſoluam. in Verr.p 388.

Pœnas repetere ab aliquo. in Orat.poſt red.p.395.

Pœnam maximam nefarijs ciuibus conſtitui. pro Domo pag. 441.

Pœnam ſubire, ac ſuſtinere. ibid.

Pœnam effugere. pro Domo.p.444.

Securi percuti. in Verr.p.482.

Ad palum aliquem alligare. in Verr.p.490.

A præſenti ſupplicio tuo continuit populus Roman. & repreſſit. in Verr.p 518.

Supplicio aliquem afficere. in Verr.530.

A ſecuri negat ei eſſe periculum: uirgis ne caderetur, monet ut caveat. in Verr.p.536.

Adoleſcens è complexu matris carnifici deditur. in Verrem. pag. 539.

Ad mortem cruciatumq́; aliquem rapere. in Verr.p.545.

Supplicia, quæ in convictos maleficii ſervos conſtituta ſunt, ea in cives Rom. expromere. in Verr.p.546.

Itaq; iam conſuetudine ad corpora civium Rom. etiam ſine iſtius nutu ferebatur manus ipſa lictoris. in Verr. p.546.

Plagis confectus à lictoribus ante oculos concidit. in Verr. pag. 546.

Iudicium capitis in aliquem conſtituere. in Verr p.546.

Sed lictores circum ſiſtunt valentiſſimi, & ad pulſandos uerberandóſque homines exercitatiſſimi, cadunt acerrimè uirgis, deniq; proximus lictor converſo bacillo oculos miſero tundere vehementiſſimè cæpit. Itaq; illi cùm ſanguis os oculoſq; compleſſet, concidit, cùm illi nihilominus iacenti latera tunderentur, ſic ille affectus, illinc tunc pro mortuo ſublatus brevi poſtea eſt mortuus. in Verr.p.547.

Capitibus involutis ciues ad necem producere inſtituit. in Verr. pag. 553.

Pœnam ſubterfugere aut calamitatem. pro Cæcin. pagina 625.

Pœnam

Pœnam dignam ſcelere ſuſcipere. pro leg. Manil. p.630.
Legatum vinculis ac verberibus atq; omni ſupplicio excruciatum necavit. pro leg. Man. p.631.
Pœnam capitis ſubire. pro A. Cluent. p.77.
Ad ſupplicium dare aliquem. pro A. Cluent. p.81.
Deprecari ſupplicium. pro C. Rabir. p.164.
Pœnam ſui ſceleris ſufferre. in L. Catil. p.191.
Rapitur ad pœnam. pro L. Flacc. p.264.
Ad ſupplicium verberibus trahi. in Orat. ante exil. p.364.
Suſtinere pœnam. pro Domo, 402.
Dare pœnas, quæ ſunt ſolæ hominum ſceleri à Diis immortalibus conſtitutæ. de Aruſp. Reſp. p.480.
Omni ſupplicio dignus eſt. Seſt. 15.
Omnes ferè Reipub. pœnas aut præſenti morte aut turpi exilio dependerunt. Seſt. 70.
Pertuli ſatis pœnarum. Seſt. 72.
Quo maiore malo mactandus. Vat. 88.
Qui hanc pœnam fœderibus adſcribit. Corn. 113.
Quam pœnam ſi tum aliorum opibus non ſuis invitiſſimis nobis evolarunt, aliam multò maiorem graviorem que ſubierunt. Provinc. 161.
A me pœnas expetiiſtis. Piſ. 184.
Supplicio videtur affectus. Piſ. 196. (Piſ. 215.
Tua ſcelera Dii immortales in noſtrum exercitum expiarunt.
Neq; ullam pœnam ſubire maluiſti. Piſ. 218.
Mors illata per ſcelus magnis tenetur pœnis. Mil. 224.
Ei ante iniuſta pœna luenda eſt, quàm iuſta expetenda. Mil. 226.
Mulctam irrogavit. Mil. 237. (*verunt.* Mil. 244.
Hæſit in iis pœnis, quas ab eo ſervi fideles pro domini vitâ expeti-
Pœnam ſemper ante oculos verſari putant. Mil. 246.
Niſi ante eius adventum Reip. pœnas dederis. Phil. 13. l. 529.
Pœnas à populo Romano ob aliquod delictum expetiverunt. Manil. 287.
In eum tu animadvertiſti. pro Deiot. p.309.
Quæ crux huic fugitivo poteſt ſatis ſupplicii afferre. pro Deiot. 316.
Mihi pœnarum illi pluſquam optarem dederunt. Phil. 2. 318.
Idem ſupplicium minatur optimis civibus quod ego de ſceleratiſſimis ſumſerim. Phil. 3. 391.
Ille pœnas Reipubl. luat. Phil. 3. 395.

Huius

Huius amentiæ pœna in ipſum familiamq́ eius recidit. Phil. 4. p. 404.
Maiora in vos quàm in hoſtem ſupplicia meditatur. Phil. 11. p. 477.
Quò maiora victis ſupplicia ſervitutis propoſita videtis. Phil. 11. p. 478.
Pœnas diis hominibusq́ meritas & debitas perſolvat. Phil. 11. p. 490.
Non modò pœnam non extimeſcit. Phil. 12. 504.
Mihi Reipub. pœnas dederunt. Phil. 12. 504.
Eadem inhibuit ſupplicia nobis. Phil. 13. 536.
Ad inferos pœnas parricidiæ luent. Phil. 14. 543.
Non modò honoribus nullis afficietis, ſed ad ſupplicium rapi patiemini. Phil. 254.
Afficere aliquem pœnâ. Epiſt. ad fam. l. 5. p. 118. Et l. 14. p. 464.
Afficere aliquem ſupplicio. Ep. ad fam. l. 10. p. 315.
Celerius opinione confido ſceleratiſſimum latronem pœnas daturum. Ep. ad fam. l. 15. p. 379.
Caſtigatione & obiurgatione dignus. Ep. Att. l. 3. 50. 4.
Non potes effugere huius culpæ pœnam. Epiſt. ad Fam. libr. 15. pag. 509.
Exiſtimato me ſtultitiæ meæ pœnam ferre graviùs. Epiſt. Attic. l. 3. p. 86.
Qui pro meis maximis in Rempub. meritis ſupplicia miſerrima, & crudeliſſima pertuliſſem. Ep. Att. l. 8. p. 252.
Phryx plagis fit melior. pro Flacc. p. 290.
Supplicium in aliquem conſtituere. pro S. P. 29. b. in Verr. 259. a. pro S. R. 29. b.
Supplicium alicui maleficio conſtituere. pro S. R. 30. a.
Pœnam alicui conſtituere. pro Cæc. 193. a.
Optimè factis pœna eſt maxima conſtituta. Qu. Fr. 306. a.
Pœnam in aliquem conſtituere. pro Dom. 222. a.
Pueros matres & magiſtri caſtigare ſolent, nec verbis ſolùm, ſed etiam verberibus. Tuſc. 204. b.
Qui non verbis ſunt, & diſputatione philoſophorum, ſed vinculis & carcere caſtigandi. Off. 66. a.
Caſtigare improbos. de Leg. 168. b.
Qui punit aliquem, aut verbis caſtigat. Off. 18. a.
Et quoniam de impudentiâ dixi, caſtigemus etiam ſegnitiem hominum. de Or. 100. a.

Sem-

Sempiternam pœnam ſuſtinerem, meâ voluntate ſuſceptam. Poſtquam. 198.b.

Faciemus ut palæſtritæ petant hereditatem, quòd eam palæſtræ commiſſam eſſe dicant. in V.116.a.

Calumniatores ex ſinu ſuo appoſuit, qui illam hæreditatem Veneri Ericynæ commiſſam eſſe dicerent. & 81.b.

Pœnam octupli commiſſam perſequi. & 154.

Nihilominus enim poteſt, ut illam mulctam non commiſerit, accepiſſe tamen ob rem iudicandam. pro Clu.39.a.

Hanc ego devotionem capitis mei, cùm ero in ſedes meas reſtitutus, tum deniq; convictam & commiſſam putabo. pro Dom. 242. b.

Sacrum commiſſum, quod expiari poterit, impiè commiſſum eſto: quod expiari poterit, publici ſacerdotes expianto. de Leg.173.b.

Idque ne committi poſſit, ad rationem curſus annuos finiunto. ibid.

Pœnas perſequi. Att.l.9.p.296.

Maximas pœnas pendo temeritatis meæ. Epiſt. Attic. libr. 11. p. 347.

Pœnas illum pependiſſe audivi. Ep.Att.l.15.p.478.

Vt ſceleris pœnas perſolvat. Ep. Brut.p.541.

Quo minus ſumma ſupplicia nobis ſubeunda ſint. Epiſt. Brut. p.549.

Quod ad liberos pœna pervenit. Ep.Brut.p.556.

Iudicio damnatos eadem pœna ſequitur cives. Epiſt.Brut.pag. 556.

Supplicium recuſare. Acad.lib.2.p.16.

Quænam unquam ob mortem Myrtili pœnis DIs dabitur ſatietas ſupplicii. de nat.Deor.l.3.p.153.

Morte ſceleris pœnas effugere. de nat.Deor.l.3.p.152.

Servus cùm virgis cæderetur, per circum furcam ferens ductus eſt. de diuin.l.1.p.178.

Cauponem re patefactâ pœnas dediſſe. de divin.l.1.p.180.

Nec verò non omni ſupplicio digni P.Claudius, L.Iunius conſules. de diuin. l.2. p.240.

Itaque pœnas luunt non tam iudiciis. de legib.l.1.p.308.

Mulctam ſufferre. Cæcin.1.p.625.

Non poſſum id in te reprehendere. pro L.Mur.p.239.

Accuſatorem huius mulctâ & pœnâ mulctavit. Corn.145.

In impio & ſceleratis pœnas certiſſimas conſtitui. Piſ.198.

Ad

Ad hanc inſignem pœnam reſervatus eſt. Mil. 257.
Pœnas dedit. Phil. 13. l. 527.
Quippe cùm pœnam ne dubitatio quædam effugere poſſet. de nat. Deor. l. 1. p. 27.
Pœnæ dare. de nat. Deor. l. 3. p. 149.
Apollodorus pœnas ſuſtulit. Ibid.
Sceleris pœnas pendere. Ibid.
Reprimam iam & non inſequar longius, eoq; minus, quò plus pœnarum habui, quàm petivi; tantum pœnam metui. de legib. l. 2. pag. 338.
Duplicem pœnam ſubiret. Off. l. 3. p. 124.
A iuriſconſultis etiam reticentiæ pœna eſt conſtituta. Ibid.
Quaſi homines ab iniuriâ pœna, non natura arcere debet. Ibid.
Qui me eá pœnâ mulctavit, quam ſine mutatione & verſurâ poſſem diſſolvere. Qu. Tuſc. l. 1 p. 337.
Pœnas Iovi fato expendiſſe ſupremo. Qu. Tuſc. l. 2. p. 356.
Caſtigationibus aliquem afficere. Qu. Tuſc. l. 4 p. 431.
Pœnas dare. Qu. Tuſc. l. 5. p. 471.
Meditari pœnam in fratrem novam. Qu. Tuſc. l. 4. p. 446.
Ad ſupplicium redire maluit, quàm fidem hoſti datam fallere. Off. 1. p. 18.
Ad puniendam non iracundiâ, ſed æquitate ducuntur. Off. 1. p 36.
Tantâq; pœnâ afficiamus. Off l. 1. p. 71.
Eos morte, exilio, vinculis, damno coercent. Offic. l. 3. p. 108.
Vinculis ac carcere caſtigandi. Off. l. 3. p. 127.
Pœnas Reipublicæ graves iuſtasq; perſolvit. de Amic. p. 148.

Caſtimoniæ. Caſtitatis. Pudicitiæ. Pudoris. Verecundiæ. Virginitatis. *Vide etiam ſupr.* Tit. Amoris & Adulterii.

Keuſch / Keuſchheit / Jungfrawſchafft / Scham / Schamhafftig / Zucht.

Nemo corpus corpore contigit, quo me impudicam faceret. Amph. 2. 2. 204.
Ibo, mecum comitem pudicitiam duxero. Amph. 2. 2. v. 49.
Tam à me pudica eſt, quaſi mea ſoror ſit, niſi ſi eſt oſculando quippiam impudicior. Curc. 3. 1. v. 49.

Abſti-

Abſtineas tete nuptâ, viduâ, virgine, iuventute, pueris, liberis, ama quid lubet. Curc. 1.1.v.36. & 37. (2.1. v.6.

At pol ego te credidi uxorem, quam tu extuliſti, pudore exequi. Ep.

Vide nunc eius color pudoris ſignum uſquam indicat. And. 5.3.v.7.

Planè hic ille eſt, qui mihi in Epidauro primus pudicitiam pepulit. Epid. 4.1.v.15. ubi Giſanius *Perpulit* legendum cenſuit. Sed altera lectio eſt MSS codd. Hanc vero *Phraſin & Plautus & alii Authores variè efferre ſolent. Vide etiam ſupra Tit.* Adulterii *Livius.* Expugnavit decus muliebre. *Cæcilius.* Hymenem virginis deintegrare. *Apuleius.* Interficere virginitatem. *Quintil. declam.* Rumpere virginitatem. *Iureconſulti in l. Pecunia ſortem, ff. de aliment. vel. cib. leg.* Verecundiam pulſare. τὴν αἰδῶ τύπλειν *& Paulus I C. l. 5. Recept. ſent. Tit. 4.* Pulſare pudorem *dixit. Martian Felix. l. 1.* Cyllenius rationali propoſito conſtituit pellere cœlibatum. (Verr. p. 184.

Servare pudicitiam liberorum ab eorum libidine non poterant. in

Pudorem ac pudicitiam colere. in Verr. p. 306.

Enimvero ſpectatum ſatis putabam & magnum exemplum continentiæ. Andr. 1.1.

Pudore afficitur ex ſuâ laude, & me ſimilis ratio pudoris à præſentis laude retardat. pro Cæc. p 616.

Pudorem cum pudicitia perdidiſti. Phil. 2. 344.

Obſequi pudori. Ep. ad fam. l. 16.

Cedere pudori. Ep. ad fam. l. 7. p. 127.

Pudori conſulere de Fin. l. 2. p. 153.

Pudoris ac verecundiæ participem eſſe. de Fin. l. 4. p. 220.

Quis contra in illâ ætate pudorem, etiam ſi ſuâ nihil interſit, non tamen diligat? de Fin. l. 5. p. 278.

Nec tollit caſtimoniam corporis. de leg. l. 2. p. 239.

Obſerventur ut caſto corpore adeatur. Ibid.

Caſtrandi.

Schneitten / Außſchneitten / Leichten / Geltzen.

VT tu me cuivis caſtrandum loces. Aul. 2.2.v.73.

Profecto ego illum hircum caſtrari volo. Merc. 2.2.v.1.

Casûs. *Vide* Fortunæ.

Cavendi, Præcavendi. Providendi.

Huten

Hüten / Vorſehen / Warnemen / Verwahrlich handlen / zuſehen.

Cavebis malo ſi ſapis. Ment.1.2.v.13.

Hæc mihi abs te caveo cautiùs. Ment.1.2.v.42.

Ne quiſquam pertundat crumenam, cautio eſt. Pſeud.1.2.v.17.

Qui cavet ne decipiatur, vix cauet, cùm etiam cauet, etiam cùm cauiſſe ratus, ſæpe is cautor captus eſt. Cap.2:2.v.5. Ep.3.2.v.13.

De illis verbis cave tibi. Men.5.5.p.12.

Nunquam herclè ex iſtâ naſſâ ego hodie eſcam petam. h. e. *Ego diligenter mihi cauebo.* Mil.2.6.p.98.

In hunc diem à me ut caveant. Pſeud.1.1.p.126.

Ne puerum reſciſcat pater mihi eſſe ab illâ, cautio eſt, id eſt, cauendum eſt. Andr.2.3.

Piſces ne mihi corrumpantur, cautio eſt. Adelph.3.4.

Cave ſis, Hüte dich. Eunuch 4.7.

Tu quod cavere poſſis, ſtultum admittere eſt. Eunuch.4.6.

Videas te atq; illum, ut narras: id eſt, cave tibi, vide, quid de illo dicas. Phorm.2.2.

Vide quam rem agas. Adelph.3.2.

Sed hæc utut ſunt, cautim & paullatim dabis, ſi ſapies Heaut.4.7.

Saltem accuratè, id eſt, *cautè, ut metui uidear certè ſi reſciuerim.* Andr.3.2.

Namq; hoc tempus præcavere mihi me, haud te ulciſci ſinit. Andr. 3.5. (1.3. & Phorm.1.4.

Quæ ſi non aſtu providentur, me aut herum peſſum dabunt. Andr.

Vt cautus eſt, ubi nihil opus eſt! Phorm.4.5.

Habeo multas cautiones. Off.1.p.19.

Caue facias inquit: nam iſta lex proferetur. Att.216.b

Sed caue, ſi me amas, exiſtimes me, &c.142.a

Caue enim putes, ullas literas unquam gratiores, quàm tuas eſſe in ſenatu recitatas. & 150.b (2.282.b

Caue enim exiſtimes, Brute, quanquam es, ſed tamen, &c. Att.281.

Cauete per deos immortales, iudices, ne, &c. pro Qu.R.448.

Videte per deos immortales, quem in locum Ibid.

Tua cautio, noſtra cautio eſt. pro Mar.134.a

Chartam tibi deeſſe, mea cautio eſt. Att.70.b

Ita res tota mihi præviſa atque præcauta eſt. in Verr. pag.456.

Longè animo proſpicere pro A.Cluent.pag.16.

Huic malo ſuâ ſponte proſpexit. de Aruſp. Reſpon. pag. 489.

Cauſæ. Occaſionis. Α'φορμῆς. *Vide etiam* Argumenti, & Rationis. Item Iudicii.

Anlaß/ Vrſach/ Handel/ Sach.

AT at, hoc illud eſt, hinc illæ lacrumæ, hæc illa eſt miſericordia: id eſt. *hæc eſt cauſa illius miſericordiæ.* Andr. 1. 1.

Haccine erant itiones crebræ, & manſiones diutinæ Lemni? Phorm. 5. 8.

Nec ſatis ad obiurgandum cauſæ. ibid.

Ne hæc quidem ſatis vehemens cauſſa ad obiurgandum. ibid.

Vt per falſas nuptias vera obiurgandi cauſa ſit. ibid.

Si libitum fuerit cauſſam ceperit, quo iure, quâve iniuria præcipitem in piſtrinum dabit. Andr. 1. 3.

Cenſen' ullum me verbum potuiſſe proloqui? aut ullam cauſſam, ineptam ſaltem, falſam, iniquam. Andr. 1. 5.

Dictum ac factum invenerit aliquam cauſſam, quamobrem eiiciat oppido. And. 2. 3.

Id propterea nunc huc venientem ſequor; id eſt, propter hanc cauſſam. Andr. 2. 5.

Eâ gratiâ ſimulavi, vos ut pertentarem. Andr. 3. 4.

Quid cauſſæ eſt, quin hinc in priſtinum rectâ proficiſcar vitâ? ibid.

Ea res eſt. Das iſt eben der Handel/ darumb iſt es zu thun Andr. 4. 2.

Vbi ea cauſſa, quamobrem hæc faciunt, erit adempta his, deſinent. Andr. 5. 1.

Id enimvero hic nunc abeſt: id eſt. propterea abeſt. Andr. 2. 5.

Vna harum quævis cauſſa me, ut faciam, monet: vel tu, vel quod verum eſt, vel quod ipſi cupio Glycerio. Andr. 5. 4.

Huc quâ gratiâ te accerſi iuſſi, auſculta. Eun. 1. 2.

Fingit cauſſas, ne det, ſedulò. Er erdenckt was er kan. ibid.

Quâ gratiâ? ſc. excludor. *niſi illum plus amas.* ibid.

Miror, qui abierit: id eſt, qua de cauſſa. Eun. 2. 2.

Non temerè eſt, id eſt, non eſt abſque cauſſa. ibid.

Cauſſam, ut ibi manerem, repperit. Eun. 3. 3.

Quid huc reditio eſt? Quid veſtis mutatio eſt? id eſt, *cur huc rediiſti veſtem mutaſti?* Eun. 4. 4.

Iam diu aliquam cauſam quærebat ſenex, quamobrem inſigne aliquid faceret iis nunc repperit. Eun.1.5.

Nunc id prodeo, ut conveniam Parmenonem. id eſt, *ob eam cauſſam prodeo,* &c. Eun.5.7.

Propter eam hæc turba atq; abitio evenit. Heaut. .2.

Neſcio quid triſtis eſt: id eſt, *cur ſit triſtis: non temerè,* non eſt ſine cauſſa. Heaut.4.1

Sed iſtuc quicquid eſt, quâ hoc occeptum eſt cauſsâ, loquere. ibid.

Eâ gratiâ ſecum adduxiſſe, ne &c. Heaut.4.4.

Si hic pernocto, cauſſæ quid dicam, Syre? Adelph.4.1.

Neu me cupidum eò impuliſſet, quod mihi principium eſt mali. Phorm. 1.3.

Dixère cauſſam tàm neſcio quam. Hecyr.1.2.

Heri ea cauſſa rure advenit ſenex. ibid.

Eò ad eam non admiſſa ſum, id eſt, *propter eam cauſſam.* Hecyrâ.2.1.

Sin ea eſt cauſſa retinendi apud vos, quia ægra eſt. Hecyr.1.2.

Abs te quamobrem hæc abierit, cauſſam vides. Hecyr.3.3.

Hem nova res orta eſt, porro ab hac quæ me abſtrahat: **eine newe Vrſach** Hecyr.3.1.

Olim quidem te cauſſæ impellebant leves, quod nunc minitare facere ut faceres. Hecyr.3.4.

Quam cauſſam dicam patri, quamobrem non reducam, neſcio. Hecyr.3.5.

Si optumè omnes præcidam cauſſas omnibus, & me hac ſuſpicione exſolvam. Hecyr.4.2.

Etſi tibi cauſſa eſt de hac re: **Wiewol du hierinn Vrſach gehabt haſt.** Hecyr. 4.4.

Primùm hanc ubi dixti cauſſam, te propter tuam matrem non poſſe habere hanc uxorem domi. ibid.

Poſtquam ademptam hanc quoq; tibi cauſſam vides, nactus alteram es, puer quia clam te eſt natus. ibid.

Non hoc de nihilo eſt, quod &c. Hecyr.5.1.

Vt de tali cauſsâ nupta mulieri ſe oſtenderet: id eſt, *propter eam cauſſam.* ibid.

Quaſi iſtic minor meæ res agatur, quàm tua. Heaut.2.1.

Cauſſam ſuam meditari. **Auff ſeine Sach dencken.** Adelph.1.1.

Juſtam illam cauſſam facilem, vincibilem, optimam. Phorm.1.4.

Scientem, tac tum cauſſam tradere adverſariis, etiamne id lex coegit? Phorm.2.5.

Ser-

Servum hominem cauſſam orare leges non ſinunt. ibid.
Ille ad defendendam cauſſam adeſt. ibid.
Non capitis eius res agitur, ſed pecuniæ. Phorm. 4 3.
Meâ cauſsâ cauſſam hanc iuſtam eſſe, animum inducite. Heaut. Prolog.
Meâ cauſsâ cauſſam hanc accipite. **Laſt euch dieſe Sach meinet wegen angelegen ſein.** Hecyr. Prolog.
Alias ut uti poſſim cauſsâ hac integrâ. Hecyr. 1. 2.
Vbi ea cauſa eſt, quam ob rem hæc faciunt erit adempta deſinent. And. 5. 1. v. 6.
Adempta hæc tibi cauſa eſt. Hecyr. 4. 4. v. 58.
Commodè poſſe rationem reddere reum. pro Quint. p. 5.
Cauſſam componere. in Verr. p. 245.
Cauſſam obtinere. pro A. Cluent. p. 66.
Se cauſam, quam ſuſceperat, nullo negotio & labore peracturum videbat. Seſt. 44.
Sæpiùs ea cauſa à nobis in ſenatu acta eſt. Mil. 226.
Cauſas egi multas, Cæſar & quidem tecum. Ligar. 303.
Hieras cauſſam omnem ſuſcepit. Deiot. 322.
Cauſſam frequenti ſenatu obtinebamus. Ep. Fam. l. 1. p. 9.
Quam rationem ſim Cæſari allaturus perfectionis meæ. Ep. Att. lib. 11. p. 347.
Vt ſe nunc cauſa habet? Acad. l. 2. p. 8.
Cauſa heſterno ſermone labefactata eſt. ibid.
Vt cauſam ex eo cognoſcerem totam. Acad. l. 2. p. 9.
Tota cauſſa comprehenditur. Acad. l. 2. p. 23.
Non exiſtimant oportere nimium vos cauſſæ confidere. de Finib. l. 1. p. 188.
Cauſſam afferre alicuius rei. de divin. l. 1. p. 168.
Vigila, Chryſippe, ne tuam cauſſam, in qua tibi cum Diodoro valente dialectico magna luctatio eſt, deſeras. de fato. p. 278.
Cauſſas declamitare. Qu. Tuſc. l. 1. p. 297.
Ita cùm attuliſſet nullam cauſſam, quæ iſtam declinationem efficeret, tamen aliquid ſibi licere videtur, cùm id dicat, quod omnium mentes aſpernentur ac reſpuant. de fato. p. 292.
Cauſſas omnium oportet eaſdem, quas paulò ante dixi, iuſtas cauſas eſſe bellorum. 1. Offic. p. 18.
Plures cauſæ, maioresq; ponderis plus habebunt. Off. 1. p. 20.
Eius non poteſt cauſſam probabilem reddere. Off. 1. p. 41.

Cauſas defenſitare. Offic.1. p.48.
*Vt ſi quis cauſam ſit acturus.*Off.l.1.p.57.

Cedendi, Concedendi.

Weichen. Nachgeben.

D*A locum melioribus.* Phorm 3.2.
Concedens vobis, id eſt, *cedens*. Hecyr.2.1.
Ego tamen patrio animo victus, faciam ut tibi concedam, neq; tuæ libidini advorſabor. Hecyr.2.1.
Tempus eſt concedere. Hecyr.4.3.
Pollicita eſt ea, ſe conceſſuram ex ædibus. Hecyr.4.4.
Labaſcit. er fängt an zu weichen. Adelph.2.2.
Rectè ſic cenſeo cedendum de oppidis iis. At.115.b.
Hoſtes cedentes oppidò Caſſius inſecutus eſt. At.79.b.
Æſchines propter ignominiam iudicii ceſſit Athenis. de Or.126.b.
Si Cn. Italiâ cedit, in urbem redeundum puto. At.145.b.
Dandus eſt locus fortunæ, cedendum ex Italiâ. E.178.b.
Cedo invitus de repub. cedo oppreſſus de fortunâ, de dignitate, antequam. 103.b.
Cedam tibi in præſentiâ foro, & curiâ. Oct.329.b.
Cedere alicui poſſeſſione hortorum. pro Mil.116.a.

Celandi. *Vide* Occultandi.
Celeritatis *Vide* Feſtinandi.
Cellarii *Vide* Muneris.
Certaminis. *Vide* Belli.

Certitudinis. *Vide infrà* Conſtantiæ.

Gewiß / Fürwar / Zu wiſſen machen / Verſichert ſeyn / Beſtendig ſein / Nicht wanckeln.

H*Oc quidem profectò certum eſt, non arbitrarium.* Amph.1.1. v.216.

Neq; me certiorem fecit. Aul 2.2.v.67.
Si ſat acceptum eſt, fore victum ſempiternum. Moſt. 1.3.v.67.
Iſtuc quæro certum qui faciat mihi. Men. 2.1.v.17.
Vbi ſint, quid agant, non participant nos. Stich. 1.2.v.29.
Sine controverſia, id eſt, *certè.* Phorm. 5.6.
Non temere dico, & certè ſcio. Phorm. 5.3.
Certè herclè nunc hic ſe ipſus fallit. Andr. 3.1.
De cognitione ut certum ſciam: id eſt, an illa virgo fuerit agnita. Eun. 5.3.v.12.
Non habeo certum, quæ te res hinc retrahat. Ep.70.a.
Certum non habeo ubi ſis. At.143.b.
Neq; idipſum tamen certum habeo. At.7.b.
Is tamen adhuc vivit, & dicitur victurus: ſed tamen de hoc mihi parum certum eſt Ep.157.b.
Mihi non tam de iure certum eſt (quanquam ne id quidem valdè dubium eſt) quàm illud, &c. E.17.a.
Quem enim impedimento futurum putas, cùm de nobis certum ſit nos quieturos. Ep.168.b.
Cras ad te fortaſſe, ſed cum certum ſciam, faciam te paulò ante certiorem. Ep.145.a.
Reſpondit ſe neſcire certum. pro Syl.174.a.
Pompeium pro certo habemus per Illyricum proficiſci in Galliam. At.159.a.
De Probio opinor, ſed certum neſcio At. 193.b.
Nunciatum eſt nobis, Cæſarem ad VIII, Calendarum Capuæ ad VII Sinueſſæ fore hoc pro certo putamus. At.152.a.
Non nunciabatur quicquam, quod pro certo haberemus. Att 276.b.
Neque enim mundum pro certo rotundum eſſe dicetis. de N. 35. b.
Præterea nunciatum eſt nobis, & pro certo iam habetur, regem Alexandrinum mortuum. Ep.114.a.
Dicere aliquid pro certo. de Cla.265.b.
Pro certo polliceor, atq; confirmo vobis. contra Rul. 87.a.
Mihi certum eſt ab honeſtiſſima ſententia digitum nuſquam. Att. 103.b.
Mihi certum eſt abire. At. 38.b.
Quod certum eſt facere. pro S, R.32.a.
Sibi certum eſt Romæ manere. At. 205.b.

Mihi abiurare certiùs eſt, quàm dependere. At.5.a.

Certum mihi eſt ad Brutum tranſire. At.247.a.

Certiùs tibi eſt, me eſſe hic, quàm mihi, te iſtic. At.5.a.

Habebam paucis diebus homines certos, quibus dare poteram. At.77.a.

Quum mihi certorum hominum poteſtas erit. E.5.a.

Confirma & ſe certos homines eius rei cauſſa in Siciliam & terra & mari miſſurum. in Verr.

Certos homines ad mulieres miſeram. At.

Et ſtatim reſcripſi hominemq́ certum miſi de comitibus meis. Att.117.b.

Habet enim certos ſui ſtudioſos. de Cla 170.

Certorum hominum ferociam extimeſcens. pro Mur.133.b.

Hanc noſtram coniunctionem certi homines fictis ſermonibus diremerunt. pro Dom.218.b.

Cur incerta verba iurent, cur certo tempore conveniant, certò diſcedant. de In.79.a.

Certis quibuſdam verbis divortium fieri. de Or.100.a.

Cui poſſit exploratum eſſe de ſuâ ſanitate. Acad.14.b.

Quid enim mihi exploratius eſſe poteſt, quàm illius animium. in Rempub.287.b.

Cùm mihi erit exploratum, te libenter eſſe riſurum, ſcribam ad te pluribus. Ep.131.b.

Quid ſi ne id quidem exploratum eſt, fore ut mihi liceat. de N. 106.a.

Brunduſium pergere cogito, felicior enim & exploratior decertatio legionum fore videtur, quàm piratarum, qui appetere dicuntur. Att.252.a. & 261.a.

Dixi nullo modo facere poſſe, niſi exploratum mihi eſſet, eum tyrannoctonis amicum fore. Att.119.b.

Quis eſt tam ſtultus, quamvis ſit adoleſcens, cui ſit exploratum, ſe uſq; ad veſperum eſſe victurum? de Sen.91.a.

Deus habet exploratum fore ſe ſemper. de N 12.a.

Poteritis igitur exploratam habere pacem, cùm in civitate Antonium videatis. in Ant.212.a.

Si exploratum habere cœpero, Cæſarem honoribus extraordinariis fore contentum. Att.175.b. & 141.b.

Cæſarem hoc idem probaturum exploratum habeo. de D.121.a.

Literæ præ timore exploratæ. Att.47.b.

Modò nobis ſtet illud, unâ vivere in ſtudiis. E.127.a.

Neq;

Neq; adhuc ſtabat, quò potiſſimùm. Att.45.b.

Adhuc quæ dicta ſunt, arbitror mihi conſtare, cum ceteris artis ſcriptoribus. ad Her. 3.a.

Tota oratio ſibi conſtat, & ex omni parte ſecum ipſa conſentit. de Vn. 96.a.

Si humanitati tuæ conſtare voles. At.6.a.

Si tibi conſtare vis. At.174.a.

Parùm ſibi conſtare. Off.15.a.

Iudices tamen in Oppianico ſibi conſtare & ſuperioribus iudiciis conſentire debuerunt pro Clu.50.a.

Conſtare in vita perpetuitate nobiſmet ipſis, nec in ullo officio claudicare. Offi.24 a. Vulgò: *In unâ ſententiâ non permanere, ſed de uno in alterum cadere: Sic enim vulgaris ſermo ſonat:* **Von eim zum andern fallen.**

Quod me admones, ut me integrum, quoad poſſim, ſervem. At.117.a.

Reſervare cauſſam omnem integram alicui. Ep. 203.b.

Vt integrum mihi de cauſsâ Campanâ ad ſuum reditum reſervarem. Ep.11.b.

De Dolabella integram tibi rem ſerves ſuadeo. Ep.116.a.

Omnino tempora integram tibi cauſſam reſervant. Br.At.289.b.

Quod nec integrâ re mihi ad conſulendum, &c. implicatus tenebar. Ep.14.b.

In rem integram ad reditum ſuum iuſſit eſſe. Off.50.b.

Vt ad conſilium publicum rem integram referrem. in C.112.a.

Præſertim cùm integram rem cauſſamq; reliquerim. At.83.b.

Exiſtimaturos id quod ſcripſerunt ratum futurum. de Inv. l. 2. p. 249.

Cùm diceret ſibi certum eſſe, à iudiciis diſcedere. de Orat. libr. 2. pag. 385.

Hoc ego pro certo dicere audeo. Brut. pag. 523.

Quicquid iuſſerit ratum eſſe oportet. pro Cæc. p.624.

Res non coniecturâ, ſed oculis ac manibus teneretur, neq; in cauſsâ ullâ dubitatio poſſit eſſe. pro A.Cluent.p.10.

Ceſſandi. *Vide* Abſolvendi.
Charitatis. *Vide* Amandi.
Chirographi. *Vide* Syngraphi.
Circumſpiciendi. *Vide* Videndi,

Citandi. Allegandi.

Anziehen/ Citiren/ Einführen.

Quæ eloquentia falſos Deos ſuſtulit, eadem veros inducat. de Nat.26.a.

Poetæ deos libidine furentes induxerunt. de N.10.a.

Varro inducetur in aliquem locum, ſi modo erit locus. At.63.b.

Et homo facetus inducis etiam ſermonem urbanum. pro Dom. 231. b.

Tireſiam poetæ nunquam inducunt deplorantem cæcitatem ſuam. Tuſc.250.b.

Inducere fortiſſimum virum lamentantem. Tuſc.180.b.

Hinc ille Giges inducitur à Plat. qui &c. Off. 9.b.

Civitatis. Patriæ.

Statt/ Stattrecht bekommen.

Ob eas cauſas donatus eſt civitate. Corn. 127.

Ille quod in tabulas publicas retulit. Corn.129.

Quos Pompeius de conſulis ſententia ſigillatim civitate donavit. Corn. 133.

Benemeritos de Rep. perſæpè libertate & civitate donari credebamus. Corn.135.

Qui ſe alii dicavit. Corn. 136.

Cæteræ civitates non dubitarunt omnes noſtros recipere in ſuas civitates. Corn.137.

Qui ſi illam civitatem eſſent adepti hanc perdidiſſent. Corn. 137.

Qui hanc civitatem retinere vellet, in aliam civitatem ſe dicavit. Corn.137.

Ut ne civem ſe aſciſcere aut civitate donare poſſimus. Corn. 137.

Ne quis eorum à vobis civis recipiatur. Corn.138.

Quem populus Romanus Gaditanum recepit civitate. Corn. 138.

Quid

Quid erat, cur ex ipſo fœdere Gaditanum in civitatem noſtram recipi non liceret? Corn. 140.

O iura præclara, atq; divinitùs iam inde à principio Romani nominis à maioribus noſtris comparata, ne quis noſtrum plus quàm unius civitatis eſſe poſſit (diſſimilitudo enim civitatum varietatem iuris habeat neceſſe eſt) ne quis invitus civitate mutetur, néve in civitate maneat invitus. pro Cor. 61.

Vt & ciuitate illum mutatum eſſe fateretur, & ius civitatis honore digniſſimum iudicaret. pro Cor. 63. b Mutari civitate aliquem, *pro alterius civitatis civem fieri, & commutare civium ius, vulgare genus loquendi minimè eſt, ſic tamen Cicero eſt locutus.*

Cneus Pompeius de Conſulis ſententiâ civitatem huic dedit. Cornel. 141.

Virtute adipiſci civitatem licet. Corn. p. 142.

Multi in civitatem recepti, ex liberis fœderatisq; populis. Corn. 149.

In eodem prudentia fuit in conſtituendis temperandisq; civitatibus. Acad. Qu. l. 2. p. 4.

Civitate aliquem expellere. Quæſt. Tuſculan. libr. 5. pag. 490.

Nonne ob eam cauſam expulſus eſt patriâ? ibid.

Ex quibus admodum pauci in patriam revertuntur. ibid.

Clamandi. Vocis. Vociferandi.

Schreien/Ruffen/Geſchrei/Stim erheben/Erſchellen.

A *D ravim poſcere.* Aul. 2. 5. v. 10. h. e. *ad raucedinem usque. Vide Lexic. Plaut:* Ravis.

Quando hiſtrionem cogis, mendice, ravier. Prol. v. 12. *Vide Lexic. Plaut.*

Quomodo iſtic clamorem tollis? Curc. 2. 2. v. 27.

Partim clamitant me, ut revertatur. Pſeud. 5. 1. v. 30.

Sed poſtquam egreſſa eſt, illis, quæ ſunt intus, clamat de viâ. Andr. 3. 2.

Vociferatione uti. pro S.R p.400.

Nocte intempeſtâ clamor à vigilibus tollitur. Hæc quantis ab illo clamoribus agebantur. Seſt. 59.

Obſtrepi clamore militum vident. Marc. 284.

Quantum potero voce contendam, ut hoc populus Romanus exaudiat. Ligar. 195.

Perſonabant omnia vocibus ebriorum. Phil. 2. p. 378.

Clamorem ſatis magnum extulerunt. Epiſt. Qu. Fratr. libr. 12. p. 10:.

Profundere vocem. Tuſc. 18:. a

Sed profundendo clamore multitudinis concitata. pro Flacc. pag. 149. a

Quo aſpectu exterrita clamorem ſuſtulit. de Divin. l. 1. p. 183.

Clamorem maiorem cum admiratione edidiſſet. de Divin. lib. 2. p. 232.

Claudendi. *Vide* Ædium.

Clementiæ. *Vide* Humanitatis.

Cœcitatis. *Vide* Viſûs.

Blind.

E*Rudito homine oculis capto.* de Finibus libro 5. pag. 274.

Cœli. Aeris. Aſtrorum.

Himmel/Lufft/Wetter/Stern/Himmels lauff.

I*Ta ſtatim ſtant ſigna, neq; nox quoquam concedit die.* Amph. 1. 1. v. 115. & ſeqq.

Inſuperiore qui habitat cœnaculo. Amph. 3. 1. v. 5.

Credo hac noctu Nocturninum obdormiviſſe ebrium. Nam neq; ſe ſeptentriones quoquam in cœlo commovent. Neq; ſe Luna quoquam motat, atq; uti exorta eſt ſemel. Neque Iugula, neque Veſperugo,

Veſperugo, neq; Vergiliæ occidunt. Amph. 1. 1. v. 115.
Pulcerrimâ in regione collocatum eſſe. de Nat. Deor. l. 2. p 73.
Quomodo nunc quidẽ eſt, non video quo pacto illa, cui in monte Oetæo, illatæ Lampades fuerunt, ut ait Accius, in domum æternam patris ex illo ardore pervenerit. de Nat. D. lib. 3. p. 31.
Video te alta ſpectare, & velle in cælum migrare. Quæſt. Tuſc. l. 1. p. 328.
Privare aliquem ſpe beatioris vitæ ibid.
Commutationes temporum quadripartitas ad maturitatem frugum. & temperationem corporum aptas. Tuſc. 162. b
Quæ commoda percipiuntur cœli temperatione, fœcunditate rerum. de Nat. 28. b
Hoc temperatio Lunæ cœliq; moderatio efficit. de D. 128.
Quæ à Luna cæteriſq; ſideribus cœli temperatio fiat. ibid.
Sol mens mundi & temperatio. de Som. 128. b
Corpore vix ſuſtineo gravitatem cœli huius. At. 183. b

Cœnandi. *Vide* Bibendi.

Coercendi. Reprimendi.

Innhalten/Abhalten.

MVndus *omnia complexu ſuo coercet, & continet.* de Nat. 37. a
Reſtat ultimus, & omnia cingens, & coercens cœli complexus. de Nat. 46. a
Vt nimis redundantes nos & ſuperfluentes iuvenili quadam dicendi impunitate & licentiâ reprimeret, & quaſi extra ripas diffluentes coerceret. de Clar. 94. b
Genus eſt, aqua pluvia nocens: eius generis formæ, loci vitio, & manu nocens quarum altera iubetur ab arbitrio coerceri, altera non iubetur. Top. 224. a

---

Cogendi. *Vide* Conducendi.

Cogitandi. Perpendendi. Meditandi. Deliberandi. Conſilij. Propoſiti. Conſiderandi. Expendendi. *Vide etiam Tit.* Animi. & Mentis.

Gedencken / Erſinnen / Bedencken / Geſinnet ſein / Erwegen / Auf etwas vmbgehn / Meinen / Meinung / In ſinn kommen / Darfür halten / Nachſinnen / Zu muth ſein / Vor die Augen ſtellen / Betrachten / Nachtrachten / Sich erholen / Ein Muth faſſen.

TEneo, quid animi veſtri ſuper hac re ſiet. Amph. Prolog. ver. 58.

Numerò mihi in mentem fuit. Amph. 1. 1. v. 25.

Sin aliter ſunt animati. Amph. 1. 1. v. 54.

Quum in mentem venit Amph. 1. 1. v. 134.

Quid iſtuc in mentem eſt tibi? Amphitr. 2. 2. verſ. 78. *Vide Lex.* In.

Quantò in pectore hanc rem meo magis voluto. Captiv. 4. 2. verſ. 1.

Recordatus, multum, & diu cogitavi, argumentaq; in pectus multa inſtitui, atq; in corde meo eam rem volutavi, & diſputavi. Moſt. 1. 2. v. 1.

Venit in mentem de aliquâ re, & alicuius rei. Moſtell. 1. 3. v. 113.

Video quam rem geras, ut me defraudes, ad eam rem affectas viam. Men. 4. 3. v. 13.

Abſtitit ſeverâ fronte curam cogitans: pectus digitis pultat, cor credo evocaturus foras. Mil. 2. 2. v. 47.

Quicquid eſt incoctum, non expromet, benè coctum dabit. Mil. 2. 2. v. 53.

Cedò calidum conſilium citò: Quæ hic eſt viſa, ne ſiet, facta infecta uti ſient. Mil 2. 2. v. 71. & 72.

Multas res in corde meo ſimitu verſo, multum in cogitando dolorem indipiſco. Trin. 2. 1. v. 1.

Hæc ego cùm ago cum meo animo, & recolo. Trin. 2. 1. v. 24. & 25.

Quæ

Qui in tantis poſitus ſum ſententiis. Epid.3.4.v.84.
Cogitare cum animo ſuo. Moſt.3.2.v.13.
Cogitatè meditari. Mil.3.3.v.69.
Ne illis animum inducas credere. And.5.1.
Hac dum mecum reputo. Eunuch.3.5. v.45.
Egomet mecum inter vias alium rem ex aliâ cogitare, & ea omnia in peiorem partem. Eunuch.4.2. v.40.
Meâ causâ cauſam hanc iuſtam eſſe animum inducite. Heaut. Prol.v.41.
Alicui aliquid in mentem incidere. Phorm.1.3. v.5.
Eam ſecum rem rectâ reputabit viâ. And.2.6.v.11.
Et cùm egomet mecum in animo vitam tuam conſidero. Heaut.1. 4.v.5.
Ratio de integro ineunda eſt mihi. Heaut.4.2.v.7.
Proin tu dum eſt tempus, etiam atq; etiam cogita. Eunuch.1.1.
Haud exiſtumans, quanto labore partum: id eſt, *haud conſiderans, perpendens.* Phorm.1.1.
Rem ipſam putemus: id eſt, conſideremus atque examinemus. Adelph.5.3.
Neque id putabit, pravum an rectum, quod petet, ſiet: id eſt, non conſiderabit, aut curabit. Heaut.3.1.
Numquid vis? mentem vobis meliorem dari. Adelph.3.4.
Nunc mihi in mentem venit ex hac re, quod locuta es olim, &c. Hecyr.4.1.
Sat rectè hoc mihi in mentem venit: id eſt, *opportunè.* Heaut. 5.2.
Mihi veniebat in mentem eius incommodum. Phorm.4.3.
Vbi in mentem eius adventi venit. Phorm.1.3.
Ita animum induxerunt, ſocrus omnes eſſe iniquas: Sie haltens darfür. Hecyr.2.3.
Vt ne eſſet ſpatium cogitandi ad diſturbandas nuptias. Andr. 1.2.
At mihi iſtuc non in mentem venerat. Ridiculum! non enim cogitaras: ceterum idem hoc tute meliùs quantò inveniſſes Thraſo. Eunuch.3.1.
Quantò magis magiſq; cogito. Je mehr ich dran dencke? Eunuch.3.3.
Dum rus eo, cœpi rem ex aliâ cogitare, & ea omnia in pejorem partem: quid opus eſt verbis? dum hac puto, præterij imprudens villam. Eunuch.4.2.

Quid

Quid venire in mentem nunc poſſit mihi, quî referam illi ſacrilego gratiam? Eunuch.5.3.

Quid illi credas animi tùm fuiſſe, ubi veſtem vidit, &c. Eunuch. 5.7.

Vt aliud ex alio incidit. Heaut.3.3.

At ſi ſcias, quàm ſcitó in mentem venerit. Heaut.4.4.

Mea eſt ſic ratio, & ſic animum induce meum. Adelph.1.1.

Hoc tu facito cum animo cogites. Adelph.3.5.

Ni fuiſſem incogitans: id eſt, *temerarius.* ibid.

Venit meditans alicunde ex ſolo loco, orationem ſperat inveniſſe ſe, quâ differat te. Andr. 2.4.

Meditata mihi ſunt omnia mea incommoda. Phorm.2.1.

Hæc cùm rationem ineas quàm ſint ſuavia, & quàm cara ſint. Phorm.2.1.

Nam herclè ego quoque id quidem mecum agitans ſedulò, inveni opinor remedium huic rei. Phorm.4.3.

Eum eſſe quæſtum in animum induxi maximum. Hecyr. Prolog.

Lacrumo, quæ poſt hac futura eſt vita, cùm in mentem venit. Hecyr.3.3.

Aliquando tandem huc animum adjungas tuum, quàm longum ſpatium amandi amicam tibi dedi: id eſt, cogites, hoc conſideres. Hecyr.4.4.

His rebus nos inſinuabimus ad cauſam. ad Herenn. libr. 2. p.44.

Sæpè & multùm hoc mecùm cogitavi. de Inv.l.1.p.133.

Nam cùm noſtræ Reip. detrimenta conſidero, & maximarum civitatum vetere animo colligo calamitates. de Inv. libr. 1. p. 133.

Convertat animum, & ea ipſa artium genera circumſpiciat. de Orat. l.1.p.171.

Multâ cogitatione & animo percurrit. de Orat. libr. 1. p.3.

Animum pervolere. de Orat.l.1.p.383.

Niſi admonitio mihi veniſſet in mentem. de Orat. libr. 2. p. 345.

Omni mente in eâ cogitatione curaq; verſor. de Orat. libr. 2 397.

Si quis voluerit animi ſui complicatam notionem evoluere. Off. l. l.3.200.

Non

Non feciſſem hominis penè infimi mentionem. Brut. p.557.
Cogitatione rem aliquam complecti. Orat.ad Brut. pag.623.
Omnes eius curas cogitationesq́; in eam conferebam. Offic.lib. 2.p.65.
Aſpicere aliquò. pro Qu.p.33.
Ad rem aſpirare. in Verr.p.215.
Ad eam rem animum oculosq́; transferre. in Verr. p.301.
Si cum animis veſtris longo intervallo recordari illius vitam & naturam volueritis. pro A. Clu.p.32.
Ad omnem malitiam & fraudem verſare mentem ſuam, hac ſecum cogitans cæpit. ibid.
Homo impuriſſimus ſtatim cœpit in eiusmodi mente & cogitatione verſari. pro A. Clu.p.32.
Dies omnes ac noctes totâ mente mater de pernicie filij cogitaret. pro A.Cl. p.85.
Verſentur in animo meo multa & graves cogitationes. contra Rul.p.107.
Id poteſtis cum animis veſtris cogitare. contra Rul.p.127.
Revocare animum ad aliquid. pro L.Flacc.p.288.
Veſtris animis & cogitatione comprehendite. pro L.Flac. p.201.
Circumſpicite pauliſper mentibus veſtris. pro L.Sylla p.334.
Quod longiſſimè poteſt mens mea reſpicere, & in ſpatium præteriti temporis, & pueritiæ memoriam recordari ultimam. pro Arch. poeta p.345.
Multa mecum ipſe reputavi. in Orat poſt red.p.395.
Rationibus omnibus ſubductis ſummam feci cogitationum mearum. Ep.ad Fam.lib.1.p.24.
Vincam meis officijs cogitationes tuas. Epiſtol.ad Fam. libr. 2. pag.79.
Abijcere cogitationem. Ep.ad Fam.lib.9.p.385.
Complexus cogitatione te abſentem. Ep. ad Fam.l.3.p.84.
Mihi ante oculos dies noctesq́; verſaris. Epiſt. ad Fam. lib. 14. p. 446.
Abſentem memoriâ colam. Ep.ad Fam.lib.15.p.489.
Suſcipe curam & cogitationem digniſſimam virtutis tuæ. Ep. ad Att.lib.3.p.261.
De his rebus cogitationem ſuſcipiatis Epiſt. ad Att. libr. 9. pag. 248.
Spe deducebar ad eam cogitationem. Epiſtol. Att. libr. 9 p. 190.

Hæ mihi literæ iubent ad priſtinas cogitationes reverti. Epiſt. Att. l.9.p.293.

Meas cogitationes omnes explicavit tibi. Epiſt. Att. libr. 10. p.312.

Nihil ne cogitatione aſſequi poſſum. Epiſt. Att. libr. 11. pag. 359.

Magnis cogitationibus impeditus. Epiſtol. Att. libr. 15. pag. 479.

Quod ne in cogitationem quidem cadit. de Nat. Deorum lib.1. pag. 1.

Cogitatione aliquid depingere Acad.l 2.p.27.

Dirigo cogitationes meas non ad illam parvulam Cynoſuram. Acad.l.2.p.3.

Percipere aliquid cogitatione. de Natur. Deorum libr. 1. pag. 43.

Illud mihi ante tempus nunquam in mentem venit à te requirere. Acad. Qu.l.1.p.78.

Hæc mihi in mentem veniebant, quæ dicenda putarem. de Nat. Deor.l.2.p.116.

Huc & illuc cogitatione rationem verſare. de Nat. Deor. lib. 3. pag.143.

Infinitas regiones mente peragrare. de Fin.lib.2.p.171.

Tu enim animum induces. de Divin.l.2.p.229.

Vt mihi temporibus illi multum in animo Marius verſabatur recordanti. de Divin.l.2.p. 268.

Cogitationem à conſuetudine abducere. Quæſt. Tuſcul. lib. 1.p.309.

Craſſus quaſi colligendi ſui cauſſâ ſe in Tuſculanum contulit. de Or.87.a

Cùm animus ſe collegit atq; recreavit. Tuſc.160.b

Vocem ab acutiſſimo ſono uſq; ad graviſſimum ſonum recipere, & quaſi quodammodo colligere. de Or.107.a

Tum, me, inquit, collegi, verens ne, &c. At.278.a

Ipſi ſe collegerunt admiratione integritatis meæ. & 103. a

Iudicium tuum magni æſtimans, idq; veritus, me ipſe collegi. & 478.a

Tamen ut me collegi, cetera facilima videbantur. Ep.40.a

Collegi ipſe me, &c. Ep.11.b

Rogo te colligas, virumq; præbeas. Ep.73.b

Sin aliquid virium fortè collegerit. Ep.176.a

Quid

Quid eſt autem ſeipſum colligere, niſi diſſipatas animi partes rurſum in ſuum locum colligere Tuſc.22.a.b.

Tute collige aliquid loci, rationi, & conſilio da. pro Qu.9.b.

Quæ cùm intuerer ſtupens, ut me recepi, quis hic inquam? de Som. 128.b.

In primo perterritus ſomnio, ſurrexit: deinde cùm ſe collegiſſet, &c. recubuit de D.92 b.

Animum inducere non potui, ut viderem, &c. A.4.a.

Qui potuit animum inducere, ut filium exhæredaret. pro S.R. 27.a.

Antonius induxit animum, ſibi licere, quod vellet. At.128.b.

Tu igitur animum poteris inducere, contra ea dicere, &c. de D. 85.a.

Tu igitur animum induces, cauſſam hanc defendere. de D.17.b.

Inducant animum divitias contemnere. Vul.234.a.

Si exire in exilium animum induxeris. in C.102.a.

Inducere animum iacentem amici in ſpem cogitationemq́ meliorem. de Am.107.a.

Age nunc refer animum ſis ad veritatem, & conſidera. pro Sext Roſc.6.a.

Referre nunc animum ad hominum figuram. de Or.159.b.

Referre animum ad ſtudia. de Or.85.a.

Referre oculos & animum ad aliquem. pro Qu.8.b.

Referre ſe ad ſtudia literarum. Ep.9.a.

Referre adſpectum aliquò, de Pro.77.a.

Vt ſimul ac poſita ſit cauſſa, habeant, quò ſe referant. de Or.119.a.

De ſententiâ alicuius ſcribere aliquid. Ep.6.b.

Facere aliquid de ſententiâ, atque authoritate alicuius. pro Cæl. 52.a.

Nihil faciam niſi de ſententiâ tuâ. At.104.b.

C. Memmius cuius de ſententiâ tota res geſta eſt. pro. Syl.177.a.

Capere conſilium de ſententiâ alicuius. At.48.a.

Cùm ei perſcriptum eſſet, ne quid ſine Seſtii ſententiâ ageret. Att. 253.b.

De amicorum ſententiâ rem defert ad ſenatum. pro Mil.114.a.

Non modò non infracto animo erat, ſed etiam confirmato & renovato: Poſtquam.202.a.

Atq́ etiam hoc mihi videor videre, eſſe quoſdam. de In.83.b.

Te verò Cæcili quemadmodum ſit eluſurus, quàm omni ratione iactaturus, videre iam videor. in V.61.b.

V Obiur-

Obiurgavi ſenatum, ut mihi viſus ſum, ſummâ cum auctoritate. Att.15.b
Videor mihi hanc urbem videre ſubitò uno incendio concidentem. in Catil.120.b
In quâ ego nactus (ut mihi videbar) locum reſecandæ libidinis, vehemens fui. At. 6 b.
Vt ſpeciem aliquã viderer videre quaſi reviviſcentis reip. Ep.49.a
Si quid eſt in me, quod iam ſperare videor, quoniam. de Or.119.b
Nunc Catulo audiente videor debere non tam pugnare tecum, quàm quid ipſe ſentiam dicere. de Or. 112.a
Quia conſiliis, ut videmur, bonis utimur. At.78.a
Cuius ſocius videor eſſe debere. Ar.132.a
Neq; id facio (ut fortaſſe quibuſdam videor) ſimulatione. Ep.o.a
Videor mihi perſpicere. Ep.57.a
Sæpe de L.Craſſo familiari tuo illo videor audiſſe. de N.23.a
Videor iam te auſurus eſſe appellare. de Cla.166.b.
Si videris tibi me poſſe conſequi. E.157.a
Puero de mancipiis, quæ tibi videbitur attribuas. At. 95. b
Tertiò ſi id quod ſpeciem haberet honeſti, pugnaret cum eo, quod utile videretur. Off.53.b
Hæc conſilia Bruto comprehendenda viſa. con.Rul.84.a
Nunc autem mihi viſum eſt de ſenectute aliquid ad te ſcribere. de Sen.77.a
Propone tibi duos reges, & id animo contemplare. pro Dei.p.121.
Imago eius ut vos vultis, in animum meum ſæpè incurrit. de nat. deor.l.1.p.44.
Tu animum poteris inducere contra ea, quæ à me diſputantur. de divin.l.1.p.165.
Animum inducere. q. Tuſc.l.5.p.462.
Æquitas aratorum commodo & volũtate perpẽditur. in V.p.404.
Rem ſuo nominis põdere penditote. in V p.412.
Cogitatione aliquid comprehendere. Qu. Tuſc.l.1.p.315.
Cogitatione aliquid complecti. ibid.
Cogitationibus molliſſimis effaminari. Qu. Tuſc.l.1.p.335.
Arbitratus ſum ad te praſcribere ea, quæ mihi veniebant in mentem. de pet.conſ p.387.
Traducere cogitationes ad voluptates. Qu. Tuſc.l.3.p.392.
In huc in animum ita ſimulandum eſſe. de pet.conſ.p.99.
Affert ancipitem curam cogitandi. Off.1.p.7. (Off.p.10.
Poteſt nos in ſtudiis cogitationis, & ſine operâ noſtrâ continere. 1.

Dubi-

Dubitatio cogitationem ſignificat iniuria. 1. Off. p. 14.
Cùm omnia ratione animoq; luſtraveris 1. Off. p. 14.
Curandum eſt, ut cogitatione ad res quam optimas utamur. 1. Off. pag. 5. 2.
Qui omnes cogitationes ſuas abiecerunt in rem tam humilem, tamque contemptam. de Amic. p. 196.

Cognationis. *Vide* Affinitatis.

Cognitionis Cognoſcendi Intelligendi. Experientiæ. Notitiæ Sciendi. Noſſe. Interpretandi. Dignoſcendi. Reſciſcendi.

Erkennen / Wiſſen / Wiſſenſchafft haben / Verſtehen / Erfahren / Verſuchen.

V*Bi te aſpexerit, narrabit ultrò, quid ſeſe vellet.* Pſeudol. 2. 4. verſ. 61.
Adibo contra. M N. *contollam gradum. Bacch. 3. 6. v. 6.* Sic loquuntur Comici, ubi de noſcitatione agitur. Similia exempla apud Plautum ſunt. Aul. 5. 1. v. 6. Rud. 2. 3. v. 3. Perſ. 1. 1. v. 15. Epid. 4. 1. v. 19.
Ædepol, ne tuillorum mores perquam meditatè tenes. Bacch. 3. 6. verſ 26.
Rem reperi omnem ex tuo magiſtro. Bacch. 3. 6. v. 37.
Omnem rem tenes. Pſeud. 2. 1. v. 55.
Satin' hæc tibi ſunt plana & certa? ſatin' hoc meminiſti, & tenes? Perſ. 2. 2. v. 1.
Ego pol Sauream non novi; neq; qua facie ſit, ſcio. Aſin. 2. 2. v 86.
Faciunt næ intelligendo ut nihil intelligant. Andr. Prolog.
Hoc quid ſit? id eſt, *non intelligo* Andr. 1. 2.
Non herclè intelligo, Davus ſum, non Oedipus. ibid.
Quid hoc? intellextin? an nondum etiam ne hoc quidem? ibid.
Teneo: id eſt, *intelligo.* Andr. 1. 5.
Sat habeo. Andr. 2. 1.
Non rectè accipis. Du verſteheſt es nit recht. Andr. 2. 2.
Si te æquo animo ferre accipiet: id eſt, *intelliget.* Andr. 2. 3.

Omnia experiri certum eſt, priuſquàm pereo. Andr.2.1.
Qui ſcis ergo iſtuc, niſi periculum feceris? at iſtuc periculum in filiâ fieri grave eſt. Andr.3.3.
Sine modò, ſentiet qui vir ſiem. Er wirds erfahren. Eunuch. 1.1.
Experimini, in utramq; partem ingenium quid poſſit meum. Heaut. Prolog.
Iſtuc volo ergo ipſum experiri. Adelp.1.1.
Experire, non eſt longum. Phorm.3.2.
Neq; defetiſcar unquam adeò experirier. Phor.4.1.
Mihi uſu venit hoc, ſcio: Ich habs erfahren. Phorm.1.2.
Factum eſt periculum. Phorm.2.1.
In experiundo ut eſſem. id eſt, *ut experiar.* Hecyr. Prolog.
Nunquam ita quiſquam benè ſubductâ ratione ad vitam fuit, quin res, ætas, uſus ſemper aliquid apportet novi, aliquid moneat: &c. id eſt, *quin experientia ipſum ſemper aliquid doceat, quod prius ignoravit.* Adelph. 5.4.
Eo pacto & gnati vitam, & conſilium meum cognoſces, & quid facere in hac re te velim. Andr.1.1.
Haud iſtuc dicas, ſi cognoveris vel me, vel amorem meum. Andr. 4.1.
Vnum cognoris, omnes noris. Phorm.1.5.
Te interea loci cognovi. Eun. 1.2.
Non advorti primò: at poſtquam aſpexi anulum illicò cognovi. Eun. 1.2.
Alias cognoſtis eius fabulas, quæſo hanc noſcite. Hecyr. Prolog.
Inde eſt cognitio facta, Philumenam eſſe compreſſam ab eo. Hecyr.5.3.
Pernoſcite, furtumne factum exiſtimetis, an, &c. Adelph. Prolog.
Ego illius ſenſum pulchrè calleo Adelph.4.1.
Magis, ſi magis noris Syrum ſervum, putes ita rem eſſe. Heautontim. 5.1.
Age inepte, quaſi nunc non norimus nos inter nos, Cteſipho. Adelph. 2.4.
Senis noſtri fratrem Chremem noſtin? quid ni? quid? eius gnatum Phædriam? tanquam te. Phorm.1.2.
Egomet me novi, & peccatum meum. Phorm.1.4.
Nec Stilphonem ipſum ſcire, qui fuerit: quia egens relicta eſt miſera, ignoratur parens, negligitur ipſa. Phor.2.2.

Non

Non novi hominis faciem, at faciam, ut noveris: magnus, rubicundus, &c. Hecyr. 1. 4.
Ego, quid agas, nihil intelligo. Andr. 4. 4.
Vereor ne aliorſum, atq; ego feci, acceperit. Eun. 1. 2.
Prorſus nihil intelligo, hui, tardus es. Heaut. 4. 4.
Num tu intelligis, quid hic narret? num tu? nil. tantundem ego. Phorm. 5. 6.
Qui utramvis comœdiam rectè norit, ambas noverit. Andr. Prolog.
Nam antea qui ſcire poſſes, aut ingenium noſcere? Andr. 1. 1.
Non ſatis me pernoſti etiam qualis ſim, Simo. Andr. 3. 2.
Tandem agnoſti qui ſiem. Andr. 3. 4.
Si Simo hunc noris ſatis, non ita arbitrere. Andr. 5. 4.
Iſti te ignorabant. Sie kenneten dich nicht. Eun. 5. 9.
Erras ſi id credis. & me ignoras, Clinia. Heaut. 1. 1.
Etiam nunc credis te ignorarier, aut tua facta adeò. Phorm. 5. 7.
Quanquam hæc inter nos nupera notitia admodum eſt. Heautont. 1. 1.
Nunc adeò, ut tu ſis ſciens, ni puerum tollis, iam iam ego: &c. Das ſol u wiſſen/ꝛc. Andr. 4. 5.
Nec clam te eſt, quàm, &c. id eſt, *ſcis.* Andr. 1. 5.
Si id ſciſſem. Andr. 4. 6.
Sciri poteſt. man kans wiſſen. Andr. 5. 1.
Ego ſcibo ex hoc, quid ſiet. Eun. 4. 4.
Vbi comperi ex iis, qui ei fuere conſcii. Heaut. 1. 1.
Hoc primum ut ne quid huius ignores. Heaut. 2. 2.
Hinc ſciri poteſt, aut nuſquam alibi ibid.
Neſcio alias, me quidem ſcio ſemper feciſſe ſedulò. Heaut. 2. 3.
Etenim quo pacto id fieri ſoleat, calleo. Heaut. 3. 2.
Neſcio equidem ſed te miror, qui alia tam planè ſcias: ſcil. *hoc ignorare.* Heaut. 5. 1.
Non certum ſcio. Phorm. 1. 2.
Qui tam audacis facinoris mihi conſcius ſis. weil du wol weiſt/ was ich gethan hab. Phorm. 1. 3.
Tenes? ſcio. Phorm. 1. 4.
Neq; eius patrem ſe ſcire, qui fuerit. Phorm. 2. 1.
Aut ſcire aut neſcire hoc volo. Ich will drauß kommen/ obs war ſey/ oder nicht. Phorm. 5. 3.
Multò meliùs hìc quæ fiunt, quàm illic ubi ſum a[illegible]æ, ſcio. Hec. 2. 1.

Neq; adeò me clam eſt, quàm eſſe eum graviter laturum credam. Hecyr.2...

An temerè quidquam Parmenonem prætereat, quod facto uſus ſit. Hecyr. 5.4.

More hominum evenit, ego ut quod ſum nactus mali, priùs reſciſceres tu, quàm ego, tibi quod evenit boni. Andr.5.6.

Malo coactus, qui ſuum officium facit, dum id reſcitum iri credit, tantiſper cavet. Adelph.1.1.

Reſcivit omnem rem. Adelph 5.3.

Vbi comperi ex iis, qui ei fuere conſcii. Heaut.1.1.

Vereor, ne uxor aliquâ hoc reſciſcat mea. Phorm.4.1, & 5.1,

Placet hoc non fieri itidem ut in Comœdiis, omnia ubi omnes reſciſcunt: hic, quos par fuerat reſciſcere, ſciunt. Hecyr.4.5.

Iſtum quamprimum abſolvitote, ne aliquâ ad patrem hoc permanet. Adelph.2.4.

Primus ſentio mala noſtra, primus reſciſco omnia: primus porrò obnuncio. Adelph. 42.

Cognitioni alicuius rei ſe dedere. de divinat. libr. 1. pagin. 194.

Conſtat inter omnes. de fin. l.4.p.227.

Illud tamen exploratum habeto, nihil fieri potuiſſe ſine causâ. de divin.l.1,p.234.

Cùm ingeniis quibus ſumus, cognoſco. Pœn.5.4.v.12.

Hic noſter pater eſt. hic nos cognovit modò. Pœn.5.5.v.45.

Eius animum de noſtris ſatis noſcimus. Stich.1.1.v.4.

De hac mihi ſatis haud liquet. Trin.2.1.v.6.

Reſcivit omnem rem. Adel.5.2.v.5.

Cuivis facile ſcita eſt. Hecyr.3.1.v.15.

Non ſum neſcius, quantum ſuſceperim negotii. ad Herenn. libr.3. pag.67.

Nam neminem veſtrum fugit. ad Herenn. libro 4. pagina 115.

Non ſum neſcius inquit Scævola, iſta inter græcos dici ſolere. de Orat. l. p.218.

Neq; enim hoc te fallit, Craſſe. de Orat l.1.p.340.

Cauſa quæ non recepta, ſed innata, neque delata ad me, ſed in animâ ſenſuque adeò penitus affixa, atque inſita eſt. in Verr. pag. 546.

Illud me non præterit. pro A. Cluent p.9.

Alicuius æquitatem animi propè noſſe. contra Rul.p.96.

Neq;

Neq; enim quenquam noſtrum fugit. pro Leg. Mur. pagin. 216.

Non ſum neſcius, pro L. Syll. p. 323.

De omnibus conſtat. pro L. Syll. p. 323.

Nihil te fugere potuit. Ep. ad Fam. l. 10. p. 277.

Num quem habuerit de conſciis. ad Heren. l. 2. p. 24.

Non inſcii ſunt eius artificii. ad Heren. l. 3. p. 63.

Clarorum hominum ſcientiam rerum geſtarum, vel utilitate vel magnitudine metiri. de Orat. l. 1. p. 2 0.

Omnium illarum artium penè infinitam vim, & materiam ſcientiâ & cognitione comprehendit. de Orat. libr. 1. pagin. 271.

Omnem omnium rerum atq; artium ſcientiam, de Orat. libr. pag. 316.

Si uſum rerum percallueris. de Orat. l. 2. p 386.

Tua ſcientia excellenti ac ſingulari non multò plus, quàm noſtra relictum eſt loci. Ep. ad Fam. l. 1. p. 44.

In quibus ſolis ſcientiam ineſſe dicimus, Acad. 1. 2. p. 15.

Ipſe ſi nihil ſcire id unum ſciat. Acad. Qu. l. 1. p. 83.

Stabilem ſcientiam rerum tenere. de fin. l. 1. p. 122.

Omnem hanc ex Etruriâ ſcientiam adhibebant. de divinat. libr. 1. pag. 156.

Ad cognitionem rei alicuius omni curâ ſtudioq; rapi. de divinat. l. 1. p. 201.

Habere inſitam quandam vel potiùs innatam cupiditatem ſcientiæ. de fin. l. 4. p. 213.

Quoniam id vitium ignotum Sergio non fuiſſet. Offic. libr. 3. pag 215.

Totos ſe ad cognitionem rerum tranſtulerunt. de Orat. libr. 3. pag. 468.

Verſatus eſt in omni fere genere cauſarum. Brut. p 565.

Amplectitur maximè cognitionem. Acad. l. 2. p. 19.

Si notionem veri & falſi nullum habemus. Acad. l. 5. p 20.

Vt illa cognoſcantur oculis, ſic reliqua viſu. Acad. l. 5. p. 20.

Si ſatis eſt ad tollendam cognitionem. Acad. l. 2. p. 30.

Quod niſi cognitum comprehenſumq; animis haberent. de nat. Deor. l. 2. p. 51.

Cognitionem alicuius rei capere. de naturâ Deorum. libr. 2. pagin. 106.

Cognitionem alicui afferre. Qu. Tuſc. l. 3. p. 400.

Neq; adeò me clam eſt, quàm eſſe eum graviter laturum credam. Hecyr.2...
An temerè quidquam Parmenonem prætereat, quod facto uſus ſit. Hecyr.5.4.
More hominum evenit, ego ut quod ſum nactus mali, priùs reſciſceres tu, quàm ego, tibi quod evenit boni. Andr.5.6.
Malo coactus, qui ſuum officium facit, dum id reſcitum iri credit, tantiſper cavet. Adelph.1.1.
Reſcivit omnem rem. Adelph 5.3.
Vbi comperi ex iis, qui ei fuere conſcii. Heaut.1.1.
Vereor, ne uxor aliquâ hoc reſciſcat mea. Phorm.4.1,& 5.1,
Placet hoc non fieri itidem ut in Comœdiis, omnia ubi omnes reſciſcunt: hic, quos par fuerat reſciſcere, ſciunt. Hecyr.4.5.
Iſtum quamprimum abſolvitote, ne aliquâ ad patrem hoc permanet. Adelph.2.4.
Primus ſentio mala noſtra, primus reſciſco omnia: primus porrò obnuncio. Adelph. 42.
Cognitioni alicuius rei ſe dedere. de divinat. libr. 1. pagin. 194.
Conſtat inter omnes. de fin. l.4.p.227.
Illud tamen exploratum habeto, nihil fieri potuiſſe ſine causâ. de divin.l.2,p.234.
Cùm ingeniis quibus ſumus, cognoſco. Pœn.5.4.v.12.
Hic noſter pater eſt, hic nos cognovit modò. Pœn.5.5.v.45.
Eius animum de noſtris ſatis noſcimus. Stich.1.1.v.4.
De hac mihi ſatis haud liquet. Trin.2.1.v.6.
Reſcivit omnem rem. Adel.52.v.5.
Cuivis facile ſcita eſt. Hecyr.3.1.v.15.
Non ſum neſcius, quantum ſuſceperim negotii. ad Herenn. libr.3. pag.67.
Nam neminem veſtrum fugit. ad Herenn. libro 4. pagina 115.
Non ſum neſcius inquit Scævola, iſta inter græcos dici ſolere. de Orat.l.p.218.
Neq; enim hoc te fallit, Craſſe. de Orat l.1.p.340.
Cauſa quæ non recepta, ſed innata, neque delata ad me, ſed in animâ ſenſuque adeò penitus affixa, atque inſita eſt. in Verr pag. 546.
Illud me non præterit. pro A. Cluent p.9.
Alicuius æquitatem animi propè noſſe. contra Rul.p.96.

Neq;

Neq; enim quenquam noſtrum fugit. pro Leg. Mur. pagin. 216.
Non ſum neſcius, pro L. Syll. p. 323.
De omnibus conſtat. pro L. Syll. p. 323.
Nihil te fugere potuit. Ep. ad Fam. l. 10. p. 277.
Num quem habuerit de conſciis. ad Heren. l. 2. p. 24.
Non inſcii ſunt eius artificii. ad Heren. l. 3. p. 63.
Clarorum hominum ſcientiam rerum geſtarum, vel utilitate vel magnitudine metiri. de Orat. l. 1. p. [illegible]0.
Omnium illarum artium penè infinitam vim, & materiam ſcientiâ & cognitione comprehendit. de Orat. libr. 1. pagin. 271.
Omnem omnium rerum atq; artium ſcientiam, de Orat. libr. pag. 326.
Si uſum rerum percallueris. de Orat l. 2. p. 386.
Tua ſcientia excellenti ac ſingulari non multò plus, quàm noſtra relictum eſt loci. Ep. ad Fam. l. 1. p. 44.
In quibus ſolis ſcientiam ineſſe dicimus, Acad. l. 2. p. 15.
Ipſe ſi nihil ſcire id unum ſciat. Acad. Qu. l. 1. p. 83.
Stabilem ſcientiam rerum tenere. de fin. l. 2. p. 122.
Omnem hanc ex Etruriâ ſcientiam adhibebant. de divinat. libr. 1. pag. 156.
Ad cognitionem rei alicuius omni curâ ſtudioq; rapi. de divinat. l. 1. p. 201.
Habere inſitam quandam vel potiùs innatam cupiditatem ſcientiæ. de fin. l. 4. p. 213.
Quoniam id vitium ignotum Sergio non fuiſſet. Offic. libr. 3. pag 215.
Totos ſe ad cognitionem rerum tranſtulerunt. de Orat. libr. 3. pag. 468.
Verſatus eſt in omni fere genere cauſarum. Brut. p. 565.
Amplectitur maximè cognitionem. Acad. l. 2. p. 19.
Si notionem veri & falſi nullum habemus. Acad. l. 5. p. 20.
Vt illa cognoſcantur oculis, ſic reliqua viſu. Acad. l. 5. p. 20.
Si ſatis eſt ad tollendam cognitionem. Acad. l. 2. p. 30.
Quod niſi cognitum comprehenſumq; animis haberent. de nat. Deor. l. 2. p. 51.
Cognitionem alicuius rei capere. de naturâ Deorum. libr. 2. pagin. 106.
Cognitionem alicui afferre. Qu. Tuſc. l. 3. p. 400.

Omnes trahimur, & ducimur ad cognitionis, & ſcientiæ cupiditatem, in qua excellere pulchrum putamus. Off.p.10.

Atq; illi quorum ſtudia vitaq; omnis in rerum cognitione verſata eſt. Off.l.1.p.62.

Tamen ab augendis hominum utilitatibus & commodis non receſſerunt. Off.l.1.p.62.

Non me præteribat. Ep.Fam.l.10 p.?82.

Panſâ amiſſo, quantum detrimenti Reſpub. acceperit, non te præterit. Ep.ad Fam.l.11.p.328.

Non te fugit. Ep. ad Fam.l.11.p.329.

Mihi non eſt notum. Ep.Att.l.1.p.17.

Neq; id ipſum certum habeo. Ep. At.l.1.p.17.

Mihi perſpecta eſt, & integritas, & magnitudo animi tui. Ep Att. l.1. p.31.

Quàm ſuſpenſo animo, & ſolicito ſcire averes. Epiſt. Attic.libr.2. pag.67.

Quæ cavenda fuerint, & quomodo, te non fugit. Epiſt. Attic.libr. 3.pag.101.

Nobis notitiæ rerum inprimuntur. Acad.l.2.p.14.

Quod in omnium animis eorum notionem impreſſiſſet ipſa natura. de nat. Deor.l.1.p.20.

Quoniam innatas cognitiones habemus. de natur. Deor. libr. 1. pag.20.

Non eram neſcius. Fin.l.1.p.96.

Itaq; aiunt hanc quaſi naturalem, & inſitam in animis noſtris ineſſe notionem. de Fin.1.p.108.

Dolum malum Aquilius tùm teneri putat, cùm aliud ſimulatum ſit, aliud actum. de N.75.a.

Iam tenetur veniſſe cum maximis copiis Pacorum Pathum. Att. 225.b.

Quaſi hoc perſpicuum ſit, conſtetq; inter omnes, eſſe Deos. de N. b. de O. 143. a. Orat. 118.a. Qu.Fra. 294.b. de Fin.128.a. id eſt, *conſtanter omnes confirment.*

Fungi hæc putatis quæ patent? quæ nota omnibus? quæ tenentur. pro Mil.116.a.

Quando ego conſcia mi ſum, à me culpam hanc procul eſſe. Ad. 3.2.

Conſtat inter omnes. de In.55.a. In A.180.

Verba ſumpta de medio. h.e. omnibus nota. Or.212.a.

Hæc non ſint quæſita ex occulto aliquo genere literarum, ſed ſumpta de medio, & rebus palam per magiſtratus actis. pro D.241.a.

Conſcium

Conſcium eſſe aliquem alicui rei. de Or.192 a
Vides officium agi meum quoddam, cui tu es conſcius. in Verrem 229. a
Nolo viros primarios eſſe temeritati & mendacio conſcios. in Ver. 229. a
Huic tanto facinori tua mens liberalis conſcia eſſe non debuit. pro 48. b
Qui mihi in privatis rebus omnibus conſcius eſt. At.16.a
Non tam praclarum eſt ſcire Latinè, quàm turpe neſcire. de Clar. 177.a
Omnes qui Latinè ſciunt. de Fin.76.b
Cum Gracè, ut videor, luculenter ſciam. ibid.67.a
Eaq; dum animis attentis admirantes excipiunt fugit eos & pratervolat numerus. Orat.216.b
Maledicto nihil faciliùs emittitur, nihil citiùs excipitur. pro Plan.271 a
Vt filiorum extremum ſpiritum excipere ſibi liceret. in Verrem 259.b
Aliquid ex ſermone alicuius memoriâ dignum excipere. de Orat.93.a
Niſi ſi quid ex pratereunte viatore exceptum eſt, nihil ſcire poſſumus. At.19.a
Adverſarij non ſolùm ſententias, ſed etiam verba omnia excipere. de Or.122.a
Omnia alicuius loquentis verba excipere. de D. 119.a
Vt eo tempore ipſo miſit qui rumores Africanos exciperent, & celeriter ad ſe deferrent. pro Deio. 148.a
Ex alterius oratione excipere aliud atque ille vult. de Orator. 134. a
Periculis & laboribus tribuitur quoque qua inferuntur: ut, Cum in me illa flamma illorum temporum conijciebatur, excepi, & pro patriâ ſolus exarſi. de Ar.254.a
Omnem vim improborum excepi meo corpore. pro Dom. 225.b
Vnum pro univerſis ſubire atque excipere omnia tela. de Prov. 77.b
Is omnia tela excipiat neceſſe eſt in V.44.b
*Quantum ex tuis literis habeo cognitum.*255.a
Sin eum nondum ſatis habes cognitum. Ep.211.a
Habere vitam alicuius perſpectam. Ep.167.b
Siculi ad meam fidem, quam habent ſpectatam iam, & diu cogni-

tam confugiunt. in Verr. 56.b

Vt ante Gal. Sextil. decimas ad aquam deportatas haberent. in Verr. 155.a

Itaq; hic converſam iam habent demonſtrationem ſuam. in Ver. 230.b

Orator habeat omnes philoſophiæ notos & tractatos locos. Orat. 207.b

Docemur auctoritate legum domitas habere libidines, coercere omnes cupiditates. Or. 101.a

Non habeo ambiguum. Ep. 173.a

Habeo expertum. Ep. 158.b

Vt habeat paratum, quid quaq; de re dicant. Or. 122.b

Cum exploratum habere cœpero, &c. At. 175.b

Quod me hortaris ut abſolvam, habeo abſolutum. Qu. 328.b

Hoc quod interſit, certè habes ſubductum. Att 81.b

Hæc & innumerabilia quæ collecta habent Stoici. de D. 138.a

Quæ non animum meum magis ſolicitum habent, quàm tuum. Ep. 25.b 90.a

Solicitum autem te habeat cogitatio, tùm officij, tùm etiam periculi. ibid. 96.b

Sic ergò habeto, ſalutares, te mihi miſiſſe literas. At. 139.b

Id primum ergò habeto Ep. 216.b

Vnum hoc ſic habeto. Ep. 21.a & 23.a

Atq; hoc ſic habeto. Qu. Fr. 199.b

Neq; tamen adhuc habet, quod te accuſem. Ep. 22.a

Hi ſic habeant, quæcunq; in equite Rom. dignitas eſſe poteſt, eam ſemper in M. Cælio habitam eſſe ſummam, hodieq; haberi ab omnibus. pro Cæl. 38.a

Illum velim ſic habeas, &c. Ep. 45.a

Ita ſtatutum habeas, &c. 79.b

Non ſemper vulgi iudicium cum intelligentium iudicio congruit. de Cla 181.a

Doctus & intelligens vir. de Fin. 94.b

Exiſtimator doctus & intelligens. de Cla. 195.a

Quæ non modò iſtum hominem ingenioſum & intelligentē, verum etiam quominus noſtrum, quos iſte idiotas appellat, delectare poſſent. in V. 200.b

Qui teretes aures habent, intelligens q; iudicium. de Op. 244.a

Nihil non intelligens intelligente præſtantius eſt. de Vn. 196.b

Intelligens dicendi exiſtimator. de Cla. 182.a

Erat

Erat & cupidus voluptatum, & cuiusvis generis eius intelligens & copioſus. de Fin. 78 a

Intelligentia eſt, per quam animus perſpicit. de In. 82. a

Dum intelligentiam in animo, animum concluſit in corpore. de Vn. 19. . b

Cùm in æthere aſtra gignantur, conſentaneum eſt, in his ſenſum ineſſe & intelligentiam. de N. 34. a

Pars animi, quæ rationis atq; intelligentiæ ſit particeps. de Divin. 95. a

Quod intelligentia & ratione comprehenditur. in V. 193. b

Nam & communis intelligentia nobis notas res effecit, easq; in animis noſtris incoavit: ut honeſta in virtute ponantur, in vitiis turpia. de Leg. 65. a

Quod quadam animalis intelligentia per omnia permeet. Acad. 30. a

Neptunum eſſe animum cum intelligentiâ per mare pergentem. de . 1. a

In eas imagines mentem intentam, infixamq; noſtram intelligentiam capere quid ſit Deus. de N. 11. b

Plato ait ideas ſemper eſſe, ac ratione, & intelligentiâ contineri. Or. 197. b

Philoſophi tollunt aſtutias, quatenus ratione & intelligentiâ tenere poſſunt. Off. 65. b

Mens ſimplex fugere intelligentiæ noſtræ vim ac notionem videtur. de N. 7. b

Quod longiſſimè ſit ab imperitorum intelligentiâ ſenſuq; diſiunctum. de Or. 86. a

Definire aliquid ad commune iudicium, popularemq; intelligentiam accommodare. Or. 107. b

Omnes qui ex omni ætate hac in civitate iuris intelligentiam habuerunt. in At. 223. a

Tamen fretus intelligentiâ veſtrâ, breviùs diſſero, quàm cauſſa deſiderat. de N. 11. b

Quid cenſes? hunc quo ſtudio & quâ intelligentiâ eſſe in rebus ruſticis pro S. R. 25 a

Quid de guſtatu & odoratu loquar? in quibus intelligentia etſi vitioſa eſt, quædam tamen, &c. Acad 6. b

Proponenda quædam quaſi moventia ſunt, quæ nos magis ad cognitionem intelligentiamq; convertant. Tuſc. 241. a

Simul

Simul autem cepit intelligentiam, vel notionem potius, quàm appellant ἔννοιαν illi, viditq; &c. de Fi. 94.b

Difficilis eſt animi, quid aut qualis ſit intelligentia. Tuſc.159.a

---

Cohortandi. *Vide* Admonitionis.
Coitûs. *Vide* Adulterij.

Colligendi. Acquirendi Condendi. Theſaurizandi.

Samlen / Hinderſich legen / Geld aufbringen / Zu hauf bringen / Zu wegen bringen.

SErere, percipere & condere fructus. de Sen. 81.b

Scientia condendi ac reponendi fructus. de N. 57.b

Vt eſſet locus comparandis condendisq; fructibus. contra Rullum 83.b

Neque homines murium ac formicarum cauſſa frumentum condunt. de N. 57.b

Craſſus pollicitus eſt, ſe ius civile, quod nunc diffuſum, & diſſipatum eſt, in certa genera coacturum. de Orat. 111.a

Interea dum hæc, quæ diſperſa ſunt, coguntur. Ibid. 00.b

Itaq; non amplius XIV. cohortes Nuceriam coegi. At. 130.

Neminem coegeris: ipſi convenerint ſuâ ſponte. pro Cæcinn. 296.a

Quæ ſi copiæ in unum locum coactæ fuerint. Att.130.b

Vt reliquæ copiæ omnes Brunduſium cogerentur. ibid.129.b

Cogere homines armatos. pro Cæc.190.a

Vt nec duces ſimus, nec agmen cogamus At.243.b

Sed omnibus in unum locum coactis ſcriptoribus. de In.61.b

Recordare cetera, quàm citò ſenatum coegerim. Ep.60.a

Cato in ipsâ curiâ ſolebat legere, dum ſenatus cogeretur. de Fin. 91.a

Marcellus me rogavit, ut cogerem medicos: coegi & è veſtigio eò ſum profectus? Ep.56.a

Aer extenuatus in ſublime fertur, concretus autem in nubem cogitur. de N.46.a

Multa

Multa ſunt ex quibus effici cogiq́; poſſit. &c. de N.66.a
Ex quibus, id quod volumus, efficitur & cogitur. de Leg. 176.a
Hic complexus eſt infirma: aliud enim quàm cogebatur illatum eſt. de In.58. b
Hoc cogere volebat, falſas literas eſſe. Brut. 91.b
Idemq́; tu plurimum opera, ſtudij, diligentia, laboris, ad conficiendum reditum meum contuliſti. At. 52.b
Reditum, ſi me tantum amas, quantum certè amas, hominibus confice. Ep.132.b
Exercitum conficere. pro Pomp.15 b. At.125.a
Bibliothecam conficere. At.48.b
Pecuniam conficere. contra Rull. 72. b pro Flac. 163. pro Syll. 150.a

---

Colloquendi. *Vide ſupra plura Tit.* Alloquendi.

Anreden / Zureden / Zuſprechen.

C*Onloquar:* **Ich will mit ihnen reden.** Andr.5.6.
Vbicunque datum erat ſpatium ſolitudinis, ut colloqui mecum unà poſſet. Hecyr.1.2.
Prendo hominem ſolum: ut ſcil. *ſolus cum eo colloquerer.* Phor.4.3.
Si quando ad eam acceſſerat confabulatum, fugere è conſpectu illicó, videre nolle. Hecyr. 1.2.
Cum hoc id agebam commodúm. Phorm.4.3.
Nempe ergo apertè vis, quæ reſtant, me loqui.
Ita apertè ipſam rem modò loquutus: nil circuitione uſus es. And.1.2.

Comitatûs.

Geferte/Leytten/Begleitten.

S*Vpremum habuiſti comitem conſilijs tuis.* Pſeud.1.1.v.15.
Comites ſequuti ſcilicet ſunt virginem. Eunuch. 2.3.v.54.
Stipatus ſemper ſicarijs, ſeptus armatis, munitus indicibus fuit. Seſt.48.

Non

Non uſitatâ frequentiâ ſtipati ſumus. Mil. 122.

Cum uxore vectus eſt in rhedâ vulgi magno impedimento, & muliebri delicatoq; ancillarum puerorumq; comitatu. Mil. 233.

Prabere ſeſe alicui mirificum comitem. Epiſt. ad Fam. libr. 1. pag. 2.

Eius fugâ comitem me adiungerem. Ep. Att. l. 9. p. 284.

Periculorum & diſcriminum comites alicui adiungere. de Nat Deor. l. 2. p. 116.

Eorum eſt habendus ad ſummam naturâ bonum optimus beatiſſimusq; comitatus. de Amic. p. 214.

Commemorandi. *Vide Tit.* Narrandi.

Commendandi. *Vide etiam* Laudandi.

Befehlen / Vertrauwen / Vbergeben / Recommendiren / Gutt wort verleihen / Verſchreiben / Commendation ſchrifft geben.

ME *tua commendo, & committo fidei.* Eunuch. 5. 2. v. 46.

Qui in tutelam meam ſtudium ſuum & ſe in veſtram commiſit fidem. Hecyr. Prol. 52.

Munus noſtrum ornato verbis, quod poteris, id eſt, quantum poteris. Eunuch. 2. 1.

Et me & meum amorem & famam permitto tibi: id eſt, commendo. Heaut. 2. 2.

Meâ commendatione te non delectari patiebar. Epiſt. ad Fam. l. 7. p. 197.

T. Finarium, familiariſſimum meum tanto tibi ſtudio commendo, ut maiore non poſſim. Epiſt. Famil. libr. 12. pag. 378.

Vt intelligat hanc meam commendationem magnum apud te pondus habuiſſe. Ep. Famil. lib. 13. p. 409.

M. Fabium

M. Fabium, quòd mihi amicum tuâ commendatione des, nullum in eo facio quæſtum. Ep. Fam. l. 15. p. 480.

Oratorem meum (ſic enim inſcripſi) Sabino tuo commendavi. Ep. Fam. l. 15. p. 487.

Quamquam tibi præſens commendavi, ut potui, diligentiſſimè ſocios Bithyniæ, teq́ꝫ cùm meâ commendatione, tùm etiam tuâ ſponte intellexi cupere ei ſocietati, quibuscumq́ꝫ rebus poſſes, commodare. Ep. Fam. lib. 13. p. 396.

Quare, mi Cicero, perſevera conſtanter nos conſervare, & Sulpitij ſucceſſori nos de meliori notâ commenda: Epiſt. Fam. l. 7. p. 209.

Tibi re & verbis oſtendit, meâ commendatione ſeſe valdè eſſe commotum. Ep. ad Fam. l. 7. p. 199.

Ego renovabo iſtam commendationem. Epiſt. ad Fam. lib. 7. pag. 200.

Gratiſſimum mihi feceris, ſi huic commendationi meæ tantum tribueris, quantum cui tribuiſti plurimùm. Ep. ad Fam. l. 13. p. 407.

Fidem meam, veſtram commendationem implorare cæpit. Epiſt. ad Fam. l. 14. p. 463.

Velim receptam in fidem tuam, à meq́ꝫ etiam tibi commendatam, autoritate & auxilio tuo tectum velis eſſe. Epiſt. Att. l. 15. p. 479.

Prima igitur eſt adoleſcenti commendatio ad gloriam. Offic. lib. 2. p. 92.

Comminationum. *Vide* Minandi.
Commodi. *Vide* Vtilitatis.

Comœdiarum. Fabularum. Hiſtrionum. Hiſtoriarum. Spectaculorum. Theatrorum.

Spiel / Comedien / Gauckelſpiel / Luſtſpiel / Schauwſpiel / Fabel / Kurtzweil.

Hiſtrioniam

H*iſtrioniam facere.* Amph.Prol.v.90.152.
Optimas fruſtrationes dederis in Comœdiis. Moſtell. 5. 2. v.30.
Poëta quamprimùm animum ad ſcribendum appulit, id ſibi negotij credidit ſolùm dari, populo ut placerent, quas feciſſet fabulas. And.Prol.v.1.2.3.
In prologis ſcribundis operam abutitur. Andr.Prol.v.5.
Menander fecit Andriam & Perinthiam. Andr. Prolog. verſ. 9.
Diſputant in eo contaminari non decere fabulas. Andr. Prolog. verſ.16.
Poſthac quas faciet de integro comœdias, ſpectandæ an exigendæ ſint nobis prius. Andr. Prol.v.26.
Facere fabu[illegible]. Phor.Prol.v.4.
Artem tractare muſicam. Phor.Prol.v.18.
Fabulam inceptat. Andr.5.4.
Atqui hercle ego quoque illam audivi fabulam. Phorm.5.6.
Hem, quæ hæc fabula: Eunuch.4.4.
Na ille haud ſcit, quám mihi nunc ſurdo narret fabulam. Heaut. 1.2.
Fabulæ: mihi quidem non hercle fit veriſimile. Andr.3.1.
Hariolare: fabulæ: logi: ſomnium: verba iſtæc ſunt: garris modó. Phorm.3.2.
Iam nos fabulæ ſumus, Pamphile, ſenex atq; anus. Hecyr. 4.3.
Idem Menandri Phaſma nunc nuper dedit Prolog. Eunuch.
Hecyra eſt huic nomen fabulæ: hæc cùm data eſt nova, novum intervénit vitium, ut neq; ſpectari neq; cognoſci potuerit. Hecyr. Prolog.
Alias cognoſtis eius: quæſo hanc noſcite. ibid.
Novas qui exactas feci ut inveteraſcerent. ibid.
In his, quas primùm Cæcilij didici novas, partim ſum earum exactus, partim vix ſteti: quia ſcibam dubiam fortunam eſſe ſcenicam, &c. ibid.
Perfeci ut ſpectarentur: ubi ſunt cognitæ, placitæ ſunt. ibid.
Hæc conficta à poëtis arbitror eſſe, ut effictos noſtros mores in alienis perſonis expreſſamq; imaginem noſtram vitæ quotidianæ videremus. pro S.R.p.52.
Fabulas ſuppeditare poëtis. de Nat.Deor.l 2 p.75.
Fabulas ſpernere ac repudiare. de Natura Deorum lib. 2. pag. 178.

Commen-

commentitiis fidem adiungere. de divin.l.2.p.257.
Tabellarum auditione ducantur. de fin.l.5.p.268.
Fictam & commentitiam fabulam dicunt prolatam à Platone. Off.l.3.p.115.
Damni iniecti alicui ſatis dare. in Verr.p.217.
Hoc tibi non invideo, caruiſſe te ſpectaculo. Epiſt.ad famil.libr. 8. pag.218.
Tamen ſpectaculum hominibus præbent. de natur. Deorum.lib.2. pag.112.
Cùm ad cæteras res illuſtres, tùm ad ſcribendam hiſtoriam maximè ſe applicaverunt. de Orat.l.2.p.359.

Commovendi, Permovendi.

Bewegen/Erheben.

C*ommovi*, ſcil. *ſenem.* Andr.2.6.
Concaluit. Heaut.2.2.
Vt neq; me conſuetudo, neq; amor, neq; pudor commoveat, neq; commoveat ut ſervem fidem. And.1.5.
Qui cum ingeniis conflictatur eiuſmodi, neq; commovetur animus in ea re tamen. Andr.1.1.
Quem neq; fides, neq; iuſiurandum, neq; ulla miſericordia repreſſit neq; reflexit, neq; quod partus inſtabat propè! Adelph.3.2.
Quidnam ille commotus venit? Phorm.1.4.
Ego iam te commotum reddam. Andr.5.2.
In hac commotus ſum: id eſt, *amore incenſus.* Eun.3.5.
Percuſſit illicò animum. at at, hoc illud eſt, hinc illæ lacrumæ. And. 1.1.
Si me efferret aliquando ad gloriam in refutandis maledictis improborum animi quidam dolor, quis non ignoſceret? de Ar.247.b
Dolore efferri & iracundiâ longiùs digredi quàm deceat. de Ar. 244. a
Læſi dolent, irati efferuntur. pro Cæl.41.b
Efferri lætitiâ. pro Deiot 148.b
Si vincunt, efferunt ſe lætitiâ: victi debilitantur, animosq; demittunt. de Fin.115.a
Efferre ſe inſolenter. Tuſ. 117.a

Gaudio ſum elatus. Ep.191.a.
Efferre animos. pro Dom.241.b
Sed certè non continebuntur, progredientur longiùs, efferentur. contra Rul. 85.b.
Seſe gloriâ & prædicatione efferre. Par.11.8.a
Tùm omnem orationem traduxi, & converti in increpandam Cepionis figuram. de Or.12 .a
Et animos ad noſtram defenſionem conor traducere. de Or. 36.b.
Quæ promulgatio animos à minore curâ ad ſummum timorem traduceret Ep.5.a
Vt mihi viderer animum hominis ab omni aliâ cogitatione ad tuam dignitatem tuendam traducere. Ep.3.b
Iudices à ſeveritate ad hilaritatem traducere. de Cla.165.a
Traducere eos, qui audiunt, in magnam admirationem. Or.216.a
Is traduxit me ad ſuam ſententiam. pro Clu.48.a

Commutandi. Permutandi.

Verwandeln/ Verånderen.

V*T cum patriæ caritate conſtantiæ gloriam commutaret.* pro Seſt.11.a
Qui fidem ſuam ad perniciem innocentis pecuniâ commutavit pro Clu. 44.a
Multi leve compendium fraude maximâ commutarunt. ad Heren.11.b
Poſſeſſionis invidiam pecuniâ commutare. cont.Rul.61.b.
Ornandi cauſsâ proprium verbum proprio commutatum. de Orat. 156. a
Mortem cum vitâ commutare. Ep.50.a
Quis unquam conatus eſt omnia iura, & conſuetudinem omnium commutare cum vituperatione ſine quæſtu? in V.158.a

---

Comparandi. Similitudinis. Æqualitatis. Proportionis. Æquandi. Exæquandi. Paritatis.

Gleichheit/Vngleich/Ehnlich.

P*arum eſt, praut* Amph.1.1.v.2.8.
Nimis ſimilis eſt mei. Amph.1.1.v.286.
Tam conſimile eſt, atq; ego. Amph.1.1.v.87.
Nihil hoc ſimile eſt ſimilius. Amph.1.1.v.288.
Neq; lac lacti eſt magis ſimile, quàm ille ego ſimilis eſt mei. Amph. 2.1.v.54. Vide paulò poſt ſimili loco. ex Plauti Menæch. & Milite.
Eodem vos pono, & paro, pariſſimi eſtis hibus. Curc.4.2.v.20. *Vide Lexicon Plaut.* Pono.
Nõ minus ſimilis, quàm lacti lac ſi conferas, aut aqua aquæ. Bacc. Prol. 49.
Novarum eſſe ædium arbitror ſimilem ego hominem. Moſt.1.2.v.8. & v.38.
Ecquid aſſimilo ſimiliter. Men.1.2.v.37.
Ita formâ ſimili pueri, uti mater ſua non internoſſe poſſet, quæ mammam dabat. Men. Prol. 19.
Tua imago eſt, tam conſimilis eſt quàm poteſt. Menæch 5.9. verſ. 4.
Ego hominem homini ſimiliorem nunquam vidi alterum, neque aqua aquæ, neq; lac eſt lacti crede mihi ſimilius, quàm hic tui eſt. Men.5.9.v.29.30.31. Cic l.4. Acad. Quæſt. *Ovorum ſimilitudo*, in proverbio.
Dicam adveniſſe ſororem tam ſimilem, quàm lac lacti. Mil. 2. 2. 85.
Proh Dii immortales! ſimiliorem mulierem, magisq; eandem, utpote quæ non ſit eadem, non reor Deos facere poſſe Mil.26. v.48.
Ex imo puteo ſimilior nunquam poteſt aqua aquæ ſumi, quàm hæc eſt, atq; iſta hoſpita. Mil.2.6 v.70.71.
Sed ubi exempla conferuntur meretricum aliarum. Pœnol. 1.2. verſ. 81.
Fuerat hoſpes par illius Siculus. Rud. prol. v.49.
Cum veſtris noſtra non eſt æqua factio. Trin.2.4.v.51.
Ibi opulentus tibi par forte ut venerit. Trin.2.4.v.68.
Par pari reſpondet. Truc.5.1.v.49.
Qui utramvis rectè norit, ambas noverit: non ita ſunt diſſimili argumento, &c, Andr. Prolog.
Optimè hoſpes pol Crito antiquum obtines. Andr.4.6.

Quicquid eiuſmodi eſt. l.1. Off. p.13.
Ea quæ ſunt generis eiuſdem. l.1. Off. p.11.
Si contentio quædam & comparatio fiat. l.1. Off. p.14.
Hæ in deligendo officio ſæpè inter ſe comparentur, neceſſe eſt. l.1. Off. pag. 60.
Cognovit adoleſcens: placuit homini prudentiſſimo: in ſummâ amicorum copiâ cum familiariſſimis eius eſt adæquatus. pro Cor. Bal. 60.a
Quid noſter hic Magnus, qui cum virtute fortunam adæquavit? pro Arch. 190.b
Inſidet quædam in optimo quoq; virtus, quæ noctes & dies animum gloriæ ſtimulis concitat atq; admonet, non cum vitæ tempore eſſe dimittendam commemorationem nominis noſtri, ſed cum omni poſteritate eſſe adæquandam. pro Ar. 191.a
Quæ à me ipſo effecta ſunt, deorum vitam poſſint adæquare. de Vn. 102. a
Senatorum enim urna copiosè abſolvit, equitum adæquavit, Tribuni ærarii condemnarunt. At. 3 1.b
Poteſt accidere ut exſiſtat aliquid, quod & veriſimile videtur & abſit longiſſimè à vero, quomodo, ſi magna ex parte ad verum ipſum, aut quàm proximè accedunt. Acad. 10.b
Alexidis manum amabam, quod tàm propè accedebat ad ſimilitudinem literæ tuæ. At. 100.a
Sanè dubitare viſus eſt Sulpitius & Cotta, utrius oratio propiùs ad veritatem videretur accedere de Or. 108.a.
Ad ſimilitudinem deorum propiùs accedebat humana virtus, quàm figura. de N. 20.b
Qui tolerabiliores volunt eſſe, & ad veritatem vitæ propiùs accedere. de Or. 103.b
In utramq; partem dicendo & audiendo eliciant, & tanquam exprimant aliquid, quod aut verum ſit, aut ad id quam proximè accedat. Ac. 3.a
Præſenſio & ſcientia rerum futurarum proximè ad deorum vim naturâ mortali accedit. de Diu. 80.a
Ad ſapientiam proximè accedere. de Am. 103.b
In dicendo numeroſum putatur, non quod totum conſtat è numeris, ſed quod ad numeros proximè accedit. Or. 218.b
Duobus igitur ſummis, Craſſo & Antonio, L. Philippus proximus accedebat: ſed longo intervallo tamen proximus. de Cla. 180. a

Sed nec otium hoc cum Africani otio, nec ſolitudo cum illâ comparanda eſt. Cic. Off. l. 3. p. 101.
Exæquare ſe cum inferioribus debent. de Amic. p. 210.

Comparandi. *Vide* Æſtimandi.
Compendii. *Vide* Brevitatis.

Compenſandi. Reſarciendi.

Vergelten / Einbringen.

Certisq; operis & officiis erit, quod violatum eſt, compenſandum. Off. 47. b
Veſtra in me attentè audiendo benignitas provexit orationem meam: ſed hoc compenſabo brevitate eius orationis, quæ &c. pro Dom. 219. b
Si tamen hoc vitium compenſant, vel facultate, vel copiâ. Orat. 210. a
Vix illo otio compenſandam hanc Reip. turpitudinem. Att. 114.
Summi labores noſtri magnâ compenſati gloriâ, mitigantur. de Or. 144. a
Maſſilienſes Gallicorum bellorum pericula populi (al. *à populo*) *Rom. copiis armisq; compenſarunt.* pro Fon. 276. b
Damna in ſtipendiis ab eo diſſoluta, & compenſata ætatis fructu. in V. 242. b
Atq; hæc omnia honoris commodis compenſantur pro Clu. 49. b
Paucitatem pedum (rectiùs *ſyllabarum*) *gravitatis ſuæ tarditate compenſat ſpondeus.* Orat. 218 a
Sed ſit offenſus, nonne compenſabit cum uno verſiculo tot mea volumina laudum ſuarum in P. 96. b
Compenſabatur tamen cum his omnibus (morbis veſicæ & viſcerum) animi lætitia, quam capiebam. de Fin. 85. a
Compenſabatur cum ſummis doloribus lætitia. ibid.
Et cum maximis curis & laboribus compenſare eam, quam ex diſcendo capiant voluntatem. de Fin. 136. b
Neq; ulla re aliâ, quæ à nobis conſequuntur, niſi operâ ſuâ compenſari poſſe putant. pro Mur. 141. a

Si facta compenſanda ſunt, conferamus æquitatem. Antequam 194.b. (161. a

Catonis eſt dictum pedibus compenſare pecuniam. pro Flacc.

Compeſcendi. *Vide etiam* Fræni. Refrænandi.

Zäumen / Zu ruck halten.

VT illius animum, qui nunc luxuriâ & laſciviâ diffluit, retundam, redigam, ut quò ſe vortat, neſciat. Heautontim. 5. 1.

Complectendi. Comprehendendi.

Begreiffen.

HÆc adverſaria parvi temporis memoriam, illa tabula perpetuæ exiſtimationis fidem & religionem amplectuntur. S. R. 46 a

Aſſentior tibi qui non ita amplecteris artem, ut alii ſolent. de Or. 94. a. (51. a

Quod ego pluribus verbis amplecterer, ſi non, &c. pro Qu. Roſc.

Quæ ſi iudex non complectetur omnia conſilio. pro Fon. 179. a

---

Componendi. Compoſitionis.

Zuſammen fügen.

NIhil eſt in animis mixtum atq; concretum, aut quod ex terrâ natum atq; fictum eſſe videretur. Tuſ. 162. a

Quoniam nihil ſit animis admixtum, nihil concretum, nihil copulatum, nihil coagmentatum, nihil duplex. Tuſc. 163. a

Quid enim obſecro te, terrane tibi, aut hoc nebuloſo, & caliginoſo cœlo, aut ſata, aut concreta videtur, tanta vis memoriæ? &. 161.

Nam

Nam nunc quidem quanquam foramina illa, quæ patent ad animum à corpore, &c. tamen terrenis concretisq́; corporibus ſunt interſepta quodammodo. & 158.a

Neceſſe eſt, ut animi ferantur ad cœlum, & ab his perrumpatur & dividatur craſſus hic & concretus aer, qui eſt terræ proximus. Tuſc.157.a

Aer purus ac tenuis, cœlum craſſum atq; concretum. de Nat. 34.a

Pingue & concretum eſſe cœlum. de D.107.

Species deorum quæ nihil habeat concreti, nihil ſolidi, nihil expreſſi, nihil eminentis. de N.16.a

Deus omne quod erat concretum & corporeum, ſubſternebat animo. de Vn.199.b

Aer fuſus & extenuatus in ſublime fertur, concretus autem in nubem cogitur. de N.46.a

Initia unde omnia orta, generata, concreta ſunt. Tuſc.242.a

Nam ſanguinem, bilem, pituitam, &c. videor poſſe dicere, unde concreta, & quomodo facta ſint. Tuſc.160.a

Corpus concretum ex elementis. de N.65.b

Etenim aut ſimplex eſt natura animantis, &c. aut concretum ex plurimis naturis. &c.66.a

Cum claram ſpeciem concreto lumine luna Abdidit. de Divin. 84.a

Complexus es illud funeſtum animal ex nefariis ſtupris, ex civili cruore, ex omnium ſcelerum importunitate, & flagitiorum impunitate concretum. in P.84.a

---

Computandi. *Vide* Rationum.
Conatûs. *Vide* Laborandi.

Concedendi. Supponendi.

Zugeben/ Setzen/ Nachgeben.

SEd *primum poſitum ſit, noſmetipſos commendatos eſſe nobis.* de Fin.11.b

Non uſitatâ frequentiâ ſtipati ſumus. Mil. 222.

Cum uxore vectus eſt in rhedâ vulgi magno impedimento, & muliebri delicatoq; ancillarum puerorumq; comitatu. Mil. 233.

Præbere ſeſe alicui mirificum comitem. Epiſt. ad Fam. libr. 1. pag. 2.

Eius fugâ comitem me adiungerem. Ep. Att. l. 9. p. 284.

Periculorum & diſcriminum comites alicui adiungere. de Nat Deor. l. 2. p. 116.

Eorum eſt habendus ad ſummam naturâ bonum optimus beatiſſimusq; comitatus. de Amic. p. 214.

Commemorandi. *Vide Tit.* Narrandi.

Commendandi. *Vide etiam* Laudandi.

Befehlen / Vertrauwen / Vbergeben / Recommendiren / Gutt wort verleihen / Verſchreiben / Commendation ſchrifft geben.

ME *tua commendo, & committo fidei.* Eunuch. 5. 2. v. 46.

Qui in tutelam meam ſtudium ſuum & ſe in veſtram commiſit fidem. Hecyr. Prol. 52.

Munus noſtrum ornato verbis, quod poteris, id eſt, quantum poteris. Eunuch. 2. 1.

Et me & meum amorem & famam permitto tibi: id eſt, commendo. Heaut. 2. 2.

Meâ commendatione te non delectari patiebar. Epiſt. ad Fam. l. 7. p. 197.

T. Finarium, familiariſſimum meum tanto tibi ſtudio commendo, ut maiore non poſſim. Epiſt. Famil. libr. 12. pag. 378.

Vt intelligat hanc meam commendationem magnum apud te pondus habuiſſe, Ep. Famil. lib. 13. p. 409.

M. Fabium

M. Fabium, quòd mihi amicum tuâ commendatione des, nullum in eo facio quæſtum. Ep. Fam. l. 15. p. 480.

Oratorem meum (ſic enim inſcripſi) Sabino tuo commendavi. Ep. Fam. l. 15. p. 487.

Quamquam tibi præſens commendavi, ut potui, diligentiſſimè ſocios Bithyniæ, teq; cùm meâ commendatione, tùm etiam tuâ ſponte intellexi cupere ei ſocietati, quibuscumq; rebus poſſes, commodare. Ep. Fam. lib. 13. p. 396.

Quare, mi Cicero, perſevera conſtanter nos conſervare, & Sulpitij ſucceſſori nos de meliori notâ commenda. Epiſt. Fam. l. 7. p. 209.

Tibi re & verbis oſtendit, meâ commendatione ſeſe valdè eſſe commotum. Ep. ad Fam. l. 7. p. 199.

Ego renovabo iſtam commendationem. Epiſt. ad Fam. lib. 7. pag. 200.

Gratiſſimum mihi feceris, ſi huic commendationi meæ tantum tribueris, quantum cui tribuiſti plurimùm. Ep. ad Fam. l. 13. p. 407.

Fidem meam, veſtram commendationem implorare cœpit. Epiſt. ad Fam. l. 14. p. 463.

Velim receptam in fidem tuam, à meq; etiam tibi commendatam, autoritate & auxilio tuo tectum velis eſſe. Epiſt. Att. l. 15. p. 479.

Prima igitur eſt adoleſcenti commendatio ad gloriam. Offic. lib. 2. p. 92.

Comminationum. *Vide* Minandi.
Commodi. *Vide* Vtilitatis.

Comœdiarum. Fabularum. Hiſtrionum. Hiſtoriarum. Spectaculorum. Theatrorum.

Spiel/ Comedien / Gauckelſpiel/ Luſtſpiel; Schawſpiel/ Fabel/ Kurtzweil.

Hiſtrioniam

Hiſtrioniam facere. Amph. Prol. v. 90. 152.

Optimas fruſtrationes dederis in Comœdiis. Moſtell. 5. 2. v. 30.

Poëta quamprimùm animum ad ſcribendum appulit, id ſibi negotij credidit ſolùm dari, populo ut placerent, quas feciſſet fabulas. And. Prol. v. 1. 2. 3.

In prologis ſcribundis operam abutitur. Andr. Prol. v. 5.

Menander fecit Andriam & Perinthiam. Andr. Prolog. verſ. 9.

Diſputant in eo contaminari non decere fabulas. Andr. Prolog. verſ. 16.

Poſthac quas faciet de integro comœdias, ſpectandæ an exigendæ ſint nobis prius. Andr. Prol. v. 26.

Facere fabu[...] Phor. Prol. v. 4.

Artem tractare muſicam. Phor. Prol. v. 18.

Fabulam inceptat. Andr. 5. 4.

Atqui hercle ego quoque illam audivi fabulam. Phorm. 5. 6.

Hem, quæ hæc fabula: Eunuch. 4. 4.

Næ ille haud ſcit, quàm mihi nunc ſurdo narret fabulam. Heaut. 1. 2.

Fabulæ: mihi quidem non herclè fit veriſimile. Andr. 3. 1.

Hariolare: fabulæ: logi: ſomnium: verba iſtæc ſunt: garris modò. Phorm. 3. 2.

Iam nos fabulæ ſumus, Pamphile, ſenex atq; anus. Hecyr. 4. 3.

Idem Menandri Phaſma nunc nuper dedit Prolog. Eunuch.

Hecyra eſt huic nomen fabulæ: hæc cùm data eſt nova, novum intervénit vitium, ut neq; ſpectari neq; cognoſci potuerit. Hecyr. Prolog.

Alias cognoſtis eius: quæſo hanc noſcite. ibid.

Novas qui exactas feci ut inveteraſcerent. ibid.

In his, quas primùm Cæcilij didici novas, partim ſum earum exactus, partim vix ſteti: quia ſcibam dubiam fortunam eſſe ſcenicam, &c. ibid.

Perfeci ut ſpectarentur: ubi ſunt cognitæ, placitæ ſunt. ibid.

Hæc conficta à poëtis arbitror eſſe, ut effictos noſtros mores in alienis perſonis expreſſamq; imaginem noſtram vitæ quotidianæ videremus. pro S. R. p. 52.

Fabulas ſuppeditare poëtis. de Nat. Deor. l 2 p. 75.

Fabulas ſpernere ac repudiare. de Natura Deorum lib. 2. pag. 178.

Commen-

commentitiis fidem adiungere. de divin.l.2.p.257.
Tabellarum auditione ducantur. de fin.l.5.p.268.
Fictam & commentitiam fabulam dicunt prolatam à Platone. Off.l.3.p.115.
Damni iniecti alicui ſatis dare. in Verr.p.217.
Hoc tibi non invideo, caruiſſe te ſpectaculo. Epiſt.ad famil.libr. 8. pag.218.
Tamen ſpectaculum hominibus prabent. de natur.Deorum.lib.2. pag.112.
Cùm ad cateras res illuſtres, tùm adſcribendam hiſtoriam maximè ſe applicaverunt. de Orat.l.2.p.359.

Commovendi, Permovendi.

Bewegen/Erheben.

Commovi, ſcil.*ſenem.* Andr.2.6.
Concaluit. Heaut.2.2.
Vt neq; me conſuetudo, neq; amor, neq; pudor commoveat, neq; commoveat ut ſervem fidem. And.1.5.
Qui cum ingeniis conflictatur eiuſmodi, neq; commovetur animus in ea re tamen. Andr.1.1.
Quem neq; fides, neq; iuſiurandum, neq; ulla miſericordia repreſſit neq; reflexit, neq; quod partus inſtabat propè! Adelph.3.2.
Quidnam ille commotus venit? Phorm.1.4.
Ego iam te commotum reddam. Andr.5.2.
In hac commotus ſum: id eſt, *amore incenſus.* Eun.3.5.
Percuſſit illicò animum. at at, hoc illud eſt, hinc illa lacrumæ. And. 1.1.
Si me efferret aliquando ad gloriam in refutandis maledictis improborum animi quidam dolor, quis non ignoſceret? de Ar.247.b
Dolore efferri & iracundiâ longiùs digredi quàm deceat. de Ar. 244. a
Læſi dolent, irati efferuntur. pro Cæl.41.b
Efferri lætitiâ. pro Deiot 148.b
Si vincunt, efferunt ſe lætitiâ: victi debilitantur, animosq; demittunt. de Fin.135.a
Efferre ſe inſolenter. Tuſ.117.a

Gaudio ſum elatus. Ep.191.a.
Efferre animos. pro Dom.241.b
Sed certè non continebuntur, progredientur longiùs, efferentur. contra Rul. 85.b.
Seſe gloriâ & prædicatione efferre. Par.11.8.a
Tùm omnem orationem traduxi, & converti in increpandam Cepionis figuram. de Or.12 .a
Et animos ad noſtram defenſionem conor traducere. de Or. 36.b.
Quæ promulgatio animos à minore curâ ad ſummum timorem traduceret Ep.5.a
Vt mihi viderer animum hominis ab omni aliâ cogitatione ad tuam dignitatem tuendam traducere. Ep.3.b
Iudices à ſeveritate ad hilaritatem traducere. de Cla.165.a
Traducere eos, qui audiunt, in magnam admirationem. Or.216.a
Is traduxit me ad ſuam ſententiam. pro Clu.48.a

Commutandi. Permutandi.

Verwandeln/ Verånderen.

V*T cum patriæ caritate conſtantiæ gloriam commutaret.* pro Seſt.11.a
Qui fidem ſuam ad perniciem innocentis pecuniâ commutavit pro Clu. 44.a
Multi leve compendium fraude maximâ commutarunt. ad Heren.11.b
Poſſeſſionis invidiam pecuniâ commutare. cont.Rul.61.b.
Ornandi cauſsâ proprium verbum proprio commutatum. de Orat. 156. a
Mortem cum vitâ commutare. Ep.50.a
Quis unquam conatus eſt omnia iura, & conſuetudinem omnium commutare cum vituperatione ſine quæſtu? in V.158.a

---

Comparandi. Similitudinis. Æqualitatis. Proportionis. Æquandi. Exæquandi. Paritatis.

Gleich-

Gleichheit/Vngleich/Ehnlich.

Parùm eſt, praut. Amph. 1.1.v.2.8.
Nimis ſimilis eſt mei. Amph. 1.1.v.286.
Tam conſimile eſt, atq; ego. Amph. 1.1.v.87.
Nihil hoc ſimile eſt ſimilius. Amph. 1.1.v.288.
Neq; lac lacti eſt magis ſimile, quàm ille ego ſimilis eſt mei. Amph. 2.1.v.54. Vide paulò poſt ſimili loco. ex Plauti Menæch. & Milite.
Eodem vos pono, & paro, pariſſimi eſtis hibus. Curc. 4.2.v.20. *Vide Lexicon Plaut.* Pono.
Nõ minus ſimilis, quàm lacti lac ſi conferas, aut aqua aquæ. Bacc. Prol. 49.
Novarum eſſe ædium arbitror ſimilem ego hominem. Moſt. 1.2.v.8. & v.38.
Ecquid aſſimilo ſimiliter. Men. 1.2.v.37.
Ita formâ ſimili pueri, uti mater ſua non internoſſe poſſet, quæ mammam dabat. Men. Prol. 19.
Tua imago eſt, tam conſimilis eſt quàm poteſt. Menæch 5.9. verſ. 4.
Ego hominem homini ſimiliorem nunquam vidi alterum, neque aqua aquæ, neq; lac eſt lacti crede mihi ſimilius, quàm hic tui eſt. Men. 5.9.v.20.30.31. Cic l. 4. Acad. Quæſt. *Ovorum ſimilitudo*, in proverbio.
Dicam adveniſſe ſororem tam ſimilem, quàm lac lacti. Mil. 2. 2. 85.
Proh Dii immortales! ſimiliorem mulierem, magisq; eandem, utpote quæ non ſit eadem, non reor Deos facere poſſe Mil. 26. v.48.
Ex imo puteo ſimilior nunquam poteſt aqua aquæ ſumi, quàm hæc eſt, atq; iſta hoſpita. Mil. 2.6 v.70.71.
Sed ubi exempla conferuntur meretricum aliarum. Pœnol. 1.2. verſ. 81.
Fuerat hoſpes par illius Siculus. Rud. prol. v.49.
Cum veſtris noſtra non eſt æqua factio. Trin. 2.4.v.51.
Ibi opulentus tibi par forte ut venerit. Trin. 2.4.v.68.
Par pari reſpondet. Truc. 5.1.v.49.
Qui utramvis rectè norit, ambas noverit: non ita ſunt diſſimili argumento, &c, Andr. Prolog.
Optimè hoſpes pol Crito antiquum obtines. Andr. 4.6.

Quicquid eiuſmodi eſt. l.1. Off. p.13.

Ea quæ ſunt generis eiuſdem. l.1. Off. p.11.

Si contentio quædam & comparatio fiat. l.1. Off. p.14.

Hæ in deligendo officio ſæpè inter ſe comparentur, neceſſe eſt. l.1. Off. pag. 60.

Cognovit adoleſcens: placuit homini prudentiſſimo: in ſummâ amicorum copiâ cum familiariſſimis eius eſt adæquatus. pro Cor. Bal. 60.a

Quid noſter hic Magnus, qui cum virtute fortunam adæquavit? pro Arch. 190.b

Inſidet quædam in optimo quoq; virtus, quæ noctes & dies animum gloriæ ſtimulis concitat atq; admonet, non cum vitæ tempore eſſe dimittendam commemorationem nominis noſtri, ſed cum omni poſteritate eſſe adæquandam. pro Ar. 191.a

Quæ à me ipſo effecta ſunt, deorum vitam poſſint adæquare. de Vn. 202. a

Senatorum enim urna copioſè abſolvit, equitum adæquavit, Tribuni ærarii condemnarunt. At. 31.b

Poteſt accidere ut exſiſtat aliquid, quod & veriſimile videtur & abſit longiſſimè à vero, quomodo, ſi magna ex parte ad verum ipſum, aut quàm proximè accedunt. Acad. 10.b

Alexidis manum amabam, quod tàm propè accedebat ad ſimilitudinem literæ tuæ. At. 100.a

Sanè dubitare viſus eſt Sulpitius & Cotta, utrius oratio propiùs ad veritatem videretur accedere de Or. 108.a.

Ad ſimilitudinem deorum propiùs accedebat humana virtus, quàm figura. de N. 20.b

Qui tolerabiliores volunt eſſe, & ad veritatem vitæ propiùs accedere. de Or. 103.b

In utramq; partem dicendo & audiendo eliciant, & tanquam exprimant aliquid, quod aut verum ſit, aut ad id quam proximè accedat. Ac. 3.a

Præſenſio & ſcientia rerum futurarum proximè ad deorum vim naturâ mortali accedit. de Diu. 80.a

Ad ſapientiam proximè accedere. de Am. 103.b

In dicendo numeroſum putatur, non quod totum conſtat è numeris, ſed quod ad numeros proximè accedit. Or. 218.b

Duobus igitur ſummis, Craſſo & Antonio, L. Philippus proximus accedebat: ſed longo intervallo tamen proximus. de Cla. 180. a

Sed nec otium hoc cum Africani otio, nec ſolitudo cum illâ comparanda eſt. Cic. Off. l. 3. p. 101.
Exæquare ſe cum inferioribus debent. de Amic. p. 210.

Comparandi. *Vide* Æſtimandi.
Compendii. *Vide* Brevitatis.

Compenſandi. Reſarciendi.

Vergelten/ Einbringen.

Certisq; operis & officiis erit, quod violatum eſt, compenſandum. Off. 47. b
Veſtra in me attentè audiendo benignitas provexit orationem meam: ſed hoc compenſabo brevitate eius orationis, quæ &c. pro Dom. 219. b
Si tamen hoc vitium compenſant, vel facultate, vel copiâ. Orat. 220. a
Vix illo otio compenſandam hanc Reip. turpitudinem. Att. 114.
Summi labores noſtri magnâ compenſati gloriâ, mitigantur. de Or. 144. a
Maſſilienſes Gallicorum bellorum pericula populi (al. *à populo*) *Rom. copiis armisq; compenſarunt.* pro Fon. 176. b
Damna in ſtipendiis ab eo diſſoluta, & compenſata ætatis fructu. in V. 242. b
Atq; hæc omnia honoris commodis compenſantur pro Clu. 49. b
Paucitatem pedum (rectiùs *ſyllabarum*) *gravitatis ſuæ tarditate compenſat ſpondeus.* Orat. 218 a
Sed ſit offenſus, nonne compenſabit cum uno verſiculo tot mea volumina laudum ſuarum in P. 96. b
Compenſabatur tamen cum his omnibus (*morbis veſicæ & viſcerum*) *animi lætitia, quam capiebam.* de Fin. 85. a
Compenſabatur cum ſummis doloribus lætitia. ibid.
Et cum maximis curis & laboribus compenſare eam, quam ex diſcendo capiant voluntatem. de Fin. 136. b
Neq; ulla re aliâ, quæ à nobis conſequuntur, niſi operâ ſuâ compenſari poſſe putant. pro Mur. 141. a

Nam nunc quidem quanquam foramina illa, quæ patent ad animum à corpore, &c. tamen terrenis concretisq́ corporibus ſunt interſepta quodammodo. & 158.a

Neceſſe eſt, ut animi ferantur ad cœlum, & ab his perrumpatur & dividatur craſſus hic & concretus aer, qui eſt terræ proximus. Tuſc.157.a

Aer purus ac tenuis, cœlum craſſum atq; concretum. de Nat. 34.a

Pingue & concretum eſſe cœlum. de D.107.

Species deorum quæ nihil habeat concreti, nihil ſolidi, nihil expreſſi, nihil eminentis. de N.16.a

Deus omne quod erat concretum & corporeum, ſubſternebat animo. de Vn.199.b

Aer fuſus & extenuatus in ſublime fertur, concretus autem in nubem cogitur. de N.46.a

Initia unde omnia orta, generata, concreta ſunt. Tuſc.242.a

Nam ſanguinem, bilem, pituitam, &c. videor poſſe dicere, unde concreta, & quomodo facta ſint. Tuſc.160.a

Corpus concretum ex elementis. de N.65.b

Etenim aut ſimplex eſt natura animantis, &c. aut concretum ex plurimis naturis. &c.66.a

Cum claram ſpeciem concreto lumine luna Abdidit. de Divin. 84.a

Complexus es illud funeſtum animal ex nefariis ſtupris, ex civili cruore, ex omnium ſcelerum importunitate, & flagitiorum impunitate concretum. in P.84.a

---

Computandi. *Vide* Rationum.
Conatûs. *Vide* Laborandi.

Concedendi. Supponendi.

Zugeben/ Setzen/ Nachgeben.

SEd *primum poſitum ſit, noſmetipſos commendatos eſſe nobis.* de Fin.11.b

His igitur ita poſitis, ſequitur magna contentio, quæ pertractata eſt à Peripateticis mollius. de Fin. lib. 2.

Poſitum ſit igitur inprimis, quod poſt magis intelligetur, ſine Philoſophiá non poſſe effici, quem quærimus, eloquentem. Or. 98. a

---

Conciliandi. *Vide* Reconciliandi.

Conciliorum. Comitiorum. Senatûs. *Vide etiam* Iudicij: & Accuſandi.

Zuſammenkunfft/ Reichſtag/ Rathſchlagen/ Gerichtstag halten.

D*E capite meo ſunt comitia.* Aul. 4. 7. v. 19.

Pſeudolus mihi centuriata habuit capitis comitia. Pſeud. 4. 7. v. 131.

Meo nunc fiunt capiti comitia. Truc. 4. 3. v. 45.

Gracchus cum comitia nihilominus peregiſſet. de Nat. Deor. l. 2. pag. 54.

Quid enim magis eſt, quàm poſſe à ſummis imperijs & ſummis poteſtatibus comitia tollere. de Legib. l. 2. p. 332.

Concilia vel inſtituta dimittere, vel habita reſcindere. de Leg. l. 2. p. 332.

Quem hominum fama beneficiorum memor, in concilio cœleſtium collocavit. Off. l. 3. p. 109.

O præclarum diem! cùm in illud animorum concilium cœtumq; proficiſcar. de Senect. p. 182.

Comitia illa ſunt armis geſta ſervilibus. de Leg. 193. a

Iudicia privata magnarum rerum obire. de Or. 99. a

Obieris Q. Fr. Comitia. At. 3. a

Obire auctionis diem facilè poteris. Att. 208.

Eoq; magis, quod his proximis Non. cùm in hortos D. Bruti Auguris commentandi causâ, ut aſſolet, veniſſemus, tu non affuiſti, qui diligentiſſimè ſemper illum diem, & illud munus ſolitus eſſes obire. de Am. 96. b

Annum petitionis ſuæ non obierunt. Ep. 159. b

Multa mihi ipſi ad mortem tam tempeſtiva fuerunt, quæ utinam potuiſſem

potuiſſem obire. Tuſc. 172.a
Antonius diem edicti obire neglexit. in A.187.a
Nec ulla vitiorum ſacra ſolennia obeunto. de Le.173.a
Quam concionem Clodius, niſi obire facinoris locum tempusq́; voluiſſet, nunquam reliquiſſet. pro Mil. 106.b

---

Concionis.

Verſamlung / Gemeind.

Libri Protagoræ in concione combuſti. de Nat.14.a
Quid aliud fuit, in quo concio rideret, niſi illa vultus & vocis imitatio? de Or.131.a
Conſul advocat concionem, habet orationem talem, qualem &c. pro Seſt.8.b
Advocare concionem donandi cauſſâ. in V.190.a
Concio quæ ex imperitiſſimis conſtat. de Am.118.b
Clamor concionis. de Fin.80.b
Ex hac ego lege ſecundâ concionis voluntate omnia illa tollebam. At.18.a
Nullam maiores noſtri vim concionis eſſe voluerunt. pro Fl.149.a
Græcorum tota reſpub. ſedentis concionis temeritate adminiſtrantur. ibid.
Non ſunt eadem iſta labes, eas habet conciones, ea miſcet, ea turbat. de Aruſp.2,4.b
In concionem aſcendere. in Orat.poſt red.p.386.
Hominis importuniſſimi contumeliæ, quibus crebris concionibus me onerat, tuis erga me officijs, leniuntur. Ep.ad Fam.l.5.p.120.
Populum concionibus tenere. Off.1.p.48.
In concionem aſcendere. de Fin.l.2.p.159.

Concordiæ. *Vide* Pacis.
Concludendi *Vide* Abſolvendi.
Concredendi *Vide* Credendi.
Concubinatûs *Vide* Adulterij.
Condemnandi. *Vide* Accuſandi.

Condiendi

Condiendi, *Vide etiam* Coquendi.

Würtzen/Pfeffern/ Geſchmack machen.

N*Am dum volunt iſti lauti terrâ nata, quæ lege excepta ſunt, in honorem adducere, fungos, heluellas, herbas, omnes ita condiunt, ut nihil poſſit eſſe ſuavius.* Ep.107.b

Perſpicuum eſt enim, quo compoſitiones unguentorum, quo ciborum conditiones, quo lenocinia corporum proceſſerint. de Nat. 55.20.b

Labor in venatu, ſudor, curſus ab Eurota, ſitis, fames: his enim rebus Lacedæmoniorum epulæ condiuntur. Tuſcul.247.a.b

Quare non erunt illa quidem meliora, ſed certè condita iucundiùs. pro Mur.140.a

Omninò duo ſunt quæ condiant orationem, verborum numerorumq; iucunditas. Or.215.a

Qui vitia, quæ ab natura habet, etiam ſtudio atq; artificio quodam malitiæ condivit. pro C[illegible].32.b

Neque eſt ulla temperatior oratio, quàm illa, in quâ aſperitas contentionis oratoris ipſius humanitate conditur. de Or.128.a.b

Hilaritate triſtitiam temporum condire. At.200.a

Operibus hominum, id eſt, manibus cibi etiam varietas invenitur, & copia: nam & agri multa ferunt manu quæſita, quæ vel ſtatim conſumantur, vel mandentur condita vetuſtati. de N.56.b. Poteſt etiam *Condita* legi à Condo.

Perſæ mortuos cerâ circumlitos condiunt. Tuſc.171.a

Conditionis, Fortunæ. Statûs.

Zuſtandt/Gelegenheit/Weſen/Beding.

S*Cin' quomodo tibi ſe res habet?* Aul.[illegible].1.v.8.

Accipere conditionem. Aul.2.2.v.60.

Opinione melius res ſtructa eſt domi. Aul.3.6.v.8.

Nihil morantur Laconas infimi ſubſellij viros. Capt.3.1.v.11.

Ferre alicui conditionem. Rud.4.3.v.17.

Conditio

Conditio penſior eſt. Stich.1.v.61.
Vt aliam conditionem filio inveniat ſuo. Truc.4.3.v.75.
Eâ lege hoc adeò faciam. Heaut 5.5.v.10.
Quaſi iſthic minor mea res agatur, quàm tua. Heautontim.2.3.v.113.
Omnibus nobis, ut res dant ſeſe, ita magni ac humiles ſumus. Hecyr.3.3.v.20.
Accepit conditionem. Sie iſts eingangen. Andr.1.1.
Harum rerum conditionum nunc utram malis, vide. Heaut. Heaut.2.2.
Hanc conditionem ſi cui tulero extraneo. So jchmich die Tochter anbiete. Phorm.4.1.
Quæ vobis placita eſt conditio, datur. Hecyr.2.1.
Conveni hodie quendam mei loci hinc atque ordinis, id eſt, *meæ conditionis.* Eunuch.2.2.
Duras fratris partes prædicas: id eſt, *iniqua eſt ipſius conditio.* Eunuch.2.3.
Eâ lege atq; omine, ut ſi te inde exemerim, ego pro te molam: id eſt, *eâ conditione.* Andr.1.2.
Quid vos? quò pacto hic? ſatis'ne rectè? nos ne? ſic, ut quimus, aiunt, quando ut volumus, non licet. Andr.4.6.
Scin' tu, ut tibi res ſe habeat? wie deine Sachen ſtehen. Eunuch. 4.7.
In eum iam res rediit locum, ut ſit neceſſe: &c. Heaut.2.2.
Pejore res loco eſſe non poteſt, quàm in hoc, quo nunc ſita eſt. Adelph.3.2.
Quid rei geris? ſic tenuiter. Phorm.1.2.
Adeón' rem rediiſſe? Phorm.1.3.
In eum incidi infelix locum, ut &c. ibid.
Quòd ſi eò meæ fortunæ redeunt, Phanium abs te ut diſtrahar. Phorm.1.4.
Videtis, quo in loco res hæc ſiet. Phorm.2.3.
Quonam in loco ſunt res & fortunæ meæ. Phorm.5.1.
Sic ſeſe habent principia, ut dico: adhuc tranquilla res eſt. ibid.
Tùm equidem iſtuc os tuum impudens videre nimium vellem: ſtatus quis eſſet. Wie du dich geſtellt haſt. Eunuch.3.5.
Conditionem ferre alicui pro Qu.p.32.
Pari conditione uti. ibid.
Conditionem æquiſſimam repudiare. pro Qu. p.15.
Tolerabili conditione aliquid tranſigere. pro Qu.p.36.

Venire

Venire ad alicuius conditionem. in Verr.p.371.
Æqua conditio certamenq́ꝫ proponitur. in Verr.p.197.
Onerare, augere aliquem bonis conditionibus. in V.p.360.
Eâ conditione, & tam ſe in ijs terris collocatum arbitratur, ne quid &c. pro Font.p.584.
Hæc mihi eſt propoſita conditio. pro A. Clu.p. 20.
Hunc vitæ ſtatum uſq; ad ſenectutem obtinere debet. Corn. pag. 132.
Quorum ius & conditio fortunæ infima eſt. Corn.135.
Accipere conditiones Ep.ad Fam.lib.16.p.498.
Sin ille ſuis conditionibus ſtare noluerit, bellum paratum eſt. Ep. ad Fam.l.16.p.499.
Fugere à conditionibus. ibid.
Hanc conditionem miſerè ferunt. pro S.R.23.
Quæ res ſic ſe habet. At.68.a
Verùm ita ſe res habet pro Qu.1.a in Verr.133.b
Præclarè enim ſe res habet, ſic &c. de Or.94.a
Domitij ſe malè habent. Ep.124.b
Dum ego me non bellè haberem. At.74.a
Malè enim ſe res habet, cùm &c. Offi.137.de Or.117. b
Sed res iam quomodo habeat ſe, diutiùs neſcire non poſſum. Att. 163.b
Rem huc deduxi, ut palàm pugnare poſſetis. in C.105.a.
Quem in locum res deducta ſit, vides. Ep.36.b
Eum in locum res deducta eſt, ut. Ep.200.a
Certamen deducere ad extremum. Ep.121.b

Conducendi.

Dingen / Ein werck annehmen / Verdingen.
Gallicè: Entreprendre de faire quelque choſe.

NOn *conduci poſſim vitâ uxoris annuâ.* Aſin.5.2.v.37.
Conduxit coquos, & tibicinas haſce apud forum. Aul.2.4.v.2
Quantillo argento te conduxit Pſeudolus? Pſeud.4.7.v.95.
Me nemo poteſt, minoris quiſquam nummo ut ſurgam, ſubigere. Pſeud.3.2.v.19.

Verba

Verba me ſubigunt, ut mores diſcam. Stich.2.1.v.39.
Redemtor, qui columnam illam de Cottâ, & de Torquato conduxerat faciendam de D.118.a
Is reſpondit, ſe eius operis HS CCCVI conductorem fuiſſe. Att. 319.a

Conficiendi *Vide* Efficiendi.
Confidentiæ. *Vide* Criminis.

Confirmandi. Affirmandi. Aſſeverandi.

Beweiſen/ Darthun/ Bejahen/ Beſtreitten/ Vberzeugen.

Argumentis vincere. Amph.1.1.v.267.
Se planum facturum, ab eo maleficium non abeſſe. ad Her. lib.2.p.22.
Deliberationem ſuam ponet ante oculos. ad Her l.2.p.33.
Frequenter ante oculos poterit ponere. ad Herenn. libr. 4. pag. 124.
Planum faciet ab eo matrem eſſe occiſam. de Invent. lib. 1. p. 168.
Digitum ad fontes intendere. de Orat.lib.1.p. 223.
Præclarè mihi videris, Antoni, poſuiſſe ante oculos. de Orat.libr. 2. pag.364.
Satis idoneas argumentationes attulerit. ad Herenn. libr. 2. pag.28.
Hominum exiſtimationi te, atque innocentiam tuam probari velis. in V.p.368.
Magno illud clamore approbaverunt. pro Arch.poet.p.355.
Non ſum (mihi crede) mentis compos. At.138.b
Finem nullum facio (mihi crede) Caſſi, de te cogitandi. Ep. 183.a
Illuſtrabit (mihi crede) tuam amplitudinem hominum iniuria. Ep.6.a
Mihi crede iſtuc, ut cetera. At.215.b
Hoc mihi non modò confirmavit, ſed etiam perſuaſit. At.254.a
Qualis, ut arbitror, nemo unquam erit: & ut confirmare poſſum.

ECquid tu de odore poſſis, ſi quid forte olfeceris, facere conie-ᴄturam. Men.1.2.v.53.

Nunquam hodie quivi ad coniecturam evadere. Rud. 3.1.v.20.

Hanc ego de me coniecturam domi facio. Ciſt.2.1.v.2.

Cùm coniecturam egomet mecum facio, hæc illa eſt ſimia. Rud. 3.4.v.55.

Neque ſcio, quid dicam, aut quid coniectem. Eunuch.1.4.

Multa concurrunt ſimul, qui coniecturam hanc nunc facio. Andr. 3.2.32.

Quantum ex ipsâ re coniecturam facimus. Heautontim. 2. 3. verſ.25.

Ego de me facio coniecturam. Heaut.3.3.

Sed ipſe egreditur: quám ſeverus! rem, cùm videam, cenſeas: id eſt, ex vultu de re ipſa coniecturam capias. Heautontim. 5.3.

Facit de ſe coniecturam. de Orat.l.2.p.432.

De me conijcio. de Orat.l.3.p.466.

Non leui coniecturâ res penditur. pro Sex.Roſc. p.57.

Coniecturâ aliquid capere. pro S.Roſc.p.71.

De re aliquâ coniecturam facere. in Verr.p.208.

Coniecturâ aliquid conſequi. in Verr.203.

Coniecturam de re aliquâ facere. in Verr.300.

Coniecturâ aliquid perſpicere. pro Leg.Man.p.638.

Coniecturam facere. pro C.Rab.p.164.

Huiſce rei coniecturam de tuo ipſis ſtudio facilimè caperis. pro L. Mur.p.212.

Coniecturâ aliquid proſpicere. pro Dom.p.404.

Coniecturâ nititur. de Divin.2 p.166.

Quantum ego opinione auguror. pro L.Mur.p.249.

Quæ autem poſita ſunt in coniecturâ, quæq́; mihi videntur fore, ea putabò tibi à me ſcribi oportere. Epiſt.ad Fam. libr. 1. pag. 11.

Quantum copiarum haberes: ipsâ coniecturâ conſequi poteram. Ep.ad Fam.l.11.p.374.

Quod ſi coniecturâ adhuc provideri poſſet. Ep.ad Att.l.1.p.1.

Quantum coniecturâ auguramur. Ep Att.l.1.p.58.

Vbi ſit, facilè coniecturâ aſſequére. Ep.Att.l.12.p.375.

Quam tu coniecturam faciebas ex literis. Ep.Att.l. 13.p.403.

Etſi difficile eſt ſemper dicere, tamen interdum coniecturâ poſſis propiùs accedere. Ep.ad Fam.l. 6.p.156.

Quantum auguror coniecturâ. de Orat.l.1.p.294.
Omninò ſi quæris, ludi apparatiſſimi, ſed non tui ſtomachi: conie- iecturam enim facio de meo. Ep.ad Fam.l.7.p.183.
Quantum coniecturâ conſequebar. Ep.Qu.Fr.l.2.p.615.
Qui etſi aberrant, à coniecturâ tamen video, quid ſequatur. de Nat.Deor.l.1.p.41.
Coniecturam capere ex aliquâ re. de Divin. l.2.p.27.
Si modò aliquid inveſtigari coniecturâ poteſt. de Divinat. pag. 371.
Ingenij magni eſt, præcipere cogitatione futura, & aliquanto ante conſtituere, quid accidere poſſit in utramq; partem. 1. Offic. p.33.

Coniiciendi, Conferendi.

Werffen/ Begeben.

Appius in ultimam provinciam ſe coniecit, Tarſum uſq;. At. 76.b
Sin ſe in intimum conijcere vellent, non ſatis commodè calceati & veſtiti id facere poſſent. pro C.51.a
In Epicuri nos adverſarij noſtri caſtra coniecimus. E.138.b
In latebram aliquam ſe coniicere. de D.117.b
Orationem aliquam improbè in viros clariſſimos coniectam eſſe. pro Seſt.11.b
O præclarè coniectum à vulgo in illam provinciam omen communis famæ atq; ſermonis. in V.112.a
Hæc òmnia crimina à multitudine in tuam nimiam diligentiam, Servi, coniecta ſunt. pro Mur.143.b
Conijcere ſe in fugam. pro Cæl.51.a
Libellus qui in Epiſtolam coniectus eſt. At. 149.a
Itaq; id proœmium conieci in eum librum, quem ad te miſi. Att. 255.b
Quam legem iisdem propè verbis noſtri viri in decimam tabulam coniecerunt. de D. 183.a
Conijcere cauſſam in locos. pro Plan.277.a
Ego verò illa ipſa ludens conieci in locos communes. Parad.116.a

Coniu-

Coniugij. Matrimonij. Nuptiarum.

Heuwrathen / Weiben / Weib nemen / Ehe / Eheſtandt / Werben / Außſteuwren / Vermehlen / Hochzeitmachen / Freyhen / Auſuchen / Durch den korb fallen.

QVi cum Alcumena eſt nupta. Amph.Prol.v.99.
Alcumena nupta eſt cum Amphitruone. Amphitr. 1. 1. v. 103.
Depoſcere ſibi virginem. Aul. Arg.v.7.
Virginem collocare alicui. Aul.Arg.v.15.
Filiam dare nuptum. Aul.Prol.v.27.
Eius cupio mihi filiam deſponderi. Aul.2.1.v.50.
Virginem alicui locare. Aul.2.2.v.15.
Hoſtis eſt uxor, invida quæ ad virum nuptum datur. Stich. 1. 2. v.13.75.83.85.
Dum quidem cum illâ nupta eris. Aſin 5.2.v.20.
Ducere filiam. Aul.Prol.v.33.
Poſcere filiam ſibi uxorem. Aul.Prol.v.34.
Vxorem domum ducere. Aul.2.1.v. 28.40.
His legibus, ſi quam dare vis, ducem, quæ cras veniat, perendiè foras efferatur. Aul.2.1.v.33.
Eam ſi tibi iubes poſcere, poſcam. Aul.2.1.v.38.
Virginem habeo grandem, dote ceſſam, atq; illocabilem. Aul. 2.3. v. 14.
Vbi mentionem ego fecero de filiâ; mihi ut deſpondeat. Aul. 2. 2. v. 25.
Cur igitur poſcis meam gnatam tibi? Aul.2.2.v.27.
Nuptias ornare, adornare. Caſ.2.6.v.67.& 3.2.v.16.
Evenit tibi ſuper hac mea opera, quam ego nunc concilio tibi. Mil. 4.5.v.13.
Dicito me daturum illi filiam meam uxorem. Rud.4.6.v.9.
Et nuptura eſt mihi. Rud.4.8.v.4.
Nubere alio. Stich.1.2. v.33.
Si filiam locaſſim meam tibi. Ibid.v.51.
Conditionem hanc accipe; atq; eam deſponde mihi. ib.v.61.64.77.

Dummodò morata rectè veniat, dotata eſt ſatis. ibidem verſ.62.

Reſpondeo tibi illis legibus, cum illâ dote, quam tibi dixi. Aul. 2. 2. verſ.75.

Memineris conveniſſe, ut ne quid dotis mea ad te afferat filia. ibid.v.80.

Nuptias hodie quin faciamus. ibid.v.84.

Ibo igitur, parabo. ibid.v.85.

Filiam deſpondi ego: hodiè nuptam dabo Megadoro. Aul. 2. 3.v.5.

Tuam mihi maiorem filiam deſpondeas. Pœn.5.5.v.33.

Oratu eius Phœdromo locat nuptum. Curc. Arg.v.8.

Tu deſponde iſtam, miles, huic, ego dotem dabo. Curcul.5. 2. v.63.

Facere nuptias cum aliquâ. Caſ.2.8.v.52.

Gnatam generat nuptiis. Ciſt.Arg.v.2.

Lemniq; natam deſpondit adoleſcentulo. Ciſt.Arg.v.7.

Itaq; lege hanc, & ritè civem cognitam Alceſimarchus poſſidet. Ciſt. Arg.v.10.

At ſatiùs fuit, eam viro dare nuptam. Ciſt. 1.1.v.44.

Hæc quidem ecaſtor cotidiè viro nubit, nupſitq; hodie. Ciſt. 1. 1. v.45.

Propinquam uxorem duxit cognatam ſuam. Ciſt. 1.3.v.26.

Si illam uxorem duxero. Ciſt.2.1.v.21.

Pauperem domum ducere uxorem. Epid.2.1.v.3.

At ego pol te credidi uxorem. Epid.2.1.v.6.

Ego illam hodie volo facere libertam meam, mihi concubina quæ ſit. Epid.3.4.v.33.

Te velle uxorem aiebat ſuo gnato dare. Moſt.4.3.v.33.

Egóne hic me patiar eſſe in matrimonio? Men.4 1. v.1.

Emit, atq; apportat ſcitâ formâ mulierem. Merc. Arg.1.v.2.

Quas adeò haud quiſquam unquam liber tetigit, neq; duxit domum. Pœn.1.1.v 57.

Raptam ut emeret de prædone virginem. Perſ. Arg.v.3.

Verùm videto, ubi me voles nuptum dare. Perſ.3. 1.v.55.

Suo amico Pleuſidippo iungitur. Rud.Prol.v.6.

Pudicitiæ eſt, eos magnificare, qui nos ſocios ſumſerunt ſibi. Stich. 1. 2.v.44.

Tute ad eum adeas, tute concilies, tute poſcas. Trin. 2. 2. verſ.105. Conciliare, & poſcere *eſt quod Germ. dicimus:* Werben/ Freihen/ Anſuchen. *Vide Turneb.l.11.c 25.*

Habeóne

Habeóne pactam? ST. *conditionem cuiuſmodi?* Trin. 2. 4. v. 101. *Vide Lex. Plaut.* Conditio.

Scio tibi uxorem iam ducendam. Truc. 4. 4. v. 38.

Aliam pater ei deſponderat. And. Arg. v. 4.

Simulat futuras nuptias. And. Arg. v. 6.

Recuſat nuptias, generum abdicet. And. Arg. v. 10.

Dat Pamphilo hanc, aliam Charino coniugem. And. Arg. v. 12.

Quas credis eſſe has, non ſunt veræ nuptiæ. And. 1. 1. v. 20.

Vltrò ad me venit, unicam gnatam ſuam cum dote ſummâ filio uxorem ut daret, Placuit, deſpondi, hic nuptiis dictus eſt dies. And. 1. 1. v. 71. & ſeqq.

Pro uxore habere aliquam. And. 1. 1. v. 115.

Tuum eſt officium, has benè ut aſſimules nuptias. Andr. 1. 1. verſ. 137.

Non eſt dubium, quin uxorem nolit filius. And. 1. 2. v. 1.

Davum modò timere ſenſi, ubi nuptias futuras audivit. And. 1. 2. verſ. 3.

Herus, quantum audio, uxore excidit. Er wirt ſie nicht bekommen. Andr. 2. 5.

Intùs deſpondebitur: intùs tranſigetur. Andr. 5. 6.

Vt ab eâ excludar, huc concludar. daß ich dieſe muß nemmen/ die ich nit will. Andr. 2. 3.

Diem quia olim in hunc ſunt conſtitutæ nuptiæ. Andr. 1. 5.

Omninò abhorrere animum huic video à nuptiis. Er hatt kein luſt zu freyen. Hecyr. 4. 4. v. 92.

Si impetro, quid aliâs malim, quàm hodie has fieri nuptias? Andr. 3. 2.

Lepus tute es, & pulpamentum quæris: id eſt, *ambis virginem pulchriorem, quàm quæ tibi conveniat.* Eunuch. 3. 1.

Cúm illum generum cepimus: Da wir ihm vnſer Tochter gaben. Hecyr. 4. 1.

Te iſti virum do, amicum, tutorem, patrem. Andr. 1. 5.

Hanc mihi in manum dat: accepi, acceptam ſervabo. ibid.

Animum ad uxorem appulit: *id eſt*, ad coniugium. Andr. 2. 6.

Vxorem demus: ſpero conſuetudine & coniugio liberali devictum, Chreme, dehinc facilè ex illis ſeſe emerſurum malis. Andr. 3. 3. v. 28.

Perpuliſti me, ut homini adoleſcentulo, in alio occupato amore, abhorrenti ab re uxoriâ, filiam darem in ſeditionem atque incertas nuptias. And. 5. 1. v. 10.

Meretricios amores nuptiis conglutinas: Du machſt/ daß die/ ſo hurerey getrieben/ ſich an einander verhewrahten. Andr. 5.4.

Quid? credebas dormienti hæc tibi confecturos deos, & ſine tuâ operâ illam in cubiculum iri deductum domum. Adelph. 4. 5.

Offendi adveniens, quî cum volebam, atq; ut volebam, collocatam filiam. Phorm. 5.1.

Vt potui, virginem nuptum locavi huis adoleſcenti: Ich hab ſie jhm zum Weib gegeben. ibid.

Quid ais Byrrhia? datur illa Pamphilo hodie nuptum? Andr. 2. 1.

Egóne illam cum illo ut patiar nuptam unum diem? Phormion. 1.5.

Peperit filia ex illo, cui data eſt nuptum. Hecyr. 4.1.

Pro virgine dari nuptum non poteſt: quia ſcil. *virginitatem amiſit.* Adelph. 3.2.

Iam virginem deſpondit filio meo. Adelph. 4.7.

Deſpondit pater gnatam filio huius vicini proximi. Hecyr. 1.2.

At illi ego nec do, nec deſpondeo filiam meam. Heaut. 4.4.

Pro uxore habere hanc peregrinam Andr. 1. 1.

Quid Chremes? qui denegaverat, ſe commiſſurum mihi gnatam ſuam uxorem. Andr. 1.5.

Ea quoniam nemini obtrudi poteſt, itur ad me. ibid.

Nunc uxore opus eſt: animum ad uxorem appulit. Andr. 2. 3. v. 15.

Scimus, quàm miſeré hanc amârit: nunc ſibi uxorem expetit. Andr. 1.2.

Hanc mihi expetivi: contigit: conveniunt mores: valeant, qui inter nos diſſidium volunt: hanc, niſi mors, mihi adimet nemo. Andr. 4.2.

Hic nuptiis dictus eſt dies. Andr. 1. 1.

Vt ne eſſet ſpatium cogitandi ad diſturbandas nuptias. Andr. 1. 2.

Nuptias effugere iſtas malo, quám tu adipiſcier. Andr. 2.1.

Atq; ita, uti nuptiæ fuerant futuræ, fiant. Andr. 3. 3.

Vt apparentur nuptiæ, dicam. Andr. 3.4.

Solus mihi effeciſti has nuptias. ibid.

In nuptias conięci herilem filium. ibid.

Qui

Qui me hodie ex tranquilliſſimâ re coniecisti in nuptias. Andr. 3. 5.
Vxor tibi ducenda eſt, Pamphile. Andr. 1. 5.
Hæ nuptiæ non apparabantur mihi. Andr. 4. 1.
Si omnes hunc coniectum in nuptias inimici vellent. ibid.
Ex unis geminas mihi conficis nuptias. ibid.
Nuptias mi apparari ſenſit. Andr. 4. 2.
Quantum huic promoveo nuptias. ibid.
Inſtant ut hodie conficiantur nuptiæ. Heaut. 5. 1.
Occidunt me, qui dum nimis ſanctas nuptias ſtudent facere, in apparando conſumunt diem. Adelph. 5. 7.
Bonas, me abſente, hic confeciſtis nuptias. Phorm. 1. 5.
Qui me & ſe hiſce impedivit nuptiis. Phorm. 2. 3.
Cùm ſcirem, infirmas has eſſe nuptias. Phorm. 5. 1.
Quid adhuc habent infirmitatis nuptiæ? Hecyr. 1. 2.
Speraſſe eas, ſe tolerare poſſe nuptias. ibid.
Quod fortunatum iſti putant, uxorem nunquam habui. Adelph. 1. 1.
Poſtremò nuper dixit, velle uxorem ducere. Adelph. 1. 2.
Eo pacto prorſum illi alligâris filium. Adelph. 5. 3.
Quid has metuis fores? Concluſam hîc habeo uxorem ſævam. Phorm. 5. 1.
Ait uterq; tibi poteſtatem eius habendæ ſe dare. Phor. 5. 6.
Vxori obnoxius ſum: **Jch kan nicht thun wider jhren willen.** Hecyr. 3. 1.
Dum ne reducam uxorem: **Wann ich ſie nur nicht wider nemmen muß.** Hecyr. 4. 4.
Te iſti virum do. Andr. 1. 5. v. 60.
Accepi, acceptam ſervabo. Andr. 1. 5. v. 63.
Parare nuptias. And. 2. 2. v. 4.
Orabo gnato uxorem, ſi impetro, quid aliàs malim, quàm hodie has fieri nuptias? Andr. 5. 2. v. 74.
Filiæ invenies virum. Andr. 3. 3. v. 39.
Mihi tradet, nuptias quantum queam ut maturem. Andr. 3. 3. v. 45.
Ducit Æſchinus vitiatam, potitur Cteſipho citharistriam. Adelph. arg. v. 12.
Huic leges cogunt nubere hanc. Adelph. 4. 5. v. 18.
Quis eum ab illâ abſtraxit niſi ego? Andr. 3. 2. v. 38.
Rectè ſemper fugi has nuptias. And. 4. 4. v. 27.

Scis Pamphilam ſponſam mihi. Eun.5.9.v.6.

Vxorem domum ducit. Hecyr.1.2.v.71

Cum eo nupta eſt adverſus animi libidinem. Hecyr. 4.1.v.19.

Qui me & ſe hiſce impedivit nuptiis. Phor.2.4.v.2

Locare unicam ſuam filiam. Phorm.4.3.v.41.

Virginem nuptum locavi huic adoleſcenti. Phorm. 5. 1. v.25.

Poſtquam audierat non datum iri filio uxorem ſuo. Andr. 1. 2. verſ 6.

Omnes qui amant, graviter ſibi dari uxorem ferunt. And. 1. 2. verſ. 10.

Chremes denegat ſe commiſſurum mihi gnatam ſuam uxorem, id mutavit, quoniam me immutatum videt. Itane obſtinatè operam dat ut me à Glycerio miſerum abſtrahat. And.1.5.v.6.

Ea quoniam nemini obtrudi poteſt, itur ad me. And.1.5.v.76.

Mihi ſuum animum atq; vitam credidit, Quam ego animo egregiè charam pro uxore habui. And.1.5.v.37.

Credo impetrabo, ut aliquot ſaltem nuptiis protrahat dies. Andr. 2.1.v.28.

De improviſo nuptiæ, non cohærent. And.2.2.v.24.

Num videntur convenire hæc nuptiis Prius, quàm tuum ut ſeſe habeat animum ad nuptias perſpexerit. And.2.3.v.4.

Differre aliquem ab aliquâ. Einen von einer ſcheiden. And 2. 4 v 5.

Num illi moleſtæ quippiam ſunt hæ nuptiæ? And.2,6.v.7.

Niſi moventur nuptiæ. Andr.3.2.v.36.

Nunc ſibi uxorem expetit. Andr.3.2.v.19.

Has nuptias perge facere, ut facis. Andr.3.2.v.40.

Quæ opus fuére ad nuptias gnatæ paravi. And.4. 3 v.1.& 2.

Meretricios amores nuptias conglutinant. And.5.3.v.10.

Si non hanc uxorem duxero. Eunuch. 5. 2.v.49.

Quin iam virginem deſpondi, res compoſita eſt: ſunt nuptiæ. Adelph.4 7.v.17.

Ego novus maritus anno demum quinto & ſexageſimo fiam, atq; anum decrepitam ducam. Adelph.5.8.v.15.

Antiphila mea nubet mihi. Heaut.4.3.v.13.

Si voles, deſponſam quoq; eſſe dicito. Heaut.4.8.v.26.

Miſeri ſunt, qui uxores ducunt. ad Her.l.1.p 43.

Hæc quàm optimo viro nupta eſt. de Inven.l.1.p.168.

Quod Craſſi filiam C. filio ſuo deſpondiſſet. de Orat.l.1.p.335.

Filio C. Filiam ſuam collocavit. Brut. p.547.

Conſe-

Conſobrinam habet in matrimonio. pro Quint. p. 5.
Themiſtocles cùm conſuleretur, vtrum bono viro pauperi, aut minus probato diviti filiam collocaret. Off. 48. a
P. Scipio Corneliam filiam Tyberio Graccho collocavit. de in. 59. a
Cuius Caii filio filiam ſuam collocaverat, affinitate ſeſe devinxerat. de Cla. 17. a
Cùm vellet ſororis ſuæ filiam in matrimonium collocare. de Dom. 10. b
Collocare filiam alicui. de Cla. 173. a Sic Cæſ. de bell. Gall. l. 1. *Atque huius potentiæ cauſſa matrem in Biturigibus homini illic nobiliſſimo ac potentiſſimo collocaſſe: ipſum ex Helvetiis uxorem habere: ſororem ex matre & propinquas ſuas nuptum in alias civitates collocaſſe.*
Parthorum filius, quo cum eſſet nupta regis Armeniorum ſoror. Ep. 243. a
Viri cum quibus nuptæ erant. in V. 231. b
Cùm mulier fuiſſet nupta cum eo, cui connubii ius non erat. Top. 221. a
Sequuntur connubia, & affinitates ex quibus etiam plures propinqui. Off. 1. p. 80.
Mulier in familiæ luctum, atq; in privignorum funus nupſit. pro Clu. 57. b
Abhorrere à nuptiis. pro A. Cluent. p. 13.
In matrimonio Caſenniam habuit. pro Cæc. p. 590.
Invito deſpondere alicui filiam ſuam. pro A. Cluent. p. 81.
Eo authore duxit honeſtiſſimi, atq; ſpectatiſſimi viri filiam. pro Seſt. p. 5.
Cùm ex ampliſſimo genere in familiam clariſſimam nupſiſſes. pro Cæl. p. 104.
A ducendâ uxore abhorret. Ep. Att. l. 14. p. 445.
Cùm vellet ſororis ſuæ filiam in matrimonium collocare. de divin. l. 1. p. 198.
Concupere aliquam in matrimonium ducere. pro A. Cluent. pag. 13.
Ducere aliquam in matrimonium. pro A. Cluent. p. 86.
Vxorem ſibi adiungere & ex illâ liberos procreare. de Fin. libr. 3. pag. 208.

Coniungendi. Coniunctionis. Cohærendi. Copulandi. Vniendi. Connectendi. Adiungendi.

Zuſammen thun/ Zuſetzen/ Vereinigen / An einander hencken / Zu hauff machen.

E*Orum coniunctione pars oppidi, quæ appellatur inſula, mari diſiuncta anguſto ponte rurſus adiungitur, & continetur.* in V 227.b.

Cappadociæ pars, quæ cum Ciliciâ continens eſt. Ep. 241.b

Mari aer continens eſt. de Nat. 49.a

Huic fundo continentia quædam prædia atq; adiuncta mercatur. pro Cæc. 287.a

Hic fundus, qui fundo eius antiquo continens eſt. Ibid.b

Mare diſſimile eſt proximo ei continenti. Ac. 26.b

Ex eo natus ſeſe è continenti genere tertiam victimam reipub. præbuit. de Fin. 77.b

Notus ſenſus coniunctus & continens in infinito nullus eſſe poteſt. de N.7.a

Natura rerum uno conſenſu iuncta eſt, & continens. de Div. 115.b

Proxima & continens cauſſa movet aſſenſionem. de Fat. 149.a

Continentia cum ipſo negotio ſunt ea, quæ ſemper affixa eſſe videntur ad rem, neq; ab eâ poſſunt ſeparari. de In. 50.b

Continenti ſpiritu)(Intermiſſo. Or. 163.a (151. b

Sed nihil interpellabo, continentem orationem audire malo. Tuſc.

In extremâ oratione continens vox remedio eſt voci. ad Her. 20.a

Continentia tua ſcripta, in quibus perpetuam rerum geſtarum hiſtoriam complecteris. Epiſt. 68.

Continenter uno ſpiritu multa dicere. ad Her. 20 a

Quomodo enim probes continenter imagines ferri? aut ſi continenter, quomodo æternæ? de N. 23.a

Continēter unū verbum non in eâdem ſententiâ ponere. Or. 209.a

In quo non modò crimen non hærebat, ſed vix diſerti adoleſcentis cohærebat oratio. pro Cæl. 40.b

Sermo familiaris non cohærebit, ſi verba inter nos aucupabimur. pro Cæc. 295.a

Non quæro iam, verumne ſit illud: dico, ea quæ dicat præclarè inter ſe cohærere. de Fin. 5.

Aptiſſi-

Aptiſſimè cohærent inter ſe. Cr.210.b

Tam autem eras vecors, ut totâ in oratione tecum ipſe pugnares: ut non modò non cohærentia inter ſe diceres, ſed maximè diſiuncta atq; contraria. in A.2.

Ipſum mare ſic terram appetens littoribus ſic cludit (al. *eludit*, al. *alludit*) *ut una ex duabus naturis conflata videatur.* de N.46.a

Ex his duabus diverſis ſicuti familiis unum quoddam eſt conflatum genus à poſterioribus. de In.63.a

Videtisne quanta ſeries rerum ſcientiarumq; ſit, atq; ut ex alio alia nectantur? de Leg.160.b

Quid non ſic ex alio nectitur, ut non, ſi unam literam moveris, labent omnia. Acad.6 b. de Fin. 105.b.

Cum cauſa cauſæ nexa rem ex ſe gignit. de D.106.b

Ex hoc genere cauſarum fatum à Stoicis nectitur. Top.215.b

Niſi cum præſidiis potentium benevolentiam coniunxiſſem. 1.9. Epiſt.

Ut tibi me facile, & in Repub. & in militiâ adiunctum eſſe patiare. 5.7. Epiſt.

Viginti oppida ſunt Dalmatiæ antiqua, quæ ipſi ſibi aſſiverunt, amplius ſexaginta, id eſt, *adiunxerunt.* Epiſt. 5.10.

Coniunctè ne malles cum ceteris rebus noſtra contexere. Ep.5.12.

Te ſalvum conſerves incolumitati tuæ tuorumq;, qui ex te pendent conſulas, hoc eſt, *qui tibi coniuncti ſunt, & quorum ſalus ſine tuâ nulla eſt.* Epiſt.6.221

Neq; dubito, quin omnes qui ſuperſint, de Arcii exercitu, confluant ad eum. Epiſt.10.23.

Quos ſpero brevi tempore ſocietate victoriæ tecum copulatos fore. Epiſt.11.8.

Tuus diſceſſus, & vitæ diſſimilitudo non eſt paſſa voluntates noſtras conſuetudine conglutinari. Epiſt.11.27.

Coniurationis. Conſpirationis. Conſpirandi.

Zuſammen blaſen / Zuſammen ſchweren / Zuſammen halten.

M*irum ni ſenes in nidum unum conſpiraverint.* Merc. ſc. Diva. v.28.

Ita coniuratione conflatam reſtinguere, ut nulla ſcintilla compareat. Orat. ante Exil. p. 361.

Se quaſi armorum ſtudio in maximam familiam coniecit. pro Seſt pag. 60.

Hinc propter amicitiam Catilinæ coniurationis particeps fuit. pro Cæl. p. 96.

Quis horum conſenſum conſpirantem, & penè conflatum in hâc æqualitate fraternâ non noverit? pro Lig. p. 105.

Potentiſſimorum hominum conſpirationem negligere. Ep. ad Fam. l. 5 p. 127.

Conquerendi. *Vide* Querelæ.
Conſanguinitatis. *Vide* Affinitatis.

Conſcientiæ.

Gewiſſen.

V*Ocas me ad cœnam: religio fuit, denegare nolui.* Curc. 2. 3. v. 71. Sic veteres dicebant: *Obſtringere religione*, & *obligare pop. Rom. religione.* Cicero Phil. 2. & de Aruſp. Reſp. *Quæ tanta Religio eſt, quâ non in noſtris dubitationibus &c.* Livius lib. 6. *In religionem ea res apud Pœnos verſa eſt.* h. e. *Pœni interpretati ſunt, id Diis non placere, ut Roma oppugnetur.* Cic. Phil. 1. *cùm innumerabiles religiones in Remp. inducerentur.* h. e. *anxietates & formidines adventantis iræ divinæ.* Idem Livius dixit. *Exſolvere religione* h. e. *eiuſmodi. ſcrupulum eximere. Vide etiam* Tit. Ominis.

Maximi æſtimare conſcientiam mentis, quam à Diis immortalibus accepimus, quæ à nobis divelli non poteſt. pro Aul. Cluent. pag. 73.

Ad illos conſcientiæ contagio pertinet. in Ver. p. 565.

Præclarâ conſcientiâ ſuſtentor. Ep. At. l. 10. p. 308.

Cum animi conſcientiâ excruciare aliquem. de Finib. libr. 2. pag. 150.

Animi conſcientiam non curare. Ibid.

Vt noſtram ſtabilem conſcientiam contemnamus. de Finib. libr. 2. pag. 158.

Con-

Conſentiendi. Conſensûs. Aſſentiendi. Congruendi. Concordandi. Annuendi. Gratificandi. Favoris. *Vide etiam* Animi, Sententiæ.

Zuſammen ſtimmen/ Vbereinkommen/ Einſtimmen/ Gut heiſſen / Einig ſein / Zuhalten / Einhellig/ In ein Horn blaſen.

Cupio omnia quæ tu vis. Caſ. 2. 3. v. 26. Ciſt. 1. 1. v. 20. & Perſ 5. 1. v. 14. *Eſt formula aſſentiendi, gratificandi, & placere ſtudentis. Sic Horat. libr. 1. Sat. 9. verſ. 5.* Cupio omnia quæ vis.

Id eſt Mecaſtor. Caſ. 2 3. v. 30. *Formula eſt aſſeverandi. Sic eâdem Fab. Caſ. 3. 2. v. 2.* Hoc erat Ecaſtor. &c.

Vtinam quæ dicis, dictis facta ſuppetant. Pſeud. 1. 1. v. 106.

Acceſſit animus ad ſententiam meam. Aul. 2. 7. v. 13.

Nam omnibus amicis meis idem unum convenit. Pœnol. 5. 6. verſ. 3.

Sanè illi inter ſe congruunt concorditer. Cur. 1. 2. v. 14.

Aut ſi de eâ re unquam inter nos convenimus. Pſeud. 1. 5. v. 150.

Bene. Pſeud. 2. 4. v. 23. *Sic loquebantur apud Comicos aſſentientes aliorum ſtudiis.*

Dies compluſculos benè conveniebat ſanè inter eas. Hecyr. 1. 2.

Nec conventurum inter nos poſthac arbitror. Hecyr. 4. 4.

Hæc fratri mecum non conveniunt. Darinnen ſind wir nicht eins miteinander.

Omnia hæc illum putato, quæ ego nunc dico, dicere. Phorm. 2. 2.

Volo ipſius quoque voluntate hoc fieri. Phorm. 4. 5.

Eadem æquè ſtudent noluntque omnia. Hecyr. 2. 1.

Si concordabis cum illâ, habebis, quæ tuam ſenectutem oblectet. Phorm. 2. 2.

Credo ſi non reducam, eâ gratiâ concordes magis fore. Hecyra. 4. 3.

Omnes congruunt, unum cognoris, omnes noris. Phorm. 1. 5.

Omnes uno ore bona dicere. And. 1. 1. v. 67.

Concedo hic domum, ne nos inter nos congruere ſentiant. Heaut. 3. 1. verſ. 91.

Ecce autem ſimilia omnia, omnes congruunt: unum cognoris, omnes noris. Iſt einer gut / ſo ſeind ſie all gut/ſie ſeind alle vber einen Leiſt geſchlagen. Phorm.1.v.34.

Vno ore omnes authores fuêre. Phor.4.3.v.20.

Compoſito factum eſt, quo modo &c. Phor.5.1.v.29.

Vno animo Fonteium, atq; unâ voce defendunt. pro Font. pagin. 584.

Vulgi iudicium cum intelligentium iudicio congruit. Brut. pagin.572.

Multa cauſa conveniunt unum in locum, & congruunt. pro Sext. Roſc.p.57.

Vnâ voce loquuntur. in Verr. p.117.

Quibus in controverſiis, cùm ſæpè à mendacio contra verum homines ſtare conſueſcerent. de Inv.42.b

A ſe potiùs, quàm ab adverſariis ſtare ſignum. de Inv.57.b

Probare rationem aliquam, quod ab eâ ſteterint viri probatiſſimi. ad Her.24 b

Non ſtare cum iis, qui &c. de Fin.116.b

Quemadmodum ei dicebamus, qui à ſcripto diceret, hoc fore utiliſſimum, ſi quid de æquitate eâ, quæ cum adverſario ſtaret; derogaſſet: ſi hunc qui contra ſcriptum diceret, &c. de In.80.a

Cùm rem communi verbo appellaris, leviùs dixiſſe videaris: cùm ad electius verbum accedas, inſigniorem rem facias. ad Herenn.32.b

Condemnari malebant, quàm ad eius conditiones pactionesq; accedere. In Verr.162.a

Cur ex tot creditoribus aliis ad iſtam rationem nemo acceſſerit? pro Quint. 14.a

Vnum ferè ſenſum fuiſſe bonorum omnium. Epiſt. 1.9.

Singularis bonorum omnium conſenſio. ibid.

Quanta vis eſſe potuiſſet in conſenſu bonorum. ibid.

Tantus conſenſus ſenatûs fuit. Epiſt.3.3.

Quod erit conſentaneum iis liberis. Epiſt.3.6.

Hæc ſcripſi, ut tu qui fuiſti coniunctiſſimus mecum, & ſententiâ & voluntate eadem cogitaras. Epiſt.6.2.1.

Video Cn. Pompeium Senatum ſecum habiturum: Er ſeye vff ſeiner ſeytten. Epiſt.8.15.

Tu es is, qui me tuis ſententiis ſæpiſſimè ornaſti. Ep.10.4.

Contra ſceleratiſſimā conſpirationem hoſtium confligere. Ep.11.13.

Homo

Homo mihi ſenſibus in Repub. coniunctiſſimus. Epiſt. 12.15.
Conſpirate nobiſcum: conſentite cum bonis. Cont. Rul.p.110.
In re aliquâ ſentire unum atq; idem. in L. Catil.p.213.
Mente, voluntate, ſtudio, virtute, voce conſentire. in L.Catil.p.215
Eundem habere animum in aliquâ re. Orat. ante Exil.p.361.
Iam civis de ſalute Reip. unâ & mente, & voce conſentiunt. Phil.1. p331.
In eam graviorem ſententiam ſe iturum duxit. Phil.11.p.48.
Vos maximis ſæpe in rebus aſſentiamini. Phil. 12.p.494.
Mihi cum Deiotaro convenit. Ep. At.l.6.p.173.
Cor cum oculis conſentit. Acad. l. 2.p.47.
Vno ore plurimæ conſentiunt gentes. de Fin.l.2.p.177.
Et id, in quo eſt omnis vis amicitiæ, voluntatum, ſtudiorum, ſententiarum ſumma conſenſio. de Amic.p.189.
In eâ hæreſi eſt. Parad.p.212.
Vos univerſi unâ mente & voce à me conſervatam eſſe Remp. conclamaſtis. Phil.6.p.429.
Cuius cum moribus & naturâ congruamus. de Amic.p.144.
Quæ ut uno conſenſu iuncta ſit. de Divin.l 2.p.24.
Antonius vehementer ſe aſſentiri Craſſo dixit. de Orat. libr.1.pagin.298.
Inter ſe omnes cum quodam lepore conſentiunt. 1. Offic. pagin.40.
Retinere aſſenſum. Acad.l.2.p.31.
Prudenter Academicos à rebus incertis aſſenſionem cohibuiſſe. de nat. Deor.l.1.p.5.
Aſſenſionem adiungere animorum. Academ. Quæſt. libr. 1. pag. 92.
Aſpiciebant enim in Hortenſii ſententiam multis partibus plures ituros. Ep.3.a
De tribus legatis frequentes ierunt in alia omnia ibid.
Equidem antequam tuas legi literas, in hominem ire cupiebam. At. 26. a. *Se opponere alicui.*
Cum Cæſare Lentulus conſul facit. At.96.b
Auctoritas doctiſſimorum hominum nobiſcum facit. pro Cæcil. 305.a.&
Faciebant omnia cum pupillâ. in.V.97.b.
Cùm furialis illa vox ſecum illos facere perſonabat. pro. Planc. 277.b.
Demoſthenes φιλιππίζειν *Pythiam dicebat*: id eſt, *quaſi cum Philippo facere.* de D.133.a

Hoc nihilo magis ab adverſariis, quæ à nobis facit. de In. 59.a
Contra opponitur, *Facere contra aliquem.* de Fin 76.b
Caſſius reſpondiſſet, idem ſentire, & ſecum facere Syllam. pro Syl. 714 a
Defenſor autem & æquitate nitatur: & ea cùm ſecum faciat, non re ſed depravatione, verbis ſe urgeri queratur. Part. 141.b
Cùm ille ſecum illos facere clamitabat. pro Flacc. 277.a
Rem & ſententiam interdicti mecum facere fatebatur. pro Cæcin. 300.a
Veritas cum hoc facit. pro Quint. 17.a
Populus cum illis facit. de Fin. 73.b.
A ſe potius, quàm ab adverſariis ſtare. de In. 37.b
Stare à mendacio contra verum, ut nemo contra civium perditorum popularem dementiam à ſenatu, & à bonorum cauſſa ſteterit conſtantius. de In. 42.b
Stare à voluntate ſcriptoris. de Cla 190.a
Stare à ſententiâ. de In. 78.b
Si quid de æquitate eâ, quæ cum adverſario ſtaret, derogaſſet. de In. 80.a
Non ſtantem cum iis, qui &c. de Fin. 116.a
Sed vide ne hoc totum, Scævola, ſit à me, de Orat. 89.a
Qui ſunt ab eâ diſciplinâ, Tuſc. 179 c
Locus communis à translatione, & contra eum, qui translationem inducit. de In. 69.b
Loci communes à teſtibus, contra teſtes: à quæſtionibus, contra quæſtiones, ab argumentis, contra argumenta: à rumoribus, contra rumores. ad Her. 8.a
Brutus videtur mihi, & plebeculam urbanam, & ſi fidem fecerit, etiam bonos ſecum habiturus. Att. 257.b
Hoc nonmodò non eſt contra me, ſed maximè meam cauſſam defenſionemq; confirmat. pro Clu. 38 b.
Omnibus in rebus temeritas in aſſentiendo, errorque turpis eſt. Ib. 81.b
Cavendum eſt, ne his rebus temere aſſentiamur. Off. 4.b
Acerbiſſimè tulit ſenatus, aſſenſum eſſe mihi de Planco. ad Brut. 90.b
Bibulo aſſenſum eſt de tribus legatis. Ep. 3.a
Tibi ſenatus breviter impolitéq; dicenti, maximis eſt de rebus aſſenſus. de Or. 130.b
Is in Caſcâ mihi valdè aſſenſus eſt. Att. 161.b

Neq;

Neq; me diſſenſioni meæ priſtinæ, putavi potiùs aſſentiri, quàm præſentibus reipub. temporibus, & concordiæ convenire. pro Corn. 67. b

Huic aſſentiuntur reliqui conſulares. Ep. 1. 1.

Perſpiciebant in Hortenſij ſententiam multis partibus plures ituros. Ep. 1. 2.

Aut aſſentiendum eſt paucis, aut fruſtra diſſentiendum. Epiſt. 1. 8.

Mihi eſt ſenatus aſſenſus. Ep. 1. 9.

Ipſe mihi aſſentior fortaſſe, id eſt, *blandior mihi, probo me.* gefalle mir ſelbſt wohl. Ep. 1. 11.

Id tibi nullo modo aſſentior: laß dirs keines wegs gut ſein. Ep. 4. 4.

Sedens ijs aſſenſi, qui mihi leniſſimè ſentire viſi ſunt. Ep. 5. 2.

Quotidie commemorabam te unum, in tanto exercitu mihi fuiſſe aſſenſorem. Ep. 6. 21.

Sine ullo ſubſcriptore deſcendit, & Tuccium reum fecit. Epiſt. 8. 8.

Meæ ſententiæ cum frequens ſenatus aſſentiretur &c. Epiſt. 10. 12. & 12. 27.

Ego te ſuffragium tuliſſe in illâ lege, primùm non credebam. Epiſt. 11. 27.

Sententiâ ſuâ comprobare. Ep. 15. 4.

Illud verò quod à te dictum eſt, eſſe permulta, &c. valdè tibi aſſentior. de Or. 95. a

De quibus habeo ipſe quid ſentiam, non habeo autem quid tibi aſſentiar. de N. 72. a

Namq; ego illud aſſentior Theophraſto. de Or. 160. a

Tùm ille: cætera, inquit, aſſentior Craſſo. ibid. 87. b

De Venonianis rebus tibi aſſentior. At. 10. a

Catoni aſſenſus eſt Favonius. & 99. b

Habet enim res deliberationem, etſi ex magnâ parte tibi aſſentior. At. 01. b

Vitioſum eſt aſſentiri quicquam falſum. Aca. 17. b

Aſſentio tibi, ut in Phormiano potiſſimum commorer. At. 142. b

Nam advertebatur, Pompei familiares aſſntire Volcatio. Epiſtol. 2. b

Ennius, qui magno applauſu loquitur aſſentiente populo. de Di. 130. a

Obſiſtere viſis, aſſenſusq; ſuos firmè ſuſtinere. de Fin. l. 3. p. 47.

Demonſtrare per amplificationem, ad utram potius legem accedere oporteat. de In.80.b.

Nec illos congreſſuros, nec ſi congreſſuri eſſent, Pompeium ad ullam conditionem acceſſurum putabam. At.133.a

Sanitas animi dicitur, cùm eius iudicia opinioneſq; concordant. Qu. Tuſc.l.4.p.46.

Falſum eſſe, & Stoici dicunt, & eorum adſtipulator. Acad. l.4.p. 122. & in Piſ.p.13.

Litera recitata in Senatu nequaquam conſentire cum oratione Furnii viſa ſunt. E.146.b

Motus cum verbis ſententiiſq; conſentientes. de Cla.177.a

Epicurus non conſentit cum Cyrenaicis. Aca.33.a

Alicui aliquid conſentire. Hac eis qua de Fabio ſcribis, valdè conſentiunt. At.102 a

Neq; hoc eſſet turpius quicquam, quàm cognitioni, & perceptioni aſſertionem approbationemq; procurare. Acad. quæſt. libr. 1. pag. 94.

Facilius ab utraq; parte aſſertio ſuſtineretur. Ibid.

Neq; affirmare quenquam, neq; aſſertione approbare. Acad. quæſt. lib.1.pag.94.

Conſequendi. Adipiſcendi. Impetrandi Nanſciſcendi.

Erlangen / Erhalten / Zuwegenbringen / Erwerben / Kriegen / Bekommen.

NEc quicquam queo æqui boniq; ab eo impetrare. Curcul. 1. 1. v. 4.

Id quod poſtulo, impetro cum gratiâ. And.2.1.v.11.

Ibi ſimul rem & gloriam armis belli repperi. Heaut.1.1.

Serves, quod labore invenerit pater tuus. Heaut.5.4.

Interim me Quæſtorem Sicilienſis excepit annus, de Clar. 194.b

Herculis ambuſto corpore vitam & virtutem immortalitas excepiſſe dicitur. pro Seſt.27.b

Gravem figuram excipiat attenuata. ad Her.27.b

Sed

Sed memoriam illius viri excipient omnes anni conſequentes. de Sent.80.b

Linguam ad radices eius hærens excivit ſtomachus. de Nat.53.a

Hos augures ne ipſa quidem fabulæ aſciviſſent, ſi res omnino repudiarent. de N.27.a

Aſciverunt ſibi illud oppidum piratæ, primùm commercio, deinde etiam in ſocietate. in V.204.b

Alterum quod interpretatur fatidicorum incognita, cùm ſenatus populuſq́ aſciverit. de Leg.173.b

Bonos boni diligunt, aſciſcuntq́ ſibi, quaſi propinquitate coniunctos. de A.105.b

Neq́ iſtam mihi aſciſco ſapientiam, quam nonnulli in me requirebant. pro Dom.232.b

Eos expertes illius prudentiæ, quam ſibi aſciſcerent. de Orat. 92.a

Nihil unquam dixi de me ſublatius aſciſcendæ laudis cauſſa. pro Dom.232.a

Is omnes perditos ad hoc incredibile ſceleris fœdus aſcivit. in C. 106.a

Aliquem non modo non ſegregandum, cùm ſit civis, à numero civium: ſed etiam ſi non eſſet, aſciſcendum eſſe. pro Arch. 186.a

Innumerabiles leges aliæ ſunt latæ, quas Latini voluerunt, aſciverunt. pro Cor.59.a

Sed tamen ego mihi ſororem virginem aſciſco, tu ſororem virginem eſſe non ſiviſti. pro Dom.231.b

Me patronum unum aſciverunt. in P.85.a

Omnes mutare civitatem poſſunt, modò aſciſcantur ab eâ civitate. pro Corn.60.a

Sacra iſta aſcita ex Phrygiâ fuerunt. de Ar.250.a

Id circa hanc conſuetudinem libenter aſcivimus. de Clar.183.b

Id enim, ut ſuavitate delectans ſic ab errore mentis tanquam ſalutare aliquid aſciſcitur, ſimiliq́ inſcitiâ mors fugitur, vita expetitur. de Leg.162.b

Qui Tyranni nomen aſcivit ſibi. At. 286.a

Is quæ clarorum virorum eſſent: non dubitavit aſciſcere. de Clà. 189.b

Minimè verò probatur huic diſciplinæ, de quâ loquor, aut amicitiam, aut iuſtitiam propter utilitates aſciſci, aut probari. de Fin. 105.a

Alij cenſent primum aſcitum doloris vacuitatem, & primum declinatum dolorem ibid.128.a

Confirmat illud vel maximè, quod ipſa natura, ut ait Epicurus, aſciſcit & reprobat, id eſt, voluptatem & dolorem. ibidem 53.a

Ad id aliquando, quod cupiebat, pervenit. Off.1.p.45.

Viginti oppida ſunt Dalmatiæ antiqua, quæ ipſi ſibi aſciverunt, amplius ſexaginta. Ep.16.a

Aſciverunt aptum ſuis auribus optimum quoddam, & tanquam adipale dictionis genus. Or.199.a

Quintius à Scapulis paucos dies aufert. pro Qu.3.b

Auferre reſponſum ab aliquo. Or.105.b

A Varrone adhuc ἐγκλείδιον illud non abſtuli. At.258.b

Audivimus Cæſarem, verba fecimus pro Butrotiis, liberaliſſimum decretum abſtulimus, quod obſignatum eſt ab ampliſſimis viris. Att.262.b

An ne hoc quidem adipiſcar ego, quod ius publicum eſt? Phorm. 2.3.v.65.

Hæc omnia tribus modis aſſequi poterimus. ad Heren.l.1.p.4.

Ornamenta pudore peperit ſibi. pro Quint.p.35.

Aſiamq; ſuaviſſimo fratri obtigiſſe audiſti. Epiſtol. ad Attic. l.1.p.23.

Conſtituendi. *Vide* Cogitandi.

Conſilij. Conſulendi. Deliberandi. Conſtituendi. Decernendi. Propoſiti. Determinandi. Inſtituti. *Vide etiam* Certitudinis: & Animi.

Rathen / Beratſchlagen / Einreden / Vorhaben / Beſchlieſſen / Rathſchläger / Vornemmen.

Dicebam tibi ne matri conſuleres male. Aſin. 5. 2.v.88.

Tu quidem antehac ſolebas dare alijs conſilia multa. Epid. 1.1.v.89.

Conſilium à te expetesſo. Epid.2.2.v.70.

Catum

Catum conſilium vobis dederim. Epid.1.2.v.13.
Senatum conſilij in cor convoco. Moſt.3.1.v.154.
Stulta ſibi conſilia expetunt. Moſt.4.1.v.4.
Mihi in pectore conſilij quod eſt. Moſt.4.1.v.9.
Conſulam hanc rem, quid faciendum cenſeant. Men.4.3.v.26.
Dum ego mihi conſilia in animum convoco. Mil.2.2.v.42.
Commiſcere aliquid conſilij cum aliquo. Mil.2.5.v.68.
Opus nunc eſt tuto loco, ne quis inimicus noſtris ſpolia capiat conſilijs. Mil.3.1.v.4.
Non bonum conſilium ſurripitur tibi ſæpiſſimè. ibid.
Multos ſæpè vidi regionem conſilij fugere, priusquam compertam haberent. Mil.3.3.v.13.
Cur iſtuc ceptas conſilium? Merc.3.4.v.63.
Conſilium tuum, atq; mentem perdit funditùs. Merc. *ſc.* Syra, non.v.6.
ive conſilium unquam inivimus. Pſeud.1.5.v.129.
t nunc diſturba, quas ſtatuiſti machinas. Pſeu.1.5.v.137.
go tibi cautum volo. Perſ.3.1.v.42.
unc quam opem, aut ſpem, aut conſilij quid capeſſam. Rud.1.3.v.21.
uo conſilio faciam. Rud.4.3.v.22.
acilè omnes cùm valemus recta conſilia ægrotis damus. Andr. verſ.9.
d te venio conſilium expetens. Andr.2.v.19.
n conſilii locum habeo. Andr.2.1.v.20.
deo cuius conſilio fretus ſum. Andr.2.1.v.16.
ic reddes omnia, quæ nunc certa ei conſilia incerta ut ſient. And.2.3.v.16.
n tu eâ causâ minueris hæc quæ facis, ne is mutet ſententiam. Andr.2.3.v.18.
viſo quid agant, aut quid captent conſilij. And.2.1.v.1.
ationem ſperat inveniſſe ſe, quâ differat te. Andr.2.4.v.4.
iquid conſilij capere. Andr.3.2.v.37.
n hoc tibi conſilium inventum dabo. Andr.4.1.v.59.
nſilium quæro. Andr.4.2.v.19.
a res in ſe, neq; conſilium, neq; modum ullum habet, eam conſilio regere non potes. Eun.1.1.v.12.
nul conſilium cum re amiſti? Eunuch.2.2.
le ne nimiùm calidum hoc ſit modò conſilium. Eunuch.2.3.

Nunquam vidi melius conſilium dari. ibid.

Nimirum conſilium illud rectum eſt, de occludendis ædibus. Eunuch.4.7.

Neq; adepol quid nunc conſilij capiam, ſcio, de virgine iſtac. Eunuch.5.2.

Summonuit me Parmeno ibi ſervus, quod ego arripui: id eſt, *conſilium mihi ſuggeſſit.* Eunuch.3.5.

Subſenſi id quoque, illos ibi eſſe, & id inter ſe agere clanculum: Syrus cum illo veſtro conſuſurrat: conferunt conſilia adoleſcentes. Heaut 3.1.

Peſſumé iſtuc in te, atq; in illum conſulis, ſi, &c. ibid.

Huic equidem conſilio palmam do. Heaut. 4. 2.

Hic adjutor meus, & monitor, & præmonſtrator Chremes: mein Rahtgeber. Heaut.5.1.

Cepi rationem, ut neq; egeres, neque, &c. id eſt, *conſilium inivi.* Heaut.5. 2.

Nunc illud eſt, quòd ſi omnes omnia ſua conſilia conferant, atq; huic malo ſalutem quærant, auxilij nihil afferant. Adelph. 3. 2.

Pectore conſiſtere nihil conſilij quidquam poteſt. Ich finde kein gewiſſen Raht. Adelph. 4.4.

Idne eſtis auctores mihi. Adelph.5.8.

Cui de integro eſt poteſtas etiam conſulendi, quid velis retinere, amare, &c. Phorm.1.3.

Qui mihi conſultum eſſe optimé velit ibid.

Nullus es, Geta, niſi aliquod jam tibi conſilium celeré reperer is. Phorm.1.4.

Quæ neq; uti devitem ſcio, neque quo modo me inde extraham. ibid

Iam inſtructa ſunt mihi in corde conſilia omnia. Phormion. 2.1.

Is quod mihi dederit de hac re conſilium, id exſequar. Phorm.2.3.

Ajebat, de ejus conſilio velle facere, quod ad hanc rem attinet. Phorm.3.1.

Quod quidem me factum conſilij incertum facit: Phormion. 4.1.

Ceteri quidem herclè amici omnes modò uno ore auctores fuêre, ut præcipitem hanc daret. Phorm.4.3.

Iam id exploratum eſt: Da weiß ich ſchon guten Raht. ibidem.

Ob meum ſuaſum. Weiln ichs gerahten hab. Phormion. 5. 1.

Non minuam meum conſilium, ex uſu quod eſt, id perſequar: id eſt, conſilium meum ne minimum quidem mutabo. Hecyr. 4.3.

Simul ſceleratus Davus ſi quid conſilij habet, ut conſumat nunc, cùm nihil obſint doli. Andr 1.1.

Quid agat, quid cum illo conſilij captet. ibid.

At tu herclè haud quidquam mihi, niſi ea, quæ nihil opus ſunt ſcire ſcil. *conſulis, ſuggeris.* And. 2.

Hic reddes omnia, quæ nunc ſunt certa ei conſilia, incerta, ut ſient. Andr. 2.3.

Cùm intellexeras, id conſilij capere eas. Andr. 3. 2.

Id oro te, in commune ut conſulas, quaſi illa tua ſit, Pamphiliq́; ego ſim pater. Andr. 3 3.

Intimus eſt eorum conſiliis. ibid.

Quandoquidem tam iners, tam nulli conſili ſum. And. 1.5.

Viden' me conſiliis tuis miſerum impeditum eſſe. ibid.

Repudio conſilium, quod primùm intenderam. Andr. 4 4.

Nil prius, neq; fortius. Es iſt nichts beſſers. Eunuch. 1.1.

Vxorem decrevit dare ſe mî hodie. And. 1.5.

Sumat, conſumat, perdat: decretum eſt pati. Heaut. 3.1.

Omnia experiri certum eſt, priùs quàm pereo. Andr. 2.1.

Si iſtuc ita certum eſt tibi. Wann du es alſo bey dir beſchloſſen haſt. Eunuch. 1.3.

Si certum eſt tibi ſic facere. Heaut. 3.1.

Nunc tibi me certum eſt contra gratiam referre. Hecyr. 4. 2.

Cùm ita animum induxti tuum, quod cuperes, aliquo pacto efficiendum tibi. Andr. 5.3.

Id vitium ego nunquam decrevi eſſe adoleſcentiæ. id eſt, *arbitraris.* Hecyr. 4.1.

Locus, tempus conſtitutum eſt. Eunuch. 3 4.

Conſtitui cum quadam hoſpite, me eſſe illum conventurum. Hecyr. 1. 2.

Diem quia olim in hunc ſunt conſtituta nuptiæ. Andr. 1.5.

Nunquam vidi melius conſilium dari. Eun. 2. 3. v. 89.

De iſtoc ſimul conſilium volo capere tecum unà. Euuuch. 3. 5. verſ 67.

Qui mihi dedit conſilium. Eun. 5.9. v. 15.

Omnes omnia conſilia conferant. Adelph. 3. 2. v. 1.

Etſi hoc conſilium quod cepi, rectum eſſe, & tutum ſcio. Heaut 3. 3. v. 86.

Nonne id flagitium eſt, te aliјs conſilium dare, foris ſapere? Heaut. 5. 1. v. 49.

Irrides in re tantâ, neq; me quicquam conſilio adiuvas. Heaut. 5. 2. v. 29.

Conſilium minuere. Hecyr. 4. 1. v. 10.

Quære alium firmiorem tibi, dum conſulendi tempus eſt. Hecyr. 5. 1. v. 20.

Tibi ipſi non conſulebas. ad Heren. l. 4. p. 95.

Suæ cauſæ commodo conſuluit. de Invent. l. 1 p. 157.

Dare alicui conſilium. de Orat. l. 1. p. 306.

Omnes ſui cives conſilium expetunt. de Orat. l. 1. p. 322.

Conſilium Senatus à Rep. repudiaret. de Orat. l. 3. p. 452.

Conſilio & oratione in civitate valet. de Orat. libr. 3. p. 490.

Domi militiæq; conſilium ſuum fidemq; præſtabant. de Orat. lib. 3. p. 491.

Conſilio multum egemus. de Part p. 471.

Conſilium ex opibus, non ex veritate cauſa pendetur. pro Quint. pag. 2.

In conſilium ire pro Qu. p. 11.

Conſilium ceperunt plenum ſceleris & audaciæ. pro Sext. Roſc. pag. 46.

Id mihi conſilij taciti dabitis, quod egomet mihi neceſſariò capiendum intelligo, in Verr. p. 147.

Capit conſilium de eius ſententiâ. in Verr. p. 239.

In conſilium aliquem advocare. in Verr. p. 310.

Modum aliquem, & conſilium, & rationem requiram. pro Plan. p. 499.

Conſilium dare. Conſilium inire. in Verr. p. 530.

Neq; animi neq; conſilij ſatis habet. pro Cæc. p. 592.

Siciliam multis undiq; cinctam periculis non tenore belli, ſed celeritate conſilij explicavit. pro Leg. Man. p. 629.

Inire conſilium pro A. Cl. p. 17.

Itum eſt in conſilium. pro A. Cl. p. 25.

Conſilium capere. in Cat. p. 165.

Contra aliquem conſilium inire. in Cat. p. 172.

Eſt initum conſilium. in Catil. p. 207.

Inita ſunt in hac civitate conſilia. pro Mur. p. 257.

Conſociare conſilia cum aliquo. in Orat. poſt red. p. 388.

Inire

Inire conſilia cum aliquo contra aliquem. pro S.R.36.b.
Inire conſilium facinoris contra vitam alicuius. pro Deiot.144.b
Conſiliaque clam eſſent inita contra ſalutem urbis. in Catil.115.b
Conſilia inire cepi reipub. liberandæ. At.282.b
Initum eſt conſilium à Catilinâ inflammandæ civitatis. pro Syl. 157.b
Inire conſilia de pernicie alicuius. At.43.b
Inire conſilium faciendi aliquid pro Mur.143.b
De Pompeio interficiendo conſilia inibantur. pro Do.229.a
Cùm conſules inirent rationem de commodis multum augendis. in Ant.204.b.
Ea ratio ædificandi initur, conſiliario quidem & auctore Veſtorio. At.225.a
Inire rationem, quemadmodum aliquid fiat. E.217.a.
Ineunda eſt nobis ratio, quemadmodum illud fieri poſſit. At.191.b
Initâ & ſubductâ ratione nefaria ſcelera meditari. de N. 4.b
Mihimet ineunda ratio, & reperiunda via eſt. in Verr.171.b
Initur ratio quæſtûs de pecuniâ veſtrâ. cont. Rul.70.a
Tu vero ut videtur, nam prævenire non eſt meum Tu c 212.b
Sed eo vidiſti multum, quod præfiniſti, quo ne pluris emerem. E. 96.a
Sed ego cætera non tam reſtrictè præfinio. de Leg. 79.a
Nec de illo quicquam tibi præfinio, quo minus ingenio mecum contendas. I.V.271.b.
Deinde aliquanto poſt eam diem venerunt, quæ dies lege præfinita eſt. pro S.R. 40.a
Quod ſuperiore parte legis præfinitum fuit, id rurſus liberum infinitum fecerunt. cont. Rul.62.b.
Præfinire diem alicui. de Pro.76 a
Cal. Ianuarias tibi præfinitas eſſe. Ep.86.a.
A Platone ſumptus funerum præfinitur ex ſenſibus: à minis quinque ad minam. de Leg 183.a
Conſilium capere. pro Dom.p.404.
Quid decreverunt decuriones Capuæ? pro Seſt.p.7.
Commune conſilium, quod tum non honorificentiſſimè decreviſſent pro Seſt. p.47.
Per ipſos publicum conſilium omninò tolletur. pro Seſt. pagin 22.
Decrevit Senatus frequens de meo reditu. Seſt.p.34.
Initur conſilium de meritu meo. pro Seſt. p.65.

Deligun-

Authoritate, fide, conſtantiâ, magnitudine animi conſilii audaciam reſtituunt pro Sest. p. 69.

A te conſilium P. Seſtii accuſandi petiiſſe. Vat. 74.

Conſtat Cornelium illo die conſilium dimiſiſſe. Vat. p. 75.

Omnium malevolorum iniquorum, & invidorum animos frangemus. pro Corn. 151.

Tua conſilia cum illo devinxiſti. Piſ. 182.

Conſilio iam tuo uſus eſt. Piſ. p. 203.

Contra cuius vitam conſilium iniiſſe arguare. Deiot. p. 397.

Exponam vobis breviter conſilium provectionis, & reverſionis meæ. Phil 1. p. 323.

Expoſui vobis conſilium provectionis. Phil. 1. p. 325.

Melius tua pudicitia conſuluiſſes. Phil. 2. p. 339.

Huius ego conſiliis alienus conſul uſus ſum. Phil. 2. p. 343.

Ab alienis potius conſilium peterent. Phil. 2. p. 148.

Includi me in huius conſilii ſocietatem cum principibus non recuſo. Phil. 2. p 381.

Cum illo conſilia contulit ſæpius. Phil. 2. p. 352.

Privatis conſiliis tantum bellum, tàm crudele & nefarium propulſabitur. Phil. 3. p. 38‹.

Ille non eguit conſilio cuiuſquam. Phil. 1. p. 292.

Rei huius cōſilium non meo periculo, ſed utilitate Reip. moliar. Phil. 12. p. 507.

Paulo altiùs rationem conſiliorum meorum repetam neceſſe eſt. Ep. Fam. l. 1. p. 21.

Nec mihi aliter potuiſſe videor hominum perditorum de me conſilia frangere. Ep. Fam. l. 1. p. 32.

Te in meam ſententiam adducam: aut certè apud animum tuum teſtatum relinquã, quid ſenſerim, ut ſi (quod nolim) diſplicere tibi tuum conſilium cœperit, poſſit meum recordari. Ep. Fam. lib. 2. pag. 38.

Alter qui melius conſilium dare poſſit, quàm tu, non facilè inveniri poteſt. Ep Fam. l. 2. p. 43.

Tua ratio poſtea eſt commutata. Ep. Fam. l. 3. p. 66.

Mutare conſilium. Ep. Fam. l. 3 p. 67.

Vti alicuius conſilio. Ep. Fam. l. 3. p. 68.

Ego cùm tuum conſilium probarem, & idem ipſe ſentirem, nihil proficiebam Ep. Fam. l. 3. p. 90.

Quòd meum conſilium exquiris, id eſt tale, ut capere faciliùs ipſe poſſim, quàm alteri dare. Ep. Fam. l. 3. p. 91.

Conſi-

Conſilium tuum, quo te uſum ſcribis, hoc Achaicum negotium non recuſaviſſe, cùm ſemper probaviſſem, tum multò magis probavi lectis tuis literis proximis. Ep. Fam.l.4.p.95.

Tui te conſilij pœnitet. ibid.

Rogatus meum conſilium mutavi. Ep.Fam.l.4.p.96.

Fregit hoc meum conſilium, & Cæſaris animi magnitudo, & ſenatus officium. ibid.

Vti conſilio alicuius. Ep.Fam.l.5.p.102.

Idem etiam illa vidi, neq; te conſilium civilis belli ita gerendi, neque copias Cn. Pompeij, nec genus exercitus probare. ibid.

Laudare alicuius conſilium. ibid.

De P.Seſtio in conſilium iri neceſſe erat. Ep.Fam.l.7 p.116.

Sin aliquid impertivit tibi ſui conſilij, lenis & facilis exiſtimari debeo, qui nihil tecũ de his ipſis rebus poſtulem. Ep.Fam.l.3.p.119

Non eſt ignotus mihi ſpõſus tuus, neq; ſi facultas optabilis mihi quidẽ tui præſentis eſſet, nunquam à tuis conſiliis diſcreparem. Ep: Fam.l.1.,p.278.

Proximis literis meum conſilium expedietur. Ep.Fam.l.10. p.318.

Niſi mihi fortuna conſilium extorſiſſet. ibid.

Conſiliis tuis quæ ſcribis de quatuor legionibus, vehementer aſſentior. Ep·Fam.l.11.p.540.

Sed mutavimus conſilium. Ep. Fam.l.14.p.455.

Alicuius impedire conſilia. Ep.Fam.l.15.p.467.

Quia tua voluntas ea videbatur eſſe, ut prorſus niſi confirmato corpore, nolles navigare, approbavi tuũ conſiliũ. Ep.Fa.l.16.491

Tu me conſiliario, fortaſſe non imperitiſſimo, fideli quidem, & benevolo uſus eſſes. Ep.4.9.

Nemo eſt, qui ſapientius ſuadere poſſit teipſo. Ep.2. 6.

Te adhibe in conſilium, te audiet, tibi obtempera. ibid.

Qui melius dare conſiliũ poſſit quã tu, non facile inveniri poteſt. ib.

Cur ego non aſſum miniſter conſiliorum. ibid.

Quid in eo genere efficere poſſis, tui conſilij eſt: **da wolleſt du mit rhat auff bedacht ſein.** Ep. 3. 2.

Noli te obliviſci Ciceronem eſſe, & eum, qui aliis conſueveris præcipere, & dare conſilium. Ep.4.5.

An qui nos te conſule tuum ſapientiſſimum conſilium ſecutus eſſet, &c. nunc omnia tenentem noſtras ſententias deſideraturum cenſes fuiſſe? Ep. 4.9.

Tuum eſt conſulere temporibus, & incolumitati, & vitæ, & fortunis tuis. ibid.

Tuum

Vnum eſt conſulere temporibus, & incolumitati, & vita, & fortunis tuis. Ibid.

Ego tam miſero tempore, nihil novi conſilii cepiſſem. Epiſtol. 4. 14.

Das mihi iucundas recordationes rerum earum, quas te inprimis autore geſſimus. Ep. 5. 13.

Te mecum quodcunque cepiſſem conſilii, polliceris fore. Epiſt. 5. 19.

Tuum eſt, ut non adhibeas in conſilium cogitationum tuarum, deſperationem. Ep. 6. 1.

Conſilium ſuſcipere. Ep. 6. 22.

Cœpi ſuadere pacem, cuius fueram ſemper autor. Ep. 7. 3.

Eo ipſo die, quo de P. Sexto, in conſilium ire neceſſe erat. Epiſt. 7. 25.

Mittit in conſilium eoſdem illos, qui literam æſtimarant Iudices. Ep. 88.

Neq; mearum rerum, quid conſilii capiam, reperio. Ep. 8. 15.

Obſecro, ne quid gravius de ſalute, & incolumitate tua conſulas. Ep. 8. 17.

Tu tuis rebus conſulas, & aliquando tibi potius, quàm cuius ſis amicus. Ep. 9. 9.

Eſt tamen non alienum à dignitate tuâ, quod ipſi Agamemnoni regi regum fuit honeſtum, habere aliquem in conſiliis capiendis Neſtorem. Ep. 9. 15.

Quod alterâ Epiſtolâ purgas te, non diſſuaſorem mihi emptionis Neapolitanæ fuiſſe. &c. Ep. 9. 15.

In causâ bonorum conſiliorum Lepidū adiuvandum putavi, id eſt *dum conſilia ſalutaria Reipub. apud animum verſaret.* **Nach dem er in guten Anſchlägen vnd Fürnehmen war.** Epiſtol. 10, 15.

Ne à ſenatu conſilium petendum putes, ipſe tibi ſis ſenatus. **Suche den Raht bey dir ſelbſt.** Ep. 10. 16.

Cautius conſilium. Ep. 10. 18.

Semper iudicavi in te & in capiendo conſilio prudentiam ſummam eſſe, & in dando conſilio. Ep. 11. 29.

Cùm initio civilis belli per literas te conſuluiſſem, quid mihi faciendum eſſe cenſeres. Ibid.

Suaſiſti, ut conſulerem dignitati meæ, id eſt, *rationem haberem.* Ibidem.

Exa-

Tu quid egeris tuâ cùm triſti, tùm etiam difficili ad conſiliandum legatione vehementer exſpecto. Hirtius Ciceroni Ep. ad Att. l.15.p.325.8. Sic Horat. l.3. Od.4.

—Hac Quirinus
Martis equis Acheronta fugit
Gratum elocutâ conſiliantibus
Iunone Divis—

Neq; ego tantum fraterno amori dandum arbitror, ut quiſquam de ſalute ſuorum conſulat, communem relinquat. pro Sylla. pagin.47.

Per fortunas tuas Cicero, per liberos, oro, obſecro, ne quid gravius de ſalute, & incolumitate tuá conſulas. Cælius Cicer. libr.8. pagin. 16.2.

Aliter enim mihi de illis, ac de meipſo conſulendum eſt, ad Att. lib. 7. p.132.5.

Conſulere & providere. In Verr.2.p.27.

Non poſſum reprehendere conſilium tuum. Epiſtol. Attic. libr. 1. p. 29.

Omnium meorum conſiliorum & ſermonum particeps eſſe ſoles. Ep Att.l.1.p.35.

Ait ſe de conſilii ſententiâ rem ad ſenatum reieciſſe. Epiſt. Attic. libr.2.p.66.

Niſi intra parietes meos de meâ pernicie conſilia inirentur. Ep. Att. libr.3.p.88.

De re æquo animo deliberanti ita mihi des conſilium velim. Epiſt. Att.l.8.p.238.

Verebamur ut quocunq; conſilium præcepiſſes id nobis perſequendum putaremus. Ep. Att.l.8.p.248.

... conſiliis ineundis mihiq; dandis te diligo. Epiſt. Attic. libr. 12. pag.386.

...onſilium quâdam de re haberem. Epiſtol. Attic. libr. 12. pag. 397.

...uid illi conſilii afferre poſſum. Ep. Att.l.15.p.231.

...ne ulla dubitatione abieci conſilium profectionis. Epiſt. Attic l.16.p.500.

... quod callidius ineant conſilium, Epiſtol. Attic. libr. 15. pag. 471.

...um in eâ re conſilium probo. Academic. Quæſt. libr. 2. pag. ...37.

...ſilii eſſe expertem. de Natur. Deorum. lib. 2. pag. 84.

Qu

Quo ſint omnia benè vivendi rectéq; faciendi conſilia referenda. de Fin.l.1.p.100.

Qui patriæ conſulit, & ille qui illam extinctam cupit: de Finib. lib. 4.p.241.

Conſilia alicuius perſpicere. de Divin. l.2.p.158.

Multum unà eramus, maximè nos quidem, ea exquirentes conſilia, quæ ad pacem, & ad concordiam civium pertinent. de Fato p.273.

Si quis velit conſilium deliberanti dare. 1. Off.p.22.

Geſtum eſt conſilio urbano ſine exercitu. 1.Off.p.31.

Animi conſtantis eſt, præſentis animi 1.Off p.33.

Conſilio fidere. ibid.

In ſecundis rebus maximè eſt utendum conſilio amicorum. 1. Off. p.37.

Præripere hoſtium conſilia. 1. Off.p.43.

Semper in propoſito ſuſceptoq; conſilio permanſit. 1. Off.p. 43.

Ineſt maxima imbecillitas conſilij. 1.Off.p.47.

Conſilio & authoritate niti. 1. Off.p.49.

Et benè rebus ſuis conſulere arbitrantur. Off.l. 2.p.72.

Conſilium ex tempore capere poſſe. 2.Offi.p.77.

Adhibuit ſibi in conſilium quindecim principes. 2. Off.p. 98.

Non videtur huiusmodi debuiſſe deliberationem introducere. 3. Off.p.105.

Communicentq; cum proximis. de Amic.p.209.

Cùm autem conſilium hoc principes cepiſſent. 3.Off p.115.

Conſolandi. Conſolationis. Solatij.

Troſt/ Zuflucht/ Zuſpringen/ Tröſten.

Nihil agit, qui diffidentem verbis ſolatur ſuis. Epid. 1. 2. verſ.9.

Ab guttulá pectus ardens mihi aſperſiſti. Epid. 4. 1. v.27.

Abſenti magna ſolatia dediſtis. Brut. p.523.

Non ſalutis, ſed ſolatij ſpem quærunt. in Verr p.114.

Habere conſolationem. Orat. ante exii.p.366.

Conſolatione utuntur. de Prov.Conſ.p.162.

Luctus huius veſtro ſolatio levari poteſt. Phil.9.p.463.
Etſi genus hoc conſolationis mirum, atq; acerbum eſt. Ep. Fam. li. 4.p.79. Sic enim ibi legendum ex *MS.* docuit *Giſan.* non *miſerum*, ut vulgo, *aut minimum*.
Neque tibi defuiſſem: h. e conſolatione erexiſſem. Ich hette dich ohne troſt nicht gelaſſen ibid.
Vt maximè conſoletur ſpes, &c Ep.1.6.
In multis & variis moleſtiis cogitationibusq; meis, hac una conſolatio occurrebat. Ep. 3.2.
Vt ſim dulcis mihi, id eſt, *habeam conſolationem bona conſcientia, de rebus alienis non temere profuſis*. Ep.3.8.
Eſt omnino vix conſolabilis dolor. Ep.4.3.
Exiſtimo noſtram conſolationem recte adhibitam eſſe. ibid.
Reliqua ſunt in te ipſo, neq; mihi ignota, nec minima ſolatia &c. ibid.
Quod erat unicum ſolatium in malis. Epiſt.4.4.
Qua res non mediocrem conſolationem mihi attulit. ibidem.
Crede mihi cogitatione eâ non mediocriter ſum confirmatus, id eſt, *erectus*. ibid.
Mihi unum manebat illud ſolatium. Ep.4.6.
Nec movere te audeo, nec confirmare, conſolari vero nullo modo. 4.8.
Gratulari magis virtuti debeo, quàm conſolari dolorem tuum. Ep. 4.8.
Aliquam modicam adhibere conſolationem. Ep.5.16.
Illius eximia virtus, ſummusq; in te amor, magna tibi conſolationi debet eſſe. Ep.5.18.
Nullo loco deero, neq; ad conſolandam, neq; ad levandam fortunam tuam. Ibid.
Diſputarem quanto ſolatio tibi conſcientia tui facti eſſe deberet. Epiſt.6.6.
In ſpem venio appropinquare tuum adventum, qui mihi utinam ſolatio ſit. Ep.9.1.
Oblitumne me putas, qua tua fuerat aſſeſſio, oratio, confirmatio animi mei fracti communium miſeriarum metu? Epiſtol. 11. 27.
Vt magis ipſi videantur aliorum conſolatione indigere, Epiſt. Fam.l.4.p.97.

Qua

Quæ res mihi non mediocrem conſolationem attulit, volo tibi commemorare, ſi forte eadem res minuere tibi dolorem poſſit. Ep. Fam l. 4. p. 98.

Ea me ſolatia deficiunt, quæ cæteris. quorum mihi exempla propono, ſimili in fortunâ non defuêre. Ep. Fam. l. 6. p. 100.

Tantum ex iis moleſtiis cepi doloris, ut conſolatione ipſe egerem. Ep. Fam. l. 5. p. 139.

Adhibere modicam conſolationem. ibid.

Quæ tamen aliquid habeant ſolatii. Ep. Att. l. 3. p 87.

Hinc tuo malo affer conſolationes. Ep. Att l. 10.

Omnes tuas conſolationes, unam hanc in rem velim conferas. Ep. Att. l. 12. p 392.

Singula conſolando levare. de Fin. l. 5. p. 288.

Satis tu quidem in conſolatione es lamentatus. Tuſcul. Quæſt. lib. 1. p. 326.

Domeſticis & forenſibus ſolatiis ornamentisq; privatum eſſe. Qu. Tuſc. l. 1. p. 329.

Adverſis caſibus conſolatione ſanari. Quæſt. Tuſc. l. 3. p. 391.

Conſolatione aliquâ uti. Quæſt. Tuſc. l. 3. p. 119.

Cuius luctus nullo ſolatio levari poteſt. in A. 223. a

Sed non ego medicinâ, me ipſe conſolor, & maximè illo ſolatio, quod, &c. Am. 97. a

Nos malo ſolatio, ſed non multo tamen conſolamur, quod ipſius vicem minime dolemus. At. 58. a

In maximo meo dolore hoc ſolatio utor, &c. 179. a.

Sed fruatur ſane hoc ſolatio. de Pro. 2. a

Vos & præſentem me curâ levatis, & abſenti ſolatia magna dediſtis. de Clar. 165. b

Multa mihi dant ſolatia. At. 65. a

Hæc ſunt ſolatia, hæc fomenta ſummorum dolorum. Tuſc. 188. a

Hæc ſtudia rebus adverſis perfugium ac ſolatium præbent. pro Arch. 188. b

Afferre alicui conſolationem. Quæſt. Tuſc. l. 3. p. 402.

Nam quod aiunt pleroſq; conſolationibus nihil levari. Qu. Tuſc. l. 3 p. 407.

Magnam tamen afferret mihi ætas ipſa ſolatium. de Amic. p. 21.

Conſpectûs. Aſpectûs. *Vide* Videndi.

Anſchauwen/ Geſicht/ Vor augen ſtellen / Vor geſicht gehn/kommen/ Anſehen.

Aiunt ſeſe in conſpectum illius metuere accedere. Moſt. 5. 2. verſ.4.

Nam illum prodire pudet in conſpectum tuum. Moſtell. 5. 2. v. 4.

Laus ſita in plurimorum conſpectu. Epiſt.2. 4.

Hoc ſi tibi videtur, ante oculos tibi proponas. Ep.4.5.

Non eſt tuum uno ſenſu oculorum moveri. Ep.4.9.

Si nullum haberes ſenſum, niſi oculorum, prorſus tibi ignoſcerem. Ep.4.10.

Nec minus noſtra ſunt, quæ animo complectimur, quàm quæ oculis intuemur Ep.5.17.

Oculi augent dolorem, qui ea, quæ cæteri audiunt, intueri coguntur. Ep.6.1.

Summa eſt & idem exitus, quem ego tam video animo, quàm ea, quæ oculis cernimus. Ep.6.3.

In omnibus malis acerbius eſt videre, quàm audire. Ep.6.4.

In aſpectum adducere. Plancus Cic.l.10.p.23.4.

Sub aſpectum & tactum cadere. de Vniverſit.p.19.

Carere aſpectu civium in Catil.p.12.

Oculi aſpectum quò volunt facilè contorquent. de Natur. Deor. pag. 113.

In conſpectu conſedimus omnes, Acad l.1. p.21.

In conſpectum ſe dare Verr.7.p.69

E conſpectu evolare. Verr.7.p.70.

Subitò conſilium cepi, ut antequam luceret, exirem, ne qui conſpectus fieret. Att.l.7.p.127.

Frui conſpectu alicuius rei, tranquillo animo, & quieto. pro Sylla. p.19.

Fugere conſpectum aliquorum. de lege Agra.p.21.

Nunc etiam audes in horum conſpectum venire? ad Heren. l.4.p. 104.

Primùm nunc videte, quo vultu nos intueatur. ad Herenn.l.4.p. 126.

Se ipſum videntur in conſpectu meo hîc ponere. de Finib. l. 5. pag. 248.

Conſpirandi: *Vide* Coniurationis.

Conſtantiæ. *Vide etiam* Sententiæ.

Beſtendig/Feſt/Ohnbeweglich.

N*ihilne eſſe proprium cuiquam:* id eſt, *conſtans*, *permanens.* Andr.4.3.

Metuo, ut ſubſtet hoſpes. Ich hab ſorge / er, werde nicht beſtändig bleiben/ er werde ſich laſſen abwendig machen. Andr. 5.4.

Cenſen' poſſe me obfirmare & perpeti, ne redeam interea. Eun.2.1.

Perſtat in ſententiâ. pro Qu. Roſc.p.109.

De verâ, & certâ ſententiâ dimoveri. in Verr.p.154.

Retinenda eſt vobis ſententia, conſtantia, gravitas, & perſeverantia. Phil.7.p.440.

Conſtare in ſententiâ Ep.Fam.l.1.p.26.

Permanere in ſententiâ. Ep.Fam.l.1.p.31.

Nunquam præſtantibus in Rep. gubernandâ viris laudata eſt in unâ ſententiâ permanſio. Ep.Fam.l.2.p.32.

Quare, Cicero mi, perſevera conſtanter nos conſervare. Epiſt. 7.30.

Firmitatem & conſtantiam eandem cognoſces. Ep.9.11.

Sic honores, præmiaq; veſtra ſuſpicio, ut ſine his nihil de meo ſtudio, perſeverantiaq; ſim remiſſurus. Ep.10.9.

Tu contexes extrema cum primis, id eſt, *eodem ſtudio, quod initio declaraſti, rebus iam ſub finem deductis perge.* Ep.10.13.

Vbi conſiſtamus, non habemus, præter Sextum Pompeium, & Baſſum Cœlium, qui mihi dentur firmiores futuri. Ep.l.11.1.

Me de ſtatu meo vultis contumelijs deterrere poſſunt. Ep.11.11.

Vtinam in ſententiâ permanſiſſem. Ep.Fam.l.2.49,

Quid ergo accidit, cur conſilium mutarem? nonne omnia potius, ut in ſententiâ permanerem? Ep.Fam.l.2.p.54.

Huius me conſtantiæ fore puto, ut nunquam pœniteat. Ep.Fam.l. 2.p.54.

Tuenda tibi gravitas, & conſtantia ſerviendum. Ep. Fam. l.5.p. 140.

Ne deſim conſtantiæ tuæ. Ep. Fam. l. 11. p. 341.
Quæ ipſa ex ſeſe habet conſtantiam. Acad. 2. p. 15.
Cuius omnis conſtantia, & firmitas ex his rebus conſtat. Acad. l. 2. p. 23.
Sunt enim admirabili incredibiliq; conſtantiâ. de Nat. Deorum l. 2. p. 66.
Moderatam in omnibus rebus ſervare conſtantiam. Qu. Tuſc. l. 3. p. 383.
Afferat tum conſtantiam, tum etiam dignitatem. 1. Off. p. 28.
Servare conſtantiam. 1. Off. p. 50.

Conſtituendi. *Vide* Animi.
Conſuetudinis. *Vide* Affinitatis. & Moris.
Conſulendi. *Vide* Conſilij.

Conſulis. *Vide etiam* Honoris, Dignitatis, Magiſtratûs.

Burgermeiſter machen.

C*onſulem facere.* cont Rull. p. 102.
Non me extrema tribus ſuffragiorum, ſed primi illi veſtri concurſus, neq; ſinguli voces præconum, ſed unâ voce univerſus populus Conſulem declaravit. cont. Rull. p. 103.
Renunciare aliquem conſulem. pro Mur. p. 218.
Declarare aliquem Conſulem. pro Mur. p. 218.
Vt adoleſcentulus eriperes P. Syllæ Conſulatum de Fin. l. 2. p. 154.
Itaq; ille in ſuam domum Conſulatum primus intulit. 1. Off. p. 55.

Conſultandi. *Vide* Deliberandi.
Conſumendi. *Vide* Abliguriendi.

Contabeſcendi. *Vide* Macici.

Verſchmachten/ Verzehret werden.

*Q*Vodguttatim contabeſcit, quaſi in aquam indideris ſalem.* Merc. 1. 2. v. 52.

Quæ me miſeria, & cura contabeſcit. Vbi tamen MSS. codd. legunt *Contabefacit.* Et forte rectius: ſicut in ſecundâ Editione noſtrâ expreſſimus.

Si quis magiſtrum cepit ad eam rem improbum, ipſum animum ægrotum ad deteriorem partem plerumq; applicat. Andr. 1. 2. v. 22.

Contemnendi. Ludibrij. Aſpernandi. Deſpiciendi. Deridendi. Spernendi Illudendi. Irridendi. *Vide etiam* Calumniæ. Nominum contumelioſorum. *Item*: Homo nauci.

Verachten/ Verhönen / Verſpotten / Narren / Mitt der naſen herumb ziſhen/ Außlachen.

*C*Ertum eſt hominem eludere.* Amph. 1. 1. v. 108.

Id me ſusq; deq; eſſe habiturum putat. Amphitr. 3. 5. verſ. 5. Suſque deque ferre, & ſuſque deque habere, ſignificat *æquo animo eſſe, & quod accidit, non magno pendere, atque interdum negligere, & contemnere.* Agel. lib. 6. c. 9, Lucilius: *Verùm hic ludus, ibi ſusq; deq; omnia fuerunt: Susq; & deq; fuére, omnia ludus iocusq;.* Græcis eſt ἀδιαφορεῖν.

Ille verò minus minusq; impendiò curare. Aulular. Prolog. v. 19.

Tu me haud magis reſpicias gnatus quàm nunquam, ſiem. Aul. 2. 2. v. 54.

Dum pereas, nihil interduo. h. e. ſusq; deq; habeo. Capt 3. 5. v. 36. *Sic* Rud. 2. 7. v. 22. *i. e. floccum non interdare.* Et Trin. 4. 2. v. 152. *Græcè* οὐδὲν διάφορον ποιοῦμαι *Vide Lex Plaut.*

Qui homo timidus erit in rebus dubijs, nauci non erit. Moſtell. 5 1. v. 1.

Iam eſt ante ædes circus, ubi ſunt ludi faciendi mihi. Mil. 4. 2. v. 1.

Nequam

Nequam hominis ego parvi pendo gratiam. Bacch. 3. 6. v. 29.
Cuius ego vel nebula Cyatho ſeptem noctes non emam. Pœn. 1. 2. verſ. 62.
Adire alicui manus. Pœn. 2. 1. v. 11. De hac Phraſi vide Tit. *Fallacia.* & Lex. Plaut.
Vapulet. Perſ. 1. 3. v. 17. *Quem inſigniter à ſe contemni oſtenderent, vapulare iubebant. Græci* οἰμώζειν. Aſin. 2. 4. v. 72. *Malè ſervus loquere?* LE. *Vapula.* Curc. 4. 4. v. 12. Sic in vulgato illo dicto libertæ apud Feſtum. *Salve liberta: Vapula Papiria.*
Dico ut perpetuò pereas. Perſ. 2. 4. v. 10. *Eadem formula cum illâ* Vapula
Sic es tu. ἄλςmera Truc. 2. 2. v. 9. *Vide Lexic. Plaut.* ἄλς, vox contumeliæ.
Qui bona ſua pro ſtercore habet. Truc. 2 7. v. 5. *Græci*, ἐκβλητότερ☉ τοῦ κόπρου. Apul. lib. 1. Flor. *Rem familiarem abiecit, velut onus ſtercoris.* Val. Max. lib. 9. c. 1. de Clodio Æſopi. *Rem familiarem abiecit, velut onus ſtercoris* Lucilius: *Prætor noſter adhuc quàm ſpurco eſt ore, quòd omnes extra caſtra, ut ſtercū foras ejecit ad unum.*
Meum tergum flocci facio. Epid. 3. 2 v. 2.
Cave tu ullam flocci faxis mulierem. Moſt 3. 2. v. 123.
Qui homo timidus erit, rebus dubiis nauci non erit, dicam verbum nauci. Moſt. 5. 1. v. 1.
Quando tu me benemerentem tibi habes deſpicatui. Men. 4. 3. v. 19.
Liberos nos eſſe oportet: nos te nihili pendimus. Pœn. 3. 1. v. 17.
Eſt domi quod edimus, ne nos tam contemtim conteras. Pœn. 3. 1. verſ. 34.
Quis hic eſt, qui Deos tam parvi pendit? Rud. 3. 2. v. 35.
Ego quæ tu loquere, flocci non facio, ſenex. Rud. 3. 5. v. 3.
Minacias ego iſtas flocci non facio tuas. Rud. 3. 5. v. 16.
Flocci facere aliquem. Stich. 2. 1 12.
Aliquem ex pectore exmovere ſuo. Truc. 1. 1. v. 59.
I modò. Trin. 2. 4. v 183. Sic dicebant, ubi faſtidioſè & contemtim aliquem amolirentur. Item. *Abi.* Vide Lexicon Plautinum.
Me vili pendit. Truc. 2 6. v. 58.
Quæ te non flocci facit. Truc. 4. 2. v. 5. 6. 7.
Me quaſi pro derelictâ ſis habiturus. Truc. 4. 4. v. 14.

Parvipendo. Andr. 3.2.v.45.

Iſthuc abs te factum nihili penderem. Eunuch.1.2.v.14.

Contemptus abs te ob hæc facta ſpernor. Eunuch.1.2.v. 95.

Quæ nos noſtramq́ adoleſcentiam habent deſpicatam. Eunuch. 2. 3. v.96.

Tace tu, quem ego eſſe puto infra omnes infimos homines. Eunuch. 3.2.

Abijt: quid mea? poſtremò inter ſe tranſigant ipſi, ut lubet: quando, quæ dico: parvipendent. Hecyr.3.5.

Huius non faciam: id eſt, nihili. Adelph.2.1.

Quot modis contemptus. ſpretus? facta tranſacta omnia: hem repudiatus repetor. And.1 5.

Hic ego illum contempſi præ me: quid homo, inquam, ignaviſſime, &c. Eunuch.1.2.

Quo redibo ore ad eam, quam contempſerim. Phorm 5.7.

Quam is igitur aſpernatur nunc tam inliberaliter. Phorm. 2 3.

Si utrumvis horum, mulier, unquam tibi viſus forem, non ſic ludibrio tuis factis habitus eſſem. Hecyr.4.1.

Vbivis faciliùs paſſus ſim, quàm in hac re me deludier. Andr. 1.2.

Irrides? nihil me fallis: ſed dico tibi, &c ibid.

Si me imparatum in veris nuptiis adortus eſſet, quos mihi ludos redderet? wie würde er den Narren mit mir treiben. Andr. 3.1.

Irrideor. Andr.1.2.

Adeon' videmur vobis eſſe idonei, in quibus ſic illudatis? Andr. 4.5.

Dum ſtudeo obſequi tibi, pænè illuſi vitam filiæ: Ich hette jhr Leben ſchwer verſchertz. Andr.5.1.

Eludet, ubi te victum ſenſerit. Sie wirt deiner ſpotten. Eunuch. 1.1.

At ego infelix neque ridiculus eſſe, neque plagas pati poſſum. Ich kan anderer leut Narr nicht ſeyn Eunuch. 2.2.

Hiſce ego non paro me ut rideant: ſed eis ultrò arrideo. ibid.

Etiam nunc non credis, indignis nos eſſe irriſas modis. Eunuch. 4.4.

Tu me hic etiam, nebulo, ludificabere? ibid.

Nebulonem hunc certum eſt ludere. Eunuch.2.2.

Monſtrum

Monſtrum, etiam ultrò deriſum ádvenit. Eunuch.5.2.
Vt ne impunè in nos illuſeris. Eunuch.5.4.
Mihi ſolæ ridiculo fuit, quæ, quid timeret, ſcibam. Eunuch.5.7.
Perij: defeſſa iam ſum miſera te ridendo. ibid.
Nunquam adepol hominem ſtultiorem, vidi, nec videbo. ah, non pote ſatis narrari. quos ludos præbueris intus: at etiam primò callidum, & diſertum credidi hominem : ſcilic. *te.* ibidem.
Itan' lepidum tibi viſum eſt, ſcelus, nos irridere? nimium. ibidem.
Hunc comedendum, & deridendum vobis præbeo. Eunuch.5.9.
Ludis fortaſſe me. Heaut.4.5.
Qui ſibi me pro ridiculo ac delectamento putat. Heaut.5.1.
Satin' ſuperbè illuditis me? Phorm.5.7.
Vt ludos facit! ibid.
Quid vos, malùm, me ſic ludificamini? ibid.
Eam ludibrio haberi non honeſtum eſt mihi. Hecyr.1.2.
Non ſic ludibrio tuis factis habitus eſſem Hecyr.4.1.
Qui illum flocci fecerim. Eunuch.2.3.v.11.
Me omnino lapidem, haud hominem putas. Hecyr.2.v.15.
Si eos in contemptionem adducemus. ad Heren.l.1.p.7.
Moleſtus mihi fuit, quod ius noſtrum civile pervellit. de Orat.l.1. p.345.
Funditus aliquid repudiare. Orat.ad Brut.p.629.
Gratia potentiaq́; eius negligitur. pro S. Roſc.p.57.
Nemo illum aditu, nemo congreſſione, nemo ſermone, nemo convivio dignum iudicabat: omnes aſpernabantur, omnes abhorrebant, omnes ut aliquam immanem, & pernicioſam beſtiam, peſtemq́; fugiebant. pro A.Cl. p.20.
Si in eo genere ſtudium meum non aſpernabere. Ep.2.1.
Leves eiuſmodi homines à me deſpiciuntur. Ep. 5.3.
Non puto repudiabis in honore, quem in periculo recepiſti. Epiſt. 5. 9.
Te præclarè res humanas contemnentem cognovi. Ep. 5.13.
Sedebamus in puppi, clavumq́; tenebamus: nunc autem vix eſt in ſentinâ locus. Ep. 9.15.
Ventidij Mulionis caſtra deſpicio. Ep.10.18.
Ne in extremis eſſem, id eſt, *omnium contemtum, & ludibria incurrerem.* Ep.10.31.

Plane iam, Brute, frigeo, &c. Epiſt. 1. 14.

Perſeverantia in contemtione optimi cuiusq; , ferenda mihi non fuit. Ep. 11. 14.

Si non ieiunum hoc, neſcio quid, quod ego geſſi, & contemnendum videbitur. Ep. 15. 4.

Rempublicam flocci non facere. Ep. Att. l. 4. p. 75.

Quem hominem, ut grandi macie torridum contemptum, abiectum videamus. contra Rull. p. 140.

Si quis deſpicatui ducitur pro L. Flac. p. 290.

Homo teterrimus, crudeliſſimus, fallaciſſimus, omnium ſcelerum libidinumq; maculis notatiſſimus. pro Dom. p. 409.

Alienare aliquem ab aliquo. pro Dom. p. 410.

Homo omnium ſcelerum flagitiorumq; documentum. pro D. p 451.

Equitum Romanorum preces aſpernari. Sest. 16.

Quæ eximia pleriſq; & præclara videntur parva ducere, eaq; ratione ſtabili firmaq; contemnere, fortis animi magniq; ducendum eſt. 1. Off. p. 18.

Gloriam contemnunt, & pro nihilo ducunt. 1. Offi. p. 19.

Severiſſimè contemnunt. ibid. p. 30.

Divitiæ nec magnum bonum, & præ rectis honeſtisq; contemnendum. de Fin. 122. b

Hominem præ ſe neminem putare. pro S. R. 41 b

Præ ſe neminem ducere hominem. ad Her. 10. b

Præ ſe alios pro nihilo ducere. in V 116. b

Hegeſias verò illos Atticos præ ſe penè agreſtes putat. de Cl. 19 . b

Illa nihil fuerunt præ his de victoriâ gratulationibus. Att. 1 8. a

Omnia pericula præ ſalute ſuâ levia duxerunt. in Ver. 140. a

At contra nobis non tu quidem vacuus moleſtiis, ſed præ nobis beatus videris. Ep. 48. b

Alicuius miſeri fortunis aut alicuius dignitati illudere. pro S. R. 27. a

Hic illudit auctoritati veſtræ. pro Do. 234. a

Romam præ ſuâ Capuâ irridebunt, atq; contemnent. con. Rul. 85. b

Deriſus & contemtus eijcitur. ad Heren. l. 4 p. 125.

Pedibus ſupplex reijciebatur. pro Seſt. p. 8

Impiè neceſſitudinis nomen repudiaretis. Deiot. p. 317.

Contemnunt, & pro nihilo ducunt. Off 1. p 13.

Multi divitias deſpiciunt. de Amic. p. 114.

Deſpicientia adhibenda eſt rerum humanarum. Off. 1. p. 30.

Neminem ut violem commodi mei cauſâ. Off. l. 3. p. 111.

Sperni

Sperni ab iis veteres amicitias. de Amic. p.204.
Spernat voluptates. Paradox.5.p.233.

Contemplandi, *Vide* Videndi.

Contendendi. Contentionis. *Vide etiam* Altercandi.

Streitten.

D*ies magnâ ex parte conſumptus eſt adhortatione Lentuli*&c. Ep.1.2.
Quæ mihi videbatur contentionem &c. cum illis viris nolle fieri Ep 1.9.
Non iudicio, neque diſceptatione, ſed vi, atq; impreſſione evertere. Ep. 5. 2.
Rationem haberi abſentis, non tam pugnavi, ut liceret. &c. Ep.66.
Dirupi penè me in iudicio, &c. id eſt, *acri, & vehementi contentione, in defendendo Vatinio, defatigatus ſum.* Ep.7.1.
Primùm illas rabioſulas fatuus dediſti, id eſt, *ſtomachabundas, & querulas, te ſcilicet non eſſe iſtic libenter.* Ep.7.16.
In unam cauſſam omnis contentio coniecta eſt. Ep.8.12.
Non eſt pugnax in vitiis. Ep.8.14.
Academia noſtra cum eo magna rixa eſt. Ep.9.22.
Perpetua de me iurgia, cum obtrectatoribus propter me notiſſima mihi ſunt. Ep.10.11.
Iam præter litigatores nemo ad meas literas? Sic præſcripſimus iis, ut omnibus rebus quæ in aliquam controverſiam vocarentur, te arbitro uterentur. Jn allen Sachen/ ſo da ſtreitig werden. Ep 13.27.
Peto à te, ut in eâ controverſiâ, quam habet de fundo cum quodam colophonio, &c. ei commodes. Ep.13.70.

Contendendi. Adſpirandi.

Nachſtreben/ Nachſtehen/ Begeren.

NEmo ad alienam cauſſam invitis iis, quorum negotium eſt, accedere aut aſpirare debet. in Ver. 57. b

Quid enim quiſquam ad meam pecuniam, me invito, aſpirat? in Ver. 105. a

Cùm tu non modò ad eum Ciceronem, &c. nunquam aſpiraſti: ſed omnibus conſiliis, quæ ad me opprimendum parabantur, interfuiſti. in P. 81 a

Magno ſe prædicat auxilio fuiſſe, quia paululum in rebus difficilimis aſpiravit ad Her. 34. b

Hæc in eculeum coniiciuntur, quo non aſpirat vita beata. Tuſc. 320 b

Occupavi, inquit, te fortuna, atque cepi, omneſque aditus tuos interclusi, ut ad me aſpirare non poſſes. Tuſc. 233. b.

Subin video tibi, ultro te etiam accerſitum ab eo, ad quem ceteri non propter eius ſuperbiam, ſed propter occupationem, aſpirare non poſſunt. Epiſt. 100. a

Quando iſte, niſi Februario menſe, aſpirabit in curiam? in Ver. 124. b

Ex bellicâ laude aſpirare ad Africanum nemo poteſt. de Cl. 172. a

Quis tum dicit in campum aſpiraſſe Syllam? pro Syl. 177. a

Sed hæc ad eam laudem, quam quærimus, aſpirare non poſſunt. Or. 209. b

Dixi Romæ domum fuiſſe, quò iſte ne aſpiravit quidem. pro Qu. 17. a

Si mihi ante occurratur, ne non modò intrare, verùm etiam aſpicere, aut aſpirare poſſim. pro Cæc. 292. b

---

Contentum eſſe. *Vide* Acquieſcendi.
Continentiæ. *Vide* Temperantiæ.
Contingit. *Vide* Accidit.
Contractûs. *Vide* Emendi. *Et* Syngraphæ.
Contrarietatis. *Vide* Adverſandi.
Controverſiæ. *Vide* Altercandi.

Contume-

Contumeliæ. *Vide* Calumniandi.

Conturbandi, Confundendi. Perturbandi.

Verwerffen / Untereinander werffen / Untereinander ſchütteln / Verhudeln / Verſtürtzen / Umbſtoſſen / Umbreiſſen.

ME *ex hoc æquitatis campo ad iſtas verborum anguſtias, & ad omnes literarum angulos revocas*. pro Cæc. p. 619.

Me conturbatum tenuit prior epiſtola tua. Att. l. 15. pag. 477.

Quæ conturbant animum utilitatis ſpecie. 3. Off. p. 115.

Simia & ſortes ipſas, & cetera, quæ erant ad ſortem parata, diſturbavit, & aliud aliò diſſipavit. de D. 96.

Domum aliquam operis diſturbare. Or. 3. 155. a

Diſturbata porticus Catuli, quæ reficiebatur, & ad tectum iam penè pervenerat. Att. 55. b. pro Dom. 234. a

Diſturbari tecta, diripi fortunas. pro Dom. 232. b

Quibus ſpectantibus domus mea diſturbaretur, diriperetur. pro Dom. 236. a

Pontes diſturbat, ciſtas deiicit. ad Heren. 4. b

Ignis quocunque invaſit, cuncta diſturbat, & diſſipat. de Nat. 33. b

Qui fidem lædit, quantum in ipſo eſt, diſturbat vitæ ſocietatem. pro S. R. 37. a

Si hoc diſſuadere eſt, ac non diſturbare, atq; pervertere. contra Rul. 86. b

Vi & armis diſturbare iudicia. pro Syl. 180. b

Cùm quidam agrariam curationem ligurirent, diſturbavi rem, totamq; integram vobis reſervavi. B. 178. a

Ariſtoteles multa turbat, à magiſtro Platone diſſentiens. de N. 8. b

Et ſimul ne quid ille turbet, vide. Qu. Fr. 322. a

Omnia infima ſummis paria fecit, turbavit, miſcuit. de Leg. 188. a

At id ne feræ quidem faciunt, ut ita ruant atq; turbentur, ut carũ motus, atq; impetus, quò pertineãt, non intelligamus. de Fin. 56. a

Mare quod ſuâ naturâ tranquillum eſt, ventorum vi agitatur, atque turbatur. pro Clu. 56. a

Miſcere & turbare omnia. de Ar. 254. a

Adti

Ad te ne hæc quidem ſcribo, quæ palam in Repub. turbantur. Qu. Fr. 328. a

Nonmodò illa, quæ erant ætatis, ordinis, quæſtuſq́; permiſcuit, ſed etiam de his duobus generibus civium novorum veterumq́; delectum ordinemq́; turbavit. in Verr. 133. 6

Si in Hiſpaniâ turbatum eſſet. pro Syl 178. a

Non diſcerptis ſententiis, non præpoſteris temporibus, non confuſis perſonis, non perturbato ordine. de Or. 147. a

Ita perturbatis ſacris, contaminatis gentibus, factus es filius, &c pro Dom. 220. a

Id ita perturbatum, itaq́; permutatum eſt. de Ar. 254. a

Vt perturbem ætatum ordinem. de Cla. 185. a. Sic.

Quicquid peccatur, perturbatione peccatur rationis atq́; ordinis. Parad. 120. a

Omnis perturbatio & rerum motus cernitur. Off 19. a

Perturbatio vitæ ſequitur, & magna confuſio. de N. 1. b

Conventionis. Pacti. Fœderis. *Vide etiam* Pacis. & Conjurandi.

Vertrag/ Pact/ Vergleichung/ Vereinigung/ Anlegen/ Verbündnuß.

SCio rem de compacto geri. Capt. 3. 1. v. 24.

Omnes de compacto agunt. Capt. 3. 1. v 29.

Mihi eius facias conveniendi copiam. Capt. 3. 5. v. 40.

Converſationis. Convictûs. *Vide etiam ſupra* Amicitiæ. & Colloquii.

Vmbgehen mit einem / Freundſchafft halten/ Beſprechen.

CVm Pompeio complures dies nullis in aliis, niſi de Repub. ſermonibus, verſatus ſum. Ep. 2. 7.

Vtinam, Servi, ſalvis rebus colloqui potuiſſemus inter nos. Epiſt. 4. 5.

Coniun-

Coniunctio conſuetudinis ſermonumq; noſtrorum. Epiſt. 4.6.
Tecum vivere poſſe equidem maximè vellem. Ep. 5.15.
Ad convictum noſtrum redeas. Ep. 5.14.
Vt ante commentemur inter nos. Ep. 46.
Marcellum collegam noſtrum conveni, eumq; diem ibi conſumſi, ut cum eo eſſem. Ep. 4.12.
Sic cum eo de Republicâ diſputavi, id eſt, *contuli, contendi.* Ep. 5.2.
Non dubitò, quin magnæ tibi levationi ſit ſolitus eſſe quotidianus congreſſus, & ſermo familiariſſimi hominis. Ep. 6.4.
Scribis te mecum eſſe victurum. Ep 6.17.
Sic habeto &c. qui temporibus valuerunt, coniunctiores tecum eſſe quàm me. Ibid.
Vtinam liceat nos aliquãdo inter nos conferre ſolicitudines noſtras. Ep. 6.21.
Vna mehercule noſtra vel ſevera vel iocoſa congreſſio pluris erit. Ep. 7.10.
Vna mehercule collocatio noſtra pluris erit. &c. ibid.
Quo cum mihi eſt magnus uſus. Ep. 77.33.
Vivam tecum multum, & cum communibus noſtris authoribus. Ep. 7.34.
Ignoſcunt mihi, & revocant in conſuetudinem priſtinam. Ep. 9.1.
Moneo te, quod pertinere ad bene vivendum arbitror: ut cum viris bonis, iucundis, amantibus tui, vivas. Ep. 9.24
Communitas vitæ, atq; victûs. Ibid.
Græci συμπόσια, aut σύνδειπνα; nos convivia, quod tum maximè ſimul vivitur, &c. Ibid.
Suaviſſimum συμβιωτὴν noſtrum præſtabo integellum. Epiſt. 9.10.
Domi meæ, cum Diodoro Stoico homine, meo iudicio, eruditiſſimo, multum à puero fuit. Ep. 13.17.
Humanitate eius, & probitate in conſuetudine quotidianâ magnopere delector. Ep. 13.34.
Mihi cum eo quotidiana conſuetudo ſumma intercedit. Ep. 13.46.

Convincendi *Vide* Refutandi.
Convitiandi. *Vide* Calumniæ.

Convi-

Conviviorum. *Vide* Bibendi.
Convocandi. *Vide* Vocandi.

Copiæ. Facultatis. Loci. Poteſtatis.

Gewalt/ Macht/ Gelegenheit.

QVoties mihi certorum hominum poteſtas erit. Ep. 1.7.
Si res facultatem habitura videatur. Ibidem.
Quocunq; tempore mihi poteſtas præſentis tui fuerit. Epiſt. 1.9.
Quam tibi ſcribis à Bibulo fieri poteſtatem. Ep. 2.16.
Cumprimum navigandi nobis facultas data erit, eâ utemur. Ep. 3. 3.
Quam facultatem ſi quis caſus eripuerit. Ep. 3. 5.
Iniquis, ſecus exiſtimandi videris nonnihil loci dediſſe. Ep. 3. 6.
Penes quem eſt ſumma poteſtas. Ep. 4. 7.
Ius adeundi non habemus, id eſt, *poteſtatem.* Ibid.
Non modò agendi rationem nullam habeo, ſed ne cogitandi quidem, id eſt, *locum ſeu facultatem.* Ep. 4. 13.
Me abeuntem magiſtratum, concionis habendæ poteſtate privavit. Ep. 5. 2.
Vt primum poteſtas data eſt, augendæ dignitatis tuæ. Ep. 10.13.
Exiſtimo te habere magnam facultatem Cereliæ commendandæ. Ep. 13.73.

Copiæ. *Vide etiam* Abundantiæ. Opum.

Reichthumb/ Vberfluß/ Völlig.

CVmulatè ſatisfacere. Ep. 1. 5.
Facis abundantiâ amoris. Ep. 1. 9.
Varietate temporum interruptum officiũ cumulatè reddidi. Ep. 1. 8.
Cùm tuis omnibus ornamentis redundares. Ep. 3. 10.
Ego ipſe, quem tu per iocum divitias orationis habere dicis, &c. Ep. 4. 4.
Pro eâ copiâ, quæ Athenis erat. Ep. 4. 12.
Hæc ad te pluribus verbis ſcripſi; quia ſoleo non otii abundantiâ, ſed amoris erga te. Ep. 7. 1.

Malem

Mallem auro, argento, ære eſſent, id eſt, *mallem abundare eos auro, &c.* Locatio ſimilis illi: *Eſſe ſolvendo.* Ep. 7. 13.

Balbus mihi confirmavit, te divitem futurum: id utrum Romano *more locutus ſit, benè nummatum &c. poſtea videro.* Ep. 7. 16.

Segulium negligamus, qui res novas quærit: non quod veterem comederit, ſed hinc ipſam recentem devoravit, à quo vocatio eſt. Ep. 11. 21.

Coquendi. Ciborum. *Vide etiam* Condiendi. Conviviorum.

Kochen/ Speiſen.

E*Go ita convivis cœnam conditam dabo hodie, atque ita ſuavitate condiam, ut quisq; quidq; conditum guſtaverit, ipſos ſibi faciam, ut digitos prærodant ſuos.* Pſeud. 3, 2. v. 91. *& ſeqq.* Cum ſuavitatem alicuius cibi, aut aviditatem eorum, quibus appoſitum iri deberet, Græci oſtendere volebant, ὑπερβολικῶς *de illis dicebant,* κατεσθίειν δακτύλους. Germani: **Die finger darnach lecken.** Vide P. Victor. Var. lib. 3. c. 24. Et Lipſ. Antiq. L. lib. 4. cap. 10.

Iam ego hæc madebunt faxo. Men. 2. 2. v. 51.

Ego hæc apponam ad Vulcani violentiam. Ibid. v. 55.

Cordis.

Hertz.

A*Cerbum cor contundere, & comprimere.* Qu. Tuſc. l. 4. p. 446.

Corrigendi. *Vide* Caſtigandi.

Corrumpendi. Labefactandi. Depravandi. Annihilandi.

Verderben

Verderben / Zerſtören / Vernichtigen / Zu Schanden machen.

CVr tu perdis nobis adoleſcentiam? Adelph. 1 .v 36.

Leno ſum, fateor, pernicies communis adoleſcentium, periurus, peſtis. Adelph. 2.1.v.35.

Nihil eſt Antipho, quin male narrando poſſit depravarier, tu id quod boni eſt, excerpis. Phor 4.4.v.17.

Qui ſtultum adoleſcentem nobilitas flagitiis: (ipſum *ſcil.* ſeducendo, & corrumpendo) Eun. 5.7.

Scit ſibi nobilitatem ex eo, & rem natam, & gloriam eſſe. Hecyr. 5. 2.

Piſces ne mihi corrumpantur, cautio eſt. Adelph. 3 4.

Tu illum corrumpi ſinis. Adelph .2.

Eccum adeſt communis correptela noſtrûm liberûm. Adelph. 5.3.

Aliquem ad nequitiam abducere. Adelph. 1.1.

Tum ſi quis magiſtrum cepit ad eã rem improbum, ipſum animum ægrotum ad deteriorem partem plerumq; applicat. Andr. 1.2.

Vereor ne me abſente mulier hic corrupta ſit. id eſt, *ſtuprum paſſa.* Heaut. 2.1.

Iiſdem machinis ſperant me poſſe labefactari, quibus antea ſtantem perculerunt. pro Dom. 228.

Ruere illa non poſſunt, ut hæc non eodem labefactata motu concidant. pro Pom. 7.b

Quæ cogitatio erat aliquantum labefactata, atq; convulſa. Ep. 69.b

Perfringere atq; labefactare conſpirationem bonorum. in C. 123.b

Labefactare ac reſcindere ab aliis conſtituta. cont. Rul. 88 a

Hoc adoleſcentis præſidium, equidem adhuc ſatis firmum eſſe confido, ſed ita multi labefactant, ut ne moveatur int. r lum, extimeſcam. Brut. 276.b

Itaq; Milonis conſulatus, qui vivo Clodio labefactari non poterat, mortuo deniq; tentari cœptus eſt. pro Mil. 98.a

Spe, promiſſis inducere aliquem. pro Sext. Roſc. p. 63.

Pretio aliquem delinire. in Verr. p. 378.

Corrumpere iudicium pecuniâ pro Cluent p. 6.

Iudicium pecuniâ tentare. pro Cluent. p. 6.

Iudicium pecuniâ corrumpere. pro Cluent. p. 17.

Pecuniam grandem ad corrumpendum iudicium dare. pro Cluent. p. 30.

Tu pecu-

Tu pecuniâ captus es. Philip. 1. p. 335.
Qui largitionibus corruptus eſt. Sall. in Cic. p. 547.
Quos pecuniâ corrupiſſes. 2. Off. p. 85.
Moribus ſe deduci vult pro Cæcin. p. 623.

Credendi. Concredendi. Fidei. Creditorum. Credulitatis. Fiduciæ.

Vertrauwen / Traw vnnd glauben / Glauben zuſtellen / Zutrauwen / Vertröſten / Angeloben.

N*Am iniurato ſcio plus crederet mihi, quàm iurato tibi*. Amphit. 1. 1 v. 281.
Tuæ fidei credo. Amph. 1. 1. v. 235.
Facis ut tuis apud te ſit nulla fides. Amph. 2. 1. v. 5.
Nunquam ædepol mihi divini quicquam creduis poſt hunc diem. Amph. 2. 2. v. 40.
Semper oculatæ manus noſtræ ſunt, credunt quod vident. Aſin. 1. 3. v. 50. Elegans Proverbium. *Sic* Trucul. 5. 1. v. 22. *Manus vetat priusquam penes ſe habeat, quicquam credere*. Simile eſt illud Propertij lib. 1. Eleg. 9. *Cui non ante patet, donec manus attigit offa*. Ubi vide notas Scaligeri. *Inter os & offam*.
Si ſciat noſter ſenex, fidem non eſſe huic habitam, ſuccenſeat, cui omnium rerum ipſius ſemper credit. Aſin. 2. 4. v. 54.
Argentarijs malè credi qui ajunt, nugas prædicant. Curc. 1. 3. v. 1. 3. Pſeud. 4. 7. v. 107. *Malè credere*, eſt alicui non tutò credere.
Neq; divini, neq; humani mi quicquam accreduas. Aſin. 5. 2. verſ. 4.
Auus huius obſecrans concredidit auri theſaurum. Aul. Prol. verſ. 6.
Tuæ fidei concredidi aurum. Aul. 4. 2. v. 9.
Noſtra ætas non multum fidei gerit. Aul. ſc. Feram velis. v. 63.
Nec quenquam fideliorem, nec cui plus credas, mittere ad eum potes. Capt. 3. v. 96.
Fac fidelis ſis fideli, cave fidem fluxam geras. Capt. 2. 3. v. 79.

Reperta eſt fides firma. Capt.5.1.v.6.

Quoniam tecum ſervavi fidem. Capt.5.1.v.11.

Alicunde ab aliquibus aliqua tibi ſpes eſt, mecum fortunam fore. Epid.3.1.v.11.

Ne quid tibi hinc in ſpem referas. Epid. 3.2.v.3.

Haud accuſo fidem tuam Epid.4.1. v.22.h.e. *non accuſo te, quod fidem minimè praſtes.* Sic.Cic.lib.2. Ep.Fam. 1. *Accuſare officium alicuius.* Ubi vide Commentar. Manutij.

Nam mihi divini numquam quicquam creduat. Bacch. 3.4. verſ.6. vide etiam ſupra ex Plauto.

Mei tergi facio hoc, non tui fiduciâ. Moſt.1.1.v.36.

Satis accipere ab aliquo, eſt, *credere alicui ſine ſponſoribus.* Moſt. 1 3.v.97. Stich.4.1.v.4. Vide Lexic. Plaut.

Stultè feci, cùm marſupium Meſſenioni cum argento credidi. Men. 5.1.v.1.

Fidem male ſervare. Trin. 4.3.v.41. & *Abrogare.* ibid.

Fidem & rem perdere. Curc.4.2.v.18.

Fidei non melius creditur. Pœn.4.2.v.68.

Facere ſe fidelem alicui. Mil.2.4.v.55.

Dare fidem firmatam. Mil. 2.5.v.43.

Cùm apud te parùm ſtet fides. Pſeud.1.5.v.62.

Tu inventus verò, meam qui furcilles fidem. Pſeud. 2. 2. verſ. 36.

Neu fidem ei haberem. Pſeud.3.2.v.109.

Si fidem modò das mihi, te non fore infidum. Rud.4.3.v.14.

Mea conſilia ſumma credidi. Truc.1.2.v.34.

Nunquam quisquam poſthac duarum rerum creduit, ni iſta ego veſtra hero majori facta denarravero. **Es ſoll mir niemandt weder ja noch nein glauben/ wo ich nicht.** &c. Truc. 2. 2. v.52.

Dat fidem, uxorem ſibi fore hanc. And. Arg.v.3.

Servare fidem. Andr.1.5.v.45

Bona noſtra hac tibi committo, & tua mando fidei, hanc mihi in manum dat. And.1.5.v.62.

Nulla ne in re eſſe homini cuiquam fidem? Andr.2.5.v.14.

Propemodum habeo iam fidem tibi. And.3.4.v.7.

Haud accuſo fidem: novin' ego te? Andr.4.1.v.12.

Solviſti fidem: **du haſt glauben gehalten.** And.4.1.v.19.

Mea conſilia ut tibi credam omnia. Eunuch.1.2.v.48.

Si

Si fidem habeat. Eunuch.1. 2.v.64.
For an hic mihi habeat fidem parvam. Eunuch.1.1.v.121.
Crede hoc meæ fidei. Glaub mir das. Eunuch.5.2.v.59.
Servon' fortunas meas me commiſiſſe futili? Andr.3.5.
Ovem lupo commiſiſti. Eunuch.5.1.
Ego me tuæ commendo & committo fidei. Eunuch.5.2.
Thais patri ſe commendavit, in clientelam & fidem nobis dedit ſe. Eunuch.5.9.
Qui ſtudium ſuum & ſe in voſtram commiſit fidem. Hecyr. Prolog.
Nunquam dices tam commodè, ut tergum meum tuam in fidem committam. Hecyr.1.2.
Tutè ſcis, poſt illa quàm intumum habeam te, & mea conſilia ut tibi credam omnia. Eunuch.1.2.
Quæ mihi ſuum animum atq; omnem vitam credidit. And.1.5.
Rex credere mihi omnem exercitum, conſilia. Eunuch.3.1.
Ne illis animum inducas credere. Andr.5.1.
Vin' tibi me iſtuc, etſi incredibile eſt, credere? credo. Heautont. 4.1.
Immò etiam dabo, quò magis credas. Phormio.5.6.
Aliquid credito eſſe cauſſæ. ibid.
Credo: neque adeò arbitrari patris eſt aliter. Heaut.4.1.
Atq; iſtuc ipſum nihil pericli eſt, me vide: glaub mir. And.2.2.
Fabulæ: mihi quidem non herclè fit veriſimile. Andr.1.3.
Hoccinie credibile eſt, aut memorabile? Andr.4.1.
Itáne mihi parvam fidem eſſe apud te? Vin' ſatis quæſitum mihi iſtuc eſſe? Meynſtu/ich ſolls ſo ſchlecht glauben? Phorm. 5 3.
Quæ dicis, omnia eſſe ut dicis, animum induco. Hecyr.2.2.
Cuius tu fidem in pecuniâ perſpexeris, verére ei verba credere. Phorm.1.2.
Non mihi credis? ſin fidem do. Phorm.3.2.
Namq; eo pacto maximè apud te meo erit ingenio fides: du wirſt mir glauben Hecyr.3.5.
Seni noſtro fidei nihil habeo. Heaut.5.2.v.49.
Vitam tutandam dediſſe aliis tuam. Phorm.3.1.
Nam olim ſoli credidi, eâ me abſtinuiſſe, &c. Ich hab jhm das allein vertrawet. Hecyr.3. 3.
Quod ego nunquam credidi fore, ut ille hac vivâ poſſet animum inducere, uxorem habere. Hecyr.1.2.

Nullàne in re eſſe homini cuiquam fidem? Andr. 2.5.
Pamphilus firmavit fidem: hat verſprochen Trew und Glauben zuhalten. Andr. 3.1.
Lege hac tibi meam adſtringo fidem. Eunuch. 1.2.
Si fidem habeat, ſe iri præpoſitum tibi apud me: wann er trawen dörffte ibid.
Forſitan hic mihi parvam habet fidem. ibid.
Mihi fides apud hunc eſt, nihil me iſtius facturum. Heautont. 3.3.
Ego ſum ut uſquam fuit fide quiſquam optumâ. Adelph. 2.1.
Ne quid propter tuam fidem decepta pateretur mali: id eſt, *quòd tibi fidem habuit.* Phorm. 3.1.
Fidem cum aliquo mutare: Einem nicht glauben halten: ibidem.
Quanta quanta hæc mea paupertas eſt, tamen adhuc curavi unum hoc quidem, ut mi eſſet fides. Phorm. 5.7.
Qui ſtudium ſuum, & ſe in voſtram commiſit fidem. Hecyr. Prolog.
Nunquam dices tam commodè, ut tergum meum tuam in fidem committam. Hecyr. 1.2.
Namq; eo pacto maximè apud te meo erit ingenio fides: Du wirſt mir glauben zuſtellen. Hecyr. 3.5.
Ei rei firmaſti fidem: Du haſt es bezeuget. Hecyr. 4.2.
Fidelem haud fermè mulieri invenias virum. Andr. 3.1.
Quàm paucos reperias meretricibus fideleis evenire amatores? Hecyr. 1.1.
Parùm ſucceſſit, quod ago; at facio ſedulò. Ich meyns trewlich. Andr 4.1.
Adeon' me ignavum putas? adeon' porró ingratum, aut inhumanum, aut ferum, ut neq; me conſuetudo, neq; amor, neque pudor commoveat, neq; commoneat, ut ſervem fidem? Andr. 1.5.
Hanc fidem ſibi, me obſecravit, qui ſe ſciret non deſerturum, ut darem. Andr. 2.
Davum optimè video, cuius conſilio fretus ſum. Andr. 1.1.
Hem quo fretus. ibid. 3.3.
Vobis fretus. Ich hab mich ewer getröſtet. Eun. 5.9.
Scin' quam fretus. ibid.
Amicum ingenio fretum. Heaut. Prol.
Malitiâ fretus ſuâ. Phorm. 2.1.

Do

Do fidem ita futurum. Eun. 5.9 v.30.

In quo noſtra ſpes opesq́ omnes erant ſita. Adelph. 3. 2. verſ. 32.

Fidem dare alicui. Hecyr. 1.2.v.37.

Hac lege tibi meam aſtringo fidem Eun. 1. 2.

Et quod dixi dotis, firmas. Heaut. 5.5.

Cum illo ut mutet fidem: den kauff wider auffſage. Phorm. 3.2. & Plaut. Mil. 4.1.v.36. Vide Lex. Plaut. litt. F.

Itane parvam mihi fidem eſſe apud te. Phormion. 5. 3. verſu 27.

Mihi eſt fides Phorm. 5.8. v.11.

Si oratio adverſariorum authoribus fidem fecerit. ad Herenn. l. 1. pag. 8.

Quæ res fidem abrogat orationi. ad Heren. l. 1. p. 12.

Neq́ tamen ei rumori nos fidem habere dicemus. ad Herenn. lib. 2. p. 17.

Argumentando famæ fidem poterimus abrogare. ad Heren. lib. 2. pag. 27.

Implorare fidem alicuius Brut. 45.

Funditus fidem ad veritatem tollit. Orat. ad Brut. p. 687.

Rei dubiæ fidem facere. in Top. p. 701.

Si tutor fidem præſtare debet. in Top. p. 709.

Fidem ſanctiſſimi viri deſerere homo pius non poteſt. Philipp. 13. p. 52.

Si tibi deliberatum eſt, quibus abroges fidem iuriſiurandi. pro Q. Rab. 52. a

Æqualiter omnibus abrogatur fides. Acad. 10. a

Quæ motu animorum concilient in dicendo fidem. de Prov. pag. 741.

Fidem ſuam interponere, ſi opus erit. pro Sext. Roſc. pag. 76.

Omnem rationem ſalutis in pecuniâ ponere. in Verrem. pag. 139.

Suam rei interponere authoritatem. in Verr. p. 361.

Eſt honeſtius, quòd eorum hominum fidei tabulæ publicæ, periculaq́ magiſtratuum committuntur. in Verrem pag. 391.

Oppida populi Romani nomen fide attingunt. in Verrem pag. 522.

Fidem ſuam populo promptam expoſitamq́ præbuerit. pro Cæcin. p. 617.

Fides concidit. pro L. Man. p. 634.

Fidem pretio labefactare. pro A. Cluent. p. 87.

Fidem de foro, dignitatem de Republ. ſuſtuliſtis. contr. Rullum pag. 99.

Facere fidem. contr. Rull. p. 110.

In fide ſtare. pro C. Rab. p. 163.

Fides nuper deficere cepit. in L. Catil. p. 183.

Fidem facere. in L. Cat. p. 193.

Fidem derogare. pro L. Flacc. p. 266.

C. Marius dedit fidem; ſed in fide non ſtetit. pro R. 96. b

Si in eo, quod oſtenderat, non ſtat, mihi placet, ea, quæ male empta ſunt, reddi. Att. 24 b

Fidem ſuam liberare. pro L. Flac. p. 283.

Alicui fidem habere. pro L. Flac. p. 288.

Reverâ non plus aurum tibi, quàm monedulæ committebant. pro L. Flac. p. 295.

Omnem alicuius rei fidem reſignare. pro Archia poet. pag. 348.

In fide manere. pro Dom. p. 427.

Quorum fide reſpub. niti debuit. pro Seſt. p. 15.

Mummij fides, virtusq́ in meâ causâ nunquam contremuit. pro Seſt. p. 34.

Noluerunt religione videri potius, quàm veritate fidem eſſe conſtrictam. Corn p. 129.

Magna in rege extitit fides. Rabir p. 265.

Defenſioni Gabinij fidem habeas, Rab p. 271.

Et civibus & ſociis gratiſſima eſſet eius integritas, & fides. pro Lig. p. 194.

Conſtringi fidem religione potius, quàm veritate Græci voluerunt. pro Corn. p. 8.

Non tenuit omninò colloquium illud fidem. Phil. 12. p. 505.

Meam fidem præſtitero Reipub. Phil. 12. p. 506.

Quibus ſenatus fides præſtatur. Phil. 14. p. 543.

Meam, & cæterorum erga te fidem, & benevolentiam abſens experiere Ep. ad Fam. l. 1. p. 10.

Te videre, & ſentire eandem fidem hominum in tuâ dignitate, quã ego in ſalute meâ expertus ſum, intellexi ex tuis literis. ibid.

Afferra

Afferre alicui ſpem. Ep. ad Fam. lib. 3. p. 68.

Cætera facilima mihi videbantur, quòd & in teipſo maximam ſpem, & in tuis magnam habebam. Epiſt. ad Fam. libr. 3. p. 78.

Alterum eſt, quod Pompeij & Bruti fidem benevolentiamq; mirificè laudas. Ep. ad Fam. l. 3. p. 85.

Literæ Quin. Fratris, & hæ Pomponij neceſſarij mei, tantum mihi ſpei dederant. Ep. ad Fam. l. 15. p. 120.

De Dionyſio, ſi me amas, confice: quamcunq; ei fidem dederis, præſtabo. Ep. ad Fam. l. 5. p. 130.

Abi, populi Romani fidem imploro. Epiſt. ad Fam. libr. 10. p. 314. & lib. 16. p. 461.

Qui mihi fidem reipubl. non præſtiterunt. Epiſt. ad Fam. libr. 12. p. 365.

Fidem nobis, & reipub. præſtiterunt. Epiſt. ad Fam. lib. 12. pag. 369.

Apud eum ego ſic Epheſi fui, quotieſcunq; fui, tanquam domi meæ: multaq; acciderunt, in quibus & benevolentiam eius erga me experirer & fidem. Ep. ad Fam. lib. 13. p. 437.

Vt eum in fidem recipias, habeasq; in numero tuorum, te vehementer etiam atq; etiam rogo. ibid.

Si eſſet in iis fides, in quibus ſumma eſſe debebat, non laboraremus. Ep. 1. 1.

Si Rex amicis tuis fidem ſuam præſtitiſſet. Ep. 1. 7. & 9.

Pompeij fides, quam de me Cæſari dederat: vertröſten vnd angeloben. quemadmodum in orat. de provinc. conſular. *Pompeius idem mihi teſtis de voluntate Cæſaris, & ſponſor eſt illi de bonâ fide.* Ep. 2. 8.

A te tractatus eſt præſtanti ac ſingulari fide meâ. Ep. 1. 9.

Quod ſi eſſem eâ perfidiâ. ibid Ep. 3. 10.

Fidem maiorem tibi habui, quàm penè ipſi mihi. Ep. 5. 20.

Quando ſuſpicaris minus certâ fide nos tibi viſos, id eſt, *fallaces & infidos.* Ep. 8. 12.

Apertè denuntiat, videam ne fallar, ſuam fidem ſolutam eſſe. Ep. 10. 21.

Quod in ſenatu pluribus verbis diſſerui, & dixi in concione, in eo velim fidem meam liberes, id eſt, *quæ de te omnibus recepi, tuâ virtute præſtes, & expectationi eorum de te reſpondeas.* Ep. 12. 7.

Ea ſocietas univerſa in meâ fide eſt. Ep. 13.66.

Cùm eſſent nonnulli, qui ei regi minorem fidem habendam putarent. Epiſt. 15.1.

Noſtra ad diem dicta ſient, docui enim te, fides Ἔτυμον *quod haberet.* Ep. lib. 12.

Tui Craſſi, meis conſilijs, monitis, ſtudiis, actionibusq; nituntur Ep 5.8.

Nullâ aliâ confiſus urbe, Laodiceam ſe contulit. Ep. 12.24.

Rhodum reverti confiſus autoritate veſtrâ. Ep. 12.15.

Id ego, & ſperarem prudentiâ tuâ fretus, & ut confiderem, fecerunt tua gratiſſimæ literæ. Epiſt. 12.18.

Extremum illud eſt, ut quaſi diffidens rogationi meæ philoſophiam ad te allegem. Ep 15. 4.

Quæ facio, tuâ fiduciâ facio. in Verr. 15.

Res agitur per eoſdem creditores. &c. Ep. 1.1.

Qui pecunias ei crediſſet. Ep. 1.7.

Ex animo credere. Ep. 0.23.

Credulitas error magis eſt, quàm culpa. ibid.

Ea te moratè accepiſſe, neq; temere credendum iudicaſſe, certior factus ſum. Ep. 10.35.

Nimiùm, Quirites, animis ſupplicibus, nimiùm creditis unicuiq; ad Herenn.

Si quicquam haberent fidei. Epi. ad Att. l. 5. p 164.

Civitatem in Catonis fide locatam funditus perdidiſſem. Ep. ad Att. l. 6 p 170.

Quanta ei fides ſit habenda. Epiſt. ad Att. lib. 8. pag. 236. Sic rectè hoc loco legi ex Mss. jam olim aſſeruit P. Victorius, non ut alij codd. habent *fides adhibenda. Habere enim fidem*, *inquit Victorius*, frequens eſt apud optimos auctores. *Adhibere*, neſcio an à Cicerone hoc ſignificatu uſurpatum ſit. nam *adhibere fidem in aliquo negocio*, ut *adhibere ſtudium*, *induſtriam*, *artem*, uſitatum eſt, atque eleganter dictum. Cic. pro Aul. Cluentio. *Vt quam ipſe adhibere conſuevit in amicorum periculis fidem & diligentiam, cùm vim animi libertatemq; dicendi in has mihi concedat.* Item lib. 2. de Divin. idem error erat commiſſus: *Fides non eſt adhibenda*, ubi diſertim legunt Mss. *habenda.* vide locum paulò poſt.

Tibi fidem faciemus. Ep. ad Att. lib 9. pag. 282.

Tulitas

Dubitat an fidem infirmet Silio. Ep. ad Att. l. 15. p. 486.

Niſi fidem mihi feciſſent. Ep. ad Att. lib. 16. pag. 197.

Quod dicunt omnia ſe credere ei, quem iudicent fuiſſe ſapientem. Acad. lib. 1. p. 7.

Dum ipſe aſpectus fidem faciat ſui iudicij. Acad. lib. 2. pagin. 14.

Minorem habere viſis fidem, quàm vigilantes. Acad. lib. 2. pagin. 46.

Fidem nullam habent ſublatâ veri, & falſi notâ. Acad. lib. 2. pag. 42.

Viſis non omnibus adiungebat fidem. Acad. quæſt. lib. 1. pagin. 92.

E quo ſenſibus & fidem tribuebat. Acad. Qu. l. 1. p. 91.

Si tota oratio noſtra omnem ſibi fidem ſenſibus confirmat. de Fin. lib. 1. pag. 125.

Quod fidem ſecutus amicitiamq; populi Romani, functus ſit officio, de Divin. lib. 2. p. 243.

Fidem non adhibere rei alicui. de Divin. lib. 2. p. 261. *Vide paulò ante de hac phraſi.*

Non ex multis potius uni fidem derogant. de divin. lib. 2. pagin. 271.

Fidem alicuius implorare. Quæſt. Tuſc. lib. 3. pagin. 797.

In ſpem adducito, te in eorum rebus. de petit. Conſ. pagin. 198.

Poſitis armis, ad imperatorum fidem confugiunt. 1. Off. Pagin. 16.

Nationes devictas bello, in fidem receperunt. 1. Offi. Pag. 17.

Si quid ſingulis temporibus adducto hoſti promiſerint, eſt in eo fides ſervanda. 1. Off. pag 18.

Ad ſupplicium redire maluit, quàm fidem hoſti datam fallere. ibidem.

Aut cui fidem habent. 2. Off. p. 71.

Nam & ijs fidem habemus. 2. Off. p. 77.

Neque dedi, neque do fidem infideli cuiquam. 3. Off. pagin. 141.

Creditorum. *Vide.* Credendi. *Et* Emendi, Contractuum.

Criminandi. Convitii. Inſectandi. Invehendi.
Vide ſupra Calumniæ.

Ausmachen/ Läſtern/ Verſchmehen.

Pompeius clamore convitioq́ iactatus eſt. Ep. 1. 5.
Summa criminis eſt, quòd armatus adverſario maledixi. Ep. 6. 7.

Me, in quem inveheretur, elegerat. Ep. 7. 2. Hatte mich erſehen/ an dem er ſein Muhtwillen vbete.

Perſuaſerat nonnullis invidis meis, ſe in me emiſſarium ſemper fore. Er wolte der ſein/ ſo mir alzeit arbeit gnugſum geben kunde. Ibid.

Si quando in vituperatores meos incidiſſes. Epiſt. 7. 3.

Sunt qui criminis loco putant eſſe, quod vivam, id eſt, *vituperatione dignum.* Ibid.

Quod tibi ſupra ſcripſi, Curionem frigere, iam calet, nam ferventiſſimè concerpitur. Epiſt. 8. 6.

Facio me alias res agere, ne convicium Platonis audiam. Epiſt. 15. 18. Pertinet ad hunc locum intelligendum, quod in 1. Offic. de cauſſis, ex quibus iniuſtitia oritur, Cicero diſputat: *Prætermittendæ defenſionis, deſerendiq́ officii, plures ſolent eſſe cauſſæ. Nam aut inimicitias, aut laborem aut ſumtus ſuſcipere nolunt, aut etiam, negligentiâ, pigritiâ, inertiâ, aut ſuis ſtudiis, quibuſdamve occupationibus ſic impediuntur, ut eos, quos tutari debeant, deſertos eſſe patiantur. Itaq́ videndum eſt, ne non ſatis ſit id, quod apud Platonem eſt, in Philoſophos dictum. quod in veri inveſtigatione verſentur, quodq́ ea, quæ plerique vehementer expectant, de quibus inter ſe digladiari ſoleant, contemnant, & pro nihilo ducant, propterea iuſtos eſſe. Nam dum alterum iniuſticiæ genus aſſequuntur, in referendâ, ne cui noceant, iniuriâ, in alterum incidunt. nimirum quod ſtudiis dediti, aliis deſunt, & officia humanæ debita ſocietati, ſubterfugiunt.*

Verberavi te cogitationis tacito duntaxat convicio. Ep. 16. 26.

Criminis. Facinoris. Facti. Culpæ. Peccati. Flagitii.
Sceleris. Audaciæ. Confidentiæ.

Verwe-

Verwegen/Frech/Vbelthat/ Sünd/ Miſſethat/ Mißhandlung/Bubenſtück/Schelmenſtück anſtellen/vberzeugen/vberweiſen/Laſter/Laſterhaftig ſeyn. Schuld tragen. Schand begehen.

Quis me audacior homo? aut qui me confidentior? Amph. 1.1.v.1.

Sic me inſimulare falſum facinus tam malum. Amph. 2.2.v. 229.

Magnum flagitium, probrumque expergefacis. Curc. 1.3. v. 42.

Ego pol illum probè incommodis dictis angam. Caſ.2.1.v.10.

Mendacii prehendit manifeſto modo. Bacch.4.4.v.45. Quæ ſane lectio & locutio optima eſt, contra quam ſentit Ianus Guilielmus. Sic enim & alii ſcriptores locuti. Vt Apuleius lib. 9. Metamorph. *Ac pone eum Myrmex vinculi obrutus, non quidem coram noxæ deprehenſus, conſcientiâ tamen peſſimâ permiſtus lacrumis uberibus, ac poſtremis lamentationibus inefficacem commovet miſerationem.* Eodem modo Agellius lib. 11.cap.18. *Servos item furti manifeſti prenſos, verberibus affici, & è ſaxo præcipitari, ſed pueros impuberes prætoris arbitratu verberari voluerunt.* Quin & ipſe Plautus uſurpat eadem Fabulâ Bacch.4.9.v.26. *Doli ego deprehenſus ſum.* uti quidem ibi legendum cenſeo cum doctiſſimo Acidalio: quicquid etiam oggranniat Taubmanianus ſorex. Sic enim ipſe verſus inibi efflagitat.

Nunquam fugit, tametſi capital fecerit. Men.1.1.v.16.

Liber eſt vitiorum. Amph. prol. v.105.

Quod mihi prædicas vitium, id tibi eſt. Amph.1.1.v.246.

Culpam in ſe admittere. Aul. 4.10.v.60.

Nunquam quicquam facinus feci peius, neq; ſceleſtius. Men.5. 1.v.2.

Dum tale facinus, quale adhuc aſſiduò, edes. Mil. 1. 1. v.50.

Neſcis tu fortaſſe apud nos facinus eſt quod natum hic novum? Mil.2.3.v.10.

Facinus fecit audax. Mil.2.3.v.38.

Vbi iſte bonus ſervus, qui propudii me maximè innocentem falsò inſimulavit. Mil.2.4.v.12.

Pergin' ſceleſte intendere, atque hanc arguere. Mil. 2. 4. verſ. 27.

Inſimulare aliquem perperam. Mil. 2. 5. v. 39.

Neque me quidem patiar, probri falsò impune inſimulatam. Mil. 24. v. 45.

Propter eam, quicquam eveniet noſtris foribus flagitij. Merc. 2. 3. v. 81.

Facere damni mavolo, quàm opprobramentum, aut flagitium muliebre efferri domo. Merc. 2. 3. v. 87.

Suam culpam ſinit expetere immortalem. Amph. 1. 2. verſ. 33.

Si tu abſtuleris, mirum ac magnum feceris facinus. Pſeud. 1. 5. v. 97.

Facere aliquod flagitium. Aſin. 5. 1. verſ. 3.

His iam ædibus vitium additur. Moſt. 1. 2. verſ. 25.

*Ne voſmet noſtra etiam vitia loquamur.** Pœn. 1. 2. 42.

Quis erit vitio, qui id advertet tibi. Epid. 1. 2. v. 5.

Orcus eum ad ſe recipere noluit. Pſeud. 3. 2. verſ. 6. De homine ſceleratiſſimo, & flagitioſiſſimo. Talis enim formula de huius farinæ homine frequentabatur. *SI TAMEN AB ORCO RECEPTVS EST.*

Ne poſterius in me culpam conferas. Amph. 2. 2. verſ. 156.

Mea ſit culpa, quod egomet contraxerim. Amph. 3. 1. v. 11.

Haud promeruit, quamobrem vitio verteres. Amph. 5. 2. verſ. 12.

Quem mendacij prehendit manifeſto modo. Bacch. 4. 4. verſ. 45.

Quid tandem admiſi in te, ut loqui non audeam? Men. 5. 1. v. 12.

Impingere culpam in aliquem. Mil. 3. 3. v. 54.

Quæ in ſe culpam commerent. Merc. 4. 6. v. 12.

Veſtrum erit flagitium. Pſeud. 5. 1. v. 3.

Neve idcirco nobis vitio vortas. Rud. 3. 3. v. 38.

In mutuum culpam confert. Truc. 4. 3. v. 55.

Me tibi obnoxium fateor culpa compotem. Truc. 4. 3. v. 61.

Iſtæc in me cudetur faba. Eun. 2. 3. v. 94.

Non meâ operâ neque pol culpâ evenit: in te omnis hæret culpa ſola. Hecyr. 2. 1. v. 32.

Eum in culpâ inventurum arbitror. Hecyr. 3. 5. v. 20.

Culpâ meâ invenit diſſidium. Hecyr. 3. 5. v. 26.

Ego

Ego etiam illorum eſſe hanc culpam credidi, quæ te eſt penes. Hecyr.4.1.v.20.

Culpam in ſe admittere. Phor.2.1.v. 40.

Qui malevoli veteris poetæ maledictis reſpondeat. And. prol. verſ. 7.

Nunquam rem vitio dant, quæſo animum advortite. And.prolog. v. 8.

Dehinc ut quieſcant porrò moneo, & deſinant maledicere, maledicta ne noſcant ſua. And.prol.v.2.

Hoc ipſi vitio datur. Adel.3. 4.verſ.55.

Hæc cum data eſt, vitium intervenit novum. Hecyr. prolog. verſ. 2.

Aliud alijs vitij eſt. Hecyr.2.1 v.28.

Vbi illic ſcelus eſt, qui me perdidit? Andr.3.5.

Vbi illum ego ſceleroſum miſera atque impium inveniam? Eunuch. 4.3.

Non eſt flagitium, mihi crede, adoleſcentulum ſcortari, neque potare, non eſt, neque fores effringere: hæc ſi neque ego, neque tu fecimus, non ſivit egeſtas facere nos. Adelph. 1. 2.

Id nobis ſervis tam flagitium eſt, ſi ſcil. *piſces corrumpantur, quàm illa, Demea, non facere vobis, quæ modò dixti, quæ* ſcil. *honeſta ſunt.* Adelph. 3. 4.

Hoccine illo dignum eſt? hoccine incipere Aeſchinum, per oppreſſionem ut hanc mi eripere poſtulet? Adelph 2.2.

An ut ne quid turpe civis in ſe admitteret propter egeſtatem, proximo iuſſa eſt dari. Phorm. 2.2.

Hæcine flagitia facere te? hæc te admittere indigna genere noſtro? Adelph. 3. 4.

Herclè factum abs te eſt turpiter. Hecyr.4.4.

Flagitium facimus. Eunuch.2.3.

Tam infandum facinus, mea tu, ne audivi quidem, Eun. 4. 3.

Indignum, Chreme, iam facinus faxo ex me audias. Andr. 5. 2.

Pro Deûm fidem, facinus fœdum! Eunuch. 5. 5.

Hoc vide, quod inceptet facinus. Heaut. 3. 3.

Illud inceptum, id eſt, facinus, *ſignum animi non inſtrenui.* Heaut. 1. 1.

Ex illan' familiâ tam illiberale facinus eſſe ortum? ô Aeſchine, pol haud paternum iſtuc dediſti. Adelph.3.5.

Hic pulcherrimum facinus audivi. quod? neſcio: atqui mirificiſſimum. Patruus tuus eſt pater inventus Phanio uxori tuæ. Phorm. 5. 6.

Nam

Nam illa, quæ antehac facta ſunt, omitto: modó quid deſignâvit? Adelph 1.2.

Quidquid huius factum eſt, culpâ non factum eſt meâ. Eunuch. 5. 6.

Ibi culpam in te transferet. Andr.2.3.v.5.

Si certum eſt facere, faciam, verùm ne pòſt conferas culpam in me. Eunuch.2.3.v.101.

Ego mi conſcia ſum, à me culpam hanc procul eſſe. Adelph.3. 2.

Si ſenſerit te timidum pater eſſe, arbitrabitur commeruiſſe culpam. Phorm. 1. 4.

Si eſt, patrue, culpam ut Antipho in ſe admiſerit, ex quâ re minùs foret temperans. Phorm. 1.5.

Noſtrapte culpâ facimus, ut malos expediat eſſe. Phor. 5.2.

Tum matrem ex eâ re me, aut uxorem in culpâ inventurum arbitror. Hecyr.3.1.

Nullam de his rebus culpam commeruit tua, à meâ uxore hæc ſunt exorta omnia. Hec.4.4.v.9.

Meminiſtin' olim ut fuerit voſtra oratio in re incipiundâ ad defendendam noxiam? Phorm.1.4.

Hic in noxiâ eſt, ille ad defendendam cauſſam adeſt. Phorm. 1. 5.

Magnum hoc ſignum eſt, eam eſſe extra noxiam. Heaut. 2.2.

Ita me ament dî, quòd me accuſat nunc vir, ſum extra noxiam: ſed non facilè eſt expurgatu. Hecyr. 2.3.

Pueri inter ſeſe quàm pro levibus noxiis iras gerant. Hecyr. 3. 1.

At meo merito, credo: id eſt, *meâ culpâ: quaſi dicat, minimè.* Phorm. 5.8.

Tu iam pendebis, qui ſtultum adoleſcentulum nobilitas flagitiis, & eundem indicas. Eunuch. 5. 7.

Dum aliquid aliud flagitii conficiat. Phorm. 5.1.

Atque ex crimine hoc Antiphonem eripiam, atque in me omnem iram derivem ſenis. Phorm.2.1.

Hera in crimen veniet, ego in magnum malum. Hecyr. 3.1.

Te hoc crimine expedi. Hecyr. 5.1.

Hanc metui, ne me criminaretur tibi. Eunuch.5.2.

Scelus ludificatus eſt virginem. ibid.

Quid ego tantum ſceleris admiſi miſer? Heaut.5.2.

Carnufex quæ loquitur? Andr.1. 2.

Illis crucibus, quæ nos, noſtramq; adoleſcentiam habent deſpicatam, nunc referam gratiam: id eſt, *illis ſceleſtis.* Eunuch. 2. 3.

Dii vo-

Dii voſtram fidem, hominem perditum & ſacrilegum! Eunuch. 3.1.

Qui nunc, ſi detur mihi, ut ego unguibus facilè illi in oculos involem venefico. Eunuch. 4.3.

Fugitive prodi, malè conciliate. Eunuch. 4.4.

Quid ais venefica? Eunuch. 5.1.

Quid ais ſacrilega? ibid.

Debeam, credo, iſti quidquam furcifero. Eunuch. 5.2.

Hunc perterrebo ſacrilegum. Eunuch. 5 3.

Virum bonum eccum Parmenonem incedere video. ibid.

Ego te, furcifer, ſi vivo. Eunuch. 5.6.

Gerro, iners fraus, heluo, ganeo, damnoſus. Heaut. 5.4.

Hominem iſtum impuriſſimum quamprimùm abſolvitote: **fertigt ihn bald ab** Adelph. 2.4.

Hoccine ſæclum? ô ſcelera, ô genera ſacrilega, hominem impium! Adelph. 3.2.

Perſuaſit ille impurus, ſat ſcio. Adelph. 3.3.

Illud ſis vide exemplum diſciplinæ: **Sehe mir den ſchönen Geſellen!** Adelph. 5.1.

Non manum abſtines, maſtigia? Adelph. 5.2.

Impuratus me ille ut etiam irrideat? Phorm. 4.3.

An quicquam pro iſtis factis dignum te dici poteſt? Hecyr. 2.1.

Hoccine tam audax facere auſum? Eun. 4.3. v. 2.

Vide, quod inceptet facinus. Heaut. 3.3. v. 34.

Haccine flagitia facere, & hæc te admittere indigna genere noſtro? Adel. 3. 4. v. 45.

Ex illâne familiâ tam illiberale facinus eſſe ortum? Adel. 3. 5. v. 3.

Maior filius tuus Aeſchinus, neque boni, neque liberalis functus eſt officium viri. Adel. 3. 5. v. 18.

Me hoc delictum in me admiſiſſe, id mihi vehementer dolet. Adel. 4. 7. v. 3.

Fero alia flagitia ad te ingentia boni illius adoleſcentis. Adel. 4. 7. verſ. 3.

Hera in crimen veniet. Hecyr. 4. 4. v. 2.

Abs te factum eſt turpiter. Ibid.

Date illi in aliis potius peccandi locum. And. 1. 4. v. 6.

Nunquam animum quæſti gratiâ ad malas adducam partes. Hecyr. 5. 3. v. 38.

Contra

Contra legem facere. de Inv. l. 2. p. 254.
Committere contra legem. Brut. p. 53.
In eam partem peccant. pro S. Roſc. p. 54.
Nullum punctum temporis vacuum peccato præterire. in Ver. p. 199.
Omnia deorum hominumq; iura novo, & inaudito ſcelere polluit. Phil. 11. p. 490.
A peccatis aliquem avocare. de Leg. l. 3. p. 323.
A delicto avocare. Ibid.
Si conſulum, quos enumerare nolo, peccata collegeris. de Leg. l. 3. p. 357.
Peccati ſe inſimulare. Qu. Tuſc. l. 3. p. 403.
Quàmplurimis vitijs contaminabit perſonam. Her. lib. 2. pag. 22.
Vitio non mediocri conflictatur. Her. lib. 2 pag. 46.
A quo tandem abeſt iſte vitio? Her. l. 4. p. 106.
Ne nomen quidem ei vitio impoſuerunt. de Orat. l. 2. pagin. 340.
Nonnunquam in hoc vitium ſcurrile delabitur. de Orat. l. 2. p. 416.
In matrem confert crimen. Herenn. l. 1. p. 17.
Cùm ab reo facti cauſa in aliorum peccatum transfertur. Her. l. 2. p. 33.
Vt peccatum hæreat non in eo, qui monuerit, ſed in eo, qui non obtemperarit. de D. 88. b
Ne Catilinæ familiaritatis crimen hæreat. pro Cæl. 40. a. &
In quo non modò crimen non hærebat, ſed vix diſerti adoleſcentis cohærebat oratio. pro Cæl. 40. b
Fama adoleſcentis paulum hæſit ad metas. pro Cæl. 49. b. & 53. b
Hoc mihi planè hæſit. pro Cæl. 145.
Poteſt homini huic hærere peccatum. pro Quint. Roſc. 47. a
Non poteſt hærere in tam bonis civibus tam acerba iniuria. Epiſt. 82. a
Si quid prætermiſſum à me fuerit, commiſſum facinus, & admiſſum dedecus confitebor. Epiſt. 40. b
Maleficia admittere, & committere. pro Roſ. 28. b
Quod flagitium Lentulus cum Antonio non accepit? quod ſine eodē illo Catilinâ facinus admiſit? pro Syll. 170. a

Eiusdem eſſe, qui in illâ repeccarit, & hæc quoque admiſiſſe. de In. 68. a

Quodnam concepi tantum ſcelus, aut quod in me tantum facinus admiſi? pro Mil. 111. b

Id te admiſiſſe concedis, quod ne mendacio quidem tegere poſſis. pro Qu. 15. a

Quid quisq; voluerit, cogitarit, admiſerit. pro Syl. 180. a

Si admiſiſſet aliquid, quod non poſſit honeſtè veréq; defendere. pro Mil. 113. b

Sperabam fore, vt aliquid conveniret potius, quàm aut hic tantum ſceleris, aut ille tantum flagitii admitteret. Att. 145. a

Deos intueri, qualis quisq; ſit, quid agat, quid in ſe admittat. de L. 172. b

Quid vnquam Habitus in ſe admiſit, ut hoc tantum ab eo facinus non abhorrere videatur? pro Clu. 53. a

Ea in te admiſiſti, quæ à verecundo inimico audire non poſſes. in A. 169. b

Cauſſa de parricidio dicitur, per ſervos admiſit. pro Roſ. Am. 31. b

Publicus ſacerdos audaciam in admittendis religionib. fœdis damnet, atq; impiam iudicet. de L. 177. b.

Vocari in crimen & invidiam. in V. 262. a

Aliquod aut in Aſia ſuſceptum, aut ex Aſia deportatum flagitium ac dedecus. pro Mur. 126. b

Rabirius fraudem capitalem admiſit. pro Rab. 9. 6. a. Vbi nota *fraudem* pro *ſcelere* poni.

Num fraude poterit carere peculatus? in Ant. 241. b

Dii nonnunquã præſentis fraudis pœnas in diem reſervãt. de D. 81. b

Qui in republicâ violãdâ fraudes inexpiabiles cõcepiſſẽt. Tuſ. 163. b

Scelus ac fraudem nocentis ſupplicio conſtringere. de Orat. 102. a

Niſi verò exiſtimatis hominem pernicioſiſſimum ſine aliquâ cauſſâ quæſtus iniectum ad tam incredibile crimen. in Verr. 249. b

Nunquam te in tot flagitia ingurgitaſſes. in P. 88. b

Neve miſericordiam noſtram exercitusq; noſtri in civili diſſenſione ſceleris loco ponatis. Ep. 166. b

Obiicere aliquam rem in magnis criminibus. I. V. 244. b

Non continuò, ſi quis motus populi factus eſſet, id C. Narbone in nefario crimine, atq; in fraude capitali eſſe ponẽdũ. de Or. 127. a

Hoc in aperto delicto poſitum eſt. ad Her. 13. b

In me conferre omnem temporum illorum culpam. At. 135. a

Falsò aliquid conferri in aliquem. pro Mil. 115. a. E. 62. b

Multa in Plancium, quæ nunquam dicta ſunt, conferuntur. pro Planc. 256. a
Cùm in filium cauſſam conferret. At. 196. b
Conferre invidiam mortis in aliquem. pro Flac. 154. b
Conferre crimen in adverſarium. de Or. 125. a
Scitum eſt enim, cauſſam conferre in tempus. de Or. 164. a
Culpâ contaminabitur. Her. l. 2. p. 34.
Id tribuite veſtræ culpæ. Her. l. 4. p. 112.
Cùm ab aliis culpam dimovebit. de Inv. 2. p. 207.
Culpam in adverſarium confert. Orat. ad Brut. p. 663.
Culpa affinis eſt. pro Sex. Roſc. p. 43.
Ad hunc pertinet maleficium, in quo non modò culpa nulla, ſed ne ſuſpicio quidem potuit conſiſtere. pro Sex. Roſc. p 90.
Culpã derivare in aliquẽ, & cõmunicare cum aliquo. in Ver. p. 239.
Culpam alij aſſignare. in Ver. p. 542.
Complures ſcelere ſe contaminaverunt imperij cupiditate. Heren. lib. 2. p. 37.
Scelere, & malis cogitationibus redundavit. Heren lib. 4. p. 130.
Cùm id, quod datur crimini, negat: de Inven. lib. 2. pagina 234.
Flagitium committere. Brut. p. 583.
In facinore manifeſto deprehendi. Brut. p. 591.
Fingi maleficium nullum poteſt, quo iſte ſe non contaminavit. pro Sext. Roſc. p. 36.
Flagitijs vita eius dedita eſt, omnia ad perniciem perdita, atque profligata ſunt. pro Sext. Roſc. p. 49.
Ne noſtram culpam coarguamus. Epiſt. ad Att. 2. lib 9. pagina 272.
Is ordo vitio careto. de leg. lib. 3. p. 361.
Ad vitia conſentire. Qu. Tuſc lib. 3. p. 376.
Vitio vacare. Tuſc. Qu. lib. 3. p. 384.
Qui vitijs modum apponunt, is partem ſuſcipit vitiorum. Quint. Tuſc. lib. 4. p. 4 0.
Multa in conventu vitia colligere. Qu. Tuſc. lib. 4. p. 448.
Vitia non agnoſcere. Ibid.
Cùm illa ſibi vitia ineſſe diceret. Ibid.
Vitia declinare. Off. p. 10.
Duo vitia vitanda ſunt. Ibid.
Vitium effugere. Ibid.
Eſt in vitio. Off. 1. p. 12. & 1. Off. p. 26.

His

His non modò non laudi, verùm etiam vitio dandum puto. 1. Off. p. 29.

Vitia non ſunt imitanda. 1. Off. p. 48.

Huic ſimile vitium in geſtu motuque caveatur. 1 Off. p. 52.

Ne quidem ſcio vitio datum eſt. Off. lib. 2. p. 88.

Nullum eſt vitium tetrius, quàm avaritia. Off. lib. 2. p. 96.

Simili ſunt in culpâ. de fin. l. 1. p. 109.

Caſſiæ legis culpam Scipio tuus ſuſtinet. de Leg. l. 3. p. 363.

Omni culpâ carere. Qu. Tuſc. lib. 5. p. 451.

Inferre crimen proditionis alicui. in Ver. 257. b

In aliquod vitium corporis ducuntur. De Orat. lib. 2. pagina 423.

Num in vitium poſſit converti. de orat. lib. 2. p. 423.

Vitium in bonum alicui convertere. Brut. p. 560.

Ab ijs abſtineas vitijs, quibus alterum reprehendis. in Verr. pag. 305.

Vorago eſt, aut gurges vitiorum turpitudinumque omnium. in Verr. p. 313.

Nolim ex paternis probris, & vitiis emergere. in Verr. p. 380.

Ita vitia, quæ à naturâ habebat, etiam ſtudio, atq; artificio quodam malitia condivit. pro A. Cluent. p. 34.

In idem vitium incidam procacitatis, quod huic obiicio. in Salt. pag. 550.

Ille alter vitio uno minus vitioſus. Ep. Att. lib. 1. p. 12.

Id vitioſum in illo non putandum. Acad. lib. 2. p. 11.

In Ariſtonea vitia, & peccata incidemus. de finib. lib. 4. p. 230.

Levantur vitiis, levantur erroribus. de finib. lib. 4. pagina 241.

Hoc unum vitio maximè premi mihi videntur tui Stoici. de finib. lib. 4. p. 246.

Alii iracundi, alii crudeles, alii ſuperbi ſunt; alii à talibus vitiis abhorrent. ibid.

Sed hac ex naturalibus cauſis vitia naſci poſſunt. Extirpari autem, & funditùs tolli, ut is ipſe, qui ad ea propenſus fuerit, à tantis vitiis avocetur, non eſt id poſitum in naturalibus cauſis, ſed in voluntate, ſtudio, diſciplinâ. de fato. pag. 277.

Ac me iſtorum Philoſophorum pudet, qui nullum vitium vitare, niſi iudicio ipſo mulctatum putant. de legib. lib. . p. 313.

Eos qui ſingulis vitiis excellunt, aut eſſe pluribus propter damna & detrimenta miſeros dicimus. de leg. lib. 1. p. 313.

Humanis vitiis ſe contaminare. Qu. Tuſc.lib.1. p.324.

Quibus cæcati velut domeſticis vitiis, atq; flagitiis ſe inquinarunt. Quæſt Tuſc.lib.1.p.324.

Vitia radicitus extrahere. Quæſt.Tuſc.lib.2.p.352.

Sceleſtum ac nefarium facinus, atq; eiuſmodi, quo uno maleficio ſcelera omnia complexa eſſe videntur. pro Sext.Roſc.p.49.

Summam laudem vitio, & culpa dediſſe. Pro Sex. Roſc. pagin. 52.

Portentum atque monſtrum certiſſimum eſt, eſſe aliquem humanâ ſpecie, & figurâ qui tantum immanitate beſtias vicerit, ut propter quos hanc ſuaviſſimam lucem aſpexerit, eos indigniſſimè luce privarit. pro Roſc.p.58.

Credibile non ſit, niſi turpis adoleſcentia, niſi omnibus flagitiis vita inquinata, niſi ſumtus effuſi, cum probro atque dedecore, niſi prorupta audacia, niſi tanta temeritas, ut non procul abhorreſcat ab inſaniâ. pro Sext. Roſc.p.59.

Iura divina, atque humana ſcelere qui nefario polluit. Ibidem.

Tantum facinus commiſerunt, ut non modò ſine curâ, non quieſcere, ſed ne reſpirare quidem ſine metu poſſint. pro Sext. Roſc. pagin. 59.

Scelus attingere. pro Sext. Roſc. p. 61.

Diſſolvere criminationes. pro Sext. Roſc. p. 65.

In reum commentatur. Ibid.

Id crimini alteri dat. in Verr. p. 120.

Sceleribus ſe obſtringere, ſcelus concipere, ſceleribus cooperiri, crimini dare. in Verr. p.159.

Ex hoc crimine elapſus ſum. in Verr. 193.

Crimen ſubterfugere. in Verr.p.199.

Voluptatum, flagitiorumque reliquias colligere. in Verr. pag. 279.

Nulla vitæ pars turpitudinis expers eſt. Ibid.

Maximo peccato teneri. Ibid.

Magis vir inter mulieres nequam, impura inter viros muliercula proferri non poteſt. in Verr. 303.

Non modò animum integrum, ſed ne animam quidem puram conſervare potuit. in Verr.360.

Tu nullâ unquam mihi in cupiditate, ac turpitudine defuiſti. in Verr. 393.

Crimen pendet ex denariis. in Verr.p.394.

Locus

Locus intra Oceanum iam nullus eſt, neque tam longinquus, neq; tam reconditus, quem non per hæc tempora noſtrorum hominum libido iniquitasque pervaſerit. Manifeſtis flagitiis tenetur homo audacias ac libidines reſecare. in Verr. p. 402.

Venio nunc ad eiuſmodi facinus, in quo Dii immortales violati, exiſtimatio atq; auctoritas nominis populi R. imminuta, hoſpitiū ſpoliatum, ac proditum, abalienati ſcelere iſtius à nobis omnes reges amiciſſimi, nationesq;, quæ in eorum regno ac ditione ſunt. in Verr. p. 440.

Domus ſtupris flagitiisq; flagrat. in Verr. p. 445.

Quid huic ſacri unquam fore, aut quid fuiſſe religioſi putatis, qui nunc tanto ſcelere ſe obſtrictum eſſe non ſentiat? in Verr. pagin. 446.

Rerum vi & auctoritate, omnia repagula iuris, pudoris, & officii perfringere. in Verr. p. 503.

Inferre alii crimen. in Verr. p. 530.

Nihil addi iam videtur, iudices, ad hanc improbitatem, amentiam, crudelitatemq; poſſe, & rectè nihil videtur. Nam ſi cùm aliorum improbitate certet, longè omnes multumq; ſuperabit, ſed ſecum ipſe certat, ut ſemper ſuperius ſuum facinus novo ſcelere vincat. in Verr. p. 36.

Diluere crimen. pro A. Cluent. p. 76.

In crimen vocare aliquid. pro C. Rab. p. 161.

Nunc ſe ſcelere alliget. pro L. Flac. p. 180.

Probris omnibus maledictisq; aliquem vexare. pro L. Flac. pagin. 283.

Crimen quærere in aliquem. pro L. Syll. p. 333.

Diluere crimen. Orat. ante exil p. 365.

Flagitium committere. Orat. poſt red. p. 392.

Sceleribus & factis notatum eſſe. pro domo. p. 428.

Turpitudinem non habuit. pro domo. p. 434.

In crimen vocare aliquem. pro C. Planc. p. 516.

Qui tùm in crimen vocabatur, ſe iniquè à tuis iactatum graviter querebatur. pro C. Planc. p. 517.

Incurrere in crimen pro Cn. Planc p. 533.

Quod genus improbitatis & ſceleris in eo magiſtratu prætermiſeris. Vat. 78.

Quæ te tanta pravitas mentis tenuit? qui tantus furor? Vat. 79.

Non dubitat, quin magni facinoris arguatur. Cæl. 92.
Quod facinus in alienum hominem intuliſſet. Cæl. 115.
Tantum facinus ob nullam cauſam eſt commiſſum. Cæl. 116.
Ad ſe revocarunt maximi facinoris crimen. Cæl. 121.
Eſt homo ſceleribus & flagitiis contaminatiſſimus. Provinciis. 161.
Nunquam te in tot flagitia ingurgitaſſes. Piſ. 195.
Obire facinoris locum, & tempus voluit. Mil. 247.
Maximum ſceleris impendit reipublicæ à Conſulibus proximis. Provinc. 174.
Ille lacus, nemora, finesq; omni nefario ſtupro, et ſcelere macularat. Mil. 156.
Mediocrium delictorum conſcientiam perculerunt. Mil. 247.
Ex hoc ipſo crimen exoritur. Rab. 275.
Hinc in Ligarium crimen oritur. pro Ligar. 300.
In exulcerato animo facilè crimen fictum inſidebat. pro Deiot. 309.
Quod facinus nec in hominem imprudentem cadere poſſet, propter metum præſentis exilii, nec facinoroſum. pro Deiot. 312.
Crimina in dominum delaturum eſſe dixit. pro Deiotero. 318.
Quod te abſtinueris nefario ſcelere. Phil. 2. 340.
Etenim quod unquam in terris flagitium tantum extitit, tanta turpitudo, tantum dedecus? Phil. 2. 360.
Non abiectum ſuſtuleras, ſed attuleras domo meditatum, & cogitatum ſcelus. Phil. 2. 371.
Magno ſcelere, ſe adſtrinxit. Phil. 4. p. 403
Miſerior, qui in ſe ſuſcipit ſcelus, quam is qui alterius facinus ſubire cogitur. Phil 11. 480.
Qui falſum crimen bonis obiectat. in Sall. 551.
Obſecro vos, ne miſericordiam noſtram in civili diſſenſione ſceleris loco ponat. Ep. ad Fam. lib. 10. p. 318.
Dignitas amiſſa culpa eſt eorum, qui à Senatu ordinem coniunctiſſimum alienaſſent. Ep. 1. 8.
Vt iam ſit in iis culpa. Ep. 1. 8.
Cum in quo accuſabar, omni culpâ vacarem. Ep. 2. 1.
Tua ſumma culpa eſt. Ep. 3. 8.
Non meo quidem mehercule merito. Ep 5. 9.
Tibi perſuade, præter culpam ac peccatum quo ſemper caruiſti, & carebis

carebis, homini accidere nihil poſſe, quod ſit horribile. Epiſt. 5. 21.

Ferenda eſt fortuna, præſertim quæ abſit à culpa. Ed.6.2.

Nec eſt ullum magnum malum, præter culpam, quâ tantum abſumus. Ep. 6.4.

Cuius ſumma criminis eſt, quod armatus adverſario maledixi. Ep. 6. 7.

Sed tamen vacare culpa magnum eſt ſolatium. Ep. 7.9.

Culpam retinere. Ep. 10. 8.

Nos in culpa ſumus. Wir ſind' vrſach Ep. 10.26.

Vide ne tua iam, mi Brute culpa futura ſit. Ep. 11.21.

Quicquid acciderit à quo mea culpa abſit animo forti feram. Epi. 12. 22.

Tibi idem cenſeo faciendum, NEC A QVO CVLPA ABSIT QVICQVAM IN MALIS NVMERANDVM. Ep. 12. 24. Et ad Qu. fr. lib. 1. epiſt. 1. *Ferre ea moleſtiſſime homines debent, quæ ipſorum culpâ contracta ſunt. Culpa mea propria eſt.* Ep. 14.3

Horum malorum omnium culpam fortuna ſuſtinet. Ep. 15.15.

Si qua culpa commiſſa eſt, &c. Ep. 16.12.

Sunt permulta, quibus erit metuendum, etiamſi Reſpub. ſatis eſſe videtur ſceleribus hoſtium liberata. Ep. ad Fam. lib. 12. p. 359.

Neſcio cuius flagitii te inſimularem. Epiſt. Att. lib. 10. p. 332.

Ita neceſſe fuit, hac flagitia animo concipere. de nat. Deor. l. 1. p. 28.

Nonne caveam ne ſcelus faciam? Acad. l. 2. p. 69.

Ne quid criminis ſubeat. de nat. Deorum lib. 3. pagina 118.

Nefaria ſcelera meditari. de nat. Deorum lib. 3. p. 145.

Quin abnuerit, à ſe commiſſum eſſe facinus. de leg. lib. 1. pagina 308.

Facinoris defenſionem à naturâ iure aliquo quærere. de leg. lib. 1. pagin. 308.

Revocare aliquem à flagitio. de leg. l. 1. p. 318.

Flagitia alicuius non probare. Qu. Tuſc. l. 4. p. 443.

In quodam flagitio verſari. Quæſt. Tuſc. l. 4 p. 444.

Lacerarunt omni ſcelere patriam. Off. p 24.

Quod poteſt eſſe maius ſcelus, quàm non modò hominem, ſed etiam familiarem occidere? Offic. lib. 3. p. 107.

An ſe ſcientes ſcelere contaminent. Offic.l.3. p. 114.
Extra culpam eſſe. Attribuere alicui culpam. in Verrem pagina 544.
Culpam in alium transferre. pro Font.p.572.
Ligarii nullam culpam reprehendite. pro Lig.p.294.
Ne iſtius quidem rei culpam ſuſtineam. Ep. Att. lib. 7. pagina 201.
Culpam omnem Pompeius in Domitium confert. Ep. Att. l. 8. pagin. 254.

Crucis. Cruciatûs. Suſpendii. *Vide etiam* Ægritudinis. Torturæ. Carceris. Pœnæ. Supplicii. Verberandi.

Creutz/ Erhencken / Straffen / Hencken / Stranguliren/ Plagen/ Marteren/ Quelen.

VTinam me Divi adaxint ad ſuſpendium potiùs quidem, quàm hoc pacto apud te ſerviam. Aul. 1. 1. v. 11.
Neque quicquam melius eſt mihi, quàm ex me ut uvam faciam, aut litteram longam, meum collum laqueo quando obſtrinxero. Aul. 1. 1. v. 19.
Suſpendio ſatius eſt eſſe mortuum, quàm tu eius potior fias. Caſ. 1. 1. v. 24.
Tu te in laqueum induas. Ibid. v. 21.
Suſpendere ſe. Pœn.3.5.v.1.& 50. Item Pœn.5. 6. v. 6. Pſeud. 4. 7. verſ. 128. Formula eſt execrandi, in eos, qui aliis ſunt odio.
In cruciatum dedere Bacch. 4.4.v.36.
Diſcipulus crucis. h. e. *ſuſpendio dignus, cruciarius, patibulatus.* Aul. 1.1. verſ. 20. Sic Mil. 2. 2. v. 28. *Contubernalis crucis.* Et Moſt. 1. 1. v. 53.
Credo ego iſtuc exemplo tibi eſſe eundum extra portam, diſpreſſis manibus patibulum cùm habebis. Mil.2.4.v.6.
Hæc multa ei eſto, vino viginti dies ut careat. Aſin. 4. 1. v.55. Sic in ludicro Teſtamento, quod Sergio Polenſi paraſito adſcribitur, hæc iudiciaria legum formula reperitur: QVI. NON. PARVERIT. HÆC. MVLTA. EI. ESTO. TESTE. ALTERO. CAREAT.

Socienno tuo interſtringam gulam. Aul.4.4.v.31.
Quando ego te exemplis excruciavero peſſimis, atq; ob ſutelas tuas morti miſero. Capt.3.5.v.53.
Obſtringe collum, atq; obduce iſtum in malam crucem. Curcul. 5. 3.v.15.
Illa nos vult, qui ſervi ſumus, propter amorem ſuum omnes crucibus contubernales. Mil.2.2.v.28.
Facite inter terram atq; cœlum ut medius ſit. Mil. 4. 8.v.2.
Qui me faciam penſilem. Pſeud.1.1.v.87.
Hoc febrim tibi eſſe, quia non licet huic inijcere angulas. Pſeud.2. 2.v. 47.
Reſtem tibi cape craſſam, ac ſuſpende te. Perſ. 5.2.v.34.
Mihi iam intus potione vinceâ onerabo gulam. Stich. 4. 2. verſ. 52.
Tu me defigas, te cruci ipſum propediem affigent alij. Perſ. 2. 4. v. 24.
Quid melius eſt, quàm ut hinc intrò abeam, & me ſuſpendam clanculum? Rud.4.4.v.145.
Niſi me ſuſpendo, óccidi. Rud.5.3.v.59.
In crucem aliquem ſufferre. in Verr.p.489.
Crucem figere damnatis. in Verr.p.491.
In crucem tollere aliquem. in Verr.p.559.
In crucem, & cruciatum agere aliquem. in Verrem pagina 560.
Arbori infelici ſuſpendito. pro C.Rab.155.
In cruce qui angitur. de Fin.l.5 p.288.
In crucem actus eſt. de Fin.l.5 p.291.
Vxor ſua ſe ſuſpendit de ficu. de Orat.l.2.p.426.
Hominem corripi, ac ſuſpendi iuſſit in oleaſtro quadam. in Verr. pag.329.
Pendere ex arbore. in Verr.p.333.
Collum in laqueum inſerere. in Verr.p.429.
Nihilominus eis conficior curis. Ep.4.12.
Confici dolore. Ep.6.1.
At quem virum? Non eum, quem tu es ſolitus promulſide conficere: plagen/dempfen. Ep.9.20.
Aſſiduis laboribus, concurſationibus confici. Ep.10.17.
Quod illâ valetudine magis conficere ſe, quàm me iuuare poſſet. Sich verderben, ibid.

Contra legem facere. de Inv.l.2. p. 254.

Committere contra legem. Brut. p.53.

In eam partem peccant. pro S. Roſc. p.54.

Nullum punctum temporis vacuum peccato præterire. in Ver. p.199.

Omnia deorum hominumq; iura novo, & inaudito ſcelere polluit. Phil.11.p.490.

A peccatis aliquem avocare. de Leg.l.31. p. 323.

A delicto avocare. Ibid.

Si conſulum, quos enumerare nolo, peccata collegeris. de Leg. l.3. p. 357.

Peccati ſe inſimulare. Qu.Tuſc.l.3.p. 403.

Quàmplurimis vitijs contaminabit perſonam. Her. lib. 2. pag. 22.

Vitio non mediocri conflictatur. Her.lib.2 pag.46.

A quo tandem abeſt iſte vitio? Her.l.4.p.106.

Ne nomen quidem ei vitio impoſuerunt. de Orat. l. 2. pagin. 340.

Nonnunquam in hoc vitium ſcurrile delabitur. de Orat.l. 2. p. 416.

In matrem confert crimen. Herenn.l.1.p.17.

Cùm ab reo facti cauſa in aliorum peccatum transfertur. Her. l. 2. p. 33.

Vt peccatum hæreat non in eo, qui monuerit, ſed in eo, qui non obtemperarit. de D.88. b

Ne Catilinæ familiaritatis crimen hæreat. pro Cæl. 40. a. &

In quo non modò crimen non hærebat, ſed vix diſerti adoleſcentis cohærebat oratio. pro Cæl. 40. b

Fama adoleſcentis paulum hæſit ad metas. pro Cæl. 49. b. & 53. b

Hoc mihi planè hæſit. pro Cæl.145.

Poteſt homini huic hærere peccatum. pro Quint. Roſc.47.a

Non poteſt hærere in tam bonis civibus tam acerba iniuria. Epiſt. 82. a

Si quid prætermiſſum à me fuerit, commiſſum facinus, & admiſſum dedecus confitebor. Epiſt. 40.b

Maleficia admittere, & committere. pro Roſ. 28. b

Quod flagitium Lentulus cum Antonio non accepit? quod ſine eodē illo Catilinâ facinus admiſit? pro Syll. 170. a

Eiuſdem

Eiuſdem eſſe, qui in illâ repeccarit, & hæc quoque admiſiſſe. de In. 68. a

Quodnam concepi tantum ſcelus, aut quod in me tantum facinus admiſi? pro Mil. 111. b

Id te admiſiſſe concedu, quod ne mendacio quidem tegere poſſis. pro Qu. 15. a

Quid quisq; voluerit, cogitarit, admiſerit. pro Syl. 180. a

Si admiſiſſet aliquid, quod non poſſit honeſtè veréq; defendere. pro Mil. 113. b

Sperabam fore, ut aliquid conveniret potius, quàm aut hic tantum ſceleris, aut ille tantum flagitii admitteret. Att. 145. a

Deos intueri, qualis quisq; ſit, quid agat, quid in ſe admittat. de L. 172. b

Quid unquam Habitus in ſe admiſit, ut hoc tantum ab eo facinus non abhorrere videatur? pro Clu. 53. a

Ea in te admiſiſti, quæ à verecundo inimico audire non poſſes. in A. 169. b

Cauſſa de parricidio dicitur, per ſervos admiſit. pro Roſ. Am. 31. b

Publicus ſacerdos audaciam in admittendis religionib. fœdis damnet, atq; impiam iudicet. de L. 177. b.

Vocari in crimen & invidiam. in V. 262. a

Aliquod aut in Aſia ſuſceptum, aut ex Aſia deportatum flagitium ac dedecus. pro Mur. 126. b

Rabirius fraudem capitalem admiſit. pro Rab. 9. 6. a. Vbi nota *fraudem* pro *ſcelere* poni.

Num fraude poterit carere peculatus? in Ant. 241. b

Dii nonnunquā præſentis fraudis pœnas in diem reſervāt. de D. 81. b

Qui in republicâ violādâ fraudes inexpiabiles cōcepiſſēt. Tuſ. 163. b

Scelus ac fraudem nocentis ſupplicio conſtringere. de Orat. 102. a

Niſi verò exiſtimatis hominem perniciosiſſimum ſine aliquâ cauſsâ quæſtus iniectum ad tam incredibile crimen. in Verr. 249. b

Nunquam te in tot flagitia ingurgitaſſes. in P. 88. b

Neve miſericordiam noſtram exercitusq; noſtri in civili diſſenſione ſceleris loco ponatis. Ep. 166. b

Obiicere aliquam rem in magnis criminibus. I. V. 244. b

Non continuò, ſi quis motus populi factus eſſet, id C. Narbone in nefario crimine, atq; in fraude capitali eſſe ponēdū. de Or. 127. a

Hoc in aperto delicto poſitum eſt. ad Her. 13. b

In me conferre omnem temporum illorum culpam. At. 135. a

Falsò aliquid conferri in aliquem. pro Mil. 115. a. E. 62. b

Multa in Plancium, quæ nunquam dicta ſunt, conferuntur. pro Planc. 256.a

Cùm in filium cauſſam conferret. At. 196.b

Conferre invidiam mortis in aliquem. pro Flac.154.b

Conferre crimen in adverſarium. de Or. 125.a

Scitum eſt enim, cauſſam conferre in tempus. de Or.164.a

Culpâ contaminabitur. Her.l.2.p.34.

Id tribuite veſtra culpa. Her.l.4.p.112.

Cùm ab aliis culpam dimovebit. de Inv.2.p.207.

Culpam in adverſarium confert. Orat. ad Brut. p. 663.

Culpa affinis eſt. pro Sex.Roſc.p.43.

Ad hunc pertinet maleficium, in quo non modò culpa nulla, ſed ne ſuſpicio quidem potuit conſiſtere. pro Sex.Roſc.p 90.

Culpã derivare in aliquẽ, & cõmunicare cum aliquo. in Ver.p.239.

Culpam alij aſſignare. in Ver.p.542.

Complures ſcelere ſe contaminaverunt imperij cupiditate. Heren. lib.2.p.37.

Scelere, & malis cogitationibus redundavit. Heren lib.4.p.130.

Cùm id, quod datur crimini, negat: de Inven. lib. 2. pagina 234.

Flagitium committere. Brut.p. 583.

In facinore manifeſto deprehendi. Brut.p.591.

Fingi maleficium nullum poteſt, quo iſte ſe non contaminavit. pro Sext. Roſc.p.36.

Flagitijs vita eius dedita eſt, omnia ad perniciem perdita, atque profligata ſunt. pro Sext.Roſc. p. 49.

Ne noſtram culpam coarguamus. Epiſt. ad Att.2. lib 9.pagina 272.

Is ordo vitio careto. de leg.lib.3.p.361.

Ad vitia conſentire. Qu.Tuſc lib.3.p.376.

Vitio vacare. Tuſc.Qu.lib.3. p. 384.

Qui vitijs modum apponunt, is partem ſuſcipit vitiorum. Quint. Tuſc.lib.4.p.4 0.

Multa in conventu vitia colligere. Qu.Tuſc. lib.4.p.448.

Vitia non agnoſcere. Ibid.

Cùm illa ſibi vitia ineſſe diceret. Ibid.

Vitia declinare. Off.p.10.

Duo vitia vitanda ſunt. Ibid.

Vitium effugere. Ibid.

Eſt in vitio. Off.1.p.12. & 1.Off.p.26.

His

His non modò non laudi, verùm etiam vitio dandum puto. 1. Off. p. 29.

Vitia non ſunt imitanda. 1. Off. p. 48.

Huic ſimile vitium in geſtu motuque caveatur. 1 Off. p. 52.

Ne quidem ſcio vitio datum eſt. Off. lib. 2. p. 88.

Nullum eſt vitium tetrius, quàm avaritia. Off. lib. 2. p. 96.

Simili ſunt in culpâ. de fin. l. 1. p. 109.

Caſſia legis culpam Scipio tuus ſuſtinet. de Leg. l. 3. p. 363.

Omni culpâ carere. Qu. Tuſc. lib. 5. p. 451.

Inferre crimen proditionis alicui. in Ver. 257. b

In aliquod vitium corporis ducuntur. De Orat. lib. 2. pagina 423.

Num in vitium poſſit converti. de orat. lib. 2. p. 423.

Vitium in bonum alicui convertere. Brut. p. 560.

Ab ijs abſtineas vitijs, quibus alterum reprehendis. in Verr. pag. 305.

Vorago eſt, aut gurges vitiorum turpitudinumque omnium. in Verr. p. 313.

Nolim ex paternis probris, & vitiis emergere. in Verr. p. 380.

Ita vitia, quæ à naturâ habebat, etiam ſtudio, atq; artificio quodam malitia condivit. pro A. Cluent. p. 34.

In idem vitium incidam procacitatis, quod huic obiicio. in Salt. pag. 550.

Ille alter vitio uno minus vitioſus. Ep. Att. lib. 1. p. 12.

Id vitioſum in illo non putandum. Acad. lib. 2, p. 11.

In Ariſtonea vitia, & peccata incidemus. de finib. lib. 4. p. 230.

Levantur vitiis, levantur erroribus. de finib. lib. 4. pagina 241.

Hoc unum vitio maximè premi mihi videntur tui Stoici. de finib. Tib. 4. p. 246.

Alii iracundi, alii crudeles, alii ſuperbi ſunt; alii à talibus vitiis abhorrent. ibid.

Sed hæc ex naturalibus cauſis vitia naſci poſſunt. Extirpari autem, & funditùs tolli, ut is ipſe, qui ad ea propenſus fuerit, à tantis vitiis avocetur, non eſt id poſitum in naturalibus cauſis, ſed in voluntate, ſtudio, diſciplinâ. de fato. pag. 277.

Ac me iſtorùm Philoſophorum pudet, qui nullum vitium vitare, niſi iudicio ipſo mulctatum putant. de legib. lib. . p. 313.

Eos qui ſingulis vitiis excellunt, aut eſſe pluribus propter damna & detrimenta miſeros dicimus. de leg. lib. 1. p. 313.

Humanis vitiis ſe contaminare. Qu. Tuſc.lib.1. p.324.

Quibus cæcati velut domeſticis vitiis, atq; flagitiis ſe inquinarunt. Quæſt Tuſc.lib.1.p.324.

Vitia radicitus extrahere. Quæſt.Tuſc.lib.2.p.352.

Sceleſtum ac nefarium facinus, atq; eiuſmodi, quo uno maleficio ſcelera omnia complexa eſſe videntur. pro Sext.Roſc.p.49.

Summam laudem vitio, & culpæ dediſſe. Pro Sex. Roſc. pagin. 52.

Portentum atque monſtrum certiſſimum eſt, eſſe aliquem humanâ ſpecie, & figurâ qui tantum immanitate beſtias vicerit, ut propter quos hanc ſuaviſſimam lucem aſpexerit, eos indigniſſimè luce privarit. pro Roſc.p.58.

Credibile non ſit, niſi turpis adoleſcentia, niſi omnibus flagitiis vita inquinata, niſi ſumtus effuſi, cum probro atque dedecore, niſi prorupta audacia, niſi tanta temeritas, ut non procul abhorreſcat ab inſaniâ. pro Sext. Roſc.p.59.

Iura divina, atque humana ſcelere qui nefario polluit. Ibidem.

Tantum facinus commiſerunt, ut non modò ſine curâ, non quieſcere, ſed ne reſpirare quidem ſine metu poſſint. pro Sext. Roſc. pagin. 59.

Scelus attingere. pro Sext. Roſc: p. 61.

Diſſolvere criminationes. pro Sext. Roſc. p. 65.

In reum commentatur. Ibid.

Id crimini alteri dat. in Verr. p. 120.

Sceleribus ſe obſtringere, ſcelus concipere, ſceleribus cooperiri, crimini dare. in Verr.p.159.

Ex hoc crimine elapſus ſum. in Verr. 193.

Crimen ſubterfugere. in Verr.p.199.

Voluptatum, flagitiorumque reliquias colligere. in Verr. pag. 279.

Nulla vitæ pars turpitudinis expers eſt. Ibid.

Maximo peccato teneri. Ibid.

Magis vir inter mulieres nequam, impura inter viros muliercula proferri non poteſt. in Verr. 303.

Non modò animum integrum, ſed ne animam quidem puram conſervare potuit. in Verr.360.

Tu nullâ unquam mihi in cupiditate, ac turpitudine defuiſti. in Verr. 393.

Crimen pendet ex denariis. in Verr.p.394.

Locus

Locus intra Oceanum iam nullus eſt, neque tam longinquus, neq; tam reconditus, quem non per hæc tempora noſtrorum hominum libido iniquitasque pervaſerit. Manifeſtis flagitiis tenetur homo audacias ac libidines reſecare. in Verr. p. 402.

Venio nunc ad eiuſmodi facinus, in quo Dii immortales violati, exiſtimatio atq; auctoritas nominis populi R. imminuta, hoſpitiũ ſpoliatum, ac proditum, abalienati ſcelere iſtius à nobis omnes reges amiciſſimi, nationesq;, quæ in eorum regno ac ditione ſunt. in Verr. p. 440.

Domus ſtupris flagitiisq; flagrat. in Verr. p. 445.

Quid huic ſacri unquam fore, aut quid fuiſſe religioſi putatis, qui nunc tanto ſcelere ſe obſtrictum eſſe non ſentiat? in Verr. pagin. 446.

Rerum vi & auctoritate, omnia repagula iuris, pudoris, & officii perfringere. in Verr. p. 503.

Inferre alii crimen. in Verr. p. 530.

Nihil addi iam videtur, iudices, ad hanc improbitatem, amentiam, crudelitatemq; poſſe, & rectè nihil videtur. Nam ſi cùm aliorum improbitate certet, longè omnes multumq; ſuperabit, ſed ſecum ipſe certat, ut ſemper ſuperius ſuum facinus novo ſcelere vincat. in Verr. p. 36.

Diluere crimen. pro A. Cluent. p. 76.

In crimen vocare aliquid. pro C. Rab. p. 161.

Nunc ſe ſcelere alliget. pro L. Flac. p. 180.

Probris omnibus maledictisq; aliquem vexare. pro L. Flac. pagin. 233.

Crimen quærere in aliquem. pro L Syll. p. 333.

Diluere crimen. Orat. ante exil p. 365.

Flagitium committere. Orat. poſt red. p. 392.

Sceleribus & factis notatum eſſe. pro domo. p. 428.

Turpitudinem non habuit. pro domo. p. 434.

In crimen vocare aliquem. pro C. Planc. p. 516.

Qui tùm in crimen vocabatur, ſe iniquè à tuis iactatum graviter querebatur. pro C. Planc. p. 517.

Incurrere in crimen pro Cn. Planc p. 533.

Quod genus improbitatis & ſceleris in eo magiſtratu prætermiſeris. Vat. 78.

Quæ te tanta pravitas mentis tenuit? qui tantus furor? Vat. 79.

Non dubitat, quin magni facinoris arguatur. Cæl. 92.
Quod facinus in alienum hominem intuliſſet. Cæl. 115.
Tantum facinus ob nullam cauſam eſt commiſſum. Cæl. 116.
Ad ſe revocarunt maximi facinoris crimen. Cæl. 121.
Eſt homo ſceleribus & flagitiis contaminatiſſimus. Provinciis. 161.
Nunquam te in tot flagitia ingurgitaſſes. Piſ. 195.
Obire facinoris locum, & tempus voluit. Mil. 247.
Maximum ſceleris impendit reipublicæ à Conſulibus proximis. Provinc. 174.
Ille lacus, nemora, fineſq; omni nefario ſtupro, et ſcelere macularat. Mil. 156.
Mediocrium delictorum conſcientiam perculerunt. Mil. 247.
Ex hoc ipſo crimen exoritur. Rab. 275.
Hinc in Ligarium crimen oritur. pro Ligar. 300.
In exulcerato animo facilè crimen fictum inſidebat. pro Deiot. 309.
Quod facinus nec in hominem imprudentem cadere poſſet, propter metum præſentis exilii, nec facinoroſum. pro Deiot. 312.
Crimina in dominum delaturum eſſe dixit. pro Deioteron. 318.
Quod te abſtinueris nefario ſcelere. Phil. 2. 340.
Etenim quod unquam in terris flagitium tantum extitit, tanta turpitudo, tantum dedecus? Phil. 2. 360.
Non abiectum ſuſtuleras, ſed attuleras domo meditatum, & cogitatum ſcelus. Phil. 2. 371.
Magno ſcelere, ſe adſtrinxit. Phil. 4. p. 403
Miſerior, qui in ſe ſuſcipit ſcelus, quam is qui alterius facinus ſubire cogitur. Phil. 11. 480.
Qui falſum crimen bonis obiectat. in Sall. 551.
Obſecro vos, ne miſericordiam noſtram in civili diſſenſione ſceleris loco ponat. Ep. ad Fam. lib. 10. p. 318.
Dignitas amiſſa culpa eſt eorum, qui à Senatu ordinem coniunctiſſimum alienaſſent. Ep. 1. 8.
Vt iam ſit in iis culpa. Ep. 1. 8.
Cum in quo accuſabar, omni culpâ vacarem. Ep. 2. 1.
Tua ſumma culpa eſt. Ep. 3. 8.
Non meo quidem mehercule merito. Ep 5. 9.
Tibi perſuade, præter culpam ac peccatum quo ſemper caruiſti, & carebis

carebis, homini accidere nihil poſſe, quod ſit horribile. Epiſt. 5. 21.

Ferenda eſt fortuna, præſertim quæ abſit à culpa. Ed. 6. 2.

Nec eſt ullum magnum malum, præter culpam, quâ tantum abſumus. Ep. 6. 4.

Cuius ſumma criminis eſt, quod armatus adverſario maledixi. Ep. 6. 7.

Sed tamen vacare culpa magnum eſt ſolatium. Ep. 7. 9.

Culpam retinere. Ep. 10. 8.

Nos in culpa ſumus. Wir ſind vrſach Ep. 10. 26.

Vide ne tua iam, mi Brute culpa futura ſit. Ep. 11. 21.

Quicquid acciderit à quo mea culpa abſit animo forti feram. Epi. 12. 22.

Tibi idem cenſeo faciendum, NEC A QVO CVLPA ABSIT QVICQVAM IN MALIS NVMERANDVM. Ep. 12. 24. Et ad Qu. fr. lib. 1. epiſt. 1. *Ferre ea moleſtiſſime homines debent, quæ ipſorum culpâ contracta ſunt. Culpa mea propria eſt.* Ep. 14. 3

Horum malorum omnium culpam fortuna ſuſtinet. Ep. 15. 15.

Si qua culpa commiſſa eſt, &c. Ep. 16. 12.

Sunt permulta, quibus erit metuendum, etiamſi Reſpub. ſatis eſſe videtur ſceleribus hoſtium liberata. Ep. ad Fam. lib. 12. p. 359.

Neſcio, cuius flagitii te inſimularem. Epiſt. Att. lib. 10. p. 332.

Ita neceſſe fuit, hæc flagitia animo concipere. de nat. Deor. l. 1. p. 28.

Nonne caveam ne ſcelus faciam? Acad. l. 2. p. 69.

Ne quid criminis ſubeat. de nat. Deorum lib. 3. pagina 118.

Nefaria ſcelera meditari. de nat. Deorum lib. 3. p. 145.

Quin abnuerit, à ſe commiſſum eſſe facinus. de leg. lib. 1. pagina 308.

Facinoris defenſionem à naturâ iure aliquo quærere. de leg. lib. 1. pagin. 308.

Revocare aliquem à flagitio. de leg. l. 1. p. 318.

Flagitia alicuius non probare. Qu. Tuſc. l. 4. p. 443.

In quodam flagitio verſari. Quæſt. Tuſc. l. 4 p. 444.

Lacerarunt omni ſcelere patriam. Off. p 24.

Quod poteſt eſſe maius ſcelus, quàm non modo hominem, ſed etiam familiarem occidere? Offic. lib. 3. p. 107.

An ſe ſcientes ſcelere contaminent. Offic. l. 3. p. 114.

Extra culpam eſſe. Attribuere alicui culpam. in Verrem pagina 544.

Culpam in alium transferre. pro Font. p. 572.

Ligarii nullam culpam reprehendite. pro Lig. p. 294.

Ne iſtius quidem rei culpam ſuſtineam. Ep. Att. lib. 7. pagina 201.

Culpam omnem Pompeius in Domitium confert. Ep. Att. l. 8. pagin. 254.

Crucis. Cruciatûs. Suſpendii. *Vide etiam* Ægritudinis. Torturæ. Carceris. Pœnæ. Supplicii. Verberandi.

Creutz / Erhencken / Straffen / Hencken / Stranguliren / Plagen / Marteren / Quelen.

V*Tinam me Divi adaxint ad ſuſpendium potiùs quidem, quàm hoc pacto apud te ſerviam.* Aul. 1. 1. v. 11.

Neque quicquam melius eſt mihi, quàm ex me ut uvam faciam, aut litteram longam, meum collum laqueo quando obſtrinxero. Aul. 1. 1. v. 19.

Suſpendio ſatius eſt eſſe mortuum, quàm tu eius potior fias. Caſ. 1. 1. v. 24.

Tute in laqueum induas. Ibid. v. 25.

Suſpendere ſe. Pœn. 3. 5. v. 1. & 50. Item Pœn. 5. 6. v. 6. Pſeud. 4. 7. verſ. 128. Formula eſt execrandi, in eos, qui aliis ſunt odio.

In cruciatum dedere Bacch. 4. 4. v. 36.

Diſcipulus crucis. h. e. *ſuſpendio dignus, cruciarius, patibulatus.* Aul. 1. 1. verſ. 20. Sic Mil. 2. 2. v. 28. *Contubernalis crucis.* Et Moſt. 1. 1. v. 53.

Credo ego iſtuc exemplo tibi eſſe eundum extra portam, diſpreſſis manibus patibulum cùm habebis. Mil. 2. 4. v. 6.

Hæc multa ei eſto, vino viginti dies ut careat. Aſin. 4. 1. v. 55. Sic in ludicro Teſtamento, quod Sergio Polenſi paraſito adſcribitur, hæc iudiciaria legum formula reperitur: QVI. NON. PARVERIT. HÆC. MVLTA. EI. ESTO. TESTE. ALTERO. CAREAT.

Societno

enno tuo interſtringam gulam. Aul.4.4.v.31.
ando ego te exemplis excruciavero peſſimis,atq; ob ſutelas tuas morti miſero. Capt.3.5.v.33.
tringe collum,atq; obduce iſtum in malam crucem. Curcul. 5. v.15.
nos vult,qui ſervi ſumus, propter amorem ſuum omnes cruci- us contubernales. Mil.2.2.v.28.
ite inter terram atq; cœlum ut medius ſit. Mil. 4. 8.v.2.
me faciam penſilem. Pſeud.1.1.v.87.
febrim tibi eſſe,quia non licet huic iniјcere ungulas. Pſeud.2. .v. 47.
em tibi cape craſſam, ac ſuſpende te. Perſ. 5.2.v.34.
bi iam intus potione vinceâ onerabo gulam. Stich. 4. 2. erſ. 52.
me defigas, te cruci ipſum propediem affigent alij. Perſ. 2. 4. . 24.
id melius eſt, quàm ut hinc intrò abeam, & me ſuſpendam lanculum? Rud.4.4.v.145.
me ſuſpendo, óccidi. Rud.5.3.v.59.
rucem aliquem ſufferre. in Verr.p.489.
ucem figere damnatis. in Verr.p.491.
rucem tollere aliquem. in Verr.p.559.
crucem, & cruciatum agere aliquem. in Verrem pagina 60.
bori infelici ſuſpendito. pro C.Rab.155.
ruce qui angitur. de Fin.l.5 p.188.
rucem actus eſt. de Fin.l.5 p.295.
or ſua ſe ſuſpendit de ficu. de Orat.l.2.p.426.
minem corripi, ac ſuſpendi iuſſit in oleaſtro quadam. in Verr. pag.329.
dere ex arbore. in Verr.p.333.
llum in laqueum inſerere. in Verr.p.419.
hilominus eis conficior curis. Ep.4.12.
nfici dolore. Ep.6.1.
quem virum? Non eum, quem tu es ſolitus promulſide conficere: plagen/dempfen. Ep.9.20.
ſiduis laboribus,concurſationibus confici. Ep.10.17.
uod illâ valetudine magis conficere ſe, quàm me iuuare poſſet. Sich verderben. ibid.

Quodſi me Cæſar audiſſet, in tantas anguſtias Antonium compuliſſet, ut inopiâ potius, quàm ferro conficeretur. Ep.11.20.

Conficior mœrore, nec me mea miſeriæ magis excruciant, quàm tuæ. Ep.14.3.

Conficior dolore, tùm etiam pudore. ibid.

Conficior lachrymis, ſic ut ferre non poſſim. Ep.14.4.

Mulier ægra & corpore & animo confecta. ibid.

Graviſſimè ægrotaſti, inediâ & purgationibus, & vi ipſius morbi conſumptus es. Ep.16.12.

Crudelitatis. Immanitatis. Inhumanitatis. Sævitiæ. Tyrannidis.

Greuwlich. Tyranniſch / Vbel / Herb halten / Plagen / Martern / Vexiren.

C*Ertum eſt moriri, quàm hunc pati graſſari lenonem in me.* Rud. 3. 3.v.2.2.

Si quis eſt, qui dictum in ſe inclementius exiſtimabit eſſe. Eunuch. Prol.v. 4.

Non adeò inhumano ingenio ſum. Eun.5.2.v.41.

Ne cuiusquam miſereat, quin ſpolies, mutiles, laceres, quenquam nactus ſis. Hecyr.1.1.v.7.

Quàm malè, me nunc animo ita eſſe duro, ut olim. Heautont. 4. 1.

Nimium ipſe durus eſt, præter æquumq; & bonum. Adelph. 1. 1.

Tum hoc timet, ne tua duritia illa antiqua etiam adaucta ſit. Heaut.3.1.

Diu etiam duras dabit. Er wirt vns zuſchaffen machen. ibid.

Scio tibi eſſe hoc gravius multò, ac durius, cui fit. Heaut.5.2.

Homo inhumaniſſimus. Phorm. 3.2.

Hoccine eſt humanum factum aut inceptum? hoccine officium patris? Andr.1.5.

Factum à vobis duriter, immiſericorditerq;, atq; etiam ſi eſt, pater, dicendum magis apertè, illiberaliter. Adelph.5.4.

Tulit illa inſula multos & crudeles Tyrannos. in Verrem pag. 549.

Non Charybdin tam infeſtam, neq; Scyllam nautis, quàm iſtum in in eodem freto fuiſſe arbitorr. hoc etiam ille infeſtior, quòd multò ſe pluribus & maioribus canibus ſuccinxerat. in Verrem p. 549.

Vexare aliquem, & raptare, omniq; crudelitate lacerare. pro D. pag. 424.

Nonne omnem humanitatem exuiſſes? pro Lig. 298.

Saturavit ſe ſanguine diſſimilimorum ſui civium. Philipp. 2. p. 361.

Guſtares ſanguinem civilem vel exorbueras. Phil. 1. 365.

Alteri à puero pro delitijs crudelitas fuit. Phil. 11. 480.

Me exiſtimes eſſe humanitate prohibitum: Ep. Att. p. 7.

Clam ad iſta obduruimus, & omnem humanitatem exuimus. Ep. ad Att. lib 13. p. 399.

Si duriorem te eius miſeræ & afflictæ fortunæ præbes. Ep. ad Att. l. 13. p. 446.

Hæ literæ invidioſam atrocitatem habent verborum. Ep. ad Qu. Frat. l. 1. p. 589.

Quorum crudelitas nondum eſſet noſtrâ calamitate ſatiata. Epiſt. ad Q. Frat. lib. 1. p. 595.

Equidem arbitror multas eſſe gentes ſic immanitate efferatas, ut apud eos nulla ſuſpicio deorum ſit. de Natur. Deorum lib. 1. pag. 26.

Tyrannum quem ipſe expulerat, in prælio concidiſſet. Qu. Tuſc. l. 1. p. 382.

Ferocitatemq; eius ita repreſſit. Off. l. 2. p. 80.

Nihil niſi atrox, & ſævum cogitat, atq; etiam loquitur. Epiſtol. 8. 17.

Cuius tanta eſt, non inſolentia, ſed immanitas. Ep. 10. 1.

Syllani temporis acerbitatem, deorum immortalium benignitate ſubterfugerunt. Ep. 13. 4.

Spero homines intellecturos, quanto ſit omnibus odio crudelitas, & quanto amori probitas & clementia. Ep. 15. 19.

Malo veterem & clementem dominum habere, quàm novum, & crudelem experiri. ibid.

Scis, quomodo crudelitatem virtutem putent. ibid.

Non pecuniam modò verùm etiam hominis propinqui ſanguinem vitamq; eripere conatur. pro Qu. p. 13.

Domeſticâ

Domeſticâ crudelitate laborare. pro S.R.p.91.

Ademit miſericordiam conſuetudine incommodorum, aſſiduitate moleſtiarum ſenſum omnem humanitatis ex animis amittimus. ibid.

Indignitate ſervos, temeritate fugitivos, ſcelere barbaros, crudelitate hoſtes vicerit. in Verr.p.464.

Veruntamen mors ſit extrema: non erit, eſtne aliquid ultra, quò progredi crudelitas poſſit? in Verr.p.537.

Ab huius audaciâ fratris liberos ne materni quidem corporis cuſtodia tegere potuit. pro A.Clu.p.16.

Singulari immanitate, & crudelitate præditum eſſe. pro C. Sul. p. 316.

Adhibere in aliquem crudelitatem. pro Dom. p. 424.

Tantum eſt in illo homine ſceleris, audaciæ, & crudelitatis, quantum numquam putavi. pro Seſt. p.12.

Pertuli crudelitatem inimicorum. pro Seſt.p.72.

Crudelitatem veſtram ſaturare cuperetis. Vat.p.76.

Quanquam ſis omni diritate, & immanitate teterrimus. Vat p. 77.

Qui ſalutem perpetuam populi Romani: me & nos fœdiſſimè, & crudeliſſimè vexarunt. Provinc.p.175.

In meo amico crudelitatem prompſiſti tuam. Mil.p.236.

Quàm avidum, in pecunijs locupletum, qui pauperum ſanguinem concupiſſet, vidimus. Phil.4.p.415.

Vt remotus ſit ab omni crudelitate. Epiſt. Attic. lib. 9. pag. 278.

In quos Sulla crudelis hoc ſocio fuiſſet. Epiſtol. Attic. lib. 9. pag.296.

Cùm extitiſſet etiam in cives tanta crudelitas. Offic. lib. 2. pag. 74.

Sit ſane adhibenda ſævitia. Off.lib.3.p. 73.

Culpandi. *Vide* Calumniandi.
Cultûs Dei. *Vide* Adorandi, & Religionis.

Cultûs. Habitûs. Veſtimenti. Veſtium.

Kleidung

Kleidung/Tracht.

A*Miculum hoc ſuſtollo ſaltem.* S*r. Sine trahi, cùm egomet trahor.* Ciſt. 1.1. v. 1 7. *Trahi σύρεσθαι*, item *defluere* dicebatur veſtis. cùm negligentius haberetur. Horat. *Ruſticius tonſo toga defluit.* Contrarium eſt *εὐσχημονεῖν*. Plaut. *Euſchemè aſtare.* Mil. 22. v. 58.

Suam qui undantem chlamydem quaſſando facit. Epid. 3. 3. v. 50.

Et liberalis iuba, & cæſaries quam decent! Mil. 1. 1. verſ. 64.

Nam quæ elauta eſt, niſi perculta eſt, meo quidem animo, quaſi illauta eſt. Pœn. 1. 2. v. 22. 23.

Omni cultu propter frigoris aut caloris vim vacare. Qu. Tuſc. l. 1. p. 313.

Cumuli. *Vide* Abundantiæ.
Cunctandi. *Vide* Moræ.

Cupiendi. Cupiditatis. Aviditatis. Appetendi. Affectandi. *Vide etiam* Deſiderandi.

Wellen/ Begeren/ Begierig ſein/ Lüſten haben/ Begirden.

I*Mprobæ vino modò cupidæ ſi eſtis.* Pſeud. 1. 2. v. 50. Sic loquitur in Mil. 3. 1 v. 204. *Studioſus adulterio.* Ennius: *Studioſus robore belli.* Virgil. Culice: *Compos mente.* Idem: *Ferax oleo.*

Vide, quàm iniquus ſis præ ſtudio, dum efficias id, quod cupis, neque modum benignitatis, neque quid me ores cogitas. Andr. 5. 1.

Miſerè cupio hunc diem in lætitiâ degere. Adelph. 4. 1.

Quia tam miſerè hoc eſſe cupio verum, eò vereor magis. Adelph. 4. 5.

Impensè cupitis. Adelph. 5. 9.

Non dici poteſt, quàm cupida eram huc redeundi. Hecyr. 1. verſ 14.

Nemo ad te venit, niſi cupiens tui. ibid.

Vbi animus ſemel ſe cupiditate devinxit malâ, neceſſe eſt conſilia conſequi conſimilia. Heaut. 1.2.v.34.

Quàm ſcitum eſt, eiusmodi parare in animo cupiditates, quas, cùm res adverſa ſient, paullò mederi poſſis. Phorm. 1.4.

Ad dominas qui affectant viam. Heaut. 2.3. v.60.

Quis eſt, qui non officij cupidior ſit, quàm pecuniæ? de Invent. l. 1. p. 183.

Nimis etiam intelligo flagrare cupiditate. de Orat. libr. 1. pag. 304.

Ardebat cupiditate Brut. p. 611.

Cupiditati obtemperare. pro Quint. p. 2.

Cupiditati morem gerere. ibid.

Reſpirat cupiditas, atq; avaritia. pro Qu. p. 19.

Ducit me cupiditas, ducit me fides. pro Sext. Roſc. p. 65.

Eò prorumpunt hominum cupiditates, ſcelera, & audacia. pro S. Roſc. p. 41.

Ipſos avaritia, cupiditas, audacia cæcos reddit. pro Sext. Roſc. p. 72.

In his ſolis rebus indomitas cupiditates, atq; effrenatas habet. in Verr. p. 178.

Cupiditate rapitur. in Verr. p. 182.

Eſt hoc in morbo, & cupiditate. in Verr. p. 194.

Apertâ cupiditate eſſe. in Verr. p. 293.

Cupiditate progreditur; ſtatuit ſe nihil tam clauſum, neq; tam reconditum poſſe habere, quod non iſtius cupiditati apertiſſimum, promptiſſimumq; eſſet. in V. p. 131.

Hi in iſtius cupiditatem facti ſunt. in V. p. 521.

Cupiditati ſervire. pro L. Syll p. 317.

Ardebas nimiâ cupiditate triumphi. Piſ. p. 202.

Triumphi nomine legent, & vetant ſuam cupiditatem. Prætexunt cupiditatem triumphi. ibid.

Flagrat, & ardet cupiditate iuſti, & magni triumphi. Piſ. 203.

Meditare, quibus verbis incenſam eam illius cupiditatem comprimas, atque reſtinguas. Piſ. p. 203.

Prædæ ac rapinarum cæca cupiditas te rapuit. Piſ. pag. 203.

Te à cupiditate triumphandi longè abhorrere dixiſti. Piſ. pag. 205.
In laudis atq; gloriæ cupiditate verſatur. Piſ. 213.
Non mediocri cupiditate imperium arripuit. pro Lig. pag. 294.
Iam tantâ cupiditate ſum incenſus ad reditum. Philipp. 1. pag. 326.
Quæ eſt iſta cupiditas ferendæ legis? Philipp. libr. 1. pag. 331.
Quò cupiditatem infinitam cum immani crudelitate iam pridem intendit. Philip. 7. p. 445.
Ipſi veſtrâ ſponte excuſſiſtis ad libertatis recuperandæ cupiditatem. Phil. 11. p. 477.
Cupiditatibus infinitis efferebaris. in Sall. p. 554.
Libero eum omni ſuſpicione cupiditatis. Epiſt. Famil. lib. 1. pag. 8.
Cùm ſine ſuſpicione tuæ cupiditatis non poſſis illius cupiditatem refutare. Ep. Fam. l. 1. p. 35.
Abijcere cupiditatem vincendi. Ep. Fam. l. 4. p. 103.
Cognovi Hortenſium percupidum tui &c. Ep. 1. 7.
Incideram in hominum pugnandi cupidorum inſanias. Ep. 4. 1.
Cum ſpe vincendi, ſimul abieciſti, certandi etiam cupiditatem. Ep. 4. 7.
Ardeo cupiditate incredibili. Ep. 5. 12.
Illa nos cupiditas incendit feſtinationis. ibid.
Arbitrabar videndi mei te ſummâ cupiditate affectum eſſe. Epiſt. 5. 1.
Te videre, & omnia intima conferre, diſcupio, id eſt, *vehementer cupio.* Ep. 8. 16.
Vt impiam cupiditatem contra ſalutem tuam habeamus. Epiſt. 8. 17.
Sum avidior etiam quàm ſatis eſt, gloriæ. Ep. 9. 14.
Pernicioſum aliquid concupiſcere. Ep. 10. 8.
Putabam poſſe me nec de laude ieiuni hominis delibare quicquam, id eſt, *gloriæ cupidi.* Ep. 10. 21.
Non debemus cuiquam videri nimium vitæ cupidi. Ep. 11. 2.
Non tam nomen captans Imperatorum, quàm cupiens militibus ſatisfacere. Ep. 11. 4.
Non nimis concupiſcendus honos Ep. 15. 6. [E. 15. 21.
Cùm incendiſſes cupiditatem meam conſuetudinis augendæ noſtræ.

Quantam

Quantam cupiditatem hominibus injiciat novitas, non te fugit. Ep.Fam.lib.11.p.329.

Ardeo cupiditate incredibili, neq, ut ego arbitror, reprehendendâ, nomen ut noſtrum ſcriptis illuſtretur. Epiſt. Fam.libr. 5. pag. 130.

A cupiditate omni remotiſſimum. Epiſt. Fam. libr. 13. pag. 397.

Hoc ſi tu cupidius factum exiſtimas, Cæſari attribues. de Orat. 130 a

Cum utriſque ſeparatim locutus eſt, ne cupidè quid agerent. Offic. 7.b

Quid cupidè à Senatu, quid temere fiebat. in Ant.170. b. Cupidè aliquid facere, *aut agere, Latini dicebant, cùm quis cupiditate nimiâ victus aliquid faciebat, quod æquum non eſſet.*

De triumpho nulla me cupiditatas unquam tenuit. Ep. Att. l. 7. p.199.

Adoleſcentem incenſum cupiditate veriſſimæ gloriæ. Ep. Att.lib. 13.p.418.

Cuius tu ex impuriſſimis faucibus inhoneſtiſſimam cupiditatem eripuiſti magnâ cum æquitate. Epiſt. Quint. Fratr.lib.1. pag. 575.

Me quædam tenet propter ſingularem amorem infinita in te aviditas gloriæ. Ep.Qu.Fr.l.1.p.586.

Occæcati cupiditate non provident. de Fin.l.1.p.109.

Quis unquam fuit tam effrenatis cupiditatibus? de Fin. libr. 3. p.195.

Cupiditates ſunt inſatiabiles, quæ non modò ſingulos homines, ſed univerſas familias evertunt, totam etiam labefactant Remp. de Fin.l.1.p. 114.

Cupiditates in alios cæco impetu incurrunt. de Finib. libr. 1.p. 114.

Alij cupiditate efferuntur. de Fin.l.5.p.26.

Cupiditatum incendijs inflammatum. de Finib. libr. 5. pag. 282.

Cupiditatum levationem habere. Qu.Tuſc.l.1.p.346.

Cupiditate liberari. Qu. Tuſc.l.2.p.347.

Quis non frangeret eorum libidines, niſi illi ipſi, qui eas frangere debuerunt, cupiditate eiuſdem tenerentur? de Legib.lib. 3. p.361.

Omnia

Omnia rabidè appetere cum explebili cupiditate. Qu. Tuſc. lib. 5. p. 456.

Cupiditatis amore incenſum eſſe. Quæſt, Tuſcul. lib. 5. pag. 481.

Pleriq; vehementer expetunt, de quibus inter ſe digladiari ſolent. 1. Off. p. 13.

Frangi cupiditate, vinci à voluptate. 1. Off. p. 28.

Cavenda eſt gloriæ cupiditas. ibid.

Ne ſit in eis ulla cupiditas, vel libido, audacia. de Amicit. pag. 190.

Sed innumerabiles cupiditates habet. Paradox. 6. p. 229.

Curandi. Curæ. Solicitudinis. Angoris. *Vide etiam* Ægritudinis. *Et paulò poſt*: Curæ. Studij. Diligentiæ. Animi. Laboris.

Sorgen/ Sorgfeltigkeit/ Müh/ Arbeitt/ Bemühen/ Bekümmernuß.

Q*Vod me ſollicitat plurimis miſerum modis, ne noctu, nec diu quietus unquam eam, nec dormiam.* Aulular. 1. 1. v. 27.

Myropolas omnes ſolicito. Caſ 2. 3. v. 10.

Sopor neminem ſolicitat ire dormitum. Moſt. 3. 2. v. 15. Epid. 5. 2. 15.

Diſcrucior animi. Aul. 1. 2. 27.

Facinus tuum ſolicitat animum. Aul. 14. 10. v. 4.

Curâ macet. Aul. 2. 6. v. 28. quamquam & aliter legi poſſit: vide quæ adnotavi ad Tit. Maciei corporis.

Vt miſeræ matres ſolicitæ ex animo ſunt, cruciantur q;. Truc. 2. 5. v. 2.

Ea nunc meditabor, quomodo. Amph. 1. 1. v. 12.

Sed una turbat res. Epid. 2. 3. v. 7.

Abſurdè facis, qui angas te animi. Epid. 3. 3. v. 7.

Coeperam ego me excruciare animi. ibid.

Cui multa in unum confluunt, quæ meum pectus pulſant ſimul. Epid. 4. 1. v. 2.

Scin' quid volo ego te accurare? Men. 1. 3. v. 24.

Magnâ cum curâ ego illum curari volo. Menæchm. 5. 4. verſ.7.

Curâ cruciabar miſer. Merc 2.1.v.23.

Curas malas abij ite jam. Pſeud.Prol.v.23.

Labore laſſitudo omnis eſt exigunda ex corpore. Capt. 5. 4. verſ.4.

Vidéſne, ut miſeri moliantur, nequeunt ſatis complecti. Curcul. 13.v.23.

Nimio opere ſumat operam, ſi quem conventum vult. Curc. 4. 1. verſ.7.

Omnibus rebus relictis mihi frequentem operam dediſti. Ciſt. 1.2.v 10.

Amico impartit operam. Bacch. Prol.v.77.

Negocium hoc ad me nunc attinet aurarium. Bacch. 2. 2. verſ. 51.

Virtute id factum tuâ, & magiſterio tuo. Moſt.1.1.v.32.

Perdidi operam fabrorum ilicò. Moſt.1.2.v.55.

Niſi quid magis es occupatus, operam mihi da. Moſtell. 4. 3. v.16.

Me bene iuves, operamq́; des: ſervorum operam & lora mihi cedò. Moſt.4.3. v. 43.

Qui negocioſi eramus, nos noſtris armentis complicandis & componendis ſtuduimus. Merc.1.2.v.79. 80.

Hic annus ſextus, poſtquam ei rei operam damus. Men. 2.1. verſ. 9.

Ruri qui nobis exhibet negocium. Merc.2.2. v.2.

Eos oportet concioni dare operam, atq; comitiis. Menæchm. 3. 1.v.12.

Aut ne laborem capias cum eo, uti voles. Merc. 1. 2. verſ. 35.

Multo opere immundo ruſtico ſe exercitum. Merc. Prolog. v. 65.

Neq; ulla mihi obſiſtet amnis, neq; mons, neq; mare, nec calor, nec frigus, neq; ventum, neq; grandinem, imbrem perpetiar. laborem ſufferam, Solem, ſitim non concedam, neq; quieſcam uſquam noctu, neq; interdiu. Merc. 5. 2. v. 19. 20. 20. 21.

Opera non eſt. Merc.5. 2.v.77.

Superavit is ſuis ærumnis ærumnas Herculis. Perſ. 1. 5. verſ. 2.

Male

Male operam locas. Perſ.2.2.v.46.

Pariter bonam boni operam date gregi. Pſeudol. Prolog verſ 9.

Operæ non eſt. Es iſt nicht der arbeit werth. Merc.5.2.v.77.

Nam ſenſi ſedulò, te mihi dare bonam operam. Perſ. 4. 10. verſ. 11:

Operam & ſumptum perdunt. Rud.Prol.24.

Operam ſuam locare ad artes nugatorias. Trin. 4.2.v.2.

Vt me iam omnium laborum levas! Rud.1.4.v.27.

Nunc operam, & ludos fecit. Rud.4.1.v.9.

Opus faciam, ut defatiger usq; ingratis. Eunuch. 2. 1. verſ. 14.

Qui illum ad laborem impulerim. Heaut.1.1.v.108.

Quibus alicunde aliquis abiectus eſt labor. Hecyr.3.1.v.6.

Niſi Phœdria haud ceſſavit, pro te eniti. Phorm.3.1.v.11.

In quibus officiis artis elaborare conveniret. ad Herenn. lib. 2. pag. 19.

Ego pro me, & te curabo. Pſeud.1. 3.v.3.

Laſſus de viâ me volo curare. Pſeud.2. 2.v.66.

Si hanc rem ſobriè accuraſſis. Pſeud.4.1.v.29.

Suam ætatem benè curant. Pſeud.4.7.v.34.

Illum multa in pectore ſuo collocare oportet. Perſ.1.1.v.8.

Ita malè vivo, atq; ita multa mihi in pectore ſunt curæ exanimales. Rud.1.4.v.2.

Item, tot meâ ſolius ſolliciti ſunt causâ, ut me unum expleant? Heaut.1.1.v.72.

Quibus ego nunc ſollicitor rebus. Adelph. 1.1.v.11.

Inieci homini ſcrupulum. Adelph.2.2. v.20.

Id illi nunc dolet alieno, pater is nihilo pendit. Adelph. 3. 4. verſ. 5.

Ego vos ſolvi curis cæteris. Hecyr.2.1.v 33.

Cura ex corde exceſſit mihi. Hecyr.3.v.12.

Iſthæc res mihi ſolicitudini eſt. Phorm.4.1.v.22.

Cùm commemorans, quanta cura ea res fuerit dijs immortalibus. ad Her.lib.2.p.49.

Suſcipere laborem. ad Her.lib.3.p.54.

Hominibus id ætatis, oneris, ad horum adoleſcentiam ſtudijs imponitur. de Orat.l.1.p.324.

Prudentiâ tamen rerum magnarum magis, quàm dicendi arte nititur. de Orat.l.1.p.337.

Enitendum eſt, ut oſtendas in eâ re, quam defendas. de Orat. lib. 2.p.404.

Magnos labores excipere. Brut.p.592.

Tot tantisq; negocijs eſt diſtentus, ut reſpirare liberè non poſſit pro S.R p.44.

Summo cum labore, ſtomacho, miſeriaq; aliquem erudire. pro Qu. R.p.102.

Magnum laborem capere. pro Qu.R.p.109.

Operam, laborem, ſtudium interponere. in Verrem pag. 132.

Nemini meus adventus labori ac ſumptui fuit. in Verr. pag. 182.

Quanta cura ea res fuit? de Inv.l.1.p 192.

Suſpenſo & occupato animo Craſſum tibi reſpondiſſe video. de Or. l.1.p.135.

In ſententijs eligendis labor, & cura me torquet. de Orat. l. 3. p. 461.

Vt eorum aſpectu omnis, quæ me angebat, de Republicâ cura conſederit. Brut.p.523.

Nihil mihi accidit, Brute, quod vellem, aut aliquâ ex parte ſolicitudines allevaret meas. Brut.p.524.

Hic me dolor tangit, hæc me cura ſolicitat. Brut.p. 621.

Cordi eſt hoc mihi. pro Q.p.34.

Res cordi eſt. in Verr.p.203.

Nunquam animum tuum cura tuarum fortunarum, cogitatioq; tangit. in Verr.p.131.

Animum frangere ac debilitare. in Orat.poſt redit.p. 397.

Domicilium ſibi, & vitæ, & mortis depoſcere. Orat. poſt redit. p.398.

Sed mihi ante oculos obverſatur Reipub. dignitas, quæ me ad ſe rapit. Sest.p. 6.

Revocat ſe ad curam rei domeſticæ. pro Cæl.108.

Milo magis de ſalute Reipubl. quàm de ſuâ turbatur. Mil. 222.

In hac causâ multa me perturbant. pro Deiot.p.306.

Animis meus maioribus ſuſpenſus eſt curis. Philipp. lib. 7. pag. 436.

Curam eius incredibilem in aſperrimis periculis non modò ſalutis, ſed etiam dignitatis meæ perſpexi. Phil.7.p.438.

Confici curis. Ep. Fam.l.4.p.110.

Interim

Interim maximam hic ſolicitudinem curamq́ ſuſtineo. Ep. Fam. l. 10. p. 278.

Magnam habeo gratiam Philoſophiæ, quæ me non modò à ſolicitudine abducit ſed etiam contra omnes fortunæ impetus armat. Ep Fam. l. 16. p. 501.

Incredibili ſum ſolicitudine de tuâ valetudine. ibid.

Quam tibi ſummæ curæ eſſe ſcio. Ep. Att. p. 5.

Multa ſunt, quæ ſolicitant anguntq́ : domeſticarum ſolicitudinum aculeos omnes, & ſcrupulos occultabo. Epiſt. Att. libr. 1. p. 35.

Quæ me curâ aliquâ afficiunt. epiſt. Att. l. 1. p. 34.

Qui ſæpiſſimè curam & angorem animi mei ſermone, & conſilio levaſti tuo. Ep. Att. l. 1. p. 35.

Iam exhibere mihi moleſtiam deſtiterunt. Epiſt. Att. libr. 2. p. 45.

Multa me ſolicitabant, quæ mihi ipſi intenduntur. Ep. Att. libr. 2. p. 69.

Magna me curâ levaris. Ep. Att. l. 5. p. 140.

Bibulus in tanto mœrore ſuo maximam curam belli ſuſtineret. Ep. Att. l. 6. p. 188.

Excubo animo, nec partem ullam capio quietis. ad Att. libr. 9. epiſt. 13.

Incumbite ad Reipubl. ſalutem, circumſpicite omnes procellas, quæ impendent. in L. Catil p. 107.

Totum animum, atq; omnem curam, operam, diligentiamq́ ſuam in petitione non poſſit ponere. pro L. Mur. p. 240.

Curâ, cogitatione, vigilijs omnibus nihil niſi de ſalute meorum civium laboraſſem. pro Dom. p. 460.

Navare alicui operam. de Aruſp. reſp. p. 461.

Studium conſumere in aliquâ re. pro Cneo Planc. pag. 525.

Oratio & bonis artibus inſtituta, & curâ & vigilijs elaborata. pro Cœl. 109.

Quantum mea fides ſtudij afferat ad ſalutem regis defendendam. pro Deiot. 307.

Annon meis civibus provideam? Philipp. libr. 6. pagin. 435.

Conſilio quantum potero, labore plus penè quàm potero, excubabo, atq; vigilabo, pro vobis. Phil. 6. p. 435.

Omnem noſtræ induſtriæ curriculum in amicorum periculis pro-

pulſandis laboratum eſt. Phil.7.p.438.

Partem aliquam curæ & cogitationis ſuæ in Aſiam, & Syriam derivavit Phil.1.p.486.

Sed de literis hactenus: non enim vereor ne non ſcribendo te expleam, præſertim ſi in eo genere ſtudium meum non aſpernabere. Ep.Fam.l.2.p.36.

Curam tibi maiorem afferre ſentio. Ep. Att.l.7.p.106.

Omnia mea ſtudia, omnem operam, curam, induſtriam, cogitationem, mentem deniq́ omnem in Milonis conſulatu fixi, & locavi. Ep. Fam.l.2.p.41.

Talium virorum tanta ſtudia aſſequi, ſola virtus eſt. Ep.Fam.l.3. pag.89.

Adhibui diligentiam quotieſcunq́ ſenatus fuit, ut adeſſem. Epiſt. Fam.lib.5.p.123.

Quòd tibi decedenti pollicitus ſum, me omnes res urbanas diligentiſſimè tibi perſcripturum, datâ operâ paravi. Ep.Fam. lib.8. p.214.

Balbi quoque Cornelij operam, & ſedulitatem laudare poſſum. Ep. Fam.lib.8.p.233.

Incumbe per Deos immortales in eam curam, & cogitationem, quæ tibi ſummam dignitatem, & gloriam afferre poſſunt. Epiſt. Fam.l.10.p.277.

Ne quid detrimenti Reipub. iniungant, ſumma à nobis dabitur opera. Ep.Fam.l.11.p.335.

Dabo operam, ut meum ſtudium & diligentiam vobis P.C. *& Reipub. præſtem.* Ep.Fam.l.12.p.369.

Curam diligentiamq́ in alicuius ſalutem conferre. Ep. Fam. l. 15. p 464.

Quæ ad me de tuis rebus ſcribis, ea tanta mihi curæ ſunt, ut me nolim admoneri. Ep. 1. 10.

Nec verò cuipiam ſalutem ac fortunas ſuas tantâ curâ fuiſſe unquam puto, quanta mihi ſit honos huius. Ep. 2. 5.

Non mihi tam mea ſalus cara fuit. ibid.

De ſacerdotio tuo, quantam curam adhibuerim, cognoſces. Epiſt. 2. 6.

Mihi ſcies indies maiori curæ eſſe dignitatem tuam. Ep. 2.17.

Affinitas novam curam mihi affert cavendi. Ep.3.12.

Nos curâ, & dolore proximi ſumus. Ep.4.7.

Quæ curo, attendoq́. Ep.14.13.

Velim

Velim ita ſtatutum habeas, tuas omnes res non minori mihi curæ, quàm meas eſſe. Ep.6 2.

Valebis, meaq; negotia videbis. Ep. 7. 21.

Quâ tu curâ ſis, neſcio. Ep.8 5.

Ies tibi, & rem, de qua vidi, velim curæ habeas. ibid.

Omnem noſtram de Repub. curam abiecimus. Ep.9 20.

Cave exiſtimes, me abieciſſe curam Reipub. Ep.9.24.

Ex quo intelligi poteſt, curam Reipub. ſummè defendendæ, iam pridem apud nos excubare. Ep.10.8.

Non mediocris adhibenda mihi eſt curatio. Ep.10.11.

Curas conferre. Ep.10.12.

In eam curam incumbe, mi Plance &c. Ep.10.14.

Videbaris, gravem curam ſuſcepiſſe. Ep.12.11.

De noſtrâ dignitate velim tibi, ut ſemper curæ ſit. Ep. 12.14.

Te hortor, ut omni curâ in Rempub. incumbas. Ep.12.25.

Curam mihi attulit. Ep.16.13.

Scio, quàm ſis curioſus. Ep.8.1.

Addis, viſum eſſe quibuſdam edictum meum, quaſi conſultò ad iſtas legiones impediendas eſſe accommodatum. Ep.3.8.

Datâ operâ paravi, qui ſic omnia perſequeretur. Ep.8. 1.

Quantum me diligis, tantam adhibe in te diligentiæ. Ep. Fam.lib. 16.p.494.

Nunc ego te hortor, ut omnem diligentiam adhibeas, ad convaleſcendum. Ep.Fam.l.16.p.496.

Atq; utinam præſens illum diem mihi optatiſſimum videre potuiſſem, pro quo tuis ampliſſimis erga me ſtudiis atq; beneficijs tibi operam ſtudiumq; navarem. Ep.Fam.lib.15.p.748.

Nos in omni munere ſummam adhibemus diligentiam. Epiſt. Att. pag.6.

Agam ſtudioſius, & contendam ab illo vehementius. Epiſt. Att. l. 1.p.14.

Vt agerem diligentiſſimè cum Luceio. ibid.

In hac causâ Piſo amicitiâ P. Clodij ductus operam dat. Ep. Att.l. 1 pag.18.

Omnes profudi vires animi atq; ingenij mei. Epiſt. Att. libr. 1. pag.18.

Adhibeam quandam cautionem, & diligentiam. Ep. Att. lib.1. p. 40.

Hæc nobis coram ſummâ curâ, ac diligentiâ ſunt agenda. Ep. Att. lib.1.p.41.

Magnopere dixi, nobis eſſe laborandum. Ep. Att. lib. 2. p. 46.
Incumbamus ad illa præclara ſtudia. Epiſt. Attic. libr. 2. p. 65.
Hac curâ certè iam vacuus ſum. Ep. Att. l. 2. p. 65.
In illâ operâ noſtrâ forenſi ſummâ induſtriâ verſamur. Ep. Attic. lib. 2. p. 75.
Totos nos ad forenſem laborem operamq́ contulimus. Ep. Attic. lib. 2. p. 77.
Scito me eſſe in ſummâ ſolicitudine. Epiſt. Attic. libr. 8. pag. 254.
Me illâ curâ ſollicitat, angitq́ vehementer. Ep. Qu. Fratr. lib. 3. p. 633.
An ab omni curatione, & adminiſtratione rerum vacent. de Nat. Deor. l. 1. p. 4.
Omni curâ liberari. de Nat. Deor. l. 1. p. 102.
Ipſas ſolicitudines, quibus eorum animi noctes atq́ dies exeduntur. de Fin. l. 1. p. 117.
Hi curatione adhibitâ levantur in dies. de Finib. libr. 4. p. 24:.
Qui illa nou modò curâ digna putant. de Divinat. libr. 2. pag. 262.
Omni curâ eſſe liberatum. de Fin. l. 5. p. 276.
Curas, ſolicitudines perferre, ibid.
Cum laxati ſumus curis. Qu. Tuſc. l. 1. p. 312.
Curam ſomno ſuſpenſam levare. Quæſt. Tuſcul. libr. 1. pag 339.
Inanes curas detrahere. Tuſculan. Quæſt. libr. 2. pag. 350.
Curas ponere. Qu. Tuſc. lib. 3. p. 404.
Solicitudines oblivione leniuntur. Quæſt. Tuſculan. libr. 5. 591.
Sumus neceſſariis negotiis curisq́ vacui. 1. Offic. p. 8.
Eſt difficilis cura rerum alienarum 1. Off. p. 14.
Si quid ego adiuto curámve levaſſo, quæ nunc te coquit ac vexat ſub pectore fixa. de Senectut. pagin. 148. ex Ennio.
Maximos labores, moleſtiasq́ ſuſcipere. 3. Off. p. 169.
Idq́ mihi eò magis eſt cordi. de Amic. p. 189.
Ne aliquas propter eam ſuſcipiamus moleſtias. de Amicit. pag. 201.

Quia nullas curas & moleſtias afferunt : de Amicit. pagina 201.

Nimis exiguê & exiliter ad calculos revocare amicitiam. de Amic. p. 205.

Sunt optima cura de ſalute patria : Somn. Scip. pagina 243.

Curæ. Studii. Operæ. Negotii. Diligentiæ. Solertiæ. Induſtriæ. *Vide quoq; Titulo* Laboris : *&* Efficiendi.

Sorge/ Fleiß/ Müh/ Arbeit / Achtung geben / Sorgfeltig/ Mühſelig.

Expers laboris. Amph. 1.1.v.56.

Pro ſe quiſque. Valetidē quod *ſtudioſè.* Amph. 1. 1. verſ. 76.

Vno labore abſolvit ærumnas duas. Amph. 1.2.v.26.

Operâ largus eſt nocturnâ. Aſin. 3.3.v.69.

Tantum ſtudens, ut natum recuperet. Capt. Arg. v.4.

Nil moror iſtas factiones. Aul. 2. 1.v.47.

Ex ſummis opibus viribusq; uſq; reperire nitere. Merc. 1.2.v.1.

Muſca eſt meus pater. Merc. 2.3.v.26.

Facerem hanc cum curâ agas. Perſ. 2. 2. v.56.

Operâ haud parcus fui meâ. Rud. 4.2. v.14.

Meâ refert operâ utere. Stich. 4.1. v. 36. Elegans formula. Qui beneficium alicui offerebant, atque uti eum amicitiâ iubebant, his ferè verbis id faciebant : *Tuâ opera eſt utere, poſce.* Aul. 2.1. v.

In prologis ſcribundis operam abutitur. And. Prol. v.5.

Quid eſt, quod tibi efficere, hoc mea ars poſſit amplius ? Andr. 1.1. verſ. 4.

Animum ad aliquod ſtudium adiungere. Andr. 1.1.v.27.

Horum ille nihil egregiè præter cætera ſtudebat. Andr. 1.1. verſ 29.

Credo eum manibus pedibusque obnixê omnia facturum, magis id adeò, mihi ut incommodet, quàm ut obſequatur. Andr. 1.1.130. & ſeqq.

Animus laſſus, curâ confectus ſtupet. And.1.1.v.4.

Nihil conferunt in eam ſtudii, nihil operæ, nihil facultatum. Ibidem.

Facite, fingite, invenite, efficite, quî detur tibi, ego id agam mihi quî ne detur. And.2.1.v.34.

Nodum in ſcirpo quæris. hoc eſt, *fruſtrâ laboras.* Andr. 5. 4. v. 39.

Audire eorum eſt operæ pretium audaciam. And.1.3.v.12.

Tu mihi paulum da operæ. Eun.2.2.v.50.

Vbi nervos intendas tuos. Eun.2.3.v.20.

Faciam ſedulò, ac dabo operam. Eun.2.3.v.70.

Quaſi deditâ operâ domi erant. Eun.5.2.v.2.

Ego iſthuc ætatis non amori operam dabam. Heauton.1.1.verſ. 53.

Quorum opera in bello, in otio, in negotio ſuo quiſque tempore uſus eſt. Adel. Prol. v.20.

Curemus æquam uterq; partem; tu alterum, ego item alterum. Adelph.1.2.v.50.

Adeò magnam mihi inicit ſuâ commoditate curam. Adelph.4.5. verſ. 76.

Spe incertâ, certum mihi laborem ſuſtuli. Hecyr. prol. v.17.

Operam ſumere in deterrendo. Hecyr.prol.v.25.

Labori haud parco præter æquum & ætatem meam. Hecyr. 2. 1. verſ. 29.

Adimere curas. Hecyr.5.3.v.

Retrahere aliquem à ſtudio. Phor.prol.v. 2.

Si quid velis, huic mandes, quod quidem rectè curatũ velis. Phor. 4.4.v.8. et Adelph.3.4.

Quod nos ambo opere maximo dabamus, operam ut fieret, ſine noſtrâ curâ maximâ, ſuâ curâ hæc ſola fecit. Phorm. 5. 1. verſ. 32. 33.

Vide, quam iniquus ſis præ ſtudio, dum efficias id, quod cupis: &c. Andr.5.1.

Vtrum ſtudio id ſibi habet, (Er befleiſt ſich/) *an laudi putat fore, ſi perdiderit gnatum.* Adelph.1.4.

Studio hæc prius, efficere, quám ille ut redeat. Hecyr.2.2.

Vt omnes mulieres eadem æquè ſtudeant nolintq; omnia. Hecyr. 2. 1.

Meditor eſſe affabilis: id eſt, *ſtudeo, operam do, ut ſim.* Adelphon.5.6.

Quorum æmulari exoptat negligentiam potiùs, quàm iſtorum obſcuram diligentiam. Andr. Prolog.

Enimverò, Dave, nihil loci eſt ſegnitiæ, neque ſocordiæ, quantum intellexi modò ſenis ſententiam de nuptiis. Andr. 1.3.

Pro ſe quisque ſedulò faciebat, quò illam mihi lenirent miſeriam. Heaut. 1.1. Vide ſupra ex Plauto.

Me quidem ſcio ſemper feciſſe ſedulò, ut &c. Heau. 2.3.

Quæ ſi non aſtu providentur, id eſt, *præcaventur, me aut herum peſſumdabunt.* Phorm. 1.4.

Niſi proſpectum eſt interea aliquid nobis, deſertæ vivimus. Heaut. 2. 3.

Vbi te vidi animo eſſe omiſſo, neque conſulere in longitudinem. Heaut. 5. 2.

Quicquid ego huius feci, tibi proſpexi & ſtultitiæ tuæ. ibid.

Abſque eo eſſet, rectè ego mihi vidiſſem, id eſt, *proſpexiſſem. & ſenis eſſem ultus iracundiam.* Phorm. 1.4.

Nunc id operam do, ut per falſas nuptias vera obiurgandi cauſſa ſit. Andr. 1. 1.

Ah, quantó ſatius eſt, te id operam dare, quî iſtum amorem ex animo amoveas tuo, Andr. 2.1.

Atq; id ago ſeduló: id eſt, *operam do.* Andr 3.5.

Itáne obſtinaté operam dat, ut me à Glycerio miſerum abſtrahat. Andr. 1.5.

Tot me impediunt curæ, quæ meum animum diverſæ trahunt. Andr 1.5.

Amo te, quò magis, quæ agis, curæ ſunt mihi. Adelph. 4.5.

Magnam mihi iniecit ſuâ commoditate curam, ne fortè imprudens faciam quod nolit. ibid.

At non quotidiana cura hæc angeret animum. Phorm. 1.3.

Otioſus ab animo, cùm ille curâ & ſumtu abſumitur. Phorm. 2. 1.

Quantâ me curâ & ſollicitudine afficit gnatus? Phorm. 2.3.

Hic ſimul argentum repperit, curâ ſeſe expedivit: ego nullo poſſum remedio me evolvere ex his turbis. Phorm. 5.4.

Curam alicui adimere argentariam, **Daß er nicht darff für das Geld ſorgen.** Phorm. 5.6.

Curæ ſanè eſt, quorſum eventurum hoc ſiet. Hecyr. 1.2.

Cùm ego vos ſolvi curis ceteris. Hecyr. 2.1.

Iſtoc verbo animus mihi rediit, & cura ex corde exceſſit. Hecyr. 3. 2.

Hæc mihi nunc cura eſt maxima, ut ne, &c. Hecyr. 4. 2.

Quot commodas res attuli? ſcil. *adventu meo, quot autem ademi curas?* Hecyr. 5. 1.

Id populus curat ſcilicet. Andr. 1. 2.

Curabitur : Ich wils verſorgen. Andr. 2. 3.

Inventum tibi curabo, & mecum adductum tuum Pamphilum. Andr. 4. 2.

Curaſti probè. Andr. 5. 2.

Ego iſtac moveo aut curo? Was gehet mich das an? Andr. 5. 4.

Atque adeò, quid meâ? Stilpho eſt. Was iſt mir dran gelegen? Phorm. 2. 2.

Quando ego tuum non curo, ne cura meum. And. 5. 3.

Id curarant patres. Phorm. 1. 2.

Alios tuam rem credidiſti, quàm te, animadverſuros magis? id eſt, *curaturos?* Phorm. 3. 1.

Omnes poſthabui mihi res, ſcil. ut hoc curarem. Phorm. 5. 7.

Pater & mater quaſi deditâ operâ domi erant, ut nullo modo introire poſſem. Eunuch. 5. 2.

Quod in opere faciundo opera conſumis tua, ſi ſumas in illis exercendis, plus agas. Heaut. 1. 1.

Me ſcio quidem ſemper feciſſe ſedulò, ut &c. Heaut. 2. 3.

Subſenſi id quoque, illos ibi eſſe, & id inter ſe agere clanculum. Heaut. 3. 1.

Dicam, operam me non poſſe his dare. Ich könne deſſen nicht abwarten. ibid.

Diſſolvi me, otioſus operam ut tibi darem. ibid.

Sed nunc, Clinia, age, da te mihi viciſſim: nam amici quoque res eſt videnda, in tuto ut collocetur. Heaut. 4. 2.

Fruſtrà operam, opinor, ſumo. ibid.

Operam amico ille dat ſuo. Heaut. 5. 1.

Ego, quod potero, enitar ſedulò. Heaut. 5. 4.

Ille ut item contra me carum habeat, facio ſedulò, id eſt, operam do. Adelph. 1. 1.

Hiſce opera ut data ſit : daß ich ihnen habe gedienet oder auffgewartet. Adelph. 4. 1.

Vah, quàm vellem etiam noctu amicis operam mos eſſet dari! ibidem.

Hanc

Hanc operam tibi dico: id eſt, *promitto*. Phorm. 1. 2.
Nos otioſi operam dabamus Phædria. ibid.
Quid conterimus operam fruſtra? Phorm. 1. 4.
Tradunt operas mutuas: Sie helffen einander. Phorm. 1. 5.
Quid me in hac re facere voluiſti tibi? ibid.
In illis opera luditur. Phorm. 2. 1.
Phædria haud ceſſavit pro te eniti: nihil fecit novi. Phorm. 3. 1.
Numquid eſt, quod meâ operâ vobis opus ſit? nil. Phormion. 3. 3.
Quod nos ambo opere maximo dabamus operam, ut fieret. Phormion. 5. 1.
Si in deterrendo voluiſſem operam ſumere. Hecyr. Prolog.
Nonne ea diſſimulare nos magis humanum eſt, quàm dare operam id ſcire, &c. Hecyr. 4. 1.
Vbi te vidi animo eſſe omiſſo, & ſuavia in præſentia quæ eſſent, prima habere. Heaut. 5. 2.
Si metuis, ſatis ut mea domi curetur diligenter. Hecyr. 2. 2.
Haud tibi concedo, etſi illi pater es, ut tu illam ſalvam magis velis, quàm ego. ibid.
Ego iſtæc rectè ut fiant, videro: id eſt, *curabo*. Andr. 2. 6.
Poſt de matre videro. Hecy. 4. 4.
Quò magis omnes res cautiús, ne temeré faciam accuro. Hecyr. 5. 1.
Otioſus es. Sey ohne ſorge. Adelph. 4. 1.
Ego iſtuc videro. Ich wil wol darfür ſorgen. Adelph. 5. 5.
Nentiquam hac res neglectu eſt mihi. Heaut. 2. 3. v. 116.
Tu fortaſſe quid me fiat, parvi curas, dùm illi conſulas. Heaut. 4. 2.
Aedepol te curaſti molliter, lautéque munus adminiſtraſti tuum. Du haſt wacker gezecht. Adelph. 5. 1.
In ea plus operæ laboriſque conſumſeris. de Orat. libro 1. pagina 333.
Catule, iam mihi videor navaſſe operam, quod huc venerim. de Orat. l. 1. p. 351.
Nemo ſtudet eloquentiæ noſtrorum hominum. de Orat. libro 1. p. 359.
Novum ſibi ipſi ſtudium ludumq; pepererunt. de Orat. libro 3. pagina 469.
Flagrare ſtudio. de Orat. l. 1. p. 488.
Studium ad rem aliquam adhibere. Brut. p. 562.

Induſtria

Induſtria in eo ſumma fuit, ſummæq; virtutes. Brut. p. 567.

Diligentiam comparare. pro Quint.

Nonnulli ſtudio & uſu elaboraverunt. Brut. p. 595.

Qui quia navarat miles operam imperatori. Brut. p. 604.

Sed tamen ut facilè cernerem te ardere ſtudio, in Top. pagina 699.

Opera plurimum ſtudiiq; in aliquâre conſumere. Pro Sex. Roſc. pag. 51.

Deditâ operâ aliquid agere. Pro Sex. Roſc. p. 73.

In eo ſtudio partium ſum. pro Sex. Roſc. p. 84.

Omne tempus, quod mihi ab amicorum negotiis datur, in ſtudiis laboribusq; conſumo. in Verr. p. 125.

Operam, curam, impendere in rem. in Verr. p. 444.

De induſtriâ aliquid facere. in Verr p. 149. Elegans eſt formula, Ciceroni ſæpiùs frequentata, ut patet ex infra allatis exemplis. Plautus item promiſcuè dixit. *De induſtriâ* : Et *ob induſtriam.* Exempla vide in Lexico Plautino.

Omnibus nervis mihi contendendum eſt, atq; in hoc laborandum. Eius animum ad perſequendum non negligentia tardat. in Ver. pag. 364. & 365.

Diligentiam meam ſpectari volo. in Ver. p. 368.

Remitto hoc tibi, atq; iſtâ te curâ libero. in Ver. p. 491.

Nullam ad rem niſi ad officium & veritatem omnes mea cura, vigilia, cogitationesque laborarunt. in Verr. p. 568.

Omne meum tempus amicorum temporibus tranſmittendum putaui. pro leg Man. p. 628.

Quicquid in me eſt ſtudii, conſilii, laboris, ingenii, quicquid hoc beneficio populi, quicquid auctoritate, fidei conſtantiâ poſſum, omne id ad hanc rem conficiendam polliceor, & defero. pro leg. Man. p. 655.

Omnibus his labor meus propoſitus eſt. pro A. Cluent. p. 68.

Non minus de capite alicuius, quàm de ſuâ vitâ laborare. pro A. Cluent. p. 89.

Nihil erat, quod non ipſe obiret, occurreret, vigilaret, laboraret, frigus, ſitim, famem ferre poterat. In L. Catil. p. 199.

Mea officia, & ſtudia parùm antea luxerunt. Attic. l. 3. p. 93.

Iſtos labores non ſubiſſes. Ep. Att. l. 3 p. 95.

Plurimum operæ, ſtudii, diligentiæ, laboris, ad conficiendum reditum meum contuliſti. Ep. Att. l. 4 p. 66.

Tua

Tua ergà ſe officia plena tui ſuaviſſimi ſtudii attulerunt. Ep. Att. l.7.p.224.

Cura te attingit. Ep. Att.l.9.p.290.

Non multum operæ velim ponere. Ep.Att.l.12.p.375.

Ego non dimitto iſtam curam. Ep.Att.l. 14. p. 442.

Tu incumbe quæſo in eam curam. Ep.Att.l.15.p.486.

Tibi omnes fortes viri navare operam, &c. ſtudium volunt. Epi. Brut.p.544.

Tantâ induſtriâ eſt, tantumq́; evigilat in ſtudio. Epiſt.Brut.pag. 552.

Vt omnes adhibeam machinas. Ep.Brut.4.p.566.

Si omnem tuam mentem, curam, cogitationem & excellentem omnibus in rebus cupiditatem incitaris. Ep.Qu.Frat.l.1.p.569.

Omne ſuum ſtudium in doctrinâ, ac ſapientiâ collocaſſent. Ep. Qu. Frat. l. 1. p.579.

Quis verò opifex præter naturam, quâ nihil poteſt eſſe callidius, tantam ſolertiam perſequi potuiſſet in ſenſib? de natura Deor. lib. 2. p. 107.

In omni re fugiendâ talis eſt ſolertia. 1.Off p. 16.

Adhibent agendi cogitandique ſolertiam. Off. lib. 1. pagina 61.

Quàm id rectè faciam, viderint ſapientes. de Am. 97. a

Sed de hoc tu videris. Att.274.a

Sed hoc fortuna viderit, quoniam conſilio uti non licet. Attic. 94. a

Sed de illâ ambulatione fors viderit, aut ſi quis eſt, qui curet Deus. Att. 60. b

Quid mihi cum iſtâ ſummâ ſanctimonia? viderint, inquit, iſta officia boni viri. pro Qu.10. a

Quæ ars, quàm ſit facilis, illi viderint, qui, &c. deinde etiam tu videris. de Or. 106. b

Quàm ſit ſimile iſtud, tu videris. de N. 61. b

Quid concupiſcas, tu videris: quid concupiveris, certè habebis. in A. 201. a

Onera contentis corporibus faciliùs feruntur, remiſſis opprimuntur. Tuſc.18 . a

Magnum onus, ſed dignum, in quo omnes nervos ætatis induſtriæq; meæ contenderem. in Ver. 72. b

Te rogo, ut omnes tuos nervos in eo contendas, ne quid mihi ad hanc provinciam temporis prorogetur. Ep.25. b

Contendit

Contendit omnes nervos Chryſippus, ut perſuadeat, &c. de Fat pagina 282.

De quâ interceſſione, ut arbitror, iſti ipſi, qui minantur, etiam atq; etiam, qui id liceat conſiderabunt. pro Pom. 15. a

Vide modo, etiam atq; etiam conſidera. in Ver. 62. a

Tu quemadmodum exiſtimes, vide etiam atque etiam. in Verr. 60. b

Etiam atque etiam te hortor. Att. 131. a

Te vehementer etiam atq; etiam rogo. Qu. Fr. 301. b

Etiam atq; etiam puto. Ep. 23. a

Etiam atq; etiam ſe avertere &c. 13.. b

Diligenter etiam atq; etiam facere aliquid. de D. 81. a

Exiſtimabam multam tibi in iis tuendis operam eſſe ponendam. Ep Qu. Fr. l. 1 p. 580.

Nec mediocrem à primo tempore ætatis in eo ſtudio operam, curamq; conſumſimus. de Nat. Deor. l. 1. p. 5.

Operam noſtram à populari cœtu removemus. Acad. libro 2 pag. 6.

Id ſummo ſtudio curâq; conquiſivimus. Academica. libro 2. pagina 8.

Nos ſtudium exquirendi defatigati relinquemus. Academic. Qu. l. 2. pag. 7.

Dedi operam diligentiùs. Acad. l. 2. p. 9.

Multus in eo fui Acad. l. 2. p. 9.

Multos annos operam dedit. Acad. l. 2. p. 12.

Curam & diligentiam adhibere non mediocrem. Academic. l. 2. pag. 24.

Sed elatus ſtudio, vereor ne longior fuerim. de natura Deorum l. 1. pag. 24.

Maius opus eſt arte, vel diligentiâ. Acad. l. 2. p. 26.

Ardere ſtudio reperiendi veri. Acad. l. 2. p. 35.

Multam operam ponendam in eo non arbitrantur. de fin. lib. 1. pag. 96.

Quis eſt, qui alienæ modum ſtatuit induſtriæ? de fin. libro 1. pagina 97.

Non ab induſtriâ deterret. ibid.

Curam operamque in re aliquâ ponere. Quint. Tuſc. libro 5. pag 450.

Et hanc quidem primum à te exigam operam. de fin. lib. 4. pagina 347.

Suo

Suo quisque ſtudio maximè ducitur. de fin.l. 5. p.249.
Hoc ſcriptoris eſt adhibentis diligentiam non inſani. divin.l.2.pagina 257.
In maximis philoſophiæ partibus operæ plurimum conſumſerunt. de Inv.l.2.p.200.
In eâ ſolùm illi voluerunt elaborare. de orat. libro 1. pagina 283.
Qui ad Rempublicam moderandam uſum, & ſcientiam, & ſtudiũ ſuum contuliſſet. de orat.l.1. p 325.
Officij rationem, atq; exiſtimationis duci convenit. pro Qu.9.b
Officij rationem in omni vitâ, non commodi eſſe ducendam. pro Seſt.7. b
Duxi meam mecum rationem. Att.128.a
Debere eum aiebat ſuam quoque rationem ducere, multa ſibi opus eſſe. in Verr.102. a
Non ullius rationem ſui commodi ducit. pro S R.40. a
Vbi etiam de induſtriâ id faciendum fuit. Or.211.a Locutio vero hæc, *de induſtriâ aliquid facere*, eſt quod alii ſuæ linguæ ſimilitudine dicunt, *ex propoſito*, aut *de propoſito aliquid facere.* ſic enim Græci loquuntur, ἐκ τῆ προαιρέσεώς τι ποιεῖν Latini vero *de induſtriâ, ſtudio aliquid facere.* Gallice, *de propos deliberé.* contrarium ei eſt, *caſu, ultrò. ſuâ ſponte aliquid fieri.*
Etiam nihil eſt factum de induſtriâ. Orat.212.b
Ἀσύνδετα numerum oratorium efficiunt, & eum ſine induſtriâ. Orat.213. a
Neq; verbum ita traiiciat, vt id de induſtriâ factum eſſe videatur. Orat.220.a
Bacillum incurvatum de induſtriâ. de Fin.71 b.
Iniuriæ quæ nocendi cauſsâ de induſtriâ inferuntur. Offi. 5. b
Erat in L.Craſſo multus lepos, maior etiam, magisq; de induſtriâ in C. Cæſare L. filio. Offi.22.a
Exilitatem de induſtriâ conſequi. de Cla. 191.a
Incumbite in cauſſam Quirites, ut facitis. in A.193.b
Nunc totâ mente incumbe ad hanc curam. Att.258.a
Incumbe toto animo & ſtudio omni in eam rationem, qua adhuc uſus es. Fr.295. a
Vt in Remp. omni cogitatione curaq; incumberes. Ep.143.b
Cuius in cupiditatem te auctore incubui, &c. Att.75.a
Amabo te, incumbe in eam rem. Att. 77.a
Quamobrem pergite, vt facitis, adoleſcentes, & in id ſtudium, in

quo eſtis, incumbite. de Orat 87.b

Quamobrem mi Plance, incumbe toto pectore ad laudem. Epiſt. 149. b

Pompeius ad voluntatem perferendæ legis incubuerat. Attic. 18. b

Incumbamus ô noſter Tite, ad ſtudia. Attic.31.a

M. Cato incumbens ad illius perniciem. pro Mur.138.a

Ad quæ recuperanda per fortunas incumbe. Attic. 49. a

Qui non omni ſtudio, virtute, auctoritate incubuerit ad Rempub. conſervandam. pro Syl.183 a

Quare P C. incumbite ad ſalutem reipub. circumſpicite omnes procellas, quæ &c. in C.118.b

Idem volunt omnes ordines, eodem incumbunt municipia. in Attic. 208. b

Hæc doce, hæc profer, huc incumbe. pro Planc.268. a

Facis tu id quidem, & eo maximè incumbis. in Att.235.b

Vt eos qui audiunt, quocunque incubuerint, poſſit impellere. de Or. 147. b

Ego ſemper ocio ſtudui. in Ac.16.a

Cum ſerò ſentiunt, fruſtrà ſe aut pecuniæ ſtuduiſſe, aut imperiis, aut opibus, aut gloriæ. de Fin.61.a

Cælius ſtuduit præturæ. pro Cæl.42.b

Scire igitur ſtudeo, quid egeritis. Att.210. a

Studeo ex te audire. Top.219.b

Studeo facere aliquid. pro S.R.42.b

Ars demonſtrat ubi ſit illud, quod ſtudeas invenire. de Orat. 121. a

Ego vero, inquit, iſtis obſequi ſtudeo. de Or. 93.b

Quos ego non tam ulciſci ſtudeo, quàm ſanare. I. C.108. a

Gradus tuos, & quaſi proceſſus dicendi ſtudeo cognoſcere. de Cla. 186.a

Noſtri imperatores ex hac unâ re maximam laudem capere ſtudent. Off 38. a

Simul operam ſuam eſſe pollicitum illis, ſi poſſet inter eos convenire. de leg.lib.1. p. 314.

Multam operam amici fruſtrà conſumſi. Quæſt. Tuſc. lib. 1. pagina 358.

Adhibere curationem. Quæſt.Tuſc.lib.3.p.377.

Si abs te adhibetur diligentia. de petit. Conſ. p.396.

Se operam ſuam, quod non contra officium rogaretur, polliceri ſolere omnibus.

omnibus impartire ijs, apud quos optimè poni arbitraretur. de pet.Conſ.p.401.

*Vt uti liceat operâ alterius,quam qui utuntur.*Ibid.

Planè ſic contende omnibus nervis ac facultatibus , ut adipiſcamur,quod petimus. de pet.Conſ.p.404.

Hoc loco nimium opera conſumitur à Stoicis. Quæſt.Tuſc.libro 4.p.422.

Qui ſe dicant in Græcis legendis operam malle conſumere. Ibidem.

Affert ancipitem curam cogitandi Off.1. p.7.

*Adhibebit ad conſiderandas res & tempus & diligentiam.*1.Offic. pag.10.

Quidam nimis magnum ſtudium, multamq; operam in res obſcuras,atq; difficiles conferunt. 1 Offic.p 10.

Quod in rebus honeſtis, & cogitatione dignis opera curaque ponitur. ibidem.

Quædam cura adhibenda eſt. 1. offic.p. 21.

Plusquam in his opera ſtudiiq; ponendum. ibid.

Excitanda eſt animadverſio,& diligentia. Off.p.41.

Adhibenda erit cura,meditatio,diligentia. 1.Off.p.46.

Multo eius rei cura major adhibenda, ut conſtare in vitæ perpetuitate poſſimus nobiſmet ipſis. 1.Offic.p.48.

Omni ratione curandum eſt. Ibid.

Nihil de alio inquirere, miniméq; in alienâ eſſe Republ. curioſum. 1.Offic.p.50.

Adhibenda dignitatis commoditatisq; diligentia. 1. Offic. pagina 55.

Adhibenda eſt cura laxitatis Off.l.1. p.55.

Nevé maior cura,& opera ſuſcipiatur.quàm cauſa poſtulat. 1.off. pag.56.

Mirenturq; in eâ me tantum operæ & temporis ponere. 2.Off.pagina 64.

Sed etiam ad ſcribendi ſtudium excitaverunt. 2. off. pagina 64.

In agendo plus quàm in ſcribendo operæ poneremus. 2.officiorum pagina 65.

Latiſſimè eorum manat induſtria. 2. off p.92.

Neque unquam in ſuo ſtudio,atque opere ceſſavit. de ſeneƈt. pagina 153.

Mihi autem non minori curæ eſt. de Amic. p.200.

Satis ſuperq́; eſſe ſibi ſuarumq́; cuique rerum curam. Ibid.

Vt eam diligentiam adhiberemus in amicitiis comparandis. de Amicit. p. 206.

Virtuti opera danda eſt: de Amic. p. 214.

Currendi. *Vide* Feſtinandi.
Cuſtodiæ. *Vide* Carceris.

Cuſtodiendi. Servandi. Tutelæ. *Vide etiam* Defendendi.

Verwahren/ Schützen/ Beſchirmen/ Behalten/ In verwarnuß nemen/ Auffheben/ Sicher halten.

VI ſummâ aliquid ſervare. Aul. arg. v. 2.

In tuam cuſtodiam me, & meas opes trado. Moſt. 2. 1. v. 59.

Ecquis tutelam huic ianua gerit? Truc. 2. 1. v. 43.

Nunc demum animus in tuto eſt loco. Pſeud. 4. 5. v. 1.

Experiar fores, an cubiti, an pedes plus valeant. Stich 2. 2. v. 40.

In clientelam ſuipte imprudens patris devenit. Rud. arg. v. 4.

Sedete hic modò, ego vos hinc tamen tutabo. Ruden. 3. 3. verſ. 29.

Ego vos defenſabo. Rud. 3. 3. v. 2.

Nos in cuſtodelam tuam ut recipias, & tutére. Ruden. 3. 3. verſ. 34.

Neque ſervandum quicquam tibi dare auſim. Eunuch. 5. 2. verſ. 64.

Patri ſe commendavit in clientelam, & fidem: nobis ſe dedit. Eun. 5. 9. verſ. 9.

Serva hæc bona nobis. Eun. 5. 9. v. 19.

Munijt meas rationes bonis legibus. ad Heren. libro 4. pagina 119.

Pupillus autem antè mortuus eſt, quàm in ſuam tutelam venerit. de Inven. l. 2. p. 212.

In tutelam alicuius venire. de Inv. l. 2. p. 247.
Qui tibi in tutelam eſt traditus. de orat. l. 1. p. 399.
Venire in tutelam alicuius. Brut. p. 575.
Patrocinium ſuſcipere. orat. ad Brut. p. 657.
In alicuius fide, & clientelâ eſſe. pro Sex. Roſc. p. 69.
Se in fidem & clientelam alicuius conferre. Pro Sex. Roſc. pagina 73.
In alicuius tutelam venire. pro Qu. Roſcio p. 97.
Aliquem tutorem liberis adſcribere. pro Aul. Clu. p. 16.
Sic in veſtram accipiatis fidem, ut humanitate veſtrâ levatus potius, quàm acerbitate violatus eſſe videatur. pro Arch. Poet. p. 487.
Liberos in fidem recipere. In orat ante exil. p. 366
Is meam ſalutem, atq; vitam ſuâ benevolentiâ, præſidio cuſtodiaq; texit. pro Cn. Planc p. 493.
Nullas ſibi ille, neq; contentiones, neq; inimicitias, neq; vitæ dimicationes, nec pro Repub. nec pro me defugiendas putavit. pro Cn. Planc. p. 527.
Vt me totum tuendum ſuſcipias. Ep. Att. l. 11. p. 334.
Vulcani item, primus cœlo natus, ex quo Minerva Apollinem eum, cuius in tutelâ Athenas antiqui hiſtorici eſſe voluerunt. de Nat. Deorum. l. 3. p. 138.
Nos tutores miſimus regibus. de fin. l. 5. p. 279.
Quos tutari debent, deſertos eſſe patiuntur. Off. l. 1. p. 13.
Is mortuus prius, quàm in ſuam tutelam veniſſet. in Top. pagina 709.
Sartum tectumq; tradam. in Ver. 6. p. 211.
Sartum, tectum, integrumq; eſt. Ibid.
Iure civili hæc ſepta ſunt. pro Cæcin. p. 615.
Qui orbis terræ cuſtodijs ſepti ſumus. Epiſt. Att. libro 14. pagina 437.
In cuſtodiam Epheſi tradidit. Epiſt. Quint. Frat. libro 1. pagina 592.
Cum magno numero tutorem liberis non inſtituit. Sect. 55.
Cæſarem auctoritate beneficiorum paternorum, & Rempubl cum magno periculo defendunt. Phil. 11. p. 493.

D

Damnandi. *Vide* Accuſandi.

Damni. Iacturæ. Incommodi. Infortunii. Mali. *Vide ſupra* Ægritudinis.

Schaden/ Vnglück / Vbels zufügen.

M*Alo eſſe*; damno eſſe. Men.2.3. v.4.
Malo odio, & moleſtia eſſe. Cur.4. 2. v.15.
Malo quærere rem. Pſeud.1. 2.v.63. Moſt.4.1.v.6.
Malum eſſe erga aliquem. Pſeud.4.3. v. 4.
Malum aut damnum dare. Truc. 2. 1. verſ. 17. Pœn.1.1. verſ.33. Bacch. 5.2. v. 53. Sic *Nequam dare*. Pœn. 1. 1. verſ. 31. 34. & 3. 3. v. 44.
Nunc priuſquam malum iſtoc addis, certum eſt, dicã patri. Bacch. 3.1. v. 15. Malum addere, *eſt, duplici malo afficere*; *ſicut apud Phædrum Fab. 16.* Malum addere expetit: *uti quidem ibi legendum iudicat ex Shedis P. Danielis, flos iuventutis litteraria* Ianus Gebhartus lib. 3. Crepund. cap.10.
Si iactura facta eſt. Ep. 4.5.
Habemus rationem rei familiaris tua, quam diſſipari nolumus. Epiſt. 4. 7.
Etſi nullam poteſt accipere iniuriam, quæ futura perpetuò ſit, &c. Keinen vnüberwindlichen ſchaden nemen/ *iacturam facere, quæ neque et reſarciri, & reſtitui.* Ibid.
Ne tu quidem in iſtis incommodis eſſes. Ep. 6.13.
Quod declamationibus noſtris cares, damni nihil facis. Ep. 7.34.
In damno meæ laudis, Reipub. commodo lætabor. Epiſt.10.8.
Ne quid detrimenti fiat, dabitur opera à me. Ep. 10. 11.
Si quid Lepidus benè ſentiens detrimenti cepiſſet. Ep.10.18.
Detrimentum accipere. Ep.10 24. & 11.9.
Magnum damnum factum eſt in Servio. Ep.10.28.
Reſpublica non accepiſſet hoc vulnus, id eſt, *cladem. Ne quid detrimenti Reipublicæ iniungant, ſumma à nobis dabitur opera.* Epiſt. 11. 13.

In meis

In meis dramis reſariendis. Ep.1.9.

Perficiam profectò, ut longi temporis uſuram, quâ caruimus intermiſſâ noſtrâ conſuetudine, &c. ſarciam. Vſuram id eſt, *fructum amicitiæ & converſationis mutuæ, quâ longo tempore caruimus.* Ep.3.1.

Nunc quod Caſſio dedi, quod Trebonii morte amiſimus, id conſequi & reficere volo. Ep.12.14.

Debiti. *Vide etiam ſupra* Aeris alieni: *& infra* Solvendi.

Schuld/ Bezahlen/ Abdrucken/ Bürgſchafft.

Est animi ingenui, cui multum debeas, eidem plurimùm velle debere. Ep.2.5.

Nunc me ſcito tantum habere æris alieni Ep.5.6.

Omne meum conſilium, operam, ſtudium velim exiſtimes tibi tuiſq; liberis eſſe debitum. Ep.6.1.

Maximum æs alienum ampliſſimorum virorum. Ep.7.3.

Hæc enim duo ſigna putarem mihi æs alienum attuliſſe. Epiſt. 7. 24.

Quem vitam mihi debere putarem. Ep.8.13.

Tantum abeſt, ut meæ rei familiaris liberum ſit quicquam, ut meos iam omnes amicos ære alieno obſtrinxerim. In bürgſchaft ſtecken Ep.10.11.

Tantum me tibi debere exiſtimo, quantum perſoluere difficile eſt. Epiſt.11.11.

Semper ſic in animo habui, te in meo ære eſſe, id eſt, *meum eſſe.* Ep. 13. 63.

Multi anni ſunt, cùm ille in ære meo eſt, & à me diligitur. Ep.15.14.

Debilitandi. Frangendi. Labefactandi. *Vide ſupra* Corrumpendi.

Schwach/ Verſtören/ Hernieder reiſſen/ Zerbrechen.

Ipsâ die, quâ debilitantur cogitationes, &c. Ep.1.6.

In te fractam illam, & debilitatam vim ſuam contulit. Ep.1.9.

Proculſa, & proſtrata fœdiſſimo bello iacent omnia. Epiſt. 44.

Omnes provinciæ conquaſſatæ ſunt. Epiſt. 4. 5.

Victi ſumus, aut ſi vinci dignitas non poteſt. fracti certè, & abiecti, id eſt, *debilitati, & in contemtum adducti.* Epiſt. 4. 7.

Ipſe pari fortunâ abiectus, aliorum opibus caſus meos ſuſtentabam. Epiſt. 4. 13.

Ita ſunt omnia debilitata, & iam propè extincta, id eſt, *propemodum deſperata*, So ſchwach vnd vnbeſſerlich leſt ſich alles anſehen. Epiſt. 2. 4.

Quæ cogitatio vi tempeſtatum, & calamitatum, erat aliquantum labefactata, atq; convulſa. Epiſt. 5. 13.

Nullum reponens membrum Reipubl quod non fractum debilitatumve ſit. ibid.

Plurimi ſunt teſtes coniunctione frangi ſenatûs opes. Epiſtol. 6. 6.

Tot malis tum victum, tum fractum ſtudium ſcribendi. Epiſt. 6. 7.

Vincebatur fortuna ipſa, debilitata gratia noſtra. Epiſt. 6. 12.

Ego belli mihi finem feci, nec putavi, cùm integri pares non fuiſſemus, fractos ſuperiores fore. Ep 7. 3.

Noſti Marcellum, quàm tardus, & parum efficax ſit. Schwach vnd vnvermögent. Ep. 8. 11.

Senatus languens, & defeſſus. Ep. 10. 8.

Quò facilius eorum etiam animi, qui abeni eſſent ab imperio noſtro, frangerentur. Gezwungen würden. Ibid.

Reſpub. imminuta, & debilitata. 15. 15.

Decernendi. *Vide* Deliberandi.
Decipiendi. *Vide* Doli.
Declarandi. *Vide* Explicandi.

Declinandi. Effugiendi. Subterfugiendi. Vitandi.

Entfliehen / Meiden / Vmbgehen.

E*Ffugi eius offenſionem.* Ep. 4. 4. & 9. 16.

Vt Curio ratione, & inſidijs uſus videretur, in evitandis eorum conſiliis, &c. Epiſt. 8. 4.

Periculoſam,

Periculoſam & gravem dimicationem evitare. Ep.8.5.

Videor ſperare debere, ſi te viderim, & ea quæ premant, & ea quæ impendeant, me facilè tranſiturum. Ep. 9.1.

Vitemus oculos hominum, ſi linguas minus facilè poſſumus. Ep. 9.2.

Si ille evitaverit hoc periculum, &c. Ep.9.9.

Incidit in ea ipſa mala, quæ ſummo ſtudio vitaverat. Epiſt. 9.13.

Si ipſe à certaminibus belli tam neceſſarij, me removiſſem. Epiſt. 10.18.

Magno cum dolore parricidarum elapſus ſum. Ep.10.23.

Nec periculum eſt ullum, quod pro libertate, aut refugiam, aut deprecer. Ep.10.31.

Nullum neque periculum, neq; laborem Reipub. *denegare*, id eſt, *declinare.* Ep.12.12.

Syllani temporis acerbitatem ſubterfugerunt. Ep. 13.4.

Abſuit à caſtris, fugit omne negotium. Ep.13.30.

Neq; ullum periculum tantum putavi, quod ſubterfugere mallem, &c. Ep.15.1.

Decori. Decet. Convenit. Officij, *Vide etiam* Ornamenti.

Es gezümbt ſich. Steht woll an.

F*Acis, ut te decet, cùm iſtuc, quod poſtulo, impetro cum gratiâ.* Andr.2.5.

Idne eſt verum? ſtehet das auch einem Bidermann an? Andr. 4.1.

Mihi vidére præter ætatem tuam facere, & præter quàm res te adhortatur tua. Heaut.1.1.

Vt vobis decet. Adelph.3.5.

Nobis decet. Adelph.5.8.

Tuis factis dignum feceris. Phorm.2.2.

Quæ tùm obſecutus mihi feciſti ut decuerat. Hecyr.4.4.

Eam ludibrio haberi non honeſtum eſt mihi. Hecyr.1.2.

Hæc non convenit penes deos eſſe negare. de N.41.b

Verbis his malis mederi convenit. pro S.R.44.a

Quo ex SC. confeſtim interfectum ſe eſſe Catilinæ convenit. in C. 98. a
Illicóne ad Prætorem ire convenit? pro Qu. 8. b
Quid tandem C. Rabirium facere convenit? pro R. 95. a
Tres convenit habere res narrationem. ad Her. 3. a
In hac re exerceri convenit. ibid.
Vltro me minus deceat uti, non intelligo. Ep. 2. 3.
Ea potiùs reminiſcere, quæ digna tuâ perſonâ ſunt. Ep. 4, 5.
Quæ non aliena eſſe ducerem à dignitate. Ep. 4. 7.
Natus ad agendum ſemper aliquid dignum viro. Ep. 4. 3.
Quid ſit forti & ſapienti homine dignum. ibid.
Complures Conſules dicti, quorum nemo conſularis habitus, niſi qui animo extitit in Rempub. conſulari, id eſt, *optumo, & conſule digno.* Ep. 10. 6.
Non decet, aut convenit nobis. Ep. 11. 13.

Decreti. *Vide* Inſtituti.

Dedecoris. Probri, Infamiæ.

Schandt/Spott/Hohn/Nachtheil.

C*Avit, ne unquam infamiæ ea res ſibi eſſet.* Andr. 2. 6.
Propter quam in ſummâ infamiâ ſum. Heaut. 2. 2.
Famæ minùs temperans. Phorm. 1. 5.
Tua fama & gnatæ vita in dubium veniet : id eſt, *periclitabitur.* Adelph. 3. 2.
Tamen hanc habere uxorem ſtudet cum ſummo probro. Andr. 5. 3.
Dedecoris pleniorem herum faciam tuum, quàm magno vento plenum eſt undarum mare. Mil. 2. 6. v. 32. 33.
Nemo id probro ducit Alcmenæ. Amph. 1. 1. v. 31.
Quòd illi maledictum vehemens exiſtimem. And. Prol. v. 17.
Quia adoleſcentem nobilitas flagitijs. Eun. 5. 7. v. 20.
Ipſius legationis ceremoniam polluere, ignominiaq; afficere. pro S. Roſc. p. 76.

Quanta

Quanta erit illa Reipub. turpitudo, quantum dedecus, quanta labes? Phil. 7. p. 441.
Ipſa ſenectus concipit decus. 1. Off. p. 49.
Aliter ampla domus dedecori domino ſæpè fit. 1. Off. p. 55.
Omni carere dedecore. 2. Off. p. 78.
Dedecori maioribus fuiſſe. ad Her. l. 1. p. 59.
Ne iſte ſuâ turpitudine ordini honeſtiſſimo maculæ atq; dedecori ſit. ad Her. l. 4. p. 111.
Magnum fuit, Brute, dedecus veſtro generi. Brut. p. 557.
In turpitudinem venire pro Qu. p. 19.
Maiores ſummum admiſére, dedecus. pro Sext. Roſc. pag. 75.
Vos aliquot iam per annos conceptam huic ordini infamiam delere, ac tollere poteſtis. in Verr. p. 153.
Turpitudinem ſubire. in Verr. p. 213.
Inſignis turpitudo tenetur. in Verr. p. 301.
Turpitudine affici. pro Leg. Manil. p. 634.
Adoleſcentiæ turpitudo obſcuritate & ſordibus tuis obtegitur. Vat. 477.
Tibi ea omnia ſempiternam turpitudinem inflixerunt. Piſ. 206.
Pompeium, & hortari, & orare, & jam liberius accuſare, & monere, ut magnam infamiam fugiat, non deſiſtimus. Ep. ad Fam. l. 1. p. 5.
Offenſione turpitudinis moveri. de Fin. l. 5. p. 278.
Turpitudinem à ſe depellere. Quæſt. Tuſculanar. libr. 3. pag. 410.
Vacare turpitudine. Qu. Tuſc. l. 3. p. 411.
Ne homine quidem dignus jocus, ſi rerum turpitudini adhibetur verborum obſcœnitas. 1. Off. p. 41.
In aliquam turpitudinem delati. ibid.
Turpe eſt enim, valdeq; vitioſum in re ſeverâ convivio dignum, aut delictum aliquem inferre ſermonem. Off. 1. p. 57.

Dedicandi. Conſecrandi.

Zuordnen

Zuordnen/ Verheiligen/ Einweihen/ Weihen/ Zuſchreiben.

M*Arcelius duo ſe templa dedicaturum Romæ voverat.* in Ver. 228.b

Simulacrum Iovis dedicare. in V.214.b

Delubrum Homero dedicare. pro Dom.237.b

Simulacrum, aut aram dedicare. pro Arch.189.b

Conſecrare & dedicare publicè aliquem deum. de N.41.b

Ædes Caſtori & Polluci in foro dedicatæ pro Dom.223.b

Domum conſecrare, monumentum facere, in ædibus alicuius ſignum dedicare. ibid.

Deditionis. *Vide* Belli.

Aufgeben/ Sich geben.

D*Eduntq́ ſe, divina, humanaq́ omnia; urbem, & liberos in deditionem, atq́ arbitratum Thebano populo.* Amph.1.1. v.101.

Vnius huius imperio, ac poteſtati ſe dediderunt. pro Leg. Man. p.641.

Poteſtati regis ſe commiſit. Rab.272.

Defatigationis. *Vide* Laſſitudinis.

Defectûs. Vitij. Deſiderandi, *Vide etiam* Deſtituendi.

Ein Mangel haben.

S*I nihil eſt in parietibus, aut tecto vitij, cætera mihi probabuntur.* Ep.135.a

Si ædes exeſæ corruerunt, vitiúmve fecerunt. Top.222.a

Vendito-

Venditorem eius rei, quam vendat, vitia narrare. Off.63.a
Id igitur obvenit vitium, quod tu iam futurum eſſe prædixeras. in Ant.176.a
Qui fortuna vitio non ſuo decoxiſſet. in Ant.169.a
Malè coniecta falſa ſunt non rerum vitio, ſed interpretum inſcitiâ de D.104.b
Vt P. Claudius, eiusq; collega L. Iunius classes magnas perdiderunt, quod vitio navigaſſent. de Divin.86.a
Comitiorum ſolum vitium eſt fulmen. de Divin.117.a
Conſules vitio creatos eſſe. de N.28.a
Qui valetudinis vitio furerent, & melancholici dicerentur. de D. 97.b
Collega, quem ipſe fecit ſuâ nunciatione vitioſum. in A.196.a
Vitioſus conſul) (Salvis auſpicijs creatus. in Ant.176 a
Is metuens ne vitioſum colligeret, etiam verum ſanguinem depravabat. de Clar.191.a
Vitioſum & corruptum) (Purum & incorruptum. de Cla.
Itaq; ſiniſtra dum non exquirimus, in dira & vitioſa incurrimus. de D. 86.a
Dolorem aliquem non deficere. in Verr. 268.a
Ea me ſolatia deficiunt. Ep.51.b
Leontina civitas me defecit. in Verr.171.b
Si enim in cauſsâ deficerent omnia. pro Font.281.a
Res me ipſa deficit. Quu. Fr.314.b
Iam me vires deficere cœperunt. de Or 101.b
Vox me citiùs defecerit, quàm nomina. in V.119.b
Iam me dies deficit. in V. 119.a
Tempus herclè te citiùs, quàm oratio deficeret. prò S.R.33.a
Craſſum hic volebat imitari: Cotta malebat Antonium: ſed ab hoc vis aberat Antonij, Craſſi ab illo lepos, Paulo poſt. Iſtis cùm ſummiſiſſent oratores, duæ res maximæ altera alteri defuit. de Or.183.a
Cùm immolare quiſpiam velit, tùm fieri extorum mutationem, ut aut abſit aliquid, aut ſuperſit. de Div.115. b. 105.a
Neq; enim eſt quicquam aliud præter mundum, cui nihil abſit, quodq; undiq; aptum, perfectum, expletumq; ſit omnibus numeris. de Nat. 33. a
Quid enim abeſt huic homini, quod ſi adeſſet, iure hoc tribui & concedi putaremus? pro Cæl.56.b
Quid huic abeſt, niſi res & virtus? de Orat.135.a

Quamobrem quid eſt quod mirere, ſi cum iiſdem in hac cauſſa vides adeſſe, cum quibus in ceteris intelligis abfuiſſe? pro Syll 168.a

Mirari deſinat Torquatus, me, qui Antonio abfuerim, Syllam defendere. pro Syll. 169.b

Quæ ablata dixi, perſcripta erant hoc modo: Quod ex æde Minervæ hoc & illud abeſſet, quod ex æde Iovis, quod ex æde Liberi. Paulò pòſt: *Petiverunt ut ſibi ignoſceretur, quod hæ res abeſſent.* in Verr. a32.b

Omnia genera animalium complexu teneat oportet, ut ex eodem ne quid abſit. de Vni. 202.a

Vulgus quid abſit à perfecto, ferè non ex toto intelligit. de Offic. 51.a

---

Defendendi. Excuſandi. Purgandi. Patrocinij. Tutelæ. Clientelæ. Advocati. *Vide etiam Tit.* Auxilij & Iuſtitiæ. Iuris.

Verthedigen / Schützen / Schirmen / Entſchuldigen.

Cauſam dicere. Amph. 1.1.v.5.

Id huc reverti, ut me purgarem tibi. Amph. 3 2.v.28.

Habeo expurgationem: facta pax eſt. Amph. 3.1.v.10.

Res magna amici apud forum agitur, ei volo eſſe advocatus. Epid. 3.3.v.40.

At ego iam expurgationem habebo, ut me ſuccenſeat. Mercat. 5. 3.v.15.

Expurgare ſe alicui. Mil. 2.6.v.17.

Cauſam hanc accipite. Hecyr. Prol. v.55.

Non facile eſt expurgatu. Hecyr. 2. 3.v.5.

Purgare ſe alicui. Hecyr. 5.4.v.30.

Tu quod te poſterius purges. Adelph. 2.1.v.8.

Perij: huic ipſi opus patrono eſt, quem defenſorem paro. Eunuch. 4.6.

Te mihi patronam cupio. Thais. Eunuch. 5.2.

Vos me indotatis modò patrocinari fortaſſe arbitramini: etiam dotatis ſoleo. Phorm. 1.7

In clientelam & fidem nobis dedit ſe. Eunuch. 5.9.

Columen

Columen familiæ. Phorm. 1. 5.
Summâ vi aliquem defendere. Adelph. 3. 3.
Hic in noxiâ eſt, ille ad defendendam cauſſam adeſt. Phorm. 1. 5.
Ni hæc ita eſſent, cum illo haud ſtares, Phædria: id eſt, *ipſum non defenderes.* ibid.
Honeſta oratio eſt: id eſt, *excuſatio.* Andr. 1. 1.
Sine me expurgem: **laß mich meine Entſchuldigung thun.** Andr. 5. 3.
Purgon' ego me de iſtac (puellâ) Thaidi, quod eam me amare ſuſpicatur? **Sollich mich gegen der Thaide entſchuldigen?** Eunuch. 3. 1.
Neſcio quid peccati portet hæc purgatio. Heaut. 4. 1.
Neq; tu ſcilicet eò nunc confugies? quid mea? num juſſi? id eſt, *non uteris eâ excuſatione.* Heaut. 4. 4.
Neq; tu verbis ſolves unquam, quod re mihi maleſeceris. Adelph. 2. 1.
Perſuaſit nox, amor, vinum, adoleſcentia. Formula excuſandi. Adelph. 3. 5.
Purgem me, laterem lavem. Phorm. 1. 4.
Non cauſſam dicam, quin quod meritus eſt, ferat. Phormion. 1. 5.
Hoc non facile eſt expugnatu. Hecyr. 2. 3.
Dixit, te ſibi purgatum: id eſt, *excuſatum.* Hecyr. 5. 4.
Omnis res eſt jam in vado: id eſt, *in tuto.* Andr. 5. 2.
Simul alia circumſpecto, ſatin' explorata ſint: id eſt, *tuta.* Eunuch. 3. 5.
Amici quoque res eſt videnda in tuto ut collocetur. Heaut. 4. 2.
In tuto eſt omnis res. Adelph. 2. 4.
Interea vita ut in tuto foret. Phorm. 5. 1.
Non ſatis tutus eſt ad narrandum hic locus. Phorm. 5. 3.
Cauſam pro aliquo dicere. Phorm. 5. 5. v. 8.
In iudicio capitis pro ſe ipſo dixit. de Orat. libr. 1. pagina 332.
Pro reis dicere. Brut. p. 558.
Communi ſtudio, ſummis opibus defendere aliquem. pro Quint. pag. 1.
Tela depellere, & vulneribus mederi. pro Qu. p. 3.
Ingenia ea converti ad perniciem vides, quæ antea verſabantur in ſalute, atq; auxilio ferendo. pro Qu. p. 10.
Fortunarum cauſam defenſionemq; ſuſcipere. in Verr. p. 112.

Cui

Satis ſuperq; eſſe ſibi ſuarumq; cuique rerum curam. Ibid.

Vt eam diligentiam adhiberemus in amicitiis comparandis. de Amicit. p. 206.

Virtuti opera danda eſt: de Amic. p. 214.

Currendi. *Vide* Feſtinandi.
Cuſtodiæ. *Vide* Carceris.

Cuſtodiendi. Servandi. Tutelæ. *Vide etiam* Defendendi.

Verwahren/ Schützen/ Beſchirmen/ Behalten/ In verwarnuß nemen/ Auffheben/ Sicher halten.

Vi ſummâ aliquid ſervare. Aul. arg. v. 2.

In tuam cuſtodiam me, & meas opes trado. Moſt. 2. 1. v. 59.

Ecquis tutelam huic ianuæ gerit? Truc. 2. 1. v. 43.

Nunc demùm animus in tuto eſt loco. Pſeud. 4. 5. v. 1.

Experiar fores, an cubiti, an pedes plus valeant. Stich 2. 2. v. 40.

In clientelam ſuipte imprudens patris devenit. Rud. arg. v. 4.

Sedete hic modò, ego vos hinc tamen tutabo. Ruden. 3. 3. verſ. 29.

Ego vos defenſabo. Rud. 3. 3. v. 2.

Nos in cuſtodelam tuam ut recipias, & tutére. Ruden. 3. 3. verſ. 34.

Neque ſervandum quicquam tibi dare auſim. Eunuch. 5. 2. verſ. 64.

Patri ſe commendavit in clientelam, & fidem: nobis ſe dedit. Eun. 5. 9. verſ. 9.

Serva hæc bona nobis. Eun. 5. 9. v. 19.

Munijt meas rationes bonis legibus. ad Heren. libro 4. pagina 119.

Pupillus autem antè mortuus eſt, quàm in ſuam tutelam venerit. de Inven. l. 2. p. 212.

In tute-

In tutelam alicuius venire. de Inv.l.2. p.247.
Qui tibi in tutelam eſt traditus. de orat. l.2.p.399.
Venire in tutelam alicuius. Brut.p.575.
Patrocinium ſuſcipere. orat.ad Brut.p.657.
In alicuius fide, & clientelâ eſſe. pro Sex. Roſc.p.69.
Se in fidem & clientelam alicuius conferre. Pro Sex. Roſc. pagina 73.
In alicuius tutelam venire. pro Qu.Roſcio p.97.
Aliquem tutorem liberis adſcribere. pro Aul. Clu.p.16.
Sic in veſtram accipiatis fidem, ut humanitate veſtrâ levatus potius, quàm acerbitate violatus eſſe videatur. pro Arch. Poet.p.587.
Liberos in fidem recipere. In orat ante exil.p.366
Is meam ſalutem, atq; vitam ſuâ benevolentiâ, præſidio cuſtodiaq; texit. pro Cn.Planc p.493.
Nullas ſibi ille, neq; contentiones, neq; inimicitias, neq; vita dimicationes, nec pro Repub. nec pro me defugiendas putavit. pro Cn.Planc.p.527.
Vt me totum tuendum ſuſcipias. Ep.Att.l.11. p.334.
Vulcani item, primus cœlo natus, ex quo Minerva Apollinem eum, cuius in tutelâ Athenas antiqui hiſtorici eſſe voluerunt. de Nat. Deorum.l.3.p.138.
Nos tutores miſimus regibus. de fin.l.5.p.279.
Quos tutari debent, deſertos eſſe patiuntur. Off.l.1.p.13.
Is mortuus prius, quàm in ſuam tutelam veniſſet. in Top. pagina 709.
Sartum tectumq; tradam. in Ver.6.p.211.
Sartum, tectum, integrumq; eſt. Ibid.
Iure civili hæc ſepta ſunt. pro Cæcin. p.615.
Qui orbis terræ cuſtodijs ſepti ſumus. Epiſt. Att. libro 14. pagina 437.
In cuſtodiam Epheſi tradidit. Epiſt.Quint.Frat. libro 1. pagina 592.
Cum magno numero tutorem liberis non inſtituit. Sect. 55.
Cæſarem auctoritate beneficiorum paternorum, & Rempubl cum magno periculo defendunt. Phil.11.p.493.

D

Damnandi. *Vide* Accuſandi.

Damni. Iacturæ. Incommodi. Infortunii. Mali. *Vide ſupra* Ægritudinis.

Schaden / Vnglück / Vbels zufügen.

M*Alo eſſe*; damno eſſe. Men.2.3. v.4.
Malo odio, & moleſtia eſſe. Cur.4.2. v.15.
Malo quærere rem. Pſeud.1. 2.v.63. Moſt.4.1.v.6.
Malum eſſe erga aliquem. Pſeud.4.3. v. 4.
Malum aut damnum dare. Truc. 2.1. verſ. 17. Pœn.1.1. verſ.33. Bacch. 5.2.v. 53. Sic *Nequam dare*. Pœn. 1. 1. verſ. 31. 34. & 3. 3. v. 44.
Nunc priuſquam malum iſtoc addis, certum eſt, dicã patri. Bacch. 3.1. v. 15. Malum addere, *eſt, duplici malo afficere*; *ſicut apud Phædrum Fab. 16.* Malum addere expetit: *uti quidem ibi legendum iudicat ex Shedis P. Danielis, flos iuventutis litterariæ* Ianus Gebhartus lib. 3. Crepund. cap.10.
Si iactura facta eſt. Ep. 4.5.
Habemus rationem rei familiaris tuæ, quam diſſipari nolumus. Epiſt. 4. 7.
Etſi nullam poteſt accipere iniuriam, quæ futura perpetuò ſit, &c. Keinen vnüberwindlichen ſchaden nemen / *iacturam facere, quæ neque ſit reſarciri, & reſtitui*. Ibid.
Ne tu quidem in iſtis incommodis eſſes. Ep. 6.13.
Quod declamationibus noſtris cares, damni nihil facis. Ep. 7.34.
In damno meæ laudis, Reipub. commodo lætabor. Epiſt. 10.8.
Ne quid detrimenti fiat, dabitur opera à me. Ep. 10. 11.
Si quid Lepidus benè ſentiens detrimenti cepiſſet. Ep.10.18.
Detrimentum accipere. Ep.10.24. & 11.9.
Magnum damnum factum eſt in Servio. Ep.10.28.
Reſpublica non accepiſſet hoc vulnus, id eſt, *cladem*. *Ne quid detrimenti Reipublicæ iniungant, ſumma à nobis dabitur opera*. Epiſt. 11. 13.

In meis

In meis dramis reſariendis. Ep.1.9.

Perficiam profectò, ut longi temporis uſuram, quâ caruimus intermiſſâ noſtrâ conſuetudine, &c. ſarciam. Vſuram id eſt, *fructum amicitiæ & converſationis mutuæ, quâ longo tempore caruimus.* Ep.3.1.

Nunc quod Caſſio dedi, quod Trebonii morte amiſimus, id conſequi & reficere volo. Ep.12.14.

Debiti. *Vide etiam ſupra* Aeris alieni: *& infra* Solvendi.

Schuld/ Bezahlen/ Abdrucken/ Bürgſchafft.

E*St animi ingenui, cui multum debeas, eidem plurimum velle debere.* Ep.2.5.

Nunc me ſcito tantum habere æris alieni Ep.5.6.

Omne meum conſilium, operam, ſtudium velim exiſtimes tibi tuiſq; liberis eſſe debitum. Ep.6.1.

Maximum æs alienum ampliſſimorum virorum. Ep.7.3.

Hæc enim duo ſigna putarem mihi æs alienum attuliſſe. Epiſt. 7. 24.

Quem vitam mihi debere putarem. Ep.8.13.

Tantum abeſt, ut mea rei familiaris liberum ſit quicquam, ut meos iam omnes amicos ære alieno obſtrinxerim. Jn bürgſchaft ſtecken Ep.10.11.

Tantum me tibi debere exiſtimo, quantum perſoluere difficile eſt. Epiſt.11.11.

Semper ſic in animo habui, te in meo ære eſſe, id eſt, *meum eſſe.* Ep. 13. 63.

Multi anni ſunt, cùm ille in ære meo eſt, & à me diligitur. Ep.15.14.

Debilitandi. Frangendi. Labefactandi. *Vide ſupra* Corrumpendi.

Schwach / Verſtören / Hernieder reiſſen/ Zerbrechen.

I*Pſâ die, quâ debilitantur cogitationes, &c.* Ep.1.6.

In te fractam illam, & debilitatam vim ſuam contulit. Ep. 1. 9.

Proculſa, & proſtrata fœdiſſimo bello iacent omnia. Epiſt. 44.

Omnes provinciæ conquaſſatæ ſunt. Epiſt. 4. 5.

Victi ſumus, aut ſi vinci dignitas non poteſt, fracti certè, & abiecti, id eſt, *debilitati, & in contemtum adducti.* Epiſt. 4. 7.

Ipſe pari fortunâ abiectus, aliorum opibus caſus meos ſuſtentabam. Epiſt. 4. 13.

Ita ſunt omnia debilitata, & iam propè extincta, id eſt, *propemodum deſperata,* So ſchwach vnd vnbeſſerlich leſt ſich alles anſehen. Epiſt. 1. 4.

Quæ cogitatio vi tempeſtatum, & calamitatum, erat aliquantum labefactata, atq; convulſa. Epiſt. 5. 13.

Nullum reponens membrum Reipubl quod non fractum debilitatumve ſit. ibid.

Plurimi ſunt teſtes coniunctione frangi ſenatûs opes. Epiſtol. 6. 6.

Tot malis tum victum, tum fractum ſtudium ſcribendi. Epiſt. 6. 7.

Vincebatur fortuna ipſa, debilitata gratia noſtra. Epiſt. 6. 12.

Ego belli mihi finem feci, nec putavi, cùm integri pares non fuiſſemus, fractos ſuperiores fore. Ep 7. 3.

Noſti Marcellum, quàm tardus, & parum efficax ſit. Schwach vnd vnvermögens. Ep. 8. 11.

Senatus languens, & defeſſus. Ep. 10. 8.

Quò faciliùs eorum etiam animi, qui alieni eſſent ab imperio noſtro, frangerentur. Gezwungen würden. Ibid.

Reſpub. imminuta, & debilitata. 15. 15.

Decernendi. *Vide* Deliberandi.
Decipiendi. *Vide* Doli.
Declarandi. *Vide* Explicandi.

Declinandi. Effugiendi. Subterfugiendi. Vitandi.

Entfliehen / Meiden / Vmbgehen.

E*Ffugi eius offenſionem.* Ep. 4. 4. & 9. 16.

Vt Curio ratione, & inſidijs uſus videretur, in evitandis eorum conſiliiis, &c. Epiſt. 8. 4.

Periculoſam,

Periculoſam & gravem dimicationem evitare. Ep. 8. 5.

Videor ſperare debere, ſi te viderim, & ea quæ premant, & ea quæ impendeant, me facilè tranſiturum. Ep. 9. 1.

Vitemus oculos hominum, ſi linguas minus facilè poſſumus. Ep. 9. 2.

Si ille evitaverit hoc periculum, &c. Ep. 9. 9.

Incidit in ea ipſa mala, quæ ſummo ſtudio vitaverat. Epiſt. 9. 11.

Si ipſe à certaminibus belli tam neceſſarij, me removiſſem. Epiſt. 10. 18.

Magno cum dolore parricidarum elapſus ſum. Ep. 10. 23.

Nec periculum eſt ullum, quod pro libertate, aut refugiam, aut deprecer. Ep. 10. 31.

Nullum neque periculum, neq; laborem Reipub. *denegare*, id eſt, *declinare.* Ep. 12. 12.

Syllani temporis acerbitatem ſubterfugerunt. Ep. 13. 4.

Abfuit à caſtris, fugit omne negotium. Ep. 13. 30.

Neq; ullum periculum tantum putavi, quod ſubterfugere mallem, &c. Ep. 15. 1.

Decori. Decet. Convenit. Officij. *Vide etiam* Ornamenti.

Es gezümbt ſich. Steht woll an.

F*Acis, ut te decet, cùm iſtuc, quod poſtulo, impetro cum gratiâ.* Andr. 2. 5.

Idne eſt verum? **ſtehet das auch einem Bidermann an?** Andr. 4. 1.

Mihi vidére præter ætatem tuam facere, & præter quàm res te adhortatur tua. Heaut. 1. 1.

Vt vobis decet. Adelph. 3. 5.

Nobis decet. Adelph. 5. 8.

Tuis factis dignum feceris. Phorm. 2. 1.

Quæ tùm obſecutus mihi feciſti ut decuerat. Hecyr. 4. 4.

Eam ludibrio haberi non honeſtum eſt mihi. Hecyr. 1. 2.

Hæc non convenit penes deos eſſe negare. de N. 41. b

Verbis his malis mederi convenit. pro S. R. 44. 2

Quo ex SC. confeſtim interfectum ſe eſſe Catilinæ convenit. in C. 98. a

Illicóne ad Prætorem ire convenit? pro Qu.8.b

Quid tandem C. Rabirium facere convenit? pro R.95.a

Tres convenit habere res narrationem. ad Her. 3.a

*In hac re exerceri convenit.*ibid.

Vltro me minus deceat uti,non intelligo. Ep.2.3.

Ea potiùs reminiſcere,quæ digna tuâ perſonâ ſunt. Ep. 4,5.

Quæ non aliena eſſe ducerem à dignitate. Ep.4.7.

Natus ad agendum ſemper aliquid dignum viro. Ep.4. 3.

*Quid ſit forti & ſapienti homine dignum.*ibid.

Complures Conſules dicti,quorum nemo conſularis habitus,niſi qui animo extitit in Rempub. conſulari, id eſt, *optumo, & conſule digno.*Ep,10.6.

Non decet, aut convenit nobis. Ep. 11.13.

Decreti. *Vide* Inſtituti.

Dedecoris. Probri, Infamiæ.

Schandt/Spott/Hohn/Nachtheil.

C*Avit,ne unquam infamia ea res ſibi eſſet.*Andr.2.6.

Propter quam in ſummâ infamiâ ſum. Heaut.2. 2.

Famæ minùs temperans. Phorm.1.5.

Tua fama & gnatæ vita in dubium veniet : id eſt , *periclitabitur.*Adelph.3.2.

Tamen hanc habere uxorem ſtudet cum ſummo probro. Andr. 5.3.

*Dedecoris pleniorem herum faciam tuum , quàm magno vento plenum eſt undarum mare.*Mil.2.6.v.32.33.

Nemo id probro ducit Alcmenæ. Amph.1.1.v.31.

*Quòd illi maledictum vehemens exiſtimem.*And.Prol.v.17.

Quia adoleſcentem nobilitas flagitijs. Eun.5.7.v.20.

Ipſius legationis ceremoniam polluere,ignominiaq; afficere. pro S. Roſc.p.76.

Quanta

Quanta erit illa Reipub. turpitudo, quantum dedecus, quanta labes? Phil. 7. p. 441.

Ipſa ſenectus concipit decus. 1. Off. p. 49.

Aliter ampla domus dedecori domino ſæpè fit. 1. Off. p. 55.

Omni carere dedecore. 2. Off. p. 78.

Dedecori maioribus fuiſſe. ad Her. l. 1. p. 59.

Ne iſte ſuâ turpitudine ordini honeſtiſſimo maculæ atq; dedecori ſit. ad Her. l. 4. p. 111.

Magnum fuit, Brute, dedecus veſtro generi. Brut. p. 557.

In turpitudinem venire pro Qu. p. 19.

Maiores ſummum admiſére dedecus. pro Sext. Roſc. pag. 75.

Vos aliquot iam per annos conceptam huic ordini infamiam delere, ac tollere poteſtis. in Verr. p. 153.

Turpitudinem ſubire. in Verr. p. 213.

Inſignis turpitudo tenetur. in Verr. p. 301.

Turpitudine affici. pro Leg. Manil. p. 634.

Adoleſcentiæ turpitudo obſcuritate & ſordibus tuis obtegitur. Vat. 477.

Tibiæ omnia ſempiternam turpitudinem inflixerunt. Piſ. 206.

Pompeium, & hortari, & orare, & jam liberius accuſare, & monere, ut magnam infamiam fugiat, non deſiſtimus. Ep. ad Fam. l. 1. p. 5.

Offenſione turpitudinis moveri. de Fin. l. 5. p. 278.

Turpitudinem à ſe depellere. Quæſt. Tuſculanar. libr. 3. pag. 410.

Vacare turpitudine. Qu. Tuſc. l. 3. p. 411.

Ne homine quidem dignus jocus, ſi rerum turpitudini adhibetur verborum obſcœnitas. 1. Off. p. 42.

In aliquam turpitudinem delati. ibid.

Turpe eſt enim, valdéq; vitioſum in re ſeverâ convivio dignum, aut delicatum aliquem inferre ſermonem. Off. 1. p. 57.

Dedicandi. Conſecrandi.

Zuordnen

Zuordnen/ Verheiligen/ Einweihen/ Weihen/ Zuſchreiben.

MArcelius duo ſe templa dedicaturum Romæ voverat. in Ver. 228.b
Simulacrum Iovis dedicare. in V.214.b
Delubrum Homero dedicare. pro Dom.237.b
Simulacrum, aut aram dedicare. pro Arch.189.b
Conſecrare & dedicare publicè aliquem deum. de N.41.b
Ædes Caſtori & Polluci in foro dedicatæ pro Dom.223.b
Domum conſecrare, monumentum facere, in ædibus alicuius ſignum dedicare. ibid.

Deditionis. *Vide* Belli.

Aufgeben/ Sich geben.

DEduntq; ſe, divina, humanaq; omnia; urbem, & liberos in deditionem, atq; arbitratum Thebano populo. Amph.1.1. v.101.
Vnius huius imperio, ac poteſtati ſe dediderunt. pro Leg. Man. p.641.
Poteſtati regis ſe commiſit. Rab.272.

Defatigationis. *Vide* Laſſitudinis.

Defectûs. Vitij. Deſiderandi, *Vide etiam* Deſtituendi.

Ein Mangel haben.

SI nihil eſt in parietibus, aut tecto vitij, cætera mihi probabuntur. Ep.135.a
Si ædes exeſæ corruerunt, vitiúmve fecerunt. Top.122.a

Vendite-

Venditorem eius rei, quam vendat, vitia narrare. Off.63.a
Id igitur obvenit vitium, quod tu iam futurum eſſe prædixeras. in Ant.176.a
Qui fortunæ vitio non ſuo decoxiſſet. in Ant.169.a
Malè coniecta falſa ſunt non rerum vitio, ſed interpretum inſcitiâ de D.104.b
Vt P. Claudius, eiusq; collega L. Iunius claſſes magnas perdiderunt, quod vitio navigaſſent. de Divin.86.a
Comitiorum ſolum vitium eſt fulmen. de Divin.117.a
Conſules vitio creatos eſſe. de N.28.a
Qui valetudinis vitio furerent, & melancholici dicerentur. de D. 97.b
Collega, quem ipſe fecit ſuâ nunciatione vitioſum. in A.196.a
Vitioſus conſul) (Salvis auſpicijs creatus. in Ant.176 a
Is metuens ne vitioſum colligeret, etiam verum ſanguinem depravabat. de Clar.191.a
Vitioſum & corruptum) (Purum & incorruptum. de Cla.
Itaq; ſiniſtra dum non exquirimus, in dira & vitioſa incurrimus. de D. 86.a
Dolorem aliquem non deficere. in Verr.268.a
Ea me ſolatia deficiunt. Ep.51.b
Leontina civitas me defecit. in Verr.171.b
Si enim in cauſsâ deficerent omnia. pro Font.281.a
Res me ipſa deficit. Quu. Fr.314.b
Iam me vires deficere cœperunt. de Or 101.b
Vox me citiùs defecerit, quàm nomina. in V.119.b
Iam me dies deficit. in V.119.a
Tempus herclè te citiùs, quàm oratio deficeret. pro S.R.33.a
Craſſum hic volebat imitari: Cotta malebat Antonium: ſed ab hoc vis aberat Antonij, Craſſi ab illo lepos, Paulo poſt. Iſtis cùm ſummiſiſſent oratores, duæ res maximæ altera alteri defuit. de Or.183.a
Cùm immolare quiſpiam velit, tùm fieri extorum mutationem, ut aut abſit aliquid, aut ſuperſit. de Div.115. b. 105.a
Neq; enim eſt quicquam aliud præter mundum, cui nihil abſit, quodq; undiq; aptum, perfectum, expletumq; ſit omnibus numeris. de Nat. 33. a
Quid enim abeſt huic homini, quod ſi adeſſet, iure hoc tribus & concedi putaremus? pro Cæl.56.b
Quid huic abeſt, niſi res & virtus? de Orat.135.a

Quamobrem

Columen familiæ. Phorm. 1. 5.
Summâ vi aliquem defendere. Adelph. 3. 3.
Hic in noxiâ eſt, ille ad defendendam cauſſam adeſt. Phorm. 1. 5.
Ni hæc ita eſſent, cum illo haud ſtares, Phædria: id eſt, *ipſum non defenderes*. ibid.
Honeſta oratio eſt: id eſt, *excuſatio*. Andr. 1. 1.
Sine me expurgem: laß mich meine Entſchuldigung thun. Andr. 5. 3.
Purgon' ego me de iſtac (puellâ) Thaidi, quod eam me amare ſuſpicatur? Soll ich mich gegen der Thaide entſchuldigen? Eunuch. 3. 1.
Neſcio quid peccati portet hæc purgatio. Heaut. 4. 1.
Neq; tu ſcilicet eò nunc confugies? quid mea? num iuſſi? id eſt, *non uteris eâ excuſatione*. Heaut. 4. 4.
Neq; tu verbis ſolves unquam, quod re mihi maleféceris. Adelph. 2. 1.
Perſuaſit nox, amor, vinum, adoleſcentia. Formula excuſandi. Adelph. 3. 5.
Purgem me, laterem lavem. Phorm. 1. 4.
Non cauſſam dicam, quin quod meritus eſt, ferat. Phormion. 1. 5.
Hoc non facile eſt expugnatu. Hecyr. 2. 3.
Dixit, te ſibi purgatum: id eſt, *excuſatum*. Hecyr. 5. 4.
Omnis res eſt jam in vado: id eſt, *in tuto*. Andr. 5. 2.
Simul alia circumſpecto, ſatin' explorata ſint: id eſt, *tuta*. Eunuch. 3. 5.
Amici quoque res eſt videnda in tuto ut collocetur. Heaut. 4. 2.
In tuto eſt omnis res. Adelph. 2. 4.
Interea vita ut in tuto foret. Phorm. 5. 1.
Non ſatis tutus eſt ad narrandum hic locus. Phorm. 5. 3.
Cauſam pro aliquo dicere. Phorm. 5. 5. v. 8.
In iudicio capitis pro ſe ipſo dixit. de Orat. libr. 1 pagina 332.
Pro reis dicere. Brut. p. 558.
Communi ſtudio, ſummis opibus defendere aliquem. pro Quint. pag. 2.
Tela depellere, & vulneribus mederi. pro Qu. p. 3.
Ingenia ea converti ad perniciem vides, quæ antea verſabantur in ſalute, atq; auxilio ferendo. pro Qu. p. 10.
Fortunarum cauſam defenſionemq; ſuſcipere. in Verr. p. 122.

Cui

Cui ſi purgat, veniam petit. Orat. Brut. p. 695.

Dimittendi exercitum nullam potuit afferre cauſam. pro Piſ. p. 198.

Accipio tuam excuſationem, quâ ſæpius uſus es, cur ſæpius ad me literas uno exemplo dediſſes. Epi. Fam. lib. 3. p. 54.

Ego præteriti temporis excuſationem affero. Epiſtol. Fam. ibidem.

Excuſationem anguſtiarum tui temporis recipio. Epiſt. Fam. lib. 16. p. 106.

Se acerrimum tui defenſorem fore oſtendit. Ep. 1. 1.

Propugnatio, ac defenſio dignitatis tuæ. Ep. 1. 7.

Propter tuam propugnationem ſalutis meæ. Ep. 1. 9.

Si nollem ac poſſem eam tueri. Ep. 1. 9.

Suſtinere ac tueri. Ep. 2. 1.

Qui me conſilio, cum autoritate, cum armis deniq; texit ſuis. Ep. 3. 10.

Suſcipio mihi perpetuam propugnationem pro omnibus ornamentis tuis. Ep. 5. 8.

Vt potui accuratiſſimè, tuamq; cauſam tutatus ſum. Epiſt. 5. 17.

Vſq; quaq; ſapere oportet, id telum erit acerrimum. Vſq; quaq; id eſt, *quovis in loco & tempore,* prorſus ut in Philipp. *Aut undiq; religionem tolle, aut uſq; quaq; conſerva. Id erit telum,* id eſt, *armatura, defenſio tutiſſima.* Ep. 7. 16.

Defendere ab obtrectatione. Ep. 10. 8.

Per quos homines, ordinesq; ſteterim, non ignoras, id eſt, *authoritatem, & dignitatem meam in officio obtinuerim, defenderim.* Ep. 13. 30.

Intelligat illa civitas, ſibi in Neronis patrocinio, ſummum eſſe præſidium. Ep. 13. 63.

Ampliſſimas clientelas acceptas à maioribus confirmare poterit. ibidem.

Adeſſe alicui contra aliquem. At. 1. b

Ego tamen tuis rebus adero, ut difficilimis. Ep. 91. a

Semper enim abſenti affui Deiotaro, in A. 178. a

Recuſabant qui aderant tum Quintio. pro Quin. 5. a

Qui ad mortem propius adſum. Alii legunt. *Quòd ab eâ (morte) propius abſum.* de Sen. 63. a

Pomptino ad triumphum ad III. Nonarum Novemb. volebam adeſſe. Qu. Fr. 3. 5. a

Decreto

Decreto ſcribendo primum video affuiſſe Lyſaniam. pro Flacc. 155.a

Ne quis pedibus iret, ne ſcribendo adeſſet. pro Poſt. 205.b

Et eundem, id quod in auctoritatibus præſcriptis exſtat, ſcribendo affuiſſe. de Or.143.a

Scribendo affuerunt L. Domitius Q. Cæl.ep.117.a

Ac ſi, ut nonnullis in civitatibus fieri ſolet, patronus huic cauſſæ publicè conſtitueretur. pro Muræn.124.b

Dij immortales ſuorum templorum cuſtodum ac præſidem ſceleratiſſimè pulſum cùm viderent. pro Dom.242.a

Vos, qui huic urbi & reipub. præſides eſtis. ibid.

Mercurius iuventutis cuſtos & præſes. in Verr. 274.a

Vos dij patrij, qui huic urbi atq; imperio præſidetis. pro Syl. 183.b

Deæ, quæ cunctæ Siciliæ præſidetis in V. 274.b

Dij, qui huic urbi præſident. in At. 250.a

Teſtor omnes deos, & eos maximè, qui huic loco, temploq; præſident. pro Pomp. 17.a

Si conſtitueris te cuipiam advocatum in rem præſentem eſſe venturum. Off.7.a

Miloni Pompeius advocatus venit. At. 307.b

Illi ne advocatus venit unquam. pro Cæl.39.a

Aiunt ſe Ebutio cum armatis ſervis veniſſe advocatum. pro Cæc. 280.a

Me defenſorem ſuarum calamitatum, me ultorem iniuriarum, me cognitorem iuris ſui, me actorem cauſſæ totius eſſe voluerunt. in Ver.56.b Cognitorem Latini vocabant olim, cùm integrè loquerentur, quem nunc recentes Latini *Procuratorem iudicialem*: in quo hoc admirandum & obſervandum eſt, cùm à *Cognoſco* fieri videatur, neque verbum *Cognoſco*, neque *cognitio* idem valere. Iudici enim tribuuntur, non is qui cauſſam alicuius agendam ſuſcipiunt.

Quid intereſt inter eum qui litigat, & qui cognitor eſt datus? qui per ſe litem conteſtatur, ſibi ſoli petit: alteri nemo poteſt, niſi qui cognitor eſt factus. Itane verò? cognitor ſi fuiſſet tuus, quod viciſſet iudicio, ferres tuum, cum ſuo nomine petiit. quod abſtulit, tibi, non ſibi exegit. pro Qu.R.

Tu Q. Roſcium pro operâ, pro labore quod cognitor fuiſſet, quod vadimonia obiſſet, rogaſti, &c. pro Qu.R.51.a

In hanc rem me cognitorem dediſti ibid.50.a

Niſi te in ſuam litem dediſſet cognitorem. ibid.54.a

Civem Romanum, qui cognitores homines honeſtos daret, ſublatum eſſe in crucem. in V. 78.b

Videte porrò aliam dementiam, cognitorem adſcribit Sthenio: quem? cognatum aut propinquum? non. & 129. b

Sthenius invenire neminem Siculum potuit, qui pro ſe cognitor fieret. in V. 230.a

Cedò, cui Siculo? cùm is reus fieret, civis Romanus cognitor unquam factus ſit? ibid.

Credo Sthenius hoc ſibi amplum eſſe putavit, eligere è civium Rom. numero, quem cognitorem daret. ibid.

Scis quàm diligam Siculos, & quàm illam clientelam honeſtam iudicem. Att. 227. a. Clientela Latinè: barbarè *Homagium:* etiam quam *Salvegardiam* Barbari appellant, *Latinè Clientelam* vocare licet, ut *Habere Salvegardiam.*

Ianus medius in L. Antonij clientelá ſit. in A. 208.a

Conabaris clientelam tam illuſtrem, tam ſplendidæ provinciæ ad te traducere. in V. 221.a

Quare ſi te fautore uſus erit, ampliſſimè clientelas acceptas à maioribus confirmare poterit. Ep. 227.a

Conferre ſe in fidem & clientelam alicuius. ib. 36.a

Manlius Glaucia tuus cliens & familiaris. pro S.R. 34.b

Quos clientes nemo habere velit, non modò eſſe illorum cliens. in At. 180.b

Ea ſocietas univerſa in meâ fide eſt. Ep. 217.b

Municipia, quæ in fide meâ erant. pro Plan. 180.a

Qui civitates aut nationes devictas bello in fidem recepiſſent. Off. 8. a

Peto à vobis, ut eum in veſtram accipiatis fidem. pro Arch. 19. b

Recipere aliquem in fidem ſuam, & eum commendatum habere. At. 245 a

Eſſe in fide & clientelâ alicuius. pro S.R. 34.a

Civitatem in Catonis fide locatam funditùs perdidiſſem. Attic. 85.a

Me ad defendendos homines ab ineunte adoleſcentiá dedi. ibid.

Eripere alicui purgationem. in Ver. 293.

Mucro defenſionis hic eſt, in eum ipſum tuâ causâ incurrat neceſſe eſt. pro Cæcin. p 619.

Nullus eſt locus à me purgandi iſtius, ſi invidioſi criminis prætermiſſus. pro A Clu. p 65.

Cæteras animi labes repellat. Parad. 5. p. 233.

A cala-

A calamitate, & metu calamitatis eſt defendenda. pro Leg. Man. p.633.

Alicuius cauſam ſuſcipere. pro A. Cl. p. 23.

Honeſtè cauſam, & liberè defendere. pro A. Cl. p. 64.

Copioſiſſimè defendere aliquem pro C Rab. 157.

Facta ſunt fundamenta defenſionis. pro L. Mur. p. 224.

Audieram, & legeram clariſſimos noſtræ civitatis viros, ſe in medios hoſtes ad perſpicuam mortem pro ſalute exercitus iniecisse. pro Dom p. 426.

Aggrediar ad dicendum, ne mea propugnatio ei potiſſimùm defuiſſe videatur. Sest. 4.

Pop Rom. ſine militum præſidio tueri majeſtatem ſuam, & dignitatem eorum, qui ſalutem communem periculo ſuo defendiſſent. Sest. 7.

Eius oratio defenſionem criminum continere videtur. Sest. 8.

Meum nomen cauſamq; ſuſtinuit. ibid.

Meum factum ſemper omnes præſtare, tueriq; debent. Sest. 20.

Dixit vehementer, egit acriter, ea quæ ſenſit, præ ſe tulit, dux, autor, actor rerum illarum fuit. Sest. 32.

Patriæ nomine laborantem non modò ſtantem defenderunt, ſed etiam iacentem quidem protexerunt. Sest. 57.

Qui tecta ſua defendit, qui à focis, & aris ferrum flammamq; depellit. Sest. 45.

Senatum Reip. cuſtodem, præſidem, & propugnatorem collocarunt. Sest. p. 68.

Introitus defenſionis adoleſcentiæ Cælij maximè convenit. Cœl. 93.

Videor mihi ieciſſe fundamenta defenſionis meæ, quæ firmiſſima ſunt. Cœl. 4.

Præciſa tibi defenſio eſt. Cæl. 374.

Advocatus manè mihi eſſet, ut meminerit. Eun. 2. 3. v. 48.

In hac cauſâ, & in hoc extremo ducendæ loco doloris potius, quàm eloquentiæ, aut ingenij partes eſſent ſuſceptæ. pro Sest p. 4.

Qui propter ſalutem illius vobis conſulatu meo conſervatum, me unum patronum adoptavit. Sest 6.

Vt meam cauſam ſuſciperent, & agerent aliquid. Sest. 13.

Meam cauſam in conſulibus ſuſcipiendum putabant. Sest. 21.

Vocem pro me, ac Republicâ nemo mittit. Sest. 22.

Princeps Lentulus authoritate & ſententiâ ſuâ cauſam ſuſcepit. Sest.35.

Egit cauſam ſummâ cum gravitate, copiaq; dicendi. Sest. 53.

Egit apertè multò gravioribus verbis meam cauſam, quàm egomet de me agere potuiſſem. Sest.59.

Eam provinciam ſuſceperunt. Cæl.119.

Quem unquam iſte ordo patronum adoptavit. Phil.6.433.

Dicunt, & ſuſcipiunt partis patrocinium. Phil.7. 437.

Pacis patrocinium repentinum ſuſcepit. Phil. 12.p.416.

Philone patrocinium vivo Academia non defuit. Acad. libr. 2. pag.12.

Vides iacere illud tuum proſperitatis patrocinium. Acad. lib. 2. pag.54.

Nec verè deſertarum relictarumq; rerum patrocinium ſuſcepimus. de Nat. Deor. l. 1. p. 7.

Deſertâ diſciplinâ, & iam pridem relictâ, patrocinium nec optatum à nobis eſſe ſuſceptum. de Nat. Deor. l. 1. p. 5.

Patronum ſibi quærere ad iudicium capitis. Quæſt. Tuſc. l. 1. p.324

Ad iſtam omnem orationem brevis eſt defenſio. Cœl. pagin. 95.

Macedoniam pacatam per ſe, & quietam, tenui præſidio & exiguâ manu ſine imperio nomine ipſo populi Romani tuebatur. Provinc. p. 158.

Id templum ſublatum armis tuitus eſt. Piſ.187.

In concionibus non ſolùm ſe defenſorem meæ ſalutis, ſed etiam ſupplicem pro me profeſſus eſt. Piſ.p.201.

Vos nullum pro Rep. ſanguinem effudiſtis. Mil. 263.

Dico pro capite, fortunis gregis. Deiot.p.307.

Fines ſuos ab excurſionibus hoſtium, & latrociniis tuetur. Deiot. p.314.

Brutus Proconſul provinciam Macedoniam, totamq; Græciam tueatur, defendat, cuſtodiat, atque incolumem conſervet. Phil. 10.476.

Quæ à me ſuſcepta eſt defenſio, te abſente, dignitatis tuæ, in eâ iam ego non ſolùm amicitia noſtra; ſed etiam conſtantia mea causâ permanebo. Ep. ad Fam. l. 5. p. 126.

Cùm pro populo fieret. Ep. Att. l. 1. p. 17.

Horum neutrum magnoperè defenſum eſt. Acad. libr. 2. pag. 18.

Diu multumq; defendere. Acad.l.2.p.67.

Patrocinium rei alicuius ſuſcipere. de Divinat. libr. 2. pag. 272.

Defenſionum laboribus liberatum eſſe. Quæſt. Tuſcul. libr. 2. pag.294.

Si conſtitueris te cuipiam, advocatum in rem quampiam eſſe venturum. Offic.l.2.p.15.

Si provincias, ſi ſocios æquitate & fide defendiſſent. Offic. lib. 2. pag.74.

Deferendi. Conferendi. *Vide etiam ſupr.* Accuſandi.

Angeben/Verbringen/Vbergeben.

O*Mnes rem ad Pompeium deferri volunt.* Ep. 1.1.

Iſtam partem vitæ, conſuetudinisq; noſtræ, totam ad te defero, id eſt, *tecum communico.* Ep.1.10.

Quantum literis, quantumq; ſtudiis conſequi poterimus, id omne ad arbitrium tuum conferemus. ibid.

Omnia delata ſunt ad unum: Alle gewaldt vnd vberhandt iſt eines allein. Ep.4.9.

Inter poſtulationem, & nominis delationem uxor à Dolabellâ diſceſſit. Ep. 8.6.

Voluntatem ſuam per literas deferre. Sich ſeines guten willens erbieten Ep. 13.19.

Deficiendi. Deſciſcendi.

Abfallen/Abtrünnig werden.

D*Eſciſcere à Repub.* in Acad. 235. a

A ſenatu deſciſcere. de Ar.253.a

A patribus deſciſcere. ibid.214.

A ſe non deſciſcere. At. 25.a

Ab excitatâ fortunâ ad inclinatam, & propè iacentem deſciſcere. Ep.26.b

Ab inſtitutione aliquâ deſciſcere. de Fin.110.a
A veritate deſciſcere. Acad.12 b
A vitâ deſciſcere. de Fin.113.b
A me, & ipſe deficerem. ibid.
Ea me ſolatia deficiunt, quæ cæteris ſimili in fortunâ non defuerunt. Ep.4.6.
Non debemus ita cadere animis, id eſt, *deficere, conſternari, frangi.* Kleinmütig werden Ep.6.1.
Nec eos, à quibus receſſeris, vereri debes: id eſt, *deſciveris.* Epiſt. 6.2.
Vox eum defecit, id eſt, *deſtituit.* Ep.7.1.
Si planè à nobis deficis, moleſtè fero. Ep.7.12.
Habeat navem paratam, quâ ſcilicet ad hoſtes deficiat. Ep 9.1.
Etiamſi ille exercitus deſciverit. Ep.10.21.
Niſi legiones duæ, de exercitu Antonij, ad eius ſe autoritatem contuliſſent Ep.10.28.
Ad me complures milites, & equites ab eo tranſierunt. Epiſt. 10.35.
Nullius unquam periculi terroribus, ab officio, aut ab humanitate deſciſcam Ep.11.28.
A Repub. deficere. Ep.12.10.

Definitionis, Definiendi.

Bedeuten/Definiren.

ILla definitio in aliam rem poſſet transferri. Acad. lib.2.p.25.
Quod eâ definitione explicetur. ibid.

Delectandi. *Vide* Recreandi.

Delendi. Extinguendi. Expungendi. Lituræ. *Vide etiam* Interitûs, & Reprimendi.

Außleſchen/

Außleſchen/ Außtilgen/ Vertilgen/ Vernichtigen.

I*Mperium delere, & nomen alicuius extinguere.* in Luc. Catil. pag. 108.

Memoriam publicæ recenſionis tabulis publicis impreſſam, extinxit. Mil. 251.

Ea vis perniciem extinxit, & ſuſtulit. Mil. 2 :.6.

Dictatoris nomen propter recentem perpetuæ dictaturæ memoriam funditus ex Repub ſuſtulit Phil. 1. p. 324.

Illud ius vi, & armis omne ſublatum eſt Phil. 1. p. 335

Tu propter unius odium dictatoris nomen funditus ſuſtuliſti. Phil. 1. p. 335

Ne delere, & evertere Remp. funditus vellet. Phil. 2. p. 358.

Studetis furorem extinguere, opprimere audaciam. Philipp. 6. p. 4.5.

Totus conſulatus ex omni monumentorum memoriâ revulſus eſt. Phil. 11 p. 8:9.

Horum nomen omninò extinctum eſt. Phil. 13. 530.

Inducere nomina, id eſt, *delere.* At. 67. b. Inducere, *ſignificat idem quod, Delere:* vt ſi quis ſtylo lineam ducat tranſverſam per ea quæ ſcripta ſunt, quæ notet ea non valere amplius. Inde etiam hoc verbo exprimitur, *quod* Barbari dicunt per *Annihilare.*

Etſi nomina facta ſunt, vel induci, vel mutari poſſunt. Att. 228. a

Vt induceretur locatio, poſtulatum eſt. ibid. 15. b

Oppianicus, qui digito legata deleverat, ne lituris coargui poſſet, teſtamentum in alias tabulas tranſcriptum ſignis adulterinis obſignavit. pro Cl. 15. b

Cum mendum ſcripturæ tollatur liturâ. Ep. 85. a

His igitur tabulis nullam lituram in nomen (al. *nomine.*) *A. Licinij videtis.* pro Arch. 187. a

Deinde in codicis extremâ cerâ nomen infimum, in flagitiosâ liturâ fecit. in Verr. 95. a

Cur id nomen infimum in lituraq; ſit. ibid.

Videtiſne totum hoc nomen, coram ubi facit delatum, eſſe in litura? quid fuit iſthic antea ſcriptum? quod mendum iſta litura correxit. in Verr. 129. b

Tabulæ ſunt in medio, quæ ſe corruptas atq; interlitas eſſe clamant. ibid.

Caudam illam Verris tanquam in luto demerſam eſſe in liturâ. in Verr. 147. a

Vnius nominis liturâ commotus eſt. pro Arch. 187. b

Neq; pugnandum arbitrarer, contra tantas opes, neq; delendum ſummorum civium principatum. Ep. 1. 9.

Meam tuorum erga me meritorum memoriam nulla unquam delebit oblivio. Ep. 2. 1.

Quid eſt non ita affectum, ut id non deletum, extinctumq; eſſe faterer. Ep. 5. 13.

Vt expungatur nomen, ne quid debeam. ad Her. lib. 4. p. 105.

Civitatem funditùs deiecisti. ad Her l. 4. p. 105.

Formæ dignitas aut morbo deflorescit aut vetuſtate. ad Her. l. 4. p. 104.

Cùm extinguebas Senatum. Piſ. 202.

Cruore & flammâ cuncta delere vis. Ep. Oct. p. 648.

Si iudicium eſt nequiſſimos nummulis acceptis ius & fas omne delere. Ep. Att. l. 1. p. 26.

Id nomen ex omnibus libris tollatur. Ep. At. l. 13. p. 428.

Si huius æterni beneficij immortalem memoriam decreviſſet. Para. 4. p. 232.

Deliberandi. Conſilij. Agendi. Conſultandi. Decernendi. Propoſiti. *Vide etiam* Animi. Conſilij. Sententiæ.

Bedencken/ Berathſchlagen/ Erwegen/ Handeln.

IAm tunc igitur amota eij omnis conſultatio nuptiarum. Epid. 2. 2. v. 98.

Sed quid agam ſcio. Bacch. 1. 1. v. 45. & Terent. And. 1. 2. v. 28.

Quid ille ſolus ſe in conſilium vocat? Merc. 2. 3. v. 48.

Volutare aliquid ſecum in corde. Mil. 2. 2. v. 41.

Quæ habent nocturna ora noctu ſacruficatum ire occupant. Pœn. 1. 2. v. 107.

In conſilium eum ſine cauſâ ſubſortiebatur. in Verr. p. 212.

Non ex verbis totum pendere ius, ſed verba ſervire hominum conſilijs

ſilijs & auctoritatibus ſcimus. pro Cæci. p. 606.

Totam hanc deliberationem evoluis accuratiùs. Ep. Att. lib. 9. p 287.

In deliberationem cadit. 1. Off. p. 6.

Deliberatio omnis cadit in rationem utilitatis. 1. Off. 6.

Fit ut diſtrahatur in deliberando animus. 1. Off. p. 7.

Spatium deliberandi habuerunt. 1. Off. p. 47.

Ad ſuam cuiusq; naturam conſilium eſt omne revocandum. 1. Off. p. 48.

Conſilium vitæ omne contulit. ibid.

Mihi deliberatum & conſtitutum eſt, ita gerere conſulatum. cont. Rul. 65. a

Certum eſt deliberatumq; dicere. pro S. R. 23. a

Si iam tibi deliberatum eſt, quibus abroges fidem iuriſiurandi, reſponde. pro Qu. R. 25. a

Sic habuiſti ſtatutum cum animo ac deliberatum, omnes, qui habitarent. in V. 168. a

Iſte certè ſtatuerat, & deliberaverat non adeſſe. in V. 76. b

Sperarunt ſe iniecturos vobis cauſſam deliberandi, & iudicandi iuſtam moram & religionem. pro Cæc. 185. a

Reliqua videtur eſſe deliberatio, quod conſilium, &c. ſequamur. Ep. 4. 2.

Magna eſt deliberationis, quæ ratio ſit ineunda nobis. Ep. 4. 6.

Neq; illi quicquam deliberatius fuit. Ep. 5. 3.

Flagitare Senatus inſtitit, Cornutum ut referret, ſtatim de tuis literis, ille ſe conſiderare, aut velle. Wolt es in bedencken nemen.

Tibi decernitur, ut regem deducas. Ep. 1. 1.

Stipendium Cæſari decretum eſt. Ep. 1. 7.

Vt ne quid novi decernatur. Ep. 2. 9.

Quod Marcus Marcellus conſul F. de provincijs conſularibus R. D. E. R. V. I. C. *retulit, de eâ re univerſi ita cenſuerunt.* Initium huius loci mendoſum putatur, & poni debere pro, N. V. F. *Verba fecit.* Ep. 8. 9.

Hoc melius ex re, & ex tempore decernes. Ep. 12. 19.

Longi ſubſellij iudicatio & mora, id eſt, *longa deliberatio & conſultatio utrum tibi triumphus decernendus ſit.* Ep. 3. 9.

Non deſtitit inire cum Domitio conſilia. Ep. 8. 13.

Aquini conſilia ſunt inita de me: Man hatt rathſchläg vber mich gehalten. Ep. 5. 24.

Demonſtrandi. *Vide* Confirmandi.
Depellendi. *Vide* Arcendi.

Depingendi. Notandi.

Beſchreiben/vor Augen mahlen.

SI *qua mulier ſit eiuſmodi, qualem paulò antè deſcripſi, vita inſtitutoq́ meretricio.* pro Cæl. 48. a

Nonne mehercule contumelia cauſſa deſcribebam quenquam, præſertim ingenioſum. in Piſ. 94. a

Hominum ſermones moreſque deſcribere. Or. 209. a

Quæ ſit in figuris animantium, & quàm ſolers ſubtiliſq́ deſcriptio partium. de N. 50. a

Deſcriptio, quam Græci χαταγραφλὼ vocant, qualis ſit avarus, qualis aſſentator, ceteraq; eiuſdem generis, in quibus natura & vita deſcribitur. Top. 228. a

Horum exempla & deſcriptiones in præceptis elocutionis continentur. de In. 52. a

Deprecandi. Intercedendi.

Bitten/Vorbitt anlegen/Abbitten.

SIne me per te, here, obſecro Deos immortales. Bacch. 4. 8. v. 64. Sic ſolebant in deprecationibus Comici inter præpoſitionem, eiuſque caſum, interponere pronomen. Vt etiam Men. 5. 7. v. 1. *Per ego vobis Deos atq́ homines dico.* Terent. Andr. *Per ego te Deos oro.* Virgil. lib. 8. Aeneid. *Per ego has lacrymas.* Seneca Agamemnone: *Per te parentis memoriam obteſtor mei.* Feſtus. *Ob vos ſacro, in quibuſdam precationibus eſt*, pro: *Vos obſecro.* Vt &: *Sub vos placo*, pro: *vos ſupplico.*

Eum precatorem mihi para: id eſt, *interceſſorem.* Heaut. 5. 2.

Nec tu aram tibi, neque precatorem pararis. ibid.

Ad precatorem adeam credo, qui mihi ſic oret: nunc amitte, quæſo, hunc:

ſo, hunc: ceterùm poſthac ſi quidquam, nihil precor: tantummodo non addat: ubi ego hinc abiero, vel occidito. Phorm. 1. 2.

Nec pretium neque rem ullam intercesſiſſe: Es iſt nichts darzwiſchen kommen. Adelph. 3 2.

Nihil eſt preci loci relictum. Andr. 3. 4.

Vt nullus locus relinquatur preci. Phorm. 1. 1.

Eum precatorem mihi paro, id eſt *interceſſorem.* Heaut. 5. 2.

Deos precando, gratulando obtundere. Heaut. 5. 1.

Tu potiùs deos comprecare: nam tibi eos certè ſcio, quo vir melior multò es, quàm ego ſum, obtemperaturos magis. Adelphis 4. 5.

Adeóne ingenio eſſe duro te atque inexorabili, ut neq; miſericordiâ neq; precibus molliri queas. Phorm 3. 2.

Audes ſupplicium deprecari. Herenn. lib. 4. p. 89.

Afferre aliquam deprecationem. pro C. Rab. p. 162.

Non erit deprecationi locus. Ep. ad Att. lib. 10. p. 520.

Neque eſt ullum periculum, quod pro libertate aut refugiam aut deprecer. Ep. 163. b

Qui nullum ſupplicium deprecatus eſt, neque recuſavit. Tuſcul. 186. b

Iam qui tot ſcelera commiſit, is nullam ab ſeſe calamitatem poterit deprecari. in Verr. 108. a

Vt à me quandam propè iuſtam patriæ querimoniam deteſter ac deprecer. in Cat. 100. b

Invidia remota, quam dies mitigavit, oratio mea deprecata eſt pro Cluent. 34. b

Deprecari mortem alicuius. in Verr. 261. a

Deprecari iniuriam ab aliquo Ep. 123. a

Non ſupplicium deprecarer. pro Rab. 97. a

Multorum hic vitam eſt à L. Sylla deprecatus. pro Sylla 108. b

Pro reditu Popilii multi cognati & affines deprecati ſunt. Poſtquam. 190. b

Deprecatorem me pro illius periculo præbeas. Ep. 2. 12.

Ius adeundi, cùm ipſi deprecatione eguerimus, non habemus. Epiſtol. 4. 7.

Neſcio quid à me ſcripſiſti deprecationis diligentiſſimè. Epiſtol. 5. 10.

Non erit deprecationi locus. Ep. 8. 17.

Sin (quod Dij omen avertant!) oppreſſus ibi erit. Ep. 12. 6.

Si (quod nolim) adverſi quid acciderit. Ep. 12. 8.

Filium

Filium miſit non ſolùm ſui deprecatorem, ſed etiam accuſatorem mei. Att.175.b.179.a

Cretenſes ad Pompeium legatos deprecatoresque miſerunt. pro Pom.10.a

Sperabam, iudices honoris potius L.Flacci me auditorem futurum, quàm miſeriarum deprecatorem. pro Fla.146.a

Deprecator fortunarum alicuius. pro Planc.281.a

Deprecator ſalutis meæ. pro Seſt.8.b

Poſt temeritatem noſtri Dolabellæ deprecatorem me pro illius periculo præbeo. Ep.21.a

Pro uno filio duo patres deprecamur. pro Pl.281.a

Mater & ſoror deprecatur pro pueris. At.280.b

Omnia ſemper pro amicorum periculis, nihil unquam pro meipſo deprecatus ſum. de Or.127.a

Pro reditu P.Popilii multi cognati & affines deprecati ſunt. Poſtquam 199.a

Deprecari aliquem pro aliquo. Poſtquam.212.a

Quid ſi M.Brutus interceſſurum ſe dixit, &c. videtur ne interceſſiſſe appellatio tribunorum? pro Qu.12.a

De his rebus pridiè quam hæc ſcripſi, ſenatus auctoritas graviſſima interceſſerat: cui cum Cato & Caninius interceſſiſſent, tamen eſt perſcripta. Ep.3.b

Sed mihi credite, nunquam ſuccedetur illis, niſi cùm eâ lege referetur, quâ intercedi de provinciis non licebit. de Pr.27.b

Eaq; quæ de reductione regis ſcripta eſt, auctoritas, cui ſcis interceſſum: ut ne quis omninò regem reduceret, tantam vim habet. Ep.7.a

Qui veritus eſt, ne Fuſius ei legi intercederet, &c. At.10.b

Meæque ſententiæ, quæ ſecunda pronuntiata erat, cùm frequens aſſentiretur ſenatus, rogatu Servilii P. Titius interceſſit. Epiſtol. 151. a

Tribuni ex templo pulſi, cùm intercedere rogationi vellent, de Orat.129.b

Quod legationis genus ego conſul ſuſtuliſſem, approbante ſenatu, niſi mihi Levinus (a: leviſſimus) Tribunus plebis interceſſiſſet. de Leg.187.b

Aſſiduis internuntiis cum Lepido egi, ut &c. Ep.153.b

Quæ quidem me internuntio, ad illos celeriter deferentur. Octa. 331. b

Damnato-

Damnatorum vitam à pratore, vel ipſo carnifice internuncio redimi. in Verr. 238. b.

Deprehendendi.

Antreffen.

Niſi triduo bis deprehenſus eſſet. Ep. 8. 7.
Non dubito quin Dolabella tabellarios meos deprehenderit, literasq; interceperit. Ep. 12. 12.

Depromendi.

Herfür thun.

Argumenta alicunde depromere. de Or. 119. a
E quibus locis quaſi theſauris argumenta depromerentur. de Fin. 108. a
Ex arte depromere genus commendationis. Ep. 105. a
Principia cùm erunt penè ex intimâ defenſione depromta. de Orat. 138. a
Cùm illa verba ex intimo artificio depromſiſſet. pro Cluent. 29. b
Nam ut in rerum privatarum cauſſis atq; iudiciis depromenda ſæpè ratio eſt ex iure civili. de orat. 101. b
Quod de iure civili depromtum videretur. de Or. 106. a
Primum in Cæſarem maledicta congeſſit, depromta ex recordatione ſtuprorum ſuorum. in Att. 186. a
Vereor, ne cui ex Stoicorum diſputationibus, non ex meo ſenſu, depromta hæc videatur oratio. Parad. 116. b
Non verba domo patroni depromere videtur? in Verr. 182. b

Derogandi.

Abſprechen/ Benemen.

Quomod'

Civem Romanum, qui cognitores homines honeſtos daret, ſublatum eſſe in crucem. in V. 78.b

Videte porrò aliam dementiam, cognitorem adſcribit Sthenio: quem? cognatum aut propinquum? non. & 129. b

Sthenius invenire neminem Siculum potuit, qui pro ſe cognitor fieret. in V.230.a

Cedò, cui Siculo? cùm is reus fieret, civis Romanus cognitor unquam factus ſit? ibid.

Credo Sthenius hoc ſibi amplum eſſe putavit, eligere è civium Rom. numero, quem cognitorem daret. ibid.

Scis quàm diligam Siculos, & quàm illam clientelam honeſtam iudicem. Att.227.a. Clientela Latinè: barbarè *Homagium:* etiam quam *Salvegardiam* Barbari appellant, *Latinè Clientelam* vocare licet, ut *Habere Salvegardiam.*

Ianus medius in L. Antonij clientelà ſit. in A.208.a

Conabaris clientelam tam illuſtrem, tam ſplendidæ provinciæ ad te traducere. in V. 221.a

Quare ſi te fautore uſus erit, ampliſſimè clientelas acceptas à maioribus confirmare poterit. Ep.227.a

Conferre ſe in fidem & clientelam alicuius. ib.36.a

Manlius Glaucia tuus cliens & familiaris. pro S.R.34.b

Quos clientes nemo habere velit, non modò eſſe illorum cliens. in Ar. 180.b

Ea ſocietas univerſa in meâ fide eſt. Ep.227.b

Municipia, quæ in fide meâ erant. pro Plan.180.a

Qui civitates aut nationes devictas bello in fidem recepiſſent. Off. 8. a

Peto à vobis, ut eum in veſtram accipiatis fidem. pro Arch. 19. b

Recipere aliquem in fidem ſuam, & eum commendatum habere. Ar.245 a

Eſſe in fide & clientelâ alicuius. pro S.R.34.a

Civitatem in Catonis fide locatam funditùs perdidiſſem. Attic. 85.a

Me ad defendendos homines ab ineunte adoleſcentiâ dedi. ibid.

Eripere alicui purgationem. in Ver 293.

Mucro defenſionis hic eſt, in eum ipſum tuâ causâ incurrat neceſſe eſt. pro Cæcin.p 619.

Nullus eſt locus à me purgandi iſtius, ſi invidioſi criminis prætermiſſus. pro A Clu.p 65.

Cæteras animi labes repellat. Parad.5.p.233.

A cala-

A calamitate, & metu calamitatis eſt defendenda. pro Leg. Man. p. 633.

Alicuius cauſam ſuſcipere. pro A. Cl. p. 23.

Honeſtè cauſam, & liberè defendere. pro A. Cl. p. 64.

Copioſiſſimè defendere aliquem pro C Rab. 157.

Facta ſunt fundamenta defenſionis. pro L. Mur. p. 224.

Audieram, & legeram clariſſimos noſtræ civitatis viros, ſe in medios hoſtes ad perſpicuam mortem pro ſalute exercitus inieciſſe. pro Dom p. 426.

Aggrediar ad dicendum, ne mea propugnatio ei potiſſimùm defuiſſe videatur. Seſt. 4.

Pop Rom. ſine militum præſidio tueri majeſtatem ſuam, & dignitatem eorum, qui ſalutem communem periculo ſuo defendiſſent. Seſt. 7.

Eius oratio defenſionem criminum continere videtur. Seſt. 8.

Meum nomen cauſamq; ſuſtinuit. ibid.

Meum factum ſemper omnes præſtare, tueriq; debent. Seſt. 20.

Dixit vehementer, egit acritèr, ea quæ ſenſit, præ ſe tulit, dux, autor, actor rerum illarum fuit. Seſt. 32.

Patriæ nomine laborantem non modò ſtantem defenderunt, ſed etiam iacentem quidem protexerunt. Seſt. 37.

Qui tecta ſua defendit, qui à focis, & aris ferrum flammamq; depellit. Seſt. 45.

Senatum Reip. cuſtodem, præſidem, & propugnatorem collocarunt. Seſt. p. 68.

Introitus defenſionis adoleſcentiæ Cælij maximè convenit. Cœl. 93.

Videor mihi ieciſſe fundamenta defenſionis meæ, quæ firmiſſima ſunt. Cœl. 4.

Præciſa tibi defenſio eſt. Cæl. 374.

Advocatus manè mihi eſſet, ut meminerit. Eun. 2. 1. v. 48.

In hac cauſâ, & in hoc extremo ducenda loco doloris potius, quàm eloquentiæ, aut ingenij partes eſſent ſuſceptæ. pro Seſt p. 4.

Qui propter ſalutem illius vobis conſulatu meo conſervatum, me unum patronum adoptavit. Seſt 6.

Vt meam cauſam ſuſciperent, & agerent aliquid. Seſt. 13.

Meam cauſam in conſulibus ſuſcipiendum putabant. Seſt. 21.

Vocem pro me, ac Republica nemo mittit. Seſt. 22.

Princeps Lentulus authoritate & ſententiâ ſuâ cauſam ſuſcepit. Sect.35.

Egit cauſam ſummâ cum gravitate, copiaq; dicendi. Sect. 53.

Egit apertè multò gravioribus verbis meam cauſam, quàm egomet de me agere potuiſſem. Sect.59.

Eam provinciam ſuſceperunt. Cæl.119.

Quem unquam iſte ordo patronum adoptavit. Phil.6.433.

Dicunt, & ſuſcipiunt partis patrocinium. Phil.7. 437.

Pacis patrocinium repentinum ſuſcepit. Phil.12.p.416.

Philone pattocinium vivo Academia non defuit. Acad. libr. 2. pag.12.

Vides iacere illud tuum proſperitatis patrocinium. Acad. lib. 2. pag.54.

Nec verè deſertarum relictarumq; rerum patrocinium ſuſcepimus. de Nat. Deor. l. 1. p. 7.

Deſertâ diſciplinâ, & iam pridem relictâ, patrocinium nec optatum à nobis eſſe ſuſceptum. de Nat. Deor. l. 1. p. 5.

Patronum ſibi quærere ad iudicium capitis. Quæſt. Tuſc. l. 1. p.324

Ad iſtam omnem orationem brevis eſt defenſio. Cœl. pagin. 95.

Macedoniam pacatam per ſe, & quietam, tenui præſidio & exiguâ manu ſine imperio nomine ipſo populi Romani tuebatur. Provinc. p. 158.

Id templum ſublatum armis tuitus eſt. Piſ.187.

In concionibus non ſolùm ſe defenſorem meæ ſalutis, ſed etiam ſupplicem pro me profeſſus eſt. Piſ.p.202.

Vos nullum pro Rep. ſanguinem effudiſtis. Mil. 263.

Dico pro capite, fortunis gregis. Deiot.p.307.

Fines ſuos ab excurſionibus hoſtium, & latrociniis tuetur. Deiot. p.314.

Brutus Proconſul provinciam Macedoniam, totamq; Græciam tueatur, defendat, cuſtodiat, atque incolumem conſervet. Phil. 10.476.

Quæ à me ſuſcepta eſt defenſio, te abſente, dignitatis tuæ, in eâ iam ego non ſolùm amicitiæ noſtræ; ſed etiam conſtantiæ meæ causâ permanebo. Ep. ad Fam. l. 5. p. 126.

Cùm pro populo fieret. Ep. Att. l. 1. p. 17.

Horum neutrum magnopere defenſum eſt. Acad. libr. 2. pag. 18.

Diu

Diu multumq; defendere. Acad.l.2.p.67.
Patrocinium rei alicuius ſuſcipere. de Divinat. libr. 2. pag. 272.
Defenſionum laboribus liberatum eſſe. Quæſt. Tuſcul. libr. 2. pag.294.
Si conſtitueris te cuipiam, advocatum in rem quampiam eſſe venturum. Offic.l.2.p.15.
Si provincias, ſi ſocios æquitate & fide defendiſſent. Offic. lib. 2. pag.74.

Deferendi. Conferendi. *Vide etiam ſupr.* Accuſandi.

Angeben/Verbringen/Vbergeben.

OMnes rem ad Pompeium deferri volunt. Ep. 1.1.
Iſtam partem vitæ, conſuetudinisq; noſtræ, totam ad te defero, id eſt, *tecum communico.* Ep.1.10.
Quantum literis, quantumq; ſtudiis conſequi poterimus, id omne ad arbitrium tuum conferemus. ibid.
Omnia delata ſunt ad unum: **Alle gewaldt vnd vberhandt iſt eines allein.** Ep.4.9.
Inter poſtulationem, & nominis delationem uxor à Dolabellâ diſceſſit. Ep. 8.6.
Voluntatem ſuam per literas deferre. **Sich ſeines guten willens erbieten** Ep. 13.19.

Deficiendi. Deſciſcendi.

Abfallen/Abtrünnig werden.

DEſciſcere à Repub. in Acad. 235. a
A ſenatu deſciſcere. de Ar. 253.a
A patribus deſciſcere. ibid.214.
A ſe non deſciſcere. At. 25.a
Ab excitatâ fortunâ ad inclinatam, & propè iacentem deſciſcere. Ep.26.b

Ab inſtitutione aliquâ deſciſcere. de Fin. 110. a
A veritate deſciſcere. Acad. 12 b
A vitâ deſciſcere. de Fin. 113. b
A me, ipſe deficerem. ibid.
Ea me ſolatia deficiunt, quæ cæteris ſimili infortunâ non defuerunt. Ep. 4. 6.
Non debemus ita cadere animis, id eſt, *deficere, conſternari, frangi.* Kleinmütig werden Ep. 6. 1.
Nec eos, à quibus receſſeris, vereri debes: id eſt, *deſciveris.* Epiſt. 6. 2.
Vox eum defecit, id eſt, *deſtituit.* Ep. 7. 1.
Si planè à nobis deficis, moleſtè fero. Ep. 7. 12.
Habeat navem paratam, quâ ſcilicet ad hoſtes deficiat. Ep 9. 2.
Etiamſi ille exercitus deſciverit. Ep. 10. 21.
Niſi legiones duæ, de exercitu Antonij, ad eius ſe autoritatem contuliſſent Ep. 10. 8.
Ad me complures milites, & equites ab eo tranſierunt. Epiſt. 10. 35.
Nullius unquam periculi terroribus, ab officio, aut ab humanitate deſciſcam Ep. 11. 28.
A Repub. deficere. Ep. 12. 10.

Definitionis, Definiendi.

Bedeuten/Definiren.

I*Lla definitio in aliam rem poſſet transferri.* Acad. lib. 2. p. 25.
Quod eâ definitione explicetur. ibid.

Delectandi. *Vide* Recreandi.

Delendi. Extinguendi. Expungendi. Lituræ. *Vide etiam* Interitûs, & Reprimendi.

Außleſchen/

Außleſchen/ Außtilgen/ Vertilgen/ Vernichtigen.

Imperium delere, & nomen alicuius extinguere. in Luc. Catil. pag. 208.
Memoriam publicæ recenſionis tabulis publicis impreſſam, extinxit. Mil. 251.
Ea vis perniciem extinxit, & ſuſtulit. Mil. 2 :. 6.
Dictatoris nomen propter recentem perpetuæ dictaturæ memoriam funditus ex Repub ſuſtulit Phil. 1. p. 324.
Illud ius vi, & armis omne ſublatum eſt Phil. 1. p. 333
Tu propter unius odium dictatoris nomen funditus ſuſtuliſti. Phil. 1. p. 335
Ne delere, & evertere Remp. funditus vellet. Phil. 2. p. 358.
Studetis furorem extinguere, opprimere audaciam. Philipp. 6. p. 4:5.
Totus conſulatus ex omni monumentorum memoriâ revulſus eſt. Phil. 11 p. 8:9.
Horum nomen omninò extinctum eſt. Phil. 13. 530.
Inducere nomina, id eſt, *delere*. At. 67. b. Inducere, *ſignificat idem quod, Delere:* vt ſi quis ſtylo lineam ducat tranſverſam per ea quæ ſcripta ſunt, quæ notet ea non valere amplius. Inde etiam hoc verbo exprimitur, *quod* Barbari dicunt per *Annihilare.*
Etſi nomina facta ſunt, vel induci, vel mutari poſſunt. Att. 228. a
Vt induceretur locatio, poſtulatum eſt. ibid. 15. b
Oppianicus, qui digito legata deleverat, ne lituris coargui poſſet, teſtamentum in alias tabulas tranſcriptum ſignis adulterinis obſignavit. pro Cl. 15. b
Cum mendum ſcripturæ tollatur lit urâ. Ep. 85. a
His igitur tabulis nullam lituram in nomen(al. *nomine.*) *A. Licinij videtis.* pro Arch. 187. a
Deinde in codicis extremâ cerâ nomen infimum, in flagitiosâ liturâ fecit. in Verr. 95. a
Cur id nomen infimum in lituraq; ſit. ibid.
Videtiſne totum hoc nomen, coram ubi facit delatum, eſſe in litura? quid fuit iſthic antea ſcriptum? quod mendum iſta litura correxit. in Verr. 129. b

ſilijs & auctoritatibus ſcimus. pro Cæci. p. 606.

Totam hanc deliberationem evoluis accuratiùs. Ep. Att. lib. 9. p 287.

In deliberationem cadit. 1. Off. p. 6.

Deliberatio omnis cadit in rationem utilitatis. 1. Off. 6.

Fit ut diſtrahatur in deliberando animus. 1. Off. p. 7.

Spatium deliberandi habuerunt. 1. Off. p. 47.

Ad ſuam cuiusq; naturam conſilium eſt omne revocandum. 1. Off. p. 48.

Conſilium vitæ omne contulit. ibid.

Mihi deliberatum & conſtitutum eſt, ita gerere conſulatum. cont. Rul. 65. a

Certum eſt deliberatumq; dicere. pro S. R. 23. a

Si iam tibi deliberatum eſt, quibus abroges fidem iuriſiurandi, reſponde. pro Qu. R. 25. a

Sic habuiſti ſtatutum cum animo ac deliberatum, omnes, qui habitarent. in V. 168. a

Iſte certè ſtatuerat, & deliberaverat non adeſſe. in V. 76. b

Sperarunt ſe iniecturos vobis cauſſam deliberandi, & iudicandi iuſtam moram & religionem. pro Cæc. 285. a

Reliqua videtur eſſe deliberatio, quod conſilium, &c. ſequamur. Ep. 4. 2.

Magna eſt deliberationis, quæ ratio ſit ineunda nobis. Ep. 4. 6.

Neq; illi quicquam deliberatius fuit. Ep. 5. 3.

Flagitare Senatus inſtitit, Cornutum ut referret, ſtatim de tuis literis, ille ſe conſiderare, aut velle. Wolt es in bedencken nemen.

Tibi decernitur, ut regem deducas. Ep. 1. 1.

Stipendium Cæſari decretum eſt. Ep. 1. 7.

Vt ne quid novi decernatur. Ep. 2. 9.

Quod Marcus Marcellus conſul F. de provincijs conſularibus R. D. E. R. V. I. C *retulit, de eâ re univerſi ita cenſuerunt.* Initium huius loci mendoſum putatur, & poni debere pro, N. V. F. *Verba fecit.* Ep. 8. 9.

Hoc melius ex re, & ex tempore decernes. Ep. 12. 19.

Longi ſubſellij iudicatio & mora, id eſt, *longa deliberatio & conſultatio, utrum tibi triumphus decernendus ſit.* Ep. 3. 9.

Non deſtitit inire cum Domitio conſilia. Ep. 8. 15.

Aquini conſilia ſunt inita de me: Man hatt rathſchläg vber mich gehalten. Ep. 5. 24.

Demonſtrandi. *Vide* Confirmandi.
Depellendi. *Vide* Arcendi.

Depingendi. Notandi.

Beſchreiben/vor Augen mahlen.

SI *qua mulier ſit eiuſmodi, qualem paulò antè deſcripſi, vita inſtitutoq; meretricio.* pro Cæl. 48. a

Nonne mehercule contumeliæ cauſſa deſcribebam quenquam, præſertim ingenioſum. in Piſ. 94. a

Hominum ſermones moreſque deſcribere. Or. 209. a

Quæ ſit in figuris animantium, & quàm ſolers ſubtilisq; deſcriptio partium. de N. 50. a

Deſcriptio, quam Græci χαταγραφὴν *vocant, qualis ſit auarus, qualis aſſentator, cæteraq; eiuſdem generis, in quibus natura & vita deſcribitur.* Top. 228. a

Horum exempla & deſcriptiones in præceptis elocutionis continentur. de In. 52. a

Deprecandi. Intercedendi.

Bitten / Vorbitt anlegen / Abbitten.

SIne me per te, here, obſecro Deos immortales. Bacch. 4. 8. v. 64. Sic ſolebant in deprecationibus Comici inter præpoſitionem, eiuſque caſum, interponere pronomen. Vt etiam Men. 5. 7. v. 1. *Per ego vobis Deos atq; homines dico.* Terent. Andr. *Per ego te Deos oro.* Virgil. lib. 8. Aeneid. *Per ego has lacrymas.* Seneca Agamemnone: *Per te parentis memoriam obteſtor mei.* Feſtus. *Ob vos ſacro, in quibuſdam precationibus eſt*, pro: *Vos obſecro.* Vt &: *Sub vos placo*, pro: *vos ſupplico.*

Eum precatorem mihi para: id eſt, *interceſſorem.* Heaut. 5. 2.

Nec tu aram tibi, neque precatorem pararis. ibid.

Ad precatorem adeam credo, qui mihi ſic oret: nunc amitte, quæſo, hunc:

ſo, hunc: ceterùm poſthac ſi quidquam, nihil precor: tantummo-do non addat: ubi ego hinc abiero, vel occidito. Phorm. 1. 2.

Nec pretium neque rem ullam interceſſiſſi: Es iſt nichts darzwiſchen kommen. Adelph. 3. 2.

Nihil eſt preci loci relictum. Andr. 3. 4.

Vt nullus locus relinquatur preci. Phorm. 1. 1.

Eum precatorem mihi paro, id eſt *interceſſorem.* Heaut. 5. 2.

Deos precando, gratulando obtundere. Heaut. 5. 1.

Tu potiùs deos comprecare: nam tibi eos certè ſcio, quo vir melior multò es, quàm ego ſum, obtemperaturos magis. Adelphis 4. 5.

Adeóne ingenio eſſe duro te atque inexorabili, ut neq; miſericordiâ neq; precibus molliri queas. Phorm 3. 2.

Audes ſupplicium deprecari. Herenn. lib. 4. p. 89.

Afferre aliquam deprecationem. pro C. Rab. p. 162.

Non erit deprecationi locus. Ep. ad Att. lib. 10. p. 120.

Neque eſt ullum periculum, quod pro libertate aut refugiam aut deprecer. Ep. 163. b

Qui nullum ſupplicium deprecatus eſt, neque recuſavit. Tuſcul. 186. b

Iam qui tot ſcelera commiſit, is nullam ab ſeſe calamitatem poterit deprecari. in Verr. 108. a

Vt à me quandam propè iuſtam patriæ querimoniam deteſter ac deprecer. in Cat. 100. b

Invidia remota, quam dies mitigavit, oratio mea deprecata eſt pro Cluent. 34. b

Deprecari mortem alicuius. in Verr. 261. a

Deprecari iniuriam ab aliquo Ep. 123. a

Non ſupplicium deprecarer. pro Rab. 97. a

Multorum hic vitam eſt à L. Sylla deprecatus. pro Sylla 108. b

Pro reditu Popilii multi cognati & affines deprecati ſunt. Poſtquam. 190. b

Deprecatorem me pro illius periculo præbeas. Ep. 2. 12.

Ius adeundi, cùm ipſi deprecatione eguerimus, non habemus. Epiſtol. 4. 7.

Neſcio quid à me ſcripſiſti deprecationis diligentiſſimè. Epiſtol. 5. 10.

Non erit deprecationi locus. Ep. 8. 17.

Sin (quod Dij omen avertant!) oppreſſus ibi erit. Ep. 12. 6.

Si (quod nolim) adverſi quid acciderit. Ep. 12. 8.

Filium

Damnatorum vitam à prætore, vel ipſo carnifice internuncio redimi. in Verr. 238. b.

Deprehendendi.
Antreffen.

Niſi triduo bis deprehenſus eſſet. Ep. 8. 7.
Non dubito quin Dolabella tabellarios meos deprehenderit, literasq; interceperit. Ep.12.12.

Depromendi.
Herfür thun.

Argumenta alicunde depromere. de Or. 119.a
E quibus locis quaſi theſauris argumenta depromerentur. de Fin.108.a
Ex arte depromere genus commendationis. Ep. 105.a
Principia cùm erunt penè ex intimâ defenſione depromta. de Orat. 138.a
Cùm illa verba ex intimo artificio depromſiſſet. pro Cluent. 29. b
Nam ut in rerum privatarum cauſſis atq; iudiciis depromenda ſæpè ratio eſt ex iure civili. de orat.101. b
Quod de iure civili depromtum videretur. de Or.106. a
Primum in Cæſarem maledicta congeſſit, depromta ex recordatione ſtuprorum ſuorum. in Att.186.a
Vereor, ne cui ex Stoicorum diſputationibus, non ex meo ſenſu, depromta hæc videatur oratio. Parad.116. b
Non verba domo patroni depromere videtur? in Verr.182.b

Derogandi.
Abſprechen/ Benemen.

Quomod'

Quomodo iſti, ſi ſomnium verum evaſit aliquod, non ex multis potiùs uni fidem derogant, quàm ex uno innumerabilia confirmant. de D. 138. b

Derogare aliquid de dignitate populi. de In. 68. b

Non ego nationi huic fidem derogo. pro Flac. 147. b

De adverſarii teſtium fide derogatur. pro Cæc. 186. b

Quorum virtuti & rebus geſtis fidem & auctoritatem in teſtimonio inimicitiarum ſuſpicio derogavit. pro Font. 278. b

Dignane cauſſa videatur, quare aut de magnificentiâ, aut de honeſtate quiddam derogetur. de In. 84. a

Indignum eſſe, de lege aliquid derogari, aut legem abrogari, aut aliquâ ex parte commutari. de inven. 70. a

Cùm oſtenditur id factum eſſe, quod ea lex ſanciat, cui legi abrogatum vel derogatum eſt. ad Her. 9 a

Non enim mihi tantum derogo, tametſi nihil arrogo, ut te copioſiùs quàm me putem poſſe dicere. pro S.R 33. a

---

Deſerendi. Relinquendi.

Verlaſſen.

Me his deſeruiſti malis. Heaut. 2 3. v. 17.

Animam relinquam potiùs, quàm illas deſeram. Adelphis 3. 5.

Itáne tandem quaſo eſt, ut pater tam in brevi ſpatio omnem de me eiecerit animum patris? Heauton. 5. 2.

Itáne hunc patiemur, Geta, fieri miſerum? Phorm. 3. 3.

Enitor, ut neq; amicis, neq; etiam alienioribus operâ, conſilio, labore deſim. Ep. 1 9

Deeſſe mihi nolui. Ep. 5. 12.

Nullâ in re ſaluti tua defui. Ep. 5. 17.

In privatis rebus, nullum neq; officium, neq; ſtudium meum deſiderabis. Ep. 10. 1.

Nunquam deero, ne cum periculo quidem meo dignitati tua. Ibidem.

Neq; deeſſe, neq; ſupereſſe Reipub. volo. Ep. 10. 33.

Ab iis à quibus curandus, derelictus, &c. 1. 9.

Cùm intelligat deſertum ſe atq; abiectum fore. Ep. 1. 5.

Video

Video me deſertum, à quibus minimè conveniebat. Ep. 5. 1.
Ita me deſtituit nudum. Ep. 9. 21.
Amicum, quanquam re offendebar, tamen non deſerebam. Epiſtol. 11. 28.
Iam biennium aut triennium eſt, cùm virtuti nuntium remiſiſti, id eſt, *renuntiaſti*. Ep. 15. 16. *Nuntium remittere.* pro *renuntiare*, quemadmodum alibi etiam, ut in Topicis, & de oratore. lib. 1. *uſu memoria patrum venit, ut paterfamilias, qui ex Hiſpaniâ Romam veniſſet, cùm uxorem prægnantem in provincia reliquiſſet, Romæq; alteram duxiſſet, neq; nuntium priori remiſiſſet, mortuusq; eſſet*, &c.
Reliquum aliquid facere. in Verr. p 387.
Accepi hæc oppida atq; oram maritimam illum pro derelicto habere. Ep. Att. lib. 8 p. 132.
Quos tutari debent, deſertos eſſe patiuntur. 1. offi. p. 13.

Deſiderandi. Deſiderii. Ardoris. Ardendi. Anhelandi. Aucupandi. Appetendi. *Vide etiam* Cupiditatis.

Verlangen / Begeren.

QVæ exanimata exequitur aſpectum tuum. Epid. 4. 2. v. 3.
Qui ingenuis ſatis reſpondere nequeas, quæ cupiunt tui. Mil. 4. 1. v. 17. Sic enim ibi legendum rectè iudicavit quidam vir doctus: & nos non aliter ductu nonnullorum codd. expreſſimus. Sic loquitur Cicero lib. 3. de Nat. Deor. *Parentem habere avarum, illepidum in liberos, difficilem, qui te nec amet, nec ſtudeat tui.* Symmachus lib. 1. Epiſt. 8. *Iamdudum veſtri cupiunt Lucrina tacita.* Et ſanè Donatus ex Plauti Trinummo 4. 1. v. 22. citat: *Quamquam domi cupio, opperiar tamen.* Vbi dicit τὸ *Domi* eſſe genitivi caſûs.
Cœpit me deſiderium huius. Hecyr. 1. 2. v. 14.
Ita magno deſiderio fuit eius filius. Ihn hat ſo ſehr nach ihr verlanget. Heaut. 4. 4.
Anhelans domum. Hecyr. 5. 3.
Prudentia ſua triſte deſiderium nobis reliquerat. Brut. p. 635.
Inſolitâ inflammari victoriâ. pro Leg. Mau. p. 645.

Ad Ita-

Ad Italiam ſtudio inflammato rapitur. pro Leg. Man. paginà 635.

Dies auget eius deſiderium. Provinc. 168.

Omnes gemebant deſiderium mei. Piſ. 188.

Legatio plena fuit deſiderii, ac ſolicitudinis propter incredibilem fratrum amorem. pro Lig. 295.

Deſiderium tui diſſidii ferre non poteſt. Phil. 2. 316.

Tota Italia deſiderio libertatis exarſit. Phil. 10. 473.

Huius deſiderium civitas ferre diutius non poteſt Phil 10. 474.

Ne patiantur deſiderio ſui Catilinam miſerum tabeſcere. In L. Catil. p. 181.

Mirum me deſiderium tenet urbis. Epiſt. ad fam. libro 2. pagina 47.

Glorioſè triumpharam, ſi non eſſem in deſiderio rerum mihi chariſſimarum. Ep. fam. lib. 2. p. 49.

Deſiderium præſentiæ tuæ meo labore minuatur. Epiſt. fam. lib. 5. p. 127.

Deſiderare te ſignificabas literas meas. Ep. 2. 1.

Miro deſiderio, me urbs afficit, & omnes mei, tuq́; in primis. Epiſt. 2. 12.

Venies expectatus, neque ſolùm nobis, ſed prorſus omnibus. Epiſtol. 4. 10.

Multarum rerum deſiderio te angi neceſſe eſt. Epiſt. 6. 1.

Hoc malo nos ferre deſiderium. Ep. 7. 15.

Tantus ardor animos hominum occupavit deſiderio libertatis. Epiſt. 11. 8.

Quem cùm obiurgarem, quod parùm valetudini parceret, tum ille, nihil ſibi fuiſſe longius, quàm ut me videret. Ep. 11. 27.

Quò tolerabiliùs feramus igniculum deſiderii tui, crebrius nos literis appellato. Ep. 15. 20.

Non ignoro, quantum ex deſiderio labores. 16. 10.

Sin autem omnia, quæ ſentio, perſcripſerim, ne refricem meis literis deſiderium ac dolorem tuum. Epiſt. ad fam. lib. 5. p. 142.

Magis te deſiderio noſtri æſtuare putaram. Epiſt. ad fam. libro 16. pag 500.

Dum diſcedis à nobis, me deſiderio afficis. Ep. ad fam. lib. 15. pagina 488.

Noſtrum deſiderium crebris, & longis epiſtolis leniatur. ibid.

Non poteſt dici, quàm flagrem deſiderio urbis. Epiſt. Att. libro 5. pag. 146.

Cùm

Cùm ſe lucis deſiderio moveri diceret. de fin. libro 5. pagina 274.
Nec ſitienter quid appetens deſiderio ardeat. Qu. Tuſc. lib. 4. pag. 428.
Quis eſt enim tam cupidus in perſpiciendâ cognoſcendâq; rerum naturâ? Offic. l. 1. p. 61.
Quis integro, & puro, & libero eodemq; acerrimo, & mobiliſſimo ardore teneatur. de Nat. Deor. l. 1. p. 61.
Ardore aliquo inflammati, & incitati cernunt, illa profectò, quæ vaticinantes prænunciant. de Nat. Deor. l. 1. p. 202.
Nos longis navibus tranquillitates aucupaturi eramus. Attic. 97. a
Leguleii aucupes ſyllabarum. de Orat. 105. b
Si verba inter nos aucupabimur. pro Cæcin. 194. b
Attendere & aucupari verba oportebit. de Or. 152. b
Præcipitisque, ut errantem aliorum opinionem aucupemur. de Fin. 79. b
Ars dicendi opiniones hominum, & ſæpè errores aucupatur. de Or. 111. b
Ac non vereor, ne aſſentatiunculâ quâdam aucupari tuam gratiam videar. Ep. 68. b
Levitatis eſt, inanem aucupari rumorem, & omnes umbras etiam falſæ gloriæ conſectari. in Piſon. 99. b
Imperitorum hominum rumuſculos aucupari. pro Clu. 39. a
Delectationem aliquam dicendo aucupari. Or. 202. b
Cùm præſertim tam multi occupationem eius obſervent, tempusq; aucupentur, pro S. R. 21. b
Non ſum tam inſolens in dicendo, ut omni ex genere orationem aucuper. pro Seſt. 25. a
Cur epiſtolis & ſororis & matris imbecillitatem aucupatur? pro Flac. 163. b
Non enim ad utilitatem, ad dicendum aucupans, horum libros lego. de Or. 114. a
Cùm res ſine propriâ lege venit in iudicium, quæ tamen ab aliis legibus ſimilitudinem aucupatur. ab Her. 4. b
Ut aliquando vos, Patres conſcriptos, Italiamq; univerſam memoria mei, miſericordia, deſideriumq; teneret. Poſtquam. 198. a
Me mirum deſiderium tenet urbis, incredibile meorum, atq; inprimis ſacietas actæ provinciæ. Ep. 24. a
Teneri ſtudio alicuius rei. Ac. 39. a

Deridendi *Vide* Contemnendi.
Deſidiæ. *Vide* Ignaviæ.
Deſiſtendi. Deſinendi. *Vide* Abſolvendi.

Deſperandi. Animum abiiciendi. Diffidentiæ. Diffidendi. *Vide etiam* Credendi.

Kleinmütig werden / den Muth fallen laſſen / Verzagen / Verzweiffeln / Mißtrawen.

N*Vlla ſum, nulla ſum, tota, tota óccidi.* Caſ. 3. 5. v. 1. *Actum eſt: ilicet.* Ciſt. 4. 2. v. 17. & verſ. 36. *Actam rem ago, quod periit, periit.* Verba ſunt, *inquit Donatus Terent.* Adelph. 3. 2. Nam actum eſt dicitur in ea re, de qua iam lata eſt ſententia. *Vide etiam Lexicon Plaut.* Actum eſt, *&* Ilicet.

Pater animum deſpondit. Men. prol p. 35.
Neve animum deſpondeat. Mil. 1. 1. v. 6.
Actum eſt. And. 3. 1. v. 7. πέπρακται.
Nullus ſum. And. 3. 4. 21.
Operâ tuâ mihi adreſtim res rediit planiſſumé. Phorm. 4. 4.
Sed eâ cauſsâ nihil magis defecimus. Es iſt aus mit vns. Phorm. 3. 1.
Occidi: utinam mihi eſſet aliquid hîc, quò nunc me præcipitem darem. Andr. 3. 4.
Id mihi viſus es dicere, abi citò & ſuſpende te. And. 1. 5.
Nullus ſum. quid cauſſa eſt, quin hinc in piſtrinum rectâ proficiſcar viâ? Andr. 3. 4.
Servi deſperantes vitam domini. pro Mil. 112. a
Deſperare honores, vel aliquam rem. in C. 108. a
Deſperare de aliquâ re. Ep. 192. b
Sive reſtituimur, ſive deſperamur: nihil amplius opus eſt. Quint. Fr. 304. b
Eſſent illi quidem deſperandi, ſed tamen ferendi. in C. 106. b

Is eum

Is eum promiſſis ſuis excitavit, & ſimul ſaluti deſperare vetuit. pro Clu. 51. b

Bonos viros lugere malui meas fortunas, quàm ſuis deſperare. Poſt-quam. 211. b

Qui cùm oppidò deſperaſſent, munire arcē cœperunt. in P. 97. b 98. b

Quoniam ſibi hic ipſe deſperat. pro Mur. 134. b

Deſperare ab aliquo. in Piſ. 81. b

Eudemus graviter æger fuit, ut omnes medici diffiderent. de D. 91. b

Videſne tu illum triſtem, demiſſum? iacet, diffidit, abiecit haſtas. pro Mur. 14. b

Qui autem diffidit perpetuitati bonorum, timeat neceſſe eſt. de Fin. 82. b

Is certè potiùs, qui ſibi aliâ ratione diffideret, quàm is, qui omni ratione confideret. pro Clu. 50. b

Aliquem fugientem excipere, diffidentem rebus ſuis confirmare. pro Pom. 8. a

Diffidere ſibi. de Pro. 77. a

Nihil affirmabo, quæram omnia dubitans plerunque, & mihi ipſe diffidens. de D. 110. a

Huic incipio ſententiæ diffidere. Tuſc. 228. b

Tanta adhibebatur, & à nobis, & prætoribus contentio, ut rem poſſe confici non diffiderem. Qu. Fr. 290 a

Diffido me poſſe in hac cauſsâ conſiſtere. pro Qu. Fr. 14. a

Invenire ſe poſſe, quod cuperent, diffiſi ſunt. Acad. 3. a

Qui deſperatione debilitati experiri id nolent, quod ſe aſſequi poſſe diffidant. Orat. 197. a

Eloquentia, quam omnes ſe aſſequi poſſe diffiderent. Orat. 295. b

Animo deficere. pro Sex. Roſc. p. 40.

Tu toties diffidens ac deſperans reb. tuis in ſordibus luctuq; iacuiſti. Piſ. 2. 16.

Te rogo, ne contrahas aut demittas animum. Ep. 1. Frat. libro 1. pag. 569.

Alter mortem ſibi conſcivit. de divin. l. 2 p. 240.

Impediti auſpiciis. de divin. lib. 2. p. 243.

Vos veſtris fortunis diffiditis. ad Her. l. 4. p. 122.

Ingeniis veſtris videor diffidere. Sex. Roſc. p. 65.

Diffidere alicuius fidei. in Verr. p. 147.

Difficile factu eſt à Diis ortis fidem non habere. de univerſ. pag. 881.

Deſpiciendi. *Vide* Contemnendi.
Determinandi. *Vide* Definiendi.
Detrimenti *Vide* Damni: *Et.* Ægritudinis.

Deſtituendi. *Vide* Defectûs.

Verlaſſen/ Mangel laſſen.

IN *hac cauſâ mihi aqua hæret.* Ep. Qu. Frat. lib. 2. p. 608.
Res me ipſa deficit. Ep. Qu. Frat. lib. 2. p. 616.

Dicere. Loqui. Eloqui. Sermonis. Fabulandi. Eloquentiæ. Orationis. Verborum. Mentionis. *Vide etiam* Alloquij.

Reden / Sprechen / Anſprechen / Sagen / Außſagen / Melden / Meldung thun / Sprach halten / Außreden.

Q*Vaſo quod te percontabo, ne id pigeat proloqui.* Aul. 2. 2. verſ. 31.
Dum quidem, ne quid perconteris, quod mihi non lubeat proloqui. Aul. 2. 2. v. 34.
Noli mentionem facere, te has emiſſe. Moſt. 3. 2. v. 128.
Ergò hoc mihi expedi, quò abis? Per. 2. 2. v. 33.
Illa cum illo ſermonem illicò Eunuch. 4. 1.
Interea dum ſermones cadimus. illa ſunt relicta. Heaut. 2. 2.
Pergin' ſceleſta mecum perplexè loqui? ſcio, neſcio, abijt, audivi, ego non adfui: non tu iſtuc mihi dictura apertè es, quidquid eſt? Eunuch. 5. 1.
Lingua hæret metu. Eunuch. 5. 6.

Nunquam

Nunquam commodiùs unquam herum audivi loqui. Heaut. 3. 2.
Optata loquere. Heaut. 3. 3.
Illi haud licebat niſi præfinitò loqui quæ illi placerent : Er dorffte nicht frey reden. Hecyr. 1. 2.
Hanc habere orationem mecum à principio inſtitit. Hecyr. 3. 3.
Quem cum iſtoc ſermonem habueris, procul hinc ſtans accepi. Hecyr. 4. 3.
Lupus in fabulâ. Adelph. 4. 1.
Sine me pervenire, quò volo. laß mich außreden. Eunuch. 1. 2.
Nunc quamobrem has partes didicerim, paucis dabo. Heaut. Prol.
Quid, malum, bone vir mihi narras? Adelph. 4. 2.
Non eſt opus prolato. Es iſt nicht von nöhten/daß ichs ſag. Hecyr. 1. 2.
Ne ſuis te iratus ſævi dictis protelet. Phorm. 1. 4.
Sed me repreſſi tamen, ne quid illi dicerem. Adelph. 4. 4.
Ah, dictum ſapienti ſat eſt. Phorm. 3. 3.
Rem ipſam putaſti. Du haſt recht geſagt Phorm. 4. 5.
Tum quod malevolus vetus poeta dictitat, &c. Heaut. Prolog.
Qui ita dictitat, quas ante hac fecit fabulas, tenui eſſe oratione, &c. Phorm. Prolog.
Non is obſecro es, quem ſemper te eſſe dictitaſti. Phorm. 5. 1.
Nunquam cuiquam noſtrum verbum fecit. Er hat zu unſerm keinem nichts geſagt. Andr. 1. 2.
Nempe ergò apertè vis, quæ reſtant, me loqui. Ibid.
Ita apertè ipſam rem modò loquutus: nihil circuitione uſus es. Ibidem.
Cenſen' ullum me verbum potuiſſe proloqui? And. 1. 5.
Sed nunc peropus eſt, aut hunc cum ipsâ, aut me aliquid de illâ adverſum hunc loqui. Ibid.
Verbum unum cave de nuptiis. Ibid.
Verbum ſi mihi unum, præterquàm quod te rogo, faxis, cave. Andr. 4. 5.
Verbum ſi addideris, &c. Andr. 5. 2.
Pater, licétne pauca? Andr. 5. 3.
Itáne verò obturbat? fält er mir alſo in die rede? Andr. 5. 4.
Siccine me interloquere? Heaut. 4. 2.
Ait rem ſeriam velle agere mecum. Eunuch. 3. 3.
Ipſa accumbere mecum, mihi ſeſe dare, ſermonem quærere: ubi friget: Da ſie nichts mehr hatte zu reden: *huc evaſit, quàm pridem pater mihi, & mater mortui eſſent.* Ibid.

Cedò, quid iurgabit tecum? ibid.

Cedò nunc porrò quid fiet? Phorm. 4. 4.

Hic actor tantum poterit à facundiâ, quantum, &c. Heaut. Prolog.

Eja ſudabis ſatis, ſi cum illo inceptas homine: eâ eloquentiâ eſt. Phorm. 4. 3.

Nempe hoc ſic eſſe opinor dicturum patrem: **Er werde alſo ſagen.** Andr. 2. 3.

Dixin' ego vobis? Eunuch. 5. 9.

Non tu iſtuc mihi dictura apertè es, quicquid eſt? Eunuch. 5. 1.

Si pol Glycerio non omnia hæc: ſcil. *dixero.* Andr. 4. 5.

Id primùm dicam: deinde, quod veni, eloquar. Heaut. Prolog.

Nunc qui ſcripſerit, ni partem maximam exiſtimarem ſcire veſtrum, id dicerem. ibid.

Tu, ut ſubſervias orationi, verbis vide. Andr. 4. 3 v. 21.

Ne ille pro ſe dictum exiſtimet, qui nuper fecit: &c. Heaut. Prol.

Nolo in illum graviùs dicere. Adelph. 1. 2.

Nec nihil, neq; omnia hæc ſunt, quæ dicit. ibid.

Hoc advenienti quot mihi, Mitio, dixêre? in ore eſt omni populo. Adelph. 1. 2.

Iam ſuſurrari audio, civem Atticam eſſe hanc. Andr. 4. 5.

Dictum inter nos hoc fuit, ne tu curares meum, néve ego tuum. Adelph. 5. 3.

Dixti pulcré. nihil eſt dictu facilius. Phorm. 1. 5.

Non temerè dico. **Ich weiß es für gewiß.** Phorm. 5. 3.

Ego me ire ſenibus Sunium dicam ad mercatum, ancillulam emptam, quam dudum dixit Geta: i. e. *de quâ dixit.* Phorm. 5. 5.

Si quæret me, tum dicas; ſi nõ quæret, nullus dixeris. **ſo ſage nichts.** Hecyr. 1. 2.

Nunquam dices tam commodè, ut tergum meum tuam in fidem committam. Ibid.

Non herclè verbis dici poteſt tantum, quám re ipſa navigare incommodum eſt. Hecyr. 3. 4.

Iam ſi verbum unum poſthac: ſcil. *dixeris.* Adelph. 1. 2.

Ain' tandem, civis Glycerium eſt? ita prædicant. And. 5. 3.

Aliquot me adiêre, ex te auditum qui aiebant, **daß du ſolſt geſagt haben/** *hodiè filiam nubere tuo gnato.* Andr. 3. 3.

Acceſſi: vos ſemotæ nos ſoli: incipit: Mi Pamphile, &c. Andr. 1. 5.

Obtundis, tametſi intelligo. Andr. 2. 2.

Longum eſt dicere, ſed hoc breve dicam. pro S. 5. a

De omnibus

De omnibus longum eſt dicere. in Ver. 108. a

Iam ut, &c & quibus, &c. longum eſt mihi dicere, præſertim ad alia properanti. pro Clu. 25. a

Iam de Platonis inconſtantiâ longum eſt dicere. de Nat. 8. a

Syllaba producta, atq; longa de Or. 160. a

Non faciam longius: huc enim pertinet. de Leg. 160. a

Non opus eſt exemplis hoc facere longius. de Fin. 128. a

Quicquid de ſuâ re cogitavit, in medium proferat. de orat. libro 2. p. 374.

Plurimum temporibus illis etiam de naturâ rerum, & diſſeruit, & ſcripſit. de orat. l. 3. p. 489.

Qui linguam non modò acuiſſes ex exercitatione dicendi. Brut. pagina 621.

Quantum dicendo aſſequi pro ſe quisq; poterat, docere me ea cœpit! quæ paulò ante commemoravi. in Verr. p. 479.

Quâ vi vocis, quâ grauitate verborum, quo dolore animi dicam? Ibidem.

Rem in medio ponam, quæ tantum habet gravitatis, ut neque mea, neq; cuiuſpiam ad inflammandos veſtros animos eloquentia requiratur. in Verr. p 554.

Statui huc nil niſi perfectum ingenio, elaboratum induſtriâ afferri oportere. pro lege Manil. p. 628.

Copioſiſſimè aliquid dicere. pro A. Cluent. p. 14.

Breviter ſtrictimq; aliquid dicere. pro A. Clu. p. 14.

Acervatim aliquid dicere. pro A. Cluent. p. 15.

Cautè pedetentimq; dicere. pro A. Cluent. p. 55.

Voce perſequi aliquid. pro Cn. Planc. p. 517.

Clodius conciones miſeras habebat. Epiſtol. Attic. libro 1. pagina 12.

Quam orationem cùm ingreſſus eſſem. Epiſt. Attic. lib. 15. pagina 212.

Contra omnes dicere. Acad. l. 2 p. 6.

Contra Academicos diſſeramus. Acad. lib. 2. p. 12.

Dictioni operam dare. Qu. Tuſc. lib. 1. v. 350.

Vnâ alicuius, quem primùm audierunt, oratione capti. Academic. 2. p. 7.

Orationem nullam putabant illuſtriorem ipsâ evidentiâ reperiri. Acad. l. 2. p. 12.

Cùm adhibemus ad eos orationem huiuſmodi. Academic. libro 2. pag. 21.

Luminibus utens oratio. Acad. l.2.p.24.
Quid dicere habent? Ibid.
Multâ & variâ oratione defendere quid. Academic. libro 2. pagina 24.
Longius progredi. Acad.l.2.p. 25.
Poteſt perſpici levitas orationis eorum, qui cupiunt confundere. Acad.l.2.p. 29.
Oratio deflexit, quæ eſt habita copiosè, memoriter, accuratè. Acad. l. 2. p. 34.
Huiuſmodi quadam oratione ſum exorſus. Acad. l.2.p.34.
Me oratio Lucülli de ipsâ removit. bid.
Cùm ſit campus, in quo poſſit exultare oratio, cur eam in tantas anguſtias, & in Stoicorum dumeta compellimus? Acad. lib.2. pag. 61.
Veniet flumen orationis fundens aureum Ariſtotelem. Ibidem.
Quod & orationes declarant refertæ plurimorum Philoſophorum ſententijs de Nat.Deor l.1. p.5.
Negarem enim primam hanc partem egere oratione. de Nat. Deor.l 2. p. 59.
Vti oratione perpetuâ malo, quàm interrogare. de Fin.l.1. p. 107.
In quo maximè iactaret ſe veſtra oratio. Ibid.
Virtutum laus, in quâ maximè cæterorum Philoſophorum exultat oratio. de Fin.l.1. p.118.
Itaque cogito, ut dixi, non tam refellere eius orationem, quàm ea, quæ minus intellexi. de Nat. Deor.l.2. p. 1.
Admodum delectatus ſum eius oratione perpetuâ. de Fin. l. 2. pagina 117.
Rapidam orationem coercere. Ibid.
Quando me in hunc locum deduxit oratio, docebo meliora. de Nat. Deor.l.3.p 133.
Omnis ferè noſtra in deliberationibus conſumebatur oratio. de Fato. p. 273.
Neſcio, quomodo prætervolavit oratio. de Fin.l.5.p. 285.
Proclivius currit oratio. de Fin.l.5.p.287.
Narro tibi, Quintus exultat lætitiâ Att.147.b
Narro tibi, planè relegatus mihi videor, poſteaquam in Formiano ſum. Att.29.a
Narro tibi, loca venuſta ſunt. Att.246. a
Narra mihi, reges Armenij patricios ſalutare non ſolent? Att. 26. a

Cùm

Cùm mihi in ſermone inieciſſet, ſe velle Aliam viſere. E.149.a

Quod Hortenſium, quia nuper iniecit, & quia Nevius ſemper id clamitat, dicturum arbitror. pro Qu.11.b

Cedò, qui rempub. tantam amiſiſtis tam citò. de Sen.81.a

Vidiſti igitur virum ut ſcripſeras? ingemuiſti certè, cedò reliqua. At.153.

Obviam mihi fit tabellarius, & ego ſtatim, cedò, inquam, ſi quid ab Attico. & 259. b

Cedò, cui Siculo, cùm is reus fieret, civis Romanus cognitor factus unquam ſis. in Verr.130.a

Rei magnitudo me breviter perſtringere atrocitatem criminis non ſinit in Verr.225.a

Sic quid eſſet illud, perquam breviter perſtringit, atq; attigit. de Or.127.a

In animo eſt, leviter tranſire, aut tantummodò perſtringere unamquamq; rem. pro R.S.33.b

Nunc reliquũ curſum videte, quem quidem celeriter perſtringam: ad ea enim. qua, &c. feſtinat animus. in Att.169.b

Conſulatus meus illum leviter perſtrinxit de Clar.195.b

Itaq; perſtringam ſine ullâ contumeliâ. Att.158.a

Vt eos, quorum ſcelere eſſem violatus, vocis libertate perſtringerem. pro Seſt.5.a

Ille L. Craſſi voluntatem aſperioribus verbis ſæpè perſtrinxit impunè. pro Plan.266.b

Nemo unquam me tenuiſſimâ ſuſpicione perſtrinxit, quem non perverterim (al. *præverterim* pro Syl.275.b

Primùm igitur agam ſic, ut ipſi auctori huius diſciplinæ placet, conſtituam quid, & quale ſit id, de quo quærimus: non quo vos ignorare arbitrer, ſed ut ratione & viâ procedat oratio. de Fin.54.

Verbum ei quod unquam ex ore eius excidit, unde quiſquam poſſet offendi? pro Syl. 180.b

Ex iſto ore religionis verbum excidere aut elabi poteſt? pro Dom. 234.b

Quod verbum tibi non excidit fortuitò. in Ant.225.a

Libellus, qui me imprudente & invito excidit, & pervenit in manus hominum. de Or.85.a Ibidem.

Multis verbis ultrò citroq; habitis, ille nobis conſumtus eſt dies. de Som.116.b

Nam implicati ultrò, & citrò, vel uſu diuturno, vel etiam officijs repentè de Am.112.a

Beneficia ultrò citroq́ data & accepta. Off.12.a

Vocem pro repub. nemo miſit. pro Seſt. 12.a

Vox de quæſturâ nulla miſſa eſt. pro Flac. 147.a

Iacere ac mittere ridicula. Or.105.a

Coniunctionem verborum, ſicuti verſum numeroſè cadere, & quadrare, & perfici volumus. Or.159.a

Sic minimè animadvertetur delectationis aucupium, & quadrandæ orationis induſtria. Orat.216.a

Redigere ſententias in quadrum numerum. Or.217.a

Si alicuius inconditi arripias diſſipatam aliquam ſententiam, eamque ordine verborum paulum commutato in quadrum redigas. Or.226.

Infringitur ille quaſi verborum ambitus: ſic enim has orationis converſiones Græci nominant. de Or. 160.a

Comprehenſio & ambitus ille verborum, ſi ſic periodum appellari placet, erat apud illum contractus & brevis. de Cla.170.a

Arguti, certique & circumſcripti verborum ambitus. Orat. 200.a

Meæ aures perfecto completoq́ verborum ambitu gaudent. Orat. 233.a

Interſpirationis enim, non defatigationis noſtræ, neq́ librariorum notis, ſed verborum & ſententiarum modo interpunctus, clauſulas in orationibus eſſe voluerunt. de Or.159.a

Cùm eſſet cum eo Tarracinæ de amiculâ rixatus: falſa, attamen (al. *falſa tota, ac tamen*) *à te ipſo ficta tota narratio: addidiſti clauſulam, tota Tarracina, &c.* de Or.131.a

Illa verò præclara eſt clauſula edicti, quod omnium controverſiarum, quæ eſſent inter oratorem & decumanum, ſi uter velit, edicit ſe recuperatores daturum. in V.154.b

Cicero in Antonij epiſtolâ recitandâ, cùm ad finem pervenit, inquit: veniamus aliquando ad clauſulam, Legatos venire non credo. in Ant.257.a

Quamobrem, quoniam mihi nullum ſcribendi argumentum relictum eſt, utar eâ clauſulâ, quâ ſoleo, teq́ ad ſtudium ſummæ laudis cohortabor. Ep.19.b

Mimi ergò eſt etiam exitus non fabulæ, in quo cum clauſula non invenitur, fugit aliquis è manibus. pro Cæl.51.b

Craſſus ſermonem de ſtudio dicendi intulit. de Orat.87.b

In re ſeverâ convivio dignum aut delicatum aliquem inferre ſermonem. Offic.49.a

Circuitus

Circuitus orationis, quem Græci περίοδον, nos tum ambitum, tum circuitum, tum comprehenſionem, aut continuationem, aut circumſcriptionem dicimus. Orat. 117. a

Cùm illi veteres circuitum, & quaſi orbem verborum conficere non poſſent, terna aut bina, aut nonnulli ſingula etiam verba dicebant. de Or. 161. b

Modò ne circuitus verborum ſit aut brevior, quàm aures exſpectent: aut longior quàm vires atq; anima patiatur. de Orat. 160. b

Circuitus continuatioq; verborum. Orat. 204. a

Infracta & amputata loqui. Or. 213. b

Effudi vobis omnia, quæ habebam. de Or. 98. a

Teſtis effudit, quæ voluit omnia pro Flac. 154. b

Hæc enim ætas effudit hanc copiam. de Or. 167. b

Brutus effudit illa omnia, quæ tacuerat. At. 256. b

Pompeius in nos ſuauiſſimè eſt effuſus. At. 60. a

Verba ponenda ſunt, quæ vim habeant illuſtrandi, nec ab uſu ſint abhorrentia, gravia, plena ſonantia, iuncta, facta, cognominata, non vulgata, &c. Part. 234. b

Licentiam poetarum faciendorum iungendorumq; verborum, maiorem eſſe, quàm Oratorum. Or. 203. a

Ornatus autem verborum duplex: unus ſimplicium, alter collocatorum. Poſt: *Collocata verba habent ornatum, ſi aliquid concinnitatis efficiunt, &c.* Ora. 204. a

Prima vis eſt in ſimplicibus verbis, in coniunctis ſecunda. Simplicia invenienda ſunt. Coniuncta collocanda. Part. 231. a

Omnis igitur oratio conficitur ex verbis: quorum primum nobis ratio ſimpliciter videnda eſt, deinde coniunctè. nam eſt quidam ornatus orationis, qui ex ſingulis verbis eſt: alius qui ex continuatis coniunctisq; conſtat. de Orat. 156. b

Gravatè ille primò, quid multa? impetrat. Off. 63. b

Quid multa? vereor ne hæc iniecta à bonis defenſio magnorum Reip. malorum cauſa ſit. At. 8 a

Quid ergò irrigationes? quid agri foſſiones, repaſtinationesq; proferam? de Sen. 88. a

Quid ego vitium ſatus, ortus, incrementa commemorem? ibid.

Quid de pratorum viriditate dicam? de Sen. 89. a

Quid de utilitate loquar ſtercorandi? de Sen. 88. a

Sed quid ego argumentor? quid plura diſputo? &c. pro Mil. 110. a

Nam quid Accium memorem? de Leg. 175. a

Quid enim eſt, quamobrem abs te Q. Hortenſi, factum clariſſimi

atq; ornatiſſimi viri non reprehenditur, reprehendatur meum? pro Syl.

Quid enim eſt, quamobrem ciui Gaditano in hanc civitatem venire non liceat? pro Bal.

Quid eſt quamobrem putes te tuam culpam non modo derivare in aliquem, ſed communicare cum aliquo poſſe? in Verr. 118.b

Quid eſt, Naſo, cur tu in hoc loco ſexto ſedeas? pro C.

Quid eſt, quod tu alios accuſes? in Verr.

Oratio conformanda eſt non ſolùm electione, ſed etiam conſtructione verborum. de Or. 86.a

Verborum apta, & quaſi rotunda conſtructio. de Cla. 190.a

Magna & ornata conſtructio verborum. ad Her. 26.a

Compoſitio eſt verborum conſtructio, quæ facit omnes partes orationis æqualiter perpolitas. ad Her. 27.b

Conſecutio in coniunctione verborum ſervanda eſt, ne generibus, numeris, temporibus, perſonis, caſibus, perturbetur oratio. Nam vt in ſimplicibus verbis: quod non eſt Latinum, ſic in coniunctis, quod non eſt conſequens, vituperandum eſt. Parad. 231.a

Epicurus circuitione quadam deos tollens, rectè non dubitat divinationem tollere. de D. 116.b

Circuitio eſt oratio, rem ſimplicem aſſumtam circumſcribens elocutione. ad Her. 34.a

Iam verò quid opus eſt circuitione, & anfractu? ut ſit utendum interpretibus ſomniorum potiùs quàm directo? Deus ſiquidem conſulebat nobis, hoc facito, hoc ne feceris diceret? de Divin. 134.b

Brutus ſic Philoſophiam Latinis literis perſequitur, nihil ut, &c. Acad. 41.a

Perſequi omnia literis. Ep. 147.a

Has res Xenophon commodiſſimè perſecutus eſt in eo libro, qui, &c. Off. 51.a

Nunc reliquorum Oratorum ætates & gradus perſequamur. de Clar. 175.b

Epicurus voluptates perſequitur omnes nominatim. de N. [illegible]3. *&* 77.a

Nec ſum copiam, quam potui, &c. perſecutus. de Fin. 140.a

Longum eſt perſequi cæteros. in Ant. 165.

Is diligentiſſimè res Annibalis perſecutus eſt. de D. 80.b

Qui conſuetudine & celeritate ſcribendi facillimè, quæ dicerentur? perſequi poſſent: pro Syll.175.a

Quæ verſibus perſecutus eſt Ennius.de ſen.80.a

Omnem autem ſermonem tribuimus M. Catoni ſeni, quò maiorem autoritatem haberet oratio.de Sen.77.b

Quaſi enim ipſos induxi loquentes, ne inquam & inquit, ſæpiùs interponeretur, atq; ideò feci, ut tanquam à præſentibus coràm haberi ſermo videretur.de Am.96.a

Is expoſuit nobis ſermonem de amicitiâ habitum ab illo ſecum & cum altero genero Scævolâ.de Amic.95 a

Incidere in ſermonem alicuius.ibid.

Quò citiùs, quod ſuſcepimus, non mediocre munus, conficere poſſumus, omiſsâ noſtrâ adhortatione, ad eorum, quos propoſuimus, ſermonem, diſputationemq; veniamus.de Or.109.b

Habentur autem plerunq; ſermones de domeſticis negotiis. Off. 27.b

Curandum, ut eos quibus cum ſermonem conferimus, & vereri & diligere videamur.ibid.

Habeas quibus cum familiares poſſis conferre ſermones. Off. 40.b

Sed nuncij varios ſermones excitarunt.Ep.120.b

In ſermonem hominum, atq; in magnam vituperationem venirem. in V.202.b

Etſi vide, quæſo, ſatiſne rectum ſit nos hoc tanto incendio civitatis in iſtis locis eſſe, dabimus ſermonem ijs, qui neſciunt nobis, quocunq; in loco ſimus, eundem cultum, eundem victum eſſe, quid refert? tamen in ſermonem incidimus.Ep.127.b

Fac me mente fuiſſe, tu in noſtris ſermonibus collocutionibusq; ipſe ſæpè vidiſti.Ep.10.a

Feci ſermonem habitum in Cumano inter nos.Ep.130.a

Eo verbo ante nemo tali in re uſus eſſet, plurimisq; idem novis verbis uſus eſt.Acad.Qu.l.1.p.93.

Cognitiones verborum ex animis extorquere. de Finib. lib. 3. p.133.

Quibus etiam verba facienda ſunt. de Fin.l.3.p.180.

Verba arripere de foro non poteſt. ibid.

Verba alicuius excipere, & literis mandare. de Divin. lib. 2. pag. 232.

Commutatis verbis aliquid efferre. de Fin.l.4.p.239.

Niſi quod verbis aliter utamur. de Fin.l.4.p.247.

Verba

Inducis in amicitiam genus ſermonis minimè liberale. Epiſtol. 3.8.

Recordare quàm multa de te verba fecerim. Ep.5.2.

Oratio honorifica ſed contumelioſa ibid.

Quam orationem habuerit tecum. Ep 8 1.

Diſputando coniecit illam vocem Cn. Pompeij, id eſt, *in eam vocem erupit, protulit:* Hatt ſolche wort mit vnderlauffen/ vnd vernemmen laſſen. Ep 8.4

Surgo, neq; verbum de re facio. Ep.8.8.

Dabimus ſermonem ijs, qui neſciunt, id eſt, *materiam rumoris de nobis ſpargendi.* Ep.9.3.

In ſermonem incidere. ibid.

Huc ut venirem, ſuperior longiùs, quàm volui, fluxit oratio. Ep. 9.6.

Feci ſermonem inter nos habitum in Cumano, id eſt, *in dialogi formam reduxi* Ep 9.8.

Sermo familiaris, qui eſt in convivijs dulciſſimus. Epiſtol. 9 24.

Pro concione dicere. Ep.10 31.

Quantas habuerim conciones. &c. ibidem.

Narravit mihi, apud Cæſarem ſe fuiſſe, multumq; ſermonem de te habitum eſſe. Ep.11.20.

Omnibus es viſus, ſuo more monere, non dicere: productus ſum in concionem à tribuno plebis. Ep. 12.7.

Habeo multa occultiora, quæ vix verbis exequi, non eſt ſeiunctus locus à Philologiâ. Ep 16.21.

Dicis cauſâ. *Vide* Obiter.

Diei. Lucis. Meridiei. Veſperi. Ortûs Solis. Auroræ. Proſpectûs. Obſcurandi.

Tag/ Erleuchten/ Sonnen ſchein/ Hell/ Heyter/ Tag werden/ Abend werden.

Nunc

N*Vnc te nox, quæ me manſiſti, mitto. ut cedas diei, ut mortales illuciſcas luce clarâ.* Amph. 1.3. v.49.

Brevior dies ut fiat faciam, ut æquè diſpares, & dies è nocte accidat. Amph. 1.3. v.52.

Dies ad umbilicum eſt dimidiatus mortuus. Menæchm. 1. 2. v. 45.

Cùm luci ſimul commodùm radioſus ecce ſol ſuperabis ex mari. Stich. 2.3. v.40.

Lucebat iam ferè. in Verr. p.526.

Quantâ luce iam circumfuſa ſunt. Acad. l 2. p.10.

Sed facilè patiar, te hunc diem etiam tum in iſto ſermone conſumere. de Leg. p.304.

Lætus ex his tenebris in lucem illam exceſſerit. Qu. Tuſc. lib.1. p.325.

Sine illam priores parteis hoſce aliquot dies apud me habere. Eunuch. 1.2.

O feſtus dies hominis! id eſt, *felix.* Eunuch 3.5.

Cui rei eſt, ſcilic. *dicatus, ei rei hunc ſumamus diem.* Adelph. 5.3.

Nunquam unum intermittit diem, quin ſemper veniat: **Er kompt alle Tag hieher.** Adelph. 3.1.

Dies triginta, aut plus eo, in navi fui. Hecyr 3.4.

Cæterùm rus cras cum filio cum primo lucu: *ſcil.* ibo, pro prima luce, ſummo mane. Adelph. 5.1.

Luciſcit hoc iam: **Es wirt nun Tag.** Heaut. 3.1.

Ad IIII. Idus Oct. cùm adveſperaſceret, expedito exercitu ita noctu iter feci, vt ad III. Idus Oct. cùm luceſceret, in Amanum aſcenderem. Ep.245.a

Nondum legere poteramus: nam & lumina dimiſeramus, nec ſatis lucebat: cùm autem luceret, &c. At. 259. b

Luce noctem, nocte lucem expectas. ad Her. 15.b

Pridie Iduum hac ſcripſi ante lucem. Qu. Fr. 109. a

Centéſima lux eſt hæc ab interitu P. Clodij. pro Mil.120.a

Quis audeat luci, quis in militari viâ, quis benè comitatum, quis illuſtrem aggredi? in Att. 244 b

Luce palàm in foro ſaltare. Off. 70.b]

Metellus primâ luce in campum currebat. At. 56.b

M. Buculeius cùm ædes L. Fuſio venderet, in mancipio lumina, ut tum erant, ita recipit. de Or. 99.b

Quid cuicunque particula cœli officeretur, quamvis eſſet procul,

mutari

mutari lumina putabat. ibidem.

Nec mentis aciem quibus luminibus officit altitudo fortunæ. pro R.179.b

Noctu lumine appoſito, experrectà nutrix animadvertit puerum. de D.97.a

Vos mihi in tantis tenebris clariſſimum lumen prætuliſtis. pro Syl. 74.b

Primò ſe luminibus eius obſtructurum eſſe minabatur. pro Dom. 236.a

Sic Catonis luminibus obſtruxit hæc poſteriorum quaſi exaggerata altius oratio. de Clar.170.b

---

Differentiæ. Diſcriminis. Diſcrepantiæ. Diſſimilitudinis. Diverſitatis, Diſtantiæ.

Vngleich/ Vnterſcheiden / Anderſt / Fern ſein/ Weitt ſein/ Entlegen.

D*ivertunt mores virgini longè lupæ.* Epid 3.3.v.22.

Aliter longè catuli olent, aliter ſues. Epi.4.2.v.9. Proverbialiter dictum.

Quaſi verò paullùm interſiet: **Es iſt ein gröſſer Vnterſcheid zwiſchen ihnen beyden.** Eunuch.4.4.

Hæc fratri mecum non conveniunt: id eſt, in his diſcrepamus. Adelph.1.1.

Is adeò diſſimili ſtudio eſt. **Er hat gar eine andere Art / als ſein Bruder.** Adelph.1.1.

Nimium inter vos intereſt: **Ihr ſeyd einander gar vngleich.** Adelph.3.4.

Vir viro quid præſtat? Phorm.5.3.

Ludum iocúmq; dices fuiſſe illum alterum, præut huius rabies quæ dabit. Eunuch.2.3.

Hoc pater ac dominus intereſt: id eſt. *in eo differunt,* Adelph.1.1.

Paullùm intereſſe cenſes, ex animo omnia, ut fert natura facias, an de induſtriâ. Andr.4.5.

Dij immortales, homini homo quid præſtat? ſtulto intelligens quid intereſt? Eunuch.2.2.

Multùm inter ſe diſtant iſtæ facultates, longeq́; ſunt diverſæ. de Brut.l.1.p.327.

Cùm inter inanimum, & animal hoc maximè interſit. Acad. lib. 1.p. 22.

Quæ à veris nihil differat. Acad.l.1.p.24.

Noſtra non multum à Peripateticis diſſidentia leges. 1. Offic. pag.3.

Nullâ in re abſumus à naturâ ferarum. 1. Off.p.22.

Quàm longè eſt hinc ſaltum veſtrum Gallicanum. pro Quint. 14. b

Iſti Nervij quàm longè ſint neſcio. Qu.Fr.327.a

Longè abſum, audio ſerò. Ep.21.a

Cùm tam longè abfuturus eſſem. Ep.44.b

Longiſſimè abeſſe ab aliquo. pro Planc. 262.a

Horum defenſio repetita quàm longè eſt. de D.133.a

Longè ad virtutem proceſſerunt. de Fin.111.a

In poſterum quàm longiſſimè providere. Ep. 22.a

Sol longè lateq́; collucet. de N.33.b

Dij vim ſuam longè lateq́; diffundunt. de D.97.a

Longè lateq́; peregrinari. de N.11.b

A quo mea voluntas longiſſimè abhorret. in Verr.110.b

Et erat huic iudicio longè diſſimilis illa contentio. pro Syll. 176.a

Longè diverſus. Top.225.a

Cæſaris autem longiſſimè diverſa ratio. de D.84.b

Vir longè poſt natos homines improbiſſimus. de Cla.158.a

T. Coruncanus longè plurimus ingenio valuit. de Cl.169.a

Quod longiſſimè ſit ab imperitorum intelligentiâ ſenſuq́; disiunctum. de Or.86.a

Græci longè à noſtrorum hominum gravitate disiuncti. pro Sest. 17.a

Quæ vita eſt maximè disiuncta à cupiditate, & cum officio coniuncta. pro S.R.14.b

Mores eius longiſſimè à tanti ſceleris atrocitate ſunt disiuncti. pro Cæc. 48.b

Ætolia procul à Barbaris disiuncta gentib. in P.90.b

Quorum mentes longè à communi ſalute disiuncta ſunt. de Ar. 156.a

Quod longiſſimè eſt ab imperitorum intelligentiâ ſenſuq́; disiunctum. de Or.86.a

Duo

Duo loca diſiunctiſſima, maximeq́; diverſa. pro Pomp.5.b
Nihil eſt diſiunctius ab eâ cogitatione, quæ &c. At.17.a
Diſiunctiſſima terra. Ep.131.b: inter quas longum intervallum eſt. Sic *intervallo locorum & temporum diſiunctos eſſe.* Ep.6.a
Barbari, *Valdè longè à ſe invicem abeſſe.*

Differendi, Auffſchieben. *Vide* Procraſtinandi.

Dignandi. Dignum iudicandi.

Würdig achten.

HAud quaquam dignum habet decedere. Merc.1.2.v.7.
Te ſi arbitrarem dignum, miſiſſem tibi. Pſeud.4.2.v.57.
Ita victu excurato, ita mundicijs dignati: πολυτελῶς. Pſeud.5.1.v.8.
Ita ibi expreſſi. Ianus Paſſeratius mavult: *dignè habiti.*
Haud quiſquam dignum habet decedere. Merc.1.2.v.7.

Dignitatis. *Vide Tit.* Honoris.
Dilapidandi. *Vide* Abliguriendi.
Diligentiæ. *Vide* Curæ.
Diligendi. *Vide* Amandi.

Diminuendi. Detrahendi. *Vide etiam* Extenuandi.

Verkleinern / Gering ſchetzen / Abzwacken / Abziehen / Geringern / Einziehen.

SI quid ex iis rebus, quas tibi fortuna largita eſt, nonnullorum hominum perfidia detraxerit. &c. Ep.1.5.
Multùm intereſt, utrum laus minuatur, aut ſalus deſeratur. E.1.7.
Plus additum ad memoriam nominis noſtri, quàm ademptum de fortunâ &c. ibid.

Si abſenti mihi unius menſis labor detractus eſſet. Epiſt.3.6.

Sine ullâ imminutione dignitatis tuæ. Ep 3.8.

Minuere ſumtus. ibid.

Hoc te ſcire volo me de iſto ſumtu legationum, aut minuendo, aut remittendo decreviſſe nihil. ibid.

Si de tuâ prolixâ, beneficaq́ natura limitabit aliquid poſterior annus, id eſt, *reſtringet, contrahet, & certis quaſi finibus modoq́ deſcribet.* ibid.

Ne quid de ſummo meo erga te amore detractum eſſe videatur. Ep 3.12.

Dolorem minuere. Ep 4.5.

De imperio præterea tanta diminutio facta eſt. ibid.

Nullus dolor eſt, quem non longinquitas temporis minuat atq́ molliat. ibid.

Citiùs amore tui fratrem tuum odiſſe deſinam, quàm illius odio quicquam de noſtrâ benevolentiâ detrahatur. Ep.5.2.

Ne iis, qui me rogarent, aliquid de noſtrâ coniunctione imminutum eſſe oſtenderem. Ep.5.5.

Vt præſentiæ tuæ deſiderium meo labore minuatur. Epiſtol. 5.8.

Non intelliges duplicari ſolicitudines, quas elevare tua te prudentia poſtulat. Ep.5.14. *Elevare*, id eſt, *extenuare, minuere*, ut de Amic. *Suſpiciones & offenſiones in amicitiâ, tum evitare, tum elevare, tum ferre ſapientis eſt.*

Permultum erit ex mœrore tuo diminutum. Ep.5.16.

Eadem cauſſa opes meas fregit, id eſt, *diminuit, exhauſit:* hat mich entblöſſet. Ep.6 13.

Quantum de illo libro, tantundem de mei iudicii famâ detrahatur. Ep 6.18.

Ne imminuam laudem tuam. Ep.9 14.

Vt neq́ offendam animum cuiusquam, nec frangam dignitatem meam, id eſt, *imminuam.* Ep.9 16.

De laude ieiuni hominis delibare. Ep.10.11.

Dummodò, ne quid hæc ambitioſa feſtinatio imminuat eius gloriæ, quam conſequuti ſumus. Ep.10 25.

Recurri ad meas copiolas, ſunt extenuatiſſimæ. Ep.11.13.

Res familiaris mea, lege Cæſaris diminuta eſt. Ep. 1.28

Quam indignitatem, diminutionemq́ maieſtatis, non ſolum iuris noſtri, ſed etiam imperii, populiq́ Romani, idcircò tulimus. &c. Ep.12.15.

Dimitten-

Dimittendi. Manumittendi. Miſſum faciendi.

Erlaſſen/ Weg laſſen/ Ziehen laſſen.

A*Mittere* pro *dimittere*: Plauto & Terentio proprium. Vide exempla parallela in Lexico Plautino. Infinitum enim foret omnia huc ponere.

Impellit militem Palæſtrio, omiſſam faciat concubinam. Mil. Arg. v. 11.

Cum DIs volentibus ite. Mil. 4 v. 48.

Miſſa habere omnia. Pſeud. 2. 2. v. 8.

Miſſum facere. Amph. 5. 3. v. . Merc. 3. 4. v. 72.

Mittere: pro *dimittere.* Pſeud. 1. 3. v. 10. Pœn. Prol. verſ. 100.

Miſit porrò orare, ut venirem ſeriò. Eun. 3. 3.

Mitte orare: Höre auff zu bitten. Andr. 5. 4.

Omitte de te dicere: Eunuch 5. 6.

Quin omitte me: laß mich zu frieden. Phorm. 3. 2.

Me miſſum face Andr. 4. 1.

Nos miſſos face. Andr. 5 1.

Quin tu hinc pollicitationes aufer: id eſt, *miſſos face.* Phormion. 5. 6.

Vis me uxorem ducere? hanc amittere? ut potero, feram. Andr. 5. 3.

Hoc temerè nunquam amittam ego à me. Ich wils nicht leichtlich auß meinen Händen geben Phorm. 4. 5.

Vt veni, itidem incertum amiſti. Hecyr. 2. 2.

Æquum eſt me à te impetrare, ut cohortes, quæ ex Piceno venerunt, miſſum facias. At. 130. b

Iuravitq́; ſe illum interfecturum, niſi ſibi iuſiurandum dediſſet, ſe patrem miſſum eſſe facturum. Off. 74. b

Easq́; legiones bello confecto miſſas fieri placet. in Ant. 205. a

Quibus de cauſſis miſſi fieri debeant. Ep. 113. a

Duo præfecti fabrum Pompeij, qui in meam poteſtatem venerunt, & à me miſſi ſunt. At. 141. a

Et eum ſtatim miſſum feci. ibid.

Qui cùm iudicatum non faceret, addictus Hermippo, *& ab hoc*

ductus eſt, poſtea miſſus. pro Flac.156.b

Dicebat quiſq; quos miſſos ſciret eſſe. in Verr.256 a

Remotis ſive omninò miſſis lictoribus. At.134.b

Sed hac miſſa faciam, quæ facta ſunt. pro S. R.40.a

Qui voluptatibus ducuntur, miſſos faciant honores. pro Seſt. 26.a

Hos agros miſſos facio. in Verr.256.a

Miſſos faciant patronos, ipſi prodeant. Or.219.a

Diffidentiæ. *Vide* Credendi.

Miſtrawen.

N*ihil agit, qui diffidentem verbis ſolatur ſuis.* Epid. 1. 2. verſ.9.

Valete, ut hoſtes veſtri diffidant ſibi. Rud.Prol. verſ.81.

Diffidere alicui. Sulpitius ad Cic.l.4.5. 21.

Defatigari & diffidere in prohibendis malis. Brut.Cic.16.17.

Dubitari & ſibi ipſi diffidere. de Divin.p.12.

Iacere, & diffidere. pro Mur.p.42.

Diffidere ingenijs. pro Roſc.Am.p.49.

Sententiæ alicui diffidere. Tuſc.p.4.

Sibi ac ſuis diffidere fortunis. Anteq.p.7.

Diffidere de nobis. Herenn.p.16.

Diffidere de aliquo. Att.l.12.p.257.

Vt rem confici poſſe non diffiderem. Q.Fr.l.1.p.1.

Invenire ſe poſſe, quod cuperent, diffiſi ſunt. Acad. libr. 4. pag. 15.

Cùm perſuaderi poſſe diffideret. Ep.1.9.

Quia diffidis copiis noſtris. Ep.2.9.

Plura me ad te de hac reſcribere pudet, ne videar prudentiæ tuæ diffidere. ibid.

Rationes in eâ re collectæ vetabant me Reipub. penitùs diffidere. Ep.5.13.

Cunctantem, & diffidentem excitare. Ep 6.1.

Diſceden-

Diſcedendi. *Vide* Abeundi: *&* Seiungendi.

Diſciplinæ.

Zucht/Vnterweiſung/Art.

Malum hic peſſimumq́; modò intus apud nos tua ancilla hoc pacto exordiri cœpit, quod haud Atticam condecet diſciplinam. Caſ.3.5.v.24.

Nuſquam eſt diſciplina ignavior. Merc.1.2.v.23.

Hæc hic diſciplina peſſima eſt. ibid.v.6.

Ad hunc me modum intuli, ut illis ſatisfacerem ex diſciplinâ: quippe ego qui propè lonica perdidici. Pſeud.5.1.v.28.

Ita militaris diſciplina eſt, Ballio, manu ſalutem mittunt benevolentibus, eâdem malam remittunt malevolentibus. Pſeud. 4.2.v.47.

Haud volupè vicitabam, parſimoniâ & duritiâ diſciplinæ aliis eram. Moſt.1.2.v.74.

Bonorum virorum relinquere diſciplinam. pro Qu. p.34.

Te in diſciplinam meam tradideras. Phil.2.339.

Quem nos diſciplinâ regimus. Ep.Att.l.10.p 313.

Incredibilis quædam ingenij magnitudo, non deſideravit indocilem uſus diſciplinam. Acad.l.2.p.3.

Si quisquam ullam philoſophiæ diſciplinam probaret. Acad.l. 2. pag.6.

Sequi diſciplinam. ibid.

Ad quamcunq; ſunt diſciplinam quaſi tempeſtatem delati. Acad. l.2.p.7.

Ad diſciplinam tanquam ad ſaxum adhæreſcunt. Acad. libr. 2. pag.7.

Reliquit perfectiſſimam diſciplinam. Acad.l.1.p.11.

Ipſorum ſequor diſciplinam. Acad.l.2.p.48.

Exponere diſciplinam ſapientiæ, naturam rerum evolvere. Acad.l. 2.p.58.

Quæ tandem ea eſt diſciplina, ad quam me deducas, ſi ab hac abſtraxeris.ibid.

Dicunt claros viros à ſe inſtructos. ibid.

A non ſapiente explicari ſententiam. ibid.

Eligere diſciplinam.Acad.l.2.p.60.

Qui autem mirantur nos hanc potiſſimum diſciplinam ſecutos. de Nat.Deor.l.1.p.4.

Qui accepit ab Anaximene diſciplinam. de Natur. Deor. lib.1. pag.13.

Vehementius fregit quodam modo veteris diſciplinæ authoritatem. Acad.Qu.l.1.p.90.

Vtrum percurri omnem Epicuri diſciplinam placet. de Fin. libr.1. p.107.

Sin ut ſuo dolore ſanciret militaris imperij diſciplinam. de Fin. l.1. p.110.

Diſciplinam & ſcientiam alicuius artis percipere. de Divin. l.1. p. 197.

Ad ſaxa diſcendi cupiditate adhæreſcere. de Finib. libr. 5. pag 272.

Diſciplinam alicuius, & ſtudia cognoſcere. Quæſt. Tuſc. l. 4. p. 414.

Conferre ſe ad diſciplinam.ibid.

Diſcordiarum *Vide* Tumultûs.
Diſcrepantiæ. *Vide* Differentiæ.

Diſcriminis. Periculi. Infortunij. *Vide etiam* Damni.

Gefahr/Schaden.

MAlam rem quærere cum lucro. Aul.4.6.15.

Vides pro tuo capite caro carum offerre meum caput utilitati.Capt.2.1.v.35.

Vitent infortunio.Curc.2.3.v.19.*Sic* Truc.2.2.v. *Vitare malo*.Petronius:*Cùm deinde vultu, atq; ipsâ trepidatione mandatum prodidiſſem ponere iuſſit arma,& malo cavere.*

Verum

Verùm iam ad unum ſaxum me fluctus ferunt. Moſt. 3. 1. verſ. 143.

Numquam herclè ego ex iſtâ naſſâ hodie eſcam petam. Mil. 2.6.v. 98. De re prorſus periculoſâ.

Nunc hæc res apud ſummum puteum geritur. Mil.4. 4.v.16.

Quàm maximè reſiſto, tam res in periculum vortitur. Merc. 1. 2. verſ. 12.

Mea quidem hercule in dubio eſt vita. And.2. 2.v.10.

Nihil periculi eſt, me vide. And.2.2.v.13.

Huius periculo fit: ego in portu navigo. And.3.1.v.22.

Neſcis, quantis in malis verſere. And 4.1.v.25.

Capitis periculum adire: And.4.1.v. 53.

Poſthac incolumem ſat ſcio fore me nunc, ſi evito hoc malum: id eſt, *in ſummo periculo verſor.* Andr. 3. 5.

Iocularium in malum inſciens panè incidi. Andr.4.5.

Satis pericli cœpi adire: Ich bin ſchon allbereit in ſolcher Gefahr/die groß genug iſt. Andr.5.1.

Panè illuſi vitam filiæ. Ibid

Omnis res eſt iam in vado: id eſt, *extra periculum.* Andr.5.2.

Tibi oſtendam, herum quid ſit pericli fallere. And.3.1.

Iſtac in me cudetur faba. Eunuch.2 3.

In meâ vitâ, id eſt, *mea vita periculo, tu tibi laudem quæſitum is, ſcelus.* Heaut.2.2.

Niſi fallit me animus, haud multum à me abierit infortunium. Heaut.4.1.

Triumpho, ſi licet me latere tecto abſcedere: id eſt, *ex hoc periculo evadere.* ibid.

Tua fama, & gnatæ vita, in dubium veniet. Adelph.3.2.

Ita ſubitò nunc imparatum tanta te impendent mala. Phorm. 1. 4.

Aliis aliunde eſt periclum, vnde aliquid abradi poteſt: mihi ſciunt nihil eſſe. Phorm. 1.

In eodem luto hæſitas: id eſt, *in eodem verſaris periculo.* Phorm. 5..2. verſ. 15.

Nihil tibi pericli à me eſt. Hecyr.5.1.v.10.

Periculum in te eſt. Hec.3.1 v.46.

Priùs proditur am à me tuam vitam, & priùs pecuniam omnem, quàm &c. Heaut.3.1.v.70

Qui te ad ſcopulum è tranquillo inferat. Phor.4.4.v.9.

Noſtra cauſa ſcilicet in nervum potiùs ibit. Phorm. 4. 4. verſ. 16.

Pro patriâ, parentibus, hoſpitibus, amicis & iis rebus, quas iuſtitia colere cogit, adire periculum. ad Heren. l. 3. p. 54.

Sapè ego in periculis Reipub. nullum ipſe periculum fugi. Ad Her. l. 4. p. 119.

Atrox periculum ſtudiosè ſuſcipit, & libenter ſubit. Ad Herenn. l. 4. pag. 119.

Sapiens nullum pro Rep. periculum vitabit. Ad Herenn. libro 4. pag. 120.

Qui fugiunt id periculum, quod pro Rep. ſubeundum eſt, ſtultè faciunt. Ad Heren. l. 4. p. 120.

Qui patriæ pericula ſuo periculo expetunt, hi ſapientes putandi ſunt. Ad Her. l. 4. p. 120.

Devenimus in medium rerum omnium certamen, atq; diſcrimen. de orat. l. 1. p. 269.

Hunc cùm afflictum, debilitatum, mœrentem, in ſummum diſcrimen adductum viderem. de orat. l. 2. p. 400.

Flammâ ſe tum eripuit. Brut. p. 545.

Quodvis potiùs periculum mihi adeundum, quàm à ſperatâ dicendi gloriâ diſcedendum putavi. Brut. p. 614.

Fluctibus iactari. Orat. ad Brut. p. 653.

Pro amico periculum ſubire. de part. p. 745.

Adhibenda vis eſt veritati, minæ iactantur, pericula intenduntur, formidines opponuntur. pro Qu. p. 16.

Res in diſcrimine verſatur. pro Qu. p. 34.

Periculum, quod in omnes intenditur, propulſare. pro Sex. Roſc. pag. 39.

Dignitas eius & ſalus in diſcrimen venit. pro Sex. Roſc. pagina 42.

Licet undique omnes terrores, minæ, periculaq; impendeant omnia, ſuccurram, atq; ſubibo. pro Sex. Roſc. p. 48.

Mihi periculum creatur. pro Sex. Roſc. p. 66.

Summa Reip. in hoc periculo tentatur. pro Sex. Roſc. p. 88.

Innocenti periculum ne faceſſeris. in Verr p. 137.

Periculum adire. in Verr. pag. 185. & pro Cæcin. p. 625.

In periculum adduci. ibid.

Aliquem ex periculo eripere. ibid.

Pericula ſublevare. in Verr. p. 188.

Periculum rei proponere. in Ver. p. 201.

Multi

Multi fortes viri in communi incertoq; periculo belli, & terrâ, & mari ſæpè offenderunt. in Ver. p. 542.

Multa mercatoribus ſunt neceſſariò pericula ſubeunda fortunæ: niſi etiam hæ formidines ab noſtris impendebunt. in Verr. pag. 553.

Periculum alicui inijcere. pro Cecin. p.619.

Plus firmamenti ac roboris habet periculum, depulſum eſt. pro lege Man. p. 631.

Siciliam multis undique cinctam periculis non terrore belli, ſed celeritate conſilii explicavit. pro Leg. Man. pag. 639.

Mortis ac ſervitutis periculo ſe committere. Pro lege Man. pag. 6. 40.

Eripere aliquem ex periculo. pro A. Cluent. p. 33.

Legum præſidio à capite periculum propulſare. pro A. Cluent. p. 65.

In diſcrimen adduci. contra Rul. p. 103.

Video maximas tempeſtates Reipub. eſſe ſubeundas. pro Leg. Mur. pag. 220.

Huius totius belli, in unius viri fortiſſimi vitâ poſitum eſt diſcrimen. Phil. 14. 133.

Venire in periculum. pro L. Mur. p. 245.

In diſcrimen extremum venire. pro L. Mur. p. 259.

Adire periculum navigandi. pro L. Flac. p. 301.

Comparare alicui periculum. pro L. Flac. p. 302.

E ſummis eripere aliquem periculis. pro L. Syllâ. p. 318.

Nullum in me periculum redundabit. pro L. Sylla. p. 318.

In capitis periculum vocari. in Orat. ante exil. p. 360.

Creare alicui periculum. Orat. ante exil. p. 366.

In diſcrimen adducere aliquem pro domo. p. 481.

Cùm periculum vitæ mecum ſociare voluiſſes. pro Cn. Planc. pagina 525.

Voluntarios fortiſſimis atque optimis civibus periculum moliri. Seſt. 3.

Per optimos viros civibus optimis periculum inferre conatur. Seſt. 3.

Se ſalutem tuam in diſcrimen offerre pro ſtatu civitatis, & pro communi libertate. Seſt. 3.

Ipſum cautorem alieni periculi ſuis propriis periculis terruit. Seſt. pagina 9.

Subeunda ſunt pro patriâ pericula, vulnera excipienda, mors oppetenda. Seſt. 12.

Iecissem

Iecissem me potiùs in profundum. Seſt.23.

Ipſos in magnum vitæ diſcrimen adducerem. Seſt. 23.

Fluctare in alto tempeſtatibus ſeditionum & diſcordiarum. Seſt. 23.

Invidiam eius capitis periculo ſibi præſtandum eſſe videbat. Seſt. 32.

Obtulit in diſcrimen vitam ſuam. Seſt.32.

Multa proponuntur pericula. Seſt. 68.

Subeunda ſæpè pro Rep. tempeſtates. Seſt. 69.

Flagrantem invidiâ propter intentum Gracchi populus Romanus periculo liberavit. Seſt. 69.

Emerſiſſe iam è vadis, & ſcopulos iam prætervecta videtur oratio mea. Cæl.114.

Quanta impenderet procella urbi, quanta tempeſtas civitati. Cat. 118.

Telis hoſtium, dimicationi capitis, & morti ſe obiecit. Cornel. 134.

Qui nullis præliis poſitis vitam ſuam hoſtium telis obiecerunt. Corn. 138.

Qui ſeſe opponit periculis nullo propoſito præmio. Corn. 135.

Qui ſe pro noſtro imperio in periculum capitis, & vitæ diſcrimen intulit. Corn.135.

Huic ab illo magnum periculum creatur. Corn.145.

Omnis illam tempeſtas, cui ceſſeram, Cæſare impulſore & adiectore, excitata eſt. Provin.163.

Maxima pericula patriæ impendent, & omnia tela undique in patriam ſunt intenta. Provin. 165.

Sæpè ex hoc portu ſe in illos fluctus propè neceſſariò contulerunt. Provin.172.

Ego tela intenta iugulis civitatis de coniuratorum nefarijs manib. extorſi. Faces iam accenſas ad huius urbis incendium, comprehendi, protuli, extinxi Piſ.179.

In maximis turbinibus & fluctibus Reip. navem gubernavi. Piſ. 186.

Alios ego vidi ventos, alias proſpexi procellas animo, alijs impendentibus tempeſtatibus non ceſſi, ſed bis unum me pro omnium ſalute obtuli. Piſ.186.

Cæteræ tempeſtates & procellæ in illis fluctibus concionum Miloni ſemper ſubeundæ fuerunt. Mil.224.

Vita noſtra in aliquas inſidias, in vim, in tela latronum & inimicum incidit. Mil.234.

Vitam

Vitam ſuam nunquam in periculum ſine præſidio, & ſine cuſtodiâ provehebat. Mil. 244.

In maximis periculis inſidiiſque eſſe verſatum accepimus. Rab. 272.

Qui nepos avum in diſcrimen adduxerit. Deiot. p. 30.

Corpus ſuum periculo obiecit. Deiot. 311.

Cùm ſemper & in urbe infinitum malum idq; manaret indies latius. Phil. 11. p. 324.

Duo tempora inciderunt. Phil 2. 347.

Res in diſcrimen adducta eſt. Phil. 3. 395.

Armis & ferro res in diſ rimen adducta eſt. Phil. 5. p. 421.

Hæc res in extremum adducta eſt diſcrimen. Phil. 6 p. 435.

Huius magnitudini animi & ſapientiæ tempeſtas eſt oblata formidoloſiſſimi temporis. Phil. 7. 438.

Res adducta eſt in maximum periculum, & extremum ferè diſcrimen. Phil. 7. 436.

Vitam quam populi Rom. votis retinuit, pro libertate populi Romani in diſcrimen adducere putat. Phil. 7. 440.

In maximum diſcrimen venietur. Phil. 8. 456.

Ad incertum vitæ periculum ſine ullo metu mortis profecti ſunt. Phil 9. 458.

Eius ſententia periculum vitavit. Phil. 9. 462.

Dummodò repellat periculum ſervitutis. Phil. 12 p. 498.

Hæc tanta pericula effugere. Phil. 12. 506.

Bis ad iudicis ſubſellia attractus, extremâ fortunâ ſtetit. in Sulp. 555.

Si ſtatus erit aliquis civitatis, quicunq; erit, te omnium periculorū video expertem fore. Ep. Fam. lib. 4. p. 114.

Quod ego non mirabar, cùm recordarer, te à primis temporibus ætatis in Rep. eſſe verſatum, & tuos magiſtratus in ipſa diſcrimina ſalutis incidiſſe. Ep. ad Fam l. 6. p. 173.

Afferre alicui periculum. Ep. Fam. l. 8. p. 230.

Excitare periculum. Ep. Fam. l. 9. p. 250.

Niſi uno loco metaremur, magnum periculum ipſe Lepidus, magnū ea pars exercitûs adiret, quæ bene de Rep. ſentit. Ep. Fam. l. 10. pag. 295.

In ipſum diſcrimen rerum contuliſti tribunatum tuum. Mitten in die ſchantz vnd gefahr wagen. Ep. 2. 6.

Turpis & periculoſa ratio. Ep. 4. 2.

Nihil conſtitui poteſt, quod non incurrat in magnam aliquam difficultatem. Ibid.

Te o-

Videtur mihi res in propinquum adducta diſcrimen. Ep.5.21.

Ab alterâ victoriâ tibi periculum nullum eſſe perſpicio. Epiſtol. 6. 1.

Cùm omnis Reſpubl. in meo capite diſcrimen eſſet habitura. Epiſtol. 7. 1.

Ruina periculum ſtruere. Ep. 6. 7.

Nec mihi videmini intelligere, quàm nos pateamus, hoc eſt, *periculo, quod à vobis nobis afferri poteſt, expoſiti ſimus.* Epiſtol. 8. 13.

Lepta ita laborat, ut eius fortunæ videantur in periculum venire. Epiſt.9.13.

In uno prælio omnis fortuna Reipub. diſceptat, id eſt, *periclitatur.* Iſt auffgeſetzt. Ep. 10.10.

Extrema tempora, id eſt, *deplorata.* Ep. 10.12.

Ad omnia pericula princeps eſſe non recuſabat, id eſt, *primus propter Rempub. periclitari non dubitabat, primus pericula adijt.* Elegãs locutio q̃ & in Verrinis extat: *Vt quiſq; in fugâ poſtremus, ita periculo princeps erat.* Ep.10. 17.

Exercitus Lepidi magnum habet caſum, id eſt, *ſuſpicionem & metum periculi.* Ep.10.18.

Veniat Cæſar, &c. cuius ipſius magnum periculum agitur. Epiſt. 10. 23.

Aequo animo ſummam Reipub. in diſcrimen deduceremus. Epiſt. 10. 24.

Saltus Caſtulònenſis, frequentioribus latrocinijs infeſtior factus eſſet, id eſt, *propter certa pericula magis infeſtatur, & declinatur.* Epiſt.10.31. 11.

Longum & infeſtum iter. Ep.10.33.

Eas copias, quas diu ſimulatione Reipub. comparabant, ſubitò ad patriæ periculum converterunt. Ep.11.13.

Nullum periculum pro me adire dubitavit. Ep.12.29.

Periculum fortunarum, & capitis ſui pro meâ ſalute neglexit. Ep. 14. 4.

Quãdo ſubeũda fortuna eſt. weil es doch wil gewagt ſein. Ep.14.5

Mitto quòd pericula, quòd omnes meas tẽpeſtates ſubieris. Ep.15.4.

Qui veniunt, ἀκίνδυνα μὲν χρονιώτερα δὲ *nuntiant*, hoc eſt, *non periculoſa quidem, attamen diuturniora.* Ep. 16. 8.

Quo in diſcrimine verſetur ſalus mea, & bonorum omnium, atque univerſa Reipub. ex eo ſcire potes. Epiſt.16.11.

Offerre ſeſe communi periculo. Ep.fam.l.10. p. 295.

Nunquam

Nunquam mehercule, mi Cicero, pœnitebit pericula pro patriâ ſubire. Ep.fam.l.10. p.300.

Adire pericula. Ep.fam.l.10.p.312.

Neq; decet aut convenit nobis periculo ulli ſubmittere animum noſtrum. Wir wollen vnſers Gewiſſens frey ſeyn. Ep.fam. l.11.p.313.

Crede mihi, niſi iſtæ omnia ita fiant, quemadmodum ſcribo, magnū nos omnes adituros periculum. Ep. fam l.11.p.343.

Quod ego periculum non extimeſco, modò facti veſtri gloriam cum meâ laude communicem. Ep.fam.l. 12.p.351.

Quanquā, niſi me fallebat res, ſic ſeſe habebat, ut totius belli omne diſcrimen in Bruto poſitum videretur. Ep.ad fam.l. 12. pagina 355.

Cùm hæc ſcribebam, res erat in extremum diſcrimen adducta. Ep. fam.l.12.p.356.

Intelliges me nullum periculum, neq; laborem patriæ denegaſſe. Ep. fam.l. 12. p.360.

Niſi ego tantam pecuniam, tantaq; præſidia, & tam celeriter, Caſſio dediſſem, ne auſus quidem eſſet ire in Syriam, & nunc non minora pericula Reipub. à Dolabellâ inſtarent. Epiſt. fam.lib. 12. p.366.

Periculum omne quod inſtaret, ſi ille latro cum omnibus ſuis naves conſcendiſſet, expoſui. Ep.fam.l 12.p.368.

Nec ex eo inter nos amor natus eſt, ſed quod erat, & vetus & magnus, propterea nullum periculum pro me adire dubitarit. Epiſt. fam.l.12.p.383.

Vbicunque es, in eâdem es navi. Quod nimirum Reipub. calamitatem, ad abſentes, æquè ac præſentes pertineant. Ep.2.4.

Quod exiſtimas meam cauſam cōiunctam eſſe cū tuâ, &c. Ep.4.2.

In communibus miſeriis dolore angi. Ep.4.3.

Communem meam calamitatem exiſtimavi. Ep.4.5.

Cùm cogitarem hæc mihi tecum, & cum quibuſdam eſſe communia. Ep.4. 6.

Cùm omnium noſtrum coniunctum periculum ſuo. Epiſt. 4.5.

Nihil accidet & ſeparatim à reliquis civibus. Ep.2. 15.

Quod mihi cum illo erat commune, ſibi ſoli attribuit. Ep.2.16.

Quod illius erat ſolius, id mecum communicat. ibid.

Patet latè hoc vitium, & eſt in multis. Ep.3. 6.

Quàm fortiter ferres communes miſerias, non intellexi. Epiſt. 4. 15.

In magno periculo omnes, ſed tamen in communi ſumus. Ibidem.

Communis fortuna. Ibid. & 6.1.

Tibi periculum nullum eſſe perſpicio, quod quidem ſeiunctum ſit ab omnium interitu, i. e. *quod non ſit commune.* Epiſt. 6. 1.

Conſolatio neceſſaria eſt: Nihil eſſe præcipuè cuiquam dolendum in eo, quod accidat univerſis. Ep. 6. 2.

Hoc tibi confirmo, nihilo te nunc maiore in diſcrimine eſſe, quàm quemvis, &c. Ep. 6. 3.

Cùm omnis belli Mars communis, & ſemper incerti exitus præliorum ſint. Ep. 6. 4.

Fateor me communium malorum conſolationem nullam invenire. ibidem.

Quod mihi ad conſolationem commune tecum eſt. Ep. 6. 4.

Vt impudentia videatur, eandem fortunam, ſi res cogat, recuſare. ibidem.

Qui fundus cum eo communis eſſet. Ep. 9. 25.

Ad ſocietatem integerrimorum & maximorum periculorum accedam. Epiſt. 10. 8.

Agrum Volaterranum, & oppidum omni periculo in perpetuum liberavit. Ep. ad fam. l. 13. 389.

Pergratum mihi feceris, ſi intellexerit, ſe quod pro ſalute meâ multa pericula adierit, ſæpè hyeme ſummâ navigarit, pro tuâ erga me benevolentiâ gratum etiam feciſſe tibi. Epiſt. ad fam. libro 13. pag. 431.

Subterfugere periculum. Ep. ad fam. lib. 18. p. 460.

Vitare periculum. Ep. ad fam. l. 14. p. 447.

Mitto quòd invidiam, quòd pericula, quòd omnes meas tempeſtates ſubieris. Epiſt. ad fam. lib 11. p. 470.

Res non modò committenda eiuſmodi periculo. Epiſt. Att. libro 1. pag. 18.

Vt apertè iugula ſua pro meo capite, pro Clodio oſtentarint. Ep. At. l. 1. p. 25.

Multorum annorum oſtentationes meas nunc in diſcrimen eſſe adductas. Ep. ad Att. l. 5. p. 149.

An ſubeundum ſit periculum cum aliquo fortè dedecore. Epiſt. Att. lib. 8. p. 236.

Periculum eſt, ne in manus incidam perditorum. Epiſt. Att. lib. 10. pag. 326.

Quodvis periculum adire ex inſidijs paratiſſimi ad omnia latronis maluerit, quàm. Ep. Brut. p. 548.

Eris ab iſto periculo vacuus. Ep.Qu.Fratr.lib.1.pag.596.
Erit res iam in diſcrimine. Acad.lib. 2.p. 68.
Magnum periculum adire. de fin.l.1. p. 110.
Multa pericula depulſa ſunt. de nat.deor.p.114.
Quo libentius Reipubl. cauſâ periculum adiret optimus quiſque. de nat.Deor.l.3.p.136.
Adeunda ſunt quævis pericula decoris, honeſtatiſq; cauſâ. de fin.1. 1.p.151.
Pericula in præliis adire. Qu.Tuſc.12.p.371.
Adire aliquod periculum. Qu.Tuſc.1.5. p. 561.
Alii de vitâ, alii de gloriâ, & benevolentiâ civium in diſcrimen vocantur. 1.Offic.p.34.
Promptiores debemus eſſe ad noſtra pericula, quàm ad communia 1.Offi.pag.34.
Nunquam omninò periculi fugâ committendum eſt, ut imbelles timidiq; videamur. 1. Offic. p.33.
Sed fugiendum etiam illud, ne offeramus nos periculis ſine cauſâ. Ibidem.
In adeundis periculis conſuetudo imitanda medicorum eſt. Ibidem.
Subitò ſit allatum periculum diſcrimenq; patriæ. Offic. lib. 1. pagina 61.
Omnia incommoda ſubire vel externa, vel corporis, vel etiam ipſius animi. Offic.lib.3. p.110.
Quàm ſi ſenſerit nullum in delictis eſſe diſcrimen? Parad. 3. pagina 229.
Qui eadem pericula, quibus nos perfuncti ſumus, ingrediuntur. pro Mar.124. b
Milo vitam ſuam nunquam in periculum ſine cuſtodiâ provehebat. pro Mil.112. a
Multum mali, multum periculi unicuiq; noſtrum inferre poteſt vis tribunitia. pro Clu. 17. b
Cùm ii, qui anteà metuebant, redirent, & iam defunctos ſeſe periculis arbitrarentur. pro S.R. 21. b
Ex hoc mendacio, ſi qua pericula tibi impenderent, ut defungeremur optavi. Ep.112. a
In quo bello agitur populi Rom. gloria, &c. agitur ſalus ſociorum atq; amicorum, &c. aguntur certiſſima populi Rom. vectigalia & maxima: aguntur bona multorum civium. pro Pom. 4 b. 5. a

Qui hæc palam de loco ſuperiore ageret, pro imperio ac poteſtate. in Verr.211.a & 220 a

Agebantur hæc in contentu palam de loco ſuperiore. ibid.

In quibus eorum aut de capite agatur, aut famá. de Am. 107. a

Agitur magna res. de Fin.76.b

Aguntur iniuriæ ſociorum. in Verr.226.b

Sed vos moneo, libertas agitur populi Rom. quæ &c. vita & fortuna optimi cuiuſque, quo &c. auctoritas veſtra, quam &c. in A. 213. b

Ego tela intenta iugulis civitatis de coniuratorum manibus extorſi. in Piſ.80.b

Intenta ſigna legionum exiſtimantur cervicibus boniſq; veſtris. Seſt. 21. a

Intendere periculum alicui. Att.33.b

Tela undiq; in patriam intenta. de Pro.78.b

Peto à te, ut periculum, quod in omnes intẽditur, &c. pro S.R.19.b

Iſta omnia in hunc unum inſtituta, parata, intenta ſunt. pro Mil. 114. b

Simul ac periculum iudicij intendi, omnem illius impetum compreſſi. de Att.243.b

Clodius non ſervos, non arma, non vim intentavit. pro Mil.108.b

Hæc ſic intentata à nobis eſt: hæc inſidiata Pompeio eſt. ibidem.

Dolor: ardentes faces intentat, is fortitudinem & patientiam ſe debilitaturum minatur. Tuſc.243.b

Tum ipſum adverſarium quaſi intentantis loco producendo, hoc interrogando, utrum. de In.78 a

Tuorum triſtiſſimo meo tempore meritorum erga memoriam conſervabo. Ep.57.b

Meum, tuum, aut alicuius tempus, ſignificat, cùm quis in periculis verſatur, ut patet in exemplis ſeqq.

Ego ſi ab improbis & perditis civib. Remp. teneri viderem, ſicut & meis temporib. ſcimus, & nonnullis alijs accidiſſe. Ep.11.b

Heratini me ad ſua tempora (al. τίμημα) duxerunt, ut agerem cauſam. At.62.b

A nullius unquam tempore aut commodum, aut ocium meum abſtraxerit. pro Arch.188.a

Niſi forte eam pecuniam in reipub. magnum aliquod tempus contulerit. Off.71.a

Id non humano conſilio, ſed prope divinitus datum atq; oblatum nobis ſummo Reip. tempore videtur. in Verr.66.b

Quod

Quod C. Cæſar, &c. ſummo Imp. tempore milites & veteranos ad libertatem populi Ro. cohortatus ſit, eosq́ conſcripſerit. in Ant. 205. a

Difficillimoq́ Reip. tempore ſaluti, dignitati, atq; pop. Rom. ſubvenerit. in Ant. 203. b

Quæ qui recordetur, haud ſane periculum eſt, ne, &c. Tuſc. 251. a

Ne movear, &c. periculum non eſt. Tuſc. 163. a

Nullum periculum eſt, ne quid tu, &c. de Orat. 105. b

Summum erat periculum, ne ſi nihil impetrarent, à ſenatu alienarentur. Att. 15. b

Sumptu periculoq́ ſuo armatam navem aliquò mittere. in Verr. 2‹6. a

Quid tu meo periculo gurges patrimonij helluabare? pro ſeſt. 25. a

Brutus ſcripſit rem illam ſuo periculo eſſe. At. 85. b

Iniuſtè facis, ſi putas periculo noſtro vivere tuos contubernales. pro Fla. 154. b

Ego qui periculo Reipub. vivebam. pro Seſt. 14. a

Quod equidem tibi nummi meo periculo ſint. At 59. a

Sed etiam atq; etiam dico, tuo periculo fiet. At. 212. b

Dux enim ſuo periculo progredi cogitat. de L. 188. a

Capitis noſtri ſæpe accidere poteſt, ut cauſſa verſentur in iure. de Or. 100. a

Quam poſſumus reperire ex omnibus cauſſis civilibus cauſſam contentionemq́ maiorem, quam de ordine, de civitate, de libertate, de capite hominis conſularis? ibid.

Cauſſa capitis. de Cla. 186. b

Socratis reſponſo exarſerant iudices, ut capitis hominem innocentiſſimum condemnarent. de Or. 105. a

Socratem in iudicio capitis pro ſe dixiſſe. ibid. 104. a

Nihil de capite civis, aut de bonis ſine iudicio detrahi poteſt. pro Dom. 220. a

Iudicia ſummæ exiſtimationis, & bene dicam capitis. Qu. Roſc. 47. b

In iudicium capitis aliquem vocare. de Cla. 176. b

Cùm verò abs te tui capitis cauſſa peteret, hominesq́ certos domo miſiſſet, ne tum quidem, &c. in V. 128. b

Vt ſi prædonibus pactum pro capite pretium non attuleris. Off. 73. b

Diſputandi. Diſſerendi. *Vide etiam* Dicendi. Confirmandi. Sermonis.

Vnterreden / Diſpütiren / Vberzeugen / Erweiſen.

M*Ecum argumentis puta.* Amph.2.1.55.
Diſputationem mecum ingreſſus eſt. pro Cæcin. pagina 612.
Nec eſſe ullam rationem, diſputare cum iis, qui nihil probarent. Acad.l.2.12.
Diſputare ſubtiliter. Acad.l.2. p.19.
Erat diſputatio de hac unâ re unius diei. Academic.libro 2.pagina 27.
Incubuit in eas diſputationes. Acad.l.2.p.41.
Tractantur iſta ingenioſè, diſputantur eleganter. Acad. libro 2. pagina 45.
Illos aculeos, & totum tortuoſum genus diſputandi relinquamus. Acad. l. 2. p. 49.
Diſputationibus huc & illuc trahi. Acad.l.2.p.59.
Et id non proſequar longiùs, quàm mea fides poſtulabit. pro S. R. 32. a
Nec ab ultimo repetamus, ne longiùs proſequamur. ad Herenn. 3. b
Date nobis hanc veniam, ut ea, quæ ſentitis de omni genere dicendi, ſubtiliter proſequamini. de Or.93.a
Eum locum Poſſidonius proſequutus eſt. Att.158. b
Accuſator rerum ordinem proſequitur. Par. 131.a
Ne hæc difficiliora ad proſequendum eſſe videantur. de Orat. 160. b
Cùm gravis & doctus adoleſcens ei diſputationi intereſſet. de fin.l. 1. pag. 107.
Ne blãditiis eius illecebrisq; impediatur diſputãdi ſeveritas. de fin. lib. 3. p. 179.
Nec diſſerendi ſpinas probavit. de fin.lib.4.p. 247.
Diſputatiònes in ſe ſuſcipere. de Fato. p. 274.

Diſputationem & benè longam & ſatis litigioſam. de fin. libro 5. pag. 354.

Libertas tua diſſerendi amiſſa eſt. de leg. l. 1 p. 307.

Dici non poteſt, quàm ſim heſternâ diſputatione tuâ delectatus. Qu. Tuſ. l. 2. p. 310.

Reliqua diſputationis curſum tenere. Qu. Tuſc. l. 4.

Ita ſunt inpromptu, ut res diſputatione non egeat. 1. Offic. pagina 5.

Potes doctiſſimis hominibus autoribus, &c. *genus totum orationis tollere, diſputabant, ego contra diſſerebã, dicebant, ego negabam*, id eſt, *potes ex amicitiâ noſtrâ tollere ſimulationes, ſicut omnes ſapientes, & doctiſſimi præcipiunt.* Epiſt. lib. 3. 8.

Sic cum eo de Repub. diſputavi. Ep. 5. 2.

Diſputando coniecit illam vocem, & inter conſultandum. Epiſtol. 8. 4.

Stoici diſſerunt, nihil eſſe obſcœnum, &c. Ep. 9. 22.

Mihi quidem videtur, in utranq; partem de officio tuo diſputari poſſe. Ep. 11. 27.

Non eſt enim ſeiunctus locus à philologiâ, & quotidianâ συζητήσει, id eſt, *mutuâ collatione, commentatione, ſeu diſputatione.* Ep. 16. 21.

Tu velim inprimis cures ut valeas, ut unâ συμφιλολογεῖν, poſſimus. ibidem.

Sunt à nobis alio loco diſputata. Off 1. p. 5.

Omnis diſputatio de officio futura eſt. ibid.

Qui ſine controverſiâ de officiis accuratiſſimè diſputavi. 3. Offic. pag. 103.

Quæ de amicitiâ eâ ipſa diſſerit. de Amic. p. 184.

Diſcurrendi. Curſitandi. *Vide* Feſtinandi.

Umblauffen / Umbſchweiffen / Hin und wider lauffen.

Gallicè: Courir deça dela.

Concurſare abſolutè, aut *Concurſare locum aliquem.*
Vt noſtras villas obire, & mecum ſimul lecticulâ concurſare (al. circumcurſare) poſſis. Ep. 95. b

Qui armati noctes dieſq; concurſabant. pro S.R.31.b
Concurſabant barbatuli iuvenes. At.9.a
Pratores concurſare. in Verr. 241.b
Obire provinciam, & concurſare. in Ver.251.b
Domos ferè omnium concurſare. pro Mur.154.b
Deos immortales concurſare omnium mortalium non modò lectos, verùm etiam grabbatos. de D.135.a
Libonis & Hypſai non obſcura concurſatio & contentio, in eam opinionem rem adduxerunt. Ep.2.b
Laborib. & concurſationib. confectum eſſe. Epiſt.153.b

Diſſentiendi, *Vide* Conſentiendi.

Vneinig ſein / Nicht mit einſtimmen.

V*Aleant, qui inter nos diſſidium volunt.* Andr.4.2.
Qui ſcis, eos nunc diſcordare inter ſe? Andr.3.3.
Hac fratri mecum non conveniunt. Adelph.1.1.
Diſſenſit cum Mario clariſſimo cive conſul nobiliſſimus & fortiſſimus L. Sylla. de Aruſp.256.b
Cum Octavio collegâ Cinna diſſenſit. ibid.
Cùm videtur ſcriptoris voluntas cum ſcripto diſſentire. ad Heren. 4.
Summa diſſenſio eſt. Ep.1.7.
A quo honeſtè diſſentire non poſſum. Ep.1.8.
Quidam ſuſpicati ſunt, animorum contentione, non opinionum diſſenſione me ab eo diſcrepare, id eſt, *animo & voluntate me illi contrarium eſſe, non variare ab eo opinionibus & iudicio de adminiſtratione provincia.* ibid.
Animorum contentionem appellat, animi abalienationem, & ſtudia inimica. Ep.2.12.
Frequentes ierunt in alia omnia, id eſt, *frequentes diſſenſerunt.* Ep.1.2.
Neq; in eo quicquam à meis rationibus diſcrepabunt tua. Ep.5.20.
Succeſſionem futuram propter Galliarum controverſiam non video. Epiſt.8.5.
Nunc quid eſt quod me in aliam partem trahere poſſit. Epiſt.10.4.

Nunquam

Nunquam à tuis conſilijs diſcreparem. ibid.
Suſpicatus ſum, te à iudicio noſtro paululùm diſſidere. Epiſt.12.17.
In Philoſophiâ vehementer ab eo diſſentio. Ep.13.1.

Diſſimulandi. *Vide* Simulandi.

Diſſipandi.

Zerſtrewen/ Verwerffen.

Ignis quocunque invaſit, cuncta diſturbat ac diſſipat. de Nat. 33. b
Illi ſtatuam iſtius deturbant, affligunt, comminuunt, diſſipant. in P. 99. b
Everſa domus eſt, diſſipati liberi, rapta coniunx. pro Seſt.28. a
Simia omnia, quæ erant ad ſortem parata, diſturbavit, & aliud alió diſſipavit. de D 96.a.& 121.b
Medeam prædicauit in fugâ fratris ſui membra in iis locis, quâ ſe parens perſequeretur, diſſipaviſſe. pro Prom.8 a
Capere, occidere, & diſſipare hoſtes. Ep. 23. b. & *Diſſipare claſſem.* 190. a
Faciliùs eſt apta diſſolvere, quàm diſſipata connectere. Orat. 220. a
Amicitia omnia contrahit, diſcordia diſſipat. de A.110. a
Omnia, quæ ſunt concluſa nunc artibus, diſperſa & diſſipata quondam fuerunt. de Or.100.b
Genus hominum in montibus, & ſylvis diſſipatum. de Or.88.a
Ius civile, quod nunc fuſum & diſſipatum eſt, in certa genera cogere, & ad artem facilè redigere. Ibid.121. b
Qui diſcedere animum cenſent, alii diſſipari ſtatim, alii diu permanere, alii, &c. Tuſc.152.a
Diſperdere ac diſſipare patrimonium. cont.Rul.61.a
Diſtributis partib. ſermo eſt totâ Aſiâ diſſipatus, &c. pro Flac. 149. a
Diſſipare famam, vel rumorem. in Acad.261.a

Cùm iſtius amici ſermones huiuſmodi diſſipaviſſent, me. &c. in Verr. 79. b

---

Diu. *Vide* Æternitatis, Temporis.

Dividendi, Diſtribuendi.

Theilen / Außthellen / Von einander reiſſen.

Magiſter Curiæ dividere argenti dixit numos in viros. Aul. 1. 2. verſ. 30.

Edixit mihi, ut diſpartirem obſonium hîc bifariam. Aul. 2. 4. verſ. 3.

Ego me tuâ causâ non rupturus ſum. Capt. prol. v. 13.

Puer pædagogo tabulâ dirupit caput. Bacch. 3. 3. v. 37.

Harum voluptatum mihi omnium, atq; itidem tibi diſtractio, diſcidium, vaſtitres venit. Pſeud. 4. 1. v. 67.

Totum dividuum face. Theile es / nimbs halber. Adelph. 2. 2. verſ. 33.

Partes facere. de Orat. l. 2. p. 451.

Dictionem cauſæ in certas dividam partes. Pro Quint. p. 11.

Servare in defenſione diſtributionem. pro Aul. Cluent. pagina 3.

Res à naturâ copulatas audebit divellere errore. Offic. 3. p. 118.

Redeunt rurſus ad coniecturam, eamque in quatuor genera diſpertiunt. de Or. 152.

Diſpertire orationem in membra. de Cla. 179. a

Pecuniam illam iudicibus diſpertiendam eſſe. pro Clu. 32. a

Bona verbo redigenda, re diſpertienda. in Verr. 118. a

Romani homines, qui tempora voluptatis laboriſque diſpertiunt. pro Mur. 141. a

Deinde eorum generum quaſi quadam membra diſpertiat. de Or. 100. b

Satiùs exiſtimo vos diſpertitos, & in ſpeculis eſſe. Att. 145. b

Eam

Eam didicit artem, quæ doceret rem univerſam tribuere in partes. de Cl. 78 a

Sine philoſophorum diſciplinâ genus in partes tribuere non poſſumus. Or. 198. a

Flaccus deſcripſit pecuniam ad Pompeij rationem, quæ fuit accommodata. L. Syllæ deſcriptionis. pro Flac. 152. b

Vectigal, quod Græcis æqualiter Sylla reſcripſerat. Quint Fr. pro Flac. 152. b

Civitatibus pro numero militum pecuniarum ſummas deſcribere. in V. 248. a

In Stellati campo duodena deſcribit in ſingulos homines iugera. contra Rul: 83. a

Deſcripſiſti verbis partes ad incendium. in Cl. 99. a. & 112. b. 107. a

Quorum bona ſuis comitibus compotoribusq; deſcripſit. in Ant. 198. b

Quæ platanus mihi videtur non tam ipsâ aquulâ, quæ deſcribitur, quam Platonis oratione creviſſe. de Orat. 87. a

Ius civium generatim in ordines ætatesq; deſcriptum. ibidem 90. a

Deſcribere ſuum cuiq; munus. Q. de Pet. 213. b

Poſtulatum eſt, ut Bibuli ſententia divideretur, id eſt, *quia non ſimplicem ſententiam, ſed geminam proponebat, nimirum non eſſe reluctandum oraculo, & per legatos regem reduci ſatius eſſe, poſtulatum eſt, ut ſeorſim de utraq; parte referretur.* Epiſtol. *1. 2.*

Mons diviſus aquarum divortijs, id eſt, *aquis interlabentibus.* Epiſtol. *2. 9.*

Illud adiunxi, mihi tecum ita diſpertitum officium fuiſſe, &c. Ep. *5. 2.*

Quod ius ſtatues communi dividundo, &c. Ep *7. 12.*

Funeſtam orbi terrarum victoriam partiri. Ep. *10. 8.*

Divitiarum. Opum. Facultatum. Fortunarum. Pecuniæ. Auri. Argenti. Bonorum. Felicitatis. *Vide etiam* Hæreditatis.

Reichtumb

Reichthumb/ Hab vnnd gutt ſamlen / Gelt / Gelt auffbringen/ Gelt löſen/ machen/ Zu geltt machen/ Suchen/ Zuwegen bringen/ Nahrung.

H*Ic inierunt, viginti minæ bonæ, malâ operâ partæ.* Aſin. 3. 3. v.145.

Facit illius familiam opulentam. Aul. *ſcen.* Quid hîc. verſ. 295.

Ego virtute Deûm & majorum noſtrorum dives ſum ſatis. Iſtas malas factiones & dotes dapſiles nihil moror. Aul. 2. . . v. 45. Capt. 2.2.v.74. Vide Lex. Plaut. *Factio.*

Sic tibi eſſe pecuniam grandem. Aul. 2. 2. v. 57.

Eſſe hominem divitem, factioſum, Aul. 2. 2. v. 50.

Picos divitijs, qui aureos montes colunt, ego ſolus ſupero. Ego ſum ille rex Philippus. Aul. 4. 8. v. 1. &c.

Tum demùm homines noſtra intelligimus bona, cùm, quæ in poteſtate habuimus, ea amiſimus. Capt. 1. 2. v. 34.

Patri meo fateor eſſe divitias ſummas domi. Capt. 2. 2. verſ. 68.

Meas auges opes, maximas opimitates, opiparasq; offers mihi. Cap. 4. 3. V. 1.

Liber in divitias venias. Capt. 5. 4. v. 13.

Haud mihi ſæpè tales veniunt hæreditates. Curculion. 1. 2. verſ 34.

Ego te reduco, & voco ad divitias. Ciſt. 2. 3. v. 17.

Qui Alceſimarcho filiam ſuam deſpondit in divitias. Ciſt. 2. 3. v. 57.

Qui tibi, cui domi divitiæ maximæ ſunt, is nummum nullus habes. Epid 3. 1. v. 8.

Oravit, ut ſibi argenti facerem copiam Aſin. 1. 1. v. 60.

Argentum accepi, dote imperium vendidi. ibidem verſu 74.

Si mihi talenta numerata darentur in manum. Aſinar. 1. 3. v. 4.

Vt mihi rem eſſe reantur. Pſeud. 1. 2. v. 34.

Dividere nummos in viros. Aul. 1. 2. v. 30.

Talentum argenti ipſius ſuâ annumerat manu. Merc. Prolog. verſ. 41.

Amantem herilem copem facerem filium. Bacch. 2. 3. verſ. 117.

Magnas divitias indipiſci. Epid. 3. 4. v. 15.

Ei liberorum, niſi divitiæ nihil erat. Men. Prol. v. 59.

Illi tum divitiæ evenêre maximæ. Men. Prol. v. 62.

Quibus cunctis montes maximi ac acervi frumenti ſunt domi. Pſeud. 1. 2. v. 55.

Me dices avidum eſſe, tam hoc nunquam eris nummo divitior. Pſeud. 5 2 v. 25.

Nos iam de ornatu propemodum, ut locupletes ſimus ſcitis. Rud. 2. 1. v. 4.

Talentum argenti commodum magnum inerat in crumenâ Rud. 5. 2. v. 31. Commodæ monetæ ſunt *pecuniæ integro margine,* κύκλῳ οὐκ ἀποτετμημένῳ, ut inquit Procopius.

Papæ! divitias tu quidem habuiſti luculentas. Rud. 5. 2. verſ. 33.

Mereat Perſarum ſibi montes, qui eſſe perhibentur aurei. Stich. 1. 1. v. 21.

Cùm eorum aggerimus bona. Truc. 1. 2. v. 16.

Servon' fortunas meas me commiſiſſe futili? Andr. 3. 5. v. 3.

Ei credo munus hoc corraditur. Phorm. 1. 1. v. 6.

Non fratrem videt rei operam dare. Adelph. 1. 2. v. 15.

Collocupletaſti te, Antiphila: Heaut. 2. 3. v. 17.

At quaſi is non divitijs abundet. Heaut. 3. 2. v. 16.

Cui tanta res erat, & ſupererat. Phorm. 1. 2. v. 10.

Oh! regem me eſſe oportuit: Ich ſolt ein Reicher Herr ſein. Phorm. 1. 2. v. 20.

Illis dum ſtudeo, ut quàm plurimum facerem: id eſt, plurima conraderem Adelph. 5. 4.

Ei de ratiunculâ iam pridem apud me reliquum pauxillulum nummorum: id ut conficerem, confeci: affero. Phormion. 1. 1.

Quæ ſe inhoneſtè optavit parare hic divitias potiùs, quàm in patriâ honeſtè pauper vivere. Andr. 4. 5.

Omnia habeo, neque quidquam habeo: nil cùm eſt, nil deſit tamen. Eunuch. 2. 2.

Omnes te in lautâ & benè auctâ parte putant. Heautontim. 4. 4.

Quàm vos facillimè agitis; quàm eſtis maxumè potentes, dites, fortunati, nobiles Adelph. 3. 5.

*Dis quidem eſſes:*id eſt,*dives, ac tuam rem conſtabiliſſes.* Adelph. 5.1.

Illis dum ſtudeo,ut quàm plurimum facerem. Adelph.5.4.

Quàm iniquè comparatum eſt,ij,qui minùs habent, ut ſemper aliquid addant divitioribus. Phorm.1.1.

Ac ſi talentûm rem reliquiſſet decem: **Wanner groſſe Schätze oder Reichtumb verlaſſen hette:** Phorm.2.2.

Eſt, Dijs gratia,unde hæc fiant, & adhuc non moleſta ſunt. Adelph.1.2.

Quid reliqui eſt, quin habeat, quæ quidem in homine dicuntur bona?

Parenteis,patriam incolumem, amicos,genus, cognatos, divitias:

Atq; hæc perinde ſunt,ut illius animus, qui ea poſſidet. Heaut. 1.2.

Mea, quæ præter ſpem evenêre,bona utantur ſine.

De ſummâ nihil decedet: quod hinc acceſſerit, id de lucro putato eſſe. Adelph.5.3.

Mihi nunc,relictis rebus, inveniendus eſt aliquis, labore inventa cui dem bona. Heaut.4.6.

Mei patris benè parta indiligenter tutatur. Phorm.5.3.

Sumtus veſtros otiumq; ut noſtra res poſſet pati. Hecyr. 2.1.

Tuarum miſeritum eſt, Menedeme fortunarum: **Es wirt dir alles drauff gehen** Heaut. 3.1.

Pecuniam conficere: **Gelt zuwegen bringen.** Phormion. 1. 1. & 3. 2.

Pecuniam in loco negligere, maximum interdum eſt lucrum. Adelph.2.2.

Retraham herclè, opinor,ad me illud fugitiuum argentum tamen. Heaut.4.1.

De argento ſomnium: **da iſt kein Gelt/du darffſt nicht dran dencken.** Adelph.2.1.

Non ratio, verùm argentum deerat. Phorm.1.5.

Sumeret alicunde argentum: alicunde? nihil eſt dictu facilius. poſtremò,ſi nullo alio pacto,vel fenore. Phorm.1.5.

Vendidit ancillam ære emptam ſuo. Phorm.3.2.

Dum id, quod eſt promiſſum, ab amicis argentum auſero. ibidem.

Meâ lege utar,ut potior ſit,qui prior ad dandum eſt. ibid.

Vnde

Vnde ego nunc tam ſubitò huic argentum inveniam miſer? Phor. 3.3.

Venio ut dicerem, argento opus eſſe, & id quo pacto fieret: wie man es ſolte zuwegen bringen. Phorm.4.2.

Emunxi argento ſenes. Phorm.4.4.

Hoc tempore nunquam ego amittam à me argentum, quin mihi teſtes adhibeam. Phorm.4 5.

Argentum alterius conficere: Eines andern Gelt verzehren. Phorm.5.5.

Tranſi ſodes ad forum, atq; illud mihi argentum iube rurſum reſcribi: id eſt, reddi factâ ſcripturâ apud argentarios, quæ teſtetur, illos mihi eam pecuniam tuo iuſſu renumeraſſe. Phorm.5.7.

Ne ego perſcripſi porrò illis, quibus debui: Ich habs denen ſchon zugewieſen/denen ich ſchuldig war. ibid.

Hiccine ut à nobis hoc tantum argenti auferat? ibid.

Quia paullulam vobis acceſſit pecunia, ſublati animi ſunt. Hecyr. 3.5.v.56.

Quaſi talenta ad quindecim coëgi. Heaut.1.1.

Age, age, inventas reddam minas. Phorm.3.3.

De fortunis alicuius dimicare. Oration. ante exil. pagina 365.

Conſulere alicuius fortunis. Ep. ad Fam. lib.1.p.389.

Periculum fortunarum mearum & capitis ſui pro meâ ſalute neglexit. Ep. ad Fam. l.10.p 448.

Fortunas morte remittere. Qu. Tuſc.l.1 p.299.

Pecuniæ cupiditas ſpectat ad opes. 1.Off.p.12.

Suis fructibus exercitum alere non poſſet. Ibid.

Effectum eſt, ut infinita pecuniæ cupiditas eſſet. 1.Off. p.12.

Rei familiaris amplificatio nemini nocens, non eſt vituperanda. ibid.

Romæ ſibi nummorum facultas eſt. pro Quint. p.5.

Penſio eſt ſolvenda. pro Quint. p.109.

Nihil eſt tam ſanctum, quod non violari, nihil tam munitum, quod non expugnari poſſit. in Verr.p.137.

Pecuniam cogere à civitatibus. in Verr. p.384.

A civitatibus pecuniam extorquere. in Verr.p.387.

Pecunias in provinciâ magnas collocatas habent. pro Leg. Man. p.634.

Non eſt circumventus, non eſt oppreſſus pecuniâ. pro Aul. Cluen. p. 57.

Deſperatas pecunias exigere. pro L. Mur. p. 239.

Pecuniam adoleſcentulo grandi fœnore, fiduciâ tamen acceptâ, occupaſti. pro L. Flac. p. 285.

Credere alicui pecunias. Ep. ad Fam. l. 1. p. 15.

Se ait curaſſe, ut cum quæſtu populi pecunia permutaretur. Ep. ad Fam. l. 2. p. 57.

Accipere pecuniam. Ep ad Fam. l. 3. p. 66.

A Dolobellâ procuratoribus exigam penſionem primam. Ep. ad Fam. l. 6. p. 178

Ad meum officium revertendum eſſe exiſtimavi, ut & reliqua vectigalia exigerem, & quam depoſui, pecuniam colligerem. Epi. ad Fam. l. 12. p. 367.

Dabo operam, ut pecuniam, quàm maximè potero, & quàm celerrimè cogam, omnibusq; cum rationibus ad vos mittam. Ep. ad Fam. l. 12 p. 369.

Vt in pecuniam adoleſcentis impetum facerem. Ep. ad Fam. lib. 12. p. 377.

Mylaſij & Labadenſes pecuniam debent. Ep. ad Fam. libr. 13. p. 429.

Velim cures, ut aut de hypothecis decedat, & eas procuratoribus Cluvij tradat, aut pecuniam ſolvat. ibid.

Acceptam ex ærario pecuniam tuo nomine fruſtra diſſipari. Ep. ad Q. Fr. l. 1. p. 597.

Quemadmodum utendum pecuniâ. de Di. l. 2. p. 215.

Alexander in Ciciliâ depoſuiſſe apud Solem in delubro pecuniam dicitur. de leg. l. 2. p. 337.

Fortunæ muneribus, & naturæ commodis omnibus abundat. ad Heren. pro Qu. p. 7.

Venire ad maximas pecunias. de Orat. l. 2. p. 424.

Summa habere. pro Qu p. 7.

Profuſus, ac perditus nepos, non adesâ iam, ſed abundanti pecuniâ diſſolutus fuit. pro Q. p. 13.

Noſtra pecuniâ dives eſt. pro Sex. Roſc. p. 69.

Homo pecunioſius. in Ver. p. 136.

Refertius erit ærarium populi R. quàm unquã fuit. in Verrem p. 400.

Hoſtium animi, opesq; creſcunt. pro Leg. Man. p. 605.

Nemo tam impudens fuit, qui à Dijs tot ac tantas res tacitas auderet op-

ret optare, quot & quantas Dij ad Cn. Pompeium detulerunt. pro Leg. Man. p. 647.

Inſula referta divitijs. pro leg. Man. p. 649.

Homo maioribus opibus praditus. pro A. Cl. p. 70.

Pecunia conſtructa & coacervata. cont. Rul. 63. a

Tanti acervi nummorum apud iſtum conſtruuntur, ut iam appendatur, non numerentur pecunia. in A. 178. b

Multa & magnifica res conſtructa & recondita. de Or. 98.

Copia ornamentorum uno in loco conſtructa. ibid.

Redigere pecuniam ex bonis venditis. in V. 82. b

Redigere pecuniam ex vectigalibus. con. Rul. 86. a

De pecuniâ ex bonis redigendâ. pro R. P. 128. b

Scripſi ad eum, me quicquid poſſem nummorum ad apparatum ſperati triumphi ad te redacturum. A. 99. b

Integrorum & fortunatorum promiſſis ſaucios, & miſeros credere non oportere. pro L. Mur. 136. a

Quos ego florentes atq; integros vici. pro Pl. 277. b

Cùm Gabinio integerrimas pacatiſſimasq; gentes ad diripiendum tradidiſſes. pro Dom. 225. a

Imminebat tuus furor omnium fortunis & bonis. pro Dom. 218. a

Nihil tibi deeſſe arbitror ad tuas fortunas obtinendas. Epiſt. 52. b

Bonos viros lugere malui meas fortunas, quàm ſuas (al. *ſuis*) *deſperare.* Poſtquam 211. b

Itaq; ſi quis mihi erit aditus de tuis fortunis, id eſt, *de tuâ incolumitate agendi, agam ipſe per me.* Ep. 87. b

Tamen impetum pradonum in tuas fortunas fieri nolo. ibid. 53.

Ego pro meâ omni famâ fortunisq; decerno. de Or. 127. a

Vir honoribus ampliſſimis, fortunisq; maximis ornatus. Brut. 289. a

Succurrere ſaluti fortunisq; communibus. de Invent. 15. b

Ad qua recuperanda per fortunas incumbe. At. 49. a

Erogaſti pecunias ex ærario tuis legibus. in Vat. 35. a

Pecunia in claſſem erogata eſt. pro Flac. 152. a

Quanta tamen pecunia penderetur, ſi omnium nomine quicunq; Roma ludos facerent, erogaretur. Q. Fr. 395 a

Quâ ex inſulâ nullus nummus me obtinente erogabitur. At. 82. a

Pecunia publica ex ærario in vectigalibus populi, ad emendum frumentum attributa. in Ver. 185. a

Oſtendam

Diſputandi. Diſſerendi. *Vide etiam* Dicendi. Confirmandi. Sermonis.

Vnterreden / Diſputiren / Vberzeugen / Erweiſen.

M*Ecum argumentis puta.* Amph.2.1.55.
Diſputationem mecum ingreſſus eſt. pro Cæcin. pagina 612.
Nec eſſe ullam rationem, diſputare cum iis, qui nihil probarent. Acad.l.2.12.
Diſputare ſubtiliter. Acad.l.2. p.19.
Erat diſputatio de hac unâ re unius diei. Academic. libro 2. pagina 27.
Incubuit in eas diſputationes. Acad.l.2.p.41.
Tractantur iſtæ ingenioſè, diſputantur eleganter. Acad. libro 2. pagina 45.
Illos aculeos, & totum tortuoſum genus diſputandi relinquamus. Acad. l. 2. p. 49.
Diſputationibus huc & illuc trahi. Acad.l.2.p.59.
Et id non proſequar longiùs, quàm mea fides poſtulabit. pro S. R. 32. a
Nec ab ultimo repetamus, ne longiùs proſequamur. ad Herenn. 3. b
Date nobis hanc veniam, ut ea, quæ ſentitis de omni genere dicendi, ſubtiliter proſequamini. de Or.93.a
Eum locum Poſſidonius proſequutus eſt. Att.258. b
Accuſator rerum ordinem proſequitur. Par.131.a
Ne hæc difficiliora ad proſequendum eſſe videantur. de Orat. 160. b
Cùm gravis & doctus adoleſcens ei diſputationi intereſſet. de fin.l. 1. pag.107.
Ne blãditiis eius illecebrisq; impediatur diſputãdi ſeveritas. de fin. lib.3. p.179.
Nec diſſerendi ſpinas probavit. de fin.lib.4.p. 247.
Diſputationes in ſe ſuſcipere. de Fato. p. 274.

Diſpu-

Diſputationem & benè longam & ſatis litigioſam. de fin. libro 5. pag. 354.

Libertas tua diſſerendi amiſſa eſt. de leg. l. 1 p. 307.

Dici non poteſt, quàm ſim heſternâ diſputatione tuâ delectatus. Qu. Tuſ. l. 2. p. 310.

Reliqua diſputationis curſum tenere. Qu. Tuſc. l. 4.

Ita ſunt inpromptu, ut res diſputatione non egeat. 1. Offic. pagina 5.

Potes doctiſſimis hominibus autoribus, &c. *genus totum orationis tollere, diſputabant, ego contra diſſerebã, dicebant, ego negabam,* id eſt, *potes ex amicitiâ noſtrâ tollere ſimulationes, ſicut omnes ſapientes, & doctiſſimi præcipiunt.* Epiſt. lib. 3. 8.

Sic cum eo de Repub. diſputavi. Ep. 5. 2.

Diſputando coniecit illam vocem, & inter conſultandum. Epiſtol. 8. 4.

Stoici diſſerunt, nihil eſſe obſcœnum, &c. Ep. 9. 22.

Mihi quidem videtur, in utranq; partem de officio tuo diſputari poſſe. Ep. 11. 27.

Non eſt enim ſeiunctus locus à philologiâ, & quotidianâ συζητήσει, id eſt, *mutuâ collatione, commentatione, ſeu diſputatione.* Ep. 16. 21.

Tu velim inprimis cures ut valeas, ut unâ συμφιλολογεῖν, poſſimus. ibidem.

Sunt à nobis alio loco diſputata. Off 1. p. 5.

Omnis diſputatio de officio futura eſt. ibid.

Qui ſine controverſiâ de officiis accuratiſſimè diſputavi. 3. Offic. pag. 103.

Quæ de amicitiâ eâ ipſa diſſerit. de Amic. p. 184.

Diſcurrendi. Curſitandi. *Vide* Feſtinandi.

Umblauffen / Umbſchweiſſen / Hin und wider lauffen.

Gallicè: Courir deça dela.

Concurſare abſolutè, aut *Concurſare locum aliquem.*

Vt noſtras villas obire, & mecum ſimul lecticulâ concurſare (al. *circumcurſare*) *poſſis.* Ep. 95. b

Qui armati noctes dieſq; concurſabant pro S.R.31.b.
Concurſabant barbatuli iuvenes. At.9.a
Prætores concurſare. in Verr. 241.b
Obire provinciam, & concurſare. in Ver.251.b
Domos ferè omnium concurſare. pro Mur. 154. b
Deos immortales concurſare omnium mortalium non modò lectos, verùm etiam grabbatos. de D.135.a
Libonis & Hypſæi non obſcura concurſatio & contentio, in eam opinionem rem adduxerunt. Ep.2.b
Laborib. & concurſationib. confectum eſſe. Epiſt.153.b

Diſſentiendi, *Vide* Conſentiendi.

Vneinig ſein / Nicht mit einſtimmen.

V*Aleant, qui inter nos diſſidium volunt.* Andr.4.2.
Qui ſcis, eos nunc diſcordare inter ſe? Andr.3.3.
Hæc fratri mecum non conveniunt. Adelph.1.1.
Diſſenſit cum Mario clariſſimo cive conſul nobiliſſimus & fortiſſimus L. Sylla. de Aruſp.256.b
Cum Octavio collegâ Cinna diſſenſit. ibid.
Cùm videtur ſcriptoris voluntas cum ſcripto diſſentire. ad Heren. 4.
Summa diſſenſio eſt. Ep.1. 7.
A quo honeſtè diſſentire non poſſum. Ep.1. 8.
Quidam ſuſpicati ſunt, animorum contentione, non opinionum diſſenſione me ab eo diſcrepare, id eſt, *animo & voluntate me illi contrarium eſſe, non variare ab eo opinionibus & iudicio de adminiſtratione provinciæ.* ibid.
Animorum contentionem appellat, animi abalienationem, & ſtudia inimica. Ep.2.12.
Frequentes ierunt in alia omnia, id eſt, *frequentes diſſenſerunt.* Ep. 1.2.
Neq; in eo quicquam à meis rationibus diſcrepabunt tuæ. Ep.5. 20.
Succeſſionem futuram propter Galliarum controverſiam non video. Epiſt. 8.5.
Nunc quid eſt quod me in aliam partem trahere poſſit. Epiſt.10.4.

Nunquam

Nunquam à tuis conſilijs diſcreparem. ibid.
Suſpicatus ſum, te à iudicio noſtro paululùm diſſidere. Epiſt.12.17.
In Philoſophiâ vehementer ab eo diſſentio. Ep.13.1.

Diſſimulandi. *Vide* Simulandi.

Diſſipandi.

Zerſtrewen/ Verwerffen.

IGnis quocunque invaſit, cuncta diſturbat ac diſſipat. de Nat. 33. b
Illi ſtatuam iſtius deturbant, affligunt, comminuunt, diſſipant. in P. 99. b
Everſa domus eſt, diſſipati liberi, rapta coniunx. pro Seſt.28. a
Simia omnia, quæ erant ad ſortem parata, diſturbavit, & aliud aliò diſſipavit. de D 96.a.& 121.b
Medeam prædicauit in fugâ fratris ſui membra in iis locis, quâ ſe parens perſequeretur, diſſipaviſſe. pro Prom.8 a
Capere, occidere, & diſſipare hoſtes. Ep. 23. b. & *Diſſipare claſſem.* 190. a
Faciliùs eſt apta diſſolvere, quàm diſſipata connectere. Orat. 220. a
Amicitia omnia contrahit, diſcordia diſſipat. de A.110. a
Omnia, quæ ſunt concluſa nunc artibus, diſperſa & diſſipata quondam fuerunt. de Or.100.b
Genus hominum in montibus, & ſylvis diſſipatum. de Or.88.a
Ius civile, quod nunc fuſum & diſſipatum eſt, in certa genera cogere, & ad artem facilè redigere. Ibid.121. b
Qui diſcedere animum cenſent, alii diſſipari ſtatim, alii diu permanere, alii, &c. Tuſc.152.a
Diſperdere ac diſſipare patrimonium. cont.Rul.61.a
Diſtributis partib. ſermo eſt totâ Aſiâ diſſipatus, &c. pro Flac. 149. a
Diſſipare famam, vel rumorem. in Acad.261.a

Cùm iſtius amici ſermones huiuſmodi diſſipaviſſent, me. &c. in Verr. 79. b

---

Diu. *Vide* Æternitatis, Temporis.

Dividendi, Diſtribuendi.

Theilen / Außtheilen / Von einander reiſſen.

Magiſter Curiæ dividere argenti dixit numos in viros. Aul. 1. 2. verſ. 30.

Edixit mihi, ut diſpartirem obſonium hîc bifariam. Aul. 2. 4. verſ. 3.

Ego me tuâ causâ non rupturus ſum. Capt. prol. v. 13.

Puer pædagogo tabulâ dirupit caput. Bacch. 3. 3. v. 37.

Harum voluptatium mihi omnium, atq; itidem tibi diſtractio, diſcidium, vaſtities venit. Pſeud. 4. 1. v. 67.

Totum dividuum face. Theile es / nimbs halber. Adelph. 2. 2. verſ. 33.

Partes facere. de Orat. l. 2. p. 451.

Dictionem cauſæ in certas dividam partes. Pro Quint. p. 11.

Servare in defenſione diſtributionem. pro Aul. Cluent. pagina 3.

Res à naturâ copulatas audebit divellere errore. Offic. 3. p. 128.

Redeunt rurſus ad coniecturam, eamque in quatuor genera diſpertiunt. de Or. 152.

Diſpertire orationem in membra. de Cla. 179. a

Pecuniam illam iudicibus diſpertiendam eſſe. pro Clu. 32. a

Bona verbo redigenda, re diſpertienda. in Verr. 118. a

Romani homines, qui tempora voluptatis laboriſque diſpertiunt. pro Mur. 141. a

Deinde eorum generum quaſi quadam membra diſpertiat. de Or. 100. b

Satius exiſtimo vos diſpertitos, & in ſpeculis eſſe. Att. 145. b

Eam

Eam didicit artem, quæ doceret rem univerſam tribuere in partes. de Cl. 78 a
Sine philoſophorum diſciplinâ genus in partes tribuere non poſſumus. Or. 198. a
Flaccus deſcripſit pecuniam ad Pompeij rationem, quæ fuit accommodata. L. Syllæ deſcriptionis. pro Flac. 152. b
Vectigal, quod Græcis æqualiter Sylla reſcripſerat. Quint Fr. pro Flac. 152. b
Civitatibus pro numero militum pecuniarum ſummas deſcribere. in V. 248. a
In Stellati campo duodena deſcribit in ſingulos homines iugera. contra Rul: 83. a
Deſcripſiſti verbis partes ad incendium. in Cl. 99. a. & 112. b. 107. a
Quorum bona ſuis comitibus compotoribusq; deſcripſit. in Ant. 198. b
Quæ platanus mihi videtur non tam ipsâ aquulâ, quæ deſcribitur, quam Platonis oratione creviſſe. de Orat. 87. a
Ius civium generatim in ordines ætatesq; deſcriptum. ibidem 90. a
Deſcribere ſuum cuiq; munus. Q. de Pet. 213. b
Poſtulatum eſt; ut Bibuli ſententia divideretur, id eſt, *quia non ſimplicem ſententiam, ſed geminam proponebat, nimirum non eſſe reluctandum oraculo, & per legatos regem reduci ſatius eſſe, poſtulatum eſt, ut ſeorſim de utraq; parte referretur.* Epiſtol. 1. 2.
Mons diviſus aquarum divortijs, id eſt, *aquis interlabentibus.* Epiſtol. 2. 9.
Illud adiunxi, mihi tecum ita diſpertitum officium fuiſſe, &c. Ep. 5. 2.
Quod ius ſtatues communi dividundo, &c. Ep 7. 12.
Funeſtam orbi terrarum victoriam partiri. Ep. 10. 8.

Divitiarum. Opum. Facultatum. Fortunarum. Pecuniæ. Auri. Argenti. Bonorum. Felicitatis. *Vide etiam* Hæreditatis.

Reichtumb

Reichthumb/Hab vnnd gutt ſamlen/Gelt/Gelt aufbringen/Gelt löſen/machen/Zu geltt machen/Suchen/Zuwegen bringen/Nahrung.

HIc inierunt, viginti minæ bonæ, malâ operâ partæ. Aſin. 3. 3. v. 145.

Facit illius familiam opulentam. Aul. *ſcen.* Quid hîc. verſ. 295.

Ego virtute Deûm & majorum noſtrorum dives ſum ſatis. Iſtas malas factiones & dotes dapſiles nihil moror. Aul. 2. .. v. 45. Capt. 1. 2. v. 74. Vide Lex. Plaut. *Factio.*

Sic tibi eſſe pecuniam grandem. Aul. 2. 2. v. 57.

Eſſe hominem divitem, factioſum, Aul. 2. 2. v. 50.

Picos divitijs, qui aureos montes colunt, ego ſolus ſupero. Ego ſum ille rex Philippus. Aul. 4. 8. v. 1. &c.

Tum demùm homines noſtra intelligimus bona, cùm, quæ in poteſtate habuimus, ea amiſimus. Capt. 1. 2. v. 34.

Patri meo fateor eſſe divitias ſummas domi. Capt. 2. 2. verſ. 68.

Meas auges opes, maximas opimitates, opiparasq; offers mihi. Cap. 4. 3. v. 1.

Liber in divitias venias. Capt. 5. 4. v. 13.

Haud mihi ſæpè tales veniunt hæreditates. Curculion. 1. 2. verſ. 34.

Ego te reduco, & voco ad divitias. Ciſt. 2. 3. v. 17.

Qui Alceſimarcho filiam ſuam deſpondit in divitias. Ciſt. 2. 3. v. 57.

Qui tibi, cui domi divitiæ maximæ ſunt, is nummum nullus habes. Epid 3. 1. v. 8.

Oravit, ut ſibi argenti facerem copiam Aſin. 1. 1. v. 60.

Argentum accepi, dote imperium vendidi. ibidem verſu 74.

Si mihi talenta numerata darentur in manum. Aſinar. 1. 3. v. 4.

Vt mihi rem eſſe reantur. Pſeud. 1. 2. v. 34.

Dividere nummos in viros. Aul. 1 2. v. 30.

Talentum argenti ipſius ſuâ annumerat manu. Merc. Prolog. verſ. 41.

Amantem

Amantem herilem copem facerem filium. Bacch. 2. 3. verſ. 117.

Magnas divitias indipiſci. Epid. 3. 4. v. 15.

Ei liberorum, niſi divitiæ nihil erat. Men. Prol. v. 59.

Illi tum divitiæ evenêre maximæ. Men. Prol. v. 62.

Quibus cunctis montes maximi ac acervi frumenti ſunt domi. Pſeud. 1. 2. v. 55.

Me dices avidum eſſe, tam hoc nunquam eris nummo divitior. Pſeud. 5. 2 v. 25.

Nos iam de ornatu propemodum, ut locupletes ſimus ſcitis. Rud. 2. 1. v. 4.

Talentum argenti commodum magnum inerat in crumenâ Rud. 5. 2. v. 31. Commodæ monetæ ſunt *pecuniæ integro margine*, *κύκλῳ οὐκ ἀποτεμνομένῳ*, ut inquit Procopius.

Papæ! divitias tu quidem habuiſti luculentas. Rud. 5. 2. verſ. 33.

Mereat Perſarum ſibi montes, qui eſſe perhibentur aurei. Stich. 1. 1. v. 21.

Cùm eorum aggerimus bona. Truc. 1. 2. v. 16.

Servon' fortunas meas me commiſiſſe futili? Andr. 3. 5. v. 3.

Ei credo munus hoc corraditur. Phorm. 1. 1. v. 6.

Non fratrem videt rei operam dare. Adelph. 1. 2. v. 15.

Collocupletaſti te, Antiphila: Heaut. 2. 3. v. 17.

At quaſi is non divitijs abundet. Heaut. 3. 2. v. 16.

Cui tanta res erat, & ſupererat. Phorm. 1. 2. v. 10.

Oh! regem me eſſe oportuit: Jch ſolt ein Reicher Herr ſein. Phorm. 1. 2. v. 20.

Illis dum ſtudeo, ut quàm plurimum facerem: id eſt, plurima conraderem Adelph. 5. 4.

Ei de ratiunculâ iam pridem apud me reliquum pauxillulum nummorum: id ut conficerem, confeci: affero. Phormion. 1. 1.

Quæ ſe inhoneſtè optavit parare hic divitias potiùs, quàm in patriâ honeſtè pauper vivere. Andr. 4. 5.

Omnia habeo, neque quidquam habeo: nil cùm eſt, nil defit tamen. Eunuch. 2. 2.

Omnes te in lautâ & benè auctâ parte putant. Heautontim. 4. 4.

Quàm vos facillimè agitis; quàm eſtis maxumè potentes, dites, fortunati, nobiles Adelph. 3. 5.

Dis

Dis quidem eſſes: id eſt, *dives, ac tuam rem conſtabiliſſes*. Adelph. 5.1.

Illis dum ſtudeo, ut quàm plurimum facerem. Adelph. 5.4.

Quàm iniquè comparatum eſt, ij, qui minùs habent, ut ſemper aliquid addant divitioribus. Phorm. 1.1.

Ac ſi talentûm rem reliquiſſet decem: **Wann er groſſe Schätze oder Reichtumb verlaſſen hette**; Phorm. 2.2.

Eſt, Dijs gratia, unde hæc fiant, & adhuc non moleſta ſunt. Adelph. 1.2.

Quid reliqui eſt, quin habeat, quæ quidem in homine dicuntur bona?

Parenteis, patriam incolumem, amicos, genus, cognatos, divitias:

Atq; hæc perinde ſunt, ut illius animus, qui ea poſſidet. Heaut. 1.2.

Mea, quæ præter ſpem evenêre, bona utantur ſine.

De ſummâ nihil decedet: quod hinc acceſſerit, id de lucro putato eſſe. Adelph. 5.3.

Mihi nunc, relictis rebus, inveniendus eſt aliquis, labore inventa cui dem bona. Heaut. 4.6.

Mei patris benè parta indiligenter tutatur. Phorm. 5.3.

Sumtus veſtros otiumq; ut noſtra res poſſet pati. Hecyr. 2.1.

Tuarum miſeritum eſt, Menedeme fortunarum: **Es wirt dir alles drauff gehen** Heaut. 3.1.

Pecuniam conficere: **Gelt zuwegen bringen**. Phormion. 1.1. & 3.2.

Pecuniam in loco negligere, maximum interdum eſt lucrum. Adelph. 2.2.

Retraham herclè, opinor, ad me illud fugitiuum argentum tamen. Heaut. 4.1.

De argento ſomnium: **da iſt kein Gelt/du darffſt nicht dran dencken**. Adelph. 2.1.

Non ratio, verùm argentum deerat. Phorm. 1.5.

Sumeret alicunde argentum: alicunde? nihil eſt dictu facilius. poſtremò, ſi nullo alio pacto, vel fenore. Phorm. 1.5.

Vendidit ancillam ære emptam ſuo. Phorm. 3.2.

Dum id, quod eſt promiſſum, ab amicis argentum aufero. ibidem.

Meâ lege utar, ut potior ſit, qui prior ad dandum eſt. ibid.

Vnde

Vnde ego nunc tam ſubitò huic argentum inveniam miſer? Phor. 3.3.

Venio ut dicerem, argento opus eſſe, & id quo pacto fieret: wie man es ſolte zuwegen bringen. Phorm.4.2.

Emunxi argento ſenes. Phorm.4.4.

Hoc tempore nunquam ego amittam à me argentum, quin mihi teſtes adhibeam. Phorm.4 5.

Argentum alterius conficere: Eines andern Gelt verzehren. Phorm.5.5.

Tranſi ſodes ad forum, atq; illud mihi argentum iube rurſum reſcribi: id eſt, reddi factâ ſcripturâ apud argentarios, quæ teſtetur, illos mihi eam pecuniam tuo iuſſu renumeraſſe. Phorm.5.7.

Ne ego perſcripſi porrò illis, quibus debui: Ich habs denen ſchon zugewieſen/denen ich ſchuldig war. ibid.

Hiccine ut à nobis hoc tantum argenti auferat? ibid.

Quia paullulam vobis acceſſit pecunia, ſublati animi ſunt. Hecyr. 3.5.v.56.

Quaſi talenta ad quindecim coëgi. Heaut.1.1.

Age, age, inventas reddam minas. Phorm.3.3.

De fortunis alicuius dimicare. Oration. ante exil. pagina 365.

Conſulere alicuius fortunis. Ep.ad Fam.lib.1.p.389.

Periculum fortunarum mearum & capitis ſui pro meâ ſalute neglexit. Ep.ad Fam.l.10.p 448.

Fortunas morte remittere. Qu. Tuſc.l.1 p.299.

Pecunia cupiditas ſpectat ad opes. 1.Off.p.12.

Suis fructibus exercitum alere non poſſet. Ibid.

Effectum eſt, ut infinita pecuniæ cupiditas eſſet. 1.Off. p.11.

Rei familiaris amplificatio nemini nocens, non eſt vituperanda. ibid.

Romæ ſibi nummorum facultas eſt. pro Quint. p.5.

Penſio eſt ſolvenda. pro Quint.p.109.

Nihil eſt tam ſanctum, quod non violari, nihil tam munitum, quod non expugnari poſſit. in Verr.p.137.

Pecuniam cogere à civitatibus. in Verr. p.384.

A civitatibus pecuniam extorquere. in Verr.p.387.

Pecunias in provinciâ magnas collocatas habent. pro Leg. Man. p.634.

ret optare, quot & quantas Dij ad Cn. Pompeium detulerunt. pro Leg. Man. p. 647.

Inſula referta divitijs. pro leg. Man. p. 649.

Homo maioribus opibus præditus. pro A. Cl. p. 70.

Pecunia conſtructa & coacervata. cont. Rul. 63. a

Tanti acervi nummorum apud iſtum conſtruuntur, ut iam appendatur, non numerentur pecunia. in A. 178. b

Multa & magnifica res conſtructa & recondita. de Or. 98.

Copia ornamentorum uno in loco conſtructa. ibid.

Redigere pecuniam ex bonis venditis. in V. 82. b

Redigere pecuniam ex vectigalibus. con. Rul. 86. a

De pecuniâ ex bonis redigendâ. pro R. P. 128. b

Scripſi ad eum, me quicquid poſſem nummorum ad apparatum ſperati triumphi ad te redacturum. A. 99. b

Integrorum & fortunatorum promiſſis ſaucios, & miſeros credere non oportere. pro L. Mur. 136. a

Quos ego florentes atq; integros vici. pro Pl. 277. b

Cùm Gabinio integerrimas pacatiſſimasq; gentes ad diripiendum tradidiſſes. pro Dom. 225. a

Imminebat tuus furor omnium fortunis & bonis. pro Dom. 218. a

Nihil tibi deeſſe arbitror ad tuas fortunas obtinendas. Epiſt. 52. b

Bonos viros lugere malui meas fortunas, quàm ſuas (al. *ſuis*) *deſperare.* Poſtquam 211. b

Itaq; ſi quis mihi erit aditus de tuis fortunis, id eſt, *de tuâ incolumitate agendi, agam ipſe per me.* Ep. 87. b

Tamen impetum prædonum in tuas fortunas fieri nolo. ibid. 53.

Ego pro meâ omni famâ fortunisq; decerno. de Or. 127. a

Vir honoribus ampliſſimis, fortunisq; maximis ornatus. Brut. 289. a

Succurrere ſaluti fortunisq; communibus. de Invent. 15. b

Ad quæ recuperanda per fortunas incumbe. At. 49. a

Erogaſti pecunias ex ærario tuis legibus. in Vat. 35. a

Pecunia in claſſem erogata eſt. pro Flac. 152. a

Quanta tamen pecunia penderetur, ſi omnium nomine quicunq; Romæ ludos facerent, erogaretur. Q. Fr. 395 a

Quâ ex inſulâ nullus nummus me obtinente erogabitur. At. 82. a

Pecunia publica ex ærario in vectigalibus populi, ad emendum frumentum attributa. in Ver. 185. a

Oſtendam

Oſtendam multas pecunias iſti erogatas in operum locatione falſas atq; inanes eſſe perſcriptas. in Ver.245.b

Non inaurata Soli, ut ex omnibus, Delphis ſtatua, ſed aurea ſtatueretur. de Orat.154 b

Inauratam ſtatuam ponere in V.119.b.& 131.b

Pallâ inauratâ indutus. ad Her.58.b

Ait enim, dum Gabinio pecuniam poſthumus cogeret, ex decumis imperatorum pecuniam ſibi coëgiſſ. pro R.p.127.b

Cogere pecuniam à civitatibus. in V.286.b

Cogere ſtipem. de Leg. 74.a

Cùm frumentum imperarem, cùm ſtipendium cogerem. in Verr. 90.b

Iſte navem maximam Meſſanæ publicè coactis operis ædificavit. ibidem.111.a

Dubiúmne eſt, quin iſta omnis improbitas cogendæ pecuniæ cauſſa nata ſit, pòſt exegit tantum pecuniæ ab iis. in Verrem 187.a

Non intelligo hoc, quale ſit: utrum acceſſionem pecuniæ, ut noſtri coactores facere ſolent, centeſima, an deceſſionem de ſummâ fecerit. pro R.p.127.b

Erat nobis curata pecunia. Epiſtol.5.20.

Pecunias deponere. ibid.

Rationes referre ad ærarium. ibid.

Pecunia graviſſimis, certiſſimisq; monimentis teſtata, impreſſa tot veſtigiis, id eſt, *munita teſtimoniis, & teſtimoniorum ſignis.* verſiegelt. ibid.

Anguſtia pecuniæ publicæ. Ep.12.30.

Ajunt ſe depoſitam pecuniam habuiſſe, id eſt, *ex quâ nullas debuerint uſuras. Rutil.* Qui uſuras pendere amplius nollet. *interpoſito præſidis decreto, cùm cui ſolveretur non eſſet ad manum creditam pecuniam deponebant.* Ep.13.37.

Græci omnes vias pecuniæ norunt, & omnia pecuniæ causâ faciunt. ad Qu Fr.l.1.Ep.1.

Extrema illa perſona eſt, ut is, qui mortuus ſit, pecuniam debuerit, neminiq; eam ſolverit, perinde habeatur, quaſi eam pecuniam ceperit. de leg.l.2.p.340.

Si maiorem partem pecuniæ capiat, aut ſi maior pars pecuniæ legata eſt aut ſi inde quidpiam ceperit. de leg. l.2.p.341.

Ea pecunia non minor eſſet facta, cum ſuperiore exactione, quàm hæredibus eſſet relicta, qui eam pecuniam exegiſſet. ibid.

Pecuniæ cupiditate qui feruntur. Qu. Tuſc.l.3.p.377.
Quæ res pecuniæ cupiditatem afferunt. Qu. Tuſ.l.5.p.485.
Pecuniam magnoperè deſiderare. ibid.
Pro nihilo pecuniam ducere. ibid.
Pecuniâ non egere. ibid.
Non credere depoſitum. 1. Off.p.14.
Pecuniæ fugienda cupiditas. 1. Off.p.78.
Tot dotes magnam quærunt pecuniam. Parad. 6 p.137.
Maximis opibus præditum eſſe. cont. Rull.p.20.
Cum verbis ſe locupletem facere. pro L.Flac.p.282.
Magnæ in te ſunt opes: latè pãtet gratia, multi amici, multi cupidi tui: multi fautores laudis tuæ. pro Cn.Plan.p.517.
Bona diripiebantur. Sect.28.
Ratio auferendæ, & conflandæ pecuniæ non reperiebatur. Sect 24.
Haurit quotidie ex pacatiſſimis atq; opulentiſſimis Syriæ gazis innumerabile pondus auri. Sect. 47.
Divitijs nos iam tuis terres. Vat.83.
Pecunias aliorum deſpicis, de tuis divitijs intolerãtiſſimè gloriaris. Vat.85.
Oppugnari opibus meretricijs. Cœl.92.
Opulentiam iſtam ex ſanguine & miſeriis civium paraueris. Sall. in Cic p.584.
Viri fruantur opibus ſuis. Corn.p.148.
Ea vis huic urbi innumerabiles felicitates & opes attulit. Mil. 256.
Poteſt aliquando ad fortunas ſuas pervenire. pro Rab.274.
Rem bonis & honeſtis rationibus auxit. pro Rab. 278.
Tanti acervi numorum apud iſtum conſtruuntur. Phil.2.375.
Eius opibus, quas intelligas eſſe maximas, ſic fruor ut meis. Ep. ad Fam.lib.1.p.32.
Supero Craſſum divitijs. Ep.Fam.l.1.p.9.
Si qui ſatis opibus hominum ſibi contra conſcientiam ſepti eſſe, & muniti videntur. de Fin.l.1 p.117.
Si aliud nacti ſimus quippiam fortuiti boni. de Nat. Deor. l.1. p.16.
Bonis aliquem affici quàm maximis, etiam ſi apud ſe ex ijs nihil redeat. de Fin l.2.p.164.
Perpetuitati bonorum ſuorum diffidere. de Fin.l.3.p.191.
Summum bonum in animo ponerent. de Fin.l.3.p.220.

Amplitudines quadam bonorum excitabantur. de Fin. l. 4. p. 220.
Marcones Craſſo utile fuiſſe tuum, cùm maximis opibus fortuniſq́ florebat de Divin. l. 2. p. 220.
Doceat, paratiorem me ad contemnendam pecuniam fore, ſi illam in rebus prapoſitis, quàm ſi in bonis duxero. de Fin. l. 4 p. 224.
Crœſus Halym penetrans magnam pervertet opum vim. de Divinat. l. 2. p. 258.
Magnis quibuſdam bonis ſpoliari. Tuſc. 1. p. 335.
Abundare bonis. de Divinat. l. 1. p. 46.
Cùm conſtituiſſet Deus omnibus bonis explere mundum, mali nihil admiſcere. de Vnivetſ. p. 37.
Continuò frui ſummo bono Qu. Tuſc. 1. p. 393.
Bonis perceptis contentum eſſe. Tuſc. Q. 1. p. 393.
Bona natura appetere. Tuſc. Qu. l. 4. p. 419.
Iſto bono iam expoliari potes. Tuſc. Qu. l. 5. p. 461.
Opes contemnere, & pro nihilo ducere. Q. Tuſc. l. 5. p 462.
Sed ſi multo maiore ex graviore ex parte bona perpenderit. Tuſc. Qu. l. 5. p. 484.
At mulctantur bonis exules. Tuſc. l. 1. p. 490.
Augere opes, utilitateſq́. 1. Off. p. 9.
Arbitrantur ſe beneficos in ſuos amicos viſum iri, ſi locupletent eos quacunq; ratione. 1. Off. p. 19.
Quas copias his & ſuppeditari aquius eſt, & relinqui, eas transferunt ad alienos 1. Off. p. 20.
Vt ad iargiendum ſuppetant copia ibid.
Expetuntur divitia ad uſus vita neceſſarios. 1. Off. p. 12.
Opes quàm maximas conſequi 1. Off. p. 27.
Lacedamoniorum opes corruerunt. 1. Off. p. 34.
Qui maiores opes habebant Off. lib. 2. p. 8.
Neq; enim ſolùm nobis divites eſſe volumus. 1. Off. p. 124.

Divortij. Repudij. Repudiandi. *Vide etiam* Nuptiarum. Coniugij.

Scheiden/Verſtoſſen/Verwerffen.

N*Vm quid cauſam dicis, quin te hoc multem matrimonio?* Amphitr. 2. 2. v. 222.

Repudium

Repudium renunciant. Aul.ſc. Quid ſic.v.16.
Renunciare repudium alicui. Aul.4.10.v.48.
Remittere repudium alicui. Aul.4.10.v.69.
Divortium & diſcordiam inter nos parem. Trucul. 2. 4. verſ. 61.
Ego illi remittam nuncium affini meo. Truc.4.3.v.74.
Repudiare conditionem. Trin.2.4.v.64.
Repudioſæ nuptiæ. Perſ.3.1.v.56.
Repudiare ab aliquo aliquid. Trin.3. 2.v.11. Sic enim legendum, quicquid Taubmanus ſentiat contra.
Repudiatus repetor. Andr 1.5.
Si eveniat, quod Dij prohibeant, diſceſſio: **daß ſie ſich von einander ſcheiden.** Andr.3.3.
Illis repudium renunciet: **Er ſoll jhnen/den freunden/anzeigen/ daß er die Tochter nicht haben will.** Phorm.4.3.
Cùm ego veſtri honoris causâ repudium alterâ remiſerim. Phorm. 5.7.
Obteſtor, ne abs te hanc ſegreges, néve deſeras. Andr. 1. 5. verſ. 5.6.
Repudium remittere. Phorm.5.8.v.35.
Sæpè fieri divortia, atq; affinitatum diſſidia vidimus. pro A. Cl. p. 86.
Nil eſt honeſtiùs, quàm quod cum mimâ fecit divortium. Phil. 2. v.365.
Paula Valeria ſoror Triarij divortium ſine causâ, quo die vir à provincia venturus erat, fecit. Epiſtol. Fam. libr. 8. pag. 221.
Audio illum feciſſe divortium. Ep.Att.l.1.p.398.
Maximo clamore & concurſu totam legem ad quæſtionem repudiare. pro A.Cl.p.62.
Conſulatiùs repulſam ægrè ferre. Quæſt. Tuſcul. libr. 4. pag. 429.
A vano populo repulſam ferre. Quæſt. Tuſculan. libr. 5. pag. 471.
Qui mons mihi cum Bibulo communis eſt, diviſus aquarum divortijs. Ep.2.9.
Vxor à Dolabellâ diſceſſit. Ep.8.6.

Divulgandi. *Vide* Rumoris.

Docendi. Inſtituendi. Inſtruendi. Informandi. Diſcendi. Diſciplinæ. Erudiendi.

Unterweiſen / Lehren / Unterrichten / Lehrnen / Begreiffen.

A*Beamus intrò, ut Colabiſcum villicum hanc perdoceamus, ut ferat fallaciam.* Pœn.1.1.v.66.67.

Benè & pudicè eius doctum, atq; eductum, ſinam, coactum egeſtate ingenium immutarier? Andr.1.5.

Verùm illa ne quid titubet: perdocta eſt probè. Heaut.2.2.

Tuum ille quoque Syrus idem mirè finxit filium. Heaut.5 1.

Pudore, & liberalitate liberos retinere ſatius eſſe credo, quàm metu. Adelph.1.1.

Hoc patrium eſt, potiùs conſuefacere filium ſuâ ſponte rectè facere, quam alieno metu id eſt, *metu alterius.* ibid.

Fit ſedulò: nil prætermitto: conſuefacio: deniq; inſpicere tanquam in ſpeculum in vitas omnium iubeo, atq; ex aliis ſumere exemplum ſibi: hoc facito: hoc fugito: hoc laudi eſt: hoc vitio datur. Adelph 3.4.

Domi habuit, unde diſceret. ibid.

Nunquam accedo, quin abs te abeam doctior. Eunuch.4.7.

Nunquam ita quiſquam benè ſubducta ratione ad vitam fuit: quin res, ætas, uſus ſemper aliquid apportet novi, aliquid moneat, &c. Adelph.5.4.

Invenias argentum, cupio, ſed id unde, edoce. Phorm.3.3.

Atq; ego in ſummo oratore fingendo talem informabo, qualis fortaſſe nemo fuit. Or.197.b

Referamus nos igitur ad eum, quem volumus incoandum, & eâdem eloquentiâ informandum, quam in nullo cognovit Antonium. Or.199.b

Non arbitrabar à me informari oportere, qualis eſſet orator. de Or.108.a

Is ora-

Is orator quem informare volumus. de Orat.200.a
Petitorum hæc eſt informata adhuc cogitatio. At.1.a
Ab illo qui antea dixit, informata iam cauſſa eſt pro Qu 6.a
Non nominatim, ſed generatim proſcriptio eſt informata. Att. 173.a
Cornelius etiam nunc de iudicando dubitat, informat adhuc adumbratum iudicium filij. pro Syll.177.a
Informari virtus non poteſt, ſi quicquam relinquatur. de Finib. 116.a
Quibus quaſi informatum eſt, quod hominis natura poſtulet. ibi. 133.a
Ita eſt informatum anticipatumq; mentibus noſtris. de Natur. 16.a
In animis noſtris informatas deorum eſſe notiones. de N.28 b
Deos nec coniecturâ quidem informare poſſumus. de N.9.b
Sive illa inania viſa cogitatione informantur, ſive in quiete, ſive per vinum, ſive per inſaniam. Ac.13.b
Artes quibus ætas puerilis ad humanitatem informari ſolet. pro Arch.186.a
Qui ſe inculcant auribus noſtris: die vns ſtetts in den ohren liegen. de Orat.l.2.p.365.
Omnia minima manſa pueris in os inſerere. de Orat. lib. 2. p. 3'1.
Alijs captivis documentum dabo Capt.3.5.v 94.
Optimi quiq; expetebant à me doctrinam ſibi. Moſtell. 1. 2. verſ. 75.
Lucium Craſſum non plus attigiſſe doctrina, quàm quantum primâ illâ puerili inſtitutione potuiſſet, &c. de Orat. libr. 3. pag. 344.
Ita eloquentia floruit, ut literis doctrinaq; præſtaret. de Orat. l. 3. p.492.
Quò quiſq; eſt ingenioſior, & ſolertior, hoc docet iracundiùs, & laborioſiùs. quod enim ipſe celeriter arripuit, id cum tardè percipi videt, diſcruciatur. pro Qu Roſc.p.103.
A Cneio Pompeio omnium rerum egregiarum exempla ſumantur, pro leg. Man. p 645.
Animos noſtros doctrinâ excolamus. pro Arch. Poet. p.349.
Homo tùm ingenio, tùm doctrinâ excellens. pro Ligar.296.
Nos à maioribus noſtris ſumus inſtituti, atq; imbuti. Phil. 10. p.474.

Interea, Vellei, noli quæſo præ te ferre vos planè expertes eſſe doctrinæ. de Nat. Deor. l. 2. p. 68.

Sed ſi hæc non videtis, quia nunquam eruditionem illum pulverem attigiſtis. de Nat. Deor. l. 2. p. 68.

Vellem ut ipſe doctrinis fuiſſet inſtructior. de Finib. libr. 1. pag. 106.

Non ſatis politus iis artibus. ibid.

Aut ne deterruiſſet alios à ſtudiis. ibid.

Omni doctrinâ eruditum eſſe de Nat. Deor. l. 3. p. 25.

Totum ſe ad doctrinæ ſtudium conferre. de Finib. libr. 5. pag. 270.

Excultum eſſe doctrinâ. Qu. Tuſc. l. 1. p. 196.

Poſt à Theophraſto Phalereus ille Demetrius, de quo ſupra feci mentionem, mirabiliter doctrinam ex umbraculis eruditorum, ocioq́; non modò in Solem, & pulverem, ſed in ipſum diſcrimen, aciemq́; perduxit. de leg. l. 3. p. 354.

Lentulum noſtrum, cùm ceteris artibus, tum imprimis imitatione tui fac erudias. Ep 1 7.

Omnia quæ à ſapientiſſimis tradita, ſummo ſtudio curaq́; didiciſſe. Ep. 4. 3.

In omnibus ingeniis, artibus, ita verſatur, ut excellat. ibid.

Quæ didiciſti, quæq́; ab adoleſcentiâ pulcerrimè à ſapientiſſimis viris tradita, memoriâ & ſcientiâ comprehendiſti. Epiſtol. 6. 12.

O me docilem ad hanc diſciplinam! Ep. 7. 21.

Caſſius & Dolabella, ſtudiis iiſdem tenentur, & meis æquiſſimis utuntur auribus, id eſt, *me præceptorem habent, me auſcultante declamant*. Ep 7. 34

Διδασκαλίαν *quandam habeat*: Ep. 8. 3.

Adventat Dolobella, eum puto magiſtrum fore: Πολλοὶ μαθηταὶ κρείττονες διδασκάλων. Ep. 9. 7. id eſt, *Multi diſcipuli præſtantiores magiſtris*.

Vtinam aliquo ſi non bono, at ſaltem certo ſtatu civitatis, hæc inter nos ſtudia exercere poſſemus. Ep. 9. 8.

Ne habeat Plancus Burſa, apud quem literas diſcat. Epiſtol. 9. 10.

Alumnus diſciplinæ. Ep. 9. 14.

Dionyſius tyrannus, cùm Syracuſis expulſus eſſet, Corinthi dicitur ludum aperuiſſe. Ep. 9. 18.

Sella tibi erit in ludo, quaſi Hypodidaſcalo proxima. ibid.

Ὀψιμαθὴς

Ὀψιμαθεῖς homines ſcis, quàm inſolentes ſint, id eſt, *qui ſeriùs diſcunt*. Gel. *li. 15 c. ult. Qui ab alio vitæ genere detriti iam & retriti iam & retorridi, ad literarum diſciplinas, ſeriùs adenit.* Ep. 9. 20.

Dediſcendæ tibi ſunt ſportellæ. ibid.

Magnam ſpeciem doctrinæ ſapientiæq́ præ ſe ferre. Tuſc. Qu. l. 3 p. 376.

Vt illi non infundere in aures tuas orationem, ſed in animo videantur inſcribere. de Orat. l. 2. p. 447.

Dies lege præfinire. pro S. R. p. 82.

Res ſuas ita conſtituunt. in Verr. p. 489.

Confeſſus eſt à te accuſatores eſſe inſtructos, & ſubordinatos. Vat. 74.

Inſtruar conſilijs idoneis ad hoc noſtrum negotium. Ep. Att. lib. 5. p. 142.

Abundare præceptis inſtitutiſq́ philoſophiæ. 1. Off. 3 p. 3.

Altera te ſcientiâ augere poteſt, altera exemplis. ibid.

Doli, Fallendi Fraudis. Verſutiæ. Aſtutiæ. Calliditatis. Fallaciarum. Fruſtrandi. Decipiendi. Imponendi. Technæ. Impoſturæ.

Betriegen / Hintergehen / Finantzen / Ränck ſuchen / Affen / Narren.

Ludi dolis. Amph. Arg. 1. v. 7.

Fruſtra habere. Amph. Arg. 2. v. 5.

Tu compoſitis mendacijs adveniſti audacia columẽ conſultis dolis. Amph. 1. 1 v. 211. Conſuere dolos: *Egregia formula* Vide *Tutelæ*, pro fraudibus, *& conſuti doli*. Pſeud. 1. 5. v. 126 & Caſ. 1. 1. v. 7. Sic Terent. *Ne quis ſuo ſuat capiti*. Græci ῥάπτειν dicunt, h e. ſtruere aliquid quod alteri damnoſum ſit: quod in ſutoris perniciem verti cùm optarunt, dixerunt: *Suo capiti* Euripid. Andromachâ *vocat* μηχανοῤῥάφος κακῶν ſutores malorum.

Neſcio quis præſtigiator hanc fruſtratur mulierem. Amph. 2. 2. v. 60.

Sed utrum ſtrictim me attonſurum dicam eſſe an per pectinem. Capt.2. 2.v. 18.

Ego inveni lepidam ſycophantiam qui admutiletur uſq; miles caſariatus. Mil.3.1.v.172.

Tibi dixi, miles quemadmodum potis eſſet aſſecari, vel ut alii legunt *deaſciari.* Wie man ihn könd hobeln. Mil. 3. 3. verſ. 11.

Perpurgatis ambo damus tibi operam auribus. Mil.3.1.v.178.

Vt lepidè detruncinavit militem! Mil.4.4.v.6.

Quid agimus? manifeſtò hunc hominem teneo. Pſeud. 4. 7. verſ. 67.

Niſi atrocem mihi reperio aſtutiam. Capt.3.4.v.7.

Iam aliquid pugnæ edidit. Capt.3. 4.v. 53.

Ad illum modum ſublitum eſſe os mihi. Capt.4.2.v.7.

Hic eſt ſenex ductus, cui verba data ſunt. Capt.4. 2.v. 7.

Mihi ſtolido ſurſum vorſum os ſublevere offuciis. Aul. 4. 6. verſ. 2. & Capt.3.4.v.123. Os ſublinere alicui eſt *arte quâdam illudere, & decipere*, phraſi uſitatâ apud principem Comicorum Plautum noſtrum. Græci dicunt ὑπαλείφειν στόμα. Germani: Einem das Maul ſchmieren. Originem huius φράσεως viri docti ſic explicant. Nonius à ridiculo quodam luſûs genere, quo dormientibus aut alioquin imprudentib. ora pingebantur, derivatum putat. Hinc Virgil. Eclog. 6. *Sanguineis frontem moris, & tempora pingit.* Græci ἀπομύξασθαι vel ἀπομύξαι τινὰ τὸ ἐξαπατῆσαι ὡς σύνηθη, ὅς ἐκ τοῦ μύξῃ καταῤῥεῖσθαι χαρακτηρίζεται, τὴν μύξαν ἐκμάσσειν. Lambinus tractum cenſet à mulieribus, quæ fucum faciunt, hoc eſt, quæ ſe ipſæ fuco linunt, ut rugas tegant, & amatores capiant: ut ita *fucum facere*, & *os ſublinere* idem valeant. Iſaacus Caſaubonus. *Veteres*, inquit, *ideò etiam faciem linebant, ut nævos occultarent. Atq; hinc ortum Proverbium. Os ſublinere: quod de eo propriè dicebant, qui ſimulans ſe os alicui linere ad decorem, uti mos fuit; contra & ſecus, quàm erat conſuetudo, os illi ridiculis picturis deturpabat: ut qui olim gryllum pingebant. Nam ſublinere in hac parœmiâ eſt παραχρίειν potiùs, quàm ὑποχρίειν. Plautus os oblinere dixit, quod iis κυρίως convenit, qui non faciei partem de more linebant, ſed os tantum. Oblinere eſt ad plenum linere, καταχρίειν.* Vide etiam Iani Douſæ Patris Præcidanea ad Petronium. lib.1.c.10.

Curculio eludit annulo rivalem. Curc.Arg. v.3.
Vide ne me lędas. Curc.2.3. v. 47.
Sutelis ſuis clam aliquid pręripere. Caſ.1.1.v.7.
Vt eum ludificem viciſſim, poſtquam hunc deluſi alterum. Caſ.5.2. verſ. 30.
Me atq; uxorem larva ludificatus eſt. Caſ.3.4. v. 2.
Protrudere dolum. Caſ.3.5.v.47.
Clam ſi occaſio uſquam eſt, frigidam ſubdolè ſuffundunt. Ciſt.1.1. verſ. 37.
Cognoſcit operam ſibi ſenex os ſublitum. Epid. Arg. v.6.
Ego miſer perpuli mèis dolis ſenem. Epid.1.1.v.80.
Atq; eorum exugebo ſanguinem. Epid. 2 2.v.5.
Nihil in eâ re captio eſt. Epid.2.2.v.113.
Quo pacto fiat ſubdola adverſus ſenem. Epid.2.3.v.13.
Manifeſtò aliquem opprimere. Aſin.5.2.v.27.
Peratim ductitare. Epid.3.2.v.15.
Quas tu mihi tenebras cudis? Epid.3.4.v.44.
Non mihi negari potes. Epid 3.4. v.46.
Alterâ manu fert lapidem, panem oſtentat alterâ. Aul.2.2.v.19.
Articulatim te concidit ſenex tuus ſervus. Epid.3.4.v.56.
Ludificas herum dictis delirantibus. Amph.2.1. v.31.
Te deludam contra luſorem meum. Amph.2.2. v. 62.
Hac quidem nos delirantes facere dictis poſtulat. Amph. 2. 2. verſ.157.
Seſe à me derideri rebitur. Aul.2.2. v.28.
Neque pol ego te deriſum venio, neque derideo. Aul. 2. 2. verſ. 46.
Et meus me ordo irrideat. Aul.2.2.v. 55.
Video te me arbitrari hominem idoneum, quem penè ſenectâ ętate ludos faciat. Aul 2.2.v.75.
Me albis dentibus meus derideret filius meritiſſimè. Epid. 3. 3. verſ. 47.
Multos me hoc pacto iam dies fruſtramini. Moſt.3.1. v. 56.
Ludificatus eſt & me hodie indignis modis. Moſt.4. 3. v.39.
Ludificatus eſt me hodie in perpetuum modum, queis me exemplis hodie ludificatus eſt. ibid.
Poſtquam quibus modis me ludificatus eſt. Moſt.5.2.v.126.
Scis ſolere illam ętatem illo ludo ludere. Moſt.5.2. v. 36.
Eia delicias facis! Men.2.3.v.30.

Cui lubet ludibrio habere me. Men.2.3.v.45.

Labijs ductare aliquem, ut maiorem partem videas valgis ſuaviſſ. Mil.2.1.v.15.& 16.

Ludificare aliquem. Mil.2.6.v.15.

Nunquam edepol hominem quenquam ludificarier magis facetè vidi & magis miris modis. Mil.4.2.v.1.

Verſutior es, quàm rota figularis. Epid.3.2.35.

Eam permeditatam meis dolis, aſtutiiſq; onuſtam mittam. Epid. 5.2.39.

Vt colubrino ingenio ambæ eſtis! Truc.4.3.6.11.

Feciſti furtum huic ætati malum. Bacch.1.2.v.9.

Qui me ei emunxiſti mucidum minimi pretii. Epid.3.4.v.61.

Senex, tibi os eſt ſublitum planè & probè. Epid.3.4.v.59.

Meum exenteravit Epidicus marſupium. Epid.3.4.v.78.

Tragulam in te iniicere adornat. Epid.5.2.v.24.

Etiam me animadverſus exordire argutias. Bacch. 1. 2. verſ. 19.

Non metuo, dum quidem hoc valebit pectus perfidiâ meum. Bacch. 2.2. verſ. 40.

Ego hodie aliquam machinabor machinam. Bacch. 2. 2. verſ. 54.

Si me illo auro tanto circumduxerit. Bacch.2.7.v.77.

Nunc ibo, herili filio hanc fabricam dabo. Bacch.2.3.v.132.

Condignê is quàm technam de auro adverſum meum fecit patrem? Bacch.3.2.v.8.

Nequius nihil eſt, quàm egens conſilii ſervus, niſi habeat omnipotens pectus. Bacch.4 4.v.9.

Callidum ſenem callidis dolis compuli, & perpuli, mihi omnia ut crederet. Bacch.4.4.v.4.

Senem hodie doctum doctè fallas. Bacch.4.4.v.45.

De ducentis nummis primùm intendam baliſtam in ſenem. Bacch. 4.4.v.58.

Pater mi, ne tibi hodie verba det cave quæſo. Bacch.4. 4. v.92.

Ludus rurſum fit ſenex. Moſt.Arg.verſ.7.Bacch.5.1.v.4.

Nequid captioni mihi ſit, ſi dederim tibi. Ego ne te ioculo modo auſim dicto, aut facto favere? Nunquam quicquam tibi verborum dedi. Moſt 3.3. v.19. 20.

Paret artem, & diſciplinam, obtineat colorem. Mil. 2. 2. verſ. 30.

Verba

Verba dare illis non magis hodie quiſquam quàm lapidi poteſt. Moſt.5.1.v.25.

Verba dediſti mihi. Moſt.5.1.v.59.

Senem ludificatur Tranio. Deponentaliter. Moſt.Arg.v.1.ut etiam 3.2.v.150.& 4.3.v.39.41 46. & 5. 2. v. 3. 26. & *Ludificare* activè Moſt.5.2.v.19. *Vide Lexicon Plaut.*

Sic decet dari verba cuſtodi Men.5.2.v.7.

Parare machinas. Mil.2.1.v.60.

Sublinere alicui os. Mil.2.1.v.32 & 73.

Domi habet dolos, domo delenefica facta, domi fallacias. Mil. 2.2. verſ. 37.

Quid agam? quem dolum doloſè conſervo parem? Mil. 2. 2. verſ. 43.

Nunc ſic rationem incipiſſam, ita hanc inſtituam aſtutiam. Mil.2. 2. verſ. 82.

Dum in regionem aſtutiarum mearum te induco. Mil. 2. 2. verſ. 18.

Nimis doctum dolum. Mil.2.2.v.93.

Tuis cruribus capitiq; fraudem capitalem creas. Mil. 2. 3. verſ. 23.

Age iam nunc inſiſte in dolos Mil.2.4.v.4.

Ego inveni lepidam ſycophantiam. Mil 3.1.v.17.

Dabo rationem mearum fabricarum. Mil.3.1.

Accipe à me rurſum rationem doli, quem inſtitui. Mil. 2. 1. verſ. 172.

Movere machinas. Mil.3.2.v.1.

Nunc cum maximè opus eſt dolis. Mil.4.4.v.10.

Detruncinare aliquem. Mil.4 4.6. Vide ſupra.

Quod apud nos fallaciarum eſt exciſum. Mil.4.4. v. 20.

Oppidum quodvis videtur poſſe expugnari dolis. Mil. 4. 4. verſ. 21.

Is me in hanc illexit fallaciam & fraudem. Mil.4.8.v.42.

Vin' patri ſublinere os pulcherrimè tuo? Merc.2.4.v.17.

Pulchrè os ſublevit patri. Merc.3. 4.v.19.

Ad faciem cùm adſpicis eorum, haud mali videntur, operâ fallunt. Pſeud.1. 2. v. 9.

At volui inijcere tragulam in noſtrum ſenem. Pſeud.1.4.v.14.

Te velle amentem argento circumducere. Pſeud.1.9. v.16.

Procudam ego hodie hinc multos dolos. Pſeud.2.2.v.20.

Quaſi

Quaſi dicas tu, me te velle argento circumducere. Pſeud. 2. 2. v. 39.

Ei os ſublevi modò. Pſeud. 2. 4. v. 29.

Doctè hanc fert fallaciam. Pſeud. 2. 4. v. 75. Vbi tamen quidam *ſerere fallaciam* malunt. Sic Pœn. 1. 1. v. 67. *Vt ferat fallaciam.* Pſeud. 2. 2. v. 20. *Procudere fallaciam* dixit. Et Caſ. 3. 5. verſ. 47. *Dolum ex proximo hac protulerunt.* Ibidem nonnulli *procuderunt:* quemadmodum nos in noſtrâ edit. Plaut. expreſſimus.

Dedit verba mihi hercule. Pſeud. 4 1. 5.

Meditati ſunt doli doctè. Pſeud 4. 1. 3.

Et abducere à me mulierem fallacijs. Pſeud. 4. 5. v. 4.

Benè illum tetigi. Pſeud. 4. 8. v. 1.

Ita decipiemus foveâ Leonem Pœn 1. 1. v. 59.

Vt ingrediuntur docti in ſycophantiam! Pœn. 3. 3. v. 46.

Malus es, captatum ad me advenis. Pœn. 3. 5. v. 20.

Omnes ſycophantias inſtruxi, & comparavi. Perſ. 5. 2. 5. verſ. 24.

Hunc ego hominem in tranſennam doctis ducam dolis, itaq; huic inſidiæ paratæ ſunt probè. Perſ. 4. 3. v. 11. 12.

Ego ille doctus leno panè in foveam decidi. Perſ. 4. 4. v. 45.

Data verba hero ſunt. Rud. 2. 2. v. 19.

Deos & homines decepit. Rud. 2. 3. v. 16.

Decipitur in tranſennam avaritiâ ſuâ. Rud. 4. 7. v. 13.

Nunquam hercle iterum defraudabis me quidem poſt hunc diem. Rud. 5. 3 v. 61.

Faxo tantillum haud dederis verborum mihi. Trin. 1. 2. v. 22.

Circumducere aliquem. Trin. 4. 2. v. 117.

Dolare dolum. Mil. 3. 3. v. 64.

Iſtum hodie aſtutis confexim fallacijs. Truc. 4. 4. v. 39.

Hanc fabricam, fallaciasque minus ſi tenetis, denuò volo percipiatis planè. Mil. 3. 3. v. 2.

Ludificas nunc me, ut opinor, Demipho. Merc. 2. 2. 36.

Me habent venalem. Mil. 2. 6. v. 97.

Iam eſt ante ædes cereus, ubi ſunt ludi faciundi mihi. Mil. 4. 2. verſ. 1.

Atq; in hanc intende digitum. Pſeud. 4. 7. v. 45.

Neq; ab iuventute ambæ irridiculo habitæ. Pœn. 5. 4. v. 10.

Tum profectò me habento ſcurræ ludificis caveis. Pœn. 5. 5. v. 2.

Tactus eſt leno. Perſ 4. 4. v. 83.

Miris modis Dij ludos faciunt hominib. Rud. 3. 1. v. 1.

Scelera tua

Sceleratus Davus, ſi quid concilij habet, conſumat nunc, cùm nihil abſint doli. 1.1.v. 139.

Obſerva filium, quid agat, quid ille conſilii captet. Andr.1. 1. verſ. 139.

Fallacia aliquid conari. And.1.2.v.26.

Vbi vis faciliùs paſſus ſim, quàm in hac re me deludier. And. 1.2. verſ. 32.

Irrides, nihil me fallis. And.1.2.v.23.

Seni verba dare difficile eſt. And.1.3. v.6.

Me infenſus ſervat nequam, faciam nuptiis fallaciam. And. 1.3. verſ. 7.

Fingunt quandam inter ſe nunc fallaciam, aliquid monſtri alunt. And.1.5.v.15.

Hic nunc me credit aliquam ſibi fallaciam portare. And. 2.6. verſ. 1.

Hæc primùm mihi adfertur iam mihi ab hoc fallacia. Andr.3.1. verſ. 13.

Etiam me nunc ſubducere iſtis dolis poſtulas? And.4.1.v.20.

Solidum eſſet gaudium, niſi me lactaſſes amantem, & falsâ ſpe produceres. And.4.1.v.24.

In aliquo illudere. And.4.4. v.19.

Homines adoleſcentulos in fraudem illicis: ſolicitando, & pollicitando eorum animos lactas. And.5.3.v.9.

Vt falſus animi eſt! Eun.2.2 v.43.

Eas itidem fallam, ut ab illis fallimur æquum eſt fieri, ut à me ludatur dolis. Eun.2.3.v.98 99.

Quo pacto tetigero Rhodium in convivio. Eun.3.1.v.30.

Me video ab illâ aſtutê labefactarier. Eun.3.3.v.3.

Parmenonis ſcio hanc eſſe technam. Eunuch.4.4. v. 5.

Væ miſero mihi, quantâ de ſpe decidi. Heaut.2.3.v. 9.

In eandem fraudem ex hac re, atq; ex illâ incides. Heaut.3.1.v.33.

Intendenda eſt in ſenem fallacia. Heaut. 3.2.v.2.

Verùm aliquo pacto verba me his daturum eſſe, & venturum. Heaut.4.4.v.13.

Ludis fortaſſe me, Horat.4. 6.v. 20.

Quantâ ſpe decidi? Heaut.4.8.v.11.

Si ſenſero hodie, quidquam in his te nuptiis fallaciæ conari, quó fiat minús. Andr.1.2.

Fallacia alia aliam trudit: i.e. *una ex alterâ naſcitur.* Andr. 4.5.

Fingeret fallacias, unde eſſet adoleſcenti amicæ quod daret. Heaut.3.2.

Vbi vis

Vbi vis faciliús paſſus ſim, quám in hac re, me deludier. And. 1. 2.
Nihil me fallis: ſed dico tibi, ne &c. ibid.
Ego propter me illam decipi miſeram ſinam? Andr. 1. 5.
O Dave, itan' contemnor abs te? aut itane tandem idoneus tibi videor eſſe, quem tam apertè fallere incipias dolis? Saltem accuratè ut metui videar, certè ſi reſciverim. Andr. 3. 2.
Certè herclè nunc hic ſeipſus fallit, haud ego. ibid.
Si quid narrare occépi, continuó dari tibi verba cenſes. Andr. 3. 2.
Ne faceres idem, quod vulgus ſervorum ſolet, dolis ut me deluderes. Andr 3. 4.
Etiam nunc me ſeducere iſtis dictis poſtulas? Andr. 4. 1.
Quidvis cupio, dum ne ab hoc me falli comperiar, Chreme. Andr. 5. 3.
Si ſenſero hodie, quidquam in his te nuptiis fallaciæ conari, quó fiant minùs; aut velle in eâ re oſtendere, quám ſis callidus. Andr. 1. 2.
Nunquam quivi ego iſtuc intelligere. vah, conſilium callidum. Andr. 3. 4.
Hem aſtutias. ibid.
Sperantes iam amoto metu, inter oſcitantes opprimi, &c. Aſtutè. And. 1. 2.
Quæ ſi non aſtu providentur, me aut herum peſſum dabũt. And. 1. 3.
Ne faceres idem, quod volgus ſervorum ſolet, dolis ut me deluderes. ibidem.
Ellum, confidens, catus: id eſt, *aſtutus*, Andr. 5. 2.
Aequum eſt fieri, ut à me ludatur dolis. Eunuch. 2. 3.
Aſturem tractavit. Eunuch. 5. 4.
An in aſtu venit? Kompt er daher mich zu betriegen? Eunuch. 5. 6.
At etiam primò callidum & diſertum credidi hominem te. Eunuch. 5. 7.
Hac arte tractabat virum. Heaut. 2. 2.
Falli te ſinas technis per ſervulum. Heaut. 3. 1.
Iam tum erat ſuſpicio, dolo malo hæc fieri omnia. Eunuch. 3. 3.
Me video ab eâ aſtuté labefactarier. ibid.
Servi venêre in mentem Syri calliditates. Heaut. 5. 1.
Hîc me magnificè effero, qui vim tantam in me & poteſtatem habeam tantæ aſtutiæ. Heaut. 4 2.
Si quid narrare occepi, continuò dari tibi verba cenſes. Andr. 3. 2. Eun. 4. 5.

Certè captus eſt: habet. Andr.1.1.
Quâ viâ captant te illi, eâdem ipſos capi non eſt iniurium. Hecyr.1.1.
Ne eum circumventum iniquè iniqui irrideant. Hecyr. Prolog.
Quidnam hic volt veterator ſibi? Andr. 2. 6.
Ne fruſtretur ipſe ſe, aut ſic cogitet: &c. Eunuch.Prol.
Vt falſus animi eſt! Eunuch.2 2.
Falli te ſinas technis per ſervulum. Heaut.3.1.
Na ego te, ſi uſus veniat, magnificè, Chreme, tractare poſſim. Heaut.3.2.
An quia, quos fallam, pro uno duo ſunt mihi dati. Phorm.4.2.
Num me fefellit, hoſce id ſtruere? ibid.
Nonne ad ſenem aliquam fabricam fingit? ibid.
Satis diu verba dediſti: ſatis ad hoc tua nos fruſtrata eſt fides. Andr.4.4.
Vbi quid lucri eſt te fallere? Phorm. 1. 2.
Immò enimverò hic me decipit: nam hic me huiuſmodi ſcibat eſſe: ego hunc eſſe aliter credidi: iſte me fefellit. Phorm.3. 2.
Facinus indignum, Chreme, ſic circumiri. Phorm. 4. 3.
Abi, neſcis homines ineſcare, Sannio. Adel. 7. 2. v. 12.
Ego me non tàm aſtutum, neque ita perſpicacem eſſe id ſcio. Heaut. 5.1.v. 1.
Poſtquam ludificatus eſt virginem. Eun.4. 7 3.
Vt ne impunè in nos illuſeris. Eun.5 4. v. 20.
Defeſſus iam ſum te ridendo. Eun. 5. 7. v. 7.
Non credis, indignis nos eſſe irriſas modis. Eunuch.4. 4 v. 41.
Cur non ludo hunc aliquantiſper. Adelphis 4.5.v.5.& 68.
Ludibrio haberi. Hecyr.1.2.v.74.
Nos fabula ſumus. Hecyr.4.3.v.14.
Vt ludos facit! Phorm 5.8 v.52.
Quo verba facilius dentur mihi. Heaut.5.1.v.41.
Non mihi per fallacias adducere ante oculos pudet dicere hac præſente verbum turpe. Heaut.5.4.v.18.
Nec nihil, nec omnia hæc ſunt, quæ dicit. Adelphis 1.2.v.61.
Phaleratis dictis ducas me. Phorm.3.2.v.15. Du führeſt mich bey der Naſen.
Occidiſti me tuis fallacijs. Phorm.4.3.v. 67.
Ego curabo, ne quid verborum duint. Phorm.4.5.v.1.

Summa

Summæ eludendi occaſio eſt mihi nunc ſenes. Phorm. 5. 7. verſ. 2.

Satiſne ſuperbè illuditis me? Phorm. 5. 8. v. 21.

Quæ conſultò facta non ſunt, ea fraudi non eſſe oportere. ad Her. l. 2. p 34.

Alios contemnere, & deridere videamur. ad Herenn. libro 4. pagina 76.

Per imprudentiam facilè deducuntur in fraudem. ad Herenn. libro 4. p. 85.

Quæ homines audaces in fraudem rapere ſolet. de Inven. l. 2. pag. 210.

Decepti ſumus expectatione. de Orat. lib. 2. p. 421.

Doleo illos viros in eam fraudem in Republicâ eſſe delapſos. de Orat. l. 3. p. 319.

Qui etiam citius in fraudes, quàm ratio utilitatis impellit. de part. p. 759.

Hæc te opinio falſa in iſtam fraudem impulit. pro S. Roſcio. pagina 56.

In his opera noſtra vicaria fides ſupponitur. pro S. Roſcio pagina 75.

Socios decepit, induxit, deſtituit, omni fraude & perfidiâ fefellit. pro S. Roſcio. p. 77.

Reſtitue nobis aliquando veterem tuam illam calliditatem, atque prudentiam. pro Sex. Roſc. p. 57.

E ſcenâ non modò ſibilis, ſed etiam convitio explodebatur. pro Qu. Roſc. p. 102.

Illic eiuſmodi eſt, ut eum pueri ſectentur, ut omnes, cùm loqui cœperit, rideant. in Verr. p. 484.

Ne ludibrio ſimus inimicis. Phil. 13. p. 527.

Togam ſum eius prætextam magno cum riſu hominum cavillatus. Ep. Qu. Frat. l. 2. 614.

Ne hunc errorem meum mortui Philoſophi irrideant. de Senect. pag. 182.

Fidem frangere nefarium eſt. pro Qu. Roſcio. p. 97.

Aliud fraudis & inſidiarum in eodem veſtigio diverticulum reperit. pro Qu. Roſcio p. 109.

Id erit ei maximè fraudi. pro S. Roſcio. p. 529.

Creditores fraudare. Phil. 6. p. 211.

Tuli magnitudine rei ſic occupare animos, qui audiunt, ut diffi-

cilis aditus veritati relinquatur. pro Font.p.573.

Nec minus niger, nec minus confidens, quàm ille Terentianus Phormio eſt. pro Cæcin p.556.

Aequitatem rei verbi laqueo capere. pro Cæcin. pagina 619.

Ad fraudem callidum eſſe. pro A Clu.p.85.

Fraudem capitalem admittere. pro C. Rabir. pag.273.

Deludere aliquem. Contra Rull p.134.

Neminem quidem adeò infatuare potuit. pro L. Flacco. pagina 283.

Ad fraudem deduci. Orat.ante exili. p.362.

Atq; eorum alter fefellit neminem. pro Seſt.11.

Alter multos planè in omnes partes fefellit. Seſt.11.

Boni nullo emolumento in fraudem depelluntur. Phil. 235.

Omnia falſa, & inſidioſè ficta comperta ſunt. Mil.284.

Tuis promiſſis in fraudem impulſum ſe eſſe confeſſus eſt. Deiotar. 318.

Spes rapiendi & prædandi cæcat animos hominum. Phil. 4. pagina 404.

Provideant, ne ijs ea res fraudi ſit. Phil.5.p.420.

Num fraude carere poterit. Phil.12.p.499.

Huis verba dedimus, & decepimus. Phil.13.p.524.

Hæc res nemini unquam fraudi fuit. pro D.238.a

Fit gratia Bruti SC. ut neve Salaminijs, neve qui eis dediſſet, fraudi eſſet. At.83.a

Cenſeoq; ut ijs qui in exercitu Antonij ſunt, ne ſit ea res fraudi &c. in Att.201.a

Filio pietas erga patrem fraudi eſſe non debet. in Anton. 22.

Eisque fraudi ne ſit, quòd cum M. Antonio fuerint. in Anton. 220. a

Quæ eſt iſta ars coniectoris eludentis ingenio? de Divinatione 138. a

Hic vultus eos, quibus erat ignotus, decepit, fefellit, induxit. in P.79.b

Dolabella tum eſt impulſus, eluſus, inductus. in A.175.b

Non fallam opinionem tuam. Ep .6.

In quo ego ſpem fefelli invidorum. Ep.1.9.

Video illum circumventum, me deſertum, à quibus minimè conveniebat. Ep.5.1.

Nullo

Nullo modo mihi quidem deceptus eſſe videatur. Epiſtol. 5. 15.

Is iurare cùm cœpiſſet, vox eum deficit in illo loco, ſi ſciens fallo. Carmen integrum per iovem lapidē iurantis erat. *Si ſciens fallo, qui me deſpicit, ſalvâ urbe arceq; bonis eiiciat ut hunc lapidem.* Ep. 7. 1.

Nihil omninò te fefellit. Dir hat nichts gefehlet. Ibidem.

Lex ſumtuaria mihi fraudi fuit. Ep. 7. 27.

Si quid ex iis rebus, quas tibi fortuna elargita eſt, nonnullorum hominum perfidia detraxerit, id maiori illis fraudi quàm tibi futurum. Ep. Fam. l. 1. p. 11.

Fruſtrari aliquem ſuâ ſpe. Ep. Fam. l. 12. p. 363.

A Publio Vario, cùm magnâ pecuniâ fraudaretur. Ep. Att. pagina 6.

Quas dolo malo mancupio accepiſſe de Vario diceret. Epiſt. Att. pagina 6.

Id mihi fraudem tulit. Ep. Att. l. 7. p. 231.

Cuius ego ſpe in hanc fraudem incidi. Ep. Att. l. 11. p. 352.

Fraudem facere. Ibid.

Verba mihi dari facilè patior in hoc. Ep. Att. l. 15. p. 480.

Ne ab his quaſi præſtigiis quibuſdam & captionibus depellamur. Acad. Qu. lib. 2. p. 26.

Fallacibus & captioſis interrogationibus circumſcripti, atq; decepti, eum diſſolvere non poſſunt. Acad. Qu. lib. 2. p. 26.

Fallere aliquem probabilitate magnâ. Academic. libro 2. pagina 39.

Qui te captare vult, utrum tacentem irretiat te, an loquentem. Acad. l. 2. p. 48.

Nec quem dolum ad eum, aut machinam commoliar. de Orat. l. 3. pag. 245.

Eſt enim periculum, ne aut neglectis iis, impiâ fraude, aut ſuſceptis anili ſuperſtitione obligemur. de divin. lib. 1. p. 158.

Qui in Rep. violandâ fraudes inexplicabiles concepiſſent. Quæſt. Tuſc. l. 1. p. 324.

Eum Promotheus doctus clepſiſſe dolo. Quæſt. Tuſc. libro 2. pagina 356.

Deceptus dolo promiſit. 1. Offic. p. 15.

Aut in eo poteſt ulla pars ineſſe fraudis. Officior. libro 3. pagina 123.

Perpauca res ſunt, in quibus iſte dolus non verſetur. Off.2.pagina 124.

Ab hoc nulla fraus aberit. Offic.3.p.128.

Per cruorem in maximam fraudem incurrere. Offic. 3. pagina 120.

Doloris. *Vide* Ægritudinis. Luctûs.

Schmertzen/ Trawren.

IN ſummo dolore, quem in tuis rebus capio. Ep.1.6.

Erat hoc mihi dolendum. Ep.1.9.

Rogari ſine magno dolore vix poſſim. Ep.10. 4.

Magno dolore me affeciſſent literæ tuæ. Ep.2.15.

Vt quam honeſtiſſimè lugeamus. Ep.4.1.

Vehementer eſſe ſolicitum, & in communibus miſeriis præcipuo quodam dolore angi. Ep.4 3.

Alienis malis laborare, id eſt, *torqueri, & dolere.* Ibid.

Vix conſolabilis dolor. ibidem.

Coràm tibi meum dolorem declaraſſem. Ep.4.5.

Dolore impeditus. Vbereilet. ibid.

Quid eſt, quod tantopere te commovet tuus dolor inteſtinus? ibidem.

Qui tuo dolore mærent. ibidem.

Reipub. tempora, & aliorum victoriam lugere. ibid.

Servi, vellem in meo graviſſimo caſu affuiſſes, id eſt, *luctu & dolore.* Ep.4.6.

In me conſolando non mediocriter ipſe animi dolorem adhibuiſti. ibidem.

Hoc tam gravi vulnere, &c. ibid.

Cùm me à Repub mæſtum domus excipiebat. ibid.

Cùm illud idem auribus percipias, quod etiam maius videri ſolet, minus laborare, id eſt, *minus angi periculis, etſi auditis tantum, nec conſpectis, tamen non minùs gravibus & moleſtis, quàm ea quibus intereſſe, & quæ ſpectare cogaris.* Ep.4.9.

In luctu & ſqualore ſum. Ep.5.1.

In mœrore verſari. Ep.5.2.

Tuis monitis præceptisq́; omnis eſt abijciendus dolor. Epiſtol. 5. 13.

Cùm longius à ſummi luctus acerbitate meus abeſſet dolor. Epiſtol. 5.16.

Sin illa te res cruciat. ibidem.

Quanto fuerim dolore meminiſti. Ep.6.4.

Conſilium tuum ſemper mihi magno dolori fuit. Mir iſt mit deinem rath allezeit ſehr wehe geſchehen. Ep.6.10.

Spondeo tibi iſtam acerbitatem non diuturnam fore. Ibidem.

Quod feciſſent nunquam, niſi ijs dolori meus fuiſſet dolor. Epiſtol.7.2.

Contriſtavit hæc ſententia Balbum Cornelium. Ep. 8.7.

Scio te ſemper mecum in luctu fuiſſe. Ep.9.6.

Ita eum affectum offendes, id eſt, *dolentem & perturbatum.* Epiſtol. 9. 11.

Patriam eluxi iam, & gravius, & diutius quàm ulla mater unicum filium. Ep.9, 10.

Dolenter facere. Ep.10. 24.

Illud initium civilis belli ſæpè deflevi. Ep. 10. 31.

Me miſerum, Tulliam noſtram, ex quo patre tantas voluptates capiebat, tantos percipere luctus? Ep. 14. 1.

Acerbiſſimos dolores, miſeriasq́; percepit. ibid.

Mihi ante oculos, dies noctesq́; verſatur ſqualor veſter, & mœror. Ep.14.3.

Verſor in gemitu Italiæ, & urbis miſerrimis querelis. Epiſtol. 15. 15.

Ἀπαληζία, id eſt, *animi ſtatus à dolore & perturbatione alienus.* Ep.15.19.

Audio te animo angi, & modicum dicere ex eo te laborare. Epiſt. 16. 14.

Mihi dolorem cruciatumque attulerunt errata ætatis meæ. Epiſt. 16. 21.

Donandi. Remunerandi. Largiendi. Donorum. Muneris. Liberalitatis. Beneficentiæ, Præmiorum.

Verehren/ Schencken/ Geſchenck/ Gaben.

CLeareta Lena dedit dono argenti viginti minas. Aſin. 4. 1. verſ. 7.

Tu Teſſala pateram intus proferto foras, quâ hodie meus vir donavit me. Amph. 2. 2. v. 139.

Infecta dona facio, periit id, quod iam promiſeram tibi, dona perdidiſti. Moſt. 1. 3. v. 27.

Mittere alicui munera. Mil. 3. 1. v. 115.

Ille miſerrimum ſe retur, minimum qui miſit mihi. Illi inter ſe certant donis, certatim nutricant & munerant. Mil. 3. 1. verſ. 120.

Tute ultro ad me detuliſti, dediſti eam dono mihi. Men. 4. 3. verſ. 15.

Donare dono aliquem. Stich. 5. 2. v. 8.

Atque etiam habeto mulierem dono tibi. Pſeud. 4. 6. v. 13.

Atq; hoc ſceleſti illi in animum inducunt, ſuum Iovem ſe placare poſſe donis, hoſtiis Rud. Prol. 23.

Egone mea bona ut dem Bacchidi dono? Heaut. 5. 5. v. 6.

Sex amico ſuo Romam muneri miſit. in Verr. p. 514.

Civitate, cæteriſq; præmiis aliquem donare. pro Arch. Poëta pagina 346.

Par munus in ſuâ petitione reſpectare. pro Cn. Planc. pagina 512.

Qui largitione cæcarunt mentes imperatorum. Seſt. 69.

Promulgaraſne iudici Vectio præmia ampliſſima. Vat. 84.

Cui ſenatus populuſq; ampliſſima dignitatis præmia non poſtulanti dedit. Corn. 129.

Aurum coronarium te diutiſſimè torſit. Cic. Piſ. 217.

Cur hunc parùm amplis præmiis affecit? Mil. 245.

Huic magnificentiſſima dona uſq; ad Numantiam ex Aſiâ miſit. Deiot. 313.

Præmiis corrumpere aliquem. Deiot. 318.

Ammonius regis legatus apertè pecuniâ nos oppugnat. Epiſt. fam. lib. 1. p. 5.

Maximas facere largitiones. Cic. Quæſt. Tuſc. libro 3. pagina 397.

Populareſve homines largitiones quaſdam proponunt. Cic. Off. lib. 2. p. 71.

Ego huic dona accongeſſi. Truc. 1. 2. v. 17.

Nihil apud me tibi defieri patiar, quin, quod opus ſit, præbeatur. Hecyr.

Hecyr. 5. 2. verſ. 1.

Hoc ſi effeceris, quodvis donum præmium à me optato, id optatum feres. Eunuch. 5. 9.

Si ſcias, quod donum huic dono contra comparet. Eunuch. 2. 3.

Homo quatietur cum dono foras: (cum ſuo eunucho:) Ibidem.

Abi hinc, quò dignus es, cum donis tuis tam lepidis. Eunuch. 4. 3.

Pro hoc nuncio quid te donem? Hecyr. 5. 4.

Argentum, quod habes, condonamus te. Phorm. 5. 7.

Egone ſine munere ſinam à me abire? Hecyr. 5. 4.

Munerari ancillas: (id eſt, *muneribus afficere:*) Heaut. 2. 2.

Ei credo munus hoc conraditur. Phorm. 1. 1.

Porro autem Geta ferietur alio munere: Er wird noch etwas groſſes müſſen ſchencken. ibid.

Munus noſtrum ornato verbis, quod poteris. Eunuch. 2. 1.

Nec pretium, neque rem ullam interceſſe. Adelph 3. 2.

Quibus officiis T. Annii beneficia remunerabo? Poſtquam. 210. b

Conſiderandum eſt, quonam te remunerer genere. Epiſt. 10. a

Vt à te ipſo ſumerem aliquid ad me reficiendum, teque remunerandum, ſi non pari, at grato tamen munere. de Cla. 166. a

Tu ſi tibi eadem cauſa eſt, me remunerare ſanè velim. Attic. 118. a

Et quoniam nullum aliud tempus futurum ſit, ubi tibi referant gratiam, hoc te officio remunerent. Qu. de Pet. 210. b

Magnificentia munerum. Ep. 2. 5.

Plancus tuus Ravennæ eſt, magno cogiario donatus à Cæſare. Ep. 8. 1.

Nemini hoc deferre munuſculum maluit, quàm ſuo accuſatori, i. e. *eum honorem habere.* εἰρωνία *eſt.* Ep. 8. 8.

Vt aliquid Pompeio tribuat, quamlibet tenue munuſculum. Ep. 8. 11.

Munuſculum deferre. Ep. 8. 13.

Vt poſſem te remunerari quàm ſimilimo munere. Ep. 9. 8.

Ego homini veteri, & amico munuſculum mittere nolui levidenſe, Craſſo filio, cuiuſmodi ipſius ſolent eſſe munera. Ep. 9. 12.

Ab eodem de ampliſſimis præmiis digniſſimi iudicati ſunt. Phil. 2. p. 340.

Vtinam civibus omnibus ſolvere præmia liceret! Philip. 14. pag. 542.

Præmia, quæ promiſi huius militibus, nos tributuros, ea viris per-ſolvenda ſunt. Phil. 14. p. 545.

Plurimis maximisq́; muneribus, & nos amicos, & cives tuos univerſos, & Rempub. afficies. Ep. Fam. l. 2. p. 38.

Remunerari aliquem ſimilimo munere, Ep. Fam. l. 9. p. 249. & Acad. Qu. l 2. p. 76.

Nactus in navigatione noſtrâ puſillum laxamenti, concinnavi tibi munuſculum ex inſtituto meo. Epiſt. Famil. libr. 12. pag. 371.

Nec ullum arbitror maius, aut melius à Dijs datum munus homini. Acad. Qu. l. 1. p. 80.

Vidéſnę quanto Deorum munere ſimus affecti. de Nat. Deor. lib. 3. p. 142.

Muneribus inſtructum, & ornatum eſſe. de Legib. libr. 1. pag. 307.

Hoc ei muneris pro ſuâ miſſione dediſſe ſcribitur. Quæſt. Tuſc. lib. 1. p. 341.

Muneribus delectari. Qu. Tuſc. l. 5. p. 485.

Dormiendi. Somni. Viſorum. Inſomniorum.

Schlaffen/Traům.

Q*Vid ſi ego hunc tractim tangam ut dormiat?* Amphitr. 1. 1. v. 157.

Num obdormiviſti dudum? Amph. 2. 1. v. 73.

Vbi iſtum forte ſi vidiſſes quendam in ſomnis Soſiam. Amph. 2. 1. v. 74.

Ibi cænavi, atq́; ibi quievi in navi noctem perpetem. Amph. 2. 2. v. 100.

Pauliſper mane, dum edormiſcat unum ſomnum. Amph. 2. 2. v. 65.

Noctem totam labore delaſſatus ſtertit. Aſin.5.2.v.23.

Ait veniſſe illum in ſomnis ad ſe mortuum, dixiſſet mortuum in ſomnis Moſt.2.2.v.59.

Vbi ſomnum ſepelivi omnem, atq; obdormivi crapulam. Moſt.5.2.v.1.

Dormitum ire: abire. Moſt.3.2.v.4. Pſeud.2.2.v.70.

Sed amabo, oculus meus, quin lectis nos actutum commendamus? Perſ.5.1.v.13.

Certè hæc mulier Cantherino ritu aſtans ſomniat. Men. 2. 3. v. 44.

Miris exemplis ſomnia in ſomnis dant. Merc.2.1.v.2.

In ſomnis egi ſatis. Merc.2.1.v.4.

Ibi tibi adeò lectus dabitur, ubi tu haud ſomnum capias. Pſeud. 1.2.v.80.

Quin ubi prandero, dabo operam ſomno. Pſeud.2.2.v.64.

Obſecro hoſpes, da mihi aliquid, ubi condormiſcam, loci. Andr. 2. 7.v.13.

Mirum atque inſcitum ſomniavi ſomnium. Rud.3.1.v.5.

Quid ego in ſomnis ſomniavi? Rud.3.4.v.64.

Somno operam dare. Stich.2.2.v.40.

Mavelim cum eo noctem in ſtramentis pernoctare perpetim. Truc. 2.2.v.23.

Somnus virginem opprimit. Eun.3.5.v.54.

Somnum hercule ego hac nocte oculis non vidi meis. Heaut. 3. 1. v. 84.

Interea in angulum aliquò abeam, atq; edormiſcam hoc villi. Adelph.5.2.v.11.

Senator pop. Rom. in veſtro oppido iacuit, & pernoctavit in publico. in V.205.a

Matres miseræ pernoctabant ad oſtium carceris in Ver.259.b

Sedulius propter inopiam tecti, in foro pernoctans. pro Dom. 229.a

Hæc ſtudia pernoctant nobiſcum, peregrinantur, ruſticantur. pro Arch.189.a

Cùm hic apud mulierculam quandam pernoctaret, & ibi diem poſterum commoraretur. pro Clu. 25.a

Pernoctant venatores in nive. Tuſc.185.a

Animum cum his habitantem pernoctantemq; curis, &c. Tuſc. 247.b

Bis in die ſaturum fieri, nec unquam pernoctare ſolum. Tuſ.247.b

In eodem loco ſomnum capere voluerunt. de Invent. libr. 2. pag. 202.

Cubitum in idem conclave cum duobus adoleſcentibus ivit. pro S. R. p. 58.

Lecto teneri. in Verr. p. 493.

Dormitum ſe conferre. Ep. Fam. l. 9. p. 273.

Somno excitari. de Nat. Deor. l. 2. p. 107.

Ita me purgavit, ut ſomnum mihi ademerit. Epiſt. Attic. libr. 2. p. 64.

Si ſomnium capere poſſem. Ep. Att. l. 8. p. 233.

Vt cogitationes ſermonis noſtri pariant aliquid in ſomno tale. Somn. Sc. p. 241.

Tuæ literæ mihi ſomnum attulerunt. Epiſt. ad Att. libr. 6. p. 277.

Si tale obiectum viſum eſt à Deo dormienti. Acad. libr. 2. pag. 28.

Omnium inanium viſorum una depulſio eſt. Acad. libr. 2. p. 28.

Viſa illa contemnimus. Acad. lib. 2. p. 29.

Eadem eſt in ſomnis ſpecies. ibid.

Fidere ſomnis. de Nat. Deor. l. 1. p. 38.

At Dijs immortalibus, hominibus diſpartiri ac dividi ſomnia. de Nat. Deor. l. 3. p. 154.

Cùm iam quieti corpus nocturno impetu dedi. de Divin. libr. 1. pag. 173.

Matrem Phalaridis ſcribit Ponticus Heraclides, doctus vir, audîtor & diſcipulus Platonis, viſam eſſe videre in ſomnis, ſimulacra Deorum. de Divin. l. 1. p. 174.

Videre aliquid in quiete. de Divinat. libr. 1. pagina 177.

Eum primo perterritum ſomnio ſurrexiſſe. de Divin. lib. 1. pag. 179.

Animus ſomno relaxatus ſolutè movetur, ac liberè. de Divin. l. 2. p. 252.

Contrahi animum Zeno, & quaſi labi putat, atque concidere. de Divin. l. 2. p. 260.

Vtrum igitur cenſemus dormientium animos per ſemetipſos in ſomniando moveri, an ut Democritus cenſet, externâ & adventitiâ viſione pulſari. ibid.

Alligandi eſſent omnes, qui cubitum irent. de Divin. l. 2. p. 261.

Quâ

Quâ ſublatâ tollitur omnis authoritas ſomniorum. de Divin. l. 2. p. 261.

Aut enim divina vis quædam, conſulens nobis, ſomniorum ſignificationes facit. de Divin. l. 2. p. 262.

Cùm quid viſum ſecundum quietem ſit, de Divinat. lib. 2. pag. 262.

Quoties igitur eſt quisq; qui ſomnis pareat. ibid.

Nihil à Deo ſomnis ſignificari fatendum eſt. ibid.

Quæ illi proterriti ſomno manè ad coniectorem deferant. de Divin. l. 2. p. 264.

Qui paulò ante interitum viſus eſt in ſomnis amico eſſe amictus amiculo. de Divin. l. 2. p. 296.

Niſi ſomniorum patrocinium philoſophi ſuſcepiſſent. de Divinat. l. 2. p. 272.

Quod ſi inſanorum viſis fides non eſt adhibenda. de Divinat. lib. 2. p. 261.

Incidit in viſa varia, & incerta, & reliquijs, ut ait Ariſtoteles, inhærentibus earum rerum, quas geſſerit vigilans aut cogitarit. de Divinat. l. 2. p. 261.

Deinde ut cubitum diſceſſiſſemus. Somn. Scipion. pagina 241.

Salubri & moderato cultu atq; victu ſe quieti tradere. de Divin. lib. 1. p. 181.

Somnum requietem corporibus, & medicinam quandam laboris affert. de Fin. l. 5. p. 274.

Itaq; ne ſi iucundiſſimis quidem ſomniis nos uſuros putemus, Endymionis ſomnum nobis nolimus dari. de Finib. lib. 5. pag. 275.

Somno ſe dare. Qu. Tuſc. l. 1. p. 343.

Somnum capere non poſſe. Quæſt. Tuſculan. libr. 1. pag. 431.

E ſomno aliquem ſuſcitare. Quæſt. Tuſculan. libr. 4. pag. 431.

Dotis. *Vide* Nuptiarum.

Dubitandi

Dubitandi. Ambigendi. Dubij. *Vide etiam* Certitudinis.

Zweifelhafftig ſein/ Vngewiß ſein.

N*Vnc mihi incertum eſt : quid agam neſcio.* Aulular. 4. 9. v. 20.

Dies meum incertat animum. Epid. 4.1.v.18.

Niſi me animus fallit, hi ſunt gemini germani duo. Menæch. 5. 9. verſ. 23.

Ita animi pendeo. Merc. 1.2.v.18.

Ita animi in pectore incerti certant decem, nec quid corde nunc conſilij capiam ſcio. Merc. 2.3.v.72.

Magna me facinora decet efficere, quæ poſt mihi clara & diu clueant. Pſeud. 2.1.v.17.

In ambiguo eſſe. Trin. 2.4.v.193.

Adij te heri de filiâ : ut veni, itidem incertum amiſti. Hecyr. 2. 2.

Nec quid agam certum eſt, Pamphilúmne adiutem, an auſcultem ſeni. Andr. 1.3.

Sed nunc primum quid exſequar? tot me impediunt curæ, quæ meum animum diverſæ trahunt, amor, hujus miſericordia: &c. Andr. 1.5.

Heu mihi, incertum eſt, quid agam. ibid.

Hocce haud dubium eſt, quin Chremes tibi non det gnatam. And. 2.3.

Hic nunc non dubitat, quin te ducturum neges. Andr. 2.4.

Nec quid me nunc faciam, ſcio. D. Nec de me equidem. Andr. 3. 5.

Neque adepol quid nunc conſilij capiam, ſcio, de virgine iſtac : ita conturbaſti mihi rationes omnes, ut eam virginem non poſſim ſuis tradere. Eunuch. 5. 2.

Incertum eſt, quid ſe faciat: modó venit: timet omnia. Heautont. 1. 2.

Clitipho cùm in ſpe pendebit animi. Heaut. 4.3.

Animus tibi pendet : du weiſt nicht wo hinauß. Adelph. 2. 2.

Injeci ſcrupulum homini. ibid.

Tua fama & gnatæ vita in dubium veniet: id eſt, *periclitabitur.* Adelph. 3. 2.

Diſcrucior animi: hoccine de improviſo mali mihi objici tantum, ut neque quid de me faciam, neque quid agam, certum ſiet. Adelph. 4. 4.

Pectore conſiſtere nihil conſilij quidquam poteſt: vah, quomodo me ex hac turbâ expediam? ibid.

Noſter, quid ageret, neſcire. Phorm. 1. 2.

Incertum eſt, quid agam; ego expediam, ſine. Phormion. 1. 5.

Feciſtis probè: incertior ſum multò, quàm dudum. Phorm. 2. 3.

Auribus teneo lupum: nam neque ut amittam à me, invenio: neque uti retineam, ſcio. Phorm. 3. 2. v. 21.

Quod quidem me factum conſilij incertum facit. Phorm. 4. 1.

Poſtquàm acriùs pater inſtat, fecit animi ut incertus foret, pudorin' an amori obſequeretur magis. Hecyr. 1. 1.

Dum in dubio eſt animus, paulo momento huc illuc impellitur. Adelph. 1. 5. v. 31.

Vicini noſtri hic ambigunt de finibus. Heaut. 3. 1. v. 93.

Ambiguum hoc mihi eſt. Hecyr. 4. 4. v. 20.

Niſi me animus fallit, aut parum proſpicio. Phormion. 5. 1. v. 8.

Etiámne id dubium eſt. Phorm. 5. 2. v. 9.

Nihil enim eſt, quod inter homines ambigatur. de Orator. l. 2. 374.

In dubium vocari. de Orat. l. 2. p. 386. & de Partit. p. 739.

Diu multumq́, Brute, dubitavi. Ora. ad Brut. p. 623.

Dubitationem afferre, quin &c. de Nat. Deor. l. 2. p. 235.

Mihi in dubium venit tua fides. pro Qu. p. 2.

Venit in dubium mihi æquitas. ibid.

Res in dubium venit. pro Q. p. 24.

Me fallit animus. pro Sex. Roſc. p. 52.

Dubitare aliquid. pro S. R. p. 67.

Nego ullam rem eſſe, quæ aut comprehendi, aut caveri, aut excipi poſſit, ſi aut præterito aliquo verbo, aut ambiguè poſito, ſententiâ, & re cognitâ, non id quod intelligitur, ſed id, quod dicitur, valebit. pro Cæcin. p. 618.

Eâ in re tenuiſſima quidem dubitatio poteſt eſſe. in Verr. p. 230.

Hærere

Vivendi ſuſpenſas habere rationes. Ep. 5. 13.

Ego tanquam Criticus antiquus iudicaturus ſum, utrum ſint τοῦ ποιητοῦ παρεμβεβλημένοι, id eſt, *ſuppoſititij, ab alijs incertis inſerti.* Epiſt. 9. 10.

Omnia erant ſuſpenſa propter expectationem legatorum. Epiſtol. *12. 10.*

Intelligebam ſocios eſſe novarum rerum expectatione ſuſpenſos. Epiſt. *15. 1.*

Rumores ἀδέσποτοι. Epiſt. 15 12.

Ego valdè ſuſpenſo animo expecto te. Epiſt. 11. 5.

Non fuerat mihi dubium. Ep. Att. l. 3. p. 83.

Dubitationem de Epeiro non inconſtantia noſtra afferebat. Epiſt. Att. l. 3. p. 84.

Pungunt me dubitationes tuæ. Ep. Att. l. 5. p. 161.

In dubium venire. Ep. Att. l. 11. p. 351.

Oſtendu tependere animi. Ep. Att. l. 11. p. 347.

Non dubitant, quin ea vera ſint, quæ oſtendunt. Acad. libr. 2. p. 7.

Dubitant, hæſitant, revocant ſe. Acad. l. 2. p. *29.*

In cauſâ dubium animum alicuius facere. pro Leg. Man. pag. 638.

Dubitationem afferre alicui de re aliquâ. de Natur. Deor. l. *2.* p. 113.

In re nulla fuit dubitatio. de Fin. l. 5. p. 279.

Ego animi pendere ſoleo. de leg. l. 1. p. *296.*

Haud ſcio an ſatis ſit. 1. Off. p. 16.

Diu ſecum multumq; dubitavit. 1. Off. p. 47.

De quo alterum poteſt habere dubitationem. 3. Off. p. 104.

Quid ergo eſt quod nonnunquam dubitationem afferre ſoleat? 3. Off. p. 107.

Duelli. *Vide* Belli.

E

Ebrietatis. *Vide* Bibendi.

Edendi. Mandendi. Ciborum. *Vide ſupra Titulo* Bibendi.

Eſſen/Kåuen/Beiſſen.

EORVM *aduerſi acuti morſu; dividunt eſcas, intimi autem dentes conficiunt.* de Nat. Deor. l. 2 p 104. Vbi notanda elegans formula: *Conficere cibum:* quod Græci inquiunt: *λεαίνειν τροφὴν.* Pollux. lib. 2. c. 4. Item *ἐλείνειν.* Plautus Men. 3. 2. v. 5. *confecto prandio vinoq́; epoto.* Lucilius *lib.* 30. *Conficit ipſe, comeſtq́;.* Columella. *Boves ſunt multi cibi, verùm in eo conficiendo lenti.* Rufinus lib. 3 c. 6. *Scutorum quoq; indumenta detrahentes, conficienda dentibus ingerebant.* Ioſephus *τὰ δέρματα τῶν θυρεῶν ἀποδέροντες ἐμασσῶντο.* Gloſſæ Iſidori: *commolunt, comprimunt.* Lactant. de Opif. Dei. cap. 10 *commolitos, & contritos dentibus cibos colligit, & conglobatos vi ſuâ deprimit, & tranſmittit ad ventrem.* In loco Ciceronis *Mordere* pro *edere* ſumitur. Iuuenalis: *Mordes de pane canino.* Iſidor. Inmorſus: *Ieiunus.* Quintil. l. 10. c. 1. vocat *Alterare cibũ ἀναμάζεσθαι Remandere.* Et l. 11. *Devoret initio tadium illud, & ſcripta & lecta ſæpius revolvendi, & quaſi eundem cibum remandendi. Alteratio* idem quod *Munitio.* Feſtus *Munitio: Mortificatio. Mortificare* idem quod *Mortare:* h.e. primo morſu iteratò conterere, deinde contundere, dictum

 pro

pro *Morſare*. Inde *Mortariũ*. Atque hæc obſervata è *Crepundijs* eruditiſſimi iuvenis *Iani Gebhardi* lib. 3.c.8. Alias formulas huius Tituli vide ſupra Titulo *Bibendi*.

Educandi. Liberorum. Degenerandi. *Vide etiam ſupr. Tit.* Alendi. Adoptandi.

Ernehren/ Vfziehen/ An kindtſchafft aufnemmen.

Alere nolunt hominem edacem. Phorm.2.1.

Alit illas, ſolus omnem familiam ſuſtentat. Adelph.3.5.

Pudore & liberalitate liberos retinere ſatiùs eſſe credo, quàm metu. Adelph.1.1.

Ex illan' familiâ tam illiberale facinus eſſe ortum? ô Æſchine, pol haud paternum iſtut dediſti. Adelph.3.5.

Lemni habuit aliam (ſc. *uxorem*) *ex quâ filiam ſuſcepit*. Phorm. 5.7.

Subditum ſe ſuſpicatur: id eſt, *non verum filium noſtrum*. Heaut. 5.3.

Alienus (*qui non eſt filius ex nobis natus*.) Heaut.5.4.

Quòd eſt conſimilis moribus, facilè convinces ex te natum. ibid.

Nunquam ſecus habui illam, ac ſi ex me eſſet nata. Hecyr. 2. 3.

Puerum autem ne reſciſcat pater mihi eſſe ab illâ, cautio eſt: nam pollicitus ſum ſuſcepturum. **Ich wolt es für mein kindt erkennen**. Andr.2.3.

Quicquid peperiſſet, decreverunt tollere: id eſt, *educare*. And. 1.3.

Nam quod peperiſſet, iuſſit tolli, id eſt, *educari*. Andr.3.1.

Si puellam parerem, nolle tolli. Heaut.4.1.

Scio quid feceris: ſuſtuliſti, id eſt, *educaſti*. ibid.

Adoleſcentulos eductos liberè. Andr.5.4.

Eduxit mater pro ſuâ. Eunuch.1.2.

Educta ita, uti teq; illáq; dignum eſt. Eunuch.4 6.

Eduxi à parvulo. Adelph.1.1.

Vna à pueris parvuli ſumus educti. Adelph.3.5.

Reddunt curaturâ iunceas. **Sie ziehen ſie auff / daß ſie gantz durr vnd magen werden**. Eunuch.2.3.

Efficiendi.

Efficiendi. Perficiendi. Curandi. Conficiendi. *Vide etiam* Curæ, & Negotij.

Verrichten / Schaffen / Außmachen / Volbringen / Vollziehen / Außrichten.

L*Audato, quando illud quod cupis, exeffecero* Curc. 2.3.v. 85. Sic enim inibi legendum puto: ut & altero loco. Truc. 5.1.v.17. Vide Lex. Plaut.

Factum, & curatum dabo. Caſ. 2.8.v.3.

Ille eam rem adeò ſobriè & frugaliter curavit. Epid. 4.1.v.38.

Quid illâ faciemus concubinâ? Mil. 4.1.v 26. Nota verba *Facere, & Fieri* cum ablativo. Vide Lexicon Plautinum: ubi vide quoque *Agere*, & *Me*.

Effectum dabo. Ich wills außrichten. Eunuch. 2.1.

Quid eſt, quod tibi mea ars efficere hoc poſſit amplius? Andr. 1.1.

Dictum ac factum reddidi. Ich habs außgericht. Heautont. 4.4.

Præſens parùm promoveo. Hecyr. 4.4.

Etſi nos premet eadem fortuna, quid puero miſero fiet? Ep. 14.

Quid fiet porro populo Vlubrano, ſi tu ſtatueris πολιτεύεσθαι *non oportere?* Ep. 101. b

Sed quid ijs fiet: ſi huc Paulus venerit? At. p. 28.

Quid illi fiet? quem reliquero? Ibid.

Quæro, ſi qui volunt vendere, non fuerint, quid pecuniæ fiet? in Rull. 150.

Occurrebat illi ratio: quid Cleomeni fiet? in Rull. 156.

Si comprehenſio perceptióq; nulla ſit, quid fiet artibus? in Acad.

Veſtem aliquam conficere. in Verr. 213. a

Annulum, pallium, ſoccos conficere. de Or. 154. b

Sunt aliæ cauſſæ, quæ ipſæ conficiunt, aliæ quæ vim aliquam ad conficiendum afferunt. Part. 238. a

Exclamatio conficit ſignificationem doloris. ad Heren. 28. b

Suavitas vocis, & lenis appellatio literarum bene loquendi famam confecerat. de Cla. 188.

Cùm in ſpem venero, de compoſitione aliquid me conficere ſtatim te certiorem faciam. At. 150. a

Vno capite, quo revocabor, modò res conficiatur, ero contentus. Att. 51. a
Sententiis decem & ſex abſolutio confici poterat. ibid.
Facinus aliquod conficere per aliquem. pro S.R. 31. a
Conficere munus ſuſceptum. de Or. 109. b
Bellum aliquod conficere. Ep. 66. a. pro Pomp. 9. b
Negotium aliquod conficere. Att. 11. b. 263. a. 104. b
Mandata exſequi & conficere. in A. 212. a
Sol curſus annuos conficit. de N. 18. b
Sermonem aliquem conficere. de Or. 87. a
Longam vitam conficere. de Sen. 78. a
Motus animorum conficere. de Or. 138. b
Duæ partes cauſſæ ſunt confectæ. pro Quin. R. 7. a
In ſenatu nihil eſt confectum. Ep. 1. 2.
Nondum ſatis. Adde nec ea, &c. confectum eſt. Topic. 223. a
Illam partem perpoliam atq; conficiam. de Or. 119. b
Accipe hoc, qui rem confringere. Stich. 4. 2. v. 10.
Iſthuc exefficias opus. Truc. 5. 1. v. 17. Ita & hoc loco expreſſimus in noſtrâ Editione.
Ne hanc inchoatam tranſigam Comœdiam. Amph. 3. 1. v. 8.
Quod iubeat citis quadrigis perſequi citiùs properet. Aul. 4. 1. v. 14.
Qui vos oblectem, hanc fabulam dum tranſigam. Pſeud. 1. 5. v. 151.
Id petam, idq; perſequar corde, & animo, atq; viribus. Capt. 2. 3. v. 27.
Penſum meum, quod datum eſt, confeci. Perſ. 2. v. 4. v. 1.
Actum reddam. Trin. 3. 3. v. 90.
Tute item meliùs feceris. Phorm. 2. 3. v 79.
Rem mandatam malitioſiùs gerat. pro S.R. p. 75.
Negat opus in acceptum referre. in Verr. 218.
Priùs rem ſuam tranſegit. Phil. 2 346.
Rem geſſit conſimilem iis rebus, quas ipſe geſſeram. Philipp. 2. pag. 348.
Neq; adhuc res confecta eſt. Epiſt. Att. l. 1. p. 34.
Verùm ſi incipies, neq; perficies naviter. Eunuch. 1. 1. v. 6.
Perfice hoc precibus. Eun. 5. 9. v. 24.
Satiſne longum fuerit ad eam rem tranſigendam. ad Heren. l. 2. pag. 23.
Iis ex rebus conflatur, & efficitur id, quod quærimus. 1. Off. p. 8.
Quos negat ſine adiumentis hominum tantas res efficere potuiſſe. Off. l. 2. p. 20.

Tamen

Tamen ſine hominum operibus, & ſtudijs neutram in partem effici poſſunt. Off. l. 2. p. 71.

Egeſtatis. Paupertatis. Inopiæ. Tenuitatis.

Armuth / In Armuth gerathen.

Redigam te eò inde orta es, ad egeſtatis terminos. Aſin. 1. 2. v. 12.

Horrido oblectabas pane vitam in pannis & inopiâ. Aſin. 1. 2. v. 16.

Labore magno, & miſerè vivit. Aul. Prol. v. 14.

Haud à pecuniâ perbenè valeo: ich bin kranck im Seckel. Aul. 2. 2. v. 9.

Homo pauperum pauperrimus. Aul. 2. 2. v. 50.

Meam pauperiem conqueror. Aul. 2. 2. v. 12.

Ordo paupertatis. Bethel Orden. Aul. 2. 2. v. 55.

Tu ipſe eges, nec tibi, quî vivas, domi eſt. Capt. 3. 4. v. 49.

Reſpondit mihi, quod tibi eſt, item ſibi magnam eſſe argenti inopiam. Curc. 2. 3. v. 55.

Cui homini hodie peculij nummus non eſt plumbeus. Caſ. 2. 3. v. 40.

Suarum opum nos volunt eſſe indigentes. Ciſt. 1. 1. v. 31.

Suiq; omnium rerum nos indigere. Ciſt. 1. 1. v. 33.

Tibi ancillas, lanam, aurum, veſtem, purpuram bene præbeo, nec quicquam eges. Men. 1. 2. v. 12.

Qui quidem ad mendicitatem ſe properent detrudere. Men. 1. 3. v. 21.

Omnium hominum exopto ut fiam miſerorum miſerrimus. Men. 5. 2. v. 65.

Cui nec paratus nummus argenti ſiet, neq; cui libellæ ſpes ſit uſquam gentium. Pſeud. 1. 1. v. 95.

Nimis miſer ſum: nummum nuſquam reperire argenti queo. Pſeu. 4. 7. v. 27.

Res noſtræ ſunt paupercula. Perſ. 3. 1. v. 17.

Mendicitatem mihi obtuliſti, operâ tuâ. Rud. 2. 6. v. 30.

Omnes illa artes perdocet, ubi quem attigit. Stich. 2. 1. v. 24.

Vt ad incita redactus! Trin. 2. 4. v. 136. & 4. 2. v. 52. Pœn. 4. 2. v. 85. Vide Lexicon *Incita.*

Minùs quindecim dies ſunt, cùm pro hiſce ædibus minas quadraginta accepiſti à Callicle. Trin. 2.4.v.1.

Meretrix meum herum miſerum ſuâ blanditiâ impulit in pauperiem. Truc.2.7.v.19.

Video ſentum, ſqualidum, ægrum, pannis annisq́; obſitum. Eun.2.2. v. 5.

Quàm hic per flagitium ad inopiam redigat patrem. Heaut. 5. 1. v.56.

Ille ad famem hunc ab ſtudio ſtuduit reijcere. Phor.Prol.v.19.

Quod ille unciatim vix de demenſo ſuo ſuum defraudans genium, comparſit miſer. Phorm.1.1.v.10.

Paupertas mihi onus viſum eſt, & miſerum & grave. Phorm.1.2 v.44.

Non multum habet, quod dat fortaſſe. Phorm.1.2.v. 95.

Mihi ſciunt nihil eſſe. Phorm.2.2.v.10.

Cui minus nihilo eſt. Phorm.3.3.v.2.

Tuâ operâ ad reſtim quidem mihi res redijt planiſſimè. Phorm.4. 4.v.5.

Egeſtas me impulit. Phorm.5.1.v.6.

Ne iudicio iniquo exſorbeatur ſanguis tuus. de Orat.l 1.p. 130.

Cui tenues opes, nullæ facultates, exigua amicorum copia. pro Qu. p.1.

In egeſtate, inſidijs, verſari. Sex.Roſc.p. 63.

In mendicitate eſſe. pro S.R.66.

Os ſuum tibi tradidit, ex omnibus rebus ſe ipſum nudum, amicorum opibus, vitam in egeſtate degere: alienâ miſericordiâ vivere. pro Roſc.p.87.

Tibi omnia ſua præter animam tradidit, nec ſibi quicquam paternum, ne monumenti quidem causâ reſervavit, nec quicquam reliqui vides, quod ei detrahere poſſis. E patrimonio tanquam è naufragio nudum expuliſti. pro S.R.p.87.

Eius operâ multos annos eſt in ſordibus. in Verr.p.219.

Vnam agri glebam poſſidet. in Verr.p.316.

Difficultas eum tanta tenuit, tanta egeſtas rei nummariæ, tanta vis oppreſſit, ut ſacrarium ſpoliaret. in Verr.p.416.

Paupertatem unâ pertulimus gravem. Adelph.3 5.v 50.

Fortunas locupletum diripere ſanguinem principum civitatis exſorbere. Vat.76.

Qui in eo magiſtratu emerſeris ex mendicitate, & ex cœno atq; tenebris. Vat.p.83.

Emerſiſti

Emerſiſti luculentè an miſerrimis natura ſua ſordibus. Piſ.189.
In tantas anguſtias Antonium compuliſſem, ut inopiâ potius, quàm ferro conficeretur. Ep. Fam.l.11.p.330.
Inopes & ab amicis & exiſtimatione ſunt. Epiſt.Att.lib.13.pag. 399.
Paupertatem extimeſcere. Tuſc.l.5.p.484.
Copia parva ſingulorum ſunt. 1.Off.p.23.
Res familiaris non ita reſeranda, ut pateat omnibus: modus adhibeatur, referatur ad facultates. Off.l.2.p.86.

Eiiciendi. Extrudendi, Expellendi.

Außſtoſſen/Verſtoſſen/Außtreiben.

M*E quâ causâ extrudiſti ex ædibus.* Aul.1.1. v.5.
Ad hunc modum decies me die uno ſæpè extrudit ædibus.] ibid.v.32.
Homo cùm domo foras quatietur. Eun.2.3.v.66.
Metuo propter vos, ne uxor mea me extrudat ædibus. Rud. 4. 4. v. 2.
Eum ego eieci hunc miſerum iniuſtitiâ meâ. Heautontim. 1. 1. v.77.
Neque potuiſſe unquam ab hac me expellere. Heautont. 2. 3.verſ. 20.
De matris complexu lectiſſima miſerrimaq́ fœmina avellit, atq́ abſtrahit hunc. pro Font.p.584.
De ſuperiore in inferiorem locum movere. pro Cæc.p.605.
Non ſum ex eo loco deiectus, quo prohibitus ſum accedere. pro Cæc.610.
Aliquem ex ſenatu eijcere. pro A.Cl.p.61.
Hac me domo mea pellet! pro Dom.p.446.
Nebulonem illum, ſi quo pacto potes, ex iſtis locis amove. Ep. Att. l.1.p.16.
Depulſus per invidiam tribunatu. de Orator. libr. 3. pag. 455.
Non multis ab eo tempore menſibus eiectus eſt è civitate. de Or. l.3.p.455.

Eiulandi. *Vide* Lacrymarum.

Eligendi. Delectûs.

Erwehlen/Außerleſen/Außſchuß.

O*Ptima nulla poteſt eligi : alia aliâ peior eſt.* Aulul. 2. 1. verſ.19.

Non ad eam rem ocioſos homines docuit deligi. Men.3.1.v.8.

Rerum delectum relinquere. 1.Off.p.5.

Habere delectum civis & peregrini. Off.l.1.p.59.

E quo tu, quæ digna ſunt, ſelige. Ep.8. 2.

In delectu, non multum ſpei eſſe puto. Ep.10.33.

De delectibus habitis, quòd te quæſtum eſſe negas, &c. Epiſt. 11.3.

Romæ delectus habetur, totaq; in Italiâ. Ep.11.8.

Magnas Romæ Panſa copias, ex delectu Italiæ comparat. Epiſt 12.5.

Eloquentiæ. Doctrinæ. Facundiæ. Facultatis Oratoriæ. *Vide etiam ſupra* Dicendi.

Beredt ſein/Wolredenheit/Gelehrt.

V*Erbis aliquid ornare.* de Orat.l.2.p.167.

Servius eloquentiæ tantum aſſumſiſſe, ut jus civile facilè poſſit tueri. Brut.p. 562.

Qui tantum auctoritate dicendoq; valuit, ut &c. Brut. p.584.

A naturâ ad dicendum ſatis ſolutus, atq; expeditus fuit. Brut.592.

Cui ſummam copiam facultatemq; dicendi natura largita eſt. pro Qu.p.3.

Facultatis tantum quantum homini vigilanti ex forenſi uſu propè quotidiana dicendi exercitatio potuit afferre. pro L.Man.628.

Magni

Magni momenti oratio eſt. in Verr.p.167.
Multum conſilio, dicendi gravitate, & copiâ valere. pro lege Man.p.644.
Homo ingenioſus, & in dicendo exercitatus. pro Aul.Cluent. pagina 13.
Tantum eſt flumen ingenii nullius, nulla dicendi, aut ſcribendi vis tanta, tantaque copia, quæ narrare res tuas geſtas poſſit. pro Marc.p.283.
In ſenatu palam tuam cauſam ſic egit, ut neque maiore eloquentiâ quisquam, neque gravitate, nec ſtudio, nec contentione agere potuerit. Fam.l.1.p.15.
An decertare mecum voluit contentione dicendi? Phil. pagina 338.
Tres fratres, ſummo loco natos, promtos, non indiſertos, &c. Epiſt. 3. 12.
Si hæ literæ non fuerunt diſertæ, ſcito meas non fuiſſe. Epiſtol. 3. 11.
Tu quod diſertum non erit, ne putes meum. ibidem.
Callidius in defẽſione ſuâ fuit diſertiſſimus, in accuſatione ſatis frigidus. Ep. 8.10.
Ipſa illa, ſi qua fuit in me facultas orationis, niſi me ad has exercitationes retuliſſem, exaruiſſet. Ep. 9. 18.
Cuius ob os Graij ora obvertebant ſua. Alludit *ad Græcas declamationes Cicero, quas Rhodi habuit, Apollonio, & Græcis admirantibus.* Ep.9. 26.
Quintus Scævola æqualis & collega meus, homo omnium, & diſciplinâ iuris civilis eruditiſſimus, & ingenio prudentiaq; acutiſſimus. de Orat.l.1.p.316.
Doctrinâ liberaliter inſtitutus, & aliquo iam imbutus uſu, & ſatis acri ingenio mihi eſſe videatur. de Orat.l.2. p. 391.
Fannius nunquam fuit elinguis. Brut.p.548.
Erat cùm literis latinis, tum etiam Græcis ſatis eruditus. Brut. 550.
Sed ecce in manibus vix eſt præſtantiſſimo ingenio & florenti ſtudio, & doctus à puero. Brut.555.
Homo eſt Græcis doctus literis, & latinis. Brut.p. 570.
In aliis cauſis exercitatus, & in hac multum eſt ſæpè verſatus eſt. pro Quint. p.1.

Nec uſu ſatis, & ingenio parum poſſum. pro Qu. p. 1.

Ita in utroq; excellit, ut nemo noſtro loco natus aſſequi poſſit. pro Qu. p. 34.

Natura certè dedit, ut humanitatis non parùm haberes, eò acceſſit ſtudium doctrinæ, ut ne à literis quidem alienus eſſes. pro Sex. Roſc. p. 51.

Omnes tuas artes, quibus tu magnus es, tibi concedit. pro Quint. pag. 34.

Præclarâ eruditione, atq; doctrinâ ornati. 1. Officiorum pagina 47.

Facile cedo tuorum ſcriptorum ſubtilitati, & eloquentiæ. Ep. Famil. 5. p. 59.

Hinc quaſi ex alterâ parte oratoria vis dicendi adhibebatur explicatrix orationis perpetua ad ſuadendum accommodata. Acad. Quæſt. l. 1. p. 89.

Quoniam oratorias exercitationes non tu quidem, ut ſpero, reliquiſti. de Fato. p. 274.

Nec enim quod rectè exiſtimas, oratoria ſtudia deſerui. Ibid.

Nec ea, quæ nunc tracto, minuunt, ſed potius augent illam facultatem. Ibid.

Priſtinum dicendi ſtudium deponere. Quæſt. Tuſc. l. 1. p. 297.

Eloquentiam abundantem ſonantib. verbis, uberibusq; ſententijs ſine quâdam vi maiore fluere. Quæſt. Tuſc. l. 1. p. 320.

Neq; enim verbis auget ſuum munus. l. 2. p. 97.

Emendi. Vendendi. Mercandi. Auctionandi. *Vide etiam* Syngraphæ.

Kauffen/ Verkauffen/ Handlen/ Inkant/ Kauffmanſchafft treiben.

M*Alè aliquid conducere*, hoc eſt, *carè*. Amph. 1. 1. v. 131. Vide Lexicon Plaut. *Conducere.*

Pater captivos commercatur Alios. Capt. Arg. v. 3.

Quaſi fundum vendens eis me addicam legibus. Capt. 1. 2. verſ. 72.

Quos tam grandi ſim mercatus pecuniâ. Capt. 2. 2. v. 8.

Piſces praſtinatum abire Capt.4.2.v.68.
Nemo prohibet, nec vetat, quin quod palam eſt venale, ſi argentum eſt, emas. Curc.1.1.v.34.
Et eam praſtines argento priuſquam veniat filius. Epid. 2. 2. verſ. 93
Conciliaviſti pulchrè. Epid.3.4.v.40.
Bene emtum tibi dare hoc verbum volo: iſtuc verbum vile eſt viginti minis, decem minas pro capite tuo dedi. Moſt. 1. 3. verſ. 139.
Iam homo in mercaturâ vertitur. Moſt.3.1.v.104.
Oneravit navem magnam multis mercibus. Mænechmis prolog. v 25.
Avexit puerum ſecum ad mercaturam ſimul. Mænechmis prolog. v.27.
Quatuor minis ego iſtam emi annò iam uxori meæ. Menechm.1.3. verſ. 22.
Auctionem prædicem, ipſe veneam. Stich.2.1.v.41.
Auctionem hic faciam, & vendam quicquid eſt. Mænechmis 5. 9. v. 91.
Ego tibi redimam bis tanto pluris pallam, quàm voles. Mænechmis 4.3.v 6.
Mercatum à ſe dum filium extrudit pater. Mercator. Argum. 2. v. 1.
Miſſus mercatum à ſuo adoleſcens patre. Mercator. Argum. 1. verſ. 1.
Vt piſcium quicquid eſt, pretio praſtinem. Pſeud.1. 2. v.36.
Qui nunc à nobis eſt mercatus mulierem. Pſeud.2.2.v.23.
Qui hic cum mercaris cives, homines liberos. Perſ. 4. 9. verſ. 12.
Navibus magnis mercaturam faciam. Rud.4.2.verſ.26.
Fide græcâ mercari. Aſin.1.3.v.47. Vide Lexic. Plaut.
Vt quantum poſſit, quiq; liceant, veneant. Men.5.3.v.25.
Drachmis eſſe. Pſeud.3.2.v.19. Eſt *Vanire*; ſive, *operam drachmis locare*. Caſſius apud Ciceronem; *Nunc iam ternis tetradrachmis frumentum apud Caſſium eſt.* Cicero in Verrem: *cùm eſſet tritici modius HS. II. pro frumento in modios ſingulos duodenos ſeſtertios exegiſſe.* Varro: *Aſſe vinum, aſſe pulmentarium eſt. Eas, quò natura aurigatur neceſſitudo.* Et Plautus iterùm Ciſt. 4.2.v.74. *At pol in nullam operâ gratuitó eſt*: uti quidem ibi legendum putat Acidalius.

Quia

Quia enim iam venalem non habeo Phœnicium. Pſeud. 1. 3. verſ. 90.

Illi drachmis ſunt miſeri: me nemo poteſt mineris quiſquam nummo ut ſurgam, ſubigere. Pſeud.3.2.v.19.

Eum vaniſſe militi Macedonio! Pſeud.4.6.v.28.

Venditq; has omnes, & nutricem, & virgines præſenti argento. Pœn.prol. v. 88.

Patris bona vanierunt. ad Her.l.4.p.9.100.

Eriphyle auro viri vitam vendidit. de univerſ. libro 1. pagina 89.

Vendere aliquid difficilimis ſolutionis temporibus. pro Cæc. pagina 590.

Fanum ſanctiſſimarum, atq; antiquiſſimarum religionum venditum eſt pecuniâ grandi. Seſt.29.

Cùm bona in foro venderet. Off.l. 2.p.74.

Vendat ædes vir bonus propter aliqua vitia. Offic. libro 3. pagina 120.

Aedesque vendiderit pluris multò, quàm ſe venditurum putabit. ibidem.

Auctionem facere. pro Qu. p. 5.

Auctionem vendere. pro Qu. p. 6.

Authepſam tanto pretio nuper mercatus eſt, ut qui prætereuntes pretium enumerari audiebant, fundum vanire arbitrarentur. Sex.Roſc.p.83.

Bis neq; uno, ſed duobus pretiis unum & idem frumentum vendidit. in Verr. p. 389.

Mercaturam facere. in Verr.p. 517.

Coemtionem facere. in L. Muræ. p.231.

Emit domum litigatorib. defatigatis propè dimidio charius, quàm æſtimabat. pro domo.p.447.

Domum tuam venditurus. Phil.2. p. 339.

Cùm domi tuæ turpiſſimo mercatu eſſent venalia. Phil. 2. pagina 340.

Thermitani miſerunt, qui decumas emerent agri ſui. Appoſitus erat Venuleius quidam, qui emeret: is liceri non deſtitit, illi quoad videbatur ferri aliquo modo poſſe, contenderunt, poſtremo liceri deſtiterunt. Addicitur Venuleio tritici modiis VIII. mil. Legatus Paſſidorus renuntiat. Cùm omnibus hoc intolerandũ videretur, tamen Venuleio dantur, ne accedat tritici mod. V., in Verr. 169. a

Ebutio

Ebutio negotium datur, adeſt ad tabulam: licetur Ebutius, deterrentur emtores multi, partim gratiâ Ceſenniæ, partim etiam pretio: fundus addicitur Ebutio: pecuniam argentario promittit Ebutius, quo teſtimonio nunc vir optimus utitur, ſibi emtum eſſe: quaſi verò aut nos ei negemus addictum, aut tum quiſquam fuerit qui dubitarit, quin emeretur Ceſenniæ. pro Ce. 287. b

Cùm iam addictis & venditis decumis ſubitò nova naſcebantur edicta. in Verr. 156. a

Si doceo pluris aliquanto te potuiſſe vendere: neq; his voluiſſe addicere, qui contra Apronium licerentur: & Apronio multò minoris, quàm aliis potueris tradidiſſe. in Verr. 191. a

Vendebas auctoritatem huius ordinis: adducebas Tribuno pl. conſulatum tuum. in Vat. 91. b

Cùm te neq; principes civitatis rogando, neq; maiores natu monendo, neq; frequens ſenatus agendo de venditâ, atq; addictâ ſententiâ movere potuit? in A. 170. b

Vnius agri decumas 30. modiis minoris vendidiſſe, quàm potuerit: Minutio ideo te non tradidiſſe, quod iam addixiſſes Apronio. in Verr. 181. b

Neminem invenire potuit, cui ſedes meas addiceret, cui traderet, cui donaret. pro Dom. 134. b

Non ſtatim L. Metellus ut iſti ſucceſſit, ex C. Sacerdotis, & S. Peducei inſtituto, ac literis frumentum Mamertinis imperauit, tum illi intellexerunt, id quod à malo auctore emiſſent, diutius obtinere non poſſe. in Verr. 246. 247.

Duo præterea teſtes: nihil de vi, ſed de ipsâ emtione fundi dixerunt. P. Ceſennius auctor fundi non tam auctoritate gravi, quam corpore. pro Cæc. 290. a

Non quemàdmodum quod mulieri debeas, rectè ipſi mulieri ſine tutore auctore ſolvas: ita quod aut pupillæ, aut pupillo debeas, rectè poſſis eodem modo ſoluere. Top. 224. b

Quod mulier ſine auctore tutore promiſerit, deberi. pro Cæc. 298. b

Qui pecuaria de P. Cornelio, L. Mummio Cenſoribus redemiſſet. de Cla. 172. a

Redimere fundum. At. 178. b

Publica male redempta. Qu. F. 296. b

Redimere hoſtias. de In. 74. a

Rem illam redemptam eſſe à iudicib. confitentur. At. 12. b

Roſcius ſocietatis, non ſuas lites redemit, cum, &c. Quint. Roſc. 50. b

Publicanos temeritate redemtionis pene eſſe everſos. de Pro. 71. a

Redemptorio tuo dimidium pecuniæ curavi. Quint. Verr. 309. a

Redemptor, qui columnam illam de Torquato conduxerat faciendam, non inertiâ aut inopiâ tardior fuit, ſed à Diis immortalibus ad iſtam horam reſervatus eſt. de Divinatione 118. a

Niſi ad ſacrificium quoddam redemptor hoſtias præbuiſſet. de In. 84. a

Vt in atriis auctionariis potius: quàm in triviis, aut in compitis auctionentur. contra Rull. 62. a

Rullus haſtâ poſitâ cum ſuis formoſis finitoribus auctionans. ibidem 76. b

Deiotarus auctionatus eſt, ſeſeq; exſpoliare maluit, quàm tibi pecuniam non ſubminiſtrare. pro Deiot. 148. a

Ibi tum vir optimus Quintium deterret, ne auctionetur. pro Quint. 3. a

Ait ſe auctionatum eſſe in Galliâ. pro Qu. 4. a

Ac vereor, ne iſte iam auctionem nullam faciat. ad Attic. 186. b

Auctio facta eſt. in C. Verr. 118. a

Auctionem in Galliâ ſe facturum proſcribit. pro Quint. 3. a

Cùm eſſet auctio hereditaria conſtituta. pro Cæc. 287. a

Bona alicuius auctione conſtitutâ vendere. pro Sex. Roſcio 22. a

Conſtituere auctionem. contra Rul. 61. a

Vtrum hæc lex eſt, an tabula Veratianæ auctionis. ibidem. 79. a

Cùm ille rogaſſet Cranium, quid triſtis eſſet, an quod auctiones eſſent: imo verò inquit, quod legiones. pro Pl. 266. a

Auctionis miſerabilis aſpectus, veſtis Pompeij, &c. in Anton. 174. a

Mulier auctionem provinciarum faciebat. & 196. b

Circulator quidam auctionum notiſſimus homo. Ep. 164. b

Facere auctionem. in Verr. 202 a

Vendere auctionem, ſectores & coactores in auctionib. Lege *Sector* & *Coactor.* pro Quint. 3. b

Sis tu

Sic tu cum ædes proſcribas, tabulam tanquam plagam ponas, domum propter vitia vendas. Off. 65.a

Facilius tabulam proſcripſit, ſe familiam Catonianam venditurum Qu.Fr.311.b

Proſcribere bona alicuius. pro Q.9 a

Eum non poſſe quæ proſcripſiſſet vendere. pro Qu.3.a

Ille quod placebat proſcripſit, tu quod placebat emiſti. Off. 61.b

Poſſeſſiones venales ac proſcriptas hac lege video. contr. Rul. 89.a

Horti quam in diem proſcripti ſint, vel.m ad me ſcribas. Attic. 103.b

Iſte locare incipit non proſcriptâ neq; edictâ die. in Verr. 204.b

Tuſculanum proſcripſi. Att.55.b

Vt quid? ſi victus eris, proſcribare, ſi viceris, tamen ſervias. Att. 105.a

Itaq; ſeſe proſcripturum aiebat, ut venationem etiam, quæ poſtridie ludis Apollinaribus futura eſt, proſcriberent. At.253.a

Buthrotium agrum proſcriptum vidimus. At.262.a

Quoniam tuum precium novi, licitatorem potius apponam, quàm illud minoris veneat. Ep.7.2.

Mancipium illius: Quod quidem ſi inter nos ſenes emptionales venale proſcripſerit, egerit non multũ. Emendatius legitur: *ſi inter ſenes coemptionales &c.* Cùm aliquoties apud Ciceronem legatur, *coemptionem facere*, ut in oratione pro Muræna. *Sacra interire illi noluerunt: horum ingenio ſenes ad coemptiones faciendas interimendorum ſacrorum causâ reperti ſunt.* Ep.7.30.

Emptionem evenire feliciter volo Ep. 9.8.

Ego unũ vereor, ne buſta Cæſaris refrixerint. Locus eſt *Syllæ avaritiam notans.* Intelligit autem haſtam, auctionem, *quâ haſtâ ad bona proſcriptorum poſitâ, fiebat, quemadmodum ex multis locis Ciceronis conſtat.* in Offic. *Eſt auſus dicere haſtâ poſitâ, cùm bona in foro venderet, &c.* Item *haſtam in foro ponere, & bona civium voci ſubijcere præconis.* Ep.9.19.& 15.17.

Scriptum erat, fundũ Herculanenſem à fratre proſcriptũ eſſe. E.9.25

Civibus Romanis divenditis: &c. Ep.12.15.

Cũ Cæſar Syllanas venditiones, & aſſignationes ratas eſſe velit. Ep. 13.9.

Si auctio ante meum adventum fieret, &c. Ep. 14.5.

Ex tuis literis cognovi, prædium nullum venire potuiſſe. Ep.14.6.

In ar-

In atriis auctionariis potius, quàm in triuiis, aut in compitis auctionari. Contra Rull. p. 94.
Bona alicuius proſcribere. Ibidem.
Proſcribere auctionem publicorum bonorum. Contra Rull. pagina 92.
In Gynecæo plurima res veniêre, & veneunt. Phil. 2. pagina 574.
Emtionem fœliciter evenire volo. Academic. Quæſt. libro 2. pagina 77.
Nec mercatura quæſtuoſa, ſi in maximis lucris parum aliquid damni contraxerit. de fin l. 5. p. 27.
Emere aquæ ſextarium. Off. l. 2. p. 87.

Epularum. *Vide* Bibendi.

Erroris. Corrigendi. Emendandi. Vitii.

Fehlen / irren / Die Fehl verbeſſern.

F*Vgit te ratio.* Amph. 1. 1. v. 230. hoc eſt, *erraſti.* Sic Bacch. 1. v. 2. *Vbi me fugiet memoria.* Mil. 3. 3. v. 13. *At nemo ſolus ſapit. nam ego multos ſæpe vidi regionem conſilij fugere prius, quàm repertam habere.* Catull. in Carm. de Var. Scorto. *Iſthuc, quod modò dixeram me habere, fugit me ratio.* Sumpta formula eſt ab iis, qui in ratione ducendâ errant; vel de iis, qui non attendunt animum ad id, de quo agitur.
In horum familiàm fruſtrationem hodie hic iniiciam maximam. Amph. 1. 1. v. 15.
Errant probè. Amph. 3. 3. v. 21.
Ne tu erres. Moſt. 1. 1. v. 72.
Scribo, ſi quid erratum eſt, ubi reliquias videro. Men. 1. 2. verſ. 33.
Inter homines me deerrare à patre. Men. 5. 9. v. 49. 54.
At ſi corrigitur filius, quot commoditates, vide. Andr. 3. 3.
Corrigere mihi gnatum porrò enitere. Andr. 3. 4.

Dehinc

Dehinc populo, ut redeat iam in viam. Andr.1.2.
Quod te abſente hic filius egit, reſtitui in integrum æquum eſt, & bonum. Phorm.2 3.
Teneo quid erret. Andr.3.2.
Hoc tu erraſti, pro; in hoc erraſti. Phorm.5. 3.
Errat longè meâ quidem ſententiâ. Adelph.1.1.
Falſus es. Du jrreſt. Andr. 4.1.
Vt falſus animi eſt. Eunuch.2.2.
Illas errore, & te ſimul ſuſpicione exſolves. Hecyr.5.2.
Hac multó propiús ibi, & minor eſt erratio. Adel. 4. 2.
Totâ erras viâ. Eun.2.2. v.14.
Hic de noſtris verbis errat videlicet, quæ hic ſumus locuti. Heaut. 2.3.v.117.
Angiporto toto deerravit. ad Her.l.4.p.127.
Animum alicuius in quendam errorem deferre. de Invent. l. 2. pagina 241.
In errorem duci. Brut.p. 608.
Errorem afferre, non ferre ſolet. in Top. p.714.
Fefellit hic homines opinio. in Verr. p. 456.
In verborum errore verſari. pro Cæcin.p. 606.
Hic in errorem homines impulit. Piſ. 177.
Eodem errore captus eſt, quo nos. Phil.12.p.496.
Nullius ſapientis eſt, in errore perſeverare. Phil. 12. pagina 496.
Reditus illuſtris in gratiam, in quo ne per imprudentiam quidem errari poteſt. Ep.3.10.
Noli ignoſcere hæſitationi meæ. Ep.3.12.
Similis in utroq; noſtrum error fuit. Ep. 4.2.
Cùm mendum ſcripturæ liturâ tollatur, &c. meus error exilio corrigitur. Ep. 6.7.
Malo in hanc partem errare. Ep.8 12.
Quis eſt tam lynceus, quì in tantis tenebris nihil offendat, nuſquam incurrat. Strauchelu. Ep.9. 2.
Vt errare, mi Plance, potuiſti? quis enim id effugerit, &c. Epiſtol. 10. 12.
Culpa illa: Bis ad eundẽ. Vulgari vox reprehẽſa proverbio eſt. Extat apud Gregorium Nazianzenum, Δὶς πρὸς τὸν αὐτὸν λίθον προσπταίειν τοῖς ἀνοήτοις μόνοις ἡ παροιμία δίδωσιν. Rogatus Plato, quamobrem Athenas reliquiſſet, reſpondit, quoniã committere noluiſſet, ut Athenienſes bis peccarent in

 philoſo-

Philoſophiam, iam tum enim Socratem interfecerant, cuius ſimilem caſum & ipſe metuebat. Ælianus lib. 3. ibidem.

Confiterer imprudentiâ me lapſum, &c. Ep. 10. 23.

Sin quid fortè titubatum eſt, ut fit in bello, &c. Ep. 12. 10.

Mihi dolorem attulerunt errata ætatis meæ. Ep. 16. 21.

Ego filio dixeram, librum tibi eâ conditione daret, ſi reciperes te correcturum. Ep. 6. 7.

Exercitus partem corruptam, & ab Repub. alienatam corrigere & coercere. Ep. 10. 15.

Exercitum facere meliorem, id eſt, *corruptum, & alienum à me factum, denuo mihi conciliare, & adiungere.* Epiſt. 10. 18.

Id ſi correxeris, mihi valdè gratum erit. Epiſt. 3. 6.

Cetera, quibus adhuc ille ſibi parùm utilis fuit, ætate iam ſunt decurſa, id eſt, *exacta, correcta.* Der muß er ſich alters halben enthalten Ep. 8. 14.

Quibus tamen ad ſanitatem redeundi, poteſtas facta eſt. Sich eins beſſern zubedencken. Ep. 12. 10.

Caſtritianum mendum nos corrigemus. Ep. Att. l. 2 p. 56.

In ſummo errore neceſſe eſt homines, atq; in maximarum ignoratione rerum verſari. de Nat. Deor. l. 1. p. 4.

Nonne in maximo errore verſentur? de nat. Deor. l. 1. p. 15.

Quæ ſunt in iiſdem erratis ferè. ibid.

Simili in errore verſamur. Acad l. 2. p. 21.

Nullo modo opinionis errores ſuſtulit. Academic. libro 2. pagina 26.

Qui voluit ſubvenire erroribus. ibidem.

Eò fit, ut errem, & vager latiùs. Academic. libro 2. pagina 35.

Error manat. Acad. l. 2. p. 18.

Convincere alicuius erroris. de nat. Deor. libro 2. pagina 5.

Eſtne quiſquam tanto inflatus errore? Academic. lib. 2. pagina 59.

Ab aliquo aberrare. Acad. l 2. p. 72.

Vt tollatur omnis imperitorum error. de fin. libro 2. pagina 111.

Errore maximo, ſi Epicurum audire voluerint, liberantur. de fin. l. 1. pag. 113.

Omnis igitur talis à Philoſophiâ pellatur error. de nat Deor lib. 3. pag. 141.

Hac

Hæc omnia in eodem, quo illa Zenonis errore verſantur. de nat. l. 3. pag. 126.

Iubet igitur Plato ſic ad ſomnium proficiſci corporibus affectis, ut nihil ſit, quod errorem animis perturbationemq; afferat. de divin. l. 1. p. 181.

Ex hoc primum error tollendus eſt. de fin. libro 3. pagina 188

Eum errorem, quem tibi novitas rei attulerit, natura ratione depellito. de divin l. 2. p. 235.

Ex quo tantus error conſequitur, ut, quem in portum ſe recipiant, ſcire non poſſint. de fin. l. 5. pag. 254.

Opinionibus vulgi rapimur in errorem, nec vera cernimus. de legib. l. 2. p. 338.

Quanto hæc in errore verſentur. Quæſt. Tuſc. lib. 1. pagina 340.

Itaque eum ab omni erratione liberavit. de univ. pagina 375.

Variјs imbui erroribus. Quæſt. Tuſc. libro 3. pag. 376.

Errorem incutiunt rationis expertibus. de Vuiverſ. pagina 3. 81.

Multis erroribus implicatur. Quæſt. Tuſc. libro 4. pagina 438.

Hic igitur error eſt excipiendus. ibid. pag. 441.

Errore alios levare. ibid. p. 454.

Sic enim adoleſcens ſe improvidâ ætate irretierat erratis. Quæſt. l. 5 p. 474.

Labi, errare, neſcire, decipi. 1. off. p. 10.

Ex errore imperitæ multitudinis pendet. 1. off. pagina 27.

Falli, errare, labi, decipi, tam dedecet, quàm delirare, mente captũ eſſe. 1. Off. p. 38.

Aberrare ad alia cepit. 1. Off. p. 54.

Nec quenquam hoc errore duci oportet. 1. Off. libro 1. pagina 50.

Non enim ſumus ij, quorum vagetur animus errore. Off. l. 2. pagina 66.

In errorem alterum inducere. Off. 3. p. 120.

Eſuriendi, Famis. Inediæ. Voracitatis. Edacitatis.

Hunger leiden/ Freſſen/ Kummer/ vnd Noth leiden.

V*Acuus mihi venter crepitat.* Amph. SC. DI voſtram: verſ. 12.

Quaſi lupus eſuriens metui, ne in me faceret impetum. Capt. 4. 4. verſ. 4. Vbi vide plura de edacitate Paraſiti. Lupi autem voracitas in proverbio eſt. Sic Ennius inquit l. 6. Satyr. *Quippe ſine cura, lætus, lautus cùm advenis; exſertis malis, expeditò brachio, celſus, alacer, lupino exſpectans impetu, quamvis alterius obligurias bona. Quid cenſes domino eſſe animi? proh divûm fidem! Diu ille cibum triſtis ſervat, tu ridens voras.*

Genua inediâ ſuccidunt; tenebræ oboriuntur. Curc. 3. 2. verſ. 30.

Os amarum habeo, dentes blennos; lippiunt fauces fame, ita tibi cibi vacivitate venio laxis lactibus. Curc. 2. 3. verſ. 39. 40.

Mihi inanitate iam dudum inteſtina murmurant. Caſ. 4. 3. verſ. 6.

Fame perire. Moſt. 5. 1. v. 57.

Nam niſi clamabis, tacitum te obrepet fames. Pœn. Prol. verſ. 14.

Iam intus ventis fumant focula. Perſ. 1. 3. v. 24.

Famem fuiſſe ſuſpicor matrem mihi. nam poſtquam natus ſum, ſatur nunquam fui. Stich. 2. 1. v. 1.

Penè ſum fame ipſe emortuus. Stich. 2. 1. v. 63.

Cui miſero medullam ventris percipit fames. Stich. 2. 3. verſ. 36.

Cum fame depugnare. Stich. 4. 2. v. 47.

Fame ſe jugulare. Stich. 4. 2. v. 3.

Hic nos extinxit fames. [illegible] 3.

Adedna

Ad eò nerem rediiſſe, ut periculum etiam fame mihi ſit, Syre? Heaut.5.2.v.27.

Ille ad famem hunc ab ſtudio ſtuduit reiicere. Phorm. Prologo.

Harum videre ingluviem: &c. quàm ſint avidæ cibi: quo pacto ex iure heſterno panem atrum vorent. Eunuch.5 4.

Iamdudum eſt animus in patinis. Eunuch. 4.7.

Famem perpeti. de univ.l.2.p.206.

Exturbari bonis: funditùs extingui. in Verr p.244.

Radices palmarum agreſtium, quarum erat in illis locis multitudo, colligebant, & his miſeri alebantur. in Verr. pagina 523.

Fame atque inopiâ rerum omnium confici, ac perdi. in Verr. pagina 343.

Fames ſtimularet homines. pro Dom. 404.

Confici fame. Ep.fam.l.7.p.107.

Citò fame pereat neceſſe eſt. Epiſtol. famil. libro 12. pagina 463.

Inediâ, & purgationibus, & vi ipſius morbi conſumtus eſt. Epiſt. fam.l.16.p.500.

Vt interirent nonnulli fame. Ep.ad l.6 p.181.

Principes ſanctiſſimam patriam fame necandam putent. Epiſt.Att. l.9. p. 281.

Civibus famem inferre. Ep.Att.l.9.p.225.

Suffocare urbem fame Ep.Att.l.9.p.275.

Fame cruciari. de finib.l.2.p.155.

An famem propulſare poſſimus nec ne. de finib.l.4. p.343.

Conſuetudo diuturna obduxit callum ſtomacho meo. Ep.ad fam.l. 9.p 243.

Avis fame enecta in effam pultis invadit. de D. 123. b

Siti enectus Tantalus. Tuſ. 150. a

Eâ parte animi nec inopiâ enectâ, nec ſatietate affluenti. de Div. 93. b

Sic Appius cum ἐξ ἀφαιρέσεως provinciam curavit, ſanguinem miſerit, quicquid potuit, detraxerit, mihi tradiderit enectam προσανατροφομένην eam à me non libenter videt. At.84.a

Enectus)(Plenus. Pleni enectivè fame ſimus. de D. 137.b

Ob aliquam rem famem perferre. de Fin.l.5 p. 272.

Qui in hoſtium poteſtate inediâ necatus eſt. de fin. libro 5. pagina 287.

A vitâ per inediam diſcedere. Quæſt. Tuſcul. libro 1. pagina 320.

Inediam biduum aut triduum ferre. Quæſt. Tuſcul. libro 2. pagina 363.

Reſpondiſſe,ſe, quò melius cœnaret, obſonare ambulando famem. Quæſt. Tuſc. l. 5. pag. 487.

Evertendi *Vide* Vaſtandi.

Eundi. Viæ. Properandi. Feſtinandi. Proficiſcendi. Vagandi. Ambulandi. Itineris. Peregrinandi. *Vide Plura Tit.* Abeundi. Accedendi. Obviandi.

Gehen/ Weg/ Eilen/ Verreiſen/ Schwermen/ Spatzieren/ Vber feldt ziehen/ Wandern.

Cingitur certè: expedit ſe. Amph. 1. 1. v. 151.

Optimè eccum incedit ad me. Amph. 1. 1. v. 179.

Neque meum pedem huc intuli in ædes etiam. Amph. 2. 2. verſ. 101.

Gradus condecet grandire. Amph. *Sc.* DI voſtram. v. 11.

Non potuimus noſtros grandius grandire gradus. Amph. *Sc.* DI voſtram. v. 12.

Peregrè eſſe. Amph. 1. 1. 196.

Vtrum hac, an illac iter inſtiterit. Ciſt. 4. 2. 11.

Hic dicitur venturus peregre. Truc. 1. 1. 66.

Dic mihi, benè ne ambulaſti? Truc. 2. 4. 77.

Huc habebas iter. Aſin. 2. 3. 6.

Niſi illa quidem antè occupaſſet, te affliges, ſcio. Aſin. 4. 2. 9.

Teſtudineum grandire gradum. Aul. 1. 1. v. 10.

Si potes, huc advola. Aul. Sc. Grave eſt. v. 18.

Sed ubi hinc it homo? Aul. 2. 2. v. 66.

Me continuò recipiam rursùm domum. Capt. 1. 2. v. 19.

Tutâ ut incedas viâ. Curc. 1. 1. v. 32.

Nemo ire quemquam publicâ viâ vetat. Curc. 1. 2. verſ. 25.

Grandiorem ergò gradum fac ad me, obſecro. Curc. 3. 1. verſ. 28.

Vnde agis? Bacch. 5. 1. verſ. 20. Locutio Comica, omiſſo caſu accuſandi: de quâ vide Donatum in Andr. 4. 2. Virgil. *Seſe Palinurus agebat.* Rectiùs tamen omittitur caſus. Terent. Andr. *Proinde hinc amolimini.* Ibidem. *Quò hinc agis?* Ita etiam uſurparunt Comici *Moveo*: pro, *ire pergo.* Terent. Eun. *Move verò ocyùs, mea nutrix.* Sophr. *Moveo.* Phorm. *Aufer hinc.* hoc eſt, *abi.* Similis ἔλλειψις caſus aliis quoque authoribus frequentata: ut docuit Palmerius in ſuis Spicilegiis pag. 238. primæ Edit. Francofurtenſis.

Nunquam hodie intrò detuli pedem. Mænech. 4. 2. verſ. 66.

Movet formicinium gradum Mænech. 4. 3. verſ. 2. hoc eſt, *tardè incedit.* Sic Catull. *Incedere myrmicè.* Idem inquit, *Cruſculum formicæ.*

Contrà pariter fer gradum, & confer pedem. Merc. 5. 2. verſ. 41.

At At è fano recipere video ſe Syncerastum. Pœn. 4. 1. v. 5.

Confer gradum contrà pariter. Pſeud. 2. 4. v. 17.

Ingredere in viam doloſè. Pſeud. 4. 2. v. 4.

Eum quidem apud carnificem eſt æquius, quàm ad ventrem commeare. Rud. 2. 2. v. 16.

Quid tibi interpellatio, aut in conſilium acceſſio eſt? Trin. 3. 2. verſ. 63.

Celeri gradu ſunt uterq;. Trin. 3. 1. v. 22. *Vide* Lex. Plaut. *Gradu*: ubi hæc formula explicatur, & defenditur contra Taubmannum.

Satin' ſalvè. Trin. 5. 2. verſ. 53. Sic peregrè redeuntes domum, quærebant. Vide Lex. Plaut. *Salvè*: *& Nunquid vis.*

Benene ambulaviſti? Iſt dir es wol auff der Reiß ergangen. Truc. 2. 4. v. 18. Formula, quærens de incolumitate peregre venientis.

Quò tu te agis? Trin. 4. 3. v. 71.

Celeri gradu ſunt uterq;. Trin. 1. 1. v. 2.

Quò iter inceptas? Truc.1 2.v.27.

Quâ iſte ad vos permenſus eſt viâ? Truc.2.2.v.49.

Septem menſes in haſce ædes pedem nemo intrò tetulit. Moſt.2.2, verſ. 39.

Inſinuare ſeſe ad aliquem. Mil.2.1.v.27.

Inferre pedem. Mil.2.1.v.63.

Agite, amovemini hinc vos intrò nunc iam. Pſeud.1.5.verſ. 144.

Concedere aliquantiſper hinc mihi intrò libet. Pſeud. 1. 5. verſ. 158.

Cubitis depulſa de viâ, tranquillam concinna viam. Si rex obſtabit, obviam regem ipſum pervertito. Stich. 2. 2. verſ. 13.

Hæc ubi aperuit oſtium, continuò ſe coniecit intrò. Heaut. 2. 3. verſ. 36.

Incommodum evenit iter tibi. Hecyr.3.3.

Non ſciunt ipſi viam, domum, quâ redeant? Hecyr. 3. 2. verſ. 25.

Evenit ſenibus ambobus ſimul iter. Phorm.1.2.verſ.15.

Neque queo pedibus meâ ſponte ambulare. Truc. 2. 6. verſ. 46.

Quid cauſa eſt, quin hinc in piſtrinum rectâ proficiſcar viâ? And. 3, 4. verſ. 21.

Quis hic eſt, qui huc pergit? Eunuch.2.1.v.22.

Concurrunt læti mi obuiam. Eun.2.2.v.11.

Dum ſequor hanc, fit mihi obviam. Eun.2 3.v.36.

Myſis ab eâ egreditur: at ego hinc me ad forum, ut conveniam Pamphilum. Andr.1.3.

Ego me continuó ad Chremem. Andr. 2. 2.

Sed cur tu ab illâ? Andr.1.5.

Adeóne ad eum? Soll ich zu jhm gehen? Andr.

Sed ubi quæram? aut quò nunc primúm intendam? Andr 2.2.

Proinde hinc vos amolimini? Gehet hinweg: *nam mi impedimento eſtis.* Andr. 4.2.

Quó hinc te agis? ibidem.

Move ociùs te. Geht bald. Andr.4.4.

Concede ad dexteram. Andr 4.5.

Concede iſtuc paullulúm. audin? etiam paullulúm. Eunuch. 4. 4.

Tu concede

Tu concede paullùm iſtuc Thraſo. Eunuch. 5.9.
Huc conceſſero: Ich will an diß Orth gehen. Heautontim. 1.1.
Concede hinc paullulúm à foribus iſtorſum, ſodes. Phormio. 5.1.
Hinc concedam in angiportum. Phorm. 5.6.
Cave quoquam ex iſtoc exceſſis loco. Andr. 4.5.
Ea quoniam nemini obtrudi poteſt, itur ad me. Andr. 1.5.
Accedo ad pediſſequas: id eſt. *adeo illas.* Andr. 1.1.
Deniq; ita tùm diſcedo ab illo, ut qui ſe filiam neget daturum. Andr. 1.1.
Detineo te fortaſſe? tu profectus aliò fueras, nuſquam. Eunuch. 2.2.
Cùm huc reſpicio ad virginem, illa ſeſe interea commodùm huc advorterat in noſtram hanc plateam. Eunuch. 2.3.
Vbi primùm poterit, ſeſe illinc ſubducet, ſcio. Eunuch. 4.1.
Abi hinc quò dignus es cum tuis donis tam lepidis. Eunuch. 4.3.
I pra, ſequar. Eunuch. 5.2.
Quò evadat, vide: id eſt, quò progrediatur. Phormion. 1.2.
Quàm timeo, quorſum evadas. Andr. 1.1.
Heri ſemper lenitas verebar quorſum evaderet. Andr. 1.2.
Triumpho, ſi licet me latere tecto abſcedere: id eſt, ſalvum evadere Heaut. 4.1.
Puer, heus: nemóne huc prodit? Phorm. 1.2.
Introijt in ædes alter alienus canis. Phorm. 4.4.
Ain' veró canis? ſiccine agis? Eunuch. 4.6.
Prodeambulare huc libitum eſt: Ich muß eins da herauß ſpatzieren. Adelph. 5.1.
Ceſſon' huc intrò irrumpere. Eunuch. 5.6.
Quidnam properans hinc proſilit? Eunuch. 5. 8.
Propter eam hæc abitio evenit: ſie iſt die Vrſach, daß er von hinnen iſt gezogen. Heaut. 1.2.
Ne abeas longiús. Adelph. 5.5.
Ibit ad illud illico, quò maximè apud te ſe valere ſentiet: id eſt, *illud arripiet, ſeu in medium afferet.* Heaut. 3.1.
Abi hinc aliquó, quó? quò lubet, vah, quaſi deſit locus: abi ſanè iſtac, iſtorſum, quó vis. Heaut. 3.3.
In' hinc quó dignus es? Packe dich hinweg? Heaut. 4.5.
Aufer te: Adelph 5.8.

I, quid ſtas, lapis, quin accipis? Heaut.4 6.
Imò abeat potiùs multò quovis gentium. Heaut.5.1.
Nuſquam pedem. Ich will nirgends hin. Adelph. 2.2.
Non tu eum rus hinc modò produxe aiebas? id eſt, *iviſſe.* Adelphis 4.2.
Poſtridie ad anum rectâ pergit, obſecrat &c. Phorm.1.2.
Ilicet. Laſt vns gehen. Phorm.1.4.
Deos penates hinc ſalutatum domum divortor. Phorm.1.5.
Aufer te hinc. Phorm.3.3.
Hinc te amove. ibid.
Vbi in gynæceum ire occipio. Phorm.5. 6.
Ad fores ſuſpenſo gradu placidè ire perrexi. ibid.
Hæcine erant itiones crebræ & manſiones diutinæ Lemni? Phorm. 5. 8.
Modò iſſe dicito me, percunctatum adventum Pamphili. Hecyr. 1.2.
Eſt quod me tranſire ad forum iam oporteat. Hecyr.2.2.
Modò me intrò ut corripui timidus. Hecyr.3.3.
Corripui illicò me inde. ibid.
Corripuit derepentè tacitus ſeſe ad filiam. Hecyr.4.1.
Vxor ubi me ad filiam ire ſenſit, ſe duxit foras: Hat ſie ſich hinauß getrollt. ibid.
Properans hinc proſilijt. Eun.5.8.v.6.
Quisnam à nobis egreditur forâs? Heaut.3.2. v.58.
Ego iam tranſactâ re convertam me domum cum obſonio. Adelph. 2.4. v.21.
Perreptavi uſq; omne oppidum. Adelph.4.6.v.3.
Me citiùs eduxi forâs. Hecyr.3.3.v.4.
Exire limen. Hecyr.3.3.v.18.
Corripuit ſeſe ad filiam. Hecyr.1.4.v.3.
Exire ab aliquo. Hecyr.5.3.v.9.
Hac illac circumcurſo, inveniendum eſt tamen argentum. Heaut. 3.2.v.1.
Vagari magnâ cum catervâ in foro. de orat. l.1. p 317.
Domum ſe recipere. Phorm.5.4.
Gradum facere. de Orat.l.3.p.515.
Rhodum ſe contulit. de orat.l.3.p.417.
Decedere ex loco. pro Quint.p.5.
Aſellus omnes provincias peragravit. de Orat.l.2.p. 410.
Iter conficere. de Orat.l.2. p. 429.

Omnes

Omnes peragravit inſulas. Brut. p. 533.

Tollitur ab Atrijs in Galliam & trans alpes uſq; transfertur. pro Qu. p. 4.

Fit magna loci mutatio. ibid. (R. p. 21.

Quæ res eum nocte lunâ tantum itineris contendere coegit. pro S:

Quæ ante hac occultis itineribus atq; anguſtijs uti ſolebat, auctoritate veſtrâ etiam patefacitis illuſtrem, ac latam. in Verr. p. 407.

Dabat ſe labori, atq; itineribus, in quibus uſq; eò ſe præbebat patientem, atq; impigrum, ut eum nemo unquam in equo ſedentem videret. in Verr. p. 467.

Aditus omnis hominibus ſine ullâ facultate navium non modò disiunctus ſed etiam clauſus fuit. in Verr. p. 488.

Ex alto ſin ad urbem ac littore inflectitur. in Ver. p. 499.

Cùm ex omnibus provinciis commeatu & privato, & publico prohibebamur: cùm ita clauſa nobis erant omnia maria, ut neq; privatam rem maritimam, neq; publicam iam obire poſſemus. pro Leg. Man. p. 648.

Brevi tempore tot loca adire, tantos curſus conficere potuit. Siciliam adijt, Affricam exploravit, inde Sardiniam cum claſſe venit. pro Leg. Man. p. 641.

Vltimas luſtrare terras. Qu. Tuſc. l. 4. p. 431.

Cur tot regiones Barbarorum pedibus obijt? de Fin. l. 5 p. 289.

Cur totam terram contueri licebit? Qu. Tuſc. l. 1. p. 113.

Illa nuper Latio huius opprimendi cauſâ Romam advolavit. pro Aul. Cl. p. 10.

Iter ſolenne, legitimum, neceſſarium, ante 13. Calend. Febr. Miloni eſt prodendum Lanuvium ad Flaminem. Milon. 232.

Iter illud ad cædem faciendam apparavit. Mil. 233.

Tu totum te cum tuis copiis ad me contuliſti. Rab. 181.

Iter illud, quod tritum eſt in Græciam, non ſine cauſsâ vitaſſem. Phil. 1. 325.

Cæſar Alexandriâ ſe recepit. Phil. 2. 362.

Me huic itineri tam infeſto, tamq; periculoſo commiſero. Phil. 12. 504.

Iter habebant ad Deiotarum regem. Ep. ad Fam l. 2. p. 48.

Iter meum Reipubl. & urbanarum rerum ratio gubernabit. Ep. ad Fam. l. 2. p. 55.

Iter facere ad exercitum. Ep. ad Fam. l. 3. p. 66.

Iter in Ciciliam facio per Cappadociam. Ep. ad Fam. l. 3. p. 69.

Exire

Exire ex urbe. Ep. ad Fam. l.3. p. 91.
Impedire alicuius profectionem. Ep. ad Fam. l.7. p. 73.
Tu nunc candidatum te putas, & id cogitas, ut ad Comitia curras. Ep. ad Fam. l.10. p. 306.
Hac re mihi nuntiatâ ſtatim quinque cohortes Pollentiam præmiſi, meumq; iter eò contuli. Ep. ad Fam. l.11. p. 333.
Profectionem amore proſequar. Epiſt. ad Famil. lib. 15. pag. 489.
Omnis peregrinatio obſcura & ſordida eſt. Ep. 2.12.
Nihil unquam de profectione, niſi vobis approbantibus cogitavi. Ep. 2 15.
Mihi cum imperio in provinciam proficiſci neceſſe eſt. Epiſt. 3.1.
Simul ac progredi cœpero Ep. 3 5.
Caſtra movi ab Iconio, &c. Ep. 3 6. & 10.15.
Ego ad tabernaculum eius perrexi: id eſt, *proceſſi.* Ep. 4.12.
Iſthinc ne te moveas: begieb dich nicht hinweg. Ep. 5.21.
Mehercule non tam ſum peregrinator iam. Ep. 6.18.
Migrationem feliciter evenire volo. Ep. 9 8.
Romam tibi remigrandum eſt. Ep. 9.18.
Iter dirigere. Ep. 10, 11.
Per quorum loca mihi feliciter patet, id eſt, *ſine inſidijs tranſirem:* frey durch paſſiren Ep. 10 25.
Progreſſus ſum ad tranſalpinos cum exercitu. Ep. 11.4.
Pollentiam in poſterum diem iter ſuum contulit. Ep. 11.13.
Meum iter eò contuli. ibid.
Caſſium nunciatum eſt, quatridui iter à Laodiceâ abfuiſſe illum, cùm Dolobella contenderet. Ep 12.13.
Subitum eſt ei remigrare Calend. Quintilib. Ep 13.2.
In viam quod te des hoc tempore, nihil eſt. Ep. 14.12.
Si me in Ciliciam demiſiſſem, Ciliciam quidem ipſam facilè tenuiſſem. Ep. 15.4.
Ego puto te belliſſimè cum Quæſtore Meſcanio decurſurum. Epiſt. 16.6.
Perge conficere iter reliquum. de Orat. p. 125.
Iter inire. Tuſc. Qu. p. 52.
Ingredi iter. de Senect. p. 208.
Per Epeirum cùm iter eſſet faciendum. Ep. Att. l.3. p. 87.
E veo loco, ſi iter haberem, poſſe me Brunduſium referre, intelligebam. Ep. Att. l.3. p. 87.

Quò

Quò ego multis de cauſis iter converti meum. Epiſt. ad Att. l 3. p. 82.

Vobis iter eſt in Aſiam. Ep. Att. l. 3. p. 83.

Pedibus per Macedoniam venire. Ep. Att. l. 3. p. 85.

Iter conficiebamus æſtuosâ & pulverulentâ viâ. Epiſt. Att. lib. 5. p. 150.

In Apuliam ſe compegerat. Ep. Att. l. 8. p. 242.

Nunciat Domitium ad me iter habere. Epiſt. Att. libr. 8. pagin. 247.

Ne ad me iter expeditum tibi ſit. Epiſt. Att. libr. 8. pagina 247. 258.

Cùm eſſem in itinere. Ep. Att. l. 9. p. 274.

Itinera facit. Ep. Att. l. 11. p. 358.

Quæ legiones iter ſecundùm mare ſuperum faciunt. Ep. Att. libr. 16. p. 503.

Pedem in oppido poſuit. in Verr. p. 18.

Deceſſerat ex Aſiâ meus frater, & venienti ad urbem, huic tota civitas obviam proceſſerat. pro Seſt. 35.

Deſignatus iter ad C. Cæſarem pro meâ ſalute ſurrexit. pro Seſt. p. 56.

Illud iter Hiſpanienſe pedibus ferè confici ſolet. pro Vat. pag. 78.

Cuius res omnes clariſſimâ victoriâ terrâ mariq; peragerent. pro Corn. Balbo p. 151.

In hoc foro veſtigium facere non licet. pro Rab. 181.

Oppreſſis municipijs ultimam Galliam penetrare potuit. Phil. 5. p. 421.

Advolabat ad urbem homo impotentiſſimus. Phil. 5. p. 423.

In Macedoniam alienam advolavit. Phil. 11. p. 489.

Cùm è Pompejano me Romam recepiſſem. Ep. ad Att. l. 1. p. 41.

Eunti mihi obviam venit tuus puer. Ep. Att. l. 2. p. 44.

Neq; ſibi obviam quenquam prodire potuiſſe. Ep. Att. l. 2. p. 46.

Malis iter facere pedibus. Ep. Att. l. 5. p. 143.

Pedem portâ non plus extulit, quàm domo ſuâ. Epiſt. Att. lib. 7. p. 222. Et lib. 8. p. 235.

Vt Brunduſium contenderemus. Ep. Att. l. 8. p. 250.

Cùm iter ad Mutinam dirigerem. Ep. ad Fam. l. 10. p. 387.

Verti me à Minturnis Arpinum verſus. Epiſt. Attic. lib. 16. p. 504.

Cùm totum iter & navigationem conſumſiſſet. Acad. Q. l. 2. p. 3.

Digitum

Digitum progredi non poſſe. Acad. l. 2. p. 59.

Migrationem feliciter evenire volo. Acad. Qu. l. 2. p. 77.

Remigrare in domum veterem è novâ, quàm nobis in novam è vetere Acad. Qu. l. 1. p. 81.

Cùm ſcribit Eudemum Cyprium familiarem ſuum, iter in Macedoniam facientem Pheras veniſſe. de Divinat. libr. 1. pagina 177.

Cùm duo familiares Arcades quidam iter unâ faciebant. de Divin. l. 1. p. 179.

Ille dicebat, ſi quando rem agere vellet, ne impediretur ſuſpirijs, lecticâ apertâ facere ſe iter ſolere. de Divinat. libr 2. pagina 170.

Modò etiam paululùm ad dexteram de viâ declinavi. de Finib. l. 5. p. 249.

De viâ aliquem deducere. de Fato. p. 260.

Eum neſcio quò penetraſſe itineribus. Ep. Att. l. 8. p. 261.

Recipio me tempore domo. Ep. Att. l. 11. p. 319.

Vtinam nocturnis itineribus propiùs receſſiſſem. Ep. Att. libr. 1. p. 349.

Pedem è villâ egreſſi non ſumus. Ep. Fam. l. 13. p. 470.

Illi referunt pedes in Tuſculanum. Ep. Att. l. 15. p. 480.

Pede terram percutere. Qu. Tuſc. l. . p. 372.

Confeſtim ad eum ire perreximus. Acad. Qu. l. 1. p. 77.

Itaq; perſæpe revertit ex itinere, cùm iam progreſſus eſſet multorum dierum viam. de Divin. l. 1. p. 166.

Quia tantos progreſſus habebat in Stoicis, ut cum epulantibus in eo genere Græcis compararetur. de Nat. Deor. l. 1. p. 9.

Qui habent ad virtutem progreſſionis aliquantulum. de Divin. l. 4 p. 241.

Nunquam in ſuis ſtudijs tantos progreſſus ſine flagranti cupiditate facere potuiſſent. Qu. Tuſc. l. 4. p. 431.

Cùm in hortis cum vicino ſuo ambulaſſet. Acad. lib. 2. pag. 28.

Conſtituimus inter nos, ut ambulationem poſtmeridianam conficeremus in Academiâ. de Fin. l. 5. p. 248.

Nos inter nos proceriſſimos populos in viridi opacaq; ripâ inambulantes de leg. l. 1. p. 299.

Deſcendere in inferiorem ambulationem. Quæſt. Tuſc. lib. 4. p. 416.

Euocandi. *Vide* Vocandi.
Excantationis. *Vide* Veneficij.
Excellendi. *Vide* Anteponendi.

Excipiendi.

Außtingen/ Außnehmen.

LAtini venuſtè admodum utuntur hac ſententiâ exceptivâ, & ellipticâ. *Quod ille, vel illa, &c.* h.e. *quantum ad illud attinet, quod, &c.* Vide ampliùs Lexicon Plautinum litt. Q. *Quod ille &c.*

Hac regia clausâ excepta, &c. Ep. 1. 1.

Vnum genus excipio ſermonis. Ep 7 8.

Cùm à vobis meæ ſalutis autoribus diſceſſerim, &c. id eſt, *vobis exceptis.* Singularis formula eſt. Extat rurſus libr. 6. Ep. 12. *Cæſaris familiares, cùm ab eo diſceſſerint, me habent proximum.* & in 1. de Orat. *Nonne videtis equitem Romanum, hominem acutiſſimo omnium ingenio, &c. Aculeonem, ita tenere ius peritiſſimi ſunt, anteponatur?* Ep. 1. 9.

Polliceor ei ſtudium quidem meum, & operam ſine ullâ exceptione, aut laboris aut occupationis. Ep. 6. 5.

Onerariæ omnes ad unam, à vobis ſunt exceptæ, id eſt, *omnes, nullâ exceptâ.* Ep. 12. 14.

Excitandi

Erwecken/ Auffmundern/ Auffbringen/ Reitzen.

E*Xſuſcitate voſtram huc cuſtodem mihi.* Curc. 1. 1. v. 91.

Excitare animos, & inflammare. pro Leg. Man. p. 619.

Excitare aliquem ad laborem & laudem. pro Cneo Planc. pag. 519.

Effuſa

Effuſa & ſubtracta manus; novo duce, & inſperatâ commutatione rerum eſt renovata. pro Seſt. p.22.

Inſtaurata & inſtituta ſunt belli reliquiæ. pro Provinc. pag. 164.

Incitare & inflammare præſtantiſſimum ſtudium. Philipp. 12. p. 487.

Quod ſi in eam partem me incitarem. Ep.l.2.p.65.

Ex ſomno excitare. Acad.l.2.p.48.

Ne me è ſomno excitetis. de Somn. Scip.p.242.

Exempli. *Vide etiam* Comparandi.

Exempel ſtatuiren/ Gleiche weiß.

EXempla adepol ego faciam in te. Moſt. 5.1.v.67.

Quid tu? agis ut velis? TH. *Exemplum adeſſe intelligo.* Germ. Biſtu dan meiſter? ja ich machs nicht anderſt. Epid. 1. 1. v. 7.

De exemplo meo ipſe ædificato. Bawe gleich wie ich gebawet hab. Moſt.3.2.v.87.

Nunc hinc exemplum capere vult. Moſt.3.2.v.75.

Na ille malo quidem ab opere ſibi exemplum petit. ibidem verſ. 76.

Exemplum ſtatuere alicui rei, Rud.3.2. v. 6.

De te exemplum capit. And. 4.1.v.2.

Exemplum ſtatuit in me. Heaut. Prolog. v.51.

Non ego tibi exemplo ſatis ſum? Heaut.5.1.v.47.

Exempla rei præbere. in Verr.p.545.

Vtimur exemplis Acad.l.2.p.29.

Augere aliquem exemplis. 1. Off.l.3.

Exemplum ex ſimilitudine capiebat ineuntis ætatis. de Amic. p. 197.

Exercitandi. Exercitij.

Vben/ Geübt.

AMor me ad hanc rem exercitatum reddidit. Hecyr.3.3.v.47.
Adhibitâ exercitatione & arte. Acad.l.2.p 14.
Exercitatione aliquâ ludicrâ delectari. de Natur. Deor.lib.1. pag.42.
Quis noſtram exercitationem ullam corporis ſuſcipit laborioſam? de Fin.l.1.p.109.
In exercitationem quandam ſtudioſè operam dare. Qu.Tuſc. l.1. p.297.
Exercitationes animi augendæ videntur. Off.l.1.p.49.
Adhæc tu exerceas, hæc cogites. Ep.1.7.
Valetudinem intermiſſis exercitationibus amiſeram. Epiſt.9. 18.
Referre ſe ad exercitationes. ibid.
Nunc me reliquiæ veſtræ exercent. Ep.12.4.
Valet ingenio, habet uſum. Ep.13.17.
Cùm exercitatione, tùm ſtylo formanda nobis oratio eſt. de Orat.

Excuſandi. *Vide* Defendendi.
Exequiarum. *Vide* Funeris.
Exercitûs. *Vide* Belli.
Exeundi. *Vide* Abeundi.

Exilij. Exulandi. Exterminandi.

Elendt/ Verjagen/ Außjagen/ Außmuſtern/ Verſtoſſen.

NVnc mihi propè abeſt exilium. Aul.2.3.v.8.
Probrum propè abeſt. ibid.v.8.
Mihi exilium imperat. Merc.5.2.v.9.
Vt exulatum ex pectore aufugit meo! Pſeud.4.3.v.18.
Exulatum abijt Salus. Merc.3.4.v.6.
Exſulo domo nunc: ich darff nicht heimgehen. Eunuch.3.5.
Carens patriâ, ob meas iniurias: quibus ſcil. *illum affeci.* Heaut. 1.1.

Dum propter te errans patriâ careo Heaut. 2. 1.
Non hoc publicitus ſcelus hinc deportarier in ſolas terras? Phorm. 5. 7.
Exilij cauſâ ſolum vertere. pro Qu. p. 21.
De fundo præceps eiectus, à Dijs ſuis penetralibus expulſus. pro Q. p. 30.
Nefarios patriæ proditores, & hoſtes domeſticos legibus exterminarat. pro Vat. 84.
Me ex fortiſſimorum civium numero ſeiungendum putaveris. ibid.
Contra oppugnationes Reipub. de civitate exterminari poſſunt. pro Corn. p. 149.
Ego domo abſum, & foro. Ep. 4. 6.
Hunc aptiſſimum eſſe etiam ad exulandum locum, &c. Ep. 4. 8.
Meus error exilio corrigitur. Ep. 6 7.
Capiendus tanquam exilio locus. Ep. 7. 3.
Exulem eſſe non incommodiore loco. &c. ibid.
Aquâ & igni interdicere. Ep. 11. 1.
In exilio ivimus. ibid.
Cùm pro meâ ſalute acerrimè propugnaret, à Gabinio conſule relegatus eſt. Ep. 11. 16.
Exilio multari. Ep. 15. 4.
Recipi in exilium. pro Cæcin. p. 61.
Vagus & exul erraret, & undiq; excluſus. pro Cluent. pag. 79.
Exilio mulctare corpus. Orat. ante exil. p. 366.
Proijci in exilium. ibid. p. 369.
In exilium profugere. pro Dom. p. 435.
Ex civitate aliquem eijcere p. 346.
Fluctibus Reipub. expulſum, & in terris alienis iacentem. pro Seſt. p. 5.
Antonium tribunum militum Capuam eiecit præcipitem. pro Seſt. p. 6.
Conſul expulit ex urbe, relegavit, & ſine illo iudicio atq; edicto ex patriâ civem Romanum eiecit. pro Seſt. p. 15.
Conſul cives Romanos edicto à ſuis Diis penatibus exterminabit. pro Seſt. p. 16.
Expellet è patriâ. ibid. p. 161.
Patriam propter ipſius patriæ caritatem reliqui. pro Seſt. pag. 27.

Indem-

Indemnati cives è patriâ eiiciebantur. pro Seſt.p.29.
Me ſi aliquâ vi quapiam expellitur illis temporibus ex hac urbe. pro Seſt.p.32.
Iure per operas concitatas civem ex civitate Concilio Tribuni plebis exturbare. pro Seſt.p.33.
De capite civis, & de bonis proſcriptio fertur. pro Seſt.p.33.
Non poteſt quiſquam de civitate tolli ſine iudicio. pro Seſt. p. 37.
Ego pulſus, aris, focis, Dijs penatibus, diſtractus à meis, carui patriâ. pro Seſt.p.72.
Bibulum patriâ privare cupiebat. Vat.p.83.
Finitimi montani oppidis agrisq́; exterminati ſunt. Piſ.pag.220.
Servorum armis illum exterminavit. pro Mil.p.251.
Nam quid aliud agis? ut Roma ne ſit, ut domo careat, ne cum optimis fratribus vivat, ne ſit in patriâ: Italiâ prohibetur, exulat. pro Ligar.p.297.
Patriâ hunc tu privare voluiſti. pro Lig.p.297.
Prohibiti eſtis in provinciam veſtram pedem ponere. ibi 301.
Aut tres Ligarij in civitate retinendi ſunt, aut tres ex civitate exterminandi. ibid.304.
Excluſit illum è Republicâ, diſtraxit, ſegregavit, non ſolùm ſcelus illius, ſed etiam fortunam quandam Reip. Phil.5.p.418.
Qua crudeliſſimam proſcriptionem perpeſſa eſt. Salluſt. in Cic. p. 549.
Si melior caſus fuerit, revertemur Romam, ſi mediocris, in exilio manemus. Ep.Fam.l.11.p.321.
Multare exilio aliquem. Ep.Fam.l.15.p.481.
Cùm tu te tuâ patriâ vi pulſum eſſe dixiſſes. de Divin. l. 1.p.180.
Exilio privare voluerunt. Ep.ad Att.lib.1.p.28.
Profectus in exilium ſtatim. de Fin.l.2.p.150.
Patriâ pelli. Qu. Tuſc.l.3.p.393.
Propter inediam in exilium pulſus eſt. de Fin.p.200.
Tot legibus eiectus in exilium. Parad.4.p.237.
Protagoras urbe atq́; agro eſt exterminatus de N.14.a
Cùm ex urbe Catilinam eijciebam, cùm illum exterminari volebam. in C.1.1.b
Hac tanta virtus ex hac urbe expelletur? exterminabitur? eijcietur? pro Mil.121.b (246.a
Hunc ex finibus humana natura exterminandum puto. in Att.
Vt non antè attigerint, quàm hunc ordinem condemnarint; quàm

auctoritatem veſtram è civitate exterminarint. de Prov. 69.b

Exterminabit cives Roman. Conſul à ſuis diis penatibus. pro ſeſt. 9.2

Exiſtimandi. *Vide* Opinandi. Sententiæ.

Exſpectandi, Manendi. *Vide etiam Titulo* Moræ.

Warten/Erwarten/Außwarten/Harren.

DVrare nequeo in ædibus. Amph. 3.2.v.1.

At ego te opperiar domi. Aſin. 4.2.v.18.

Manere aliquem. Caſ. 3.2.v.12.

Ecaſtor præſtolabor. Caſ. 3.3.v.15.

Atq; ego illam illic video præſtolarier. Epid. 2.2.v.33.

Is apud forum me manet. Epid. 3.v.12.

Domi manet me. Truc. 2.4.v. 3.

Etiam paraſitum manes! Men. 2.3 v.69.

Domi maneto me. Merc. 2.4.v.30.

Quia herus nos apud ædem Veneris mantat. Pœn. 1. 2. verſ. 52.

Nunc introito. dum herus adveniet à foro: opperiar domi. Pœn. 2. 4.v.107.

Tu hic opperire. Rud. 5.2.v.64.

Neſcio, quem præſtolata eſt. Truc. 2.3.v.15.

Exſpecto, quid velis. Andr. 1.1.

Opperiar, ut ſciam, &c. Andr. 4.1.

Abi intrò, ibi me opperire. And. 3.2.

Dum exeo, parumper opperire hîc. Andr. 4.2.

Longum eſt, nos illum exſpectare, dum exeat. Andr. 5. 6.

Paullulum opperirier ſi vis. Eunuch. 5.2.

Quem præſtolare, Parmeno, hic ante oſtium? Eunuch. 5.6.

Mane: hoc quod cœpi, primùm enarrem. Heaut 2.2.

Hic ego virum interea opperibor. Heaut. 4.1.

Tu hic

Tu hic nos, dum eximus, interea opperibere. Heaut. 4.6.
Pauliſper mane: wart ein wenig. Adelph. 2.2.
Nunc verò domi certum eſt obſidere usq; donec redierit: id eſt, *ſedendo exſpectare.* Adelph. 4.6.
Senem quoad exſpectatis veſtrum? non certum ſcio. Phormion. 1.2.
Qui ni fuiſſem incogitans, ita eum expectarem, ut par fuit. Phor. 1.3.
Dum expecto, quàm mox veniat, qui adimat mihi, &c. ibid.
Manſurusq; patruum pater eſt, dum huc adveniat. Phormion. 3.1.
Nequeo exorare, ut me maneat triduum hoc, dum id, quod eſt promiſſum, ab amicis argentum aufero: ſi non tum dedero, unam praterea horam ne oppertus ſies. Phorm. 3.2.
Quod ſi hic potuiſſet nunc exorarier triduum hoc, ſcil. ut exſpectaret, *promiſſum fuerat.* Phorm. 1.3.
Simul autem non manebat ætas virginis meam negligentiam: Die Tochter wolte einen Mann haben. Phorm. 4.1.
Hominem ad forum iuſſi opperiri Phorm. 4.2.
Exſpecto, quàm mox recipiat ſeſe Geta. Phorm. 4.3.
Filium multimodis jam exſpecto, ut redeat domum. Hecyr. 2.3.
Domi opperiamur potiùs. Eun. 5 2. v. 56.
Cor colligatis vaſis expectat meum. Pſeud. 4.3. v. 16. Ductum à re militari, ubi vaſa colligunt, adornantes fugam, aut caſtra metantes. Ter. Phorm. 1.4. *Convaſaſſem aliquid.*
Quem praſtolare hic? Eun. 5.6. v. 5.
Expleris omnem expectationem deſiderij diuturni noſtri. de Orat. l 1. 324.
Tollere expectatum exiſtimationis iudicium. in Verr. 369.
Ne diutius oratione meâ ſuſpenſa expectatio veſtra teneatur, aggrediar ad crimen. pro A. Cl. p. 5.
Corripere alicuius expectationem. Ep. Fam. l. 8. p. 228.
Ne de Planco quidem ſpem ad huc abiecit. Epiſt. Fam. libr. 11. p. 300.
Quàm diu vos eritis in ſpe, non deficiam. Epiſt. Fam. libr. 14. p. 447.
Quâ expectatione torqueor. Ep Att. l. 8. 260.
Singularum horarum exſpectatione angebar. Ep. Att. l. 9. p. 265.
Qua maximâ expectatione ſuſtentat. Ep. Att. l. 5. p. 488.

Non modò opinionem vicit omnium, ſed etiam gloriam ſuperiorum. Acad. Qu. l. 2. p. 3.

Ab eo laus imperatoria non admodùm expectatur. Acad. Quæſt. l. 2. p. 3.

Maiorem expectationem mei facerem. Acad. Q. l. 2. p. 8.

Tanta eſt expectatio vel animi, vel ingenij tui. Ep. 2. 1.

Vt quam expectationem tui concitaſti, hanc ſuſtinere ac tueri poſſis. ibid.

Summâ ſcito te in expectatione eſſe. Ep. 2. 2.

Genus ſcriptorum tuorum erat ſemper à me vehementer expectatum. Ep. 5. 12.

Laudem ſapientiæ ſtatuo eſſe maximam, non aliunde pendere, nec extrinſecùs, aut benè, aut malè vivendi ſuſpenſas habere rationes, id eſt, *non petere, aut expectare aliunde vivendi rationem, ſed ſibi ipſi conſtare.* Ep. 5. 13.

Quod iudicium nunc in expectatione ineſt. Epiſt. 9. 6. & 12. 25.

Expectatione promiſſi tui moveor. Ep. 9. 8.

Sum in expectatione omnium rerum. Ep. 10. 4.

Expectatiſſimæ literæ. Ep. 10. 5.

Magna ſpes eſt in te, & in tuo exercitu, magna expectatio. ibidem.

Lepidus deſperato adventu meo, quem non mediocriter captabat, id eſt, *inſidijs, & dolo accipiendum expectabat.* Epiſtol. 10. 23.

Adhuc tantum conatus audiuntur, ſed geſta re expectatur. Ep. 12. 10.

Mihi omninò iam brevis expectatio eſt. Ep. 14. 1.

Exſpectationis. *Vide* Spei.
Expellendi. *Vide* Arcendi.
Expendendi. *Vide* Cogitandi.
Experientiæ. *Vide* Vtilitatis & Cognoſcendi.

Exponen-

Exponendi. Explicandi. Declarandi. Interpretandi. Accipiendi.

Außlegen / Erklären / Erleutern / Verſtendigen.

Vt ego argumentum hoc vobis planè perputem. Ciſt. 1. 3. verſ. 7.

Hac re & omni turbâ evolves te. Eunuch. 4. 4. v. 6.

Vereor ne illud gravius tulerit, neve aliorſum acceperit. Eun. 1. 2. v. 1.

In eam partem accipio & volo. Eun. 5. 2. v. 37.

Quem amicum tuum ais fuiſſe iſtum, explana mihi. Phormion. 2. 2.

Dehinc ne exſpectetis argumentum fabulæ: ſenes, qui primi venient, hi partem aperient. Adelph Prolog.

Dilucidè expedivi quibus me oportuit iudicibus: Ich hab jhnen meine Sach zuverſtehen geben. Phorm. 2. 2.

Duriùs hoc mihi accipere viſus eſt. Ep. Att. p. 7.

Bonam in partem accipias. Ep. Att. l. 3. p. 105.

Id ego in eam partem accepi. Ep. Att. l. 8. p. 32.

Vt in bonam partem accipias. Ep. Att. l. 2. p 382.

Interpretum munere fungor. De Fin. l. 1. p. 98.

Fungi interpretis munere. Qu. Tuſc. l. 3. p. 393.

Planum aliquid facere. pro Q. p. 28.

Iſta paratus, in iudicium venio, ut non modo in auribus veſtris, ſed in oculis furta deflexurus ſim, atq; flagitia. in Verr. p. 138.

Rem ad verba deflectere. pro Cœl. p. 606.

Quam tibi literis ſatis explicare non poſſum ſignificatione parvâ tamen oſtendam. ibid.

Verbis luculentioribus & pluribus comprehenderat rem. Ep. Att. l. 12. p. 376.

Benè interpretaris voluntatem meam. Ep. Att. l. 2. p. 382.

Declarare maluerim. Ep. 1. 9.

Quaſi teſtata populo Romano eſſet noſtra gratia, id eſt, *perſpicuè declarata* ibid.

Præ te ferres perſpectum mihi quidem, ſed tamen dulcem & optatum amorem tuum. Ep. 2. 1.

Ingrediar ad explicandam rationem ſententia mea. Ep.2.2.
Ille omnia tibi explanabit. Ep.3.1.
Mirificè ſuo ſermone ſubſecutus eſt humanitatem literarum tuarum, id eſt, *declaravit, comprobavit*.ibid.
Liberalitas tua latiùs in provinciâ patuit, id eſt, *pluribus collata eſt.* Ep.3.8.
Thende liberto tuo, totum me patefeci. Ep.6.10.
Cogitare debebis nullam artem literis ſine interprete percipi poſſe. Ep.7.10.
Doctorem tamen lucemq́; deſiderant, id eſt, *perſpicuam explicationem*.ibid.
Eam diſtulit rationem, quâ ſanè meos ſermones expreſſit. Epiſt. 8.1.
Pramatura denuntiatio boni civis imparati, quàm periculoſa futura eſſet, ex caſu collega videbam. Ep.10.8.
Studium mihi ſuum L. Gellius probavit. Ep 10.17.
Proximis literis conſilium meum expedietur. Ep.10.33.
Trebatio noſtro magnas gratias ago, quòd tuum erga me animum ſimplicem, atq; amicum aperuit. Ep.11.28.
Id facies, ſi omne genus liberalitatis, &c. non modò re, ſed etiam verbis, vultu deniq; expreſſeris. Ep.13.6.
Hoc aſſequère, ut in quam partem accipias, minus laborem. Epiſt. 3.7.
Neq; ego aliter accepi. Ep.9.15.
Litera de pace, quam in partem accepta ſint, ex viro optimo fratre tuo poteris cognoſcere Ep.10.6.
Moderatè accipere. Ep.10.15.
In optimam partem accipies. Ep. 21.2.
In tuâ provinciâ negotia, & ampla, & expedita habet. Epiſt. 1.3.
Hac quemadmodum explicari poſſint, aut à te, cùm explicabuntur, ne impediantur, timeo: **Verricht vnd auff einen ohrt bracht werden.** Ep.11.10.
Vt & vos iſtic expediſtis, ita pro noſtrâ parte celeriter nobis expediri poſſe confidere. Ep.12.13.
Reſpub. Antoniano quidem latrocinio liberata, ſed nondum explicata. Ep.12.26.
Intelligis debere me petere pro homine, ut eius negotia explices, & expedias &c. Ep.13.27.

Honoris

Honoris mei cauſsâ eum expedias. Wolleſt jhm auß ſeiner noth helffen. Ep.13.38.

Te rogo, ut eum ſolutum, liberum, conf... eius negotijs per te, quā primum ad me remittas. Ep.13 64.

Metuo ne id conſilij ceperimus, quod non facilè explicare poſſimus. Ep.14.12.

Me multa impediunt, quæ ne nunc quidem expedita ſunt. Epiſtol. 14. 19.

Quæ definitio quaſi involutum evoluit id, de quo quæritur. Top. 221. b

Cuius ego criminis, neq; principium invenire, neque evolvere exitum poſſum. pro Cæl.49. a

Si quis voluerit animi ſui complicatam notionem evolvere. Offic. 67, a

Totam hanc deliberationem evolvis accuratiùs in literis. Attic. 146. a

Evolvere aliqua, id eſt, *explicare & exponere.* de Orator. 162. b

Evolvere naturam omnium rerum. Acad.28. b

Evolvi volumen epiſtolarum tuarum. At.145.a

Evolve diligenter eius librum, qui eſt de animo. Tuſc.153.b

In Poetis evolvendis tempus conſumere. de Fin.63.b

Expugnandi. *Vide* Obſidionis.
Exterminandi. *Vide* Exilii.
Extimeſcendi. *Vide* Vaſtandi.
Extrudendi. *Vide* Eiiciendi.
Extrudendi. *Vide* Arcendi: *&* Exilii.

F

Fabrorum, Fabricandi. *Vide* Artificum: *Et* Vaſorum.

Schmieden / Kunſt.

F*Aber ſis, qui cudere ſoles plumbeos nummos.* Moſt. 4. 2. verſ. 11.

Quando artificio natura fabricata eſt. Academic. libro 2. pagina 19.

Fabulandi. *Vide* Alloquendi, & Dicendi.
Fabularum. *Vide* Comœdiarum.
Facti. *Vide* Criminis.
Facetiarum. *Vide* Argutiarum.
Facinoris. *Vide* Criminis.
Facultatis Oratoriæ. *Vide* Eloquentiæ.
Facundiæ. *Vide* Eloquentiæ.
Fallaciarum. *Vide* Doli.

Famæ. Nominis. Exiſtimationis. *Vide etiam* Honoris.

Namen / Ehr / Glimpff / Leinmuth.

M*E miſeram famoſam facit ſuis flagitijs.* Aſin. 5. 2. v. 26.

Aliorum famam depeculare. ad Herenn. libro 4. pagina 115.

Orator ſine eloquentiâ nomen ſuum obtinere non poteſt. de Orat. l. 2. p. 355.

Tua res & honos agitur. pro Quint. p. 3.

Huius fama cum bonis poſſidetur. pro Quint. p. 17.

Famam obtinere. pro Sext. Roſc. p. 53.

Suſpicionibus ludere obſcuris famam ſuam. pro A. Cluent. pagina 8.

Qui

Qui bonam famam bonorum expetunt. pro Seſt. p. 68.

Nomen tuum modò vagabitur longè lateq́; ſedem quidem ſtabilem, & domicilium certum non habebit. pro Marc. pagina 291.

Perge ut agis, nomenq́; tuum commenda immortalitati. Ep. fam. l. 10. p. 290.

A te peto pro noſtrâ vetere neceſſitudine, etiam atque etiam, ut eius filios, qui in tuâ poteſtate ſunt, mihi re violari exiſtimationem tuam, mihi potiſſimum commendes, niſi quod exiſtimas. Ep. ad fam. l. 13. p. 439.

Bonam famam ipſam propter ſe præpoſitam ſumendã eſſe dixerunt. de Fin. l. 5. p. 305.

Famæ ſerviendum eſt. Ep. Fam. l. 14. p. 449.

Benè exiſtimare de aliquo. Ep. 258. a

Dionyſius de Dicæarcho benè exiſtimabat. At. 90. a

De ingenio eius valdè exiſtimavi benè. Ep. 256. a

Iudices benevolos & benè exiſtimantes facere. de Oratoribus 138. a

Malè de aliquo exiſtimare. in Verr. 67. b. Off. 40. a. E. 38. a

Homo ipſe de ſe benè exiſtimans ſeſeq́; diligens. Off. 58. Barbaris *multum de ſe tenere.*

Si exiſtimare verè de omni hac cauſſâ volueritis. pro Cælio 37. b

De quo aliquid ſcire ipſe & exiſtimare poſſet. pro Syl. 169. b

Orationes, in quibus exiſtimari de ingeniis poteſt. de Clar. 171. b

Vt ex eventu homines de tuo conſilio exiſtimaturos videremus. Epiſt. 7. a

---

Familiæ. Oeconomiæ. *Vide etiam* Prolis.

Hauß/ Geſinde/ Haußhaltung.

Curare.

CVrare rem communem. Amph.1.1.v.1.

Domus referta vaſis Corinthiacis, & Deliacis, familiam verò quantam, & quàm varijs cum artificijs habeat, quid ego dicam? pro Roſc.p. 83.

Familiam ducere. de fin.l.4.p.232.

Satis ſpectata erga te amicitia eſt mea. And.5.1.v.1.

Familiaritatis. *Vide* Affinitatis.

Famis. *Vide* Eſuriendi.

Faſtidii. Nauſeæ. Tædii.

Eckel/ Verdruß/ Grawen/ Müthſein/ Vnmuth.

FAſtidit me. Aul.2.2.p.67.

Diſtædet me tui. Amph.1.3.v.5.

Nauteam biberè malim, ſi neceſſum ſit, quàm illam oſcularier. Aſin.5.2.v. 46.

Quin mihi parentum, & libertatis deliquium ſit. Capt. 3. 4. 93.

Ita me ibi malè convivij ſermonisque pertæſum eſt. Moſt. 1. 4. verſ.4.

Faſtidire alicuius. Stich.2.3.v.9.

Neq; agri, neq; urbis odium me unquam percipit, ubi ſatietas cœpit fieri. Eunuch.5.6.v.2.

Animus eius abhorret ab re. Hecyr.4.4.v.92.

At enim tædet iam audire eadem millies. Phorm.3.2.v. 2.

Mecum hoc ipſo diſtædet loqui. Phorm.5. 9.v.22.

Noſti non modò ſtomachi mei, cuius tu ſimilem quondam habebas, ſed etiam oculorum in hominum inſolentium indignitate faſtidium. Ep.Fam.l.2.p.33.

Faſtidio quodam, & ſatietate ab aliquo abalienari. de Orat. pagina 213.

Non poſſum ferre faſtidium. Phil.10.p.475.

Ab hac hominum ſatietate cupio diſcedere. Epiſtol. Att. l. 2. pagina 53.

Itaque illi feruntur faſtidio ferè, & contumaciâ. de Amicit. pag. 204.

Cùm illi interea ſpectarent communes Mimos ſemiſomni. Mit vnluſt. *&c.* Ep. 7. 1.

Me cùm antea tædebat, &c. ibid.

Conſuetudo diuturna callum iam obduxit ſtomacho meo, id eſt, *effecit, ut eorum nihil, quæ me antea moverunt, impatienter feram aut faſtidiam.* Ep. 9. 2.

Quid quæris? tædet omnium nos vitæ. Att. 5. 16.

Pertæſum eſt levitatis, aſſentationis animorum, non officiis, ſed temporibus ſervientium. ad Quintum fratrem. 1. 1.

Rudem eſſe omninò in noſtris poetis, aut inertiſſimæ ſegnitiæ eſt, aut faſtidij delicatiſſimi. de finibus.

Faſtûs. *Vide* Superbiæ.
Favoris. *Vide* Reconciliandi.
Febris. *Vide* Ægrotandi.
Felicitatis. V*ide* Fortunæ Secundæ.
Ferendi. *Vide* Portandi.

Fertilitatis. Fœcunditatis.

Fruchtbar.

Aſia tam opima eſt, & fertilis, ut & ubertate agrorum, & varietate fructuum & magnitudine paſtionis, & multitudine earum rerum, quæ exportantur, facilè omnibus terris antecellat. Pro Leg. Man. p. 633.

Nos aquarum inductionibus terris fœcunditatem damus. de Nat. Deor. l. 2. p. 111.

Imitari agros fertiles, qui multo plus afferunt, quàm acceperunt. 1. Off. p. 71.

Feſtinan-

Feſtinandi. Celeritatis. Properandi. Currendi. *Vide etiam* Eundi.

Eylen/ Lauffen.

P*Rius abis, quàm lectus, ubi non concubuiſti, locus concaluit.* Amph.1.5. v.15.

Remigio veloque, quantum poteris, feſtina & fuge. Aſin.1.3.verſ.5: Cicero lib.12.Epiſt.Fam. *Ventiſq; remiſq; in patriam omni feſtinatione properavi:* Horatius lib.1.Epiſt.11.*Navibus, atque quadrigis petimus bene vivere.* Cicero etiam ſic effert: *Velis Remiſque*: itemque *velis equiſque*. Vide Proverbia.

Nunc domum properare propero. Aul.2.2.v.4.

Rem expedias ocyus. Aul. Sc.Feram velis.v.7.16.

Subitum eſt nimis. Aul.2.3.v.5.

Pegaſeo gradu, & vorans viam redi. Aul. Sc. Feram velis. verſ.71.

Obſecro Hercule operam celocem hanc ne corbitam date, appropérate ſaltim. Pœn.3.1.v.40.

Approperare ocyus. Perſ.act.1.Sc.3.v.5.

Hortari pedes. Stich.2.2.v.7.

Face te properè celeres. Trin.4.3. v.1.

Ab navi clanculum huc aliâ viâ præcurriſti. Amph. 2. 2. verſ. 163.

Quadrigas ſi nunc inſcendas Iovis, atq; fugias hinc, ita vix poteris aufugere infortunium. Amph.1.1.v.294.

Quod herus jubeat, citus quadrigis citiùs iubeat perſequi. Aul.4.1. verſ 54.

Homines remigio ſequi, neq; aves, neq; venti velociùs. Bacch. 2. 3. 56.

Niſi ego illum iubeo quadrigis curſim ad carnificem rapi. Pœn.1.2. verſ.156.

Viceritis cervum curſu, vel grallatorem gradu. Pœn. 3. 1. verſ.27.

Relictis omnibus rebus. Truc. 2. 1. verſ. 25. Vide Lex. Plaut. litt. R.

Face

Face te properè celeres recipere ad dominum domum. Trin. 4. 3. v. 1. Salluſt. *Fac cogites.*

Ex curſurâ anhelitum ducere. Aſin. 2. 2 v. 61.

Curſum ad ſenem capeſſam. Capt. 4. 1. v. 9.

Qui rectâ plateâ curſum huc contendit. Ciſt. 2. 1. v. 57.

Vt tu es gradib. grandibus! nam ut apud portum te conſpexi, curriculo occepi ſequi, vix adipiſcendi modò poteſtas erat. Epid. 1. 1. v. 11. 12. 13.

Propera Menachme, fer pedem, confer gradum. Menæch. 3. 3. verſ. 30.

Citò tranſcurre curriculo ad nos. Mil 2. 6. v. 43.

Ibi odos dimiſſis pedibus in cœlum volat. Pſeud. 3. 2. v. 52.

Dimiſſis manibus, volui dicere. Ibid. verſ 54. Dimiſſis manibus currit, qui currit contentiſſimè, quia cum rapido incitati curſu ſumus, manus utrasque moventes demittimus. At cocus hîc loci demiſſis pedibus dixit: quia odos demiſſis manibus potius iviſſet ad inferos, quàm in cœlum ſubvolaſſet. Virgilius demiſſis pedibus factas dicit tabes terræ in in altum deſidentis, & depreſſæ Ætnæ. *Cervus & in ſylvis ſpacioſa cubilia retrò Antraq; demiſſis pedibus fodiſſe latebras.* Ariſtoteli familiare eſſe conſtat, φεύγειν παραζείσαντα, vel παραζείσαντα τὰς χεῖρας.

Omnia iam circum curſavi. Rud. 1. 4. v. 4.

Ad curſuram meditabor me ad ludos Olympia. Stich. 2. 2. v. 34.

Celeri curriculo frui. Stich. 2. 3. v. 12.

Curſuram incipere. Trin. 4. 2. v. 164.

Curſare rurſum prorſum. Hecyr. 3. 1. v. 35.

In arcem tranſcurſo opus eſt. Hecyr. 1. 4. v. 17.

Vltrò citroq; curſare. Pro Sext. Roſc. p. 57.

Stultum eſt, eum tenere cum periculo curſum, quem ceperis, potius, quàm eo commutato quò velis, timor pervenire. Ep. Fam. l. 1. pag. 32.

Furtim in campum itineribus propè devijs currebat. Ep. ad Attic. l. 4. p. 104.

Savo vento non adverſo curſum confecimus. Ep. ad Atticum. l. 5. pag. 148.

Curſus annuos conficere. de Nat. Deor. l. 1. p. 36.

Puriſſimâ in Regione cœli collocati ita feruntur, & moderantur curſus, ut ad omnia conſervanda & tuenda cõſenſiſſe videãtur. De Nat. Deor. l. 2. p. 72.

Succeſſor

Succeſſor tuus non poteſt ita maturare ullo modo, ut me in Aſiâ poſſis convenire. Ep.2.16.
Perſpexiſſe mihi videbar quàm feſtinares decedere. Ep.3.6.
Literas mihi, quas quidem intellexi ſatis maturè ad te eſſe perlatas. Epiſt.3.6.
Hæc ſcripſi ſubitò. Ep.3.7.
E veſtigio eò ſum profectus. Ep.4.12.
Ignoſcas velim huic feſtinationi meæ. Ep.5.12.
Ad properationem meam quiddam intereſt. Ibid.
Recepit perceleriter ſe ablaturum diploma. Ep.6.12.
Ex literis tuis cognovi præproperam quandam feſtinationem. Epiſtol. 7.8.
Quò maturiùs conſtitueres, &c. Ep.8.5.
In quo ſi celeritas erit adhibita. Ep.10.21.& 11.2.
Neq; ille intermiſit affirmare, ſe ſine morâ venire. Epiſtol. 10. 24.
Te præpropera feſtinatio abducet à tantis laudibus. Epiſtol. 10. 26.
Opinione celeriùs. Ep.12.15.
Inde ventis, remisq; in patriam omni feſtinatione properavi. Epiſt. 12. 26.
Quando igitur unumquodq; eorum ſiderum curſum decorum eſt adeptum. de Vniver.p.579.
Nuntios, ſeu potius, Pegaſos habet. pro Quin. p. 29.
Decem horis nocturnis ſex & quinquaginta millia paſſuum ciſiis pervolavit. pro S.Roſc.p.43.
Ad urbem incredibili celeritate confeſtim advolavit. Seſt.7.
Seſtius cum ſuo exercitu ſummâ celeritate eſt Antonium conſecutus. Seſt.7.
Tantâ incitatione fertur, ut celeritas eius quanta ſit, ne cogitari quidem poſſit. Acad l.2. 43.
Vt eâ celeritate contorqueatur, cui par nulla cogitari quidem poſſit. de nat.Deor.l.1. p. 12.
Cavendum eſt, ne in feſtinationibus ſuſcipiamus nimias celeritates. 1.Offic.p.52.
Curſûs veſtigium inflectere. de Nat.Deor.l.2.p 69.
Vinctus eſt à Iove, ne immoderatos curſus haberet. De Nat. Deor.l.2.p.75.
Conſtantiſſimè curſus ſervare. Quæſt.Tuſc.l.1.p.322.
Curſus errore falli. Quæſt.Tuſc.l.3 p.377.

Feſti.

Feſti. Feriarum. Vacandi.

Feyren/ Müſſig gehen/ Vacantz haben.

L*Vdus datus eſt argentarijs.* Caſ. Prol. verſ. 25. *Ludum dare eſt ludendi poteſtatem facere.* Vide etiam Tit. *Ludendi.* Et Lexicon. Plaut.

Feſtum diem aliquem reddere. in Verr. p. 244.

Feſtos dies anniverſarios, celeberrimo mulierum ac virorum conventu. In Verr. p. 664.

Feſti ac ſolennes dies adventu meo ac reditu celebrati ſunt. Piſ. 200.

Agere diem feſtum. in Verr. 225. a

Agere diem natalem ſuum, vel alicuius. Att. 49. a

Agere diem natalem alicuius quotannis. de Fin. 86. a

Huius nomine dies feſti agitantur, pulcra illa Verrea, nō quaſi &c. in Verr. 139. b

---

Fidei. *Vide* Credendi.
Fiduciæ. *Vide* Spei.

Finiendi. Terminandi. Expediendi. *Vide etiam* Abſolvendi. Efficiendi. Exitûs. Eventûs.

Enden/ Außgang/ Zum Ende bringen.

C*Vm tu has leges, ego iam annuum munus confecero.* Epiſtol. 2. 11.

Quemadmodum expediam exitum huius inſtitutæ orationis, non reperio. Ep.3.12.

Imperio annuo terminato. ibid.

Finem faciam ſcribendi. Ep.4.5.

Vt reliquam iurisdictionem abſolverem. Ep.4.12.

A te omnia proficiſcantur, & ad exitum perducantur. Ep 6.7.

Cùm conſilij tui benè fortiterq; ſuſcepti eum finem ſtatueris, quem ipſa fortuna terminum noſtrarum coniunctionum eſſe voluiſſet. Ep.5.22.

Nunc exitus eſt anni. Ep.8.11.

Hoc ſic præterito anno &c. id eſt, *exacto, finito.* Ep. 8.5.

Mi Plance incumbe, ut belli extrema conficias. Ep.10.19.

Si quid operis tibi etiam nunc reſtat, id maximoperè cenſeo perſequendum. Ep.10. 25.

Non tenebo pluribus. Ep.11. 16.

Finem nullum facio de totâ Reipub. cogitandi. Ep.12.1.

Hæc æſtas habuit exitum ſatis felicem. Ep.2.9.

Hæc omnia meliores habent exitus. Ep.2.15.

Perſpicis, qui curſus rerum, qui exitus futurus ſit, **Wie die ſach lauffen/ unnd geratten wil.** Ep 4.1.

Cùm omnium bellorum exitus ſint incerti. Ep.6.1.

Incerti exitus, eventusq; bellorum. Ep. 6.6.

Adverſi rerum exitus. Ep. 6.14.

Perfecta, & ultima expectato. Ep.7.17.

Mea comitia, quem eventum ſint habitura, neſcio. Ep.8.4.

Velles C. Curionem noſtrum lautum interceſſionis de provincijs exitum habuiſſe. Ep 8.14.

Me, ſi quem eſſe voluiſti, eum exitu, rebusq; cognoſcis, defende ac ſuſcipe. Ep.10.11.

Ad exitum pervenire. Ep.10.22.

Exitus declarat. Ep.11.2.

Principijs conſentiant exitus. Ep. 11 5.

Abs te vehementer etiam atq; etiam peto, ut ea, quæ initio oſtendiſti, deinde quæ feciſti, ad exitum augeri, & cumulari per te velis. Ep. 1. 42.

Tibi velim hi ſint exitus, quos mereris, & quos fore confido. Epiſt. 15. 11.

Sceleris eſt pœna triſtis, & præter eos eventus, qui ſequuntur, per ſe ipſa maxima eſt. De Legib.p.308.

Flagitii.

Flagitii. *Vide* Criminis.
Flagrorum. *Vide* Verberandi.
Flammæ. *Vide* Ignis.
Fluminum. *Vide* Aquæ.
Fœcunditatis. *Vide* Fertilitatis.
Fœderis. *Vide* Conventionis: Pacis.

Fœnoris. Lucri. Quæſtùs. Vſuræ. Redituum. Exactionum. *Vide etiam Titulo* Pecuniæ.

Wucher/ Gewin/ Auff Penſion nemen / Gültten tragen/ Geben/ Einkommen/ In Wechſel legen/ Schatzung.

R*Es ſuas bono & amplo, & perpetuo lucro auctare.* Amph. Prol. v. 6.

Perenne ſemper ſuppetit lucrum. Amph. Prol. v. 14.

Ad ſuum quemq; hominem quæſtum eſſe, æquum eſt callidum. Aſin. 1.3. v. 34. Vide Philoſoph. Plautinam.

Lucro nobis potiùs fuiſti, quàm decori tibi. Aſin. 3. v. 4.

Hic nihil eſt aliud quæſti furibus. Aul. 1. 2. v. 5.

Hic occepit quæſtum hinc inhoneſtum, maximè alienum ingenio ſuo. Capt. 1. 1. v. 30.

Facere carcerarium quæſtum. Capt. 1. 2. v. 20.

Multos lucrum luculentos homines reddidit. Capt. 2. 2. v. 76.

Quæ hunc quæſtum facimus. Ciſt. 1. 2. v. 2.

Id adeò argentum ab Daniſtâ apud Thebas ſumſit fœnore. Epid. 1. 1. v. 51.

Atq; id non decem occupatum tibi erit argentum dies. Epid. 2. 2. v. 114. Du wirſt das geld nicht 10. tag angelegt haben/ ſondern wirſt es bald bekommen. *Occupare apud aliquem pecuniam,* eſt *fœnori locare, & quaſi exercere, ne otio & inertiâ quaſi langueſcat.* Sein gelt auff gültten legen / daß es nicht feyre. Vtitur & Cicero pro Flacco & Verrinâ 3. Contra *Pecunia otioſa,* quæ domi latet, nec ullum domino fructum affert. Plin. l. 10. Ep. *Pecuniæ publicè & exactæ ſunt, & exiguntur, quæ vereor, ne otioſæ ſint.*

Compendium ædepol haud ætati optabile feciſti. Bacch.1.2.
Locare alicui argentum fœnori. Moſt.3.1.v.1.v.51.
Dedit argentum fœnori. ibid.v.4.&6.
Subegi fœnore argentum, fœnori à Daniſtâ ut ſumeret. Moſt.3.3. verſ.15.
Fœnori argentum ſumere. Moſt.5.2.v.19.
Qui fœnore aut periurijs habent rem partam. Menæchm.4.2. verſ.14.
Nec illam mecaſtor fœneratò abſtuliſti. Men.4.2.v.40.
Lucrum ingens facto præterquam mihi meus pater dedit æſtimatas merces. Merc.Prol.96.& 97.
Me tibi illam poſſe opinor luculentè vendere. Merc.1.3.v.88.
Num cuipiam eſt hodie tuâ tuorum operâ conſervorũ? Pſeu.1.2.83.
Potin' ut ſemel modò, Ballio, lucrum lucro reſpicias. Pſeud.1.3.24.
Ad daniſtam devenires, adderes fœnuſculum. Pſeud.1.3.v.52.
Veterem atq; antiquum quæſtum meæ alimoniæ ſervo atq; obtineo. Perſ.1.2.v.1.
Ego hodie compendifeci binos panes indies. Perſ.4.3.46.
Hoc argentum alibi abutar. Perſ.2.3.v.10.
Lucro faciundo ego auſpicavi in hunc diem. Perſ.4.6.v.7. Item 4.7.2.v.3.
Nequicquam tibi fortuna faculam lucrificam allucere volt. Perſ. 4.3.46.
Grates habeo Mercurio, qui me in mercimonijs iuvit, lucrisque quadruplicavit rem meam. Stich.2.1.v.3.
Omnes ad ſuum quæſtum callent, & cati cluunt. Truc.5.1.v.40.
Argentum fœnore ſumere: **Geld auff Wucher nemmen.** Phorm.1.5.
Metuiſti, ne non tibi iſtuc fœneraret: **Daß es dir keinen nutzen brächte.** Adelph.2.2.
Fœneratum iſtuc beneficium tibi pulchrè dices. Phormion.3.1.
Accepit condicionem, dein quæſtum occipit. Andr.1.1.
Quando eum quæſtum occeperis. Adelph.2.1.
Olim iſti fuit generi quondam quæſtus apud ſeclum prius. Eun.2.2.
Is quæſtus nunc eſt multò uberrimus. ibid.
Eum eſſe quæſtum in animum induxi maximum, quàm maximè ſervire voſtris commodis. Heaut. Prolog. & Hecyr. Prolog.
Hanc ſi redimat, magnum ineſſe in eâ lucrum. Heaut 3.1.
Pecuniam in loco negligere, maximum interdum eſt lucrum. Adelphis 2.2.

Quod

Quod hinc acceſſerit, id de lucro putato eſſe. Adel.5.3.
Vbi quid mihi lucri eſt, te fallere. Phorm.1.1.
Quidquid præter ſpem eveniat, omne id deputare eſſe in lucro. Phorm 1.5.
Si eſſet alia ex hoc quæſtu: id eſt, *quæ hanc artem meretriciam exercet:* Hecyr.5.1.
Nunquam animum quæſti gratiâ ad malas adducam parteis. Hecyr.5.3.
Rei dare operam. Adelph.1.2.
Nunquam rem facies: neſcis ineſcare homines. Adelph.2.2.
Cui nihil præter precium iam dulce eſt. Heaut.2 1.
Si dicet, pecuniæ causâ feciſſe. Ad Herenn.l.2.p.22.
Vocem in quæſtum contulit. pro Quint.pag.4.
Quæſtum ſibi inſtituere magno ſibi quæſtui fore putabat. Haud mediocriter de communi quicquid poterat ad ſe in privatam domum ſevocabat. pro Quint.p.4.
Vt ſumptus huius peregrinationis accommodet ad mercedes Argileti & Aventini. At.197.a
Velim quæras ab Erote ubi merces inſularum. At.246.a
Reliqua diligentiùs ex hoc ipſo exquiram: in his de mercedibus dotalium prædiorum, quæ ſi fideliter Ciceroni curabũtur. At.247.b
Vides igitur, ſi amicitiam emolumento metiare ſummas familiaritates prædiorum precioſorum mercede ſuperari. de Fin.82.b
Conſtituere mercedulas prædiorum. At.207.a
Non modò magno, ſed iniquiſſimo fœnore verſuram facere Aurelius coactus eſt. At.261. b
A quib. verſuras tãtarũ pecuniarũ factas eſſe dicũt? pro Fon.276.a
Negavit ſeſe omninò verſuram ullam feciſſe Romæ. Tuſc.150.b
Tabulæ ſocietatis, quæ ſignificabant, eos homines verſuram à Carpinatio feciſſe, qui pecuniam Verri dediſſent. I.V.146.a
Quæ quidem ego vel verſurâ factâ ſolvi volo. At.68.a (At.251.b
Non modò verſurâ, ſed etiã vẽditione, ſi modò res coget, vindicabis.
Vereor ne illud, quod tecũ permutavi, verſurâ mihi ſolvendum ſit. At.76.a
Verſuram ſcribis eſſe faciendam menſium quinq;. At.247.b
Quare velim cures, ut permutetur Athenis, quod ſit in annuum ſumptum ei ſatis. At.245.b
Sed quæro, quod illi opus erit Athenis, permutarine poſſit, an ipſi ferendum ſit? At.194.a
Ipſi permittã de tẽpore nũmorũ, quantũ opus erit ut permutetur, tu videbis. At.195.a

Scripſerat ut XII. HS. permutaret, tantum eſſe reliquum de argento. At. 184. b

Qua quò plùs permutaſti ad fructum inſularum. Attic. 211. a

At ſe curaſſe, ut cum quæſtu populi pecunia permutaretur. Ep. 29. a

Ego rationem Philogeni permutationis eam, quam tecum feci, edidi. At. 73. a

Ibi perpaucos dies, dum pecunia accipitur, quæ mihi ex publicâ permutatione debetur, commorabor. Ep. 83. a

Niſi fortè mulier potens quadrantaria illâ permutatione familiaris facta erat balneatori. pro Cæl. 50. b

Cùm partem eius prædæ profundæ libidines devoraſſent, partem permutationes ad hunc Tuſculanum montem extruendum. Or. 208. a

Vox eius præconio quæſtu proſtitit. pro Quint. p. 35.

Legibus abutitur ad quæſtum. pro Roſc. p. 84.

In ſuis nummis verſatur, quæſtus facit. pro Qu. Roſc. p. 99.

Caput illud multis verbis mercenario præmio eſt ornatum. in Verr. p. 202.

Illis rebus pecuniam facere. in Verr. p. 229.

Eam rem tu ad tuum quæſtum nundinationemq; hominum traducis. in Verr. p. 273.

Pecuniam fœnori dabit. Fœneratio eſt expenſas pecunias iis ferre, quibus ferre contrahebamus. in Verr. p. 295.

Verſuram ab aliquo facere. in Verr p. 301.

Ex fœnore alicui pecuniam referre, & uſurâ iuvare aliquem. in V. p. 382.

Improbiſſima lucra liguririre, devorare pecunias. in Verr. p. 388.

Vſumfructum bonorum legere pro Cæcin. p. 590.

Argentariam non ignobilem facit. pro Cæcin p. 590.

Quæſtum illum maximè fœcundum, uberemq; campeſtrem Æolũ ad ſe ita rede it De Aruſp. Reſp. p. 482.

Cùm ille quæſtum faceret. Sect 14.

Commentarijs commentitijs Chirographisq; venalibus, innumerabilis pecunia congeſta eſt in illam domum. Phil. 5. p. 411.

Qui ex obſidione fœneratores exemerit. Ep. 5. 6.

Qui nunc præter fœneratores raucos nec homo, nec ordo quiſquam eſt. Ep 8. 18.

Des operam, ut uſuræ Cluvio, inſtituto tuo conſerventur. Epiſtol. 13. 57.

Multas

Multas civitates acerbiſſ. tributis & graviſſ. uſuris, & falſo ære alieno liberavi. Ep.15.4.
Non modo magno, ſed etiam iniquiſſimo fœnore verſuram facere coactus eſt. ad Att.
Ideo in literis pono. Ep.fam.l.7 p. 205.
M. Fabium quod mihi amicum tuâ commendatione das, nullum in eo facio quæſtum. Ep.ad Fam.l.15.p. 480.
Ei uſuram pendam. Ep.Attic.l. 13.p. 378.
Reliquæ pecuniæ uſuram filio pendemus. Ep. ad Att. l. 17. pagina 380.
Vſuram nobis largiuntur tanquam cornicibus. Quæſt. Tuſc. l. 1. pag. 326.
Deputare aliquid in lucro. Quæſt. Tuſc.1.p.289.
Alij emendi aut vendendi quæſtu & lucro ducerentur. Quæſt. Tuſc.l.5.p.455.
Nullum lucrum quærere. ibid.
Habere quæſtui Rempublicam. Offic.l. 2. p. 96.

Fœtoris. *Vide* Odoris.
Fœtûs. *Vide* Pariendi.
Fontis. *Vide* Aquæ.
Forium. *Vide* Pulſandi.
Formæ. *Vide* Pulchritudinis.

Fortunæ. Casûs. Sortis. *Vide paulò poſt duobus Titulis ſequentibus*: Fortunæ Proſperæ. Fortunæ adverſæ.

Glück/ Zufall/ Loſen/ Loß werffen.

SI ſors autē decollaſſit. Caſ.2.4.v.28. Vide Lex.Plaut. *Decollare.*
Credo herclè hodie devotabit ſortes ſi attigerit. Caſ. 2.6. v.36. Er wird das glück verzaubern. Vide Lexic.Plaut. *Devotare.*
Permittere ſorti. Caſ.2.6.v.43.

Ego ſortes utrique danam. Caſ.2.6.v.22.

Conijcite ſortes nunc iam ambobus. Caſ.2.6.v.34.

Quibus & re ſalvâ, & perditâ præfueram, & proſum ſæpé. Eunuch.2.2.

Vnum hoc ſcio: quod fors feret, feremus æquo animo. Phorm. 1. 2.

An fortunam collaudem, quæ gubernatrix fuit, quæ tot res, tantas, tam opportunè in unam concluſit diem? Eunuch.5.9.

Quæq; fors fortuna eſt, nobis quæ te hodie obtulit, per eam te obſecramus ambæ. Hecyr.3.3.

Fortes fortuna adiuvat. Phorm.1.4.

O fortuna, ô fors fortuna, quantis commoditatibus, quám ſubitó hero meo Antiphoni ope veſtrâ hunc oneraſtis diem! Phorm. 5. 6.

Qui ne ſorti quidem fortunas noſtras deſtinavit. Phil.5.419.

Quis vir illuſtrior utitur ſortibus? De divin. libro 2. pagina 246.

Tibi patrimonium dij fortunent. Ep.2.2.

Ab excitatâ fortunâ, ad inclinatam, & propè iacentem deſciſcere. Ep.2.15.

Velim ita fortuna tuliſſet. Ep.3.11.

Vellem in meo graviſſimo caſu affuiſſes. Ep.4.6.

Ea me ſolatia deficiunt, quæ ceteris ſimili in fortunâ non defuerunt. ibid.

Caſus & natura in bonis dominatur. Ep.4.12.

Communem incertumq; caſum ſapienter ferre. Ep.5.17.

Hanc non ſolùm adverſam, ſed etiam funditùs everſam fortunam fortiter ferre debemus. Ep.5.21.

Graviſſimum eſt, cùm ſuperior factus ſit ordine, inferiorem eſſe fortunâ. Ep.13.5.

Vitam regit fortuna non ſapientiâ. in Tuſcul. pag. 412.

Non ſolùm ipſa fortuna cæca eſt, ſed eos etiam plerunq; efficit cæcos, quos complectitur. de Ami.25.

Vt illud neſcio quid non fortuitum, ſed divinum videretur. Epiſtol.98.b

Ex his factum eſſe mundum concurſu quodam fortuito. de N. 14. b

Subita & fortuita oratio. de Or.97.a

Si quippiam

Si quippiam nacti ſumus fortuiti boni. de N.77.b
Concurſio rerum fortuitarum. Top.227.a
Fortuita atomorum concurſio. Acad.4.a
Tibi matrimonium dij fortunent. Ep.18.b
Eum honorem tibi deos fortunare volo. Ep.249.a
Cùm tibi Aquaria provincia ſorte obtigiſſet. in Vat.31.a
Quod cuiq; obtigit, id quiſq; teneat. Off.5.a
Quam mihi obtigiſſe dicis ζαύγραν, nunquam deſeram. Attic. 20.a
Cùm opt[illegible]ſſimum nuncium accepiſſem, te mihi quæſtorem obtigiſſe. Ep. 9.b
Deinde ſi quid obtigerit, æquo animo paratoq; moriar. in Catil. 118.b
Cùm ei obtigiſſet, ut bellum gereret cum rege Perſe. de Divin. 10.b
Talia cuique exta eſſe, qualis cuiq; obtigerit hoſtia. de Divin. 116.a
Quæ fors fortuna eſt, inquit, quod nobis te hodie obtulit? Hecyr. 3.3.v.26.
O fortuna, ut numquam perpetuò es bona! Hecyr. 3.3.v.46.
Quorum ego causâ timidius me fortunæ committebam. Ep. Att. l.9.p.273.
Contra fortunam ſemper armatum eſſe. Quæſt. Tuſcul.l. 5. p. 458.
Omnibus fortunæ donis Xerxes refertus fuit. ibid.
Superiorum temporum fortuna Reipublicæ cauſam ſuſtinent. Acad. Qu.l.2.p.77.
Succumbere, & cedere fortunæ. Quæſt. Tuſcul. lib. 3. pag. 392.
Contra fortunam gloriari. Qu. Tuſc.l.5.p.46.
Omnes fortunæ aditus intercludere. ibid.
Fortunam deguſtare, & experiri. Quæſt. Tuſcul. lib. 5. pag. 473.
Fortunæ ſuccumbere. 1.Offic.p.27.
Res aliter accidit, in Verr.p.561.
Hoc percommodè accidit. pro Cæcin p.616.
Cùm fortuna me in eum caſum dimiſiſſet. Epiſt. ad Fam. l. 10. p.287.
Pudor me, qui in bello maximè eſt periculoſus, hunc caſum cogit ſubire. Ep.ad Fam.l.10.p.300.

Pectore fundebat triſtes minitantia caſus. de Divinat. libr. 1. p. 163.
Si cecidiſſet, ut volumus Ep. 1. 7.
Cùm præſertim mihi non uſu venturum arbitrarer. Ep. 3. 8. & 13. 9.
Miſerior res nunquam accidit Ep. 4. 2.
Quod aliter cecidiſſerem exiſtimas, atq; opinatus ſit. Ep. 4. 4.
Bene, & feliciter evenire. Epiſt. 4. 14.
Cogitares, multis fortiſſimis, atq; optimis viris, iniuſtis iudicijs tales caſus incidiſſe. Ep 5. 17.
Cùm aliter cecidiſſet, ac putaſſes. Ep. 5. 19.
Caſus quidam mirificus intervenit. Ep. 7. 5.
Illud mihi videtur, perquam venuſtè cecidiſſe. Epiſt. 8. 4.
Ne omnia mea culpa cecidiſſe videantur. Ep. 14. 3.
Quo quidem in caſu ſumus, vides. Ep. 16. 11.
Quàm illum ultimum caſum, quem propter fidem conſtantiamq; ſuſceperat. de Finib. l. 2. p. 155.
Ad id neq; ſi fatum fuerat, effugiſſet, nec ſi non fuerat, in eum caſum incidiſſet. de Divin. l. 2. p. 229.
Vt mihi temporibus illis multùm in animo verſabatur Marius recordanti, quàm ille gravem ſuum caſum magno animo, quàm conſtanti tuliſſet? de Divin. l. 2. p. 268.
Quàm caſus aliquis aut tempus interponit. 1. Off. p. 46.
In caſu ſita temporibus gubernantur. ibid.
Res revocatur ad ſortem. in Verr. p. 275.
In hydriam inijcere, cuius nomen exiſſet, is haberet. in Verr. pag. 225.
Telum, quod cuiq; ſors offerebat, arripuit. in Ver. p. 470.
Sors ducitur. in Verr. p. 481.

Fortunæ Secundæ. Felicitatis. Proſperitatis. Soſpitandi. Secundandi. *Vide etiam* Conditionis.

Gutt Glück / Glückſelig / Wolſtand.

A *Dproſperare aliquid.* Amph. Prol. v. 13.
Dî me ſervant. ſalva res eſt. And. 2 2. v. 30.
Rex ſum, ſi ego illum hodie hominem ad me allexero. Pœn. 3. 3. v. 57.
In ſum-

In ſummâ felicitate conſtituti, ſic loquebantur. Varro l. 4. ll. *Quartus gradus, ubi eſt aditus, & initia regis*: h.e. *magnum feceris, qui ad eum acceſſerit*. Hora. *At pueri ludentes, Rex eris, aiunt, ſi rectè facies.* Auſonius: *Qui faciet rectè, non qui dominatur, erit Rex.* Sic etiam Victorem dicebant, qui aliquid abſolvit & perfecit. Virgil. *Victorq; virûm volitare per ora.* Idem: *Illi victor ego, & Phrygio conſpectus in oſtro*: Cic. *Eloquentem neminem video factum eſſe victoriâ.* His affinia ſunt. *Deus ſum: In cœlo ſum*: Cicero. *In hoc tu mihi Deus videris*, Idem: *Bibulus in cælo eſt*. Horat. *Dis miſcent ſuperis.* Cic. etiam ſic: *Pompeius ex aſtris decidit.*

Vt propter me tibi ſit meliùs, mihiq; propter te, & tuos. Aul. 2. 2. 48.

I m in vado ſalutis res eſſe videtur. Aul. 4. 10. v. 78.

Secundo vento ventus eſt. Ciſt. 1. 1. v. 25.

Meliùs anno hoc mihi non fuit domi. Moſt. 3. 2. v. 1: *Benè eſſe* notat omnem vitã voluptuariam. Formula inde petita, quòd cui omnia ſecunda vellent, ei precarentur *Benè eſſe.* Vide Lex. Plau. *Benè eſſe*: & Contrar. *Malè eſſe*. Vide quoque ſupra Tit. *Ægritudinis. Miſeriæ.*

Solus eſt, quem diligunt Dij: id eſt, *eſt feliciſſimus.* Andr. 5. 6.

Nam ſine controverſiâ à Dijs ſolus diligere. Phorm. 5. 6.

Quid ſi nunc tute fortunatus fias? Andr 2. 3.

Ecquid beo te? ſic ſoleo amicos. Eunuch. 1. 2.

O feſtus dies hominis! id eſt, *felix, fortunatus.* Eunuch. 3. 5.

O factum benè! das iſt Glück. And. 5. 6.

Age, me in tuis ſecundis reſpice. ibid.

O populares, ecquis me vivit hodie fortunatior? nemo hercle quiſquam. nam in me planè dij poteſtatem ſuam omnem oſtendêre, qui tam ſubitò tot congruerint commoda. Eunuch. 5. 9.

O Iupiter, ſerva obſecro hæc nobis bona. ibid.

An fortunam collaudem, quæ gubernatrix fuit, quæ tot res, tantas, tam opportunè in unum concluſit diem? ibid.

O omnium quantum eſt qui vivant, homo ornatiſſime, id eſt, *fortunatiſſime.* ibid.

Ne ſimili utamur fortunâ, atq; uſi ſumus. Phorm. Prolog.

Qui ſciam, dubiam fortunam eſſe ſcenicam. Hecyr. Prolog.

Quid relliqui eſt, quin habeat, quæ quidẽ in homine dicũtur bona? Quis te eſt fortunatior? Heaut. 2. 2. (Heaut. 1. 2.

Quod fortunatum iſti putant, uxorem nunquã habui. Adelph. 1. 1.

Cui æquè audiſti commodè quidquam eveniſſe? ibid.

Deorum

Deorum vitam apti ſumus: ſcil.*vivere, propter ſummam felicitatem noſtram.* ibid.

Quàm vos facillimè agitis, quàm eſtis maximè potentes, dites, fortunati, nobiles. Adelph.3.5.

Syre, proceſſiſti hodie pulchré: **Es iſt dir heut wolgangen oder glückt.** Adelph.5.9.

Omnes cùm ſecundæ res ſunt maximè, tùm maximè meditari ſecum oportet, quo pacto adverſum ærumnam ferant pericla, damna, exilia. Phorm.1.5.

Satin' omnia ex ſententiâ? Phorm.1.5.

Dij benè vortant, quod agas. Phorm.3.3.

Relliquam vitam exigat cum eo viro, me qui ſit fortunatior. Hecyr.1.5.

Quám fortunatus ceteris ſum rebus, abſq; unâ hac foret, hanc matrem habens talem? Hecyr.4.2.

Deus ſum, ſi hoc ita eſt: id eſt, *beatus.* Hecyr.5 4.

Quis me eſt fortunatior, venuſtatisq; adeò plenior? ibid.

Cùm proſpero flatu fortunæ utimur, ad optatos exitus provehimur. Off.36.b

Reminiſcere illam omnibus bonis perfunctam eſſe. Ep.58.b

Nonnunquam ſummis oratoribus, non ſatis ex ſententiâ eventum dicendi procedere. de Orat.95.a

Omnia, ut ſpero, proſperè procedent. Ep.187 a

Cui benè quid proceſſerit, eum multùm providiſſe dicimus. pro Mil.122.a

Quibus cùm parùm proceſſiſſet, &c. Ep.121.a

Alicui nequaquam ut ſperaſſet, ea quæ cogitaſſet, procedere. pro Clu. 55.a

Pergit in mea maledicta, quaſi verò ei pulcherrimè priora proceſſerint. in Ant.256.

Quod quidem ut res ire cœpit, ſcio an aliquando futurum ſit. de Am.104.b

Incipit res meliùs ire, quàm putaram, &, Prorſus res ibat. At. 231. a. & 235.b

Proſperè nobis cuncta proceſſerunt. Moſt.3.2.v.46.

Quàm facilè & fortunatè evenit! Epid.2.2.v.59.

Quis me eſt fortunatior? Rud.4.8.v.1.

Ne hic dies pervorſus atq; adverſus mihi obtigit. Menæchm 5.5. v.1.

Bona ſcæva ſtrenaq; mihi occeſſit obviam. Stich.5.2.v 24.

Si quam

Si quem non accures ſobriè aut frugaliter, ſolet illa rectè ſub manus ſuccedere. Perſ. 4.1.v.2.

Cui tot tam ſubitò congruerint commoda. Eunuch. 5.9.v.3.

Quem penes ſpes vitæ ſunt omnium hominum, da diem hunc ſoſpitem. Pœn 5.4.v.15.

Vix ipſa domina hoc, niſi ſciat, exoptare à DIs auſit ipſis. Stich. 2.1.v.24. Proverbialis formula de ſummâ felicitate. Pſeud. 4.1.v.25. *Tantum tibi boni Dij immortales duint, quantum optes.* Terent. Adelph. *DI tibi ſemper omnes omnia optata afferent.* Vide Barnabæ Briſſonij Formulas.

Si mihi ſecundæ res de amore meo eſſent. Heaut. 2.2.v.1.

Iſtuc tibi ex ſententiâ tuâ obtigiſſe lætor. Heaut. 4.3.v.5.

Multò omnium nunc me fortunatiſſimum factum puto eſſe. Heau. 4.8.v.1.

E re natâ melius fieri haud potuit; quàm factum eſt. Adelph. 3.1. v. 8.

Fortunatus ſum cæteris rebus. Hecyr. 4.2.v.25.

Quàm ſæpè fortè temerè eveniunt, quæ non audeas optare? Phor. 5.6.v.12.

Evenere hæc nobis proſperè. Phor. 5.8.v.2.

Non ſunt omnia committenda fortunæ. ad Herenn. libr. 4. p. 96.

Cùm omni iam fortunâ proſperè functus eſſet. ad Brutum pag. 592.

Sed tamen hoc mihi cecidit peropportunè. de Orator. lib. 2. p. 348.

Speret ſibi auram aliquam poſſe afflari. in Verrem pagina 503.

Fuit quibusdam ſummis viris, ad amplitudinem & gloriam, & ad res magnas benè gerendas divinitus adiuncta fortuna. In eius poteſtate fortuna poſita eſt. pro Leg. Man. p. 646.

Venti tempeſtateſque obſecundant. pro Leg. Man p. 647.

Ea res mihi benè feliciterque evenit. pro Leg. Man. p. 217.

Ea res fauſtè feliciterque evenit. ibid.

Cæteri reges ſtabilem ſuam fortunam arbitrati ſunt. pro Seſt. p. 31.

Vos meam fortunam deprimitis, veſtram extollitis. Piſ. pag. 195.

Vidimus aliquoties ſecundam pulcherrimè te ferre fortunam, adverſam quoque te ægrè ferre poſſe. Ep. ad Fam. l. 4. p. 100.

Placebat

Placebat diutiùs abeſſe à Reipub. curâ: ſedebamus enim in puppi, clavumq́ tenebamus, nunc autem in iis miſerrimus eſt locus. Ep.ad Fam.l.9.p.258.

Cuius non valde venti ſunt ſecundi. Ep.ad Attic.l 2.p.47.

Fortuna afficit multa improviſa hæc neque opinata nobis; propter obſcuritatem, ignorantiamq́ cauſarum. Acad. Qu. lib. 1. p 89.

Fortunæ ſtabilitate confidere. Qu. Tuſc.l.5.p.466.

In rebus proſperis, & ad voluntatem noſtram fluentibus, ſuperbiam magnoperè, faſtidium, arrogantiamq́ fugiamus. 1. Offic. p.36.

Homines ſecundis rebus effrenatos, ſibiq́ præfidentes, tanquam in gyrum rationis & doctrinæ dari oportet 1.Off p 37.

In omni actione atq́ adminiſtratione Reipub. floruiſſemus. Epiſt. 1.9.

Quantacunq́ tibi acceſſiones fient, & fortunæ & dignitatis. Ep. 21.1.

Quid eſt cauſæ, cur mihi non in optatis ſit, complecti hominem florentem ætate, opibus, honoribus, ingenio, liberis, propinquis; affinibus, amicis. Ep.2.12.

Collectam gratiam hominis florentiſſimi effundere. Ep.2.15.

Nos qui domi ſumus, tibi beati videmur. Ep.4.4.

Sed tu præ nobis beatus. ibid.

In quâ urbe gratiâ, auctoritate, gloriâ floruimus. Ep.4.13.

Et ipſe beatus eſſet, & omnes boni Ep.5. 21.

Nobis quidem ipſis diſplicemus, gregalibus illis, quibus te plaudente vigebamus, amiſſis. Ep.7.34.

Si noſtris conſiliis uſi eſſemus, beatiſſimè viveremus. Epiſtol. 14.1.

Fortunæ Adverſæ. Infortunij. Infelicitatis, Mali. *Vide etiam* Damni & Ægritudinis. Ærumnæ.

Vbelſtandt/ Vnglück.

NImis proventum eſt nequiter. Men.5.5.v.61.
Tanta in te impendent ruinæ. Epid.1.1.v.77.

Illic

Illic homo à me ſibi malam rem arceſſit iumento ſuo. Amph.1.1.v.170. Proverbialis eſt locutio, ducta ab oneribus, quæ iumentis imponi ſolent, h.e qui ſuâ operâ ſuaq impenſâ ſibi malum quærit.

Itaq; in te irruunt montes mali. Epid.1.1.v 78. Vide Lex. Plaut.

Non ego iſtuc facinus mihi, mulier, conducibile eſſe arbitror. Bacc. 1.1 v.18.

Tu quidem Theſaurum mihi appertaviſti mali. Merc. 1. 2. v. 51. Vide Lex. Plaut.

Homo me miſerior nullus æquè eſt, opinor, neq; adverſa cui ſunt plura ſempiterna. Men 2 3 1.& 2.

Quantum malarum rerum ſuſtineam. Merc.2 4.v 8.

Montes tu quidem mali in me ardentes iamdudum iacis. Merc. 3.4.v.31.

Theſaurum neſcio quem memoras mali. Merc. 3. 4. v.56.

Ædepol næ ille oblongis malis dedit mihi magnum malum. Merc. 3.4.v.58.

Iureiurando malo quærunt rem. Pſeud.1.2.v.63. *h. e.* à malo, per malum, & damnum alicuius. Moſt. 4.1.v.6.

Ne malus item erga me ſit, ut erga illum fuit. Pſeudol. 4. 3. v. 4.

Quadrigas ſi nunc inſcendas Iovis, atque hinc fugias, ita vix poteris aufugere infortunium. Amph.1.1.v.287.

Cœnare malum. Aſin.5.2 v.85.

Non ego te nunc macto mediocri infortunio, Curcul. 4. 3. verſ. 31.

Comparare alicuius magnum malum Caſ 2.8.v.5.

Omnibus exemplis crucior, omnia me mala conſectantur, omnibus exitijs interij Bacch.5. 1.v.6. & 7.

Rei meæ peperi infortunium. Bacch. *ſc.* Dij immortales. verſ. 19.

Metuo illæc mihi res ne magno malo fuat. Mil.2.6.v.12.

Magno atq; ſolido mactat infortunio. Mercat. Prolog. verſ. 21.

Si malus aut nequam eſt, malè res vertunt, quas agit. Perſ. 4. 1. verſ. 5.

Perij, interij, peſſimus mihi hic dies illuxit. Perſ.5.2.v 8.

Mactare aliquem infortunio. Truc.4.2.v.151.

Rem, fidemq;, noſq; perdidimus. Truc.1. 1. v.38.

Sicilia

Sicilia plus mali dedit. in Verr.p.233.

Minuerunt ſociorum vulnera, vident eorum calamitates, querimonias audiunt. pro Leg.Man.p.654.

Incommodè mihi nuptijs evenit. Hecyr.3.5.v.40.

Verum nimia illac licentia profectò evadet in aliquod magnum malum. Adelph.3.5.v.36.

Peiore res loco eſſe non poteſt, quàm in hoc, quo nunc ſita eſt. Adelph.3.2.v.45.

Vſq; ero domi, dum Lenoni coxero malum. Perſ.1.1.v.2.

Devitare malum. Andr.3.5 v.5.

Huic malo aliquam producam moram. And.3.5.v.9.

Si qui eſſem nihil eveniſſet mali. Andr.3.4 v.25.

Adeon' hominem invenuſtum eſſe aut infelicem quenquam, ut ego ſum? Andr.1.5.

Neq; quemquam hominem eſſe ego arbitror, cui magis bona felicitates omnes adverſæ ſint. Eunuch.2.3.

Quid hoc, malum, infelicitatis? nequeo ſatis decernere, niſi me credo huic eſſe natum rei, ferundis miſeriis. Adelph.4.2.

Mihi Deos ſatis ſcio fuiſſe iratos, qui auſcultaverim. Andr.4.1.

Memini, relinqui me, Deo irato meo. Phorm.1.2.

Haud auſpicató huc me appuli. Andr.4.6.

Tam incommodé illis fors obtulerat adventum meum. Hecyr. 3.3.

Faxo tali eum mactatum, atq; hic eſt, infortunio. Phorm. 5.8.

Si attigiſſes, ferres infortunium: **Es ſolte dir nicht wol bekommen.** Adelph.2.1.

Niſi fallit me animus, haud multùm à me aberit infortunium. Heaut.4.1.

Itáne es paratus facere me advorſum omnia, infelix? Phorm. 2.8.

Omnes cùm ſecundæ res ſunt maxumè, túm maxumè meditari ſecum oportet, quo pacto advorſum ærumnam ferant, pericula, damna, exilia. Phorm 1.5.

Quibus id maximè utile eſt, meum filium eſſe quám deterrimum. Andr.5.1.

Hoccine credibile eſt, aut memorabile, tanta vecordia innata cuiquam ut ſiet, ut malis gaudeant, &c. Andr.4.1.

Hei vereor, ne quid Andria apportet mali. Andr.1.1.

Ad hæc mala hoc mihi accedit etiam: hæc Andria gravida eſt, &c. Andr.1.3.

Ah, neſ-

Ah, neſcis quantis in malis verſer miſer. Andr. 4. 1.
Non poſſe iam ad ſalutem converti hoc malum. ibid.
Hoc malum integraſcit: wirt wider new. Andr. 4. 2.
Facilè hic plus mali eſt, quàm illic boni. Andr. 4. 3.
Profectò quanto magis magisq́; cogito, nimirum dabit hæc Thais mihi magnum malum: ita mi video ab eâ aſtutè labefactarier. Eunuch. 3. 3.
Etſi mihi magnum malum ſcio paratum. Eunuch. 5. 5.
Non dubium eſt, quin mihi magnum ex hac re ſit malum. Eunuch. 5. 6.
Id gaudeo, propter me hiſce aliquid eſſe venturum mali. ibid.
Neſcio quid profectò mihi animus præſagit mali. Heautontim. 2. 1.
Tantum deveniſſe ad eum mali. Heaut. 4. 4.
Heu, metuo lenonem: ne quid ſuat ſuo capiti. Phorm. 3. 2.
Tum eſſe hoc mî obiectum malum. ibid.
Nec cum huiusmodi unquam uſus venit ut conflictarer malo. ibid.
Non triumpho ex nuptiis tuis, ſi nil nanciſcor mali: ni etiam nunc me huius quærere cauſsâ in malo iubeas crucem. Phorm. 3. 3.
Hoc mî unum ex plurimis miſeriis reliquum fuerat malum ſi puerum ut tollam, cogit. Hecyr. 4. 1.
Dij mala prohibeant! Ey was du ſagſt/daß der Himmel nicht einfalle. Hecyr. 2. 1.
Ex incommodis alterius ſua comparare commoda. Andr. 4. 1.
Multa ex quo fuerint commoda, ejus incommoda æquum eſt ferre. Hecyr. 5. 3.
Quot incommoda tibi in hac re capies, niſi caves? Heaut. 5. 1.
Nempè incommoditas deniq; huc omnis redit: ſi eveniat, &c. Angr. 3. 3.
Incommodè mihi nuptiis evénit: Es iſt mir nicht wol bekommen/ daß er ein Weib genommen hat. Hecyr. 5. 3.
Herus damno auctus eſt: quia ſcil. *ei nata puella.* Heautontim. 4. 1.
Næ ille haud ſcit, hoc paullum lucri quantum ei damni apportet. Heaut. 4. 3.
Ex eâ re plus mali eſt, quàm commodi utriq;: Andr. 3. 3.
Obſonat, potat, olet unguenta de meo: mit meinem Schaden. Adelph. 1. 2.

In eandem fraudem ex hac re atq; ex illâ incides. Heaut. 3.1.
Malo quidem me dignum quovis deputem. Heaut.1.1.
At tibi dij dignum factis exitium duint. Andr. 4.1.
Heu metuo lenonem, ne quid ſuat ſuo capiti: daß er nicht etwas böſes wider jhn ſtifft/nemlich wider den Phædriam. Phor: 3.2.
Poſthac incolumem ſat ſcio fore me, nunc ſi evito hoc malum. Andr. 3.5.
Spero dehinc facilè ex illis ſeſe emerſurum malis. Andr. 3.3.
Tot res repentè circumvallant, unde emergi non poteſt. Adelph. 3.2.
Non ſine magno intertrimento: id eſt, damno. ibid.
Ea nunc inſtructa pulchrè ad perniciem: id eſt, ad damnum inferendum. ibid.
Ipſa egreditur noſtri fundi calamitas. Eunuch. 1.1.
Iſtac in me cudetur faba. Eunuch. 2.3.
Hoccine de improviſo mali mihi obijci tantum, ut neq; quid faciam, neque quid agam, certum ſiet? Adelph. 4.4.
In magnum ego malum veniam. Hecyr. 3.v.55.
Ego in eum incidi infelix locum. Phor. 1.3.v.23.
Ita nunc imparatum ſubitò tanta te impendent mala, Phorm. 1.4. v. 2.
Meditata ſunt mihi omnia mea incommoda. Phor. 2.1.v.18.
Mactare aliquem infortunio. Phorm. 5.9 v.39.
Hoc quoq; vobis accidit incommodum. pro Quin. p. 1.
Tot tantiſq; difficultatibus affectus atq; afflictus. pro Quint. pag. 3.
Videte quàm verſa & mutata in peiorem partem ſint omnia. pro Roſc. Amer. p. 72.
Temporibus miſeris ac perditis verſari in Ver. p. 790.
Naufragium fortunarum alicuius & navem afflictam. pro Cœl. p. 16.
Quod ſi meis incommodis lætabantur, urbis tamen periculo commoverentur. Seſt. 28.
Fecit quidam caſus caput meum quaſi certaminis cauſa in mediam contentionem, diſſenſionemq; civilem. Epiſt. Fam. lib. 1. p. 26.
Nihil eſt tam miſerum, quod non in noſtram fortunam cadere videatur. Ep. Att. l. 3. p. 83.
Omnem infelicitatem in dolore ponere. de Fin. l. 2. p. 164.

Magno

Magno malo eſt omnibus avaritia. ad Heren. l. 2. 42.

Si quem reperiat, cui aliquid mali faucibus afflare poſſit. ad Her. lib. 4. p. 25.

Tantum mali ſibi conſtituit. in Verr. p. 182.

Plus mali naſcitur, quàm, &c. in Verr. p. 426.

Omnibus malis illo anno ſcelere Conſulum Reſpublica eſt confecta. Seſt. 27.

Integraſcit quotidie inteſtinum malum Brut. p. 142.

Si aliquod æternum & infinitum manum nobis impendere opinemur. de Fin. l. 11. p. 119.

Si aliud quidpiam depulimus mali. de Natur. Deor. l. 3. pag. 151.

Nihil mali incidere poſſe ſapienti. de Fin. l. 3. p. 191.

A Deo quaſi mali alicuius impendentis ſignum eſt datum. de Divin. l. 1. p. 206.

Cùm in mala ſcientes ruunt. de Finib. l. 5. p. 261.

Multis malis oppreſſum eſſe. de Finib. l, 5. p. 285.

Malis quibusdam affectum eſſe. ibid.

Mala virtutis magnitudine obruebantur. de Finib. libr. 5. pag. 291.

Quantum malum ex humanâ conditione deiecerit. Qu. Tuſc. l. 1. p. 300.

Carere omni malo. Q. Tuſc. l. 1. p. 305.

Molem mali meditari Q. Tuſc. l. 3. p. 388.

Adverſam ærumnam ferre. Qu. Tuſc. l. 3. p. 389.

Præſentibus malis gemere. Qu. Tuſc. l. 2. p. 366.

Alieno malo gaudere. Qu. Tuſc. l. 3. p. 384.

Malorum oblivisci. Qu Tuſc. l. 3. p. 391.

Ei ſummam per iniuriam omnia infeſta, atq; inimica ſunt. pro Q. p. 5.

Præclarè mecum agitur. in Verr. p. 156.

Quoniam ita tulit caſus infectus. pro Syll. 307.

Fractum eſſe calamitate atq; afflictum. pro Sylla 313.

Nulla eſt acerbitas, quæ non omnibus hac orbis terrarum perturbatione impendere videatur. Ep. 2. 15.

Quæ cogitatio, vi tempeſtatum, & concurſu calamitatum, erat aliquantum labefactata. Ep. 5. 13.

Nemo tam afflictus, &c. Ep. 6. 1.

Quo in bello nihil adverſi accidit non prædicente me. Ep 6. 6.

Vide quæſo, ſatiſne rectum ſit, nos hoc tanto incendio civitatis in iſtis locis eſſe, id eſt, *quaſſatione, perturbatione & calamitate.* Ita enim ferè Cicero miſeriam Reipub. incendium vocat, & tempeſtatem. Epiſtol.93.

O o ut homines miſeros, & fortunâ magis quàm culpâ calamitoſos, conſerves. Ep.9.13.

Mihi crede, ſingulares huic municipio calamitates accidiſſe. In ſonderlichen vnfall geraten. Ep.13.8.

Me miſerum, me in tantas ærumnas propter me incidiſſe. Ep.14.1.

Ornatum eſſe ærumnis. pro Sylla p.327.

In adverſis ſine ullo remedio, atq; allevamento permanere. pro Syll.p.333.

Fortunæ ſe committere, in eius periculis eſſe, ac varietate verſari. in Verr.p.343.

Pœnitere aliquem ſuæ fortunæ. Ep.ad Fam.l.6.151.

Fortunæ graviſſimo percuſſus eſt vulnere. Acad. Quæſt. l. 1. p. 81.

Fortunæ modicè ferre iniurias. de Divin.l.1.p.81.

Fortunam conqueri adverſam, non lamentari decet. Qu. Tuſc.l. 2.p.368.

Fortunæ fulmina contemnere. Qu.Tuſc.l.2.p.374.

Fortunæ impetu terreri. Qu.Tuſc.l.5.p.462.

Iniurias fortunæ, quas ferre nequeas, defugiendo relinquas. Quæſt. Tuſc.l.5.p.495.

Minùs patent multa in eorum vitâ, quæ fortuna feriat. 1. Offic. p. 30.

Conſtantis animi eſt, non perturbari in rebus aſperis, nec tumultuantem de gradu deijci. 1.Off.p.33.

A malis naturâ declinare. Qu.Tuſa.lib.4.p.419.

Malo oppreſſum iacere. Q.Tuſc.l.4.p.429.

Mala æquo animo ferre. Qu.Tuſc.l.4.p.439.

Propter mala is quidem angatur. ibid.

Malis omnibus urgeri. Qu.Tuſc.l.5.p.459.

Quo in genere multum mali etiam in exemplo eſt. Off. l. 1. pag. 56.

Modò etiam hoc malum in Rempublicam invaſit. Off. libr. 2. p.995.

Frequen-

Frequentiæ.

Voll/Volckreich/Anzehlig/Wolbeſetzt/Offt/Stets.

F*Requentes fuimus omninò ad ducentos.* Qu.Fr.306.

Refert etiam, qui audiant, frequentes an pauci, an ſinguli. de Or.162.b

Senatus continuò eſt convocatus, frequensq́; convenit. Epiſtol. 151.a

Nunquam tam frequens collegium iudicavit. de Ar. 246.b

Idq́; frequentiſſimo theatro incredibili plauſu comprobatum eſt. de D. 93.a

Nullà in concione unquam frequentior fuit populus Rom. in Acad. 155.

Frequens enim te audivi atq́; adſui. de Or.106.a

Eo tempore Roſcius erat Romæ frequens, atq́; in foro & in ore omnium quotidiè verſabatur pro S.R.21 a

Demoſthenes frequens fuit Platonis auditor. Orat.198.a

Nos in hoc genere frequentes fuimus. Orat.213.a

Vt Hortenſius Conſul deſignatus domum reducebatur è campo cum maximâ frequentiâ à multitudine. Att.69.b

Tabulas in foro ſummâ hominum frequentiâ exſcribo. in Verr. 147.a

Habet quotidianam amicorum aſſiduitatem & frequentiam. Q. de Pet.205.b

Non enim tribum Terentiam, de quâ &c. ſed ſolidam & robuſtam & aſſiduam frequentiam præbuerunt. pro Pl.263.

Cùm hic Dorilenſis efferetur magnâ frequentiâ conſeſſuq́; veſtro. pro Flac.154.b

Thucydides creber eſt rerum frequentiâ. de Or. 113.a

De epiſtolarum frequentiâ nihil te accuſo. At.63.b

Verbi tranſlatio inſtituta eſt inopiæ cauſſâ, frequentata delectationis. de Or.157.a

Diſtinguenda & frequentanda eſt omnis oratio luminibus verborum. de Or.161.b

Acervatim multa frequentare. Or.204.b

Has frequentat Phalereus maximè. ibid.205.

Frigoris. Hyemis. Glacici. Nivis.

Kelt / Winter / Eyß / Schne.

V*Im frigorum, hyememq́, quam nos vix huius verbis ſuſtinemus, excepimus.* pro C. Rab. p. 279.

Eadem Epiſtolâ petebas, ut eos quamprimum, ne in hyemem inciderent, ad facultatem ædificandi liberarem. Ep. Fam. l. 3. p. 69.

Frigore lædi. de Nat. Deor. l. 2. p. 102.

Frigore rigere. Qu. Tuſc. l. 1. p. 323.

An frigus propulſare poſſimus. de Fin. l. 4. p. 147.

Caucaſi nives, hyemalemq́ vim perferunt ſine dolore. Qu. Tuſc. l. 5. p. 480.

Fortunarum. *Vide* Divitiarum.
Fraudis. *Vide* Doli.
Fructûs. Commodi. *Vide Tit.* Vtilitatis.

Frumenti. Fructuum. *Vide etiam* Annonæ.

Frucht / Korn.

H*Oc tempore ipſo populum annonæ caritate, frumento ſuppeditato levaverunt.* Corn. 142.

Magnum frumenti numerum advexerit in Rhodiorum inopiâ & fame. Off. l. 3. p. 119.

Ager, qui multos annos quievit, uberiores efferre fruges ſolet. de Clâ. 166. a

Cùm ager, (id quod perrarò evenit) cum decimo extuliſſet. in Verrem 172 a

Id perdere aratorem, quod agri ſegetesq́ extuliſſent. in V. 193. a

Quæ efferunt aliquid ex ſeſe, perfectiorem habent naturam, quàm ea, quæ ex his efferuntur. de N. 43. a

Segetes

Segetes fœcundæ effundunt herbas inimicas frugibus. Orat. 201.a

Effuſis ac diſſipatis fructibus veſtris. cont. Rul. 84.a

Fruſtra. Operæ Fruſtraneæ. Rei Fruſtraneæ & Irritæ. Laboris Fruſtranei.

Vergebliche Arbeit.

HOminem inter vivos quæritamus mortuum. Menæc. 2.1. v.15.

In ſcirpo nodum quæris. Men. 2.1. v. 21.

Salva extra pretium, tùm pol oleum & operam perdidi. Pœn. 1.2. v. 119.

Propter amorem omnem operam perdis. Pœn. 4.2. v 58.

Nihil agis, verba dare ſperas mihi poſſe, furcifer. Rud. 4. 3. v. 57.

Non temerarium eſt. Aul. 2.2. v. 7.

Ego faxo operam & vinum perdiderit ſimul Aul. 3.6. v. 41. Vbi alluditur ad vulgatum Proverb. *Operam, & oleum perdere.* Cic. ad Att 8.17.

Fruſtra operam hanc, opinor, ſumo. Heaut. 4.3. v. 15.

Laborem inanem ipſus capit & illi moleſtiam adfert. Hecyr. 3.2. v. 9.

Paſcere oculos. Phorm. 1.2. v. 35.

Actum agere. Phorm. 3.2. v. 72. & Adelph. 2.2.

Verba fiunt mortuo. Phorm. 5.9. v. 26.

Quid conterimus operam fruſtra? Phorm. 1.4.

Laterem lavem. ibid.

Atq; aliquis dicat, nihil promoveris: Es wirt vmb ſonſt ſeyn. Andr. 4.1.

Quid ad me ibatis? ridiculum: an verebamini, ne non id facerem, quod recepiſſem ſemel: quaſi dicat, fruſtra ſumſiſtis hunc laborem eundi ad me. Phorm. 5.7.

Ipſe Pompeius confitetur ſe, & operam, & oleum perdidiſſe. Ep. 7.1.

Sed quid ego hæc ad te, cuius domi naſcuntur? γλαῦκα εἰς ἀθήνας. Ep.9.3.

Non dubito quin perſpicias, ſi aliquid firmitatis nactus ſit Antonius, omnia illa tua præclara in Repub. merita, ad nihilum eſſe ventura. Ep.11 12.

Meæ illæ vehementes conciones, tanquam σκιαμαχίαι *eſſe videntur:* h. e., *pugnæ in umbris & larvis.* Ep.11.14.

Ad nihilum omnia recidunt. Orat.ad Brut.p.696.

De ſpe cadere. pro Cn.Plan.p.521.

Nec ullâ ſpe decipi, nec ullo metu terreri potuerunt. Ep.Fam.l.10. p.284.

Fruſtrandi. *Vide* Doli.

Fugæ. Fugiendi. Celeritatis. Properandi. Currendi. Abeundi. *Vide etiam ſupr.* Aufugiendi. Feſtinandi.

Fliehen/Flucht geben/Außweichen/Verkriechen.

F*Vgam tamen nemo in ſe convertit ur.* Amph.1.1.v.81.

Perduelles penetrant ſe in fugam. Amph.1.1.v.93.

Quadrigas ſi nunc inſcendas Iovis, atq; hinc aufugias, ita vix poteris aufugere infortunium. Amph.1.1.v.149. *h. e. celerrimè* καθ' ὑπερβολὴν. Sic. Aſin.2.2. v.13. *Nunquam edepol quadrigis albis indipiſcet poſtea.* & Pœn.1.2.v.156. *Niſi ego illum iubeo quadrigis curſim ad carnificem rapi* ibid.3.1.v.64. *Hoc citò, & curſim eſt agendum: properate quantum poteſt.* Et Aul. 4.1.v. 14. *Quod homo iubeat, citis quadrigis citiùs properat perſequi.*

Tempus eſt ſubducere me hinc. Aſin.5.2.v.63.

Fugias manibus demiſſis domum. Epid.3.4.v.16.

Fugere oculos alicuius. Aul.4.4.v.32.

Declinavi me extra viam. Aul.4.8.v.11.

Fugiendi ſi data occaſio eſt. Capt.1.2.v.12.

Avis me conſimilem faciam. Capt 1.2.v.14.

Vos fugam fingitis. Capt.2.1.v.14.

Fugitivos

Fugitivos imitari haud nos decet. Capt.1.1.v.16.
Date veniam mihi noti, atq; ignoti, & de viâ ſecedite. Curc.7.3. v. 12 & 11.
Dare ſe in fugam. Caſ.5.3. v.11.
Pedibus perfugium peperit, in Lemnum auffugit. Ciſt.1.3. verſu 13.
Me continuò contuli protinus in pedes. Bacch. 3. 1. verſu 5.
Exercent ſeſe, ad curſuram fugiunt. Moſt.4.1.v.1.
Meneshmus ſeſe ſubterduxit mihi. Men.3.1.v.1.
Abripuit ſeſe repentè ſubitò. Men.2.2.v.21.
Charinum ex fugâ retrahit. Merc.Arg.1.
Ita ſunt turpes credo ecaſtor: Venerem è fano fugent. Men. 1. 2. v. 111.
Quas tu vides colubras? quid tam iracundus? Stich. 2. 2. verſ. 51.
Cavet, ne effugiant piſces. Truc.1.1.v.16.
Iam ornabat fugam. Eunuch.4.4.v.17.
Ego me in pedes. Eun.5.2. v.5.
Miſerrimus fui fugitando. Eunuch.5.3. v. 8.
Aliquid convaſaſſem, atq; hinc me conijcerem protinus in pedes. Phorm.1.4.v.1.
Fugam parare. Phorm.1.4.v.14.
Ita fugias, ne præter caſam, quod aiunt. Phorm.5.2.v.3.
Confugere ad aliquem. Brut.p. 579.
Ex hoc loco repulsâ vi, & gratiâ, locum ubi conſiſtit, reperire non poterit. pro Quin.p.2.
Dare ſe in fugam. in Verr.p.471.
Quibus ſeſe vitam per fratris ſui fundum dediſſe dixit, quâ effugere poſſit. Pro Cæl.p.596.
Qui volunt pœnam ſubterfugere, aut calamitatem, eò ſolùm vertunt. hoc eſt, *Sedem ac locum mutant. Confugiunt quaſi ad aram in exilium, qui ſi in civitate legis vim ſubire vellent, civitatem non prius, quàm vitam amitterent.* Pro Cæcin. pagina 625.
In fugam atque latebras aliquem impellere. pro C. Rab. pagina 160.
Se in fugam coniecerunt. Pro Cæl.120.
Tu illum in foro, inſpectante populo Rom. gladio ſtricto inſecutus es. Phil.2. p.340.

Agmine quadrato cum gladijs ſequuntur. Phil. 2. p. 379.
Vt fugam intercludat. Ep. Att. l. 7. p. 227.
Ad fugam hortatur amicitia Cnei. Ep. Att. l. 7. p. 227.
Ne me dem incertæ & periculoſæ fugæ. Ep. Att. l. 7. p. 229.
In fugâ omnes ſunt. Ep. Att. l. 7. p. 230.
A conſilio fugiendi abſum. Ep. Att. ibid.
Fuga, quæ parabitur, repulſa eſt. Ep. Att. l. 7. p. 231.
Salutem fugâ adipiſci. Quæſt. Tuſc. l. 3. p. 404.
Reliquos aiebant fugiſſe. Ep. 4. 12.
Servus fugitivus. Ep. 5. 9.
Eum hinc perfugiſſe. Ep. 7. 31.
Vt honeſtè effugere poſſit. Ep. 9. 9.
Copias omnes eius delevit, fugavitq;. Ep. 10. 30.
Balbus Quæſtor duxit ſe ab Gadibus. Ep. 10. 32.
Quis erat, qui quicquã timeret, profligato illo, te liberato? Ep. 11. 18.
Vtrumq; me præſtaturum ſpero, ne aut Vẽtidius elabatur. Ep. 11. 9.
Legati Dolobellæ à claſſe diſceſſerunt, naviq; longâ profugerunt. Epiſt. 12. 15.
Ibi cognovi partem navium Dolobellæ diffugiſſe. ibid.
Dionyſius ſervus meus aufugit. Ep. 13. 78.
Diffugiunt, qui ſunt, metu oblato. Ep. 15. 1.

Fugandi. *Vide* Arcendi.
Fundi. *Vide* Agriculturæ.

Funditùs.

Gründlich/ Auß dem Grund her-auß.

V*Sq; ab radicibus.* Aul. 2. 2. v. 72.
Omnia veſtra malefacta repperi radicitùs, non radicitùs quidem hercle, verùm etiam eradicitùs. Moſt. 5. 1. v. 263.

Fulminis.

Fulminis. Tonitru. *Vide* Tempeſtatis.

Donner/ Hagel/ Blitz.

Strepitus, crepitus, ſonitus, tonitrus, ut ſubitò, ut properè, ut validè tonuit! Amph. 5.1.v.10.

Continuò contonat ſonitu maximo ædes, primò ruere rebantur tuas: ædes tota confulgebant tua, quaſi eſſent aureæ. Amph. 5.1.43.

Is fulmine percuſſus dicitur humatus eſſe Cynoſuris. de Nat. Deor. l.3.p.138.

Hunc igitur nec Olympius Iuppiter fulmine percuſſit. De Nat. Deor. l.3.p.150.

Aut cum terribili percuſſus fulmine civis. De Nat. Deor. libro 1. p. 163.

Non enim te puto eſſe eum, qui Iovi fulmen fabricatos eſſe Cyclopas in Ætnâ putes. de divin. l.2.p.228.

Si iſta Iuppiter ſignificaret, tam multa fruſtra fulmina emitteretis. de divin. l.2.l.229.

Quid enim proficit, cùm in medium mare fulmen iecit. de Div. l. 2.p.229.

Romulus & Remus cum altrice beluâ vi fulminis icti conciderunt. ibidem.

Romulus fulmine ictus. de Divin. l.2.p.230.

Fundamenti.

Grundt/ Fundament legen.

Fundamenta iacta confirmandi Senatus. Ep.1.9.

Ieci fundamenta ſalutis tuæ. Ep.10. 19.

Pietas fundamentum eſt virtutum omnium. pro Planc. p. 420.

Virtutum omnium fundamenta vos in voluptate ponitis. de finibus. p.321.

Agere fundamenta. pro Milo.p.56.

Fun-

Fundamenta Reipub. ieci. l.12.p.378.

Paulò antè iacta ſunt fundamenta. Acad.l.7.p.22.

Totius quaſi rationis fundamenta cognoſcere. Acad. lib. 2.pagina 23.

Mihi ita perſuaſi, Romulum auſpicijs, Numam ſacris conſtitutis fundamenta ieciſſe noſtræ civitatis. De Nat.Deor.libro 3.pagina 119.

Neq; intelligunt, ſe rerum illarum pulchrarum atq; admirabilium fundamenta ſubducere. de fin.l.4.p.231.

Funeris. Sepulturæ. Exſequiarum. Parentaliorum. *Vide etiam Tit.* Mortis.

Leicht / Begräbnüß / Abſterben / Todtenbegängnüß / Zu grab tragen / Beſtettigen.

P*Oſtquam ille uxori iuſta fecit.* Ciſt.1.3.28.

Tum tu idem, optumum eſt, loces efferendum. nam iam credo mortuus eſt. Aul.3.6.v.29.

Nobis veruina eſt domi, quâ te faciam confoſſiorem ſoricinâ næniâ. Bacch.4.8.v.48.

Perendie forâs efferetur. And.2.1.v.34.

Vnà aderat frequens, curabat unà funus. And.1.1.v.79.

Hic parvæ conſuetudinis causâ mortem huius tam fert familiariter. And.1.1.v.82.

Eius causâ in funus prodeo. And.11.86.

Effertur ſcilicet funus, imus. And.1.1.88.

Funus interim procedit. ſequimur, ad ſepulcrum venimus, in ignem poſita eſt. And.1.1.96.

Adiuvare funus. Phorm.1.2.49.

Huic acerbiſſimum vivo videntiq; funus ducitur, quò amici conveniunt ad exequias cohoneſtandas. pro Quint.17.

Exequias alicuius proſequi. pro A.Cluent.p.90.

Funeri Tyranni ſceleratiſſimi præfuiſti. Phil.2.p.372.

Eorum oſſa terra tangit, ad ſaxa mortui conquieſcunt. Pro Sex. p. 61.

Moneri viſus eſt ab eo, quem ſepulturâ affecerat. de Divin. lib. 1. pag. 129.

Ab Athenienſibus locum ſepulturæ impetrare non potui. Epiſtol. 4. 11.

Funus ei ſatis amplum faciendum curavi. ibid.

In nobiliſſimo orbis terrarum Gymnaſio Academiæ locum delegimus, ibiq; eum combuſſimus, poſteaq; curavimus, ut ijdem Athenienſes in eodem loco monumentum ei marmoreum faciendum curarent. ibid.

Venerat in funus, cui funeri ego quoque operam dedi. ad Attic l. 15. p. 321.

Ducere funus. de Orat. p. 476.

Cn Lucullus matrem efferebat. At. 238. a

Cur Maximus extulit filium conſularem? de N. 76. a

Efferri ante lucem. de Leg. 183. b

Cùm pupillum filium ipſe penè in humeros ſuos extuliſſet. de Orat. 104. b

Cùm caſu in eâdem cauſſâ cum funere efferretur anus Iunia. de Or. 129. b

Si Cæſar funere elatus eſſet. Att. 226. b

Cùm tuâ rogatione funere elata reſpub. eſt. pro Domo 221. b

Studioſè eorum ſepulcra contemplor. de leg. lib ſecundo pagina 320.

Sepulcrorum ius tueri. de leg. l. 2. p. 345.

Septum undiq; & veſtitum vepribus & dumetis indagavit ſepulcrum. Quæſt. Tuſc. l. 5. p. 475.

Furandi. Furti. Auferendi. Spoliandi. Surripiendi. Rapinæ.

Diebſtal/ Stelen / Vertragen / Nemen/ Entwenden/ Entziehen/ Beſtelen/ Rauben/ Berauben.

A*Vrum inſpicere vult, an ſurreptum ſit.* Aul. Prol. verſ. 39.

Ego iſtos novi Polypos, qui ſibi, quicquid tetigerint, tenent. Aul. 2. 2. verſ. 22.

Aurum harpagatum eſt. And. 2.2.v.24.

Homo trium literarum. Aul. 2.4.v.51.

Vulcano ſtudere. Aul. 2. 6.v.10.

Furum implevisti in ædibus omnes angulos, miſerè mihi immiſiſti coquos. Aul. 3.6.v.16.

Minùs iam furtificus ſum, quàm antehac. Epid. 1.1.v.10.

At ille ſuppilat mihi aurum, & pallam, ex arcis, me ſpoliat, mea ornamenta clam ad meretrices degerit. Men. 5 2.v.52.53.54.

Homo furti ſe aſtringet. Pœn. 3.4.v.27.

Curculio mihi annulum ſurripuit. Cur. 4.4.v.28.

Ibi me arripit quis, quo pacto me abſtulerit, dicere non poſſum. Cur. 5.2.v.50.

Vbi is homo, qui te ſurripuit? Cur. 5.2.v.52.

Vt Lenoni ſurripiam mulierculam. Pſeud. 2.3.v.9.

Nunc huc introibo, viſum heſternas reliquias quiérunt rectè necne, num infuerit febris, operta ne fierent, num quis obreptaverit. Perſ. 1.2.v.25.26.27.28.

Hanc modò uxori intus pallam ſurripui. Men. 1.2.v.21.

Meo malo à malâ abſtuli hac. Men. 1.2.v.4.

Vbi vir compilet clanculùm, quicquid doni eſt. Men. 4.12.

Trahere, exhaurire me, quod quirem, ab ſe domum ratione peſſimâ. Merc. Prol. v.55. & 56.

Averti prædam ab hoſtibus noſtrûm ſalute ſociûm. Menæch. 1. .1 25.

Hunc hodie poſtremum extollo meâ domo patriâ pedem. Merc. 5. 1. verſ. 2.

Vſus, fructus, victus, cultus, iam mihi harunce ædium interemtus eſt. Merc. 5.1.v.3. & 4.

Is me ſcelus auro uſq; attondit dolis doctis. Bacch. 5.1.v.9.

Benè ego ab hoc prædatus ibo. Pſeu. 4 2. v. 39.

Proin tu Pſeudolo nuncies abduxiſſe aliam prædam. Pſeu. 4.7.verſ, 100.

Mihi iſtac videtur prædatum iviſſe. Rud. 4.7.v.16.

Benè ego hinc prædatus ibo. Rud. 4.8.v.29.

Efficias id quod decet, rem tuam iſtam exinani. Truc. 4. 2. verſu 2.

Hanc ſpes eſt hodie exinaniri. Truc. 4.4.v.33.

Illic

Illic pulchram prædam agit, ſi qui illam invenerit. Aul. 4. 23.

Extexam ego illum pulchrè. Bacch. 2. 3. v. 5.

Adibo hunc, quem ego hodie faciam arietem Phryxi. Bacch. 2. 3. verſ. 7. 8.

Emungam herculè hominem probè hodie. Bacch. 4. 4. verſu 50.

Surripere aliquid alicui. Pſeud. 1. 3. v. 55.

Huc quidē herculè haud ibis intrò, ne quid Harpax feceris. Pſeud. 2. 2. verſ. 58.

An invenire poſtulas quemquam coquum, niſi milvinis aut aquilinis unguibus. Pſeud. 3. 2. v. 65.

Quin ibi conſtrictis ungulis cœnam coquas. Pſeud. 3. 2. verſu 65.

Nam nihil etiam harpagavit tùm. Pſeud. 4. 2. v. 2.

Vt veſtitus eſt perfoſſor parietum! Pſeud. 4. 2. v. 23. In furem effractorem hoc dicitur. Cicero in Vatin. *Licet impunè per me parietes in adoleſcentiâ perfoderis, vicinos compilaris, matrē verberaris.* Dicebantur etiam vecticularii, quòd vecte ſeu palo ferreo muros furandi causâ perfodiant. τοιχωρύχοι. Vide Philoſ. Plaut. Tit. *Furti.*

Puer ſeptuennis ſurripitur. Pœn. Arg. v. 1.

Ire aliena ereptum bona. Perſ. 1. 2. v. 11.

Qui hic albo pariete aliena oppugnat bona. Perſ. 1. 2. v. 22.

Abrepta per vim miſera. Rud. 3 3. v. 28.

Et ipſum ſeſe & illum furti aſtringeret. Rudent. 4. 7. verſu 31.

Suffuror, ſuppilo, de prædâ prædam capio. Truc. 2. 7. verſ. 15.

Neu qui manus attulerit ſteriles. Truc. 1. 2. v. 3.

Cæteri clepta lurcantur, vel harpagant. Truc. 1. 2. v. 9.

Non qui furtum facere ſtuduerit. Eunuch. Prolog.

Pernoſcite, furtumne factum exiſtumetis, an locum reprehenſum, qui præteritus negligentiâ eſt? Adelphis Prolog.

Cùm in cellulam ad te patris penum omnem congerebam clanculùm. Eunuch. 2. 3.

Hic furti ſe alligat. Eunuch. 4. 7.

Tetigin' tui quidquam. Adelph. 2. 1.

Aliquid convaſaſſem, atque hinc me conjicerem protinus in pedes. Phorm. 1. 4.

Aeſchinus fidicinam Lenoni eripuit. Adelph. Arg. 7.

Minas decem corradet aliunde. Adelph. 2. 2. v. 34.

Cùm hanc ſibi videbit præſenti eripi, & abduci ab oculis. Adelph. 4. 5. v. 34.

Emunxi argento ſenes. Phorm. 4. 4. Ich hab dem alten das geld abgelauſt

Vaſa argentea publica de loco privato dicitur ſuſtuliſſe. ad Her l. 1. p 15.

Quod ſibi furtum fecerit. ad Herenn. libro ſecundo pagina 44.

Tibi omnem benè vivendi ſpem meâ morte eripere? ad Her. lib. 4. p. 129.

Civitates, regna, domos omnium depeculatus es. ad Herenn. lib. 4. p. 103.

Liberi è gremijs parentum diripiuntur. Ad Herenn. lib. 4. pagina 116.

Si quis ſacrum ex privato ſurripit. de Inven. libro 1. pagina 141.

Adimere poteſtatem. de Inven. l. 2. p. 257.

Affinem famâ & fortunis ſpoliare conatus eſt, vanum ſe & perfidioſum eſſe fateatur. pro Quint. p. 8.

Opimus præda, præſertim à pupillo diſcedit. in Verr. pagina 12.

Spoliari famâ fortunisq; pro Quint. p. 27.

Funditùs aliquem evertere bonis. pro Sex. Roſcio pagina 76.

Eripere prædam alicui de manib. in Verr. p. 215.

Domum eius exornatam, atq; inſtructam, nudam; atq; inanem reddidit. in Verr. p. 158.

Tu me hoc tibi mandaſſe, exiſtimas, ut Chreſti compilationem mitteres. Ep. 2. 7.

Traiecit ſe in regnum Bogudis planè benè peculiatus. Epiſtol. 10. 32.

Præter furta, & rapinas. ibid.

Dionyſius ſervus meus cùm multos libros ſurripuiſſet, aufugit. Ep. 13. 78.

Si qua vis, aut ſi qua rapina fieri cœperint. Ep. 14. 3.

Ne furtum ceſſationis quæſiviſſe videaris. Ep. 16. 26.

Cuius

Cuius ſuturum furtum erat? pro Roſcio Comœd.
Verres ſolet hæc, quæ rapuit, & furatus eſt, dicere ſe emiſſe. in Verr.
Oratores everſi bonis omnib. ex eorum agris, atque urbibus, expleti atq; ſaturati, cùm hoc cumulo quæſtus decederent. in Verr. pagina 349.
Ab his per ſummam iniuriam, per ſummas contumelias plus aliquanto oblatum eſſe, quàm natum ſit. Ibidem.
Improbiſſimâ ratione prædari. in Verr. p. 413.
Sedem antiquam, divinumque domicilium nocturno latrocinio atque impetu compilavit. in Verr. pag. 566.
Nocte intempeſtâ, ſervorum inſtructâ & comparatâ manu convellere ex ſuis ædibus, atque auferre conatus eſt. in Verr. p. 566.
Spoliari omnibus fortunis. pro L. Flac. p. 303.
Beneficÿs alicuius ampliſſimis ſpoliari. pro Domo. p. 439.
Maximis viribus eripitur indigniſſimè omnibus bonis. Cœl. 118.
Cives bonis evertere ſoles. Provinc. 159.
Domum meam exhauriendam patefecit. Piſ. 189.
Pecuniam ex Reipublicæ viſceribus eripuiſti. Piſ. 190.
Quanto fructu ſim privatus. Ep. Attic. lib. 1. p. 9.
Si quis quem oculis privaverit. Acad. l. 2. p. 20.
Priſtinis orbati munerib. de divinat. l. 2. p. 218.
Vt propter ſuum quiq; & emolumentum ſpoliet, aut violet alterum. Off. l. 3. p. 108.
Hominem homini detrahere ſui commodi causâ. Offi. l. 3. pagina 110.
Multum de communi utilitate detraxit. Offic. libro 3. pagina 111.
Si mihi eripuiſſe divinam animi mei conſtantiam, meas curas, vigilias, conſilia. Paradox. 4. pag. 232.
Alienis pecuniis locupletari, & in fortunas uniuscuiusq; impetum facere. Pro Sext. Roſc. 84.
Omnia fana depopulatur. in Verr. p. 139.
Hora ei nulla vacua à furto eſt. in Verr. p. 178.
Pecuniam tuam domum tuam avertiſti, pecunia ex ærario publico erogata quæſtui tibi fuit. in Verr. p. 382.
Ærarium exhaurire, compilare Remp. in Vat. p. 3.
Compilare ſapientiam alicuius. pro Mur. p. 21,

Hanc ex fœnore pecuniam non retuleris populo. in Verr.387.

Iſte in furando manibus ſuis, oculis illorum utitur. in Verrem. 426.

Eriphylam accepimus in fabulis eâ cupiditate, ut, cùm vidiſſet monile, ex auro, ex gemmis pulchritudine eius incensâ ſalutem viri proderet. in Verr.430.

Furti & captarum provinciarum nomine aliquem notare. Pro A.Cluent.54.

Furtum domi fecit. pro A.Cluent.p. 81.

Vt ex vepretulis extracta intedula Remp. arrodere conaretur. pro Sext.Roſc.36.

Hos Clodij furor rapinis & incendijs pavit. Mil. 223.

Is aversâ pecuniâ aufugit. in Verr.83.a

Hic in quæſturâ pecuniam publicam Cn.Carboni Coſ.datam avertit. At.78.a

Frumentum averſum à repub. abreptum ab aratoribus. ibidem. 184. b

Antonius HS. ſepties millies pecunia publica avertit. in Attic. 241. b

Ne patiare Erotem hereditatem Turianam avertere. Epiſtol. 199. b

Te cum illius rapinis explevisti. Phil.2.357.

Non qui furtum facere ſtudet. Eun. Prol. 28.

Quid in deſerto loco nactus, quem multo auro ſpoliare poſſit imbecillum, atq; ſolum. de Leg.l.1.p.309.

Quod ſi negabit, ſe illi aurum ablaturum nunquam, ob eam cauſam negabit. de Leg.l.1.p.309.

Publicam dilapidabat pecuniam, ærarium exhauriebat, minuebat vectigalia, donabat civitates ex commentario. Epiſt.Octa.pagina 646.

Ineſt in tali liberalitate cupiditas rapiendi plerunque & auferendi per iniuriam. 1.Offic.20.

Alienis bonis manus afferre. Offic.l.2.p.86.

Furoris. *Vide* Amentiæ.

G

Ganei. *Vide* Abliguriendi : *&* Adulterij.

Garrulitatis. Loquacitatis. Sermonis. Loquendi. Orationis. Vocis. Fabulandi. Colloquij. *Vide etiam Tit.* Alloquij. Alloquendi. *&c.* *& Tit.* Dicendi.

Schwätzen/ Verſchwätzen/ Verplappen / Sprachen/ Reden / Plaudern.

ADmodum clarè fabulatur. Amph.1.1.v.144.

Nunquam etiam quicquam adhuc verborum perperam prolocutus. Amph. 1.1.v.19.

Orationem comprimam. Amph.1.2.v.34.

Satisne hoc planè ſapis differtè? num videor tibi locutus eſſe? Amph 2.1.v.30.

Cùm eâ tu ſermonem nec ioco, nec ſeriò tibi habeas. Amph.3.2.v.25.

At iam nunc orationem deſpoliato prædicas. Aſin.1.3.v.51.

Vna pars orationis de die dabitur mihi. Aſin 3.1.v.13.

Meam partem loquendi, & tuam trado tibi, atq; ad loquendum atq; ad tacendum. Aſin.3.1.v.14.

Garriet quoi neq; pes unquam, neq; caput compareat. Es hat weder händ noch füß. Capt.3.4.v.81. Et Aſin.3.3.verſ.140. *Quin nec caput, nec pes ſermonum appareat.*

Multiloquaces meritò omnes habemur, neq; mutam repertam eſſe ullam hodie dicunt mulierem. Aul.2.1.v.5.6.

Quæ deblateraſti iam omnibus vicinis. Aul.2.3.v.1.

Verba facit ad parcimoniam. Aul. 3.5.v.23.

Facere mentionem cum aliquo. Aul.4.7.v.3.

Vt facile orationem ad ſervitutem contulit. Capt.2.2.v.26.

Sermonem ſerere. Curc.1.3.v.37.

Fores crepuêre, linguæ moderandum eſt. Curc. 4. 1. verſu 25.

Conſtant, conferunt ſermones inter ſe ſuos trapetæ. Curc. 2. 3. verſ. 11.

Loqui cum aliquo porrectiore fronte. Caſ.2.4.v.30.

Illa haud verbum facit. Caſ.5.2. v.34.

Verbum nullum mutit. Caſ.5. 2.v.37.

Solus de ſodalitate ſum orator datus. Moſt.5.2.v.5.

Nimis clues orator catus. Ib.v.21.

Non potuit venire orator ad me magis impetrabilis. Moſt. 5. 2. verſ. 10.

Vt multa verba fecit! ut tenta materies fuit! Mil. 4. 5. verſ. 4.

Oratio aliò mihi demutanda eſt mea. Mil.4.7.8.

Tu quidem ex ore mihi orationem eripis. Merc.1.2.v.64.

Oratio adepol pluris eſt huius, quàm quanti hac emta eſt. Merc. 3. 1. v. 15.

Muſca eſt pater meus. Merc. 2. 3. verſ. 26. De homine garrulo, & curioſo, adeoque impudenti. Vide Lex. Plaut. litt. M.

Ita nunc per urbem ſolus ſermo eſt omnibus. Pſeud.1.5.v.4.

Orationem tibi para adverſus ſenem. Pſeud.1.5.v.39.

Nimiùm iam tinnis, non placet. Pſeud.3.2.v.99.

Nec moleſtis ſermonibus, nec morologis uti. Pſeud.5.1.70.

En monſtrum mulieris, tantula tanta verba funditat. Pœn. 1. 2. verſ.61.

Ago cum illâ, ne quid noceat meis popularibus. Rud. 3. 1. verſ. 13.

Quæ illic oratio eſt? Rud.3.3.v.13.

Si præter hac unum verbum faxis hodie. Rudent. 4. 4. verſu 74.

Nolo ego cum improbis de vivis, neq; in foro ullum ſermonem exequi. Trin. 2.2.v.4.5.

Vocis ſat eſt. Trin.2.3.v. 29.

Longo ſermone uti. Trin.2.3.v.78.

Cum hoc, quem novi, fabulor. Men.2.2.v.4.

Ego voce moderabo me. Mil.2.2.v.115.

Vtrobiq; ordinem orationem doctè edidi. Mil.2.5. v. 56.

Commi-

Commemini, & mea orationis iuſtam partem perſequi: & meam partem itidem facere, cùm aliena oratio eſt. Mil. 3. 1. v. 50.

Ædepol huius orationis haud cinerem quærunt, quia enim loquitur lautè, & minimè ſordidè. Mil. 1. 2. v. 11.

Sermonem ſublegere. Mil. 4. 2. v. 88.

Quin tu iſthanc orationem veterem, atq; antiquam removes. nam proletario ſermone nunc quidem hoſpes utare. Mil. 3. 1. verſ. 55.

Illi haud licebat, niſi præfinita loqui, quæ illi placerent. Hecyr. 1. 2. verſ. 19.

Mentionem Phædria facit. Eun. 3. 1. v. 47.

Vocem habet venalem. pro Quint. pag. 55.

Animos veſtros ab hac re commemoratione aliò traducit. in Verr. pag. 303.

Iter huius ſermonis quod ſit, vides. de leg. l. 1. p. 307.

Diem præſtituere. in Verr. pag. 216.

Cùm de quibuſdam mentio facta eſſet. Vat. 89.

Qui Hircia legis mentionem fecit. Phil. 13. p. 523.

Mentionem à Q. Cornificio in Senatu factam. Epiſt. Attic. libro 1. pag. 18.

Cùm Rex tui nullam mentionem fecerit. Epiſtol. Attic. lib. 1. pag 28.

Laudans amiciſſimè mentionem tui fecerit. Epiſtol. Attic. lib. 16. pag. 497.

Cùm in eam ipſam mentionem incidiſſet. de Amic. 7. pagina 183.

Gaudii. Lætitiæ. Hilaritatis. Iucunditatis. Plauſûs, Voluptatis. Alacritatis.

Frewd/ Frölich/ Luſtig/ Frolocken/ Jubilieren/ Guten Muth machen/ Gut leben führen.

GAudeo, & volupe eſt mihi. Amph.3.3.v.3.
Gaudeo, ſi quid pati volupe eſt mihi, voluptas eò mihi multò maxima eſt. Amph.3.4.v.11.

Quin te ergò hilarum das mihi. Aſin.5.1.v.21.

Sibi benefacere. Aſin.5.2.v.95.

Nos hilari ingenio & lepidè excipiet. Moſt.1.4.v.6.

Defecato animo eſſe. Aul.1.2.v.1.

Volui animum hodie confirmare meum ut benè haberem in nuptiis. Aul.2.7.v.1.

Dij immortales quibus & quantis me oneratis gaudijs. Aul. 5.1. v. 1. Vbi tamen inſulsè vulgatam lectionem retinet Taubmanus: *DI immortales, quibus & quantis me donatis gaudijs!* Quis enim aut Latinum, adeoque Plautinum illud credat? Rectius igitur nos expreſſimus *onerare gaudijs:* cùm autor ille Latiniſſimus ſimilibus utatur alibi. *Ita hic me amœnitate amœnâ amœnus oneravit dies,* Capt. 4. 1. verſ. 7. & 4. 2. v. 47. *Ego ceſſo hunc onerare lætitiâ.* Vide ſeqq.

Es, bibe, animo obſequere mecum, atque onera te hilaritudine. Mil. 3.1. verſ. 82. Sic paulò poſt: *onuſtum pectus lætitiâ:* Stich. 2. 2. v. 3. & 4. 1. v. 27. *Noſmet potius viciſſatim oneremus voluptatibus.* Et Terent. Phorm. *O fortuna, ô fortuna, quantis commoditatibus, quàm ſubitò hero meo Antiphoni, ope veſtrâ hunc oneraſtis diem?*

Muſicè hercule agitis ætatem. Moſt. 3. 2. v.41. Vide etiam Tit. *Felicitatis: Bene eſſe:* & Tit. *Convivandi.* & Philoſophiã Plautinam *Lætitiæ. Hilaritatis.*

Remigravit animus nunc denuò mihi: hoc eſt, *ſum hilaris.* **Jetzt iſt mir wider recht zu muth.** Epid. 4.1.v. 42. Sic loquitur quoque Symmachus, felix Plauti imitator l. 1. Epiſt.11. *Tunc mihi animus ab ægritudine remigravit.* Et lib.7. Epiſt. 78. *In tranquillum denuò animus remigravit.* Sic enim inibi legendum ex MSS. Vatican. & Pythæan. quemadmodum adnotant viri docti. Vulgò legitur *remeavit.*

Ne ego hodie tibi bonam vitam feci. Perſ. 8. 4. verſ.4. Et Caſin. 4. 4. v. 17. *Bonam vitam dare.* **Ein gut leben machen.** Seneca Epiſt. 123. *nec dubitaveris bonam vitam, quàm opinionem bonam malle.* Terent. *vixit, dum vixit, benè.* Ei opponitur *Mala vita.*

Qui a-

Qui amat, quod amat, ſi id habet, id habet pro cibo. Merc. 4. 4. verſ. 4. Sic alibi quoque loquitur: *qui pro cibo habeas te verberari.* Aſin. 3. 3. verſu 38. Rara eſt dicendi Venus.

Si tute tibi benè eſſe potes pati, veni: Vives mecum: baſilico accipiére victu. Perſ. 1. 1. verſ. 31. Vide Lex. Plaut. *Vivere.*

Nunc & amico meo proſperabo, & Genio meo multa bona faciam. Perſ. 2. 2. v. 11.

Eamus intrò ad te, ut hunc hodiè diem luculentè habeamus. Epid. 1. 2. v. 84.

Mihi hunc diem dediſtis luculentum. Epid. 3. 2. verſ. 4.

Curamus pulchrè ut ſimus. Merc. 3. 3. v. 22.

Qui meâ nunc lætus lætitiâ fuat. Merc. 5. 2. v. 3.

Reſtituam iam ego te in gaudia. Merc. 5. 2. v. 4.

Te faciam ex læto lætantem magis. Pſeud. 1. 3. v. 89.

Niſi ſomnum, ſocordiamq; ex pectore oculisq; amovebitis. Pſeud. 2. 2. verſ. 11.

Baſilicè Eleutheria agito. Perſ. 1. 3. v. 28.

Ego omnes hilares, lubentes, lætificantes faciam ut fiant. Perſ. 5. 1. 8.

Onuſtum pectus porto lætitiâ, atque lubentiâ. Stich. 2. 2. verſu 3.

Profectò amænitates omnium Venerum, atque Venuſtatum affero, nimisq; ſuperat mihi, atque abundat pectus lætitiâ meû. Stich. 2. 2. verſ. 4.

Ex mœrore aliquem eximere. Stich. 2. 2. v. 31.

Tantum apporto bonum, tam gaudium affero grande, vix ipſa Domina hoc niſi ſciat, exoptare à Dijs auſit ipſis. Stich. 2. 2. verſ. 23.

Vt præ lætitiâ lachrymæ præſiliunt mihi! Stich. 3. 2. v. 13.

Eſt mihi volupe. Stich. 4. 1. v. 2.

Nulla eſt ægritudo animo obviam, omnium me exulem atque inanem fecit ægritudinum. Stich. 4. 1. v. 21.

Faciam ut facto gaudeas. Pœn. 1. 1. v. 69.

Gaudio ero vobis, nos tibi voluptati erimus. ibid.

Hi falſo oblectant gaudio nos. ibid. v. 86.

Prome venuſtatem tuam amanti, ut gaudia compares. Truc. 1. 1. verſ. 19.

Ipſus gaudet, res perit. Er wird erfrewet. Truc. 4. 2. v. 4.

Hic homo eſt omnium hominum præcipuus, voluptatibus, gaudijsq; anteponens. Trin 5.1.v.1.

Voluptas parumper data eſt. Amph.2.2. v.8.

Si quid clam uxorem ſuo amico fecit voluptatis. Aſin. 5. 2. verſu 92.

Cùm te Dij amant, voluptati eſt mihi. Rud.4.4.129.

Si tibi cordi eſt facere. Moſt.1.4. v.10.

Gaudere animo. Stich.2.1.v.53.

Gaudere ſuo bono. Moſt.1.3.v.174.

Gaudijs gaudium ſuppeditat. Trin.5.1. v. 3.

Vt ego lætus ſum, ut ego lætitiâ differor! Truc.4.1.v.3.

Id voluit nos ſic nec-opinantes duci falſò gaudio. Andr. 1. 2. verſ. 9.

Metum, in quo nunc eſt, adimam, atque explebo animum gaudio. And.2.2.

Mihi immortalitas parta eſt, ſi nulla ægritudo huic gaudio interceſſerit. And.5.5.v.5.

Quid illud gaudij eſt? ibid. v. 7.

Erumpere hoc mihi licet gaudium. Eunuch.3.5.v.2.

Scin' me in quibus ſim gaudijs? Eunuch. 5. 9.v.v.2.

Vt hanc lætitiam nec-opinanti primus ei obijcerem domi. Heaut.1. 2 .verſ.12.

Ne me in lætitiam fruſtrâ conijcias. Heaut. 2.3.v.51.

Præ gaudio (ita me Dij ament) ubi ſim neſcio. Heaut. 2. 3. verſ. 67.

Menedeme ſalve: nuncium apporto tibi, cuius maximè te fieri participem cupis. Heaut. 3.1.v.19.

Nulla mihi res poſthac poteſt iam intervenire tanta, quæ mihi ægritudinem afferat, tanta hæc lætitia oborta eſt. Heaut. 4. 3. verſ. 2.

Bono animo es, iam argentum ad eam deferas. Heaut. 4. 6. verſ. 18.

Hunc diem cupio perpetuum in lætitiâ degere. Adelphis 4.1. verſ. 6.

Hunc diem ſumamus hilarem. Adelph.2.4.v. 22.

Potitur hic gaudia. Adel.5.4.v.22.

Frui gaudio. Hecyr. 5.4.v.2.

Deus ſum, ſi ita eſt. Hecyr.5. 4. v. 3.

Si ullum

Si ullum unquam fuit tempus, mater, cùm ego voluptati tibi fuerim. Heau. 5. 4. 7.

Egone huius memoriam patiar mea voluptati obſtare? Andr 5. 4 v. 41.

Nefas, ullâ me voluptate hîc frui. Heaut. 1. 1. v. 92.

Abs te ut blanditijs ſuis quàm minimo precio ſuam voluptatem expleat. Hecyr. 1. 1. v. 11.

Voluptati obſequi. Hecyr. 3. 5. v. 9.

Qui ſic ſunt, haud multùm hæredem iuvant, ſibi verò hanc laudem relinquunt: vixit, dum vixit, benè. Hecyr. 3 5. v. 10.

Nihil mi iſthæc res voluptatis ferunt. Hecyr. 4. 1. v. 17.

Exple animum ijs. Hecyr. 5. 1. v. 29.

Niſi mihi quidem addit animum. Heaut. 3. 2. v. 31.

Satin' eſt, ſi te delibutum gaudio reddo. Phorm. 5. 6. v. 17.

Vt metum, in quo nunc eſt, adimam, atq; expleam animum gaudio. Andr. 2. 2.

Lætus eſt, neſcio quid, nihil eſt, nondum hæc reſcivit mala. ibidem.

Iam id gaudeo: ich erfrewe mich deſſen. ibid.

Non tibi ſatis eſſe hoc viſum ſolidum eſt gaudium, niſi &c. Andr. 1. 4.

Næ iſtam multimodis tuam inveniri gaudeo. Andr. 5. 4.

Si nulla huic ægritudo gaudio interceſſerit. Andr. 5. 5.

Quid illud gaudi eſt? ibid.

Hunc ſcio mea ſolidè ſolum gaviſurum eſſe gaudia. ibid.

Iámne erumpere hoc licet mihi gaudium: darff ich jetzt meine Frewd offenbarn. Eunuch. 3 5.

Venire ſalvum te, volupe eſt, id eſt, *gaudeo.* Phorm. 4. 3.

Nunc eſt profectò, interfici cùm perpeti me poſſum, ne hoc gaudium contaminet vita aliquâ ægritudine: ſed neminémne curioſum intervenire nunc mihi, qui me ſequatur, quoquo eam, rogitando, obtundat, enecet, quid geſtiam, aut quid lætus ſim. Eunuch. 3. 5.

Quid eſt, quòd ſic geſtis? ibid.

Impendio magis animus gaudebat mihi, Deum ſeſe in hominem convertiſſe. ibid.

Id gaudeo, propter me hiſce aliquid eſſe venturum mali. Eunuch. 5. 6.

Quid hic lætus eſt? Eunuch. 5. 9.

Iam hoc aliud eſt, quod gaudeamus, miles pellitur foras. ibid.

Celem tam inſperatum gaudium. Heaut.3.1.
Tanta hæc lætitia oborta eſt mihi. Heaut.4.2.
Nihil quidquam vidi lætius. Adelph.3.4.
Lacrumo gaudio. ibid.
Vah, vivere etiamnunc lubet. ibid.
Homini illicò lacrumæ cadunt, quaſi puero, gaudio. Adelph. 4.1.
Miſeré cupio hunc diem perpetuum in lætitiâ degere. ibid.
Atq; ita, uti decet, hilarum ac lubentem fac te in gnati nuptiis. Adelph.4.7.v.33.
Da te hodie mihi, exporge frontem: hilarum fac te. Adelph. 5.3.
Ipſum geſtio dari mi in conſpectum: id eſt, opto. Phormion. 1.5.
Pené herclè exclamavi gaudio. Phorm.5.6.
Quantam obtuli adventu meo lætitiam Pamphilo hodie? Hec.5.3.
Gaudio falſo frui. Hecyr.5.4.
In re noſtrâ aut gaudio ſumus præpediti nimio, aut ægritudine. Heaut.3.1.
Hæc non voluptati tibi eſſe, ſatis certò ſcio: Heaut.1.1.
Si umquam ullum fuit tempus, mater, cùm ego voluptati tibi fuerim: &c. id eſt, te voluptate affecerim. Heaut.5.4.
Vbi te vidi animo eſſe omiſſo, & ſuavia in præſentiâ quæ eſſent, prima habere, neq; conſulere in longitudinem: id eſt, te voluptati eſſe deditum. Heaut.5.2.
Sané hercle homo voluptati obſequens fuit, dum vixit. Hecyr. 3.5.
Nihil jam mihi iſtæ res voluptatis ferunt: dum ætatis tempus tulit, perfuncta ſatis ſum. Hecyr.4.2.
Voluptati ſermo, adventus tuus, quocunque adveneris, ſemper eſt. Hecyr.5.4.
Iſtoc verbo animus mihi rediit, & cura ex corde exceſſit. Hecyr. 3.2.
Omnibus nobis ut res dant ſeſe, ita magni atq; humiles ſumus: id eſt: *magno atq; humili animo præditi.* Hecyr.3.3.
Sine me in hac re gerere mihi morem: meinen willen thun. Heaut. 5.1.
Viſum eſt mihi, ut eius tentarem ſententiam. Phorm.4.3.
Quæ hæc coniuratio? ut omnes mulieres eadem æquè ſtudeant nolintq; omnia. Hecyr.2.1.

Si eſt, ut velit reducere uxorem, licet. Hecyr. 3. 5.

Advorſus animi lubidinem tui. Hecyr. 4. 1.

Id nunc res indicium hæc facit, quo pacto factum volueris. ibidem.

De fratris & populi Romani victoriâ non gauderet. de Inv. libr. 2. p. 229.

Longo intervallo modò primùm animadvertis paulò te hilariorem. Brut. p. 25.

Animos omnium, qui aderant, in hilaritatem à ſeveritate traduxit. Brut. p. 576.

Animos in hilaritatem riſumq́ convertere. ad Brut. p. 663.

Cùm & inaniter & effuſè animus exultat, tùm illa lætitia geſtiens, vel nimia dici poteſt. Tuſc. 212. a

Cùm in eius copias ſe ingurgitaſſet, exultabat gaudio. in Ant. 173. a

Quintus pater exultat lætitiâ. At. 248. a

Hominem furentem exultantemq́ continui. de Ar. 243 b

Exultare, immoderateq́ iactari. de D. 93. a

At Cymbri in prælijs exultant, lamentantur in morbo. ibidem 289. a

Fabius Annibalem iuueniliter exultantem, patientiâ ſuâ molliebat. de Sen. 79 a

Exultare lætitiâ ac gaudio triumphare. pro Aul. Clu. p. 8.

Lætitiâ perfrui, gaudijs exultare, voluptate bacchari. in Cat. 175.

Quod putavi fore gaudium, id extitit exitium. in Orat. ante exil. p. 361.

Mirandum in modum lætati ſunt. pro C. Plan. p. 501.

Dare lætitiam. pro Cn. Plan. p. 338.

Dicuntur nonnullorum levitate, plauſus emptos, & exiles & raros excitare. Seſt. 57.

Audito S. C. ore ipſi atq́ abſenti ſenatui plauſus ab univerſis eſt datus Seſt. 58.

Plus voluptatis ex recordatione illius orationis, quàm ex meâ cepit. Corn. 128.

Nunc non parvâ afficias voluptate. Prov. 156.

Fruitur ſanè hoc ſolatio. Prov. p. 162.

Nihil tam diuturnam nobis lætitiam attulit. Mil. 253.

Quem potes recordari in vitâ tibi illuxiſſe diem lætiorem? Phil. 1. p. 334.

Quàmprimũ maximo gaudio & gratulatione fruemur. Ph. 10. 465

Repentè

Repentè omnibus lætitijs inceſſi. Ep.ad Fam.l.2.p.45.

Sic habeto nullam me Epiſtolam accepiſſe tuam poſt comitia iſta præclara, quæ me lætitiâ extulerunt. Epiſt.ad Fam.lib.1. p.46.

Si rationibus meis promiſſum à te intellexero, magnam te ex eo, & perpetuam voluptatem eſſe capturum. Epiſt. ad Fam. libr. 3. p. 62.

Oculis colliguntur penè innumerabiles voluptates. de Orat. lib.3. p.469.

Nunc voluptate omnia metiuntur. de Orat. libr. 3. pag. 470.

Voluptate quâdam perfunditur. Brut.p.573.

Vt animos eorum, qui audirent, devinceret voluptate. Brut.pag. 602.

Tantum capio voluptatis, quantum ſolicitudinis. in Verr. pag. 502.

Capere animo non mediocrem voluptatem. pro Cn. Planc. pag. 493.

Vita plena & confecta voluptatibus. Sest.12.

Qui voluptatibus ducuntur, & ſe vitiorum illecebris & voluptatum lenocinijs dediderunt. pro Sest.p.68.

Maximam lætitiam capio ex tuis literis. Epiſt. ad Fam. lib.3. 78.

Si me diligis, ſi à me diligi vis, ad me literas, ut quamprimùm lætitiâ afficiar, mittito. ibid.

Omnia voluptate metiri. Ep.ad Fam.l 1.p. 195.

Magnam partem lætitiæ tua dignitas affert. Ep. ad Fam. lib. 10. pag.288.

Feci continuò omnes participes meæ voluptatis. Ep.ad Fam.lib.10. p.289.

Spondeo tibi ex meâ amicitiâ, & ex tuo erga me officio maximum te fructum, ſummamq́ue voluptatem eſſe capturum. Ep. ad Fam. l.13.p.425.

Maximam cepi lætitiam ex humaniſſimi, & chariſſimi patris epiſtolâ. Ep.ad Fam.l.1.p.504.

Eam rem ſummæ tibi voluptati fore. Epiſt. Attic. libr. 2. pag. 81.

E quibus hanc primo aſpectu voluptatem cepit. Ep.Attic. libr. 7. p. 01.

Inflatus eſt lætitiâ. Phil.14.537.

Tu cum

Tu cum illâ interim te oblecta. Adelph.2.4.v.20.

Qui nos iſtiuſmodi diſputationibus delectaret. de Orat. lib.1.p. pag.206.

Si quem alieni ſtudia delectent. de Orator. libr. 1. pagina 320.

Ex literis tuis, quas publicè miſiſti, cepi unà cum omnibus incredibilem voluptatem. Ep.ad Fam.l.5.p.123.

Capere voluptatem. Ep.ad Fam.l.3.p.80.

Mirificam cepi voluptatem ex hac tuâ diligentiâ. Epiſt.ad Fam.l. 3.p.86.

Apparatus ſpectatio tollebat omnem hilaritatem. Ep.ad Fam.l. 7.p.183.

Non mediocri afficiebar vel voluptate ex conſuetudine noſtrâ, vel utilitate ex conſilio atq; operâ tuâ. Epiſt. ad Fam. lib. 7. p.199.

Acceſſit huc, quòd poſtridie eius abſolutionis in Theatrum Curionis Hortenſius introijt, puto, ut gaudium gauderemus. Ep.ad Fam.l.18.p.216.

Ex gloriâ tuâ ſatis magnam lætitiam capiebam. Ep.ad Fam. lib.9. p.254.

Cumulari gaudio. ibid.

Commemoratio, quæ ad eam ſententiam pertinebat, incredibilem mihi lætitiam attulerat. Epiſtol. ad Famil. lib.11.pag. 279.

Cùm legiſſem tuas literas, incredibili gaudio ſum elatus. Epiſt.ad Fam.l.10.p.288.

Facere aliquem participem voluptatis. Epiſt. ad Fam. lib.10. p.289.

In his curis, quas contuli ad dignitatem tuam, cepi magnam voluptatem. Epiſt.ad Fam.l.10.p.290.

Magnam voluptatem ex tuis literis cepi. Ep. ad Fam. libr. 11. p. 346.

Quâ ex re, quantam voluptatem ceperim, ſcire potes, etiam me tacente. Ep.ad Fam.l.12.p.381.

Capiebam ex officio tuo voluptatem, quòd memineram, quàm diligenter Lyſonem familiarem meum commendaſſem. Epiſt. ad Fam.lib.13.p.408.

Voluptate affici. Ep ad Fam.l.13.p.411.

Promitto tibi, te ex eius amicitiâ magnam voluptatem eſſe capturum. Epiſt. ad Fam.l.13.p 441.

Perlectis

Perlectis tuis literis exilui gaudio. Ep.ad Fam. lib. 16. pag. 502.

Quando igitur tùm ex me doluiſti, nunc, ut duplicetur tuum ex me gaudium, præſtabo. Epiſt. ad Fam. lib. 16. pag. 505.

Repentè inceſſi omnibus lætitiis, ſchwebete in eytel frewde. Ep. 2.8.

Cùm obiurgarer quod nimio gaudio penè deſiperem. ibid.

Comitia iſta præclara me lætitiâ extulerunt. Ep.2.9.

Nec ſum tam ſtultus, ut te uſurâ falſi gaudij frui velim, id eſt, *in falſum gaudium coniectum. Vſura* enim fructum ſignificat, ſicut *Vſus*. Ep.6.12.

Suſtulimus manus ego & Balbus, &c. Ep.7.5.

Omnia mihi erunt, ſi tu veneris, hilariora. Ep.7.34.

Non poſſum non confiteri, cumulari me maximo gaudio. ibidem.

Miraris tam exhilaratam eſſe ſervitutem noſtram. Epiſt. 9.26.

Elatus lætitiâ. Ep.13.19.

Iucundiſſimæ tuæ literæ, cumulum mihi gaudij attulerunt. Ep. 16.21.

Quantam mihi alacritatem populi Rom. concurſus afferret. pro Deiot. 308.

Frequentia veſtrûm incredibilis, alacritatem mihi ſummam affert Reipublicæ defendendi. Phil. 4.p.400.

Alacritatem alicui afferre. de Div.l.2.p.245.

Inſolenti alacritate geſtire. Quæſt. Tuſculan. libr. 5. pagina 467.

Ad ſummam lætitiam meam, magnus ex illius adventu ſtimulus accedit. Ep. Att.l.4.p.135.

Exultant lætitiâ in municipiis. Ep.Att.l.14.p.488.

Lætitiam omnes apertiſſimè tulimus. Ep.Att.l.14.p.444.

Satis ex tuâ gloriâ magnam lætitiam, voluptatemq; capiebam. Ep. Att.l.14.p.453.

Lætitiâ efferri. Acad.l.2.p.69.

Quæ Menippum imitati, non interpretati quâdam hilaritate conſperſimus Acad.l.1.p.80.

Lætitiam voluptas animi affert nobis de Fin.l.1.p.119.

Amicorum lætitiâ lætamur æquè ac noſtrâ. de Finib. lib. 1. p. 124.

Qui

Qui omnibus lætitiis lætum ſe eſſe narrat. de Finib. libr. 2. p.132.
Alter lætitiâ geſtit.ibid.
Animi tamen lætitia cum his omnibus compenſatur. de Fin. l. 1. p.168.
Quonam gaudio complerentur.de Fin.l.5.p.282.
Tantâ lætitiâ perfundi arbitramur. ibid.
Tanto gaudio affecit.ibid.
Lætitiam ſocijs afferre. Qu.Tuſc.l. 4.p.413.
Lætitiam alicui movere.Qu.Tuſc.l. 4.p.440.
Lætitiâ affici.ibid. p.442.
Lætitiâ ſe efferre. ibid.p.443.& de fin.l.5.p.269.
Exultare & geſtire. ibid.
Nimis elati lætitiâ iure iudicantur leves.ibid.
Nullâ impotenti lætitiâ efferri.Qu. Tuſc.l.5.p.457.
Inani lætitiâ & exultare, & temerè geſtire.ibid.
Earum accuratiſſimâ diligentiâ ſum mirum in modum delectatus. Ep.Att.l.7.p 201.
Magnâ lætitiâ mihi viſus eſt affici tuo adventu. Ep.At.l. 7.p.205.
Careat voluptate neceſſe eſt. de Nat.Deor.l.1.p.15.
Quibus voluptatibus fruentem. de Nat.Deor.
Profundere aliquem voluptatibus. de Nat.Deor.l.1.p.95.
Humaniſſimâ completur animus voluptate.Acad.l.2.p.66.
Nomen voluptatis fugere invidioſum.Acad.l 2.p.71.
Quàm ſuaviter voluptas ſenſibus noſtris blanditur? ibid.
Voluptatem contemnere.Acad.l.2.p.72.
Copulare honeſtatem cum voluptate. ibid.
Hoc Epicurus in voluptate ponit. de Fin.l.1.p.107.
Omne animal ſimul atq; natum ſit ad voluptatem appetere, eaq; gaudere ſummo bono,ibid.
Hæc mihi ipſi ſunt voluptati. de Fin.l.1.p.105.
Labore atq; dolore magnam aliquam quærere voluptatem. de fin.l.1 p.109.
Omnis voluptas aſſumenda eſt.ibid,
Voluptates omitti maiorum voluptatum adipiſcendarum gratiâ. de Fin l.1.p 180.
Non enim hanc ſolum voluptatem ſequimur, quæ ſuavitate aliquâ naturam ipſam movet, & cum iucunditate aliquâ percipitur ſenſibus, ſed maximam illam voluptatem habemus, quæ percipitur dolore detracto. de Fin.l.1.p.111.

Omni

Omni privatione doloris putat Epicurus terminari ſummam voluptatem. ibid.

Multis perpetuis fruentem animo & corpore voluptatibus. de Fin. l.1.p.112.

Plurimum iucunditatis afferre alicui. de Finib, libr. 1 pagina 118.

Iucunditate quâdam ad legendum invitari. Acad. Quæſt. lib. 1.p.80.

Quem enim deditum voluptatibus arbitramur? de Finib. lib. 5. pag.282.

Cùm alter voluptatem amaviſſet. de Finib. libr. 5. pag. 283.

Voluptatem primò duntaxat expeti dicant. ibid.

Qui voluptate omnia metiuntur. de Finib. libr. 5. pagina 292.

Nam & voluptate capiuntur omnes. de leg. l.1.p.305.

Sibi autem indulgentes, & corpori deſervientes, atq; omnia, quæ ſequantur in vitâ, quæq; fugiant, voluptatibus, & doloribus ponderant. de Fin. l.1.p. 308.

Voluptatem ſicut labem aliquam dedecoris oppreſſeris. de legib. l.1.p.317.

Totâ mente contrectare varias voluptates. Qu. Tuſc. l. 3. pag. 390.

Præſentibus voluptatibus frui. Quæſt. Tuſculan. lib. 3. pag. 394.

Voluptates detrahere. ibid.

Eſt enim confectus voluptatibus. ibid.

Quamvis ſpernat voluptates. Quæſt. Tuſculan. libr. 3. pag. 396.

Quod invitabatur illecebris blandis voluptatis. Qu. Tuſc. l. 4. p.416.

Alienis malis capere voluptatem lætitiæ. Qu. Tuſc. libr. i. p. 442.

Frui Venereis voluptatibus. Qu. Tuſc. l.4.p.443.

Affluentiùs voluptates undiq; haurire. Quæſt. Tuſcul. libr. 5. p.456.

Acquieſcere recordatione præteritarum voluptatum. Qu. Tuſc. l.5.p.479.

Hæ voluptates ſigillatim extenuantur. Quæſt. Tuſc. libr. 5. p.486.

Præſentem

Præſentem ſentire voluptatem. Quæſt. Tuſculan. lib. 5. pag. 487.

Ne elati voluptate in aliquam turpitudinem delabamur. 1. Off. pag. 42.

Perfrui voluptatibus 1. Off. p. 11.

Nihil ſentiunt niſi voluptatem, ad eamq́; feruntur omni impetu. ibid.

Voluptatum aſſiduâ recordatione lætari. de Finib. libr. 1. pag. 335.

Voluptatem efficere. ibid.

Cùm errore & voluptatibus ſæpè maximis priventur. de fin. l. 1. p. 114.

Qui autem ita frui voluptatibus volunt. de Finib. lib. 1. pag. 115.

Hi voluptatem maximam adipiſcuntur prætermittendâ voluptaptate. de Fin. l. 1 p. 116.

Perfrui maximis & animi, & corporis voluptatibus. de Fin. l. 1. p. 120.

Voluptatis ſenſum capere. de Nat. Deor. l. 3. p. 129.

Prætermittere corporis voluptates. de Nat. Deor. l. 3. p. 131.

Expetitis corporis voluptatibus potiri. de Finib. libr. 3. pag. 132.

Voluptatem habere benè cognitam. de Finibus libr. 1. pag. 115.

Vndiq́; aliquem complere voluptatibus. de Finibus lib. 2. pag. 136.

Frui voluptatibus. de Fin. l. 2. p. 144.

Vt optimè poſſit architectari voluptates. de Finib. lib. 2. pag. 146.

Si in vitioſâ & flagitioſâ vitâ afflueret voluptatibus. de Fin. l. 2. p. 167.

In quo rex ille Aſſyriæ glorietur. ſe omnes ſecum libidines, voluptatem abſtuliſſe. de Fin. lib. 2. p. 173.

Maximas animo voluptates percipere. de Finib. libr. 2. pag. 174.

Voluptas ab eo remota eſt. de Fin. l. 3. p. 179.

Nullâ animi afficiatur voluptate. de Finibus libr. 3. pag. 195.

Summâ in voluptate eſſe. de Fin. l. 4. p. 212.

Videndi & audiendi lectione ducitur, ibid.

Hæc in præſentiâ nota eſſe debebant, voluptatem ſemovendam eſ-ſe. de Fin. l. 5. p 257.

Paratiſſimis voluptatibus veſci. de Fin. l. 5. p. 275.

Magnâ te delectatione, & voluptate privaſti. Ep. ad Fam. lib. 9. p. 271.

Cum Muſis nos delectabimus, animo æquo, imò gaudenti, ac lubenti. Ep. Att. l. 2. p. 52.

Qui rerum cognitione doctrinaq; delectantur : de Amicit. pag. 213.

Simia, quam Rex Moloſſorum in delicijs habebat. de Divin. l. 1. p. 187.

Delectatione aliquâ aliquem allicere. Quæſt. Tuſc. libr. 1. p. 296.

Nec profectò nobis delectatio deerit, aliud ex alio quærentibus. de leg l. 1. p. 298.

Quantâ delectatione afficerer. Qu. Tuſc. l. 1. p. 336.

Quo tandem igitur gaudio affici neceſſe eſt. Quæſt. Tuſcul. lib. 5. p. 477.

Inſatiabili gaudio compleri. ibid.

Cui rei referta tot tantiſq; gaudijs. Quæſt. Tuſcul. lib. 5. pag. 478.

Omnes ſapientes eo gaudio perfruuntur. ibid.

Plauſus excitantur. 1. Off. p. 39.

Quæ eſſet oblectatio valentium. 2. Off. p. 69.

Pecuniis creditis occultat ſuum gaudium. 1. Offic. pagina 96.

Cùm verò intellexero, te hoc ſcientiæ genere gaudere. 3. Off. pag. 147.

Deinde æquitate iuſtitiaq; gaudebunt. de Amic. p 213.

Si quis paulò eſt erectior, quamvis voluptate capiatur occultat, & diſſimulat appetitum voluptatis. 1. Off. p. 42.

Si ſit quiſquam, qui aliquid tribuat voluptati, diligenter eſt ei tenendus modus eius fruendæ. ibi.

Turpe eſt diffluere luxuriâ, & delicatè ac molliter vivere. 1. Off. p. 43.

Quum animos relaxare, & dare ſe iucunditati velint, caveant intemperantiam. 1. Off. p. 49.

Omne bonum in voluptate poſuerunt. Off. l. 3. p. 145.

Qui ponat ſummum bonum in voluptate p. 146.

Cùm ſe voluptatibus dediſſent. de Senect. p. 165.

Qui ſe corporis voluptatibus dediderunt. Somn. Scipion. pag. 249.

Generis. *Vide* Prolis.
Gignendi. *Vide* Pariendi.

Gloriæ. Laudis. *Vide etiam ſupr. Tit.* Famæ: *&* *infrà* Honoris.

Ehr / Rhum / Glimpf / Lob / Gutter Namen / Leimundt.

ADoreâ aliquem afficere. Amph. 1.1.v.38.

Magnanimi viri freti virtute, & viribus ſuperbi minus. Amph. 1.1.v.57.

Laudis compos revénit, laude partâ domum ſe recipiat. Amph. 2.2. v.13.14.

Eundem animum oportet nunc mihi eſſe gratum. Moſtell. 1. 3. v.63.

Vt metus, ne victis hoſtibus partam expugnet gloriam. Amph. *ſc.* DI voſtram fidem v.27.

Suis factis te immortali afficiet gloriâ. Amphitr. 5. 2. verſ. 10.

Habere aliquid in delicijs Aſin. 5.2.v.36.

Color patriq; avoq;. Aul. Prol. v.5.

Quantis laudibus ſuum herum collaudavit? Capt. 2. 3. verſu 60.

Parite laudem, & lauream. Ciſt. 1.3.v.53.

Benefactis tuis me florentem facis. Menæchm. 2. 3. verſu 21.

Summovere iſtam vis gloriam, quam habes. Mil. 4.6.v.30.

Atq; ego nunc me glorioſum faciam. Pſeud. 2. 3. v.8.

Magni pendere aliquem Stich. 1.2.v.78.

Nunquam præpoſuit ſe illis, ita ut facilime ſine invidiâ laudem invenias, & amicos pares. Andr. 1.1.v.37.

Veram laudem capiet. Eun.5.4.v.3.

Collaudavi ſecundùm facta & virtutes tuas. Eunuch. 5.9. verſ. 59.

Eam hic laudem ducit maximam. Adelph. Prolog. verſ. 18.

Ah vereor, coram in os te laudare ampliùs. Adelph. 2. 4. v.5.

Gloriam tu iſthanc obtine: laß daß dein ruhm ſein. Adelph. 5. 9.v.28.

Benè. Pſeud. 1.4.v.23. Sic dicebant, laudare volentes aliorum ſtudia, & expromptam operam. In Comicis valdè frequens.

Labore alieno magno partam gloriam verbis ſæpè in ſe transmovet, qui habet ſalem, quod in te eſt. Eunuch. 5.1.

Si eſt, ut hæc nunc Pamphilum verè abs ſe ſegregarit, ſcit ſibi nobilitatem ex eo & rem natam & gloriam eſſe. Hecyr. 5.2.

Quod attribuitur in alicuius certæ perſonæ laudem. ad Heren. lib. 1. p. 4.

Qui tuo nomini velis ex aliorum laboribus libare laudem. ad Heren. l.4.p.78.

Vobis res iſta erit honori. ad Her.l.4.p.89.

Cuius mortui quoq; nomen ſplendori ac decori eſt civitati. ad Her.l.4.p.91.

Ex bello gloriam & virtutem peperimus. de Invent. lib.2. pag. 225.

Omnium vix ullam cæteris oratoribus laudem reliquiſti de Orat. l.1.p.289.

Tibi nunquam eloquentiæ maiorem tribui laudem quàm humanitatis. de Orat.l.1.p.297.

Me toties orationis, & iſtius, & ipſius in dicendo facultatem, quam modò Craſſus in cœlum verbis extulit. de Orat. l. 2. p. 380.

Pietatis ſumma attribuenda laus eſt. de Orat.lib. 2. p.392.

Si quam gloriam peperiſſe videatur. de Ora.l.2. p.405.

Neq; tamen ullam aſſequor laudem. de Orat.l.2.p.433.

Conſimili laude dignantur. de Orat.l.3.p. 459.

Tu iſta verbis ad cœlum extuliſti. de Orator. libr. 3. paginâ 475.

Profectò nemo his viris gloriâ præſtitit. Brut.p.549.

Cnei Octauij eloquentia multis concionibus eſt probata vehementer. Brut.p.570.
Nam qui Iſocratem maximè mirantur, hoc in eius ſummis laudibus ferunt. Orat. ad Brut.p.676.
Socrates in cælum effert laudibus Pythagoram. Brut. 608.
Laudis ita ſum cupidus, ut aliis eam præreptam velim. pro Sext. Roſc.p.37.
Maximè laude ac gloriâ duci. pro Font. p.579.
Ego in tuâ laude hoc pono, alia ſunt tua facta, ſummâ laude digna. in Verr.p.404.
Ad cœlum aliquem ferre in Verr.p 417.
Hæc tibi laudatio procedit in numerum, ſi te authoritate ſubleuant. in Ver.p.420.
Habe tibi iſtam laudationem. in Verr.p. 485.
Laudem alicuius obterere. in Verr.p.486.
Tantam vobis imperij gloriam relinquere. pro lege Manil.pag. 632.
Laudis multum alicui impertiri. pro Lege Manil. pagina 644.
Summis ornamentis honoris, fortunæ, virtutis, ingenij præditus vir. pro L.Man.p.477.
Gloriam, & antiquitatis memoriam virtute ſuperare pro L.Manil.p.638.
Imperij ſplendor gentibus lucet. pro L.Man.p. 644.
Gloriam tenere. pro L.Man.p.648.
Pater virtute, exiſtimatione, nobilitate facilè princeps. pro A.Cl. pag.7.
Homo ſummâ religione, & ſummâ authoritate præditus. pro A. Cl.p.25.
Quis illo ingenio prudentior, iure peritior, fide, religione, officio diligentior, aut ſanctior commemorari poteſt? pro Aul. Cluent. p.48.
Nemo hoc nomine ſanctior, neq; probior, neq; in omnibus officijs retinendis diligentior eſſe quiſquam poteſt. pro Aul. Cluen. p. 60.
Summis aliquem ornare laudibus. pro A.Cl.p.63.
Homo honoribus ornatus, & ſummâ virtute præditus. pro A. Cl. p.80.
Ornare aliquem eximiâ laude. in Cat.p.216.
Aliquem ponere in laude. in L.Mur.p.227.

Æternam gloriam alicui parere. in Luc. Muren. pagina 228.

Minuere gloriam. pro L. Flac. p. 218.

In cælum laudibus ferre aliquem. pro L Flac. p. 305.

Nihil eſt in vitâ magnopere expetendum, niſi laus, atq; honeſtas. pro Arch. poet. p. 350.

Æternum ſuorum laborum præconium mandare verſibus. pro Arch. poet. p. 353.

In cœlum ferre aliquem. pro Arch. poet. p. 354.

Adjungere alicui honorem. ibid.

Communi omnium laude aliquem decorare. ibid.

Trahemur omnes laudis ſtudio, & optimus quiſq; maximè gloriâ ducitur. pro Arch. poet. p. 355.

Quem virtute, laude, cum ſummâ gloriâ ad cœlum extulit, eundem inimicorum invidiâ indigniſſimè oppreſſum deprimit ad ſupplicium. in Orat. ante exil. p. 358.

Æternâ laude triumphi aliquem decorare. Orat. ante exil. p. 359.

Laude, atq; honoribus amplificare aliquem. Orat. ante exil. p. 359.

Quem paulò antè fortuna erexerat ad gloriam, virtus extulit ad laudem. in orat. ante exil. p. 363.

Laude aliquem cohoneſtare. in Orat. ante exil. p. 369.

Vir omnium, qui ſunt, fuerunt, erunt, virtute, ſapientiâ, ac gloriâ princeps. in Orat. poſt red. p. 376.

Laudem alicuius illuſtrare. pro Dom. p. 430.

Efferre aliquem maximis laudibus. de Aruſp. reſpon. pag. 487.

Æternâ in laude verſari. pro Cn. Plan. p. 504.

Meritum alicuius verbis extollere. pro Cn. Plan. p. 535.

Hæ tantæ ſummis in rebus laudes ſunt excitatæ. Seſt. 5.

Hæc famâ celebrantur, monumentis annalium mandantur. Seſt. 51.

Qui ingenio & virtute nobilitatem poteſtis conſequi. Seſt. pag. 67.

In quâ ratione multi homines novi honore, & gloriâ floruerunt. ibid.

Conſilijs, & laboribus ſuis immortalem gloriam conſecuti ſunt. Seſt. 71.

Quid ſolidæ laudis, & veræ dignitatis præſtantius mihi potuit accidere

cidere? quid optabilius ad immortalem gloriam? Vat.76.
Quorum gloriam huius virtute renovatam videmus. Vat.85.
Honore æquo animo carere debet. Vat.89.
Eum ſummis laudibus extuliſti. Vat.91.
Meus forenſis labor dimanat ad exiſtimationem hominum. Cœl. p. 44.
Omnes propè cives virtute, gloriâ, & dignitate ſuperabat. Cœl. 104.
Non ſolùm memoriâ, & teſtimonio, ſed etiam annalium literis, & ſummi poëtæ voce laudatus eſt. Provinc.164.
Ille te digniſſimis laudibus collaudavit. Piſ.202.
Collega meus illum honorem alteri ademit. Piſ.205.
Cuncta civitas eam laudem pro ſuâ vindicavat. Mil.238.
Secum cupit auferre gloriam ſempiternam. Mil.247.
In te ſectores impleruni orbem terrarum nominis ſui gloriâ. Mil. p. 25.
Omnibus in terris & iam verſatur, & ſemper habitat nominis tui gloria. Mil.262.
Magnam ille gloriam quæſivit. Rab.272.
Novum genus gloriæ concupiſcit. Rab 278.
Mira laus eſt, quâ non poëtarum carminibus, non annalium monimentis celebratur, ſed prudentium iudicio expenditur. Rab. 279.
In illâ familiâ laus aliqua floruit. Rab.280.
Bellicas laudes quidam ſolent extenuare verbis, easq́ detrahere ducibus, communicare cum militibus. Marc.283.
Huius gloriæ, quam paulo ante es adeptus, ſocium habes neminem. Marc.283.
Nulla mihi eſt amplior laus, quàm ea, quam hodierno die conſequutus es. Marc.284.
Nulla unquam ætas de tuis laudibus conticeſcet. ibid.
Quibus laudibus te efferremus? quibus ſtudiis proſequemur? Marc. 284.
Alij laudibus in cœlum res tuas geſtas efferunt. Marc. 291.
Laudes tuas obſcuratura eſt nulla unquam oblivio. ibid.
Eius gravitatem, & curam in Republicâ tuendâ omnium mortalium celebravit fama. ibid.
Tuæ res geſtæ cæterorũ laudibus obſcuritatẽ attulerunt. Deiot.310
Quæ in privatis glorioſa ſunt, multò magis commemorabuntur in regibus. Deiot.322.

Niſi fortè actio tùm plaudi, & ſexageſimo tùm anno palmam dari putabis. Phil.2.340.

Meæ literæ & iuventuti & nomini Rom. laudis aliquid afferunt. Phil.2.p.346.

Me non ſolùm meis laudibus ornat, ſed etiam onerat alienis. Phil. 2.347.

Eorum gloriam non immortalitatis memoriâ proſequantur. Phil. 2.351.

Vereor ne imminuam ſummorum virorum gloriam. Philipp. 2. p.371.

Laus te allicere ad rectè faciendum poteſt. Philipp. libr. 2. pag. 382.

Maximis ſenatus laudibus ornatus eſt. Phil. 4.p.401.

Laudantur exquiſitiſſimis verbis legiones. Philip. lib. 4. pag. 402.

Neq; ullam mercedem tanta virtus præter hanc laudis gloriæq; deſiderat. Phil.5.p.420.

Quibus verbis laudes huius temporis conſequi poſſumus. Phil. 5. p 420.

In magnâ gloriâ & laude ponendos puto. Philipp. libr. 11. pag. 493.

Audaciam rerum geſtarum magnitudine, atq; imperatorijs laudibus texere. in Ver.500.

Maximis laboribus, & periculis ad ſummam laudem, & gloriam contendere. Phil.14.p 544.

Qui civitatis incommodum in ſuam gloriam ponit. Salluſt. in Cic.48.

Non ſperaſti, mutuam tibi me gratiam relaturum. in Salluſt. 553.

Fovere laudem alicuius. Epiſt ad Fam l.1.p.14.

Te moneo, ut omnem gloriam, ad quam à pueritiâ inflammatus fuiſti, omni curâ, atq; induſtriâ conſequare. Ep.ad Fam.l.1.161.

Hoc à te peto, ut ſubvenias huic meæ ſolicitudini, ut huic meæ laudi, vel, ut veriùs dicam, propriæ ſaluti, tuum ſtudium dices. Ep. ad Fam.l.2 p.41.

Competitor tuus, & idem meus, aſſenſus eſt, qui ornavit res noſtras divinis laudibus. Ep.ad Fam l.2.p.251.

Vt me ſempiterna gloria per eum commendari velim, qui non ipſe quoq; in me commendando propriam ingenij gloriam conſequatur. Ep.5.12.

Vt vi-

Vt vivi glorıolâ noſtrâ perfruamur. ibidem.

Illorum artem cùm ipſis, tum etiam ſibi gloriæ fore putabat. Ibidem.

Sum avidior etiam, quàm ſatis eſt, gloriæ. Ep.9.14.

Eſt mihi glorioſum, te iuvenem civem florere laudibus. Ibidem.

Hæc omnia quæ habent ſpeciem gloriæ, collecta ex inaniſſimis ſplendoribus inſignibus contemne, &c. Ep.10.12.

Quid ſi erit factum, &c. ipſe æternam gloriam conſequere. Epiſtol.10.14.

Cuius laudem domi defenderis. Ep.ad fam.l.3.p.82.

Facere præconium. Ep.ad fam.l.6.p.177.

Summis laudibus aliquem ad cœlum efferre. Epiſt. ad fam. libro 9.

Imminuere alicuius laudem. ibid.

Mediusfidius mediocri dolore afficiebar, cùm alij occupare poſſeſſionem laudis crederentur. Epiſt. ad fam. libro 71. pagina 282.

Quare mihi gratiſſimum facies ſi exploratum habebis, tuis laudib. nullo loco, nec conſilium nec ſtudium defuturum. Ep ad fam. l.11. p.316

Brutus noſter egregiam laudem conſequutus eſt. Ep.ad fam.lib.12. pag. 354.

Nonnulli invident eorum laudi, quos in Republicâ probari vident. Ep.ad fam.l.12.p 355.

De noſtrâ dignitate velim ut tibi ſemper curæ ſit, & quocunque tempore occaſionem habueris, & in ſenatu, & in cæteris rebus laudi noſtræ ſuffragari. Ep.ad.fam. lib.12 p.364.

De Cn.Mutio, quem tu quibuſdam literis ad cœlum laudibus extuliſti, rumores duriores erant. Epiſtol. ad fam. lib. 12. pagina 80.

Maximam laudem cùm à nobis, qui eum impulimus, tum à municipio conſequi. Ep.ad fam.lib.13. p.400.

Tu es is, qui me ſemper tuis ſententijs ornaſti, qui oratione, qui prædicatione, qui ſummis laudibus in ſenatu, in concionibus ad cœlum extuliſti. Epiſtol. ad fam. libro 15. pagina 430.

Ipſam quidem gloriam per ſe nunquam putavi expetendam. Epiſt. ad fam.l.15.p.411.

Nos quidem longinqui, & à te ipſo miſſi in ultimas gentes, ad cœlũ

 meher-

mehercule te tollimus veriſſimis, ac iuſtiſſimis laudib. Ep. ad fam.l.15.p.775.

Vidit illum excepiſſe laudem. Epiſtol. ad Attic. libro 1. pagina 20.

Qui mihi laudem illam eò minus deberet. Epiſtol. Attic. libro 1. pag. 21.

Quod meus literis omnibus in Pompeianâ laude perſtrictus eſſet. Ep.Att.l.1.p.21.

Vt clamor, concurſusq; maximâ cum meâ laude fierent. Ep. Att. lib.1.p.23.

Bibulus hominum admiratione, & benevolentiâ in cœlo eſt. Epiſt. Att.lib.2.p.72.

Novo quodam genere in ſummam gloriam venit. Epiſtol. Att.l. 2.pag.72.

Amicus noſter inſolens infamiæ, ſemper in laude verſatus, circumfluens gloriâ. Ep.Att.l.2.p.73.

Quàm ornatè noſtras laudes in aſtra ſuſtulit! Epiſt.Att.libro 2, pag. 80.

Quos tu in cœlum fers. Ep.Att.l.2.p.80.

Quod tu tollere laudibus ſolebas. Ep.Att.lib.4.p.133.

Salaminij nos in cœlum decretis ſuis ſuſtulerunt. Ep.Att.lib.6.pagina 182.

Quæ tu etiam literis in cœlum ferebas. Ep.Att.lib.7.p.196.

Efferri laudibus. Ep.Att.lib.8.p.239.

Te juvenem florere laudibus, quaſi alumnum diſciplinæ meæ. Ep. Att.lib.6.p.454.

Me in ſocietatem tuarum laudum venire patiare. Ep. Att. lib.14. pag.454.

Omnes meas laudes ad te transfuderim. Epiſt.Att.lib.14.pagina 455.

Eum ornavi veris laudibus, magno aſſenſu omnium. Ep. Quæſt. Frat.lib.2.p.605.

Quæ populari gloriâ decorari in Lucullo debuerunt. Acad. Quæſt. lib.2.pag.5.

Vereor ne imminuam gloriam. Acad. Quæſt. libro ſecundo pagina 5.

Amplificare gloriam. ibid.

Si philoſophia à nobis verè eſt laudata. Acad. Quæſt. libro 5. pagina 6.

Gloriam non modò non minui, ſed etiam augeri arbitramur. Acad. Quæſt.l.2.p.6.

Ad popu-

Ad populares illuſtreſq; laudes, has etiam minus notas, minuſq; pervulgatas adiungimus. Acad. Quæſt. 2.pag.6.
Cùm tantis laudibus Philoſophiam extuleris. Academic. lib. 2. pag. 33.
Vt beneficiis excellentes viros famâ ac voluntate tollerent. De nat. Deo.lib.2.p.72.
Tùm nihil noſtræ laudi aſſumtum arbitramur. de nat. Deo.lib.3. pag.151.
Quamvis eam Epicurus in cœlum laudibus efferat. de fin. lib. 2. pag.162.
Laudi & dignitati ſtudere. de fin.lib. 4.p.241.
Multum is fratri rerum geſtarum gloriâ præſtitit. de divinat. lib. 2.p.248.
Gloriæ ſpe excitari. de fin.l.5.p.281.
Ad ſtudia gloriæ aliquem incendere. Quæſt. Tuſc. lib. pagina 295.
Non ſatis gloriæ alicuius reſpondere. Quæſt. Tuſc. lib. 1. pagina 295.
Atq; homines etiam eos, qui immortalitatem ſunt conſecuti. De nat. Deo.l.1.p.19.
Plurimum poetis noſtris, omninoq; latinis & literis luminis attuliſti. Acad Quæſt.l.1 p.81.
Velle poſt mortem epulis celebrari memoriam ſui nominis. De fin.l. 2.pag.171.
Spem immortalitatis relinquere. Tuſc.Qu.l. 1. p. 310.
Satisfacere immortalitate laudum tuarum mirabiliter cupit. Ep. ad fam.l.13.p.403.
Rebus nomina imponere. de Quæſt. Tuſc.libro 1. pagina 315.
Siquidem etiam ille ſapientiſſimus vir, Ithacam ut videret, immortalitatem ſcribitur repudiaſſe. de leg.libro ſecundo, pagina 310.
Laudi alicui aliquid dare. Quæſt. Tuſc.l.1.p.295.
Tùm hominis amiciſſimi Cn. Pompeij laudes illuſtrabit. de leg. l.1. pag. 296.
Magnâ gloriâ orbari. Quæſt.Tuſc.l.1.p.299.
Mercedem gloriæ flagitat ab iis, quorum patres affecerat gloriâ. Quæſt.Tuſc.lib.1.p.304.
Laude & lætitiâ aliquid exequi. Quæſt. Tuſc. lib. 1. pagina 344.

Laudem

Laudem alicui eripere. Quæſt.lib 2.p.348.

Falſâ gloriâ aliquid exornare. Quæſt. Tuſcul. libro 1. pagina 351.

Nihil præter laudem, bonis atque innocentibus, neque ex hoſtibus, neque à ſocijs reportandum. de leg. libro 3. pag. 353.

Pompeium noſtrum cæteris rebus omnibus ſemper ampliſſimis maximisq; effero laudibus. de leg. lib. 3. p. 372.

Honorificis verbis aliquem proſequi. Quæſt. Tuſc. lib. 2. pagina 372.

Cùm decore, atq; omni me orbatum laude recordare. Quæſt. Tuſc. l. 3. pag. 383.

Præterea magnam affert laudem, & ſummam dignitatem. de petit. pag. 398.

Gloriam alicuius ad cœlum efferre. Quæſt. Tuſc. lib. 3. pagina 593.

Gloriæ ſervire. Quæſt. Tuſc. l. 5. p. 453.

In gloriæ cupiditatem incidunt. 1. Attic. pag. 12.

Multi ſunt cupidi ſplendoris, & gloriæ 1. Offic. p. 19.

Videre licet pleroſq; non tam naturâ liberales, quàm quadam gloriâ ductos, ut benefici videantur, facere multa, quæ ab oſtentatione proficiſci magis, quàm à voluntate videantur. 1. Officior. pag. 20.

Gloriæ iacturam ne minimam quidem facere vellent. 1. Officio. pagina 24.

Nemo qui fortitudinis gloriam conſequutus eſt, inſidijs & malitiâ laudem eſt adeptus. 1. offi. p. 26.

Et ſunt ex mediâ laude iuſtitiæ. 1. offi. pag. 26.

Neſcio quomodo quaſi pleno ore laudamus. ibid.

Declaratur ſtudium bellicæ gloriæ. ibid.

Quaſi mercedem rerum geſtarum deſideret gloria. 1. offic. pagina 27.

Gloriam negligunt. 1. offi. pag. 30.

Licet, Marce fili, apud te gloriari, ad quem & hæreditas huius gloriæ, & factorum imitatio pertinet. 1. off. p. 32.

Abundans bellicis laudibus. ibidem.

Quorum patres aut maiores in aliquâ gloriâ præſtiterunt, eorum plerique in hoc genere laudis ſtudent excellere. 1. Officiorum pag. 46.

Quidam ad eas laudes, quas à patribus acceperunt, addunt aliquã ſuam: Vt Africanus eloquentiâ cumulavit bellicam gloriam; quod

quod idem fecit Timotheus Cononis filius: qui cùm belli laude non inferior fuiſſet, quàm pater, ad eam laudem, doctrina & ingenii gloriam adiecit. 1. offici. p. 46.

Videtur iure optimo poſſe laudari. off. l. 2. p. 60.

Noſtri magiſtratus imperatoresq; ex unâ hac re maximam laudem ſtudebant capere. 2 offici. p. 71.

Maximis efferunt laudibus 2. offic. p. 78.

Titus enim Gracchus. P. filius, tam diu laudabitur, dum memoria rerum Romanarum manebit. 2. offic. p. 81.

Magnam laudem, & à ſummo viro, & ab exercitu conſequebatur. 2. off. p. 83.

Sed ſibi peperit maximam laudem ex illâ accuſatione nobili & glorioſâ. ibid.

Laude affici ſolent. ibid.

Ea ſæpè univerſam exitat gloriam. ibid.

Apud Senatum dicendo laudem aſſequuti ſunt. ibid.

Quamquam Africanus maiorem laudem, vel meo iudicio, aſſequebatur. 2. offic. p. 102.

Ea res ei magno honori fuit. 3. offic p. 130.

Eſt in manibus viri laudatio. de Senect. p. 152.

Quis eſt, qui id non maximis efferat laudibus? de amicit. pagina 193.

Maximam gloriam capere. ibidem.

An quiſquam in potiundis voluptatibus gloriâ ſeſe & prædicatione offert? Parado. 1. p. 226.

A quibus ſpectare gloriam certè nullam poteſtis. In Somn. Scip. pag. 246.

Non modò non æternam, ſed ne diuturnam quidem gloriam aſſequi poſſemus. in Somn. Scip. p. 247.

Gloriandi. *Vide* Oſtentationis.
Gratiæ. *Vide* Reconciliandi: & Affinitatis.

Gratias.

Gratias agendi. Talionis. Gratitudinis. Gratiam referendi. Gratiarum actionis.

Danck ſagen / Danck erweiſen / Glück wünſchen / Danckbar ſeyn / Vergelten.

HVic Æſculapio habeto gratiam. Curc.5.3.v.21.
Iovi ago gratias meritò magnas. Capt.5.1.v.1.
Nunquam referre gratiam poſſim ſatis, proinde ut tu promeritus de me, & filio meo. Capt.5.1.v.12.
Vt beneficium benemerenti maneret. ibid. v.14.
Pro benefactis eius ei precium poſſe reddere. Capt. 5. 1. verſu 20.
Vt mihi omnes mortales decet gratias agere! Epid.3. 4. verſu 7.
Nunc egomet potiùs hanc inibo gratiam. Ciſt. 2. 3. verſu 84.
Dico eius pro meritis gratum me fore. Men.Prol.105.
Numquam ego illi poſſum gratiam referre, ut meritus eſt de me. Moſt.1.3. v.57.
Habeo Neptune, gratiam magnam tibi. Moſt.2.2.v.1.
Velim ut velles. Moſt. 3. 2. verſ. 54. Vide infra Tit. *Vivendi.*
Eam mihi debes gratiam. Moſt.3.3.v. 23.
De cœnâ facio gratiam. Moſt.5 2.
Fac iſtam coniunctam gratiam Tranioni. Moſt.5. 2.v.46.
Huic habeto gratiam. ibid.v.58.
Huius pro meritis ut referri poſſit pariter gratia. Mil. 3. 1. verſu 75.
Cupere alicuius. Mil. 4. 1. verſ. 17. Vide ſupra Tit. *Deſiderandi.* pag. 463.
Habere alicui gratiam. Mil.4.1. v.14.
Sed tamen gratia eſt. Pſeud.2.4.v.24.
Omnia, quæ tu vis, ea cupio. Perſa.5.1.v. 14.
Dum mea areſcunt, in aliquo gratiam referam tibi. Rud.2.7.v.17.

Bonum

Bonum eſt, quod habeas gratiam mihi. Rud. 2.6. v. 32.

Hiſce ergo tu artib. gratiam facias. Trin. 2.2. v. 15. Antiqua, & in circulis tùm uſitata loquendi forma, quâ uſus eſt Salluſtius: *Qui mihi atq; animo meo nullius unquam delicti gratiam feciſſem.* Livius. *Omnium igitur tibi, Ap. Claud. quæ impiè nefariéq; per biennium alia ſuper alia auſus es, gratiam facio.*

Licet tibi rurſùm refero gratiam. Rud. 4.6. 18.

Gratiam habeo magnam. Rud. 5 3 v. 56.

Inire gratiam ſummam. Trin. 1.2. v. 95.

Habeo vobis gratiam. Rud. 3.5. v. 55.

Id gratum fuiſſe adverſum te, habeo gratum. Andr. 1. 1. verſ. 15.

Par pro pari referto. Eunuch. 3.1. & 55.

Pro illo munere eſt honos habitus. Eunuch. 5.7. v. 22.

Vti vos mihi domi eritis, proinde ego ero foris. Hecyr. 2. 2. 1. verſ 26.

Quod ab illo allatum eſt, ſibi eſſe id relatam putet. Phorm. Prol. v. 22. **Gute gruß / gute antwort.**

Dijs pol habeo gratias, cúm in pariundo aliquot adfuerunt liberæ. Andr. 4.5.

Et habetur & referetur à me, Thais, tibi, ita uti merita es, gratia. Eunuch. 4. 6.

Omnibus gratiam habeo, & ſeorſim tibi præterea, Demea. Adelphis 5. 9.

Adeò res redijt, ſi quis quid reddit, magna habenda eſt gratia. Phorm. 1. 2.

Non pote ſatis pro merito ab illo tibi referri gratia: immò enim nemo ſatis pro merito gratiam regi refert. Phorm. 2. 1.

Eſt magnam ecaſtor gratiam de hac re quod tibi habeam. Hecyr. 5. 1.

Ego, Charine, neutiquam officium eſſe liberi puto, cúm is nil promereat, poſtulare id gratiæ apponi ſibi. Andr. 2. 1.

Si illis crucibus nunc referam gratiam: **Wann ich mich gegen jhnen rechne.** Eunuch. 2. 3.

Inveniam hodie, parem ubi pol referam gratiam: **Wie ich mich wider gegen jhm rechne?** Eunuch. 4. 4.

Parem gratiam alicui referre. pro Font. p. 584.

Officiis beneficia remunerari. In Orat. poſt red. pag. 394.

Magnas

Magnas agere gratias Thais mihi. Eun 3.1.v.7.

Habetur, & refertur ubi à me gratia. Hecyr. 4. 4.v.3.

Habere gratiam Dijs. ibid.

Eſt magna gratia de hac re, quam tibi habeam. Hecyr. 5. 1. verſ. 15.

Idem hoc tibi quod benè promeritus fueris, conduplicaverit. Phor. 3.2. verſ 31.

Diis magnas meritò gratias habeo, atque ago. Phorm. 5. 8. verſ. 1.

Oſtendemus benè merentibus gratiam referri convenire. Ad Her. l.3.pag. 53.

Nunc quomodo illè mihi gratiam, retulit, accipite. ad Herenn. l. 4. pag. 502.

Haberi gratiam non oportet. De inv. lib.1 p. 166.

Magnam habeo, Craſſe, huic paleſtra, & Tuſculano tuo gratiam. De orat.lib.1.p.295.

Pro noſtro tamen ſtudio meritam gratiam, debitamq; referamus. De orat.l. 3.p. 456.

Magnam tibi habemus gratiam. De orat.l.2.p.446.

Pro beneficio parem alteri referre gratiam. Pro Quint. Roſcio pag.98.

Si Deus nullâ gratiâ, nullâ hominum charitate tenetur, valeat. de Nat.25.b

Nihil tibi à me poſtulanti recuſabo. De Orat. libro 2. pagina 380.

Perrarò grati homines reperiuntur. Pro Planc.p.4.

Gratum eſſe in aliquem. pro Cn.Plan.p.527.

Cùm omnibus virtutibus me affectum eſſe cupiam, tamen nihil eſt, quod malim, quàm me, & gratum eſſe, & videri: hæc eſt enim una virtus, non ſolùm maxima, ſed etiam mater virtutum omnium reliquarum. Pro Cneo Plan. pag.528.

Ex coloniâ venerunt gratulatum ad me. Piſ.800.

Quis neſcivit veniſſe tibi tot dierum iram gratulatum. Phil 2. 361.

Fuit mihi ſæpe & laudis noſtræ gratulatio noſtra iucunda, & timoris conſolatio grata. Ep.Att. l.1.p.32.

A quâ plauſu maximo cùm eſſet mihi gratulatio ſignificata. Epiſt. Att.l.4.p.107.

In quem ſi me intelliges eſſe gratum. Ep.Att.lib.9.p.291.

Nunquam vobis gratiam referam. Ep.Att.lib.14.p.404.

Voluit

Voluit aliquid acceptum referre liberalitati ſuæ. pro A. Cluent. pag. 24.

Alicui gratias referre verbis ſingularibus. In L. Catil. pagina 207.

Gratiam referre. In orat. poſt. red. p. 379.

Cumulatè gratias agere. In orat. poſt. red. p. 381.

Benè de me meritis referam gratiam. In orat. poſt red. pagina 391.

Gratiam qui refert, habet: & qui habet, in eo ipſo quod habet, refert. Pro Cn. Planc. p. 523.

Manibus paſſis gratias egerunt. Sect. 18.

Gra[illegible]m referre alicui. Pro Cn. Planc. p. 537.

Huic iuſtam, & debitam gratiam refero. Corn pag. 152.

Omnes tibi maximas gratias agimus, maiores habemus. Marc. 292.

Primùm maximas gratias, & habeo, & ago. Piſon. Phil. 1. pag. 329.

Ducibus ne referri quidem poteſt gratia. Phil. 3. pagina 389.

Meritò veſtro maximas vobis gratias omnes & agere, & habere debemus. Phil. 3. pag. 394.

Pro tantis in Rempublicam meritis honores ei habeantur, gratiaq; referantur. Phil. 3. p. 400.

Nullam aliam gratiam ei referre poſſumus. Phil. 9. p. 464.

Tibi agam, ut debeo, gratias. Ep. fam. l. 3. p. 65.

Agere alicui gratias. Ep. fam. l. 3. p. 67.

Referre alicui gratiam. Ep. fam. l. 4. p. 44.

Pro ijs rebus nullam mihi abs te relatam eſſe gratiam, tu es optimus teſtis. Ep. ad fam. l. 5. p. 111.

Nec tu mihi gratiam non modò habuiſti, verùm etiam cumulatiſſimè retuliſti. Ep. ad fam. l. 5. p. 129.

C. Avianus Ammonius incredibiles mihi gratias per literas egit. Ep. ad fam. l. 13. p. 411.

Nullam partem tuorum meritorum non modò referendâ, ſed ne cogitandâ quidem gratiâ conſequi poſſum. Ep. 1. 8.

Quod non ille tam illuſtri gratiâ excepit, Zu groſſem Danck vnd gefallen annemen. Ep. 1. 9.

Si me memorem, ſi gratum exiſtimare potes. Ep. 2. 5.

Pietas in referendâ gratiâ iucunda, id eſt, *officium.* Ibidem.

Quibus verbis tibi gratias agam non reperio. Epiſt. 2. 8.

Si quid acciderit, & ſi vix fieri poſſit, tamen te parem mihi gratiam relaturum &c. Ep. 3. 9.

Mihi conſiderandum eſt, quonam te remunerer potiſſimùm genere. ibid.

Timuiſſent ne qua mihi pars abs te voluntatis mutua tribueretur. Ep. 5. 2.

Nullâ re tam lætari ſoleo, quàm meorum officiorum conſcientiâ, quibus ſi quando non mutuo reſpondetur. &c. Ep. 5. 7.

Varietate temporum interruptum officium cumulatè reddidi, Reichlich erſtatten/vnd wider einbringen. Ep. 5. 8.

Immortales ago tibi gratias, agamq́; dum vivam. nam relaturum me affirmare non poſſum. Ep. 10. 11.

Iam non ago tibi gratias. Cùm enim re vix referre poſſim, huic verbis non patitur res ſatisfieri. Ep. 11. 13.

Omnia quæ homini accidere poſſunt, ſic fero, ut philoſophiæ habeam magnam gratiam. Ep 12. 24.

Cumulatiſſimè mihi gratiam retulerunt. Ep. 13. 4.

Me eſſe gratum videbit. Ep. 1. 8.

Vt memorem in benemeritos, &c. animum præſtarem. Ep. 1. 9.

Pontinus qui à te tractatus eſt præſtanti ac ſingulari fide. præſtat tibi memoriam, benevolentiamq́; debet, id eſt, *gratus eſt tibi beneficijq́; tui memor.* Ep. 10.

Quanquam gratiarum actionem à te non deſiderabam, cùm te re ipsâ, atq́; animo ſcirem eſſe gratiſſimum. Ep. 10. 19.

Opto ut mihi liceat præſenti pietate meorum officiorum tua beneficia tibi facere iucundiora. Ep. 10. 23.

Malo præſentis obſervantiâ, indulgentiâ, aſſiduitate memorem me tibi probare Ep. 10. 24.

Illud tibi promitto, & ſpondeo, te ſocios Bithyniæ, ſi ijs commodaris, memores eſſe, & gratos cogniturum. Ep. 13. 10.

Huic utinam aliquando gratiam referre poſſemus, habebimus quidem ſemper. Ep. ad fami. lib 14. p. 449.

Antonio, tuo nomine gratias egi. Epiſtol. Attic. libro 1. pagina 30.

De quibus ille tibi aget maximas gratias. Epiſtol. Attic. libro 1. pagina 44.

Quàm bonam meis putiſſimis orationibus gratiam retulerit. Ep. Att. lib. 2. pag 58.

Qui

Qui mihi non modò præmiorum, ſed ne ſermonum quidem unquam fructum ullum, aut gratiam retulerit. Ep. Att. lib. 2. pagina 65.
Vt relatam putem gratiam pietati meæ. Epiſtol. Brut. pagina 561.
Nonne ei maximam gratiam habere debemus? de fin. lib. 1. pagina 125.
Cùm Dijs gratias agimus. de Nat. Deorum lib. 3. p. 751.
Rectè facienti gratia eſt habenda. de fin. lib. 2. p. 151.
Non ſatis magnam tribuerunt inventoribus gratiam. de fin. lib. 4. p. 218.
Vbi grati ſi non eum ipſum, cui referunt gratiam, cernunt grati. de leg. l. 1. p. 312.
Gratias exultantes alicui agere. de fin lib. 1. p. 314.
Rempublicam noſtram iuſtiſſimas huic municipio gratias agere poſſe, quòd ex eo duo ſui conſervatores extitiſſent. de leg. lib. 2. pag. 321.
Ego verò illi maximam gratiam habeo. Quæſt. Tuſc. lib. 1. pagina. 337.
Equidem ita agnoſco, frater, & meritas Dijs gratias ago. de leg. l. 2. pag 338.
Læti & gratias agentes pareamus. Quæſt. Tuſc. lib. 1. pagina 345.
Nec aliud ullum tempus futurum ſit, ubi tibi gratiam referre poſſint. de petit. Conſul. p. 398.
Etiamſi referre gratiam non poteſt. l. 2 offic. p. 92.
Habeo ſenectuti magnam gratiam. de Senect. p. 166.
Cùm jam neutris gratiam referre poſſet. de Ami. p. 203.

Gratificandi. *Vide* Officij. Conſentiendi. Vouendi.
Gratulandi. *Vide* Vouendi.
Gubernationis. *Vide* Regni.

H

Habendi.

Haben.

QVÆ habeat cotidianum familiæ coctum cibum. Merc. 2. 3. verſ. 64. *Habere coctum*: eſt coquere περιφραστικῶς. Vide Lex. Plaut. *Habere*. Et *Periphraſis*.

Habitandi. Domicilii. *Vide ſupra Ædium.*

Bewohnen/ Beſitzen/ Außziehen/ Wandern.

Patriq; avoq; iam huius. qui nunc hic habet. Aul. prol. v. 5.
Proximè viciniæ habitat. Bacch. 2. 2. v. 27.
Non hoſtium mihi hoc domicilium eſt. Mil. 2. 5. v. 40.
Habitationem alicui dedere. Moſt. 1. 2. v. 66.
Vbi nunc adoleſcens habet? Trin. 1. 2. v. 156. Vide Lex. Plaut.
Neutrubi habere ſtabile ſtabulum. Aul. 2. 3. v. 5.
Sedem omnium rerum ac fortunarum ſuarum in locum aliquem collocare. pro Arch. poet. p. 348.
Habitare laxè & magnificè voluit. pro domo. p. 447.
In campo Martio mihi tabernaculum collocavi. Piſ. 204.
Quæcunque gignantur in terrâ, quæ incolatur. de divinat. l. 2. pag. 248.
In his locis quæ nos incolimus. de divinat. l. 2. p. 249.
Has terras incolere. Qu. Tuſc. l. 1. p 313.
Qui ædes in Cœlio monte habebat. Off. l. 3. p. 124.
Ruri habitare iuſſiſſet. 3. Offi. p. 141.
Habuit enim ædiculas in Carinis. Paradox. 6 p. 240.
Perturbatum domicilium immigrare. Quæſt. Tuſc. lib. 1. pagina 318.
In domum aliquam remigrare. Quæſt. Tuſc. l. 1. p. 345.
Relinquere larem ſuum familiarem. In Verre. p 315.
Domeſticis te finib. tenes. Ep. Att. l. 7. p. 217.
Volueram mihi conduci domum. Ep. Att. l. 13. p. 425.
Quòd Diana, cùm in partu Olympiadis adeſſe voluiſſet, abfuiſſet domo. de nat Deor. l. 2. Verr. 77.
Quo oſtento regnum patris, & domum funditus concidiſſe. de nat. libro

libro 1. pagina 205.
Domo egredi. l. 1. de nat. Deorum pagina 206.

Hæreditatis. Poſſeſſionum. Patrimonii. Opum. *Vide etiam Tit.* Divitiarum.

Erbſchafft/ Erben/ Enterben/ Erb anſterben.. *Gallicè*: Eſchoir.

AGri reliquit ei non magnum modum. Aul. 1. 13.
Quo cum labore magno & miſerè viveret. ibid.
Mea bona meâ morte cognatis dicam, inter eos partiam. Mil. 3. 1. verſ. 112.
Obtigit mihi hæreditas. Stich. 2. 3. v. 59.
Si qua mihi obtigerit hæreditas magna, atque luculenta. Truc. 2. 3. verſ. 21.
Bona ſua me habiturum omnia. Truc. 4. 2. v. 46.
Hæreditatem ſum aptus effertiſſimam. Capt. 4. 1. v. 4.
Quis ſuis me adoptavit bonis. Truc. 4. 4. v. 5.
Morte eius eâ ad me lege redierunt bona. And. 4. 5. v. 4.
Hæreditatem perſequi. And. 4. 5. v. 10.
Clamitent, me ſycophantam hæreditatem perſequi. Andr. 4. 6.
Eâ ad nos redibat lege hæreditas. Hecyr. 1. 2.
Sanè hercle homo voluptati obſequens fuit, dum vixit, & qui ſic ſunt, haud multum hæredem adiuvant. Hecyr. 3. 5.
Satiùs eſt, quàm te ipſo hærede hæc poſſidere Bacchidem. Heaut. 5. 2. verſ. 16.
Hæres petit ex ſuâ parte, quâ hæreditatem adijt. pro Quint. Roſc. 54. a
Fecit Sulpitius hæredem M. Octavium Ligurem: Ligur hæreditatẽ adijt. in Verr. 101. b
Video qui teſtamentum factum eſſe confirmet: auctoritatem Senatús exſtare hereditatis aditæ ſentio. contra Rul. 74. b
Teſtamentum ſæpe fecit noſtris legibus, & adijt hæreditatem civiũ Rom. pro Syl. 187. b

Patris hereditatem adire. in Att.108. b
Multas hereditates adire. de In.41.a
Ii qui heredes erant teſtamento hereditatem adeunt. Att.126.a
Paterfamiliâs cùm filium hæredem faceret. ad Herenn. lib. 1. pag. 14.
Teſtamento argentea vaſa uxori legavit.ibid.
Si paterfamiliâs inteſtato moritur, familia pecuniaq; eius agnatorum, gentiliumq; eſto. Ad Her. lib.1.p.15.
Teſtamento hæreditatem adeunt. Ad Herenn. libro 1. pagina 16.
Quem ille hæredem teſtamento ex parte faciebat. ad Herenn. l. 2.pag.39.
A neceſſariis omnibus exhæredatus eſt. Ad Herenn. lib. 4. pagina 100.
Hæreditate tibi me vivo mea pecunia venire non potuit. Ad Herenn.l.4.pagina 106.
Multas hæreditates adiit. ad Heren.l.4. p.130.
Hæreditate aliquid poſſidere. De Invent. libro 1. pagina 154.
Si ad illum hæreditas veniebat. De Inve.lib.1.pag.186.
Quidnam pupillum hæredem fecit? De Invent. libro 2. pagina 222.
Agens de eo, qui teſtamento ſuo hæredem inſtituiſſet. in Top.pag. ſequ.
Hæreditatem obtinere. in Top.pag.709.
Hæreditatem adire. In Verr.pag.208.
Hæreditas mihi venit.in Verr.pag. 209.
Facere aliquem hæredem.pro A.Clu.p.11.
Hæredem aliquem inſtituere. pro Ant.Clu.p.11.
Aliquem exhæredare. pro Aul. Clu.p. 74.
Hereditatem venire alicui, & fundum ad aliquem teſtamento devenire. pro Cæc.399. a
Cùm eius filio prætore Sacerdote hæreditas à propinquo permagna veniſſet.in Verr.81.b
Hic Verres hæreditatem ſibi veniſſe arbitratus eſt. ibid.
De hæreditate, quæ venit pupillo. Ibidem.
Quampridem ſibi hæreditas veniſſet, docet. ibid.
Inſtituere aliquem ſecundum heredem filio. Ep.226.a
Qui eſſet ſecundum Poſthumum heres inſtitutus. de Or.99.b
Auctionem hereditariam conſtituere. in Verr.287.a

Duæ

Duo lauta, & copioſa matrimonia accepit. Rab.177.
Teſtamentum palàm fecerat, & illum hæredem, & me ſcripſerat. M:l.141.
Ego amplius ducenties ſeſtertiûm acceptum hæreditatibus retuli. Phil.2.p.353.
Me nemo niſi amicus fecit hæredem. Phil. 2. 354.
In multas pecunias alieniſſimorum hominum eiectis veris hæredibus, tanquam hæres eſſet, invaſit. Phil.2.pag. 354.
Hæreditatem patris non adiſſes. ibid.
Nondum ei tanta à Rabirio hæreditas venerat, nondum in Pompeij locum repentinus hæres ſucceſſerat. Phil. 2. pagina 362.
Quis te hæredem faceret? In Sal.p.557.
Ille regis hæreditatem ſpe devoraverat. Epiſtol. Att. libro 1. pagina 28.
Quemcunque hæredem fecit. Epiſtol. Attic. libro 4. pagina 118.
Pridie nonarum ex teſtamento crevi hereditatem. Att.171.a
Galeonis hæreditatem crevi. Att.178.a
Vt de eo ſi dicas; qui multas hæreditates adierit, proſpice tu, qui plurimum cernis. ad Her.41.a
Is fratris Appij amorem erga me cum reliquâ hereditate crevit. At.86.b
Non committendum, ut iniuſſu meo cernat. At.219.b
Hereditatem crevimus. contra Rul.74.a
A te autem peto, ut me quaſi falſam hereditatem aliena gloria ſinas cernere. Ep.133.b
Tenuit permagnam hæreditatem. de fin.lib.2.pag.151.
Hæreditatem ſuæ filiæ ut reddas. de fin.l.2 p.155.
Optima hæreditas à patribus traditur liberis, omniq; patrimonio præſtantior, gloria virtutis, rerumq; geſtarum. 1.offi.49.
Ad multos etiam improbos venit hæreditas. 2. officiorum pagina 78.
Vt antequam hæreditatem adeat. 3.offic.p.136.
Liberis ſuis ſatis amplum patrimonium paterni nominis & ſuæ memoria relinquere. pro domo.pag.461.
Tibi patrimonium Dij fortunent. Ep. ad fami. libro ſecundo pag. 37.
Si erit ulla reſpublica, ſatis amplum patrimonium relinquam memoriam nominis mei. Ep. ad fam. lib. 2. p. 54.

Patrimonijs male uti. de nat. Deorum lib. 3. p. 144.
Nam patrimonia ſpe bene tradendi relinquimus, quâ poſſumus falli. de nat. Deor. lib. 3. p. 147.
Publicum patrimonium diſſipare. Quint. Tuſc. lib. 3. pagina 307.

Heluandi. *Vide* Bibendi. Abliguriendi.
Hilaritatis. *Vide* Gaudij.
Hiſtoriarum. *Vide* Comœdiarum.
Homicidij. *Vide* Interficiendi.

Hominis Nauci Nihili. *Vide etiam* Contemnendi. Calumniæ, & Nominum Ignominioſ. & Improbitatis.

Ein Vnnützer / Nichtswerther Menſch.

Hunc ſcito illum ante omnes minimi mortales pretij. Aſin. 5. 2. verſ. 8.
Omnium pol nequiſſimus. Aſin. 2. 5. v. 71.
At etiam cubat cucúlus. Aſin. 5 2. v. 73. Vide Lex.
Cucúlus. Dicitur in hominem adulterum, qui in alieno lecto incubat, ut cucúli alieno nido. Ibid. v. 84.
Illic eſt. mala merx eſt. Pſeud. 4. 1. v. 44.

Honoris. Honorandi. Reverentiæ. Dignitatis. Autheritatis. Gravitatis. Amplitudinis.

Ehren / Würden / Digniteten / Verehren / Anſehen.

NVnc huc honoris veſtri venio gratiâ. Amphitr. 3. 1. verſ.1.

Cœpi obſervare, ecqui maiorem filius mihi honorem haberet. Aul. Prol.v.17.

Ille verò minùs me impertire honoribus.ibid.v.19.

Eius honoris gratiâ feci.Aul.Pro..v.25.

Haud decorum facinus tuis factis facis.Aul.2.2.v.43.

Ne me ſecus honore honeſtes.Capt.2.1.v50.

Me honore fecit ſemper honeſtiorem, & facit. Caſ. 23. verſ. 32.

Qui magis potueris mihi honorem ire habitum, neſcio. Ciſt. 11. verſ.4.

Nam is mihi honores ſuæ domi habuit maximos. Mil. 4. 2. v. 82. Perſ.4.3.v.43.Stich.1.1.v.24.

Manus vobis do.Perſ.5.2.v.71.Lucret.lib. 2. Si tibi vera videtur, dede manus. Dare manus, eſt cedere, & fateri ſe inferiorem.

Potiorem aliquem habere Stich.1.1.v.40.

Si hæc te ſolum ſemper fecit maxumi. Andr.1.5.

Meritò te ſemper maxumi feci. Chreme.Andr.3.3.

Vbi videt, me eſſe in tantum honorem.Eunuch.2 2.

Hic pro illo munere tibi honos eſt habitus.Eunuch.5.7.

Ego quoq; à meis me amari, & magni pendi poſtulo. Adelph. 5.4.

Rex te ergo in oculis,ſcil. geſtare. Eunuch.3.1.

Quem ego intellexi illam haud minùs,quàm ſe ipſum, magnifacere.Hecyr. 2.2.

Oſtende, qui vir ſies. Eunuch.2.3.v.15.

Meæ famæ commodum.Hecyr.4.v.9.

Meritò te ſemper maxumi feci. Andr.3.3.v.42.

Vt eis maior honor habendus ſit.ad He.l.2.p.46.

Iure parentes à liberis, & à parentibus liberi coluntur. ad Her.l. 2. p.31.

Quos eadem fortuna paulò antè in ampliſſimo ſtatu collocaret. ad Heren.l.4.p.93.

Inimici noſtris ſuffragiis in ampliſſimum locum pervenerunt. ad Heren.l.4.p.112.

Vir ingenio præſtans,omniq; doctrinâ.Brut.p.579.

Cneius Pompeius vir ad omnia ſumma natus. Brut. pagin. 599.

Vt in concionibus, & ſententijs dicendis ad perſuadendum tua plurimùm valeat oratio. de Orat. l. 1. p 181.

Authoritate plus etiam, quàm ipſo ingenio valuerunt. de Orat. l. 1. p. 281.

Sed locum ſuum in iis artibus, quæ traditæ ſunt, habent nullum. de Orat. lib. 2. p. 362.

Diligentia cùm omnibus in rebus, tùm cauſis defendendis, plurimùm valet. de Orat. l. 2. p. 386.

Cùm omnem authoritatem in conſpectu pop. Rom. concideres. de Orat. lib. 2. p. 453.

Quæ quidem apud me ipſum valet plurimùm. Orat. ad Brut. p. 674.

In ipſis iudicijs permagnum ſæpè habent pondus. de Part. pag. 755.

Summa in ijs eſt authoritas, atq; amplitudo. pro Sext. Roſc. p. 37.

In bonorum virorum numero haberi. pro Sex. Roſc. p. 77.

Homines ſapientes decet, & iſtâ authoritate, & poteſtate præditos, quâ vos eſtis, ex quibus rebus maximè mederi convenit. pro Sex. Roſc. p. 90.

Vir optimus, & ſingulari fide præditus. pro Quint. Roſc. pag. 92.

Piſo tali fide, virtute, gravitate, authoritate ornatus. pro Qu. R. p. 94.

Sociorum voluntas apud hos gravis eſt. in Verr. p. 161.

Authoritas ea, quæ in vobis remanere debet, hærebit. in Verr. p. 173.

Marcelli tutoris authoritas apud te ponderis nihil habet. in Verr. p. 216.

Circumſtant te ſummæ authoritates. in Verr. p. 154.

Tantâ authoritate ſunt, tantis rebus geſtis, ut illo antiquorum & clariſſimorum hominum, de quibus dixi, numero reponantur. in Verr. p. 40.

Authoritatem ſibi in republic. ſuſcepit. in Verr. p. 551.

Rata authoritas rerum à iure civili ſumitur. pro Cæcin. pag. 551.

De authoritate Senatus aliquid detrahere. pro Aul. Cluent. pag. 63.

Authoritas conſulis repentè in tantis tenebris illuxit. cont. Rull. pag. 99.

Hebeſcere

Hebeſcere aciem authoritatis. in L. Catil. p. 166.

De alicuius authoritate aliquid dirumpere. pro L. Sylla pag. 308.

Neſcit quantum authoritate valeat. pro Dom. p. 411.

Longè plurimùm valuit Plancius. pro Cn. Plan. p. 514.

Non ſolùm illius, ſed etiam meam authoritatem vobis & reipub. conſervatam & reſtitutam puto. Marc. 282.

Nos in hac cauſâ authoritatem minorem habemus. Ep. ad Fam. l. 1. p. 6.

Tuæ literæ præſertim de tuâ dignitate, & de noſtrâ coniunctione maximi ſunt apud me ponderis. Epiſt. ad Fam. libr. 1. pag. 60.

Plurimum valuiſſe apud me tuam authoritatem. Ep. ad Fam. l. 4. p. 108.

Florere authoritate. Ep. ad Fam. l. 4. p. 111.

Pergratum mihi feceris, ſi dederis operam, te is intelligat, hanc meam commendationem magnum apud te pondus habuiſſe. Ep. ad Fam. l. 13. p. 409.

Magnum ſperavit meas apud te literas pondus habituras. Epiſtol. ad Famil. libr. 13. pagina 410. Vide infra Tit. *Valoris.*

Authoritati obtemperavi. Ep. ad Fam. l. 15. p. 460.

Hos in tribunatu ſpoliare inſtituit omni dignitate. de Orat. lib. 3. p. 455.

Cui tantus honos eſt habitus à Græcis. de Orator. lib. 3. pag. 489

In parentis eum loco colere debebamus. Brut. 521.

Maximiq; huic laudi habiti honores, illuſtre nomen oratorum reddiderunt. Brut. 533.

Et ſi utriq; primas, priores tamen libenter deferunt. Brut. pag. 543.

Summos honores adipiſci. Brut. p. 547.

Honoribus maiorum reſpondere non potuit. Brut. 553.

Caius Milenius homo per ſe magnus propè ſervili ratione ſummus evaſerat. Brut. p. 570.

Ex his Cotta, & Sulpitius, cùm meo iudicio, tùm omnium faciſè primas tulerunt. Brut. p. 572.

Ad honores adſcendere. Brut. p. 591.

Primas tenebat adoleſcens. Brut. p. 619.

Tribuere

Tribuere alicui primas, ſecundas, & tertias. Orat. ad Brut. p. 639.

Aſcendere in honorem. Orat. ad Brut. p. 659.

Ad eum ſummus honos pervenit. pro Qu. p. 5.

Quem ut ipſius dignitas poſcit honoris, nomino. pro Quint. pag. 9.

Apud eum in honore, & pretio ſunt. pro Sext. Roſc. pag. 63.

Is mihi videtur ampliſſimus, qui ſuâ virtute in altiorem locum pervenit, non qui aſcendit per alterius incommodum, & calamitatem. Sex. Roſc. p. 65.

Domi dignitas, foris autoritas retinetur. cuiq́; honorem, & gradum ſuum reddere, viris fortibus, quorum opera eximia in rebus gerendis extitit, honos habitus eſt. pro Sext. Roſc. pag. 84.

Hoc ſibi ampliſſimum pulcherrimumq́; ducent. in Verr. pag. 133.

Honorem debitum detrahere alicui. ibid.

Propter virtutem ſplendidus, & gratioſus. in Verrem pagin. 479.

Honor hic ampliſſimus apud Syracuſanos eſt. in Verrem pag. 478.

Conſurgitur honorificè, in curiam cùm venimus, rogatu magiſtratûs aſcendimus, incepit loqui, qui & authoritate, & ætate, &, ut mihi viſum eſt, uſu rerum antecedebat. in Verrem pag. 478.

Honos omnis ſublatus eſt ab illo. in Verr. p. 522.

Hunc præſentem ijs affecit honoribus, quos habuit ampliſſimos. pro Font. p. 570.

Quâ in re plurimùm valuiſti apud nos. Epiſtol. Att. libr. 3. pag. 82.

Qui plurimùm valere debuit. ep ad Att. l. 5. p. 31.

Valet anthoritas eius apud illum plurimùm. Epiſt. Att. libr. 8. p. 146.

Planè ſerviunt exiſtimationi meæ. epiſt. ad Att. lib. 5. pag. 147.

Mea laus apud me plurimùm valuit. Epiſtol. ad Att. lib. 7. p. 197.

Eodem apud me eſt pondere, quo fuit ille. Epiſt. Attic. lib. 10. p. 303.

Quin

Quin hæ literæ apud te plurimùm authoritatis haberent. Epiſt.ad Att.li.6.p.513.

Re ſemel auditâ, ad unius authoritatem ſe contulerunt. Acad. lib. 2.p.17.

In authoritate eorum deliteſcere. Acad l. 2.p.31.

Vide ne pulcerrimarum rerum à te minuatur authoritas. Acad. Qu.p.17.

An Stoici Poëtis dederint authoritatem. de Nat.Deor.l.3.pag. 152.

Etiam mortui valuit authoritas. 1 Off.p.31.

Authoritatem alicuius ſequi. de Fin. l.2.p.144.

Vt ab ultimis authoritatem repetam. de Divinat. lib. 2. pag. 155.

Magnus honos viri iucundus fuiſſet mulieri, ſi diuturnum eſſe licuiſſet. pro Cæc.p.190.

Pacis dignitatem ſuſtinere. pro Leg.Man. p.633.

Aliquo in numero aliquem putare. pro Lege Manil. pagina 641.

Altiorem gradum dignitatis beneficio alicuius conſequi. pro Aul. Cl.p.69.

In ampliſſimum locum pervenire. pro Aul.Cl.p.20.

In honore habere aliquem. pro Aul.Cl.p.83.

Turbulentâ ratione honori velificari ſuo. contra Rull. pag. 101.

Quæ vitæ via facilimè viros bonos ad honorem dignitatemq; perducat. ibid.

Honoris veſtri luce caruerunt. cont.Rull.p.102.

Hoc honore ex novis hominibus primum me multis poſthabitis affeciſtis. cont.Rull.p.103.

Anteferre aliquem nobilitati. ibid.

Qui nondum ad honores acceſſerunt. pro Luc. Flacc. pagina 366.

Honoribus ornare aliquem. cont.Rull.p.127.

Honoris causâ excipere aliquem cont.Rul.p.127.

Non eos in Deorum immortalium numero venerandos à nobis, & colendos putatis. cont.Rull.p.180.

Maturè aliquem ad ſummum imperium per omnes honorum gradus extollere. in L.Catil.p.176.

Maiorum ſuorum unum aſcendere gradum, dignitatis ſuæ ſplendorem obtinere. L.Syll p.,07.

Afficere

Afficere aliquem ſummo honore. pro Arch. poeta. pagina 347.

Qui ſunt aſſequuti ſummum gradum honoris, non diſpoliabuntur honore, qui ſperant faciliùs & procliviùs ad laudem nobilitatis perveniunt. in Orat. poſt reditu. p. 395.

Ad honorem aliquem & imperium deferre. pro Domo. pag. 408.

Honoribus augeri. de Auruſp. Reſp. p. 489.

Doceo Cn. Plancium non obrepſiſſe ad honorem, ſed eo veniſſe curſu, qui ſemper patuerit omnibus. pro Cn. Planc. pag. 500.

Non hic magis, quàm ego à meis competitoribus, & aliàs, & in Conſulatus petitione vincebar. ibid.

Curio miſi, ut medico honos haberetur, & tibi daret quod opus eſſet. Epiſt. 259. b

Is enim mihi honos videri ſolet, qui non propter ſpem futuri beneficij, ſed propter magna merita claris viris defertur, & datur. Epiſt. 146. b

Præfari honorem. Epiſt. 140. b

Vt maioribus natu aſſurgatur, ut ſupplicium miſereatur. de Inv. 52. b

Nemo tibi in curiam venienti amplus aſſurrexit, in P. 85. a

Salutari, appeti, decedi, aſſurgi, deduci, reduci, conſuli, &c. de Sen. 90. a

Pollicitus eſt, quantum vellent pecuniæ, ſi me ædilitate deieciſſent. in V. 70. b

Quintus Tubero præturâ deiectus eſt. pro Mur. 142. b

Deijci de urbis præſidio, & de cuſtodiâ civitatis deturbari. pro Mur. 143. a

Senex perfunctus honoribus & reip. muneribus. de Or. 101. b

Cùm in eâ urbe ſummis honoribus imperiiſq; uſus ſit. Att. 119. b

Homines honore uſi. de In. 61. a

Is proceſſiſſet honoribus longiùs, niſi ſemper infirmâ atq; ægrâ valetudine fuiſſet de Clar. 180. b

Cotta in mediocrium oratorum numero dicendi non ita multùm laude proceſſerat. de Clar. 176. b

Cùm & honoribus ampliſſimis, & laboribus maximis perfuncti eſſemus. Ep. 9. a

Publicani Domitium cum equis proſequuti ſunt. Quint. Fratr. 341. b

Legio quarta C. Cæſaris exercitum proſequuta eſt. in Ant. 192. b
Cùm te proſequerer paludatum. Ep. 205. a
Cùm te Puteolis proſequerer. Ep. 41. a
Is me in diſceſſu meo non lachrymis ſolùm ſuis, ſed animo, corpore, copiis proſecutus eſt. pro Plan. 175. a
Minturnenſes C. Marium linquentem eam terram, quam ſervaverat lacrymis-votiſq; proſecuti ſunt. pro Plan. 264. a
Lætari alicuius honore. pro Cn. Plan. p. 501.
Quorum honoribus agri propè dicam ipſi, monteſq; fuerunt. pro Cn. Plan. p. 502.
Summos adipiſci ab aliquo honores. pro Cn Plan. p. 515.
Fortiùs tu quidem, quàm nonnulli defuncti honoribus. ibidem.
Ille ſibi me potiùs peperiſſe iam honores, quàm iter demonſtraſſe adipiſcendarum putet. pro Cn. Plan. p. 518.
Honorum gradus ſummis hominibus, & infimis ſunt pares, gloria diſpares. pro Cn. Plan. p. 519.
Reliquis honoribus non tam uti voluit. Seſt. p. 5.
Si illius faſcibus & inſignibus cæteris ſummis honoris, atq; imperij ornatos eſſe arbitrantur Seſt. p. 10.
Qui ſuum conſulem obſervavit. Seſt. 6.
Præter ſpem in altiſſimo gradu alienis opibus poſitus eſt. Seſt. p. 11.
Valet apud nos clarorum hominum, & benè de republicá meritorum. ibid.
Ille ad ſuam magis quandam gloriam, quàm reipublicæ ſalutem ſperarat. Seſt. 19.
Omnia ſemper ad dignitatem retuliſſem. Seſt. 25.
Videtis me in priſtinam meam dignitatem reipublicæ voce eſſe revocatum. Seſt. 27.
Iam erat à ſenatu honorem conſecutus. Seſt. 29.
Eo negotio Catonis ſplendorem maculare voluerunt. Seſt. 21.
Qui cùm ad gloriam ſuam, atq; ampliſſimi beneficij gratiam pertinere videret. Seſt. 36.
Videbatur honorem debitum patri præſtitiſſe. Philipp. libr. 9. p. 46.
Solidam, & veram laudem quærat. Seſt. 47.
Cùm eius adoleſtentia in ampliſſimis honoribus ſummi viri florere voluiſſet. Seſt. 54.
Honore digniſſimos iudicat. Seſt. 57.

Redirem

Redirem in patriam omni dignitate recuperatâ. Sect. pagin. 64.

Tibi hunc honorem à me haberi fortè ne mirere. Vat. 74.

Honos talis populi Romani voluntate paucis eſt delatus. Vat. p. 77.

Quem abſentem in ampliſſimum ordinem cooptarunt. Cœl. p.93.

Nemini unquam præſenti honores maiores habuerunt, quàm abſenti Cælio. ibid.

Quæ detrahendæ ſpoliendæq́; huius dignitatis gratiâ dixerunt. ibid.

Quæcunq́; in equite dignitas eſſe poteſt, ea ſemper in Cælio habetur ſumma. ibid.

Eius frater ſummo ſplendore præditus eſt. Cæl. 100.

Eundem, quem nobiliſſimi, curſum laudis petere videbantur. Cæl. p.124.

Adoleſcentes magno ingenio refrænandi ſunt potius à gloriâ, quàm incitandi. Cæl.125.

Populi Roman. excellens dignitas, Cn. Pomp. ſic longè lateq́; diffuſa laus, ut eius gloria domicilium communibus imperij finibus terminetur. Corn.130.

Eſt macula, velle ipſum florem dignitatis infringere. Corn. pag. 131.

Hunc populus Romanus ſingularibus honoribus declaravit. ibidem.

Eius res geſtæ ſempiterni nominis gloriâ nituntur. ibid.

Vivat mortuorum authoritas immortalis. Corn. 148.

Hominum ignobilium virtutem perſæpè nobilitatis inertiæ pratulerunt. Corn.149.

Quæ civitas eſt in Aſiâ, quæ non modò unius imperatoris, aut legati, ſed unius Tribuni militum animos, ac ſpiritus capere poſſit? pro Leg. Man. p.654.

Quamdiu hic erit noſter, hic præfectus moribus parebo authoritati tuæ. Ep. ad Fam. l.9 p.258.

Cùm ſibi ita perſuaſiſſet ipſe, meas de ſe accuratè ſcriptas literas, magnum apud te pondus habituras. Epiſt. ad Fam. l.13. p.547.

Cùm afflixiſſet principum gravitatem, nunquam conquievit. de Leg. l.3. p.356.

Gravitatem alicuius intueri. Q. Tuſc. l.3. p 367.

Ponderis

Senatus authoritatem, Populi Romani libertatem, atq; imperij dignitatem, ſuis armis eſſe defenſam. de Divinat. lib. 1. pag. 67.

Authoritatem & fidem rei alicui adiungere. de Divin. libr. 2. pag. 257.

Authoritate aliquem frangere. Q. Tuſc. l. 1. p 314.

Vt authoritate valeant & utantur bonis. de leg. l. 3. p. 362.

His maior, quàm antè tribuenda eſt authoritas. 1. Off. p. 37.

Pythagoras & Pericles ſummam authoritatem ſunt conſecuti ſine ullâ hilaritate. 1. Offic. p. 43.

Apud externos populos valere opibus, & gratiâ. Offic. libr. 2. pag. 90.

Et in ipsâ ſenectute præ cæteris floruiſſet. de Amic. p. 184.

Maximâ cum gratiâ, & gloriâ ad ſummam amplitudinem pervenit. Brut. p. 604.

In ore omnium quotidiè verſabatur. pro Sex Roſc. p. 42.

Virtute perfecit, ut quanto honore, ipſa ex illorum dignitate afficeretur, non minora illis ornamenta, ex ſuâ laude redderet. pro Sex. Roſc. p. 88.

Homo cumprimis honeſtus, frugaliſſimus, caſtiſſimus, ſummo honore, pudore, officio, vir ampliſſimus ordinis ſui. in Verrem p. 213.

Senator populi Romani, ſplendor ordinis, decus atq; ornamentum iudiciorum, exemplar antiquæ religionis. pro Cæcinn. pag. 596.

Catoni incredibilem tribuit natura gravitatem, eamq; ipſe perpetuâ conſtantiâ roboravit. 1. Off. p. 45.

Chryſippus in honore habuit. Ep. Att. l. 7. p. 200.

Me nunc Pompeij dignitas valdè movet. Epiſt. Att. libr. 9. pag. 290.

Recipiunt Cæſari de conſecrandâ, de augendâ meâ dignitate curæ fore. Ep. Att. l. 11. p. 339.

Huic habiti à me honores. Ep. ad Brut. p. 554.

Cùm in te non ſolùm exercitus tui, ſed omnium civium, ac penè gentium coniecti oculi ſint. Epiſt. ad Brutum pag. 545.

Per ipſos dies effudit honores in mortuos. Epiſt. ad Brut. pag. 555.

Huic nihil credideris, nullam partem exiſtimationis tuæ commiſeris. ad Qu. Fr. l. 1. p. 573.

Ampliſſimis monumentis conſecrare memoriam nominis. Ep.Q.
Fr.l.1.p.578.
Quid eſt, quod ullos Dijs honores, cultus, preces adhibeamus? de Nat.Deor.l.1.p.4.
Honore aliquem afficere. de Natur. Deor.l.1.p.18.
Quia altiore ſunt animo, capeſſunt Remp. honoribus imperiisq; adipiſcendis. Fin.l.1.p.275.
Tantam laudem eſt adeptus. Provinc.164.
Cùm ipſe cæteris omnibus, omni honore eſſet antelatus, ampliorem honorem alteri tribuebat, quàm ipſe erat conſecutus. Provinc. p.167.
Laurea illa maxima, periculis parta, amittit longo intervallo viriditatem. Provinc.168.
Senatus eum ad gloriam, & ſummum honorem devocat Provinc. p.168.
Neminem unquam eſt hic ordo honoribus complexus. Prov 172.
Si hominum præclariſſimorum, ac potentiſſimorum honorem minuero. Provinc.173.
Per quem ordinem ipſe ampliſſimam gloriam eſt conſecutus. Provinc.p.173.
Obrepſiſti ad honores errore hominum. Piſ.178.
Magnum honorem ille homini deferebat. ibid.
Multos eximios & ſingulares honores Cæſari decreverunt. Piſ.p. 172.
Ego civem meo iudicio cum Deorum laude coniungo. Piſ. p.186.
Maximis à vobis honoribus affectus ſum. Piſ.191.
Triumphi honorem, & dignitatem contemnere. Piſ.202.
Confecto bello formidoſiſſimo, lauream tibi illam coronam decerni voluiſti à ſenatu. Piſ.203.
Fertur ille vir magnâ gloriâ. ibid.
Mihi illa omnia immortalem gloriam dederunt. Piſ.205.
Tuetur dignitatem ſuam Mil.236.
Singularis illa huic uni conceſſa gloria, quæ quotidiè augebatur frangendis furoribus, morte Clodij cecidit. Mil. 236.
Frontem perennem gloriæ ſuæ perdidit. ibid.
Græci homines deorum honorem tribuunt ijs viris, qui Tyrannos necaverunt. Mil.254.
Honores aſſecutus eſt ampliſſimos. Mil.255.
Mihi ipſi contribuenda laus eſt. ibid.
Simulacrum priſtinæ dignitatis; quod Cæſar ſolus tuetur & ſuſtinet:

net: quæ quidem miſerrimis rebus huic tribuenda maxima eſt. Rab. 278.

Labefactare dignitatem alicuius velle, ex quâ illi nihil detrahi poteſt. Rab. 280.

Priſtinam alicuius dignitatem amplificare. Marc. 284.

M. Marcello ſuam dignitatem reddidiſti. Marc. 285.

Ipſi & filio nomen regium conceſſiſti. Deiot. 320.

In altiſſimo dignitatis gradu locati, rempublicam pro nihilo haberemus. Phil. 1. 328.

Hanc dignitatem æquo animo potuiſti deponere. Philipp. 1. pag. 334.

Hic honos poſt conditam hanc urbem habitus eſt togato ante me nemini. Phil. 2 343.

A te ſum cultus, tu à me obſervatus in petitione quæſturæ. Phil. 2. 357.

In homine turpiſſimo obſoleſcebant dignitatis inſignia. Philipp. 2. p. 378.

Cur honorem Cæſaris tuâ lege datum, deſeri patiamur? Phil. 2. p. 380.

Sin militibus exquirendi ſunt novi honores propter immortale meritum. Phil. 3. 389.

Senatus arbitratur ſingulares honores exquirendos eſſe. Phil. 4. p. 402.

Pro tantis in Rempublicam meritis honores eis habeantur. Phil. 5. p. 400.

Honores & præmia ſpopondiſtis. Phil. 5. 418.

Lepido pro eius egregiis in Remp. meritis decernendos eſſe honores quàm ampliſſimos cenſeo. Phil 4. 521.

Cur non quàm primum ampliſſimos honores capere cupiamus? Phil. 5. 425.

Huic ſummi honores & exquiruntur, & parati ſunt. Phil. 5. 426.

Honoris nomine nemo dignus eſt, niſi qui tanti honoris nomen poteſt ſuſtinere. Phil. 7. p. 437.

Cæſari meritos quidem illos honores, & debitos tamen, ſingulares immortales decreviſtis. Phil. 7. 4. 9.

Optimam Galliam laudibus ampliſſimis affeciſtis. ibid.

Omnia conſilia & facta ad virtutem & dignitatem dirigamus. Phil. 10. 474.

In cœlum vos, ſi poterit fieri, humeris noſtris tollemus. Philipp. 11. p. 488.

Cur decernit honorem ſepulturæ, qui in maximis haberi poteſt, mortuo. Phil. 9.463.

Augeatur iſto honore ille vir, cui nullus honor tribui non debitus poteſt Phil 9.463.

Si mors legati ſine cæde, atq; ferro nullum honorem deſiderat cur decernit honorem ſepulturæ? Phil.9.463.

Ampliſſimi honoris nomen obtinebis. Phil.11.467.

Honorem homini amiciſſimo ſuo ſuffragio denegaſſet. Philipp. 11.485.

Teneat dignitatē, veſtram dignitatem amittatis, Antonij retineatis. Phil.12.495.

Honores ei decrevit ampliſſimos. Phil.13.510.

Honores in eum maximos contuliſti. Phil.13.511.

Omnia ornamenta in virtute, & induſtriâ poſita lucent. Phil. 13. p.518.

Multis tale genus honoris tributum eſt. Phil 14.544.

Primum honorem in quæſturâ adeptus eſt in Sall 555.

In ſenatu ita ſum cum illo locutus, ut mihi viderer animum hominis ab omni aliâ cogitatione ad tuendam dignitatem traducere. Ep.ad Fam. lib.1.p.8.

Nos in ſenatu dignitatem noſtram, quemadmodum ſpero, ut potuit in tantâ hominum perfidiâ, & iniquitate, retinebimus ibid.

Dignitatis tuæ, nemo eſt, qui exiſtimet habitam eſſe rationem ab ſenatu. Ep. ad Fam.l.1.p.9.

Vitam pro dignitate profundam. ibid.

Illuſtrabit tuam amplitudinem hominum iniuria. Ep. ad Fam.l.1. p.12.

Obtinere ſummum atq; altiſſimum gradum civitatis Epiſt. ad Fam. l.1.p.11.

Ampliſſimis honoribus perfungi. Ep.ad Fam.l.1.p. 9.

Scito indies maiori curæ mihi eſſe dignitatem tuam. Ep.ad Fam.l. 2.pag.58.

Quamobrem elaborabo, ut omnes intelligant, à me habitam eſſe rationem tuæ, maiorumq; tuorum dignitatis. Ep. ad Fam. l.2. p.60

Non maiore ſtudio equidem, ſed acriùs, apertiùs, ſignificantiùs dignitatem tuam defendiſſem. Epiſt.ad fam.l.3.p.78.

Sic cùm de tuis rebus geſtis agebatur, inſerviebam honori tuo. ibid.

Obeſſe alicuius dignitati. Ep.ad Fam l.5.p. 27.

Habere

Habere alicui honorem Ep.ad Fam.l.5.p. 45
Sum mihi conſcius, me, quoad licuerit, dignitati reip. conſuluiſſe. Ep.ad Fam.l 5.p 80.
Favere alicuius dignitati Ep.ad Fam.l.10.p 275.
Meum ſtudium honori tuo pro noſtrâ neceſſitudine non defuiſſet. Ep ad Fam.l.10.p.276.
His de cauſis mirabiliter faveo dignitati tuæ Epiſt. ad Fam.l.10. p.277.
Omnem tibi reliquæ vitæ dignitatem ex optimo reip.ſtatu acquire. ibid.
A te peto, ut dignitati meæ ſuffrageris. Epiſt. ad Famil. lib.10. p. 282
Omnibus, mihi crede, honoribus abundabis. Epiſt. ad Fam. libr. 10 p 286.
Hæc ſumma eſt, ut omnia te metiri dignitate malim, quàm ambitione. Epiſt.ad Fam. l.10.p.306.
Ornare aliquem ſummis honoribus. Epiſt. ad Fam. libr. 10. p.307.
Pacem ſi à ſeveritate ſeiungis, conſulet & Reip. & dignitati tuæ. ibid.
Tamen tuæ dignitati ita favemus. Epiſt.ad Fam.libr. 10. pag. 318.
Quamobrem velim tibi perſuadeas, me tùm reipub. causâ, quæ mihi vitâ mea charior eſt, tùm quòd tibi ipſe faveam, tuamque dignitatem amplificari velim. Epiſt. ad Fam.lib. 11. pag. 32.
Suaſiſti, ut conſulerem dignitati meæ. Epiſt. ad Fam. lib. 11. pag.349.
Semper favi dignitati, & gloriæ tuæ. Epiſt. ad Fam. libr. 12. pag.356.
Quanto ſtudio dignitatem tuam in ſenatu defenderim, ex tuis te malo, quàm ex meis cognoſcere. ibid.
A te peto, ut dignitatem meam tibi commendatam habeas. Ep.ad Fam.l.12.p.360.
Dignitatem, quantum in te eſt, tuere. Epiſt. ad Fam. libr. 12. pag.360.
Hoc, mi Cornifici, facies, cæteriſq; rebus omnibus eius dignitati reiq; , ſi me amas, conſules Ep.ad Fam.l.12 p.375.
Tuam famam & dignitatem tuebor. Epiſt. ad Fam. libr. 12. p.376.

Te tuam dignitatem tuâ virtute tenuiſſe provinciaq; honoribus ampliſſimis affectum eſſe, vehementer gaudeo. Ep. ad Fam. lib. 12. p. 379.

Eo die providi multum, atq; habui rationem dignitatis tuæ. ibidem.

Ne in honoribus meis, nec in laboribus unquam defuerunt. Ep. ad Fam. l. 13. p. 441.

Si tu honorem meum tuâ ſententiâ comprobaris. Ep. ad Fam. l. 15. p. 469.

Eum honorem tibi Deos fortunare volo. Epiſt. ad Fam. lib. 15. p. 475.

Labore alieno partam gloriam verbis in ſe transmovet. Eunuch. 3. 1. 9.

Ad dignitatem in Rep. retinendam ſolutus. Epiſt. ad Att. lib. 1. p. 18.

Eius collega in me perhonorificus. ibid.

Ille locus habet authoritatem penè principis. Epiſt. ad Attic. lib. 1. p. 18.

Licere amicorum facultatibus in emendo ad dignitatem aliquam pervenire. Epiſt. ad Att. l. 1. p. 19.

Reſpondit, ſenatûs authoritatem ſibi omnibus in rebus maximam videri. Ep ad Att. l. 1. p. 28.

In eo neq; authoritate, neq; gratiâ pugnat. Ep. ad Att. libr. 1. pag. 29.

Erigite animos, retinete veſtram dignitatem. Ep. ad Att. libr. 1. pag. 28.

Videt me eſſe tanto honore. Eunuch. 2. 2. v. 29.

Senatûs authoritatem abiecit Ep. ad Att. l. 1. p. 36.

Imminuit authoritatem ſuam. Ep. ad Att. l. 1. p. 39.

Videtur poſſe rebus noſtris aliquid lucis afferre. Ep. ad Att. lib. 2. p. 45.

Hîc Cæcilium colimus, & obſervamus diligenter. Ep. ad Att. lib. 2. p. 21.

Honeſtiſſimè noſtram dignitatem magnâ curâ tuemur. Epiſt. ad Att. l. 2. p. 79.

Splendorem noſtrum forenſem in Senatu, authoritatem & apud viros bonos gratiam conſecutus ſum. Epiſt. ad Att. libr. 4. p. 106.

Me eſſe in oculis civium de me optimè meritorum. Ep. ad Att. l. 4. p. 111.

Pecunia

Pecunia omnium dignitatem exæquat. Ep. ad Att. l. 4. p. 126.
Qui Quintum meum tractat; honore, dignitate, gratiâ. Ep. ad Att. l. 4. p. 135.
Oreſti magno prandia honori fuerunt. Off. l. 2. p. 89.
Summo ſemper in honore fuit cognitio, atq; interpretatio. Off. l. 2. pag. 91.
Huic quoq; in maioribus noſtris in totâ dignitate principatus datus Off. l. 2. p. 91.
Cùm ſummâ utilitate Reip. magnam ipſi adipiſcentur, & gratiam, & gloriam. Off. l. 2. p. 99.
Itaq; in maximâ celebritate, atq; in oculis civium quondam vivimus. lib. 3. p. 101.
In maximâ gratiâ futurus ſis, & gloriâ. Offic. libr. 3. pag. 132.
Tenere conſularis dignitatis gradum. Off. l. 3. p. 138.
Quò maiorem authoritatem haberet oratio. de Senect. p. 149.
Vt & tam alto dignitatis gradu ad ſuperos videatur potiùs, quàm ad inferos perveniſſe. de Amic. p. 187.
Eiſq; honori ſint, & dignitati. de Amic. p. 209.
Hic honos veteri amicitiæ tribuendus eſt. de Amic. p. 212.
Nam neq; authoritate quiſquam apud me plus te valere poteſt, neque voluntate. de Orat. l. 1. p. 220.
Cùm & honoribus, & rerum geſtarum gloriâ floreret. de Orat. l. 1. p. 269.
Quorum gloria, & dignitas nobis curæ eſt. de Orat. l. 1. p. 274.
Cùm verus, iuſtus, atq; honeſtus labor, honoribus, præmiis, atq; ſplendore decoratur. de Orat. l. 1 p. 320.
Vt ampliſſimis honoribus, & præmiis decoraretur. de Orat. lib. 1. p. 332.
Retinuit in rebus aſperis dignitatem. de Orat. l. 2. p. 445.
In ſummo apud aliquem honore eſſe. Qu Tuſc. l. 1 p. 296.
Ollis ad honoris amplioris gradum is primus aſcenſus eſto. de leg. l. 3. p. 351
Qui primum ut impio dignum fuit, patribus eripuit omnem honorem. de leg l. 3 p. 356.
Tantillum modò de dignitatis gradu dimoveri. Qu Tuſc. l. 2. 371.
Quem homines ignoti nullis ſuffragantibus meritis honore afficiant. de pet. Conſ. p. 355.
Honores contemnere, eaq; quæ his contraria ſint, pro nihilo ducere. Qu. Tuſc. l. 5. p. 461.

Capere honores. Qu. Tuſc. l. 4. p. 422.
In maximis animis ſplendidiſſimisq; ingenijs pleruṁq; honores exiſtunt imperij, patientiæ, gloriæ, cupiditatis. 1. Off. p. 12.
Adhibenda eſt quædam reverentia erga homines. Off. libr. 1. p. 40.
Honori fuiſſe accepimus. Off. l. 1 p 55.
Honoribus inſervire cœpi. 1. Off. l 1. p. 65.
Vſitatus honos pervulgatusq; tribuendus eſt ijs, quibus novi & ſingulares debentur. Phil. 14. 536.
Habet ampliſſimi honoris nomen. Phil. 14. p. 541.
Quod huic à me tributum eſt ornamentum. Phil. 13 528.

Honeſtatis.

Erbarkeit.

V*Aldè ſe honeſtè gerunt.* Ep. ad Att. l. 6. p. 172.
Longè plurimum tribuere honeſtati. de Finib. lib. 2. pag. 156.
Honeſtatis ſtudioſiſſimum, & appetentiſſimum eſſe. Qu. Tuſc. l. 2. p. 371.
Comprobatione honeſtatis moveri. de Finib. l. 5. p. 218.
Neuter honeſtate carere potuit. de Finib. l. 5. p. 283.
Non honeſtate metitur. 1 Off. p. 5.
Maximè honeſtatem propter ſe dicunt expetendam. ibid.
Honeſtatem, & decus conſervabimus. 1. Off p. 10.

Horroris. *Vide* Metûs.
Hortandi. *Vide* Admonendi.

Horti.

Garten/Luſtgarten.

Apud

APVD *me hortum conſodere iuſſi.* Aul.2.2.v.66.
Epicurus hortulos ſuos irrigavit. de nat. Deor. lib.1.p.40.
Qui me ex noſtris panè convellit hortulis, deduxitq; in Academiã perpauculis paſſibus. de lege lib.1.p.314.
Domus ſuppeditat mihi hortorum amœnitatem. Ep.ad Qu.frat.l.3.p.625.

Hoſpitalitatis. Hoſpitii. Excipiendi hoſpitio.

Gaſtfrey/ Hoſpital/ Herbern/ Beherbern/ Einkeren/ Außſpannen/ Vber nacht behalten.

H*Oſpitio publicitùs accipiar.* Amp.1.1.v.8.
Diverti apud aliquem. Mil.1.2.v.57.
Dicam apud te eos hic divertier hoſpitio. Mil.2.2.v.86.
Operam atq; hoſpitium ego iſti præbere nolo. Perſ.4.3.v.41.
Accipiam hoſpitio, ſi non venis. Rud.2.4.v.4.
In tabernam ducor diverſoriam. Truc.3.2.v.29.
Hic apud nos iam, Alceſimarche, confregiſti teſſeram. Ciſt.2.1.v.26. Vide Philoſoph.Comicam. Tit. *Hoſpitij.*
Hominem alienum neminem intromittat quod illa aut amicum aut patronum. Aſin.4.1.v.16.
Hunc in ædes cogitas recipere. Eun.5.2.v.58.
Apud cæteros hoſpites collocantur. in Verr.p.232.
Patri hoſpitium publicè ſit, quòd is eandem voluntatem ſuſcepiſſet. in Verr.p.482.
Recipere aliquem tecto. pro Aul.Clu.p.77. & in Verr.232.
Parare alicui hoſpitium Ep.ad fam.l.2.p.66.
Vt apud me diverſetur, invito eum. Ep.ad Attic.l.13.p.399.
Non modò liberaliter ab aliquo, ſed etiam ornatè cumulateq; tractari. Ep.Att.l.15.p.484.
Cùm ab eo magnificentiſſimo hoſpitio acceptus eſſet. de divinat.l.2.p.243.

Humanitatis. Lenitatis. Clementiæ. Manſuetudinis.

Freundlich / Sanfftmütig / Demütig / Gnädig ſeyn.

H*Vmano ingenio eſſe*. Moſt.3.2.v.130.
Humanum facinus factu. Truc.2.1.v.8.

Heri ſemper lenitas verebar quorſum evaderet. Andr. 1. 2. verſu 4.

Leni animo ſum natus, non poſſum adverſari meis. Hecyr. 2. 2. verſ. 28.

Vt unus hominum homo te vivat nunquam quiſquam blandior. Hecyr.5.4.v.20.

Revocare aliquem à ſcelere ad partem humanitatis. in Verr. pagina 532.

Humanitate tantâ eſt, ut difficile dictu ſit, utrum hoſtes magis virtutem eius pugnantis timuerint, an manſuetudinem victi dilexerint. pro leg.Man.p.644.

Ita faciles aditus ad eum privatorum, ita liberæ querimoniæ de aliorum iniurijs eſſe dicuntur, ut is qui dignitate principibus excellit, facilitate par infimis eſſe videatur. pro lege Manil.pagina 644.

Quæ iucunda ex humanitate alterius & moribus homini accidere poſſunt. Ep.Att.l.1.p.9.

In ſummâ magnitudine animi, multâ humanitate temperatum perdidimus. Ep.Att.l.4.p.117.

In nos ſuaviſſimè eſt effuſus. Ep.Att.l.4.p.121.

Humanitatem tuam, amoresq; in tuos reditûs celeritas declarabit. Ep.Att.l.4.p.124.

Cui ego placabilem me præbuiſſem. Epiſtol.ad Attic. libro 10. pag.330.

Nihil vidi in te tam placatum, quàm tum meus frater in ſororem erat. Ep.Att.l.5.p.136.

Vt quàm leniſſimum me præbeam. Epiſtol. Attic. libro 9. pagina 136.

Facilem

Facilem in rebus cognoſcendis, in hominibus audiendis admittendisq́; prabere. Ep. Qu. frat. l. 1. p. 580.
Quid ad hanc manſuetudinem addi poteſt? 1. Offic. pag. 17.
Theophraſtus vir, & oratione ſuavis, & ita moderatus, ut per ſe probitatem quandam, & ingenuitatem ferat. Acad. Qu. lib. 1. pag. 90.

Humiliationis. *Vide* Supplicandi.

I

Iacturæ. *Vide* Ægritudinis.

Ignaviæ. Deſidiæ. Socordiæ. Negligentiæ. Pigritiæ.

Faul/ Träg/ Nachläſſig.

A*Bs te ſocordiam omnẽ rejice. & ſegnitiẽ amove.* Aſin. 2. 1. v. 6.
Non me arbitratur militem, ſed mulierem, qui me, meosque non queam defendere. Bacch. 8. 4. v. 4. 5. Proverbium in hominem ignavum. *Muliere ignavior. Mulier miles.* Mil. 2. 6. v. 6. & Græci timidum in bello *γυναικίαν* appellarunt. Vnde Virgilius, *ô verè Phrygiæ (neq; enim Phryges.)*
Nimiùm ego te delicatam habui. Men. 1. 2. v. 20.
Eijcienda hæc mollities: nimis mî indulgeo. Eunuch. 2. 1. v. 16.
Cave pigritiâ prævortier. Merc. 1. 2. v. 3.
Non enim tibi nunc dormitandum, neq; cunctandi copia eſt. Epid. 1. 2. verſ. 59.
Æmulari alicuius negligentiam. And. Prol. v. 20.
Exædificare ſuam inchoatam ignaviam. 1. 2. v. 95.
Nihil loci eſt ſegnitiæ, neq; ſocordiæ. And. 1. 3. v. 1.

Neutiquam

Neutiquam hac res neglectu eſt mihi. Heaut. 2.2.

Si te æquo animo ferre accipiet, negligentem feceris: aliam otioſus quæret. Andr 2 3.

Ah, tantámne rem tam negligenter agere? Andr. 1.5.

Vbi te vidi animo eſſe omiſſo, & ſuavia in præſentiâ quæ eſſent, prima habere. Heaut. 5.2.

Vereor ne indiligens nimiùm ſies. Adelph. 4.5.

Quid credebas dormienti hæc tibi confecturos deos? ibid.

Nolim cæterarum rerum te ſocordem eo modo. ibid.

At enim metuas, ne ab re ſint tamen omiſſiores paullò: id eſt, *ne rem ſuam familiarem, & quæſtum negligant:* Adelph. 5.3.

Nam manebat ætas virginis meam negligentiam. Phorm. 4.1.

Omnes poſthabui mihi res. Phorm. 5. 8. v. 15.

Tu dormis. Phor. 5.9. v. 18.

Rei familiaris te infrequentem tradidiſti. ad Herenn. libro 4. pag. 103.

Artificium obliviſcor, ſtudiumque depono. pro Sex. Roſcio. pagina 52.

Ab induſtriâ plebem ad diſſidiam avocari putabant. Seſt. 52.

Non rationem commodi ſui ducere. pro Sex. Roſc. p. 81.

Confici languore. Ep. ad fam. l. 7. p. 207.

Mihi quidem ſi optata contingent, quod reliquum eſt vitæ in otio Rhodi degam. Ep. ad fam. l. 11. p 348.

Quod ſi, ut eſt, ceſſabis, laceſſam, ne tua ignavia etiam inertiam afferat. Ep. ad fam. l. 12. p 375.

Vt me accuſare de epiſtolarum negligentiâ poſſis. Epiſt. Attic. lib. 1. pagina 11.

Qui illud levi brachio egiſſent. Ep. ad Att. l. 4. p. 129.

Nihil magis cavendum eſt ſenectuti, quàm ne languori deſidiæque ſe dedat. Offic. l. 1. p. 49.

Verres negligens ac diſſolutus. in Verr. 184. b

Diſſolutus in re familiari, ac negligens. pro Qu 6. b. & *Diſſolutus, profuſus. perditus nepos* 7. a

Adoleſcens perditus & diſſolutus. Tuſ. 2 21. a. 2. 8. a

Ignis, Flammæ. Incendii.

Fewer/

Fewer / Flamm / Brunſt / Anſtecken / Anzünden.

Vulcanum in cornu concluſum gerit. Amph.1.1.v.185.
Si ignis vivit, tu extingue extemplò. And.1.2.v.15.
Quod quiſpiam ignem quærat, extingui volo. ibid.v.17.
Eodem tempore domus hoſtilis flagrat incendio. Ad Herenn. lib.4. pag.1.6.
Ignem ex lignis viridibus, & humidis in loco anguſto fieri iuſſit. in Verr p.174.
Ædes incenderet, templa Deorum immortalium inflammaret. Seſt.42.
Meam domum diruit, fratris mei incendit. Cæl.116.
Tauro incluſus ſuccenſis ignibus torreatur. Piſ.196.
Sedes ab univerſo populo Romano conceſſa uni ordini, inflammatur, incenditur, & funeſtatur. Mil.256.
Iidemq; in foro buſtum facerent. Phil.1.324.
Non eiſdem vobis placet ignem paſtu indigere, & permanere ullo modo poſſe, niſi alatur? De nat.Deor.l.3.p.130.
Pati ab igne ignem capere. 1.offic.p.22.
Aut cùm tectis ſceleratas faces inferebas. Paradox.4. pag. 231.
Privatorum domos, ædeſq; ſacras incendiſti. Paradox.232.
Qui incendium fecerit. Ædes Nympharum manu tuâ deflagrarunt. Paradox.4.p.232.
Diana Epheſia templum deflagravit. de N. 40.a
Curia Saliorum deflagravit. de D. 86.b
Illæ faces quibus incenſa L. Belleni domus deflagravit. in Anton. 177. b
Phaethon ictu fulminis deflagravit. Off.71.a

Ignominiæ. Infamiæ. *Vide Tit.* Calumniandi, Famæ. Honoris, Nominum ignominioſorum.

Schand/

Schand/ Ehrenrührig/ Beſchreyth/ Vnredlich/ Vnehrlich/ Schandflecken anhencken/ Ein Klett anhencken / Zu Schanden machen.

FAmoſam me miſeram facit flagitijs ſuis. Aſinar. 5. 2. v. 26.
Qui alteri de nihilo audacter contumeliam dicunt. Curc. 4. 1. verſ. 17.

Impleantur meæ fores elogiorum carbonibus. Merc. 2. 3. v. 74. Vide Philoſ. Comicam.

Ne me attrecta, ſubagitatrix. Perſ. 1. 2. v. 45.

Accedere in infamiam. Trin. 1. 2. v. 84.

Tuum incendes genus. Trin. 3. 2. v. 49.

Reſtringere genus. Trin. 3. 2. v. 50.

Ponere aliquem in crimen, & in infamiam. Trin. 1. 3. v. 11.

Cavit ne unquam infamia ea res eſſet. Aul. 2. 6. v. 13.

Propter quam in ſummâ infamiâ ſum. Heaut. 2. 3. v. 15.

Vulgus malè audit mulierum. Hecyr. 2. 2. v. 24.

Quod aſellum ignominiá levarit. de Orat. libro ſecundo, pagina 423.

Malè audire. de orat. l. 2. p. 426.

Malo genere natus eſt. de orat. lib. 2. p. 456.

Dedecore, maculâ, turpiſſimâq; ignominiâ notetur. pro Quint. pag. 21.

Ejectus, egens, litigioſus, improbus, qui poſſet ſcurra divitis quotidianum convitium ſuſtinere. pro Quint. p. 22.

Omnia vitæ ornamenta per ſummum dedecus, & ignominiam diripi. pro Quint. p. 36.

Si qua macula concepta eſt, non modò non poteſt, verùm uſque permanat ad animum, ut ſummus furor, atq; amentia conſequatur. pro Sex. Roſc. p. 59.

Ignominiâ aliquem afficere. pro Sex. Roſc. p. 75.

Honeſtatem omnem amittere. pro Sext. Roſc. p. 78.

Poteſt hoc homini hærere peccatum. pro Q. Comœd. p. 97.

De honore dejici. in Verr. p. 143.

Contemnimur, deſpicimur, gravi diuturnâq; flagramus infamiâ in Verſ. p. 152.

Detrahere alicui ornamenta ingenuitatis. in Ver. p. 203.

Infam. in

Infamiam & invidiam extinguere, in Verr. p. 294.
Ordinis nomen non tantum ad honorem, quantum ad ignominiam valet. in Verr. pag. 347.
In ſermonem hominum, atq; in tantam vituperationem venit. in Verr. pag. 414.
Multas familias in perpetuum infamas tuis ſtupris flagitijsq; feciſti. in Verr. p. 420.
Inſignis huic imperio macula, atq; ignominia ſuſcipitur. pro Font. pag. 579.
Dedecus æternum, atq; ignominiam miſeris relinquere. pro Font. pag. 585.
Vitiis atque improbitate omnibus notum eſſe. pro Aul. Cluent. pag. 22.
Hominibus ignominiâ notatis, neq; in curiam reditus eſt. pro Aul. Cluent. pag. 54.
Aliquem omni ignominiâ liberare. pro Aul. Clu. p. 59.
Paternis flagitijs, ſororis ſtupris, omni in libidine infamis eſt. Seſt. 10.
Acerbiſſimi ſceleris infamiam grato quodam ſcelere iniuiſſent. Seſt. 42.
Veram infamiam effugere non potuit. Cæl. 94.
Iſtius facti infamiâ eſt aſperſus. Cæl. 99.
Si adoleſcens & potens & nobilis à te ignominiâ affectus eſſet. Ep. ad fam. lib. 2 p. 58.
Notare aliquem ignominiâ. Ep. Attic. l. 6. p. 163.
Rem eſſe inſigni infamiâ. Ep. Attic. l. 1. p. 17.
Satiùs eſſe illum in infamia relinqui ſordibus. Ep. Attic. l. 1. pagina 24.
Qui Palicano os ad mala audiendum quotidiè præbeat. Epiſtol. Attic. l. 2. p. 75.
Conſules flagrant infamiâ. Ep. Attic. l. 4. p. 134.
Qui me à tantâ infamiâ averterit. Ep. Attic. lib. 16. p. 501.
Quid enim? poſſumus eos, qui ſtupro arcentur, infamia metu, pudicos dicere, cùm ipſa infamia propter rei turpitudinem conſequatur? de leg l. 1. p. 313.
Ignominiam perferre. Qu. Tuſc. l. 2. p. 353.
Ignominijs aliquem afficere. Qu. Tuſc. l. 4. p. 431.
Ignominiam & infamiam ferre ſine dolore. ibid.
Ignominiam timere, & infamiam. 2. off. p. 29.
Franguntur infamiâ. 1. off. p. 30.

Hic

Hic ſummi & clariſſimi viri filius in domũ detulit ignominiam & calamitatem. off.l.1.p.55.

Ne qua generi ac nomini ſuo nota nefariæ turpitudinis inuratur. pro Syl.184.a

Hæc inuſta eſt à te mortuo Cæſari nota ad ignominiam ſempiternã. in A.159.a

Quæ nota domeſticæ turpitudinis non inuſta vitæ tuæ eſt. in C. 100. a

Is cenſoriæ ſeueritatis notâ non inuretur. pro Cl.44 a

Inferre infamiam bonis, inferre probrum caſtis, inferre labem integris. pro Cæl. 46. b

Inurere maculas alicui æternas. in Sal.2- 4.a

Vel dignitas hominis, vel honoris eius, quem adeptus eſt, amplitudo ſummam mihi ſuperbiæ crudelitatiſq; famam inuſiſſet. pro Mur.125.b

Inſignem ignominiam alicui inuſtam eſſe. de Pro.72.a

Eſto, habuit quandam ille infamiam ſuam. pro F.164. a

Inferre infamiam alicui. pro Cæl. 46. b

Conſules flagrant infamiâ. At. 67. a

Negem fuiſſe infamiam judicij corrupti. pro Cl.18.a

Quæ nota domeſticæ turpitudinis non inuſta vitæ tuæ eſt? quod priuatarum rerum dedecus non hæret infamiæ? in Catil. 100. a

Effugere infamiam crudelitatis. contra Rul.84.b.

Vt magnam infamiam fugiat. Epi.2.a

Ferre ignominiam & infamiam ſine dolore. Tuſc.218.b

Iudicia vera, atque inſigni turpitudine notata atq; oppreſſa dedecore & infamiâ. pro Cl. 30. a

Vos autem ſempiternas fœdiſſimæ turpitudinis notas ſubijſtis. in P. 88. b

Vt ignominiam, infamiam, contumeliam, dedecus fugiat. Partit. 238.a & in V. 68. a

---

Ignoſcendi. Condonandi. Gratiæ. Veniæ.

Verzeihen/ Vergeben / Genad/ Erlaubnuß.

Oro ob-

ORO *obſecro da mihi hanc veniam.* Amphit.3.2. v.43.
Velatis manibus orant, ignoſcamus peccatum ſuum Amph. 1.1.v.100. Sic libro 4. ad Attic. *Id tu quoniam Macronem tantifacis, ignoſcas mihi velim.*

Id te oratum advenio, ut animo æquo ignoſcas mihi. Aul. 4. 10. verſ. 9.

Dedit hic mihi verba, quàm benignè gratiam fecit. Mil. 2.6.v. 93. *Gratiam facere*, pro, *condonare* bonis authorib. frequentatum. Vide Lexicon Plautinum *litt. G.*

Sed veniam mihi quàm gravatè pater dedit de Chryſalo? Bacch. 3.6. verſ.3.

Per amorem ſi quid fecero dementi animo, mihi ignoſcet. Mil. 4. 3. verſ. 7.

Inveniet veniam ſibi. Rud. Prol.2.v.9.

Faciliùs, ſi quis pius eſt, à DIs ſupplicans, quàm qui ſceleſtus eſt, inveniet veniam ſibi. Rud. Prol. v. 29. Sic Salluſt. *Gratiam ab eo repetere ſibi.* Plinius: *Gratiam invenire.*

Verùm tibi etiam hanc omittam noxiam unam. Pœn. 1. 2. verſ. 191.

Vnam hanc noxiam amitte. Eunuch. 5.2.v.13.

Dare alicui veniam. pro Arch. p.340.

A te non ſolùm liberationem culpæ, ſed errati veniam impetraverit. Pro Lig. 293.

Dedi veniam homini impudenter petenti. Ep. Attic.5.p.165.

Tibi amantiſſimè petenti veniam non dedit. Ep. ad Qu. Frat. lib. 3.pag.627.

Propter eam rem hanc tibi nunc veniam gravatè minùs proſpero. Caſ.5.4.v. 26.

Dabunt igitur veniam mei cives. de div.l.2. p. 214.

Adoleſcenti veniam dare. de fin.l.5.p. 284.

Nos autem ridiculè, ſi dicimus, ille patrem ſtrangulavit, honorem non præfamur: ſin de Aureliâ aliquid aut Loliâ, honos præfandus eſt. Ep.140.b

Cætera addit, quæ ſi appelles, honos præfandus ſit. de fin.71.a

Antiqui omnibus rebus agendis, quod bonum fauſtumq; eſſet, & ei præfabantur. de D. 101.a

Imaginis. *Vide* Pulchritudinis.
Imbecillitatis. *Vide* Ægrotandi.
Imbrium. *Vide* Tempeſtatis.

Imitandi. Æmulandi. *Vide etiam* Veſtigij. Exempli.

Folgen/ Nachfolgen/ Gleich machen.

Iubeo vitam omnium inſpicere, & ex alijs ſumere exemplum ſibi. Adelph.3.4.v.53.

Veſtigio alicuius perſequi. de orat. lib.1.p.107.

Similitudine illius divini ingenij in eadem incurris veſtigia. de Orat.l.2.p.387.

Vt veſtigium illud ipſum, in quo ille poſthumum inſtitiſſet, contueremur. de Orat.l.3.p.453.

Ore duriſſimo geſtum agere. pro Quint.p.28.

Quem in majorum ſuorum veſti, ijs ſtare oportebat. Sect.5.

Ad majorum veſtrorum imitationem excitabo. Sect.67.

Æmulus mearum laudum extitit. Mil.349.

E fontibus eorum judicio arbitrioq; noſtro, quantum quoque modo videbitur, hauriemus. 1.offic.p.5.

Quanquam à pueritiâ veſtigijs ingreſſus es & patris, & tuis Som. Scip.p.248.

Iſtum æmulum, quod poteris, ab eâ pellito. Eunuch. 2. 1. verſu 5.

Me æmulum non habebis. Ep. Attic.l. 6. 285.

Immanitatis. *Vide* Crudelitatis.

Impedi-

Impedimenti. Obſtandi.

Verhindernüß / Auffhalten.

AN *tempeſtas continet?* Amph. 2.2. v. 58.
Mihi unius ſcrupulus reſtat, qui me malè habet. Andr. 5. 4. verſ. 38.

Egone huius memoriam patiar meæ voluptati obſtare, cùm ego poſſim in hac re medicari mihi? Andr. 5. 4. v. 42.

Paululùm negotij mihi obſtat. Heaut. 3. 1. v. 92.

Neutrâ in re vobis difficultas à me erit. Hecyr. 4. 4. verſu 45.

Omnis cognitio multis eſt obſtructa difficultatibus. Academic. l. 2. pag. 6.

Delabitur in magnas difficultates de fato p. 289.

Sed cùm magnam animadverteret in bonis difficultatem. 2. Offi. pag. 47.

Dubium in causâ animum alicujus facere. pro lege Man. pagina 638.

Negotijs familiaribus impediti, vix ſatis otium ſtudio ſuppeditare poſſumus. ad Herenn. 1. p. 216.

Ne qua propter multitudinem literarum poſſit animum tuum defatigatio retardare. ad Herenn. lib. 1, p. 19.

Morâ atq; impedimentum reliquis intulit. de invent. libro 1. pagina 142.

In quo etiam iſti nos juriſconſulti impediunt, à diſcendoque deterrent. de Orat l. 2. p. 384.

Veritas mihi manum injecit, & pauliſper conſiſtere & commorari cogit. pro Quint. p. 109.

Tardare animum alicuius. in Verr. p. 294.

Reliqui coniurationis impetus, & conatus retardati ſunt. Seſt. 7.

Quam neq; periculi tempeſtas, neq; honoris aura potuit unquam de curſu ſuo, aut ſpe dimovere. Seſt. 51.

Loquacitatem pauciſſimis interrogationibus irritam retardare. Vat.74.
Hunc nunquam occupatum, & impeditum tenuerunt. Cœl. 109.
Ne ipſis interſeptum ſit iter perpetuò ad ampliſſimum præmium civitatis. Corn.145.
Interrupta eſt oratio mea. provinc.163.
Obſtant & impediunt. Acad.l.2.p.13.
Impediant magnas utilitates amicorum. de amic.p.211.

Imperandi. Imperij. Mandati. Præcipiendi. Iubendi.

Befelch/ Befehlen/ Heiſſen/ Außrichten.

F*Acere aliquid pro imperio.* Amph. Prol. v.71.
Dare aliquid alicui in mandatis. Amph. Prol.v.81.
Num pergam heri imperium exequi? Amph.1.1.v.105.
Mandata heri perierunt. Amph.1.1.v.182.
Quod herus imperavit, neglexiſti perſequi. Amph.3.1.v.39.
Et memor ſum, & diligens, ut quæ imperes, compareant. Amph. 2. 1. verſ. 83.
Si quid opus eſt, impera: imperium exſequar. Amph.3.3.v.1.
Imperio vivere uxorio. Aſin. Arg.v.2.
Huic mandes ſi quid rectè curatum velis. Aſin.1.1.v.101.
Centies eadem imperare, atque oggannire. Aſin.2.4.v.16.
Nequeone ego te interdictis meis facere manſuetem? Aſin. 3. 1. v.1.
Expers matris imperij. Aſin.2.3.1.v.2.
Matris imperium minuere. Aſin.3.1.v.6.
Quod herus jubeat citis quadrigis citius jubeat perſequi. Aul. 4. 1. verſ. 14.
Antehac pro jure imperitabam meo. Capt. 2. 1. verſ. 41 Pſeud. 2. 4. verſ. 12.
Cui imperare inſueveram, nunc alterius imperio obſequor; & ſi proinde ut ipſe fui imperator familiæ, habeam dominum, non verear, ne mihi iniuſtè & graviter imperet. Capt. 2. 2. verſ. 56.

Baſilicas editiones, atq; imperioſas habet. Capt. 4.2.v.30.
Legare alicui negotium. Caſ.1.1.v.12.
Aſſunt, quæ imperaviſti omnia, uxor, ſortes, ſitella, atq; egomet. Caſ 2.6.v.1.
Itur illinc iure dicto: iſtoccine hic pacto poteſt inhibere imperium? Bacch. 3. 3. verſ. 44. Stich. 5. 4. verſ. 18. Antiqua hæc eſt, & germana latinitas, pro, *uti imperio, imperare.* Dicitur etiam *imperium exhibere.* Caſ. 2. 6. verſ. 57. Quæ locutio à re nauticâ ducta eſt, ubi inhibere remiges jubentur, cùm curſum flectunt, aut corrigunt.
Rebus alijs antevortar, quæ mandas mihi. Bacch.3.5.v.1.
Sed ego inſcitus, qui me hero meo poſtulem moderarier. Men. 2. 3. verſ. 87.
Vobis dico, ut imperium meum habeatis ſapienter curæ. Men. 5. 7. verſ. 1.
Heri imperium exequor, benè & ſedulò ſervio. Menæch. 5. 6. verſ. 17.
Iubeo herclè, ſi quid imperij eſt in te mihi. Men.7.v.41.
Facile eſt imperium in bonos. Mil.3.3.v.25.
Ad tua præcepta de meo nihil his novum appoſui. Mil.3.3. v.31.
Otium non eſt, mandatis rebus pravorti volo. Merc.2.3.v.40.
Muto imperas. Satin' iſtuc mandati eſt? Merc.2.4.v.29.
Laborioſi nihil tibi quicquam operis imperabo. Merc.3.1.v.9.
Vobis mando parentum meorum rem benè ut tutemini. Merc. 5. 1. verſ. 6.
Servas imperium probè. Pſeud.2.4.v.7.
Nunc ibo ad forum, atq; onerabo meis præceptis. Pſeud.2.4.v.74.
Imperium inhibere alicui. Stich.5.4.v.18.
Quæ in me plus poteſt, quàm potes. Truc.4.2.v.42.
Mandata dicam facta, ut voluerit. Aſin.5.2.v.64.
Vt hæc, quæ imperavit, facta, cùm venient, ſient. Aul.2.3.v.11.
Nunc habeo hanc edictionem. Pſeud.1.2.v.10.
Mihi hoc negocij cæteri dedêre, ut quæram. Eun.3. 4.v.6.
Quia habeo imperium in beluas. Eunuch.3.1.v.25.
Recipere mandatum alicuius, negligere, convertere ad ſuum commodum. pro Sext. Roſc.p.76.
Hæc à civibus mandata habet. Verr. p. 467.
Exſecutus eſt noſtra mandata. Phil.9.p.462.
Quò faciliùs tuis præceptis obtemperare poſſimus. Epiſt.fam.lib.7. pag. 209.

Videbar enim mihi, cùm me in res turbulentiſſimas, infideliſſimis ſocijs demiſiſſem, præceptis illorum non ſatis paruiſſe. Epiſt. fam. lib. 9. pag 242.

Lupus noſter, cùm Romam ſexto die Mutinâ veniſſet, poſtridiè mane convenit, tuaq; mihi mandata diligentiſſimè expoſuit. Epiſt. fam. l. 11. p. 326.

Præcepi ei, quem ad te miſi, ut tempus obſervaret Epiſtolæ tibi reddendæ. Ep. fam. l. 11. p. 335.

Quid de meis mandatis egeris. Ep. Attic. l. 1. p. 23.

Vt ante mandata noſtra exhaurias. Ep. Att. l. 5. p. 137.

Mandatorum mihi libellum dedit. Ep. Att. l. 6. pag. 168.

Qui tantis de rebus huic mandata dederit. Ep. Att. lib. 9. p. 298.

Mandata Cæſaris ad Conſules nullos habeo. Epiſtol. Att. lib. 9. pagina 298.

A Dolobellâ mandata habeo. Ep. Att. lib. 15. p. 483.

Vt mea mandata digeras, perſequare, conficias. Ep. Qu. Frat. lib. 2. pag. 617.

Scripſi mandata de meâ manſione illum ad Pompeium pertuliſſe. Ep. Qu. Frat. l. 2. p. 617.

Ne ipſe incidat in Diodorum, docet Chaldæos, quo pacto eos oporteat exponere præcepta. de fato p. 270.

Parcere & obedire præcepto alicuius. Quæſt. Tuſcul. lib. 5. pagina 464.

Latiſſimè patere videntur ea, quæ de officijs tradita ab illis, & præcepta ſunt. 1. off. p. 4.

Nulla officia præcepta firma, ſtabilia, conjũcta naturæ tradi poſſunt. 1. off. p. 5.

Poſitum eſt in præceptis, quibus in omnes partes uſus vitæ confirmari poſſit. 1. off. p. 6.

Conſcripſerunt communiter edictum. off. lib. 3. p. 130.

Cùm autem dominatu unius omnia tenerentur. 2. officiorum pagina 65.

Atq; etiam ſubijciunt ſe homines imperio alterius, & poteſtati, pluribus de cauſis. 2. off. p. 72.

Eiuſq; ad extremum ſpiritum dominetur in ſuos. de Senect. pagina 162.

Primùm cupiditatibus imperabunt. de amic. pag. 213.

Qui non poteſt cupiditatibus ſuis imperare. paradox. 5. pagina 233.

Impe-

Impetrandi. *Vide* Conſequendi.

Impetûs. Invadendi. Irruendi.

Einfallen/ Anfallen/ Einbrechen/ Gewalt thun/ Anlauff.

IN oculos invadi nunc eſt optimum. Aſin.5.2.v.29.
Me jubes impetum facere in eum, qui ſtat. Men.5.2.v.117.
Ergò in os mihi ebrius irructas? Pſeud.5.2.v.1.
Fores effregit, atq; in ædes irruit alienas. Adel.1.2.v.8.
Cùm viris bonis impetum facit. ad Her.lib.1.p.14.
Poſtquam iſte in remp. fecit impetum. ad Herenn. libro 4. pagina 107.
Quod in alienas poſſeſſiones tam temerè irruiſſes. de Orat. libro 1. pag. 483.
Exteræ nationes à primâ orâ Græciæ uſq; ad Ægyptum optimorum civium imperijs tenentur. Phil.10. p. 469.
Nobis occupatis involaverunt. de Orat.lib.3.p.383.
Huic à familiâ ſuâ manus ante lares familiares allatæ ſunt. pro Quint.p.3.
In fortunas alicuius impetum facere. pro Sext.Roſcio pag. 43.
Quam urbem propter plurimas belli opportunitates ab illâ impiâ & ſceleratâ manu attentari ſuſpicabantur. pro Seſt. p. 6.
Qui horum impetus, & conatus repreſſerunt. pro Seſt.69.
Statim complures cum telis in hunc faciunt de ſuperiore loco impetum. Mil.233.
Quàm inſolenter in eius viri fortunas ſtatim invaſit? Phil. 2. 363.
In me tanquam in Tyrannum impetus conductorum hominum parabatur. Phil.14.537.
In eius copias ſe ſubitò ingurgitavit. Phil.2.363.

Tu illos impletos in noſtras domos immiſiſti. Phil.5.425.
Ille in me abſentem invehebat. Phil.3.397.
Incitatos latronis impetus retardavit. Phil.5.415.
Qui in veſtras fortunas immineret. Phil.2.443.
Impetum furentis à progreſſu arcuit. Phil.11.p.478.
Reditu refrænavit. ibid.
In ſocios facinorum miniſtros, & in totam domum ſemper invectus ſum. Phil.12.501.
Petulanter in uxorem meam, & filiam invaſiſti. In Salluſt. pagina 553.
Impetum prædonum in tuas fortunas fieri nolo. Ep. ad fam. lib. 4. pag.104.
In me incurrit Româ veniens Curio meus. Epiſt. Attic. lib.2. pagina 61.
In hoſtem impetum facere. de fin.l.1.p. 110.
In me populi impetum injuſtum auſpicijs Dij immortales repreſſerunt. de leg lib.3.p.360.
In hoſtium faciem irruere. Qu. Tuſc.l.2.p 371.
Advenientes impetus diuturnâ præmeditatione frangere. Quæſt. Tuſc.l.3.p.390.
Impetum ad aliquem convertere. Qu. Tuſc.l.4.p. 447.
Nullos impetus, nullos ictus reformident. Quæſt. Tuſc. libro 5 pagina 481.
Injuſtè impetum in quempiam facit. Off.l. 1.p. 12.
Quos impetus in Piſonem, in totam illam manum feci. Epiſt. Attic. lib.1. p. 28.
In quem univerſa Agrigentinorum multitudo impetum facit. Off. l.2. pag. 24.
Cùm Perſarum impetum nullo modo ſuſtinere poſſent. Off. lib.3. pagina 118.

Impietatis. Improbitatis. Malitiæ. Nequitiæ. Perverſitatis. Pravitatis. Profanitatis. *Vide etiam* Contemnendi: & Homo nauci.

Gottloß/ Verwegen/ Verwehnt/ Vnfromb/ Mutwillig/ Arg/ Loß/ Verrucht/ Schelmiſch.

Nam

Nam tu quod damni, & quod feciſti flagitij, populo viritim potuit diſpertirier Pſeud.1.5.v.25.

Improbi officio fungi viri. Stich.1.1.v.14.

Tantáne vecordia innata cuiquam ſit? Andr.4.1. v2.

Pervicaci animo eſſe. Hecyr.4.1.v 17.

Petulantia cupiditatiq́ addici. pro Qu p 24.

Vitam inter ſe utriusq́ conferte: nónne ipſum caput & ſupercilia illa penitùs abraſa olere malitiam, & clamitare calliditatem videntur? nonne ab imis unguibus uſq́ ad verticem ſummum, ſi quam coniecturam affert hominibus tacita corporis figura, ex fraude, fallaciis, & ſuperciliis ſemper eſt raſis, ne ullum pilum viri boni habere dicatur. pro Qu. R. p.98.

Ad contumeliam civitatis aliquid referre. in Verr.p.522.

Quis huius, ne pacatam quidem nequitiam ferre poteſt? Phil. 5. pag.416.

Vultu læditur pietas pro Sex.R.p.49.

Nullum ius tam ſanctum, atq́ integrum, quod non huius ſcelusq́ atq́ perfidia violarit & imminuerit. pro Sext. Roſc. pag. 74

Nullus in te ſenſus humanitatis, nulla ratio religionis fuit, templo tam ſancto manus impias & ſacrilegas afferre conatus es: cupiditas tua extinguit religionem. in Verr. p.175.

Pervenire ad improbitatem. in Verr.p.200.

Omnia profana facere. in Verr.p.471.

Id quidem tametſi improbè fit in apertâ re: tamen malitiâ eſt iam uſitata. pro Cæc. p. 586.

Itaq́ eadem ſuperbiâ & pravitate utuntur, quorum improbitatem retundi, & non pati, impunitate augeri, non ſolùm utile eſt reipublicæ noſtræ, ſed etiam neceſſarium. Ep. ad Fam. l. 12. p.364.

Cùm te alicuius improbitas perverſitasq́ commoverit. Ep.Qu.Fr. l. 1.p.583.

Improbitati & ſceleri meo me aſſignes. Ep. Quint. Fratr. libr. 1. pag.598.

Tamen à malitiâ non diſcedis. Ep. Fam.l.9.p.265.

Eſt parvo animo, & pravo, cavillator genere illo moroſo. Ep. Att. l.1.p. 8.

In pravitate perſtare. Acad.l.2.p.25.

In omni continuò probitate, & in ſummâ opinionum perverſitate verſamur. Qu. Tuſc.l.3.p.376.

Ex eâ difficultate illa fallaciloquentia malitia nataſunt. de fin. l.9.p.242.

Neſcio quâ ſingulari nequitiâ prædito. de Fin.l.5.p.275.

Impoſſibilitatis. *Vide* Abſurditatis.

Imprægnandi. *Vide* Adulterij: & Pariendi.

Imprecandi. Imprecationis Execrationum. Dirarum. *Vide etiam* Calumniæ.

Verfluchen/ Vbel wuntſchen.

V*Tinam, malè qui mihi volunt, ſic rideant!* Aſinar. 5. 2. v. 13.

Nonne quia tibi non cupiam, quæ velis. ibid. v. 15.

Abi in malum cruciatum ab ædibus. Aul. 3.3 v. 11.

Nec veriſimile loquere, nec verum frutex. Moſt. 1.1. v. 18. *Frutex* inter contumeliæ verba fuit: Du Stock Narr: In hominem ſtultum & ſtolidæ mentis. Cui opponitur ibidem à Plauto *Scurra*. Vide Lex. Plau.

At te Iupiter Dijq́ omnes perdant: oboluiſti allium germana illuvies, ruſticus, hircus, hara ſuis, canis, capra commiſta. Moſt. 1. 1. v. 37. 38 &c.

Dij Deæq́ omnes me peſſimis exemplis interficiant. Moſtell. 1. 3. v. 34.

Dij Deæq́ omnes funditùs perdant ſenex. Moſt. 3.1. v. 150.

Abin' hinc in malam crucem? Moſt. 3.2. v. 66.

Eas maximam in malam crucem. Men. 1.2. v. 29.

Malè mihi precatur, & fecit convitium. Merc. 2.1. v. 11.

Herculè illum Dij infelicent, quisquis eſt. Merc. 2.3. v. 99.

In malam crucem iſtic ibit Iupiter Lenonius. Pſeud. 1.3. v. 100.

Onera hunc maledictis. Pſeud. 3. v. 122.

Onerare iniuriis. Ter. And. 5.1.

Iam ego te differam dictis meis. Pſeud. 1.3. v. 124.

Ingeram mala multa. Ter. And. 4.1.

Atq;

Atq; i in malam crucem. Pſeud.3.2.v.50.
In malam rem. Pœn.1.2.v.81.
Belua herculè eſt, i directè in maximam crucem malum. Pœn.1.2.v.134.
Capias reſtim, ac te ſuſpendas. Pœn.1.2.v.184.
Dij illum infelicitent omnes. Pœn.2.1.v.1.
Abi in malam rem. Perſ.3.1.v.24.
In malum cruciatum Perſ.4.4.v.25.
Dij Deaq; te agitant irati, ſcelus, qui hanc non properes deſtinare. Perſ.4.4.v.115.& 116.
Dij Deaque & te, & geminum fratrem excrucient Perſ.5.2.v.50.
Quin tu hinc à meis in maximam malam crucem. Rud. 2. 6. v. 43.
Iupiter te Diiq; perdant. Rud.4.4.v.27.
Ite in malam crucem Rud.4.4.v.118.
In malam rem i, & magnam. Truc.5.1.v.47.
Abi hinc in malam rem. And.2 1.v.17.
Tibi Dij dignum factis exitium perduint. And.4.1.v.42.
Dij te eradicent. And.4.4.v.27.
Te cum tuâ monſtratione magnus perdat Iupiter. Adelph. 4. 6. v.2.
Dij te eradicent, Syre, qui me iſthinc extrudis. Heaut.3.3.v.4.
Illum omnes perduint. Phorm.1.2.v.73.
Abi in malam crucem. Phorm.2.3.v.21.
Dij tibi omnes id, quod eſt dignum, duint. Phorm.3.2.v.34.
Vt te quidem omnes Dij deaq; ſuperi & inferi malis exemplis perdant. Phorm.4.4.v.2.
In malam crucem. Phorm.5.8.v.37.
Quin tu abis in malam peſtem, & cruciatum. Phil.13.531.

Inconſtantiæ. Leuitatis. *Vide* Animi. Sententiæ.

Leichtfertig / Liederlich / Wanckelmütig.

N*Eq; tipula leuius pondus eſt, quàm fides lenonia.* Perſ. 2.2. v. 62. de tipulâ. Vide Lex. Plaut.

Pactum

Pactum non pactum eſt, non pactum pactum eſt, quod vobis lubet. Aul. 1.2.v.87.
Mulieres ſunt fermè, ut pueri levi ſententiâ. Hecyr.3.1.v.32.
Nolo, volo, nolo rurſum, cedò, cupio, quod dictum, indictum eſt, quod modò erat ratum, irritum eſt. Phor.5.8.v.57.58.
Quenquam animo tam communi, aut levi eſſe putas? Heaut.5.1. v.39.
Principum munus eſt, reſiſtere levitati multitudinis, & perditorum temeritati Mil.p.231.
Cùm enim & ſui ſimilem levitatem adeptus eſt. Quæſt. Tuſc. l.1. p.312.
Levitati nomen imponam. Q.Tuſc.l.1.p.234.
Elatum eſſe levitate. Qu.Tuſc.l.5.p.456.
Ab afflictâ amicitiâ transfugere, atq; ad florentem aliam devolare. pro Qu.p.34.
Inconſtantiam tuam cùm levitate tùm periurio implicatam refelliſti. Vat.74.
De ſententiâ decedere. Ep.Fam.l.3.76.
In maximâ verſari inconſtantiâ. de Nat.Deor.l.1.p.10.
Eadem imbecillitate, & inconſtantiâ Luc. Tabullum fuiſſe, quàm illum. de Fin.l.4.p.246.

Indicandi. Indicij. Aperiendi. Manifeſtandi. Patefaciendi. Significandi.

Anzeigen/ Anbringen/ Offenbaren/ Entdecken / Kunt machen/ Verkünden/ Verſtendigen/ Vor augen ſtellen.

M*E honeſtiùs eſt quam te palàm rem hanc facere.* Aſin. 4. 2. verſ.12.
Facite indicium, ſi quis vidit. Ciſt.4.2 v.9.
Anus indicium fecit de auro Aul.2.2.v.11.
Indictum hero facias meo. Moſt 3.2.v.58.
Nec quid id ſit, mihi certius facit. Men.5.2.v.12.
am mihi, quale ingenium haberes, fuit indicio oratio. Heaut. 2.4.v.4.

Nam

Nunc res indicium hæc fecit, quo pacto factum volueris. Hecyr. 4. 1.v. 3.
Continuò palam eſt, plenus rimarum ſum, hac atq; illac perfluo. Eunuch. 1. 2. v. 24.
Nemo eſt meorum amicorum hodiè, apud quem mea occulta, Clitipho, audiam. Heaut. 3. 3. v. 9.
Hi ſenes partim aperient in agendo, partim oſtendent. Adelph. Prol. v. 33.
Eo rem adducere, ut nihil divinatione opus ſit. pro Sext. Roſc. pag. 7.
Indicium nobis reliquit ſuæ voluntatis. de Invent. lib. 20. pag. 249.
Facere alicui indicium. in Verr. p. 219.
Referre aliquid ad aliquem. pro Aul. Cl. p. 67.
Scripſit, ſe ad te rem detuliſſe. Ep. Att. l. 12. p. 380.
Fac nos quàm diligentiſſimè certiores. Ep. Att. l. 1. p. 17.
Cùm ego antea ſignificarem tibi per literas. Epiſt. Att. libr. 2. pag. 15.
Indicium oſtendere. de Aruſp. reſp. p. 473.
Si id ipſum rudes & indocti indicare potuiſſent. Acad. libr. 2. pag. 7.
Omnibus rebus auditis, cognitis etiam illorum ſententijs indicaverunt ibid.
Habere indicium. Acad. l. 2. p. 17.
Poſt à Theophraſto Phalereus ille Demetrius, de quo ſupra feci mentionem. de leg. l. 2. p. 354.
Quoniam aſſenſionis mentiò facta eſt. de pet. Conſ. p. 397.
Non quo quiſq; incommodo affectus ſit, deprædicandum eſt. Qq. Tuſc. l. 3. p. 410.
Apertum eius ſcelus ante oculos omnium ponere. pro Sext. R. pag. 72.
Ita perſpicuum eſt, ut oculis indicare poſſitis. in Verrem pag. 136.
Timor eius, perturbatio, ſuſpenſus incertusq; vultus, crebra coloris mutatio; quæ erant antehac ſuſpicioſa, hæc manifeſta ac aperta faciebant. pro A. Cl. p. 25.
Omnia, quæ in diuturnâ obſcuritate latuerunt, ſic aperiam, ut ea cernere oculis videamini. pro A. Cl. p. 31.
Cùm illa coniuratio ex latebris & tenebris erupiſſet. Seſt. 6.
Res occultiſſimas aperire, in lucemq; proferre. Acad. l. 2. p. 33.

Quàm

Quàm ea ſerò prodierit in lucem? Brut.p.530.
Inter omnes conſtat. pro S.R.p.47.
Rem in medium vocare. pro A.Cl.p.26.
Res ipſa, & tam claris argumentis, & ſignis lucet. Mil.246.
Nunc iam eſt apertum, omnes iam patfecerunt. Philipp. libr. 3. p.398.

Indignandi. Indignationis. Iraſcendi. Iræ. Succenſendi, *Vide etiam* Offenſionis.

Erzürnen/Zörnen/Zornig ſein / Vnwillig ſein.

A *Trâ bili percita eſt.* Amph.2.2.v.95.h.e. μελαγχολᾷ: inſanit præ furore vel iracundiâ.
Iræ interveniunt. Amph.3.7.v.59.
Hominem ne congrediamur quæſo, priusquam iram decoxerit. Amph.ſc.DI voſtram v.15.
Irritabis crabrones. Amph.2.2.v.25.
Mihi miſero cerebrum excutiunt tua dicta. Aul.2.1.v.30.
Quanquam video, nonnullis videri Epicurum, ne in Athenienſium offenſionem caderet. de Nat.Deor.l.1.p.35.
Vix video præ irâ, adeò me iſthic hodie delirum fecit. Amph.ſc.voſtram.v.7.
Accendere aliquem irâ. Aſin.2.4 v.14.
Iracundia obſtitit oculis. Aſin.2.4.v.45.
Ea res malè habet. Aſin.5.7.v.16.
Non ego nunc mediocri iratus iracundiâ. Curc.4.3.v.1.
Tunc in fermento tota eſt, ita turget mihi. Caſin.5.v.17.
Neſcio quid ſe ſufflavit uxori ſuæ. Caſin.3.5.v.19.
Non placet mihi cœna, quæ bilem movet. Bacch.3.6.v.8.
Tota mihi turget uxor domi. Moſt.5.2.v.10.
Quo ſupercilio ſpicit? Aul.3.1.v.99.h.e. *quàm indignatur, & excandeſcit?*
Succenſere ob aliquid: & de aliquâ re. Bacch.4.4.v.39. & 3.4. v.39.
Neq; illi ſum iratus, neq; quicquam ſuccenſeo. Moſtell. 5.2.v.41.
Nimis ſermonis huius irâ incendor. Pſeud.1.2.v.67.

Iram in promptu gerere. Pſeud.1.5.v.34.

Non ego homo trioboli ſum, niſi ego illi maſtigia. Pœn. 1. 2. verſ. 168.

Quæ res? Pœn.5.4.v.27. Perſ.3.1.v.32. & 5.2.v.65. Indignantium formula. Sic Gulielmus cum ſuo Rolandio legẽdum putat. Aſin.1.1.v.8. *per Dium fidiũ! Quæ res?* Et infrâ eadem fabulâ 2.4.v.71. *Quæ res? tun' libero homini malè ſervus loquere?* Was iſt das vor ein Ding? Was ſoll das ſein?

Mea uxor propter illam tota in fermento iacet Merc.5.3.v.24. ἐν τῇ ζύμῃ κεῖσθαι dicebantur, qui animo eſſent ægro, quique iracundiâ turgerent. vide etiam Lexicon *Fermentum.*

Cruciatur cor mihi. Trin.5.2.v.45.

Ne ut in æſtu motitamur irâ. Truc.1.1.v 89.

Si quid peccatum, plumbeas iras gerunt. Pœn.3.6.v.18.

Tunc tibi Herculè Deos iratos eſſe oportet, quiſquis es. Rud. 4. 4.v. 103.

Redeo inde iratus atq; ægrè ferens And.1.1.v.106.

Hoc malè habet virum. And.2.6.v.5.

Commovi: Ich hab ihn erzürnet. And.2.6 v 25.

Iræ ſunt inter Glycerium, & gnatum And.3.3 v.20.

Ita magnæ ſc. iræ, ut ſperem poſſe avelli And.3.3. v. 21.

Meritò mihi nunc ego ſuccenſeo. Heaut.5.v. 42.

Præ iracundiâ non ſum apud me. Heaut.5.1.v.58.

Oſtendere illi volui, me ægrè pati. Adelph.1.2.v.63.

Vix ſum compos mei animi, ita ardeo iracundiâ. Adelph. 3. 2. v.12.

Vt iram in eos evomam omnes. Adelph.3. 2.v.14.

Adortus eſt iurgio fratrem apud forum de Pſaltriâ iſtac. Adelph. 3.4.v.41.

Omitte iſtam tuam iracundiam. Adelph.4.7.v.36.

Reprime iſtam tuam iracundiam. Adelph.4.7.v.36.

Si non rediiſſes, hæ iræ factæ eſſent multò ampliores. Hecyr. 3. 1. v.9.

Iram expedies. Hecyr.3.1.v.11.

Non maximas, quæ maximæ ſunt interdum iræ, iniurias faciunt. ibid.v.27.

Nam ſæpè eſt, quibus in rebus alius ne iratus quidem eſt, cùm de eâdem causâ eſt iracundus factus inimiciſſimus. ibid.

Pueri inter ſeſe, quàm pro levibus noxiis, iras gerunt! Hecyr. 3. 1. v.20.

Fortaſſe

Fortaſſe unum aliquod verbum hanc inter eas iram conciverit Hecyr.3.1.v.21.

Ira inter eas interceſſit, quæ permanſit diu. Hecyr. .1.v.25.

Vnde ortum eſt initium iræ? Hecyr.3.2.v.16.

Incredibili re atq; atroci percitus ſum. Hecyr.4.3.v.17.

Tu quoq; protervè iracundus es. Hecyr.3.5.v.53.

Vide ne impulſus irâ pravè inſiſtas. ibid. v.34.

Quibus iris in illam nunc impulſus iniquus ſim? Hecyr.3. 5.v.35.

Irâ deceäit. Hecyr.3.5.v.55.

Irâ incendor. Hecyr.4.1.v.42.

Iram miſſam facere. Hecyr.5.2.v.14.

Citò ab eo hæc ira decedet. Hecyr.5.2.v 15.

Profectò in hac re nihil mali eſt, quod ſit diſſidio dignum. Hecyr. 5.2.v.16.

Ita ſum iratus, animum ut nequeam ad cogitandum inſtituere. Phor.2.1.v.10.

Omnem vitam in aliquem derivare. Phor.2.2.v.9.

Minuere iram. Phor.2.3.v.88.

Iracundiam ſatura tuo ſanguine. ad Her.4.p.128.

Caius Lucilius homo tibi ſubiratus. de Orat.lib.1.p.288.

Toties omni animi motu concitor. de Orat.l.2.p.308.

Graviter exarſit. de Orat.l.3.p.452.

Lucilium poëtam in ſcenâ nominatim læſerat. ad Herenn. lib. 2. pag. 31.

Intellexi quid eum pupugiſſet. pro S.R.p.57.

Voluntatem alicuius lædere. pro S.R.p.87.

Oculos animamq; alicuius incendere. in Ver. p.412.

Tibi maximas gratias ago, cùm tantum literæ meæ potuerunt, ut his lectis omnem offenſionem ſuſpicionis deponeres. Epi.Fam. l. 13.p.409.

Si cuius animus in te eſſet offenſior. Epiſtol. Attic. libr. 1. pag.10.

Pergraviter illum eſſe offenſum. Ep. Att.l.1.p.14.

Offendere eius animum intelligebam. Ep.Att.l.1.p.15.

Mollis animus, & ad accipiendam & ad deponendam offenſionem. Ep.Att.l.1.p.31.

Omnes offenſiones iudiciorũ non ex meâ opinione, ſed ex hominum rumore protuli. pro A.Cl.p.62.

Stomacho iracundiaq; vehementi. Brut.p.591.

Vt iratum efficiat iudicem. de Partit p.231.

Acerrimè

Acerrimè ſubmoveri. pro Qu.p.10.
Exarſit iracundiâ ac ſtomacho. in Verr.p 239.
Dolore ardere, iracundiâ furere. in Verr.p.261.
Contrahere frontem. pro A.Cl.p.333.
Quò animi illorum iudicum in Craſſum incenderentur. pro A.Cl. p.63.
Stomachum alicui movere. pro Luc.Mur.p.23.
Ardere irâ. pro Cn.Plan.p.199.
Inflammare aliquem verbis. pro Dom.p.411.
Iracundiam ſubire. pro.Dom.p.435.
Incitatus iracundiâ. ibid.
Faſtidiosè alicui ſtomachari. pro Cn.Plan.p.'521.
Iſte moleſtè graviterq́ fert. Vat.89.
Omnia inflammatus egit triſtiſſimè verbis, voce maximâ. Vat. 101.
Nunc demùm mihi animus ardet, nunc meum cor cumulatur irâ. Cœl.106.
Iracundiæ ſerviam. Provinc.p 156.
Dij mihi iam ſunt irati. Piſ. 204.
Se nibi implacabilem inexplicabilemq́ præbuit. Piſ.217.
Odium cùm non reſtingueretis, huic ordini motum ignem ſubijcere non ſiviſtis. Rab.120.
Iracundiam cohibere. Marc.284.
Profectio animum tuum non debet offendere. Ligar.194.
Commoveri adoleſcens videtur. Lig. 296.
Cùm in omnibus cauſis gravioribus commoveri ſoleam vehementiùs, quàm videtur vel uſus, vel ætas mea poſtulare. Deiot. 306.
Non iam metuo, ne illi ſuccenſeas. Deiot. 310.
Omnis eum, quæ habetur contra eius voluntatem, oratio graviter offendit. Phil. 1.333.
His vos non ſcitis moveri: moleſtè fero. Phil. 1.376.
Inflammatus eſt irâ. Philipp. 12. pag.105.
Graviter & magno animo maledicta tua patietur. Sall.in Cic. p. 547.
Facere alicui ſtomachum. Ep.Fam.l.1.24.
Iucundiſſimis tuis literis ſtomachatus ſum in extremo. Ep.Fam. l.10.p.306.
Te miramur, cùm hæc reticueris, non potuiſſe continere iracundiam tuam. Ep.Fam.l.11.p.313.

Yy *Ignoſces*

Ignoſces iracundiæ meæ. Ep.Fam.l.12.p.371.

Puto te in hoc aut riſiſſe, aut ingemuiſſe, ut frontem ferias. Ep.Att. l.1.p.5. *Frontem ferire*, eſt *indignari.* Sic loquitur quoque Apuleius.lib. . Mileſ. *Imo de pectore cruciabile ſuſpirium ducens, dextrâ feriente frontem replaudens.* Vti quidem locum hunc reſtituit doctiſſimus Schottus l.1. Obſervat. c.5.

Quam ſi ille contemnit, & ſi bilem id commovet. Ep. Att. lib. 2. pag.55.

Ardet dolore, & irâ noſter Pompeius. Epiſt. Att.l.2.p.71.

Incipiunt præſentibus occultè iraſci. Att.l.4.p.309.

Quæ mihi maiore ſtomacho, quàm ipſi fuerunt. Att.lib. 8.pag. 137.

In hac peregrinatione ſæpè incenſum irâ vidi. Epiſt. Att. libr. 8. p.178.

Eum planè iracundiâ elatum. Att.l.10.p.309.

Scribis in ſuperatos iracundiam exercendam. Ep. Brut. p.527.

Occupatur animus ad iracundiam. Epiſt. Quint. Fratr. libr. 1. p.383.

Iure ei ſuccenſere poſſemus. Ep.Quint.p.603.

Quando mihi videatur voluntas eius obſtinatior, & in hac iracundiâ obfirmatior. Ep. Att. lib. 1.p.15.

Eo die Cato in Pompeium vehementer invectus eſt, cùm illius in me perfidiam increparet. Ep.Qu.Frat.l.2.p.604.

Multa dixi, quibus totus eſt exploſus. Ep.Qu.Fr.l.2.p.615.

Irâ inflammatum eſſe. de Nat.Deor.l.2.p.261.

Tùm Gracchus, ut è patre audiebam, incenſus irâ. de Nat. Deor. l.2.p.142.

Iracundiâ etiam multâ efferuntur. de Fin.l.5.p.261.

Quibus ego iram omnem recludam. de Nat.Deor.l.3.p.142.

Placare donis iram Deorum. de leg.l.2.p.328.

Iracundiâ graviore, atq; atrâ bile moveri. Quæſt. Tuſc. lib. 3. pag.380.

Corq; meum penitùs turgeſcit triſtibus iris. Acad. Quæſt. lib. 3. p.381.

Iracundè cum aliquo agere. Quæſt. Tuſc.l.3.p.398.

Irâ excandeſcere. Qu. Tuſc.l.4.p.430.

Niſi ſtomacham cœperit. Qu. Tuſc.l.4.p.433.

Efferri irâ. ibid.

Iracundè facere. ibid.

Iracundiâ inflammatum eſſe. ibid.

Quid

Quid huc adhibetis iram? Qu. Tuſc. l. 4. p. 434.
Removere iracundiam. Qu. Tuſc. l. 4. p. 436.
Ne ira aut exiſtat, aut tale quid appareat. Off. 54.
Iracundiam repellere. 1. Off. p. 55.
Ira procul abſit, cum quâ nihil rectè fieri, nihil conſideratè conſtat. ibid.

Ingenij. Indolis. Naturæ. *Vide etiam* Morum.

Natur/Art/Vnart/Geſinnet/ Genaturet.

N*Eq; quiſquam eſt tam ingenio duro, nec tam firmo pectore.* Aſin. 5. 2. v. 94.
Non hac inſulſum habet ingenium Mil. 4. 2. v. 79.
Cum ingenijs conflictatur eiusmodi. And. 1. 1. v. 69.
Ab ingenio eſt improbus. Truc. 4. 3. v. 50.
Ita ſum. Rud. Prol. v. 3. Bacch. 5. 2. v. 61.
Ita ſum, quid ad te attinet? Perſ. 2 3. v. 13.
Neu colas, neu imbuas ingenium: meo modo, & moribus vivito. Trin. 2. 2. v. 16. Sic Cap. 1. 2. v. 37. *Antiquis adoleſcunt moribus.* Vide Lex. Plaut.
Quis non credat, qui novit te, abs te eſſe ortum. Andr. 3. 2. v. 9.
Non ſatis me pernoſti, qualis ſim, Simo. Andr. 3. 2. v. 123.
Tuum animum ex animo ſpectavi meo. And. 4. 1. v. 21.
Ad ingenium redis. Hecyr. 1. 2. v 38.
Qua hac coniuratio, ut omnes mulieres eadem aquè ſtudeant, velintq; omnia? Hecyr. 2. 1. v. 2.
Neq; declinatam quicquam ab aliarum ingenio ullam reperias. ibid.
Eſſe adverſas aquè ſtudium eſt, ſimilisq; eſt pertinacia. ibid.
Ædepol na nos aquè ſumus omnes invisa viris, qua omnes faciunt, digna ut videamur malo. ibid.
Ita animum induxerunt, ſocrus omnes eſſe iniquas. ibid.
Ita plerią; ingenio ſumus omnes. Phor. 1. 3. v. 20.
Quot homines, tot ſententia: ſuus cuiq; mos: Eim jeglichen Narren gefellt ſein Kappen. Viel Köpf viel Hütt. Phor. 2. 4. v. 14.

Adeón' e ingenio te eſſe duro, atq; inexorabili, ut neq; miſericordiâ; neq; precibus moveri queas. Phorm.3.2. v.42.

Summi homines, ac ſummis ingeniis præditi. de Orat. libr. 1.pag. 270.

Ingenio atq; arte valent. de Orat.l.1.p.299.

Teneat oportet venas cuiusq; generis, ætatis, ordinis : Eines jeden art vnd natur wiſſen/ vnd vernemen. de Orat. lib. 1. p.329.

Vt eas res non penitùs acri vix ingenio cernat. de Orat.lib.3.pag. 488.

Longè plurimum valuiſſe ingenio videtur. Brut.p.535.

Præſtantiſſimum ingenium contulerat ad ſummam iuris civilis ſcientiam. Brut.p.570.

Summo eſſe ingenio. ibid. p.581.

Vir eſt acerrimo ingenio. Orat.ad Brut.p.627.

Ingenij præſidijs muniri. in Verr.p.485.

Vt eum, etiamſi natura à parentis ſimilitudine abriperet, conſuetudo tamen ac diſciplina patri ſimilem eſſe cogeret. in Verr. 499.

Ita natus eſt, ita educatus, & animâ, & corpore. in Verr. p.474.

Sic ab initio fui animatus. Orat. antequam iret in exil. pag. 365.

Summi poetæ ingenium non ſolùm arte ſuâ, ſed etiam dolore exprimebat. Seſt.59.

In eo eius ingenium elucere videbatis. Cœl.109.

Efflore ſcit ingenij laude ætas. Cœl.25.

Adoleſcentes magni ingenij refrænandi ſunt. ibid.

Is hebeti ingenio eſt. Phil.l.1.

Habui non temporum ſolùm rationem meorum; ſed etiam naturæ. Epiſt.Fam.l.2.p.53.

Non ita abundo ingenio, ut te conſoler. Ep.Fam.l.4.p.104.

Ingenium eius melioribus extuli laudibus, quàm tu id ferè fieri potuiſſe putas. Ep.Fam.l.51 p.489.

De ingenio eius valdè benè exiſtimavi. ibid.

Si non plus ingenio valebas, quàm ego. Epiſt. Attic. libr. 3. p.95.

Floruit acumine ingenij, admirabili lepore dicendi. Acad. libr. 2. p.1.

Chryſippus quidem, quanquam eſt acerrimo ingenio. de Nat.D. l.2.p.56.

Natu-

Naturam eam, quæ res omnes complexa teneat, perfectione rationis excellere. de Nat. Deor. l. 2. p. 62.

Si à primis inchoatisq; naturis ad ultimas perfectasq; volumus procedere. de Nat. Deor. l. 2. p. 65.

Abundantiâ quâdam ingenij præſtabat. de Natur. Deor. lib. 2. p. 66.

Auditor eius, quanquam acri erat ingenio. Acad. Quæſt. lib. 1. p. 90.

Si ad eorum cognitionem divina illa ingenia transferamus. de l. 1. p. 8.

Animo quieto naturæ deſideria ſatiare. de Fin. l. 2. p. 178.

Omnem naturam eſſe conſervatricem. de Fin. l. 2. p. 260.

Natura ab ijs ſic inveſtigata eſt, ut nulla pars cœlo, mari, terrâ prætermiſſa ſit. de Fin. l. 5. p. 261.

Nemo dubitare poteſt, quin ad eas res hominum natura nullo emolumento invitata rapiatur. de Fin. l. 5. p. 271.

Quantum Ariſtoxeni ingenium conſumtum videmus in Muſicis. de Fin. l. 5. p. 273.

Ingenij & mentis acie frui. de Fin. l. 5. p. 276.

Quæ natura obſcuritate occultantur. de Fin. lib. 5. 273.

In infirmâ ætate imbecillaq; mente, vis naturæ per caliginem cernitur. de Fin. l. 5. p. 17. 69.

Excellentibus ingenijs præditi. Quæſt. Tuſculan. libr. 1. pag. 305.

Hebeti eſſe ingenio. Qu. Tuſc. lib. 5. p. 468.

Naturæ bonitate vinci. 1. Off. p. 5.

In hoc naturam debemus ducem ſequi. 1. Off. p. 11.

Nihil à ſtatu naturæ diſcedes. 1 Off. p. 28.

Suum quisq; noſcat ingenium. 1. Off. p. 45.

Natura id non feret. ibid.

Naturam, ſi ſequemur ducem, nunquam aberrabimus. 1. Off. p. 40.

Animi motus probandi ſunt, qui ad naturam ſunt accommodati. ibid.

Contra naturam univerſam nihil contendamus, eâ tamen conſervatâ propriam naturam ſequamur. 1. Offic. pag. 44.

Nos ſtudia noſtra naturæ regulâ metiamur. ibid.

Neq; etiam naturæ attinet repugnare, nec quicquam ſequi, quod aſſequi nequeas. ibid.

Nihil decet invitâ Minervâ (ut aiunt) hoc eſt adverſante, & repugnante naturâ. ibid.

Aliorum naturam imiteris, omittas tuam. 1. Off. p. 45.

Ingratitudinis. *Vide ſupr.* Gratias agendi.

Vndanckbar ſeyn.

I*Ngrata atq; irrita eſſe intelligo, quæ dedi, & quod benefeci.* Aſin. 1. 2. v. 10.

Sed ut acerbum eſt, pro benefactis, cùm mali meſſem metas! Epid. 5. 2. v. 51.

Siccine mihi abs te merenti maleˀrefertur gratia? Pſeud. 1. 3. v. 85.

Improbus eſt homo, qui beneficium ſcit ſumere, & reddere neſcit. Perſ. 5. v. 10.

Invidiæ. Inimicitiæ. Odij. Moleſtiæ. Simultatis.

Haß / Neid / Feindſchafft tragen / Mißgunſt / Feindſehlig / Zwietracht / Zwieſpalt / Mißverſtandt / Abhold ſeyn.

I*Nvidiâ minore uti.* Aul. 3. 5. verſ. 8.

Vbi odium occeperit, illam extrudet. Ciſt. 2. 1. v. 55.

Te utor iniquiore. Aul. 2. 2. v. 55.

Iubet illum eundem perſequi. Ciſt. 1. 3. v. 5.

Sibi inimicas magis, quàm ætati tuæ. Men. 4. 3. v. 1.

Diſtingue inimicitias cum improbo. Pœn. *ſc.* Tuam rem. verſ. 23.

Odio enicare aliquem. Aſin. 5. 2. v. 71.

Haud falſum nos odioſas haberi. Aul. 2. 1. v. 4.

Nam odio es nimiùm familiariter. Epid. 1. 1. v. 2.

Odioſus es mihi. Bacch. 1. 2. v. 28.

Odiſſe aliquem peius. Mil. 2. 1. v. 50.

Odiſſe

Odiſſe aquè atq; angues. Merc.4.4.v.71.
Ne inviſas habeas. Rud.3.3.v.38.
Vt ſine labore hanc extraxi: præfiſcine. Rud. 2. 5. v. 4. Vide Lex. Plaut.
Enicas me iam odio, quisquis es. Rud.4.3.p.7.
Veritas odium parit. Andr.1.1.v.39.
Miris modis odiſſe aliquem. Hecyr.1.2.v.104.
Me capit odium tui. Hecyr.2.1.v.22.
Capit illa odium mei. Hecyr.4.7.v.4.
Invidere omnes mihi, mordere clanculum. Eunuch.3.1.v.20.
Mihi qui malè volunt. Eunuch.4.3.v.14.
Inviſos nos illis eſſe ſentio. Hecyr. 3.1.v.48.
Scio his fore meum conſpectum inviſum hodiè. Hecyr. 5. 2. verſ. 22.
Non ſi capiundos mihi ſciam eſſe inimicos omnes homines. Andr. 4. 2.v.11.
Non tu dixiſti, inter eos inimicitias? And.5.2.v 11.
Potiùs quàm te inimicum habeam, faciam. Eunuch. 1. 2. verſ. 99.
Alienus eſt à noſtrâ familiâ. Adelph.3.2.v.27.
Cum puellâ anum ſuſcepiſſe inimicitias. Hecyr. 4. 4. verſ. 36.
Nunquam tam graves ob hunc inimicitias caperem in noſtram familiam. Phorm.2.3.
Tuo viro oculi doleant. Phor.5.9.v.64.
Si vos in odium adducemus. ad Heren.l.1.p.7.
O virtutis comes invidia, quæ bonos inſequeris plerumq; atq; adeò inſectaris. ad Heren.l.4 p.103.
Odium excitare dicendo volui. de Orat.l.7.p.398.
Niſi te ipſum flagrantem odio antè viderit. de Orat. lib. 2. pag. 398.
Odium in aliquem ſtruere de Orat l.2.p.405.
Odio parenti filius eſt. pro S.Roſc.p.50.
Odium acerrimum patris in filium oſtenditur. pro Sext. Roſc. p.53.
At incenſus parens potuit animum inducere, ut naturam ipſam vinceret, ut amorem illum penitus inſitum eijceret ex animo. ut deniq; patrem ſe eſſe obliviſceretur? pro Sext.Roſc. p.24.

Odio atq; acerbitate ſcitote nationibus exteris futurum, ſi iſtius hæc tanta iniuria impunita diſceſſerit. in Verrem pag. 444.

Magno in odio apud exteras nationes ſumus. pro Leg. Man. p. 65.3.

Eſſe in aliquem hoſtili odio, & crudelitati. pro Aul. Cluent. pag 7.

Eſſe alicui in odio. pro A.Clu.p.50.

Acerbè & penitùs aliquem odiſſe. pro Aul. Cluent. pagin. 77.

Nomen imperij in commune odium orbis terræ vocabatur. contra Rull.p.92.

Odio promoveri. in L.Catil.p.171.

Non odio bonorum, ſed invidiâ premor malorum. in Orat. ante exil.p.360.

Odium in aliquem concipere, continere odium. In aliquem deflectere odium. in Oration. poſt reditum pagina 369. 370.

Quid fortiter in inimicitijs gerendis fecerit. ad Herenn. lib. 3. pag.59.

Cuius causâ ſuſceperit inimicitias. ibid.

Sunt mihi cum illo inimicitiæ. pro Sex.Roſc.p.54.

Inimicitias tibi cum illo fuiſſe & magnas rei familiaris controverſias. pro Sex.Roſc p.66.

Inimicitias exercere. Verr.p.116.

Cum multis graves inimicitias gerere. in Verr.p.133.

Si eos in invidiam adducemus. ad Herenn.l.1.p.7.

Non vidit ardentem invidiâ ſenatum. de Orator, libr. 3. pag. 454.

Ex invidiâ laborare. pro S.R p.49.

Invidiâ aliorum onerari. in Verr.p.126.

Invidiam inflammare, infamiæ ſuccurrere. in Verrem pag. 136.

In invidiam ſeſe maleficijs adducere. in Verr.p.139.

Flagrare invidiâ. in Verr.p.222.

Invidiam ſuſtinere. in Verr.p.346.

Sic eſt hic ordo, quaſi propoſitus atq; editus in altum ab omnibus ventis invidiæ circumflari poſſe videatur. in Verr.pag. 348.

Invideo

Invideo tuis commodis. in Verr. p. 406.
Invidiam concitare in aliquem. in Verr. p. 444.
Aucupio verborum literarum tendiculas in invidiam vocant. pro Cæcin. p. 612.
Nihil eſt homini tam timendum, quàm invidia. pro Aul. Cluent. pag. 5.
Flagrare invidiâ. pro Aul. Cluent. p. 61.
Invidiâ præſens incendium reſtinguere. pro A. Cluent. p. 62.
Satis multos annos ex invidiâ laboravit. pro Aul. Cluent. p. 91.
Invidiam deponere. Contra Rull. p. 130.
Conflare invidiam. in Luc. Catil. p. 174.
Molem invidiæ vix ſuſtinere. in Luc. Catil. p. 774.
Invidiâ, incendio, conflagrare. in Luc. Catil. p. 176.
In invidiam vocari. pro Luc. Syl. p. 33.
Ex bellicâ victoriâ non ferè quenquam eſt invidia civium conſecuta. Seſt. 26.
Viros fortes, & de republicâ benè meritos in invidiam vocarunt. Seſt. 69.
Hic flagrat invidiâ propter interitum. Seſt. 69.
Mors extinxit invidiam. Corn. 131.
Hic locus affert invidiam. Deiot. 319.
Tu iſtam invidiam in me concitare vis. Phil. 2. p. 360.
Apud illos me in invidiam vocaſti. Phil. 2. 361.
A ſui ſimilibus invidiam aliquam in me commoveri putat. Phil. 3. 391.
Non invidebit hicce meæ gloriæ. Phil. 6. 432.
Ex communi infamiâ juventutis aliquam Cælio invidiam conflare voluit. Cæl. 101.
Gloria conſequetur invidiam. in Sulp. 550.
Qui mihi invidiam putaſti parare ex meâ re familiari. In Sulp. 553.
Adducere aliquem in ſummam invidiam. Epiſt. ad Famil. lib. 1. pag. 6.
Vocare in invidiam. Ep. ad fam. l. 5. p. 141.
Magnam invidiam illis faceremus. Ep. ad fam. lib. 11. p. 321.
Subire invidiam. Ep. ad fam. 15. p. 470.
Balbum levari invidiâ per nos velim. Epiſtol. ad Attic. lib. 15. pag. 406.
Cur rapui in invidiam? Acad. l. 2. p. 69.
Quæq; is de Dijs immortalib. dixerit, invidiæ deteſtandæ gratiâ di-

xiſſe. De Nat. Deorum lib.1.pag. 49.

Ille inimicitias non ſolùm ſuſcepit propter ſalutem meam, ſed etiam appetivit. de Aruſp.p.464.

Inſitas inimicitias, gentes omnes & habent, & gerunt cum populo. pro Font.p.578.

Quid huic cum mâtre fuerit ſimultatis, audiviſtis. pro Au. Cluēt. pag. 9.

Habere cum aliquo ſimultates. pro Aul. Cluent. p.40.

Veteres inimicitias deponere. pro Aul. Cluent. p.86.

Suſcipere inimicitias novas pro Aul. Cluent. pag. 86. & in Luc. Catil.p.183.

Iuſtiſſimas inimicitias cum aliquo deponere. pro Luc. Flacco pagina 263.

Novas alicui inimicitias, nullâ acceptâ iniuriâ denunciare. Ibid.

Simultates cum aliquo exercere. pro Luc. Flacc. p.299.

Alicui ſe inimicum oſtendere. in Orat. ante exil. p.363.

Profiteri ſe inimicum. Ibid.

Simultates cum aliquo habere. pro Cn. Planc. p.527.

Qui à me nullo meo merito, alienus eſſe debebat, inimiciſſimus meæ ſaluti ab eodem quotidianis concionibus dicebatur. Sect. 20.

Tribunum popularem à ſe alienare volebant. Sect. 21.

Inimicitiæ ſibi mecum ex Reipublicæ diſſenſione, ſuſceptæ ſunt. Sect. 27.

Intercedunt mihi cum mulieris iſtius viro inimicitiæ. Cœl. 103.

Mulieris ſunt mihi gerendæ inimicitiæ. Cœl. 103.

Quis plenior inimicorum fuit C. Mario? Provinc. 164.

Ipſas iam inimicitias, reipublicæ causâ depono. Provinc. 164.

Cùm à te animo eſſet alieno. Deiot. 314.

Inimicitias hominum more gerere poteratis. Deiot. 317.

Ipſe Pompeium à meâ familiaritate disjunxit. Phil. 2. 377.

Multis verbis, & operâ meâ Pompeius à Cæſaris amicitiâ eſt disjunctus. Phil. 2. 347.

Hanc tibi conſuetudinem in rebus detraxit. Phil. 10. 467.

Suſcipere inimicitias. Ep. ad fam. l.2. p.58. & l. 3. p. 81.

Si me audies, vitabis inimicitias. Ep. fam. lib.2. p.59.

Vt tuis inimicitijs ſuſcipiendis obliviſceretur patroni omnium fortunarum ac rationum ſuarum. Ep. fam lib.3. p.80.

Nunc ſi ad illam ſummam ſeveritatem legitimum ius exegeris, cavendum

vendum tibi erit, ne parùm ſimpliciter & candidè poſuiſſe inimicitias videare. Ep.fam.lib.8.p.211.

Vocemus te ad nullas inimicitias. Epiſt.fam.lib.11.p.324.

Nam ut illa omittam, quæ civitate teſte feciſti, cùm mecum inimicitias communicaſti. Epiſt.fam.lib.15.p.438.

Mirandum in modum eſt animo abalienato. Epiſt. Attic.libro 1. pag.8.

Si conſules à nobis alieniores eſſe velint. Epiſt.Attic. libro 3.pagina 104.

Qui ſimultatem humaniſſimè deponeret. Epiſt.Attic.lib.3. p.104.

Ex quo inimicitias maximas ſæpè inter amiciſſimos extitiſſe. de Amic.p.197.

Magnum malum eſt, in tantis rebus à Pompeio diſſidere. Ep. Att. l.7.p.208.

Ne etiam in graves inimicitias, convertant ſe amicitiæ. de amicit. pag 212.

Totum ſe abalienavit à te, eaq; de causâ, qua me quoq; ſibi inimiciſſimum reddidit. Ep.Att.l.14.p.456.

Qui mihi inimicitias putet ſubeundas periculoſas fuiſſe. pro Quint. Frat.lib.3.p.636.

Paternas inimicitias magnâ cum gloriâ eſt perſecutus. Acad. Qu. lib.2.p.3.

Inimicitias ſuſcipere volunt. 1.offic.p.13.

Odio everti. pro L.Syll.p.307.

Placavi odia improborum. pro domo p.418.

Iniuſtum nefarijs mentib. bonorũ odiũ retinebat. pro domo p.437.

In Clodium non eſt hodiè meum maius odium, quàm illo die fuit. de Aruſp.Reſp.p.463.

Odium in me mediocre inimicorum fuit. pro Cn.Plan. p.515.

Iracundia inflammat me eorum ſcelere. Seſt.4.

Elatus odio meo, & Reipub. Seſt.55.

Vix homines odium ſuum à corpore eius impuro, atq; infando repreſſerunt. Seſt.58.

Fui paulò in te intemperantior fortaſſè, quàm debui. odio enim tui incitatus ſum. Vat.73.

In quo odio etſi omnes propter tuum in me ſcelus ſuperare debeo, tamen ab omnibus vincor. Vat.73.

Crudelitatem veſtram, & odium diuturnum, quod in bonos iam inveteratum habebatis, ſaturare cuperetis. Vat.76.

Dico eſſe odio civitati, non tàm tuo, quàm Reipub. nomine. Vat.77.

Quem

Quem tu propter commune odium in bonos oderas. Vat. 83.
Nimis acerbo odio nititur. Cæl. 91.
In quoddam odium iniuſtum vocatus eſt. Cœl. 102.
Magnum rurſus odium video cum crudeliſſimo diſſidio extitiſſe. Cœl. 103.
Vis in ſuſcipiendis, & in gerendis inimicitijs efferbuit. Cœl. 125.
Omnes inimicitias odiumq; à ſeſe propulſavit Cœl. 125.
Diſſidet à populo Romano odio quodam & diſſidio. Corn. 137.
Veſtras inimicitias ipſi inter nos geramus. Corn. 153.
Ab illis eos maioribus diſcordijs avocarem. Corn. 153.
Quæ fuerunt inimicitiæ graviores in civitate. Prov. 165.
Omne odium incluſum nefarijs ſenſibus impiorum in me profudiſtis. Piſ. 184.
Odium, quod in ipſum attulerant, id in eius imaginem ac ſimulacrum profuderunt. Piſ. 219.
Magno illi odio fuit. Mil. 244.
Omnia in illum odia civium ardebant deſiderio mei. Mil. 238.
Odium illius in hunc fuit acerbiſſimum. Mil. 242.
Sanguine inimici explevit odium ſuum. Mil. 247.
Odio inimicitiarum mearum inflammatus libentius hæc in me evomere videbatur. Mil. 253.
Odium cùm non reſtingueretis, huic ordini novum ignem ſubjeciſtis. Rab. 270.
Qui non inflammat odium ſuum fortunâ, ſed bonitate lenit. Marc. 291.
Externi mores iſti uſq; ad ſanguinem incitare ſolent odium Græcorũ. Ligar. 297.
Ne ullam partem iracundiæ in te reſidere ſuſpicemur. Deiotaro. 309.
Qui ullas reſediſſe in te ſimultatis reliquias ſenſerit. Deiotaro. 309.
Omnium gentium odia in ſe convertit. Deiot. 313.
Quo facto tantum te cepiſſe odium regni videbatur. Phil. 2. 373.
Ardet odio veſtri. Phil. 4. 401.
Advolet ad urbem odio ardens animo hoſtili in omnes bonos. Phil. 5. 423.
Pœnitet eos profeſſos eſſe, & præ ſe tuliſſe odium in Antonium. Phil. 12. 496.
Marius in iracundiâ perſeverat. Phil. 11. 477.
Omnes inflammati odio ſunt. Phil. 8. 453.

Indixi

Indixi ipſi inimicitias. ibid.

Ex quo mihi odium in illum commune eſt vobiſcum. Phil. 12.501.

Mediocre ſuberat odium. Phil.12.505.

Ad confligendum incendit juſtum odium. Phil.13. 509.

Amiſſa eſt culpâ eorum, qui à ſenatu, & ordinem conjunctiſſimum, & hominem clariſſimum abalienaverat. Epiſtol. ad Fam.lib. 1. pag.19.

Multorum odia, atq; inimicitias Reipub. causâ ſuſcepimus. Epiſt. ad Fam.Att.lib.1 pag.23.

Memmij expromſit odium. Ep.ad Att.lib.7. p.61.

Nunc repente tanto in odio eſt omnibus. Epiſtol. Attic. libro 2. pagina 71.

Magnum odium Pompeij ſuſcepiſtis. Ep. Att.l.6.p.177.

Odio improborum rurſus in nos, quæ iam extincta erant, incendamus. Ep.Att.l. 9.p. 266.

Amantes patriæ mare infeſtum habebimus. Epiſt. Attic. libro 9. pag. 301.

Vt in odium acerbiſſimum venerit. Ep.Att.l.10. 315.

Ego Appium (ut ſæpe tecum locutus ſum) valde diligo, meq; ab eo diligi ſtatim ceptum eſſe, ut ſimultatem depoſuimus, ſenſi. Ep. ad fam.l.2. p.49.

Patere obſecro, te videri pro republicâ geſſiſſe ſimultatem cum patre eius. Ep. Att.l.54.p.446.

Honeſtius & libentius deponimus inimicitias. Ep. Att.lib. 14.pagina 447.

Vt ne quas inimicitias reſidere in noſtris familijs arbitretur. Epiſt. Att.lib.14.p.448.

Ex quibus nonnullas ſimultates cum meâ magnâ lætitiâ ſuſceptas habemus. Epiſt. Q. Fratr.lib.1.pag. 575.

Legerunt ſummo in odio illum fuiſſe Cæſari. Att. libro 11. pagina 344.

Vt eorum odium ſubeam. Ep.Att.l.11.p.354.

Quintus averſiſſimo à me animo patris fuit. Epiſt.Attic. libro 11. pag. 238.

Ego dubitem, quin ſummo in odio ſim? Ep. Att.lib.1.435.

Extare volebam in crudeliſſimos hoſtes monimenta odij publici ſempiterna. Ep.Brut.p 555.

Odio univerſi populi afflictus eſt. Ep.Qu.Fratr.l.3. p.631.

Vt eius iſta odia non ſorbeam ſolùm, ſed etiam concoquam. Epiſt. Qu.Frat.l.3.p.643.

Iuſto

Iuſto odio digniſſimos eos ducimus. de finib. lib.1. p.161.
Ne in odium veniam, ſi amicum deſtitero tueri. De finib. libro 1. pag. 161.
Odium & invidiam facile videbis. De finib. lib.1. p.163.
Caij Marij ſitas reliquias apud Anienem diſſipari juſſit Sylla victor, acerbiore odio inflammatus. De legib. l.2. p.343.
Odio ſunt tribulibus ſuis. De pet. Conſul. p. 394.
Nec verò criminibus falſis in odium, aut invidiam quemquam vocabit. 1. Off. pag. 55.
Qui in odia hominum incurrunt. 1. off. p. 59.

Iniquitatis. Iniuriæ. Iniuſtitiæ.

Vnbillich/ Vnrecht/ Gewalt.

INjuriam alicui facere. Mil. 2.6.v.67.
Paterer fieri apud me vicino meo tam inſignitè iniuriam? Mil. 2. 6. v. 77.
Item ut tu mihi feciſti, ob nullam noxiam. Pœn. 1.1.v.15.
Quis eſt, qui noſtris tam protervè foribus facit iniuriam? Rud. 2. 4. verſ. 1.
Quid ijs iniqui fit? Rud. 3.2.v. 33.
Tanta importunitas, tantaq; iniuria facta in nos eſt. Rud. 3.3. v. 6.
Eo ſumus gnatæ genere, ut deceat nos eſſe à culpâ caſtas. Pœn. 5. 4. verſ. 13.
Ea primum ab illo animadvertenda iniuria eſt. Andr. 1. 1. verſ. 125.
Veritus eſt optimæ adoleſcenti facere iniuriam. And. 1.2.v.8.
Adeamne ad eum, & cum eo iniuriam hanc expoſtulem? And. 4.1. verſ. 15.
Remittas me onerare injurijs. And. 1.1.v.18.
Æſchinus in hac re nobis aliquã facit iniuriam. Adelph. 1.7. v.68.
Iniurias alicuius ferre. Hecyr. 3. 1.v.21.
Inſcitum offerre iniuriam tibi immerenti iniquum eſt. Hecyr. 5. 1. verſ. 4.
Vereor hera, ne ob ſuaſum indignè iniuriâ afficiatur. Phor. 5. 1. v. 3.
Cum eo Accius iniuriarum agit. Ad Heren. l.1. p.16.

Iniuria.

Iniuriarum ſatis feciſti. ad Herenn. lib. 4. p. 103.
Iniuria abs te afficior indignè, pater. ad Herenn. lib. 2. p. 42.
Multis iniuriis agitari jactariq;. Pro Quint. p. 3.
Inſignem accipere iniuriam. pro Quint. p. 9.
Iniuriam alicui ponere. Pro Quint. p. 35.
Iniuriam novo ſcelere conflare. pro Sext. Roſc. p. 37.
A ſe iniuriam propulſare. pro Sext. Roſc. pag. 57 & pro Cn. Planc. pag. 509.
Talem iniuriam accipere, quam nullâ lege ſatis dignè perſequi poſſis. in Verrem. pag. 109.
Serpit iniuria, conſuetudo. in Verr. pag. 245.
Iniurias perſequi in Verr. p. 227.
Iniurias ferre. ibid.
Omnes iniurias alicuius reſcindere, & irritas facere. in Verr. pagina 249.
Multis eum factis decretiſq; iugulaſti. ibid.
Iniquitates ferre. in Verr. pag. 3 9.
Cumulare aliquem aliis maioribus iniuriis. in Verr. p. 343.
Non eſt mei temporis, iniurias meminiſſe, quas ego, etiamſi ulciſci poſſem, tamen oblivîſci mallem. Orat. poſt red. p. 398.
Iniuriâ laceravi omni. in Verr. p 398.
Iniurias, contumeliaſq; alicui imponere. in Verr. pag. 420.
Iniuriam, ignominiamq; neminis invitam, impunitamq; dimittere. in Verr. p. 550.
Levari iniuriâ. pro Cæcinnâ p. 616.
Acceptam iniuriam perſequi non placet. pro Luc. Mur. p. 219.
Iniuriam alicui facere. in Orat. ante exilium. p. 362. & Ep. fam. l. 3. pag. 73.
Vlciſcendæ iniuriæ facilior ratio eſt, quàm beneficii remunerandi. Orat. poſt reditum. p. 379.
Ille iniuriam in noſtros ſocios intulit. Seſt. 30.
Multæ inferuntur iniuriæ. Seſt. 68.
Nunc quæro, utrum veſtras iniurias an Reipubl. perſequamini. Lig. 203.
Iniuriam viro fecimus. Phil. 9. 46. 1.
Omnes belli iniurias æquo animo patitur. Phil. 12. 498.
Maiorem iniuriam Reipub facere non poteſt. in Salluſt. 554.
Cæteris iniuriis, quæ propoſitæ ſunt à Catone, facile, ut ſpero, reſiſtemus. Ep. fam. l 1. p. 12.
Graviſſimas iniurias voluntariâ oblivione contriveram. Ep. fam lib. 3.

Iniuriam

Injuriam mihi fieri putabam, cùm rogabar. Epiſtol. fam. libro 4. pag. 104.

Deſerere aliquem ab injuriâ. Ep. fam. lib. 5. p. 118.

Injuriâ affici. Ep. fam. lib. 5. pag. 118.

Cæſar adhuc mihi injuriam facit. Epiſtol. fam. libro 5. pagina 178.

Fortiter inferre injuriam. Ep. fam. lib. 5. p. 150.

Dolere iniurias. Ep. fam. lib. 8. pag.

Vlciſci iniurias. ibid.

Tu velim animo ſapienti fortiq; ſis, ut tua moderatio, & gravitas aliorum infamet iniuriam. Ep fam. lib. 9 p. 213.

Nos, Antoni, te nullâ laceſſivimus iniuriâ. Epiſt. fam. lib. 17. pagina 351.

Iniurias perpeti, & cum contumeliâ etiam noſtrâ omnia prius experiri malui. Ep. fam. lib. 12. p. 370.

Iniuria, quam accepiſti, dolore me affecit. Epiſtol. Fam. libro 13. pag. 386.

Provinciam ab iniuriâ defendere. Epiſt fam. lib. 13. p. 386.

Ferre iniuriam. Ep. fam. l. 12. p. 370.

Syllani temporis iniuſtiſſimâ calamitate dolui, & cum iis, qui ſimilem iniuriam acceperant. Ep. fam. lib. 13. p. 391.

Scito nihil tam exercitum eſſe, quàm candidatos omnib. iniquitatibus. Ep. Att. lib. 1. p. 15.

Honorificis verbis omnes iniurias revellimus. Epiſt. Attic. lib. 10. pag. 318.

Vt aliquam accipiamus ab iſtis iniuriam. Epiſt. Attic. libro 10. pag. 326.

Noli pati à neceſſariis tuis neceſſario meo iniuriam fieri. Ep. Brut. pag. 543.

Et gravi commotâ iniuriâ, cuius ſi maiorem aliquam leuationem reperire poſſem, non ad hanc potiſſimam confugiſſem. De nat. l. 1. pag. 6.

In homines adiungere iniuriam. De nat. Deorum. libro 3. pagina 150.

Cum amicis iniuriam adiungere. De finib. l. 1. p. 109.

Qui decrevit tantis per ſe minus iniuria ſuo gnato facere. De finib. lib. 5. p. 261.

Iniuria facienda poteſtatem alicui adimere. De legib. libro 2. pagina 357.

Iniuriâ laborare. Qu. Tuſc. l. 4. p. 420.

Lædere

Lædere aliquem iniuriâ. Quæſt. Tuſc. lib. 4. p. 421.
Nam cùm accipere, quàm facere præſtat iniuriam tum &c. Quæ. Tuſc. l. 5. pag. 472.
Ne cui quis noceat, niſi laceſſitus iniuriâ 1. Offic. p. 11.
Iniuriæ, quæ nocendi causâ de induſtriâ inferuntur, ſæpè à metu proficiſcuntur. 1. Offic. p. 12.
Fugienda ſemper eſt iniuria. 1. Offic. p. 12.
Adducantur plerique, ut eos juſtitiæ capiat oblivio. 1. Offic. pagina 12.
Ab ijs, quibus infertur, non propulſant iniuriam. Ibidem.
Iniuſtè impetum in quendam facit. Ibidem.
Permultum intereſt, an conſultò, an cogitata fiat iniuria. 1. Offic. pag. 13.
Leviora ſunt, quæ repentino aliquo modo accidunt, quàm ea, quæ meditata, & præparata inferuntur. Ibidem.
Ac de inferendâ quidem iniuriâ ſatis dictum eſt. Ibidem.
Suum ſe negotium cogere dicunt, ne facere cuiquam videantur iniuriam. 1. Offic. pag. 14.
Dum alterò iniuſtitiæ genere vacant, in alterum incurrunt. Ibidem.
Exiſtunt iniuriæ ſæpe calumniâ quadam. 1. Offic. pag. 16.
Sunt quædam officia etiam adverſus eos ſervanda, à quibus iniuriam acceperis. 1. Offic. pag. 16.
Haud ſcio, an ſatis ſit, eum, qui laceſſierit, iniuriæ ſuæ pœnitere, ut ipſe, ne quid tale poſthac committat, & cæteri ſint, ad iniuriam tardiores. 1. Offic. p. 16.
Duobus modis, aut vi, aut fraude fit iniuria. 1. Offic. p. 19.
In eadem ſunt iniuſtitiâ. Ibid.
Iniurioſi ſunt in proximos. 1. Offic. pag. 20.
Fortes & magnanimi ſunt habendi, non qui faciunt, ſed qui propulſant iniuriam. 1. Offic. p. 27.
Ad res iniuſtas impellitur. Ibid.
Multis afficiuntur iniurijs. Offic. lib. 2. p. 29.
Eamque iniuriam in deterrendâ liberalitate otium fieri. 2. Offic. pagina 90.
Quam facere cuiquam iniuriam. 3. pag. 109.
Nec ei quicquam fiet iniuria. 3. Offi. p. 135.
Ignara patriæ iniuriam non tulit. de amic. p. 200.
Iactam & immiſſam à te nefariam in me iniuriam ſemper duxi. Paradox. 4. p. 231.

Initii. *Vide* Principii.
Innocentiæ. *Vide* Culpæ.

Vnſchuld.

M*Agnum hoc quoq; ſignum eſt, dominam eſſe extra noxiam.* Heaut. 3.v.52.
Illi qui audient, ab culpâ abſunt ad Herenn. lib. 4. pag. 113.
Animus à talibus factis vacuus, & integer eſſe dicitur. de Invent. lib. 2. pag. 206.
Culpâ carere. de Invent. lib. 2. pag. 258.

Inſaniæ. *Vide* Amentiæ.

Inſidiarum. Inſidiandi. *Vide etiam* Doli.

Nachſtellen / Argliſt / Hindergehen.

I*Nſidias facere alicui.* Aul. Arg. v. 10.
Ne mihi ex inſidijs verba det. Aul. 1. 1. v. 23.
Inſidias dare alicui. Aul. 4. 5. v. 2.
Metuo Hercule, ne illa mulier mihi inſidias locet. Aul. 2. 5. verſ. 17.
Num tu cuipiam pudica inſidias locas? Curc. 1. 1. v. 25.
Huic ex inſidijs, hiſce ego inſidias dabo. Caſ. 2. 7. v. 13. Pſeud. 2. 1. verſ. 19.
Pleraq; hæc ſub veſtimentis ſecum habebant retia. Epid. 2. 2. v. 32.
Is noſtræ navi lembus inſidias dabat. Bach. 2. 3. v. 52.
Poſtquam nos vidimus auro inſidias fieri. Bach. 2. 3. v. 65.
Perij, in inſidias deveni. Men. 1. 7. v. 27.
Cui iam infortunij intenta baliſta eſt probè. Pœn. 1. 1. v. 73.
Ego hic in inſidijs ero. Pſeud. 4. 2. v. 4.
Conſultò hoc factum eſt mihi, ut inſidiæ fierent. Pœn. 3. 5. v. 13.

Quid

Quid eſt, quod metuas, dum hero inſidias parem? Pœn. 4. 2. verſ. 62.

Dico mihi inſidias fieri. Eunuch. 3. 3 v. 26.

Hiſcine tu non contra inſidiabore? Hecyr. 1. 1. v. 13.

Inſidias facere alicui. Phorm. 2. 1. v. 44.

Simo, ubi advenit Megaram, inſidias fecit Virgini. ad Herenn. lib. 1. pag. 11.

Inſidias facere noluiſti. de Invent. lib. 1. pag. 185. & pro L. Syllâ. pag. 314.

Inſidias parare alicuius vitæ. pro S. Roſc. pag. 45.

Ferro & inſidijs filij vita infeſta appetita eſt. pro S. Roſ. pag. 46.

Inſidiæ terrâ mariq; factæ ſunt, quas partim diligentiâ devitavi, partim repuli. in Verr. p. 137.

Infamiâ & invidiâ recenti, ſed vetere & diuturnâ flagrat. Ibidem.

In quot laqueos te induxerit, quorum ex illo ſe nunquam expediet. in Verr. pag 265.

Ex prædonum inſidijs, ex tempeſtatum periculis profugere. in Verr. pag 554.

In ijs ipſis intercludere inſidijs, quas mihi opponere conaris. pro Cæl. 619.

Eius vitæ à me inſidias apud me domi poſitas eſſe dixerunt. Seſt. 21.

Quem fortem, & bonum civem, petulantiſſimè eſt inſectatus. pro Seſt. 55.

Omnes eſt inſidias ſceleratiſſimè machinatus. Seſt. 65.

Inſectaris alterius innocentiam. Cæl. 96.

Oculis videritis inſidias Miloni à Clodio factas eſſe. Mil. 124.

Alter alteri inſidias fecit. Mil. 231.

Ante ſuum fundum Clodius Miloni inſidias collocavit. Mil. 233.

Bello terrâ mariq; Dolobellam perſequi. Phil. 11. 490.

Senatui inſidias fecerat. Salluſt. in Cic. 548.

Cui in civitate inſidias feciſti. Salluſt. in Cic. 549.

Inſidias alicui comparare. pro A Clu. pag. 22.

Facere alicui inſidias. pro A. Cluent. p. 25.

Statim moliri nefario mulier cœpit inſidias filio. pro A. Cluent. pag. 79.

Ab illo tempore nullum locum prætermiſit, in quo non inſtrueret inſidias aliquas. pro A. Cluent. pag. 85.

Quas iſti penitus abſtruſas inſidias ſe poſuiſſe arbitrantur. Contra Rul. p. 121.

Crudeles inſidias in aliquem facere. pro L. Syll. p. 325.

Parare alicui inſidias, pro Cn. Planc. p. 537.

Inſidias comparare. Ibid.

Partim odio inducti, me excludunt, & apertè vindicem coniurationis oderunt, partim non credunt, & à me inſidias metuunt. Ep. Fam. lib. 5. p. 123.

Incidere in inſidias. Ep. Fam. lib. 7. p 187.

Liberare aliquem inſidijs. Ep. Fam. lib. 15. p. 464.

Animis omnes tendantur inſidiæ. de Leg. lib. 1. p. 301.

Me ſummâ ſimulatione amoris, ſummâq; aſſiduitate quotidianâ ſceleratiſſimè inſidioſiſſimeq; tractavit. Ep. Quint. frat. lib. 1. pag. 597.

Vitare alicuius inſidias. de petit. Conſul. p. 103.

Paci, quæ nihil habitura ſit inſidiarum, ſemper eſt conſulendum. 1. Off. p. 16.

Nihil ex occulto, nihil ex inſidijs agendum putant. 1. Off. pagina 44.

Inſtituti. Propoſiti. Conſilii. Decreti. *Vide* Deliberandi. Sententiæ.

Vorhaben/ Vornemen/ Beſchlieſſen.

M*Agnam illic homo rem incepit, & magna munit mœnia.* Mil. 2. 2. v. 73.

Sed iam ad inſtitutum revertar meum. de Orat. l. 2. p. 176.

Certum eſt obfirmare viam me, quam decrevi perſequi. Hecyr. 3. 5. v. 4.

Legitima opera tractavit, ut egrederetur à propoſito ornandi causâ. Brut. pag. 542.

Ad propoſitum ſe retulit. de partib. pag. 740.

Luceium ſcito conſulatum habere in animo ſtatim petere. Ep. Att. lib. 1. pag. 14.

In meâ priſtinâ ſententiâ permanebo. Ep. Att. lib. 1. p. 43.

Nullâ re à propoſito deterreri poteſt. Ep. Brut. pag. 548.

Sequi inſtitutum. Acad. lib. 2. pag. 10.

Agreſtibus inſtitutis vivere. de finib. lib. 3. pag. 195.

Sed

Sed ad propoſitum revertar. de divin. lib. 2. p. 243.
A propoſito aberrare. de fin. lib. 5. pag. 287.
Ad propoſitum redire. Qu. Tuſc. lib. 1. pag. 303.
Sed te, de æternitate dicentē, aberrare propoſito facilè patiebar. Qu. Tuſc. lib. 3. p. 327.
Nos ad propoſitum revertamur. Qu. Tuſc. lib. 3. p. 380.
Deinde noſtro inſtituto vagabimur. Qu. Tuſc. lib. 3. pag. 381.
Redire ad propoſitum. Qu. Tuſc. lib. 4. pag. 415.

Integritatis. Probitatis. *Vide ſupra.* Improbitatis.

Redlich/ Auffrichtig.

V*Tinam iſtud verbum ex animo ac verè diceres.* Eunuch. 1. 2. v. 100.
Huic tu nihil vitij dicas. Hecyr. 1. 2. v. 79.
Te & pietatis in tuos, & animi in Rempublicam & clariſſimi atq; optimi conſulatus C. Marcello conſule facto fructum cœpiſſe, vehementer gaudeo. Epiſt. ad fam. lib. 15 pag. 475.
Spero me integritatis laudem conſecutum eſſe. Ep. ad fam. lib. 2. pagina 49.
Is homo ſe probatum nobis, veſtriſque ſimilib. ſemper voluit. pro Cæc. p. 627.
Habetis hominem ſingulari pudore, virtute cognitâ, & ſpectatâ fide ampliſſimum, in utraq; virtute cognitum multis ſignis, & virtutis & humanitatis. Ibid.

Intelligendi. *Vide quoq; ſup.* Cognoſcendi. pag. 307.

Verſtehen/ Vernemen/ Wiſſenſchafft haben.

Q*Vando Æſculapij ſentio ſententiam.* Curc. 2. 1. v. 2.
Deſiſte: rectè ego meam rem ſapio. Pſeud. 1. 5. v. 81.

Qui huc advenit uſque, quid ſapit? Pſeud. 2. 4. v. 47.
Experior domi, atq; ipſa de me ſcio. Amph. 2. 2. v.
Quando ego nunc corde conſpicio meo. Pſeud. 3. 1. v. 3.
Narras? non rectè accipis. Du verſteheſt es nicht recht. And. 2. 2. verſ. 30.
Qui hoc felicitatis nequeo decernere. Adelph. 4. 2. v. 5.
Animo rei magnitudinem complecti. de Orat. lib. 1. pag. 274.
Animo percipere, & memoriâ cuſtodire. de Orat. lib. 1. pag. 302.
Vt nihil hominum aut auribus, aut mentibus jucundius percipi poteſt! de Orat. lib. 2. pag. 153.
In bonam partem accipias rogo. pro Sex. Roſc. pag. 51.
Sciri hoc ex literis poteſt. in Verr. pag. 359.
Cuius facinora oculis prius, quàm opinione, manibus ante, quàm ſuſpicione deprehendi. Cœl. 95.
Aliquid ex eius ſermone poterimus ſuſpicari. Att. lib. 2. pag. 67.
Vterque in multis cauſis verſatus erat. Brut. pag. 55.
Omnis publici iuris antiquitatisque noſtræ bene peritus fuit. Brut. 599.
In quibus extremis erat, ſe id certis auctoribus comperiſſe. Ep. At. 14. pag. 419.
Rem integram ad ſuum adventum iuſſit eſſe. Cic. 2. Off. pag. 98.
Quoniam principiò rerum omnium quaſi adumbratas intelligentias animo ac mente conceperit, quibus illuſtratus ſapientiâ duce bonum virum, & ob eam ipſam cauſam cernat, ſe beatum fore. de leg. lib. 1. p. 317.

Interficiendi. Occidendi. Cædis. Necandi. Homicidii. Parricidii.

Tödten/ Todſchlag/ Morden/ Umbbringen/ Hinrichten.

SVâ obtruncavit manu. Amph. 1. 1. v. 95.
Ego meâ occidi manu. Amph. 1. 3. v. 37.
Hac me modò ad mortem dedit. Amph. 2. 2. v. 177.
Confige ſagittis fures. Aul. 2. 7. v. 25.
Niſi mihi redditur, ego te faciam ut hic formicæ fruſtillatim differant. Curc. 4. 4. v. 20.

Interimere ait velle vitam. Caſ. 3. 5. v. 29.

Invitare aliquem. Einem das gar auß machen. Caſ. 3. 6. v. 21. Vide Lexicon Plaut.

Niſi ego teque tuamque filiam meque hodie obtruncavero. Epiſt. 2. 1. v. 47.

Si ſors autem decollaſſit, gladium faciam culcitram. Caſ. 2. 4. v. 28. h. e. *Gladio mihi pectus transfodiam.* Sic Lucillius : *ſuſpendatne ſe, an in gladium incumbat, ut cœlum videat.* Cicero. l. 2. de Inv. *In gladium incumbere.* Idem. *Eripiamus huic ægritudinem. quomodo? collocemus in culcitâ plumeâ, pſaltriam adducamus.*

Hæc ſunt, quibus cum tu extuliſti noſtram filiam ad necem. Ciſt. 1. 3. v. 18.

Ne ſuam vitam interimeret. Ciſt. 4 2. v. 45.

Vitam tuam ego interimam peſſima. Epid. 4. 2. v. 24.

Ni illum exanimalem faxo. Bacch. 4. 8. v. 7.

Illum cubantem cum illâ opprimere ambo: ut necem. Bacch. 4. 8. verſ. 19.

Iam illorum ego animam amborum exſorbebo, & oppida. Bacch. 4. 8. v. 25.

Exhæredem fecero vitæ tuæ. Bacch 4. 8. v. 8.

Omnes obtruncabo duobus ſolis ictibus. Bacch. 4. 9. v. 51.

Ego illam anum interfecero ſiti fameque atque algu. Moſt. 1. 3. verſ. 16.

Securim capiam ancipitem, atque tunc ſenem exoſſabo : deinde dedolabo aſſulatim viſcera. Men. 5. 2. v. 106. 107.

Quem ego hominem, ſiquidem vivo, vitâ devolvam ſuâ. Men. 5. 5. verſ. 5.

Animâ privabo virum. Men. 5. 5. v. 7.

Miſerè geſtit fratrem facere ex hoſtibus. Mil. 1. 1. v. 8. Vide Lex. Plaut. litt. F.

Quia æqualem, & ſodalem, civem liberum enecas. Merc. 3. 4. verſ. 27.

Demiſiſti gladium in iugulum, iam cadam. Merc. 3. 4. 28.

Vim mihi afferam. Rud. 3. 3. v. 19.

Venus eradicet caput, atque ætatem tuam. Rud. 1. 2. v. 59.

Qui me penè interfeciſti vitâ, & lumine. Truc. 2. 6. v. 37.

Illos procul hinc ex occulto cæderes. Eunuch. 4. 7. v. 17.

Interfectam eſſe ab Oreſte matrem convenit mihi cum adverſarijs. ad Herenn. lib. 1. pag. 12.

Per inſaniam gladio incubuit. ad Her.l.1.p.13.

Cùm dicat ſe patris ulſciſcendi cauſâ matrem occidiſſe. ad Heren. l.1.p.18.

Aiacem inimicum acerrimum de medio tollere volebat. ad Her.l. 2.p.36.

Nunquam tam crudeliter vitam hominis petiiſſet. ad Heren. lib. 4.p. 90.

Vt quoquo modo poſſit, veneficio petat. ad Heren.l.4.p.92.

Quem armis cepiſſent, vitâ privarent. ad Herenn. libr. 4. p. 93.

Vno iudicio ſimul multos iugulaveritis. ad Herenn. libr. 4.pag. 115.

In ſinu parentum iugulantur. ad Heren.l.4.p.116.

Non vox mea tibi vitam ademit? ad Heren.l.4.p.128.

Vitas hominum labefactare aſſuevit. De Invent. libr. 1. pag. 259.

In gladium in navi incubuit. ibid.

Vitâ ſe ipſe privavit. de Orat.l.3.p.454.

Ferro erepta vita eſt. de Orat.l.2.p.455.

Vi vitam evitare. de Orat.lib.3.p 516.

Neceſſarios à faucibus macelli corrogat. pro Qu.p. 8.

Caput alterius petere. pro Qu.p.9.

Ex numero vivorum exturbari. pro Qu.p.17.

Per ſe afflictum atq; everſum non modò honeſtè partis bonis, verùm etiam communi luce privaret. pro Qu.p.26.

De medio tollere hominem. Pro S.R.p.43.

Cervices dare an inſutus in culeum, per ſummum dedecus, vitam amittere. pro S.R.p.47.

Mors oblata patri à filio eſt. pro S.R p.58.

Lapidibus coopertus eſt in foro. in Verr.p.206.

Sed ille quas ſtrages edidit? de Leg.l.3.p.307.

Vitam petere alicuius. Lucem hanc, quæ communis eſt, alicui eripere. pro Sex.Roſc.p.89.

Virgis ad necem cædi in Verr.p.335.

Cervices in carcere frangere alicui. in Verr p.549.

Internecio oratorum facta eſt. in Verr.p.361.

Vitâ privare aliquem. in Verr.p.530. & pro Aul. Cl. p. 15. & in Catil.p.108.& pro Syll.p.120.

Aliquem magnâ iacturâ factâ tollendum interficiendumq; curare. pro A.Cl.p.12.

Corpore

Corpore ſuo vim afferre. pro Aul. Cl. p. 16.
Primâ potione mulierem ſuſtulit. pro Aul. Cl. p. 19.
Veneno aliquem tollere. pro Aul. Cl. p. 21.
Morte inimicos afficere. pro Aul. Cl. p. 77.
Ferro aliquem trucidare. in L. Catil. p. 168.
Aliquem vitâ expellere. pro Luc. Mur. p. 235.
Patrem ſuffocare. pro Luc. Mur. p. 248.
Cædem facere. pro Luc. Flacc. p. 299.
Vitam eripere cupiunt. in Orat. ante exil. p. 36.
Fiunt cædes, lapidationesq́. Sect. 18.
Eos operarum ſuarum gladijs & lapidibus obiecit. Sect. 15.
Ille telis in tanto luctu, ac deſiderio diei, non repugnandi, ſed moriendi causâ libenter corpus ſuum obtulit. Sect. 28.
Corporibus civium Tyberis completur: Cloacæ referciuntur, è foro ſpongiis ſanguis effunditur. Sect. 39.
Luce palàm in Deorum hominumq́ conſpectu fuit occiſus. Sect. p. 42.
Magiſtratuum privatorumq́ cædes effecit. ibid.
Curionem hoſtem improborum omnium delere voluiſti. Vat. p. 83.
Patres conſcripti funditus è repub. tollentur. Vat. p. 88.
Quem virum nulla vis repentina ſceleris ſuſtulit. Cœl. p. 118.
Conatus eſt ſuâ manu ſe interficere. ibid.
Conciſæ ſunt optimæ cohortes. Provin. 160.
Eæ nationes ab eodem partim ſunt reciſæ, partim repreſſæ. Provinc. p. 169.
Eorum ferro meum corpus, & omnium bonorum vitam obijcere voluiſtis. Piſ. p. 184.
Niſi ceſſiſſem, in Catilinæ buſto vobis ducibus mactatus eſſem. Piſ. 184.
Vis latrocinij veſtri in totâ urbe volitavit. Piſ. 189.
Quem tu necaſti verberibus. Piſ. 244.
Nunquam ego ſanguinem expetivi tuum. Piſ. 221.
Inſidiatori, & latroni, quæ poteſt afferri iniuſta nex? Mil. pag. 226.
Omnes quos oderat morte mulctavit. Lig. 297.
Vitâ tu hunc privare voluiſti. ibid.
Tollere è vitâ vitæ ſocietatem. Phil. 2. 341.
Fortiſſimos viros cives iugulari iuſſit. Phil. 3. 385.
Vt clariſſimorum virorum crudeliſſimā necē puniretur. Ph. 8. 448.

Ademiſtis ei vitam. Phil. 9.462.
Per inſidias interficere aliquem. pro Dom.p.424.
Quas iſte tum cædes, quas lapidationes, quas fugas fecerit. pro Dom.p.427.
Forum civium corporibus conſtratum eſt cæde nocturnâ. Sest. p. 43.
Cædes, quâ Clodius occiſus eſt, facta eſt contra Rempublicam. pro Mil 226.
Nefario patriæ parricidio ſe obſtrinxit. Phil.11.p.490.
Optimos viros honeſtiſſimos crudeliſſimis exemplis interemit. Phil. 14.p 535.
Eos cives illa pugna ſuſtulerat. Phil. 4.p.540.
Vitæ noſtræ, & ſanguini imminentes hoſtes neceſſarios proſtravit, fudit & occidit. Phil 14.p.542.
Sanguine parentis Aſculanorum manus, à quâ interfectus eſt, bellum maculâ ſceleris imbutum eſt. pro Font.p.581.
Oculis aliquem ad cædem notare, & deſignare. Catilin. pag. 185.
Cædem in foro feciſti. Parad.4.p.212.
Cædem & dimicationem denunciare alicui. pro Domo pag. 422.
Vno ictu ſecuris afferet mortem filio. in Verr.p.536.
Parricidio populi Rom. occidit. Philipp. 14.545.
Eum ex numero hominum eijciendum, atq; ex finibus naturæ humanæ exterminandum puto. Phil. 13 517.
Eius copias occidione occidit. Phil.14.545.
Copias hoſtium profligavit, & occidit. Phil.14.p.546.
Inventus eſt amicus, qui ei mortem afferret. Epi.ad Fam.lib.4.p. 109.
Qui cùm in fraudem ſe deductum videret, manus, quas iuſtius in Lepidi perniciem armaſſet, ſibi afferre conatus eſt. Ep. ad Fam.l. 10.p 301.
Quàm vellē ad illas pulcerrimas epulas, me Idibus Martijs invitaſſes. Epi.10.28. Cæſaris intelligit trucidationem, quam & *Cœnam* vocat l. 12.epiſt.4.
A ſeditioſis Senatus trucidatus, aut expulſus eſt. Ep.10.37.
Quid faciet, qui vitam adimit? Ep.ad Octav.p.648.
Iunius necem ſibi ipſi conſcivit. de Natur. Deorum libr. 2. p.53.
Aliquem morte mulctare. de Fin.l.1. p.110.

Vim

Vim habere interimendi. ibid.
Sed quia Druſum ferro ſuſtulerat. de Natur.Deor.libr. 3. pag. 149.
Quinam Tantalidarum internecioni modus paretur. de Nat. Deor.l.3.p.152.
Quod ſi negabit ſe illi vitam erepturum, nunquam ob eām cauſam negabit. de Legib.l.1.p 309.
Orbari aliquem hac luce propter vim ſceleris alieni. Quæſt. Tuſc. l 3.p.387.
Vivo ſtanti collum gladio ſuâ dextrâ ſecuerit. de petit. Conſ. pag.189.
Gladium alicui in ſtomacho, ſurâ ac pulmonibus ſiſtere. Quæſt. Tuſc.lib.4.pag.433.
Gladium hoſti in pectus infixit. ibid.
Collum alicui contrahere. Qu.Tuſc.l.7.p.364.
Cinna collegæ ſui conſulis Cnei Octavij præcidi caput iuſſit. Tuſc. lib.5.pag.471.
Manus violenter videtur afferre ſocio. 1.Offic.p.12.
Vitam meam, qui fidelitate amicorum conſervata ſit, inimicorum modeſtiâ non eſſe appetitam. pro Plan.274.b
Filij vita infeſta, ſæpe ferro atq; inſidijs appetita. pro Sex.Roſc. 23.a
A quibus ille ſe lapidibus appetitum, & percuſſum eſſe dixit. pro Dom.215.b
Ab eâ eſt enim propter pellicatûs ſuſpicionem interfectus. 2. Off. p.24.
Periculum capitis inferre multis. 2.Off.p.84.
Eaq; adiutrice Regem dominum interemit, ſuſtulitq; 3.Offic.p. 114.
Vt cùm eorum alteri Dionyſius Tyrannus diem necis deſtinaviſſet. 3.Offic.pag.117.
Lapidibus obruerunt. 3.Off.p.118.
Itaq; mortem ſibi uterq; conſcivit. de Amic.p.100.
Tu plurimos occidiſti. Parad.14.p.232.
Hominibus, & ſceleribus & parricidijs inquinatos. de Fin.lib. 4.pag 240.
Parricidio ſe inquinare. Qu.Tuſc. 5. p.452.

Interro-

Interrogandi. Rogandi. quæſtionis. Quærendi.

Fragen/Nachfragen/Erforſchen/Erkündigen.

EX his quæ volo, exquiſivero. Capt. 2. 2. v. 1.
Tibi ne in quæſtione eſſemus, cautum. Capt. 2. 2. v. 3.
Sunt ex te quæ ſolo ſcitari volo. Capt. 2. 2. v. 13.
Itáne aiebat tandem? Mil. 1. 1. v. 66. Hoc genus loquendi uſurpabant, cùm interrogarent eâ de re, quæ admirationem atque etiam moleſtiam afferret. Sic Terent. *Itane tandem quaſo Menedeme?* Similia ſunt: *Itane? Itane verò? Ain tu? Ain tandem?* Vide Lex. Plaut.
Sunt quæ te volumus percontari. Pſeud. 1. 5. v. 67.
Quod tuâ nihil refert, ne cures. Stich. 2. 2. v. 56.
Quærere ex aliquo. Acad. l. 2. p. 8.
Captioſiſſimo genere interrogationis utuntur. Acad. libr. 2. pag. 27.
Vt occurrere poſſimus interrogationibus eorum, captationesq́ diſcutere. Acad. l. 2. p. 26.
Fallacibus, & copioſis interrogationibus circumſcripti, atq; decepti, cùm eas diſſolvere poſſunt. ibid.
Pungunt, quaſi aculeis, interrogatiunculis. de Finib. lib. 14. p. 215.

Invidiæ. *Vide* Inimicitiæ.
Invocandi. *Vide* Adorandi. Religionis.
Iocandi. *Vide* Argutiarum.
Iudicij. *Vide* Accuſandi.

Iuramenti. Iurandi.

Schwur/Eyd.

IVſiurandum te adverſum dedi. Amph.3.2.v.55.

Linguâ abiuravit, ſi quid creditum eſt. Curc.4.2.v.10.

Non hercle is ſum, qui ſum. Men.3.2.v.16.

Iam enicabit iurgio. Merc.5.2. v. 14.

Conceptis verbis iam iuſiurandum dabo. Merc. 4.4.v.50. *Conceptis verbis iurare*: eſt, aliquo præeunte, & iuſiurandum verbis certâ comprehenſis formulâ dictante, iurare. Pſeud. 1. 3. v. 118. Vide Lex. Plaut.

Iuraſtin' te illam nulli venditurum niſi mihi? Fateor nempè conceptis verbis. Pſeud.1.5.v.18.

Conceptis herclè verbis ſatis certò ſcio. Pſeud.4.5.v.5.

Conceptis iurem verbis. Trin. 4.2.v.14.

Iurabat huic quàm ſanctè, ut quivis facile poſſet credere. Hecyr. 1. v.4.

Dare iuſiurandum. Hecyr.4.4.v.7.

Deier are perſanctè. Hecyr.5.2.v.4.

Contendere iuramento. Ep. Fam.l.7.p.35.

Iurare ex animi tui ſententiâ. Acad.l.2.p.74.

Iurare per Deos. Acad.lib.2.p.35.

Vt libentius animis ad eius teſtimonium iuſiurandum accommodetis. pro Sex.Roſc.p.72.

Eiurare aliquid. in Ver p.368.

In alias leges iam ante iuraverat. Seſt. 31.

Mihi abiurare certius eſt, quàm dependere. ad Att.pag. 5. a. Vide Lex. Plaut. *Abiurare.*

Obſtrinxiſti populum religione. Phil. 2. 330.

Fidem tuam præſtiterunt ſemper. Phil.12.p. 498.

Adiÿcere iuſiurandum. Acad.l.2.p.50.

Cato ad Pompilium ſcripſit, ut ſi eum pateretur in exercitu remanere, ſecundò eum obligaret militia ſacramento. 1.Off.p.17.

Iureiurando teneri. Off.72.a

Quibus cùm iuratus affirmaſſet, ſe qua deberentur, poſtero die perſoluturum. Piſ.99.b

De epiſtola Cæſaris (iurato mihi crede) non poſſum. Att.113.b

Iniurato in propriâ lite, vel iurato in alieno iudicio credere. pro Q. R.52.b

Sederant ea teſtimonia non concitata concionis, ſed iurati Senatus. pro Flac.149.a

Addebat etiam, ſe in legem Voconiam iuratum contrà facere non audere. de Fin.76.b

Hæ

Hæc iniuratus ſum dicturus, quæ iuratus in concione dixi. pro Syl.173.b.& in V.71.a

Iuratus iudex. de In.78.a

Iuris. Iuriſdictionis. Cautionis. *Vide ſupr.* Æquitatis & Accuſandi.

Rechten/ Mit recht annemmen/ Rechtsgelehrter/ Recht außführen/ Recht verliehren/ Gerechtigkeit.

NOn neceſſe habeo omnia pro meo iure agere. Adelph.1.1.

Ego meum ius perſequar. Adelph.2.1.

Si nunc de tuo iure conceſſiſſes paululum. Adelph.2.2.

Virginem vitiaſti, quam te ius non fuerat tangere. Adelph. 4.5.

Qui minùs mihi idem jus æquum eſt eſſe, quod mecum eſt tibi? Adelph.5.5.

Anne hoc quidem ego adipiſcar, quod jus publicum eſt? Phorm. 2.2.

Eodem ut iure uti ſenem liceat, quo uſus ſum adoleſcentior. Hecyr. Prolog.

In iure cavere, conſilio iuvare, atq; hoc ſcientiæ genere prodeſſe quamplurimis, vehementer & ad opes augendas pertinet. Off. 46.b

Etenim cùm tu mihi, meiſq; multa ſæpe caviſſes, veritus ſum, ne ſi ego gravarer, aut ingratum id, aut ſuperbum videretur. Top.221.a

Quid ita Flavio ſibi cavere non venit in mentem? pro Qu.R.50.b

Caveri vult iis qui ſecum ſunt, quicquid contra legem commiſerint. in A.219.a

Deinde ut Fauſtæ, cui cautum ille eſſe voluiſſet, ratum eſſet. Att. 71.a

Epicurus diligenter cavet, & ſancit, ut hæredes ſui dent, quod ſatis ſit ad diem agendum natalem ſuum quotannis. de Fin. 86.a

Amentia eſt, cùm heredi velis cavere, id adſcribere, quo non adſcripto, nihilominus heredi caveatur. de In.77.b

Ita diligenter perſcripta lex eſt, ita cautum vnaquaque de re, & ita quod oportuit exceptum ibid. 79.a

Nulla res eſt, quâ aut comprehendi ſatis, aut caveri, aut excipi poſſit. pro Cæcin. 300 b

Qui ad conſtitutum experiundi iuris gratiâ veniſſent. pro Cæcin. 291.a

Experiri ſummo iure. pro Quint. 6.b.

Qui nunquam ne congreſſu quidem & conſtituto cœperunt de tantis iniuriis experiri. pro Cæl. 41 b

Fuit procurator, qui cum experiri poſſet pro Quin. 12. b & 13.b

Noluerunt illi ita quenquam cadere in iudicio, ut nimiis adverſarij viribus abiectus videretur. pro Mur. 138.b

Ridens & ſtomachans Scævola, cùm Hypſæus maximâ voce plurimis verbis à M. Craſſo prætore contenderet, ut ei quem defendebat, cauſsâ cadere liceret. Cn. autem Octavius homo conſularis non minus longâ oratione recuſaret, ne adverſarius cauſsâ caderet. de Or. 98.b

Quod ſcriberet oblitus es, minus multi iam te advocato cauſsâ cadent. Ep. 18.b

Etſi turpe exiſtimas, te advocato, illum ipſum, quem contra veneris, cauſsâ cadere. pro Mur. 126.a

Iureconſulti ſiue erroris obijciendi causâ, ſæpè quod poſitum eſt in unâ cognitione, id in infinita diſpartiuntur. de leg. 179.b

Intellexi te Cæſari noſtro valde Iureconſultum videri. Ep. 100.a

Quis enim tot interregnis Iureconſultum deſiderat. Ep. 100.b

Britannicus Iureconſultus. ep. 101.a

Iureconſultorum ingeniis pleraq; corrupta ac depravata eſſe. pro Mur. 131.a

Is venalem in Siciliâ iuriſdictionem habuit. in V. 16.

Cùm ab eo digreſſus eſſem, eo conſilio, ut ab Athenis in Bœotiam irem, reliquamq; iuriſdictionem abſolverem. Ep. 55.b

Qui in concione auſus eſt dicere, iuſtitiam indici oportere, iuriſdictionem intermitti, iudicia tolli de Ar. 257.a

Omitto iuriſdictionẽ in liberâ civitate contra leges. de Pro. 70.a

De pecuniis creditis dicere ius in liberos populos contra leges. ibidem b

Aſiaticæ iuriſdictioni urbana iuriſdictio reſpondet. pro Flac. 165.a

Præturæ iuriſdictio non attingitur. pro Flac 147.a

Sub veſtrum ius, iuriſdictionem, poteſtatem, orbem terrarum ſubegeritis. cont. Rul. 86. a

Æſtivos menſes rei militari dare, hybernos iuriſdictioni. At. 75. b. 90. & Qu. Fr. 293. b

Iuventutis. *Vide ſupra Tit.* Ætatis: *& infrà* Vitæ.

L

Laboris. Laborandi. Conatûs. *Vide Plura Tit.* Curæ. *Vide etiam* Fruſtranei laboris.

Arbeit/ Mühe/ Sorg/ Verſuchen/ Verſuch thun.

LAbore delaſſari. Aſin. 5. 2. v. 12. & ibid. v. 23. *Ille opere foris faciendo laſſus noctu advenit.*

Nihil agis. Rud. 4. 3. v. 57. De labore fruſtraneo ſic loquuntur Latini. Horat. l. 1. Sat. 9. v. 15:

Nunc ego iſtum laborem degam & diminuam tibi. Aulular. 2. 1. v. 43.

Hoc tibi pro ſervitio debeo, conari manibus, pedibus, noctesq; & dies, capitis periculum adire dum proſim tibi. Andr. 4. 1. v. 52.

Fac periculum. Phorm. 5. 8. v. 48.

In eiusmodi rebus opes ſuas experiuntur. pro Qu. p. 3.

Specimen dare, periculum facere. in Verr. p. 120.

Quem cùm ego comperiſſem omnem ſui tribunatus conatum in meam perniciem parare, atq; meditari. Epiſt. ad Fam. lib. 5. p. 118.

Conatum habere ad aliquid. de Nat. Deor. l. 2. p. 98.

Ad honeſtatem conatum ſuum referebat. de Fin. l. 2. p. 151.

Tiberij

Tiberij Gracchi conatus perditos vindicavit. 1. Off p. 44.

Ajunt in labores Herculis non minus hunc Verrem, quàm illum Appium Erymanthium referri oportere. in Verrem pag. 47.

Frangi laboribus, curis, vigiliisq; angi. pro Archia Poet. pag. 358.

Laborem pro cunctis ferre conſuevi. Orat. ante exil. pag. 362.

Aliquem labore levare pro Cn. Pomp. p. 520.

Acta illa, atq; omnes res ſuperioris anni labefactari à prætoribus, infirmari à Senatu, atq; principibus civitatis putabant. Seſt. p. 21.

Magni ſunt experiendi, & ſubeundi labores. Seſt. p. 68.

Patiantur viros fortes labore, ſe otio ſuo perfrui. Seſt. 68.

Sudandum eſt his pro communibus commodis. Seſt. 69.

Sed ſi abſenti mihi unius menſis labor detractus eſſet. Ep. Fam. l. 3 p. 68.

Omnes labores te percipere video. Ep. Fam. l. 14. p. 446.

In quâ non fruſtra laborem ſuſcipio. Epiſt. Att. lib. 10. pag. 307.

Laborem fugere. de Nat. Deor. l. 1. p. 21.

Scribit laborem exantlatum à Carneade. Acad. lib. 2. p. 56.

Vt fruſtra omnis labor ſuſcipiatur. Acad. Quint. libr. 1. pag. 79.

Ab illiberali labore aliquem deterrere. de Finib. lib. 1. pag. 97.

Quos offendit noſter, minimè nobis iniucundus labor. ibidem.

Laboribus præteritis gaudere. de Fin. l. 1. p. 173.

Equidem etiam ex ijs fructum capio laboris mei. de Divin. lib. 2. p. 213.

Intelligo equidem, à me iſtum laborem diu poſtularis, Attice: quem non recuſarem, ſi mihi ullum tribuetur vacuum, & liberum. de leg. l. 3. p 296.

In laboribus & periculis vivere. Quæſt. Tuſcul. libr. 1. pag. 708.

Ferre laborem. Quæſt. Tuſc. l. 2. p. 363.

Labores contemnendo fiunt tolerabiles. Quæſt. Tuſcul. lib. 2. p. 373.

Earum rerum fruſtra ſuſcipiatur labor. de Vniverſ. p.381.
Laborem ſuſcipere volunt. 1.Off.p.13.
Labores ſuſcipere, & adire pericula. 1.Off.p.27.
Se invictum à labore præſtitit. ibid.
Ad quas res aptiſſimi erimus, in his potiſſimùm elaborabimus. 1. Off.p.46.
Hæc ætas exercenda in labore corporis. 1.Off.p.49.
Vt eorum & in bellicis, & in civilibus officiis vigeat induſtria. ibid.
Senibus labores corporis ſunt minuendi. ibid.
An cenſes me tantos labores diurnos nocturnosq́, domi, militiæq́, ſuſcepturum fuiſſe? de Fin.Senect.p.181.

Lachrymarum. Flendi. Eiulandi. Plorandi. *Vide etiam* Ægritudinis, Luctûs.

Weynen / Trawren / Heilen / Schreien / Threnen / Zehren / Greinen.

L*Achrymantem ex abitu concinnas tu tuam uxorem.* Amph. 1.3.v.31.
Tace, ne corrumpe oculos. Amph.1.3.v.32.
Hinc largus lachrymarum trudetur foras. Aſin.3.1.v.30.
Lachrymantem tenet lachrymans. Aſin.3.1.v.41.
Oculi ſunt tibi lachrymantes, Aſin.3.3.v.30.
Egóne non defleam talem adoleſcentem? Capt.1.2.v.30.
Vt lachrymas excutiunt mihi! Capt.3.2.v.59.
Vt mihi exciviſti lachrymas! Ciſt.1.3.v.11.
Quid mihi flendo quaſo facies? Mil.4. 8.v.1.
Ne plora nimis: ſtultè facis: oculos corrumpis tales. Merc.3.1.v.3.
Ni lachrymæ oculos defendant Merc.3.4.v.4.
Geſtas tabellas tecum: eas lachrymas lavis. Pſeud.1.1.v.5.
Puniceos oculos habeo, non queo lacrumam exorare, ut exſpuant unam modò. Pſeud.1.1.v.74. Sic Aul.2.2.v.18. *Puniceus Senex.* Et Paulinus: *Puniceum cor eſt lachrymis.*
Priusquam teruerunt oculi, ut exſtillent facit. Pſeud. 3. 2. v. 29.

Lachrymas

Lachrymas hæc mihi, cùm video, eliciunt. Trin. 2. 2. verſ. 12. & 13.

Triſtis interim nonnunquam conlacrumabat. Andr. 1. 1. verſ. 80.

Lamentari mihi præter cæteras viſa eſt. Andr. 1. 1. v. 90.

Hinc illæ lachrumæ. Proverbialiter dictum. Andr. 1. 1. v. 95.

Reiecit ſe in eum flens quàm familiariter. Andr. 1. 1. verſ. 105.

Hæc verba unâ falsâ lachrymulâ, quam oculos terendo miſerè, vix vi oppreſſerit, reſtinguat. Eun. 1. 1. v. 21.

Lachrymas excuſſit mihi. Heaut. 1. 1. v. 110.

Lachrymis oppletos totum ſibi. Heaut. 2. 3. v. 65.

Mitte lachrymas. Adelph. 3. 2. v. 36.

Homini illicò lachrymæ cadunt. Adelph. 4. 1. v. 20.

Vos auribus meis opplorare deſinitis. ad Herenn. libr. 4. pag. 128.

Qui patris chariſſimi recordatione, & memoriâ fletum populo moveret. de Orat. l. 1 p. 311.

Gracchi mortem ſæpè in concionibus deplorasti. de Orat. libr. 2. p. 452.

Deploravit caſum atq; orbitatem Senatûs. de Orat. lib. 3. p. 452.

Lachrymas tenere non poſſunt. de Orat. lib. 3. p. 315. & in Verr. p. 430.

Lachrymas profundere in Ver 188 & pro Font. p. 585.

Fletum inimicis & invidis excitavit. Seſt 60.

Vox eius præclara lachrymis impediebatur. Seſt. 61.

Eripis lachrymas non conſolando, ſed minando. Piſ. pag. 184.

Si in noſtro omnium fletu nullam lachrymam aſpexiſtis. Mil. 259.

Reddam etiam lachrymas, quas debeo. Rab. 281.

In noſtrum fletum irrumpes? Ligar. 297.

Non queo reliqua ſcribere, tanta vis lachrymarum eſt, ne te in eundem fletum adducam. Epiſt. Fam. lib. 14. p. 444.

Squalore & lachrymis concitari. in Verr. p. 307.

Virtutem iſtam, veniet tempus, cùm graviter gemes. Ep. Att. lib. 2. p. 70.

Cætera magno cùm fremitu & clamore ſunt dicta. Ep. Att. lib. 2. pag. 7.

Non tenui lachrymas. Ep. Att. lib. 2 p. 73.

Tu lachrymas præbuiſti dolori meo. Epiſt. Attic. lib. 3. pag. 93.

Lachrymæ ſe ſubitò profuderunt. Epiſt. Att. li. 10. pag 341.

Qui riſus, claſſe devictâ, multas ipſi lachrymas attulit. de Nat. Deor. l. 2. p. 53.

Ploratus turpiſſimos edere. Qu. Tuſc. l. 2. p. 362.

Lamentis & lachrymis ſe dedere. Qu. Tuſc. l. 2. p. 367.

Nemo lachrymis decoret, neq; funera fletu faxit. de Senect. p. 177. ex Ennio.

Equidem vim lacrimarum profudi. de Somn. p. 127.

Lædendi. Mordendi. Lacerandi. Incurſandi. Invadendi. Offendendi. Vulnerandi. *Vide etiam* Indignandi. & Interficiendi.

Verletzen / Beiſſen / Schaden thun / Anfahren / Erzürnen / Aufrührisch machen / Verwunden / Anſtoſſen.

A*Sini me mordicibus ſcindant, boves incurſent cornibus.* Aul. 2. 2. v. 57.

Si adbites propius, os denaſabit tibi mordicibus. Capt. 3. 4. v. 72.

Irritare crabrones. Amph. 2. 2. v. 75. Proverbialiter eſt *offendere.* Simile eſt illud Suidæ, *Octipedem excitabis*, ſc. *ſcorpium.* De Crabronibus lege Pli. l. 11. c. 21.

Cave faxit vulnus tibi, tàm cui ſunt dentes ferrei. Trucul. 5. 1. v. 43.

Decidere telum. Eſt Græcè ἐκτάμνειν βέλος. h. e. evellere telum: vulnere latius inciſo: den pfeil auß der wunden herauß ziehen. Caſ. 2. 4. v. 18. *Decidere tragulam.* Vide Lex. Plaut. *Tragula.*

Ne quem in curſu capite, aut cubitu, aut pectore, aut genu offendam. Curc 2. 3. v. 3.

Vide

Vide modò, ut mea catapultæ tuum ne transfigant latus. Perſ. 1. 5. v.27.

Ne uſpiam ceciderit, aut perfregerit aliquid. Adelph.1.1 v.12.

Qui enim oppugnarunt in eius periculo. ad Herenn. libr. 1. p.16.

Gladio manum pracidit. de Inv.l.2.p.220.

Si is cum eo comparatus videretur, auriculam fortaſſe mordicus abſtuliſſet. Qu.Fr.524.2

In urbem introiſſet, ad inimicitias res veniſſet, cum Æſernino Samnite Pacidianus comparatus viderer: auriculam fortaſſe mordicus abſtuliſſet. Q.Fr.324.2

Reſpub. vulnus accepit. in Verr.p.564.

Quorum ſceleris furore eſſem violatus. Seſt.p.9.

Homines enervati, atq; exſangues per ſe pũgere neminem unquam poſſunt. Seſt.13.

Sin ad nudum fortiſſimi viri corpus acceſſerit, poſſit ipsâ acie vel ferri viribus vulnerari. ibid.

Hi ſumi Imperij nomine armati, Rempublicam contrucidarunt. ibid.

Omnia tela ſic in te conijcientur, ut nemo per tuum latus ſaucietur, in tuis pulmonibus & viſceribus harebunt. Vat. p.79.

Si ad catera vulnera, quibus putaſti Rempublicam deleri, hanc quoq; mortiferam plagam inflixiſſes. Vat.81.

Palàm in eum tela iaciuntur, clam ſubminiſtrantur. Cœl.98.

Ab aliquo gladio eſt percuſſus. Mil.248.

Neminem unquam in veſtris concordijs, aut re, aut verbo aut vultu offendit. Corn.152.

Hunc afflictum violare non debeo. Rab.271.

Diſceſſus meus Reipub. vulnera inflixit. Piſ. 191.

Multis rebus ante tentatis, neceſſariò tibi vulnus inflictum eſt. Phil.2.158.

Offendere animum alicuius. Epiſt.Fam.l.3.p.90.

Vulnus in capite ab hoſte accepit. in Verr. p.487.

Concidere vulneribus. Vulneribus mederi. de Offic. lib. 3.pag. 399.

Hoc poteſt gravieribus à me verbis vulnerari. de Aruſp. reſpon. p.462.

Accipienda plaga inſanabilis illa mortifera, quàm Reipublica impoſuiſſem. Seſt.22.

Inermum atq; imparatum alij gladijs adoriuntur: alij fragmentis ſeptorum, & fuſtibus, à quibus hic multa vulnera accepit. Seſt. 40.

Cuius latus ille mucro petebat. Lig. 296.

In Hiſpanienſi bello vulnus accepit. Phil. 2. 397.

Inſligi magnum Reipublicæ vulnus putabamus. Philipp. 2. pag. 337.

In prælio Lentulus grave vulnus accepit. Philipp. lib. 8. pag. 450.

Æſculapiorum primus Apollinis, quem Arcades colunt, primus vulnus obligaviſſe dicitur. de Nat. Deor. l. 3. p. 138.

Cùm gravi vulnere ſe exanimari videret. de Finib. lib. 2. p. 169.

Quæ huic Reipublicæ vulnera imponebat, eadem ille ſanabat. de Inv. l. 3. p. 241.

Contemnere vulnus Qu. Tuſc. l. 2. p. 362.

Vulnus obligare : Die wundt verbinden. Qu. Tuſc. libr. 2. pag. 363. Vide Lex. Plau. in voce *Obligare.*

Vulnus alligare. ibid.

Vulneribus confici. ibid.

Quis eſt tam Lynceus, qui in tantis tenebris nihil offendat? nuſquam incurrat? Ep. 126. b

Is ex equo cecidit, & latus offendit vehementer. pro Cluent. 54. b

Corporum offenſiones ſine culpâ accidere poſſunt, animorum non item. Tuſc. 215. b

Quæ ſi ſuſcipiamus, pedis offenſio nobis & ſternutamenta erunt obſervanda de D. 126. b

In fragili corpore odioſa eſt omnis offenſio. de Sen. 90. b

Vulneris metum levare. Qu. Tuſc. l. 2. p. 371.

Ego me non putem tueri ſtatum meum ſic poſſe, ut neq; offendam cuiusquam animum, neq; frangam dignitatem. Epiſt. Fam. l. 9. p. 261.

Lætitiæ. *Vide* Gaudij.

Laſſitu-

Laſſitudinis. Defatigationis. *Vide etiam* Fatigandi Feſtinandi.

Müd/Bemühen/Laß ſein/Matt ſein/ Mattigkeit.

L*Aſſus ſum è navi.* Amph.1.1.v.173. Elegans formula, quomodo Pſeud. 2.2 v.66. *Laſſus de viâ.* Sic Bacch. 1. 1. v. 33. *Nam ut in navi vecta es, credo timida es*, h. e. in navigatione ut fuiſti.

Labore delaſſari. Aſin.5.2.v.173.

Me miſerum reſtitando, retinendoq; laſſum reddiderunt. Capt. 3. 2. v 3.

Laſſitudinem exigere ex corpore. Capt. 5.4.v.4.

Laſſitudine miſero invaſerunt in genua flemina Epid.5.2.v.5. Vide Lexicon Plaut. *Invadere.* cum dandi caſu. Vbi aſſerui Plauto noſtro hanc lectionem, ut veriſſimam.

Laſſitudinem ſedare Bacch.1.1.v.75.

Abige abs te laſſitudinem. Merc.1.2.v.1.

Tuâ causâ rupi ramices, iam dudum ſputo ſanguinem. Merc. 1.2. v.27. Vide Lex. Plaut. *Ramices.*

Qui me rupi causâ currendo tuâ. Mer.1.2.v.40.

Laſſitudinem hercle mihi verba tua addunt. Merc. 1. 2. verſ. 45.

Genua hunc curſorem deſerunt. Merc.1.2.v.13.

Perij: ſeditionem facit lien, occupat præcordia. Merc. 1.2.v.14.

Ab gerundaq; aquâ ſunt viri duo feſſi. Pœn.102.v.14.

Omnia membra laſſitudo mihi tenet. Stich.2.3.v.11.

Ego perij: cui medullam laſſitudo perbibit. Stich. 2. 2. verſu 14.

Nunquam edepol omnes balnea mihi hanc laſſitudinem eximent. Merc.1.2.v.17.

Laſſus ſum durando. Truc.2.3.v.6.

Vel me hæc deambulatio, quàm non laborioſa, ad languorem dedit. Heaut.4.5.

Ambulando aliquem rumpere: Einen mit hin vnd her lauffen müd machen. Hecyr.3.4.

Tum ſicubi eum ſatietas hominum, aut negoti ſi quando odium ceperat, requieſcere ubi volebat: &c. Eunuch.3.1.

Deceptus ſum, at non defatigatus. Andr.4.1.

Ita ſe fatigarit velim, ut triduo hoc perpetuo è lecto prorſus nequeat ſurgere. Adelph.4.1.

Neq; defetiſcar unquam adeò experirier. Phorm.4.1.

Niſi de viâ feſſus eſſem. Acad.l.1.p.77.

Corpore alius langueſcit. de Fin.l.4.p.241.

Laudandi. *Vide plura Titulo* Honoris. Commendandi. Gloriæ.

Lob/Ehr/Rhum.

EGregia formula laudandi ac confirmandi, eſt: *Noſter eſto.* Bacch.3.3.v.39. Mil.3.3.v.25. Truc.5.v 60. Teren. Eunuch.1.2. *Eu! noſter, laudo, vir es.* Virg.lib.2. Æneid. *Noſter eris.* Vide Lex. Plaut.

Aliquem laudibus efferre. pro Arch.poet.p.351.

Aliquem in cœlum ſuis laudibus extollere. de Aruſp. reſp. pag. 485.

Laudare aliquem eximiè volentes *Florem* dicebant. *Eâ tempeſtate flos Poëtarum fuit.* Caſ. Prol. v.18. Vide Lex. Plaut. *Flos.*

Voce & ſententiâ ſuâ comprobaverunt. Seſt.8.

Orationem meam collaudavit ſatis multis verbis. Ep. Qu. Frat. lib.2 p.573.

Lavandi. Balnei. *Vide etiam* Vaſorum.

Waſchen/Baden.

NIſi multâ aquâ uſq; & diu macerantur. Pœn.1.2.v.24.

Lautũ credo à balneis iam hodie affuturũ. Perſ.1.3.v.10.11.

Acceſſitur

Accerſitur lavatum interea virgo. Eunuch. 3. 5.
It, lavit, redit. ibid.
Vbi nos laverimus, ſi voles, lavato. ibid.
Hoc lautum eſt parúm. Diß iſt nicht gnug gewaſchen. Adelphis 3.4.

Legationis.

Geſandt / Bottſchafft / Legation verrichten.

ID hero nunciare ſervus vult legato peregre. Mil. Arg. 1. v. 3.
Naupactum is domo legatus abijt. Mil. Arg. 2. v. 2.
Valde liberaliter invitor in legationem illam, tibi ut ſim legatus. Ep. Att. l. 2. p. 68.
Votivam legationem ſuſcipere. Ep. Att. lib. 4. p. 111.
Cùm librariolo ſuo videtur obijſſe legationem. Ep. Att. lib. 15. pagina 471.
Vbi ego cuiquam legationi fui impedimento? Ep. fam. lib. 3. pagina 81.
Legationem nobilem obijt. Qu. Acad. lib. 2. p. 5.
Dolabella me ſibi legavit. hoc eſt, *me ſibi legatum delegit.* Attic. 243. a
Cæſar Caſſium ſibi legavit. Ep. 84. a
Meſſius defendebatur à nobis, ſed de Legatione revocatus: nam eum Cæſari legarat Appius. At. 63. a
Ego me à Pompeio legari ita ſum paſſus. Att. 55. a
Nec legaretur A. Gabinius Cn. Pompeio expetenti. pro Pomp. 14. b

---

Legum. Statutorum. *Vide etiam* Æquitatis, Iuris.

Geſetz / Statuten / Ordnung.

Dicamus ſenibus leges cenſeo, priuſquam abeamus, quas leges teneant. Cum eo nos lege agemus. Merc. 5. 4. v. 59. *Lege agere*, eſt, pœnas legibus indictas infligere, & legem in aliquem exequi. Cicero dixit, *Facere judicatum.* h. e. *exequi & implere latam ſententiam.*

Nimis duras leges mihi imponere viſus es. de Orat. lib. 1. pag. 341.

Me minoris facio præ illo, qui crimen legum atq; Iurium fictor conditor cluet. Epid. 3. 4. v. 90. Sic Cornel. Severus in obit. Cicer. *Vindex ille fori legum iurisq; togaq;.* Cyprianus: *Iura legesque.* Cato apud Chariſ. l. 1. *iurum legumq; cultores.* Ita iſta duo iungere amant boni Authores.

Leges ſciſcere, rogare, rumpere, rimam reperire. Curc. 4. 2. v. 24.

Legum contortor. Phorm. 2. 2.

Neque legem putat tenere ſe ullam: **Er ſey an kein Geſetz gebunden.** Adelph. 1. 2.

Mihi non videtur, quod ſit factum legibus, reſcindi poſſe. Phor. 2. 3.

Lege agito ergo. Phorm. 5. 7.

Servum hominem cauſſam orare leges non ſinunt. Phorm. 1. 5.

Se ad ſuas leges recipere. in Verr. pag. 248.

Legem promulgare. in Verr. pag. 296. & pro domo. pag. 428.

In reo hanc mihi legem ſtatuo. in Verr. 306.

Sub legem & iudiciorum poteſtatem cadit. in Verr. p. 548.

Legibus aliquem tenere. pro A. Cluent. p. 66.

Diſcedere à legibus. Ibidem.

Mens & animus, & conſilium, & ſententia civitatis poſita eſt in legib. Ibidem.

Vt corpora noſtra ſine mente, ſic civitas ſine lege ſuis partibus, ut nervis, ac ſanguine, & membris, uti non poteſt. Ibidem.

Devinctum eſſe legibus. pro A. Cluent. p. 23.

A legibus non recedere. pro A. Cluent. p. 71.

Orbem terrarum conſtringere novis legibus. Contra. Rull. p. 112.

Leges evertere, & perfringere. in Cat. p. 172.

Legem de ambitu ferre. pro Luc. Mur. p. 220.

Vno eodemq; tempore rogationes ab eodem de meâ pernicie nominatim promulgantur. Seſt. 18.

Lata lex eſt, ut omnibus feſtis diebus legem ferri liceret. Seſt. 18.

Legum multitudinem, cùm earum quæ latæ ſunt, tum verò quæ promulgatæ fuerunt, dicam. Seſt. 29.

Sacratis legibus & tabulis ſancitum eſt. Seſt. 33.

Illum legum laqueis conſtrinxit. Seſt. 45.

Neq;

Neq; opibus, neq; potentiâ leges & judicia poteſt perfringere. Seſt. 66.

Qui acta Cæſaris reſcindant. Seſt.67.

Auſpicia, quibus hæc vrbs condita, quibus Reſpublica, & imperiũ tenetur, contemſeris. Vat.79.

Quoniam crebrò uſurpas legem, te de alterius conſilijs reijciendis tuliſſe. Vat.84.

Qui ſuis legibus, & decretis id ſanxiſſent. Corn.p.136.

Legibus poteſt totam Galliam ſempiternis vinculis aſtringere. Provinc.170.

M. Octavius legem Semproniam frumentariam populi frequentis ſuffragiis abrogavit. de Clar.184.b

Abrogare legem, derogare aliquid de lege, & commutare legem. de In. 79. a

Lex illa neq; tolli, neq; abrogari poteſt. de leg.171. a

Eas tu leges rogabis, videlicet quæ nunquam abrogentur? ibidem.

Cùm lex abrogatur, idipſum rogatur, quomodo eam abrogari oporteat. At.50. b

Cui legi abrogatum (al. *obrogatum*) *vel derogatum ſit.* ad Herenn.9.a

Perniciosè enim Philippus in tribunatu cùm legem Agrariam ferret, &c. Offic. 48. b

Nihil vnquam de iſto fœdere ad populum, nihil ad plebem latum eſſe dico. pro Cor.61. b

Pompeius contendit, ut decem Tribuni plebis ferrent, ut abſentis ratio haberetur: quod idem ipſe ſanxit lege quadam ſuâ. Attic. 120. a

Leges, quæ de civium reorum ſupplicio rogatæ ſunt. in Cluent. 103. a

Sed cùm Cæſar fortaſſe arbitraretur, me hanc remp. non putare, ſi perpetuò tacerem: modicè hoc faciam: aut etiam intra modum. Ep.49.a

Deinde, ne amicis nihil tribuamus, epulamur unà non modò non contra legem, ſi ulla nunc lex eſt, ſed etiam intra legem, & quidẽ aliquanto. Ep.143.a

Civitatem legibus teneri. pro Clu.48. a

Leges, iura cõſtituere. Cont.Rul.89.a.de In.69.a.pro Dom.238.a

Cuius æra refigere debebamus. Ep. 12. 1.

Non enim honeſtæ leges imponuntur. Ep.16.11.

Conſtituta reſcindere vel tollere. At. 84. b

Acta

Acta Antonij reſcidiſtis, leges refixiſtis I.A.246.b
Reſcindere conſtituta ab alio. I.V.137.a
Reſcindere iudicium) (*Ratum habere iudicium.* pro Plan. 261. a
Hæc lex rogata eſt iure. pro Dom.223.a
Si quid ius non eſſet rogari, eius eâ lege nihilum rogatum. pro Cæc. 303. b
Illo die mihi pernicies, Gabinio & Piſoni provincia rogata eſt. pro Seſt. 15. a
Cedo illa legitima. Conſules populum iure rogaverunt, (hoc enim à maioribus accepimus ius iurandi) populusq; iure ſcivit. in Anton.157.b
Rogatio quæ de Pompeio à Gellio lata eſt pro Cor.61.b
Sylla eam rogationem de ſe ferri non vult. pro Syl.179.b
Promulgatur ab eodem rogatio de meâ pernicie. pro Seſt.8.a
Rogatio & huic finitima quaſi percontatio eſſe debebit. de Orat. 182. a
Promulgare rogationem. At. 8. a
Tribuni ex templo pulſi, cùm rogationi intercedere vellent. de or. 126. b
Qui rogatori centuria fuiſſet. de D.87. b
Aruſpices reſponderunt, non iuſtum fuiſſe comitiorum rogatorem. de N. 28. a
Fatali portento prodigioq; lex everſa eſt. Piſ.179.
Lex, quæ privatis eſſe lex non videbatur, invita per ſervos, inciſa per vim, impoſita eſt per latrocinium. pag. 190.
Legem ex naturâ ipſâ arripuimus, hauſimus & expreſſimus. Mil. 276.
Omnia quæ dilapſa iam fluxerunt, ſeveris legibus vincienda ſunt. Marc.289.
Vt huius urbis iura & exempla rumperet. Deiot.319.
Leges multas præclaras ſe tuliſſe reſpondit. Phil.1.330.
Eâ lege, quæ promulgata eſt tertiâ decuriâ iudicum, nonne omnes iudiciariæ leges Cæſaris diſſolvuntur? Phil.1.330.
Duæ maximæ ſalutares leges & quæſtiones tolluntur. Phil. 1. pag. 331.
Quas vivus Cæſar leges tuliſſet, infirmandas hoc tempore non putarem, ſed ne illas quidem, quas poſt mortem Cæſaris prolatas & fixas eſſe videtis. Phil.1.273.
Eas leges, quas ipſe vobis inſpectantibus recitarit, pronunciarit, tulit, nos evertendas putabimus? ibid.

Leges

Leges ego pernicioſas rogavi. Phil.7.366.
Leges ſine promulgatione alias ſuſtulit, alias ut tolleret promulgatas, promulgavit. Phil.7.380.
Populo Romano leges impoſuerit. Phil.3.396.
Eius leges pervertit, quas maximè laudare poteramus. Phil.5.409.
Civitati leges per vim impoſuit. Phil. 7.44.
Eam legem tibi ſtatuit. Phil. 10.470.
Homines ſcriptis legibus utuntur. Phil.11.490.
Num figentur rurſus ea tabulæ, quas vos decretis veſtris refixiſtis? Phil 12.499.
Leges ſtatuemus per vim contra auſpicia latas. Phil.12.499.
Leges conditiones tulerunt. Phil.12.505.
Caninius & Cato negarunt, ſe legem ullam ante comitia eſſe laturos. Ep fam.lib.1. p.9.
Legum cuſtodiam nullam habemus. de leg.l.3.p.367.
Iſtam ipſam legem, ut tu rogas, & ego poſſum edicere. ibid.
Quid, legem, ſi non iure rogata eſt, tollere? De leg l.2. p.333.
Appius in ſermonibus ante dictitabat, poſtea dixit etiam in ſenatu palam, ſeſe, ſi licitum eſſet, legem centuriatam ferre. Ep.Famil. lib.1.p.34.
Primus leges Antonias fregi. Epiſtol. famil.l.12.p.365.
Ex S. C. Conſules rogationem promulgaſſe. Epiſtol. Attic. libro 1. pag.18.
Vt legem de religione Fuſius ferret. Ep.Att.l.1 p.24.
Quod idem ſanxit lege ſuâ. Ep.Att.l.8. p.236.
Fixit legem à dictatore Comitijs latam. Epiſtol. Attic. libro 14. pag.443.
Præclarè legib. comparatum eſt. Brut.p.549.
Legibus quibus eſt aſtrictus. Ep.Qu.Fr.lib.1. p. 572.
Qui leges de provocationibus tulerint. Acad.l.2.p.10.
Aiunt auctores legum fuiſſe. ibid.
Cur has ſibi tam graves leges impoſuerit. Academic. libro 2. pagina 16.
Legum & iudiciorum pœnis obligari. de finib.l.1.p.111.
Qui leges auctoritate Apollinis Delphici confirmavit. de divinat. l.1.p.195.
Si quæ ſint tyrannorum leges, ſi triginta illi Athenis leges imponere voluiſſent, aut ſi omnes Athenienſes delectarentur Tyrannicis legibus, num idcirco hæ iuſtæ haberentur leges? de leg. libro 1. pag.309.

Negliget

Negliget leges, eaſq; perrumpet, ſi poterit is, qui ſibi eam rem fru-ctuoſam putabit fore. de legib.l.1.p.310.

Stabilire leges. de legib.l.1.p.318.

Lex autem illa, cuius vim explicavi, neq; tolli neq; abrogari poteſt. de legib.l.2. p.325.

Eas tu igitur leges rogabis, quæ nunquam abrogentur? ibid.

Quod idem & Zaleucum, & Charondam feciſſe video, cùm quidē illi non ſtudij & delectationis, ſed reipublicæ causá leges civitatibus ſuis ſcripſerunt. de legib.l.2.p.325.

Qui tum ut lex valebat. de legib.l 2. p. 329.

Tu verò iſtam Romæ legem rogato, noſtras nobis ne ademeris. de leg.l.2.p.331.

Sanctis legibus patriæ obſequi. Qu.Tuſc.l.1. p.337.

Nos quoniam leges damus liberis populis. de leg.l.3. p.350.

Quæ lex hanc ſententiam continet, ut omnes leges tollat quæ poſtea latæ ſunt. de leg.3.p.364.

Cùm de religione leges propoſuerat. de leg. 3. p.367.

Leges ſancire Qu.Tuſc.l.4.p.414.

Nullis legibus aſtrictum eſſe. Qu.Tuſc.4. p.416.

Convenit dimicare pro legib. Qu.Tuſc.4.p.430.

Servare leges, iura deſcribere. lib.1.off p.50.

Liberandi. Libertatis. Manumiſſionis.

Freyheit/ Frey laſſen/ Erledigen/ Loß laſſen/ Rantzoniren.

Lyconides me manu mittit. Aul. Sc. Feram velis v.57.

Dulci libertatis præmio aliquem captare. Aul.Sce.Ferā.v.49.

Sic te facio liberum, reddas quod cupio. ibid.

Suum herum faciet libertatis compotem, reducemq; faciet liberum in patriam. Capt.Prol.40.& 42.& 3.9.v.27.

Si huius reconciliaſſo in libertatem filium. Capt 3.4.v.44.

Mihi exemiſti Philocratem fallacijs. Capt.3.5.16.

Alienos manumittitis, alteniſq; imperatis. Curc. 4 2.v.11.

Meam ancillam liberam ut ſit, quam nunquam ego miſi manu? Curc. 5.7.v.18.

Sed

Sed inventâ gratiâ ſervolum emittit. Epid.Arg.v.8.
Quaſi cupias liberare fidicinam. Epid.2.7 v.91.
Et ſororem in libertatem dem operâ concilio meâ. Epid.5.1.47.
Manumiſit emtos ſuos amores Moſt. Arg. v.1.
Tantum argenti pro capite tuo dedit. Moſt.1.3.v. 54.& 85.
Atq; eam emiſiſſe manu. Moſt 4.2.v.59.
Libertas panula eſt tergo tuo. Moſt.4.2.74.
Se ex catenis eximunt aliquo modo, tum compediti anum limâ perterunt. Men.1. 1. v. 8.9.
Here me emittas manu. Men.5.2.v.34.
Dicam ut à me abeat liber, quò velit Men.5.v.7.54.
Quia te ſervavi, amiſiſti me liberum. Men.8.8.v.6.
Si iſtam ſemel amiſeris libertatem, haud facile te in eundem reſtituas locum. Mil.3.1.107.
An feſtuca eſt facta, libera ſerva eſt? Mil.4.1.15. Vide Lex. Plaut. Feſtuca.
Liberum caput tibi faciam Merc.1.2.v.41.42.
Eos liberali iam aſſeres causâ manu. Pan.5.2.v.4.
Exſpectabam ſi quis aſſerit eas manu Pœn. Sc. Quam rem &c. verſ. 13.
Vt ſibi ſuâ pecuniâ hodie illam faciat leno libertam ſuam. Perſ. 1. 3. v. 12.
Eho, an iam manumiſiſti mulierem? Perſ.4.3. v. 14.
Fac ut exores Pleuſidippum, ut me emittat manu. Rudent. 4. 6. verſ. 14.
Id ego continuò huic dabo, me ut hic emittat manu. Rudent. 5. 3. verſ. 32.
Feci ex ſervo, ut eſſes libertus mihi. And. 1.1.v.10.
Quod habui ſummum pretium, perſolvi tibi libertatem. Andr. 1. 1. verſ. 12.
Niſi ut te redimas, quàm queas minimo. Eunuch.1.1.v.29.
Ego illam liberali aſſero causâ manu. Adel.2.1.v.40.
Quomodo me ex hac turbâ expediam? Adel.4.4.v.5.
Ego hodiè, meâ ſententiâ judico Syrum fieri eſſe æquum liberum. Adel 5.9.v.3.
Vix me illinc abſtraxi, atq; impeditum in eâ expedivi animũ meũ, Hecyr.3.1.v.17.
Ex ærumnis aliquem extrahere. Hecyr.5.4.v.35.
Emiſſa eſt manu. Phorm.5.5.v.1.

Vt ſi deliberet ſenatus, captivos ab hoſtibus redimat. Ad Heren. l. 3. pag. 57.
Ego libertatem, quæ non erat, peperi. Ad Her. l. 4. p. 119.
Ego capitis mei periculo patriam liberavi. ibid.
Eripite nos ex miſerijs, eripite nos ex faucibus eorum, quorum crudelitas noſtro ſanguine non poteſt expleri. de orat. libro 1. pagina 330.
In libertatem vindicare. de orat. lib. 2. pag. 383.
E manibus aliquem dimittere. Orat. ad Brut. p. 657
Immunes ſunt ab omni re. in Verr. p. 422.
Ex hoſtium telis aliquem eripere, ferro flammaq́;. in Verr. pagina 487.
Imminuere libertatem. pro leg. Man. p. 631.
Ipſum ſibi libertatem abiudicaſſe. pro Cæc. p. 625.
Ex cæde miſerâ aliquem & acerbiſſimâ vexatione eripere. In Luc. Catil. l. pag. 70.
Inſidijs ac mucronibus divino conſilio eripiar, atque evolem? prô L. Man. p. 258.
Is cùm iam Capuam metu liberaſſet. Sect. 7.
Sentient illam libertatem manere, & quidem maiorem. Sect. 31.
Cùm conſules omnem libertatem perdidiſſent pactione provinciarum. Sect. 35.
Abſens rempublicam non minùs magnis periculis, quàm quodam tempore præſens liberavi. Sect. 37.
Qui libertatem civibus ſtabiliverat. Sect. 61.
Ex nullius legis laqueis emittendi videbantur. Cœl. 123.
Pecuniâ ſe palam à iudicibus redemerat. Mil. 257.
Qui maximo te ære alieno ad ædem Opis liberaſti. Phil. 2. pagina 351.
Hodierno die primum longo intervallo in poſſeſſionem libertatis pedem ponimus. Phil. 3. 395.
Qui vos ad recuperandam libertatem incitaverunt. Phil. 7. 443.
Vos ad libertatem eſſe evectos, ſenſit Phil. 10. 468.
Si libertatem ſequimur, qui locus dominatu vacat. Ep. fam. lib. 4. pag. 105.
Audiebam quædam turbulenta, quæ falſa eſſe cupio, ut aliquando otioſâ libertate fruamur. Ep. fam. l. 12. p. 271.
Qui magis hoc Lucullo licuerit aſſumere libertatis, quàm nobis. Ep. fam. l. 12. p. 371.

Quos

Quos læſit, non magis dignos habuerit, in quos libertate tantâ verborum incurreret. Ep. fam. l. 12. pag. 372.

Servis ſpem libertatis apertè oſtendere. Ep. Att. 14. p. 112.

Pro ipſius in alios effuſione illum in me liberalem fuiſſe judices. Ep. Att. l. 7. p. 202.

Eripite nos ex ſervitute. Parad. 5. p. 554.

Ne maiorem ei largiar libertatem & licentiam. Acad. lib. 2. pagina 18.

Libertatem revocare cœpimus. Ep. Brut. p. 554.

In libertatem vendicari. de natur. Deorum. l. 1. p. 24. & Parad. 5. p. 236.

Convenit dimicare pro libertate. Quæſt. Tuſc. 4. p. 430.

Rectè fecit, quòd populi Romani libertatem defendere pararet. de Divin. l. 2. p. 243.

Sed ego, etſi ſatis dixit pro ſe in illis libris Scipio, tamen libertatem iſtam largiar populo. de leg. lib. 3. pag. 364.

Ei ne integrum quidem erat, ut civibus libertatem, & jura redderet. Quæſt. Tuſc. l. 5. p. 474.

Vtamur ergò libertate. Tuſc. Quæſt. l. 5. p. 482.

Eripit libertatem. 1. Off. p. 29.

Cùm ſe planè corporis vinculis relaxaverint. de Senect. pagina 180.

Qui cùm imperator bello Perſico ſervitute Graciam liberaſſet. de Amicit. p. 200.

Liberalitatis. *Vide* Beneficiorum.
Libidinum, *Vide* Adulterii: & Abliguriendi.

Licentiæ. Indulgentiæ.

Freiheit/ Frechheit/ Mutwillen/ Nachlaſſen/ Vberſehen.

F*Acilitas mea eorum corrumpit animos.* Hecyr.2.2.v.6.
Niſi cupiditates noſtras teneremus, nunquam nobis præcideremus iſtam licentiam. in Verr p.395.
Quorum licentiæ niſi Carneades reſtitiſſet, haud ſcio an ſoli jam Philoſophi judicarentur. de divin.l.2. p.272.
Licentiam alicuius rei alicui permittere. Qu. Tuſc.l.1 p.296.
Majorem licentiam alicui concedere. Qu.Tuſc.l.4.p.444.
Nunquam ad unum tanta perveniſſet licentia. Offic. 2. pagina 21.
Magnis illi & divinis bonis hanc licentiam aſſequebantur. Offic. l.1.pag.59.
Nobis autem noſtra Academia licentiam magnam dat. Offic. 2. pag.108.
Conceſſum eſt non repugnante naturâ. Off.l.3. p. 108.
Tantum licentiæ dabat gloria. de Senect.p.166.
Qui exiſtimant libidinum peccatorumq; patere in amicitiâ licentiam. de Am.p.213.

Linguæ.

Zunge/ Sprach.

P*Roſerere linguam.* Aſin.4.1.v.50.Livius quoque dixit, *exſerere linguam.*
Neque ullâ linguâ ſciat loqui, niſi Atticâ. Aſin.4.1. v.48.
Linguam præſcindere, & elinguandum dare uſq; ab radicibus. Aul.2.2.v.12.172.
Quorum linguæ ſic inhærerent, ut loqui non poſſent, ea ſcalpello reſecta liberarentur. de divin.l.2.p.250.
Par ſis in utriusq; orationis facultate. 1. off. p. 3.

Loci.

Ort/ Stell/ Platz.

Nuſquam

N*Vſquam es gentium.* Rud 2.5.v.12.

Poteris accubare vel inter cuneos ferreos, tantillum loci, ubi catellus cubet, mihi ſat eſt loci. Stich.4.2.v.40.

Vbinam gentium ſumus? In L.Catil.p.168.

Nihil omninò loci relinquitur. Acad.l.2. p.16.

Ad iſtum locum videbamur accedere. Acad.l.1.p.18.

Vt eundem locum diutiùs urgeam. de nat. Deor.l.1.p.39.

Deinde de aliquo tempore patefactis terræ faucibus ex illis abditis ſedibus evadere in hac loca, quæ nos incolimus. de nat. Deor. l.2.p.87.

Nemo cunctam intuens terram, de divinatione dubitaret. de nat. Deor.l.1.p.89.

Contrahere terram. ibid.

Omnes eius partes undiq; medium locum capeſſentes intuentur æqualiter. de nat.deorum l.2.p. 95.

In eius locum ſucceſſit, ex ijs quæ acquieverunt. de nat. Deorum l.2.p.100.

Altiſſimum locum obtinere. de nat.deorum lib.7.p. 100.

Virtus in homine altiſſimum locum, & maximè excellentem tenet. de fin.l.4.p.228.

Visne locum mutemus? de leg.l.2 p.319.

Nam illo loco libentiſſimè ſoleo uti. ibid.

Sed mirabar, ut dixi, te tam valdè hoc loco delectari. ibidem.

Quinto autem die, cùm eodem in loco conſediſſemus. Qu.Tuſcul. l.5.pag 454.

Credo illos ſecutos oportunitatem loci maximè. Off.l.1.p.16.

Literarum. Scribendi. Epiſtolæ. Legendi. Librorum.

Brieff / Miſſiven / Schreiben / Leſen / Wol beleſen / Buchhändler / Buchdrucker.

F*Acere literas.* Aſin.4.1.v.22.

Facere literam longam. Aul.1.1.v.40.

Vt opinor, quærunt literæ hæ ſibi liberos, alia aliam ſcandit. Pſeud. l. 1. v. 21. Sie werden Jungen auff einander machen.

Nam has quidem gallina ſcripſit. Pſeud. 1. 1 v. 28.

Literis aliquid mandare. de Orat. l. 2. p. 346. & pro A. Cluent. pag. 63.

Literas conficere. in Verr. p. 354.

Id ipſum tabulis publicis mandatur ad memoriam poſteri temporis ſempiternam Seſt. 63.

Ad Platonem & Ariſtotelem redeo, in quibus te video volutatum. Q. Fr. 314. b

In veteribus ſcriptis multum volutatus. Wol beleſen in den Schrifften. Att. 74. b

Accepi tuam epiſtolam vacillantibus literis. War gar krumb geſchrieben. Ep. 262. a

Non te literas ex Siciliâ in Verrem deportare velle arbitrantur. in Verr. 59. a

Tùm oſtendi tabulas Lentulo, & quæſivi, cognoſceretne ſignum? annuit, eſt verò, inquam, notum ſignum, imago avi tui. in C. 113. a

Literæ omnes integris ſignis Prætoribus traduntur. in C. 112. a

Nec ſignum tuum in epiſtolâ, nec dies appoſitus eſt. ad Brut. 91. a

Tabulæ teſtamenti obſignatæ non minùs multis ſignis, quàm è lege oporteat. in Verr 100. a

Obſignare literas publico ſigno. in V. 281. a

Vt ſignum aſpexit publicum. pro Flac. 153. b

Signum in cretâ, quo epiſtola obſignata erat. Caſu ſignum iſte animadvertit in cretulâ placuit ei. in Verr. 213. a

Signum & manum meam requirent. At. 171. b

Librum tuum habeo ſub ſigno, ſervoq; diligentiſſimè. At. 145. a

Horreum belli ſub ſigno clauſtriſq; Reip poſitum vectigal. Contra Rul. 64. a

Signum æneum, marmoreum, eburneum. in V. 200. a

Signa ac tabulas propalàm collocare. de Or. 89. a

Sed peto à te, ut quàm celerrimè mihi librarius mittatur, maximè Græcus, qui mihi exſcribat hypomnemata. Ep. 265. a. b

Lex in publicum proponitur, concurrunt iuſſu meo plures uno tempore librarij, deſcriptam legem ad me afferunt. contra Rul. 68. b

Illas tabulas deſcribi ſtatim ab omnibus librarijs imperavi. pro Syl. 175. a

Legi literas non tuas, ſed librarij tui. Att.96.a
Lippitudinis meæ ſignum tibi ſit librarij munus. At.131.b
Capuâ literæ ſunt allatæ hoc exemplo, &c. **Ein Abſchrifft oder eine Copey.** At.138.a
Sæpiùs ad aliquem literas uno exemplo dare. Epiſt.48.a.
De quo tu mihi antea ſcripſeras bis eodem exemplo. Ibid.
Hoſtem literis veſtris, & memoriâ videmus eſſe celebratum. Seſt. 70.
Ad vos judicia & literas detuli. Seſt.72.
Diligentiâ Memmij omnia publicis tabulis ſunt annotata & teſtata. Vat.88.
Ipſius tabulæ circumferuntur inſpiciendi nominis causâ. Corn. 129.
Cuius nullæ literæ perferuntur. Prov.162.
Amici tui literas abdiderunt. Piſ.194.
De te quinque & ſeptuaginta tabellæ diripiebantur. Piſ.270.
Velim mihi obviæ ſint tuæ literæ. Ep.fam.l.2.pag.48.
Ad te meâ manu ſcriptas literas miſi. Ep.fam.l.3.p.67.
Cùm eſſem in caſtris ad fluvium Pyramum, redditæ mihi ſunt uno tempore à te epiſtolæ tuæ. Ep.fam.l.3.p.84.
Conſcribere epiſtolam. Ep.ad fam.l.9.p.242.
Epiſtolas verò quotidianis verbis texere ſolemus. Ep.ad fam.l.9.p. 267.
Intercipere literas. Ep.fam.l.11.p.360.
Si meis literis obtemperaſſes, maximam ab omnibus laudem eſſes adeptus. Ep.fam. l.12.p.376.
Pergratum mihi feceris, ſi dederis operam, ut is intelligat meas apud te literas maximum pondus habuiſſe. Ep.fam.lib.12.pagina 382.
Quare veniendum eſt Luceio, quanquam ſi meis literis obtemperavit, cùm tu hæc leges, illum Romæ eſſe oportebit. Ep.fam.lib. 12.p.385.
Crebris literis nos appellato. Ep.fam.l.15 p.487.
Tuis literis nihilo factus ſum certior, quomodo te haberes, ſed tamē ſum recreatus. Ep.fam.lib.12.p.501.
Carere literis. Ibidem.
Cùm inprimis tuas deſiderarem literas, noli committere, ut excuſatione potiùs expleas officium ſcribendi, quàm aſſiduitate literarum. Ep.fam.l.6.p.509.

Expectabantur literæ tuæ, quæ ſi fuerint allatæ. Epiſtol. libro 1. 8.

Neminem prætermiſi, cui literas non dederim. Ep 2.1.

Cùm hæc ad te perferri quamprimùm literis magnoperè vellemus. Ep.5.2.

Literas à te mihi ſtator tuus reddidit. Ep.2.16.

Obſervare tempus literæ reddendæ. Ed.11.16.

Diploma ſtatim non eſt datum, &c. i. e. *literæ teſtimonij, te eſſe in gratiam reſtitutum.* Ep.6.12.

Statim quæſivi è Balbo per codicillos, id eſt, *literas.* Epiſtol. 6. 18.

Tanquam enim ſyngrapham ad imperatorem, non epiſtolam attuliſſes, ſic domum redire properabas. Ep. 7. 17.

Vt ex libellis eius animadverti, qui in me inciderunt. Epiſtol. 11. 11.

Hæc te tertia iam epiſtola antè oppreſſit, quàm tu ſchedulam, aut literam. Ep.15.16.

Brevitas tuarum literarum me quoq; breviorem in ſcribendo facit. Ep.12.9.

Et quidem multò parcius ſcripſi. Ep.12.14. & 16.27.

De hoc genere toto ſcribo parcius. Ep.4.13.

Accepi perbreves tuas literas. Ep.4.15.

Hoc tempore brevior eſſe debeo. Ep.6.3.

Breviorem me duæ res faciunt. Ep.10. 7.

Plura ſcribere non debeo, præſertim ad te, quo magiſtro brevitatis uti cogito. Ep.11.15.

Sed quid agi? non imitor λακωνισμὸν *tuum.* Ep.11.25.

Si rem nullam habebis, quicquid in buccam venerit, ſcribito. Epiſt. Att.l.1.p.17.

Purè loquuntur, cùm humanitatis ſparſa ſale, tum inſignes amoris notis. Ep. Att.l.1.p.17.

Iſti puero da ponderoſam aliquam epiſtolam. Epiſtol. Attic. lib. 7. pag.60.

Thermum creberrimis literis fulcio. Ep.Att.l.5.p.166.

Quàm ſæpiſſimè mecum per literas colloquare. Epiſt. Attic. libro 6.pag.177.

Plura in eandem epiſtolam conieci. Ep.Att.l.7.p.222.

Epiſtolam, quam eram elucubratus. Ep.Att.l.7.p.233.

Tam longis te epiſtolis non obtundo. Ep. Att.l.8. p. 233.

Cùm complicarem hanc epiſtolam. Ep. Att.12.p.363.

De eodem

De eodem oleo & operâ exaravi, neſcis quid ad te, & ante lucem dedi. Ep. Att. l. 13. p. 414.

Vt literis conſignamus, quæ monumentis conſignare voluimus. Ac. Quæſt. l. 2. p. 4.

Ne literam quidem ullam facimus, niſi forenſem. Academic. lib. 1. pag 5.

Majore ſtudio cùm omni literarum genere, tùm Philoſophiæ deditus fuit. ibid.

Ingenio ſcientiaq; excellere. ibid.

Delectabantur mirificè ſectione librorum. ibid.

Sunt multi, qui omninò græcas non ament literas. ibid.

Græcas literas didiciſſe. ibid.

Nec literarum græcarum, nec Philoſophiæ, jam ullum autorem requiro. ibid.

Sin autem quis requirit, quæ cauſa nos impulerit, ut hæc tamen ſerò literis mandaremus. de nat. deor. l. 1. p. 6.

Afferre literas. de nat. deor. l. 2. p. 52.

Teneri non potui, quin conjunctionem ſtudiorum, amorisq; noſtri, quo poſſem literarum genere, explicarem. Academic. Quæſt. l. 2. pag. 6.

Da quæſo te huic etiam generi literarum. Acad. Qu. l. 1. p. 82.

Qui me ad alias literas vocent. de fin. l. 1. p. 96.

Veritus, ne movere hominum ſtudia viderer. de fin. l. 1. p. 96.

Plures enim tradunt nobis ij, qui interiores ſcrutantur, & literas reconditas. de nat. deor. l. 3. p. 132.

Quia omnia eius verba exceperint, literisq; mandaverint. l. 2. pag. 212.

Omni literarum genere aliquem ſuperare. Quæſt. Tuſcul. lib. 1. pag. 295.

Vt ea literis mandaremus. Off. l. 2. p. 65.

Litis. *Vide* Altercandi.
Loquendi. *Vide* Alloquendi. Dicendi.
Lucri. *Vide* Fœnoris.
Luctûs. *Vide* Ægritudinis.

Luſûs, Ludendi, Aleæ. *Vide etiam* Fabulæ. Spectaculorum.

Spielen/ Kurtzweilen/ Würffel.

AMator talos cùm jacit. Capt. 1. 1. v. 5.
Eluſi militem in aleâ. Ich hab jhn außgeſpielt. Curc. 5. 2. v. 11. 31.
Tribus bolis alea ludes vel in chalamydem. Du ſolt mir drey würff ſpielen/auff einen rock. Cur. 5. 2. v. 13.
Ludi ſunt: ludus datus eſt argentarijs. Caſin. prol. v. 25.
Quos mihi ludos redderet? Andr. 3. 1. v. 21.
Ludos thenſarum vehiculis inire. in Verr. p. 567.
Ludos facere. de Aruſp. Reſp. p. 474.
Se ludis homo popularis commiſit omninò. Seſt. 57.
Exercitatione ludoq́ campeſtri tunicati utimur. Cæl. 96.
Inſtant nunc poſt hominum memoriam apparatiſſimi magnificentiſſimiq́ ludi. Piſ. 206.
Ludos intermittere. de divin. p. 178.
Ad ludendum dare. de fin. l. 5. p. 268.
Ludis delectari. Qu. Tuſc. l. 5. p. 489.
Non ita generati à naturâ ſumus, ut ad ludum & jocum facti eſſe videamur. 1. Off. p. 41.
Ludo & joco, ut illis quidem licet, ſed ſicut ſomno, & quietibus cæteris. Ibidem.
Vt pueris non omnem ludendi licentiam demus, ſed eam, &c. 1. Off. pag. 91.
Ludendi quidam modus retinendus. 1. Off. p. 42.
Suppeditant & campus noſter, & ſtudia venandi & ludendi exercitia. Ibidem.
Inde Auſtro leniſſimo ad Hydruntē ludibūdi pervenimus. Ep. 259. b
Si Vulteium habebis, omnia ludibundus perficies. in Verr. 183. a
Per alios multa ludibundos libidinosè apud Verrem effeciſſe vidit: ad omnes eoſdem patere aditus arbitrabatur, faciliùs vos efficiebatis ludibundi, quæ volebatis à Verre, quòd multa eius ludorum genera noratis. Ibid.

Luxu-

Luxuriæ. Luxûs. *Vide* Abliguriendi. Bibendi.

M

Macici corporis, *Vide ſupr.* Contabeſcendi.

Mager an haut vnd Bein.

O*ſſa atq; pellis totus eſt: ita cura macet: ita is pellucet, quaſi laterna Punica.* Aul.3.6.verſ. 29. Ad quam quidem lectionem à me inibi expreſſam, erubuit Saxonicus conſarcinator Notarum Plautinarum, in noviſſimâ ſuâ Editione. Salva igitur res eſt. O Muſæ rideris, an erubeſcitis & vos ad hominis inſcitiam? Quaſi verò ἀσυμφωνον hoc eſſet! Nunquid enim macritudo potiſſimùm circa crura? Vnde Poetæ γυιοβόρους μελεδῶνας appellant, quòd crura exedant, & & maciem inducant. Nil tamen repugno, quin vulgatum quoque retineatur. *Curâ macet.* Quod ipſum an Francus iſte homo ſatis intellexerit, ego vehementer ambigo, cùm linguæ Græcæ, è quâ formula hæc deſumta eſt, non admodum gnarum fuiſſe memorent amici. Vide locum ſeq.

Oſſa atq; pellis ſum miſer à macritudine. Capt. 1.2. v. 26. Talem vett. Latini appellarunt *Scutilum*, Feſtus. & *Monogrammum* Lucilius.

Quæ mihi miſera amanti ebibit ſanguinem. Curculion. 1. 2. verſ. 65.

Here quæ miſeria te tam miſerè macerant. Pſeud. 1. 1. v. 2.

Maculæ. Commaculandi. Polluendi.

Beflecken/Beſudlen/Außwaſchen.

V*Iden' illi corpus maculari totum maculis luridis?* Capt. 3. 4. v. 63.

Curram igitur aliquò ad piſcinam, aut ad lacum limum petam, quid eò opus eſt? ego dicam, ut tibi & illi limem caput. Pœn. 1. 2 v. 20. & 87.

Delenda eſt vobis illa macula bello ſuſcepta, quæ penitus iam inſedit, atq; inveteravit in populi nomine. pro Leg. Man. p. 630.

Aliquem flagitio polluere, dedecorare, maculare, ſcelere obligare. de Aruſp. p. 475.

Quoniam illa in Republicâ macula regni publicati maneret, quam nemo iam eluere poſſet. Seſt. 32.

Hæreret illa in Republicâ nihilo minus turpitudo. Seſt. 32.

Ne ex tuâ ſummâ indignitate labes huic dignitati aſperſa videatur. Vat. 79.

Clariſſimo viro nonnullam tuâ laudatione labeculam aſpergis. Vat. 90.

Stupro polluit ſanctiſſimas religiones. Mil. 257.

Nonne viderer tibi æternas maculas inurere, quas vita tua eluere non poſſit? In Salluſt. p. 555.

Magiſtratûs. *Vide etiam* Conſulis. Honoris. & Muneris. *Item* Regni.

Obrigkeit/Ambt tragen.

I*Am exceſſit mihi ætas ex magiſterio tuo.* Bacch. 1. 2. v. 40. Vbi *Magiſterium* ponitur pro *magiſtratu.* Vide Lex. Plaut.

Magiſtratu ſe abdicare. de Divin. 124. a

Antonius eo die non modò conſulatu, ſed etiam libertate ſe abdicavit. in Anton. 185. b

Abdicare ſe præturâ. in Cat. 119. a

Qui collega magiſtratum per ſeditionem abrogavit. pro Mil. 115. a

Cato legem promulgavit de imperio Lentuli abrogando. pro Qu. Fr. 308. a

Si tibi magiſtratum abrogaſſet, minore ignominiâ te affeciſſet. in Verr. 136. b

Brutus

Brutus collegæ ſuo imperium abrogavit. de Cl. 169. a
Eiq́; imperium eſt abrogatum. pro Dom. 230. a
Petitionis noſtræ huiuſmodi ratio eſt. ad Att. l. 1. p. 5.
Prenſat unus P. Galba ſine fuco ac fallaciis. ibid.
Nos initium prenſandi facere cogitaramus. ibid.
Thermus cum Syllano contendere exiſtimatur. ibid.
Non videtur ἀδύνατον, Curium obducere: ſcil. *in petitione Conſulatus*. ibid.
Firmior candidatus fore videtur. ibid.
In uno Domitio maximè ambitio noſtra nititur. ibid.

Magnanimitatis. Fortitudinis. *Vide* Animi.

Dapferkeit/Gutter Muth.

Animo virili præſentique, ut ſis, para. Phorm. 5. 8. v. 64.
Hi gladiatorio animo ad me affectant viam. Phorm. 5. 8. v. 71.
Tantum animi in homine fuit, ut &c. in Verr. p. 538.
Quod forſitan non nemo vir fortis, & acris, & magni animi dux erit Seſt. 23.
Acta eſt res animo virili. Ep. Att. l. 14. p. 461.
Stabili, & firmo, & magno animo aliquid efficere. De Fin. lib. 3. p. 191.
Ignari quantum animi in illo Heroe eſſet, quantum etiam conſilij. Ep. Att. l. 4. p. 114.
Nos animo duntaxat vigemus. ibid.
Vt quisq; magnitudine damni excellit, ita maximè vult princeps omniumq́; vel ſolus eſſe. 1. Off. p. 23.

Mali. *Vide* Fortunæ adverſæ. Damni.
Mandati. *Vide* Imperandi.
Matrimonij. *Vide* Coniugij & Nuptiarum.

Medicinæ

Medicinæ. Medendi. Sanandi. Vulneris. Curandi. *Vide etiam* Ægrotandi. Lædendi.

Heylen/Artzen/Artzeneien.

Q*Vid ſi ego illum tractim tangam, ut dormiat?* Sos. *Servaveris.* Amph. I. I. v. 156. Vbi obſervandum, quid ſit *Tractim tangere*, nempe id, quod Græci efferunt *χερσὶν μαλακῶς ἀμφέπειν*, quod ſolent Medici, cùm gravioribus vulneribus affectos, quorum tractationem vigilantes tolerare non poſſunt, ad ſoporem impellunt, atque ita per effuſum ſomnum curam ſuam expediunt. Statius lib. 3. Thebaid. v. 153. dicit *vulnus tractare*; die wunden gemächlich vnd lind angreiffen.

Sic idem Statius explicat:

---pars ſpicula dextrâ
Nequicquam parcente trahunt, pars molliter aptant,
Brachia trunca loco, & cervicibus ora reponunt.

Pacatus in Panegyr. Theod. *Altorum vulnerum cicatrices, poſtquam cutem ſanitate duxerunt, manu pendente tractabo.* Claudianus Epiſt. ad Hadri. *Cuius pertulerat vires, & ſenſit in uno Letalem placidamq́; manum.* Quintilianus lib. 2. cap. 4. *Iucundus ergò tùm maximè debet eſſe Preceptor, ut remedia, quæ alioquin ſunt naturâ aſpera, leni & molli manu leniantur.* Idem l. 4 c. 3. *Hic igitur velut fomentis, ſi quid erit aſperum, præmolliemus.* Senec. l. 1. Conſol. c. 2. *Hoc erit non molli viâ mederi, ſed urere & ſecare.* Idem Conſol. ad Helviam. *Itaq; utcunq; conabor, manu ſuper plagam meam impoſitâ, ad obliganda vulnera veſtra reptare.* Cæterùm in ſuperiori loco Plauti notandum quoque verbum *Servare*: quod Medicis convenit propriè. Antholog. lib. 1.

Ἱπποκράτης φάος ἦν μερόπων, καὶ σώστο λαῶν
ἔθνεα---

Hinc *φάρμακα σωτήρια* apud Pollucem. Indeque Medici *σωτῆρες* dicti ab Ariſtæneto li. 1. Epiſt. 13. Ovidius lib. 4. de de Ponto, Eleg. 15.

Teq;

Teq; mea cauſam, ſervatoremq; ſalutis,
Meq; tuum librâ novit, & are minus.

Atque hæc ad illuſtrandum locum Plautinum placuit enotare ex l.2.c.10. Crepundiorum doctiſſimi iuvenis *Iani Gebhardi*, Amici noſtri.

Medicus veniet, qui huic morbo medicinam facere poteſt. Ciſt. 1. 1. v. 76.

Ait ſe obligaſſe crus fractum Æſculapio. Men. 5.3.v.9.

Quod remedium nunc huic malo inveniam? And. 3. 1. v. 10.

Ægro adhibere medicinam. de Orat. l. 2. p 307.

Medicinæ faciendæ locus eſt. pro Qu. p. 3.

Cùm capiti mederi debeam, reduviam curo. pro Sext. Roſc. p. 81.

Nulla unquam medicina his tot incommodis reperietur. in Ver. p. 135.

Aliquando medicinam Reipublicæ adhiberetis. Seſt. 67.

Hi medentur Reipublicæ, qui execant peſtem aliquam, ſtrumamq; civitatis. ibid.

Gravitas morbi facit medicinâ egeamus. Epiſt. ad Fam. lib. 9. p. 244.

Doloris medicinam à Philoſophiâ peto. Acad. Quæſt. lib. 1. p. 81.

Etſi ſine medico medicinam dabit Minerva. de Divinat. libr. 2. p. 26.

Tempeſtivam medicinam admovere. Tuſc. Quæſt. lib. 3. p. 409.

Nam quam quisq; curationem recipere poſſit, videndum eſſe. Qu. Tuſc. l. 3. p. 411.

Toto corpore curando, minimæ etiam parti, ſi condoluit, mederi. ibid.

Nos modò curationem eius recipiamus. Qu. Tuſc. l. 3. p. 412.

Animorum morbis remedia adhibere. Quæſt. Tuſc. lib. 4. p. 438.

Remedia ſibi comparare ad tolerandum dolorem. Quæſt. Tuſc. l. 5. p. 479.

Medici leviter ægrotantes leviter curant, gravioribus autem morbis periculoſas curationes & ancipites adhibere coguntur. 1. Off. p. 33.

Meditandi,

Meditandi. *Vide* Cogitandi.
Mediocritatis. *Vide* Temperantiæ.
Melancholiæ. *Vide* Ægrotandi.

Memoriæ. Recordandi. Monumenti. *Vide etiam* Cogitandi.

Gedechtnuß/Gedencken/Erinneren.

NOn poſſum me commonere, ubi terrarum ſim. Amph. 1. 1. v. 180.

Memoriter memorare. Amph. 1.1.v.260. & *Memoriter meminiſſe.* Capt.2.1.v.53.

Nunc in memoriam redeo. Capt.5.4.v.25.

Vbi me fugit memoria, ibi tu facito, ut ſubvenias. Bacch. 1. 1. v. 2. Sic Cicero lib.2. de Finib. *Si memoria defecerit, tuum eſt, ut ſuggeras.* Propert. l.1. Eleg.7. *Nec tibi ſubijciet carmina ſervus Amor.* ὑποβάλλειν eſt *dictare alicui, monere, ſubijcere.* Vnde Monitores, qui & *Secundarij* ὑποβολεῖς. Gloſſæ. *Secundarius. Subdica.* ὑποκριτὴς, *qui ſecundò dicit.* At hic propriè non eſt *monitor.*

Ecquid in mentem tibi eſt? Bacch.1.2.v.53.

Ecquid meminit Mneſilochi? Bacch.2.2.v.28.

Aſtutè in mentem venit de ſpeculo. Moſt. 1. 3.v.113.

Propterea illius nomen memini faciliùs. Men.Prol.v.45.

Rectè rationem tenes. Mil.1. 1. v.47.

Memoriâ es optimâ. Mil. 1.1. v.49.

Feſtivum facinus venit in mentem mihi modò Pœn.5.2.v.126.

Eius illi immortalis eſt memoria meminiſſe, & ſempiterna. Mil.3.3. v.15.

Obliviosæ extemplò fiunt, meminiſſe nequeunt. ibid. v.17.

Memini, & ſcio, & calleo, & commemini. Perſ. 1. . v.8.

Memoriâ oblivisci. Trin.4.3.v.11.

Ne ſuarum ſe miſeriarum in memoriam inducat. Perſ. 4. 4. v.92.

In me-

In memoriâ habeo. And.1.1.v.13.

Etiam nunc mihi ſcripta illa dicta ſunt in animo Chryſidis de Glycerio. And.1.5.v.48.

Hæc habui in memoriâ. Eunuch.1.2.v.95.

Memini, tametſi nullus moneas. Eunuch.2.1.v.10.

Vbi in mentem eius adventi venit. Phorm.1.3 v.2.

Redi mecum in memoriam. Phorm.5.3.v.19.

Vt facilè memoriâ comprehendatur. ad Heren.l.2.p.37.

Si memoriæ mandaverit. ad Heren.l.2.p.48.

Si quomodo poteſt vobis in memoriam redire. ad Herenn. lib.4. p.125.

In memoriam reducere aliquid. de Inv.l.1.p.191.

Simul & in memoriam redibit auditor. ibid.

Ad noſtram memoriam propter fani religionem remanſit. de Inv. l.2.p.197.

Vt in perpetuum belli memoria maneret. de Invent. lib. 2. p. 225.

Memoriam veterem repetere. de Orat.l.1.p.269.

Mihi repetenda eſt veteris cuiusdam memoriæ non ſanè ſatis explicata recordatio. de Orat.l.1.p.270.

Servium Galbam memoriâ teneo. de Orat.l.1.p.279.

Poſt memoriâ ſepire. de Orat.l.1.p.306.

Ad eum finem, quem memoriâ poſſem comprehendere. de Orat.l. 1.p.309.

Sic memoriâ erat proditum. de Orat.l.1.p.316.

Quãtum ego poſſem, ab oblivione hominum, atq; à ſilentio laudem eorum vindicarem. de Orat.l.2.p.346.

Vt eam etiam nunc vivam illorum memoriam teneremus. ibidem.

In meâ memoriâ penitùs inſedit. de Orat.l.2.p.379.

Quem primum ferunt artem memoriæ protuliſſe. de Orat. lib. 2. p.446.

Ordinem eſſe maximè, qui memoriæ lumen affert. de Orat. lib. 2. p.446.

Ea quæ memoriâ tenere vellent. ibid.

Verumtamen neq; tam acri memoriã ferè quiſquam eſt. de Orat. l.2.p.447.

Ea maximè animis noſtris affigi. ibid.

Facilimè animo te tenere poſſe ea, quæ perciperentur auribus. de Orat.l.2.p.449.

Ac pe-

e penè poſtremum memoria prodamus. de Orat. libr. 3. pag. A 456.

Omnem rerum memoriam breviter, & quidem diligenter complexus eſt. Brut. p. 524.

Memoriâ aliquid comprehendere. Brut. p. 582.

Incurro in memoriam communium miſeriarum. Brut. pag. 594.

Rem complectebatur memoriter. Brut. p. 611.

Cùm, ſi veneris, ereptam memoriam diceret. Brut. p. 660.

Mandare aliquid memoriæ. pro Quin. p. 7.

In memoriam redeo. pro Qu. p. 20.

Memoriæ tradere literarum vetuſtatem. pro Quint. Roſc. pag. 43.

Hæc parvi temporis memoriam, illa perpetuæ exiſtimationis fidem & religionem amplectuntur. Q. Roſcio. p. 44.

Venit mihi in mentem illius diei. in Verr. p. 125.

Redire ad memoriam. in Verr. p. 206.

Proditum memoriæ literis. in Verr. p. 574.

Tui nominis æterna memoria ſimul cum templo conſecratur. in Verr. p. 445.

In ſermone hominum audaciæ ſuæ monimentum æternum relinquere. in Verr. p. 211.

In Eryco monte tuorum monimentum flagitiorum, crudelitatisq́; poſuiſti. in Verr. p. 270.

Monumentum crudelitatis conſtituere. in Verr. p. 423.

Opus eſt ingens, magnificum totum, eſt ex ſaxo in mirandam altitudinem depreſſo, & multorum operis exciſo, nihil tàm clauſum ad exitus, nihil tàm ſeptum undiq;, nihil tam tutum ad cuſtodias, nec fieri, nec cogitari poteſt. in Verr. p. 515.

Monimentum facere pro Dom. p. 421.

Memoriam rei repetere. in Verr. p. 464.

Imagines ad memoriam poſteritatemq; prodere. in Verr. pag. 502.

Calamitate docti memoriâ retinemus. pro Leg. Man. p. 639.

Memoriæ aliquid prodere. pro Leg. Man. p. 644.

Vos quaſi memoriâ tenentis. pro Aul. Cl. p. 15.

Extat memoria. pro Aul. Cl. p 29.

Memoriâ teneo. cont. Rull. p. 119 & in Catil. p. 200.

Percipite diligenter, quæ dicam, & ea penitùs animis veſtris, mentibusq́; mandate. in L. Cat. p. 175.

Proditum eſt. pro Flac. p. 289.
Traditum memoria eſt. pro L. Mur. p. 246.
Animum memoria refricare cœperat. pro Luc. Syll. pag. 314.
Omnis memoria funditùs ex oculis hominum ac mentibus tolleretur. pro Dom. p. 446.
Atrocitatem illius temporis recordari ut poſſitis, veſtram memoriam ad timoris præteriti cogitationem excitare. Seſt. 7.
Veſtigia non preſſa leviter ad exigui prædicationem temporis, ſed fixa ad memoriam illius provinciæ ſempiternam. Seſt. pag. 8.
Facta egrum occurrunt veſtris mentibus. Seſt. 10.
Tenesne memoriâ? Vat. 78.
Audetis excitare tanti flagitij memoriam non extinctam quidem, ſed repreſſam vetuſtate. pro Cœl. p. 123.
Hoc non ſine causâ fictis tabulis doctiſſimi memoriæ prodiderunt. Mil. 215.
Vos tenetote animis & memoriâ. Corn. 155.
Hæc ad poſteritatis memoriam prodita ſunt. Rab. 770.
Immortalem memoriam concupivit. Rab. 279.
Omnium Marcellorum meum pectus memoriâ effodit. Marc. 285.
Illa vita tua eſt, quæ vigebit memoriâ ſeculorum omnium, quam poſteritas alet, quam ipſa æternitas ſemper intuebitur. Marc. 290.
Tuas laudes nulla unquam oblivio obſcuratura eſt. Marc. pag. 291.
Omnis memoria huius clariſſimum lumen extinguere cupit. Deio. p. 311.
Memoriæ illud proditum eſt. Phil. 1. 327.
Si quid in bellum memoria causâ retulit. Philipp. libr. 31. pag. 330.
Redigere in memoriam noſtram. Phil. 2. 345.
Huius rei ne poſteritatem quidem omnium ſeculorum unquam immemorem fore. Philipp. 2. 359.
Illa memoria non eſt deleta. Phil. 2. 358.
Illud nomen populi Roman. extabit ſempiternum. Philipp. libr. 2. 358.
Illam pulcherrimi facti memoriam refricat. Philipp. lib. 3. pag. 392.

An illa non graviſſimis ignominiis & monumentis huius ordinis ad poſteritatis memoriam ſunt notanda? Philipp. lib. 5. pag. 413.

Pro brevi vitâ diuturnam memoriam reddiderunt. Philipp. 9. p. 459.

Reddita eſt ei à maioribus ſtatua pro vitâ, quæ multos annos progeniem eius honeſtatis nunc ad tantam familiæ memoriam ſola reſtat. Phil. 9. 460.

Sulpitij vita multis erit, præclariśque monumentis ad omnem memoriam commendata. Phil. 9. 462.

In ſingulis verſibus maximo clamore & plauſu Bruti memoriam populus Romanus proſequebatur. Phil. 10. 468.

Hæc gratiſſimâ memoriâ omnium civium incluſa eſt. Philipp. 10. p. 467.

Cæſaris munere Deiotarum longo intervallo per hunc virum renovata eſt. Phil. 13. 520.

Hæc literis & memoriæ mandavit. Phil. 13. 526.

Gratâ eorum virtutem memoriâ proſecutus eſt. Phil. 14 543.

Data eſt vobis memoria benemeritæ vitæ ſempiterna. Philip. 14. p. 544.

Vobis immortale monumentum ſuis penè manibus pop. Romanus exſtruxit. ibid.

Monumentum quàm ampliſſimum locandum & faciendum curent, ut extet ad memoriam poſteritatis ſempiternam. Philip. 14. 546.

Ego quæ pertinere ad te intelligam, ſtudioſiſſimè omnia, diligentiſſiméq; curabo, tuorum triſtiſſimo meo tempore meritorum erga me memoriam conſervabo. Epiſt. ad Fam. lib. 4. pag. 113.

Velim ſtatutum habeas, me tui memoriam ſummâ cum benevolentiâ tenere. Epiſt. ad Fam. l. 6. p. 54.

Quantum memoriâ repetere præterita poſſum, nemo eſt mihi te amicus antiquior. Ep. ad Fam. l. 11. p. 243.

Notam eſſe in factis gratiſſimæ victoriæ memoriam ſempiternam volebam. Ep. Brut. p. 554.

Habet divinam quandam memoriam rerum. Acad. Qu. l. 2. p. 4.

Artem aliquam memoriæ tradere. ibid.

Hærebant in memoriâ, quæcunq; audiverat, aut viderat. ibidem.

Ille in animo res inſculptas habebat. ibid.

Cùm

Cùm eſſet eâ memoriâ, ea ſæpè audiendo facilè cognovit, quæ vel ſemel audita nemini eſſe potuiſſet. Acad. Quæſt. libr. 2. pag.95.
Memoriam alicuius implorare. Acad.l.2.p.98.
Animo comprehendere & tenere. Acad. Qu.l.2.p.15.
Animo rem cernere. ibid.
Hæc etiam ſequuntur, nec memoriam ſine conſenſione poſſe conſtare. Acad. Qu.l.2.p.43
Quibus notatis, quod cuiq; ſignificaretur, memoriæ prodiderunt. de Divin.l.1.p.65.
Vt multa ex ijs memoriâ teneam. de Nat. Deor.l.2.p 91.
Mandavi memoriæ non numerum ſolùm, ſed etiam ordinem argumentorum tuorum. de Nat. Deor.l.2.p.120.
Si me memoria fortè defecerit, tuum eſt, ut ſuggeras. de Finib. lib. 2.p.146.
Quoniam recordatione te gaudere dicis. de Fin.l.2.p.169.
Vt & ſui Metrodori memoria colatur. de Finib. libr. 2.pag. 171.
Vt non ſine causâ memoriæ ex his ducta ſit diſciplina. de Finib lib.5.p.248.
Me ad altiorem memoriam commovit. ibid.
Memoriam alicui afferre. ibid.
Qui illa non modò curâ, ſed ne memoriâ quidem digna iudicant. de Divin.l.2.p.262.
Quomodo igitur hac infinitate & memoriâ complecti ſemper poſſumus? de Divin.l.2.p.270.
Hunc hominem memoriæ tradam ſempiternæ. Philipp. lib. 13. p.527.
Nihil ſanè niſi ne nimis diligenter inquiras in ea, quæ modo iſto memoriæ ſunt prodita. de leg.l.1 p.294.
Ipſe æqualem ætati ſuæ memoriam depoſcit. de legib. lib.1. pag. 296.
Sunt enim maximæ res in hac memoriâ atq; ætate noſtrâ. ibidem.
Memoriæ aliquid tradere. Quæſt. Tuſculanar. libr. 1. pag. 296.
Quæq; in animis imprimuntur. de leg.l.1,p.305.
Reminiſcendo aliquid recognoſcere. Quæſt. Tuſcul. libr. 1. p. 231.

Gratiſſimam memoriam retinet conſulatûs tui. de leg lib. 3. pag. 360.

Publicis literis conſignatam memoriam publicam nullam habemus. de leg. lib. 3. p. 367.

Memoriâ aliquid comprehendere. Quæſt. Tuſcul. libr. 5. pag. 496.

Multa breviter & commodè dicta memoriæ mandabam. de Amic. p. 183.

Cuius diſputationis ſententias memoriæ mandavi. de Amic. p. 184.

Nunquam ex animo meo diſcedit illius optimi, ac invictiſſimi viri memoria. Somn. Scip. pag. 241.

Mendacij. Mentiendi. *Vide etiam* Vanitatis.

Lügen / Die warheit ſparen / Ein lügen erdencken.

M*Endacium dicere* Amph. 1. 1. verſ. 43. Vide Lexic. Plautinum. litt. M.

Quin quæq; edixti, ementitus es: Es iſt alles erlogen / was du redeſt. Amph. 1. 1. v. 55.

Tu, qui quæ facta inficiare, quem ego iam convincam hinc palam. Amph. 2. 2. v. 147.

Si quid erga me falſum dixeris. Aſin. 1. 1. v. 5.

Dic herclè seriò, quod te rogitem: cave, mendacij quicquam mihi. ibid. v. 15.

Si huius rei me mendacem eſſe inveneris. Aſin. 5. 2. v. 5. *Vide Titulo* Credendi.

Adverſum aliquem mentiri. Aul. 4. 7. v. 9.

Vt citò commentatus eſt. Caſin. 2. 1. v. 25.

Non habeo ullam occaſionem, ut apud te falſa fabuler. Epid. 5. 1. v. 38. ſic Moſt. 2. 1. v. 23. *Quid mihi ſit boni, ſi mentiar?* Et paulò poſt: *Quid meream quamobrem mentiar?* Moſt. 4. 2. v. 71. Imitatus eſt Ovidius. *Hæc mihi non vani (nec erat cur fallere vellem) Narravere ſenes.* Et libro 3. Triſtium libr. 10. *Vix equidem credar: ſed quum ſint præmia falſi, Nulla ratam debet teſtis habere fidem.* Tacitus hiſt. 4. *Vtrumq; qui interfuere*

terſuere nunc quoq; memorant, poſtquam nullum mendacio pretium.
Calidum mendacium, θερμὸν ψεῦδος. Moſt.3.1.v.131.
Parenti prologui mendacium. Merc.1.2.v.96.
Nihil eſt mendaciloquius. Trin.1.2.v.163.
Id certum eſt mentiri ampliter. Mer.ſc. Syra.no.v.12.
Pol haud mentitus eſt. Pſeud.4.6.v.21. Vbi male legitur à Taubmano: *haud mentitum eſt*. Nam & ſic loquitur Plaut. Merc. 5.2.v.95.
Mendacem eſſe adverſum aliquem. Pœn.1.2.v.188.
Mera iam mendacia fundes. Pſeud.4.1.v.33.
Prehendere mẽdacij manifeſto modo. Bacch.4.4.v.45. vide de hac ſyntaxi ſupra Titul. *Criminis*. Sic Truc.1.2.v.29. *Manifeſtum mendacij te teneo*.
Memorare mendacium. Truc.2.6.v.3.
Mendacia verba. Truc.2.2.v.44.
Quid dixit? MN. ſi tu illum ſolem ſibi ſolem eſſe dixeris, ſe illum Lunam credere, & Noctem, qui nunc eſt dies. Bacch.4.4.v.48. De homine mendaciſſimo.
Sobriam eſſe me, & nihil mentitam tibi. Eun.4.4.v 36.
Cauſa cur mentiretur, non erat. pro Qu.p.6.
Cauſa abs te tota per ſummam fraudem & malitiam facta eſt. pro Qu.p.20.
Mendacio aliquid tegere. pro Qu.p.30.
Vides quantum diſtet argumentatio ab re ipsâ atq; veritate. pro Sex.Roſc.p.31.
Pinge aliquid ſaltem commodè, ut planè id videaris facere, quod apertè facis. pro Sex.Roſc.p.54.
Vnde ductum & conflatum mendacium eſt. pro Quint. Roſc. p.105.
Optimè herclè periurat. Pœn.2.1.v.34. *Periurare* pro *mentiri uſurpat* Plaut. Pœn.5.4.v.70. Merc.3.1.v. 42. *Et periurium* pro *mendacio*. Pœn.5.2.28. (p.4.
Parùm firmamenti, & parùm virium falſitas habet. pro Aul. Cl.
Hominis eſt mendacio fallere. pro Luc.Mur p.249.
Averſum eſſe à vero. in Cat.p.201.
Confundere vera cum falſis. Acad.l.2.p.33.
Ad tempus ei mendacium veſtrum accommodaſtis. Cœl. 97.
Huius mendicitas aviditate coniuncta in noſtras fortunas imminebat. Phil.5.411.

In tanto diſcrimine & periculo refellere & coarguere noſtrum mendacium. Lig 298.

Te mendaciis hominis leviſſimi onerarunt. Epiſt. ad Famil. lib. 3. p. 81.

Apertè mentitur. Acad. l. 2. p, 13.

Tollendum eſt igitur in rebus contrahendis mendacium. Off. l. 3. p. 123.

Mendicandi. *Vide* Egeſtatis.

Bettlen.

Iſtos reges memorare nolo, hominum mendicabula. Aulular. 4. 2. verſ. 3.

Mendicare malum. Amph. 4 2. v. 12.

Mendicitas: Bettelei. Men. 1. 3. v. 21. Rud. 2. 6. v. 30.

Mendicum mendicando vincere Bacch. 3. 4. v. 16.

De mendico malè meretur, qui ei dat quod edit, aut quod bibat. Trin. 2. 2. v. 58.

Mentionis. *Vide* Alloquendi. Dicendi.

Mentis. Meditationis. Rationis. *Vide etiam* Animi.

Sinn/Gedancken/Dichten/Erſinnen/Vernunfft/ Verſtandt.

Quid illi credis animi tùm fuiſſe? Eunuch. 5. 7. v. 14.

In eo mentem orationemq́; defigit: **Er richt ſein gemüht da hin.** de Orat. l. 3. p. 460.

Mihi iſtuc non in mentem venerat. Eunuch. 3. 1. v. 61.

Ex hac re venit in mentem. Eunuch. 2. 2. v. 2.

At verò ego hoc tempore omni noctes & dies in omnium doctrinarum meditatione verſabar. Brut. p. 613.

Iudicium ad rem aliquam adhibere. Orat. ad Brutum pag. 637.

Animo proſpicere. pro Q. p. 11.

Animo & mente proſpicere. in Verr. p. 125.

Animis perſpicitis, quid futurum ſit. in Ver. p. 406.

Facilè ex aliorum eventis ſuis rationibus poſſunt providere. ad Heren. l. 4. p. 85.

Qui ſuas rationes omnes incaſſum contulerunt. ad Heren. libr. 4. pag. 96.

Qui bonis erit rationibus præditus. ad Herenn. libr. 4. pag. 118.

Mihimet ineunda ratio, & via reperienda. in Verrem p. 353.

Si rationibus meis proviſum à te eſſe intellexero, magnam te ex eo & perpetuam voluptatem eſſe capturum. Epiſt. ad Fam. lib. 3. p. 61.

Conſulere rationibus. ibid.

Facilè patior ea me de Republicâ ſentire, ac dicere, quæ maximè cùm mihi, tùm etiam Reipublicæ putem rationibus conducere. Ep. ad Fam. l. 1. p. 32.

Ex tuis literis didici, te omnibus in rebus habuiſſe rationem, ut mihi conſuleres. Epiſtol. ad Famil. libr. 3. pag. 65.

Illa quæ maximè quaſi irrepit in hominum mentes. de Orat. lib. 3. p. 512.

Rationem adhibere ad rem aliquam. Brut. p. 597.

De civitate maluit, quàm de ſententiâ dimoveri. Mil. pag. pag. 51.

Dij immortales eum in hanc mentem impulerunt. Mil. pag. 258.

Quid autem tibi venit in mentem? Phil. 2. p. 345.

Quid iſthuc tibi in mentem venit? Philipp. libr. 2. pag. 353.

Quid non ſorbet animo, & haurit cogitatione? Philipp. lib. 11. pag. 481.

De honore illorum, utinam mihi plura in mentem venirent! Phil. 14. p. 543.

Vt Q. Fratris animus in eum eſſet is, qui eſſe deberet. Ep. Att. lib. 1. pag. 10.

Quonam animo ſit in me. Ep. Att. l. 2. p. 67.

Rogavi, ut diceret, quid haberet in animo. Epiſt. Att. lib. 8. pag. 245.

Tuarum virtutum tibi venit in mentem. de Orat. lib. 2. pag. 417.

Qui mente vacare putat, is ipſe mentis expers habendus eſt. de Natur. Deor. l. 2. p. 71.

Et habeat præſtantiam mentis. de Fin. l. 5. p. 26.

Mentem alicuius imbuere. Quæſt. Tuſc. l. 1. p. 306.

Mente aliquid complecti Qu. Tuſc. l. 1. p. 309.

Magni ingenij eſt, revocare mentem à ſenſibus. ibid.

Ego verò facilè ſum paſſus, ne in mentem quidem mihi aliquid contra veniret. Quæſt. Tuſc. lib. 1. p. 317.

Mentes à cogitationum intentione ad tranquillitatem traducere. Quæſt. Tuſc. lib. 4. p. 414.

Mente vix conſtare. ibid.

Qui ſemper animo ſic excubat. Qu. Tuſc. l. 4. p. 429.

Qui perturbari animos neceſſe eſſe dicunt. ibid.

Inire rationem. Epiſt. Fam. lib. 10. p. 216.

Eâ verò ipsâ nullâ ratione meliùs frui potui. de Nat. Deor. lib. 1. pag. 6.

Ratio omnis tollitur quaſi quadam lux lumenq́ vitæ. Acad. lib. 2. pag. 16.

Cùm eſſet ratio confirmata quærenda. Acad. libr. 2. pag. 17.

Ratione uti. de Nat. Deor. l. 7. p. 58.

Rationis eſſe expertem. ibid.

Ita comprehenſus erat, ut convelli ratione non poſſet. Acad. Qu. lib. 1.

At verò alia, quæ natura mentis & rationis expers, hæc efficere potuit, quæ non modò ut fierent ratione, eguerunt. de Nat. D. lib. 7. p. 94.

In eadem arceſſitâ ratione permanſit. Acad. Quæſt. libr. 1. pag. 95.

Exquiſitis rationibus aliquid confirmare. de Finib. lib. 1. pag. 108.

Eam dediſſes hominibus rationem, quæ vitia culpamq́ excluderet. de Nat. Deor. l. 3. p. 147.

Lucilius autem vehementiùs inquit, tu quidem Cotta invectus in meram Stoicorum rationem. de Nat. Deorum lib. 3. p. 154.

Patere

Patere igitur rationem meam cum tuâ ratione contendere.de nat. deor.l.30.p.120.
Quamobrem ſi mens voluptasq; divina idcircò conſuluit hominibus,quòd ijs largita eſt rationem,ijs ſolis conſuluit,quos bonâ ratione donavit.de nat.deor.l.3.p.144.
In ratione verſari. de nat.deor.l.3.p.145.
Pugnare ratione. ibidem.
Rationem alicuius ſequi.de fin.l.2.p.169.
Rationes ſine ſenſibus exquirere.p.216.
Ad rationis habitum aliquem perducere. de fin. lib. 4. pagina 242.
Cumq; omnia,quæ rationem habent,præſtent ijs, quæ ſint rationis expertia. de leg.l.2.p.326.
Ego nunquam ita te in hoc ſermone dimittam , ullâ uti ratione. Qu.Tuſc.l.1.p.326.
Credo herclè ita eſſe,iſtique rationi potiſſimùm aſſentior.de leg.l.2. p. 334.
Ab eodem Ariſtotele doctus Dicæarchus huic rationi ſtudioq; non defuit. de leg.l.3.p.354.
Rationis expers, vel rationem aſpernans,vel rationi non obediens. Tuſc.Qu.3.p.386.
Rationi non obtemperare. Qu.Tuſc.l.4.p.419.
Omnem rationem repellere.Qu.Tuſc.l.5.p.416.
Homo rationis eſt particeps, per quam conſequentia cernit. 1.off. pag. 7.
Ratione uti,atq; oratione prudenter. l.1.off.p.38.
Nec rationi parent, cui ſunt ſubjecti, lege naturæ. 1. officiorum pag. 41.

Mercaturæ, *Vide* Emendi.

Mercedis. Præmij.

Lohn/ Verehrung/ Geſchenck.

NON *conduci poſſum vitâ uxoris annuâ.* Aſin. 5. 2. verſu 37.

Ego dabo manupretium. Men.3.3.v. 10.

Age nunc reſide, duplicem ut mercedem referas. Pœn. Prol. verſ. 15.

Quid mercedis petaſus hodiè domino demeret. Pſeud. 47. verſu 90.

Neq; repeto pro illâ abs te quidquam pretij. Eunuch. 4. 6. verſu 11.

His nunc præmium eſt, qui recta prava faciunt. Phorm. 5. 2. verſ. 90.

Vnâ mercede duas res aſſequi. pro Sex.p. 64.

Mercedem accipere ab aliquo. ibid.

Tanto ſibi plus mercedis ex fundo refectum eſt. In Verr. pagina 338.

Hanc ſextulam illa mercedem eſſe voluit aſſiduitatis, & modeſtiæ, ſi quam ſuſceperat. pro Cœl.p.592.

Grave eſt homini pudenti, petere aliquid magnum ab eo, de quo ſe benè meritum putet, ne id quod petat, exigere magis, quàm rogare, & in mercedis potiùs, quàm beneficij loco annumerare, videatur. Ep. ad fam.l.2.p.40.

Non ſum veritus, ne ſuſtinere tua in me vel innumerabilia beneficia non poſſem. Ibidem.

Quaſi mercedem rerum geſtarum deſiderat gloriam. 1. Officiorum pag. 27.

Quem præmio affici negarit oportere. de Inv. libro 2. pagina 243.

Eximium ſceleris præmium exponere. pro Quint.p 26.

Præmium poſtulare. pro Rab.12. p. 164.

Afficere aliquem præmijs. in L. Catil.p.101.

Alicui tribuere præmium. pro Arch. poet.p.355.

Præmijs aliquem oppugnare. In Orat. antę exil. 1. pagina 362.

Nullâ conditione hujus civitatis præmijs affici poteſt. Cornel. 134.

Nam Xerxes refectus omnibus præmijs. Quæſt. Tuſcul. libro 5. pag. 458.

Præmium alicui proponere. ibid.

Nos vellem præmio elicere poſſemus. Ibid.

Merito-

Meritorum. *Vide* Beneficiorum.

Metûs. Timoris. Pavoris. Angoris. Horroris. Formidinis. Extimeſcendi.

Forcht/ Forchtſam / Schrecken / Angſten/ Schauder/ Erſchrocken/ Ergeiſtert.

NVllus eſt hoc meticuloſus. Amph.1.1.v.137.
Magis majorem in ſe concipiet metum. Amph.1.1.v.145.
Exſurgite, qui terrore meo occidiſtis præ metu. Amph. 5. 1. verſ. 14.
Iam ea res me horrore affecit, heriles prævertit metus. Amph. 5.1. verſ.16.
Non ſecus eſt, quàm ſi ab Acherunte veniam. Amph. 5. 1. verſu 26.
Totus timeo. Ibidem.
Eadem nobis formido tumidos terrores impulit. Amph. 5. 1. verſ. 27.
Mihi animus etiam nunc abeſt. Amph.5.1.v.29.
Nimis malè timui. Aul.2.2.v.31.
Priùs quàm intrò redij exanimatus fui. Ibidem.
Mihi horror membra miſera percipit dictis tuis. Amph. 5. 1.verſu 66.
Auro formidat Euclio. Aul.arg.v.6.
Aulæ timet. Aul.Arg.v.8.
Nimisq; ego metuo malè. Aul.1.1.22.
Hæc hunc ciſpellat metum. Capt.3.3.4.
Vix adſto præ formidine. Capt.3.4.104.
Ego pertimeſco, tùm ibi me neſcio quis arripit timidam, atq; pavidam, nec vivam nec mortuam. Curc.5.2.48.
Eò quod corculum aſſultaſſit jam ex metu. Caſ.2.6.9.

Præ me-

Præ metu ubi ſim, neſcio, perij, cor opinor habeo, jam dudum ſalit ſalienoſum. Caſ.2.6.v.61.&26.

Alicui aliquem in pectus inijcere metum. Caſ.3.3.v.26.

Cor metu mortuum eſt. Caſ.3.5.v.1.

Timor præpedit dicta linguæ. Caſ.3.5.v.26.

Vtrobiq; me metus agitat. Ciſt.4.2.21.

Sanguinis guttam vix habere. Moſt.2.2.v.75.

Abs te metuo de verbis tuis. Men.2.1.v.41.

Nihil paveo niſi unum, palla pallorem incutit. Menæch. 4. 2. verſ. 41.

Iſte metus me macerat. Mil.4.6.v.18.

Metum & fugam perduellibus meis inijciam. Pſeu.2.1.v.15.

Sic ego illum dolis atque mendacijs in timorem dabo. Pſeud. 4.1. verſ. 19.

Nunc in metu ſum maximo. Pſeud.4.3.8.

Mihi quoq; edepol jamdudum ille Syrus cor perfrigefacit. Pſeud.4.7.v.104.

An eximes ex hoc miſeram metu? Rud.1.4.v.13.

Maximo miſeræ in metu nunc ſumus ambæ. Rud.3.3.v.5.

Membra mihi occupat metus mortis. Rud.3.3.v.24.

Perplexabiliter earum hodiè perparvè faciam pectora. Stich. 1. 2. verſ. 25.

Neque ut hunc adeam, ſcio, timore torpeo. Trin.4.3.v.50.

Perculſit illicò animum. And.1.1.9.4.

Ibi tum exanimatus Pamphilus. And.1.1.v.100.

Tuum eſt officium, ut perterrefacias Davum. And.1.1.v.138.

Hunc perterrebo ſacrilegum. Eunu.5.3.v.13.

Protelare aliquem ſævis ſuis dictis. Phorm.1.4.v.36.

Amovere metum. And.1.2.v.10.

Vt animus in timore uſque ante hac attentus fuit. And. 2. 1. verſ. 3.

Metum, in quo nunc eſt, adimam. And.2.2 2.

Obſecro te quàm primum hoc me libera miſerum metu. Andr.2.2. verſ. 14.

Quod tu ſperàs, propulſabo facilè. id eſt, *quod tu times.* Andr. 2. 3.verſ. 21.

Vix ſum apud me: ita animus commotus eſt metu. Andr. 5. 4. verſ.3.5.

Lingua hæret metu. Eun.5.6.v.7.

Mem-

Membra metu debilia ſunt, animus timore obſtupuit, pectore conſiſtere nihil conſilij quit. Adel.4.4.3.
Demſi metum omnem. Adel.4.7.v.18.
Clitiphonem ſpe pendebit animi. Heau 4.4.v. 5.
In metu & periculo eſſe. Phor.1.2.v.7.
Mihi paveo. Phor.1.4.v.10.
Ego nunc timeo. Phor.1.4.v.11.
Quantus metus eſt mihi? Phor 3.1.v.18.
Exanimatum eſſe metu. Phorm.5.3.v.33.
Exonerare aliquem metu. Phorm.5.6.v.3.
Abi, tange, ſi non totus friget, eneca me. Phorm 5.9.v.5.
Delirat miſer timore. Phorm.5.9 v.8.
A quo ſibi non iniuriâ ſummum periculum metuebat. Ad Heren. l.2.pag.36.
Vultu adverſarios perterruiſti. Ad Her.l.4.p.95.
Omnes timore oppreſſi, domi continerentur. Ad Herenn. Orat. pagina 301.
Timorem extendere. de Orat.l.1.p.405.
Me fractum ac debilitatum metu vidit. de orat.p.307.
Quantis ex anguſtijs oratorem educere auſus es. de Orat. l. 3. pagina 488.
Pavor mihi ſapientiam omnem ex animo expectorat. de orat.l.3. pag. 497.
Siquidem angor animo. Brut. 522.
Hoc enim ſummo timore afficit. pro Quint.p.2.
In metu periculoque verſari. pro Quint.p.21.
Timore in rebus prolabi. pro Quint.p 82.
Huc accedit ſummus timor, quem mihi natûra pudorq; meus attribuit. Pro Sext. Roſc.p.40.
Non ſolùm gladiatores, ſed equi ipſi gladiatorum repentinis ſibilis extimeſcebant. Seſt.62.
Illud genus alterum nocturnorum teſtium pertimeſco. Cœl.98.
Contudi animum, & fortaſſe vidi. Ep.Att.l.12.p.344.
Continetur metu audacia. pro Sex.Roſc.p.54.
Nunquam inter homines eſt. Sex.Roſc.p.62.
Metum alicui afferre. in Verr.p. 229.
Formidinem miſeria inÿcere. in Verr.p.465.
Servorum animos formidine opprimit. In Verr.p.492.
Metu perterritus. pro Cecin. p.593.
Timorem bonis inieciſtis. Cont.Rul.p.99.

Magno

Magno me metu liberabis, dummodò inter me atque te murus interſit. in L.Cat.p.368.

Hunc mihi timorem eripe. in L.Cat.p.172.

Liberare Rempublicam metu. in L II.Cat.p.273.

Aliquem in metum adducere. pro L.Mur.p. 243.

Timor bonis omnibus injectus eſt. pro L.Mur.p. 243.

Convertere ſe ad timorem. pro L Syl. p. 313.

Metum bonis, timorem huic ordini, ſervitutem depulit civitati. in Orat.poſt redit.p.390.

Non horreret animo. pro Domo.p.458.

Metu terrere. Ibid.

Ille annus fuerat in Republica magno metu; multorum timore. Seſt. 9.

Terrore multos,& metu tenebat. Seſt.18.

Nimium me timidum,nullius animi fuiſſe confiteor. Seſt.19.

Illi aliquo timore perterriti. Seſt.21.

Animi hominis fracti erant. Seſt.45.

Timorem ſi quem habetis,deponite. Mil.223.

Tantum facultatis timor detrahit. Deiot. p.37.

Tua praſtans ac ſingularis natura hunc mihi metum minuit. Deiot. 380.

Vacui metu eſſe debemus. Phil.1.p.332.

Quantus terror Reipublica impendet. Phil. 5.421.

Solet diutiùs obſidionis metum ſuſtinere. Phil.11.489.

Sanè quàm multis incutit. qui facilitatem ejus norant, metum magnum. Ep.ad fam.l.8. p 218.

Abſtergere metum animi. ad fam.l.9.p.162.

Maximo de nobis timore afficiuntur amici noſtri. ad famil. libro 11. 312.

Etiamſi timidi eſſemus,tamen omnem timorem abÿceremus. Epiſt. ad fam. lib.11.p.340.

Si timidus eſſem, tamen iſtâ epiſtolâ mihi omnem metum abſterſiſſes. Ep.ad fam.l.11.p.341.

Neſcio quem iſtum Pharnacem Aſia terrorem illaturum putaret. Ep.ad fam.l.15.p.482.

In republicâ nunc maximè Gallici belli metus verſatur. Epiſt. ad Att.l...p.88.

Mihi unum de malis in metu eſt. Ep.ad Attic.l.3.p.87.

Vt me paulùm inclinari timore viderant. Epiſt.ad Attic.lib.3.pagina 91.

Animus

Animus acceſſit, & Parthis timor injectus eſt. Ep. ad Attic. lib. 5. pag. 158.

Qui me horror perfudit, quàm ſum ſollicitus, quid ſit futurum? Ep. ad Attic. lib. 8. p. 24.

Et metus omnis à vi atq; irâ Deorum pulſus eſſet. de naturâ Deor. l. 1. p. 21.

Quibus remoti nullos à ſuperis impendere metus. Ibidem.

Me timore liberat. Acad l 2. p. 60.

Perterritos à timore deducere. De natur. Deorum. libro 2. pagina 109.

Doloris futuri, & impendentis torquet timor. de finib. lib. 2. pagina 168.

Timorem alicui afferre. de Divin. l. 1. p. 245.

Metu exalbeſcere. de finib. l. 5. p. 262.

Rex ipſe Priamus ſomnio mentis metu perculſus. de Divin. lib. 1. pag. 273.

Metu perterritum eſſe. de Divin. l. 1. p. 184.

Metu liberari. Qu. Tuſc. l. 2 p. 347 & 375.

Omnem omittere terrorem. Qu Tuſc. l. 2 p. 375.

Qui Iudicij ac periculi metum maximum competitoribus afferre poſſit. de petit. conſ. p. 403.

Quoſdam nimis jejuno & arguto animo monuit. Phil. 14. 538.

Omninò à dicendi ſtudio deterream. de orat. lib. 1. p. 299.

Hanc loquacitatem noſtram vultu ipſo aſpectuq; conterret. de Orat. lib. 1. 327.

Animo diſſoluto eſſe. pro Sext. Roſc. p. 47.

Terror in auribus animiſq; verſatur. in Verr. p. 365.

Tremunt homines. Ibidem.

Quem concurſum in oppido factum putatis? quem clamorem? quẽ fletum mulierum? qui viderent: equum Troianum introductum, urbem captam eſſe dicerent, efferri ſine thecis vaſa, extorqueri alia de manibus mulierum, effringi multorum fores, revelli clauſtra. in Verr. p. 436.

Quod unquam hujuſcemodi everriculũ ullâ in provinciâ fuit tibi.

Animo commoveor, & corpore perhorreſco. in Verr. p. 466.

Terrore ac metu concitari. pro lege Manil. p. 636.

Nec armati exercitus terrorem opponet togatis. Sest. 27.

Terror injectus eſt Cæſari de ejus actis. Provin. 174.

Terrorem nobis inferre voluit. Mil. 250.

Perterriti vultu ac voce confeſſi ſunt. Ep: Att. l. 1. p. 57.

Conſan-

Conſanguineis non mediocreis terrores facit. Epiſtol. Attic. l. 2. pagina 77.

His terroribus ab Epicuro ſoluti. De nat. Deorum. libro 1. pagina 24.

Qui tremerent & exalbeſcerent motu mentis aliquo, vel objectâ terribili extrinſecus. Acad. lib. 2. p. 27.

Diſtingueretur timor, & pallor. Ibidem.

Me contremuiſſe, tremore perterritum. De Divinat. libro 2. 1780.

Terrore ſempiterno, ac diurno, ac nocturno metu liberatum eſſe. Qu. Tuſc. l. 1. p. 314.

Terrorem hoſtibus afferre. Quæſt. Tuſc. l. 4. p. 433.

Cui ſemper aliquis terror impendeat. Qu. Tuſc. l. 5. 474.

Metum alicui injicere. de petit. conſ. p. 404.

Timore frangi. Qu. Tuſc. l. 4. p. 428.

Tùm magnâ ex parte liberati ſumus. Qu. Tuſc. l 4. p. 431.

Non ut parvo metu præditus ſit, ſed ut nullo. Qu. Tuſc. libro 5. pagina 466.

A metu aliquem vindicare. Quæſt. Tuſc. l. 5. 467.

Non eſt conſentaneum, qui metu non frangatur, eum frangi cupiditate. 1. off. p. 28.

Quo cruciatu timoris angi ſolitum. 1. off. p. 73.

Migrandi. *Vide* Abeundi.
Militiæ. *Vide* Belli.

Minandi. Minarum. Comminationum. *Vide etiam* Verberandi.

Trewen/ Trewwort/ Schrecken.

S*Ine, venias modò domum, faxo ut ſcias.* Aſin. 5. 2. v. 48. Particula minâtis eſt apud Comicos: *Sine.* Aul. 3. 2. v. 11. Bacch. 4. 7. v. 13. Truc. 2. 8. v. 6. Caſ. 2. 8. v. 1.

At ſcin' quomodo? STE. Vel herculè eneca, nunquam hic feres à me. Aul.

me. Aul. 5. v. 22. Formula egregia eſt minandi: quæ & alibi occurrit. Amph. 1. 1. v. 199. Rud 3 5. v. 13. *Facito iſtuc, quod minitaris,* & v. 18. *Scin' quomodo?* Vide Lex. Plaut.

Quid faciet mihi? Perſ. 2. 3. 16. Vſitatum genus loquendi ijs, qui periculum, aut minas alterius contemnunt. Terent. Eunuch. *Quid faciam? quid meâ autem? quid faciet mihi?* Was wird er mir denn thun?

Meminiſti me eſſe gravidam, & mihi te magnoperè interminatum. Heaut. 4. 1. v. 13.

Clamore maximo mortem minari. ad Herenn. l. 4. p. 126.

Illorum minas negligere. pro Quint. p. 34.

Terrere aliquem minis. pro domo. p. 422.

Mortem fratri eſt minatus. Phil. 6. p. 45.

Minuendi.

Verkleinern.

Authoritatem Senatûs vendebat. Piſ. 102.

Gloriam per tales viros infringendam putavi. Phil. 2. 14.

Nihil tibi ex eâ laude centurio, nihil cohors decerpit. Marc. 283.

Mirandi. *Vide* Admirandi.

Miſeriæ. *Vide* Ægritudinis.

Miſericordiæ.

Barmhertzig/Gutthetig.

Reducunt animum ægrotum ad miſericordiam. Andr. 3. 3. verſ. 27.

Ambos adduces citò ad miſericordiam. Heaut. 3. 2. v. 42.

His animus partim uxoris miſericordiâ devictus. Hecyr. 1. 2. v. 93.

Poſtulat, ut ſui miſereantur. ad Her. p. 1. p. 17.
Animum ad miſericordiam allicere. de part. p. 761.
Miſericordiam capere. pro Quint. p. 36.
Veritatis amicus, naturâ non tam propenſus ad miſericordiam quàm implicatus ad ſeveritatem videtur, ab innocentiâ clementiſſimus. pro Sext. Roſ. p. 66.
Animos alieno incommodo commovere. in Verr. p. 128.
Leniter hominem, & clementer accipere. in Verr. p. 495.
Vt Regem afflictæ fortunæ facilè multorum opes ad miſericordiam alliciant. pro Leg. Manil. p. 637.
Certâ ratione commoveri. pro Leg. Manil. 645.
Multi ſæpè in judicando peccata liberûm parentum miſericordiæ conceſſerunt. pro Aul Clu. p. 87.
Adhibere in hominis fortunis miſericordiam. pro C. Rab. paginâ 153.
Omnes meâ causâ ad miſericordiam, atq; ad humanitatem me vocant. pro L. Mur. p. 160.
Ad tenuiſſimorum hominum Minturnis miſericordiam confugit. Seſt. 26.
Manibus paſſis gratias agentes & lacrimantes gaudio ſuam erga me benevolentiam miſericordiamque declararunt. Seſt. 58.
Tribueris eam miſericordiam fortiſſimo Viro, quam ipſe implorat. Mil. 259.
Qui noſtram miſericordiam requirunt, atq; illam efflagitant. Mil. 260.
Hæc tua lenitas animi floreſcet quotidiè magis. Marc. 285.
Quàm multi impedirent tuam clementiam, cùm etiam quibus ipſe ignoviſti, noluit te in alios eſſe miſericordem. Lig. 298.
Ad clementiam tuam confugio. Lig. 303.
Non debeo tentare, quonam modo dicendo miſericordiam commovere poſſem. de conſ. 321.
Tuâ miſericordiâ ſimili cur non fruantur? Phil. 2 375.
Tantum de auguratu filii ſui ſcripſit ad me, in quo ego miſericordiâ commotus. Ep. ad fam. l. 2. p. 57.
Frangor ſæpè miſericordiâ puerorum. Epiſt. ad Attic. libro 9. pag. 278.
Vt miſericordiam ejus liberis impertiamus. Epiſtol. ad Brut. pag. 5. 49.
Miſericordiâ moveor. Ep. ad frat. l. 1. p. 591.
Miſericordiâ commoveri. Qu Tuſc. l. 4. p. 420.

Modi.

Modi. *Vide* Termini. Abſolvendi.

Ziel/ Maß/ End.

Q*VID modi facies amplexandi?* Aſin.1.3.verſ.17. & 5. 2. verſu 33.
Quid modi flendo quæſo facies? Mil.4.8.v.1.
Modum rei conſtituere. in Verr.p. 284.
Sed tamen tranſiſſe modum videtur. Qu. Tuſc.lib.4.p. 492.

Monumenti. Statuarum. *Vide etiam* Memoriæ.

Gedechtnüß/ Grabſchrifft/ Seule.

S*Tatua ob Rempublicam interfecto in foro ſtatueretur.* Seſt.42.
Vos hujus animi monimenta retinebitis. Mil.264.
Nullum monimentum clarius Sulpitius relinquere potuit, quàm effigiem morum ſuorum, virtutis conſtantiâ. Phil.9. p.463.
Majores noſtri ſtatuas multis decreverunt, ſepulcra paucis, ſed ſtatuæ intereunt tempeſtate, vi, vetuſtate: ſepulchrorum ſanctitas in ipſo ſolo eſt, quæ nullâ vi moveri, neq; deleri poteſt. Phil.9. pag.463.
Iuſſiſſe eum lictori proximo tradidiſſe, ut te in monumentum tuum deduceret. de Divin.l.1.p.181.
Ego de Mario cum faſcibus laureatis me in ſuum deduci monumentum jubente, dico. de divin.l.2.p.266.

Morbi. *Vide* Ægrotandi.

Moræ. Cunctandi. Cunctationis. Remorandi. *Vide etiam Titulo*: Expectandi.

Weil/ Verweilen/ Verſaumen/ Verhindern/ Auffhalten/ Innhalten.

F*AXO haud quicquam ſit mora*. Amph.3.3.v.17.
Spatium ei dabo exquirendi. Aul.4.10.v.76.
Move abs te moram. Capt.4.2.v.10.
Veniat quando vult, atque ita ne mihi ſit mora. Bacch. 2.2. 46.
Sed magna pars moram hanc introduxerunt. Moſt.1.2.33.
Præter hæc mihi non facies moram. Moſt.1.1.v.73.
Mille paſſuum commoratus es Cantharum. Men.1.2.64. *Commorari* eſt *moram afferre*. Sic Merc. 5.2.verſ. 70. *Commoratur chlamydem, ſumam denuo*. Pſeud. 4.7.v.31. *Me nunc commoror, cùm has fores non ferio*. Truc.2.3.v.13. *Quæ tibi mille paſſuum peperit mora mora*.
Nulla tibi mora eſt intùs. Men.2.3.v.14.
Mulier profectò nata eſt ex ipsâ morâ. Mil.4.7.v.9.
Haud amicè facis, qui cum onere offeras moram. Pœnolo. 4.2. v. 30.
Remorandus eſt gradus. Perſ.1.2. 28.
Removere moram. Stich.2.2.v.37.
Remoram facere rei privatæ & publicæ. Trin.1.1.v.16.
Moram obijcere alicui incommodè. Trin.5.1.v.8.
Neq; iſtic, neque alibi unquam erit in me mora. Andr. 2. 5. verſu 9.
I jam nunc intrò, ne in morâ, cùm opus ſit, ſies. Andr.2.5.v.13.
Per hunc nulla eſt mora. And.3.4.v.14.
Huic malo aliquam producam moram. And.3.5.v.9.
Nulla mora eſt, quin eam uxorem ducam. And.5.6.7.
Detineo te fortaſſè. Eunuch 2.2.v. 49.
Qui me hodiè remoratus eſt. Eunuch.2.3.v.10.
Sed ceſſo ire, ne mora meis nuptijs egomet ſiem. Adelph. 4.5.v.77.
Illis dicam nullam eſſe in nobis moram. Adelph.4.7.v.1.
Vbi te oblectaſti tam diu? Hecyr.1.2.v.52.

Sanctè

Sanctè adjurat non poſſe apud nos Pamphilo abſente ſe perdurare. Hecyr.2.2.v.27.

Tempus ſpatium nullum dabat. Hecyr.3.3.v.14.

Complures ibi dies ſum, propter difficultatem navigandi, commoratus. de orat.l.1.p.290.

Ne diutiùs vos demorer. de orat.l.1.p.413.

Conditionibus aliquem perducere quoad poteſt. pro Quint. pagina 9.

Nunquam plus triduo fuit. pro S.Roſcio p.61.

Nunquam in oppido conſtitit. ibid.

Inijcere alicui moram. pro Cæcin.p.587.

Ne quis moram ullam afferat. Seſt.63.

Nam quando moram tibi attulerit. Vat.97.

Quid hic eſt mora & tergiverſationis? Mil.2.43.

Iſta legatio moram & tarditatem affert bello. Phil.5.p.410.

Etiam hanc moram afferremus. Phil.5.p.210.

Mora eſt allata bello. Phil.6. p.428.

Nullam moram interponendam conſequendi Antonium putavi. Phil.7.p.479.

Senſim erit pedetentimq; facienda mutatio. 1. off. p.48.

In plariſq; rebus mora & procraſtinatio odioſa eſt. Phil. 6. pagina 4121.

Qui omnes moras interponitis. Phil.8.p.451.

Ne minimam quidem moram interpoſuiſti. Phil.10.456.

Hunc in viâ caducæ hæreditates retardarunt. Phil. 10. I. 470.

Affert tarditatem iſta ſententia, Dolobellam perſequendum. Phil. 11. p.488.

Si ad Lepidum veniſſem, omnē cunctationem eius diſcuſſiſſem. Ep. ad fam.l.10.p.316.

Suſtinui me in Arcano fratris. Ep.ad Att.l.10.p.305.

Quod cùm audiviſſemùs, nullam moram interponendam putavimus. Quæſt.Tuſc,l.1.p.77.

Abjectâ omni cunctatione adipiſcendi magiſtratus ſunt. 1.offic. pagina 30.

Mordendi. *Vide* Lædendi.

Moris. Conſuetudinis.

Brauch/ Gewohnheit.

F*acis ut alias res ſoles.* Amph.1.3.v.38.
Solens meo more facio. Amph.1.2. v.45.
More ſuo fecit. Aſin.2.3.v.6.
Ita mos nunc viget. Curc.2.2.v.20.
An mos eſt ita hîc? Men.5.1.24.
Condignè autem hæc meretrix fecit, ut mos eſt meretricius. Men. 5.5.v.8.
Conſuetudine rurſus te animus huc inducet. Merc.5.4.41.
Fiat, geratur mos tibi. Pſeud.1.5.v.146.
Mos tibi geretur. Pſeud.1.1. v. 20.
Tandem illam obtine antiquam rationem. Adelph.5.3.v.26.
Morem antiquum atq; ingenium obtines. Hecyr.5.4.v.19.
Conſuetudo me tenet. Hecy.3 3.v.44.
Vetere in novâ cœpi uti conſuetudine. Hec.prol.v.37.
In omnibus dicitur uſu evenire. de Invent.l.1. 182.
Res ab uſitatâ conſuetudine recedit. pro Quint. 24.
More majorum ita comparatum eſt. pro Sext.Roſc.72.
Conſuetudo ſerpere ac prodire cœpit. in Verr.143.
Eſt conſuetudo ſic. in Verr.pag.238.
Conſuetudo exiſtimationis introducitur. in Verr.514.
Eſt hoc in more poſitum inſtitutoq; majorum. Contra Rull.101.
Excitavit illam ſuam non ſopitam, ſed ſuſpicione quadam retardatam conſuetudinem. Seſt.34.
Si tuam conſuetudinem in patrociniis tuendis ſervas, Publius Vatinius cliens ad te venit, qui pro ſe cauſam dicier vult. Ep. ad fam.l.5.p.127.
Conſuetudinem ſuam exercitus cunctus in civibus conſervandis communiq; pace factâ ſeditione retinuit. Epiſt.ad fam.lib.10. p.318.
Morum ſtudia putabant eſſe conſuetudinem. Academic. Quint.l. 1. pag.85.

Qui mos à poſterioribus non eſſet retentus. de finib. libro 2. pagina 27.

Parendum fuit religioni, nec patrius mos tam contumaciter repudiandus. de divin. l. 2. 240.

Eum morem cum brevitate, ſi potero, conſequar. de Legib. l. 2. 327.

Pauci mores civitatis corrumpere vel corrigere poſſunt. de legib. l. 3. p. 3. 84.

Morem aliquem acutiſſimè & copioſiſſimè tenere. Qu. Tuſc. lib. 5. p. 454.

Conſuetudine recedere. pro Cæcin. 586.

Conſuetudinem adhibere. Acad. l. 2. p. 31.

Serpit illud inuſitatum in naturâ malum conſuetudine peccandi liberâ. in Verr. p. 388.

Ad hanc diem retinent illam immanem conſuetudinem hominum immolandorum. pro Font. 577.

Res in conſuetudinem venit. pro Cæcin. 588.

Qua nunc conſuetudo diuturna trivit. de finib. 3. p. 185.

Tenebimus hanc conſuetudinem à Socrate traditam, eâq; inter nos, ſi tibi, Quinte frater, placebit, quàm ſæpiſſimè utemur. De divin. lib. 2. p. 272.

Quam conſuetudinem lege minuit ipſe. de legib. lib. 2. 347.

Quem nos morem tenemus. ibidem.

Ad aliud nos unum certum vitium latina conſuetudo traduceret. Ibidem.

Ad eorum ſtudia inſtitutaq; impellimur. off. l. p. 47.

Ad eorum conſuetudinem moremq; ducimur. ibid.

Apud Platonem eſt, omnem morem Lacedæmoniorum inflammatũ eſſe cupiditate vincendi. 1. off. p. 26.

Morum. *Vide etiam* Ingenij. Indolis.

Sitten / Tugendt / Natur / Geſinnet ſeyn.

SIC *ſum, ut vides.* Amph. 2. 1. 57. Eſt formula quaſi proverbialis, nec laudantis, nec vituperantis ſe, quâ Plautus utitur aliquoties. Aul. 2. 4. v. 49. Bacch. 5. 2. v. 61. Ciſt. 2. 1. v. 7. Perſ. 2. 4. v. 13. Rud. Prolog. v. 3. Sic Terent. Phor. 3. 2. *Sic ſum: Si placeo, utere.*

Ita ingenium meum eſt. Amph. 3. 2. v. 18.

Iſtoſcine patrem æquum mores eſt liberis largirier? Aſin.5.2.v.82.
Dummodo morata rectè veniat: Aul.2.2.v.62.
Ille antiquis eſt adoleſcens morib. Condignè eſt pater eius moratus moribus. Capt.1.1.v.37.& 39.
Hoccine fieri, ut immodeſtiùs moderere moribus? Curc 1.3.v.44.
Malevolente ingenio natus. Bacch. 4. 3. v. 4. Vbi loci quidam malunt legere *Genio*, quod nihil neceſſium eſt, cùm Plautus paulò poſt ſic quoque loquatur, aliique ſcriptores.
Ita ſum. Bacch. 5. 2. 61. Ennius etiam ſic loquitur. *Eo ego ingenio natus ſum: amicitiam atq; inimicitiam in fronte promptam gero.* Vide paulò ante. Eleganter Adverbium ponitur pro nomine, aut pronomine.
Antiquum hoc obtines tuum, tardus ut ſis. Moſt.3 2.103.
Ita eſt hæc hominum natio hic Epidamnia, voluptuarij, atq; potatoris maximi Men.2.1.33.34.
Morem hunc meretrices habent. Men.2.2.v.63.
Hunc utimur maximè morem morum. Men.4 2.v.1.
Exerceo omnes mores ad venuſtatem jugiter, cedò treis mihi homines contra aurichalco emtos cum iſtis moribus. Mil.3.1.
Nam ubi mores deteriores increbeſcunt indies. Merc.5.1.v.9.
Ita ſum. Perſa.2.4.13. Vide paulò ante.
Lenonum more facit. Rud.2.3.v.16.
Vi magnâ ſervus eſt, & trucibus moribus. Truc.arg.v.5.
In nobis reſident priſtini mores. Truc.prol. v. 7.
Hæc hujus ſecli mores in ſe poſſident. Truc. prol. v.13.
Egomet me adeò cum illis unâ ibidem traho. Trin.1.2.v.166. h. e. *non ſum alienus ab eorum moribus.* Ich gehe auch mit. Trin. 2.4.v.10. *Ibidem unà traho.* Sic Curc. 4. 2. verſ. 20. *Eodem herclè vos pono, & paro.* Valer. Max. l. 3. cap. ult. *Metu violenta mortis amicos inimicosq; juxta ponere.* Vide Lex. Plaut. *Trahere.*
Ita eſt ingenium omnium hominum. And. 1. 1.v. 48.
Rurſus redit ad ingenium ſuum. Adelph.1.1.v.46.
Vt homo es, ita morem geras. Adelph.3.4.v.66.
Ad exemplum ambarum mores æſtumas. Hecyr.1.2.v.88.
Quid mulieris uxorem habes, aut quibus moratam moribus? Hec. 4.4.v.22.
Sic eſt ingenium. Phor.1.2.v.20. Vide paulò antè ex Plauto.
Vt nunc ſunt mores, adeò res redijt. Phor.4.2.v.5.
Te ac mores tuos mihi purgatos ac probatos eſſe voluiſti. Ep. Att. l. 1.p.33.

Cùm

Cùm hi homines ad nimiam levitatem & ambitionem imbuerint. pro Qu. Fr. l. 1. p. 571.

Mores, & vita alicuius inſtituta tueri. Quæſt. Tuſcul. lib. 1. p. 294.

Mores alicuius exquirere. Quæſt. Tuſc. l. 2. p. 75.

Vt ſe externis oblineret moribus. Brut. p. 533.

Principum mores ferre non potuerunt. 1. Off. p. 29.

Eorum vita levior, & mores fuerunt faciliores. Off. libr. 1. pag. 45.

Mortis. Moriendi. Obeundi. *Vide etiam* Vitæ & Funeris. *Item* Interficiendi.

Sterben/ Todt/ Mitt Todt Abgehen/ Verſterben/ Ableben/ Verfallen.

A *Vitâ me abiudicabo.* Aſin. 3. 3. v. 17.

Cur tu me morti dedere optas? ibid.

Quam ſi intelligam deficere vitâ. ibid. v. 18.

Cur minitaris tibi, te vitam amiſſurum? ibid.

Ad mortem appellere. Aſin. 3. 3. v. 44.

Emori me malim, quàm hæc non indicem uxori eius. Aſin. 4. 2. verſ. 1.

Obire diem. Aul. Prol. v. 15. 20.

Vitam extinguere. Aul. 1. 2. v. 13. 15. Terent. Adelph. *Seni animam primum extinguerem.*

Vt quidem emoriar, priusquàm ducam. Aul. 2. 1. v. 32.

Emori letho malo. Aul. 4. 5. v. 1.

Nunc illud eſt, cùm me fuiſſe, quàm eſſe nimis mavelim. Capt. 3. 3. v. 1. Notanda eſt hæc formula, quâ authores linguæ latinæ vſi ſunt, cùm εὐφημῶντες volebant dicere mortuum, dicebant: *Fuit*: vel *Vixit*: de quâ vtraque dictione vide Lex. Plaut. & loca παράλληλα, tùm ex Plauto, tùm aliis quoque autoribus Latinis.

Quin malè occidam, oppetamq; peſtem, vicemq; meam. Capt. 3. verſ. 11.

Periculum vita mea ſtat tuo periculo, poſt mortem in morte nihil

eſt, quod metuam mali. Etſi per vivo uſq; ad ſummam ætatem. Capt.3.5.v.82.

Qui nunc abierunt hinc in communem locum. Caſ. Prol. verſ.19. Quis ſit κοινος τόπος Vide Lexic. Plautinum. Sic enim, ut paulò antè monui, veteres κατ' εὐφημισμὸν loquebantur *Abire* Mortuos etiam appellabant *Plures*, τοὺς πλείονας. Trin. 22.v.14. *Me ad plures penetravi.* Vide Lexicon Plautinum. *Plures*. Nec non Philoſoph. Plaut. Tit. *Funeris*. Itemque doctiſſimi Criticorum. lib.2. Adverſ. cap. 4. & Meurſij Eexercit. Critic. libr. 1. capit. 20. Quorum ſcrinia compilavit Rhapſodus ille conſarcinator Notarum Plautinarum, quæ in Saxoniâ nunc nuper prodierunt.

Vitam propera ponere. Curc.4.3.v.4.

Ea diem ſuum obijt. Ciſtell.2.3.27.& 69.

Parentes fata occupant. Bacch. Prol.v.62.

Prœmaturè vitâ careo. Moſt.2.2.v.68.

Guttam habeo haud ſanguinis, vivum me accerſunt ad Acheruntem mortui. Moſt.2.2.v.75.

Mercator Siculus mortem oppetijt. Men.Arg.v.2.

Is ægritudine paucis diebus pòſt emortuus eſt. Menæchm. Prolog. v. 40.

Prohibendam mortem mulieri video. Mil.4.6.v.27.

Quo leto cenſes me ut peream potiſſimùm? Merc.2.4.v.15.

Poſtquam receſſet vitâ patrio corpore. Merc.Prol. v.74.

Mortuus eſt qui fuit, qui eſt, vivus eſt. Pſeud.1.3.v.17. Vide Lexic. *Fuit.*

Vt ut eſt mihi quidem profectò cum iſtis dictis mortuus eſt. Illicò vixit amator, ubi ille Lenoni ne placet. ibid. v 75.

Vt mors obrepat interim. Pſeud.2.3.v.20.

Aut cras mortem exequi. Pſeud.4 2.v.38.

Ipſe abijt ad Acheruntem ſine viatico. Pœn. Prolog. verſu 71.

Eum hæredem fecit, cùm ipſe obijt diem. ibid.v.77.

Hominem quando animam efflavit, quid eum quæras, qui fuit? Perſ.4.4.v.87.

Omne ego pro nihilo ducto, quod fuit, quando fuit, tanquam hominem, quando animam efflavit, quid eum quæras qui fuit? Perſ.4.4.v.87. Vide Lex. *Fuit.*

Iam ne abiſti Gelaſime? Stich. 4. 2. verſ.52. Vide Lex. Plaut. *Abire.*

Quianam ego ad hoc genus hominum duravi, quin priùs me ad plures penetravi? Trin.2.2.v.14. Warumb bin ich nicht ehe geſtorben? *Plures* οἱ πλείονες: ſunt mortui.: dem gröſten hauffen zu. Vide Lex. Plau. Et paulò antè.

Nunquam me vivum in craſtinum proſpiciet diem. Stich. 4. 2. v.55.

Ita tibi panè fuit Phroneſium. Trucul. 1. 2. v. 93. h. e. *parùm abfuit, quin moreretur.* Vide Lex. Plaut. *Fuit.*

Niſi te meâ manubiâ macharâ vis emori. Truc.5.1.v.35.

Hic parva conſuetudinis causâ mortem huius tam fert familiariter. Andr.1.1.v.81.

Is obijt mortem Andr.1.3.v.18.

Mors continuò ipſam occupat. Andr.1.5.v.62.

Ea obijt mortem. Heaut.2.3.v.30.

Iam depaciſci morte cupio. Phor.1.3.v.14.

Matrem ipſam, & agritudine miſeram mors conſecuta eſt. Phorm 5.1.v.23.

De medio exceſſit Phor.5.8.v.74.

Mortem obire. E medio abire. Phor.5.9.v.30.

In pralio mortem pater oppetebat. ad Her.l.4.p.96.

Corpus mortale aliquo tempore interire neceſſe eſt. de Invent. lib. 2. p.205.

Die ſeptimo eſt lateris dolore conſumtus. de Orator. libr. 3. pag. 363.

Mortem obire gloria causâ. de Orat.lib.3.p.486.

Sed quoniam perpetuâ quadam felicitate uſus, ille ceſſit è vitâ. Brut.p.522.

Addidit fuiſſe ſuſpicionem, veneno ſibi conſciviſſe mortem. Brut. p.581.

Obire mortem. Brut.541.

Annos quinque & LXXX natus exceſſit è vitâ. Brut.542.

Qui vitâ exceſſerunt. Brut.p.598.

Verum ſanguinem deperdebat. Brut.605.

Non extremum eius ſpiritum excepi. de Inv.l.1.p.196.

Multi vitam ſuam neglexerunt. de Part.p.791.

Mori repentinè. pro Qu.p.5.

Mors honeſta ſæpè vitam quoq; turpem exornat, vita turpis ne morti quidem honeſta locum relinquit. pro Qu. p. 17.

Mortem oppetere. Mortem ſibi ipſi conſciſcere. in Verrem pag. 364.

Homine

Homines iniuria tua remedium morte, ac ſuſpendio quærent. ibidem.

In mediis eius iniuriis mors eum oppreſſit. in Verr.404.

Vita me deficit. in Verr.p.507.

Omnibus mortem acerbam crudelemq́; propoſuit. in Verrem 551.

Huic mortem maturabat. pro A.Cl.p.77.

Repentinâ morte perire. pro A.Cl.p.78.

De vitâ diſcedere. pro C.Rab.p.164.

Ad mortem ducere aliquem. in Cat.p.165.

Ad mortem rapi. in L.Cat.p.176.

Pernicioſos cives multare. ibid.

Turpis mors, neq; forti viro poteſt accidere, neq; immatura conſulari, nec miſera ſapienti. in L.Cat.p.207.

Mors non miſeranda eſt, quæ ob Rempublicam capitur. Orat. ante exil.p.366.

Crudeliſſimè aliquem morte mactare. de Aruſp. reſpon. pag. 482.

Vitam reddere pro aliquâre. pro Cn.Pl.p.537.

Pro Republicâ mortem oppetere cupiebat. Seſt.15.

Mortem pugnans oppetiſſes. Seſt.23.

Animos hominum, ſenſusq́; morte reſtinguere. Seſt.14.

Eum interficere propoſitâ ſibi morte conatus eſſet. Seſt.25.

Se, & vitam ſuam inſtructâ acie pro ſalute populi victoriaq́; voviſſet. ibid.

Memini eadem ſibi manu vitam exhauſiſſe, quâ mortem ſæpe hoſtibus obtuliſſet. ibid.

Non ſolùm vi interiiſſem, ſed etiam morbo exhauſtus eſſem. ibidem.

Vitam meam deſeruiſſem. Seſt.26.

Vulneribus acceptis, ac debilitato corpore, & contrucidato ſe abiecit, exanimatus eſt. Seſt. 20.

Cùm reliquum ſpiritum exhauſiſſet. Seſt.42.

Nec dubitavit vitam offerre, nec capiti pepercit. Seſt. 59.

Vir benè & præclarè de Republicâ meritus, indigniſſimè concidit. Seſt 69.

Qui conſulem morti obieceris. Vat.82.

Delectos viros, & principes civitatis tollere, & delere tuâ rogatione conaris. Vat.83.

Suis manibus necem afferre voluiſſe. ibid.

Nolite

Nolite hunc naturâ ipſâ occidentem maturiùs exſtingui vulnere veſtro, quàm ſuo fato. Cœl. 126.

Teterrimam obijt mortem. Mil. 257.

Ipſi ſe morti offerunt. Mil. 299.

Quos amiſimus cives, eos Martis vis perculit. Marc. 287.

Tertio & trigeſimo anno mortem obijt. Philipp. libr. 5. pag. 425.

Si ille dies vitæ filium mihi eſt allaturus. Philipp. libr. 6. pag. 429.

Qui in legione mortem obierunt. Phil. 9. 458.

Legatio ipſa vitam ei abſtulit Phil. l. 9. 460.

Vos Sulpitium vitâ privaſtis Phil. 9. 461.

In maximo Reipublicæ munere vitam amiſit. Philipp. lib. 9. p. 484.

Huius in complexu libenter extremum vitæ ſpiritum ediderim. Phil 12. 503.

Qui ſine vllâ retractatione pro patriâ vitam profuderunt, pro ſalute & libertate populi Romani mortem oppetunt. Philip. 14. p. 526.

Qui ſanguinem pro libertate populi Romani profuderunt. ibid.

Extremum vitæ ſpiritum in victoriâ effudiſti. Philipp. lib. 14. p. 543.

Pro patriâ vitam profuderunt. ibid.

Varia, & multa genera mortis hominibus impendent, & id genus, quod eſt pulcherrimum, ſuis obtigit. ibid.

Si ei contigiſſet, ut te antè videret, quàm è vitâ diſcederet. Ep. ad Fam. l. 2. p. 37.

Mortem cum vitâ commutare. Ep. ad Fam. l. 4. p. 98.

Excedere vitâ. Ep. ad Fam. l. 4. p. 99.

Oppetere mortem. Ep. ad Fam. l. 4. p. 103.

Cùm non longè à Piræo abeſſem, puer Acidini mihi obviam venit cum codicillis, in quibus erat ſcriptum, paulò ante lucem Marcellum diem ſuum obijſſe. Ep. ad Fam. l. 4. p. 109.

Cur conſciſcerem mihi mortem, cauſa nulla eſt. Ep. ad Fam. lib. 7. p. 188.

Conſilium autem omne hoc eſt, ut mortem Cæſaris perſequantur. Ep. ad Fam. l. 12. p. 353.

Deſiderio tui mortuum eſſe. Ep. Att. p. 8.

Vide, quàm turpi leto pereamus. Ep. Att. l. 10. 312.

Qui noſtris mortem minantur. Ep. ad Att. l. 14. p. 443.

Lachrymæ

Lacrimæ meorum me ad mortem ire prohibuerunt. Ep. ad Qu. Frat. l.1.p 388.

Homines iam morte deletos reponere in Deos. de Natur. Deor. l.1 p.18.

Dolores morte finiri. de Finib. lib. 1. p.116.

Æquo animo è vitâ, cùm ea non placeat, tanquam è theatro exire. ibid.

Non dubitat de vitâ migrare. de Fin. l.1. p 121.

Liberari à mortis metu. de Finib. lib.2.p.136.

Æquius eſſe cenſuit, ſe maturam oppetere mortem. de Divin. lib.1. p.171.

Siquidem ad mortem proficiſcens Calanus Indus, cùm aſcenderet in rogum ardentem, ô præclarum, inquit, diſceſſum è vitâ. de Divin. l.1. p.175.

Cùm animus ex corpore exceſſerit. de Divi. l.1. p.178

Eodem tamen ſibi leto, quo ipſe interiſſet, ipſi pereundum. de Divin. l.1.p.17?.

Iacet corpus dormientis ut mortui: viget autem & vivit animus, quod multò magis faciet poſt mortem, cùm omninò ex corpore exceſſerit. de Divin. l. 1. p. 182.

Avocare ſe à corpore. de Divin. l.1. p.201.

Excedere è vitâ de Divin. l.3. p.204.

Mors eſt oppetenda, ut ſæpè officium ſapientis eſt, deſciſcere à vitâ. de Finib. l.3. p.205.

Cùm extremum vitæ diem morte confecerit. de Fin. lib.3. p.211.

An quod aſpexit veſtitu purpureo, excordem Cæſarem, ipſe corde privatus eſt. de Civin. l.2. p.226.

Mortem alicui afferre. de Divin. l.2. p.236.

Vbi vitam ediderat. de Fin. l.5. p.249.

Pro patriæ ſalute ſua capita vovere. de Finibus lib. 5. p.279.

Voluntariâ morte luere. ibid.

Hac luce carere. Quæſt. Tuſc. l.1. p.299.

Animum cum corpore extinguere. Qu. Tuſc. l.1. p.310.

Animam agere, & efflare. Quæſt. Tuſc. lib. 1 302.

Exceſſu vitæ deleri hominem, ut funditùs interiret. Qu. Tuſc. l. 1. p.305.

Mortem lugere. Quæſt. Tuſc. lib.1.p.306.

Vitâ excedere. ibid.

Nemo unquam ſine immortalitatis ſpe ſe pro patriâ efferret ad mortem. Qu. Tuſc. l 1.p.308.

Cedree

Cedere è vitâ. ibid.

Morte aliquem multare. Quæſt. Tuſcul. l.1.315

Nam cùm animus cognitis perceptiſq; virtutibus, à corporis obſequio indulgentiaq; diſceſſerit. de leg. l.1.p.317.

Omnem mortis timorem effugerit. ibid.

Ad mortem aliquem tradere Quæſt. Tuſcul. l.1. p.324.

Cato autem ſic abijt è vitâ, ut cauſam moriendi ſe eſſe natum gauderet. Qu. Tuſc. l.1.p.325.

Secernere à corpore animam. Quæſt. Tuſculan. libr. 1. pag. 325.

Diſiungere animam à corporibus. Quæſt. Tuſculan. libr. 1. p. 325.

Legitimâ aliquâ poteſtate à Deo evocatus atq; emiſſus exivit. ibid.

E corpore excedere. Qu. Tuſc. l. 1. p. 304. & 327.

Mortem ſibi ipſe conſciſcere. Qu. Tuſc. l. 1. p. 329.

Vitam evitare. Qu. Tuſc. l. 1. p. 330.

Mortem obire. ibid.

Ad non dubiam mortem concurrere. Quæſt. Tuſcul. lib. 1. p. 332.

Cùm iam præcordiis conceptam mortem contineret. Qu. Tuſc. l. 1. p. 335.

Mortem eſt eam auguratus. ibid.

Qui pro patriâ mortem non dubitaret occumbere. Qu. Tuſc. lib. 1. p. 328.

Mores omnes auferat: & in alium locum ex his locis morte migretur. Qu. Tuſc. l. 1. p. 336.

Mortem tantoperè contemnere. Qu. Tuſc. l. 1. p. 337. & lib. 4. pag. 448.

Nulla eſt perſona, quæ ad vicem eius, qui è vitâ emigraret, propiùs accedat. de legib. l. 2. p. 340.

Æquiſſimo animo mortem oppetere. Quæſt. Tuſcul. lib. 2. pag. 341.

Mortem non ducere in malis. Qu. Tuſc. l. 1. p. 343.

Mortem pro patriâ oppetere. Quæſt. Tuſculan. libr. 1. pag. 334.

Exire è vitâ Qu. Tuſc. l. 1. p. 345.

Incidere in mortis malum ſempiternum. Quæſt. Tuſcul. lib. 1. p. 346.

Graviter efflare extremum halitum. Qu. Tuſc. l. 2. p. 355.

Liberari

Liberari mortis metu. Qu. Tuſc. l. 1. p. 304.

Vnà cum ſanguine vitam effluere. Quæſt. Tuſcul. libr. 2. pag. 371.

Vita curſum conficere. Qu. Tuſc. l. 3. p. 376

Nec vos ulla fata mortis periment. de Vniverſ. p. 382.

Atq; ille, qui rectè, & honeſtè curriculum vivendi à naturâ datum confecerit, ad illud aſtrum, quo cum aptus fuerit, revertetur. de Vniverſ. p. 383.

Interitum alicuius deplorare. Quæſt. Tuſcul. libr. 3. pag. 384.

Laudat eos, qui æquo animo moriantur, qui alterius mortem æquo animo ferant. Qu. Tuſc. l. 3. p. 407.

Quippe ob eam cauſam à vitâ ceſſerit. Quæſt. Tuſcul. libr. 4. p. 429.

Morti iam ipſi adventanti paululùm procedere obviam. Quæſt. Tuſc. l. 5. p. 462.

Mortem vadem accipere. Quæſt. Tuſc l. 5. p. 474.

Mortem alicui minitari. Qu. Tuſc. l. 5. p. 445.

Pro patriâ quis dubitet bonus mortem oppeteret? Offic. libr. 1. p. 24.

Mors ſervituti turpitudiniq; anteponenda. Off. 1. p. 33.

Vitam etiam profundere pro patriâ parati eſſe debemus. 1. Off. pag. 34.

Mortem appetat potius, quàm deſerat ea, quæ dixi. Off. lib. 1. pag. 35.

Aiax æquo animo traditur millies oppetere mortem, quàm illa perpeti ab alio maluiſſet. 1. Off. p. 45.

Mortem ſibi ipſe conſciſcere debeat. 1. Off. p. 45.

Excedat è vitâ. 1. Off. p. 60.

Cum ex hac turbâ, & colluvione diſcedant. de Sen. p. 18.

Pridie quàm exceſſit è vitâ. de Amic. p. 187.

Exire de vitâ. de Amic. p. 188.

Quod antequam ex hac vitâ migro. Som. Scip. p. 247.

Ex hominum vitâ migrandum eſt. Somn. Scip. p. 243.

Motûs. Affectûs.

Bewegungen/ Bewegen.

Motum

M*Otum afferre animis*. de Part.p.728.
Abducere aliquem ab inſtitutis, ab humanitate, religione pietate, deducere. in Verr.p.417.
Vti corporis motu prono ſupinoq;. de Divin.l.1.p.205.
A corporibus individuis naturales motus avellere. de Fato pag. 282.
Suſtuliſſe motus animi voluntarios. ibid.
Motum alicui afferre. Qu. Tuſc.l.1.p.316.
Motu cietur interiore. ibid.

Multiplicandi. *Vide* Augendi.
Mundi. *Vide* Orbis.

Munditiei. *Vide* Lavandi. & Pulchritudinis.

Sauber/Rein.

N*Am cùm ſedulò munditer nos habemus*. Pœn.1.2.v.26.
Adhibenda eſt munditia non odioſa, neq; exquiſita nimis. 1.1.Off.p.52.

Munerum. *Vide* Donandi.

Muneris. Negotij. Officij præficiendi. Miniſterij. Servitij Provinciæ. Mandandi. Cellarij. *Vide etiam* Magiſtratûs.

Ambt/Dienſt/Ein Stelle vertretten/Verpflicht/ Schuldig.

ALium iſti rei ego alligabo. Amph.2.2.v.42.
Fungier munus pro aliquo. Caſ.5.3.v.9.
Meum penſum ego lepidè accurabo. Bacch.5.1.v. 33.
Penſum meum, quod datum eſt, confeci. Perſ.2.4.v.1.
Omnia, quæ tu vis, cupio. Perſ 5.1.v.14. Formula offerendi omnia ſua ſtudia & officia.
Velut hæc mihi evenit ſervitus, ubi ego omnibus parvis magnisq́ miſerijs præfulcior. Pſeud.3.1.v. 5. Sic Perſ.1.1. v. 12. præfulciri negotijs.
Quoniam hic ſervus quoq; partes habet. Amphitr. Prolog. verſ.62.
De te neq; re, neq; verbis merui, ut faceres, quod facis. Aulul. 2.2. v. 45.
Obnoxij ambo vobis ſumus. Capt.7.1.v.20.
Agite, ite foràs, ferte pompam: cado te præficio, Stiche. Stich. 5. 4. v.1.
Te cum ſecuri caudicali præficio provinciæ. Pſeud. 1. 2. verſu 25.
Paraſitus octo hominum munus facilè fungitur. Menæchm. 1. 4. v. 5.
Nunc hanc tibi imperò provinciam. Mil.4.4.v.23.
Dederamq́ eas provincias. Pſeud.1.2.v.5.
Non ſatis ſum hero ex ſententiâ. Perſ.1.1.v.9.
Officium colere ſuum. Stich.1.1.v.310.
Ædilitatem hic gerit. Stich.2.3.v.28.
Meâ refert operâ utere. Stich.4.2.v. 36.
Provinciam capere Stich.5.4.v.16.
Neq; pes, neq; mens ſatis ſuum officium facit. Eunuch. 4. 5. verſ.3.
Provinciam cepiſti duram. Phor.1.2.v.23.
Functus adoleſcentuli eſt liberalis officium. Phormion. 2. 1. verſ.51.
Nos noſtro officio nihil egreſſos eſſe. Phor.4.5.v.10.
Munus ſuum præſtare. de Orat.l.2.p.354.
Quoniam igitur modo tantum munus inſiſtemus? de Orat.pag. 503.
Magnum munus de iure reſpondendi ſuſtinebat. Brut. pag. 559.
Eſt enim propoſitum colligere eos, qui hoc munere in civitate functi ſunt. ibid.

Officium

Officium ſequi. pro Sex. Roſc. p. 37.
Potiſſimùm illas partes depopoſci. pro Sex. Roſc. p. 70.
Totam ædilitatem in munus hoc tranſtulerunt. Seſt. pag. 67.
Quis ſuis cervicibus tanta munia, & Rempub. ſuſtinent. Seſt. pag. 68.
Fungitur officio boni ſenatoris. Prov. 171.
Non mihi moleſtum fuit, abs te accuſari officium meum. Epiſt. ad ad Fam. lib. 2. p. 36.
Cùm tu hæc leges, ego iam annuum munus confecero. Ep. lib. 2. pag. 48.
Ad meum officium reverti. ad Fam. l. 2. p. 369.
In omni munere candidatorio fungendo ſummam adhibebimus diligentiam. Ep. ad Att. p. 6.
Intelligebam non eſſe nobis illas partes tenendas. Epiſt. Attic. lib. 3. p. 81.
Avunculum tuum functum eſſe officio, vehementiſſimè probo. Ep. Att. lib. 3. p. 98.
Intelligo te multas parteis ſalutis meæ ſuſcipere, ac ſuſtinere. Epiſt. Att. l. 3. p. 99.
Vt videres tuas quoque eſſe partes inſtituendi. Epiſt. Att. lib. 5. pag. 137.
Summâ modeſtiâ, & ſummâ abſtinentiâ munus extraordinarium traducere Ep. ad Att. l. 5 p. 144.
Parteis mihi Cæſar has impoſuit. Epiſt. ad Att. libr. 10. pag. 322.
Homo antiqui officij. pro Qu. p. 26.
De cuius officio nemo unquam dubitat. pro Quint. pag. 36.
Omnes honores domi ſuæ ampliſſimè, ac magnificentiſſimè geſſit. in Verr. p. 269.
Palæſtinâ civitate nullam reperietis, aut officijs fideliorem, aut auctoritate graviorem. in Verr. p. 384.
Omni officiorum obſtringi religione. in Verr. p. 501.
Summa officia in me conſtabant, pro Cneo Planc. pagin. 503.
Officij ratio in omni vitâ, non commodi eſt ducenda. Seſt. pag. 12.
Sua ſtudia erga fortes & bonos viros, qui vultu & verbis ſæpè

ſignificarunt, re & ſententiis declararunt. pro Mil. pagin. 223.

Ad gubernacula Reipub. ſedere. pro Sex. Roſc. p. 33.

Magiſtratus creare, leges conſtituere, ſuam cuiq; procurationem, auctoritatem reſtituere, ornamenta concedere. pro Sext. Roſ. pag. 85.

Magiſtratum inire. in Verr. p. 209.

Abrogare Magiſtratum. in Verr. p. 281.

In quâ ipſe imaginis formandæ causâ decemviratum gerebat. Seſt. 11.

Cùm viderem ſenatum, ſine quo civitas ſtare non poſſet, omninò de civitate eſſe ſublatum. Seſt. 22.

Totum ſenatum de civitate delerant. Seſt. 23.

Magiſtratus annuos crearunt. Seſt. 68.

Scis ex illo obſeſſo, atq; afflicto Tribunatu, conſularem auctoritatem hominem adoleſcentem eſſe conſecutum. Vat. pag. 80.

Ad Imperatorias laudes à puero ſpectaras. Vat. 82.

Prætorem primum cunctis ſuffragiis populus fecit. Piſ. pagin. 178.

Vniverſa civitas non priùs tabulâ, quàm voce priorem conſulem declaravit. Piſ. 178.

Conſulari imperio præditus eſt. Piſ. 202.

Iam tu autem nobis præturam geris. Plautus Epid. 1. 1. v. 23.

Ille ineat magiſtratum Ep. Att. l. 2. p. 75.

Etſi ille magiſtratum non geſſerit. Epiſtol. Attic. lib. 5. pag. 146.

Multos annos admirabili quâdam laude provinciæ præfuit. Acad. Qu. l. 2. p. 3.

Conſulatum geſſit. ibid.

Magiſtratum inire. de Fin. l. 2. p. 159.

Cùm fungi munere debeamus. Acad. Quæſt. libro 2. pagina 6.

Munus flagitare. Acad. Qu. l. 2. p. 76.

Deſerere officij ſui partem. de fin. l. 1. p. 105.

Munere ſuo fungi. de Nat. Deor. l. 1. p. 106.

Fungi munere ſuo. de Divin. l. 1. p. 133.

Vacare ab publico officio & munere, de Divinat. libr. 2. pag. 244.

Officij

Officij ratio impellit ad ea, quæ ſecundum naturam ſunt appetenda. de Divin. l. 4. p. 233.

Fungi officio. ibid.

Verſari in ſuo munere. de Fato p. 277.

Iis tuemur officiis. de Fin. l. 5. p. 281.

Qui officio fungitur. ibid.

Senectutis non mortis grato atq; honeſto fungerer munere. de Leg. l. 1. p. 297.

Nec verò eos, qui muneri præfuerunt. de Leg. libr. 1. pag. 298.

Quocirca is, qui aliquod munus efficere molitur. de lege univerſ. pag. 369.

Deeſſe officio ſuo, & muneri. ibid.

Exequi munus ſuum. ibid.

Vt ijs hominibus deſcriptum atq; diſpoſitum ſuum cuiq; munus ſit. de Red. Conſ. p. 333.

Nec alıud ullum tempus futurum ſit, ubi tibi gratiam poſſint referre, hoc te officio munerent. de Redd. Conſulat. pag. 398.

Ad munus aliquod aliquem eligere. Quæſt. Tuſculan. lib. 4. p 4 5.

Suum tenere munus. Quæſt. Tuſc. l. 5. p. 465.

Ex rebus geſtis intelligimus in illo ſuo caſu, nec privato, nec publico muneri defuiſſe. Quæſt. Tuſculan. libr. 5. pag. 491.

Functus eſt ædilitio magno munere. 2. Off. p. 87.

Neq; hoc alienum ducant maieſtate ſuâ. de Divinat. libr. 1. pag. 190.

Nec verò ſolùm, ut obtemperent, obediantq; magiſtratibus, ſed &, ut eos colant, diligantq; præſcribimus. de Legibus lib. 3. pag. 350.

Si hi adverſantur magiſtratibus. ibid.

Proprium eſt munus magiſtratûs, intelligere, ſe gerere perſonam civitatis, debereq; eius dignitatem, & decus ſuſtinere, ſervare leges, iura deſcribere, ea fidei ſuæ commiſſa meminiſſe. 1. Offic. p. 50.

Muniendi. Valli. Præſidij. Obſidionis. *Vide etiam* Belli.

Belägern/ Verſchantzen.

Incertum eſt, quàm longa noſtrum cuiuſq; vita futura ſit. conſulere vivi, ac proſpicere deb. mus, ut illorum ſolitudo, & pueritia quàm firmiſſimo præſidio muniatur. in Verrem pag. 220.

Ille ad omnes introitus, quâ adire poterat, non modò in eum fundum, de quo controverſia fuerat, ſed etiam in illum proximum, armatos homines opponit. pro Cæcin. p. 595.

Coniuncta domicilia divino & humano iure mœnibus ſepſerunt. Sest. 46.

Quæ urbs antea erat munita plurimorum non turribus, ſed trophæis. Pvovin. 174.

Præſidio cunctæ Italiæ ſeptus eſſe poſſet. Philipp. 10. 468.

Vallo circumſedet, ut intelligat non D. Brutum, quem ſed ſeipſum obſideri. Phil. 10. 469.

Omnibus ſuis copiis excellentem virum Reſp. armavit. Philip. 13. 523.

Munitur quædam nobis ad retinendas opes noſtras tuta via. ad Att. l. 1. p. 34.

Terrenis, & concretis corporibus circumſepta ſunt. Quæſt. Tuſc. lib. 1. p. 314.

Cùm foſſam latam cubiculam tecto circumdediſſent, eiuſq; foſſæ tranſitum ponticulo ligneo coniunxiſſent. Quæ. Tuſc. lib. 5. p. 473.

Munificentiæ. *Vide* Beneficiorum.
Mutuandi. Mutui. *Vide* Accommodandi.

N

Narrandi. Commemorandi. Recenſendi. Mentionis. *Vide etiam* Dicendi.

Erzehlen/Meldung thun.

M*Entionem facere de re aliquâ.* Aul.2.2.v.27.
Nunquam me quiſquam exorabit, quin tua uxori rem omnem iam uti ſit geſta, eloquar. Men.2.2.v.53.
Sed quid ais? Caſ.2.3.v.54. Formula uſitata in narrationibus, quando aliquid aliud, quàm quod antè dixerant, erant dicturi. Vide Lexic. Plaut. Quanquam in loco Caſinæ ex Milite legendum nunc cenſeo: *Quid iam?* Quæ formula itidē Comicis uſitata. Vide quoque Lexicon Plautinum.
Proin tu alium quæras, cui centones ſarcias Epid.3.4.v.19.
Rem omnem tibi demonſtravi ordine: hanc fabricam fallaciamq; minus ſi tenetis, denuò volo percipiatis plane. Mil 3.3.v.1.2.5.
Argumentum eloquar. Rud.Prol.v.71.
Dicito, quid inſit, & quâ facie, memorato omnia. Rud.4.4.v.105.
Tu iſto ordine narrato, ut factum ſiet. Eun.5.5.v.28.
Oportuit rem prænarraſſe. Eun.5.6.v.12.
Dabo operam, ut à principio res quemadmodum geſta, & contracta ſit, cognoſcatis. pro Qu.p.1.
Quotidiè commemorabam, te unum in tanto exercitu fuiſſe aſſeſſorem. Ep.Fam.l.6.p.180.
Commemoravit à patre ſuo dicta Philoni, & alia plura. Acad.2.9.

Naſci. Nativitatis. *Vide infrà* Pariendi.

Geburt/Geboren werden.

T*V me haud magis reſpicias, gnatus quàm nunquam ſiem.* Aul.2.2.v.54.
Mihi natalis eſt dies. Capt.1.2.v.65.

Moſcho pregnatus patre. Men. 2. 3. v. 96.
Generis Græci eſt. Merc. 3. 1. v. 27.
Hanc diem ſuavem natalem agitemus amœnum. Perſ. 5. 1. 16. & 17.
Ego is ſum, qui te produxi pater. Rud. 4. 4. v. 129.
Peperit hac è Pamphilo. Andr. 3. 2. v. 17.
Me ex eodem ortum Deo. Eun. 2. 2. v. 10.
Vbi erit puero natalis dies, ubi initiabunt. Phorm. 1. 1. verſ. 14. & 15.
Summo natum eſſe loco. in Luc. Cat. p. 414.
Bono genere natum eſſe. pro Luc. Mur. p. 225.
Natum eſſe nobili loco. pro Arch. Poet. p. 346.
Summo genere natum eſſe. pro Dom. p. 445.
Quod ſatis ſit ad diem agendum natalem ſuum quotannis menſe Gamelione. de Fin. l. 2, p. 141.
Sidera natalitia notare. de Divin. l. 2. p. 248.
Cùm ſe ipſe perſpexerit, totumq; tentarit, intelliget, quemadmodum à naturâ ſubornatus in vitam venerit. de Legib. lib. 1. p. 317.

Navigationis. Navigandi. Naufragij. Navium.

Schiffart / Schiffen / Schiffbruch.

ITa nunc ventus navem noſtram deſeruit. Moſtell. 3. 2. verſ. 49.
Subducta erat tutò antehac in terram. Moſt. 3. 2. v. 51.
Venit navis, noſtram vi quæ frangat ratem. Moſt. 3. 2. v. 53.
In Ægyptum hinc modò vectus fui, in terras ſolas oraſq; ultimas ſum circumvectus. Moſt. 4. 3. v. 2.
Oras Italicas omnes, quò aggreditur mare, circumvecti ſumus. Men. 2. 1. v. 17.
Is puerum in Epidaurum avehit. Men. Prol. v. 39.
Iter veſtrum eſt advectus navi. Men. 5. 9. v. 26.
In altum proficiſci. Mil. 2. 1. 2. 31.
Solvere navim. Mil. 4. 4. v. 51.
Navim abſolvere. Mil 4. 7. v. 17.
Ventus operam dat, ut velum explicent. Mil. 4. 6. v. 7.

Ædificat

Ædificat navim Cercurum, & mercés emit: paratâ navi imponit. Merc. prol. v. 86. Sic Cicero: *Navem tibi ædificatam eſſe Meſſenæ.* & Virg. 2. Æneid. v. 16. *Ædificant equum.* Vbi MS. Fuldens. *Ædificari hominum habitacula dicimus: Ideò equus dicitur ædificari, quia erat homines recepturus, vel propter magnitudinem &c.*

Naufragio ejecta. Rud. Arg. v. 5.

Si poſthac me pedem tantum ſcies impoſuiſſe in undam. Moſt. 2. 2. verſ. 3.

Navim fregit apud Andrum inſulam: Aul. 1. 3. v. 17.

Nunquam voluiſti pedem in navem cum Hercule imponere. Rud. 2. 6. verſ. 6.

In portum vento ſecundo velo paſſo pervehi. Stich. 2. 3. v. 44.

Rurſum in portum recepimus. Bacch. 2. 3. v. 60.

Reverſionem ad terram faciunt veſperi. Bacch. 2. 3. v. 62.

A portu aliquem excitare. Amph. 1. 1. v. 10.

Congrum iſtum maxumum in aquâ ſinito ludere pauliſper. Adel. 3. 4. v. 14.

Influit in urbis ſinum portus. in Verr. p. 527.

In portum ſe recipere. de fin. l. 5. p. 254.

Graviſſimis caſibus in eundem portum, ex quo eramus egreſſi, magnâ jactanti tempeſtate confugimus. Quæſt. Tuſcul. libro 5. pag 41.

Habere ventos ſecundos. Ep. fam. lib. 1. 15. p. 495.

Ventorum maximas mutationes ſentire. De Divin. libro 2. pagina 249.

Sin reflantibus ventis reijciemur. Quæſt. Tuſcul. libro 1. pagina 348.

Vt ſæpè ex alto in portum ex ipſo portu ſe in agros poſſeſſiones contulerit. 1. off. p. 60.

Cùm ei nunciatum eſſet domicilium naufragio periiſſe. Deior. 315.

Qui cupidè profecti ſunt, multa naufragia fecerunt. Ep. fam. lib. 16. p. 490.

Qui naufragium fecerunt, in mariq; perierunt. De natura. Deor. lib. 3. p. 151.

Si quis Marcum Marcellum multis annis antè dixiſſet naufragio eſſe periturum. De Divin. l. 2. p. 217.

Naufragio interire. de divin. l. 2. p. 219.

Naufragio perire. Quæſt. Tuſc. l. 1. p. 34.

Multas naves in omnem oram maritimam dimittere. Qu. Tuſc. l.5. p.464.

Intenta carbaſeis velis collocari tabernacula in littere juſſit. in V. p.521.

Ab illâ parte urbis navibus aditus ex alto eſt. in Verr. p.522.

Se in conſpectum nautis dare. in Verr. p.523.

Iuſſit malum erigi, vela fieri, præcidi anchoras imperavit: navis erat incredibili celeritate velis. in Verr. p. 524.

Evolarat è conſpectu fugiens quadriremis: eundem curſum tenent. Cùm ſeſe in terram è navi ejecerat, quadrirememq; in ſalo fluctuantem reliquerat. in Verr. p. 524. 525

Prætoris nequiſſimi inertiſſimiq; oculos prædonum remi reſpergunt. in Verr. p.529.

Mare non tempeſtivum eſt ad navigandum. pro L. Man. p.641.

Inde illam tantam celeritatem, & tam incredibilem curſum initū putatis, illum eximia vis remigum, aut ars inaudita gubernandi, aut venti aliqui novi, tàm celeriter in ultimas terras pertulerunt. pro L. Man. p.643.

Permultum claſſe maritimisq; rebus valere Rhodiorum, quorum uſq; ad noſtram memoriam diſciplina navalis, & gloria remāſit. pro Leg. Man. p.649.

Vſq; ad noſtram memoriam nomen invictum in navalibus pugnis permanſit. ibid.

Homines in maritimis rebus exercitatiſſimi paratiſſimiq;. Ibidem.

Eò omnes cum mercibus, atq; oneribus commeabant: Delos referta divitijs nil timebat. pro L. Man. p. 646.

Navigio perparvo in ora Africæ deſertiſſimus venit. Seſt. 26.

Mare vaſtiſſimum hyeme tranſibis. Piſ.203.

Vltimas Adriani maris oras petivit. Piſ.218.

Ex Siciliâ ad Leucopetram me venti detulerunt. Phil.1. p. 326.

Mihi multi, neq; venti neq; remi ſatisfaciunt. Phil. 1.326.

Conſcendere navem. Ep. ad Fam. l.5. p.80.

Reto à te, ut ſi jam ille evitaverit hoc periculum, & ſe abdiderit in claſſem, tu tuis rebus conſulas. Ep. fam. l.9. pagina 250.

Conſcendere in naves. Ep. ad Fam. l.12. p.363.

Tanto in timore fui, ut omnibus rebus relictis cum paucioribus & minoribus navibus, ad illas ire conatus ſim. Epiſt. ad Fam. l.12. pag.363.

Vt P.

Vt P. Claudius Appij Caci filius, ejuſque collega L. Iunius claſſes maximas perdiderunt, cum vitio navigaſſent. de divinat. lib. 1. p. 167.

Maria ambulare. de fin. l. 2. p. 175.

Maria pedibus peragrare. ibid.

Si navigaſſet, eum naufragio periturum. de divinat. libro 1. pagina 179.

Cùm in animo haberet navem conſcendere. de divinat. l. 1. pag. 179.

Eodem flumine invectum. de fin. l. 5. p. 282.

Vos naves ſubito metu perterriti conſcendiſtis. de divinat. lib. 2. pag. 284.

Quo utinam velis paſſis pervehi liceat! Qu. Tuſc. l. 1. p. 346.

Tantum enim abfuit, ut illorum præſidio firmaremus claſſem. Ep. ad Fam. l. 12. p. 367.

Periculum omne, quod inſtaret, ſi ille latro cum omnibus ſuis naves conſcendiſſet, expoſui. Ep. Fam. l. 12. p. 368.

Legati Dolobellæ à claſſe diſceſſerunt, naviq; longâ profugerunt. Ep. ad Fam. l. 12. p. 369.

Claſſem fugientum perſecuti ſumus uſq; Sydam, quæ extrema regio eſt provinciæ meæ. ibid.

Mi Quinte, conſcende nobiſcum, & quidem ad puppim. Epiſt. ad Fam. l. 11. p. 380.

Navim ſpero nos valdè bonam habere: in eam ſimul atque conſcendi. Ep. ad Fam. l. 14. p. 452.

Te penitùs rogo, ne te tam longæ navigationi, & viæ per hyemem, niſi benè firmum, committas. Ep. ad Fam. l. 16. p. 495.

Infero mari nobis incerto curſu hyeme maximâ navigandum eſt. Ep ad Att. 8. p. 237.

Nos ad naviculas noſtras deſcendimus. Acad. l. 2. v. 76.

Claſſem devincere. de nat. Deo. l. 2. p. 53.

Claſſem tempeſtate amittere. de nat. Deo. l. 1. p. 53.

Navigandi rationem habere. De fin. l. 1. p. 114.

Secundiſſimè navigandi curſum tenere. de nat. Deor. l. 3. p. 149.

Qui illum in eandem navem recepiſſent. De nat. Deorum libro 3. pag. 149.

Quæſivit num etiam in ijs navibus Diagoram vehi crederent. Ibidem.

Neceſſi-

Neceſſitatis.

Noth/ Notturfft/ Zwang.

N*Eceſſitate me, mala ut fiam, facis*. Perſ.3.1.v.54.
Iſtuc neceſſum eſſe video. Rud.5.2.v.44.
Neceſſe habeo dicere. pro Quint.p.4.
Iura divina, atq; humana hoc cogunt. Pro Sex. Roſcio pagina 49.
Neceſſe eſt, resq; ipſa cogit. pro Sex. Roſ.p.85.
Fuit aliquis fatalis caſus, quem tulimus, quoquo modo ferendus fuit. Phil.6.435.
An cùm illum neceſſarium & fatalem caſum non tulerimus, hunc feremus voluntarium? Phil.10.473.
Neceſſitate cogimur. Acad. l.2.p.7.
Adhibere perſuadendi neceſſitatem. Academic. libro 2. pagina 59.
Nullâ ejuſmodi adſtrictum neceſſitate eſſe. De nat. Deorum. lib. 1. pag 10.
Nec quiſquam magis confirmare mihi videtur fatum. de Fato. pag.291.
Qui aliter obſiſtere fato fatetur ſe non potuiſſe, niſi ad has commentitias declinationes confugiſſet. Ibid.
Propoſita ſunt neceſſitates ad eas res parandas tuendasq;. 1. offic. pagina 9.
Cùm tempus eſt, neceſſitasq; poſtulat, decertandum manu eſt. 1. officior. p.33.
Si aliquando neceſſitas nos ad ea detruſerit. 1. offic. p.46.
Neceſſitati dant operam. 1. officior. p.51.
Partium corporis uſus ſunt neceſſarij. Ibidem.

Negandi. Inficiandi.

Leugnen/ Verneinen/ Weygern.

NEMO it inficias. Curc.4.7.v.3.
Quâ linguâ abjurant, ſi quid creditum eſt. Curc. 4. 2. verſu 10.
Qua ne inficias eat? Ciſt.4.1.v.2.
Omnia inficias ire, ea qua dudum confeſſa eſt mihi. Ciſt. 4. 1. verſ. 9.
Inficias ire cœpit, filio negare. Bacch.2.3.v.25.
Servanda fides, ne ire inficias poſtules. Moſt.4.3.v.29.
Quî lubet ire inficias, mihi qua geſta ſunt. Menæch.2.3.v.45.
Vt qua feciſti, inficias eas. Men.5.8.v.8.
Quiq; inficias non eat. Pſeud.4.6.v.24.
Ille ibit inficias, ſat ſcio. Adelph.3.2.v.40.
Minimè gentium. Phorm.5.9.v.44.
Præſertim cùm hæc non in crimine aliquo, quod ille poſſit inficiari. De orat.l.1. p.317.
De peculatu ſe inficiari neceſſe eſt. de Orat.l.2.p.374.
Ne minimâ quidem ex parte. 1. offic.p.31.

Negligentiæ. *Vide* Ignaviæ.
Negotij. *Vide* Curæ & Agendi. Occupationum.

Nominis. Cognominis. Nominandi, Appellandi.

Namen / Nennen / Genant werden.

EST mihi nomen Mercurij. Amph.prol.v.19.
Mihi certè nomen Soſia eſt. Amph.1.1.v.176.
Quid nomen eſt tibi? Amph.1.1.v.208.
Quî vocare? Amph.1.1.v.226.
Quid dubitas, cùm ſit paratum nomen puero poſtumi. Aul.2.1.v.42.
Bellum, & pudicum proſtibulum popli. In hominem nequam, & ſcortatorem. Aul.2.2. v.6.
Iſta faciunt veſtimentis nomina. Epid.3.2.v.40.

Quid

Quid mihi refert, Chryſalo eſſe nomen? niſi factis probo. Bacch.4.4. verſ. 53.

Sed nomen Domini quæro, quid ſiet. Moſt.3.1.v.127.

Nomen ſurreptitij indit illi, qui domi eſt. Men. Arg. v. 3.

Illius nomen indit, qui domi eſt, Manechmo idem, quod alteri nomen fuit, & ipſius eodem avus eſt vocatus nomine. Men. prol.24.43.44.

Iuventus fecit nomen peniculo mihi. Men. 1.v.1.1.

Huic urbi nomen Epidamno inditum eſt. Men.2.v.38.

Appellare aliquem perperam perplexo nomine. Mil. 2. 4. v.25.

Vt nomine quemq; appellem ſuo. Pſeud.1.2.v.52.

Amantium blanda nomina hæc plærumque ſolebant eſſe: *Mea voluptas. Mea delicia Mea vita. Mea amœnitas. Meus ocellus. Meum labellum. Mea ſalus. Meum ſuavium. Meum mel. Meum cor. Mea coluſtra. Meus molliculus caſeus.* Pœn.1.2. verſ. 152.

Academia nomen obtinuit. De Orat.l.3.p.470.

In noſtrâ linguâ, quæ dicitur eſſe inops, ſed ne in aliâ quidem, ullâ, res, ut omnes ſuis certis ac proprijs vocabulis nominentur. pro Cæcin.p.606.

Peregrinum aliquem dicere. Pro Luc.Sylla.p.316.

Nemo nomen dedit. pro domo. p.447.

Nomen ferre. pro Cn.Planc.p.510.

Qui cognomen ſibi ex Ætolorum imaginib. arripuit. Seſt.35.

Nomina deferunt interſe. Cœl.101.

Quæ legio mihi videtur divinitùs ab eo DEO detraxiſſe nomen. Phil.4.402.

Nomina tanquam rerum notas mutare. Cic.de fin.l.1.p.285.

Fraudare aliquem ſuo veteri nomine. de fin.l.5.p.291.

Finibus nomen ſuum terminare. Qu Tuſc.l.1.p. 307.

Nomen alicuius repudiare. de legib.l.3.p.155.

Hoc nomine ille eſt. Pro Sex.Roſc.p.251.

Nominatim aliquem præferre. Ibidem.

Cui Pyragri nomen eſt. in Verr p.357.

Ille uſurpatur princeps Iuriſconſultorum. lib.2.de offic. p. 88.

Quos fratres inter ſe, agnatosq; uſurpari, atq; appellari videmus. de Vniverſ.p.384. Sic Feſtus in *Segeſta*. In Epidamno, quod uſurpatur Pyrrachium.

Contortuplicata nomina habemus. Perſ.4.6.v.26.

Nomen Arcturo eſt mihi. Rud.prol.v.5.

Gelaſimo nomen mihi indidit parvo pater, hoc nomẽ repperi. Stich. 2.1.v.10.

Nomen indere alicui. Stich 2.1.v 8 Trin.prol.v.8.

Furatim nomen commemorabitur. Truc.4.4.v.29. Vide Lexicon Plautinum litt. F.

In his poeta nomen profitetur ſuum. Eun. Prol.v.3.

Ne me iſthoc poſthac nomine appellaſſis. Phorm. 5.1.v.15.

Nominum. Ignominioſorum. *Vide etiam* Calumniæ.

Vnnahmen/ Läſternahmen.

TVâ quidem, Cucúle, causâ, non hercle, ſi os præciderim, non metuam, morticine. Perſ.2.4.v.12. Convitium eſt in hominem terrum, & exſangui facie. Vide Lexicon Plaut.

Ain' verò, verveceum caput? Perſ. 2.2.v.2 Convitium eſt in hominem ſtupidum, ſtolidum, ac ſimplicem. Germanicè diceremus: **Ein tummer Schaffskopff.** Iuven.Sat.10. *Vervecum in patriâ, craſſoq; ſub aëre nati.* Apul.l.8.Metam. *Vervecem, non aſinum vides.* Apud Ciceron. Atticus de Bruto. *Vide, ne quem tu eſſe hebetem deputes, aquè ac pecus, is ſapientiâ munitum pectus gerat.* lib. 1. d divin. Sic Caligula *Ovem auream* appellavit apud Dionem, lib.59.geſtis anni V.C.790. in fine. Hinc & illud Planciadis ex moralibus Antidami: *Fabrè compactum animal hominem, quis ferat ſic eſſe pecuatum? quis averruncaſſit tam arietinas hominum mentes?* Arnob. lib. 3. *Si novenarius numerus cognomen Novenſilium ducit, Cornificius Balare convincitur.* Sic apud Laërt. lib. 7. Timon Cleanthem hebetioris ingenij *Arietem* vocat. Vide Lexicon Plaut. *Ovis.*

Bellum, & pudicum proſtibulum popli. In hominem nequam, & ſcortatorem. Aul.2.4.v.6.

Neſciendi. Ignorandi. Ignorantiæ. Inſcitiæ. *Vide ſupra.* Cognoſcendi, Notitiæ.

Vnwiſ.

Vnwiſſent / Vnbewuſt / ſeyn / Kein wiſſenſchafft haben / Vngeſchickt.

NESCIO *juxta cum ignariſſimis.* Pſeud.4.7.v.61.
Æque ut mecum ſitis ignarures. Pœn.Prol.v.47. Vide Lex. *Gnaruris.*

Homine imperito nihil quicquam injuſtius, qui niſi quod ipſe facit, nil rectum putat. Adelp.1.2.

Quid cum illis agas, qui neq; jus, neq; bonum, atq; aequum ſciunt? Heaut. 4. 1.

Melius, pejus, proſit, obſit, nihil vident, niſi quod lubet. Ibidem.

Ego illum neſcio qui fuerit: hoc, quod fecit, res ipſa indicat. Eunuch.4.3.

Hoc qui nequit, fateamur neſcire imperare liberis. Adelph.1.1.

An temerè quicquam Parmenonem prætereat, quod facto uſus ſit? Hecyr.5.4.

Etiam nunc credis, te ignorarier, aut tua facta adeò? **Daß man dich nicht kenne.** Phorm.5.7.

Imprudens harum rerum ignarusq; omnium. Eunuch.1.2.

O Iuppiter, tantam eſſe in animo inſcitiam? id quidem ego, etſi tu neges, certè ſcio, te inſcientem atq; imprudentem dicere ac facere omnia. Heaut.4.1.

Ipſum Scipionem accepimus non infantem fuiſſe. de Clar. 171.a

Infans & inſipiens homo. de Inv.4.1. a

Homo infans, atq; impotens. de fin.39.b

Dialectici infantiſſimi reperiuntur. ad Her.9.a

Oratio neq; nimis infans, neq; perfectè diſerta. de Clu.173.b

Nec infantia ejus, qui rem novit, ſed eam explicare dicendo non poteſt: nec inſcitia ejus, cui res non ſuppetit, verba non deſunt, eſt laudanda. de Or.156. a

Hujus infantiæ garrulam diſciplinam committeremus. ad Herenn. 9. a

Incredibilis infantia accuſatorum. Att.64.b

Iratum te regi Dejotaro fuiſſe, non erant neſcij. pro Dejot. 145.a

Non ſum neſcius, Craſſe, iſta inter Græcos dici ſolere. de Or.88.b

Non ſum ignarus, quibus rebus. Et de Or. 91. a

Neq; tamen cùm hæc ſcribebam, eram neſcius, quibus oneribus premerere. Ep.67. a

Non eram neſcius, Brute. de fin. 49. a
Non ſum neſcius, quantum. ad Her. 21. a
Heus tu, ne fortè ſis neſcius, Dolobella me ſibi legavit ad 4. Non. April Att. 143. a
Nihil agis, nihil aſſequeris, nihil moliris, quod mihi (al. *me*) *latere valeat in tempore.* in Cat. 100. b
Cui rei fugerat me reſcribere. A. 74. b
Non fugiſſet hoc Græcos homines. de Or. 107. a
Illos autem id fugerat ſuperiores. de fin. 110. b
Verùm hoc amentem hominem fugit. in Verr. 205. b
Illud alterum, quàm ſit difficile, te non fugit. At. 201. a
Niſi quæ me fortè fugiunt. Tuſc. 153. a
Nulla res eſt in uſu militari poſita, quæ hujus viri ſcientiam fugerit. pro Pom. 9. b

---

Novitatis.

New/ New zeittung/ Ernewweren.

N*Vnquid proceſſit ad forum tibi hodie novi?* Moſt. 4. 3. verſu 7.
Novas res otioſus requiritas. ibid. 11.
Nova res ſubitò mihi hæc objecta eſt. Pſeud. 2. 2. v. 7.
Quæ in omnibus hominibus nova poſt hominum memoriam conſtituta ſunt. pro lege Manil. p. 652.
Antehac putabam novitati meæ eſſe invisum. Ep. famil. lib. 1. pagina 16.
In novis rebus quaſi modò naſcentes hæſitaverunt. Acad. l. 2. pagina 11.
Vt ſemper & novitate delectemur, & copiâ. de nat. Deorum lib. 2. pag. 101.
Eſt enim ars in iis, qui novas res conjecturâ perſequuntur. de divin. lib. 1. p. 170.
Quâ ille rei novitate perculſus. de Divin. lib. 1. p. 204.
Etſi à te paululùm allatum eſt novi. de leg. lib. 3. p. 303.

Nugarum. Nugandi.

Narrenwerck/ Vnnütz gewäſch.

NVGAS *blattis.* Amph.2.1.v.79.
Hæc quidem deliramenta loquitur. Amph.2.2.v.64.
Connivet, ſomnium narrat tibi. Amph.2 2.v.106.
Maximas nugas agis. Aſin.1.1.v.78.
Hæc ſunt non-nugæ, non enim ſunt mortalia. Aſin.3.3.verſ.64. Vide Lex. Plaut.
Aufer cavillam, non ego nunc nugas ago. Aul.4.4.v.10.
Garrire nugas ſoleo: ſic loquor. Aul.5.v.21.
Quas tu mihi tricas narras? Curc.5.2.v.14.
Præſternebam folia farferi. Pœn.2.1.v.32. Vide lex. litt. *F.* & *Proverbia.*
Sycophanta hic nequam eſt, magis meditatur malè. Pſeud. 4.7. verſ. 107.
Quæ iſthic fabula eſt? And. 2.3. v.25.
Sunt crepundia. Rud.4.4.v.109.
Logos ridiculos vendere. Stich.2.1.v.68.
Facetias facere Stich.5.2. v.7.
Campas dicis. Truc.5.1.v.44. Vide Lexic. Plaut.
Alias res agis. Eunuch.2.3.v.56.
Nihil φλυαρεῖν ſatius eſt. Truc.5.2.v.36.
Næ iſta herculè magno jam conatu magnas nugas dixerit. Heaut. 4.4.v.8.
Fabulæ. Phor.3.2.v. 8.
Somnium. Phorm 3.2.v.9.
Logi. Phor.3.2 v.8. Es ſeind vergebliche wort.
Ad ineptias abis. pro Sex Roſc.p.51.
Intelligis hæc quoque nugatoria eſſe. pro Sex. Roſc. 54.
Excutiamus omnes iſtorum delicias, & ineptias. Cœl. 122.
Tu modò ineptias iſtas, & deſideria urbis, & urbanitatis depone. Ep.ad fam. l. 7.
Hunccine hominem tantis delectatum eſſe nugis? de divinat. lib. 2. pag.223.

Pellantur

Pellantur ergò iſta ineptiæ penè aniles. Quæſt. Tuſc.l.1. pagina 133.
Contemnere ineptias. Qu. Tuſc.l.1.p.33.

Numerandi. Computandi. Arithmetices. Rationum.

Zehlen / Rechnen / Rechnung machen.

PVtatur ratio cum argentario. Aul.3.5.v.53.
Diſpuncta eſt ratio cum illo. Aul.3.5.v.55.
Numerum cape. Aul.5.v.10.v.68.
Ecce autem avertit niſus lævâ, dexterâ digitis rationem computat. Mil.2.2.v.48.
In digitis ſingulas partes cauſæ conſtituere. in Verr. pagina 16.
Explere numerum. in Verr p.524.
In numerum noſtrum te aggregare ſoleo. pro L. Mur. pagina 225.
Referre in numerum. Acad.l 2.pag.10.
Decimo pòſt menſe, ut rationem dictare intelligo. Amph. 2. 2. verſ.57.
Rationes colligit. Amph.*ſc.* DI voſtram. v. 26.
Subduxi ratiunculam, quantum æris mihi ſit, quantumcunque alicui. Curc.3.1.v.1.
Benè igitur ratio accepti, atq; expenſi inter nos convenit. Moſt. 1.3.verſ 145.
Cum villico rationes putat. Merc.*ſc.* Syra non.v.10.
Vt boni ratiocinatores officiorum eſſe poſſimus, & addendo, deducendoque videre, quæ reliqui ſumma fiat. Offi.12.b
Partitionis caput ſcriptum cautè ut centum nummi deducerentur. de Leg.180.
Si in teſtamento deducta ſcripta non eſſent. de leg.180.a
Certis nominibus deductiones fieri ſolebant. in Verr. 189. a

Nuncij. Annunciandi.

Bottſchafft/ Entbietten/ Zu wiſſen machen.

B*Onis nuncijs aliquem afficere*. Amph.Prol.v.8.
Iterare aliquid alicui. Amph.1.1.v.56.
Voluptabilem mihi nuncium tuo adventu attuliſti. Epid. 1. 1. verſu 19.
Purum accepit nuncium. Bacch.Prol.v.72.
Egone,ut quod ab illo attigiſſet nuncius. Bacch.2.2. verſ.19. Vide Plaut.litt.A.Ab.
Illud animus meus miratur, ſi à me tetigit nuncius. Bacch. 3. 5. verſ. 3.
Nunciare aliquam rem ad aliquem. Mil.2.1.v.38.
Si boni quid ad te nunciem. Merc.1.2.v.65.
Homines qui geſtant. Pſeud.1.5.v.12.
Cùm mihi de Q. Hortenſij morte eſſet allatum. Brut.p.321.
Exoptatum alicui nuntium afferre. pro Sex.Roſc.p.43.
Afferre alicui nuntium. Ep.ad fam.l.4.p.108.
Quæ quidem ſi nulla alia, nec tamen internuntio ad illos celeriter deferentur. Ep.8.p.649.

Nutûs. Annuendi. Nictandi.

Wincken/ Andeutten/ Zeichen geben.

N*EQVE illa ulli homini nutet, nictet, annuat*. Aſin.4.1.verſ.39.
Non uſquam quicquam nuto, neq; nicto tibi. Mænech. 4. 2. verſu 49.
Oculis alicui ſignum dare. Mil.2.1. v. 45.

Nuptiarum. Dotis. *Vide* Conjugij.

Hochzeit/ Morgengab.

C*VM maximâ dare tibi poſſum dote.* Aul.2.1.v.36.
Dummodò morata rectè veniat, dotata eſt ſatis. Aul. 2. 2. verſ. 62.

Filiæ daturum dotem. Aul.2.3.v 2.

Vnde tibi talenta magna viginti pater det dotis. Ciſt. 2. 3. verſu 19.

Non enim hic, ubi ex Tuſco modo tute tibi indignè dotem quæras corpore. Ciſt.2.3. v.21.

Cui decem talenta dotis detuli. Merc.4.3.v.4.

Dum dos ſit, nullum vitium vitio vertitur. Perſ.3.1.v.59.

Dabuntur dotis tibi inde ſexcenti logi. hoc eſt, *nomine & loco dotis.* Perſ.3.1.v.66. Sic Pœn.3. 3. v. 56. *Trecentos numos præſidij.* Apul. Apol. *trecentis millibus dotis fuit contenta.* Vide Lex. Plaut. Periphraſis.

At nihil eſt dotis, quod dem. Aul.2.2.v. 18.

Deferre dotis. Mercat.4.4.v.4.

Spondere dotis. Trin.5.2.v.34. Sic Cato apud Nonium in Receptitium. *Pecunia, quam exceperat, nec dederat dotis.*

Vnicam gnatam ſuam cum dote ſummâ filio uxorem ut daret. Andr. 1.1.

Dos eſt decem talenta. Andr.5.4.

Chreme, ne quid vereare, ſi eſt minùs: nil dos nos movet. Heaut.5.1.

Me mea omnia bona doti dixiſſe illi. ibid.

Primùm indotata eſt: tùm præterea, quæ ſecunda ei dos erat, perijt: ſcil. *pudicitia.* Adelph.3.2.

Ille indotatam virginem atq; ignobilem daret illi? nunquam faceret. Phorm. 1.2.

Patrocinari dotatis & indotatis. Phorm.5.7.

Filiæ nubili dotem conficere. pro Quint.p.36.

O

Obedientiæ. Serviendi. Obſequij.

Gehorſam/ Dienſtbar.

GERE *patri morem meo.* Amph. 1. 1. v. 120.
Operam dare alicui. Amph.1.1.v.121.
Dicto ejus imperio ſum audiens. Amph.3.4. v.8.
Meo me æquum eſt morigerum patri, ejus ſtudio aſſervire addecet. Amph.3.4.v.21.
Fiat, geratur mos tibi. Aſin.1.1.v.27.
Faciant obſequentem. Aſin.1.1.v.50.
An decorum eſt, te meis præceptis adverſari? Aſin. 3. 1. verſu 5.
Audientem dicto produxiſti filiam? Aſin.3.1.v.40.
Ne moræ moleſtiæq; imperium herile habeat ſibi. Nam qui hero ex ſententiâ ſervire ſervus poſtulat, in herum matura, in ſe ſera condecet capeſſere. Aul.4.1.v.2.3.4.
Ei vos morigerari mos bonus eſt. Capt.2.1.v.4.
Benè hero geſſiſſe morem. Capt.2.3.v.44.
Obſequioſus ſemper mihi fuiſti. Capt.2.3.v.58.
Si rectè facias, auſcultes mihi. Capt. 3. 4. verſ. 99. Curc. 2. 1. verſ. 8.
Gerite amanti mihi morem amœniſſimi. Curc.1.2.v.62.
Tandem edepol mihi fiunt morigeri peſſuli. Curc.1.2.v.70.
De eâ re geſſit morem morigera mihi. Ciſt.1.1.v.86.
Facta morigera eſt viro. Ciſt.1.3.v.27.
Morem præcipuè ſi illi geras. Moſt.1.3.v.32.
Soli gerendum cenſeo morem. Moſt.1.3.v.69.
Ah gere mihi morem. Quid tibi ego morem vis geram? Moſt. 3.1. verſ. 45.
Auſculta mihi. Ibid. v. 53. & v. 94.

Cape

Cape hanc tibi, quando una vivis meis morigera moribus. Men. 1. 3. v. 19.

Quoties monſtravi, viro tuo ut morem geras. Mænech. 5. 2. verſu 33.

Dicto me emit audientem imperatorem ſibi. Mænech. 2. 3. v. 89.

Hero ut in omnibus locis ſim preſtò. Men. 5. 6. v. 21.

Iovis ducuntur nutu, illi obtemperant. Merc. ſc. Diva. verſu 3.

Bonum factum, edicta ut ſervetis mea. Pœn. Prol. v. 16.

Futura es dicto obediens, annon patri? Perſ. 3. 1. v. 50.

Viden' ut tuis dictis pareo? Perſ. 5. 2. v. 31.

Te mihi dicto audientem eſſe addecet. Perſ. 5. 2. v. 55.

Morem gerere alicui. Stich. 1. 2. v. 14.

Proſequi imperium alicuius. Stich. 1. 2. v. 84.

Omnes relictas habeo, præ quod tu velis. Stich. 2. 3. verſu 37.

Si mea imperia capeſſes, multa bona in pectore meo conſident Trin. 2. 2. v. 19.

Sarta tecta tua præcepta usq; habui meâ modeſtiâ. Trin. 2. 2. v. 36.

Sed ſi non dicto audiens eſt. Trin. 4. 3. v. 58.

Tibi audiens ſum imperij. Truc. 1. 2. v. 24.

Vtriq; mos geratur amborum ex ſententiâ. Trucul. 5. 1. verſ. 69.

Hac te ſolum ſemper fecit maximi, tibi morigera fuit in rebus omnibus. And. 1. 5. v. 95.

Mos gerundus eſt Thaidi. Eunuch. 5. 2. v. 113.

Adoleſcenti eſſes morigeratus. Adelph. 2. 2. v. 10.

Qui magis morem gereret. Adelph. 4. 5. v. 74.

Et meo patri minus ſum obſequens. Heaut. 2. 3. v. 18.

Quid agis? mitte, ac ſine me in hac re gerere mihi morem. Heaut. 5. 1. v. 74.

Sed ut induſtriâ noſtrâ tuæ morem geramus voluntati. ad Heren. l. 1. p. 3.

Vt tuæ voluntati rectiſſimè morem geramus. ad Herenn. lib. 2. pag. 51.

Gere morem parenti, pare cognatis, obſequere amicis, obtempera legibus. ad Heren. l. 4. p. 106.

Legibus obtemperare debetis. de invent.l.1.p.177.

Non quò tuo ſtudio rectiſſimo atq; optimo non obſequi vellem. De Orat.l.1. p.295.

Gerendus eſt tibi mos adoleſcentibus, Craſſe. de Orat. lib. 1. pag. 296.

Veſtræ potius obſecutus ſum voluntati. de Orat. libro 1. pagina 324.

Morem gerere noluiſti. de Orat.lib.2.pag. 449. & pro Flacc. p. 257.

Dolori ſuo malle, quàm authoritati obtemperare. pro lege Manilia.p.649.

Morem homini geſſi. pro Aul.Clu.p.66.

Quibus morem geram. Phil.8.453.

Mos eſt gerendus. Phil.12.501.

Nec precibus, nec admonitionibus noſtris locum reliquit. Ep.famil. l.1.pag.5.

Dixit nihil intereſſe, utrum Cæſar ſenatui dicto audiens futurus eſſet. Ep.fam.l.8 p.227.

Omnia obſequia alicui polliceri. Ep.fam.l.10.p.288.

Vtriq; à me mos geſtus eſſe videatur. Epiſt. Attic. libro ſecundo. pag.65.

Inſuetus contumeliæ, ne omni animi impetu, dolori, & iracundiæ pareat. Ep.Att.l.2.p.74.

Quœad vultis, vobis obtemperabo. Epiſtol. Attic.libro 10.pagina 208.

Ita patri quoq; morem geſſeris. Ep.Attic.l.13.p.427.

Dubitat utrum morem gerat Leptæ. Ep.Attic.l.13.p.486.

Infirmiſſimo tempore ætatis obſequuti amico cuidam. Academic. l.2.pag.7.

Tum Balbus, tibi geram morem, & agam, quàm breviſſimè potero. de nat.Deor.l.2.p.51.

Legibus parere. Qu.Tuſc.l.5.p.458.

Relinquunt, & abijciunt obœdientiam. 1.offic.p.41.

Neceſſitati eſt parendum. 2.offic.p.95.

Obiter, Dicis causâ.

Oben hin/ Vngefehr/ Für die lange weil.

Poſt

P*Oſt etiam iuſſi valere, cùm me expenſè è ſuâ villâ, numquid vellem, rogaſſet.* ad Att l. 5. Ep. 2. & 3. p. 138. 139.

Eodem autem expenſè è Pompeiano Philotimo dederam ad te literas. ib. Sic enim utrobique legendum ex Mss. Palat. docuit Franciſcus Iunius in Notis ſuis. *Expenſè* notat *indiligenter, perfunctoriè, obiter, & quaſi dicis causâ.* Ei opponitur: *ſtudiosè, diligenter, datâ operâ, de induſtriâ.*

Sint igitur decemviri, neq; veris comitiis h. e. *populi ſuffragiis, neque illis ad ſpeciem, atq; ad uſurpationem vetuſtatis per hos lictores auſpiciorum causâ adumbratis conſtituti.* cont. Rull. p. 128. Notandum *uſurpare* idem ferè valere, quod *Dicis causâ aliquid facere:* ut *ſolennitatis, & veteris iuris, aut conſuetudinis retinendæ causâ.* Sic Livius: *Non tamen ultrà proceſſum eſt, quàm unus ex plebe uſurpandi iuris causâ P. Licinius tribunus militum crearetur.* Agellius. libr. 3. cap. 2. *Quintum Mutium I. C. dixere ſolitum legi, non eſſe uſurpatam mulierem, quæ cùm Kall. Ian. apud virum matrimonij causâ eſſe cœpiſſet.*

Obligationis. *Vide* Legum. Beneficiorum. Officij.

Verbunden / Schuldig ſein.

O*Bligare ſe verbis.* pro Cæcin. p. 588.

Neq; legem putat tenere ſe ullam. Adelph. I. 2. v. 6.

Pompeius omni cautione, fœdere, exercitatione devinxerat. Sext. pag. 9.

Qui lege de vi certè non tenebantur. Cœl. p. 123.

Vt mihi ſe debere dicant. Ep. Att. p. 5.

Oblivionis. Obliviſcendi. *Vide* Memoriæ.

Vergeſſen.

AN egomet me illic reliquiſſe fortè oblitus fui. Amph. 1. 1. v. v. 301.

Haccine te eſſe oblitum, qui tamdiu in ludo fuiſti? Aſin. 1. 3. v. 73.

Tam in brevi ſpatio omnem de me deiecerit animum patris. Heau. 5.2.v.2.

Vſitatæ res facilè è memoriâ elabuntur. ad Herenn. lib.3.pag. 72.

Si crebræ collocabuntur, oblitam reddunt orationem. ad Heren. l.4.p. 87.

Poſtquam extinctis his, omnis eorum memoria, ſenſim obſcurata eſt, & evanuit. de Orat. l.2.p.371.

Vt alios fortaſſe multos oblivione obruiſſet. Brut. p.536.

Nolo eam rem commemorando revocare, cuius rei memoriam omninò omnem tolli funditùs, ac deleri arbitror oportere. pro Qu. pag.28.

In oblivione non iacuiſſet, ſed in aſſiduâ commemoratione omnibus omnium flagitiorum fuiſſet. in Verrem pagina 148.

Ex memoriâ aliquid deponere. pro Luc. Syll. p. 314.

Nemo eſt, qui non modò ex memoriâ, ſed etiam ex factis evellendos putet. Seſt.17.

Illud mihi ex animo excidit. pro Vniv. p.175.

Memoriam Cnei Pompeij amiſimus. Deiot.310.

Omnem memoriam diſcordiarum oblivione ſempiternâ delendam eſſe cenſui. Phil.1.p.323.

Significarunt ſe novo beneficio memoriam veteris doloris abiecisſe. Phil.1.p.334.

Omnem populi Rom. beneficiorum memoriam abiecerunt. Phil.8, pag.457.

Hoc verbum tibi non excidit, quod ſæpè ſit fortuitò. Phil. 10. pag. 467.

Meâ memoriâ dilabuntur. Phil.13.512.

Venerunt in oblivionem. in Sall. p.575.

Dabo operam, ut iſthuc veniam, antequam planè ex animo tuo effluam. Ep. Fam. lib. 2. p.197.

Te intelligere volui, mihi non illud excidiſſe. Epiſt. Att. lib. 6. v.171.

Oblivione aliquid delere. de Nat. Deor. l.10.p.14.

Vt ad-

Vt adverſa quaſi perpetuâ oblivione obruamus. de Finib. libr. 1. p. 19.

Ipſius oblivione obruerentur. de Fin. l. 2. p. 172.

Adducuntur pleriq; ut eos iuſtitiæ capiat oblivio. 1. Off. p. 12.

Obſcuritatis. Tenebrarum.

Dunckel/ Finſternuß.

N*Arratio obſcura totam obcæcat orationem.* de Orat. lib. 2. p. 439.

Nam iſti quidem herclè orationi Oedipo opus coniectore eſt, qui Sphingi interpres fuit. Pœn. 1. 3. v. 35. Proverbium de re obſcurâ: quod imitatus quoque eſt Terentius, perpetuus Plauti ſimius Andr. *Davus ſum, non Oedipus.* Vide etiam proverbium. *Vrinator, ſeu natator Delius.* Martialis ſic lib. 10. Epig. 21. *Non lectore tuis opus eſt, ſed Apolline libris.* Antiphanes apud Athenæum. *τουτὶ δ᾽ ὅτ᾽ ἐστιν οὐδ᾽ ἂν Ἀπόλλων μάθοι. Nec Apollo quid ſibi hæc velint, intelligit.*

Ea obſcuritatem & tenebras afferat. de Orat. l. 3. p. 466.

Splendor eius omnis his moribus obſolevit. pro Quint. pagin. 142.

Quæ res apertè petebatur, ea nunc occultè cuniculis oppugnatur. contr. Rull. p. 91.

Adhibuit obſcuritatis latebram. de Div. l. 2. p. 256.

Ab animo, tanquam ab oculis diſcutit. Quæſt. Tuſcul. lib. 1. pag. 52.

Conatus eſt clariſſimis rebus tenebras obducere. Acad. libr. 2. p. 33.

Cimmeriis offuſis tenebris, ne ſcintillam quidem ullam alicui ad aſpiciendum relinquere. ibid.

Latent iſta omnia craſſis occultata & circũfuſa tenebris, ut nulla acies humani ingenij tanta ſit, quæ penetrare in cœlum poſſit. Acad. l. 2. p. 62.

Omnia tenebris circumfuſa eſſe dixerunt. Acad. Quæ. l. 1. p. 94.

Obſervan-

Obſervandi. *Vide etiam* Attendendi. Audiendi.

Aufmercken/Zuhören/Lauren.

A*Vcupemus ex inſidÿs clanculum, quam rem gerant.* Aſin. 5. 2. v. 32.
Qui aucupet me, quid agam, qui veſperi ſuo vivat. Mil. 4. 2. v. 5.
Facilè nuperrimè dictum memoria mandetur. ad Herenn. lib. 3. pag. 62.
Homines in ſpeculis ſunt, obſervant quemadmodum ſe unusquiſq; gerat. in Verr. p. 152.
Vita oculis aliorum obſervatur. in Verr. p. 305.
Tamen à ſciente animadverti ſolet. Off. l. 1. p. 58.

Obſidionis. Expugnandi. Oppugnandi. Militiæ. *Vide etiam Tit.* Belli. Muniendi.

Belägern/Stürmen/Beſatzung.

I*D vi, & virtute militum victum, atq; expugnatum oppidum.* Amph. 1. 1. v. 36.
Imperio atq; auſpicio ducis. Amph. 1. 1. v. 37.
Legiones pugnando cepimus. Amph. 1. 1. v. 258.
Cùm ad faciendam vim quidam armati veniſſent. de Invent. l. 2. p. 220.
Cùm ab hoſtibus circumſideretur. de Invent. l. 2. p. 126.
Clandeſtinis auxiliis nos oppugnat. Orat. ad Brut. p. 691.
Illud propugnaculum quo contra omnes meos impetus uſurum ſe putat, ex defenſione deÿciam. in Verr. p. 327.
Tum quidem incolumis exercitum obſidione liberavit. de Divin. l. 1. p. 177.

Obviandi

Obviandi. Occurrendi. Procedendi obviam.

Begegne / Entgegen gehen.

E*Amus adverſum uxori.* Amph. *ſc.* DI voſtram. v. 73.
Ne quis mihi obſtiterit obviam. Capt. 4. 2. v. 1.
Obviam ornata occurrebant ſuis quæq; amatoribus. Epid. 2. 2. verſ. 50.
Tu facito ante Solis occaſum, ut venias adverſum mihi. Menæc. 2. 3. v. 83.
Simul autem pleniſſimè eos, qui adverſum eant, ciſpellito. Merc. 1. 2. v. 5.
Quis hic eſt, qui mihi adverſum ſit? Men. 3. 2. v. 22. & 5. 2. v. 25. *Ibo adverſum, appellabo hunc.* & Stich. 1. 2. v. 32. *Ferre adverſum hominem occupemus oſculum.*
Obviam ei ultrò deferam. Pſeud. 4. 5. v. 5.
Qui oculis meis obviam ignorabilis objicitur. Pſeud. 2. 1. v. 18.
Bonâ ſcævâ ſtrenaq; obviam proceſſit mihi. Stich. 1. 2. v. 24.
Opportunè hic mihi fit obviam. Andr. 3. 4.
Optimè te mihi offers. Andr. 4. 2. v. 3.
Nihil eſt, quod malim, quàm illam totam familiam dari mihi obviam. Adelph. 3. 2. v. 13.
Homini præter opinionem improviſo incidere. in Verrem pag. 299.
Obvius mihi factus eſt. pro Cæcin. p. 616.
Opportunè te obtuliſti mihi. Adelph. 2. 2. v. 23.
Cæſari ex Hiſpaniâ redeunti longiſſimè obviam proceſſiſti. Philip. 2. p. 368.
Quintum Leptam præfectum fabrum meum tibi obviam miſi. Ep. Fam. l 3. p. 70.
Obviam alicui prodire. ibid.
An ego tibi obviam non prodirem? ibid.
Venire alicui obviam. Ep. Fam. l. 4. p. 109.
Obviam ei proceſſuram millia paſſuum. Ep. Fam. l. 10. p. 309.
Prodire alicui obviam. Ep. ad Fam. l. 14. p. 4, 1.

Occaſio.

Occaſionis. Opportunitatis.

Gelegenheit.

Tempus huic occaſioni ſeſe ſubterduxit. Aſin. 2.3.v 12.
Occaſionem, quæ obvenit, opprimere. Aſin. 2.1.v.15.
Vbi quicquam occaſionis eſt. Aſin.5.2.v.15.
Quando illæc occaſio perit, poſt ſerò cupit. Aul.2.2,v.71.
Nobis detis locum loquendi. Capt.2.1.v.18.
Si occaſionem capſit, qui ſiet malus. Pſeu.4.3.v. 6.
Occaſionem repperiſti. Pſeud.4.4.v.9.
Eam fore mihi occaſionem, ea nunc quaſi decidit de cœlo. Perſ. 2.3 v.6.
Non tu illum vides quærere anſam, infectum ut faciat. Perſ. 4.4. v. 120. 121.
Opportunè ſe offert. Amph. *ſc.* DI voſtram. v.43.
Nunc ſatis temporis. Amph. DI voſtram. v.50.
Non potuiſti magis per tempus advenire, quàm advenis. Men. 1. 2.v.30.
Nam ipſa opportunitas non potuit opportunius advenire. Pſeud. 1. 3. v. 3.
In ipſo tempore eccum obviam. Andr.3.2.v.52.
Optatò advenis. Andr.3.3.v.1.
Veni in tempore. And.4. 4.v.19.
Per tempus advenis. Andr.4.4.v.44.
Attèmperatè hodie venit in ipſis nuptiis, ut veniret antehac nunquam. Andr.5.3.v.24.
In tempore ipſo mihi advenis. Andr.5.4.v.20.
Per tempus redditur. Hecyr.1.3.v.16.
Opportunè te mihi in ipſo tempore oſtendis. Hecyr.4.4.v.5.
Vobis placida conditio eſt, datur. Hecyr.2.1.v.44.
Locum opportunum capere ad rem. pro S.Roſc.p.60.
Ad cæteras ſummas utilitates hæc quoq; opportunitas adiungitur. pro Leg. Man.p.647.
Semper ad novos caſus temporum novorum conſiliorum rationes accommodat. pro Leg Man.p.651.
Occaſio viſa eſt. in Verr.p.179.

Nulla

Nulla ratio eſt amittere occaſionem, nuſquam eò meliùs collocari putat poſſe. pro Cæc. p. 591.
Occaſio ad occupandam Aſiam eſt oblata illi. pro Leg. Man. p. 629.
Teneo quam optabam occaſionem, neq; omittam. de Leg. lib. 2. p. 294.

Occultandi. Abſcondendi.

Verbergen/ Verdecken/ Heimlich halten/ Verkriechen.

Occultum id habetur. Aul. 2. 1. v. 12.
Quod celatum eſt, atq; occultatum uſq; adhuc, nunc non poteſt. Aul. 2. 3. v. 10.
Non metuo, ne quisquam inveniat: ita probè in latebris tum eſt. Aul. 4. 2. v. 7.
In latebras abſconditas pectoris munitiſſimi. Ciſt. 1 1. v. 65.
Quapropter te expertem amoris nati habuerim. Pſeud. 1. 5. v. 83.
Ex conſpectu heri ſe ſui abdiderunt. Pſeud. 4. 7. v. 5.
Quia annos multos filias me celaviſti clam me. Pœn. 5. 4. v. 67.
Edictum eſt magnoperè mihi, ne cuiquam homini excederem, omnes muti, ut loquerentur priùs hoc quàm ego. Perſ. 9. 2. v. 59. 60.
Pracipe aſtu filia. Perſ. 1. 3. v. 68.
Vt agant inter ſe clanculùm. Heaut. 2. 1. v. 63.
Æſchinus ſub duro ac triſti patre celabat Cteſiphontem. Adelph. 4. 2. v. 13.
Latuit omnis pecunia in caligine ac tenebris. in Verr. p. 387.
Me in cellam aliquam iam cum illâ concludam, id tutiſſimum eſt. Adelph. 4. 2. v. 13.
Quod celari opus erat, habebant ſepoſitum ac reconditum. in Ver. p. 421.
Maiores vim armatã nullâ iuris defenſione texere. pro Cæc. 619.
Se non Ponto, neq; Cappadocia latebris occultare velit, ſed emergere è patrio regno, atq; in veſtris vectigalibus, hoc eſt in Aſia luce verſari. pro Leg. Man. p. 630.
Obſcurè aliquid ferre. pro Aul. Cl. p. 25.
Re patefactâ diſſimulari tantũ ſcelus nõ poterat, nec latere. Seſt. 13.

Hac

Hæc ſunt in gremio ſepulta conſulatûs tui. Piſ.181.
Qui inſignem iſthinc nequitiam frontis involutam tegumentis nondum cernit. Piſ.182.
Triumphi nomine tegunt,& velant ſuam cupiditatem. Piſ. pag. 202.
Cùm ſe ille ſapiens in ſcalarum tenebras abdidiſſet. Mil.238.
Feræ ſe latibulis tegunt: Rab.229.
Occultat pecuniam poſthumus, latent regiæ divitiæ. Rab.280.
Iovis illius quidem numen nunquam celare potuiſſet. Philipp. p.313.
Ille ſe ſub ſcalas tabernæ librariæ coniecit. Phil.2.346.
Delituit in quâdam cauponulâ. Philipp.2.367.
Se ipſos quaſi liberatores noſtri è conſpectu noſtro abſtulerunt. Phil. 2.pag.382.
Diu teximus,quin ſentiremus. Phil.3. 398.
Audaciam rerum geſtarum magnitudine,atq; Imperatoris laudibus tegere. in Verr.p.500.
Quod inprimis te celatum volebam. Ep.Qu.Fr.l.3.p.638.
Sed te in latebram mirificam coniecisti. de Divinat. libr. 2. pag. 232.
Quomodo potuit terrâ oppreſſus iuvare ibid.
Lateant eius illæ tenebricoſæ libidines , quas fronte & ſupercilio, non pudore,& temperantiâ contegebat. Provinc. p.159.
Ille ſe in interiorem partem ædium abdidit. Ep.Attic. libr. 4. pag. 12. 113.
Quod domi te incluſiſti. Ep.Att.l.12.p.394.
Mane me in ſylvam abſtruſi denſam, atq; aſperam. Epiſt.Att.lib. p.371.
Contexit atq; abdidit ſe.Removent ſe ab oculis. Off. 50.

Occupationum. Negotij. *Vide etiam ſupra Tit.* Agendi: & Efficiendi. Curæ. Muneris.

Geſchefften / Zu ſchaffen haben / Bemühet ſein / Handlen.

Alias

Alias res agis, iſtuc ago quidem. Eunuch. 2. 3.
Rem ſeriam velle agere mecum, ſcil. *dicit.* Eunuch. 3. 3.
Quid rerum hic gerat. Eunuch. 5. 4.
Quid rei geris? ſic tenuiter. Phor. 1. 2.
Quin tu hoc age. And. 2. 2.
Actum, ajunt, ne agas ibid.
Imò & ibi nunc ſum: id eſt, *hoc ago, & usq; dudum id egi.* Heaut. 5. 2.
Cum hoc id agebam commodùm: **Ich handelte oder redete eben jetz mit jhm davon.** Phorm. 4. 3.
Ecquid de illo quod dudum tecum egi, egiſti, Syre? **haſtu etwas darinnen außgericht / davon ich jüngſt mit dir geredt hab?** Heaut. 3. 3.
Non nunc pecuniâ agitur, ſed illud, quomodo &c. Heaut. 3. 1.
Poſtremò id mihi da negoti. Andr. 3. 2.
Davo iſtuc dedam iam negoti. Andr. 5 4.
Non poteſt, ſcil: *negotium illud in ſe ſuſcipere: qui? quia habet aliud magis ex ſeſe, & maius.* ibid.
Quid iſtic tibi negotij eſt? Andr. 5. 2.
Si tibi res ſit cum Lenone, quocum mihi eſt, tùm ſentias. Phorm. 1. 3.
Poſtremò tecum nihil rei nobis, Demipho, eſt. Phor. 2. 2.
Eia ſudabis ſatis, ſi cum illo inceptas homine: id eſt, *ſatis negotij tibi faceſſet.* Phorm. 4. 3.
Clinia ille ſervus tardiusſculus: iccircò huic noſtro tradita eſt provincia. Heaut. 3. 2.
Ex eo colligere poteris, quantâ occupatione diſtinear. ad Att. 37. b
Nam antea diſtinebamur maximis occupationibus. Epiſt. 121. a
Nos hic multitudine, & celebritate iudiciorum ita diſtinemur, ut quotidiè vota faciamus, ne intercaletur. Ep. 96. b
Sylla tot tantisq; negotiis diſtentus eſt, ut reſpirare non poſſit. Att. 8. b
Metuendum eſt, ne imperita multitudo per me pacem diſtineri putet. in Ant. 245. a
Quid mihi cum iſtâ ſummâ ſanctimoniâ? pro Quint. 10. b
Quid huic cum Habito? nihil. pro Cl. p. 24.
Cum Illyrico verò, & cum Vatinij legionibus, quid erat Antonio? in Ant. 226. b
Quid negotij geritur? in quo ille tot & tales viros defatigat. de Fin. 138. a

Qui ſi ipſe negotium meum gererem: nihil gererem, niſi conſilio tuo. Att. 204.b

Tuum negotium geſſiſti benè. pro Qu. Roſc. 50.b

Sui negotij benè gerens. pro Qu. Roſc. 11.b

Odij. *Vide* Invidiæ.

Odoris. Fœtoris.

Geruch/ Stinckent.

Olet homo quidam malo ſuo. Amph. 1.1.v.165.

Ex iſto loco ſpurcatur naſum odore inlucido. Men. 1.2.v.57.

Odore naſum ſentit. Mil. 4.6 v.41.

Arrabius Murrhinusq; omnes odor complebat. Pœn. 5. 4. verſu 6.

Dic amabo, an fœtet anima uxoris ſuæ? Aſin. 5.2.v.45.

Interea fœtida anima naſum oppugnat. Virg. 1. 2. v. 134. *Animas & olentia ora* dixit.

Smyrnam h. e *myrrham olet.* Aſin. 5.7.v.79.

Ibi odos dimiſſis pedibus in cœlum volat. Pſeud. 3.1.v.51. Vide Tit. *Currendi*. vbi hæc phraſis explicatur.

Officij. *Vide* Gratificandi. Studij. *& infrà* Vovendi.

Dienſthafftig/ Bereitwillig.

Scis tute, facta velle me æquè, quæ tu velis, & iſthæc confido à fratre me impetraſſere. Aul. 4.7.v.5.

Ominis.

Ominis. Ominandi. Præſagij. Augurandi. Vaticinandi. Superſtitionis. Oraculorum. Diuinandi. Auſpicij.

Wunſch/ Propheceyen/ Warſagen/ Zeichen geben/ Ahnen/ Aberglauben.

QVod tibi ſempiternum, ſalutare ſit liberis procreandis? Aul. 2. 1. v. 26.

DI bene vertant! Aul. 2. 1. v. 83.

Præſagibat mihi animus, fruſtrà me ire. Aul. 2. 2. v. 1.

Benè ominantes dicebant: *Benedicite* εὐφημεῖτε. Aſin. 3. 3. v. 56.

Initio rei gerendæ ſolebant præfari hanc formulam. *QVOD BONVM FAVSTVM FELIXQVE SIT!* Aul. 2. 1. v. 26.

DI benè vortant! ita faxint. Aul. 2. 2. v 19.

DI faciant, ubi ſiet diu? plusq; ſoſpitent, quod nunc habes. Aul. 3. 2 verſ. 10.

Quæ res tibi benè feliciterq; vortat! Aul. 4. 10. v. 58.

Quâ ego hunc amorem avi datum dicam? Caſ. 3. 4. v. 26.

DI tibi unicum gnatum ſoſpitent! Merc. ſc. Syra non. v. 25.

Quid ſi igitur (unum factum hoc ſi cen'es.) Merc. 3. 3. v. 17. Formula erat benè ominandi. BONVM FACTVM: cui æquipollet hæc: VNVM FACTVM. In edictis uſurpatum hoc Aul. 2. 7. v. 3. Bacch. 1. 22. v. 2. Caſ 2. 6. v. 27. Men. 4. 2. v. v. 46. Merc. 2. 1. v. 42.

Religionem illic obiecit, recipiam me illuc. Merc. 5. 2. v. 40. Græcè ἐπιθειάσαι h. e. *ex obſervatione ominis* δεισιδαιμονίαν *incutere.* Sic Horatius *Religionem obijcit Galateæ profecturæ, ab omine: ſcil ab exemplo Europæ.* Sueton. dixit: *Afferre alicui religionem.* Vide Lexic. Plaut. *Religio.*

Bona ſcæva eſt mihi. Pſeud. 4. 7. v. 39. De bono auſpicio datur. Vide Lex. Plau.

Benè mihi, benè vobis, benè amicæ meæ! Perſ. 5. 1. v. 50.

Exauſpicavi ex vinculis: nunc deniq; redauſpicandum in catenas. Capt. 3. 5. v. 108. 109. ubi vide Notas noſtras.

Liquido exeo foras auſpicio avi ſiniſtrâ. Epid. 2. 2. v. 1.

Bonam ſcævam affero. Pſeud. Prol. v.

Sed neſcio quid profectò mihi animus præſagit mali. Heaut. 2. 2. v 7.

Ego hoc hilarior. Adelph. 2. 1. v. 48.

Introijt in ædes ater alienus canis, anguis per impluvium decidit de tegulis. Phil 4. v. 26 27.

Tùm tu igitur die bono Aphrodiſiis addice tuam mihi meretricem. Pœn. 2. 1. v. 49. Vide Briſſ. Formul. l. 1. Vt *BONA VERBA*, ita *BONVM DIEM* dicebant veteres.

Dij immortales avertite, atq; deteſtabile hoc omen. Philipp. 4. p. 404.

Hoc deteſtabile omen avertat Iuppiter. Phil. 11. 481.

Suo capiti ſalvis nobis ominatur. Phil. 11. 482.

Ominibus uti. de Divin l. 2 p. 222.

Ego fortaſſis vaticinor, id eſt, *ex incertis coniecturis auguror.* Ep. 2. 5.

Neſcio quâ permotus animi divinatione non deſpero. Epiſtol. 3. 13.

Quem exitum acies habitura ſit, divinare nemo poteſt. Ep. 6. 3.

Caſu, non divinatione meâ factum eſt. Ep. 6. 4.

Nec quidem nos noſtra divinatio fallet. Ep. 6 6.

Non ex alitis volatu, nec ex cantu ſiniſtro Oſcinis, ut in noſtrâ diſciplinâ eſt, nec ex tripudijs ſoliſtimis, aut ſomniis tibi auguror, &c. ibid.

Conſtitui apud te autoritatem augurij, & divinationis meæ. ibidem.

Debet habere fidem noſtra prædictio. ibid.

Quæ acciderunt omnia dixi eſſe futura Ep. 7. 3.

Exiguitas copiarum, receſſum non dimicationem mihi tuam præſigiebat. Ep. 8 11.

Intra fines hos, quæcumq; acciderint, vertentur. Divinatio eſt, aut omnino, ut prædico ſuſcipientur & augentur omnia, aut non multo ſecus. ibid.

Vt tu divinâ tuâ mente proſpexiſti, & prædicaſti. Ep. 12. 14.

His ſuperſtitionibus non dubitaſti omnia adiungere. de Divin. l. 2. p. 245.

Malo tamen alteri, quàm noſtræ ominari. Off. l. 2. p. 94.

Quod omen DI avertant! Phil. 13. p. 328.

Recitatis literis oblata religio. Cornuto, pullariorum admonitu non ſatis

ſatis diligenter eum auſpicijs operam dediſſe. Ep.ad Fam.lib.10. p.389.

Auſpicio operam dare. de Divin.l.1. p.199.

Hinc Remus auſpicio ſe devovet. ibid.

Illi qui in auſpicium adhibetur. de Divin.l.2.p.241.

Scientiam auguratûs tentare. de Div.l.1.p.169.

Augurio operam dare. de Divin.l.1 p.199.

Vt eum in arce augurium augures acturi eſſent. de Offic. lib. 3. pag. 124.

Oracula fundere. de Nat.Deor.l.1.p. 28. & de Divin.l.1.p.202.

Iidem de rebus maioribus ſemper aut Delphis Oraculum, aut ab Hammone, aut à Dodonâ petebant. de Divin.l.1.p.195.

Quod caput eſt, cùm iſto modo oracula Delphis non eduntur. de Div.l.2.p.259.

Conſentaneum eſt huiusmodi oracula, cæteraq; quæ ad divinationem pertinent comprobare. de Fato p.286.

Omittendi. Intermittendi.

Vnterlaſſen/Bleiben laſſen.

O*Peram præterea nunquam ſumam quærere.* Men.2.1. v.19.
Illa omnia miſſa habeo, quæ antè occœpi. Pſeud.2.2.v.8.

Oneris. Molis.

Laſt/Bürde/Schwer.

V*Bi onus nequeam ferre pariter, iaceam ego aſinus in luto.* Aul.2.2.v.53.

Onerare lætitiâ. Capt. 4. 2. v.47. Vide quæ notavimus ad Titulum *Gaudij. Lætitiæ.*

Neq; verò ego hoc tantùm oneris imponam noſtris præſertim Oratoribus. de Orat.l.1.p 274.

Quoniam mihi levius quoddam onus imponitis. de Orat. lib.1. p.304.

Plus oneris ſuſtuli, quàm ferre poſſum. pro Sext. Roſc. pag. 40.

Onus allevare. ibid.

Opprimi onere. ibid.

Cùm mihi te offers meis commodis, officio ſimulato officis, ſuſcipis onus officij, quod te ſuſtinere poſſe putas. pro Sext. Roſc. pag. 40.

Hoc oneris negotiiq; mihi imponit. in Verr. p. 181.

Aliquid oneris imponere. in Verr. p. 280.

Providere debent, quid oneris tollant, quantum negotij in omnem vitam ſuſcipiant: ad rem aliquam deſcendere. in Verr. p. 304.

Plus etiam, quàm pars virilis poſtulat, oneris ſuſcipere. in Verr. p. 305.

A negotio aliquem excludere. in Verr. p. 307.

In hoc imperio maximum nobis onus impoſuit. Philipp. libr. 11. p. 485.

Maius mihi dicendi onus imponitur. Sall. 550.

Totum negotium non eſt dignum noſtris viribus, qui maiora in in Rep. onera ſuſtinere, & poſſimus & ſoleamus. Ep. ad Fam. l. 2. p. 47.

Oneris tibi imponere nec audeo quicquam, nec debeo. Epiſt. ad Fam. lib. 3. p. 88.

Leva me igitur hoc onere. ibid.

Neq; hoc cùm ſcribebam, eram neſcius, quantis oneribus premerer. ibid.

Imponere alicui onus. ibid.

Nimis impudenter tibi onus impono. Ep. ad Fam. l. 6. p. 166.

Onera tanta ſunt, ut ſuſtinere poſſis. Ep. Fam. l. 15. p. 481.

Non audeo omnia onera tibi imponere Epiſt. Attic. libr. 5. pag. 144.

Nos onera quibusdam beſtiis: nos iuga imponimus. de Nat. Deor. l. 2. p. 110.

Abijcere onera. Quæſt. Tuſc. l. 2. p 362.

Onera contentis corporibus facilius feruntur, remiſſis opprimunt. Qu. Tuſc. l. 2. p. 369.

Onus alicui levare. Qu. Tuſc. 3. p. 400.

Opinionis

Opinionis. Arbitrandi. Putandi. Opinandi. Exiſtimandi. *Vide etiam* Animi. Mentis. Sententiæ.

Meinung/ Beduncken/ Darfür halten. Gutt achten.

Dicam meam ſententiam. Curc.5.4.v.24.
Vt meus eſt animus, fieri non poſſe arbitror. Ciſt.1.1.v.5.
Niſi quid tua ſecus eſt ſententia Epid.1.2.v.95.
Inſpicere alicuius ſententiam. Mil.2.1.v.51.
Non extemplò meum oſtendam ſenſum, mittam lineam. Moſt. 5.1. v.22.
Diſſident ſententiæ. Merc. *ſce.* Scyra non v.8.
Ego de hâc ſententiâ non demovebor. Perſ.3.1.v.45.
Quod ego non magis ſomniabam, neq; opinabar, neq; cenſebam. Perſ.1.3 v.5.
Prorſus opinionem tuam hanc ego eſſe amotam volo. Andr.3.2. v.30.
Quodcunq; inciderit in mentem, volet Hecyr.3.1.v.35.
Mea ſic eſt ratio, & ſic animum induco meum. Adelph. 1. 1. v. 43.
Iſthæc mihi ſententia eſt. Hecyr.1.1.v.18.
Nemo in hanc incidit opinionem ad Her.l.4.p.81.
Meo quidem animo nihilominus eloquentiæ ſtudendum eſt. de Inv.l.1.p.136.
Quemadmodum noſtra quidem fert opinio. de Inv.l.1.p.138.
Magna nobis pueris, Quinte frater, ſi memoriâ tenes, opinio fuit. de Orat.l.2.p.344.
Oppreſſi iam ſumus opinionibus. de Orat.l.3.p.458.
Pecuniam ſi cuiquam fortuna ademit, aut ſi aliqua eripuit iniuria, tamen dum exiſtimatio eſt integra, facilè conſolatur honeſtas egeſtatem. pro Qu.p.17.
Omnes ſic habent perſuaſum. in Verr.p.514.
Inveteravit opinio, ſermo percrebuit. in Verr.p.136.
De aliquo opinionem habere. in Verr.p.329.

Vetus eſt hæc opinio, quæ conſtat ex antiquiſſimis Græcorum literis. in Verr. p. 464.

Se ipſe infert, intrudit, in eam opinionem eum adduxit. pro Cæc. p. 591.

Erat gravis, atq; vehemens opinio, quæ per animos gentium barbararum pervaſerat. pro Leg. Man. p. 636.

Evellam ex animis hominum tantam opinionem tam penitùs inſitam, tam vetuſtam. pro A. Cl. p. 4.

Aliquam opinionem mente ſuâ comprehendere. pro Aul. Cluen. pag. 4.

Vt mea fert opinio. pro A. Cl. p. 21. & pro Cn. Planc. p. 5. 13. & de fin. l. 3. p. 182.

Sum in illâ opinione. pro A. Cl. p. 64.

Hæc à me ſuſpicionibus, & coniecturâ coarguuntur. contra Rull. pag. 97.

Coniecturâ facilè aſſequi poteritis. contr. Rull. p. 106.

Eſt etiam in nobis is animus. in Cat. p. 204.

A me omnia ſumma in te ſtudia, officiaq; expecta, non fallam opinionem tuam. Ep. Fam. l. 1. p. 12.

Magna eſt hominum opinio de te. Ep. ad Fam. l. 1. p. 16.

Nihil præter opinionem accidere potuit. Ep. Fam. l. 3 p. 79.

Genus ſcriptorum tuorum, etſi erat ſemper à me vehementer expectatum, tamen vicit opinionem meam. Epiſt. Fam. lib. 9 p. 250.

Crebras expectationes nobis tui commoves. Ep. Att. l. 1. p. 8.

Nos publicam propè opinionem ſecuti ſumus. Epiſt. Attic. lib. 1. p. 177.

De iſto Dicæarcho non minùs benè exiſtimabat. Ep. Att. lib. 6. p. 179.

Opinionem à perſpicuitate ſeiungere. Acad. l. 2. p. 26.

Labi ad opinionem. Acad. l. 2. p. 7.

Hanc tu opinionem C. Velleij uſq; ad hanc ætatem perduxiſti. de Nat. Deor. l. 1. p. 28.

Nec tam ſtabilis opinio permaneret; nec confirmaretur diuturnitate temporis, nec unà cum ſæculis ætatibuſq; hominum inveterare potuiſſet. de Nat. Deor. l. 2 p. 52.

Etenim videmus cæteras opiniones fictas atq; vanas diuturnitate extabuiſſe. de Nat. Deor. l. 2. p. 57.

Errantem aliorum opinionem aucupari. de Finib. libr. 2. pag. 158.

Elicere interrogando ſolebat eorum opiniones. De fin. libro 2. pagina 126.

Veras opiniones aſſequi. de fin.l.5 p.277.

Etſi dedi talem mentem, quæ omnes virtutes accipere jam poſſet. de fin.l.5.p. 277.

Quæ ita in animis ſunt. Ibidem.

Adumbratâ opinione lætari. de fin.l.5.p.582.

Niſi forte Epicureorum voluimus opinionem ſequi. de fato. pagina 289.

In ſententiâ quâdam eſſe. de fato.p. 289.

Opinionem tuam magni errores conſecuti ſunt. Quæſt. Tuſc.l.1. p.388.

Opinionem aliquam confirmare. Qu.Tuſc.l. 1.p.309.

Singularum opiniones animadvertam. Quæſt. Tuſc.l.1. pagina 340.

Hanc excutere opinionem mihi radicitùs volui. Quæſt.Tuſc,lib.1. pag. 34.

Plane inficimur opinionum pravitate. Quæſt.Tuſc.libro 3.pagina 376.

Rogandi tamen ſunt, & in hanc opinionem adducendi. de per.Cõſ. pag.393.

Detrahere alicui opinionem. Quæſt.Tuſc.l.3.p.409. & l. 4. pagina 441.

Opinionem falſam tollere. Quæſt.Tuſc.l.4.p.439.

Eum ſibi ipſo opinionis errore finxerat principatum. 1. Officiorum pag. 13.

Minuenda eſt hæc opinio. 1.Off.p.130.

Homines inflati opinionibus, turpiter irridentur, & in maximis verſantur erroribus. 1. Off. p.37.

Benè loquendi de Catulis opinio non minor. 1.Off.p.82.

Opinionem afferunt populo. Cic.Off.l.2.p.82.

Optandi. *Vide* Vovendi.

Optionis. *Vide ſupra* Eligendi.

OPtionem dare alicui miſeram & iniquam. pro Quint. pagina 10.

Si optio natura noſtra detur. Acad. l. 1. p. 13.

Opum. *Vide* Bonorum.

Orandi. *Vide* Rogandi.

Orbis. Mundi. *Vide etiam* Cœli.

Welt/ Erdkreyß.

CVM alterum eſſet exteriorem amplexus orbem. De Vniv. p. 377.

Cùm alia luſtrent orbem majorem, alia minorem. De Vniv. pagina 379.

Peragrare orbem. ibid.

Orbitatis. Viduitatis. *Vide* Privandi. Adimendi.

Wittwen/ Beraubt ſeyn.

QVASI in orbitatem liberos produxerim. Capt. 1. 3. 5. verſ. 105.

Ordinandi. Ordinis. *Vide etiam* Conſtituendi.

Ordnung/ Beſtellen/ Verordnen.

In ordi-

IN *ordinem redigimus.* ad Herenn.l.3 p.60.
Aliquid ſuo loco collocare. De Orat.l.1.p 319.
In majorum ſuorum regno collocare auſus eſt. de Orat.lib.3. pagina 488.
Aptam & ratione diſpoſitam rem habent. pro Roſc.p.83.
In ordinem aliquid conficere. pro S.Roſc.p.93.
Nomina in ordinem referre. pro S.Roſc.p.94.
Referam me ad ordinem. Acad.l.2.p. 31.
Si omnia, quæ certis temporibus ordinem ſuum conſervant. De Nat.Deor.l.3.p.126.
Ordinem in conſilijs factisq́ conſervandum putat. 1.Off.p.8.
Modum adhibere & ordinem. 1.Off.p.10.

Ornatûs. Ornamenti. Venuſtatis. Decoris.

Zier/Schön/Herrlich/Gezieret.

M*IHI tibiq́ dediſti magnum decus.* Truc.2.6.v.36.
Quis me eſt fortunatior, venuſtatisq́ adeò plenior? Hec.5.4. verſ. 8.
Tantum ego in excellente oratore, & eodem viro bono pono eſſe ornamenti univerſæ civitati. de Orat.l.2.p.169.
Habet in animo templum ſic ornare, ut ejus dignitas, imperijq́ noſtri nomen deſiderat. in Verr. p.444.
Tabulis interiores templi parietes veſtire. in Verr.p.471.
Hujus oratio omnibus ornamentis abundat. Corn.p. 131.
Maximis ornamentis populum iſtum Cæſar affecit. Corn.145.
Ipsa urbs Britannorum fuit fortiſſima, & ornatiſſima. Prov. 158.
In quem cùm Dij tùm homines omnia ornamenta congeſſerunt. Dejot. p.310.
His ornamentis decorari debet. Phorm.p.464.
Ornamentis redundare. Ep.ad fam.l.3.p.81.
Tuos adverſarios familiares honori noſtro fore. Ep.Att. p.8.
Omnibus à me pictum, politum artis coloribus, ſubitò deformatum vidi. Ep.Att.l.2.p.73.
A formâ removeatur omnis errorum dignus ornatus. 1.Offic.pagina 52.

Ornanda

Ornanda eſt dignitas domo, non domo dignitas quærenda eſt, nec domo dominus, ſed domino domus honeſtanda eſt. Offic. libro 1. pag. 55.
Italiam ornare quàm ſuam domum maluit. Offic. libro ſecundo pagina 96.

Oſculandi. Amplexandi. Baſiorum. Suavij. *Vide ſupra* Amoris. Conjugii.

Küſſen/ Hertzen/ Vmbfangen/ Liebeln/ Schmatzen.

M*ANVM prehendi, & oſculum detuli.* Amph. 2. 2. v. 84.
Fac proſerpentem beſtiam me, duplicem ut habeam linguã. Aſin. 3. 3. v. 105. Vide Lexicon. Plaut.
Vt cuiquam in tuſſiendo linguam proſerat. Aſin. 4. 1. v. 50.
Bilinguij ſe manifeſtò prehendunt. Pſeud. 5. 1. v. 15.
Tu labellum abſtergeas potiùs, quàm cuiquam ſavium faciat palam. Aſin. 4. 1. v. 53.
Quid modi amplexandi facies? Aſin. 5. 2. v. 33.
Da ſavium. Ibidem.
Vt oſculatur ſenex, capuli decus! O Animam ſuaviorem aliquantò, quàm uxoris meæ! Aſin. 5. 2. v. 43. 44.
Da ſuavium priuſquàm abis. Aſin. 5. 2. v. 91.
Bibere malim nauteam, quàm illam oſcularier. Aſin. 5. 2. v. 46.
Quàm lætis aula tibi ſenex complector ulnis, & te dulci capio oſculo! Aul. *ſc.* Grave eſt. v. 24.
Expleri nequeo mille vel complexibus. ibidem.
Qui vult cubare, pandit ſaltum ſavijs. Curc. 1. 1. v. 54.
Quæ illi occaſio eſt, ſurripere ſe ad me: ubi ſuavium oppegit, fugit. Curc. 1. 1. v. 58.
Quin das ſuavium. Curc. 1. 1. v. 52.
Tene etiam, priuſquàm hinc abeo, ſavium. Curc. 1. 3. v. 54.
Ne ego dem vivus hodie ſavium Silenio. Ciſt. 2. 1. v. 46.
Quis iſtac eſt, quam tu oſculum mihi ferre jubes. Epid. 4. 2. v. 4.
Egone oſculum huic dem? Epid. 4. 2. v. 5.
Facere ſuavium volo. Men. 4. 3. v. 3.

Neuter

Neuter ſtupri cauſâ caput limaret. Merc.3.1.v.40.
Vbi labra ad labella adjungit. Pſeud.5.1.v.14.
Teneris labellis molles morſiunculæ. Pſeud.1.1.v.65 Sic Catullus. *Cui labella mordebis?* Horat. *Sive puer furens impreſſit memorem dente labris notam.* Apul.l.3. Milet. *Illi purpurea delibantes oſcula, clemente morſu roſea labella vellicent.*
Qui hanc ames: at vide ſis cum illâc nunquam limavi caput. Pœn.1.2.v.79.
Da mihi pro offâ ſavium, pro oſſe linguam. Pœn.5 4.v.63.
Salve, ut te complector libens! Rul.4.8.v.13.
Etiamne adveniens complectar ejus patrem? Rud.4.8.13.
Ferre adverſum homini occupemus oſculum. Stich.1.2.v.31.
Salſura animi mei evenit. Stich.1 2.v.35.
Proſtibile eſt, ſtantem ſtanti ſuavium dare amicum amica, ſic furi datur. Stich.5.5.v.23.25.
Vnus aliquis eorum oſculum amica uſque oggerit. Truc. 1. 2. verſ.8.
Cui non des amica ſuavium? Truc.2.4.v 5.
Extemplò ſaviis ſagittatis percuſſus eſt. Trin.2.1.v.16. Aliàs dicuntur, cum armis illis, geſtare ſola per legem Corneliam licet, res geritur. Contra *Inermia oſcula,* cùm in unum vota non conjiciuntur, ut loquitur Petronius. Propert. l. 1. Eleg. 3. *Oſculaq; admotâ ſumere inerma manu.*
Vin' te amplectar, & ſavium dem? Truc.5.1.v.52.
Mitto jam oſculari, atq; amplexari. Heaut.5.1.v.27.
Orabant nil aliud, niſi ut filiorum extremum ſpiritum excipere ſibi ut liceret. in Verr.p.536.

Oſtentationis. Gloriandi. Jactandi. Inſolentiæ. *Vide etiam* Superbiæ.

Rühmen/ Stoltziren/ Pracht Hans.

REPERI, *non quod pueri clamitant, in fabâ ſe reperiſſe.* Aul. 1. 5. v. 10.
Hominem inſigniter glorioſum appellare ſolemus *Militem Pyrgopolinicen Plautinum, & Thraſonem Terentianum.*
Rem tibi authorem dabo. Trin.1.2.v.70.

Opera

Operæ ubi mihi erit, ad te veniam. Truc. 4. 4. v. 30.
Se magnificè jactat atq; oſtentat. Her. l. 4. p. 9.
Nominibus veterum gloriabantur. Orat. ad Brut. p 67.
Putamus eum in hoc crimine cerviculam jactaturum, & populo ſe ad coronam daturum. Verr. p. 328.
Doctiſſimi hominis nomen, tuis immanis & barbaris moribus prætendis. Vat. p. 79.
Non mihi videor inſolenter gloriari. Ep. Att. l. 1. p. 29.
Qui intrà ſolitus eſt jactare ſe magnificentiſſimè, illo in loco cum amore populi ſummo cunctis faventibus. Epiſtol. Attic. libro 2. pagina 71.
Cæteris præ ſe fert, & oſtentat. Epiſt. Att. l. 2. p. 77.

Otij. Vacandi. *Vide etiam* Feriarum.

Müſſig gehen/ Ohnmüß/ Weil.

VOS *me reddidiſtis otioſum*. Truc. 1. 2. v. 35.
Tranſdere aliquem in otium. Phor. Prol. v. 2.
Otioſum ab animo eſſe. Phor. 1. 2. v. 16.
Vix ſatis otium ſtudio ſuppeditare poſſumus Ad Her. l. 1. p. 1.
Cum ſe de turbâ & à ſubſellijs in otium contulerit. de Orat. l. 2. p. 388.
In diem vivere. de Orat. l. 2. p. 392.
Si es animo vacuo, expone nobis quod quærimus. Brut. p. 526.
Quare ſi tibi eſt commodum, ede illa, quæ cœperas. ibid.
Nullum tempus illi unquam vacabat. Brut. p. 608.
Si modò tibi eſt otium, & ſi vis. De partit. p. 727.
Ne quam ego horam de meis legitimis horis remittam. In Verr. p. 164.
Tempus ſolutum ac liberum habere. in Verr. p. 169.
Vacatio data eſt ab iſto, ſumtûs, laboris, rerum deniq; omnium. in Verr. p. 427.
Vt aliquando in otio eſſe poſſit. Contra Rull. p. 150.
Amplexari otium. pro Mur. p. 258.
Otium te delectat. Pro Flacc. p. 293.
Cui fuerit ne otium quidem unquam otioſum. pro Cn. Planc. pagina 522.

Otium nobis exoptandum eſt. Ep.ad fam.l.1.p.19.
Sed hac pluribus multaq; alia, & de te, & à te cùm primùm ero aliquid otij nactus. Ep.fam.l.2 p 45.
Gaudebam ſanè, & congelaſſe amicum noſtrum ocio, lætabar. Ep. fam.l.2.p.50.
Pluribus verbis ad te ſcribam, cùm plus otij nactus ero. Ep.fam.l. (3.p.69.
Privari otio Ep.fam.l.4.p.99.
Otio perfrui. Ep.fam.l.7.p.214.
Ego nactus in navigatione noſtrâ puſillum laxamenti, concinnavi tibi munuſculum ex inſtituto meo. Ep.fam.l.11.p.371.
Eo tempore me conſolabar, quòd in ſummum otium ire arbitrabar. Ep.fam.l.12.p 373.
Cùm in otium venerimus. Ep.Att.l 1.p.12.
Si mihi tantum eſſet otij, quantum eſt tibi. Ep.Att.l.1.p.37.
Cùm Quintus noſter in otio conſederit. Ep.Att.l.12. p.398.
Nauſeolam tibi tum cauſam otij dediſſe, facilè patiebar. Ep. Att. l. 14.p.440.
Valdè me ad otium pacemq; converto. Ep. Qu Frat l.1.p.639.
Non multi imperatori ſub ipſis pellibus otij relinquitur. Academic. Quæſt.l.2.p.50.
Quis reprehendet noſtrum otium? Acad.Quæſt.l p.6.
Qui otium perturbaret. Acad.Quæſt.l.2 p.11.
Nam cùm otio delangueremus. de Nat.Deor.p.6.
Otij delectationem honeſtiſſimam judico. Academic. Quæſt. l.1. pag.51.
Si vacas animo, neq; habes aliquid, quod huic ſermoni prævertendũ putes. de divin.l.1.p.59.
Vacui negotijs, honeſtè, ac liberaliter poſſumus vivere. de fin. l.4. p. 217.
Ceſſationem quampiam liberam, atq; otioſam poſtulare. de leg. l. 1.p.296.
Quod ſuſtinere eum vel ſumma ſenectus poſſe videatur, nullam tibi vacationem à cauſis video dari. de leg.l.1.p.297.
Vides me abundare otio. Quæſt.Tuſc.l. 1.p.357.
Ad otium perfugerunt. 1.off.p.29.
Scribendi otium non erat. Off.l 2.p.65.
Otium ſibi ſumebat aliquando. Off.l.3.p 110.

Pacis.

P

Pacis. Fœderis. Concordiæ.

Fried/ Einigkeit/ Verbündnuß/ Vereinigen/ Vber ein kommen/ Ein Bund machen/ Den Bund brechen.

PACEM *facio, fœdus feci.* Amph.1.1.v.239.
Iam pax eſt inter vos queſo duos? Amph.3.3.v.2.
Iam vos rediſtis in concordiam? Amph.3.3.v.7.
Facta pax eſt. Amph.3.3.v.10.
A patre ejus conciliarem pacem. Moſt.5.2.v.6.
Pacem componi volo. Merc.5.2. v.112.
Adire ad pactionem cum aliquo. Aul.2.[illegible].v. 25.
Vult mecum adire ad pactionem. Aul.2.2:v.15.
Memineris conveniſſe. Aul.2.1.v.80.
Pactum non pactum eſt, non pactum pactum eſt. Ib.v.82,
Alcumenam Iuppiter rediget antiquam in concordiam. Amp.1. 2. verſ. 13.
Facere amantes unà inter ſe convenas. Mil.2.1.v. 61.
Ego tu ſum, tu es ego, uni animi ſumus. Stich.5.4.v.49.
Hoc beneficio utrique verò devincimini. Heaut.2.4.v.14.
Exeo ego, ut pacem conciliem. Heaut.5.5.v.2.
Pluſculos primùm dies benè conveniebat tunc inter eos. Hecyr.1.2. verſ.103.
Concordare cum aliquo. Phor.2. 3.v.86.
In hoc templo, quantum in me fuit, jeci fundamenta pacis. Phil.1. pag. 123.
Ne ſpe præſentis pacis perpetuam pacem amittatis. Phil. 7. pagina 444.
Ergò & illi nunc, & eorum exercitus in pace verſatur. Phil. 8. 447.
Cum quo feciſtis pacem. Phil.12 p. 498.
Per me pax deſtinetur. Phil.12.p.506.

Pacem

Pacem cum Syllâ fecit. Phil.13.p.508.
Lepidus vult pacem efficere. Phil.13.p.520.
Pacem potiamur.ibid.
Nunquam tecum pacem huic civitati futuram putavi. Phil.13.p. 524.
Primùm cœpi ſuadere pacem. Ep. ad Fam.l.7.p.187.
Petere pacem. Ep.ad Fam.l.10.p.180.
Temperantia pacem animis affert. de Fin.l.1. p.115.
Paci quæ nihil habitura ſit inſidiarum, ſemper eſt conſulendum. 1. Off.p.16.
Bellum ita ſuſcipiatur, ut nihil aliud, niſi pax quæſita eſſe videatur.1.Off.p.37.
Pacem cum hominibus fecerunt. Off.l.3.p.142.
Res convenire nullo modo poterat.pro Quint.p.7.
Concordiâ conjunctiſſimus eſt.pro A.Cluent.p 69.
In ædem Concordiæ ducere aliquem.in Catil.p.201.
Tranſigant inter ſe ipſi, ut lubet.Hec.3.5.v. 61.
Facere pactionem. pro Sext.Roſc p.101.
Hominem in publico tenuit, in foro cuſtodijs retentum, atq; ſervatum, neq; antè dimiſſum, quàm ad conditiones ejus depactus eſt. in Verr. p.330.
Placet cauſam juris & æquitatis, & non noſtræ profeſſionis conſtituere in verbo.Prov. p. 618.
Rem tranſigere cum aliquo. pro A. Clu.p.19.
Depactus eſt cum ijs, ut arma, & impedimenta relinqueret. de Inv.l.2.p.226.
Frangere fœdus. pro dom.p. 427.
Fœdera ferire. pro dom.p.452.
Fœdus fecerunt cum tribuno plebis palàm. pro Seſt.13.
Id autem fœdus meo ſanguine ictum ſanciri poteſt. ibid.
Feciſtine fœdus cum civibus? Vat.p.85.
Tu amorum turpiſſimorum fœdera feriebas. pro Cœl. 104.
An conſtantiâ præditus fœdera ſciens negligere, violare, & rumpere audet? pro Corn.p.130.
Quâ cum civilitate propè ſingulare fœdus Pyrrhi temporibus ictùm putabatur. pro Corn.p.148.
Sanctiones ſine ullâ injuriâ factas reſcidit.Prov.160.
Fœdus, quod meo ſanguine in pactione provinciarum iceras, frangere voluiſti. Piſ.189.

Vos fœdere, & pactione obſtricti tenebamini. Piſ. 190.

Dolobella ſe tantis obſtrinxit parricidijs. Phil. 11. 483.

Qui fœdus feriri in Capitolio viderat. Rab. 267.

Rectum religioſumq́; fœdus cum his fecimus. Phil. 13. 308.

Fœdus quoddam inter ſe facere. de fin. l. 2. 163.

Parùm ſe fœdus violaturum arbitratus. pro Seſt. 9.

Pacis, concordiæ, compoſitionis autor eſſe non deſtiti. Phil. 2 347.

Cinna concordiam cum Octavio confirmare voluit. Phil. 13. 508.

Tueor illam à me conglutinatam concordiam. Epiſtol. Attic. lib. 1. 249.

Pacem inter ſeſe conciliant, conferunt concordiam. Ad Her. l. 2. 43. & de Inv. l. 1. 158.

Nihil tam populare, quàm pacem, quàm concordiam, quàm otium reperiemus. Cont. Rul. 99.

Pacem maritimam ſummâ virtute, atq; incredibili celeritate confecit. pro L. Flac. 274.

Pax & concordia extraneis gignetur. Orat. ante exil. 36.

Ideóne pacem Pyrrhi diremi? pro Cœl. 104.

Macedonia vix ſe poteſt diuturnâ pace recreare. Prov. 158.

Omnia alia nobis vacua ſunt ab omni periculo, & ab omni ſuſpicione belli. Prov. 168.

Pace utuntur. Prov. 187.

Semper dolui non modò pacem, ſed orationem etiam, civium pacem flagitantium repudiari. pro Marc. 286.

Mea conſilia ſemper pacis, & togæ ſocia, non belli, atq; armorum fuerunt. Ibidem.

Pacti. *Vide* Conventionis. Syngraphæ. Emendi.

Pariendi. Gignendi. Fœtûs. Impręgnandi. *Vide etiam* Nativitatis.

Geburt.

Geburt.

ENiti gemines. Amph.arg.1.v.9.
Fœtum efficere. Amph.Prol.v.2.
Faciam uno fœtu, & quod gravida eſt viro & me, quod gravida eſt, pariat ſine doloribus. Amph.3.1.v.18.
Vno partu duos peperit ſimul. Amph 5 2.v.8.
Noſtro eſt ſuſceptus ſemine. Amph.5 2.v.9.
Propinqua partitudo ei appetit. Aul.1.1.v.37.
Partitudo propè abeſt, ut fiat palàm. Aul.2.3.v.9.
Quæ meo compreſſu peperit filiam, quam domi nunc habeo. Epid.4.1.v.15.
Vno prognatæ tempore iiſdem parentibus. Bacch.Prol.59.
Si eam prægnantem fortitudo fecerit. Aul. 2.1.v.4.
Quam gravidam reliqui meo compreſſu. Truc.2.6.17.
Hac ſe è Pamphilo gravidam dixit eſſe. Andr.3.2.33.
Dij date facultatem obſecro huic pariundi. And.1.4.5.
Neque quod partus propè inſtat. Adel.3.2.9.
Partum ſibi ipſa medicamentis abigere. pro Clu.16.
In terrâ partum edere. De nat.Deor.l.2.101.
Quietum ad pariendum locum requirere. De Nat. Deorum. l.2. 102.
Id quod omnibus impendet, unus pro omnibus ſuſcepi, & egi. Seſt.24.
Multiplices procreare fœdus. De nat.Deor.l. 2.101.
Matronarum partus tueri. De Nat. Deorum. libro tertio. 334.
Hoc Herculi Iovis ſatu edito potuit fortaſſe contingere. 1. Officiorum 47.
Liberis dare operam, re honeſtum eſt, nomine obſcœnum. 1.Officiorum 51.
Filiolo me auctum ſcito ſalvâ Terentiâ. Ad Attic. lib. 1. pagina 7.
Tullia mea peperit puerum ἑπταμηναῖον, quòd εὐτόκησεν, gaudebam, quod quidem eſt natum, perimbecillum eſt. ad Attic.lib.10.pag. 332.

Parſimoniæ. Frugalitatis. *Vide etiam Titulo* Avaritiæ. pag. 201.

Sparſam/ Karg.

S*INE me alliatum fungi fortunas meas:* hoc eſt, *parcè & frugaliter vivere.* Moſt. 1. 1. v. 45. *Alliatum* eſt moretum, cui allium eſt annexum. *Vide* Terent. Phorm. 2. 2. *Tute hoc intriſti, tibi eſt exedundum.* Vide ibi Donat.

Mihi quidvis ſatis eſt. Mil. 3. 1. v. 154. *Cum modo obſona, nec magno ſumtu.* Turpilius: *Profectò, ut quiſq; minimo contentus fuit: ita fortunatam vitam vixit maximè: uti Philoſophi ajunt iſti, quis quidvis ſat eſt.* Lucill. *Cùm tectum eſt, quidvis ſatis eſt.*

Quamvis res noſtræ ſunt paupercula, modicè & modeſtè meliùs eſt vitam vivere. Nam ſi ad paupertatem admigrant infamiæ, gravior paupertas fit, fides ſubleſtior. Perſ. 3. 1. v. 17.

Participandi, Communicandi.

Mittheilen.

P*Articipem pariter ego te, & tu me facias.* Aul. 2. 1. 13.
Fac nos participes tuæ ſapientiæ. Epid. 2. 2. v. 82.

Ne expers eſſet partis de noſtris bonis. Heaut. 4. 1. 39.

Exorabo te, ut mihi quoq; & Catulo tuæ ſuavitatis aliquid impertias. De Orat. l. 2. 345.

Cui cùm omnia unà communicem. Ep. Att. l. 1. 54.

Cum iis communices quantoperè. Ep. Att. l. 12. 383.

Patien-

Patiendi. Perferendi. *Vide* Ægritudinis. Damni. Indignandi.

Leyden/Dulden/Außſtehen/Gedult.

Nimiò id quod pudet, faciliùs fertur, quàm illud quod piget. Pſeud. 1.3.46.

Facilè omnes perferre ac pati, cum quibus erat, cumq; unà his ſe dedere, eorum obſequi ſtudijs, adverſus nemini. And. 1. 1. verſu 33.

Tu tuum malum æquo animo feres. And. 5.4.v.19.

Syre vix ſuffero. Heaut. 2.4.v.20.

Non tute incommodam rem, ut quæq; eſt, in animum inducas pati? Hecyr. 5.3 v.27.

Multa ex quo fuerant commoda, ejus incommoda æquum eſt ferre. Hecyr. 5.3.v.27.

Æquo animo aliquid ferre. Phorm. 5. 9.v.31. & Cic. pro Roſc. pag. 52.

In ijs rebus ſe vinci poſſe, æquo animo pati. De Orat. lib. 2. 3. 57.

Damna nulla tanta ſunt, quæ non viri fortes, magno & libero animo affecti ferenda arbitrentur. In Verr. 130.

Omnes acerbiſſimas impiorum pœnas tulerunt. Contra Rull. 140.

Omnes acerbitates, omnes dolores, cruciatusq; perferre. In Cat. 206.

Immanitas quibuſdam patientiæ radicibus nitebatur. pro Cæl. 95.

Humaniter feremus. Ep. Att. 8.

Te moleſtè ferre certò ſcio. Ep. Att. l. 1. 17.

Inter nos noſtra ſive incommoda, ſive vitia, ſive injurias eſſe tolerandas. Ep. Att. l. 1. 32.

Qui illud valdè graviter tulerunt. Ep. Att. l. 1. 33.

Suum cuique incommodum ferendum eſt. 3. Officiorum 111.

Quem ego meum caſum fortiter ferre viſus ſum. De Sen. 182.

Patrocinij. *Vide* Defendendi.
Paupertatis. *Vide* Egeſtatis.
Pecuniæ. *Vide* Bonorum.
Peregrinandi. *Vide* Eundi.

Pereundi. Interitûs. *Vide* Damni.

Vntergang / Verderben.

F*VNDITVS peſſum dare aliquid.* Trinum. 1. 2. 128.
Bis perijt amator: ab re, atq; animo ſimul. Truc. 1. 1. 26.
Peſſum it pecunia. Truc. 1. 1. v. 61.
Actum eſt: ilicet: periiſti. Eun. 1. 1. v. 9.
Prudens, ſciens, vivus vidensq; pereo. Eun. 1. 1. v. 27.
Mihi illac ad raſtros res redit. Heaut. 5. 1. v. 58.
Nullus ſum. Phor. 5. 8. v. 49.
Sepultus ſum. Phorm. 5. 8. v. 50.
Non per homines egeſtate & ſcelere perditos. Sest. 3.
Nos veſtrâ religione, veſtrâ autoritate, veſtris ſententijs ſe oppreſſuros arbitrabantur. Sest. 3.
Si hic occidiſſet, & hac civitas & omnes gentes concidiſſent. Phil. 230.
Ne & opera & oleum Philologia perierit. Ep. Att. 321.
Cogita ne te tuosq; funditus evertas. Epiſtol. Attic. libro 10. 321.
Atq; hæc quidem tua laus pariter cum republicâ cecidit. 2. Officiorum 82.

Perſi-

Perfidiæ. *Vide etiam* Credendi. Fidei.

Trewloß/Mißtrawen/Vntrew.

M*Vliebri feciſti fide.* Mil. 75. v. 46.
Pœno nullus eſt Punior. Pœn. Prol. v. 113. & 5. 2. v. 3. Inde *perfidia plus quàm Punica.*
Perfidia ejus derogatur. pro Quint. 27.
Saturavi perfidiam & ſcelus proditorum. pro dom. 418.
Si quis eſt, qui neminem bonâ fide in gratiam putet redire poſſe, non noſtram is perfidiam coarguit, ſed indicat ſuam. Epiſtol. ad fam. l. 3. 75.
Non eſt credibile, quæ ſit perfidia in iſtis principibus. Epiſt. Att. l. 4. 116.

Periculi. *Vide* Diſcriminis. Vaſtandi.

Pergendi. Perſeverandi.

Fortfahren/Beharren.

P*Ergitiſnè pergere?* Pſeud. 5. 1. v. 4. Sic dicitur quoque: *Pergere ludos, pergere iter, pergere culpam, librum,* pro: *in itinere, in libro perficiendo, in culpâ pergere.* Pœn. 1. 3. v. 24. Vide I. Cæſ. Scal. in de cauſ. L. L. lib 5. cap. 123.

Perſequendi. Perſecutionis. *Vide* Exilii.

Verfolgen.

H*ASTIS inſectatus eſt domi patrem.* Capt.3.4. verſu 17.

Perſonæ. *Vide* Fabularum.

Ein Perſon an ſich nemen.

N*ON negat perſonas tranſtuliſſe in Eunuchum.* Eun. Prol. v. 32.
Perſonam capere, deponere. pro Quint.15.
Nobis perſonam impoſuit ipſa natura. 1.Off.39.
Intelligendum eſt duabus quaſi nos à natura indutos eſſe perſonis. 1.Off.43.
Ipſi quam perſonam gerere velimus, à noſtrâ voluntate proficiſcitur. 1.Off.46.

Perſuadendi. *Vide* Alliciendi.

Petendi. Poſtulandi.

Begeren/Fordern/Heiſchen.

N*ON eſt veriſimile, hominem pauperem pauxillum parvi facere, quin nummum petat.* Aul.1.2.v.38.
Ire petitum gratiam. Aul.2.2.v.69.
Affinitatem hanc obſtinavit gratiâ. Aul.2.2.v.89.
Aut adveniet miles, qui de amittendâ Bacchide aurum hic exigit. Bacch.2.2.v.45.
Poſſum à te exigere argentum. Perſ.3.3.v.18.
Petere aliquid in beneficij loco ac gratiæ. in Verr.394.
Summâ cupiditate hæc expetuntur. in Verr.465.
Rogationem flagitare. pro Cluent.62.
Petitionem graviſſimis ſententijs oppugnare. Ep.ad fam.29.

In quo

In quo uno maximè ambitio noſtra nititur. Ep. Att. 7.
Omnes enim expetimus utilitatem. 3. Off. 139.

Pignoris.

Pfandt/Underpfandt/Treuwſchatz/Verpfenden.

M*Vtuum acceptum indè dicit pignus emtis ædibus, requirit, quæ ſunt.* Moſt. Arg. v. 9.
Quas illi arra bons debet. Moſt. 4. 3. v. 21.
Arrabo in has dedit quadringenta minas. Moſt. 3. 1. v. 110.
Num illa oppignerare filiam meam me invito potuit? Heaut. 4 5. v. 46.
Cùm omnem authoritatem univerſi ordinis pro pignore putares. de Orat. l. 3. 453.
Anagnoſtæ libelli pro vino ſæpè oppignerabantur. Seſt. 54.
Magnis & multis pignoribus Lepidum Reſpublica obligatum tenet. Phil. 13. 510.
Magnum pignus ab eo Reipublicæ datum eſt. Phil. 1. 324.

Pigritiæ. *Vide* Ignaviæ.

Piſcandi. Piſcium.

Fiſchen/Fiſch fangen.

V*Tante hortulos ſuos poſtero die piſcantur.* Offic. lib. 3. pag. 121.

Placendi. *Vide* Approbandi. Favoris.

Gefallen.

Ego is tuo placitum tibi ut ſit faciam. Perſ.2.1.v.9.
Hæc in integro nobis eſſe non poſſunt. de Orat. lib. 3. pag. 455.

Pluviarum, Imbrium. *Vide etiam* Tempeſtatis.

Regen/Gewitter/Wetter.

Tempeſtas venit, confringit tegulas, imbricesq́; ibi venit imber, lavit parietes, perpluunt tigna, putrefacit aër operam fabri. Moſt.1.2.v.21. & 56.

Pœnarum. *Vide* Caſtigandi.

Pollicitationum. Promittendi. Pollicendi. Stipulandi.

Verheiſſen/Verſprechen/Zuſagen.

Te oro, promiſſa ut ſerves tua. Amph.5.3.v.1.
Aurium tibi operam dico. Bacch.4.9.v.2.
Promiſi foras. Moſt.4.3.v.12.
Promitto ego tibi pro te, quin me pro te ad cœnam ire autumo. Moſt.5.2.v.10.
Minæ viginti ſanæ ſunt tibi, hodie quas abs te eſt inſtipulatus. Nullum periculum eſt, quod ſciam, ſtipularier. Roga me viginti minas. Pſeud.4.6.v.8.14.
Fac ſis nunc promiſſa appareant. Eun.2.3.v.19.
Promiſſa iam perfeci. And.4.1.v.17.
Polliceri montes auri. Phor.1.2.v.18.
An verebamini, ne non id facerem, quod recepiſſem ſemel? Phor. 5.8.v.9.
Vt oratione ſummam mei promiſſi compleam. in Ver.326.

Polliceri

Polliceri alicui aliquid bonâ fide. cont. Rul. 143.
Pro certo polliceor hoc vobis, atq; confirmo. contr. Rullum 145.
Quantam pecuniam militibus earum regionum in ſingulos Propator pollicitus es. Phil. 5. 428.
Ego à te cùm tua promiſſa per literas flagitabam, ad urbem te otioſum eſſe arbitrabar. Ep. ad Fam.
Expectatione promiſſi tui moveor. Epiſt. ad Fam. libr. 9. pag. 148.
Meâ affirmatione tibi recepi. Epiſt. ad Fam. l 9. 148. & l. 10. 360.
Habui paululum moræ, cùm promiſſa militibus perſolvo. Epiſt. ad Fam. lib. 12. p. 360.
Expectatione promiſſi tui moveor. Acad. Qu. l. 2. p. 76.
Furioſo promiſſum facere. 1. Off. 14.
Quæ pertinent ad veritatem, & ad fidem, ea negare interdum, & non ſervare eſt iuſtum. ibid.
Nec promiſſa igitur ſervanda ſunt ea, quæ ſint ijs, quæ promiſeris inutilia. Off. 1. p. 15.
Illis promiſſis non ſtandum eſſe, quis non videt, quæ coactus quis metu aut deceptus dolo promiſerit? ibid.
Poteſt accidere promiſſum aliquod, & conventum, ut id inutile ſit, vel ei, cui promiſſum ſit, vel ei qui promiſerit. ibid.

Pœnitendi. Pœnitentiæ. Reſipiſcendi.

Rew/Leydt/Gerewen.

Noſtri noſmet pœnitet. Phor. 1. 3. v. 20.
Pœnitet me huius rei. in Verr. 305.
Certum eſt ad frugem applicare animum. Trin. 2. 1. v. 34.
Redire in viam: **Wider auff die rechte ban kommen.** And. Prol. v. 11.
Si quid eſt peccatum à nobis, profer, ut ea refellendo, aut purgando, vobis corrigemus te iudice ipſo. Hecyr. 2. 2. v. 11.

Poſſeſſio-

Poſſeſſionis. *Vide* Bonorum. Divitiarum.

Hab vnd Gutt beſitzen/Reichtumb/Innhaben/Bewohnen.

D*E noſtrâ poſſeſſione depulſi ſumus, ac reiecti.* de Orat. lib. 3. 483.

In poſſeſſionem venire. pro Quint. 31.

Bonorum poſſeſſio ſpectatur non in aliquâ parte ſed in univerſis, quæ teneri ac poſſideri poſſunt ibid. p. 33.

Omne clauſum, & compreſſum poſſidet. in Verr. 388.

Vnus omnem omnium poteſtatem armis & latrocinijs poſſidet. Seſt. 18.

Qui prætor Africam obtinuerat. Ligar. 294.

Quoniam hereditas uſucapta eſſet. Ep. Att. lib. 1. pag. 11.

Depoſci veterem poſſeſſionem Academiæ ab hoc acuto homine non ſinemus. de Leg. l. 1. 315.

Soli enim poſſident res & fructuoſas & ſempiternas. Parad. 6. pag. 140.

Portandi. Ferendi.

Tragen.

P*Vpillum filium in humeros ſuos extulit.* De Orat. lib. 1. p. 331.

Poteſtatis. Imperij. Virium.

Gewalt/Macht/Krafft/Vermögen.

Q*Vibus ea res eſt in manu.* Amph. Prol. v. 80.

Cui

Cui plus ſit in manu, quàm tibi. Aſin.1.1.v.71.
Vt iam penes ſeſe habent. Capt.2.1.v.17.
Vbi mihi poteſtas primùm evenit. Ciſt.1.2.v.18.
Tibi me emancupabo, tuus ſum, tibi dedo operam. Bacch.1.2.v.61.
In fabrorum poteſtate tum fui. Moſt.5.1.v.53.
Quia illi ſuam rem eſſe aquum eſt in manu. Merc.1.3.verſ.117.
Eſt, atq; non eſt mihi in manu. Trin.1.2.v.67.
In manu non eſt meâ. Rud.4.3.v.44. Bacch.1.2.v.36. Amph.1.1.v.14. Terent. Hecyr.4.4.v.44. Vide Lex. litt.I.
Cum imperio eſſe: eſt, *habere ſummam poteſtatem.* Trucul.1.1.v.74.
Date creſcendi copiam novarum Heaut. Prol.v.28.
Quam penes eſt mea omnis res, & liberi. Truculent.4.4 verſ.11.
Legatus hinc quo cum publico imperio fui. Truc.1.1.v.74.
Iſtum redegiſſem in poteſtatem eius. Rud.5.3.v.23.
Sibi ut inſpiciendi eſſet copia. Eun.Prol.v.21.
In me planè Dij poteſtatem ſuam omnem oſtendêre. Eunuch.5.9.verſ.2.
Mea eſt potens. Heaut.2 1 v.15.
Nam apud patrem tua amica tecum ſine metu ut ſit, copia eſt. Heaut.2.3.v.87.
Veniam ad vos, ſi mihi ſenatus det veniam. ad Heren. libr.4.pag.91.
Pictori, quas vellet, poteſtates eligendi dederunt. de Invent. lib.2.p.198.
Ego meorum ſolus ſum meus. Phorm.4.1.v.21.
Quoad eius fieri poterit. ad Heren.l.1.p.4.
Ad omnium nitetur facultatem. ad Her.l.4.p.80.
Nos ſub eorum poteſtatem ſubijciemus. ad Her.l.2.50.
Ipſa negotij natura nobis dabit facultatem. ad Herenn.lib.4.p.108.
Cui populus ipſe moderandi, & regendi ſui poteſtatem, quaſi quaſdam habenas tradidiſſet. de Orat.l.2.p.291.
Adoleſcentes Craſſo ſe dicarunt. de Orat.l.3.455.
Plus poſſunt propter nobilitatem. pro Qu.p.3.
Vel reſpondendi, vel interpellandi alicui facere poteſtatem. Sext. Roſc.p.61.

Quan-

Quantum poſſunt, malunt in exilio oſtendere. pro Sext. Roſc. 84.
Summam habere poteſtatem. in Verr. 123.
Ille ſibi optionem, poteſtatemq́ facturus eſt, ut eligas, utrum velis. in Verr. p. 126.
Eius rei cognoſcendæ faciam vobis ſuo tempore poteſtatem. in Ver. p. 207.
Patientia dominatur in urbe, in hoc genere quieſcit. pro Cæc. 614.
Quâ digitum proferat, non habet. ibid.
Redigere aliquem in poteſtatem. pro A. Cl. 70.
Dare poteſtatem iudicandi. pro Arch 84.
Dare poteſtatem. contr. Rull. 115.
Facultatem concedere alicui. ibid.
Si mihi eſſet integrum. pro Cn. Rab. 159.
Non mihi licet, neq; eſt integrum. pro Luc. Mur. 127.
Dare alicui facultatem. pro L Mur. 39.
Omnem vim ſui tribunatûs in meâ ſalute conſumſit. Seſt. 16.
Se totum Pompeius Cæſari tradidit. Phil. 2. 347.
Qua primùm navigandi nobis facultas data erit, eâ utemur. Ep. ad Fam. lib. 3. p. 65.
Quam facultatem, ſi quis caſus eripuerit, mea tamen in te omnia officia conſtabunt, ac ſi te vidiſſem. Epiſt. ad Fam. libr. 3. pag. 166.
Aliâs nemo facultatem habet decipiendi nos. Ep. ad Fam. l. 11. p. 311.
Vitam Rempublicam ex manibus hoſtium eripuit, ac tradidit. Ep. ad F. l. 12. p. 362.
Habere poteſtatem. in Orat. ante exil. 367.
Id egi, ut Aſia provincia, vectigaliaq́ in veſtram poteſtatem redigerentur. Ep. ad Fam. l. 11. 367.
Facere alicui poteſtatem. in Orat. poſt red. p. 361. & pro Cœl. p. 166. & pro Dom. p. 401.
Poteſtas nobis adempta eſt. pro Qu. p. 3.
Pervenire in alicuius poteſtatem. Epiſt. ad Fam. lib. 15. pag. 469.
Mihi facultatem, quando hic nec opinatus, & improviſus provinciæ caſus eripuit. Ep. ad Fam l. 15. p. 748.
Exeundi Româ poteſtas nobis fuit. Ep. Att. 8.
Confido illum fore in officio & in noſtrâ poteſtate. Ep. Att. l. 1. p. 14.
Illum in noſtrâ poteſtate fore. Ep. Att. l. 1. 15.

Cadem-

Cadendum eſt in unius poteſtatem. Ep. Att.l.8.236.
Ne in illius manus perveniret. Ep.Att.l.8.240.
Quæ in noſtrâ eſt poteſtate ſita. Acad.l.2.22.
Vt ſit aliquid in noſtrâ poteſtate. Acad.l 2.23.
Vitia eſſe in ipſorum poteſtate. ibid.
Integra eſt nobis iudicandi poteſtas. Acad.l.2.p.7.
Cuius rei tantæ, tamq; difficilis facultatem conſecutam eſſe me non profiteor. de Nat.Deor.l.11.8.
Incredibili quâdam facultate fuit. Acad. Qu.l.1.95.
Si modò eam facultatem tibi daret cauſa. de Nat. Deor. lib. 3. 120.
Eamq; poteſtatem, quam ipſe per ſcelus erat nactus, quaſi iuſtam & legitimam hereditatis loco filio tradidit. de Nat. Deor. lib.3. 50.
Nam nihil eſſet in noſtrâ poteſtate, ſi res ita ſe haberet. de Fato 276.
Poteſtatem rei alicuius alicui abrogare. de Leg.l.3.358.
Qui igitur ex poteſtate exiſſe dicuntur. Tuſc. Quæſt. lib.3.pag. 380.
Quamobrem in iſtâ quidem re vehementer Syllam probo, qui tribunis plebis ſuâ lege iniuriæ faciendæ poteſtatem ademerit. Qu. Tuſc.l.3.385.
Clandeſtino introitu urbe eſt potitus. Offi.l.2. 97.
Quantum de iure noſtro deceſſerimus. Ep.Att.l.16.p.491.
Tametſi viciſſe debeo, tamen de meo iure diſcedam, & tibi quod in aliâ cauſâ non concederem, in hac concedam. pro Sext. Roſc. p. 61.
Hoc per me licet, ſed tibi aut concedendum eſt, ita eſſe, quod minimè vis. Acad.p. 55.

Præſentiæ. *Vide etiam infrà* Promptitudinis, *& ſupra.* Adventûs.

Gegenwarth/Fertig.

ADſum præſens præſenti tibi. Moſt.5.1.v.21.
Praſtò eſt. Eunuch.5.9.v.20.

Hirundines

Hirundines æſtivo tempore praſtò ſunt, frigore pulſæ recedunt. ad Her.l.4.124.

Quocunq; tempore mihi poteſtas præſentis tui fuerit, tu eris omnium moderator conſiliorum meorum. Epiſt. ad Fam. libr. 1. pag.33.

Prandendi. *Vide* Bibendi.
Pravitatis. *Vide* Impietatis.

Precum. Optandi. Petendi. *Vide* Vovendi.

Bitten.

D*ii dent, quæ velis.* Epid.1.1.v.5.

Qui ſunt, qui à patronâ preces meas expeteſſunt. Rud.1.5.v.1.

Preces precari, etiam Cato dixit, c.134. *Iane pater, te hac ſtrue commovendâ bonas preces precor, ut ſis volens propitius mihi.* German. Ein bitt begehren. Lucret. *Non divûm* Numen *votis adit, & prece quæſit, ventorum pavidus pares animasq; ſecundas.*

Dij benè vertant, quod agas! Phor.3.3.v.19.

Precatione rogare aliquem. in Verr.512.

Qui nunquam nobis occurrunt, neq; in precibus, neq; in optatis, neq; in votis. de Nat. Deor.l.1.p.112.

Principij. Initij.

Anfang.

I*Nde mihi principium capiam ex eâ tragœdiâ.* Pœn. Prolog. v. 2.

Narrationis mihi incipit initium. Andr.4.v.16.

Benè habent tibi principia Phor.2.5.v.82.

Principium capere oportebit. ad Her.l.1.6.

A princi-

A principiis primùm ordiar. de Partit. p. 265.
Res agi cœpta eſt. pro A. Cl. p. 23.
Initium facere. cont. Rull. 133.
Neceſſe eſt conſtitui initium. Acad. l. 2. 17.
Initium quærere. Acad. l. 2. 18.
Initijs igitur conſtitutis. de Fin. l. 3. 187.
A Principiis permanere ad fines. de Fin. l. 4. 231.
A communibus initiis progredi. de Fin. l. 4. 23.
Hinc exordium capiamus. de Fin. l. 5 p. 258.
Ita naſcetur exordium. Qu. Tuſc. l. 1. 297.
A lege ducendum eſt iuris exordium de Leg. l. 1. p. 300.
Conſtituendi iuris ab illâ ſummâ lege capiamus exordium. de Leg. lib. 1. p. 300.
Quia nunc itidem ab eodem, & cæteris Dijs immortalibus ſunt nobis agendi capienda primordia. de Leg. l. 2. p. 322.
Divina, ſempiterna, ſapientisq́; vita induxit exordium. de Vniverſ. 377.
Repetendum altius videtur. 1. Off. 22.

Pretij. *Vide* Æſtimandi.
Principatûs. *Vide* Regni.

Privilegij. *Vide* Legum.

Gerechtigkeit.

P*Rivilegia ne irroganto de capite civis.* de Leg. l. 353.
Familiariſſimus tuus de te privilegium tulit. Paradox. 4.

Probandi. *Vide* Confirmandi.

Procraſtinandi. Differendi.

Auffſchieben/Verſchieben/Verlegen.

R*Es ſerias omnes extollo ex hoc die in alium diem.* Pœn. 2. 2 v. 52. Cæcilius: *Hodiè extollat nuptias.*

Credo impetrabo, ut aliquot ſaltem nuptijs protrahat dies. Andr. 2.1.v.13.

Saltem aliquot dies profer, dum proficiſcar aliquò, ne videam. Andr. 3.1.v.29.

Quantum hinc promoveo nuptias? And. 4.2.v.28.

Non patiar rem in id tempus adduci. in Verr. 154.

Comitia in menſem Ianuarium protendimus. Epiſt. Fam lib. 10. p. 307.

Procuratio me multis officijs implicatum, & conſtrictum tenebat, hac incluſa habebam. Acad. Qu. l. 1. 81.

In alia tempora aliquid reſervare. in Verr. 148.

Reijcere aliquid in aliud tempus. in Verr. 329.

Bellum differre & prorogare. Phil. 12. 499.

Comitia in VI. Cal. Sex. dilata ſunt. Ep. Att. l. 1. 29.

Quibus omnia conſilia differs in id tempus. Epiſt. Att. libr. 9. 292.

Si laxius volent proferre diem. Att. l. 13. 407.

Vereor ne in breve tempus dilata ſit abs te pernicies. Ep. Brut. p. 558.

Diem prælij committendi differre. de Div. l. 1. 187.

Proficiſcendi. *Vide* Abeundi. Eundi.

Prohibendi. Interdicti. *Vide etiam* Imperij. Mandati.

Verbieten / Unterſagen / Enthalten / Abhalten.

A*Vt quidem cum uxore hac ipſum prohibeo domo.* Phorm. 2. 3. v. 78.

Quibus aquâ & igni interdictum eſt. ad Her. l. 2. 47.

Lex peregrinum vetat in murum aſcendere. de Orat. lib. 2. pag. 47.

Vetare

Vetare aliquem. in Verr. 373.

Limine tectoq; ædium, ſed primo aditu, veſtibuloq; prohiberi. pro Cæc. 559.

Hoc aditu laudis, non mea me voluntas, ſed meæ vitæ ab ineunte ætate ſuſceptæ prohibuerunt. pro Leg. Man. 62.

Vt mihi aqua & ignis interdiceretur. pro Dom. 433.

Promptitudinis. Apparatûs. *Vide etiam* Præſentiæ.

Bereit/Fertig.

Q*Vod amat in mundo eſt.* Caſ. 3. 3. verſ. 1. Egregia formula, quam ſic explicat Feſtus Pompeius. *In mundo eſſe, dicebant antiqui, quando aliquid in promtu eſſe volebant intelligi.* Vide quæ notavi de hac formulâ in Lexico Plautino lit. M. ubi ſimul loca παράλληλα ex Plauto invenies omnia.

Ad omnes compareto tibi res benefactis frequens. Mil. 3. 1. v. 67.

De iſthac re argutus eſt. Merc. 3. 4. v. 44.

Piſtrinum in mundo ſcibam. Pſeud. 1. 5. v. 84.

Habeo in mundo. Perſ. 1. 1. v. 45.

Id faciam, in proclivi quod eſt. And. 4. 2. v. 18.

Vir in quovis loco paratus. And. 4. 2. v. 18.

Ancillulam relictis rebus omnibus quaſivi. Eunuch. 1. 2. verſu 11.

Proditionis. Tradendi.

Verrheterey/Vbergeben.

Q*Vi prodere hoſtibus patriam cogitarit.* ad Herenn. lib. 4. pag. 83.

Prolis. Generis. Proſapiæ. Nobilitatis. Familiæ. *Vide etiam* Nativitatis.

Geſchlecht/Adell/Stamm/Herkommen.

DE *ſummo adoleſcens loco*. Aul. Prol. 78.
Quali me arbitrare genere prognatum? Aul 2. 2. v. 35.
De ſummo loco ſummoq; genere captum Capt. Prol. 29.
Eccum adoleſcentem prognatum genere ſummo. Capt. 1. 2. verſ. 61.
Genus unum illic pollens eſt, atq; honoratiſſimum. Capt. 2. 2. v. 28.
Volui nobilitatem meam occultari, & genus. Capt. 2. 2. v. 49.
De Cœlitum proſapia te eſſe natum arbitror. Cur. 3. 1. 23.
Vbi iſtas videas ſummo genere natas Ciſt. 2. 3. 18.
Si tu collocere in luculentam familiam. ibid.
At illa laus eſt magna in genere, & in divitijs maximis, liberos hominem educare generi monumentum, & ſibi. Mil. 3. 1. verſ. 108.
Scis tu me eſſe imi ſubſellij virum. Stich. 3. 2. v. 33.
Infimatis infimus ego. Stich 3. 2. v. 37.
Vbi etiam huius reliquias reſtare video, quàm gaudeo! Adelph. 3. 4. v. 81.
Summo loco natus, ſummusq; vir, & paulò ætate poſterior tantum mortuum ſcripſit Brut. 531.
Ab illo integer manet. in Verr. 493.
Memineram illum divinum virum, ex ijſdem, quibus nos, radicibus natum ad ſalutem huius imperij. Seſt. p. 26.
Stirpem in propè quingenteſimum annum propagavit. Philipp. 1. p. 328.
Liberos procreare. Acad. l. 1. 56.
Hic enim orti ſtirpe antiquiſſimá ſumus. de Leg. l. 2. p. 319.
Magná progenie orbari. Qu. Tuſc. l 1. 330.
Theſeus Hippolyto filio non eſſet orbatus. 1. Off. 15.
Obſcuris nati parentibus. 1. Off. 47.

Promittendi

Promittendi. *Vide* Pollicendi.
Properandi. *Vide* Feſtinandi.
Propoſiti. *Vide* Inſtituti.
Pudicitiæ. *Vide* Caſtimoniæ.
Pueritiæ. *Vide* Ætatis.

Pugilis. Athletæ. Gladiatorum.

Fechten/ Kempfen/ Streitten.

P*Lurimarum palmarum vetus, ac nobilis gladiator habetur: hic ſe nuper ad laniſtam eum contulit, qui cùm ante hanc pugnam tyro eſſet ſcientiâ, facilè ipſum magiſtrum ſuperavit.* pro Sex Roſc. 42.

Laniſta omninò à gladijs receſſit: is diſcipulus magiſtro tantulum de arte concedit. pro Sex Roſc. 78.

Pugnæ. *Vide* Belli.

Pulchritudinis. Formoſitatis. Deformitatis. Fœditatis. Vultùs. Formæ. Venuſtatis. Imaginis. Conſpurcandi. Speciei.

Geſtallt/ Schönheit/ Heßlich/ Scheußlich.

B*Acchis etiam formis*, h.e. *formoſa tibi viſa eſt*. Bacc. 7.7.v.38.
In hoc omnes venuſtates ſunt. Pſeud. act. 5. ſcen 1. v. 12.
Verti in faciem alicuius. Amph. Arg. 1. v. 1.
Mutare ſe in formam alicuius. Amphitr. Argument. II. verſ 2.

In Amphitruonis vortit ſeſe imaginem. Amphitr. Pro.og. verſ. 121.

Ego ſervi ſumpſi Soſiæ mihi imaginem. Amph.Prol.v.141.

Quando imago eſt huius in me. Amph.Act.1 1.v.109.

Hic quidem omnem imaginem meam, quæ antehac fuerat, poſſidet. Amph.1.1.v. 302.

Huius illic, hic illius Rhodiæ fert imaginem. Capt.Prolog. verſ. 38.

Quia formâ lepidâ, & liberali captivam adoleſcentulam de prædâ mercatus eſt. Epid.1.1.v.41.

Iam ego me convortam in hirundinem. Epid.2.2.v.4.

Haud mala eſt mulier. Bacch.5.2.v.42.

Hic ſtet propter virum formâ regiâ. Mil.1.1.10.

Ferre alicuius imaginem. Mil 2.1.v.13.

Amat hominem nimiùm lepidum, pulchritudine meam laudat ſpeciem. Mil.4.2.10.

Lepidâ & liberali formâ eſt. Mil 4.1.v.20.

Nimiùm lepidè lepida, nimiuq; nitida fœmina. Mil. 4. 10 v. 20.

Formæ amœnitatem, faciem, pulchritudinem alicuius collaudare. Mil.4.4.v. 31.

Eius elegantia meam ſpeciem ſpernit. Mil. 4. 6.v.10.

Metuo ne tua prædicatio nunc meam formam exciperet. Mil. 4. 6. v. 22.

Iſthuc curavi, ut illius opinione pulchrior ſies. ibidem verſu 23.

Pithecium hæc eſt præ illâ, & ſpinturnicium. Mil. 4. 1. verſ. 42.

Dum hic aſtatis ſtrenuâ facie. Rud.2.2.v.8.

Heu ſpecie cepi lepidâ mulierem! Rud. 2.4. v. 2.

Quâ ſunt facie. Rud. 2.7.v.7.

Sat adepol concinnâ eſt facie. Perſ.4.3.v.78.

Mulier egregia, atq; ætate integrâ. And.1.1.v. 43.

Fortè unam aſpicio adoleſcentulam, formâ, & vultu adeò modeſto, adeò venuſto, ut nihil ſupra. And.1. 1. 89.

Erit formâ præter cæteræ honeſtâ ac liberali. Andr. 1, 1. verſu 91.

Hanc formâ videt honeſtâ virginem. Eun.1.2.v.52.

Hem

Hem tibi, quàm liberali facie, quàm ætate integrâ? Eunuch. 3. 1. v. 20.
Iſthæc mihi forma eſt. Hecyr. 1. 1. v. 18.
Vultum earum ſenſit immutari omnium. Hecyr 3. 3.
Novi hominis faciem, magnus, rubicundus, criſpus, craſſus, cæſius, cadaveroſa facies. Hecyr. 3. 4. 75.
Oh, illud vide, os ut ſibi diſtorſit carnufex! Eunuch. 4. 4.
Colore muſtellino: ſchwartʒ häßlich. ibid.
Monſtrum hominis. ibid.
Illamne, obſecro, inhoneſtum hominem, quem mercatus eſt heri ſenem, mulierem? Eunuch. 2. 3.
Ipſa horrida: ungebutʒt. Phorm. 1. 2.
Rufamne illam virginem, cæſiam ſparſo ore, adunco naſo? Heaut. 5. 5.
Nunc geſtus vultusq; mihi eſt capiendus novus. Phorm. 5. 4. verſ. 7.
Antequam tuam venuſtatem obtines. Hecyr. 5. 4. v. 17.
Virgo facie egregiâ. Phor. 1. 2. v. 50. *Scita eſt.* ibid. v. 60.
Si illam præclaram. & eximiam ſpeciem oratoris perfecti, & pulchritudinem adamaſtis de Orat. l. 3. 473.
Sed pulcherrimâ ſpecie eſſe decebat. de Natur. Deorum lib. 1. pag. 3.
Quocircà ſi is, qui aliquod munus efficere molitur, eam ſpeciem quæ ſemper eadem eſt, intuebitur, præclarum opus efficiat, neceſſe eſt. de Divin. 369.
Formam & maximè ſibi cognitam & decoram Deus dedit. de V. verſ. 879.
Vultus mutantur, oculi torquentur. 1. Off 52.
Forma, dignitas, coloris bonitate tuenda, color exercitationibus corporum. 1. Off. 52.
Aliquid formæ, ætatis, habere. in Verr. 503.
Quorum in adoleſcentiâ forma & ſpecies fuit liberalis. pro Cœl. pag. 94.
Quis enim iſtas imagines comprehendere animo poteſt? de Natur, Deor. l. 2. 48.
Illi autem pulcerrimâ formâ præditi. de Natur. Deorum lib. 2. pag. 75.
Eius concio, in quâ Pompeium ornat, an potiùs deformat? de Ar. 856. 1

Aliquis deformatus atq; ornamentis omnibus ſpoliatus. pro Qu. 17.b

Sed ego hunc omnibus à me pictum & politum artis coloribus ſubitò deformatum vidi. At.36.a

Mortuus, deformatus, tumore praditus, corpore decoloratus. ad Her.14.b

Si hominem teterrimum poeta aliquis fictis conquiſitisq; vitiis deformatum vellet inducere. de Ar..57 a

Ludi deformati, inquinati, perverſi, conturbati. de Ar.249.a

Deformata civitas. de Or.143.a

Parietes nudos deformatosq; reliquit. in V.228.b

Romam verò ipſam fœdavit adventus tuus. in P.91.a

Qui topatum domeſtici belli exſtinctorem nefario ſcelere fœdavit. de Ar.255.b

A Sex. Serano ſanctiſſima ſacella omni turpitudine eſſe fœdata ſcimus. de Ar.251.a

Luxuria verò cùm omni ætati turpis, tùm ſenectuti fœdiſſima eſt. Off.25.a

An ille fœdior atq; inquinatior in C. Pompeio accuſando fuit? de Ar.156.a

Exitum iudicij fœdum & pernicioſum leniſſimè tuli. Quint. Fr. 318.a

Nihil fieri poteſt miſerius, nihil perditius, nihil fœdius. Attic. 125.a

Bellum fœdiſſimum futurum puto. Att.117.b

Immaniſſimum ac fœdiſſimum monſtrum. in P.86.b

Genus mortis fœdum. At.247.a

Pulſandi. Forium. Oſtij. *Vide etiam ſupra* Ædium.

Klopfen/Thür zumachen/Zuſchlieſſen.

Quenam iſta pulſatio eſt? ad illum qui modum alieno vires tuas oſtentes oſtio? fores penè effregiſti Bacc.4.2.v.1.2.4.

Compendium ego te facere pultandi volo. Pſeud. 1.2.v.11.

Quid ſi recenti re ædes pultem? Pœn.3.4.v.18.

Crepuit foris. Amph.1.2.v.36.

Si de-

Si denuò pultaveris, ſi minuſculo digito increpueris fores, hac tegu-li tibi diminuam caput, ut cum dentib. linguam exſcreas. Amp. *ſcenâ.* Tu me verſ. 6.

Tunè meas pultare fores? haſce illicò toto demoliar cardine. Amp. *ſcen.* Tu me. v 9.

Quis tam vaſto impetu has fores toto convulſit cardine? Amph. *ſc.* Quis tam. v. 1.

Fores occluſæ omnibus ſient. Aſin. 4. 1. v. 19.

Occlude ſis fores ambobus peſſulis. Aul. 1. 2. v. 25. Sic Polybius: l. 15. αἱ θύραι ἀποκλείονται διττοῖς μοχλοῖς.

Pultando aſſulatim foribus exitium affero. Capt. 4. 2. v. 52.

Concrepuit à Glycerio oſtium. And. 4. 1. v. 58.

Oſtium concrepuit. Hecyr. 4. 1. v. 6.

Tune has pepuliſti fores? Adelph. 4. 5. v. 4.

Quis verò oſtium hoc pultavit? Adelph. 4. 5. v. 3.

Puniendi. *Vide* Caſtigandi.

Q

Quærendi. Inquirendi. Inveſtigandi. Explorandi.

Suchen/ Nachſuchen / Erforſchen.

NE queſtioni mihi ſit, ſi quid eum velim. Ciſt. 2. 3. v. 16.

Ego relictis rebus Epidicum operam quærendo dabo. Epid. 4. 2. v. 55.

Is germanum quæritabat circum omnes oras. Men. Arg. v. 7.

Quoniam ego illum curram quæritatum. Men. 5. 2. v. 16.

Sum ad inveſtigandum curioſior. Ep. 4. 13.

Tibi illum reperiam, niſi in Dalmatiam aufugerit, & inde tamen aliquando eruam. Ep. 5. 9.

De Dionyſio tuo adhuc nihil extrico, id eſt, *certi aut explorati habeo.* Ep. 5. 10.

Non deſiſtam, quin illum aliquando eruam. Ibidem.
Neſcis me ab illo omnia expiſcatum? Ep.9.19.
Ab utrâq; parte ſcrutantur tabellarios. Ep.10 31.
Adde huc quod perferri literæ nullâ conditione potuerunt: ſexcentis enim locis excutiuntur, deinde etiam retinentur à Lepido tabellarÿ. ibid.

Querelæ. Querendi. Conquerendi.

Klagen/ Klag führen.

M*Eas queror fortunas.* Aſin.3.1.v.12.
Per hanc curam quieto tibi licet eſſe. Du darffſt nicht klagen. Epid.3.2.v.2.
Humanas querimonias non tanti facere. Men. pagina 11. verſu 6. 7.
Cùm Druſus multa de Philippo queſtus eſſet. de Orat. lib.3. pagina 452.
Acceptâ injuriâ, querelam ad quem detuliſtis? Lig. 301.
Vocibus inſtat, & aſſiduas jacit ore querelas. De divin.l.1. pagina 107.

Quietis. Requiei. Tranquillitatis.

Ruh/ Still halten.

H*Abere quietum animum.* Caſ.2.6.v.29.
Placidè: volo acquieſcere. Merc.1. 2.v.26.
De iſthac re in oculum utrumvis conquieſcito. Pſeud.1.1.v.1.
Tranquillum eſt: Alcedonia ſunt circa forum. Caſ.prol.v.26. Vide Lexicon Plautinum *Alcedonia.*
Pauſam facere. Pœn.2.1.v.13. Perſ.5.2.v.31. Rud.4.6.v.1. Trin.1. 2.v.150. Pauſare.
Quieſce hanc rem modò petere. Moſt.5.2.v.51.

Illam

Illam tam tranquillam facies, quàm mare eſt olim, cùm ibi alcedo pullos educit ſuos. Pœn.1.2.v.145. Vide Lexicon.Plaut.

Remigrat animus nunc denuò mihi. Epid. 4.1.v.42.

Animo liquido, & tranquillo es. Epid.5.1.v. 36.

Adhuc tranquilla res eſt. Phor.3.1.v 15.

Maximè, quod is locus ab omni turbâ, id temporis vacuus eſſet. de fin.l.5 p.248.

Vt liceat quietâ mente conſiſtere. de Divin.l.2.p.272.

Non omni mihi videtur animi perturbatione poſſe ſapiens vacare. in Tuſc.l.4.p.416.

Ab omni concitatione vacare. in Tuſc.l. 5. p.469.

In participe rationis ponunt tranquillitatem, hoc eſt, *placidam, quietam conſtantiam.* Qu.Tuſc.l.4.p.417.

Ego te hos menſes quietum reddam. Eunuch. 2.2.v.46.

Nunquam conquieſcam, neq; defatigor. De Orat.l.3. p.395.

Animos noſtros curamq; ab hac contentione diſputationis laxemus. de Orat.l.3.p.520.

Soluto & quieto animo eſſe. pro Sext.Roſc.p 10.

Quieſcere curamq; animi remittere. in Verr.478.

Verſantur in animo meo multa & graves cogitationes, quæ mihi nullam partem, neq; diurnæ neq; nocturnæ quietis impartiunt. contra Rull.pag.105.

Omnem tranquillitatem, & quietem ſenectutis acceptam refert clementiæ tuæ. Dejot.321.

Vt tantum requietis reddam. Ep.Att.l.1.p.35.

In his miſeriis erecto animo, & minimè perturbato ſimus. Ep.Att.l. 9.pag.289.

Mirificas tranquillitates tenuerunt. Ep.Att.l.10.p.333.

Vt animum vacuum ad res difficiles ſcribendas afferam. Ep.Att.l. 12.p.389.

Requietem alicui afferre. de fin.l.5.p.274.

Quietem ſempiternam poſſit pati. de fin.l.5.p.275.

Placidiſſimam quietem afferre. Qu.Tuſc.l.1.p.336.

Tranquillitas animi adſit, & ſecuritas. 1. Off.p.28.

Tranquillitatem expetere. 1.Off p.29.

R

Rationis. *Vide ſupra* Cauſæ.

Vrſach/ Gelegenheit.

O*Mnem benè vivendi rationem tenere*. De Orat. lib. 1. pagina 316.

Rationes rei dicam. in Verr. p. 486.

Rationem alicujus rei reddere. De nat. Deor. l. 3. p. 119.

Tùm Balbus: quam igitur à me rationem deſideras? ibid.

Sed omnium talium rerum ratio reddenda eſt. De nat. Deor. lib. 3. p. 126.

Hanc rationem induxit ob eandem. De fato p. 182.

Cauſam ſuam ſine commentitiâ declinatione defendere. De fato. p. 285.

Et quidem cur ſic opinetur, rationem ſubijcit. De fato. pagina 253.

Cur factum ſit, ratio probabilis reddi poteſt. l. 1. off. p. 6.

Reconciliandi. Favoris. Gratiæ. Benevolentiæ. *Vide ſupra* Ignoſcendi. Gratias agendi. Amicitiæ. *& infra* Vovendi.

Verſöhnen/ Gunſt/ Genedig ſeyn.

Q*Vò te agis? ego ne in Veneris? quid eò tu? ut Venerem propitiem?* Pœn. 1. 2. v. 120.

Cum eo reveni ex amicitiâ in gratiam. Stich. 1. 1. v. 8.

In amicitiam atq; in gratiam revertimus. Stich. 3. 1. v. 13.

Iam dudum res reduxit me ipſa in gratiam. And. 5. 4. v. 46.

Neq; alio pacto poteſt componi inter eos gratia. Hecyr. 3. 5. v 29.

Facilem benevolum q; me tibi lingua tua reddidit. Hecyr. 5. 2. verſ. 35.

Ego

Ego redigam vos in gratiam. Phor.5.8.v.73.
In gratiam redire cum aliquo. in Verr. p.120.
Formula antiquâ dicebatur: *Vellem, quæ velles,* ſi quando gratificandi voluntas promta innuebatur. Moſt.3.2.v.54. *Velim ut velis Tranio.* Amph. Prol.v.39. Vide infra Tit. *Voveldi.*
Gratias pro meritis agere. Amph.1.1.v.26.
Si merito meo ſtudeant referre gratiam. Amph.3.2.v.61.
Tu cum uxore Alcumenâ antiquam in gratiam redi. Amph.5.2. verſ.13.
Inter ſe rurſum redire in gratiam. Amph.3.2.v.61.
Cum uxore domi rediiſti in gratiam. Amph.ſc.D; voſtram.v.61.
Habetur & refertur gratia, ut meritus es. Aul.ſc.Grave eſt.v.41.
Promerenti optimè hoccine pretii redditur? Aſin.1.2.v.2.
Par pari datum. Aſin.1.3.v.20.
Malè relata eſt gratia. Aſin.3.v.20.
Si opulentus it petitum pauperioris gratiam. Aul.2.2. v.69.
Inibis à me ſolidam, & grandem gratiam. Curc.3.1.v.35.
A me magnam iniſtis gratiam. Ciſt.1.1.v.8.
Ita hodie hic accepta ſumus ſuavibus modis. Ciſt.1.1.v.17.
Vtut erga me eſt meritus, cordi eſt tamen. ibidem.
Ecquam abs te inibo gratiam? Epid.5.4.v.5.
Cupere alicujus. Mil.4.1.v.17. Vide Lex.Plaut.
Cùm is nihil promoveat, poſtulat id gratia apponi ſibi. Andr.2.1. verſ.31.
Sine labore hanc gratiam, te, ut ſibi des pro illâ, nunc rogat. Hec.3. 3.v.30.
Gratiam juvat ſine diſpendio. Hec.5.2.v.29.
In civitate gratiam conſequutus eſt. de Orat.lib.1.p.199.
Permagnam à nobis initis gratiam. pro Cæcin.p.617.
Pompeii gratiam mihi per hanc cauſam conciliari puto. pro lege Manil.p.655.
Bonam gratiam ſibi quærere. pro lege Manil.p.656.
Inire gratiam ab aliquo. de Aruſp.Reſp.p.486.
A me inierit gratiam. Seſt.65.
Nos utamur gratiâ pro ſalute bonorum contra amentiam perditorum. Mil.227.
Illi faveo virgini. Eun.5.3.v.7.
Noſtra eſt omni fautrix familia. Eun.5.9.v.22.
Tibi benè ex animo volo. Heaut.5.2.v.6.

Facit.

Facit, ut veſtra authoritas mea authoritati fautrix adjutrix ſit. Hecyr.Prol.v.4.8.

Ego meis partibus amiciſſimum eum intelligo. in Verr. p.177.

Omnes ſemper nobilitati favemus. pro Seſt.p.11.

Qui rumore & favore populi tenetur, & ducitur. pro Seſt. pagina 57.

Quòd Cæſaris gratiam tenemus. Ep.ad Qu.fr. l. 2. p.620.

Noſtra manus bonorum ardet ſtudio noſtri, & amore. Ep. ad Qu. Frat.l.1. p.593.

Intellexi hominem moveri, utrum Craſſus inierit eam gratiam. Ep.ad Att.l.1.p.21.

Feras inter ſe partus, atq; educatio, & natura ipſa conciliat. pro Sex.Roſc.p.58.

Ad eorum voluntatem conciliandam maximo te mihi uſui fore video. Ep.Att.p.8.

Inter ſe quaſi civili conciliatione, atq; ſocietate conjunctos. de nat. Deorum.l.2. p.81.

Currentem animum patris ſui ſorori tuæ reconciliavit. Ep.ad Att. l.6. p.191.

Vt Cæſarem in priſtinam concordiam reducas. Ep. ad Attic.lib.8. pag.262.

Noſtra neceſſitudo debet conciliare te illi. Ep.Brut.p.543.

Cum Antonijs Reſp. in gratiam redeat. Phil.13.531.

Hoc ſi poſſem inter nos componere. Curc.5.3.23.

Exortam videtur flammam dolore, ac morte reſtinxiſſe. in Verr. pag.494.

Gratiam noſtram extinguit hominum ſuſpicio. Ep.ad fam.libro 1. pag.6.

Certiorem te ſcribis per literas eſſe factum, me cum Cæſare & Appio eſſe in gratiâ. ad fam.l.1.p.21.

Frui gratiâ alicujus. Ep.ad fam.l.1.p.32.

Apertiùs hæc ago, ac ſæpiùs, quòd & Qu. frater legatus eſt Cæſaris, & nullum meum minimum dictum, non modò factum pro Cæſare interceſſit, quod ille non ita illuſtri gratiâ acceperit. Ibidem.

Collectam gratiam effundere. Ep.ad fam. l.2.

Gratiam quoq; nos inire ab eo, defendendâ pace arbitrabamur. Ep.ad fam.lib.4.p.92.

Florere gratiâ: Ep.lib.4.p.111.

Ac vereor

Ac vereor ne aſſentatiunculâ quadam aucupari gratiam videar, cùm hoc demonſtrem, me à te potiſſimùm ornari, celebrariq́ velle Ep. ad fam. l. 5. p. 132.
Gratiâ contendere. Ep. ad fam. l. 5. p. 137.
Ponito me in gratiam. Ep. ad fam. l. 8. p. 223.
Firmiſſimâ benevolentiâ hominum muniti ſumus. Ep. Att. lib. 2. pag 85.
Apud Lentulum ponam te in gratiam. Ep. Attic. l. 5. p. 139.
Nullâ gratiâ valere. de nat. Deor. l. 1. p. 50.
Magnam inire gratiam. de fin l. 4. p. 225.
Invidiam ſedare. in Verr. p. 13[illegible].
Inimici in gratiam reconciliabuntur. pro domo p. 453.
Mecum abſens beneficio rediit in gratiam. Seſt. 64.
Plebem placavit muneribus, quos non conciliaret meritis in Rempublicam ſingularibus. Mil. 261.
Cum Fulvio in campo ſtatim in gratiam rediie. Provinc. 164.
Cum quibus omnibus eadem Reſpublica reconciliavit, quæ alienarat. Provinc. 165.
Hic me meus amicus cum Cæſare reduxit, reconciliavit, & reſtituit in gratiam. Provinc. 177.
Cum ſuo inimico in gratiam redire non dubitavit. ibid.
Qui me cum illo in gratiam reduxit. Provinc. 166.
Ex tantis inimicitiis in gratiam ſummo ſtudio receptus eſt. Rab. 271.
Authoritas Cnei Pompeii, me in gratiam reduxit. Ibid.
Mihi mea priſtina vitæ conſuetudinem, Caii Cæſar, interclusam aperuiſti. Marc 282.
Placare Deorum iram donis. de legib. lib. 2. p. 328.
Nec tu jam mecum in gratiam redeas. Phil. lib. 2. p. 363.
Hunc in familiaritatem libentiſſimè recepiſti. Phil. libro 7. pagina 368.
Cum Republicâ redii in gratiam. Phil. l. 2. p. 383.
In Reipublica gratiam redierunt. Phil. lib. 8. p. 457.
Hic cum tabulis novis jam redit in gratiam. Phil. 10. paginâ 474.
De Vatinio primùm reditus interceſſerat in gratiam per Pompejum, ſtatim ut ille prætor factus eſt. Epiſt. ad fam. libro 1. pagina 29.

Si quis

Si quis eſt, qui neminem bonâ fide in gratiam redire putet poſſe, nõ is perfidiam noſtram coarguit, ſed indicat ſuam. Ep. ad fam. l. 3. pag. 75.
Cùm reditum noſtrum in gratiam uterque expetiſſet. Ep. ad fam. l. 3. p. 82.
Ad pactionem deſcendere. Ep. ad fam. l. 8. p. 237.
Scito me, poſtquam in urbem venerim, rediiſſe cum veteribus amicis, id eſt, *cum liberis noſtris, in gratiam.* Ep. ad fam. lib. 9. pag. 242.
Reconciliare me Lepido, fidemq; habere orabat. Ep. ad fam. l. 10. p. 298.
Præſentem reſtituere in ejus veterem gratiam non potui. Ep. Attic. pag. 8.
Vt omnia placarentur inter vos non modò ſermone ac diſputatione, ſed &c. Ep. Att. l. 1. p. 31.
Tibi de noſtro amico placando, aut etiam planè reſtituendo polliceor. Ep. Att. l. 1. p. 14.
Vt agerem quàm diligentiſſimè cum Luceio de vetere veſtrâ gratiâ reconciliandâ. Ep. Att. l. 1. p. 15.
Is mecum, & cum Milone in gratiam rediit. Ep. Attic. lib. 4. pag. 129.

Recreandi. Oblectandi. Voluptatis. Delectamenti.
Vide plura Tit. Gaudii.

Erfrewen/ Erluſtiren/ Frölich machen/ Ergetzen/ Guts muths ſein.

Iſtoc me aſſiduò victu delecto domi. Capt. 1. 2. v. 69.
Da viciſſim meo gutturi gaudium. Curc. 1. 2. v. 10.
Reliquiarum ſpes animum oblectet. Moſt. 3. v. 15.
Oculis epulas dare. Pœn. 5. 4. v. 2.
Reddidiſti animum. And. 2. 1. v. 31.
Nam & illi animum jam revelabis, qui timore & miſeriâ tabeſcit. Adel. 4. 3. v. 11.
Verbo animus mihi rediit. Hec. 3. 2. v. 12.
Vt ex priſtino ſermone relaxarentur animi omnium. de Orat. 1. p. 276.

Relaxare

Relaxare animum. pro Sex.Roſc.p.83.
Ex illo metu mortis, quaſi luce libertatis, & odore aliquo legum revixiſſet. in Verr.p.555.
Diffidentem rebus ſuis confirmavit, afflictum erexit, perditum recreavit. pro lege Man.p.636.
Me recreat & reficit Cnei Pompeij ſapientiſſimi, & juſtiſſimi viri conſilium. pro Mil.p.223.
Interdum animis relaxantur. Phil.2.p.353.
Oratio conſulum animum meum erexit. Phil.407.
Collige te, placa, atq; mitiga animum tuum. Phil.407.
Ego recreavi afflictos animos bonorum. Ep.Att.l.4.p.27.
Meipſe propemodum collegi. Ep.Att.l.12.p.387.
Si te iſtâ occupatione relaxaris. Ep.Att.l.16. p. 512.
Summâ cum amœnitate fluminis me refeci. Ep. Qu. Fr.l.3. pagina 622.
Id afficitur quâdam delectatione. Epiſtol. Attic. lib. 2. p. 67.

Redeundi. Revertendi. *Vide* Eundi.

Wider kommen/ Widerkunfft/ Zu Hauß eilen/ Heim eylen/ Vmbkehren.

ID contigit, ut ſalvi potiremur domum. Amph.1. 1. Ver. 32.
Revenire domum. Amph.1.1.v.34.
Quid tibi huc receptio ad te eſt meum virum? Aſin. 5. 2. verſu 70.
Quantum potero, tantum me recipiam domum. Aul. 1. 2. verſu 41.
Sed eccum unde ſeſe homo recipit domum. Aul.2.1. v.55.
At quaſo, ubi erit otium, revertere ad me extemplò. Epid.3.3.verſu 41.
Incertus tuum cave ad me retuleris pedem. Epid. 3. 4. verſu 3.
Tu niſi domum reverteris. Men.2.1.v.31.
Actutùm face cum prædâ recipias, ſcil. *te domum:* abſolutè. Men. 2.4.v.30. Vide Lex. Plaut. *Recipere.*

Herus eccum recepit ſe domum. Pſeud.3.1.v.23.
Ad argumentum nunc viciſſatim volo remigrare. Pœn. Prol. v. 46.47.
Carpere vorſoriam. Trin.4.3.v.19.
Reverſionem ut ad me faceret. Truc.7.4.v.47.
Volo me capere domum. Stich.3.1. v. 21.
Nunquam tam manè egredior, neq; tum veſperi domum revertor. Heaut.1.1.v.16.
Ergò, mea Antiphila, tu nunc ſola reducem me in patriam facis. Heaut.2.4.v.18.
Cùm miles domum reveniſſet. De Orat. libro 1. pagina 315.
Ad ſuum larem familiarem redire. in Verr.p.362.
Non opinor eos in cuniculum, quà aggreſſi erant, reſtitui oportere. pro Cæcin.p.627.
Hunc ego reditum repudiarem. Seſt.62.
Mirabilis eſt expectatio reditûs tui. Epiſt. ad fam. libro 2. pagina 39.
Binas in ſingulis annis reverſiones ab extremo contrarias facit. de nat. Deor.l.2.p.90.
His ad illos, à quibus eſſent profecti, reditum facilem patere. Qu. Tuſc.l.1.p.324.
Arcere aliquem reditu. Quæſt. Tuſc. l.1.p.332.
Multi dantur ad ſtudia reditus. 1.Off.p.10.

Refutandi. Convincendi. Arguendi.

Vberweiſen / Vberzeugen.

NEC *magis manifeſtum ego hominem unquam ullum teneri vidi: omnibus malefactis tres teſtes aderunt acerrumi.* Men.4.2.v.29.30.
Pulchrè dictum, & sapiẽter jugularas hominem. Eunuch.3.1.v.26.
Dictis confutabitur. Heaut.5.1.v.76.
Confutare aliquem verbis. Phor.3.1.v.13.
Eum ſuis conditionibus in ipſo articulo temporis aſtringit. pro Quint.p.6.

Omnibus

Omnibus legibus implicatum tenere aliquem. in Verr. p. 341.
Tuo, quemadmodum dicitur, gladio defenſio tua conficiatur neceſſe eſt. pro Cæc. p. 619.
Reclamitat iſtiuſmodi ſuſpicionibus ipſa natura. Pro Sex. Roſc. pagina 58.
Vt ignis in aquam conjectus continuò reſtinguitur, & refrigeratur, ſic referuens falſum crimen in puriſſimam & caſtiſſimam vitam collatum, ſtatim concidit & exſtinguitur. Pro Quint. Roſc. p. 97.
Signis omne luce clarioribus crimina refellemus. Cœl. 99.
Clodium præſentem fregi in Senatu cum oratione perpetuâ, pleniſſimâ gravitatis. Ep. Attic. l. 1. p. 23.
Ita contracta eſt res, & adducta in anguſtum. De Amic. p. 190.

Regni. Adminiſtrationis. Gubernationis. Imperij. Regiminis. Principatûs. Reipublicæ. *Vide plura Tit.* Muneris. Officii.

Reich/Regiment/Fürſtenthumb/Herꝛſchafft/Stadt/Regierung.

REGNVM *ſtabilire ſuum.* Amph. 1. 1. v. 39.
Vt geſſerit Rempublicam ductu, imperio, auſpicio ſuo. Amph. 1. 1. v. 41. Propriè hoc dicebatur, & ex formulâ. Sic Salluſtius: *Vt ſeſe & exercitum more majorum gereret.* Vide amplius *Briſſon.* de Form. l. 2. p. 206. Edit. VVechel. in 4. Francof.
Rerum potiri. pro Sex Roſc. p. 60.
Obtinere regnum. Ep. ad fam. l. 15.
Rumor magnus eſt, Ptolomæum eſſe in regno. Ep. Att. l. 1. p. 121.
Domus nulla tanto conſilio, aut tantâ diſciplinâ gubernatur. Ep. Attic. l. 6. p. 168.
Cæſarem in cupiditatem regni impulit. Ep. Brut. p. 558.
Quod poſteaquam à Cæſare tetrarchia regno pecuniaq; mulctatus eſt. Cic. de divin. lib. 1. p. 107.
Cùm regno eſſet expulſus. Qu. Tuſc. l. 1. 337.
Mœrere regni deſiderio. Qu. Tuſc. l. 3. p. 389.
Reſtituere aliquem in regnum. Tuſc. Qu. p. 387.
Rempublicam tenere. de Orat. l. 1. p. 279.

Cùm ad gubernacula Reipublicæ temerarij, atq; audaces homines acceſſerant. De invent. lib. 1. p. 136.

Rempublicam gerere. de Orat. l. 3. p. 452.

Rempublicam opprimere armis. Ep. ad fam. lib. 4. p. 93.

Diffidere reipublicæ. Ep. ad fam. l. 5 p. 135.

Expellere ex republicâ. Ep. ad fam. l. 10. p. 291.

In rempublicam omni cogitatione curâque incumbere. Epiſt. ad fam. l. 10. p. 275.

Conſulere reipublicæ. Ibidem.

Oro te, ut totâ mente omniq; animi impetu in Rempublicam incumbas Ep ad fam. l. 10. p. 279.

Benè mereri de Republicâ. ibid.

Si nudus ſe huc Antonius confert, facilè mihi videor, per me ſuſtinere poſſe, Remq; publicam ex veſtrâ ſententiâ adminiſtrare. Ep. ad fam. l. 10. p. 287.

Tradere alicui provinciam. Ep. ad Fam. l 2. p. 63.

Præeſſe provinciæ. Ep. ad fam. l. 3. p. 66.

Tueri provinciam. Ep. ad fam. l 10. p. 284.

Fidem mihi dedit, ſe Antonium, ſi prohibere ſuâ provinciâ non potuiſſet, bello perſecuturum. Ep. ad fam. l. 10. p. 291.

Cum injuriâ tuâ contumeliâq; Reipublicæ provinciam obtinebat. Ep. ad fam. l. 1. p. 103.

Quomodo rem familiarem adminiſtret. de Invent. lib. 1. pagina 160.

Deficere à Republicâ. Ep. ad fam. l. 12. p. 158.

Hortor te, ut omni curâ in rempublicam incumbas. Ep. ad fam. l. 12. p. 378.

Qui ſtatus omnium bonorum conjunctione, & authoritate conſulatûs mei fixus & fundatus videbatur. Ep. Attic. lib. 1. pagina 26.

Imperium populi Romani hujus domeſticis nundinis diminutum eſt. Phil. 2 p 373.

Potentiſſimos reges, bellicoſiſſimas gentes in ditionem hujus imperij redegerunt. Phil. 4. 405.

Equites, ſagittarios, Elephantos in ſuam, populiq; Romani poteſtatẽ redegit. Phil. 5. 425.

Clariſſimo, & innocentiſſimo viro imperium decrevit. Phil. 11. 485.

Nos quidem hoc ſentimus: Si exploratum tibi ſit, poſſe te illius regno po-

gno potiri, non eſſe cunctandum: ſin dubium, non eſſe conandum. Ep fam.l.1.p.15.
Te obſecro, ut in perpetuum Rempublicam à dominatu regio liberes. Ep.fam.l.11.p.315.
Niſi à gubernaculis ceſſarint, maximum ab univerſo naufragio periculum eſt. Ep. fam.l.16.p.510.
Amiſimus non omnem modò ſuccum ac ſanguinem, ſed etiam colorem, & faciem priſtinam civitatis. Ep. Att.l.4.p.130.
Theophraſtus menti divinum tribuit principatum. de nat. Deor.l. 1. pag. 17.
Conſules ſummum imperium ſtatim deponere. de nat. Deor.lib.2. pag.54.
Sed cum alio conjuncta, & connexa, habere aliquem in ſe principatum. de nat. Deor.l.2. p. 61.
Tu eris omnium moderator conſiliorum meorum. Ep.1.9.
Dux nobis, & autor opus eſt, & eorum ventorum, quos propoſui moderator quidam, & quaſi gubernator Ep.1.5.
Te hortor, ut omnia gubernes, & moderere prudentiâ tuâ. Epiſtol. 2. 6.
Nam ſi hoc modo moderari poſſemus. Ep.8.5.
Autor moderationis urbanæ, id eſt, *adminiſtrationis, gubernationis.* Ep.9.15.
Ita fit, ut & ſuperiorum conſiliorum conſcientiâ, & præſentis temporis moderatione me conſoler. Ep.9.16.
Et temporis & rei te moderatorem facilè patior eſſe. Ep.10.9.
A gubernaculis recedere. Ep.16.27.
Hæc Deus aliquis gubernabit. ad Att.p.155.
Cuſtos, gubernatorq; Reipub. pro Rabi.p. 128.
Eloquentia gubernatrix civitatum. de Orato.24.
Facilior erit mihi quaſi decurſus mei temporis, id eſt, *adminiſtratio.* Ep.3.3.
Quæ, quoniam nec ratione nec majorum noſtrorum clementiâ adminiſtratis. Ep.5.1.
In hac curâ, atq; adminiſtratione. Ep.9.24.
Communi conſilio bellum adminiſtrare. Ep.19.21.
Republicâ à Dolobellâ meo præclariſſimè geſtâ: ſcilicet, ſupplicio affectis, & repreſſis illis, qui motâ ſeditionē in urbe aram Cæſari erigere conati erant. Ep.12.1.
Si ab his petieris, ut interea nobis procurationem Aſiæ dent, ſpero te poſſe impetrare. Ep.12.14.

Suſceptum negotium ex voluntate gerere. Ep.13.5.

Operam des, vt quàm commodiſſimè negotium municipij adminiſtretur. Ep.13.12.

Cui ſcis, τρεῖς διοικήσεις Aſiaticas attributas eſſe. Ep.13.68.

Quis clavum tanti imperij tenere, & gubernacula reipublicæ tractare in maximo curſu poſſe arbitrabatur? Seſt.p.11.

Vnus omnem omnium poteſtatem armis, & latrocinijs poſſidebat. Seſt. p.18.

Neq; victi, neq; victores rempublicam tenere poſſumus. Seſt. pagina 23.

Eripere Senatu gubernacula. ibidem.

Pacatus, quietus, fretus imperio populi Romani, regno paterno, avito, regaliq; regno olim perfruebatur. Seſt.p.30.

Regno omni inundari per aliquem. Seſt.p 31.

In foro tum Magiſtratum gereret, & Remp. adminiſtraret. Seſt. pag.40.

Qui ſibi gubernacula depopoſcerunt. Seſt 50.

Regiones tribus triumphis adjunctas huic imperio notavit. Seſt. pag. 62.

Qui provincias cum imperio obtinerent. Seſt. p.63.

Qui cùm regum poteſtatem non tuliſſent. Seſt.68.

Eripuerat ſenatui provinciæ decernendæ poteſtatem. in Vatin. pagina 88.

Totus terrarum orbis tenetur noſtro imperio. pro Corn.131.

Quos nobis armis ſubegimus, in noſtram ditionem redegimus. pro Corn. 135.

Qui omni ſtudio mentes ſuas ad noſtrum imperium nomenq; flexerunt. pro Corn.p.142.

Qui hanc urbem gubernare debebas. Provinc. 159.

Ipſe totam Galliam in noſtram ditionem redegit. Prov.169.

In maximis turbinibus & fluctibus Reipublicæ navem gubernavi. In Piſo.186.

Doleo, cùm reſpublica immortalis eſſe debeat, eam in unius mortalis animâ conſiſtere. Marc.289.

Non mediocri cupiditate imperium arripuit. pro Lig. pagina 294.

Conceſſos faſcès laureos tenui, quoad tenendos putavi. Ligar. 294.

Qua

Præcepta ſalutis, & laudis aptè ad perſuadendum edere ſuis civibus. de leg.4.p.310.
Obtinere principatum. de nat. Deor.l.2.p.69.
Ab Alexandro Tyranno crudeli principatu premebatur. de divin. l.1.p.177.
Gubernacula rei alicujus tenere. De divin. libro 2. pagina 213.
Si verò iiſdem officiis & poteſtatibus parent. de legib. lib.1.pagina 302.
Sed principatum dedit ſuperiori. de Univerſ. p.377.
Teneant omnium animantium principatum, nobiſq; jure & lege volentes pareant. de Univerſ. p.381.
Deinde, ut huic animanti principem ſe ducemq; præberet. de Univerſ. p.384.
Dominatu regio liberari. Qu. Tuſc.l.4.p.413.
Dominatum occupare. Qu. Tuſc.l.5.p.472.
Nec verò imperia expetenda, ac potius non accipienda interdum, aut deponenda nonnunquam. 1.off.p.28.
Imperium Lacedæmoniorum dilatatum putatur. 1. Offic. pagina 31.
O domus antiqua, heu quam diſpari dominaris Domino! 1. Offic. pag. 55.
Ne magnam nimis in nos habeat dominationem. ad Her.l.4.p.96.
Imperium alicui abrogare Brut.pag.534.
Dominus eſt in ſuos Sext.Roſc. p.63.
Summam rerum adminiſtrare. Sext.Roſc.p.68.
Cùm ſolus Rempublicam regeret, orbemq; terrarum gubernaret, imperii majeſtatem armis receperat, confirmavit. Sext. Roſc. pag.82.
Sub imperium aliquid, ditionemq; ſubjungere in Verr.p.178.
Majoribus in Aphricam ex hac provinciâ imperii gradus eſt factus. in Verr.224.
Nutu orbem regere. Font.p.575.
Non poteſt exercitum continere is, qui ſe ipſum non continet, neque ſeverus eſſe in judicando, qui alios in ſe ſeveros judices eſſe non vult. pro leg. Man.p.643.
Rectè illi ſtudia veſtra ſuis conſiliis regere conantur. pro leg.Man. p.653.
Novam dominationem comparare. Contra Rull.p.98.

Vt ſedent cum purpurâ & ſceptro, & illis inſignibus regijs præconi publico ſubijcerentur. Seſt. p.5.

Adminiſtratione Reipublicæ liberatus. Acad. Quæſt. libro 1. pagina 81.

Rempublicam regere. Acad. l. 12. p. 59.

Cum reipublicæ gubernacula tenebamus. de divinat. lib. 2. pagina 213.

Eos ne ad rempublicam quidem acceſſuros putatur, niſi coactos. 1. off p. 13.

Si mihi obtemperatum eſſet, ſi non optimam, at aliquam Rempublicam, quæ nunc nulla eſt, haberemus. 1. off. p. 16.

Se ad rempublicam, & ad res magnas gerendas accommodaverunt, 1. offi. p. 29.

Rempublicam capeſſere. Ibidem.

A republicâ receſſerunt. ibid.

Cùm ejus adminiſtrandæ poteſtatem alijs, laudemque concederent, ibidem.

Deſpicere imperia & magiſtratus. ibid.

Adipiſcendi magiſtratus ſunt, & gerenda reſpublica eſt. 1. off. c. pag. 30.

Regere civitatem, capeſſere rempublicam. ibidem.

Ad rem gerendam qui accedit. 1. off. pag. 30.

In omnibus negotijs, priuſquam aggrediare, adhibenda eſt præparatio diligens. 1. off. p 30.

Verſamur in Republicâ 1. off. p. 31.

Nobis Rempublicam gubernantibus, nonne toga arma ceſſére? 1. off. p. 32.

Non in Republicâ periculum fuit gravius unquam, nec majus otium. ibidem.

Totum corpus Reipublicæ curent: ne dum partem aliquam tuentur, reliquas deſerant. 1. off. p. 35.

Tradet ſe totum Reipublicæ. ibid.

Rem verò publicam penitus amiſimus. off. l. 2. p. 75.

Qui ad Rempublicam ſe contulerunt. de Amic. p. 23.

Religionis. Cultûs. Adorandi. Invocandi. Pietatis.

Gottesfurcht/ Gott anruffen/ Anbeten/ Verehren/ Religion.

Nunc

NVnc quiſquis eſt veneror Deus. Rud.l.1.v.37.
Nunc Venerem hanc veneremur. Rud.7.1.v.16.
Pietatem ergò iſtum amplexatur noctu pro Phœnicio. Pſeud.1.3.v.57.
Quæ nunc religio te iſthæc inceſſit? And.4.3.v.15.
Nam nihil eſſe mihi religio eſt dicere. Heaut.2.1.v.16.
Apud me eſt præmium poſitum pietati. Hecyr.4 2.v.9.
Satis magnum fructum mihi videbor percepiſſe, & veſtræ pietatis, & meæ. Epiſt.ad Fam.l.14 p 444.
Quintum fratrem inſigni pietate, fide prædicatum amo. Ep.Att. l.4 p.109.
Ad divinarum rerum cognitionem omni ſtudio & curâ rapi. de Viniv.l.1.p.201.
Quod pietatem adhibere iubet. de leg.l.2.p.329.
Religione civitatem obſtrinxiſſe videtur. de Orat.l.2.p.423.
Magnam poſſidet relligionem paternus maternusq; ſanguis. pro Sext Roſc.p.50.
Religionem inijcere. pro Cæcin.p.624.
Omnes gentes, ac nationes veſtræ religione numinis continentur. in Verr.p.567.
Hortenſij, & meæ, & Luculli cedit religioni. Epiſt.ad Fam. lib.1. pag.6.
Ego me maiore religione obſtrictum puto. Epi.Att..l.12.p.393.
Niſi Deos præcoleremus, & omni ſuperſtitione liberaremur. de Natur.Deor. l.1.p.21.
Non eum, qui ſuſtulerit omnem funditùs religionem. de Nat.Deorum l.1.p.46.
Qui religionibus paruiſſent. de Nat.Deor.l.12.p.53.
Deos purâ, integrâ, incorruptâ, & mente, & voce venerari. de nat. Deor.l.2.p.78.
Hominum delere religionem. de divin.l.1 p.158.
Cultum Deorum, & puram religionem ſuſceperit, & exacuerit illam. de leg.l.1.p.317.
Neq; ea, quæ à maioribus prodita eſt, cùm Dominis, tùm famulis poſita in fundi villæq; conſpectu, religio patrũ repudianda eſt. de leg l.2.p.330.
A Dijs quaſi traditam religionem tueri. ibid.
Vt ſine ijs, qui ſacris publicè præſunt, religioni privatæ ſatisfacere non poſſint. de leg.l.2.p.332.
Omnia autem tùm perditorum civium ſcelere diſceſſu meo religio-

num iura polluta ſunt. de Leg. lib. 2. pag. 337.

Renovandi.

Erneuwren/Erfriſchen.

E*Am fabulam nunc acturi ſumus novam.* Adelph. Prol. v. 12.
Sic tuis ſceleribus reipublicæ præterita facta refricatis. Piſ. p. 213.

Renovabo operam. Ep. Att. lib. 1. p. 23.

Quæ res ſit refricatura vulnus meum. Ep. Att. l. 12. p. 273.

Reperiendi. Inveniendi.

Erfinden/Erdencken/Vf die bahn bringen.

V*T illum Dij omnes perduint! qui primus eſt commentus concionem.* Men. 3. 1. v. 6.

Facite, ut offendam parata, vorſa, ſparſa, terſa, ſtrata, lauta. Pſeu. 1. 2. v. 30.

Ego hanc primus inveni viam. Eunuch. 2. 2. v. 16.

Reperias eum de ſocietate tuâ. pro Sex. Roſc. p. 69.

Repetendi.

Widerholen/Erfriſchen.

Q*Væ audivi modò, nunc ſi eadem hic iterem, inſcitia eſt.* Pœn. 4. 2. v. 99.

Iterãdum mihi iſthæc omnia: itera, mi amice. Rud. 4. 8. v. 1.

Cantilenam eandem canis. Phorm. 3. 2. v. 10.

Rei. *Vide ſupra* Cauſæ.

Die Sach/Der Handell.

R*Es ad me pertinet.* in Verr. p. 211.
De rebus ante oculos poſitis vulgari ſermone diſputare. Acad. Quæſt. l. 1. p. 79.
Aut ijs rebus, quas laude dignas geſſimus. Acad. Quæſt. libr. 1. pag 82.
Nova ſunt rerum novarum facienda nomina. Acad. Quæſt. lib. 1. p. 87.
Res ita ſunt parva, ut ſub ſenſum cadere non poſſint. Acad. Quæſt. lib. 1. p. 89.
Duci maiorum rerum contemplatione ad cupiditatem ſcientiæ. de Fin. l. 5.
Rebus alicuius adverſis dolere, proſperis angi. Acad. Quæſt. lib. 3. pag. 384.
Si rerum delictum reliquiſſent, ad officij inventionem additus eſſet. 1. Off. p. 5.

Reprehendendi. *Vide* Calumniandi. Contemnendi.
Repudiandi. *Vide* Divortij.
Repugnandi. *Vide* Contrarietatis.
Reſiſtendi. *Vide* Arcendi, Adverſandi.

Reſpirandi.

Sich widerholen/ Wider zu ſich kommen.

M*E animam recipere ſinas rogo.* Aul. ſc. Feram. v. 8.
Hoc ſic vide, ut petivi ſuſpiritum altè. Ciſt. 1. 1. v. 59.
Suffla celeriter tibi buccas, quaſi proſerpens beſtia. Stich. 5. 4. 2.
Sine paululùm ad me ut redeam. And. 3. 5. v. 16.

Reſponſi

Reſponſi. Reſpondendi.

Antwort. Verantworten.

NOn *Apollinis magis verum, atq; hoc reſponſum eſt.* Andr. 4. 2. v. 15.
Exiſtimet reſponſum, non dictum eſſe. Eunuch. prol. v. 6.
Quid nunc renunciem abs te reſponſum, Chreme? Heautont. 4. 8. v. 19.
Is ſibi reſponſum hoc habeat. Phor. prol. v. 17.
Quorſum recidat reſponſum tuum, non laboro. pro Qu. Roſc. p. 107.
Aliò reſponſionem ſuam derivat. in Verr. p. 212.
Senatus Sparto reſponſum nullum dat. in Verr. p. 416.
Accuſationi breviter dilucideq; reſpondere. pro A. Cluent. p. 6.
Longè & altè petito proœmio reſpondere. pro A. Chuent. p. 21.
Id reſponſum tulit. in L. Catil. p. 172.
Dum reſpondeam de remo inflexo Acad. l. 2. p. 13.
Interrogati in utramq; partem reſpondere poſſumus. Acad. l. 2. p. 54.
Ineruditum, abſurdumq; reſpondere. Acad. l. 2. p. 61.
Ego me ad reſpondendum compararim, repentè avertas orationẽ, nec des reſpondendi locum. de nat. deor. l. 3. p. 124.
Mehercule ego arbitrabar poſſe id populo noſtro probari, ſi te ad ius reſpondendum dediſſes. de legib. l. 1. p. 297.

Reſtituendi.

Wiederumb zuſtellen. Liefern. Zurechtbringen.

R*Eſtitui Poëtam in locum.* Hecyr. v 21.
Egone ab Orco hunc mortuum, quantum hodie mihi profueris. Hecyr. 5. 4. v. 35.
In integrum reſtitui. Phorm. 4. 2. v. 11.
Reſtitui res in antiquum ſtatum nullo modo poteſt. in Verrem pag 140.

Aratorum

Aratorum multitudo aliquando in ſuis agris, ac ſedibus collocatur. in Verr. p. 363.

Quorum operâ & mihi, & vobis & populo Romano eſt reſtituta. Sest. 4.

Senatum ad priſtinam ſuam integritatem revocavit. Ep. Att. l. 1. p. 27.

Ridendi. Deridendi. Deludendi. *Vide plura Titul.* Doli. Contemnendi.

Lachen / Außlachen / Verhönen / Verſpotten.

AEgrè nimis riſum continui. Aſin. 3. 2. v. 36.

Haud decorum facinus facis, ut me irrideas. Aul. 2. 2. v. 44.

Satin' ille homo ludibrio nos vetul s decrepitos duos habet. Epid. 5. 2. v. 1.

Quot exemplis hodiè me ludificatus es, atq; te? Epid. 5. 2. v. 61.

Is deridiculo eſt quaquâ incedit omnibus. Mil. 2. 1. v. 14.

Nequeo Herculè riſu me admoderari. Mil. 4. 2. v. 80.

Ludis me tuo ludo tuo. Pſeud. 1. 1. v. 21.

Deludificavit me homo indignis modis. Rud. 1. 2. v. 59.

Ludos me facit. Rud. 2. 5. v. 13.

Qui ſibi me pro ridiculo ac delectamento putat. Heaut. 5. 1. v. 28.

Illudere viri optimi exiſtimationi. pro Qu. Roſc. p. 103.

Ludibrio tuis factis habitus ſum. Hecyr. 1. 1. v. 11.

Si defeſſi erunt audiendo ab aliquâ re, quæ riſum movere poſſit. ad Heren. l. 1. p. 8.

Omnium irriſione luditur. de Orat. l. 1. p. 285.

Irriſit ille quidem, ut ſolebat, Philoſophiam, atq; contempſit. de Or. lib. 1. p. 289.

Ipſa vero præcepta illudere ſolebat. de Orat. l. 1. p. 291.

Riſum movere. de Orat. l. 2. p. 408.

Omnis eſt riſus in iudicem converſus. de Orat. lib. 2. p. 416.

Clarorum virorum dignitati illudere. pro Qu. Roſc. p. 103.

Ad noſtrum arbitrium libidinemq; eludemus. in Ver. p. 547.

Nemo in illo dolore riſum continere potuit. Phil. 3. 392.

Ludibrio lædi. Epiſt. ad Fam. l. 5. p. 125.

Dij immortales, quàm ego riſum noſtrum deſidero? Ep. ad Fa. 2. 50.

Miras

Miros riſus edere. Ep. Qu. Fr. l. 2. 613.

Qui maximè irridentur, à quibus ne tum quidem iam te abſtinebis. Acad. l. 2. p. 30.

Re explicatâ riſum movere, de Fin. l. 4. p. 239.

Liber ab irriſione. Acad. l. 2. p. 63.

Audi reliqua, riſum contine, ſi potes. de Fin. l. 4. p. 243.

Vt mihi quidem riſus captare videatur. Quæſt. Tuſcul. l. 2. p. 353.

Rixarum. *Vide* Altercandi.
Roboris. *Vide* Virium.

Rogandi. Obteſtandi. Orandi. Obſecrandi. Implorandi. Inclamandi. Acclamandi. Exclamandi. *Vide etiam Tit.* Supplicandi.

Bitten/Anruffen/Anſchreien/Flehen.

I*Vſtam rem & facilem à vobis oratum volo.* Amph. Prol. verſ. 33. Formula hæc ſic effertur Caſ. Prol. v. 21. *Vos omnes opere magno oratum volo.* Remotior quidem videtur à conſuetudine vulgi: Latina tamen eſt, & imitatione digna. Sic enim Gloſſa quoque autumat hoc loco in Ms. Palat tertio. *Antiquus & Latinus ſermo, quo nunc quoq; uti poſſumus.* Vulgo malè legitur. *Oratam.* Similem ſyntaxin inſolètiorem vide Lex. Plaut. litt. *Syntax. Inſolens.* ubi plura adnotavi ex aliis authoribus Vnde ἐκ τῶν παραλλήλων de Grammaticorum ſeueritate iudicium facilè fieri poteſt.

Formula inclamandi uſitata erat: *PROH THEBANI CIVES!* Amph. 1. 1. v. 219. Talia ſunt ea, quæ frequenter apud Poetas occurrunt. *Proh Deûm, atq; hominum fidem!* Interdum clamabant abſque particulâ. PRO! ut in Satyrâ Varr. *Hercules tuam Fidem!* Sic Curc. 1. 3. v. 40. *Tuam fidem Venus noctuvigila.* Ita *Fidem Cæſaris* implorabant. *Proh fidem Cæſaris!* aut, *Tuam fidem Cæſar!* Vide etiam Briſſonium l. 8. *Porro Quirites.*

Velatis

Velatis manibus orant. Amph.1 1.v.100.
Quid vis roga, reroga. Amph.2.2.v.76.
Tuam fidem obſecro. Amph.1 1.v.216.
Tibi ultrò ſupplicatum venio. Aul.4.10.v.22.
Nunc te ego per genua obſecro. Moſt.3.2.v.57.
Orare aliquem opere maximo. Moſt.3.2.v.66.
Nunc te obſecro ſtultitiæ, adoleſcentiæq́; eius ignoſcas. Moſt. 5.2. v.35.
Menæchme, ait te orare multùm Erotium. Men.3.3.v.1.
Orare aliquem per epiſtolam, per nuncium. Mil.4.6.v.10.
Genua amplectar atq; obſecrabo alio modo. Mil.4.6.v.25.
Per ego tua genua obſecro Pœn. ſc. *Quam rem.* v. 11.
Per te hæc genua obteſtor, ſenex. Rud.3.2.v.13.
Vt exoremus. Exorabilis eſt. Stich.1.2.v.16.
Per hanc te dexteram oro, & ingenium tuum, per tuam fidem. Andr.1.5.v.54.
Per ego te Deos rogo, & noſtram amicitiam. Andr.3.3.v.6.
Maximo te orabat opere. Eunuch.3.3.v.26.
Quamobrem omnes vos oratos volo. Heaut.Prol.v.26.
Supplicare alicui. Hecyr.3.5.v.50.
Per mortuorum cineres orare. pro Qu.p.36.
Graviſſima poſtulata in aliquem edere. in Verr.p.288.
Fidem alicuius implorare. pro Sext.Roſc.p.46.
Diurnis precibus efflagitare cont.Rull.p.103.
Flagitabatur ab his quotidiè querelis bonorum omnium, tum precibus ſenatûs. Seſt. 13.
A me fortiſſimi, & optimi cives flagitabant. Seſt.20.
A te peto, vel potiùs precibus omnibus oro, & obteſtor. Ep. Att. l.9.p.29.
Orat multis, & ſupplicibus verbis. Ep. Att. l.15.p.385.
Cuius is condemnatus eſt rogatione. de Finib. lib. 4. pag. 240.
Etiam atq; etiam inſto, atq; urgeo, inſector, poſco, atq; adeò flagito. pro Cn. Plan.p.513.
Paucos ſibi dies commendatorum ſuorum cauſa poſtulaviſſet. Off. l.3.p.117.

Ruinæ

Ruinæ. Lapſus.

Fallen.

Noite ſinere per vos artem muſicam recidere ad pueros. Hecyr. Prol.v.46.

Ruinâ igitur oppreſſus. de Divin.l.2.p.219.

Nam ſi invaſerit in hæc, quæ ſatis ſcitè nobis inſtructa eſt compoſita videntur nimias edere ruinas. de Leg.p.308.

Rumoris. Divulgandi. Manifeſtandi. Aperiendi. *Vide etiam* Indicandi.

Geſchrei/Offenbaren/Entdecken/Bekandt machen/Mummelung/Außſchreien.

Vox mihi ad aures advolavit Amph.1.1.v.170.

Pòſt demùm faciam res fiat palàm. Amph.3.1.v.16.

Facere aliquid palàm. Aul.3.6.v.12.

Feciſti modo ex proclivo planam rem. Mil.4.2.v.27.

Vulgare aliquem vulgo. Mil.4.2.v.44.

Conclamitare totâ urbe & prædicere. Merc.2.v.5.

Res exulatum ad illam abibat. Merc.Prol.v.23.

Neſcio cuia vos ad aurem mihi advolavit. Merc.5.2.v.2.

Hac famâ impulſus Chremes ultrò ad me venit. Andr.1.1.v.71.

Meum gnatum rumor eſt amare. Andr.1.2.v.14.

Clamant omnes indigniſſimè factum eſſe, hoc advenienti mihi quot dixere? id in ore eſt omni populo. Adelph.1.2.v.12.&13.

Prius dabit operam, & falſos rumores diſſipatos eſſe dicet de innocente. ad Her.l.2.p.27.

His rebus urbem, Italiamq; omnem referſerunt. Orat. ad Brut. p.696.

Oratio exit, atq; in vulgus emanat. pro Sext.Roſc. pag.37.
Res percrebuit, in ſermone atq; ore omnium eſſe cepit. in Verrem pag.246.
Rumorem habebis ſermonemq; omnium. in Verrem pagina 326.
Tui facti famam in ultimas terras perventuram putaſtis. in Ver. p.44.
Rem ſermonibus divulgare. pro Font.p.537.
Ex ſermone rumor hoc affert. pro Leg.Man.p.673.
Quod unquam in orbe terrarum clarius fuit? Cuius res geſta pares, an ullam uſquam oram tam deſertam putatis, quò non illius diei fama pervaſerit? pro Leg. Man.p.645.
Famam iudicij corrupti ſecuti ſunt. pro Aul. Cluent. pag. 60.
Omnes rumorum, & concionum ventos colligere. pro Aul. Clu. pag.35.
Serpit hic rumor. pro L. Mur.p.240.
Hoc veſtrâ voce vulgatum eſt. pro L.Flac.p.190.
Sermo eſt. de Auruſp.p.478.
Levitatis, eſt inanem rumorem aucupari. Piſ. 101.
Graves de te rumores ſparſi ſunt, qui etiam furioſum excitarunt. Deiot.315.
Epheſum mittebat, qui rumores exciperent, Africanos & celeriter ad ſe revocarent. ibid.
Pro tuâ ſingulari ſapientiâ reprime famam. Phil.11.487.
Fama nuntiabat te eſſe in Syriâ. Epiſt. ad Fam. libr. 12. pag. 354.
Quæ nunc ſcribo ex opinione hominum, atq; famâ. ibid.
Cum hoc percrebreſcit. Epiſt.Att.p.5.
Si ſpes erit ea, quæ rumoribus afferebatur. Epiſt. Att. lib. 3. p. 89.
De quo adhuc rumor ne quidem venerat. Epiſt. Att. libr. 5. pag. 142.
Itineris noſtri famam ad te perveniſſe lætor. Epiſt. Attic. lib.5. pag.156.
Si eius ſcelus percrebuiſſet. Ep. Att.l.11.p.344.
Hæc decantata erat fabula. Ep. Att.l.13.p.423.
Rumorem afferunt magnum. Ep. Att.l.4.p 436.
Rumoris neſcio quid afflaverat. Ep. Att.l.16.p.496.
Nihil ne rumoris quidem affluxit. Ep. Qu.Fr.l.3.p.633.

Factum eſt iam tritum ſermonie proverbium. 1. Off. p. 15.
Serpit hic rumor. pro Leg. Mur p. 240.
Hoc veſtrâ voce vulgatum eſt. pro Luc. Flac. p. 29.
Sermo eſt. de Auruſp. Reſp. p. 478.

Ruris. *Vide* Agriculturæ.

S

Sacrificandi. Sacrificiorum. Expiandi. Hoſtiæ. Sacrorum. Sacerdotij. *Vide etiam* Religionis. Vovendi.

Opfferen/ Gottes dienſt/ Weihen/ Heiligen/ Prieſterambt.

R*Em divinam facere.* Amph. *ſc.* DI voſtram. v. 6.
Ego intùs rem divinam faciam. Amph. 3. 3. v. 12.
Aut ture mihi quotidie, aut vino aliqui ſemper ſupplicat, dat mihi coronas. Aul. Prol, v. 24.
O fides! Mulſi congialem plenam faciam tibi fideliam. Aul. 4. 2. verſ. 16.
Genio ſuo ubi ſacrificat ad rem divinam, quibus eſt opus Samijs vaſis utitur. Capt. 2. 2. v. 40.
Iube vaſa tibi pura appararier ad rem divinam. Capt. 4. 2. v. 81.
Me inferre Veneri vovi ientaculum. Curc. 1. 1. v. 70.
Quid antepones Veneri à ientaculo? Curc. 1. 1 v. 71.
Venus, de paulo paululum hoc tibi dabo. Cur 1. 2. v. 31.
Nunc rei divinæ operam dabo: certum eſt me curare. Curcul. 4. 2. verſ. 36.
Méne piacularem oportet fieri ob ſtultitiam tuam? Epid. 1. 2. v. 36.
Dum rem divinam faceret. Ep. 2 3. v. 1.
Te pro filio facturum dixit rem eſſe divinam domi. Epid. 3. 3. v. 33. & Epid. 3. 4. v. 69.

Iube

Iube te piari de pecuniâ meâ. Men.2.2.v.17.

Inde ignem in aram, ut Epheſiæ Dianæ laudes lauta grateſq; agam, eiq; ut Arabico fumificem odore amœnè. Mil. 2.5. v. 1. & 2.

Primò ut inferremus in aream ignem. Pœn.1.2. 106.

Paucis verbis rem divinam faciam. ibid.

Leno nullam Veneri unquam immolarit hoſtiam. Pœn. 2. 1. v. 2.

Ait ſe Veneri velle votum ſolvere. Rud. Prol. v.60.

Nempè rem divinam facitis Rud.v.3.v.13.

Tunc ſi nobiſcum DIs facere poſtules Rud.3. 4.v.4.

Adorna, ut rem divinam faciam, cùm intervenero. Rud. 4. 6. verſ.2.

Nunc ibo intrò, ſacrificabo poſtibus Rud.4.7.v.37.

Rem divinam feciſſe ait. Eunuch.3.3.v.7.

Dianæ vitulum immolavit. de Vniverſ.l.2.p.235.

Nec priùs illam crucem, quæ civis ſanguine redundat, locumq; expiaſtis. in Verr.p.423.

Placare iram Deorum donis. de leg.l.2.p.328.

Facere vota victoriæ. Epiſt. ad Fam.l.6. p.16.

Sacrificium cùm virgines reſtauraſſent. Ep. Att.l.1.p.15.

M. Luculli uxorem Memmius ſuis ſacris initiavit. Epiſt. Att. lib. 1. p.36.

Cui Nationi Deæ cùm fana circumimus in agro Ardeati, rem divinam facere ſolemus. de Nat. Deor.l.3.p.134.

Noſtri duces mare ingredientes immolare hoſtiam fluctibus conſueverunt. Nat. Deor.l.3.p.136.

Cùm eodem tempore apud Lebadiam Trophonio res divina fieret. de Divinat.l.1.p.186.

Sacerdotio præditum eſſe. de Div.l.1.p.192.

Qui ſacris præſunt publicè. de Leg.l.2.p.332.

Et crebriùs hoſtias immolabant. de Divin.l.1 p.199.

Sed tamen eo conceſſo qui evenit, ut is, qui impertire velit, convenientem hoſtiam rebus ſuis immolet. de Divinat. libr. 2.pag. 225.

Cùm fortuitò hoſtiæ adducantur. de Divin.l.2.p.226.

Hoſtias immolare. Quæſt. Tuſc.l.3. p.43.

Saltandi.

Springen/Tantzen.

N*Equeo, Leno, quin tibi ſtaticulam dem; olim quam Hegea faciebat.* Perſ. 5. 2. v. 43.
Ionicus aut cinædicus ſaltator. Stich. 5. 5. v. 28. Vide Turneb. lib. 4 c. 21. Adverſ.
Nunc iam ſaltatum ſatis pro vino eſt. Stich. 5. 5. v. 33.

Salutandi *Vide etiam Tit.* Affabilitatis.

Grüſſen/Begrüſſen/Anreden/Anſprechen/Gruß vermelden.

E*Xpectatum eum ſalutat magis haud quiſquam, quàm canem.* Amph. 2. 2. v. 48.
Quid tu ridiculi causâ me ſic ſalutas? Amph. 2. 2. v. 51.
Iubeo te ſalutare voce ſummâ, quoad vires valent. Aſinar. 2. 2. v. 30.
Salve mater. ART. ſat Salutis eſt. Aſin. 5. 2. v. 62.
Non temerarium eſt, ubi dives blandè appellat pauperem. Aul. 2. 2. verſ. 7.
Eò me ſalutat blandiùs. ibid. v. 8.
Vbi manum injicit benignè. Aul. 2. 2. v. 20.
Vale atq; ſalve. Capt. 3. 5. v. 86.
Salvum gaudeo te advenire, cedò tuam dextram. Curcul. 2. 3. v. 28.
Multam me iuſſit tibi ſalutem dicere. Curc. 3. 1. v. 15.
Salve atq; vale. Curc. 4. 2. v. 38. & 4. 4 v. 3.
Vt matrem tuam videas, adeas, advenienti ſalutem des, atq; oſculum. Epid. 4. 2. v. 2.
Salutem tibi ac ſodali ſolidam nuncio. Bacch. 2. 2. v. 10.
Deos atq; amicos iit ſalutatum ad forum Bacch. 2. 3. v. 113.

Nec Salus nobis ſaluti iam eſſe ſi cupiat,poteſt. Moſt. 2. 1. v. 4.

Salve mihi amiciſſime omnium hominum. Moſt. 4.1.v.26.

Here ſalve,ſalvum te adveniſſe gaudeo,uſquene valuiſti? Moſt.2. 2. v. 19.

Iubeo te ſalvere,& ſalvus cum advenis, gaudeo, Salve & tu: DI te ament! Moſt.5.2.v.7.

Salutem à principio mihi atq; vobis ſpectatores nuncio. Men.Prol. v.1.2.

Salva ſis :ſalva ne! Men.5.2.v.26.

Limen ſuperum inferumq; ſalve. Merc.5.1.v.1.

Salutem mittit,& ſalutem expectat à te lachrymans titubāti animo,corde & pectore. Pſeud.2 1.v. 41.

Porrige audaciter ad ſalutem brachium. Pſeud. 2.4.v.18.

Herus meus tibi me ſalutem multam voluit dicere. Pſeud. 4. 2. verſ.25.

Mane ſalutem mittunt benevolentibus. Pſeud.4 2.v.48.

Iubemus te ſalvere. Rud.1.5.v.5.

Propino tibi ſalutem primis faucibus. Stich.3.2.v.16.

Salutem annunciem alicui. Stich.5.2.v.5.

Plurimâ ſalute Parmenonem ſummum ſuum impertit. Eunuch.2. 2.v.39.

Salvum te advenire, Demea,gaudemus. Adelph.1.1. v.55.

Qui cùm inter ſe, ut ipſorum uſus ferebat,amiciſſimè cōſalutaſſent. de Orat.l.2.p.347.

Deos ſalutatum veniunt. pro Sex.Roſc.p.54.

Soter eſt,qui ſalutem dat. in Verr. p.288.

Cicero belliſſimus tibi ſalutem plurimam dicit. Ep. ad Fam. libr. 14. p. 452.

Lepta tibi ſalutem dicit. Ep. ad Fam.l.16.p.494.

Quintus frater tibi ſalutem plurimam dicit. ibid.

Salutem tibi plurimam adſcribit. Ep. Att.l.1.p.11.

Impertit tibi multum ſalutis. Ep.Att.l.2.p 6.

Plauſus maximi, conſalutatio forenſis perhonorifica, ſigna benevolentia permulta à bonis impertiuntur. Epiſt. Att. libr. 2. pag.68.

Alexis mihi toties ſalutem adſcribit. Ep. Att.l.5.p.160.

Puella ſalutem articuloſè dices. Ep. Att.l.6.p.189.

Salutis. *Vide etiam* Fortunæ proſperæ, Felicitatis.

Heil/Wolfarth/Einen vmb ſein heil vnd wolfarth bringen/Vor ſein glück ſtehen.

M*Alum ad ſalutem convertere.* Andr.4.1.v.48.
Saluti eſt innocenti. pro Sext.Roſc.p.63.
Salus civium meorum mihi ſemper fuit charior meâ vitâ. Seſt. pag.23.
Quibus reddere ſalutem, à quo acceperant, non liceret. Seſt.pag. 60.
Civitatis ſcelus, cum meâ unius ſalute eſt coniuncta. Vat. pag. 76.
Salus tanto ſtudio civitatis nemini eſt tradita. ibid.
Eodem tempore huius ſaluti, & omnium civium provideatis. Cœl. 99.
Cui ſalutem ſuam credidit. Cæl.117.
Providebas caput & ſalutem meam unâ mercede provinciæ. Piſ. 202.
In huius vitâ nitebatur ſalus civitatis. Mil.247.
Cum ſuo pericul ſalutem Reipub. attulit ibid.
Ego vix potui huius ſalutem tueri per eoſdem, per quos noſtram ille ſervavit. Mil.263.
Quis tam rudis eſt, qui non intelligat tuâ ſalute contineri ſuam. Marc.288.
Quis mihi denique ſe ſalutem putavit reddere, ſi nonnullis ſpoliatam ornamentis redderet? Lig. 296.
Vir huic imperio amiciſſimus de ſalute populi Rom. extimeſcebat, in quâ ſuam incluſam eſſe videbat. Deiot.310.
Corpora ſua pro ſalute regum ſuorum hi legati tradunt. Deiot. 322.
Ad ſalutem communem defendendam incitatur. Phil.2.344.
Quam tu ſalutem Reipub. attuliſti Phil.3.395.
An non meis civibus provideam, & dies noctesque de veſtrâ ſalute cogitem? Phil.6.435.
Qui ſe totos animis & corporibus in ſalutem Reipub. contulerunt. Phil.12.497.

A quo

A quo populus Rom. frequens ſalutem Bruti unâ voce depopoſcit. Phil. 14. 533.

Habere rationem ſalutis. Epiſt. ad Fam. l. 1. p. 16.

Illud mihi permirum accidit, tantam temeritatem fuiſſe in eo adoleſcente, cuius ego ſalutem duobus capitis iudicijs ſummâ contentione defendi. Ep. ad Fam. l. 3. p. 80.

Favere alicuius ſaluti. Ep. ad Fam. l 4. p. 108.

Si meam ſalutem contra illius impetum in me crudeliſſimum defenderim. Ep. ad Fam. l. 5 p 117.

Eadem enim causâ opes meas fregit, quæ tuam ſalutem in diſcrimen adduxit. Ep. ad Fam. l. 6. p. 175.

Me ſcito omnem meum laborem, omnem operam, curam, ſtudium, in tuâ ſalute conſumere. Epiſt. ad Fam. libr. 6. pag. 175.

Retinere ſalutem. Ep. ad Fam l. 6. p. 180.

De me ſic velim iudices, quantum ego poſſim me tibi, ſaluti tuæ, liberiſq; tuis ſummo cum ſtudio præſtò ſemper futurum. Epiſt. ad Fam lib. 6. p. 181.

Illud tibi polliceor, me, quæcunq; ſaluti, dignitatiq; tuæ, conducere arbitror, tanto ſtudio eſſe facturum. Epiſt. ad Fam. lib. 6. p. 182.

Ducere rationem ſalutis. Ep. ad Fam. l. 7. p. 187.

Peto à te, ut rationem habere velis, & ſalutis, & dignitatis meæ Ep. ad Fam. l. 10. p 276.

Ieci fundamenta ſalutis tuæ. Ep. ad Fam. l. 10. p. 309.

Habere rationem ſalutis. Ep. ad Fam. l. 10. p. 310.

Sollicitum eſſe de alicuius ſalute. Epiſt. ad Fam. libr. 12. pag. 360.

Defendere alicuius ſalutem. Epiſt. ad Famil. libr. 12. pagin. 383.

Si Romæ fuiſſes, etiam A. Cæcinnæ eſſemus (ut mea opinio fert) per te conſecuti. Ep. ad Fam. l. 13. p. 435.

Salutem meam benevolentiæ tuæ acceptam referre. Epiſt. ad Att. lib. 11. p 134.

Sociorum ſaluti conſulo. Ep. L. Frat. lib. 1. p. 334.

Reliqua ſalus mihi detur. Epiſt. Luç. Fratr. libr. 1. pag. 598.

Saluti ſpes nobis relinquatur. ibid.

Saluti civium proſpexit, de Fin. l. 1. p. 110.

Ex his Mercurium è paterâ, quam dextrâ manu teneret, ſanguinem viſum eſſe fundere. de Divin. l. 1. p. 175.

Vt domus tota ſanguine redundaret. ibid.

Iam decolorem ſanguinem omnem exorbuit. Quæſt. Tuſc. lib. 2. p. 354.

Sanitatis. Incolumitatis. Valetudinis. *Vide etiam* Ægrotandi.

Geſundheit / Woll auff ſein / Zu paß ſein.

V*Aluiſtine benè? PA. ſuſtentavi ſedulò.* Stich. 4. 2. v. 8. Venuſta formula reſponſionis, quâ de valetudine interrogati, peregrè redeuntes utuntur. Stich. 3. 2. v. 14. *Valuiſtin' utq; EP. ſuſtentatum eſt ſedulò.*

Cùm benè proveniſti, gaudeo. Truc. 2. 4. v. 33. & 2. 6. *Cùm tu rectè proveniſti, cumq; es aucta liberis, gratulor.* Provenire, εὐτυχεῖν. Contra: *Nequiter provenire,* δυστυχεῖν: Vide Lexi. Plaut. *Provenire.*

Vulneribus mederi. pro Sext. Roſc. p. 65.

Hodierno die ſententia tua incolumem famam cum ſalute eſt importatura regibus. Deiot. 321.

Conſulere alicuius incolumitati. Ep. ad Fam. l 6. p. 182.

Ad ſanitatem redeundi ante Calend. Sept. poteſtas facta eſt. Ep. ad Fam. l. 12. p. 358.

Ægypta ad me venit pridie. Id. April. is mihi nunciavit, te planè carere febri, & bellè habere. Ep. ad Fam. l. 16.

Sanitate vacare. Quæſt. Tuſc. l. 3. p. 380.

Incolumem eſſe civium coniunctionem. Offic. libr. 3. pag. 108.

Sapientiæ. Prudentiæ.

Weißheit / Witzig / Verſtendig.

SAPIT *hic pleno pectore*. Epid. 2. 2. v. 101. Et Mil. 3. 1. v. Bacch. 4. 4. v. 12. Trin. 1. 2. v. 53. *Pectus cui ſapit*. Horat. l. Ep. 4. *Non tu corpus eras ſine pectore*, hoc eſt, *ſine ſapientiâ*. Nam in pectore ſedes conſilij eſt. Quapropter prætextatis olim bulla pendebat pro pectore. Vide Alexandrum ab Alex. l. 2. cap. 19. Macrob. l. 1. Saturn. cap. 6.

Ita cata, & callida eſt, habet cor. Perſ. 4. 4. 71. Vide Lex. Plaut. Cor.

Nunc experiar, ſitne acetum tibi peracre in pectore. Bacc. 3. 3. v. 1. Vide Lex. Plaut. *Acetum*.

Ecquid habet is homo aceti in pectore? Pſeud. 2. 4. v. 49. Sic Perſius dixit, *aurem Stoici acri aceto lotam*.

Si aquum ſiet, me plus ſapere, quàm vos. Epid. 2. 1. v. 73.

Sapit hic pleno pectore. Epid. 2. 2. v. 102.

Sed qui perſpicere poſſent cor ſapientia? Epid. 3. 3. v. 3.

Is etiam ſe ſapere memorat: Malleum ſcil. *dicit eſſe ſapientiorem manubrio*. Epid. 3. 4. v. 91.

Non ætate, verùm ingenio adipiſcitur ſapientia. Trin. 2. 2. verſ 86.

Iſthuc eſt ſapere, qui ubicunq; opus ſit, animum poſſis flectere. Hecyr. 9. 3. v. 2.

Incredibile eſt, quantò herum anteeo ſapientiâ. Phorm. 21. verſu 17.

Animus ejus eſt à ſapientiâ remotus. Ad Herenn. lib. 4. pagina 418.

Nihil non conſideratum exibat ex ore. Brut. p. 598.

Neq; iſtam mihi aſciſco ſapientiam. pro domo. p. 439.

Plura me ad te de hac re ſcribere pudet, ne videar prudentiæ tuæ diffidere. Ep. ad fam. l. 4. p. 100.

Abhorrere à ſapientiâ plurimùm. Acad. l. 2. p. 19.

Sapientiam conſequi. de nat. Deor. l. 2. p.

Sapientia eſt adhibenda, quæ certiſſimum ſe nobis ducem præbeat ad voluptatem. de fin. l. 1. p. 114.

Sapientia nos à libidinum impetu, & formidinum terrore vindicet: & fortunæ ipſius modicè facere doceat injurias. de fin. l. 1. pag. 115.

Is ſapientiâ munitum pectus egregium gerat. de divinat. lib. 1. pagina 174.

Qui tibi in conſilio adſunt meliore mente. pro Quint. p. 2.

Aliquid loci, rationi & conſilio dare: ſe ipſum colligere. pro Qu. pag. 19.

Homines periti & humani, qui non modò ea, quæ perſpicua eſſent, videre, verùm etiam occulta ſuſpicari poſſent. in Verr. pagin. 516.

Quid eſt, ubi elucere poſſet prudentia? pro Fonteio. pagina 574.

Talis eſt vir, ut nulla res tanta ſit, ac tam difficilis, quam ille non & conſilio regere, & integritate tueri, & virtute conficere poſſit. pro leg. Man. p. 657.

Curio veſtris beneficijs ſummis, maximisq; rebus geſtis, ſummo ingenio, & prudentiâ præditus eſt. C. Lentulus, in quo omnes pro ampliſſimis veſtris honoribus ſummum conſilium, ſummam gravitatem eſſe cognoſcitis. pro leg. Man. p. 655.

Hoc tantum ſignificandum putavi, ut potiùs amorem oſtenderem tibi meum, quàm oſtentarem prudentiam. Ep. ad fam. l. 11. pag. 277.

Careat prudentiâ neceſſe eſt. De Nat. Deorum, libro 1. pagina 18.

Omni illum prudentiâ privat. De Nat. Deorum. libro 3. pagina 131.

Puerili ſpecie dicitur viſus, ſed ſenili fuiſſe prudentiâ. de divin. l. 2. p. 231.

Prudentiâ vacare. Qu. Tuſc. l. 5. p. 456.

Primò nos ſapientiæ commendari ab initijs naturæ. de fin. lib. 3. pagina 189.

Sola enim ſapientia in ſe tota converſa eſt ibidem.

Sapientia, ubi pedem poneret, non habebat, ſublatis officijs. de fin. l. 4. p. 243.

Sapientiam aſſequi. de fin l. 5. 277.

Quanta inſtrumenta habuerit ad obtinendam adipiſcendamque ſapientiam. de leg. l. 1. p. 317.

Majorum ſapientiâ admodùm delector. de lege lib. 2. pagina 145.

Sapientiæ fungi munere. Qu. Tuſc. l. 3. p. 391.

Sapientiam conſequi. Qu. Tuſc. l 3. p. 305.

Nec verò tantâ præditus ſapientiâ quiſquam eſt. Qu. Tuſc. lib. 3. pag. 406.

Pavor mihi ſapientiam omnem ex animo expectorat. Qu. Tuſc. l. 4. p. 421.

Satieta-

Satietatis. Saturitatis.

Satt / Genug.

VNDE *ego ſaturitate ſæpè exij ebrius.* Capt.2.1.v.41. Vide Lexicon Plaut. litt. E.
Hunc ſaturitate facias tranquillum. Capt.4.2.v.85.
Dormitat, extis ſum ſatur factus probè. Pœn.3.6.v.9.
Poſtquam Hercule illi à menſâ ſurgunt ſaturi diſtentâ cute. Pſeud.1.3.v.61.
Aures, oculi, animus ſaturi fient ampliter. Pſeud.Prol.11.
Satietas jam tenet ſtudiorum illorum. Hecyr.2.4.v.18.
Ejuſmodi patientia turpitudinis alienâ non ſuâ ſatietate obduruit. in Verr. p.500.

Satisfaciendi. *Vide* Solvendi.
Sceleris. *Vide* Criminis.
Scortandi. *Vide* Adulterij.
Scribendi. *Vide* Literarum.

Scrutandi. Sciſcitandi. Tentandi. Inveſtigandi. Inquirendi. *Vide etiam* Quærendi.

Erforſchen / Erkundigen / Außfragen / Suchen / Verſuchen.

AN *periclitamini quid animi habeã?* Amp. 2.2.v.56.
Me quam illam quæſtionem inquiſitam amittere mortuũ, ſatius eſt. Amph.4.1.v. 9.

Mariq; terrâq; uſq;quaq; quaritat. Pœn. Prol.v.105.

Aucupemus ex inſidijs clanculum, quam rem gerant. Aſin. 5. 2, verſ.32.

Hac abijt, ſi vis perſequi veſtigijs. Men.4.1.8.

Si ita non reperio, ibo odorans ut venaticus canis, uſq; donec perſecutus volpem ero veſtigijs. Mil.2.2.v.113.

Inveſtigando ego opera non parſi mea. Mil.4.8.v.3.

Defeſſus ſum urbem totam pervenarier. Merc.4.5.v.3.

Qui ex te poterit magis hanc rem argumentis exquirere. Rud.4.4. v.136.

Puellam ex inſidijs aucupat. Ciſt. Arg.v.4.

Vbi quæram? aut quò nunc primùm intendam? Andr. 2. 2. verſ. 6.

Vbi quæram? ubi inveſtigem? quem percuncter? quam inſiſtam viam? Eunuch.2.3.v.3. Hecyr. 4.3.v.12.

Animum alicui tentare. Aul.5.v.13.

Omnia experiri certum eſt, priuſquam pereo. And 2.1.v.11.

Qui ſcis an periculum feceris? And.3.3.v.33.

Iſthuc periculum in filiâ fieri grave eſt. And.3.3.v.34.

Eâ gratiâ ſimulavi, ut vos pertentarem. And.3.4.v.9.

Factum eſt periculum. Phor.2.2.v.12.

Quem ego toties omni ratione tentavi. de Orat.l.2.347.

Tuâ quod nihil refert, percunctari deſine. Hecyr.4.3.v.12.

Sed ubi Antiphonem reperiam? aut quâ quærere inſiſtam viâ? Phor.1.4.v.15.

Iam pedum viſa eſt via. Phor.2.2.v.12.

His veſtigijs ad caput maleficij perveniri ſolet. Sext. Roſc. pagina 61.

Ad perpendiculum columnas exigere. in Verr.p.212.

Avaritiæ cubilia & veſtigia videre. in Verr.p.303.

Poſſum omnes latebras ſuſpicionum peragrare dicendo. Cœl.pagina 115.

Deinde ego illum de ſuo regno, ille me de noſtrâ Repub. percunctatus eſt. Somn.Scip.p.241.

Noſti diligentiam Capitonis in rebus novis perquirendis. Ep. Att. l.13.p.423.

Sine pertinaciâ quid conſtantiſſimè dicatur, exquirere. Academic. l.2.pag.7.

Omnes

Omnes artes in veri inveſtigatione verſantur. 1. Offic. pagina 10. 13.
Qui perſcrutarentur arculas muliebres. Off.l.7.p.73.

Securitatis.

Sicher/Frey.

IN portu res eſt. Merc. *ſc.* Syra non.v.49.
Ego in portu navigo. And.3.1.v.22.
Omnis res eſt in vado. And.5.2.v.4.
Expetitam ſecuritatem habere. Qu.Tuſc.l.5.p.466.

Sedendi.

Sitzen/Beſitzen.

HOC ego fui hodiè obſeſſor ſolus fori. Pſeud.3.2.v.18.
Eodem in ſpatio conſedimus. Acad.l.2.p.8.
Seſſum ita precor. de nat.Deor.l.3.p.14.
Quo effecto tanquam id operis habuerit, ut hanc vobis ſedem efficeret ad diſputandum. de leg.l.2.p.321.
Ob eam cauſam ſuis ſedibus inhærent, & perpetuò manent. de Univerſ.p.381.
Certis infixum eſſe ſedibus. Qu.Tuſc.l.5.p.477.

Sejungendi. Diſcedendi.

Abſondern/ Abtreten/ Scheiden.

ILLAM à me diſtraxit neceſſitas. Hecyr.3.5.v.42.
Nec me, quos meo nomine ſordidatos videtis, nunquam fortuna ulla divellet. Seſt.73.

Nihil

Nihil agens cum Repub. ſejunctus ab optimatibus. Epiſt. Att. lib. 1. pag. 18.

Mirum in modum omnes à ſe bonos alienavit. Epiſt. Attic. lib. 1. pag. 22.

Ordinum concordiam disjunxit. Ep. Att. l. 1. p. 36.

Ægrè id paſſus divortium fecit. Ibidem.

Vidi noſtros facilè à ſenatu disjungi, quanquam à me ipſo non divellerentur. Ep. Att. l. 1. p. 39.

Non ſe totum etiam ab ſermone noſtro avertiſſet. Ep. Att. l. 8. pagina 163.

Cogitatione magis à virtute poteſt, quàm re ſeparari. 1. offic. pagina 38.

Mente & cogitatione disjungitur. 1. off. off. p. 39.

Atq; hoc genus peſtiferum, atq; impium, & hominum communitate exterminandum eſt. Offic. l. 3. p. 112.

Qui nunquam utilitatem à dignitate ſejunxit. Offic. l. 3. pagina 133.

Sic illum quaſi deſipientem à re familiari removerent judices. de ſeneƈt. p. 156.

Seminandi. *Vide* Agriculturæ.

Senatûs. *Vide* Deliberandi. Magiſtratûs.

Rath/ Rathſchlag.

CAPIO *conſilium, ut ſenatum congerronum convocem.* Moſt. 5. 1. v. 8.

Dimittere ſenatum. Ep. ad fam. l. 1. p. 7.

Senatum vehementer oratione meâ, atq; auctoritate commovi. Ep. ad fam. l. 1. p. 294.

Bellum eſt geſtum cõſilio ſenatûs ejus, quia ſolenne erat conſtitutus. 1. off. p. 71.

Frequens

Frequens ſenatus poterit hic haberier. Mil.2.6 v.111.
Etenim qui ſuperiori anno ſenatu caruiſſet. Seſt.p.32.

Senectutis. *Vide* Ætatis. Vitæ.

Sententiæ. Opinionis. Judicii. Arbitrii. *Vide etiam* Animi. Mentis. Cogitandi. Inſtituti.

Gutachten / Meinung / Vrtheilen / Gutheiſſen / Vermuthen.

ACCIPITE: *nam argumentum hoc hic cenſebitur.* Pœn.Prol. v. 56.

Vt ego oculis rationem capio. Wie ich die Sach anſehe. Pſeud. 2.2.v. 2.

Graviſſimum judicium de meâ fide, & de conſtantiâ feciſti, cùm poſt mortem Cæſaris totum te ad amicitiam meam contuliſti. Ep.fam.l.11.p.349.

Quanti tu hoc æſtimes. Ep.Att.l.1. p. 12.

Deſinunt enim judicium ſuum adhibere. De nat.Deorum.lib.1. pag. 7.

Iudicium alicujus reformidare. de fin.l.1.p.99.

Sed nec tam docti tunc erant, ad quorum judicium elaboraret. Ibidem.

Iudicia rerum in ſenſibus ponit. de fin.l.1.p.164.

Cùm autem ſuo cuique judicio utendum ſit, difficile factu eſt, me id ſentire, quod tu velis. De Nat. Deorum. libro 3.pagina 117.

Quod ſi poſitum ejus judicium in ſenſibus. de fin. lib. 3. pagina 179.

Ejus judicio ſtare nolim. Qu.Tuſc.l.2.p.373.

Tuo tibi judicio eſt utendum. ibid.

Acrem ſe & vitiorum, & bonorum ſuorum judicem præbeat. Off. l.1.p.45.

Alij multitudinis judicio feruntur. off.l.1.p.47.
Ea cæteris ſimilibus facilè judicabimus. off. l.1.p.58.
Ex aliis judicare.ibid.
Iudicium ſuum in rem aliquam dirigere. Orat. ad Brut. pagina 698.
Aperire ſententiam ſuam.de Orat.l 1.p.290.
Voluntas eadem manet.pro Quint. p.30.
In hac causâ, qui animus veſter ſit, oſtendatis. pro Sext. Roſcio pag.44.
Ducta ratio hæc facultatis eſt, mea fuit hac in re voluntas, & ſententia.in Verr.p.117.
Rogatus ſententiam. in Verr. p.152.
Corrigere voluntates, & reſcindere.in Verr.p.203.
Quem accepi ipſe oculis animoq; ſenſum hunc ferre apud vos, &, ut potero, planiſſimè exponam.in Verr.p.314.
Manere in ſententiâ.pro leg.Man.p.655.
Clam aut palam de aliquâ re ſententiam ferre. pro Aulo Cluent. pag. 25.
Sententias ferre de aliquâ re.pro Aul.Cluent.p.14.
Sententiam de judicijs rogari. pro Aul.Cluent.p.65.
De hominum fortunis ſententiam ferre.pro A.Clu.p.66.
Traduxit me ad ſuam ſententiam. pro A.Clu.p.65.
Mutabo meam ſententiam.Rul.p.108.
Sententiam ferre.in L.Catil.p.201.
Mutare ſententiam turpe eſt. pro Luc.Mur.p.249.
Potuit interponere judicium ſuæ voluntatis. Cornel. pagina 145.
Si judicatum erit meridie non lucere. Ad Att. l.1.p. 5.
Quod ſit poſitum ejus judicium in ſenſibus. de fin.libro 1. pagina 179.
De ſententiâ decedere. ibid.
In ſententiâ permanere. pro L.Mur.p.250.
Sententiam ferre. pro L.Mur. p. 259.
Statutum atq; decretum eſt.Orat.ante exil.p.365.
Sententiâ ſuâ declarare aliquid.Orat.poſt red.p.391.
Sententiam ferre de aliquâ re.in Orat. poſt red. p.394.
Sententiam ſequi alicujus.pro dom.p. 427.
Ego hoc meis ponderibus examinabo. pro Cne. Planc.pag. 528.
Tu ipſe de te ſententiam tuliſſe videris.Piſ.221.

Sententia

Sententia diviſa eſt poſtulantibus quibusdam. Mil. 228.
Magnâ conſtantiâ, magnâ gravitate ſententiam dixit in Vitricum tuum. Phil. 2. 343.
Neq; rogando, neq; monendo, neq; agendo de venditâ addictáq; ſententiâ movere quis potuit. Phil. 2. 358.
In ſententiâ manſi. Phil. 2. 272.
Hic heſterno die ſententias noſtras in codicillos, & omnia verba referebat. Phil. 2. 456.
Si quis eorum graviorem ſententiam dixiſſet. Phil. 11. 483.
Sententiam Bibuli de tribus legatis pridie ejus diei fregeramus. Ep. ad fam. l. 1. p. 16.
Te in meam ſententiam adducam. Ep. fam. l 2. p 38.
De ſententiâ depelli. Ep. fam. l. 1. p. 16.
Sententiam meam tu facilimè perſpicere potuiſti. Ep. fam. l. 2. pagina 53.
In hanc opinionem diſceſſi, ut mihi tua ſalus dubia non eſſet. Epiſt. fam. l. 6. p. 187.
A ſententiâ abberrare Ep. fam. l. 7. p. 176.
Te aliquando collaudare poſſum, quòd jam videris certâ aliquâ in ſententiâ conſtituiſſe. Ep. fam. l. 7. p. 198.
Velim maneat Damaſippus in ſententiâ. Ep. fam. l. 7. p. 204.
Mutare ſententiam. ibid.
Nec noſtræ dignitatis videtur eſſe, ibi ſententiam de Repub. dicere. Ep. fam. l. 10. p. 276.
Pronunciare ſententiam. Ep. fam. l. 10. p. 289.
Aſſentiri alicujus ſententiæ. ibidem.
Quæ mea ſententia facilè in ſenatu valuiſſet, niſi Panſa vehementer obſtitiſſet. Ep. fam. l. 12. p. 356.
In concione Panſa dixit matrem quoq; tuam, & fratrem illam à me ſententiam noluiſſe dici. ibidem.
Sed cùm ego ſenſiſſem de iis, qui exercitus haberent, ſententiam fieri oportere, iidem illi, qui ſolent, reclamarunt. Ep. fam. l. 11. pagina 339.
Me de meâ ſententiâ detruſerunt. Ep. fam. l. 15. p. 470.
Neq; quiſquam hanc noſtram ſententiam deprehendit. Ep. fam. l. 15. p. 482.
Tu es is, qui me ſemper tuis ſententiis ornaſti. Ep. fam. lib. 15. pagin. 470.
Si modò tanti putabis id. Ep. Att. l. 1. p. 15.

Valde ejus ſermo de publico cum tuis literis congruebat. Epiſtol. Att.l.7.p.196.

Cum is honorificentiſſimam in me ſententiam dixiſſet. Ep. Attic.l. 7.p.197.

Quod de ſententiâ ſuâ diſceſſerit. Ep.Att.l.7.p.203.

Scripſeram nullum meum judicium interponens. Epiſt.Attic.lib.8. p. 239.

Tuo totiùs ſtabam judicio, quàm meo. Ep.Att l.8.p.239.

Scribis te in ſententiâ manere. Ep. Att.l.9.p 266.

Sententiam terminemus. Ep. Att.l.9.p.302.

Vt eorum moleſtum ſit annumerare ſententias. de nat. deorum.l. 1. pag.3.

Errare malunt, eamq; ſententiam defendere pugnaciſſimè. Acad.l. 2. pag.7.

Non enim hominum interitu ſententiæ quoq; occidunt, ſed auctoris lucem deſiderant. De Nat. Deorum. libro 1. pagina 7.

Sed jam, ut omni me invidiâ liberem, ponam in medio ſententias Philoſophorum. de nat. Deor.l.1. p.10.

Vt mihi, velim nolim, ſit certa quædam tuenda ſententia. Ibidem.

Cujus diſcipuli non minùs magno in errore ſententia eſt. De nat. Deor.l.1.p.12.

Vt moleſtè ferrem tantum ingenium in tam leves, ne dicam in tam ineptas ſententias incidiſſe. De nat. Deorum. libro 1. pagina 25.

Cur celatis, quaſi turpe aliquid, ſententiam veſtram. Academic.l. 2.pag.33.

Sententiam mutare. Acad.l.2. p.34.

Sententiâ deſiſtere. Acad.l 2.p.34.

Quamcunq; ſententiam probaverit. Acad. l.2.p.61.

Vtram ſententiam ſequar. Acad.l.2.p. 69.

Vehementer aſſentior ſententiæ. Acad.l.2.p.20.

Aſpernor ſententiam tuam. ibid.

Sententiam alicujus ſtudioſè defenſitare. Academic. lib. 2. pag.72.

Ad patris revolvor ſententiam. Acad.lib.2.p.25.

Eandem ſententiam ſequitur. Acad Qu.lib.1. p.82.

Conſtanter in ſententiâ permanere. Academic. Qu. lib. 1. pagina 82.

A L. Tor-

A L. Torquato homine omni doctrinâ erudito defenſa eſt Epicuri ſententia de voluptate. de fin.l.1.p.101.

Hanc ego cùm teneam ſententiam.de fin.lib.1.p.110.

Cui ſententiæ conſentaneum eſt. de fin.l.1.p.113.

Explicare ſuam ſententiam. de fin.l.1.pag.126.

Si ſententiam hanc conjunxiſſet cum Ariſtippi vetere ſententiâ. de fin.l.2.p.135.

Rectè ſententiam interpretari.de fin.l.2.p.136.

Sententiam pronunciare. de fin.l.2.p.143.

Omnes eorum ſimplices ſententias à Philoſophis ſemovendas putabo. de fin.l.2.p.144.

Multi ejus ſententiæ defenſores fuerunt. de fin. lib. 2. pagina 146.

Sententiam ſemovere. ibidem.

Atque homo acutus cùm planè beneque percepiſſet, in eadem ſententiâ perſeverabat. De nat. Deorum. lib. 3. pagina 149.

Sed quòd videntur diutiſſimè ſententias ſuas prudentiſſiméq; defendere. de divinat.l.1.p.272.

Suam quiſq; voluit videri afferre ſententiam. de fin. lib.5.pagina 283.

Sententijs noſtris pro ſuis ut uterentur.ibid.

Licet etiam immutare,ut fati nomen non adjungas,& eandem tamen teneas ſententiam.de fato p.285.

Permanere in ſententiâ.de fin l.5.p.292.

Sententiam alicujus ſequi. Qu.Tuſc.l.1.p.317.

Vberibus ſententijs abundare.Qu.Tuſc.l.1.p.320.

Alicujus ſententiæ favere.Qu.Tuſc.l.1.p.317.

Hanc unam ſententiam de immortalitate animorum non probat. Qu.Tuſc.l.1.p.327.

Haud ſanè abhorrebant ab utili & verâ ſententiâ.de legib.l.2.p.325.

In hoc admodùm delector, quòd in alijs rebus alijsq; ſententijs verſaris,atq; ille: de legi.l.2 p.326.

Nam ſententias interpretari perfacile eſt. ibid.

Labamus,mutamuſq; ſapientiam clarioribus etiam in rebus. Qu. Tuſc.l.1.p.316.

Cùm obruerentur copiâ ſententiarum,atq; verborum. Qu. Tuſc. l.2.p.347.

Ætas ejus neminem ab hac ſententiâ deterrebit. Phili.14.542.
Qui hoc loco ſententias dicimus. Phil.14.539.
Nam cùm Socrates, omnes Socratici, Zenoq́, & ij, qui ab eo eſſent profecti, manerent in antiquorum philoſophorum ſententiâ. de divinat.l.1.p.157.
In quo diſputatio Cottæ, quanquam labefactavit meam ſententiam, non funditùs tamen ſuſtulit. de divinat. lib.1. pagina 158.
Antiquiſſimam ſententiam, tùm omnium populorum, & gentium conſenſu comprobatam ſequor. de divinat.l.1.p.159.
Defendere ſuam ſententiam. de finib.l.2.p.127.
In eâ ſententiâ eſſe. ibid.
Poteſt id quidem fusè, & copiosè, & omnibus electiſſimis verbis graviſſimisque ſententijs rhetoricè, & augeri, & ornari. De fin. l.3.p.190.
Qui ſui quæſtùs causâ fictas ſuſcitant ſententias. de divin.lib.1.pagina 191.
Accuratè tu quidem, Quinte, & Stoicè Stoicorum ſententiam defendiſti. de divin.l.2.p.214.
Has ſententias afferunt. de fin.lib.4.p.228.
Vt Ariſtonis eſſet exploſa ſententia. de fin.lib.4.pag.233.
De ſententiâ decedere. de fin.l.4.p.235.
Num igitur eorum frequentiâ Stoici de ſententiâ deterrentur. de divin.l.2.p.244.
Quòd ſe putant duas controverſias, contrarias ſententias poſſe obtinere. de fin.l.4.p.246.
Quæ ſuperiori ſententiæ conveniunt. ibid.
Satisne videatur Antiochi complexa eſſe ſententia. de fin. lib.5. p.252.
Sententiam alicujus perſequi diligentiſſimè. de fin. lib. 5. pagina 254.
Nec pudet tam citò de ſententiâ eſſe ejectum. Quint. Tuſc. lib. 2. p.352.
In ſententiâ permanere. ibidem. pag. 375.
Verbo de ſententiâ deſtitiſti. Qu. Tuſc.l.2. p.372.
Perſeveras tu quidem, & in tuâ vetere ſententiâ permanes. de leg. l.3.p.359.
Nam ego ſum in iſtâ ſententiâ. de leg.l.3.p.362.

De ſen-

De ſententiâ aliquem ducere. Qu. Tuſc. l. 2. p. 372.

Sententijs tamen utendum eſt potiſſimùm eorum, qui maximè forti, & ut ita dicam, virili utantur ratione, aut ſententiâ. Qu. Tuſc. l. 3. p. 385.

Interpretari ſententiam alicujus. Qu. Tuſc. l. 3. p. 392.

Huic ſententiæ incipio diffidere. Qu. Tuſc. l. 5. p. 451.

Vt noſtram ipſi ſententiam tegeremus. Qu. Tuſc. l. 5. p. 454.

Sententiam alicujus laudare. Qu. Tuſc. l. 5. p. 460.

Sententiæ alicujus repugnare. Qu. Tuſc. l. 5. p. 480.

Hæ ſunt ſententiæ, quæ ſtabilitatis aliquid habent. Qu. Tuſc. l. 5. p. 483.

Quorum ſatis videor defendiſſe ſententiam. Ibid.

De rebus ipſis utere tuo judicio. l. 1. off. p. 3.

Herilli jam pridem exploſa ſententia eſt. 1. off. p. 5.

Sapè animæ in contrarias ſententias diſtrahuntur. 1. officiorum pag. 6.

Fit ut diſtrahatur in deliberando animus. 1. off. p. 7.

Regalis ſanè, & digna Æacidarum genere ſententia. 1. offic. pagina 18.

In hoc neutrorum omninò contemnenda eſt ſententia. 1. offic. pagina 29.

Deſiſtunt facilè à ſententiâ. 1. off. p. 106.

Sentiendi. Sensûs.

Sinn/Empfinden/Fühlen/Rüchen.

ANNON *totis ſex menſibus priùs olfeciſſem?* Adelph. 3. 4. v. 34.

Vt me paululum quidem ſuboleat eſſe amicam hanc Cliniæ. Heaut. 4. 1. v. 26.

Nunquid patri ſubolet? Phor. 3. 1. v. 10.

Nunquid aliquo ſenſu perceptum ſit. Ad Herenn. lib. 2. pagina 24.

Tum & in ſenſum & in mentem judicijs intrare non poteſt. de Or. l. 2. pag. 375.

Senſu aut cogitatione aliquid comprehendere. de Orat. lib. 3. pagina 458.

Quàm maximè in ſenſus eorum, qui audiunt, influit. de Orat. l. 3. p. 479.

Neq; oculis, neq; ſenſu, neq; auribus percipi poteſt. Orat. ad Brut. pag. 615.

Quod aut ſenſibus, aut animo percipi poſſit. de Orat. libr. 3. pag. 721.

Animos hominum ſenſusque morte reſtinguere. Sect. 24.

In hunc ſenſum alliciar beneficijs hominum, & compellar iniurijs. Ep. ad Fam. l. 1. p. 32.

Percepi ſenſibus. Acad. l. 2. p. 14.

Comprehenſa ſenſibus. ibid.

Senſibus utitur. Acad. l. 2. p. 19.

Artes efficit quaſi ſenſus alteros. ibid.

Senſus intendere Acad. l. 2. p. 19.

Comprehendi multa, & percipi ſenſibus. Acad. l. 2. p. 21.

Senſus adimendus eſt ei. Acad. lib. 2. p. 22.

Excæcare aut orbare ſenſibus. Acad. lib. 2. p. 35.

Careat enim ſenſu neceſſe eſt. de Natur. Deorum libr. 2. pag. 25.

Omni ſenſu privat. de Nat. Deor. l. 2. p. 16.

Atq; ea quidem tota eſſe ignea duorum ſenſuum teſtimonio confirmari Cleanthes putat. de Nat. Deor. l. 2. p. 65.

Senſu aliquem afficere. ibid.

Senſu eſſe præditum. de Nat. Deor. l. 2. p. 87.

Senſus omnes hebetes, & tardos eſſe arbitrantur, nec percipere ullo modo res eas, quæ ſubiecta ſenſibus viderentur. Acad. Qu. li. 1. pag. 89.

Priuſquam ſenſus ab his pulſus eſſet. de Natur. Deor. lib. 2. pag. 108.

Quod mors ſenſu careat. de Fin. l. 1. p. 112.

Niſi ſenſum haberent ſui. de Fin. l. 3. p. 186.

Etenim me movet illud, quod imprimis Carneades quærere ſolebat, quarumnam rerum divinatio eſſet, earumne, quæ ſenſibus perciperentur? de Divinat. lib. 1. p. 214.

Ad nullam igitur earum rerum conſenſum accipiuntur: divinatio adhibetur. ibid.

Senſus relinquere. de finib. l. 4. p. 230.

Is qui humanos ſenſus amiſerit, divines aſſecutus ſit. de divin. l. 2. p. 256.

Suis

Suis cujuſq; ſenſibus aliquid comprehendere. de fin. lib. 5. p.260.
Vt & ſenſibus inſtructus ſit. de fin.l.5.p.264.
Suo ſensûs quiſq; munere fungatur. de fin.l.5.p.265.
Si ad vitem ſenſus acceſſerit. de fin.l.5.p.267.
Nam & ſenſibus omnia comprehenduntur, & ea, quæ movent, ſenſus itidem movent omnium. de leg.l.1.p.305.
Carere ſenſu. Qu. Tuſc.l.1.p.305.
Nam ſenſus noſtros non parens, non nutrix, non magiſter, non poëta, non ſcena depravat, non multitudinis ſenſus abducit à vero. de leg.l.1.p.311.

Sepulturæ, *Vide* Funeris.

Sequendi. Perſequendi.

Folgen/ Nachfolgen.

Mercurium iuſſi me continuò conſequi. Amph.3.1.v.20.
Sequere properè ad macellum ſtrenuè. Aul. 2.2.v.86.
Perſequi aliquem quaſi umbra. Caſ.1.1.v.4.
Conſecutionem afferre. de fin.l.1.p.111.
Succeſſionem efficere. Ibidem.

Sermonis. *Vide* Alloquendi. Dicendi.

Servitutis. Serviendi. *Vide etiam* Manumiſſionis. Libertatis.

Dienſtbar/ Knecht/ Dienen.

QVI fuit liber, eum nunc potivit pater ſenectutis. Amph. 1. 1. verſ. 16.

Dives operis. Amph. 1. 1. verſ. 16. Vbi *Opera* pro ſervis ſumuntur.

Sumptus in ſervitutem redigunt viros. Aul. 2. 1. v. 42.

Servire ſervitutem. Aul. 4. 1. v. 6.

Dedit eum gnato ſuo peculiarem. Capt prol. v. 18.

Privatam ſervitutem ſervit an publicam? Capt. 2. 2. v. 84.

Expedivi ex ſervitute filium. Capt. 2. 3. v. 94.

Pergin' exprobrare ſervum me eſſe? Capt. 3. 4. v. 59.

Sceleſtam ſervit ſervitutem. Curc. 1. 1. v. 40.

Ita nunc ſervitium eſt. Curc. 2 1. v. 3 21.

Suarum in pugnâ virium victoriâ me emit. Pſeud. 4. 7. v. 74.

Tuas poſt ſedebit mulier faxo ferias. Epid. 3. 4. v. 37.

Ego me illi mancupio dabo. Mil. 1. 1. v. 23.

Ego haud diu apud hunc ſervitutem ſervio, id volo vos ſcire, quomodo ad hunc devenerim in ſervitutem ab eo, cui ſervivi priùs. Mil. 2. 1. v. 17. 18 19.

Quin mihi imperet, quin me ſuis negotijs præfulciat. Perſ. 1. 1. v. 12. Pſeud. 3. 1. v. 6. Sic ſervus apud Terent. Phorm. dicitur *Columen familiæ* Lucillius Epitaph. *Servo' neq; infidus domino, neque inutilis quoiquam Lucilli columella hic ſitu' Metrophanes.*

Parvis magnisq; in miniſteriis præfulcior. Pſeud. 3. 1. v. 6.

Ii nomen ſervitutis diu ferunt. Pſeud. 4. 2. v. 7.

Herus me ſuis negotijs præfulciat. Perſ 1. 1. v. 12.

Dum mihi rectè ſervitutem ſerviant. Rud. 3. 4. v. 4.

Colere ſervitutem. Pœn. 4. 2. v. 7. Græcis eſt τρέφειν λατρείαν. Vbi notandũ τὸ τρέφειν latâ admodum ſignificatione uſurpari apud Græcos ἀντὶ τοῦ ἔχειν. Exẽpla plurima collegit doctiſſimus Caſaubonus lib. 7. in Athenæum cap. 18. pagina 345.

Atque ut mihi Ampeliſca nubat, ubi ego ſum liber. Rudent. 4. 6. verſ. 16.

Tuis ſervivi ſervitutem imperijs. Trin. 2. 2. v. 21.

Semper

Semper tibi apud me iuſta & clemens fuit ſervitus. Andr. 1. 1. verſ. 9.
Serviebas liberaliter. Andr. 1. 1. v. 11.
In ſervitutem rapi. ad Heren. lib. 4. p 115.
Quorum maiorum nemo ſervitutem ſervit. Top. p. 705.
Quos æris alieni magnitudo, levitas, & improbitas tribuno plebis conſtrictos addixerat. Seſt. 20.
Publicanos miſeros iam in ſervitutem tradidit nationibus ſervituti natis. Provinc. 160.
Socios noſtros in ſervitutem adduxerunt. Piſ. 215.
Palma liberatores ab urbis eius cervicibus iugum ſervile deiecerunt. Phil. 1. 325.
Cùm ſervitute periremus. Phil. 4. 401.
Diutiùs ſervitutem perpeſſi, quàm captivi ſolent. Philipp. libr. 8. pag. 457.
Vt ipſe ei Puteolis recto mancipio dare poſſet. Ep. ad Fam. lib. 3. pag. 431.
Quibus ſervitutem à civibus repuliſti. Ep. Brut. p. 551.
Servitute oppreſſum eſſe. Qu. Tuſc. l. 5. p. 472.
Quibus nomen ſervitutis detraxerat. ibid.
Servire humanæ ſocietati. Off. l. 3. p. 119.

Severitatis. *Vide* Crudelitatis.

Grauſam/Greuwlich.

IN *quo gradu iniuriæ ſeveritas reſiſtere incipiat, res ad libidinem prætoris tranſlata eſt, in voluntate hominum atq; audaciâ poſitus modus æſtimandi.* in Verr. p. 407.
Evellere ſeveritatis aculeum. pro A. Cl. p. 70.
Se in aliquem ſeverum vehementemq; præbere. in L. Cat. p. 211.
Repetenda eſt vetus illa ſeveritas. Phil. 7. 440.
Huius ſeveritas acerba videtur, niſi multis condimentis humanitatis condiatur. Ep. Qu. Fratr. lib. 1. p. 576.
Cùm eam ſeveritatem in eo filio adhibuit, quem in adoptionem. D. Silano emancipaverat. de Fin. l. 1. p. 105.

Siccitatis.

Trucken.

SEd cùm id polliceantur areſcant ipſi ſiccitate. ad Heren. lib. 4.p.82.

Signi. Argumenti. *Vide* Exempli.

Zeichen/Anzeigen/Andeuttung.

INdicio cuius alium agnoſcit filium. Capt. Arg. v.9.
Nam hic quoq; exemplum reliquit eius. Pſeud.2.2.v.55.
Non ſigni hoc ſat eſt? Hecyr.2.1.v.38.
Signis conſignare aliquid. pro Qu.p.8.
Quemadmodum milites hybernent, quotidie ſermones ac literæ perferrentur. pro Leg. Man. p.643.
Ea velim ab omnibus veſtigiis indagata ad me offeras. Epiſt. Att. lib.2.p.55.

Silentij. *Vide* Tacendi.
Similitudinis. *Vide* Comparandi.

Simplicitatis.

Einfallt.

HOmines antiqui ex ſuâ naturâ fingunt cæteros. pro Sext. Roſc.p.45.
De rebus ieiunè quidem & exiliter diſputarunt. de Orat. lib. 1. pag.28.

Simulandi.

Simulandi. Diſſimulandi. Hypocryſis.

Heucheln/Sich annehmen/Sich ſtellen/ als ob.

NE ille fœneratò funditat. Aſin. 5.2.v.53.
Iſq; ſe ut aſſimularet peregrinum eſſe. Pœn. 3. 1. v. 47.
Libenter ſe illum qui non erat eſſe ſimulat. in Verrem. p. 516.
Uti diſſimulatione libenter. Acad. l. 2. p. 11.

Sitiendi. *Vide* Bibendi.

Durſt.

EGone ſalva ſim, qui ſiti ſicca ſum? Curc. 1. 2. v. 26.
Fodere puteum, ubi ſitis fauces tenet. Moſtell. 2. 1. verſu 33.
Neque habet, quo ſitim ſedet. ad Heren. l. 4. p. 82.
Sitim ob aliquam rem perferre. de Fin. lib. 2. p. 275.

Solitudinis. Vitæ ſolitariæ.

Einſam/Einſamkeit/Allein.

PErvigilat noctes totas, tunc autem interduis quaſi claudus ſutor domi ſedet totos dies. Aul. 2. 2. v. 35.
Datum erat ſpacium ſolitudinis, ut colloqui mecum unà poſſet. Hecyr. 1. 2. v. 35.
Natura triſti reconditâ fuit non ad ſolarium, non in campo, non in conviviis verſatus eſt. pro Qu. p. 21.
Hoc conventu pro ſolitudine abuti. pro Sext. Roſc. pagin. 57.
Vitam fugæ ſolitudiniq; mandare. in Cat. p. 174.
Diſcedere in aliquas ſolitudines. Epiſt. ad Fam. l. 2. p. 83.

Me hac ſolitudo minus ſtimulat. Epiſt. Attic. libr. 12. pag. 320.

Amorem ſolitudinis captare. Qu. Tuſc. l. 3. p. 405.

Solvendi. Satisfaciendi. *Vide* Æris alieni. Emendi.

Bezahlen / Erlegen / Genug thun / Zu frieden ſtellen / Befriedigen.

STa ſis illicò, atq; argentum properè propera vomere. Curc. 5. 3. v. 10.

Argento hac dies præſtituta eſt, quoad referret nobis nec dum retulit. Pſeud. 2. 2. v. 29.

Quas ſponſione pronuper tu exactus es. Trin. 2. 4. v. 26.

Pecuniam expenſam ferre. pro Qu. Roſc. p. 92.

Ego mei officij rationem eſſe omnibus confido perſolutam. in Verr. pag. 563.

Si tibi in præſentiâ ſatisfacere non potero, tamen multa mihi ad ſatisfaciendum reliquo tempore facultates dabuntur: illi niſi nunc ſatisfecero, poſtea mihi ſatisfaciendi poteſtas non erit. pro A. Clu. pag 6.

Quos mihi dediſti nummos, quos pro capite illius pendam, quos continuò tibi reponam in hoc triduo aut quatriduo. Perſ. 1. 1. verſ. 37.

Referendâ gratiâ ſatisfacere potui. Corn. 127.

Vt pecuniam reliquam ad diem ſolverent. Ep. Att. lib. 16. pag. 512.

Somni. Somniorum. *Vide* Dormiendi.

Schlaffen / Träumen.

NVnc propter intermiſſionem forenſis operæ meridiationes addidi, quibus uti antea non ſolebam. de Divin. l. 2. p. 268.

Spectaculorum Theatricorum. *Vide* Comœdiarum.

Standi. Conſiſtendi.

Stehen.

N*Am ille quidem Vulcani irati eſt filius, quaquâ tangit, omne amburit, ſi prope abſtes, calefacit.* Epid. 5. 2. v. 9. Elegans forma loquendi, uſurpata à Plauto aliquoties. Mil. 4. 2, v. 4. *Quisnam hinc propè abeſt, qui aliena potiùs curet, quàm ſua?* Et Aul. 2. 3. v. 8. Sic Cicero 1. Tuſc. *Antiquitate, quæ quò propius aberat ab ortu, hoc melius &c.* Idem de Senectut. *Quod mortem meliùs mihi cernere videar, quod ab eâ propiùs abſum.*

Spei. Fiduciæ. Expectationis.

Hoffen / Hoffnung / Vertrawen / Warten / Erwarten.

S*Pes prorogatur in alium diem.* Aul. 3. 5. v. 19.
Eſt illic mihi una ſpes canatica, ſi ea decollabit, redibo huc. Capt. 3. 1. v. 36.
Vbi meas collocem ſpes. Epid. 4. 1. v. 4.
Mihi nulla ſpes in corde certa eſt. Merc. 2. 3. v. 29.
Spem teneo. Merc. 3. 4. v. 5.
In te nunc omnis ſpes ætatis meæ. Pſeud. 1. 1. v. 109.
Si qua in hoc ſpes ſita eſt mihi. Pſeud. 5. 2. 4.
A milite omnis tum mihi ſpes animam efflaverit. Trucul. 4. 4. v. 23.
Cœlo mitti, dicebant antiqui, quod inopinatè, & præter ſpem accidit,

accidit. Perſ. 2. 3. v. 6. *Eam fore mihi occaſionem, ea quaſi nunc decidit de cœlo.* Sic Tibull. lib. 1. Eleg. 3. *Tunc veniam ſubitò: nec quiſquam nunciet ante: Sed videas cœlos miſſus adeſſe tibi:* Minutius Felix. *In hodiernum, inopinatè viſos, cœlo miſſo, ignobiles, & ignotos, terræ filios nominamus.*

Vt animus in ſpe uſq; ante hac attentus fuit! Andr. 2. 4. verſu 3.

Adempta ſpes eſt. Andr. 2. 6. v. 5.

Ibo, etſi herclè ſæpè iam me ſpes fruſtrata eſt. Andr. 2. 2. verſu 38.

Præter ſpem evenit. Andr. 2. 6. v. 5.

Lactare, & falsâ ſpe producere aliquem. Andr. 4. 1. v. 24.

Itane paraſti, ut ſpes nulla reliqua in te ſit tibi? Eunuch. 2. 2. v. 99.

In te ſpes eſt. Eunuch. 5. 9. v. 24.

Plus ſpei video, quàm volo. Heaut. 4. 1. v. 46.

Ego ſpem precio non emo. Adelph. 2. 2. v. 11.

Meam quæ præter ſpem evenére. Adelph. 5. 3. v. 29.

Quicquid præter ſpem eveniat, omne id deputare eſſe in lucro. Phorm. 2. 1. v 16.

Cuius nunc miſeræ ſpes opesq; ſunt in te uno omnes ſitæ. Phorm. 3. 1. verſ 6.

Iniecta ſpes eſt patri. Phorm. 4. 4. v. 11.

Oſtendemus nos in aliis ſpem noluiſſe habere. ad Herenn. libr. 1. pag. 7.

Si quis ſpei non multum collocarit in caſu. ad Herenn. libr. 4. pag. 96.

Omnis in pecuniâ ſpes eius eſt. ad Heren. lib. 4. p. 97.

Cuius ſpes ſenectutis omnis in huius adoleſcentiâ poſita eſt. ad Her. l. 4. p. 115.

Pro re certâ ſpem falſam domum retulerunt. pro Sext. Roſc pag. 75.

Spem ponere in aliquâ re. pro Sex. Roſc. p. 81.

Spes alicui, quas habet, vi extorquere. in Ver. p. 118.

In ſpe aliquid relinquere. in Verr. p. 120.

In alicuius eloquentiâ, & gratiâ ſpem aliquam collocaſſe. in Verr. pag. 139.

Spem in manibus habere. in Verr. p. 141.

Spem rei alicui præcidere. in Verr. p. 165.

Omnem

Omnem ſpem avaritiâ ſuâ ſuſtulit. in Verr. p. 358.
Turbare ſpes. in Verr. 407.
Spes una in Manlio imperij ponebatur. pro Leg. Man. pag. 651.
Spem habere in aliquo. pro Leg. Man. p. 651.
Omnis in eo gerendæ Reipublicæ ſpes conſtituitur. pro Leg. Man. p. 652.
Eodem tempore ſpem nominis eius deferebamus. Philip. 14. pag. 542.
Magna me ſpes tenet. pro Aul. Cluent. p. 5.
Spe duci in ſpem. pro Cn. Plan p. 519.
Omnes boni omnem ſpem melioris ſtatûs in eorum fidem converterunt. Seſt. 35.
Semper verſabatur in ſpe rerum novarum. Seſt. 35.
Omnia in pecuniâ qui poſuiſſet. Vat 89.
Qui fœderatis in defendendâ Repub noſtrâ ſpem premiorum eripi voluit Corn. 148.
Summam ſpem ſalutis omnibus bonis attulit. Mil. pagina 238.
Omnem ſpem ſalutis ad clementiam victoris, & ſapientiam contuli. Marc. 287.
Ad ſpem novarum prædarum incitabantur. Philip. libr. 1. pag. 325.
Frequentia veſtrûm ſpem mihi ſummam affert recuperandæ libertatis. Phil. 4. 400.
Ad ſpem libertatis exarſimus. Phil. 4. 406.
Poſtridiè ad ſpem eſtis inanem pacis devoluti. Philipp. lib. 7. 440.
Duo conſulares ſpem pacis nobis attuliſſent. Philipp. libr. 12. p. 494.
Auxerat meam ſpem. Phil. 12. 495.
Sic ad nos confirmatus revertare, ut quam expectationem tui concitaſti, hanc ſuſtinere ac tueri, poſſis. Epiſt. ad Fam. libr. 2. p. 37.
Quid mihi mandaſti, cùm te Puteolis proſequerer, in quo non expectationem tuam diligentiâ meâ vicerim? Epiſt. ad Fam. li 5. p. 82.
Is nunc in te maximam ſpem habet Ep. ad Fam. l. 8. p 22.
Tantam ſpem otij oſtendiſti, quantam ego ſemper omnibus te uno fretus pollicebar. Ep. ad Fam. l. 12. p. 357.

Cùm

Cùm hæc ſcribebam, in expectatione erant omnia. Ep. ad Fam. lib. 12. p. 378.

Omnem ſpem delectationis noſtræ in tuâ humanitate poſitam habemus. Ep. ad Fam. l. 1. p. 12.

Omnis in tuâ poſita eſt humanitate mihi ſpes huius levandæ modeſtiæ. Ep. ad Fam. lib. 1. p. 31.

Quam in ſpem me vocas. Ep. ad Fam. p 95.

Quantam mihi expectationem dediſti convivij. Ep. ad Fam. l. 2. p. 61.

Quantam mihi moves expectationem de ſermone Bibuli. Ep. ad Fam. l. 2. p. 62.

In eam ſpem adducimur. Ep. ad Fam l. 2. p. 75.

Spe, quâ iubes, nitemur. Ep. ad Fam. l. 3. p. 37.

Extenuari ſpem noſtram, & evaneſcere vidi. Ep. ad Fam. libr. 3. p. 90.

Tuæ literæ faciunt mihi ſpem minorem, id quod attulerunt ad ſpem, infirmant. Ep. ad Fam. l. 3. p. 96.

Omnia mittit ſpei plena. Ep. ad Fam. l. 3. p. 97.

Lentulus ſuo in nos officio ſpem nobis nonnullam affert. Epiſt. ad Fam. lib. 3. p. 100.

Illa ipſa exigua ſpes videtur eſſe ſublata. Epiſt. ad Fam. libr. 3. pag. 104.

Tua profectio ſpem meam debilitat. Epiſt. ad Fam. libr. 5. pag. 140.

Quò maiorem ſpem habeo. Ep. ad Fam. l. 6. p. 186.

In Pompeio te omnem ſpem otij ponere non miror. Epiſt. ad Fam. 6. pag. 172.

Spei nihil putat eſſe Dionyſius. Ep. ad Fa. l. 6. p. 173.

De Egnatij nomine nec nullâ, nec magnâ ſpe ſumus. Epiſt. ad Fam. lib. 6. p. 34 177.

Eſt mihi quædam ſpes magna, ſed in his locis firma. Ep. ad Fam. p. 238.

In unius hominis quotannis periculosè ægrotantis animâ poſitas omnes noſtras ſpes habemus. Epiſt. ad Famil. libr. 8. pag. 285.

Spes quædam me obtentabat. Epiſt. ad Famil. libr. 9. pag. 238.

Cùm in ſpem venero. Ep. ad Fam. l. 9. p. 295.

Iniecta ſpes mihi quædam eſt. Epiſtol. ad Fam. libr. 10. pag. 315.

Quæ

Quæ nobis magnam ſpem attulerunt. Epiſt.ad Fam. libr. 10. pag.329.

Niſi cuius grauioris perſonæ ſuſcipiendæ ſpes erit antè oblata. Epiſt. ad Fam.l.10.p.329.

Id mihi in optimâ ſpe pono. Ep.ad Fam.l.13.p.413.

Eſt mihi autem quod optandum ſit, ſi quid agi poſſit, quod nullâ habeo in ſpe equidem. Epiſtol. ad Famil. libr. 11. pagina 356.

Nuntijs impulerat in ſpem certiſſimam conſulatûs. Ep.Brut.pag. 546.

Alicui ſpem afferre. Quæſt.Tuſc.l.1. p.304.

Spem alicuius relinquere. Qu.Tuſc.l.1.p.310.

In ſummam expectationem adducere. ibid.

Magna me tenet ſpes, iudices, bene mihi evenire. Quæſt. Tuſc. lib.4 p.335.

Vt ſpe præſidij tui teneantur. de pet. Conſ.p.402.

Quod ſemper in ſe ipſo omnem ſpem reponet. Qu. Tuſc. libr. 5. p.464.

In quibus magnam tum ſpem maiores natu dignitatis ſuæ collocarant. de Orat.l.1.p.276.

Tamen aliquid ſpei ſibi comparet, ex iudiciorum perturbatione. de Invent.l.2.p.231.

In his ſpem ſummam habere. pro Qu.p. 2.

Spes eſt. pro Qu.p.35.

Spem alicui oſtendere. pro Sex.Roſc.p.74.

Suſtinet enim non parvam expectationem imitandæ induſtriæ noſtra. Off.l. 3.p.12.

Animum inducere in ſpem, cogitationemq́; meliorem. de Amicit. pag.205.

In te unum, atq; tuum nomen, ſe tota convertet civitas. Somn. Scip.p. 242.

Tu eris unus, in quo nitatur civitatis ſalus. Somn. Scip. pag. 247.

Nec in præmiis humanis ſpem poſueris rerum tuarum. Somn. Scip.p.248.

Spernendi. *Vide* Contemnendi.

Splendoris.

Schein/ Hell/ Heytter/ Klar.

C*Vrate, ut ſplendor meo Clypeo ſit clarior, Quàm ſolis radij olim, cùm ſudum eſt, ſolent.* Mil.1.1.v.1.& 2.

Tantus erat in armis ſplendor, ut ſolis fulgor obſcurior videretur. ad Heren.lib.4. p.109.

Spoliandi. *Vide Tit.* Furti.

Spondendi. *Vide* Pollicendi.

Verheiſſen/ Verſprechen/ Gutt werden.

S*Ponſionem facere.* pro Qu.p.9. pro Cæc p 618.

In anguſtiſſimam formulam ſponſionis aliquem concludere. pro Qu.Roſc.p.95.

Vincere ſponſionem. pro Cæc.p.612.

Silij cauſam te docui, is poſtea fuit apud me, cùm ei dicerem, tibi videri ſponſionem nos ſine periculo facere poſſe. Ep. ad Fam. lib. 7.p.203.

Statûs. Conditionis.

Standt/ Gelegenheit/ Weſen/ Beſchaffenheit.

Q*Vo loco hac res ſint vides.* Epid.1.1.v.75.

Benè res noſtra collocata eſt hoc mercimonio. Moſt. 3. 3. v. 12.

Converti

Conveni hodie quendam mei loci atq; ordinis. Eun.2.2.v.3.
Quem eſſe ego puto infra omnes infimos homines. Eunuch. 3. 2. verſ.36.
Quonam in loco ſunt res, & fortuna mea? Phorm.3.1.v.9.
Videtis quo in loco res hæc ſit. Phor.2.4.v.6.
Ita ſe res habet. pro Qu.p.1.
Petitionis noſtræ, quam tibi ſummæ curæ eſſe ſcio, huiuſmodi ratio eſt. Ep.ad At.l.1.p.5.
Vt nemo illius ordinis homo nomenclatori notus fuerit. Ep. Att. lib.4.p.101.

Studij. Gratificandi. *Vide* Officij.

Bereitwillig/ Dienſt/ Gefließen.

EGo omni officio, ac potiùs pietate erga te, ſatisfacio omnibus, mihi ipſe nunquam ſatisfacio. Epiſt. ad Fam. l. 2. pag.5.
Omnia mea ſtudia, omnem operam, curam, induſtriam, cogitationem, mentem denique omnem in Milonis conſulatu fixi, & locavi, ſtatuiq; me in eo non officij ſolùm fructum, ſed etiam pietatis laudem debere quærere. Epiſt. ad Famil. libr. 2. pag. 41.
Mea in te omnia ſummæ neceſſitudinis officia conſtabunt. Epiſt. Fam. li 9 p.64.
Omnes in vnum ſpectant, unus omnia gubernat. pro Sex. Roſc. p.44.
Officium omne pervertunt. 1.Off.p.5.
De officijs præcepta tradere. ibid.
Quædam ſunt officia etiam adverſus eos ſervanda, à quibus iniuriam acceperis. 1.Off. p. 16.
Si in eos, quos ſperamus profuturos, non dubitamus officia conferre, quales in eos eſſe debemus, qui iam profuerunt? 1. Offic. p. 21.
Dare & reddere beneficia. ibid.
Ea eſt iucundiſſima amicitia, quam ſimilitudo morum coniugavit. 1.Off.p.25.
Plurimum officij alicui tribuere. ibid.

Sunt officia magis, quæ aliis atq; aliis debeantur ibid.
Boni ratiocinatores officiorum eſſe poſſumus. Off. p. 15.
Sic officij conſervandi præcepta traduntur ibid.
Hercule tuis incredibiliter ſtudijs erga me muneribusq; delector. Ep. ad Fam. l. 3 p. 78.
Quaſi divinarem, tali in officio fore mihi aliquando expetendum ſtudium tuum. Epiſt. Fam lib. 3. p. 88.
Præſtare alicui officium Epiſt. Fam. lib. 4. p.
Tu ut intelligas homini amiciſſimo te tribuiſſe officium, re tibi præſtabo. Epiſt. Fam. l. 4 p. 108.
Ego ſi abs te ſumma officia deſiderem, mirum nemini videri debeat. Ep. Fam. l. 5. p. 121.
Antonium, etſi eius in me officia omnes deſiderant, tamen in ſenatu graviſſimè ac diligentiſſimè defendi. Epiſt. Fam. lib. 5. p. 126
Polliceri alicui ſtudium Ep. ad Fam. l 6. p. 159.
Interea tibi abſenti, & huic, qui adeſt, imagine animi & corporis conſtantiſſimo, atq; optimo filio tuo, ſtudium, officium, operam, laborem meum iam pridem & pollicitus ſum, & detuli. Epiſt. ad Fam. libr. 6. pag. 164.
Vniverſum meum ſtudium, & benevolentiam ad te defero. ibidem.
Marcellum officio functum eſſe gaudeo. Epiſt. Famil. libr. 6. pag. 178.
Tuæ dignitati ita favemus, ut omne noſtrum conſilium, ſtudium, officium, operam, laborem, diligentiam ad amplitudinem tuam conferamus. Ep. ad Fam. lib. 10. p. 325.
Faciam illud, quod meum eſt, ut tibi omnia mea officia, ſtudia, curas, cogitationes pollicear. Epiſt. ad Fam. libr. 11. pagin. 325.
Charitate & amore tuum officium præſtituros, non debes dubitare. Ep. Fam. lib 12. p. 225.
Te ita exiſtimare volo, quibuscunq; officijs in Epiroticis reliquisq; rebus Atticum obſtrinxeris, ijsdem me tibi obligatum fore. Ep. ad Fam. l. 13 p. 404.
Munere quodam neceſſitatis, & gravi opere perfungimur. p. 129.
Quicquid officij, beneficij, honoris in Gemicilium contuleris, id exiſtimabo, in me ipſum, atq; in rem meam contuliſſe. Ep. ad Fam. l. 13 p. 427.

Quod reliquum eſt, à te peto, quando apud gratos homines beneficium ponis, ut eò libentiùs commodes, operamq́; des, quoad fides tua patietur, ut ſocrus adoleſcentis rea ne fiat. ibi.

Iam apud ipſum gratiſſimum hominem, atq; optimum virum, quàm benè poſiturus ſis ſtudium atq; officium, dubitare te non exiſtimo. Epiſt. ad Famil. libr. 13. p. 428.

Id ſi à vobis impetrabo, ſummo me beneficio affectum eſſe arbitrabor. Ep. Fam. l. 13. p. 441.

Cùm is omnia ſua ſtudia & officia in me contuliſſet. Epiſt. Att. pag. 7.

Officia tollebantur delectu omni & diſcrimine remoto. de Fin. l. 1. p. 243.

Nulla vitæ pars vacare officio poteſt. 1. Off. p. 4.

In eo colendo ſita vitæ eſt honeſtas. ibid.

In negligendo turpitudo. ibid. p. 5.

Pompeio ſe gratificari putant. Ep. 1. 1.

Ego tibi præſtare nihil poſſum. Ep. 1. 4.

Cur tibi hoc non gratificer? Ep. 1. 11.

Da te homini id eſt, *gratificare, & obſequere.* Epiſt. 2. 7.

Tibi morem geſſi Ep. 2. 6.

Pergratum mihi feceris. Ep. 3. 3.

Exiſtimas tibi ſe facere gratiſſimum. Ep. 4. 3.

Da hoc illi mortuæ, da cæteris amicis, &c. Ep. 4. 5.

Hoc mihi gratius facere nihil potes. Ep. 5. 5.

Egi vehemẽter cum his, ut hoc mihi darent, id eſt, *gratificarentur, ſeu præſtarent* Ep. 6. 8.

Ne amicis nihil tribuamus Ep. 9. 26.

Bellorum civilium hi ſemper exitus ſunt, ut non ea ſolùm fiant, quæ velit victor, ſed etiam ut ijs mos gerendus ſit, quibus adiutoribus parta ſit victoria. Ep. 12. 18.

Hoc mihi da, atq; largire. Ep. 13. 51.

Omnibus in rebus ei te commodes Ep. 13. 54.

Meum ſtudium erga te, & officium, tametſi multis iam rebus ſpero tibi eſſe cognitum, tamen in ijs maximè declarabo, quibus plurimum ſignificare potero. Epiſt. ad Fam. libr. 3. pag. 66.

Studiorum. Liberalium Artium. Muſarum. Philoſophiæ.

Studierèn/Freie künſten/Philoſophei.

Repentè ad ſtudium ſe applicaſſe muſicum. Heaut. Prol.v.23.
A ſtudijs aliquem abducere. Hecyr.Prol.v.19.
Removere aliquem ab ſtudio, atq; ab labore, atq; ab arte muſicâ. Hecyr.Prol.v.22.
Ad ſtudium aliquod ingredi. de Orat.l.1.p.307.
Studio penitus deditum eſſe. pro Arch.poet.p.345.
Omnes artes, quæ ad humanitatem pertinent, habent quoddam vinculum, & quaſi cognatione quadam inter ſe continentur. pro Arch.poet.p.245.
Nulla maior res occurrebat, quàm ſi optimarum artium vias traderem meis civibus. de Divin.lib.2.p.232.
Philoſophiæ operam dare. de Invent.l.1.p.165.
Incredibili quodam noſtri homines dicendi ſtudio flagraverunt. de Orat.l.1.p.273.
In id ſtudium, in quo eſtis, incumbite. de Orat. libr. 1. pag. 278.
Adoleſcentulus his ſtudijs mirificè deditus erat. de Orat. libr. 1. pag.284.
In omni recto ſtudio, atq; humanitate verſantur. de Orat. lib.1. p. 341.
In his tradendis, atq; cognoſcendis ſtudium ſuum omne poſuerunt. de Orat.l.1.p.285.
Admonebo, ut ſe ad aliud ſtudium transferat. de Orat. libr. 2. p.369.
Tuam mentem ad Philoſophiam appuliſti. de Orat. lib. 2. pag. 385.
Me ad priſtina ſtudia revocari. Brut.p.523.
Maximè omnium nobilium Græcis literis ſtuduit. Brut.p.541.
Fuit Gracchus diligentiâ matris Corneliæ à puero doctus, & Græcis literis eruditus. Brut.p.549.
Doctus vir es, & optimis ſtudiis deditus. Brut p. 586.

Nemo

Nemo Philoſophiam complexus erat. Brut. p. 617.
Totum ei me tradidi admirabili quodam ad Philoſopham ſtudio concitatus. ibid.
Studia adoleſcentiam alunt, ſenectutem oblectant, ſecundas res ornant, adverſis perfugium, ac ſolatium præbent, delectant domi, non impediunt foris, pernoctant nobiſcum, peregrinantur, ruſticantur. pro Arch. poet. p. 352.
Studiis deditum eſſe. pro Arch. poet. p. 350.
Literis ſe abdere. ibid.
Adverſum eſſe à ſtudiis. pro Arch. Poet. p. 353.
Literas ſtudere. Orat. poſt red. p. 357.
Verſari in ſtudio literarum. de Aruſp. reſp. p. 470.
Non abhorrere à ſtudio. pro Cn. Pl. p. 518.
Studio literarum ſe ſubitò dedidit Seſt. 59.
Honeſtiſſimis artibus eruditur. Cœl. 95.
Omnia deniq; bonarum artium ſtudia ſiluerunt. Vat. pagin. 76.
Iſta ætas patris diligentiâ diſciplinaq; fuit munita. Cœl. pag. 95.
Adoleſcentes humaniſſimi, doctiſſimi, rectiſſimis ſtudiis, atq; optimis artibus præditi. Cœl. 100.
Qui doctrina & humanitatis ſtudio tenebantur. Cœl. pag. 100.
Ille vir illâ humanitate eſt præditus, illis ſtudiis, illis artibus, & doctrinâ. Cœl. 115.
Cuius prima ætas dedita fuit diſciplinis, iiſq; artibus, quibus inſtruimur ad hunc uſum forenſem. Cœl. 123.
Eſt ſtudiis doctrinisq; deditus. Corn. 128.
Iisdem ſemper ſtudiis uſi ſumus. Ligar. 208.
Non guſtaverunt iſtam tuam Philoſophiam. Piſ. 203.
Quis ipſo optimarum artium ſtudio eſt præſtantior? Marc. 182.
Quibus ille ſtudiis ab ineunte ætate ſe imbuerat. Deiot. pag. 317.
His artibus & diſciplinis eruditus eſt. in Sall. 553.
Ad noſtra ſtudia me referam literarum. Epiſt. Famil. libr. 1. p. 19.
Ab orationibus diſiungo me ferè, referoq; ad manſuetiores Muſas. Ep. ad Fam. l. 1. p. 33.
Omnem meam curam, atq; operam, ad Philoſophiam contuli. Ep. ad Fam. lib. 4. p. 94.

Homo in Philoſophiâ probatus & nobilis. Acad lib. 2. p. 8.

Cónſtitutam Philoſophiam evertere. Acad. l. 2. p. 19.

Eò uſq; Philoſophiam corroborat. Acad. l. 2. p. 19.

Studio certandi ad hanc Philoſophiam me applicavi. Acad. libr. 2. pag. 39.

Aſſentationis, aut quæſtûs causâ Philoſophari. Acad. libr. 2. p. 38.

Quin videremus hominem iiſdem ſtudiis nobis coniunctum. Acad. Qu. lib. 1. p. 77.

Philoſophiam veterem illam à Socrate ortam Latinis literis illuſtrare: præſertim cùm & ipſe in eo excellas, & id ſtudium, totaq; ea res longè cæteris, & ſtudiis, & artibus antecedat. Acad. Qu. l. 1. p. 78.

Nam cùm Philoſophiam viderem diligentiſſimè Græcis literis explicatam, exiſtimavi, ſi qui de noſtris eius ſtudio tenerentur, ſi eſſent Græcis doctrinis eruditi, Græca potiùs, quàm noſtra lecturos. Acad. Qu. lib. 1. p. 79.

Non intermittere ſtudia, ſed accuratiùs tractare, nec de manibus unquam deponere. Acad. Quæſt. libr. 1. pagina 78.

Philoſophiam multis locis incohaſti. Acad. Quæſt. libr. 1. pag. 81.

Omnis antiqua philoſophia ſenſit in unâ virtute eſſe poſitam beatam vitam. Acad. Qu. l. 1. p. 86.

Præſtantiſſimis ingeniis homines ſe ad Philoſophiam contulerunt. de Fin. l. 2. p. 149.

Nec verò id effici poſſe confido, quod ne poſtulandum quidem eſt, ut omnes adoleſcentes ſe ad hæc ſtudia convertant. de Fin. li. 2. p. 213.

Me totum in literas abdere volo. Epiſt. ad Fam. libr. 7. pag. 214.

Vbi ſalutatio defluxit, literis me involvo. Epiſt. ad Fam. lib. 9. pag. 317.

Ne putes illum feriatum à ſuis ſtudiis, in quæ tuâ cohortatione incitatur, futurum. Ep. ad Fam. l. 12. p. 317.

Titum Manlium, qui negociatur Theſpiis, vehementer diligo, nam & ſemper me coluit, & à noſtris ſtudiis non abhorret. Ep. ad Fam l. 13. p. 407.

Soli nos propemodum Philoſophiam illam veram & antiquam, quæ

quæ quibuſdam otij, ac deſidiæ eſſe videtur, in forum atq; in rempublicam, atq; in aciem penè deduximus. Ep. ad fam. libro 15. pag. 472.

Extremum illud eſt, ut quaſi diffidens rogationi meæ Philoſophiam ad te allegem. ibidem.

Præſidijs Philoſophiæ ſeptus ſum. Epiſt. ad fam. lib. 16. pagina 508.

In eodem genere ſic ſtudio efferimur. Epiſtol. Attic. libro 1. pagina 13.

Cum omnibus Muſis rationem habere. Epiſt. Att. lib. 2. pagina 51.

Studio videlicet Philoſophiæ flagrans. Epiſt. Attic. lib. 13. pagina 412.

Vt eos dies conſumam in Philoſophiâ explicandâ. Epiſt. Attic. lib. 13. pag. 428.

Totum ſe ad artes componendas tranſtulit. Brut. p. 531.

Magnum optimarum artium ſtudium caruit omninò rebus urbanis. Acad. Quæſt. l. 2 p. 3.

Liberalis & digna homine nobili percepta doctrina ab eo, quibus temporibus florere debuit. Ibidem.

Si me non modò ad legendos libros, ſed etiam ad totam Philoſophiã pertractandum dediſſem. De nat. Deor. l. 1. p. 6.

Tum priſtinis orbati muneribus hæc ſtudia renovare poſſumus. De divinat. lib. 2. pag. 213.

Vir nobis amiciſſimus his ſtudijs, in quibus nos à pueritiâ viximus, deditus. De Fat. p. 273.

Quem enim ardorem ſtudij cenſetis fuiſſe in Archimede? de fin. l. 5. pag. 275.

Quo ſtudio cùm ſatiari non poſſunt. De fini. l. 5. p. 276.

Referre ſe ad ea ſtudia, quæ retenta animo, remiſſa temporibus, longo intervallo intermiſſa revocavi. Quæſt. Tuſcul. lib. 1. pagina 249.

Mandare literis cogitationes ſuas. Quæſt. Tuſc. libro 1. pag. 296.

Studioſè Philoſophiæ fontes aperire. Quæſt. Tuſcul. libro 1. pag. 206.

Philoſophia jacuit uſq; ad hanc ætatem, nec ullum habuit lumen literarum Latinarum. Qu. Tuſc. l. 1. p. 372.

Tantum operæ Philoſophiæ cùm dediſſem. Quæſt. Tuſcul. lib. 2. pag. 372.

Plurimos annos conſumere in Philoſophiâ. ibid.

Quod accidet etiam noſtris, ſi ad hac ſtudia plures confluxerint. Qu. Tuſc.l.2.p.349.

Literis ſe mandare. Ibid.

Sic faciemus, tuisq; optimis ſtudijs obſequemur. Qu. Tuſc.2.pagin. 375.

Quare ſi facies ea, qua tibi natura, & ſtudia, quibus uſus es, ſemper largiuntur. De pet.conſ.p.390.

Ad Philoſophia ſtudium ſe conferre. Qu. Tuſc.l.5.p. 450.

In eo ſtudio atatem conſumpſi. 1.off. p.3.

Philoſophandi ſcientiam concedens multis. 1.off.p.3.

Multi dantur ad ſtudia reditus. 1.off.p.10.

Diſcendi ſtudio impediti, quos tueri debent, deſerunt: 1. offic. pagina 13.

Ad hoc nos ſtudium potiſſimùm contuliſſemus. Offic. lib. 2. pagina 65.

Alij ſe ad Philoſophiam, alij ad jus civile, alij ad eloquentiam applicant. lib. 1.off.pag.46.

Si me ad Philoſophiam retuliſſem. off.l.2.pag.65.

In ijs ſtudijs ab initio verſatus atatis. off.l.2.p.65.

Cùm ad Philoſophiam cohortamur. off.l.2.p.66.

Ad hanc ſcribendi operam omne ſtudium, curamq; convertimus. off.l.3.p.102.

Quia nos eâ Philoſophiâ plus utimur. Paradox.8. p.222.

Si quid in his ſtudijs opera poſuerim. Paradox. 5.p. 233.

Stultitiæ. Stupiditatis. *Vide ſupra Titulo* Amentiæ.

Thorheit / Wanſinnigkeit / Narꝛheit / Thumm.

NVM *tibi ſtultitia acceſſit? aut ſuperat ſuperbia?* Amph.2. 2.v.77.

Cùm ſe in mediâ ſtultitiâ, quâ nibil eſt pejus, hærere intelligant. Tuſc. Quæſt. lib. 3. pag. 406. Vbi *Ianus Gebhardus* politiſſimus juvenis *ex MS. Palat.* emendat *habere in ſtultitiâ.* Quo tamen pruritu corrigendi hic minimè opus videtur, tametſi verum omnino ſit τὸ *Habere* uſurpari *pro habi-*

habitare: ut docuimus in Lexico Plautino. At verò, an congruum ſit loco Tulliano, valdè ambigo: cùm vulgata lectio adproba ſit: & à ſtylo Ciceroniano nihil aliena.

Non illi luctum, ſed ſtultitiam detraxeris. Tuſc. Quæſt. pagina 410.

Stupri. *Vide* Adulterij. Probri.

Suavitatis.

Lieblich/ Freundlich.

CRatippo me ſcito, non ut diſcipulum, ſed ut filium eſſe conjunctiſſimum. Nam ut audio illum libenter, tum ejus propriam ſuavitatem vehementer amplector. Epiſt. ad fam. lib. 6. pag. 505.

Id enim, ut ſuavitate delectans, ſic ab errore mentis tanquam ſalutare aliquid aſciſcitur. de leg. l. 1. p. 305.

Suffragii. *Vide etiam* Honoris. Magiſtratûs. Muneris.

Stim/ Einſtimmen/ Beyhalten.

ERipere aliquem è ſuffragijs. in Verr. pag. 1. 161.

Suffragium ferre de re Clodij. Ep. Att. l. 1. pag. 36. & pro Cn. Planc. p 508.

Eblandita illa, non enucleata eſſe ſuffragia. Pro Cn. Planc. pag. 508.

Suffragatio, obſervantia, gratia tollitur. Pro Cn. Planc. pagina 511.

Poſtridie placuit, ut breviter ſententias diceremus. Ep. ad fam. lib. 1. pag. 7.
Pronunciare ſententiam. Ibidem.
Poſtulatum eſt, ut Pompeij ſententia divideretur. ibid.
Perſpiciebant in Hortenſij ſententiam multis partib. plures ituros. ibidem.
Ego te ſuffragium tuliſſe in illâ lege primùm non credidi, deinde ſi credidiſſem, nunquam id ſine aliquâ juſtâ causâ exiſtimarem te feciſſe. Ep. ad fam. lib. 11. p. 345.
Si hac ſuffragijs, aut ſcitis multitudinis probarentur. De legib. lib. 3. p. 364.
Sed cùm ſapiens & bonus vir, qualis ille fuit, ſuffragijs præteritur. Qu. Tuſc. l. 5. p. 508.

Sumptuum, Impenſæ. Luxûs. *Vide plura ſupra Tit. Abliguriendi.*

Vnkoſten machen / Koſten vorſtrecken / Verköſtigen / Verſchwenden / Verſchwelgen.

Suppeditare alicui ſumptus. Aſin. 4. 2. v. 10.
Nos minore ſumptu ſumus. Aul. 3. 5. v. 20.
Ha ſunt in magnis dotibus incommoditates, ſumtusq; intolerabiles. ibid. v. 60.
Fœnus, ſortem, ſumtumq; omnem nos dabimus, omnia nos conferemus noſtro ſumtu, non tuo. Moſt. 5. 2. v. 38.
Niſi fortè filio in ventrem correpſerit. Trin. 2. 4. 22. **Er habe es denn durch den Kragen gejagt.**
Quod facit, ſumti datur. Trin. 2. 1. v. 21.
Vacillat peculium. Stich. 5. 5. verſ. 10. **Daß gütlein nimpt ab / es gehet ein ſtück vom** patrimonio **hinweg.** Lucret. lib. 4. verſ. 10. de miſeriis, atque erroribus amantium: *Et benè parta patrum fiunt anademata mitra.* *Benè parta patrare, eſt benè parta lacerare,* ut ait Salluſtius. Nævius poëta apud Chariſium. *Vbi iſti duo adoleſcentes habent? qui hic ante-parta patria peregrè prodigunt.* Calpurnius Piſo in Annalibus ſuis queritur adoleſcentes *peni deditos eſſe.* Catullus Epigram. 30. *Lancinare,* & *expatrare* dixit.

dixit. Item *patrimonium devorare*. Vide *Andreæ Schotti*, Viri doctiſſimi Obſervat. Hum. lib. 11. cap. LVIII. Item plura in Tit. *Abligurïendi*.

Tu quoq; per-parcè nimirum. And.2.6.v.24.

Genium ſuum defraudare. Phorm.1.1.

Cur tu his rebus ſumptus ſuggeris, veſtitu nimio indulges? Adelph. 4.1.v.31.

Sumptus quotidiani, & effuſiones fiunt. pro Sext. Roſc. pagina 85.

Habes ſumptum unde facias. in Verr. p.376.

Ad incertum caſum, & eventum, certus quotannis labor, & certus ſumtus impenditur. in Verr. p. 410.

Sumtus facere in militem. pro lege Man. p.643.

Alicui ſumptus inferre. pro L. Flavo pag.282.

Impenſam nullam fecerunt. Phil.6.434.

Ad me adire quoſdam memini, qui dicerent, nimis magnos ſumptus legatis decerni. Ep. ad fam. l.3.p.81.

Quid à me fieri potuit, aut elegantius, aut juſtius, quàm ut ſumptus egentiſſimarum civitatum minuerem? Ep. ad fam. lib.3. pag.22.

Decernere ſumptus Legatis. ibid.

Ego tibi unum ſumptum afferam, quòd balneum calefacias oportebit. Ep. ad Fam. l 9. p.262.

Sed aliquantum nobis temporis, & magni laboris, & multa impenſa opus fuit. Ep. ad Fam. l.10. p.282.

Illud doles, quæ impenſa facienda eſt in ejus partem, te miſerum, & deſpoliatum venire. Ep. ad fam. l.14. p.446.

Illud, mi Tiro, te rogo, ſumptui ne parcas. Ep. ad fam. lib.16 pagina 443.

Adventus noſter ne nummo quidem ſumtui fuit. Epiſt. Attic. l. 5. p.150.

Facio maximos ſumptus. Ep. Att. l.5. p.15.

Vt ſit, unde nobis ſuppeditentur ſumptus neceſſarij. Ep. Attic. lib.11. pag.340.

Impenſas fecimus in Macrocola. Ep. Att. l.13. p.415.

Impendent infiniti ſumptus in hos. Ep. Brut. p.567.

Sumptum eſſe remorandum ſignificat. de leg. l.2. p.30.

Cur eam ſumptu ad ſacra adhibito Deorum aditu arceamus? De legib. lib.2. p.330.

Minuendi ſunt ſumptus. De Leg. l.2. p.344.

Extenuato

Extenuató ſumptu tollit lamentationem. ibid.
Sumptus ſuſcipere nolunt. 1.off.pag.13.
Ne extra modum ſumptu, & magnificentiâ prodeas. off. lib. 1. pagina 56.
Quæ perpetuos ſumptus ſuppeditet. off. lib. 2. p. 81.
Sanè exiguus ſumptus Ædilitatis fuit. off. lib. 2. pag. 88.

Superbiæ. Arrogantiæ. Faſtûs. Inſolentiæ. *Vide etiam* Oſtentationis.

Stoltz/ Hoffart/ Pracht/ Prächtig/ Prangen/ Stoltziren.

SVperbus viribus. Amph. 1. 1. v. 58.
Ne te mihi facias ferocem, aut ſupplicare cenſeas. Curc. 4. 3. verſ. 7.
Vt faſtidit glorioſus! Curc. 5. 2. v. 34.
Ferocem facis, quia te herus tam amat: Du pochſt darauff. Moſt. 4. 2. v. 9.
Superbiam abijcio. Merc. 4. 2. v. 10.
Facere ſeſe magnum. Mil. 4. 2. 54.
Eja ſuperbè invehere. Merc. 5. 4. v. 38.
Vt magnificè infert ſeſe! Pſeud. 4. 1. v. 7.
Subnixis alis me inferam. Perſ. 2. 5. v. 6.
Sed quis hic anſatus ambulat? ibidem.
Sublati animi ſunt. Hecyr. 3. 5. v. 57.
Neminem præ ſe ducit hominem. Ad Herenn. lib. 4. p. 97.
Non ſe prætuliſſe aliis propter abundantiam fortunæ. De Orat. lib. 2. pag. 97.
Nimiùm te amare videris. in Top. p. 711.
Omnes deſpicere, hominem præ ſe neminem putare, ſe ſolum putare beatum, potentem. pro S. Roſc. p. 83.
Isq; adeò ſe diligit, & magnificè circumſpicit. pro Qu. Roſcio pag. 93.
Non duxit ille homines eſſe. in Verr. p. 329.

Modeſtè

Modeſtè inſolentiam ſuam continere. Contra Rull. p. 98.
Campano ſupercilio , ac Regio ſpiritu aliquem videre. Contra Rull.140.
In domicilio ſuperbiæ, atq; in ædibus luxuriæ collocati. Contra Rull.142.
Qui ſe inſperatis repentiniſq; pecunijs ſumptuoſius inſolentiuſq; jactarunt. in Cat.187.
Nimiùm mihi ſumam. in Cat 202.
Summam alicui ſuperbiæ, crudelitatiſq; famam inurere. pro L. Mur.221.
Res meæ geſtæ me nimis extulerunt, ac mihi neſcio quos ſpiritus attulerunt. pro Syll.318.
Non tam inſolens ſum, qui Iovem eſſe me dicam. pro Domo 431.
Mihi non tantum ſumo, atq; arrogo. pro C. Planc.493.
Aliquid ſibi arrogare. pro Cn. Planc. 521.
Puteali , & fœneratorum gregibus inflatus , & perculſus. pro Seſt. 10.
Elatus ſermo flagrat cupiditate gloriæ. Seſt.66.
Repente te tanquam ſerpens è latibulis, oculis eminentibus, inflato collo, tumidis cervicibus intuliſti. Vat.75.
Seſe graviſſimè vehementiſſimeq; jactavit. Cœl.101.
Noſtri principes digito ſe cœlum attingere putent. Ep. ad Attic. lib. 2. pag. 48.
Superbum ſe præbuit in fortunâ. Epiſtol. ad Attic. 8. pagina 239.
Mirari nonnullorum inſolentiam. Quæſt. Tuſcul. 1. pagina 314.
Elato eſſe animo. Qu. Tuſc.1 315.
Superbiam alicujus non ferre. Qu. Tuſc.3.187.
Qui iſthinc veniunt, tuam ſuperbiam accuſant. Epiſt. ad fam. lib. 7. 198.
Increpare arrogantiam verſibus. Acad.l. 2.39.
Id autem putare quemquam hominem, nihil homine eſſe melius, ſummæ arrogantiæ cenſet eſſe. De Nat. Deorum. libro 3. 126.
Multorum arrogantia perferenda eſt. de petit.conſ.p.403.
Quod ſenatus populuſq; Romanus rebus afflictis tam excelſo animo fuiſſet. Off.l.3.p.144.

Quæ eſt iſta in commemorandâ pecuniâ tua tam inſolens oſtentatio? Parad.6.p.235.

Superſtitionis. *Vide* Religionis. Ominum.

Aberglauben.

SVperſtitio ex iſtius facto mentes omnium occupavit. in Verr. p.468.

Superſtitione liberari. de nat. Deor. l.1.21.

Quâ tâtâ imbueremur ſuperſtitione, ſi vos audire vellemus, ut aruſpices, augures, conjectoresq; nobis eſſent colendi. de nat. Deor. lib.1. pag. 24.

Nam ſuperſtitione quod gloriari ſoletis, facile eſt liberare, cùm ſuſtuleris omnem vim Deorum. De nat. Deor. l.1.p.47.

Omnium rerum naturâ cognitâ levamur ſuperſtitione. de fin. l.1. 122.

Sic ſuperſtitione ſtirpes omnes eÿciendæ ſunt. De divin. libro 2. 271.

Qui canem & felem ut Deos colunt, non eâdem ſuperſtitione, quâ cæteræ gentes, conflictantur de leg. l.1.p.305.

Implet enim ſuperſtitione animos, & exhaurit domos. de leg. lib.2 pag.236.

Supplicandi. Supplicis. Humiliationis. *Vide etiam* Orandi. Precum.

Bitten/Suppliciren/Zu fuß fallen.

NVnquam herclè hodiè, ni ſupplicium mihi das, me ſolvi ſinam. Epid.5.2.v.18.

Quandoquidem mihi ſupplicandum ſervulo video meo. Merc. 1.2. verſ. 59.

Nunc tibi amplectimur genua. Rud.1.5.16.

Ne ſibi me credat ſupplicem fore. Er darff nicht gedencken/ das ich jhm wolle zu fuß fallen. Perſ.2.3.v.18.

Supplicatum

Supplicatum cras eat. Perſ.3.3.42.

Aram amplexantes hanc tuam lachrumantes genibus nixa, nos in cuſtodelam tuam ut recipias, & tutére. Rud.3.3.v.33.

Facilius, ſi quis pius eſt, à Dijs ſupplicans. Rud.Prol.26.

Vt tibi ſimus ſupplices. Ciſt.1.1.v.34.

Hac tibi aderit ſupplicans ultrò. Eun.4.7.v.41.

Ad genua accidit. Hecyr.2.3.v.19.

Cùm tibi mater pedes amplexaretur, non es commotus. ad Heren. l.4.p.100.

Cùm tibi pueri ad pedes volutarentur. Ad Herenn. lib.4. pagina 100.

Vxor illius infeliciſſimi cum maximo fletu ad iſtius pedes abjecit ſeſe. ad Her.l.4.p.128.

Humili & ſupplici oratione orantur, ut miſereantur. de Inven.l.1. pag.196.

Sæpè & diu ad pedes jacuit ſtratus. Pro Quint.p.35.

Supplicare alicui per literas. in Verr.p.362.

Ad pedes alicujus jacere. in Verr.p.541.

Alicui fracto animo, atq; humili ſupplicare. pro Cn.Planc. pagina 514.

Seſe non ſolùm autorem meæ ſalutis, ſed etiam ſupplicem populo Romano exhibuit. Seſt.54.

Ad pedes meos proſternit. Phil.2.353.

Tantum ſe pro te interceſſiſſe dicebat. Phil. 356.

Supplex te ad pedes abjiciebas. Phil.2.371.

Vos pro meo capite ad pedes lenonis impuriſſimi projeciſtis. pro Lig. 294.

Quod nos domi petimus precibus, & lachrymis proſtrati ad pedes. Ligar.297.

Nos jacentes ad pedes ſupplicum prohibebis? Ligar. pagina 297.

Cùm C. Marcellus ſe ad pedes Cæſaris abjeciſſet. Ep.ad fam.lib.4. pag.96.

Hac niſi omnia expugno, ſi mihi ſupplicationes non decernuntur, longè aliâ conditione ego ſum, ac cæteri Imperatores. Ep. fam. l. 5.p.129.

Cùm fratres propinqui tui jacerent ad pedes. ad fam.l.6.176.

Supplicationem tibi libenter decrevi. Ep.ad fam.l.9.441.

Optimo viro ſupplicationem non decerneres. Ep. [illegible] pagina 470.

Ad pedes omnium ſigillatim accidente Clodio. Ep. ad Att. l. 1. pagin. 12.

Se ad generi pedes abjecit. Ep. Att. l. 4. p. 110.

Remittere ſpiritum, comprimere animos, ſedare arrogantiam. pro L. Flacco. p. 2. 86.

Cùm tali in re libenter me ad pedes abjeciſſem. Ep. Att l. 8. pagina 243.

Quanto ſuperiores ſumus, tanto nos geramus ſubmiſſius. 1. Offic: pag. 36.

Supplicij. *Vide* Caſtigationis.

Suſcipiendi.

Auffnemen/Annemen.

VT me in veſtrum gregem recipiatis. Eunuch. 5. 9. v. 53.

Maledicta, famam, meum amorem, & peccatum in ſe tranſtulit. Adel. 2. 3. v. 10.

Suſpicionis. Suſpicandi.

Argwohn/ Verdencken.

NE in ſuſpicione ponatur ſtupri. Amph. 1. 2. v. 27.

Suſpiciones omnes ab ſe ſegreget. Aſin. 4. 1. v. 27.

Repperi, hac te qui abſcedat ſuſpicio. Epid. 2. 2. v. 101.

Suſpicionum implevit me indigniſſimè. Men. 5. 4. 55.

Ex ipsâ re mihi incidit ſuſpicio. And. 2. 2. v. 12.

Qui iſthæc tibi incidit ſuſpicio. And. 3. 2. v. 21.

Nunc de me ſuſpitio incidit, neq; immeritò. Adel. 4. 4. v. 6.

Omnes cauſas prædicam omnibus, & me hac ſuſpitione exſolvam. Hecyr. 4. 2. v. 22.

Te hoc

Te hac crimine expedi. Hecyr. 5.1.v.29.
Quâre ſuſpectus ſuo patri fuit, exſolvi. Hecyr. 5. 3. v. 22.
Num quando venerit in ſimilem ſuſpicionem. Ad Herenn. lib. 2. pag. 21.
Nam quivis horum ſenſus poteſt conflare ſuſpicionem. Ad Herenn. lib. 2. 24.
Nam unum aliquid, aut alterum poteſt in iſtum caſu cecidiſſe ſuſpicioſè. ad Her l. 4. p. 118.
Ex quibus nonnunquam elicitur aliquid ſuſpicionis. de Inv. lib. 2. pag. 212.
Non patiar iſtam manere ſuſpicionem. pro Quint. p. 11.
Subeſt ſuſpicio. pro Quin. 23.
Delere ex animo ſuo ſuſpicionem, metumq; tollere. pro Sex. Roſc. pag. 34.
Hunc ſibi ex animo ſcrupulum, qui ſe dies noctesq; ſtimulat, atque pungit, ut evellatis, poſtulat. pro S. Roſc. 38.
Ad hunc maleficij ſuſpicio pertinet. pro Sex. Roſc. p. 43.
Quanquam abeſt à culpâ, ſuſpicione tamen non caret. pro Sext. Roſc. p. 54.
Ad illum ſuſpicio pertinet. pro Sex. Roſc. p. 58.
In illum ſuſpicio convenit. ibidem.
Suſpicione omni liberari. Ibidem.
In his rebus ſi ſuſpicio reperta erit, culpam ineſſe concedam: Sext. Roſc. p. 62.
Conferre culpam in aliquem. pro Sex. Roſc. p. 29.
Hac in ſuſpicionibus poſita ſunt. pro Sex. Roſc. p. 29.
Nulla alia ſuſpicio reſidere poteſt. in Verr. 153.
Suſpicionem vitare. in Verr. p. 162.
Suſpicionem levare, atq; ſe removere. in Verr. 367.
Ab ſeſe omnem ſuſpicionem propulſare, ſe eripere ex infamiâ. in V. p. 369.
Injicere ſuſpiciones. in Verr. p. 406.
In ſuſpicionem aliquem vocare. in Verr. p. 490.
Si oculos dejecerimus, ac ullum locum aperuerimus ſuſpicioni, aut criminis, accipiendum vulnus. in Verr. p. 565.
Quorum virtuti inimicitiarum ſuſpicio, fidem, & autoritatem derogavit. pro Font. 574.
Tenuiſſimam ſuſpicionem in aliquem conferre. pro Aul. Cluent. 26.

Ei hanc ſuſpicionem alij literis mittendis, alij nuncijs, alij coram ipſi excitaverunt. Sest. 21.

Etiam falsò veniſſes in ſuſpicionem Seſtio. Vat. 24.

Longè ab iſtâ ſuſpicione abhorrere debet. Cœl. 95.

Quoad celas, iſti ſuſpicioni locum dare potuit. Ibidem.

Iſtius facti ſuſpicione eſt aſperſus. Cœl. 99.

Tibi ita penitus inſedit iſta ſuſpicio, ut nullo modo evelli potuerit. Mil. 249.

In ſuſpicionem incidit regni appetendi. Mil. 249.

Augeamus ſanè ſuſpicionem tuam. Marc. 218.

Hac ſuſpicione ſum perculſus. Dejot. 312.

Veritus ſum, ne repentinus meus reditus ſuſpicionis aliquid afferret. Phil. 11. 481.

Doleo hoc in ſuſpicionem populo Romano venire. Phil. 1. 220.

In eandem cadere ſuſpicionem vir non poteſt. Phil. 11. 481.

Quid egit, niſi ut falſam ſuſpicionem à ſe depelleret? Phil. 12. 496.

Suſpicionem multis attulit immutatio voluntatis. Phil. 12. 50. 52.

Qua res auget ſuſpicionem. Ep. ad fam. l. 1. p. 6.

Facile movet nonnullis ſuſpicionem. Ep. fam. l. 2. 53.

Dare alicui ſuſpicionem. Ep. ad fam. l. 3. p. 88.

Ejus fidem in ſuſpicionem adduxit Ep. ad fam. l. 8. 233.

Nullo tempore tibi in ſuſpicionem venire debui. Ep. ad fam. lib. 9. pag. 250.

Nonnullis etiam ipſi magiſtratus veniebant in ſuſpicionem detinuiſſe, & demoratos eſſe, dum claſſis Dolobellæ certior fieret de adventu noſtro. Ep. fam. l. 12. p. 369.

Tergiverſari nolui, ne nimium ſtudium ſuſpicionem ei aliquam importaret. Ep. ad fam. l. 16. p. 506.

Conſediſſe quaſdam otioſas ſuſpiciones. Epiſt. Attic. libro 1. pagina 30.

Cùm velim vitare omnium deliciarum ſuſpicionem. Ep. Attic. l. 2. pag. 59.

Vt in aliquam ſuſpicionem facinoris filius adduceretur. Ep. Attic. l. 2. pag. 18.

Quos in ſenatu ne tenuiſſimâ quidem ſuſpicione alligarat. Ep. Att. l. 2. pag. 29.

Suſpicionem

Suſpicionem eò mihi majorem taciturnitas attulerat. Ep. Attic.l. 2.p.219.
Suſpicionem nullam habet. Ep. Att.l.8.p.249.
Suſpicione aſſequi non poſſum. Ep. Att.l.8.251.
Vt minuerem ſuſpicionem perfectionis. Ep.Att.l.10.331.
In quem caderet illa ſuſpicio. Ep Att.l.13.p.464.
Tumultuoſiùs ad me illam ſuſpicionem pertulit. Epiſt. Attic.lib.15. pag.481.
Audimus eum veniſſe in ſuſpicionem Torquati de morte Panſæ. Ep.Brut.p.542.
In quibus non poteſt reſidere inertia, aut levitatis ſuſpicio. Ep.Qu. Fr.l.1.p.519.
Suſpicione aliquid attingere. de nat.Deor.l.3.p.141.
Vt illi liberalitatis, avaritiaque abſit ſuſpicio. 2. officiorum. pagina 90.
Vt nulla ſit in his fraudis injuriaq; ſuſpicio. 2.off.77.
Nam apud Homerum optimum autorem talis de Vlyſſe nulla ſuſpicio eſt. 3.off.p.137.

Suſpirij. Anhelitûs.

Seufftzen/ Athemen.

T*RAXIT ex intimo ventre ſuſpirium.* Truc. 2. 2. 40.

Suſurrandi. *Vide* Garrulitatis.

Einblaſen.

I*N aurem alicui inſuſurrare.* in Verr.207.
Ad aurem alicujus accedere. in Verr.366.

Syderum. Aſtrorum. *Vide* Cœli. Mundi.

Geſtirn/ Stern.

S*IGNIFERVM luſtrare orbem.* De nat. Deorum. 2. 71.
*Latitudinem ſigniferi orbis luſtrare,& longitudinem.*ibid.
In terris verſari. de nat. Deor. 2.p. 72.
Quorum eſt princeps Sol omnia clariſſimâ luce colluſtrans. de nat. Deor.l.2.p.86.
Ipſe Sol omnem mundum ſuâ luce compleat. De nat. Deor. 2. pagin. 97.
Numeris & motibus ſtellarum curſus perſequi. De divin.lib.1.verſu 171.

Symboli. Syngraphæ. Pacti. Conventûs. Contractûs. Chirographi. *Vide etiam* Tabularum & Emendi. Vendendi.

Verſchreiben/ Verſiegelen/ Handſchrifft/ Quittung/ Quittiren.

S*Imul conſignat ſymbolum* Pſeud. Arg. v. 2.
Pactis legibus aliquid dare. Aſin.3.3.v.146.
Conſcribere ſyngraphum. Aſin.4.1.v.1.
Pulchrè ſcripſti ſcitum ſyngraphum. Aſin.4.1.57.
Ex ſyngraphâ agere cum populo. pro Mur.236.
Syngraphas facere cum aliquo. de Arip Reſp.p.428.
Factæ ſunt ſyngraphæ in Albano. Cn. Pompeii. Rab. 167.

Tabula-

T

Tabularum. *Vide etiam* Syngraphæ.

Brieff/ Stattbuch.

B*ONA in tabulas publicas nullas redierunt*. pro S. Roſc. p. 81.
Tabulas corrumpere. ibidem.
Qui igitur convenit ſignum, aut tabulam pictam cùm aſpexeris. De nat. Deorum. l. 2. p. 87.

Tacendi. Reticendi. Silentij. Celandi. Taciturnitatis.

Schweigen / Stillſchweigen / Verſchweigen/ Verhören/ Bergen.

F*ACERE ſilentium alicui rei*. Amph. prol. v. 15.
Ego tibi ſceleſtam hanc conſtringam linguam. Amph. 1. 1. verſ. 192.
Os opprime. Aſin. 3. 3. v. 40.
Sermoni jam finem face tuo. Aſin. 3. 7. v. 15.
Suſpendas potiùs me, quàm tacita hac auferas. Aſin. 4. 2. 7.
Neque occultum id haberi, neq; per metum muſſari decet. Aſin. 2. 1. verſ. 12.
Obſecro tace; nam hic: nunc licet dicere: nos ſumus. Caſ. 2. 2. verſ. 24. 25. Elliptica hæc eſt oratio, ſic ſupplenda: *nos ſumus ſoli*. Atque hoc vice proverbii utebantur, cùm ea dicuntur, quorum conſcium eſſe volumus neminem. Terent. Phorm. *Soli ſumus nunc hîc, inquam: eho, dic, quid velis tibi dari*.

Sed taceam optimum eſt: plus ſcire, ſatius eſt, quàm loqui ſervum hominem. Epid.1.1.57.

St! tacete, habete animum bonum. Epid. 2. 2. v. 1. *St! St!* Sunt ſibili ſilentium imperantes. Nævius: *St! tace, tale verbum cave faxis.* Poeta vetus: *Sanctu' Serapis, Iſis, & Harpocrates digito qui ſignificat St!* Pomponius Atellanarius poeta: *Pater, at St! negato eſſe hic me: operibo caput.* Cicero quoque uſus eſt lib. 16. Fam. epiſt. 14. & lib. 2. de Oratore.

Quod boni eſt, id tacitus taceas, tute mecum, & gaudeas. Epid. 5.1. verſ. 44.

Quid in concilio conſuluiſtis? BA. Benè. Bacch. 1.1.6. Formula hæc eſt reticēdi ſine injuriâ quærentis: qualis & illa Merc. 2.3.v.33. *DE. unde incedis? quid feſtinas? gnate mi. CH. rectè, pater.* Terent. Hecyr. *Quid tu igitur lacrymas? P. rectè mater.* Vbi vide Donatum. Et Eunuch. *Rogo, numquid velit, Rectè, inquit. abeo.*

Tandem ſola ſum. Caſ. 2. 2. v. 25. Truc. 1. verſ. Vide Lexi. Plaut. *Sola ſum.*

Abſtine jam ſermonem de iſtis rebus. Moſt. 4.2.v.17.

Sed comprimenda eſt mihi vox, atq; oratio. Pſeud. 1.4.16.

Comprimere dentes poſſe videor aliquo modo. Pſeud. 3.1.21.

Sed tu hoc tecum clanculum habe. Pœn. 4.2.68.

Fac ſilentium. Perſ. 4.3.50.

Abi intrò, ne moleſtus lingua tempera. Rud. 4.2.18.

Sed conticeſcam. Rud. 5.2.69.

Omnibus os obturare. Stich. 1.2.58.

Nihil jam mutire audeo. Andr. 3.2.v.25.

De excluſione nullum verbum. Eun. 1.2.8.

Virgo conſciſſâ veſte lachrumans obticet. Eun. 1.v.4.

Hæ ſileſcunt turbæ. Adel. 5.2.v.10.

Adverſa ejus per te tecta tacitaq; apud omnes ſient. Hec. 3.2.8.

Reprimam me, ne ægrè quidquam ex me audias. Hec. 5.1.39.

Os opprime. Phor. 5.8.v.93.

Quid nunc obticuiſti? Phorm. 5.9.v. 2.

Ipſe conticuit, & cæteris ſilentium fuit. de orat. l.3.p.494.

Animi dolorem vultu tegere, & taciturnitate celare. in Verr. pag. 143.

Nihil nec ſubterfugere velle reticendo, nec obſcurare dicendo. Pro Aul. Clu. prol. 3.

Reticere

Reticere parentum iniurias, & æquo animo ferre. pro Aul. Clu. pag. 9.

Ego ea, quæ ferri poſſunt, ferenda, quæ taceri, tacenda eſſe arbitror. ibid.

Quæ hoc tempore ſileret omnia, atq; ea, ſi oblivione non poteſt, tamen taciturnitate ſuâ tecta eſſe pateretur. ibid.

Verbum nullum fecit. pro A. Cl. p. 84.

Difficile eſt tacere, cùm doceas. pro Syl. p. 349.

Verbum nemo facit. pro C. Plan. p. 5.

Senatus in Repub. obmutuit, iudicia conticuerunt. Piſ. pag. 189.

Diuturni ſilentij, quo eram his temporibus uſus, finem hodiernus dies attulit. Marc. 281.

Magnis clamoribus afflictus conticuit. Ep. Att. l. 1. p. 28.

Cætera ſi reprehenderis, non feres tacitum. Epiſt. Att. libr. 2. pag. 30.

Facilè celare, facilè diſſimulare. 1. Off. p. 43.

Id volueram ſilentio tranſire. Ep. Att. l. 2. p. 70.

Tædij. *Vide* Faſtidij.

Tangendi.

Anrühren/Angreiffen.

NE *obiexis manum.* Caſ. 2. 6. v. 52.

Quid tibi iſthunc tactio eſt? ibid. v. 54.

Si illam digito attigeris uno. Eun. 1. 6. v. 2.

Ne primoribus quidem labijs attigiſſent. de Orat. l. 1. p. 292.

Nec enim ullum frigidius hoc flumen attigi, cùm ad multa acceſſerim, ut vix pede tentare id poſſim. de Leg. l. 1. p. 321.

Tarditatis. *Vide etiam* Celeritatis. Feſtinandi.

Langſam/Seumig.

P*Odagroſi eſtis, ac viciſtis cochleam tarditudine.* Pœn. 3. 1. v.29.

Celeritatem alicuius perſequendi retardare. pro Leg. Man. 636.

Cavendum eſt, ne tarditatibus utamur in greſſu mollioribus. 1. Off p.52.

Teli. Sagittæ, *Vide etiam* Vulnerandi. Lædendi.

Pfeil/Boltz/Schieſſen/Bogen.

Q*Vicum Ptolomaeus familiaris eius in prælio telo venenato eſſet, eoq́ vulnere ſummo moreretur.* de Divin. 266.

Temperantiæ, Mediocritatis, Modi. Continentiæ.

Meſſigkeit/Nüchtern/Inhalten/Maaß halten.

S*Ine me fungi fortunas meas.* Moſt. 1. 1. v. 45. Nota ſyntaxin.

Spectatum ſatis putabam, & magnum exemplum continentiæ. Andr. 1. 1. v. 63.

Hilaritate triſtitiam temporum condiebamus. Attic. lib. 12. pag. 391.

Teneri non potui, quin tibi apertiùs declararem. Attic. 15. pag. 438.

Ab eâ haſtâ ægrè me tenui. Ep. Att. l. 16.

Difficilem temperantiam poſtulare. de Fin. l. 1. p. 96.

Temperantiæ præceptis obtemperare. Quæſt. Tuſcul. libr. 14. pag. 425.

In re eò meliore, quò maior ſit, mediocritatem conſiderent. de Fin. lib. 1. p 97.

Mediocritatem tenere. 1. Off 36.

Ludendi

Ludendi eſt quidem modus retinendus. 1. Off. 42.
Quarum quidem certè eſt adhibendus modus, ad mediocritatem revocandus, eademq́ mediocritas ad communem uſum, cultumq́ vitæ referenda eſt. 1. Off. p. 56.

Templi, Delubri. *Vide* Conſecrandi.

Kirch.

R*Omulus Iulio dixit, ſe Deum templumq́ ſibi dedicari in eo loco iuſſit.* de Leg. 1. p. 294.
Quibus auctoribus Xerxes inflammaſſe templa Græciæ dicitur. de Leg. 2 330.
Quâ nocte Alexander natus eſſet, eâdem Dianæ Epheſiæ templum deflagraviſſe. de Nat. Deor. 2. 26.

Tempeſtatis. Imbrium. Pluviarum. *Vide etiam* Navigandi.

Gewitter/ Vngewitter/ Regen/ Vngeſtümm.

N*Equicquam mare ſubterfugi ſævis tempeſtatibus.* Merc. 1 2. v. 83.
Verùm video me ad ſaxa ferri, ſævis fluctibus. Merc. 1. 2. v. 85.
Neſcis, quid mali præterieris, qui nunquam es ingreſſus mare: nam alias vt omittam miſerias, unam hanc vide. Hecyr. 3. 4. verſ. 5. 6. 7.
Dies triginta, aut plus eo, in navi fui, cùm interea ſemper mortem expectabam, ita usq́ adversâ tempeſtate uſi ſumus. ibid.
Deus ſæpè ventis vehementioribus, aut immoderatis tempeſtatibus, aut immolare, aut intolerabili frigore hominibus nocuit, urbes delevit, fruges perdidit. pro S R. p. 82.
Subitò tempeſtates coortæ ſunt. in Verr. p. 174.
Magni fluctus eÿciebantur. in Verr. p. 175.

Tempe-

Temporibus hybernis ad magnitudinem frigorum, tempeſtatum vim, ac fluminum præclarum ſibi hoc remedium comparat. in Verr. 497.

Hac natura eſſe loci cœliq; dicitur, ut nullus unquam dies tam magnâ turbulẽtaq; tempeſtate fuerit, quin aliquo tempore ſolem eius dies homines viderent. ibid.

Tempeſtate reijci pro Cæc. p. 611.

In navigando tempeſtati obſequi artis eſt. Epiſt. ad Fam. libr. 1. p. 32.

Vides, quibus fluctibus iactemur. Ep. Att. lib. 1. p. 37.

Vim tempeſtatis effugere. de Nat. Deor. 3. 102.

Sed cum iam quercum tempeſtas, vetuſtasq; conſumſerit, tamen erit his in locis, quam Marianam quercum vocent. de Leg. II. pag. 293.

Omnis tempeſtatis calamitate vacare. Quæſt. Tuſc. lib. 5. pag. 33.

Subvenire tempeſtati quâvis ratione, ſapientis eſt. 1. Off. p. 33.

Temporis. Diu. Perpetuò. Æternitatis.

Zeit/ Langwirig/ Ewige zeitt/ Alle zeit/ Es iſt geſchehen/ Es begab ſich/ Nimmer/ Sein lebenlang / Zeit vertreiben/ Zeit zubringen/ Zeit verderben.

Iam diu eſt, quòd. Amph. 1. 1. v. 146.

Iam pridem factum videtur, cùm primum tibi. Aſinar. 5. 2.

Hanc domum multos annos eſt, cùm poſſideo. Aul. Prol. 4.

Abhinc annos factum eſt ſedecim, quùm auſpicatus eſt. Caſ. Prol. v. 39.

Meâ quidem hercle causâ vidua vivita, vel usq; dum regnum obtinebit Iuppiter. Men. 5. 1. v. 28.

Atq; herus minor hunc diem ſumſit minus prothymè. Pſeud. 5. 1. verſ. 23.

Plus annis decem, plus iam viginti mortuum eſſe oportuit. Bacch. 4. 7. v. 20. Sic Cicero: *plus anno*, Et *plus annum obtinere provinciam.*

A mane ad noctem totam usq; in foro dego diem. Moſt. 3. 1. v. 3.

Vt hunc

Vt hunc comburamus diem. Men.1.2.v.43.

Tempus maximum eſt. Mil.4.3.8.

Biennium iam factum eſt, poſtquam abij domo. Merc.Prol.v.12.

Vbi mercatum dixit eſſe die ſeptimi Perſ.2.3.v.8. ἀρχαϊκῶς ſicut illud. *Auctio fiet Menachmi mane ſeptimi.* Men.5.9.95. Vide Agellium, & Lex.Plaut

Iam diu factum eſt, poſtquam bibimus. Perſ.5.2.v.41.

Hic leno nondum ſex menſes Megaribus huc eſt, cùm commigravit. Perſ.1.3.57. Sic Aul.Prol.v 4. *Iam multos annos eſt, cùm video.* Inſolẽs ſyntaxis. Nimirum hoc habet Lingua Latina, vt Grammaticorum Canones interdum perrumpat, & liberiore campo excurrat Quod qui indignè ferunt exotici homines, malè ſanè de bonis Authoribus merentur. Talia multa ſunt quoque in ipſo Cicerone, quæ nimis liberè tranſiliunt repagula Grammaticorum.

Qualis ſolſtitialis herba pauliſper fui. Pſeud.1.1.v.36. Nota formulam *Pauliſper eſſe*: eſt, *Non diu durare.* Proverbialis autem eſt locutio de re fugitivâ, & non diuturnâ. Auſonius: *Oſtentatus, raptusq; ſimul, ſolſtitialis velut herba ſolet.* Vide Muret. lib.6.cap.9. Variar.Lect.

Tertius hic eſt annus, ut noſtri domo viri abierunt. Stich. 1. 1. verſ.26.

Qua inter continuum perdidi triennium. Stich. 2.1.v.61. Titinnius: *Inter decem annos nequiſti unam togam detexere.*

Ego hunc lacero diem. Stich.3.1.v.45. h.e. *garriendo perdo.* Sic Aſin.2.2.v.25. *Quin ego hanc iubeo tacere, quæ loquens lacerat diem.* Horat. *Frangere diem mero.* Alii etiam, *Iugulare diem. Excruciare diem.* Men.4.2.v.31.

Minus quindecim dies ſunt, cùm pro hiſce ædibus quadraginta minas accepiſti. Trin.2.4.1. Sic Plin.lib.4.Epiſt.27. *Tertius dies eſt, quod audivi recitantem.* Cicero *Biennium eſt, cùm cœpit.*

Iam dudum factum eſt, cum abiſti domo. Trin.4.3.v.3.

Tu me vivus hodie nunquam facies, quin ſim Soſia: Dein lebelang nicht. Amph.1.1.241.

Quod neque eſt, neq; fuit, neq; futurum eſt, mihi prædicas. Amph. 2.1.v.3.

Ferè in paucis diebus. And.1.2.v.75.

Diviſa ſunt temporibus tibi dere hæc. Du haſt der zeit nicht wohl war genommen. And.3.1.v.8.

Conſtrivi

Contrivi in quærundo omnem vitam, atq; ætatem. Adelph. 5. 4. 15.

Dies triginta aut plus eo, in navi fui; cùm interea ſemper mortem exſpectabam: ita uſq; adversâ tempeſtate uſi ſumus. Hecyr. 3. 4. v. 6. 7.

In apparando conſumit diem, Adelph. 5. 7. v. 2.

Dare alicui ſpatium longum. Hecyr. 4. 4. v. 61.

Fruſtra ubi totum deſedi diem. Hecyr. 5. 3. v. 2.

Ambulando totum hunc contrivi diem. Hecyr. 5. 3. 17.

Abhinc menſes decem. Hecyr. 5. 3. v. 24.

Ne mi in breve hoc conijcias tempus Hecyr. 5. 4. v. 2.

Ferè ab hinc annos quindecim. Phor. 5. 9. v 28.

Commodum iam ire tempus eſt. Phorm. 5. 9. v. 37.

Tempus percutere. ad Her. l. 4. p. 131.

Multi noſtrâ, plures patrum memoriâ, atq; etiam maiorum extiterunt. de Orat. l. 1. p. 271.

Vix annus interceſſerat ab hoc ſermone cohortationis meæ. de Orat. l. 2. p. 370.

Qui annis permultis antè fuit, quàm ipſe Pythagoras. de Orat. l. 2. p. 388.

In ijs artibus omne tempus, atq; ætates ſuas conſumſerunt. de Orat. l. 3. p. 469.

Tantum tribuiſſe doctrinæ temporis, quantum mihi pueriliс ætas, forenſes conceſſerint. de Orat. lib. 3. p. 477.

Tempus perdere. de Orat. l. 3. p. 495.

Cui ſi vita ſuppeditaviſſet, ſublato ambitu conſul factus eſſet. Brut. p 392.

Tempus vix ſatis habeo. pro Qu. p. 1.

Aliquantum temporis in re conſumere. pro Qu p. 7.

Dicendo tempus abſumere. pro Qu. p. 11.

Anni vertuntur. pro Qu. p. 13.

Tempus me potius, quàm oratio deficit. pro Sext. Roſc. pag. 67.

Tempus conterere. pro Qu. p. 104.

Tempus obſidere. in Verr. p. 138.

Tempus ducere. in Verr. p. 168.

Abhinc annos duos eſt mortuus. in Verr. p. 231.

Si tempus feret. pro Cæc. p. 616.

Diem vel tempus effugere. in Verr. 238.

Omne tempus ad comparationem belli contulit. pro Leg. Man. p. 630.

Punctum

Punctum temporis commorari aliquo in loco. pro Aul. Cluent. pag.19.

Dies nondum decem intercesserunt. pro Cluen.p.33.

Oportunè adeſt homo ſummâ fide, & omni virtute præditus. pro Aul Cl.p.75.

Vt ne longum ſit. pro Aul.Clu.p.89.

Parvam exigui temporis uſuram bonæ de me opinionis poſtulo, ut eam perpetuò retineatis. cont. Rull.II.p.145.

O tempora! o mores! in Cat.p.164.

Temporibus aſſentiendum. Ep Fam.l.1.p.32.

Illud pugna, & enittere, ne quid temporis nobis prorogetur. Ep. Fam.l.3.p.80.

Traducere tempus. Ep.ad Fam.l.4.p.102.

Cedere tempori. Ep.ad Fam.l.4.p.105.

Tuum eſt, conſulere temporibus. Epiſt.ad Fam. l. 4. p.107.

Matutina tempora lectiunculis conſumere. Epiſt. Fam. lib. 7. pag.83.

Servire temporibus. Ep.ad Fam.l.15.p.468.

Vt vix huic tantulæ epiſtolæ tempus habuerim. Epiſt. ad Att. l. 1. p.20.

Hoc tempus omne conſumam. Ep.ad Att.l.2.p.54.

Cùm vacui temporis nihil haberem. Ep.ad Att.l 2.p.26.

Verſabatur mihi illud tempus ante oculos. Epiſt. Attic. libr. 3. pag.87.

Eò etiam melius hic eum diem cum Dionyſio conteremus. Ep.Att. l.4.p.119.

Quo cum diem conterere ſolebam. Ep.Att l.9.p.265.

Vt tu maximis tuis curis aliquid impertias temporis cogitationi. Ep.Att.l.9.p.290.

Vt tota tempora diurna in his poſſim conſumere. Epiſt. Att. lib. 11. pag.337.

Totos dies conſumo in literis. Ep.Att.l.12.p.375.

Quod temporis in prædiolis noſtris, & bellè ædificatis conſumi potuit. Ep.ad Att.l.16.p.444.

Dum hominum genus erit, non deerit, dum civitas erit, iudicia fient. pro S.R p.68.

Diuturnitatis modum terminare. Tuſc.l.2.p.365.

Hanc immortalem redderem, ſi poſſem. de Orat.l.2.p.363.

Quid in Epeiro temporis ponas Ep.Att.l.1.p.17.

Itinera ita facit, ut multos dies in oppidum ponat. Ep.Att.11.358.

In

Ei hanc ſuſpicionem alij literis mittendis, alij nuncijs, alij coram ipſi excitaverunt. Sect. 21.

Etiam falsò veniſſes in ſuſpicionem Seſtio. Vat. 24.

Longè ab iſtâ ſuſpicione abhorrere debet. Cœl. 95.

Quoad celas, iſti ſuſpicioni locum dare potuit. Ibidem.

Iſtius facti ſuſpicione eſt aſperſus. Cœl. 99.

Tibi ita penitus inſedit iſta ſuſpicio, ut nullo modo evelli potuerit. Mil. 249.

In ſuſpicionem incidit regni appetendi. Mil. 249.

Augeamus ſanè ſuſpicionem tuam. Marc. 218.

Hac ſuſpicione ſum perculſus. Dejot. 312.

Veritus ſum, ne repentinus meus reditus ſuſpicionis aliquid afferret. Phil. 11. 481.

Doleo hoc in ſuſpicionem populo Romano venire. Phil. 1. 220.

In eandem cadere ſuſpicionem vir non poteſt. Phil. 11. 481.

Quid egit, niſi ut falſam ſuſpicionem à ſe depelleret? Phil. 12. 496.

Suſpicionem multis attulit immutatio voluntatis. Phil. 12. 50. 52.

Quæ res auget ſuſpicionem. Ep. ad fam. l. 1. p. 6.

Facile movet nonnullis ſuſpicionem. Ep. fam. l. 2. 53.

Dare alicui ſuſpicionem. Ep. ad fam. l. 3. p. 88.

Ejus fidem in ſuſpicionem adduxit Ep. ad fam. l. 8. 233.

Nullo tempore tibi in ſuſpicionem venire debui. Ep. ad fam. lib. 9. pag. 250.

Nonnullis etiam ipſi magiſtratus veniebant in ſuſpicionem detinuiſſe, & demoratos eſſe, dum claſſis Dolobellæ certior fieret de adventu noſtro. Ep. fam. l. 12. p. 369.

Tergiverſari nolui, ne nimium ſtudium ſuſpicionem ei aliquam importaret. Ep. ad fam. l. 16. p. 506.

Conſediſſe quaſdam otioſas ſuſpiciones. Epiſt. Attic. libro 1. pagina 30.

Cùm velim vitare omnium deliciarum ſuſpicionem. Ep. Attic. l. 2. pag. 59.

Vt in aliquam ſuſpicionem facinoris filius adduceretur. Ep. Attic. l. 2. pag. 28.

Quos in ſenatu ne tenuiſſimâ quidem ſuſpicione alligarat. Ep. Att. l. 1. pag. 29.

Suſpicionem

Suſpicionem eò mihi majorem taciturnitas attulerat. Ep. Attic. l. 2. p. 29.

Suſpicionem nullam habet. Ep. Att. l. 8. p. 249.

Suſpicione aſſequi non poſſum. Ep. Att. l. 8. 251.

Vt minuerem ſuſpicionem perfectionis. Ep. Att. l. 10. 331.

In quem caderet illa ſuſpicio. Ep. Att. l. 13. p. 464.

Tumultuoſiùs ad me illam ſuſpicionem pertulit. Epiſt. Attic. lib. 15. pag. 481.

Audimus eum veniſſe in ſuſpicionem Torquati de morte Panſæ. Ep. Brut. p. 542.

In quibus non poteſt reſidere inertiæ, aut levitatis ſuſpicio. Ep. Qu. Fr. l. 1. p. 519.

Suſpicione aliquid attingere. de nat. Deor. l. 3. p. 141.

Vt illi liberalitatis, avaritiæque abſit ſuſpicio. 2. officiorum. pagina 90.

Vt nulla ſit in his fraudis injuriæq; ſuſpicio. 2. off. 77.

Nam apud Homerum optimum autorem talis de Vlyſſe nulla ſuſpicio eſt. 3. off. p. 137.

Suſpirij. Anhelitûs.

Seufftzen / Athemen.

T*RAXIT ex intimo ventre ſuſpirium.* Truc. 2. 2. 40.

Suſurrandi. *Vide* Garrulitatis.

Einblaſen.

I*N aurem alicui inſuſurrare.* in Verr. 207.

Ad aurem alicujus accedere. in Verr. 366.

Syderum. Aſtrorum. *Vide* Cœli. Mundi.

Geſtirn/Stern.

SIGNIFERVM *luſtrare orbem*. De nat. Deorum. 2. 71.
Latitudinem ſigniferi orbis luſtrare, & longitudinem. ibid.
In terris verſari. de nat. Deor. 2. p. 72.
Quorum eſt princeps Sol omnia clariſſimâ luce colluſtrans. de nat. Deor. l. 2. p. 86.
Ipſe Sol omnem mundum ſuâ luce compleat. De nat. Deor. 2. pagin. 97.
Numeris & motibus ſtellarum curſus perſequi. De divin. lib. 1. verſu 171.

Symboli. Syngraphæ. Pacti. Conventûs. Contractûs. Chirographi. *Vide etiam* Tabularum & Emendi. Vendendi.

Verſchreiben/ Verſiegelen / Handſchrifft/ Quittung/ Quittiren.

S*Imul conſignat ſymbolum* Pſeud. Arg. v. 2.
Pactis legibus aliquid dare. Aſin. 3. 3. v. 146.
Conſcribere ſyngraphum. Aſin. 4. 1. v. 1.
Pulchrè ſcripſti ſcitum ſyngraphum. Aſin. 4. 1. 57.
Ex ſyngraphâ agere cum populo. pro Mur. 236.
Syngraphas facere cum aliquo. de Arip Reſp. p. 428.
Factæ ſunt ſyngraphæ in Albano. Cn. Pompeii. Rab. 267.

Tabula-

T

Tabularum. *Vide etiam* Syngraphæ.

Brieff/ Stattbuch.

B*ONA in tabulas publicas nullas redierunt*. pro S. Roſc. p. 81.
Tabulas corrumpere. ibidem.
Qui igitur convenit ſignum, aut tabulam pictam cùm aſpexeris. De nat. Deorum. l. 2. p. 87.

Tacendi. Reticendi. Silentij. Celandi. Taciturnitatis.

Schweigen / Stillſchweigen / Verſchweigen/ Verhören/ Bergen.

F*ACERE ſilentium alicui rei*. Amph. prol. v. 15.
Ego tibi ſceleſtam hanc conſtringam linguam. Amph. 1. 1. verſ. 192.
Os opprime. Aſin. 3. 3. v. 40.
Sermoni jam finem face tuo. Aſin. 3. 7. v. 15.
Suſpendas potiùs me, quàm tacita hac auferas. Aſin. 4. 2. 7.
Neque occultum id haberi, neq; per metum muſſari decet. Aſin. 2. 1. verſ. 12.
Obſecro tace; nam hic: nunc licet dicere: nos ſumus. Caſ. 2. 2. verſ. 24. 25. Elliptica hæc eſt oratio, ſic ſupplenda: *nos ſumus ſoli*. Atque hoc vice proverbii utebantur, cùm ea dicuntur, quorum conſcium eſſe volumus neminem. Terent. Phorm. *Soli ſumus nunc hîc, inquam: eho, dic, quid velis tibi dari.*

Sed taceam optimum eſt: plus ſcire, ſatius eſt, quàm loqui ſervum hominem. Epid.1.1.57.

St! tacete, habete animum bonum. Epid. 2. 2. v. 1. *St! St!* Sunt ſibili ſilentium imperantes. Nævius: *St! tace, tale verbum cave faxis.* Poeta vetus: *Sanctu' Serapis, Iſis, & Harpocrates digito qui ſignificat St!* Pomponius Atellanarius poeta: *Pater, at St! negato eſſe hic me: operibo caput.* Cicero quoque uſus eſt lib. 16. Fam. epiſt. 14. & lib. 2. de Oratore.

Quod boni eſt, id tacitus taceas, tute mecum, & gaudeas. Epid. 5. 1. verſ. 44.

Quid in concilio conſuluiſtis? BA. Benè. Bacch. 1. 1. 6. Formula hæc eſt reticēdi ſine injuriâ quærentis: qualis & illa Merc. 2. 3. v. 33. *DE. unde incedis? quid feſtinas? gnate mi. CH. rectè, pater.* Terent. Hecyr. *Quid tu igitur lacrymas? P. rectè mater.* Vbi vide Donatum. Et Eunuch. *Rogo, numquid velit, Rectè, inquit. abeo.*

Tandem ſola ſum. Caſ. 2. 2. v. 25. Truc. 1. verſ. Vide Lexi. Plaut. *Sola ſum.*

Abſtine jam ſermonem de iſtis rebus. Moſt. 4. 2. v. 17.

Sed comprimenda eſt mihi vox, atq; oratio. Pſeud. 1. 4. 16.

Comprimere dentes poſſe videor aliquo modo. Pſeud. 3. 1. 21.

Sed tu hoc tecum clanculum habe. Pœn. 4. 2. 68.

Fac ſilentium. Perſ. 4. 3. 50.

Abi intrò, ne moleſtus lingua tempera. Rud. 4. 2. 18.

Sed conticeſcam. Rud. 5. 2. 69.

Omnibus os obturare. Stich. 1. 2. 58.

Nihil jam mutire audeo. Andr. 3. 2. v. 25.

De excluſione nullum verbum. Eun. 1. 2. 8.

Virgo conſciſſâ veſte lachrumans obticet. Eun. 1. v. 4.

Ha ſileſcunt turba. Adel. 5. 2. v. 10.

Adverſa ejus per te tecta tacitaq; apud omnes ſient. Hec. 3. 1. 8.

Reprimam me, ne ægrè quidquam ex me audias. Hec. 5. 1. 39.

Os opprime. Phor. 5. 8. v. 93.

Quid nunc obticuiſti? Phorm. 5. 9. v. 2.

Ipſe conticuit, & cæteris ſilentium fuit. de orat. l. 3. p. 494.

Animi dolorem vultu tegere, & taciturnitate celare. in Verr. pag. 143.

Nihil nec ſubterfugere velle reticendo, nec obſcurare dicendo. Pro Aul. Clu. prol. 3.

Reticere parentum iniurias, & æquo animo ferre. pro Aul. Clu. pag. 9.

Ego ea, quæ ferri poſſunt, ferenda, quæ taceri, tacenda eſſe arbitror. ibid.

Quæ hoc tempore ſileret omnia, atq; ea, ſi oblivione non poteſt, tamen taciturnitate ſuâ tecta eſſe pateretur. ibid.

Verbum nullum fecit. pro A. Cl. p. 84.

Difficile eſt tacere, cùm doceas. pro Syl. p. 349.

Verbum nemo facit. pro C. Plan. p. 5.

Senatus in Repub. obmutuit, iudicia conticuerunt. Piſ. pag. 189.

Diuturni ſilentij, quo eram his temporibus uſus, finem hodiernus dies attulit. Marc. 281.

Magnis clamoribus afflictus conticuit. Ep. Att. l. 1. p. 28.

Cætera ſi reprehenderis, non feres tacitum. Epiſt. Att. libr. 2. pag. 30.

Facilè celare, facilè diſſimulare. 1. Off. p. 43.

Id volueram ſilentio tranſire. Ep. Att. l. 2. p. 70.

Tædij. *Vide* Faſtidij.

Tangendi.

Anrühren/Angreiffen.

NE obiexis manum. Caſ. 2. 6. v. 52.

Quid tibi iſthunc tactio eſt? ibid. v. 54.

Si illam digito attigeris uno. Eun. 1. 6. v. 2.

Ne primoribus quidem labijs attigiſſent. de Orat. l. 1. p. 292.

Nec enim ullum frigidius hoc flumen attigi, cùm ad multa acceſſerim, ut vix pede tentare id poſſim. de Leg. l. 1. p. 321.

Tarditatis. *Vide etiam* Celeritatis. Feſtinandi.

Langſam/Seumig.

Podagroſi eſtis, ac viciſtis cochleam tarditudine. Pœn. 3. 1. v. 29.

Celeritatem alicuius perſequendi retardare. pro Leg. Man. 636.

Cavendum eſt, ne tarditatibus utamur in greſſu mollioribus. 1. Off p. 52.

Teli. Sagittæ, *Vide etiam* Vulnerandi. Lædendi.

Pfeil/Boltz/Schieſſen/Bogen.

Quicum Ptolomæus familiaris eius in prælio telo venenato eſſet, eoq; vulnere ſummo moreretur. de Divin. 266.

Temperantiæ, Mediocritatis, Modi. Continentiæ.

Meſſigkeit/Nüchtern/Inhalten/Maaß halten.

Sine me fungi fortunas meas. Moſt. 1. 1. v. 45. Nota ſyntaxin.

Spectatum ſatis putabam, & magnum exemplum continentiæ. Andr. 1. 1. v. 63.

Hilaritate triſtitiam temporum condiebamus. Attic. lib. 12. pag. 391.

Teneri non potui, quin tibi apertiùs declararem. Attic. 15. pag. 438.

Ab eâ haſtâ ægrè me tenui. Ep. Att. l. 16.

Difficilem temperantiam poſtulare. de Fin. l. 1. p. 96.

Temperantiæ præceptis obtemperare. Quæſt. Tuſcul. libr. 14. pag. 425.

In re eò meliore, quò maior ſit, mediocritatem conſiderent. de Fin. lib. 1. p 97.

Mediocritatem tenere. 1. Off 36.

Ludendi

Ludendi eſt quidem modus retinendus. 1.Off.42.
Quarum quidem certè eſt adhibendus modus, ad mediocritatem revocandus, eademq́ mediocritas ad communem uſum, cultumq́ vitæ referenda eſt. 1.Off.p.56.

Templi, Delubri. *Vide* Conſecrandi.

Kirch.

R*Omulus Iulio dixit, ſe Deum templumq́ ſibi dedicari in eo loco iuſſit.* de Leg.1.p.294.
Quibus auctoribus Xerxes inflammaſſe templa Græciæ dicitur. de Leg.2 330.
Quâ nocte Alexander natus eſſet, eâdem Dianæ Epheſiæ templum deflagraviſſe. de Nat.Deor.2.26.

Tempeſtatis.Imbrium.Pluviarum. *Vide etiam* Navigandi.

Gewitter/Vngewitter/Regen/Vngeſtümm.

N*Equicquam mare ſubterfugi ſævis tempeſtatibus.* Merc. 1 2.v.83.
Verùm video me ad ſaxa ferri, ſævis fluctibus. Merc. 1. 2. v. 85.
Neſcis, quid mali præterieris, qui nunquam es ingreſſus mare: nam alias vt omittam miſerias, unam hanc vide. Hecyr. 3. 4. verſ. 5.6.7.
Dies triginta, aut plus eo, in navi fui, cùm interea ſemper mortem expectabam, ita usq́ adversâ tempeſtate uſi ſumus. ibid.
Deus ſæpè ventis vehementioribus, aut immoderatis tempeſtatibus, aut immolare, aut intolerabili frigore hominibus nocuit, urbes delevit, fruges perdidit. pro S R.p.82.
Subitò tempeſtates coortæ ſunt. in Verr.p 174.
Magni fluctus eÿciebantur. in Verr.p.175.

Tempe-

Temporibus hybernis ad magnitudinem frigorum, tempeſtatum vim, ac fluminum præclarum ſibi hoc remedium comparat. in Verr.497.

Hac natura eſſe loci cœliq; dicitur, ut nullus unquam dies tam magnâ turbulẽtaq; tempeſtate fuerit, quin aliquo tempore ſolem eius dies homines viderent. ibid.

Tempeſtate reijci. pro Cæc.p.611.

In navigando tempeſtati obſequi artis eſt. Epiſt. ad Fam. libr. 1. p.32.

Vides, quibus fluctibus iactemur. Ep. Att. lib.1.p.37.

Vim tempeſtatis effugere. de Nat. Deor.3.102.

Sed cum iam quercum tempeſtas, vetuſtasq; conſumſerit, tamen erit his in locis, quam Marianam *quercum vocent.* de Leg. 11. pag.293.

Omnis tempeſtatis calamitate vacare. Quæſt. Tuſc. lib. 5. pag.33.

Subvenire tempeſtati quâvis ratione, ſapientis eſt. 1. Off.p.33.

Temporis. Diu. Perpetuò. Æternitatis.

Zeit/Langwirig/Ewige zeitt/Alle zeit/Es iſt geſchehen/Es begab ſich/Nimmer/Sein lebenlang/Zeit vertreiben/Zeit zubringen/Zeit verderben.

Iam diu eſt, quod. Amph.1.1.v.146.

Iam pridem factum videtur, cùm primum tibi. Aſinar. 5. 2.

Hanc domum multos annos eſt, cùm poſſideo. Aul.Prol.4.

Abhinc annos factum eſt ſedecim, quùm auſpicatus eſt. Caſ. Prol.v.39.

Meâ quidem hercle cauſâ vidua vivito, vel usq; dum regnum obtinebit Iuppiter. Men.5.1.v.28.

Atq; herus minor hunc diem ſumſit minus prothymè. Pſeud. 5.1. verſ.23.

Plus annis decem, plus iam viginti mortuum eſſe oportuit. Bacch. 4.7.v.20. Sic Cicero: *plus anno*, Et *plus annum obtinere provinciam.*

A mane ad noctem totam usq; in foro dego diem. Moſt.3.1.v.3.

Vt hunc

Vt hunc comburamus diem. Men.1.2.v.43.

Tempus maximum eſt. Mil.4.3.8.

Biennium iam factum eſt, poſtquam abij domo. Merc.Prol.v.12.

Vbi mercatum dixit eſſe die ſeptimi Perſ.2.3.v.8. ἀρχαϊκῶς ſicut illud. *Auctio fiet Menachmi mane ſeptimi.* Men.5.9.95. Vide Agellium, & Lex.Plaut

Iam diu factum eſt, poſtquam bibimus. Perſ.5.2.v.41.

Hic leno nondum ſex menſes Megaribus huc eſt, cùm commigravit. Perſ.1.3.57. Sic Aul.Prol.v 4. *Iam multos annos eſt, cùm video.* Inſolēs ſyntaxis. Nimirum hoc habet Lingua Latina, vt Grammaticorum Canones interdum perrumpat, & liberiore campo excurrat Quod qui indignè ferunt exotici homines, malè ſanè de bonis Authoribus merentur. Talia multa ſunt quoque in ipſo Cicerone, quæ nimis liberè tranſiliunt repagula Grammaticorum.

Qualis ſolſtitialis herba pauliſper fui. Pſeud.1.1.v.36. Nota formulam *Pauliſper eſſe*: eſt, *Non diu durare.* Proverbialis autem eſt locutio de re fugitivâ, & non diuturnâ. Auſonius: *Oſtentatus, raptusq; ſimul, ſolſtitialis velut herba ſolet.* Vide Muret. lib.6.cap.9. Variar.Lect.

Tertius hic eſt annus, ut noſtri domo viri abierunt. Stich. 1. 1. verſ.26.

Quæ inter continuum perdidi triennium. Stich. 2.1.v.61. Titinnius: *Inter decem annos nequiſti unam togam detexere.*

Ego hunc lacero diem. Stich.3.1.v.45. h.e. *garriendo perdo.* Sic Aſin.2.2.v.25. *Quin ego hanc iubeo tacere, quæ loquens lacerat diem.* Horat. *Frangere diem mero.* Alii etiam, *Iugulare diem. Excruciare diem.* Men.4.2.v.31.

Minus quindecim dies ſunt, cùm pro hiſce ædibus quadraginta minas accepiſti. Trin.2.4.1. Sic Plin.lib.4.Epiſt.27. *Tertius dies eſt, quod audivi recitantem.* Cicero *Biennium eſt, cùm cœpit.*

Iam dudum factum eſt, cum abiſti domo. Trin.4.3.v.3.

Tu me vivus hodie nunquam facies, quin ſim Soſia: **dein lebelang nicht.** Amph.1.1.241.

Quod neque eſt, neq; fuit, neq; futurum eſt, mihi prædicas. Amph. 2.1.v.3.

Ferè in paucis diebus. And.1.1.v.75.

Diviſa ſunt temporibus tibi dere hæc. **du haſt der zeit nicht wohl war genommen.** And.3.1.v.8.

Conſtrivi

Punctum temporis commorari aliquo in loco. pro Aul. Cluent. pag.19.

Dies nondum decem interceſſerunt. pro Cluen.p.33.

Oportunè adeſt homo ſummâ fide, & omni virtute præditus. pro Aul Cl.p.75.

Vt ne longum ſit. pro Aul.Clu.p.89.

Parvam exigui temporis uſuram bonæ de me opinionis poſtulo, ut eam perpetuò retineatis. cont. Rull.11.p.145.

O tempora! o mores! in Cat.p.164.

Temporibus aſſentiendum. Ep Fam.l.1.p. 32.

Illud pugna, & enittere, ne quid temporis nobis prorogetur. Ep. Fam.l.3.p.80.

Traducere tempus. Ep.ad Fam.l.4.p.102.

Cedere tempori. Ep.ad Fam.l 4.p.105.

Tuum eſt, conſulere temporibus. Epiſt. ad Fam. l. 4. p.107.

Matutina tempora lectiunculis conſumere. Epiſt. Fam. lib. 7. pag.83.

Servire temporibus. Ep.ad Fam.l.15.p.468.

Vt vix huic tantulæ epiſtolæ tempus habuerim. Epiſt. ad Att. l. 1. p.20.

Hoc tempus omne conſumam. Ep.ad Att.l.2.p.54.

Cùm vacui temporis nihil haberem. Ep.ad Att.l 2.p.26.

Verſabatur mihi illud tempus ante oculos. Epiſt. Attic. libr. 3. pag.87.

Eò etiam melius hic eum diem cum Dionyſio conteremus. Ep.Att. l.4.p.119.

Quo cum diem conterere ſolebam. Ep. Att l.9.p.265.

Vt tu maximis tuis curis aliquid impertias temporis cogitationi. Ep.Att.l.9.p.290.

Vt tota tempora diurna in his poſſim conſumere. Epiſt. Att. lib. 11. pag.337.

Totos dies conſumo in literis. Ep.Att.l.12.p.375.

Quod temporis in prædiolis noſtris, & bellè ædificatis conſumi potuit. Ep.ad Att.l.16.p.444.

Dum hominum genus erit, non deerit, dum civitas erit, iudicia fient. pro S.R p.68.

Diuturnitatis modum terminare. Tuſc.l.2.p.365.

Hanc immortalem redderem, ſi poſſem. de Orat.l. 2.p.365.

Quid in Epeiro temporis ponas Ep.Att.l.1.p.17.

Itinera ita facit, ut multos dies in oppidum ponat. Ep.Att.11.358.

In quibus remoti ab oculis populi, ad omne etiam tempus otiumque contrivimus. de Amic. p. 221.

Multum temporis in iſtâ unâ diſputatione conſumſimus. Acad. l. 2. p. 9.

Nulla Senectus diuturnitate temporum exiſtet. Acad. libr. 2. p. 61.

Nonnunquam eiuſmodi incidunt tempora. de Fin. lib. 1. pag. 109.

An ille tempus aut in Poetis evolvendis conſumeret? de Fin. l. 1. p. 125.

Aut aſtris contereret. ibid.

In aliud tempus aliquid differre. de Fin. l. 1. 5. p. 270.

Tempus in quærendo, ac diſcendo in natura ognitione conſumunt. de Fin. lib. 5. pag. 274.

Quamobrem aggredere quæſumus, & ſume ad hanc rem tempus, quæ eſt à noſtris hominibus aut relicta, aut adhuc ignorata. de Leg. lib. 1 pag. 295.

Si mihi nullum tribueretur tempus vacuum & liberum. de Leg. lib. 1. p. 296.

Quod tibi tandem tempus vacuum fuit conceſſum. ibid.

Quod datum eſt temporis nobis, in eo conſumſimus. Quæſt. Tuſc. lib. 2. pag. 350.

Primum tempus ſalutationibus, reliquum percunctatione conſumſimus. de Vniverſ. p. 369.

Nullum tempus aliud ſe unquam habituros, reſtituendæ gratiæ. de pet. Conſ. p. 398.

Longo intervallo interiecto videmus. 1. Off. p. 14.

Incidunt ſæpè tempora. ibidem.

Vix minimi momenti inſtar habeant. Off. l. 3. p. 104.

Id vel exiguum tempus durat. de Senect. p. 177.

Tenebrarum. *Vide* Obſcuritatis.

Timoris. *Vide* Metûs.

Termini. Finis. Modi. *Vide* Abſolvendi.

Ziele/Maaß/Ende.

Tute

T*Vte ipſe his rebus finem præſcripſiſti, pater.* Andr. 1. 1. verſ. 120.

Certos mihi fines terminosq; conſtituam, extra quos egredi non poſſim, ſi maximè velim. pro Qu. p. 11.

Extra cancellos egredior, quos mihi circumdedi. pro Quint. pag. 12.

Si ipſum finem velim ſequi. Acad. l. 2.

Horum fines, ſicut ipſi dixerunt, terminavit. 1. Offic. pag. 16.

Sine dubio finem & modum tranſeunt. 1. Off. p. 41.

Terræmotûs.

Erdbeben.

C*Vm Apulia maximis terræ motibus conquaſſata eſſet.* de Divin. l. 2. p. 295.

Teſtamenti. *Vide etiam* Hæreditatis. Syngraphæ. Tabularum.

Teſtament / Verteſtieren / Vermachen / Legieren / Verſchreiben / Erbſchafft bekommen.

A*Licui Teſtamenti legare grandem pecuniam ab aliquo.* pro Aul. Cl. p. 16.

Teſtamentum in alias tabulas tranſcriptum in adulterinis obſignare. pro Aul. Cl. p. 19.

Quis meorum amicorum Teſtamentum diſceſſu meo fecit? ibid. p. 434.

Teſtamentum fecit noſtris legibus. pro Arch. Poet. p. 349.

Adire hæreditates. ibid.

Mortuorum teſtamenta conſcribere. de Aruſp. Reſp. p. 432.

Falſa teſtamenta ſupponere. de leg. l. 1. p. 310.

Teſtificandi. Teſtium. Teſtimonij. Vadimonij. Vadium.

Zeigen/Zeignuß geben/Bezeugen/Bürgen ſtellen.

Deos abſentes teſtes memoras. Merc.3.4.v.42.
Do Iovem teſtem tibi. Pleud. .5.v.99.
Teſtem te teſtor mihi. Rud.5.2.v.21.
Perſona autem non qualiscunq; teſtimonij pondus habet. in Top. p.718.
Huic rei teſtis eſt hic. pro Qu.p.12.
In ſponſionem teſtes dare. pro Qu.p.27.
Parare teſtes. ibid.
Teſtimonium ſumere ab aliquo. pro Qu. Roſc.p.94.
Teſtes contra aliquem ſuſcitare, perducere. pro Quint. Roſc. p.103.
Subornare teſtem. pro Qu.Roſc.p.109.
Teſtimonia in rem denunciare. in Verr.p.176.
Teſtem aliquem citare. in Verr.p 284.
Teſtes ſubornare fictos, imponere falſa tabula. pro Cæcinn.pag. 614.
In aliquem teſtimonium dicere. pro Leg.Syll. p. 311.
Teſtimonium dicere de aliquâ re. Cn. Planc.p.617.
Poſſum excitare multos reductos teſtes liberalitatis tua. Rab. p. 281.
Ilicet vadimonium ultrò mihi hoc facito. Epid. 5. 2. verſu 19.
Vadimonium promittere. pro Qu.p.7.
Venire ad vadimonium. ibid.
Vadimonia differre ibid.
Vadari aliquem. ibid.
Res eſſe in vadimonium capit. ibid.
Venit ad vadimonium. ibid.
Poſtulat ut procurator iudicatum ſolvi ſatisdaret. pro Quint. pag.9.

Vadimonium

Vadimonium ſiſtere. ibid.
Vadimonium miſſum facere. pro Q p.15.
Vadimonium obire. ibid.
Vadimonium omninò nullum cum illo fuit. ibid.
Vadimonium tibi promiſit. pro Qu. p.20.
Vadimonium deſerere. pro Qu. p.31.
Cupiebam, ut non afferrem cum eo vadimonium. Acad. libr. 2. pag. 5.
Teſtes ſunt rationes civitatum. Ep. ad Fam. l. 3. p. 81.
Neq; dixi quicquam pro teſtimonio. Epiſt. Attic. libr. 1. pag. 24.
Privabo illum potius debito teſtimonio, quàm ut cum meâ laude communicem. Acad. l. 2 p. 8.
Non ſinè cauſa falſum teſtimonium dicere. Acad. libr. 2. pag. 24.
Teſtimonium dicere. ibidem.
Teſtimonio & iudicio alicuius aliquid comprobare. de Divinat. lib. 2. p. 158.
Orationem illam vanam teſtimonium laudum ſuarum eſſe putant. de Amic. p 219.

Texendi.

Weben.

NEque exordiri primùm unde occipias habes, neque ad detexendam telam certos terminos. Pſeud. 1. 4. verſ. 5. *Detexere*, eſt *pertexere*: ut *Exordiri*, *incipere*. Lipſ. Epiſt. Quæſt. lib. 1. c. 24. *Detexo*: καθαιρῶ ἱςὸν. Gloſſ. Titinnius Fullonibus: *Quæ inter annos decem nequiſti togam unam detexere.* Alij ſignificantiùs loquuntur, *Deponere.* P. Diaconus. lib. 2. cap. 3. *talem ſe eidem telam orditurum, qualem ipſa dum viveret, deponere ac detexere non poſſet*, τὸν ἱςὸν ὑφαγνῶναι.

Theſauri. Gazæ.

Schatz.

NE me theſauros reperiſſe cenſeas. Aul. 2. 2. v. 63.
Theſaurus eſt mihi domi. ibid. v. 88.
Inhiare theſaurum. ibid.
Theſaurochrypſonicochryſides. Fictè: de avaro, qui theſaurum ungue occultat. Capt. 2. 2. v. 35. & 3. 4. v. 100.
Augent ex pauxillo, theſaurum inde parant. Moſt. 4. 1. v. 8.
DI te ſervaſſint ſemper, cuſtos herilis, decus popli, theſaurus copiarum &c. Aſin 3. 3. v. 65.
Teneo theſaurum ſtupri. Amph. ſc. Quis tam. v. 13.
Omnem in tergo theſaurum gerit. Aſin. 1. 1. v. 11.
Sed eccum Lenonem incudem theſaurum meum. Curc. 5. 2. v. 76.
Integrum, & plenum adepta eſt theſaurum. Truc. 4. 2. 13.
Siquidem herclè etiam ſupremi promtas theſaurum Iovis. Pſeud. 2. 2. v. 33.
Nam mihi is theſaurus iugis in noſtrâ eſt domo. Pſeudol. 1. 1. v. 82.
Neu qui rem ipſam poſſet intelligere, & theſaurum tuum me eſſe penes. Trin. 5. 1. v. 21.
Iſtic eſt theſaurus ſtultis in linguâ ſitus, ut quaſtui habeant, malè loqui melioribus, Pœn. 3. 3. v. 12.
Tu quidem theſaurum huc mihi apportaviſti mali. Merc. 1. 20. v. 51.
Qui de theſauris integris demum danunt. Truc. 2. 1. v. 34.
Nam ubi de pleno promitur, neq; ille ſcit quid det, quid damni faciat, illi rei ſtudet. Aſin. 1. 3. v. 29.
Coniector reſpondit theſaurum eſſe defeſſum ſub lecto. de Divin. lib. 2. p. 265.

Tonſorum. Tonſtrinæ.

Scheren/ Scherer/ Balbirer/ Scherſtub.

Senex

SEnex eſt in tonſtrinâ: cultros attinet, ne id quidem involucrum inijcere voluit, utrum ſtrictim ne attonſurum dicam eſſe, an per pectinem: usq; admutilabit probè. Capt.2.2.v.13.16. ἀλληγορικῶς de fallaciis.

Collum tonſori committere. Qu. Tuſc.l.5.p.472.

Torturæ. Quæſtionis. *Vide* Crucis, Supplicij.

Folteren/Peinigen.

CEntenâ nunquam dicturi furta cruce. Aul. ſc. Feram v.43.
Servus eſt pollicitus dare ſuos mihi omnes quæſtioni. Moſt.5.1.v.58.

Primùm volo quæſtioni accipere ſervos. ibid. v.43.

Ne huc confugere poſſit, quæſtioni ſuos dabit. ibid. v.46.

Tibi præſidebo, ne interbitet quæſtio. ibid. v.47.

Quolibet cruciatu per me exquire. Hecyr.5.2.v.7.

De ſervis quæſtionem habere. Sex. Roſc. p163.

Quo cruciatu ſit affectus, venire in mentem neceſſe eſt, omnibus, cùm eſſet vinctus nudus in aëre, in imbri, frigore. in Verr. 467.

Facta in eculeo quæſtio eſt. Mil.244.

Tormentis dedendi fuerunt. Mil.245.

Subitò correpti in quæſtionem ſunt. Mil.246.

More maiorum de ſervo in dominum, ne tormentis quidem quæri licet. Deiot.307.

Nec ſi ille ſapiens à tortoris eculeum à Tyranno ire cogatur. de Fin.4.p.225.

Tractandi. Accipiendi.

Tracktieren/Empfangen.

SPartæ verò pueri ad aram ſic verberibus accipiuntur, ut multis è viſceribus ſanguis exeat: nonnunquam etiam ad necem: quorum non modò nemo exclamavit unquam, ſed ne ingemuit quidem. Tuſc.182.2

Nunquam fuit crudelis Verres: Sopatrum leniter clementerq; accepit,

cepit, eum in ſtatuâ C. Marcelli divaricari ac deligari iubet. in Verr.220.b

Qui cives Romani quemadmodum eſſent accepti, audiſtis ex ipſis: bona ſibi erepta eſſe dixere. ibid.20.a

Hunc accepi in Senatu, *ut ſoleo.* At. 7.a

Si invitaverit, idquod ſolet: ſic hominem accepimus, ut moleſtè ferat ſe de viâ diſceſſiſſe. pro Cl.20.52 b

Quo te modo, inquit Architas villico iratior, accepiſſem, niſi ſi iratus? Tuſc.126.b

Accipitur Pompeius ſatis malè à Curione, & totus eius ſecundus conſulatus exagitatur. Ep.121.b

Epicurum Stoici malè accipiunt. Ep.107. b

Copiolæ mea ſunt extenuatiſſimæ, aut inopiâ omnium rerum peſſimè accepta. Ep.174.a

Excluſus ab Antiochiâ Dolabella, & in oppugnando malè acceptus, nullâ aliâ confiſus urbe, Laodiceam ſe contulit. Epi. 190.b

Stomachari, contumelioſè vexare, maledicere, totis voluminibus concidere, malè accipere, figere maledictis aliquem. de Natur. 20.a

Eſto qui aliquanto plus cogitaſſet, malè accipit verbis Raboniũ. in Verr.104.b

Quintum puerum accepi vehementer. At.159.b

Non multi cibi hoſpitem accipies ſed multi ioci. Ep.143.a

Magnificentiſſimè accipi ab aliquo hoſpitio. de Di.115.a

Hoſpitio agreſti aliquem accipere. At.32.b

Sicilia cives Romanos omnes ſuis ipſa ſedibus libentiſſimè ſemper accepit. in Verr.268.a

Regio apparatu accipere aliquem. de Som.126.b

Tribus tricliniis accepti, οἱ περὶ αὐτὸν valdè copioſè: libertis minus lautis ſervisq́ nihil defuit: nam lautiores eleganter accepti. Att.222.a

Sic accipere aliquem. in A.218.a

Honorificè aliquem accipere. in Verr.214 a

Nos Aſia accepit admirabiliter. At.75.b

Hilarè à te acceptus ſum. de Or.135.b

Hilaris & benè acceptus. At.132.a

Tradendi.

Tradendi.

Vbergeben/Lieferen.

E *Manibus dedit mihi in manus.* Trinumm. 4. 2. verſu 17.
Omnes opes & ſuas, & pop. Rom. Pompeius ad Cæſarem detulit. Phil. 2. 147.
Dictatori iuſſu populi Antonius regnum detulit. Philipp. lib. 2. p. 311.

Trahendi.

Ziehen/Herbei ziehen.

P*Riusquam obtorto collo ad prætorem trahor.* Pœn. 3. 5. verſ. 45 *Rapere obtorto collo* eſt, *veſte ad collum prehensâ gulam, & fauces premere, & angere, iisq́; adſtrictis urgere, & trahere.* Vide etiam Plaut Rud. 3. 6. v. 15. & Turn. l 26. 2. Item Adag. *Mento trahere: Gulâ trahere: Pedibus trahere.* apud Cic. lib. 4. ad Att.
Si Amphitruonem collo hinc obſtricto traham. Amph. 3. 2. v. 72.
Ego ruri hamaxari mavelim patulum bovem. Truc. 2. 2. v. 22.

Tributi. *Vide* Vectigalis.
Triſtitiæ. *Vide* Ægritudinis.
Triumphi. *Vide* Vincendi, Victoriæ.

Tumultûs. Seditionis. Diſcordiarum, Turbarum.

Tumult / Aufruhr / Getümmell / Vnruh / Rauſchen / Vfflauff.

EAm ſeditionem ille in tranquillum conferet. Amph. 1. 2. v. 16.

Turbas ciet. Amph. Arg. 2. v. 6.

Turbas conciet. Amph. 1. 2. v. 14.

Quis ante ædes tantas tamdiu turbas concitat? Amphitr. 5. 6. verſ. 28.

Nec nocte hac quippiam perturbaverit. Capt. 1. 2. v. 78.

Turbas, lites concias illi. Aſin. 4. 2. v. 14.

Angulos hic omnes mearum ædium & conclavium mihi perviam facitis. Aul. 3. 2. v. 29.

Turbas movet. Bacch. Arg. v. 6.

Turbam facito. Perſ. 1. 19.

Quæ eſt hæc factio? Rud. 3. 5. v. 15.

Quid crepuit quaſi ferrum modo? Aul. 2. 2. v. 65.

Mirum hodie eſt, ni ſpectatores in ſubſellijs ridiculoſ ſtrepunt, tuſſiunt, ronchos cient, conſulcant frontem, ex ore concrepario frequenter fremunt, atq; muſſitant. Bacch. Prol. v. 5.

Mihi per ſilentium nunquam agere licitum eſt. Hecyr. Prol. verſ. 30.

Nemo in iudicio pedem ſupploſit. de Orat. l. 4. p. 332.

Populus convolat Hecyr. Prol. v. 32.

Tumultuantur, clamant, pugnant de loco: meum non potui tutari locum. Hecyr. Prol.

Tùm illæ turbæ fient. Andr. 2. 3. v. 6.

Ne quam hodie illam inſanam turbam faciat. Eunuch. 4. 1. verſ. 2.

Neſcio quid abſente nobis turbatum eſt domi. Eunuch. 4. 3. verſ. 7.

Quem dediſti nobis Eunuchum, quas turbas dedit? Eunuch. 4. 3. v. 11.

Turbam hanc propter te eſſe factam. Eunuch. 4. 6. verſu 6.

Si quidquam hodie hic turbæ ceperis. Eun. 4. 7. v. 30.

Sceleſtus, quantas turbas concivi inſciens? Heautontim. 5. 2. verſ. 17.

Quid

Quid iſtuc turbæ eſt? Phorm.5.9.v.1.
Diſtribuere vitæ ſocietatem. Pro Sex. Roſc.p.75.
Tanquam ſi offuſa Reipub. ſempiterna nox eſſet, ita ruebant in tenebris, omniaq; miſcebant. pro Sext. Roſc.p.68.

V

Vacuitatis.

Lehr.

INanijs ſunt ædes oppletæ, atq; arcanis. Aul.1.2.v.
Muſca nulla fœmina eſt in ædibus. Truc.2.2.v.19. Proverbialis eſt locutio.
Vacuum redde nobis. Ep.ad Att. l.12.p.394.

Valoris. Ponderis.

Gewicht/Gelten.

PErſona non qualiſcunq; teſtimonij pondus habet. Top. 217.a
Id maximi momenti eſt & ponderis. I. Vat.30.b
Quod in utramq; partem in mentem multa veniebant, magnum pondus acceſſit ad tollendam dubitationem, judicium & conſilium tuum. Ep.182.b
Sed idem ſcribit meas literas magnum pondus apud te habituras. Ep.12.b
Sed tuæ literæ maximi ſunt apud me ponderis. Ep.30.a
Si minus plures cauſæ & majores ponderis plus habebunt. Officiorum 10.a
Ea non ita magni ponderis apud me eſſe debent. pro Planc. 259. b
Ejus filius eodem eſt apud me pondere, quo fuit ille. Attic. 154. b

Addis etiam iјs qui pondus habent, factum noſtrum probari. Att. 172. a

σχήματα in verbis pingendis habent pondus. de C. 176. a

Varietatis.

Enderung.

P*Oſt autem varietatem cùm delectari putamus.* de nativ. Deorum. l. 1. p. 17.

Tantæ ſunt in varietate ac diſſenſione conſtituti, ut eorum modeſtum ſit annumerare ſententias. de nat. Deor. l. 1. p 3.

Varietatem maximam habent, aliјq; in aliјs locis ſunt. de divin. l. 2. p. 249.

Vaſorum. Lavandi. Abluendi.

Geſchirr.

V*ASCVLA intus purè propera, atque elue.* Aul. 2. 3. verſ. 3.

Vaſtandi. Evertendi. Extinguendi.

Verſtören/Vmbſtoſſen/Außleſchen/Verderben/Verhergen.

E*Xcidionem facere condidici oppidis.* Curc. 4. 3. v. 2.

Sequimini, ædes expugnabo. Eunuch. 4. 7. v. 3.

Iſtâ præclarâ gubernatrice, ut ais, civitatem, eloquentiâ Rempub. diſſipaverunt. de Orat. l. 1. p. 279.

Cùm ſuis conſiliјs Rempub. profligaſſet. de Orat. l. 3. p. 452.

Quos ego campos anteà collesq; nitidiſſimos, viridiſſimosq; vidiſſem, hoc

ſem, hoc ita vaſtatos nunc, ac deſertos videbam, ut ager ipſe cultorem deſiderare, ac lugere Dominum videretur. in Verr. p 324.

Corinthum Græciæ lumen extinctum eſſe voluerunt. pro lege Man. p. 631.

Evertere Rempublicam. Contra Rullum. p. 98.

Cùm bello vaſtabitur Italia, vexabuntur urbes, tecta ardebunt. in L. Catil. p. 176.

Rempublicam lacerare. Orat. poſt reditum. p. 382.

Saxis & ignibus, & ferro vaſtitatem meis ædibus intulit. de Aruſp. Reſp. p. 468.

Vrbes depopulatur, agros vaſtat, exhaurit domos. Piſ. 195.

Fama vexata hanc tantam effecerunt vaſtitatem. Piſ. 215.

A te Iovis antiquiſſimum fanum barbarorum ſanctiſſimumq; direptum eſt. Ibidem.

Miſeras civitates funditùs evertiſti, omnibus bonis exhauſiſti. ibidem.

Achaia exhauſta, Theſſalia vexata, Athenæ laceratæ, Apollonia exinanita, Ambracia direpta. Piſ. 220.

Subitò civitatem extinxit. Ad Herenn. l. 4. p. 110.

Rempub. funditùs labefactare. Ad Herenn. l. 4. p. 115.

Eorum urbem diruamus. de Invent. l. 1. p. 179.

Per ludum & jocum eum fortunis omnibus evertit, bona, fortunas, omnia ornamenta amiſit. in Verrem. p. 221.

Qui ad delendum ſenatum, affligendum equeſtrem ordinem, & extinguenda omnia jura, atq; inſtituta majorum, ornatos eſſe arbitrabantur, Seſt. 10.

Oratio ipſa Conſulis poteſt Rempublicam labefactare pernitioſa. Seſt. 11.

Cùm copioſiſſimam urbem funditùs evertiſſet. off. l. 2 p. 96.

Sed etiam reliquam Græciam evertit. off. l. 2 p. 97.

Salutem alicujus extinguere. Mil. 214.

Qui patriam voluit extinctam, patriæ conſulit. de finibus. lib. 4. p. 241.

Multa perdidit ornamenta dignitatis, & præſidia ſtabilitatis ſuæ. Marc. 280.

Multæ afflictæ & everſæ ſunt domus. Dejot. 319.

Inflammare urbem, cives trucidare, vaſtare Italiam, delere Rempublicam. Phil. 2. 344.

Provincias univerſas perdidiſtis. Phil. 2. 373.

Cujus vomere portam Capuæ penè perſtrinxiſti, ut florentis Coloniæ territorium minueretur. Phil. 2. 377.

Agri

Agri vaſtantur, diripiuntur villæ. Phil.3.391.
Non ſolùm regem, ſed regnum de Repub. ſuſtuliſſem. Phil.2. pagina 351.
Numantiam everterunt. Phil.4.415.
Quæcunq; ivit, omnia vaſtavit, diripuit, abſtulit. Phil.10.470.
Noctu populabatur agros. 1.off.p.15.
Carthaginem & Numantiam funditùs ſuſtulerunt. 1.off.pag.31.
Lacerarunt omni ſcelere patriam, & in eâ funditùs delendâ, & ſunt, & fuerunt. 1. off.p.24.
Imperator in excidendâ Numantiâ Reip. præfuit. 1. off.p.31.
Armatis latronibus templa tenuiſti. Paradox.4.p.231.

Vectigalis. Tributi. *Vide* Ærarii.

Zoll/ Tribut.

V*Ectigalia alicui penſitare.* Pro Lege Man.p.633.
Vectigalia nervos eſſe Reipub. pro lege Manil.p.634.
Omnibus agris publicis pergrande vectigal imponere. Contra Rull. p.34.
Erogarisne pecunias ex ærario tuis legibus: Vat.85.
Achæi ingentem pecuniam pendunt Piſoni, vectigal, & portorium Dyrrhachinorum totum in hujus quæſtum eſt converſum. Provinc. p.158.
Exigere tributa. Ep.ad fam.l.3.p. 69.
Primùm cùm ad me aditum eſſet, ab ijs, qui dicerent à ſe intolerabilia tributa exigi. ibidem.
Exigere vectigalia. Ep.ad fam.l.12.p.370.
Tueri vectigalia. ibid.
Liberare civitatem tributis. Ep.ad fam.l.15.p.466.

Venandi.

Jagt/ Jagen.

Canes

C*Anes compellunt in plagas.* Pœn.3.3.34.
Mirandum in modum canes venaticos diceres:ita adorantur omnia,& perveſtigant,ut ubi quicquid eſſet,invenirent. in Ver. p.4.25.

Vendendi. *Vide* Emendi. Syngraphæ.

Veneni. Veneficii.

Gifft/ Hexerey/ Zauberey.

H*Ominem veneno apertiſſimo ſuſtulit.* pro domo.p.447.
Quia Metellum veneno ſuſtulerat,illos conſervari meliùs fuit quàm pœnas Varium ſceleris pendere. De Nat. Deorum. 1.3. pag.149.

Veniæ. *Vide* Ignoſcendi.
Veniendi. *Vide* Accedendi.
Venuſtatis. *Vide* Pulchritudinis.

Verberandi. Plagarum. Flagrorum. Cædendi. Vexandi. Vinculorum. Carceris. Piſtrini. Carnificinæ. Stimulorum. Minarum. Supplicii. Crucis. Vexandi.

Schlagen/ Streich/ Stöß/ Schmeiſſen/ Maultaſch geben/ Vexiren.

C*Orium concidere.* Amph.prol.v.85.
E promptuariâ cellâ depromier ad flagrum. Amph.1.1.v.4.
Quaſi incudem homines me miſerum octo validi cadant. Amp.1.1. verſ.7.

Ego te

Ego te pro iſtis dictis maledictisq;, furcifer, accipiã. Amp.1.1.v.150.
Certè advenientem hic me hoſpitio pugneo accepturus eſt. Amph. 4.1.v.139.
Non feret, quin vapulet. Amph.1.1.v.158
Quisquis homo huc profectus venerit, pugnos edet. Amph.1.1.verſ. 153.
Nequiter ferire malam. Amph.1.1.158.
Exoſſatum oportet eſſe, quem probè percuſſeris Amph. 1.1.v.162.
Mirum niſi hic me quaſi muranam exoſſare cogitet. Amph. 1.1. 163.
Geſtiunt pugni mihi. Amph.1.1.v.v.167.
Exercere pugnos in aliquem Amph.1. 1.v.168.
Onerandus es pugnis probè. Amph.1.1.171.
Faciam ego te hodie ſuperbum. Amph.1.v.201.
Tu me pugnis uſu feciſti tuum. Amph.1.1.v.219.
Pugnis plus vales. Amph.1.1.v.234.& 240.
Pugnis contundere. Amph.1. 1. 251.
Nam ſi me irritaſſis hodie, lumbifragiũ hinc feres. Amph.1.1.298.
Te ego faciam hodie, ut meritus es. Amph.2.1.v.5.
Ejus ego in tergum faxo expetant mendacia. Amph 2.1.v.42.
Sum obtuſus pugnis peſſumè. Amph.2.1. v.59.
Is qui me contudit. Amph.2.1.71.
Pugnis contudit. Ibid. v. 77.
Iam quidem herculè ego tibi iſtam ſceleſtam, ſcelus, linguam abſcindam. Amph.2.4.7.
Vlmorum Acherũs, quem pol ego hodie ob iſthæc dicta faciam ferventem flagris. Amph.4.2.v.14.
Te macto infortunio. Ibid.
Ob iſthoc omen capies ominator, quod te condecet. Amph. 2. 2. verſ.90.
Tu ne me mactes carnufex. Amph.Scen.Tun' me.v.1.
Faxo ut bubulis corijs onuſtus ſis, Saturni hoſtia. ibidem.v.2.
Ita ego certè cruce & cruciatu te mactabo. ibid.v.3.
Larva umbratilis, tu me minis territas. ibid.v.4.
Tuum diminuam caput, ut cum dentibus linguam exſcrees. ibidem. v.6.& 7.
Si te hodie apprehendero, ad id redigam miſeriarum, ut ſemper ſis miſer. ibid v.11.
Vide ne infortunium quæras, qui me ſic ludifices. ibidem.v.23.

Si per-

Si pergas, eum hic ſiſtam, neq; ſine magno tuo malo. ibid. v. 33.

Si moleſtus ſis, nunquam evades, quin te ſacrificem. ibid. v. 38.

Oetat faciant, ut tu quoq; conciſus pugnis, & eliſus dentibus, id inpranſus creduas. Amph. Scen. DI voſtram. v. 10.

Me malis multavit modis. ibidem.

Si illum datur maſtigiam apprenhedere, oſtendam, quid ſit herum fallere dolis, & minis inceſſere. Amph. Scen. DI voſtrá. verſ. 9.

Hæc machina meas onerat ſcapulas. Amph. Scen. DI voſtram. verſ. 38.

Ne te ſacrificem, nunquam evades. Amph. Scen. DI voſtram. verſu 48.

Non ab uxore abis, quin vapules. Amph. Scen. DI voſtram. verſu 68.

De tergo ducentas plagas prægnantes dabo. Aſin. 22. verſu 10.

Largitur peculium omne, theſaurum in tergo gerit. Ibidem. verſ. 11.

Socium ad malam rem quærit. ibid. v. 22.

Gymnaſium flagri, cuſtos carceris. ibid. v. 31. & 32.

O catenarum colone. virgarum laſcivia. ibid. v. 32.

Omnes de nobis carnificum concelebrabuntur dies. ibid. v. 45.

Mirabar quid ſcapulæ geſtibant. ibid. v. 49.

Omnes conjurati cruciamenta conſtruunt. ibid. v. 52.

Habeo familiare tergum ibid. v. 58.

Si tergo res ſolvenda eſt. ibid. v. 55.

Mihi tibiq; interminatus eſt, nos futuros ulmeos. Aſin. 2. 2. v. 95.

Pugno malam percutere. ibid. v. 104.

Tergo cruribus conſuluit haud decore. Aſin. 2. 4. 3.

Malam rem effugies nunquam. Aſin. 2. 4. 9.

Vtinam nunc mihi ſtimulus in manu ſit! ibid. v. 12.

Latera conterere, quæ occalluére plagis. ibid. v. 13.

Cum fuſti eſt ambulandum, tanquam clauduſ ſutor ſim. ibidem. verſ. 21.

Malum vobis quæritis, crura diffringentur. Aſin. 2. 4. 68.

Dabitur ſupplicium mihi de tergo veſtro. Aſin. 2. 4. 75.

Pro veſtris maledictis pendentur mihi pœnæ: ibid. v. 77.

In noſtras ſcapulas cicatrices indiderunt. Aſin. 3. 2. v. 7.

Qui me vir fortior ad ſufferendas plagas? Aſin. 3. 2. 11.

Ad lan-

Ad languorem tuâ duritiâ ubi dederis octo validos lictores ulmeis affectos lentis virgis. Aſin.3.2.28.

Tun' verberes, qui pro cibo habes te verberari? Es iſt dein täglich Brot/ daß du ſtöß vberkommeſt. Aſin.3.3.38.

Quin tu illum ancillas jubes rapere ſublimem domum? Aſin.5.2.v.18. Quem locum imitatus eſt Terentius Andr. *Sublimem hunc intrò rape, quantum potes.*

Ne illum mecaſtor miſerum habebo. Aſin.5.2.v.19.

Iam faxo ipſum hominem manifeſtò opprimas. ibid. v. 27. & Men. 4.1.v.4.

Stimulorum ſeges. Aul.1.1.v.6.

Si hodie fuſtem cepero, aut ſtimulum in manum, teſtudineum ego iſtum tibi grandibo gradum: utinam me Dij adaxint ad ſuſpendium! And.1.1.v.10. & 11.

Oculos ego iſtos effodiam, ne me obſervare poſſis. Aul.1.1.v.14.

Continuò ego te dedam diſcipulum cruci. Aul.1.1.v.20.

Si ego te non elinguandum dedero uſq; ab radicibus, impero authorque ſum, ut tu me cuivis caſtrandum loces. Aul.2.2.72.

Malè aliquem fuſtibus contundere. Aul.3.1.4.

Habuit me gymnaſium: Scil. verberum. Aul. 3.1.5.

Fuſtibus ſum mollior miſer magis, quàm ullus cinædus. Aul.3.2.8.

Cui ego jam linguam præcidam, atq; oculos effodiam domi. Aul.2.2. verſ.17.

Fuſtibus implevisti iſtorum caput. Aul.3.2.6.

Dotatæ mactant & malo, & damno viros. Aul.3.3.6.

Abſtinere à cenſione bubulâ, nec ſuâ operâ rediget unquam in ſplendorem compedes. Aul.4.1.15. & 16.

Ego te miſeris accipiam modis. Aul.4.4.3.

Ferã velis nolis; cùm te quadrupedem ſtrinxero, & hernioſos teſtes ad trabem tibi divellam appenſo. Sed cur in fauces moror hujus ſceleſti ruere? & animam protenus cur non compello facere iter præpoſterum? Aul.Scen. Feram velis. v.1.& ſeq.

Si me torqueri juſſerit ad necem, vide quid conſequare. Aul. *Scen.* Feram velis. v.17.

Niſi qui colaphos perpeti potis, frangi aulas in caput. Capt.1.1.verſu 20.

Væ illis virgis miſeris, quæ hodie in tergo morientur meo. Capt.3.4. v.117. Vide ſupra ex Amph 4 2. v.9. *Vlmorum Acheruns*. & Caſ.2.8.v.12. *Servus ulmitriba*.

Eminor interminorq;. Cap.4.2.11.

Dentilegos

Dentilegos omnes mortales faciam. Capt.4.2.18.
Eis ora verberabo ſirpiculis piſcarijs. Capt.4.2.36.
Cui locarit cædendos agnos. Capt.4.2.39.
Etiam mihi ſtimulo fodere te lubet. Curc.1.2. v.40.
Quod quidem mihi polluctus virgis ſervus ſermonem ſerat. Curc. 1.3.57.
Rem perſolvant pugnis, ſi quis poſcat clarius. Curc.3.1.9.
Auferere tu hinc à me, ſi pergis mihi malè loqui, cui ego niſi malũ nihil debeo. Curc 4.4.5.
Si tu me irritaveris, placidum te hodie reddam. Curc. 5.3. verſu 49.
Ego te implebo flagris: ita te aggerundâ curvum aquâ faciam probè, ut poſtilena poſſit ex te fieri. Caſ. 1.1.35.36. & 37.
Ego pol iſtam jam aliquoverſum tragulam decidero. Caſ. 2. 4.18.
Virgis calefactabere. Caſ.2.6.v.48.
Præcide os tu illi hodie Caſ.2.6.52.
Compreſsâ ne an porrectâ palmâ ferio? Caſ.2.6.53.
Tempori poſtquam oppugnatum eſt os. Caſ 2.6.v.60.
Pugnis cædi. Caſ.2. 6.55.
Quid tibi tactio hunc fuit? Caſ.2.6.v.54.
Batuere os. Caſ.2.8.v.82.
Diſpercutere alicui cerebrum. Caſ.3.5.v.19.
Vt ego interij baſilicè! Epid. 1.1.v.54.
Detegetur corium de tergo meo. Epid.1 1.85.
Quem quidem ego hominem irrigatum plagis, piſtori dabo. Epid. 1.2.18.
Scapulis meis ſymbolæ ſunt paratæ. Man wird Kůrweyh auff meim Rück̄en halten. Epid.1.2.v.2.
Ne ulmos paraſitos faciat, quæ attondeant uſque. Epid. 2. 3. 6.
Ex tuis verbis meum futurum corium pulchrum prædicas. Epid.5. 1.verſ.19.
Si ero reprehenſus, macto ego illum infortunio: ſi illi ſunt virgæ ruri, at mihi tergum domi eſt. Bacch. 2. 3. verſ. 130. 131.

Valens affligtet me vacuum virium. Bacch. 1.2.v.46.

Credo herculè adveniens nomen mutabit mihi, facietque extemplò crucisalum me ex Chryſalo. Bacch. 2.3. verſ. 126.& 127.

Si unum peccaviſſes ſyllabam, fieret corium tam maculoſum, quàm eſt nutricis pallium. Bacch 3.3.v.50.

Mira ſunt, ni Piſtoclerus Lydum pugnis contudit, Bacch. 3. 3. 46.

Ne tibi herculè haud longè eſt os ab infortunio: ita dentifragibula hæc meis manibus geſtiunt. Bacch.4.2.v.13.

Vbi me aſpiciet, ad carnificem rapiet continuò ſenex. Bacch. 4. 2. verſ.19.

Tua jam virgis latera lacerentur probè. Bacch. 4. 4. verſu 37.

Impinge pugnum, ſi obmutiverit. Bacch.4.7. v.2.

Chryſalus me hodie laceravit Bacch.5.1.v.8.

Ego pol te ruri, ſi vivam, ulciſcar probè. Moſt.1.1.v.4.

Involare alicui in oculos. Moſt. 1.3.46.

Ni ego illam peſſimis exemplis enicaſſo. Moſt.1.3.v.51.

In Anginam nunc ego me velim verti, & veneficæ illi fauces prehendam, atq; enicem ſceleſtam ſtimulatricem. Moſt. 1. 3. verſu 61.

Dabo hodie aliquid peculij tibi. Moſt.1.3. 95.

Imminuere alicui caput. Moſt. 1.13.108.

Qui trium numorum cauſá ſubeunt ſub falas, ubi aliqui quindenis haſtis corpus transfigi ſolent. Moſt. 2. 1. verſu 10.

Iube hominem argento os verberari. Moſt.3.1.86.

Si reprehenſi ſunt, faciunt à malo peculium. Moſt.4.1.6.

Lubet cavere, priuſquam meum tergum exſynceratum fiat, aut id ſubijciam culcitram vibicibus, mihi corium oportet eſſe ſincerum, uſque ut vitem verberari: Malum cùm impluit cæteris, non impluat mihi. Nam nunc domi noſtræ tot peſſumi vivunt peculij ſui prodigi plagigeruli. Mane caſtigabit eos bubulis exuvijs. Moſt.3 1.v.11.12.13.14.16.20.& 26.

Carnificinam facere hunc poſſum perpeti. Capt. 1. 2. verſu 23.

Illi bucædæ erunt multò potius, quàm ego ſim reſtio. Moſt. 4. 2. verſ.1.

Iubebo

Iubebo ignem & ſarmenta, carnifex, circumdari. Moſt. 5. 1. verſu 65.

Verberibus cædere lutum pendens. Ego iſtum pro ſuis factis peſſimis peſſum premam, ut ſit quietus, verberibus ſubegero. Moſt. 5. 2. v. 45 49 & 52.

Heu mihi cùm nihil eſt, illi qui homini diminuam caput. Menæch. 2. 2. 30.

Væ capiti tuo! Men. 5. 7. 95.

Pugnis me vetas in hujus ore quicquam parcere. Menæch. 5. 2. 91.

Ego hujus membra, atq; oſſa, atque artua comminuam illo ſcipione, quem habet. Men. 5. 2. 104.

Dabitur malum: me quidem ſi attigeris, aut ſi propius ad me acceſſeris. Men. 5. 2. v. 116.

Etiam me junctis quadrigis minitatus proſternere. Menæch. 5. 5. 36.

Hiſce ego jam ſementem in ore faciam, pugnosq; obſeram. Men. 5. 7. 32.

Pecte pugnis. Men. 5. 7. 28.

Mihi herculè defregeritis talos, ego veſtra faciam latera lutea. Mil. 2. 2. v. 12.

Illa vult propter amorem ſuum omnes crucibus contubernales dari. Mil. 2. 2. v. 28.

Niſi quidem hic agitari mavis varius virgis. Mil. 2. 4. verſu 19.

Non poſcunt mihi minaciis tuis oculi effodiri. Mil. 2. 4. 21.

Dorſus totus prurit. Mil. 2. 4. v. 44.

At jam crepabunt manus malæ tibi, niſi me omittis. Mil. 2. 5. 35.

Excruciare aliquem loris. Mil. 3. 2. v. 31.

Quæſo tamen, tu meam partem infortunij, ſi dividetur, me abſente, accipito. Neme meine ſtöß derweil ein vor mich / du ſolſt ſie von mir wieder kriegen. Mil. 3. 2. v. 52.

Saginâ ego eijciar cellariâ. Mil. 3. 2. v. 31.

Quin loris cædite etiam. Merc. 5. 4. 41.

Ita ego veſtra latera loris faciam, ut validè varia ſient. Pſeud. 1. 2. verſ. 12.

Sine modo. Moſt. 1. 1. verſ. 10. 11. & 1. 4. verſ. 32. Pſeud. 12. verſu 86.

Cras Phœnicium Phœnicio corio inviſes pergulam. Pſeud. 1. 3. 14. 7.

Virgis cadito. Pſeud. 1. 5. v. 98.

Iam ego pol hunc ſtratioticum nuncium advenientem percutiam probè. Pſeud. 2. 2. v. 9.

Cruciabiliter me carnifex accipit. Pſeud. 4. 1. v. 40.

Vbi cum ſtimulis flagris inſidiantur. Pſeud. 4. 8. v. 3.

Ne & hic varientur virgis, & loris domi. Pœn. Prolog. verſu 26.

Heri in tergo meo tres facile corios contrivisti bubulos. Pœn. 1. 1. v. 10. & 11.

Sed videſis, ne tu oratorem hunc pugnis pectas poſtea. Pœn. 1. 2. verſu 145.

Auſculta, non Hercule: imò jam elidam caput. Pœn. 2. 1. verſ. 46.

Iam nunc illi egredienti ſanguinem exugam procul. Pœn. 3. 2. 37.

Is me autem porrò verberat, incurſat pugnis calcibus. Pœn. 4. 13.

Continuò is me ex Synceraſtum fecerit. Pœn. 4. 2. 64.

Remora ſi ſit, qui malam rem mihi det, meritò fecerit. Pœn. 4. 2. 106.

Vt quadruplator quoipiam intexet manum, tantidem ille illi rurſus inijciat manum. Perſ. 1. 2. 18. 19.

Quid faciet mihi? Perſ. 2. 3. 16.

Verberibus cadi juſſerit, compedes imponi. Perſ. 2. 3. 17.

Neq; ego homines aſinos unquam vidi: ita plagis coſta callent. Pſeud. 12. v. 4.

Cadére hodie reſtibus. Perſ. 2. 4. 11.

Non herculè, ſi os perciderim tibi, metuam. Perſ. 2. 4. 12.

Tu me defigas: te cruci ipſum propediem affigent alij. Perſ. 2. 4. verſ. 23.

DI Deaq; omnes me perdant, niſi te hodie, ſi prehendero, defigam in terram colaphis. Perſ. 2. 4. v. 21. & 22.

Vmbra mea intus vapulat. Perſ. 2. 4.

Tranſcidi loris omnis adveniens domi. Perſ. 4. 8. v. 1.

Ne ſis

Ne ſis me uno die attigeris, ne te ad terram affigam. ſcelus. Perſ. 5. 2. 15.

At tibi ego hoc còntinuò cyatho oculum excutiam tuum. Ibidem. verſ. 16.

Cave ſis me attingas, ne tibi hoc ſcipione malum magnum dem. Perſ. 5. 2. v. 35.

Audio tumultum, opinor: leno pugnis pectitur. Rudent. 3. 2. 47.

Iube oculos elidere. Rud. 3. 2. v. 45.

Niſi quid re præſidium apparas. Rud. 2. 3. v. 21.

Pugnum in os impinge. Rud. 3. 4. v. 5.

Si non ei caput exoculaſſitis. Rud. 3. 4. v. 26.

Pendentem incurſabo pugnis. Rud. 3. 4. v. 27.

Quid cauſa eſt, quin virgis te uſq; ad ſatietatem ſauciem. Rud. 3. 4. verſ. 52.

Quos ſi attigeris, oculos tibi eripiam. Rud. 3. 4. 53.

Si attigeris oſtiũ, jam herculè tibi meſſis in ore fiet mergis pugneis. Rud. 3. 4 57.

Verbum etiam adde unum, jam in cerebro colaphos abſtrudam tuo. Rud. 4. 3 68.

Affligam te ad terram itidem ut piſcẽm ſoleo Polypum. Rud. 4. 3. verſ. 71.

Homini ego iſti talos ſuffringi volo. Rud. 4. 4. v. 15.

Ni iſtum cepi, non cauſa eſt, quin me condones cruci. Rudent. 4. 4. verſ. 26.

Ego tibi comminuam caput. Rud. 4. 4. v. 74.

Vos monumentis commonefaciam bubulis. Stich. 1. 2. v. 6.

Excludito mihi herclè oculum, ſi dedero. Pſeud. 1. 5. verſu 59.

Si verbo lumbos defractos velim. Stich. 1. 7. v. 37.

Oculum ego effodiam tibi, ſi verbum addideris. Trin. 2. 4. 1. 62. & 63.

Caveſis tibi ne bubuli in te cottabi crebri crepent. Trin. 2. 4. 1.

Quid quaſſas caput? Trin. 5. 2. 46.

Me illis hæc verberat verbis. Truc. 1. 2. v. 17.

Ego te hic offatim conficiam. Ich wil dich in einer Morgenſuppen eſſen. Truc. 2. 7. v. 51.

Offatim jam concipilabo. Truc 2. 7. 60.

Melius minis certare, quàm minaciis. Truc. 5. 1. verſu 65.

Verberibus caſum te in piſtrinum dedam, uſq; ad necem. And. 1. 2. verſ. 28.

Præcipitem me in piſtrinum dabit And. 1. 3. v. 9.

Hanc jam oportet in cruciatum abripi. And. 4. 4. v. 47.

Sublimem hunc intrò rape, quantum potes. Andr. 5. 2. verſu 21.

Ego jam te commotum reddam. Quadrupedem conſtringito. Andr. 5. 2. v. 25.

Ego pol hodie, ſi vivo, tibi oſtendam, herum quid ſit pericli fallere. And. 5. 2. 27.

Perculeris jam tu me. Eun. 7. 3. 92.

Os ut ſibi diſtorſit carnifex! Eun. 4. 4. v. 3.

Faciam, hujus loci, meiq; ſemper memineris. Eunuch. 4. 7. verſu 31.

Diminuam ego hodie caput tuum. Eun. 4. 7. 32.

Vix me contineo, quin involem capillum. Eun. 5. 2. v. 10.

Tibi commitigari ſandalio videam caput. Eunuch. 5. verſu 4.

Non poſſum pati, quin tibi caput demulceam. Heaut. 4. 5. verſ. 14.

Si vivo, adeò exornatum dabo, adeo depexum, ut dum vivat, meminerit ſemper mei. Heaut. 5. 1. v. 77.

Ipſum Dominum, atq; omnem familiam multavit uſq; ad mortem. Adel. 1. 7. v. 11.

Quid reſpectas? nihil pericli eſt, nemo te, dum ego adero, hic tanget. Adel. 2. 1. v. 3.

Quin pugnus continuò in malâ hæreat. Adelphis 2. 1. verſu 17.

Vſq; ad necem opperière loris. Adelph. 2. 1. v. 28.

Homini miſero plus quingentos colaphos infregit mihi. Adelph. 2. 1. verſ. 46.

Vt ego unguibus facilè illi in oculos involem venefico. Eunuch. 4. 3. verſ. 6.

Oculi illicò effodientur. Eun. 4. 6. v. 2.

Omnes dentes mihi labefecit, præterea colaphis tuber totum eſt. Adel. 2. 2. v. 37.

Vah.

Vah, quibus modis lacerarem illum, ſublimem medium arriperem & capite primo in terram ſtatuerem, ut cerebro diſpergat viam, adoleſcenti ipſi eriperem oculos, poſt hac præcipitem darem. Adel. 3.2.v.18.

Cteſipho me pugnis miſerum, & iſtam pſaltriam uſq; occidit. Adel. 4 2.v.19.

Quia miſeram mulierem, & me ſervolum, qui referire non audebã, vicit perfortiter. Adel.4.2 v.27.

Diminuetur quidem tibi jam cerebrum. Adelphis 4. 2. verſu 34.

Non manum abſtines, maſtigia, an tibi mavis cerebrum diſpergam hic? Adel.5.2.v.7.

Voviſſe, ut ambulando me rumperet, dicam. Hecyr. 3. 4. verſu 21.

Scapulas perdidi. Phorm.1.2.26.

Ego plectar pendens. Phorm 14.v.43.

Pugnos in ventrem ingere, vel oculum exſculpe, eſt, ubi vos ulciſcar locus. Phorm.5.8.v.95.& 96.

Non parenti manus intuliſti? Ad Her.l 4.p.89.

Patrem nefariè verberaſti, parenti manus ſceleratè intuliſti. Ad Her.l.4.p.105.

Pulſaſſent aliquem. ad Herenn.l.4. p.83.

Patiemini nunc eam ab homunculis deterrimis proteri, atq; conculcari. Ad Her.l.4.p.129.

Vt cùm Cato percuſſus eſſet ab eo, qui arcam ferebat. de Orat. lib. 2.p.426.

In eos impetum faciet, ſuffringet eis crura. pro Sex. Roſc. pagina 54.

Pugnis & calcibus concidi. in Verrem p.328.

Multari clavis ac fuſtibus. in Verr p.470.

Repente hominem proripi, atq; in foro medio nudari, ac deligari, & virgas expediri jubes? in Verr.p.555.

Manus inter ſe conſerere. Orat.ante exil. p. 365.

Multi juſſu Cæſaris vexati, verberati, necati ſunt. pro Dejot. p. 319.

Luculentam ipſe plagam accepit. Phil.7.442.

Eum juſſu Antonij in convivio Servij Publij loris ceciderunt. Phil.8.454.

Vt manum conſerat. Ep. Att,l.7.p.226.

Graviorem plagam accipiebat, ut leviorem repelleret. De nat. Deorum.l.1.p.29.

Veritatis.

Warheit.

Ngreſſus eſt viam. **Er iſt auff dem rechten Weg.** Amph. 1.1. 273.

Aut mentior, resq; uti facta, dico. Amph.2.1.v 23.

Philocratem qui ſuperes veriverbio. Capt.3.4.36.

Hoc videtur haud veriſimile vobis, ut ego id faciam eſſe ita. Moſt. 1.2.10.

Decora memoras. Pſeud.4.7.55.

Rem loquitur meram. Perſ.1.3.13.

Poſſum ego ex te exſculpere verum? Eunuch. 4. 4. verſu 45.

Novi, quæ dicis, omnia eſſe, ut dicis. Hecyr. 2. 2. verſu 22.

Multis incommodis veritas debilitatur, tandem æquitate virorum recreatur. pro Quint. p.2.

Veritas valebit, aut ex hoc loco repulsâ vi, & gratiâ, locum ubi conſiſtat, reperire non poteris. pro Quint.p.2.

Veritatem retinere, gravitatem obtinere. pro Quint. pagina 27.

Age nunc refer animum ſis ad veritatem. pro Sext. Roſcio pagina 52.

Veritatem perſtringere. in Verr. 137.

Si quid ex illo loco dicetur, ex oraculo aliquo dici arbitrabitur. pro Font.p.575.

Humanis hoſtiis Deorum aras, ac templa funeſtant, ut ne religionem colerent. pro Font.p 577.

Veritatem extorquere. pro A.Clu.p.80.

Sæpè multorum improbitate depreſſa veritas, emergit, & innocentia defenſio intercluſa reſpirat. pro A.Clu. p.83.

Veritate aliquid aperire. pro Syl.p.312.

Veritatem patefactam contaminare aliquo mendacio. pro L. Syl. p.325.

In

In quâ quæſtione dolor veram vocem elicere poteſt, etiam invito. pro Deiot.p.307.
Quod aut verum ſit, aut ad id quàm proximè accedat. Acad.lib. 2.p.7.
Mihi videtur eſſe cauſa veriſſima. Acad.l.2.p.8.
Meo indicio eſt maxima in ſenſibus veritas. Acad. lib. 2.p.13.
Nihil eſt veritatis luce dulcius Acad.l.2.p.19.
In profundo veritatem penitus abſtruſit. Acad.l.2.p.29.
Indicio veritatis coacti, volunt diſtinguere perſpicua à præceptis. Acad.l.2 p.21.
Quod longiſſimè abſit à vero. Acad.l.2.p.22.
Ne tum his eſſe debet inſigne veri. ibid.
Quod tandem verum videbantur ſibi attingere. ibid.
Facilè abſentibus nobis veritas ſe ipſa defendit. ibid.
Deſciſcunt à veritate. Acad.lib.2.p.26.
Quæ proximè ad verum accedunt. Acad.l.2.p.27.
Conturbare veri cognitionem. Acad.l.2.p.26.
Si ne ſenſus quidem vera nunciant. Acad.l.2.p.41.
In profundo veritatem eſſe demerſam. Acad.Qu.l.1.p.94.
Nihil veritati linqui. ibid.
Veritatis teſtimonium petere. de Nat.Deor.l.1.p.34.
Nec ullus eſt modus inveſtigandi veri, niſi inveneris. de Finib. l.1.p.97.
Veritas à te poſtulatur. de Leg.l.1.p.294.
Qui in iſto opuſculo non ut à Poetâ, ſed ut à teſte veritatem exigant. ibid.
Quippe cùm in illa ad veritatem, Quinte, referant. de Legib. lib. p.294.

Veſtiendi. Veſtitûs. Habitûs. Ornatûs.
Vide Cultûs.

Kleidung.

Illico veſtitum immuto meum. Amph.3.1.v.6.
Magnificè patriceq; amicivi. Capt.3.6.v.4.
Conijciam in collum pallium. Capt.4.1.v.28.
Variâ veſte ornatus fuit. Eun.4.4.v.16.

Tunicam à pectore abſcidit. in Verr. p. 48.
Laneum alicui pallium inijcere. de Nat. Deor. l. 3. p. 150.

Veſtigij. Imitationis.

Nachfolgen/Fußtapffen.

E*X eo, quod quibus veſtigijs primùm inſtitui, in ijs ferè ſoleo perorare.* de Orat. l. 5. p. 401.
Veſtigium imprimere. pro Cæc. p. 416.
Extant ſceleris, expreſſa veſtigia, quo tempore maleficium ſit admiſſum. pro Sex. p. 57.
Veſtigia perſequi. Acad l. 2. p. 4.
Adverſis veſtigijs ſtant noſtra veſtigia. Acad. l. 2. p. 36.
In aliquam hiſtoriam veſtigium ponere. de Fin. l. 4. 250.
Poteſt autem illa vis terræ, quâ mentem Pythia divino afflatu concitabat vetuſtatem evanuiſſe. de Divinat. lib. 1. p. 172.

Vetuſtatis. Antiquitatis.

Alter.

V*ETVSTATE aliquid delere.* de Natur. Deor. lib. 1. pag. 14.

Viatici. Præſidij. *Vide* Peregrinandi. Itineris.

Zehrpfenning.

V*Iaticati hercule admodùm æſtivè ſumus.* Wir ſint liederlich gerüſt vf die reiß. Men. 2. 1. v. 3.
Cætera ſunt eiuſmodi: ex hoc iudica, quòd legato tuo viaticum eripuerunt. Ep. ad Fam. l. 12. p. 353.

Viciniæ

Viciniæ.

Nachtbar.

ILLe ſenex de proximo. Aul. Prol. v.131.
Noviſti hunc ſenem ex proximo. Aul.2.1.v.49.
Tiberim omnes fundi tangunt. pro Sex.Roſc.p.43.

Vincendi. Victoriæ. Superandi. Palmæ. Triumphi. Victoriæ.

Sieg/Triumph/Oberhandt behalten/Gewinnen/Uberwinden.

VT voluimus, noſtra ſuperat manus. Amph.1.1.v.79.
Victis hoſtibus, quos nemo ſuperari, ratus eſt, ex auſpicio meo atq; ductu, primo cœtu vicimus. Amph.2.2.v.25.
Palmam ambire alicui. Amph.Prol.v.69.
Bello extincto maximo, atq; internecatis hoſtibus, qui multa Thebano populo acerba abiecit funera. Amph.1.1.v.34. & 35.
Is nunc in aliam partem palmam poſſidet. Moſt.1.1. v.31.
Suarum in pugnâ virium victoriâ me emit. Pſeud. 4.7.v.74.
Nunc omnes voco Cynedos contra: ſatis eſſe nobis, non magis potis eſt, quàm fungus imbri. Stich.5 5.v.31. & 32.
Dimidiam partem nationum usq; omnium ſolus intra dies ſubegit. Curc.3 1.v.77.
Nam exſuperat eius ſtultitia omnia. Heaut.5.1.2.5.
Ego peto mihi palmarium. Eun.5.4.v.8.
Triumpho, ſi licet me latere tecto abſcedere. Heaut.4.2.v. 5.
Huic equidem conſilio palmam do. Heaut.4.3.31.
In medio omnibus palma eſt poſita. Phorm. Prol.v.v.17.& 31.
Illud admiror, te nobis in eo genere tribuiſſe tantum, & non huius rei quoq; palmam. de Orat.l.2 p.411.
Docto oratori palma danda eſt. de Orat.l.2.p.494.
Huic primas dediſſe Demoſthenes dicitur. de Orat.l.3.p.615.

Cùm palmam iam primus acceperit. Brut.565.
Eos ferro ſtatim vincit. ad Her.l.4.p.94.
Cùm Thebani Lacedæmonios bella ſuperauiſſent. de Finib.lib. 4. p.225.
Ligurum caſtella expugnarent. Brut. 595.
Partem terrarum ſubegit. pro Sex.Roſc.p.72.
Magnas copias hoſtium fudit, urbes partim vi, partim obſidione cepit. in L.Mur.p.227.
Non maximâ manu innumerabiles copias fundere. pro Arch. p. 353.
Qui deprehenſis atq; vi oppreſſis domeſticis hoſtibus ex maximis periculis extraxerunt. Sest.7.
Omnes urbem nondum exciſam, & everſam, ſed iam captam atq; oppreſſam vidimus. Sest.18.
Vi armiſq; ſuperaſſem. Sest. 20.
Antiochus ille magnus magnâ belli contentione terrâ mariq; ſuperatus eſt. Sest.20.
Victoria eſt conſtituta, ab armiſq; receſſimus. pro Sext. Roſc. pag. 42.
Palmas ſuas cognoſcere. Sext Roſc. p.65.
Apud eos monumenta victoriæ plurima collocat. in Verr. pag. 224.
Ab imperatoribus ſubacti, modò bello domiti, triumphis ac monumentis notati. pro Font. p. 560.
Qui tot habet triumphos, tot victorias bellicas. Corn. pag. 128.
Hac urbs iamdiu nullis victoriis & triumphis eſt parata. Provin. p.157.
Ipſam victoriam viciſſe videres, cùm ea, quæ illa adepta erat, victis remiſiſti. Marc.285.
Omnes omnium gentium partes tribus triumphis devicit. Piſ. p. 190.
His oppilatis tuum imperium compreſſit. Phil.2.346.
Influentes in Italiam Gallorum maximas copias repreſſit. Provinc. 169.
Caſtris locum capere, urbes expugnare, aciem hoſtium profligare. Rab. 279.
Domuiſti gentes immanitate barbaras, multitudine innumerabiles, & viciſti ea, quæ naturam & conditionem ut vinci poſſent, non habebant. Marc.284.

Omnes

Omnes vincendi ſtudio tenebamur L. gar.302.

Parthorum nobiliſſimos duces maximaſq; copias fudit. Philip. 11. 402.

Sunt vi potius ſuperiores, quàm iuſtitiâ pares. 1. Off. p.27.

Cùm is eſſet, qui omnes ſuperiores ſcientiâ facilè viciſſet. Off. lib. 2. p. 91.

Brevi tempore, aut vivum, aut mortuum Iugurtham ſe in poteſtatem Pop. Rom. redacturum. Off l.3 p 130.

Quibus illius acerbum cor contundam, & comprimam. de Nat. Deor. l.7. p.143.

Plagam potius accipiam, quàm fato omnia fieri comprobem. de Fato p.281.

Plagas perferre. Qu. Tuſc l.2 p.363.

Plagas accipere malunt, quàm turpiter vitare. ibid.

Excipere aliquem graviſſimis plagis: illas ſilentio ferre. Qu. Tuſc. l.2. p.366.

Quid ego nunc dicam petere eum tecum conſulatum, quia hominem chariſſimum pop. Rom. M. Marium inſpectante pop. Rom. virgis per totam civitatem ceciderit. de Pet. Conſ. p 389.

Verberibus aliquem caſtigare. Qu. Tuſc l.3. p.404.

Si plagâ percuſſi, afflictos ſe & ſtratos eſſe fateantur. Qu. Tuſc. l. 3. p. 407.

Ac ſi magiſtratui manus inſerant. Paradox. 3. p.219.

Pharſalica pugna ne triumphum quidem egit. Phil. 14. 540.

Illud plane moleſtè tuli, quòd certiſſimum triumphum invidorum conſilio eſſe ereptum videbam. Ep. ad Fam. l.1. p.29.

Lugere victoriam. Ep. ad Fam. l.4. p.100.

Imponere victoribus coronam. Ep. ad Fam. l.3. p.184.

Togati potius potentiam, quàm victoriam ſperarent. Ep. ad Fam. 6. p.151.

Interpoſitus animus alios induxit, ut victoriam ſperarent. Ep. ad Fam. l.15. p.482.

Vt victoria excideret è manibus. Ep. Brut. p.546.

Victoriam populi Vacieno potiùs homini ruſtico, quàm M. Catoni, qui tum erat princeps, nunciaviſſe. de Nat. l.3. p.121.

Senatus cùm triumphum decerneret Africano. de Finib. lib. 4. p.221.

Neq; Craſſum ut nomen potius, quàm Iſthmo victoriam petat. de Fat. p. 276.

Partâ victoriâ conſervandi ſunt ij, qui non crudeles in bello nec

immanes

immanes fuerunt. 1. Offic. pag. 16.

Sine quâ nunquam imperatores ex tranſalpinis bellis triumpharunt. Off. l. 2. p. 75.

Videndi. Oculorum. Cernendi. Inſpiciendi. Circumſpiciendi. Contemplandi.

Sehen/Anſehen/Schawen/Anſchauwen/Mit Augen ſehen/Vmbſich ſehen/Augen außſtecken/Auſſehen/Ein Augengeplerr/Vor augen ſtellen.

I*Nimicos ſemper oſa ſum obtuerier.* Amph. 3. 2. v. 19.

Ad eorum, ne quem illa oculos adÿciat ſuos. Aſinar. 4. 1. v. 24.

In oculos invadi eſt optimum. Aſin. 5. 2. v. 59.

Circumſpectatrix cum oculis emiſſitÿs. Aul. 1. 1. v. 2. *Circumſpectare cum oculis emiſſitÿs* de iis dicitur, qui omnia curiosè obſervant. Alles außgaffen. *Circumſpectu emiſſitÿ ocelli, immò luminis puncta vertiginant.* Apul. lib. 2. Aſin. *Cuncta curioſis oculis arbitrabar.* Petronius: *Quartilla per rimam applicuerat oculum curioſum.*

Quæ in occipitio quoq; habet oculos peſſima. Aulular. 1. 1. verſu 25.

Oculos effodere. Aul. 2. 2. v. 12.

Viden' quàm inimico vultu intuetur! Capt. 3. 4. v. 5.

Lucis das tuenda copiam. Capt. 5. 4. v. 11.

Viden' limulis obſecro ut intuentur! Bacch. 5. 2. v. 12. & Mil. 4. 6. v. 2. *Limis oculis videre* eſt *obliquis, & tranſverſis videre:* quod eſt Amatorum laſcivorum. Eun. 3. 5. *Limulis adſpicere.* Vide Phil. Plaut. *Amatorum.*

Vt ubi uſus veniat contra conſerta manus oculorum perſtringat aciem in acie hoſtibus. Mil. 1. 2. v. 4.

Nunc facetis doctis dolis glaucomam ob oculos obÿciemus, eumq; ita faciemus, ut quod viderit, non viderit: jetz wollen wir jhm ein geplerr für die augen machen. Mil. 2. 1. verſ. 69. 70. & 71.

Nunc

Nunc demùm experior priùs ob oculos mihi caliginem obſtitiſſe. Mil. 2.4.v.51.

Sterilis hinc proſpectus uſq; ad ultimam plateam eſt probè. Mil. 3. 1. v. 14.

Aſpicito limis oculis, ne ille ſenex videre ſentiat. Mil.4.6.v.2.

Naſo pol iam hæc quidem videt plus, quàm oculis. Mil. 4. 6. verſu 44.

Belluam iſtam pellicem non patiuntur oculi mei. Merc. ſc. Syra non.v.4.

Oculorum perſtringit aciem. Merc ſc. Syra non.v.8.

Hunc oculis ſuis nunquam quiſquam vidit. Eun. 4.4.v.10.

Hiſce oculis egomet vidi. Aul.3.2. v.30.

Certè oculis uteris Epid.1 1.v.4.

Emittit oculos, circumfert ſe, obſtipat verticem. Merc.4.6.v.2.

Cave iam nunc oculos à meis oculis quoquam dimoveas tuos. Adelph.2.1.v.16.

Ad te oculos, animumq; retuli. pro Qu.p.16.

Templum in oculis quotidiano aſpectu populi eſt poſitum. in Verr p.711.

Oculos de aliquo nunquam deijcere. in Verr.p.427.

Omnium oculos in me coniectos arbitror. in Verr.p.501.

Vno aſpectu eos intueri poteſtis. Seſt.p.311.

Quorum in vultu habitant oculi mei. Phil.12.p.456.

Aſpectu aliquid ſentire. 1.Off.p.8.

In hanc oculi omnium conijciuntur. 2.Off p.81.

In nobis animadvertere ſoleo, & in me ipſo ſæpiſſimè experior. de Orat.l.1.p.300.

Hæc ſub oculos non cadunt. Orat. ad Brut.p.615.

Oculos in aliquem conijcere. pro A.Cl.p.25.

Curioſis oculis perſpici non poteſt. Seſt.p.12.

Non mihi mors, non exilium, ob oculos verſatur. Seſt.p.24.

Omnia ante oculos veſtros proponite. Corn.p. 155.

Nec abijciebam oculos à Rep. illo die. Phil.p 323.

Oculi picturâ tenentur, & aures cantibus. Acad. libr. 2. pag. 14.

Acrius videre, quàm ulli piſces. Acad.l.2.p 42.

Nec ſeſe dedit in conſpectum cordecupitus. de Divin. libr. 1. pag. 178.

Age, inferte oculos in curiam: introſpicite penitùs in omnes partes. pro Font.p.383.

Quicquid

Quicquid erat, quod in cernendi ſenſum caderet, id ſibi aſſumſit. de Vniv.p.371.

Homines hoc mundo, & pecudes[,] & omnia quæ ſub aſpectum cadunt, comprehenduntur. de Vniv.p.362.

Si neq; ſidera, neq; Sol, neq; cœlum ſub aſpectum oculorum cadere potuiſſent. de Vniv.p.366.

Sed ea cùm contemplari cuperem de Orat.l.1.p.311.

Omnes oculos in Antonium coniecerunt. de Orat. libr. 2. pag. 352.

Totâ mente Craſſum, atq; omni animo intueretur. de Orat. lib. 2. p. 370.

Oculis ſe privaſſe dicitur de Fin.l.5 p.289.

Maximè perſpicit, quid in re quaq; veriſſimum ſit, & acutiſſimè poteſt & videre, & complicare rationem. 1. Off.p.9.

Vigilandi. Vigiliæ. *Vide etiam* Dormiendi.

Wachen.

C*Ontinuas has tres noctes vigilavi.* Amph.1.1.v.158.

Rex Creo vigiles nocturnos ſemper locat. Amph. 1. 1. verſ. 194.

Pervigilat noctes totas. Aul.1.1.v.35.

Agitare vigilias. Truc.4.2.v.47.

Nullam partem noctis quieſcere pro Sex.Roſc.p. 71.

Noctu vigilias agere. in Verr.p.45.

Cupio iam meam, Brute, vigiliam tibi tradere. Ep.ad Fam. lib. 11.p.341.

Suſcipere vigilias. de Fin.l.5.p.274.

Qui in hoſtium poteſtate vigilijs necatus eſt. de Fin. lib. 5. pag. 287.

Villæ, Prædij. Peculij. Pecudum. *Vide* Agrorum, Agriculturæ. Rei ruſticæ.

Bauwers werck/ Ackerfeld.

Erat

Erat ei pecunia, res ampla, & ruſtica ſanè benè culta & fructuoſa. pro Qu. p. 4.

Virtutis, *Vide etiam* Laudis. Honoris. Gloriæ.

Tugent/Tugenthafft ſein.

Tu virtutem præfer divitiis. ad Her. l. 4. p. 90.

Alexander Macedo ſummo cum labore animum ad virtutem à pueritiâ confirmavit. ad Her. l. 4. p. 98.

Per orbem terra cum laude, & gloriâ vulgata ſunt. ad Herenn. l. 4. p. 98.

Oceanum Macedonum gloria transvolavit. ad Herenn. lib. 4. p. 98.

Homo indoctus quamvis ſit, ingenioſus ad virtutem non poteſt pervenire. ad Her. l. 4. p. 123.

Virtute & ſapientiâ maiores noſtri fuerunt. de Invent. libr. 1. pag. 176.

Hic cùm floreret omni genere virtutis. Brut. p. 628.

Habes virtutes, habes eloquentiam. in Verr. p. 376.

Multis virtutibus, ac beneficijs princeps fuit. in Verrem pag. 541.

Se virtute, non genere pop. Romano commendari putat, cùm ipſe ſui generis initium, ac nominis ab ſe gigni, & propagari vellet, maximis laboribus, usq; ad ſummam ſenectutem in gloriâ vixit, honores ampliſſimos adeptus eſt. in Verr. pag. 565.

Tantáne unius hominis incredibilis, ac divina virtus tam brevi tempore lucem adferre Reip. potuit? pro Lege Man. p. 641.

Non ſolùm bellandi virtus in ſummo imperatore quærenda, ſed multæ ſunt artes eximiæ huius adminiſtræ comitesq; virtutis. pro Leg. Man. p. 642.

In eâ quaſi exempli causâ veſtigia antiqui officij remanent. pro S. Roſc. p. 46.

Memoriam quaſi intermortuam generis ſui virtute renovare. pro L. Mur. p. 225.

Nullum vobis ſors campum dedit, in quo excurrere virtus, cognoſciq́; poſſet. in L.Mur.p.226.

Virtutes literis prodita ſunt. pro Arch.poet.p.151.

Praditus virtute patriâ. Seſt p 25.

Horum virtutem amplecterer. Phil.10.p.473.

Nihil eſt virtute amabilius, quàm qui adeptus erit, ubicunq; erit gentium, à nobis diligetur. de Natur. Deorum lib. 2. pag. 48.

Spoliavit enim virtutem ſuo decore, imbecillam reddidit, quòd negavit in eâ ſolâ poſitum eſſe beatè vivere. Acad. libr. 1. pag.20.

In viris fortibus virtus virtute ſuperatur. Philip. lib. 14 pag. 538.

Zeno igitur nullo modo is erat, qui, ut Theophraſtus, nervos virtutis inciderit. Acad.Qu.l.1.p.90.

Cùm illi ea genera virtutum, ſeiungi poſſe arbitrarentur, hic nec id ullo modo fieri poſſe diſſerebat, nec virtutis uſum modò, ut ſuperiores, ſed ipſum habitum per ſe eſſe praclarum, nec tamen virtutem cuiquam adeſſe, quin eâ uteretur. Acad. Qu. lib. 1. pag.91.

Virtute quâdam eſſe praditum. de Natur. Deorum lib.3.pag. 131.

Virtutis uſum cum vita perfectâ proſperitate coniungere. de Fin.l. 2.p.135.

Virtutem rerum ſelectione expoliare. de Fin. l. 2.p.145.

Virtutem ipſam, quam amplexabantur, ſuſtulerunt. de Fin. l. 2. p. 145.

Honeſtum ipſum quaſi virtutis lumen extinxeris. de Fin. lib. 3. p. 183.

Qui proceſſerit aliquantulùm ad virtutis aditum. de Fin. lib. 3. p. 199.

Omnium virtutum & originem, & progreſſionem perſecuti ſunt. de Fin.l.4.p.230.

Ex appetitione rerum virtutis pulchritudinem aſpicere. de Fin.l.4. p.228.

Ea virtutibus ijs, quibus à naturâ eſſemus ornati, obteri poſſe. de Fin.l.4.p.238.

Multum in virtute procedere. de Fin l.4.p.241.

Nihil ergò adiuvat procedere, & progredi in virtute, quo minus miſerrimus

miſerrimus ſit, antequam ad eam pervenerit. de Fin.l.4.pag. 241.
Corporis & animi virtutibus eſſe expletum. de Finib. libr. 5. p.265.
Virtutis quaſi carmen efficitur. de Fin.l.5.p.269.
Virtutis compotem eſſe. de Fin.l.5.p.285.
In virtutibus tanquam in Solis radios decurrere. de Fin. libr. 5. p.291.
Virtutis amplitudinem quaſi in alterâ libra lance ponere. de Fin. l.5.p.291.
Virtutem in perpetuum abijcere. de Fin.l.5 p.292.
At in eâ quidem ſpernendâ, & repudiandâ virtus ut maximè cernitur. de Fin.l.1.p.313.
Virtutem cognoſcere & percipere. de Fin.l.1.p.317.
Qui virtutis perfectæ perfuncto functus eſt munere. Tuſc. Qu. l. 1.p.341.
Ad vitam umbratilem, & delicatam cùm acceſſerunt Poetæ, omnis virtutis nervos elidunt. Tuſcul. Quæſt. libr. 2. pag. 357.
A virtute obruitur. Tuſc. Qu.l.2. p.378.
Virtutis vim continere. Tuſc.Qu.l.4 p.426.
Virtutem traducere. Qu. Tuſc.l.5.p.439.
Omnibus virtutibus inſtructum, & ornatum eſſe. Qu Tuſc.lib. 5.p.461.
Dignitatem virtutis exaggerare, & ad cœlum efferre. Qu. Tuſc. l.5.p. 488.
Quod largitione interpoſitâ virtutis ac dignitatis oblivisci ſolet. de Pet. Conſ.p. 4.
Dummodò plus in virtute teneamus, quàm ille teneat firmitatis, & roboris ibid.
In hoc aliqua ſignificatio virtutis appareat. 1. Off. p. 20.
Quisq; maximò his lenioribus virtutibus erit ornatus. ibid.
Illa virtutis bonum virum videntur potiùs attingere. ibid.
Vt quoq; maximè virtute, & ſapientiâ ſit munitus. de Amic. p. 95.
Qui tot præſidio virtutum munitus. Paradox.2. p.226.

Vis. Violentiæ, Potentiæ. Roboris.

Gewalt anlegen/ Krafft/ Macht/ Stärcke.

VI venit illam à me ereptum. Eun.4. 6. v.14.
Ne vim facias ullam in illam Eun.4.7.v.37.
Ne quam in illam vim fieri ſinat. Eun. 5.5.v.21.
Vim adferre alicui. pro S.Roſc.p. 47.
Vim alicui imponere. in Verr.p.285.
Vim alicui afferre. pro Leg Man.p.643.
Ne quis vim vi repulſam reprehenderet. Seſt.p.20.
Vim omnium remediorum à magiſtratibus ſuperioribus proximis Reſpublica deſideravit. Seſt.p. 8
Vi vim præſertim oblatam ſæpiùs ut frangeret, & refutaret, hortabantur. Seſt.p.45.
Vim volumus extingui. Seſt.46.
Num conſuli vim attulerit. Vat.p.78.
Huius vis in ſuſcipiendis, & ingerendis inimicitijs efferbuiſſe videtur. Cœl.p.125.
Poſtquam nihil exprimere ab egentibus, nihil ullâ vi à miſeris extorquere potuit. Prov.p.158.
Vim huic afferebat. Mil.p.226.
Nulla vis unquam in liberâ civitate ſuſcepta eſt inter cives. Mil. p.227.
Africano domi quieſcenti nocturna vis illata eſt. In te potiſſimùm fractam & debilitatam vim contulit. Epiſt. ad Fam. lib. 1. p. 21.
Satis magnam habet vim. Acad.lib 2.p.26.
Qui quidem ipſi ſe nobis non offerunt: vim autem ſuam longè lateq; diffundunt: de Nat. Deor.l.1.p.189.
Vt eum vis quædam abſtraxiſſe à ſenſu mentis videretur. ibidem.
Nihil à me aſperum in quenquam fit. Epiſt. ad Att. libr. 1. pag. 40.
Per vim turpitudines alijs intuliſſe videntur. Phil. 14. p.535.
Valentiorem nactus adverſarium. Capt.Prol.v.36.

Plus

Plus poteſt, qui plus valet. Truc 4.9.v.38.
Nihil moror diſcipulos eſſe mihi plenos iam ſanguinis. h. e. *robuſtos* Bacch.1.1.v.45.
Quantum valet. Phor.5 8.v.94.
Vim verbi in aliud atq; cæteri accipiunt. de Orat. lib. 1 pag. 419.
A Paulo illum adoptaret, ſi corpore valuiſſet. Brut. p. 541.
Quid tua vox, cùm ſeſe corroboravit, effectura eſſe videatur. Sest. pag. 7.
Experietur conſentientis ſenatus nervos atq; vires. Philipp. 5. p. 419.
Quicquid habet virium, id in eorum libertatem defendendam contulit. Phil. 10 p. 470.
Tantum contendere in Rep. quantum probare tuis civibus poſſes: vim neq; patriæ, neq; parenti afferre oportere. Ep. ad Fam. l. 1. p. 29.
Cùm autem paulùm firmitatis acceſſerit. de Fin. libr. 5. pag. 268.
Fannij ætati coniunctus Antipater paulò inflavit vehementiùs, habuitq; vires agreſtes ille quidem, atq; horridas. de legib. l. 1. p 295.
Quanquam ex his alius alio plus habet virium, tamen quiddam exile, quam iſti omnes. ibid.
Nec vim ullam nanciſcatur, quamprimum impulſa moveatur. Tusc. Qu. p 3 6.
Nam ex eâ ipsâ copiâ coniectura fieri poterit, quantum ſit in ipſo campo virium ac facultatis habiturus. de petit. Conſ. pag. 397.
Si quidem in illo tantum fuit roboris. Off. l. 1. p. 495.
Quantum volet habebit ad faciendam fidem virium. 2. Offic. pag. 77.
Neſcis quantas vires virtus habet. Parad. 2. p. 217.

Viſendi, Inviſendi.

Beſehen.

INterviſam domum. Aul.2.2.v.25.
Non eſt, quod viſam domum ibid.v.26.
Interea tamen huc ad me interviſam domum. Mercat. 3.2.v. 11.
Vide etiam Lex. Plaut.

Vitandi. *Vide* Fugiendi.

Meiden/Entfliehen.

HAnc maculam nos decet effugere. Adelph.5.8.v.13.
Declinare ea, quæ nocitura videntur 1. Off.p 26.

Vitæ. Vivendi. Suſtentandi. *Vide etiam ſupra Tit.* Ætatis & Solitudinis.

Leben/Wandell/Unterhaltung/Alter/Nahrung/ Einſam leben.

SAtis habes, qui benè vitam colas. Aul.2.2.v. 20.
Neq; malis neq; improbis factis eſt prognatus. Aulular. 2. 2. v.36.
Simul enicato ſuſpiritûs, vix ſuffero herculè anhelitum. Merc. 1. 2. verſ.4.
Certè edepol te civem ſine malitiâ omni ſemper ſum arbitratus. ibi. v. 38.
Meus ſcrupoſam victus commeat viam. Capt.1.2.v.76.
Et ſi p.rvivo ad ſummam ætatem. Capt.3.5.v.85.
Quicum unà à puero ætatem exegeram. Capt. 3.5.v.61.
Æternum dapinabo tibi victum. Capt. 4.2.v.117.
Mihi rem ſummam credidit cibariam. Capt.4.3.v.1.
Degere ætatem. Caſ.2.4.v.12.
Dies, atq; noctes cum rabioſâ fœminâ ætatem exigis. Caſ. 2. 5. verſ.12.
Ego illum unum mihi exoptavi, quicum ætatem degerem. Ciſt.1. v. 79.

Vitam

Vitam ut vixiſſent olim in adoleſcentiâ. Epid. 3.3.v.5.

Vivere pancraticè, & Athleticè. Bacch.2.3.v.44.

Muſicè hercule agitis ætatem, ita ut vos decet, vino & victu probo, piſcatu electili vitam colitis. Moſt. 3.2.v.41. Vide Lex. Plaut. *Proverbia.*

Nunc benè vivo, & beatè, atq; ut volo, atq; animo ut lubet. Mil.3. 1.v.111.

Huic homini dignum eſt diu vitam dari. Mil.3.1.v.128.

Vivere vitam Mil.3.1.v.131.

Divos diſpertiſſe vitam hominum æquum fuit. Mil. 3. 1. verſ 134.

Vitam longam dare. Mil.3.1.v.135.

Pulcherrimè egi ætatem Mil.4.8.v.2.

Tecum vivere, atq; tecum ætatem agere vult. Mil. 4. 6. verſ. 60.

In munditijs, mollicijs, delicijsq; ætatem agitis. Pſeud.1.2.v.40.

Qui prorogare poſſit vitam hominibus. Pſeud.3.2.v 38.

Agere ætatem. Pœn.4.v.16.

Egomet vix ætatem colo. Rud.1.5.v.15.

Facite hic lege potiùs liceat, quàm vi vitam vivere, Rud.3. 2. verſ.7.

Ætatem exigere cum aliquo. Trin.Prol.v.15 & 4. 1.v.111.

Meo modo, & MORIBVS vivo ANTIQVIS. Trin. 2. 2. v. 16.

Vitam colere. Trin 3.2.v.74.

Eo veſtro vivito. Trin.5.1.v.61.

Eius vitæ timeo. And.1. 2.v.5.

Sic vita erat And.1.3.v 33.

Sapienter vitam inſtituit. Andr.1.1.v.38.

Vitam parcè & duriter agebat, lanâ ac telâ victum quæritans. Andr.1.1.v 45.

Habere vitæ ſuæ modum. And.1.1.v.66.

Vitæ auxilium alicui ferre. Andr 1.1.v.111.

Cùm alieno more vivendum eſt mihi, ſine hunc me vivere interea modum. Andr.1.1.v.121.

Hæc dies aliam vitam adfert, alios mores poſtulat. Andr 1.1. verſ. 18.

Mea quidem herculè vita in dubio eſt. Andr.2.2.v.10.

Penè illuſi vitam filiæ. Andr.5.1.v.1.

Cibum nonnunquam capiet cum eâ. Eun.3.2.v.36.

Poſtquam te emi à parvulo: da du noch klein wareſt. Andr. 1.1.

Poſtquam exceſſit ex ephebis. ibid.

Mulier egregiâ formâ atq; ætate integrâ. ibid.

Dum licitum eſt illi, dumq; ætas tulit. And. 2.6.

Nam ferè grandiuſcula iam profecta eſt illinc. Andr. 4.6.

Homini adoleſcentulo. Andr. 5. 1.

Et iſthæc unà parva virgo: die noch klein vnd jung war. Andr. 5. 4.

Anni ſedecim: *flos ipſe*. Eunuch. 2.3.

Ea ſi vivit, annos nata eſt ſedecim, non maior: *Thais, ego quàm ſum, maiuſcula eſt*: ein älter. Eunuch. 3.3.

Iſte ephebus: der Jüngling: *frater Phædriæ*. Eunuch. 5.1.

Ego iſtuc ætatis amori operam dabam. Heaut. 1.1.

Eduxi à parvulo. Adelph. 1.1. *Ab adoleſcentiâ*. ibid.

Quæ fert adoleſcentia. das die Jugend mit ſich bringt. ibidem.

Si eſſes homo, ſineres nunc facere, filium tuum, *dum per ætatem licet, potiùs quàm alieniore ætate pòſt faceret tamen*. Adelph. 1.2.

Sperabam deſeruiſſe adoleſcentiam. ibid.

Ad omnia alia ætate ſapimus rectiùs: *ſolum unum hoc vitium adfert ſenectus*: &c. Adelph. 5.3.

Ætate exactâ. Adelph. 5.4.

Homo iam grandior. Phorm. 1.1.

Tua jam præterierat ducendi ætas. ibid.

Meo labori haud parcens præter æquum & ætatem meam. Hecyr. 2. 1.

Dum ætatis tempus tulit, perfuncta ſatis ſum ſcil. voluptatibus, *hæc mihi nunc cura eſt maxima, ut ne cui meæ*. ibid.

Longinquitas ætatis obſtet, mortémve exſpectet meam. Hecyr. 4. 2.

Nam usq; dum ille vitam incolit inopem. Heautontim. 1. 1. verſ. 79.

Vobiſcum unà ſimul ætatem decretum eſt vivere. Heaut. 2. 4. v. 12.

Ego hanc clementem vitam urbanam ſecutus ſum. Adelph. 1.1. v. 17.

Ille contra ruri agere vitam, ſemper parcè & duriter ſe habere. Adelph. 1.1. v. 20.

Ille

Ille ſuam vitam ſemper egit in otio, & duriter ſe habere. Ibidem.

Ille ſuam vitam ſemper egit in otio & convivijs. Adelphis 5. 4. verſu 9.

Ita unà inter vos ætatem agere liceat. Hecyr. 2.1.v.10.

Vitam exigere. Hecyr.2.1. v 19.

Hunc videre ſæpè optabamus diem. Hecyr.4.4.v.20.

In eandem vitam te revolutum video eſſe. Hecyr. 4. 4. verſu 69.

Vt uno cum ætatem degeret. Phorm.2.2.v.10.

Quo ſtudio vitam ſuam te abſente exegerit. Heaut. 1. 3. verſu 39.

Si Lenones tanquam leones vitaſſet, vitæ ſe tradidiſſet. ad Heren. l 4.pag. 98.

Aliorum caput oppugnare. ad Her.l.4.p.115.

Quare velit in vitâ manere. ibidem.

Spiritum ducere. de Invent.l.1.p.185.

Vt ſine his ſtudijs nullam vitam eſſe ducamus. De Orat. lib.1.pagina 150.

Ducere animam de cœlo non queunt. Orat. ad Brutum. pagina 653.

Eundem ſpiritum ſine ullâ commutatione obtinebis. Orat.ad Bru. pag. 654.

De cœlo animam ducere. S. Roſc.p.61.

Dies conſumere. Sex.Roſc.p.67.

Inter vivos numeratur. pro Sex.Roſc.p.75.

Lucem quâ fruimur, ſpiritum quem ducimus, ab eo nobis dari videmus. pro Sex Roſc. p. 82.

Tam diuturnam lucis uſuram piratis dediſti. In Verr. pagina 5 8.

Hi ſimul ac juvenes eſſe cœperunt, magna ſpectare, & ad ea rectis ſtudijs debent contendere, &c. Prima igitur eſt adoleſcenti commendatio ad gloriam, &c. Off. 42.a

Mihi P. Africanus comitatu nobilium juvenum, fortunatus videbatur. de Sen 82.b

Infirmitas puerorum eſt ferocitas juvenum. de Sen.83.b

Vellem ſuſcepiſſes juvenem regendum. Att.159. a

Iuvenes ſtare ad januam duos quoſdam, qui eum magnopere evocarent. de Or.141.a

Iuvenis & adoleſcens idem. Off. 41. & de Sen. 82. b. Sic Columella etiam de Ove: *Fœmina poſt limatum maritari debet, juvenisq; habetur quinquennis.*

Iam diu Ceſennia viduitate ac ſolitudine aleretur. pro Cæcin. pagina 591.

Cùm veſtros portus, atque eos portus, quibus vitam ac ſpiritum ducitis in prædonum fuiſſe poteſtate ſciatis. pro leg. Man. pag. 640.

Quò minus certa eſt hominum, ac minus diuturna vita, hoc magis Reſpubl. dum per Deos immortales licet, frui debet ſummi hominis vitâ, atque virtute. pro Leg. Manil. pagina 651.

Cui opera vita erat. Phor. 23. v. 16.

Illum vitâ frui voluit. pro Aul. Cluent. p. 77

Honeſtiſſimè vitam agere. pro Aul. Cluent. p. 87.

In vita remanere. pro Aul. Cluent. p. 90.

Cum aliquo concordiſſimè vivere. pro Cai. Rabir. pagina 164.

Exiguum vitæ nobis curriculum natura circumſcripſit immenſum gloriæ. pro Cai. Rabir. p. 164.

Vitâ frui. In Luc. Catil. p. 209.

Vixit ad aliorum arbitrium, non ad ſuum. In L. Mur. pagina 227.

Vnis moribus, & nunquam mutatis legibus vivere. pro L. Flacc. pag. 289.

Fœdiſſimam vitam, ac miſerrimam turpiſſimâ morte propoſitâ degere. pro L. Syll. p 337.

De vitâ dimicare. pro Arch. poët. p. 357.

Tranquillum, atq; otioſum ſpiritum ducere. pro Arch. Poet. pag. 357.

Non obeſt mihi turpis, & nocens, ſed honeſtiſſimè laudatiſſimeq; acta vita Orat. ante exil. p. 363.

Spiritum ducere. In Orat. ante exil. p. 367.

Dum animâ ſuperabo meâ. In Orat. poſt Red. p. 380.

Atque ille vitam ſuam ad arctiſſimam ſpem reſervavit. Seſt. 26.

Vitam meam deſeruiſſem. Ibidem.

Vitam hanc quietam, & otioſam ſecuti ſumus. Rab 271.

Cujus omnium ætatum in populi Romani bellis conſumtam eſſe meminiſſet. Dejot. p. 308.

Tanta

Tanta eſt magnitudo tuorum erga me meritorum, ut quoniam tu, niſi perfectâ re de me conqueſti, vitam mihi acerbam putem. Ep. ad fam. l. 1 p. 5.

Agere ætatem. Ep. ad fam. l. 4. p. 98.

Me patria ſolicitat, inprimiſq; mi Plance, expectatio conſulatûs tui: quæ ita longa, ut optandum ſit, ut ad id tempus Reipubl. ſpiritum ducere poſſemus. Epiſtol. ad fam. libro 11. pagina 215.

Alterius vitæ quoddam initium ordimur. Epiſtol. Attic. lib. 4. pagina 109.

Vita doloribus maximè referta fugienda. De fin. libro 1. pagina 115.

Cùm ignoratione rerum bonarum, & malarum maximè hominum vita vexetur. de fin. l 1. p. 114.

Si videmus omnem vitam perturbari errore, & inſcitiâ. de fin. l. 1. p. 115.

Nullo modo ſine amicitiâ firmam, ac perpetuam jucunditatem vitæ tenere poſſumus. de fin. l. 1. p. 124.

Omnem complecti vitæ conſequentis ſtatum. de fin. lib. 2. pagina 147.

Vita conferta voluptatum omnium varietate. de fin. libro 4 pagina 115.

Luxurioſam vitam reprehendere. de fin. l. 2 p. 157.

Manere in vitâ. de fin. l. 3. p. 205.

In ſolitudine vitam agere. de fin. l. 3. p. 207.

Quo cruciatu animi vitam acturum fuiſſe putabis? de divinat. lib. 2. p. 120.

Deos teſtor, me hac voce à morte eſſe revocatum. Ep. Qu. Fr. l. 1. p. 595.

Duarum vitarum nobis erant inſtituta capienda. de fin. lib. 4. pagina 230.

Beatam vitam cum virtute degere. de fin. l. 4. p. 238.

Vitam fugere. de fin. l. 5. p. 261.

Vita expetitur, quæ nos in quâ nati ſumus continet. de leg. l. 1. pagina 305.

Vitæ commodis aliquem privare. ibidem.

Vitam finibus terminare. Qu. Tuſc. l. 1. p. 307.

Deterrere aliquem ab injurioſâ, & facineroſâ vitâ. de leg. l. 1. pag. 309.

Ad ſo-

Ad ſocietatem vitæ convocare aliquem. Quæſt. Tuſcul. l. b. 1. pagina 39.
In corporibus humanis vitam alicujus imitari. Quæſt. Tuſcul. l. 1. p. 324.
Vitam alicujus lugere. Qu. Tuſc. l. 1. p. 329.
Viſum efficere plorando miſeriorem. Ibid.
Vitæ ſanitatem guſtare. Quæſt. Tuſcul. libro 1. p. 334.
In medijs vitæ laboribus obdormiſcere. Quæſt. Tuſcul. l. 1. pagina 345.
Quos & vivos alatis, & conſumtos ſinu recipiatis. de univerſ. pagina 383.
Deinde ut vitam ejus pulcherrimè regeret & gubernaret. de univerſ. p. 384.
Vitam tranquillè placideq; traducere. Quæſt. Tuſc. lib. 3. pagina 386.
Hominibus, quorum maximè interfuiſſet, tam exiguam vitam dediſſet. Qu. Tuſc. l. 3 p. 406.
Totos ſe in optimo vitæ ſtatu exquirendo collocare. Qu. Tuſc. lib. 5. p. 450.
Vitæ tranquillitatem alicui largiri. Quæſt. Tuſcul. libro 5. pagina 465.
Omni cultu, & victu humano carebant. Quæſt. Tuſc. lib. 5. pagina 475.
Cùm in diſparibus animantibus vitam tranſire non poſſit Quæſt Tuſc. l. 5. p. 465.
Præceptis in omnes partes uſus vitæ confirmare poteſt. Off. libro 1. pag. 6.
Ad inſtitutionem vitæ communis ſpectare videntur. off. lib. 1. pagina 6.
Qui ab ineunte ætate incenſus eſſem ſtudio utriusque veſtrum. de Orat. 93. a
Mea vitæ rationes ab ineunte ætate ſuſceptæ. pro Pomp. 4. a
Ineuntis ætatis inſcitia ſenum conſtituenda & regenda prudentiâ eſt. Off. 45. a
Ineunte ætate. de Am. 100. a. & in Verrem. 148. a & in Attic. 201. b
Ex his exercitationibus ineunte ætate fuimus. De Clu. 178. a
Ab ineunte pueritiâ. Ep. 143. b
Ineunte adoleſcentiâ cui ineſt, &c. Off. 23. b

Ab in-

Ab ineunte adoleſcentiâ. in V.55.b. *A primâ adoleſcentiâ.* de Cla. 194 b. *Ab ineunte ætate.* Off.42.a

A primâ ætate pro Plan.270. *A primo tempore ætatis juri ſtudere tenemini.* de Leg.158.a

Tamen adoleſcentulus, quantum illius ætatis mea patiebatur pudor, multa ſæpè ex eo quæſivi. de Or.190.a

Quinto anno exeunte) (Quinto anno ineunte. de Div. 91.b *A parvis.* de Leg.171.a

Iſocrates ſe tantum, quantum ætate procedebat, relaxabat à nimiâ neceſſitate numerorum. Or.2:4.a

An hoc vidit puer: ſi ætate proceſſerit, non videbit? in Academic. 104.a

Livius uſque ad adoleſcentiam meam proceſſit ætate. De Sen. 87. a

Iſocrates cùm ætate proceſſerit, aut in hoc orationum genere cui nunc ſtudet, tantum quantum pueris reliquis præſtet. Orat. 200. b

Vt primùm ex pueris exceſſit Archias pro Ar.186.a

Nam is poſtquam exceſſit ex ephebis. de Or.138.b

Is ad centeſimum annum vitam perduxit de Sen.89.b

Neceſſaria vitæ præſidia debentur iis maximè, quos antedixi. 1. off.pag.24.

Licet magnificè, graviter, animoséq; vivere. 1. Officiorum pagina 38.

Rectam viſa ſecuti ſumus viam. 1.off p.47.

Quem potiſſimum curſum vitæ ſequi volunt. ibidem.

Implicatur aliquo certo vitæ genere, curſuq; vivendi. 1. Offic. pagina 47.

Id tempus à naturâ ad deligendum, quamquisq; viam vivendi ſit ingreſſurus, datum eſt. ibidem.

Sic vivendum eſt in vitâ. off.l.1.p.58.

Poſſunt ſine ullo periculo juſtitiæ vivere. Offic.l.2 p.29.

In agro vitam agere. off.l.2.p.79.

Qui vitam honeſtam ingredi cogitant. Officiorum lib.3.pagina 102.

Otiosè vivere cum parentibus, cum uxore, cum filio. Off.l.3 pag. 137.

Vlciſcendi.

Vlciſcendi. Vltionis. Vindictæ.

Rach/ Rachgirig/ Rechen.

NISI *hanc injuriam neque ultus pulchrè fuero.* Menæch.3.2.verſ.7.

Faxo haud inultum prandium comederis. Menæch. 3. 2. verſu 55.

Nunquam hodiè inultus deſignaveris mihi. Moſt.5.1.64.

Inultum id nunquam auferet. Andr.5.5.v.4.

Injurium eſt ulciſci adverſarios, ut quâ viâ captent, eâdem ipſos capi. Hecyr.1.1.v.15.

Morte vindicare. Brut.p.620.

Eam rem vindicandam putavit. pro Quint.p.9.

Ejus cruciatu atque ſupplicio paſcere oculos animumque exſaturare. in Verr.p.514.

Alij ulciſci dolorem aliquem ſuum volunt. Seſt.p.27.

Acrius & gravius ad ulciſcendas injurias incumbunt. Phil. 6. p. 429.

Vocandi. Evocandi. Accerſendi. Inclamandi. Convocandi. Avocandi. *Vide etiam* Clamoris.

Ruffen / Anſchreyen / Anruffen/ Beſchreyen/ Beruffen/ Erfodern.

ADverſus *vim & injuriam clamabat.* Amph. 1. 1. verſ. 220. Inclamaſſe etiam PORRO QVIRITES locis παραλλήλοις Auctorum oſtendit doctiſſimus *Briſſonius.* Formul.l.8.p.718. Edit. VVechel.

Te vo-

Te voco. Vſitata formula vocantium. Aul.2.3.v.1. Sic Curcul. *Heus Curculio te voco.* ibidem. *Heus tu leno, te voco.*

Nam ad matrem accerſita eſt. Ciſt.1.1.v.107.

Repentè expetit, ad ſeſe à me ut irem. Mil.5.2.11.

Quod ſi ego huc ſervos cito. Mil. 5,2.9.

Tuam qui hinc amicam accerſebat. Pſeud.2.4 v.20.

Quis homo tam tumultuoſo ſonitu me excivit ſubitò foras? Trin 5. 2.verſ.52.

Evocate mihi intus Cylindrum coquum actutum forâs. Men. 1. 3. verſ.35.

Quis currit pollinctorem arceſſere? Aſin.5.2.v.61.

Soſia, adesdum, paucis te volo. Andr. 1.1.2.

Cum accerſeret cupitam Antiphilam. Heaut. Arg.v.6.

Cur non accerſi jubes filiam? Heaut.5.5.3.

Quis nominat me? Phor.5.9.

In clamando eſt benè robuſtus, atque exercitatus. in Verrem.pag. 126.

Senatum frequenter, celeriter, ut vidiſtis, coëgi. In I.Catil.pagina 196.

Ego literis eum Capuâ accerſivi cum illo exercitu Seſt.7.

Vox plena gravitatis, plena authoritatis, plena ſalutis. Ep. Attic.l. 1.pag. 22.

Vt ſi literis conſularibus ex Senatusconſulto cuncta ex Italiâ omnes convocarentur. pro Seſt. p.63.

Homines diſſipatos congregare. Qu.Tuſc.l.1.p.319.

Me illius fuga, negligentiaq; deformitas avertit ab amore. Ep. Att. l.9.p.284.

Nulla conditio pecuniæ ab ſummâ integritate continentiaq; deduxerit. Ep. Qu.Fr. l.1.p.571.

Vt in utramque partem diſcendo & audiendo eliciant. Acad.l.2. pag. 7.

Eſt etiam vox omnium magis odio firmata, quàm præſidio. Epiſt Att.l.2.p 70.

Ait eos inani ſonare voce. de fin.l.2.p.178.

Voces inanes fundere. Qu.Tuſc.l.3.p.394.

Clariſſimâ voce quid profiteri. Qu.Tuſc.l.5.p.467.

Voce freti ſunt. 1.off.p 46.

Vola-

Volatûs. Alarum.

Fliegen/ Fliegel außrupffen.

ALas intervellere. Amph. 1. 1. 170.
Dædalijs ſe ferre remigijs. Amph. Scen. DI voſtram. verſu 51.

Voluntatis. *Vide* Arbitrij.
Voluptatis. *Vide* Gaudij.

Vovendi. Votorum. Apprecandi. Gratulandi. Gratificandi. Sacrificiorum.

Wünſchen / Gelübd thun/ Glück wünſchen.

QVÆ *ad Legionem vota vovi, ſi domo rediſſem ſalvus, ea ego exſolvam omnia.* Amph. 3. 2. v. 66.
DI te ament! Amph. 2. 2. v. 6.
Iamdudum tuis votis fores potitus, Amph. *Scen.* Feram velis. verſu 21.
Dij tibi omnes omnia optata adferant! Capt. 22. v. 105.
Quæ res bene vertat mihi, meoq; filio! Capt. 2. 3. v. 1.
Quodcunq; opus tibi contingere velim. Ciſt. 2. 1. 20.
DI tibi dent, quæ velis! Epid. 1. 1. v. 4. Eſt formula bene precantis: quæ & alibi extat apud Plautum. Pœn. 5. 2. v. 95. Trin. 5. 2. verſ. 28. Interdum ſic effertur. *DI dent tibi multa bona.* Pœn. 1. 1. v. 80. Aſin. 1. 1. v. Stich. 3. 2. v. Rud. 1. 1. v. 6. Vide *Briſſonij* lib. 1. Formularum. Formula deprecandi ſic concipiebatur: *DI melius faciant!* vel ſic: *DI melius!* vel: *DI meliora!*
Volupe eſt, quod agas, ſi id procedit ex ſententiâ. Mil. 4. 11.
Fortunati omnes ſitis. Pœn. 3. 3. 10.

Cùm

Cùm iſthac res tibi pulchrè ex ſententiâ evenit, gaudeo. Rudent, 5. 3. 9.

Cui boni atque ſecundi aliquid obtigerat, ei ominis causâ gratulabundi dicere ſolebant. *Feliciter;* aut *Feliciter, quod agis:* cùm ſignificarunt ſe perpetuò eadem felicitate uti: Iuven. Sat. 2. verſ. 119. *Signatum tabulæ dictum Feliciter.* Contra: cui malè & adverſus animi ſententiam erat, eum alloquentes dicebant, *Vellem quæ velles.* Amph. Prol. verſ. 39. Moſt. 3. 2. v. 54. *Velim quæ velis, Tranio;* cùm ſcilicet indicarent dolere ſibi, quod illi male eſſet, ac ſi dicerent: *Vellem tibi ita eſſet, ut tu quoq; velles mihi; ægreq; eſt, quod tibi quicquam præter voluntatem tuam evenerit.* Hor. l. 1. Satyr. 5. v. 15. Apul. Mileſ. 11. *Quàm vellem præſtare tibi, ô Luci, quod cupis.* Cicero l. 3. ad Att. Ep. 42. *Faciã quod volunt: FELICITER VELIM, inquam.* Suet. Claud. c. 7. Domitian. cap. 13. Sic itidem, cùm quid diſſuaderent, utebantur hac formula. *NOLLEM quæ VELLES.* Sen. Ep. 67. *Aſpice M. Catonem ſacro illi pectori puriſſimas manus admoventem, & vulnera demiſſa laxantem. Vtrum illi tandem dicturus es? NOLLEM quæ VELLES, & moleſtè FERO, an FELICITER quod agis.* Vide Mur. Var. l. 9. c. 8. Et Lipſ. l. 3. Antiq. Lect. Nec non Grut. ad Senec. Ep. 67.

Dij tibi dent quæcunq; optes! Aſin. 1. 1. v. 32.

Opta id, quod ut contingat, vis Aſin. 3. 3. v. 129.

Exoptas, ut quod vis maximè tibi evenire. ibid.

Facile exoptata obtingent. ibid.

Deos volo bene vertere rem iſtam vobis. Curc. 5. 2. v. 58.

Vera cantas: vana vellem. Moſt. 4. 7. v. 64.

Tantum tibi DI immortales dant. Pſeud. 4. 1. v. 25.

Tantum tibi DI immortales duint, quantum tibi optes. Pſeud. 4. 1. v. 25. Elegans formula proverbialis. Pœn. 5. 2. v. 95. *DI dent tibi multa bona.* Pœn 1. 1. v. 80.

Eveniant volo tibi, quæ optas Perſ. 2. 4. v. 23.

Quæ res bene vortat mihi, & tibi, & ventri! Perſ. 3. 1. v. 1.

Bene vos! bene nos! bene te! bene me! bene noſtram etiam Stephanium. Stich. 5. 4. verſ. 16. Formula eſt bene vovendi. Vide Turn. l. 16. c. 11. & Briſſon Formulas.

Dij Deæq; vobis multa bona dent! Pœn. 3. 3. v. 57.

Præmium à me optato, id optatum feres. Eun. 5.9.27.

DI tibi, Demea, omnes ſemper omnia optata ferant. Adelphis 5.9. verſ.21.

Spero hanc rem eſſe eventuram nobis ex animi ſententiâ. Hecyr. 5.4.31.

Quæ cupiunt ſuffragia populi. Ad Her.l.2.30.

Suis operibus ſuffragium ferre Sest.30.

Qui ſuffragium ſe iniſſe confiteatur. Sest 54.

Quæſtor factus eſt cunctis ſuffragijs. Ver.78.

Si rem ex ſententia geſſeris. Ep.ad fam.l.1.15.

In omnibus tuis rebus, meis optatis reſpondeas. Epiſt. ad. fam.lib. 2. 43.

Feliciter, & ex ſententiâ meâ Rempublicam geſſi. Epiſt.ad fam.l. 2. 43.

Quid cauſæ eſt, cur mihi non ſit in optatis complecti hominem florentem ætate, opibus, honoribus, ingenio, liberis? Ep.ad fam.lib. 2. 49.

Ex ſententiâ aliquid conficere. Epiſtol. ad fam. libro 12. 358.

Cùm de illo ægroto, vota faciebant. Epiſtol. ad Attic.libro 8. 264.

Vt reliqua ex ſententiâ ſuccedant. Ep. Brut.5 45.

Si contigerit noſtris conſilijs exitus, quem optamus. Epiſtol. Brut. 548.

Si ex ſententiâ ſucceſſerit. Ep. Qu. fr.l 2. 617.

Tu autem Deciorum devotionibus placatos Deos eſſe cenſes. De Nat.Deor.l.3.p.78.

Tibi patrimonium Dij fortunent. Ep.2.2.

Quod actum eſt, Dij approbent. Ep.2.14.

Dicebas te velle, quæ egiſſem, bene & feliciter evenire. Epiſtol. 4. 14.

Provinciam tibi tributam eſſe, à Cæſare cognovi, tandem rem tibi volo benè & feliciter evenire. Ep.12.19.

Eum honorem tibi Deos fortunare volo. Ep 15. 8. & 12.

Emiſſe te prædium vehementer gaudeo, feliciterq; tibi rem iſtam evenire cupio. Ep.16.21.

Quod mihi de noſtro ſtatu gratularis. Ep. 1.7.

Sera gratulatio reprehendi non ſolet. Ep.1.6.

Primum tibi, ut debeo gratulor. Ep.1.8.

Gaudere ſe dicebant mihi. Ep.1.9.

Vt poſſimus ſalvum te veniſſe gaudere. Epiſt.1.11.

Gregalibus illis, quibus te plaudente vigebamus, amiſsis. Epiſtol. 7. 34.

Gratulor tibi affinitatem viri optimi, &c. Ep.8.14.

Gratulationem tuo nomine ad omnia Deorum templa fecimus. Ep.11.8.

Cùm ego ei gratulatus eſſem, idq; me gaudere dixiſſem. Epiſtol. 15. 2.

Omnium ordinum conſenſus, gratiarum actio, congratulatio me commovet. Ep.ad Attic.p.24.

Ea res haud ſcio an mihi plus profuerit, quàm ſi mihi eſſent omnes congratulati. pro Planc.p.426.

Vrbis. Agri. *Vide etiam* Civitatis.

Statt/ Land.

Athenienſium juſſu vrbe atq; agro eſt exterminatus. de nat. Deorum.l.1.27.

Diligentius urbem religione, quàm ipſis mœnibus cingitis. De nat. Deorum.l.3.154.

Qui ut augerent pietatem in Deos, eaſdem illos, quas nos, urbes incolere voluerunt. de leg.l.2.330.

Si ad decem millia annorum gentem aliquam urbem noſtram profuturam putem. Qu.Tuſc.l.1.333.

Qui illâ urbe pulſi, carere ingratâ civitate, quàm manére in improbâ maluerunt. de leg.3.359.

Florere potentiſſimis, & maximis urbibus. Quæſt. Tuſcul. lib. 4. 414.

Quâ pulchritudine orbem, quibus autem opibus praditæ ſervitute oppreſſam tenuis civitatem. Quæſt. Tuſcul. libro 7. 423.

Vrgendi.

Treiben/Zwingen/Anhalten.

C*Alcaria alicui adhibere*. Brut.578.
Reſpirare eum liberè non ſinis. pro Quint. 15.
Nihilo remiſſius, atq; etiam multò vehementiùs inſtat quotidiè. In Verr.448.

Vſuræ. *Vide* Fœnoris.

Vsûs. Experientiæ. Vtilitatis. Commodi, Fructûs.

Nutzen/ Frucht.

M*ihi uſui veniet hoc, ſcio.* Phorm. 1.2.v.23.
Ego quæ in rem tuam ſint, ea velim facias. Phorm. 2.4.v.9.
Non herclè ex re iſtius me inſtigaſti, Demipho. Phorm. 5.8.76.
Nulli bono fuit. pro S.Roſc.41.
Communi quodam in uſu atq; in hominum more & ſermone verſatur. De Orat. l.1.272.
In hac civitate ipsâ, profectò nulla unquàm vehementiùs, quàm eloquentiæ ſtudia viguerunt. de Orat.l.1.272.
Vſum autem per nos percipere voluiſti. de Orat.l.2.346.
Quæ ad rem referant. Perſa.4. 4.44.
Nullum fructum laboris expecto. Ep.ad fam.l.7.184.
Peto à te, ut ita eum tractes, ut intelligat meam commendationẽ ſibi magno adjumento fuiſſe. Ep.ad fam.l.13.416.
Gratiſſimum mihi feceris, ſi intellexero, hanc commendationem magnum apud te pondus habuiſſe. Epiſtol. ad fam. lib. 13. 418.
Magnopere à te peto, cures, ut intelligat meam commendationem magno apud te, & ornamento, adjumentoque fuiſſe. Ibidem.

Ioſus

Vſus adhibendus eſt. Acad.l.2.p.11.
Ita æquum eſt, quod in rem utriq; eſſe arbitremur, conſulere, & admonere. Aul.2.1.v.10.
Tuâ è refeceris. Capt.2.2.v.46.
Quod in rem conducat tuam. Capt.2.3.v.26.
In rem utriq; maxime. Capt.2.3.v.38.
Vt illam, quod tuam in rem conducat, conſulam. Stich. 3.1. verſu 4.
Satin' ego oculis utilitatem obtineo ſincerè an parùm? Epid. 5. 1. verſ. 28.
Si magis uſus venerit. Bacch.2.3.120.
Nequior jam factus eſt uſus ædium. Moſt.1.2.31.
Eccum video, qui mihi eſt uſui, & plurimum prodeſt. Menæch.2.3. verſ.1.
Atq; id mihi prodeſt, ſi alij ſeſe ita ut in rem eſſe ducant. Menæch. 5.6.19.
Quæ in rem ſint ſuam, ut poſſet eloqui. Truc.prol.v.36.
An pœnitet te, quando hoc fuerit uſu? Pſeud. 1. 3. v.70.
Ex tuâ re non eſt, ut ego emoriar. Pſeud.1.3.v.101.
Improbi alunt, augent rem meam mali. Pſeud. 4.7.27.
Ob iſtam rem tibi multa inſtant à me. Perſ. 4. 3. verſu 21. & 22.
Ex tuo uſu eſt, eme hanc. Perſ. 4.4.v.14.
Quid mihi melius, quid magis in rem eſt? Rud. 1. 4.1.
In rem utriq; eſt. And.3 3.14.
Ex eâ re plus mali eſt, quàm commodi. And.3.3.15.
Nolo tibi ullum commodum claudier in me. Andr. 3.3.v.41.
Ex incommodis alterius, ſua comparare commoda. Andr. 4. 1. verſ. 4.
Manebo, ne quod veſtrum remorer commodum. And.4.3.34.
Nunc me pietas matris potius commodum ſuadet ſequi. Hecyr.3 5. verſ.31.
Poſtputare omnes res præ parente, intelligo. Hecyr.3.5.v.33.
Ex meo rure hoc capio commodi. Eunuch.5.6.1.
Ex illius commodo meum compararem commodum. Heaut. 2. 4. 17.
Servire commodis alicujus maximè. Hecyr.prol.51.
Magis in rem, & noſtram, & veſtram id eſſet. Hecyr.2.2.3.
Ex uſu noſtro hoc eſt. Hecyr. 4.1.55.

Vnumquodq; trahimus ad noſtram utilitatem. Ad Herenn. lib. 1. pag. 8.

Non induſtriæ fructus ex tuâ ſcientiâ capiemus. ad Herenn. libro 2. 31.

Nam quæ diximus, ad vocem ſervandam proſunt. Ad Herenn. lib 3. 64.

Non mihi ſoli, ſed etiam atq; adeò multò magis natus ſum patriæ. ad Her. l. 4. p. 119.

Ad corporis utilitatem ſpectat. de Iuvent. l. 1. 177.

Vt & vobis honori, & amicis utilitati, & Reipublicæ emolumento eſſe poſſimus. de Orat. l. 1. 278.

Cæterarum rerum, quarum utilitate fructum metimur. de Orat. l. 2. p. 441.

Omnes civitatibus ſuis profuerunt. de Orat. l. 3. 492.

Operæ pretium eſt. pro S. Roſc. p. 567.

Mihi bono fuit agere. S. Roſc. p. 65.

Fructus tibi labore parere. S. Roſc. p. 67.

Hoc commodi eſt. pro S. Roſc. 68.

Fructum alicui, quem meruit, retribuere. pro Sext. Roſcio 107.

Commodis ſuis ſervire. in Verr. pag. 132.

Hoc percommodum cadit. in Verr. 137.

Pertinet hoc ad commodum ſenatorum, ad utilitatem eorum. In Verr. 408.

Sibi, ſuis commodis, operâ, ſumtu, labore deſervire. in Verr. pagina 412.

Ad meam rationem uſumq; æſtimo. in Verr. 417.

Meus labor in privatorum periculis caſtè integreq; verſatur: ex veſtro judicio fructum eſt ampliſſimum ſecutus. pro L. Manil. pag. 626.

Rei fructum tribuere. ibid. p. 628.

Illorum magnæ res agentur, in veſtris vectigalibus exercendis occupatæ. ibidem.

Agitur ſalus ejus. pro leg. Manil. 621.

Vtriusque temporis fructum tuli maximum. pro demo. 440.

Capere fructum maximum. De Aruſp. Reſponſ. pagina 462.

Vſum dicendi, & fructum aliquem ferre poſſunt. Cœl. pagina 135.

Omnium

Omnium hujus nervorum, & laborum vos potiſſimum diuturnos & uberes fructus capietis. Cœl. 127.

Magno uſui Reipub. noſtræ fuerunt. Corn. 135.

Quo tempore fructum immortalem veſtri in me amoris cœpi. Piſ. p. 19:.

Laudem adoleſcentis propinqui jam ad meum aliquem fructum redundare exiſtimo. Lig. 269.

Ille fructum omnis anteactæ vitæ hodierno die maximum cœpit. Marc. p. :82.

Maximum vitæ fructum cœpiſſe putant. Phil. 2. 357.

In hoc tam commodum tribuitur. Phil. 5. 427.

Ea res magno uſui Reipublicæ fuit. Phil. 10. 426.

Qui tibi ex me fructus debentur, hos uberiores, & præſtantiores præſens capere potuiſſes. Epiſtol. ad fam. libro 1. pagina 21.

Cum unâ mehercule ambulatiunculâ, atque uno ſermone noſtro omnes fructus provinciæ non confero. Epiſtol. ad fam. lib. 2. pagina 49.

Onus tibi imponere, nec audeo quicquam, nec debeo, ſed quod tuo commodo ferri poſſit. Ep. ad fam. l. 3. 69.

Itaq; mihi propono fructum amicitiæ noſtræ. Epiſtol. ad fam. libro 3. 89.

Exiſtimabam id quod erat, omnes & induſtriæ meæ, & fortunæ perdidiſſe. Ep. ad fam. l. 9 101.

Fructum ex tuis literis cepi maximum. Epiſtol. ad fam. lib. 5. pag. 135.

Mei conſilij majorem in dies ſingulos fructum voluptatemq; capio. Ep. ad fam. l. 5. 117.

His proximis literis maximum cepi fructum, & judicij & officij tui. Ep. ad fam. l. 5. 143.

Vt ipſe aliquid commodi conſequatur. Officiorum ſecundo, 109.

Sed quid ejus fructus omnis in ipſo amore ineſt? de Amic. libro 2. 196.

Vtilitates ex amicitiâ maximæ capientur. De Amic. pagina 196.

Ex quibus ſperant, ſe maximum fructum eſſe capturos. De amic. p. 212.

Non modò nullum tibi afferet utilitatem. de fin. l. 2. 161.

Corporis commodis compleri. de fin. l. 3. p. 197.

Fructum capere ex re aliquâ. de div. p. 4.

Vtilitatis deſiderio moveri. de fin. l. 5. p. 274.

Vtilitate omnia metienda ſunt: negliget, teget, ſi poterit is, qui ſibi eam rem fructuoſam putat fore. de leg. p. 300.

Ea, quæ propter utilitatem conſtituitur, utilitate illâ convellitur. ibidem.

Vt quisquis maximè ad ſuum commodum refert, quæcunque agit. de leg. l. 1. p. 312.

Fructus alicui ferre. Qu. Tuſc. l. 2. p. 347.

Fructus rei alicujus uberrimos proferre. Quæſt. Tuſcul. lib. 1. pag. 351.

Cui ſi non ceſſiſſem, non diuturnum beneficij mei patria fructum tuliſſet. de leg. l. 3. p. 359.

Id ſuis commodis, non honeſtate metitur. 1. Officiorum. pagina 5.

Debemus communes utilitates in medium afferre. 1. Officiorum pag. 11.

Vt communi utilitati ſerviatur. 1. off. p. 14.

In ſuam rem aliena convertunt. 1. off. p. 19.

Quicquid ſine detrimento poſſit commoveri, id tribuatur cuivis vel ignoto. 1. off. p. 22.

Sunt iis utilia, qui accipiunt, danti non moleſta. 1. officiorum pagina 22.

Semper aliquid ad communem utilitatem afferendum. Ibidem.

Ad Reipublicæ dignitatem aliquid referre. 1. Officiorum pagina 26.

Vtilitatem civium ſic tueantur, ut quicquid agunt, ad eam referant, obliti commodorum ſuorum. 1. Officiorum pagina 34.

Quod prodeſſe vult plurimis. 2. Officiorum pagina 79.

Qui multam utilitatem Reipublicæ, atque hominum ſocietati afferre poſſit. 3. Off. p. 111.

Tem-

Tempeſtivos fructus ex his capere poſſemus. 2. Off. 69.
Cùm ex ipſo fructus eſt, tum etiam ex cæteris. 2. Off. p. 88.
Vt ipſe aliquid commodi conſequatur. 3. Off. p. 109.
Ducere rationem commodi. Ep. ad Fam. l. 5. p. 199.
Te, mi Cornifici, rogo, cures, ut intelligas, hanc meam commendationem maximo ſibi uſui fuiſſe. Ep. ad Fam. l. 12. p. 388.
Maiorem fructum ponere in perpetuitate laudis, quàm in celeritate naturæ. Ep. ad Fam. l. 10. p. 306.
Quarum rerum fructum ſatis magnum Republicâ ſalvâ tuliſſe me putabo. Ep. ad Fam. l. 10. p. 315.
Quod cùm facies ex magnâ parte communi commodo inſervieris. Ep. ad Fam l. 11. p. 324.
A te peto, ut des operam, ut intelligat meam commendationem ſibi uſui fuiſſe Ep. ad Fam. l. 13. p. 106.
Fructum magnum humanitatis tuæ capiebam ex ſilentio literarum mearum. Ep. ad Fam. l. 16. p. 105.
Fuit mihi magno uſui in noſtris petitionibus. Ep. Att. p. 6.
Noſtris rationibus maximè conducere videtur. ibid.
Multò maiorem fructum ex populi exiſtimatione cepimus. Ep. Att. l. 1. p. 9.
Quod commodo tuo fieri poſſit. ibid.
Niſi prætermiſſos fructus ſuavitatis tuæ præteriti temporis omnes exegero. Ep. Att. l. 4. p. 106.
Mirabiles utilitates mihi præbet. Ep. Att. l. 7. p. 206.
Spero nos communi ſaluti prodeſſe poſſe. Ep. Att. l. 8. p. 256.
Si arbitrare utile foro æquè Reipublicæ. Ep. Brut. p. 541.
Quo die magnorum laborum meorum fructum cepi maximum. Ep Brut. p. 527.
Vt plurimi proſimus, enitimur. Acad. l. 2. p. 6.
Niſi ob aliquam utilitatem, quam ex eâ caperent, nos ſervaverint. de Nat Deor. l. 1. p. 49.
Pecudum greges diliguntur iſto modo, quòd fructus ex eis capiantur. ibid.
Quicquid magnam utilitatem generi affert humano. de Natur. Deor. l. 2. p. 73.
Vtilitatem igitur magnitudine conſtituti ſunt ij Dij, qui utilitates gignebant. de Nat. Deor. l. 2. p. 34.
Vt aliquid ex eâ commodi conſequantur. de Fin. l. 1. p. 109.
Percipere fructus. de Nat. Deor. l. 2. p. 74.

Tanta putabatur utilitas percipi ex bobus, ut eorum viſceribus ſcelus habeatur. de Nat. Deor. l. 2. p. 114.

Reliqua cauſſa, quas Cleanthes affert, quarum unus eſt de commodorum, quæ capimus, copiâ. de Nat. Deor. l. 3. p. 123.

Vulnerandi. *Vide* Lædendi.

Vulgi.

Pöfel/Gemein Volck.

S*ic eſt vulgus, ex veritate pauca, ex opinione multa æſtimat.* pro Qu. Roſc. p. 102.

Vultûs. *Vide* Pulchritudinis.

FINIS CALLIGRAPHIÆ ROMANÆ.

APPENDI-

APPENDICVLA.

CVM pagellæ aliquot vacarent, operæpretium viſum fuit, in gratiam Eloquentiæ, & Philologiæ ſtudioſorum, utiles nonnullas Obſervationes è ſcriptis doctorum virorum, mantiſſæ vicem hîc adnectere: quibus ſtylus longè poſſit fieri & concinnior, & ornatior.

REGVLÆ ELEGANTIARVM.

REGVLA I.

SECVNDA *perſona ſingularis imperfecti, vel futuri Indicativi paſſivi, ſive etiam deponentis præſentis, & futuri optativi: ſive præſentis & imperfecti coniunctivi, ſuavius vocali, quàm conſonâ terminatur. Vt*, loquebáre: experiáre: conſequáre: tueáre: arbitrabáre: fore ut collaudére: ut meditére: ſuſpicaréte: aſpernábere: nunquam labére: ne patiare, &c.

II.

Tertia plural. præteriti actiui Indicativi elegantius vocali, quàm conſonâ finitur, Vt, dedére, fuére: *apud Salluſtium inprimis.*

III.

Suavius ponitur ante vocalem τὸ atque: neque: quàm, ac, nec: nec tum *nonnunquam ante vocalem occurrit:* nec omnino, adverſus, um: quorſus, um: prorſus, um: verſus, um.

IV. *Tmeſis*

IV.

Tmeſis quoq; nonnullorum adverbiorum non invenuſta eſt. Vt, Ante auté quã dicam : *pro:* antequã dicã. Prius autem quàm. *l.6.Ep 3.* Poſtea verò quàm ſcripſeram. Iam dictum eſt pridem. *lib 3. Ep.12.* Iam ſum pridem admiratus. Re autem verâ. *lib. 1. Ep.4.* Re quidem ipsâ. Rei totius publicæ. Vt te autem videret, quàm è vitâ diſcederet. Per mihi placet. Per mihi gratum fuit. Non tamen nunquam. &c.

V.

Præpoſitio Ab *ante conſonantes* ſ, l, m, r, ſt, *ponitur.* Ab ſenatu, ab ſe, ab me, ab latere, ab tuâ voluntate, ab re bene geſtâ, ab ſtirpe interire. &c.

VI.

Supinorum activorum uſus etiam eſt elegans. Deſertum ire, *pro:* deſerere: Ire amatum. *Vide Lex. Plaut.* Periphraſis.

VII.

Verba elegantius periodum claudunt: itaq; ad finem periodi ſemper: quoad eius fieri poteſt, reſervanda ſunt.

VIII.

Elegans item eſt ſubſtantivi verbi à ſuo participio trajectio. Vt, Sica inſidiata Pompeio eſt: *pro,* Inſidiata eſt Pomp. Interfectus ab eo eſt.

IX.

Adverbia in loco adhibita, orationem mirificè exornant. Earum itaq; accurata eſt habenda ratio.

X.

Præpoſitio in eleganter aliquando inter adiectivum, & ſubſtanvum conſtructa ponitur: Vt: Bonam in partem accipies; quâ in urbe; quâ in parte; quâ in turbâ; nullis in aliis ſermonibus verſatus; Earum in alterâ. &c.

XI.

Vt *cauſalis eleganter nonnunquam, vel in medio, vel fine periodi, ſuo præponitur verbo. Vulgò tantum ab initio. Vt.* Tuam ut petitionem ipſe ſolus gubernaret. *Pro Mil.* Hoc ſaltem nobis ut re-

ut relinquatur. Ab inimicorum audaciâ teliſque vitam ut impunè liceat defendere. Conſilio te ut poſſim iuvare. *Lib.2. Ep.17.* Te ut id non putem videre. *lib.2.Ep.15.* Te ut quàm primùm videam. *Lib.3.Ep.4.*

XII.

Particula: cùm. tum *pro* &, &: non ſolum, ſed etiam, *frequenter à Cicerone uſurpantur. Item* Quà, quà. *Vide Lex. Plaut.*

XIII.

Enclitica, que, *eleganter moloſſo attexitur: Vt*, clamoréſque: inprimiſque. *Item*, Conſervandumque: Aptam, explicatámque. &c. *Eadem quibuſdam Præpoſitionibus non iungitur. Vt*; A méque ipſe deficerem. *Lib.2.Ep 5.* Quamprimúmque. *Lib. 3.Ep.9.* In ſenatúque. *Lib.1.Ep.5.*

XIV.

Syncope etiam Ciceroni non infrequens. Vt, Conquieſti: Cognoram: Cognoſſe: *Atq; notandum: præteritorum omnium contractionem ſive συγκοπὴν eſſe longè frequentiſſimam. Vide Lexic. Plaut.* Syncope, *Item ſæpè coniugationis primæ:* Laudarim: Expectarim: Deſperaro: *Et quartæ*: Audiſſe: Audiſti. &c.

XV.

Indefinitè dicenda eleganter ſecundâ ſingulari efferuntur: Vt; Animi ingenui eſt, cui multum debeas, eidem plurimùm velle debere.

XVI.

Futura Coniunctivi elegantiora indicativi futuris. Vt; Cùm hæc leges; ego annuum munus confecero. *Lib. 2.Ep.11.*

XVII.

Nec abeſt ab elegantiâ participium Cæptus, a, um, *cum infinitivo paſſivo conſtructum. Vt:* Neque diligi ab eo ſtatim cæptum eſt. *l.2.Ep.12.* Poſtquam armis diſceptari cæptum eſt de jure publico. *lib.4.Ep 4. Item:* ſolitus, Deſitus. *Vt*; Verba uſurpari deſita, ſolita. *Agell.lib.1. c.10.* Sermone ab hinc multis annis deſito uteris. &c.

XVIII.

Eleganter etiam particula diſtributiva, alter, altera, alterum, alius,

partim. &c. *ſe per anadiploſin immediatè conſequuntur: ne dicā, quòd alterum prius pro uno poſitum eſſe elegantius videtur. Vt*: Lætor virtute & officio tuo neceſſariorum, meorum amiciſſimorum alterius (*Pompeij*) omnium ſæculorum & gentium principis: alterius (*Bruti*) jam pridem iuventutis &c *lib 3. Ep. 11. Sic*: Quarum altera mihi turpis: altera etiam periculoſa ratio videtur. *lib. 4. Ep. 2. Item:* Duæ res contra nos faciunt: ſumma gratia & eloquentia: quarum alteram, C. Aquili, vereor, alteram metuo. *pro Quintio* *Sic & illa:* Luitprandus Longobardorum: & Pipinus Francorum Reges. Hic Stephani ſecundi: ille Zachariæ Pontificis equum venerabundus manu ſuâ pedes duxit. *Coſterus.* *Horat. l 3. Od 6.* Pænè occupatam ſeditionibus delevit urbem Dacus & Æthiops, hic claſſe formidatus, ille miſſilibus melior ſagittis.

XIX.

Singularis eſt elegantia, quando eidem ſubſtantivo diverſa (ſed συνώνυμα) Epitheta, diverſis perſonis, vel rebus tributa adduntur. Vt; Cùm mirifica Senatûs, incredibilis Italiæ totius, ſingularis bonorum omnium conſenſio in me tuendo exſtitiſſet. &c. Me mirum deſiderium tenet urbis, incredibile meorum, atque inprimis tui, ſatietas autem provinciæ. &c.

XX.

Contra quoq; eleganter uni adiectivo vel Epitheto, duo iunguntur ſubſtantiva cum & &. Vt: Quàm multi & officii, & conſilij. *libr. 2. Ep. 12.* Mihi à te reddidit literas plenas & amoris, & officij. *lib 3. Ep. 1.*

XXI.

Epanalepſis, Anadiploſis, Epiſtrophe, αὐτοτέλευτος maximè, venuſta admodùm eſt. Vt: Cæteris ſatisfacio omnibus, mihi ipſi nunquam ſatisfacio: *ubi negatio poſteriori verbo præpoſita ſuavitatem adfert.* Creſcit amor nummi, quantum ipſa pecunia creſcit. Ademit Albino ſoceri nomen mors filiæ: charitatem illius neceſſitudinis, & benevolentiam non ademit. *Pro Sextio.* Quid eſt enim verius, quàm neminem oportere eſſe tam ſtultum, & arrogantem, ut ſe in rationem & mentem putet eſſe, in cælo mundoque non putet: *ubi elegans eſt ἔλλειψις verbi eſſe. lib. 2. de leg.*

Sine

Sine negatione. Quod autem à tuis abes, id eò levius ferendum eſt, quod eodem tempore à multis, & magnis moleſtiis abes. *Lib. 4. Ep. 3.* Iiſdem igitur de rebus etiam atque etiam te hortor: quibus ſuperioribus litteris hortatus ſum. *li. 4. Ep. 3.* Si quid offenderit, ſibi totum, nihil tibi offenderit *lib. 2. Ep. 17.*

Talis iteratio ſæpe fit per parentheſin breviorem Vt, Etiam, atque etiam peto, & quæſo, ut quibuſcunque rebus poteris (poteris autem plurimis) perſpicias, & conſulas rationibus meis. *Lib. 3. Ep. 1.* Quotieſcunque filium tuum video, (video autem ferè quotidie) polliceor ei ſtudium meum. *Lib. 6. Ep 5.*

Et συνωνύμως commutato verbo. Crede igitur, mi Plance, omnes quos adhuc dignitatis gradus conſecutus es (es autem adeptus ampliſſimos) eos bonorum. &c. *Libr. 19. Epi. 6.*

Si ulla apud te commendatio valuit (quod ſcio multas plurimùm valuiſſe) hæc ut valeat rogo. *Lib. 13. Ep. 14.*

FINIS APPENDICVLÆ.

INDEX TITVLORVM Synonymorum.

A

ABALIENANDI. Abducendi. pag.1.
Aberrandi. *Vide etiam* Erroris 3
Abeundi, Abſcedendi, Abſentiæ, Diſcedendi, Eundi, Itineris, Migrandi, Proficiſcendi. 4.
Abigendi, Amoliendi, Amovendi, Arcendi, Depellendi, Deiiciendi, Deturbandi, Expellendi, Extrudendi, Fugandi, Reſiſtendi. 11
Abliguriendi, Abſumendi, Conſumendi, Dilapidandi, Ganei, Heluandi, Intemperantiæ, Libidinis, Luxuriæ, Luxûs, Patrimonij, Prodigalitatis, Profuſionis. *Vide etiam* Sumtuum 15
Abſolvendi, Ceſſandi, Concludendi, Deſiſtendi, Exitûs, Finiendi, Finis, Extremitatis, Deſinendi. 17
Abſtinendi, Vitandi 20
Abſurditatis, Impoſſibilitatis 21
Abundantiæ, Acervi, Copiæ, Cumuli, Superfluitatis, Redundantiæ. *Vide etiam* Divitiarum 22
Accedendi, Adeundi, Aditûs, Adventûs, Aggrediendi, Appellendi, Conveniendi, Ingrediendi. *Plura vide Tit.* Eundi 23
Accidit, Contingit, Evenit, Obtingit 27
Accommodandi, Mutui, Mutuandi, Supputandi 29
Accuſandi, Arguendi, Condemnandi, Damnandi, Deferendi, Inſimulandi, Iudicij, Iuris 30
Acquieſcendi, Contentum eſſe 41
Addendi, Apponendi, Adiungendi, Coniungendi. *Vide etiam* Attribuendi 43
Adducendi 45
Adhærendi, Pertinendi ibid.
Adiuvandi, Auxilij, Iuvandi, Opis. Opitulandi, Præſidij, Subſidij, Suppetiarum. *Vide etiam* Defendendi, Patrocinij 45
Admirandi, Mirandi, Mirabilis 56
Admonitionis, Cohortationis, Hortandi, Monendi, Suadendi, Dehortandi, Diſſuadendi 54
Adoptionis, Adoptandi, Educandi, Alendi, Nutriendi 59
Adorandi, Cultûs, Religionis, Dei, Invocandi, *Vide etiam* Orandi, Rogandi, Precum 59

Adverſandi, Reſiſtendi, contrarietatis, Oppoſitorum 69
Adulandi, Aſſentandi, Blandiendi, Palpandi 63
Adulterij, coitûs, concubinatûs, concubitûs, Dedecoris, Ganei, Inceſtûs, Lenonum, Libidinum, Luſtrorum, Meretricum, Probri, Rei venereæ, Stupri. *Vide etiam Phraſes Tit.* Amoris, & Impregnandi 65
Ædium, Ædificij, aperiendi, claudendi, Pulſandi 25
Ægritudinis, Calamitatis, cruciatus, Damni, Detrimenti, Doloris, Exitij, Iacturæ, Incommodi, Luctus, Miſeriæ, mœroris, Moleſtiæ, Perniciei, Perturbationis, Triſtitiæ 78
Ægrotandi, Febris, imbecillitatis, Melancholiæ, Morbi, Pituitæ, Podagræ, Valetudinis adverſæ. *Vide etiam* Valetudinis proſperæ 108
Æquitatis, Iuris, Iuſtitiæ. *Vide etiam ſup.* accuſandi 112
Ærarij 114
Æris alieni, Debiti, Rationum ibid.
Æſtimandi, Pretij, comparandi 117
Ætatis, Pueritiæ, Senectutis 119
Affabilitatis, Salutandi 123
Affinitatis, amandi, amicitiæ, amorum, cognationis, coniunctionis, conſanguinitatis, conſuetudinis, Familiaritatis, Gratiæ, Neceſſitudinis, Societatis. *Vide paulo poſt plura Tit.* amoris, Diligendi, Oſculandi 125
Agendi, actionis, Negotiorum, Occupationum 141
Agri, agriculturæ, arandi, Fundi, Rei ruſticæ, Seminandi, Ruris 143
Alimenti, alimenti, Educandi, Nutriendi, Suſtentandi, Victus. *Vide etiam* Adoptionis, *&* ſumptuum, Vivendi 145
Alliciendi, commovendi, Impellendi, Incitandi, Perſuadendi ibid.
Alloquij, colloquij, Fabulandi, Loquendi, Mentionis, Sermonis. *Vide etiam* Garrulitatis 147
Altercandi, contendendi, controverſiæ, Iurgij, Litis, Rixarum 155
Amicitiæ, amoris, Diligendi, caritatis. *Vide etiam ſupra*, Rei venereæ, afnitatis. *& infra*, Oſculandi, Baſiandi 162
Amentiæ, Stultitiæ, Dementiæ, Inſaniæ, Furoris, Imprudentiæ, Rabiei 175
Amputandi 180
Animi, Sententiæ. *Vide etiam* cogitandi, conſtituendi, Deliberandi, conſilij, Mentis 181
Annonæ caritatis, annonæ vilitatis 185
Anteponendi, Excellendi, Præponendi, Præferendi 187
Appetitus. *Vide infra* cupiditatis 188
Applicandi, adiungendi 189
Approbandi, aſſertionis, aſſeverandi. *Vide etiam* conſentiendi, confirmandi 189
Appropinquandi, Imminendi 189

Arbitrij,

Arbitrii, Voluntatis, Ingenii. *Vide etiam* Sententiæ 190
Ardoris, ardendi, accendendi, Inflammandi, *Vide etiam* Deſiderandi 193
Argutiarum, Facetiarum, Ioci 194
Argumenti. *Plura vide Tit.* Rationum, Cauſæ. *Vide etiam* Signi, Confirmandi 195
Artificis, Artificii, Artis, Opificum, Vaſorum 195
Adſpergendi 198
Aſſuefaciendi. *Vide etiam* conſuetudinis 199
Attribuendi, Adiungendi *Vide etiam* Addendi 200
Avaritiæ, Parſimoniæ 201
Audaciæ, Confidentiæ, Imprudentiæ, Temeritatis 203
Audiendi, Attendendi, auſcultandi, animadvertendi, Obſervandi, Surdum eſſe 206
Avellendi, Avertendi 212
Auferendi. *Vide etiam* Furti ibid.
Augendi, Amplificandi, Multiplicandi, Exaggerandi 213
Autoris, cauſæ, Principii 214

B

BElli. Legionum, Pugnę, Exercitus, Armaturæ, Armorum, Obſidionis, Prælii, Induciarum, Signorum, Militiæ, Duelli, Certaminis 215
Beneficiorum, Benefaciendi, Meritorum, Beneficentiæ, Benignitatis, Liberalitatis, Munificentiæ. *Vide etiam* Officii, Studii, Benevolentiæ 233
Benevolentiæ, Favoris, Gratiæ. *Vide ſupra plura*, Affinitatis, *& infrà* Reconciliandi. *Item* Officii, Studii 239
Bibendi, Potandi, Paſcendi, Ebrietatis, Edendi, Epularum, Cibi, Convivii, Prandendi, cænandi, Heluandi, Vini, Luxus
Brevitatis, Abbreviandi, compendii, Epitomes 253

C

CAloris, Æſtus 256
Calumniandi, convitii, convitiandi, contumeliæ, culpandi, Imprecandi, Infamiæ, Maledicti, Maledicendi, Irridendi, Deludendi, Vituperandi, Obiurgandi, Reprehendendi, Nominum ignominioſorum. *Vide etiam* ignominiæ *Item* contemnendi 256
Canendi, cantus, Accinendi, Muſices, Symphoniæ. *Vide etiam infra* carminis 273
Carceris, cuſtodiæ, Nervi, Vinculorum. *Vide etiam* caſtigandi, Suppliciorum, *&* verberandi 274
Carminis, Poeſeos, Verſuum 277
Caſtigationis, crucis, Obiurgandi, Animadvertendi, Pœnarum, Puniendi, Supplicii. *Vide etiam paulo ante* carceris, *& infra* Vituperandi 278
Caſtimoniæ, Caſtitatis, Pudicitiæ, Pudoris, Verecundiæ, Virginitatis,

Vide etiam ſupr. Amoris & Adulterij 286
Caſtrandi 287
Cavendi, Præcavendi, Providendi ibid.
Cauſæ, occaſionis, Ἀφορμῆς. *Vide etiam* Argumenti & Rationis. *Item* Iudicij 289
Cedendi, Concedendi 292
Certitudinis *Vide infra* Conſtantiæ ibid.
Citandi, Allegandi 296
Civitatis, Patriæ ibid.
Clamandi, Vocis, Vociferandi 297
Cæcitatis. *Vide etiam* Viſus 298
Cæli, Aeris, Aſtrorum ibid.
Coercendi, Reprimendi 299
Cogitandi, Perpendendi, Meditandi, Deliberandi, Conſilij, Propoſiti, Conſiderandi, Expendendi. *Vide etiam* Animi & Mentis 300
Cognitionis, Cognoſcendi, Intelligendi, Experientiæ, Notitiæ, Sciendi, Noſſe, Interpretandi, Dignoſcendi, Reſciſcendi 307
Colligendi, Acquirendi, Condendi, Theſaurizandi 316
Colloquendi. *Vide ſupra plura Tit.* Alloquendi 317
Comitatûs ibid.
Commendandi. *Vide etiam* Laudandi 318
Comœdiarum, Fabularum, Hiſtoriarum, Hiſtrionum, Spectaculorum, Theatrorum 319
Commovendi, Promovendi 321
Commutandi, Permutandi 322
Comparandi, Similitudinis, Æqualitatis, Proportionis, Æquandi, Exæquandi, Paritatis 325
Compenſandi. Reſarciendi 328
Compeſcendi. *Vide etiam* Fræni, Refrænandi 328
Complectendi, Comprehendendi ibid.
Componendi, Compoſitionis 328
Concedendi, Supponendi 329
Conciliorum, Comitiorum, Senatûs, *Vide etiam* Iudicij & Accuſandi 330
Concionis 331
Condiendi. *Vide etiam* Coquendi 332
Conditionis, Fortunæ, Status ibid.
Conducendi 334
Confirmandi, Affirmandi, Aſſeverandi 335
Confugiendi, Aſyli. *Vide etiam ſupr.* Auxilij 336
Conijciendi, Conferendi 338
Coniugij, Matrimonij, Nuptiarum 339
Coniungendi, Coniunctionis, Cohærendi, Copulandi, Vniendi, Connectendi, Adiungendi 346
Conjurationis, Conſpirationis, Conſpirandi 347
Conſcientiæ 348
Conſentiendi, Conſensûs, Aſſentiendi, Congruendi, Concordandi, Annuendi, Gratificandi, Favoris. *Vide etiam* Animi, Sententiæ 349
Conſequendi, Adipiſcendi, Impetrandi, Nanciſcendi 354

Conſilij, Conſulendi, Deliberandi, Conſtituendi, Decernendi, Propoſiti, Determinandi, Inſtituti. *Vide etiam* Certitudinis: & Animi 356
Conſolandi, Conſolationis, Solatij 366
Conſpectûs. Aſpectus. *Vide* Videndi 368
Conſtantiæ. *Vide etiam* Sententiæ 370
Conſulis. *Vide etiam* Honoris, Dignitatis, Magiſtratus 371
Contabeſcendi. *Vide* Maciei 371
Contemnendi, Ludibrij, Aſpernandi, Deſpiciendi, Deridendi, Spernendi, Illudendi, Irridendi. *Vide etiam* Calumniæ, Nominum contumelioſorum, *Item* Homo-nauci 372
Contendendi, Contentionis. *Vide etiam* Altercandi 377
Contendendi, Adſpirandi 377
Conturbandi, Confundendi, Perturbandi 379
Conventionis, Pacti, Fœderis. *Vide etiam* pacis & Coniurandi 380
Converſationis, Convictus. *Vide etiam ſupra* Amicitiæ, & Colloquij 380
Copiæ, Facultatis, Loci, Poteſtatis 382
Copiæ. *Vide etiam* Abundantiæ, Opum ibid.
Coquendi, Ciborum. *Vide etiam* Condiendi, Conviviorum ibid.
Cordis 383
Corrumpendi, Labefactandi, Depravandi, Annihilandi ibid.
Credendi, Concredendi, Fidei, Creditorum, credulitatis, Fiduciæ 385
Criminandi, Convitij, Inſectandi, Invehendi. *Vide ſupra* calumniæ 394
Criminis, Facinoris, Facti, Culpæ, Peccati, Flagitij, Sceleris, Audaciæ, Confidentiæ ibid.
Crucis, Cruciatûs, Suſpendij *Vide etiam* Ægritudinis, Torturæ, Carceris, Pœnæ, Supplicij, Verberandi 408
Crudelitatis, Immanitatis, Inhumanitatis, Sævitiæ, Tyrannidis 410
Cultûs, Habitûs, Veſtimenti, Veſtium 411
Cupiendi, Cupiditatis, Aviditatis, Appetendi, Affectandi. *Vide etiam* Deſiderandi 413
Curandi, Curæ, Solicitudinis, Angoris. *Vide etiam* Ægritudinis, *& paulò poſt:* Curæ. Studij, Diligentiæ, Animi, Laboris. 417
Curæ, Studij, Operæ, Negotij, Diligentiæ, Solertiæ, Induſtriæ, *Vide quoque Titulo* Laboris: & Efficiendi 425
Cuſtodiendi, Servandi, Tutelæ. *Vide etiam* Defendendi 436

D

Damni, Iacturæ, Incommodi, Infortunij, Mali. *Vide ſuprà* Ægritudinis 438
Debiti *Vide etiam ſuprà* Æris alieni: *& infrà* Solvendi 439
Debilitandi, Frangendi, Labefactandi. *Vide ſuprà* corrumpendi ibid.
Declinandi, Effugiendi, Subterfugiendi, Vitandi 440
Decori, Decet, Convenit, Officij. *Vide etiam* Ornamenti 441
Dedecoris, Probri, Infamiæ 442
Dedicandi. Conſecrandi 443
Deditionis. *Vide* Belli 444
Defectus, Vitij, Deſiderandi. *Vide etiam* Deſtituendi ibid.

Defendendi, Excuſandi, Purgandi, Patrocinii, Tutelæ, clientelæ, Advocati. *Vide etiam Tit.* Auxilii & Iuſtitiæ, Iuris 443
Deferendi, conferendi *Vide etiam ſuprà* Accuſandi 453
Deficiendi, Deſciſcendi ibid.
Definitionis, Definiendi 454
Delendi, Extinguendi, Expungendi, Lituræ. *Vide etiam* Interitus, *&* Reprimendi 454
Deliberandi, conſilii, Agendi, conſultandi, Decernendi, Propoſiti. *Vide etiam* Animi, conſilii, Sententiæ 456
Depingendi, Notandi 458
Deprecandi, Intercedendi ibid.
Deprehendendi 461
Depromendi ibid.
Derogandi 461
Deſerendi, Relinquendi 462
Deſiderandi, Deſiderij, Ardoris, Ardendi, Anhelandi, Aucupandi, Appetendi. *Vide etiam* cupiditatis 463
Deſperandi, animum abiiciendi, Deficiendi, Diffidendi. *Vide etiam* credendi 466
Deſtituendi. *Vide* Defectus 468
Dicere, Loqui, Eloqui Sermonis, Fabulandi, Eloquentiæ, Orationis, *Vide etiam* Alloquij 468
Diei, Lucis, Meridiei, Veſperi, Ortûs Solis, Occaſus Solis, Auroræ, Proſpectus, Obſcurandi 479
Differentiæ, Diſcriminis, Diſcrepantiæ, Diſſimilitudinis, Diverſitatis, Diſtantiæ 482
Dignandi, dignum iudicandi 483
Diminuendi, detrahendi. *Vide etiam* Extenuandi ibid.
Dimittendi, Manumittendi, Miſſum faciendi 485
Diffidentiæ. *Vide* Credendi 486
Diſciplinæ 487
Diſcriminis, Periculi, Infortunij. *Vide etiam* Damni 488
Diſputandi, Diſſerendi. *Vide etiam* dicendi, confirmandi, Sermonis 500
Diſcurrendi, Curſitandi. *Vide* Feſtinandi 501
Diſſentiendi, *Vide* Conſentiendi 502
Diſſipandi 503
Dividendi, Diſtribuendi 504
Divitiarum, Opum, Facultatum, Fortunarum, Pecuniæ, Auri, Argenti, Bonorum, Felicitatis. *Vide etiam* Hæreditatis 505
Divortij, Repudij, Repudiandi. *Vide etiam* Nuptiarum, Coniugij 514
Docendi. Inſtituti, Inſtruendi, Informandi, Diſcendi, Diſciplinæ, Erudiendi. 516
Doli, Fallendi, Fraudis, Verſutiæ, Aſtutiæ, Calliditatis, Fallaciarum, Fruſtrandi, Decipiendi, Imponendi, Technæ, impoſturæ 519
Doloris, Ægritudinis, Luctus 532
Donandi, Remunerandi, Largiendi, Donorum, Muneris, Liberalitatis, Beneficiorum, Præmiorum 533
Dormiendi, Somni, Viſorum, Inſomniorum 536
Dubitandi, Ambigendi. *Vide etiam* Certitudinis 540

Edendi

E

Edendi, Mandendi, Ciborum. *Vide* Bibendi 545
Educandi, Liberorum, Degenerandi. *Vide etiam* Alendi, Adoptandi, 546
Efficiendi, Perficiendi, Curandi, Conficiendi. *Vide etiam* Curæ & Negotij 547
Egeſtatis, Paupertatis, Inopiæ, Tenuitatis 549
Eiiciendi, Extrudendi, Expellendi 551
Eligendi, Delectus, Optionis 552
Eloquentiæ. Doctrinæ, Facundiæ, Facultatis oratoriæ. *Vide etiam* Dicendi ibid.
Emendi, Vendendi, Mercandi, Auctionandi. *Vide etiam* Syngraphæ 554
Erroris, Corrigendi, Emendandi, Vitij 560
Eſuriendi, Famis, Inediæ, Voracitatis, Edacitatis 564
Eundi, Viæ, Properandi, Feſtinandi, Proficiſcendi, Vagandi, Ambulandi, Itineris, Peregrinandi. *Vide etiam* Abeundi, Accedendi, Obviandi 566
Excipiendi 575
Excitandi ibid.
Exempli. *Vide etiam* Comparandi 576
Exercitandi, Exercitij ibid.
Exilii, Exulandi, Exterminandi 577
Exſpectandi, Manendi. *Vide etiam Tit.* Moræ 580
Exponendi, Explicandi, Declarandi, Interpretandi, Accipiendi 582

F

Fabrorum, Fabricandi. *Vide* Artificum: & Vaſorum. 585
Famæ, Nominis, Exiſtimationis. *Vide etiam* Honoris 588
Familiæ, Oeconomiæ. *Vide etiam* Prolis 587
Faſtidij, Nauſeæ, Tædij 588
Fertilitatis, Fœcunditatis 589
Feſtinandi, Celeritatis, Properandi, Currendi. *Vide etiam* Eundi, Fugæ 590
Feſti, Feriarum, Vacandi 593
Finiendi, Terminandi, Expediendi. *Vide etiam* Abſolvendi, Efficiendi, Exitûs, Eventûs 593
Fœnoris, Lucri, Quæſtus, Vſuræ, Redituum, Exactionum. *Vide etiam Tit.* Pecuniæ 595
Fortunæ, caſus, Sortis. *Vide paulo poſt duobus Tit. ſequentibus*: Fortunæ proſperæ, Fortunæ, adverſæ 599
Fortunæ ſecundæ, Felicitatis, Proſperitatis, Soſpitandi, Secundandi. *Vide etiam* Conditionis 602
Fortunæ adverſæ, Infortunii, Infelicitatis, Mali. *Vide etiam* Damni, & Ægritudinis, Ærumnæ 606
Frequentiæ 613
Frigoris, Hyemis, Glaciei, Nivis 614
Frumenti, Fructuum. *Vide etiam* Annonæ 614
Fruſtra, Operæ Fruſtraneæ, Rei Fruſtraneæ & Irritæ, Laboris Fruſtranei 615

Fugæ, Fugiendi, celeritatis. Properandi, currendi, Abeundi. *Vide etiam ſupr.* Auffugendi, Feſtinandi 618
Funditùs 619
Fulminis, Tonitru. *Vide* Tempeſtatis 619
Fundamenti 619
Funeris, Sepulturæ, Exequiarum, Parentaliorum. *Vide etiam Tit.* Mortis 620
Furandi, Furti, Auferendi, Spoliandi, Surripiendi, Rapinæ 621

G

GAnei. *Vide* Abliguriendi: & Adulterij 627
Garrulitatis, Loquacitatis, Sermonis, Loquendi, Orationis, Vocis, Fabulandi, colloquij. *Vide etiam Tit.* Alloquij, Alloquendi, &c. & *Tit.* Dicendi 627
Gaudij, Lætitiæ, Hilaritatis, Iucunditatis, Plausûs, Voluptatis, Alacritatis 629
Gloriæ. Laudis. *Vide etiam ſupr. Tit.* Famæ: *& infrà* Honoris 645
Gratias agendi, Talionis, Gratitudinis, Gratiam referendi, Gratiarum actionis 654

H

HAbendi 659
Habitandi, Domicilij. *Vide ſupra* Ædium 669
Hæreditatis, Poſſeſſionum, Patrimonij, Opum. *Vide etiam Tit.* Divitiarum 661
Hominis-Nauci, Nihili. *Vide etiam* contemnendi, calumniæ, & Nominum Ignominioſ. & improbitatis 664
Honoris, Honorandi, Reverentiæ, Dignitatis, Authoritatis, Gravitatis, Amplitudinis 664
Honeſtatis 689
Horti ibid.
Hoſpitalitatis, Hoſpitij, Excipiendi hoſpitio 681
Humanitatis, Lenitatis, clementiæ, Manſuetudinis 682

I

IActuræ. *Vide* Ægritudinis 683
Ignaviæ, Deſidiæ, Socordiæ, Negligentiæ, Pigritiæ 683
Ignis, Flammæ, Incendij 684
Ignominiæ, Infamiæ. *Vide Tit.* calumniandi, Famæ, Honoris, Nominum ignominioſorum 685
Ignoſcendi, condonandi, Gratiæ, Veniæ 688
Imitandi, Æmulandi. *Vide etiam* Veſtigij, Exempli 690
Impedimenti, Obſtandi 691
Imperandi, Imperii, Mandati, Præcipiendi, Iubendi 692
Impetûs, Invadendi, Irruendi 695
Impietatis, Improbitatis, Malitiæ, Nequitiæ, Perverſitatis, Pravitatis; Profanitatis. *Vide etiam* contemnendi: & Homo-nauci 696

Imprecan-

Imprecandi, Imprecationis, Execrationum, Dirarum. *Vide etiam* calumniæ 698
Inconſtantiæ, Levitatis. *Vide* Animi, Sententiæ 699
Indicandi, indicij, Aperiendi, Manifeſtandi, Patefaciendi, Significandi. *Vide etiam* Proponendi 700
Indignandi, Indignationis, Iraſcendi, Iræ, Succenſendi. *Vide etiam* Offenſionis 702
Ingenij, Indolis, Naturæ. *Vide etiam* Morum 707
Ingratitudinis. *Vide ſupr.* Gratias agendi 710
Invidiæ, Inimicitiæ, Odij, Moleſtiæ, Simultatis ibid.
Iniquitatis, Iniuriæ, Iniuſtitiæ 719
Initij. *Vide* Principij 720
Innocentiæ. *Vide* culpæ 722
Inſidiarum, Inſidiandi. *Vide etiam* Doli ibid.
Inſtituti, Propoſiti, conſilij, Decreti. *Vide* Deliberandi, ſententiæ 724
Integritatis, Probitatis. *Vide ſupra* Improbitatis 725
Intelligendi. *Vide quoque ſuprà* cognoſcendi p. 725
Interficiendi, Occidendi, cædis, Necandi, Homicidij, Parricidij, Trucidandi 726
Interrogandi, Rogandi, Quæſtionis, Quærendi 732
Iuramenti, Iurandi ibid.
Iuris, Iuriſdictionis, cautionis. *Vide ſuprà* æquitatis & accuſandi 734
Iuventutis. *Vide ſuprà Tit.* Ætatis, & Vitæ 736

L

Laboris, Laborandi, conatûs. *Vide plura Tit.* curæ. *Vide etiam* Fruſtranei Laboris 736
Lachrymarum, Flendi, Eiulandi, Plorandi. *Vide etiam* Ægritudinis, Luctus 738
Lædendi, Mordendi, Lacerandi, Incurſandi, Invadendi, Offendendi, Vulnerandi. *Vide etiam* Indignandi, & interficiendi 740
Laſſitudinis, Defatigationis. *Vide etiam* Fatigandi, Feſtinandi 743
Laudandi. *Vide plura Tit.* Honoris, commendandi, gloriæ 744
Lavandi, Balnei. *Vide etiam* Vaſorum ibid.
Legationis 745
Legum, ſtatutorum. *Vide etiam* Æquitatis, Iuris ibid.
Liberandi, Libertatis, Manumiſſionis 750
Licentiæ, Indulgentiæ 753
Linguæ 754
Loci ibid.
Literarum, ſcribendi, Epiſtolæ, Legendi, Librorum 755
Luſus, Ludendi, Aleæ. *Vide etiam* Fabulæ, Spectaculorum 760

M

MAciei corporis. *Vide ſupra* contabeſcendi 761
Maculæ, Commaculandi, Polluendi ibid.
Magiſtratus. *Vide etiam* Conſulis, Honoris, & Muneris. *Item* Regni 762
Magnanimitatis, Fortitudinis *Vide* Animi 763
Medicinæ, Medendi, Sanandi, Vulneris, Curandi. *Vide etiam* Ægrotandi, Lædendi 764
Memoriæ, Recordandi, Monumenti. *Vide etiam* Cogitandi 766
Mendacii, Mentiendi. *Vide etiam* Vanitatis 772
Mendicandi. *Vide* Egeſtatis 774
Mentis, Meditationis, Rationis. *Vide etiam* Animi ibid.
Mercedis, Præmii 777
Metus, Timoris, Pavoris, angoris, Horroris, Formidinis, Extimeſcendi, 778
Minandi, Minarum, Comminationum. *Vide etiam* Verberandi 784
Minuendi 785
Miſericordiæ 785
Modi. *Vide* Termini, Abſolvendi 787
Monumenti, Statuarum, *Vide etiam* Memoriæ 788
Morbi, *Vide* Ægrotandi 788
Moræ, Cunctandi, Cunctationis, Remorandi. *Vide etiam Tit.* Expectandi ibid.
Mordendi. *Vide* Lædendi 789
Moris, Conſuetudinis 790
Morum. *Vide etiam* Ingenii, Indolis 791
Mortis, Moriendi, Obeundi. *Vide etiam* Vitæ & Funeris. *Item* interficiendi 793
Motus, affectus 800
Munditiei. *Vide* Lavandi & Pulchritudinis 801
Muneris, Negocii, Officii præficiendi, Miniſterii, ſervitii, provinciæ, Mandandi, Cellarii. *Vide etiam* Magiſtratus 802
Muniendi, Valli, Præſidii, Obſidionis. *Vide etiam* Belli 806

N

NArrandi, Commemorandi, Recenſendi, Mentionis, *Vide etiam* dicendi ibid.
Naſci, Nativitatis. *Vide infra* Pariendi 807
Navigationis, Navigandi, Naufragii, Navium 808
Neceſſitatis 812
Negandi, Inficiandi ibid.
Nominis, Cognominis, Nominandi, Appellandi 813
Nominum ignominioſorum. *Vide etiam* Calumniæ 815
Neſciendi, Ignorandi, Ignorantiæ, Inſcitiæ. *Vide ſupra* Cognoſcendi, Notitiæ ibid.
Novitatis 817

Nugarum

Nugarum, Nugandi 818
Numerandi,Computandi, Arithmetices,Rationum 819
Nuncii,Annunciandi 820
Nutus, Annuendi,Nictandi 820
Nuptiarum,Dotis. *Vide* Coniugii 821

O

OBedientiæ,Serviendi,Obſequii 822
Obiter,dicis cauſâ 824
Obligationis. *Vide* Legum,Beneficiorum,Officii 825
Oblivionis,Obliviſcendi. *Vide* Memoriæ 828
Obſcuritatis,Tenebrarum ibid.
Obſervandi. *Vide etiam* Attendendi,Audiendi 828
Obſidionis,Expugnandi,Oppugnandi. *Vide etiam Tit.*Belli, Muniendi ibid.
Obviandi, Occurrendi,Procedendi obviam 829
Occaſionis,Opportunitatis 830
Occultandi, Abſcondendi 831
Occupationum,Negotii. *Vide etiam ſupr.Tit.*Agendi *&* efficiendi,curæ, Muneris 832
Odoris,Fœtoris 834
Officii. *Vide* Gratificandi,ſtudii, *& infra* Vovendi ibid.
Ominis,Ominandi, Præſagii, Augurandi, Vaticinandi, Superſtitionis. Oraculorum,divinandi,Auſpicii 845
Omittendi,Intermittendi 837
Oneris,Molis ibid.
Opinionis,Arbitrandi,Putandi,Opinandi,Exiſtimandi. *Vide etiam* Animi,mentis,ſententiæ 839
Optionis. *Vide ſupra* Eligendi 841
Orbis, Mundi. *Vide etiam* Cæli 842
Orbitatis,Viduitatis. *Vide* Privandi. Adimendi ibid.
Ordinandi,Ordinis. *Vide etiam* conſtituendi ibid.
Ornatus,Ornamenti,Venuſtatis,decoris 843
Oſculandi,Amplexandi,Baſiorum,Suavii.*Vide ſuprà* Amoris, coniugii 844
Oſtentationis,Gloriandi,Iactandi, Inſolentiæ.*Vide etiam* Superbiæ 845
Otii,Vacandi,*Vide etiam* Feriarum 846

P

PAcis,Fœderis,Concordiæ 848
Pariendi,Gignendi,Fœtus,Impregnandi *Vide etiam* Nativitatis 850
Parſimoniæ,Frugalitatis. *Vide etiam* Avaritiæ 852
Participandi,communicandi ibid.
Patiendi,Perferendi.*Vide etiam* Ægritudinis,damni,indignandi 853
Pereundi, interitus.*Vide* damni 854
Perfidiæ. *Vide etiam* Credendi,Fidei 955

Pergendi,

Pergendi, Perſeverandi 855
Perſequendi. Perſecutionis. *Vide* Exilij ibid.
Perſonæ. *Vide* Fabularum 856
Petendi, Poſtulandi ibid.
Pignoris 857
Piſcandi, Piſcium, ibid.
Placendi. *Vide* Approbandi, Favoris ibid.
Pluviarum, Imbrium. *Vide* Tempeſtatis 858
Pollicitationum, Promittendi, Pollicendi, Stipulandi 858
Poſſeſſionis. *Vide* Bonorum, Divitiarum 860
Portandi, Ferendi 860
Poteſtatis, Imperii, Virium 860
Præſentiæ. *Vide etiam* Promptitudinis, *& ſuprà* Adventus 863
Precum, Optandi, Petendi. *Vide* Vovendi 864
Principii, Initii ibid.
Privilegii *Vide* Legum 865
Procraſtinandi, Differendi 865
Prohibendi, Interdicti. *Vide etiam* Imperii, Mandati 866
Promptitudinis, Apparatus. *Vide etiam* Præſentiæ 867
Proditionis, Tradendi 867
Prolis, Generis, Proſapiæ, Nobilitatis, Familiæ. *Vide etiam* Nativitatis 868
Pugilis, Athletæ, Gladiatorum 868
Pulchritudinis, Formoſitatis, Deformitatis, Fœditatis, Vultus, Formæ, Venuſtatis, Imaginis, conſpurcandi, Speciei 869
Pulſandi, Forium, Oſtii. *Vide etiam* Ædium 872

Q

QVærendi, Inquirendi, Inveſtigandi, Explorandi 873
Querelæ, Querendi, conquerendi 874
Quietis, Requiei, Tranquillitatis 874

R

RAtionis. *Vide ſupra* cauſæ 876
Reconciliandi, Favoris, Gratiæ, Benevolentiæ. *Vide ſupra* Ignoſcendi, Gratias agendi, Amicitiæ, *& infrà* Vovendi 876
Recreandi, Oblectandi, Voluptatis Delectamenti. *Vide ſuprà* Gaudii 880
Redeundi, Revertendi. *Vide* Eundi 881
Refutandi, convincendi, Arguendi 882
Regni, Adminiſtrationis, Gubernationis, Imperij, Regiminis, Principatus, Reipublicæ. *Vide plura*, Muneris, officij 883
Religionis, cultus, Adorandi, Invocandi, Pietatis 888
Renovandi 890
Reperiendi, Inveniendi ibid.

Repetendi,

Repetendi 890
Rei, *Vide ſupra* cauſæ 891
Reſpirandi ibid.
Reſponſi, Reſpondendi 892
Reſtituendi ibid.
Ridendi, Deridendi, Deludendi. *Vide plura* Doli, contemnendi 893
Rogandi, Obteſtandi, Orandi, Obſecrandi, implorandi, Inclamandi, Acclamandi, Exclamandi, *Vide etiam* Supplicandi 894
Ruinæ, Lapſus 896
Rumoris, Divulgandi, Manifeſtandi, Aperiendi. *Vide etiam* Indicandi, ibid.

S

SAcrificandi, Sacrificiorum, Expiandi, Hoſtiæ, Sacrorum, Sacerdotij. *Vide etiam* Religionis, Vovendi 898
Saltandi 999
Salutandi. *Vide etiam* Affabilitatis ibid.
Salutis. *Vide etiam* Fortunæ proſperæ, Felicitatis 902
Sanitatis, Incolumitatis, Valetudinis. *Vide etiam* Ægrotandi 904
Sapientiæ, Prudentiæ ibid.
Satietatis, Saturitatis ibid.
Scrutandi, Sciſcitandi, Tentandi, Inveſtigandi. *Vide etiam*, Quærendi, 907
Securitatis 909
Sedendi ibid.
Seiungendi ibid.
Senatus. *Vide* Deliberandi, Magiſtratus 910
Sententiæ, Opinionis, Iudicii, Arbitrii, *Vide etiam* Animi, Mentis, Cogitandi, Inſtituti 911
Sentiendi, Senſus 917
Sequendi, Perſequendi 919
Servitutis. *Vide etiam* Manumiſſionis, Libertatis ibid.
Severitatis. *Vide* Crudelitatis 921
Siccitatis 922
Signi, Argumenti. *Vide* Exempli ibid.
Simplicitatis ibid.
Simulandi, Diſſimulandi, Hypocriſis 923
Sitiendi. *Vide* Bibendi ibid.
Solitudinis, Vitæ ſolitariæ 923
Solvendi, Satisfaciendi. *Vide* Æris alieni, Emendi 924
Somni, Somniorum, *Vide* Dormiendi ibid.
Standi, Conſiſtendi 925
Spei, Fiduciæ, Expectationis ibid.
Splendoris 930
Spondendi *Vide* Pollicendi ibid.
Status, Conditionis ibid.
Studii, Gratificandi, *Vide* Officii 931

Studio-

Studiorum, Liberalium artium, Muſarum, Philoſophiæ 934
Stultitiæ, Stupiditatis. *Vide ſuprà* amentiæ 938
Suavitatis 939
Suffragij. *Vide etiam* Honoris, Magiſtratus, Muneris ibid.
Sumptuum, Impenſæ, Luxus. *Vide ſuprà* abliguriendi 940
Superbiæ, arrogantiæ, Faſtus, Inſolentiæ. *Vide etiam* Oſtendationis 9:2
Superſtitionis. *Vide* Religionis, ominum 944
Supplicandi, Supplicis, Humiliationis. *Vide etiam* Orandi, Precum ibid.
Suſcipiendi 6..6
Suſpicionis, Suſpicandi ibid.
Suſpirij, anhelitus 949
Suſurrandi. *Vide* Garrulitatis ibid.
Syderum, aſtrorum. *Vide* Cæli, Mundi 950
Symboli, Syngraphæ, Pacti, conventus, contractus, chirographi. *Vide etiam* Tabularum, & emendi, Vendendi 910

T

Tabularum. *Vide etiam* Syngraphæ 951
Tacendi, Reticendi, Silentij, celandi, Taciturnitatis 951
Tangendi 953
Tarditatis. *Vide etiam* celeritatis, Feſtinandi ibid.
Teli, Sagittæ. *Vide etiam* Vulnerandi. Lædendi 954
Temperantiæ, Mediocritatis, Modi, continentiæ 954
Templi, Delubri. *Vide* conſecrandi 955
Tempeſtatis, Imbrium, Pluviarum. *Vide etiam* Navigandi 955
Temporis, Diu, Perpetuo, Æternitatis 956
Termini, Finis, Modi. *Vide* abſolvendi 960
Terræ motûs 961
Teſtamenti. *Vide etiam* Hæreditatis, Syngraphæ, Tabularum 961
Teſtificandi, Teſtium, Teſtimonij, Vadimonii, Vadium 962
Texendi 963
Theſauri, Gazæ 964
Tonſorum, Tonſtrinæ ibid.
Torturæ, Quæſtionis. *Vide* crucis, Supplicii 965
Tractandi, accipiendi ibid.
Tradendi 967
Trahendi ibid.
Tumultus, Seditionis, Diſcordiarum Turbarum 967

V

Vacuitatis 969
Valoris, Ponderis ibid.
Varietatis 870
Vaſorum, Lavandi, abluendi ibid.

Vaſtandi

Vaſtandi, Evertendi, Extinguendi 970
Vectigalis, Tributi. *Vide* Ærarij 972
Venandi ibid.
Veneni, Veneficij 973
Verberandi, Plagarum, Flagrorum, cædendi, Vexandi. Vinculorum, carceris, Piſtrini, carnificinæ, Stimulorum, Minarum, Supplicij, crucis 975
Veritatis 984
Veſtiendi, Veſtitûs, Habitûs, Ornatûs. *Vide* cultûs 985
Veſtigij, Imitationis 986
Vetuſtatis, Antiquitatis 986
Viatici, Præſidij. *Vide* Peregrinandi, Itineris 986
Viciniæ 987
Vincendi, Victoriæ, Superandi, Palmæ, Triumphi 987
Videndi, Oculorum, cernendi, Inſpiciendi, circumſpiciendi, contemplandi 990
Vigilandi, Vigiliæ. *Vide etiam* Dormiendi 992
Villæ, Prædij, Peculij, Pecudum. *Vide* Agrorum, Agriculturæ, Rei Ruſticæ 992
Virtutis. *Vide etiam* Laudis, Honoris, Gloriæ 993
Vis, Violentiæ, Potentiæ, Roboris 996
Viſendi, Inviſendi 997
Vitandi. *Vide* Fugiendi 998
Vitæ, Vivendi, Suſtentandi. *Vide etiam ſupra Tit.* Ætatis, & Solitudinis 998
Vlciſcendi, Vltionis, Vindictæ 1006
Vocandi, Evocandi, Accerſendi, Inclamandi, convocandi, Avocandi. *Vide etiam* clamoris 1006
Volatûs, Alarum 1008
Vovendi, Votorum, Apprecandi, Gratulandi, Gratificandi, Sacrificiorum 1008
Vrbis, Agri. *Vide etiam* civitatis 1011
Vrgendi 1011
Vſus, Experientiæ, Vtilitatis, commodi, Fructus 1012
Vulgi 1018

FINIS.

Regiſter aller gemeiner art zu reden/vnd zu ſchreiben/ in dieſem Buch verfaſſet.

A

ABbitten	458	Ackern	743
Abbrechen	180.212	Adel	868
Abend werden	479	Aeffen	372.519
Aberglauben	835.944	Affterreden	256
Abfallen	453	Ahnen	835
Abführen	1	Allein	925
Abhalten	20.299.866	Allezeit	956
Abhold ſein	710	Alt	986
Ableben	793	Alter	119.998
Ablehnen	11.61	gut Alter	119
Ablencken	212	böß Alter	119
Abſondern	1. 909	hoch Alter erleben	119
Abſchaffen	11	Ampt	801
Abſcheiden	5	Ampt tragen	762
Abſprechen	461	Anbeten	888
Abſtehen	20	Anbrennen	193
Abſterben	620	Anbringen	700
Abtreiben	61	Anderſt	481
Abtreten	5.909	Andeutten	820
Abtrucken die ſchuld	439	Andeuttung	922
Abtrünnig werden	453	An einander hencken	346
Abweichen	5	Anfahren	740
Abwenden	212	Anfallen	695
Abwendig machen	1	Anfang	864
Abwerffen	11	Angeben	30.453
Abwerffen mit einem	155	Angefochten werden	78
Abweſend ſeyn	5	Angeloben	385
Abzerren	212	Angreiffen	953
Abziehen	483	Angſt	779
Abzwacken	483	Anhalten	58.1012
Achtung geben	425	Anhangen	43
Achten	117	Anklagen	30
Ackerfeld	992	Ankommen	28
Acker ligen laſſen	143	Ankunfft	23

Ankunfft erwarten 23
Anlaß 289
Anlaß geben 214
Anlauff 695
Anlegen 380
Anmahnen 58.214
Annemen 946
Anreden 23. 147. 317. 900
Anreitzen 145
Anruffen 45.60.894.1006
Anrühren 953
Anſchawen 369 990
Anſchreyen 894 1006
Anſehen 369.664 990
Anſprechen 113.468.900
Außſpruch 23
Außſprechen 23
Anſtecken 685
Anſtifften 145
Anſtoſſen 740
Anſuchen 339
Antreffen 23.461
Antretten 23
Antritt 23
Antwort 892
verAntworten 892
Anzeblich 613
Anzeigen 700.922
Anzeigung 195
Anziehen 296
Anzünden 193.685
Arbeit 47.429.736
Arg 696
Argliſt 722
Arglüſtig 194
Argwohn 946
Armut 549
in Armuth gerathen 549
Artzt 487.707
Artzen 764
Artzneyen 764
Athemen 949
Auffbawen 76
Auffbringen 575
Auffgeben 444
vor Augen mahlen 458
einem auß den Augen gehen. 369
ein Augengeplerr 990
mit Augen anſehen 990
Augen außſtechen 990
vor Augen ſtellen 300. 990
Auffhalten 788
Auffheben 436
Auffhören 17
Auffmercken 828
Auffmundern 575
Auffnemmen 946
Auffrichtig 725
Auffruhr 968
Auffrühriſch machen 740
Auffſchlieſſen 76
Auffthun 75
Auffziehen 145
Außerleſen 552
Auf fallen 5
Außfragen 907
Außgang 593
Außgehen 5.17
Außhüpen 256
Außjagen 577
Außladen 372
Außlauffen 5
Außlegen 583
Außleſchen 455.970
Außmachen 17. 256. 394. 547
Außnemmen 575
Außreden 468
Außrichten 547.692
Außſehen 990
Außſagen 468
Außſchneiden 287
Außſchuß 552
Außſpannen 681
Außſchreyen 896
Außſtehen 78.853
Außſtewren 339
Auß dem ſinn ſchlagen 78
Außſtoſſen 11.551
Außtheilen 504
Außtilgen 455
Außtingen 575
Außtretten 5

Auftreiben 558
Auftrincken 244
Aufwarten 580
Aufwaſchen 761
Aufweichen 616
Aufſtehen 660
Aufzimmern 76
Aufzugs weiß 253.

B

BAden 744
auff die Bahn bringen 890
Balbirer 964
Barmhertzig 785
den Baw außmachen 76
Bawrs arbeit thun 143
Bedencken 300. 456
Bedeuten 454
Beding 332
Bedüncken 839
Befehlch 692
Befehlen 318. 692
Beflecken 198. 761
Befriedigen 924
Begeben 338
Begeben auff etwas 189
Begegnen 829
Begehren 377. 43. 463. 856
Begierd 188. 43
Begierig ſein 413
Begleiten 317
Begräbnuß 620
Begreiffen 328. 516
Begrüſſen 23. 123
Beſcheid thun 244
Behalten 436
Beharren 855
Behauſung 75
Beherbergen 681
Behülfflich ſein 45
Bejahen 335
Beyfügen 189
Beyhalten 939
Beyſchlaffen 65
Bawerswerck 992
Beiſſen 545. 740
Beyſtandt 356
Beyſtand leiſten 45
Beyſtehen 45
Beythun 189
Bekand machen 896
Bekommen 314
Bekümmern 78
Bekümmernüß 78. 417
Belägern 215. 806. 838
Bemühen 748
Bemühet ſein 832. 833
Benemen 461
Beraubt ſein 842
Berathſchlagen 358. 456
Berauben 621
Bereden 147
Beredt ſeyn 552
Bereit 867
Bereitwillig 834. 931
Beruffen 244. 1006
Beſatzung 828
Beſehen 997
Beſitzen 660
Beſchlaffen 65
Beſchaffenheit 930
Beſchirmen 436
Beſchreyen 1006
Beſchlieſſen 356. 724
Beſchreiben 458
Beſchreyt 686
Beſchwerlich 78
Beſtreiten 335
Beſprechen 380

Beſprengen 198
Beſtelen 621
Beſtellen 842
Beſtendig 370
Beſtendig ſeyn 292
Beſtettigen 620
Beſudeln 761
Beten 60
Betteln 774
Betrachten 300
Betrübt 78
Betriegen 519
Bewegen 43.321.145.800.801
Bewegungen 800.801
Beweiß 195
Beweiſen 233.335
Bewohnen 660.860
Bezählen 114.924
Bezechen 244
Bezeugen 962
Bemühen 417
Billigkeit 112
Binden 274.275
Bitten 458.864.894.944
ein Blaſen 949
Bleiben laſſen 837
Blind 298
Blitz 619
Boltz 954
Bogen 954
Boſſieren 194
Bottſchafft verrichten 745. 820
Brauch 790
Brennen 193
Brieff 755 951
Brunſt 65.685
Bubenſtück 395
Buchdrucker 755
Buchhändler 755
Bulen 162
vff die Bulſchafft gehen 162
ein Bund machen 848
den Bund brechen 848
Bürde 837
Bürgen ſtellen 962
Bürgemeiſter machen 371
Bürgſchafft 439

C

Carmina machen 275
Citiren 296
Collatzen 244
Comedien 319.320
Commendation ſchrifft geben 318
Creutz 78.408
Creutzigen 278

D

Dannen geben 5
Danckbar ſeyn 654
Danckſagen 654
Danck erweiſen 654
Dapfferkeit 765
Darfür halten 839
Darleihen 29
Darreichen 29
Darſtrecken 29
Darthun 43.335
Definiren 454
Dempffen 61
Demütig 682
Dichten 774
Diebſtall 621
Dienen 920
Dienſtbar 822.920
Dienſthafftig 834
Dienſt 801.938
Dingen 334
Digniteten 664
Diſputiren 500
Donner 619
Dulden 827
Danckel 853
Duncken 198
Durch den korb fallen 339
Durſt 923

E

Eckel 588
Egen 149

Ehe 339
Eheſtand 339
Ehbruch 65
Ehrlich 323
Ehr 586.643.744
Ehrenrührig 686
Ehren 664
Eigen gefallen 190
Eigen willkühr 190
Eigenſinnig 190
Eilen 566 590
Einbrechen 695
Einbringen 327
Einduncken 198
Einfalt 922
Einfallen 695
Einhellig 349
Einigkeit 848
Einig ſein 349
Einkehren 681
Einkommen 595
vber Einkommen 848
Einreden 356
Eins leben 125
Eins ſein 125
Einſam 923
Einſam leben 998
Einſamkeit 923
Einſtellen 180
Einſtimmen 349. 939
Eintretten 28
Einweyhen 444
mit Einzichen 185
Ewige zeit 956
Einziehen 213.483
Elend 79.577
Elendiglich 79
Empfangen 965
Empfinden 917
End 787.960
Enden 17.593
zu End bringen 17.593
Enderung 970
Entbieten 820
Entdecken 700.896
Enterben 661
Entfliehen 410.998
Entfuhren 296
Entgegen gehn 829
Enthalten 20 866
Entlegen 481
Entlehnen 29
Entſchuldigen 446
Entwenden 611
Entzündt werden 193
Entziehen 212.621
Erbarkeit 680
Erbſchafft 661
Erben 661
Erben ſtellen 661
Erbſchafft bekommen 961
Erdbeben 961
Erdkreiß 842
Erdencken 890
Erfahren 307
Erfinden 890
Erfordern 1006
Erforſchen 732.875.907
Erfrewen 850
Erfriſchen 890
Ergetzen 880
Ergeiſtert 779
Erhalten 145 354
Erheben 321
Erhencken 408
Erinnern 58.766
Erkennen 307
Erklären 583
Erkundigen 732 507
Erlangen 354
Erlaſſen 485
Erlaubnuß 688 689
Erledigen 750
Erlegen 924
Erleuchten 479
Erleutern 583
Erluſtiren 880
Ermorden 726
Ernehren 59.145.546
Ernewren 817.890
Erobern 215
Errathen 336.337
Erſchellen 197
Erſchrocken 779
Erſinnen 300.774
Ertragen 78

Erwecken 575
Erwarten 580.525
Erwegen 3[illegible].456
Erwerben 354
Erweichen 145
Erwehlen 552 841.842
Erweiſen 500
Erweitern 213
Erwürgen 726
Erzehlen 807
Erzeigen 233
Erziehen 59.145
Erzürnen 740
Es begab ſich 956
Es geziembt ſich 441
Es iſt geſchehen 956
Eſſen 244.545
Es ſteht wol an 441
Exempel ſtatuiren 278.576
Eyd 732.733.
Eyß 614.

F

FAbel 319.320
Fallen 896
Favoriſiren 239 240
Faul 683
Fechten 869
Fehlen 3.560
die Fehl verbeſſern 560
Fähnlein 215
den Feind ſchlagen 215
Feindſelig 710
Feindſelig machen 1
Feyren 593
Feldbaw 143
Feldgeſchrey 215
zu Feld liegen 215
Fern ſein 481
Fertig 863.867
Feſt 370
Fewer 685
daß Fieber haben 108
Fühlen 917
Finantzen 519
Finſternüß 827
Fürſtenthumb 883
Fürwar 293
Fiſch 857
Fiſch fangen 857
Flamm 685
Flaniren 63
Fliegen 1008
Fliegel außrupffen 1008
Flehen 894
Fleiß 425
Fliehen 616
Fluchen 256
Flucht geben 616
Folgen 690.919
Foltern 274.275.
965
Forcht 779
Forchtſam 779
Fordern 856
Fortfahren 855
Fortgehen 5
Fragen 732
Frech 65.203,
355
Frechheit 65.753
Frevelhafftig 203
Frey 909
Freye Künſt 934
Freyen 359
Freygebigkeit 238
Freyheit 750 753
Frey laſſen 750
Frewd 629
Frölich 629
Frölich machen 880
Freundlich 939.682
Freund machen 125
Freundlich ſich erzeigen 123
Freundſchafft 125.
162
Freundſchafft mit einem halten.
380
Feindſchafft tragen 710
Freundſchafft vffſagen 125
Freundſchafft erhalten 125
Freſſen 13.
564
Frolocken 629
Frucht 614 1012

Fruchtbar 589
Fundament legen 619
Fuchsſchwäntzen 63
zu Fuß fallen 944
Fußſtapffen 986

G

GAben 533.534
Gaden 195
Garten 680.681
Gaſtfrey 681
zu Gaſt gehen 244
zu Gaſt beruffen 244
Gaſterey halten 244
Gauckelſpiel 319.320
Geboren werden 807
Geburt 807.851
Gedancken 774
Gedächtnuß 766.783
Gedencken 300.181 766
Gedicht 277
Gedult 853
Gefahr 488
Gefallen 857
Gefangen nemen 274.275
Gefängnuß 274
Geferte 317
Gefleiſſen ſein 125.931
Gegenwart 863
Gehen 23 566
Gehorſam 822
Geitzig 201
Gelegenheit 332.876. 930. 830. 382
Gelehrt 552
Gelt 506
Gelt auffbringen 316.506
Gelt löſen 506
Gelt machen 506
zu Gelt machen 506
Gelt ſuchen 506
Gelt zu wegen bringen 506
Gelten 969
Geübt thun 1008
Geltzen 287
Gemein volck 1019
Gemeind 331
Genad 688.689
Genädig ſein 682.876
Genaturet 707
Genaw 201
Geneigt 239.240
Geneigt ſein 125
Genennet werden 813
Genug 907
Genug thun 924
Geplagt ſein 78
Gerechtigkeit 112.734.865
Gerewen 859
Gerichtstag halten 330
Geringern 483
Gering halten 117
Gering ſchetzen 483
Geruch 814
Geſand 745
Geſchäfft außrichten 141
Geſchäfften 141.832. 833
Geſchehen 27
Geſchenck 533.534.777
Geſchirr 195.970
Geſchlecht 868
Geſchmack machen 332
Geſchrey 297.896
Geſellſchafft erhalten 125
Geſetz 745.746
Geſicht 369
einem auß dem Geſicht gehen 369
vor Geſicht gehen 369
vor Geſicht kommen 369
Geſind 587
Geſinnet ſein 181.300.707.791
Geſpräch halten 147
Geſtalt 869
Geſtirn 950
Geſundheit 904
Geſund ſein 108
Getümmel 968
Geübt 576 577
Gewalt anlegen 996
Gewalt 382.718.860
Gewalt thun 695
Gewehnen 199
Gewicht 969

Gewiß 292
Gewalt anlegen 996
Gewinnen 987
Gewinn 595
Gewiſſen 348
Gewitter 858.955
von Gewitter 955
Gewogen 239.240
Gewogen ſein 125
Gewohnheit 790
Gewöhnlich 27
Gezieret 843
Gifft 973
Glauben zuſtellen 385
Gleichheit 323
Gleiche weiß 576
Gleich machen 690
Glimpff 586.643
Glück 599
einem vor ſein Glück ſtehen 902
Gut glück 602
Glückſelig 602
Glück wünſchen 654.1008
Gottesdienſt 60.898
Gottesfurcht 888
Gott anruffen 60.888
Gottſelig ſein 60
Gottloß 696
zu Grab tragen 620
Grabſchrifft 787
Grawſam 921
Grawen 588
Grawe haar haben 119
Greinen 738
Grewlich 410 921
Groß machen 213
Grund 619
auß dem Grund herauß 618
Gründlich 618
beGrüſſen 900
Grüſſen 123.900
Gruß vermelden 123.900
Gruß entbieten 123
Gülten tragen 595
Gülten geben 595
Gunſt 239.240.876
Günſtig 239.240
in Gunſten ſein 125
Gut verpraſſen 15
Gut heiſſen 189.349.911
Gut achten 190.339.911
ein Gutthat 233
Gutthaten 234
Gutthätig 233.785
ein Gutthat wol anlegen 233
ein Gutthat vbel anlegen 233
Gut werden vor einen 930
Gutwillig 190

H

Hab vnd gut ſammlen 506
Hab vnd gut beſitzen 860
Haben 659.660
Hadern 155
in Hafft nemen 274.275
Hagel 619
Halten vor etwas 185
dafür halten 300
verwarlich Handeln 288
der Handel 891
Handel 289
Handeln 456.554.832.833
Handſchrifft 950
Handwerck 195
Harren 580
Harmony 273
Haß 710
Häuffig haben 22
Hauß 587
zu Hauß ſich begeben 5
das Hauß gantz erhalten 76
Hauß einfallen 75
zu Hauß eilen 881
Haußhaltung 587
Heil 902
einen vmb ſein Heil vnd wolfahrt bringen 902
Heiligen 898
Hell 479.930
Heim eilen 881
Heimgehen 5
Heimlich halten 831
Heiſchen 856
Heiſſen 692
Helffen 45

Hei-

Hencken 408
dem Hencker vberliefern 278
Herauß fallen 5
Herauß geben 5
Herb halten 410
Herbergen 681
Herbey geben 23
Herbey kommen 23
Herbey machen 43
Herbey nahen 23.189
Herbey ziehen 967
Herfür tretten 5.23
Herfür thun 461
Herkommen 868
Herrlich 843
Hernieder reiſſen 439
Herrſchafft 883
Hertz 383
Hertzen 162.844
gut Hertz haben 181
Herzu gehen 23
Heßlich 869
Heucheln 63.925
Heulen 738
Hewrathen 339
Heylen 764
Heytter 479.930
Hexerey 973
Himmel 298
Himmels lauff 298
Hinauß machen 5
Hinauß werffen 11
Hinder ſich legen 316
Hinrichten 726
Hintergehen 519.722
Hinthun 278
Hin vnd wider lauffen 501
Hoffart 942
Hoffen 925
Hoffnung 925
Hoſpital 681
Hohn 442
Hoch halten 117
Hochzeit 821
Hochzeit machen 339
Holdſelig ſich erzeigen 123
Hören 206
Hülff begeren 45
Hülff ſuchen 336
Hunger leiden 564
Huren 65
Hurerey 65
Hurenjäger 65
Huren vnd Buben 65
Hurenwinckel 65
Hurenwebel 65
Huſten 108
Hüten 288.

J

JAgen 972
Jagt 972
durch Jagen 13
auß Jagen 11
Jämmerlich 78
Jammer 78
In ein Horn blaſen 349
Innhalten 180.299.788.954.860
Infant 554
Irren 560
Irr gehen 3
Jubiliren 629
Jugend 119
Jungfrawſchafft 286
Jung werden 119.

K

Kämpffen 869
Karg 201.852
Käwen 545
Käuffen 554
Kauffmanſchafft treiben 554
Kein wiſſenſchafft haben 816
Kalt 614
Kämpffen 215
Kercker 274
Keuſchheit 286
Kindbett 119
Kindſchafft 59
an Kindſchafft annemen 59
am Kint ſtatt erziehen 59

an Kindſchafft vffnemen 546
Kirch 955
Klagen 874
Klag führen 874
Klar 930
Kleidung 413.985
Kleinmütig werden 466
Klett anhencken 686
Klopffen 76.872
Knecht 920
Knipffen 274.275
Kochen 383
Kommen 23
Kopffweh haben 108
Korn 614
vnkoſten machen 940
Koſten vorſtrecken 940
ver Köſtigen 940
Krafft 860.996
Kranck 108
Kranckheit zufügen 108
mit Kranckheit beladen ſein 108
in Kranckheit gedültig ſein 108
auß Kranckheit geneſen 108
Kriegen 215.354
Krieg führen 215
Kriegs Oberſter 215
Kriegs lohn empfangen 215
Keuſch 286
Kühn 203
Kummer 564
Kundſchafft 125
Kunſt 195.586
Kunſtſtück 195
Kund machen 700
Kurtz machen 253
Kurtzweilen 760
Kurtzweil 319.320
Küſſen 844.

L

LAchen 893
auff Lachen 893
Laden 195
Läger 215
Land 1011
Langſam 954
Langwirig 956
Laß ſein 743
Laſter 395
Laſterhafftig ſein 395
Läſtern 256.394
Laſt 837
Lauffen 590
Lauren 828
Leben 998
gut Leben führen 629
ſein Lebenlang 956
Legation verrichten 745
Legiren 961
Lehr 969
Lehren 516
Leichen 29
Leichtfertig 699
Leicht 610
Leichten 287
Leiden 853
Leinmuth 586.643
Leiden 317
Lermen ſchlagen 215
Lermen 516
Leſen 755
Leſternam 815
Leugnen 812.813
Leyd 859
Lieben 162
Lieb gewinnen 125
Liebeln 844
Lieblich 939
Lieb haben 125
Liebkoſen 63
Lieder 277
Liedlein 273
Liederlich 699
Liefern 892.967
Lob 643.744
Löffeln 162
Lohn 777
Loß 696
Loß machen 750
Loſſen 599
Loß werffen 599
im Luder ligen 244
Lügen 772

Lügen erdencken 772
Lufft 298
Lustgarten 680.681
Lüſten 188
Luſten haben 413
Lüſtern 65
Lüſtig 194
Luſtſpiel 319.320.

M

Macht 382 860.996
Mager an haut vnd pein. 761
Malzeit zurichten 244
Mahnen 58
Mangel haben 444
Mangel laſſen 468
Martern 274.275.408. 410
Maß 787.960
Maß halten 954
Matt ſein 743
Mattigkeit 743
Maultaſch geben 973
Meiden 20.440.998
Meinen 300
Meinung 181.300.839.911
Meiſterhafftig 203
Melden 468
Meldung thun 147.468.807
Mäſſigkeit 954
Müth ſein 588
Müh 417.425.736
Müd 743
Mühſelig 425
Miſſethat 395
Mißgunſt 710
Mißhandlung 395
Müſſig gehen 593.846
Miſſiven 755
Mißtrawen 466.486.855
Mit der Naß herumb ziehen 372
Mißverſtande 155. 710
Minderen 852
Morden 726
Morgengab 821
Mummelung 896
Muſic 273
auß Muſtern 577
guter Muth 763
den Muth fallen laſſen 466
ein Muth faſſen 181.300
guten Muth machen 619
Muthmaſſung 336.337
zu Muth ſein 300
guts Muths ſein 880
Muthwillen 753
Muthwillig 696.

N

Nachbar 987
Nachfolgen 690.919.986
Nachfragen 732
Nachgeben 292.329
Nachlaſſen 753
Nachläſſig 685
Nachſinnen 300
Nachſtellen 722
Nachſtreben 377
Nachſtehen 377
Nachtheil 442
Nachtrachten 300
Nahrung 506.998
Namen 586.813
guter Namen 643
Narren 372.519
Narrenwerck 818
Narrheit 938
Närriſch ſein 175
Natur 707.791
Neid 710
Nemen 611
Nennen 813
New 817
New zeitung 817
Nicht mit einſtimmen 502
Nitswerther Menſch 664
Nicht wancken 292
Nimmer 956
Noth 78.812

Notturfft 812
Noth leiden 564
Nüchtern 954
Nutzen 1012

O

Oben hin 814
Oberteil 762
Oberhand behalten 987
Offenbaren 700 896
Offt 613
Ohnmüſſig ſein 141
Opffern 898
Ordnung 745.746 842
Ort 754.755

P

Pack 380
Peinigen 274.275. 278 965
auff Penſion leihen 395
Pergen 951
ein Perſon an ſich nemen 816
Pfand 857
Pfeffern 332
Pfell 954
Pflügen 143
Philoſophey 934
Plag 78.79
Plagen 408.410
Plaudern 627
Platz 754.755
Plöcken 274
Pochen 76.203
Pöfel 1019
das Podagra haben 108
Polterey 277
Pracht 942
Prächtig 942
Prangen 942
Pracht Hans 845
Prieſterthumb 898
Prophezeyen 833

Q

Qwittung 950
Quittiren 950
Queien 408

R

Rach 1006
Rachgierig 1006
Ränck ſuchen 519
Rantzoniren 750
Rath 910
Rahtſchlag 910
Rathen 58.516
Rathſchlagen 330
Rathſchlager 356
Raſend ſein 175
Rauben 621
Rauſchen 968
Recommendiren 318
Rechen 1006
Rechnen 185.819
Rechnung machen 819
Rechnung halten 114
Rechten 30.734
Recht abſprechen 112
Recht erhalten 112
Recht handeln 112
ſein Recht fahren laſſen 112
Rechtsgelehrter 734
Recht außführen 734
Recht verlieren 734
Rechtlich angreiffen 30
Recht treiben 112
Rechtlich erkennen 30
mit Recht annemen 734
Recht ſprechen 112
das Recht vmbſtoſſen 112
vom Rechten nicht abweichen 112
Recht verlieren 112
Recht kündig ſein 112
das Recht brechen 112
vor Recht ein Patron ſuchen 112
zu Recht bringen 892
Reden 468.627

Redlich

Redlich	725
Regen	858.955
Regiment	883
Regierung	883
Reich	22.883
Reichlich	22
Reichstag	330
Reichthumb	382.506.860
Rein	801
Reitzen	575
Religion	838
Rew	859
Riechen	917
Ruffen	295.1006
Ruh	874
Ruhm	643.744
Rühmen	845

S

SAat	143
die Sach	289 891
Sagen	468
Satt	907
Samen	143
Samlen	316
Sanfftmütig	682
Sauber	801
Sauffen	244
Saugenzipffel	201
Schaden	438.488
Schaden thun	740
Schaffen	547
Schand begehen	395
Scham	286
Schamhafftig	286
Schand	442 686
Schauder	779
zu Schanden machen	678
Schandfleck anhencken	686
Schatzkammer	114
Schatz	114.964
Schatzung	595
Schawen	990
Schawſpiel	319.320
Scheiden	5.514.509
Schein	930
Schelmenſtück	395
Schelmiſch	696
Schelten	216
Schencken	533.534
Schenden	256
Scheren	964
Scherer	964
Scherſtub	964
Schetzen	117
Schertzen	194
Scheußlich	869
Schiffart	808
Schiffen	808
Schiffbruch	808
Schimpffen	194
Schirmen	45.446
Schieſſen	954
Schlachtordnung	215
Schlafftrunck thun	244
Schlaffen	536.924
Schlagen	973
Schmatzen	844
Schmähen	256
Schmälern	483
Schmeicheln	63
Schmeiſſen	973
Schmertzen	78.532
Schmertzen abwenden	78
Schmieden	586
Schnee	614
Schneiden	287
Schnuppen haben	108
Schön	843
Schönheit	809
Schrecken	779.784
Schreyen	297.738
Schreiben	755
Schuld	114.439
Schuldig ſein	114.825
Schuld abdrucken	114
Schuld bezahlen	114
Schuld einfodern	114
mit Schulden beladen ſein	114
in Schulden gerathen	114
von Schulden getruckt werden	114
Schult machen	114
Schuldig	235

Schwid

Schuld tragen 395
Schuld bezahlen/abtrücken 439
Schüldig 801
Schützen 45.446
Schwätzen 65
Schwach 108.439
Schwägerſchafft 125
Schwangern 65
Schwätzen 627
Schwer 837
Schweigen 951
Schwelgen 13
Schwermen 566
Schwur 732.733
Schützen 436
vmb Sich ſehen 990
Sehen 990
Seen 143
Seltzam vorkommen 56
Setzen 329
Seufftzen 949
Seul 787
Seumig 954
Sich annemen 923
Sich ſtellen/ als ob 923
Sicher halten 436
Sicher 909
Sich erholen 300
Sich geben 444
Sich widerholen 891
Siech 108
Sieg 987
Singen 273
in Sinn nemen 181
Sinn 190.774.917
in Sinn kommen 300
Sitten 791
Sitzen 909
beSitzen 909
Sonnenſchein 479
Sorge 425
Sorgen 417
Sorgfeltig 425
Sorgfeltigkeit 417
Sorg 736
Spaltung 155
Sparſam 852
Spatzieren 566
Speiſen 385
Spiel 319.320
Spielen 760
Spotten 256
Spott 442
Sprach halten 465
Sprachen 627
Sprach 754
Sprechen 468
Springen 900
Stamm 868
Standt 930
Statt 296.883.1011
Stattbuch 951
Stattrecht 296
Statuten 745.746
Stehen 925
Stelen 621
Stell 754.755
ein Stell vertretten 801
Sterben 798
Sterck 996
Stern 298.950
Stets 613
Still halten 874
Still ſchweigen 951
Stimm erheben 297
Stimm 939
Stinckend 834
Stoltziren 845
Stoltz/ſtoltzieren 942
Stoß 973
Straffen 278.408
Stranguliren 408
Streicheln 63
Streich 973
Streit 155
Streit hinlegen 155
Streiten 215.377.869
Streit niederlegen 155
Streit ſchlichten 155
Studieren 954
Stürmen 215.828
Suchen 873. 907
nachSuchen 873
Sünd 395
Suppliciren 944

T

TAg 479
Tag werden 479
Tantzen 900
Taub ſein 206
Teſtament 961
ver Teſtiren 961
Theilen 504
Thewerung 185
Thöricht ſein 175
Thorheit 938
Threnen 738
Thumm 938
Thür 75
Thür zumachen 872
zu Tiſch ſitzen 244
Todt 793
mit Todt abgehen 793
Tödten 726
Todten begängnuß 620
Todſchlag 726
Tracht 413
Tractiren 965
Träg 683
Tragen 860
Träum 536
Träumen 924
Trew vnd Glaub 385
Trawren 532.738
Trawrigkeit 78
Trawrig ſein 78
Treiben 1012
Träwen 784
Träwwort 784
Trewloß 855
Trawſchatz 857
Tribut 972
Trincken 244
Triumph 987
Troſt 366
Tröſten 366
Trotzig 203
Trübſeligkeit 78
Trucken 922
Truncken ſein 244
Tugenthaffts ſein 993
Tugent 791.953
Tumult 968
Tyranniſch 410.

V

VAcantz haben 598
Vbel halten 410
Vbel nachreden 256
Vbelſtandt 78.606
Vbels zufügen 438
Vbelthat 395
Vbel zu paß ſein 108
Vben 576.577
Vberfluß 22.382
Vberſehen 753
Vberweiſen 882
Vberdrüſſig 78
Vberein kommen 349
Vber feld ziehen 566
Vberflüſſig 22
Vbergeben 318.453.867.967
Vberläſtig 78
Vber nacht behalten 681
Vberweiſen 395
Vberzeugen 335.399.500.882
Vberwinden 987
Verachten 256.372
Verändern 322
Verbergen 831
Verbunden ſein 235
Verbieten 866
Verbunden 825
Verbündnüß 380.848
Verdammen 30
Verdecken 831
Verdencken 946
Verderben 79.384.854.970
Verdingen 334
Verdruß 78.588
Verehren 533.534.664.888
Verehrung 777
Vereinigen 346.848
Vereinigung 380
etwas Verfallen ſein 278
Verfallen 793
Verfehlen 3

Verfer-

Verfertigen 17
Verfluchen 698
Verfolgen 855
Verfreſſen 13
Verganten 554
Vergeben 638.689
Vergebliche arbeit 615
Vergeblich 615
Vergehen 17
Vergelten 327.654
Vergeſſen 825.826
Vergleichung 380
Vergnügen laſſen 41.42
Verbeiſſen 858.930
Verheiligen 444
Verbergen 215.970
Verhindernüß 691
Verhindern 768
Verhönen 256.372.893
Verhören 951
Verhudeln 379
Verhüten 20
Verjagen 11.577
Verzehren 13
Verkauffen 554
Verklagen 30
Verkleinern 483.785
Verköſtigen 145
Verkriechen 5.616.831
Verkürtzen 253
Verkünden 700
Verlangen 463
Verlaſſen 462.468
Verlegen 865
Verleihen 75
Verletzen 740
Vermachen 961
Vermahnen 58
Vermehlen 339
Vermehren 213
Vermögen 860
Vermuthen 181.911
Verneinen 812.813
Vernemen 725
Vernichten 384.455
Vernunfft 774
Verordnen 842
Verpfänden 857
Verpauſiren 13
Verplappen 627
Verpraſſen 13
Verpflicht 233.801
Verrätherey 867
Verreiſen 5.566
Verriegeln 75
Verrichten 547
Verruhe 696
Verrucken 5
Verſamlung 330.331
Verſaumen 788
Verſchantzen 806
Verſchenden 256
Verſchieben 865
Verſchlieſſen 75
Verſchmehen 394
Verſchmachten 372
Verſchreiben 318.950.961
Verſchmähen 216
Verſchwätzen 627
Verß machen 277
Verſchweigen 951
Verſchwelgen 13.940
Verſchwenden 13.940
Verſiegeln 950
Verſichert ſein 252
Verſöhnen 876
Verſprechen 858
Verſpotten 256.372.893
Verſpüren 206
Verſprechen 930
Verſtehen 307.725
Verſtand 774
Verſtändig 904
Verſtendigen 583.700
Verſterben 793
Verſtören 419.970
Verſtoſſen 1.11.351.514.577
Verſtürtzen 379
Verſuchen 307.736.907
Verſuch thun 736
Verß weiß beſchreiben 277
Vertheidigen 446
Vertheilen 911
Vertilgen 455
Verthun 11
Vertragen 621

Vertrag

Vertrag 380
Vertrawen 318.385.925
Vertröſten 385
Vervrtheilen 30
Verwahren 436
in Verwarnuß nemen 436
Verwandeln 522
Verwandſchafft 125
Verwegen 203.395.696
Verweilen 788
Verwerffen 379.503.514
Verzehret werden 372
Verwehnt 696
Verwunden 740
Verwundern 456
Verzagen 466
Verzweiffeln 466
Verz.ihen 688.689
Vexiren 410.973
Vff.rziehen 59
Vffhalten 691
Vfflauff 968
Vffmercken 206
Vffruhr 968
Vffſchieben 765
Vffziehen 546
Vmbgeben mit einem 380
Vmbgehen 440
Vff etwas vmbgehen 300
Vmbfangen 844
Vmbkehren 881
Vmblauffen 501
Vmb leib vnd leben bringen 278
Vmbreiſſen 11.379
Vmbbringen 726
Vmbſchweiffen 501
Vmbſtoſſen 11.212.379.970
Vnart 707
Vnbeweglich 370
Vnbewuſt 816
Vnbillich 718
Vndanckbar ſeyn 710
Vnterpfand 857
Vnehrlich 686
Vneinig ſeyn 502
Vneins ſeyn 155
Vnfromb 696
Vngereumt 21
Vngefehr 824
Vngeſtrafft laſſen hingehen 278
Vngeſchickt 816
Vngeſtümm 955
Vngewiß ſeyn 540
Vngewitter 858
Vngleich 323.481
Vnglück 78.438.606
Vnluſt 78
Vnmüglich 21
Vnmuth 588
Vnnahm 815
Vnnütz gewäſch 818
Vnnützer Menſch 664
Vnrecht 718
Vnredlich 686
Vnruh 968
Vnſchuld 722
Vntereinander werffen 379
Vntereinander ſchütteln 379
Vnſinnig ſeyn 175
Vntergang 79.854
Vnterhalten 145
Vnterhaltung 998
Vnterlaſſen 20.837
Vntermengen 185
Vnterreden 500
Vnterrichten 516
Vnterſagen 866
Vnterſcheiden 481
Vnterweiſung 487
Vnterzehlen 185
Vntrew 855
Vnverſtändig ſeyn 175
Vnwillig ſeyn 702
Vnterweiſen 516
Vnwiſſend 816
Vnzucht 65
Vollauff haben 22
Vollbringen 17.547
Volckreich 613
Vollführen 17
Völlig 382
Voll machen 244
Voll 613
Vollziehen 547
Von einander reiſſen 504

Vor augen ſtellen 369 700
Vorbitt anlegen 458
Vorbringen 453
Vor die lange weil 824
Vorgehen 187
Vorgezogen werden 187
Vorhaben 356.724
Vorhabens ſein 181.300
Vorkommen 187
Vorlieb nemen 41.42
Vornemmen 356:724
Vorrath 114
Vor recht fordern 30
Vorſehen 288
Vorſetzen 187
Vorſtrecken 29
Vorziehen 187
Vrſach 289.876
Vrſachen 195
Vrſach geben 145
Vrſach ſein 214
Vrtheilen 30.

W

Wachen 992
Wachſen 213
Wahnſinnigkeit 938
Wahnſinnig ſein 175
Wanckelmütig 699
Wandel 998
Wandern 5.566.660
Warheit 984
die Warheit ſparen 772
Warnemmen 288
Warſagen 835
Waſchen 744
Waſſerſüchtig ſein 108
Warten 580.925
Weben 963
in Wechſel legen 595
Weg 566
Wegführen 1
Weygern 812. 813
Weggehen 5
Wegiagen 11
Weglaſſen 485
Wehren 61
Wehe thun 78
Weg thun 212
Weiben 339
Weib nemen 339
Weichen 5.292 444 898
Weil 788.846
zu Wein gehen 144
Weinen 738
Weißheit 904
Weit ſein 481
Welt 842
Wenden 1
Werben 339
ein Werck annemen 314
Werckmeiſter 195
Werckſtatt 195
Werffen 338
Wäſchen 627
Weſen 532.930
Wetter 298.858
Wieder einander ſein 155
Widerholen 890
Widerkommen 881
Widerkunfft 881
Widerrathen 58
Widerſetzen 61
Widerſinnig handeln 61
Widerſtreben 61
Widerſtehen 61
Wider zuſtellen 892
Wider zu ſich kommen 891
Willen 190
Willens ſein 181
Wincken 820
vbel Wünſchen 698
Würden 664
Würdig achten 483
Würffel 760
Würtzen 332
Wiſſen 307
Wiſſenſchafft haben 307.725
Winter 614
Wüten 175
Wittwen 842
Witz 904

Wolauff ſein 904
Wol beleſen 755
Wol beſetzt 613
Wolfahrt 902
Wolfeylung 185
Wollen 413
Wolredenheit 552
gut Wort verleyhen 318
Wolſtand 602
Wolthaten 233
Wolverd ent 233
Wol auff ſein 108
Wol zu paß ſein 108.904
Wunderlich 56
Wucher 595
Wunder 56
Wunder nemen 56
Wunſch 835
Wünſchen 1008.

Z

Zahlen 439
Zackern 143
Zancken 155
Zauberey 973
Zaumen 328
Zechen 244
Zehlen 185.819
Zehrpfenning 986
Zehren 738
Zeichen 195.922
Zeichen geben 820.835
Zeit vertreiben 956
Zeit verderben 956
Zeit zubringen 956
Zerbrechen 439
Zerfallen mit einem 155
ſich Zerfallen 155
Zerſtören 384
Zerſtrewen 503
Zertrennen 212
Zeugen 962
Zeugniß geben 962
Ziehen 274.275.967
Ziel 787.960
Ziehen laſſen 485
Zier 843
Zoll 972
Zörnen 702
Zornig ſein 702
Zubringen 244
Zucht 286.287
züchtigen 278
zuerkennen 200
zufall 599
zuflucht 336
Zu frieden ſein 41.42
Zu frieden ſtellen 974
Zuführen 43
Zugeben 329
Zugehören 43
Zugehörig 200
Zugethan ſein 125
Zuhalten 349
Zu hauff bringen 316
Zu hauff machen 346
Zuhorchen 206
Zuhören 828
Zumercken 206
Zumeſſen 43
Zunahen 189
Zunemen 213
Zung 754
Zuordnen 444
Zurechnen 185.200
Zureden 317
vbel Zurichten 79
Zu rück halten 328
Zuſagen 858
Zuſammen blaſen 347
Zuſammen halten 125.347
Zuſammenkunfft 330
Zuſammen fügen 328
Zuſammen kommen 23
Zuſammen ſchweren 347
Zuſammen ſtimmen 349
Zuſammen thun 43.346
Zu ſchaffen haben 832.838
Zu ſchanden machen 384
Zuſchlieſſen 75.872
Zuſchreiben 200.444

Zuſehen 288
Zuſitzen 346
Zuſprechen 147.200.317
Zuſpringen 336.366
Zuſtand 332
Zuſtimmen 189
Zutragen 27
Zutrincken 244
Zuthun 189.200
Zu thun haben 65.141
Zutrawen 388
Zu wegen bringen 316.354
Zuwieder ſeyn. 61
Zu wiſſen machen 292.810
Zwang 812
Zweiffelhafftig ſeyn 540
Zwieſpalt 710
Zwingen 112.1012
Zwietracht 155.710

Ende deß Registers.

INDEX

Singulorum Titulorum Phraſeologicorum in hac Calligraphia comprehenſorum.

A

ABalienandi pag 1
Abducendi 1
Abigendi 11
Aberrandi 3
Abbreviandi 253
Abluendi 4.5.566.616
Abliguriendi 13.940
Abeundi 970
Abſcedendi 4.5
Abſentiæ ibid.
Abſolvendi 17.593.787.960
Abſcondendi 831
Abſtinendi 20
Abſumendi 13
Abſurditatis 21
Abundantiæ 22.381
Accedendi 23.188.566
Accendendi 193
Acervi 22
Accidit 27
Accinendi 273
Accipiendi 583.965
Acclamandi 894
Accommodandi 29
Acquieſcendi 41.42
Acquirendi 316
Actionis 141
Accuſandi 30.112.330.453.734
Addendi 43.200
Adducendi 43
Adeundi 23
Adhærendi 43
Aditûs 23
Adimendi 842
Adipiſcendi 354
Adiungendi 43.189.200.346
Adiuvandi 45
Adminiſtrationis 883
Admirandi 56
Admonitionis 58
Adoptandi 59.546
Adoptionis 59.145
Adorandi 59.60.888
Adſcribendi 185
Adſpergendi 198
Adſpirandi 377
Adventûs 23.865
Adverſandi 60.61

Adulandi 63
Advocati 446
Adulterij 65. 286
Ædium 75.76. 660. 872
Ædificii 75.76
Ægritudinis 78.79. 408. 417. 438.532.606
Ægrotandi 108. 764. 904
Æmulandi 690
Æqualitatis 322
Æquandi ibid.
Æquitatis 112.734.745
Ærarij 114.972
Aëris 298
Æris alieni 114.439. 924
Ærumnæ 78.79.606
Æſtimandi 117
Æſtûs 256
Ætatis 118.998
Æternitatis 956
Affabilitatis 123.900
Affectandi 413
Affectûs 800
Affinitatis 125.162 239
affirmandi 335
Affligendi 78.79
Agendi 141.456.831
Aggrediendi 23
Agri 143. 1011
Agriculturæ 143
Agrorum 992
Alacritatis 619
Alarum 1008
Aleæ 760
Allegandi 296
Alendi 59.145.546
Alimenti 145
Alliciendi 145
Alloquendi 317.627
Alloquii 147.468. 627
Altercandi 155.377
Amandi 125
Ambigendi 540
Ambulandi 566
Amentiæ 175.938
Amicitiæ 125.162.380.876
Amoliendi 11
Amoris 65. 125. 162. 286 844
Amorum 125
Amovendi 11
Amplexandi 844
Amplificandi 213
Amplitudinis 664
Amputandi 180
Angoris 78.79.779.417
Anhelandi 463.949
Animadvertendi 206.278
Annihilandi 383.384
Animi 181.300. 349.356.417 456.763.774 699.911.839
Animum abiiciendi 466
Annonæ 614
Annonæ caritatis 185
Annonæ vilitatis 185
Annuendi 349.8 0
Anteponendi 187
Antiquitatis 986
Annunciandi 820
Annumerandi 185
Apparatus 867
appellandi 813
Appellendi 23. 188
Aperiendi 75.76 700.896
Αφορμῆς 188.289
Apparatûs 188
Appetendi 413.463
Appetitûs 188
Applicandi 189
Apponendi 43

Appro-

Apprecandi. 1008
Approbandi. 189.8.7
Appropinquandi. 189
Arandi. 143
Arbitrandi. 839
Arbitrii. 190.911
Arcendi. 11
Accerſendi. 1006
Ardendi. 193.463
Ardoris. 193.463
Argenti. 505
Agriculturæ 992
Arguendi. 30.882
Argumenti. 195.189 912
Argutiarum. 194
Arithmetices 819
Armaturæ. 215
Armorum. 215
Arrogantiæ 942
Artificis 195
Artificij 195
Artis ibid.
Artificum 585
Aſſentandi 63
Aſſentiendi 349
Aſſertionis 189
Aſpernandi 372
Aſpectûs 368 368
Aſtrorum 298.950
Aſtutiæ 519
Aſſeverandi 189.335
Aſſuefaciendi 199
Aſyli 336
Attendendi 306.828
Attribuendi 200
Avaritiæ 201.852
Auctionandi 554
Aucupandi 463
Audaciæ 203.394
Audiendi 206.8.8
Avertendi 212
Auferendi 212.611
Aufugiendi 616
Augendi 213
Augurandi 835
Aviditatis 413
Advocandi 1006
Auri 505
Auroræ 479
Auſcultandi 206
Auſpicij 835
Athletæ 869
Autoris 214
Authoritatis 664
Avellendi 212
Auxilij 45.336.446

B

Balnei 744
Baſiandi 162
Baſiorum 144
Belli 215. 444.806.8.8
Benefaciendi 233
Beneficiorum 233.825
Beneficentiæ 233.533
Benevolentiæ 233.239 876
Benignitatis 233
Bibendi 244 545.923
Blandiendi 63
Bonorum 505.860
Brevitatis 153

C

Cæcitatis 298
Cædendi 973
Cædis 726

Calamitatis 78.79
Calliditatis 519
Caloris 256
Calumniæ 372.394.664.698.815
Calumniandi 256.685
Canendi 273
Cantûs ibid.
Carceris 274.278.408.973
Carnificinæ 973
Carminis 273.277
Caſtimoniæ 286
Caſtitatis ibid.
Caſtigandi 274
Caſtigationis 278
Caſtrandi 287
Caſûs 599
Cavendi 287.288
Cauſæ 168.195.214.289.891.876.
Cautionis 734
Cedendi 292
Celandi 951
Celeritatis 990
Cellarij 801
Certaminis 215
Cernendi 990
Certitudinis 292.356 540
Ceſſandi 17
Charitatis 162
Chirographi 950
Cibi 244
Ciborum 383.545
Circumſpiciendi 990
Citandi 296
Civitatis 296,1011
Clamandi 297
Clamoris 1006
Claudendi 75.76
Clementiæ 682
Clientelæ 446
Cœli 298.842.950
Cœnandi 244
Coërcendi 299
Cogitandi 181.300.766.911
Cognationis 125
Cognitionis 307
Cognominis 813
Cognoſcendi 307.725.815
Cohærendi 346
Cohortationis 58
Coitûs 65
Colligendi 316
Colloquij 380.627
Colloquendi 147.317
Comitatûs 317
Commaculandi 761
Commemorandi 807
Commendandi 318.744
Comminationum 784
Comitiorum 330
Com œdiarum 319
Commodi 1012
Commovendi 145.321
Comparandi 117.322.576
Compendij 253
Compenſandi 327
Compeſcendi 328
Componendi ibid.
Concordandi 349
Concordiæ 848
Condemnandi 30
Communicandi 852
Condiendi 383
Commutandi 322
Compoſitionis 328
Comprehendendi ibid.
Copulandi 346
Computandi 819
Conatûs 736

Concedendi 292.329
Conciliorum 330
Concionis 331
Concludendi 17
Concubinatûs 65
Concubitûs ibid.
Condiendi 332
Condendi 316
Conditionis 332.602.930
Condonandi 688
Conducendi 334
Conferendi 338.453
Confidentiæ 203.394
Conficiendi 547
Confirmandi 189.195.335.500
Confugiendi 336
Confundendi 379
Congruendi 349
Coniecturæ 336
Coniiciendi 338
Coniunctionis 123.346
Coniungendi 43.346
Coniugij 339.514.844
Coniurandi 380
Coniurationis 347
Comedendi 346
Coquendi 332
Cordis 385
Corrigendi 560
Corrumpendi 383.384
Conſanguinitatis 125
Conſcientiæ 348
Conſecrandi 443.444.955
Conſenſûs 349
Conſentiendi 189.349.502
Conſequendi 354
Conſiderandi 300
Conſilii 181.300.724.456
Conſiſtendi 925
Conſolandi 366
Conſolationis 366
Conſpectûs 368.369
Conſpirationis 347
Conſpirandi ibid.
Conſpurcandi 869
Conſtantiæ 292.370
Conſtituendi 356.842
Conſuetudinis 125.199.790
Conſtituendi 181
Conſulis 371
Contabeſcendi 371 761
Conſulendi 356
Conſulis 762
Conſultandi 456
Conſumendi 13
Contemnendi 156.372. 664. 696.893
Contemplandi 990
Contendendi 155.377. bis
Contentionis 377
Contentum eſſe 41.42
Continentiæ 954
Contingit 27
Contractûs 950
Contrarietatis 60.61
Controverſiæ 155
Contumeliæ 156
Conturbandi 379
Conveniendi 23
Convenit 441
Conventionis 380
converſationis 380
Conventûs 950
Convictûs 380
Convincendi 882
Convitii 286.394
convitiandi 256
convivij 244
conviviorum 383
copiæ 21.381.bis

Coquendi 381.383
Cordis 383
Corrigendi 560
corrumpendi 383.384
credendi 385. 466. 486. 815
concredendi 385
creditorum ibid.
credulitatis ibid.
criminis 394
criminandi ibid.
crucis 278.408.965 973
cruciatûs 78.79.408
crudelitatis 410.921
cumuli 21
culpandi 256
Culpæ 394.721
cultûs 59.60.412.413.888. 985
Cunctandi 788
cunctationis ibid.
cupiendi 413
cupiditatis 188.413.463
curandi 417 547.764
curæ 417.425.547.736.832
Currendi 590 616
curſitandi 501
cuſtodiæ 274
cuſtodiendi 436

D

DAmnandi 30
Damni 78.79.438.488 606.853.854
Debilitandi 439
Debiti 114.439
Decernendi 356.456
Decet 441
Decipiendi 519
Declinandi 440
Declarandi 583
Decori 441
Decoris 843
Decreti 724
Dedecoris 65.442
Dedicandi 444.443
Deditionis 444
Defatigationis 743
Defectûs 444.468
Defendendi 45 436 446
Deferendi 30.453
Deficiendi 453
Definitionis 454
Deformitatis 869
Degenerandi 546
Dei 59.60
Deiiciendi 11
Delendi 454.455
Delectamenti 880
Delectûs 552
Deliberandi 181.300.356.456. 724
Deliberandi 910
Delubri 955
Deludendi 256.893
Dementiæ 175
Depellendi 11
Depingendi 458
Depravandi 383.384
Deprecandi 458
Deprehendendi 461
Depromendi 461
Deridendi 732.893
Derogandi 461
Deſciſcendi 453
Deſerendi 462
Deſiderandi 193. 413. 444. 463
Deſiderij 463
Deſi-

Deſidiæ 683
Deſinendi 17
Deſiſtendi ibid.
Deſperandi 466
Deſpiciendi 372
Deſtituendi 444.468
Determinandi 356
Detrahendi 483
Detrimenti 78.79
Deturbandi 11
Dicere 468
Dicendi 509. 552. 627. 807
Dicis cauſâ 824
Diei 479
Differendi 865
Differentiæ 481
Diffidendi 466
Diffidentiæ 466.486
Dignandi 483
Dignum iudicandi ibid.
Dignitatis 371. 664
Dignoſcendi 307
Dilapidandi 13
Diligendi 121
Diligentiæ 417.425
Diminuendi 483
Dimittendi 485
Dirarum 698
Diſcedendi 4.5.909
Diſcendi 516
Diſciplinæ 487.516
Diſcordiarum 967
Diſcrepantiæ 481
Diſcriminis 481.488
Diſcurrendi 501
Diſputandi 500
Diſſentiendi 502
Diſſerendi 500
Diſſimilitudinis 481
Diſſimulandi 928
Diſſipandi 503
Diſtantiæ 481
Diſtribuendi 504
Diu 956
Diverſitatis 481
Dividendi 504
Divinandi 85
Divitiæ 22.505 661. 860
Divortij 514
Divulgandi 896
Docendi 516
Doctrinæ 552
Doli 519.722. 893
Doloris 78 79.512
Domicilij 660
Donandi 513
Donorum ibid.
Dormiendi 536.924.992
Dotis 821
Dubij 540
Dubitandi ibid.
Duelli 215

E

EBrietatis 244
Edacitatis 364
Edendi 244.545
Educandi 59.145 546
Efficiendi 425. 547. 593. 832
Effugiendi 440
Egeſtatis 549. 774
Eligendi 551.841
Eloquij 468
Eloquentiæ 468. 552
Eiiciendi 55
Eiulandi 731
Emendi 554.924.950

Emendan-

Epiſtolæ 755
Epitomes 253
Epularum 244
Erroris 3.560
Erudiendi 516
Eſuriendi 564
Evenit 27
Eventûs 593
Evertendi 970
Eundi 4.5.23.566.590 881
Exactionum 595
Exequandi 312
Exaggerandi 213
Excellendi 187
Excipiendi 575
Excipiendi Hoſpitio 681
Excitandi 575
Exclamandi 894
Excuſandi 446
Execrationum 698
Exercitandi 576
Exercitûs 215
Exempli 576.690.922
Exequiarum 620
Exercitij 576
Exeundi 4. 5.
Exilij 577.855
Exulandi 577
Exitij 78. 79
Exiſtimandi 839
Exiſtimationis 586
Exitûs 17.593
Evocandi 1006
Expectationis 925
Expectandi 580. 788
Expediendi 593
Expellendi 11.551
Expendendi 300
Experientiæ 307.1012
Expiandi 898
Explicandi 583
Explorandi 873
Exponendi 583
Expugnandi 828
Expungendi 454.455
Extenuandi 483
Exterminandi 577
Extimeſcendi 779
Extinguendi 454.455.970
Extremitatis 17
Extrudendi 11.551

F

Fabrorum 585
Fabricandi ibid.
Fabularum 319. 856
Fabulandi 147.468.627
Fabulæ 760
Facetiarum 194
Facinoris 394
Facti ibid.
Facultatis 382
Facultatis Oratoriæ 552
Facultatum 505
Facundiæ 552
Fallaciarum 519
Fallendi ibid.
Famæ 586.643.685
Famis 564
Familiæ 587.868
Familiaritatis 125
Faſtidii 588
Faſtûs 942
Fatigandi 743
Favoris 239.349. 857.876
Febris 108
Felicitatis 505.602.902
Ferendi 860
Feriarum 593 846.

Fertilitatis 589
Feſti 593
Feſtinandi 501.590.566.616. 743.953.
Fidei 855 385
Fiduciæ 385.925
Finis 17.960
Finiendi 17.59
Flagitii 394
Flagrorum 973
Flammæ 684.685
Flendi 738.
Fœcunditatis 589
Fœderis 380.848
Fœditatis 869
Fœnoris 595
Fœtoris 834
Fœtûs 850
Forium 872
Formæ 869
Formidinis 779
Formoſitatis 869
Fortitudinis 763
Fortunæ proſperæ 599. 602 902
Fortunæ adverſæ 599.606
Fortunarum 505
Fortunæ 331.599
Frangendi 439
Fraudis 519
Frequentiæ 613
Fræni 328
Frigoris 614
Frugalitatis 852
Frumenti 614
Fructuum ibid.
Fructûs 1012
Fruſtra 615
operæ Fruſtraneæ ibid.
Fruſtraneæ rei & irritæ ibid.
Fruſtranei laboris ibid. & 736
Fruſtrandi 519
Fugandi 11
Fugæ 590.616
Fugiendi 616.990
Fulminis 619
Fundamenti ibid.
Fundi 148
Funditùs 618
Funeris 620.793
Furandi 621
Furti 621.212
Furoris 175

G

GAnei 13. 65
Garrulitatis 147. 627. 949.
Gaudii 629.880
Gazæ 964
Generis 868
Gignendi 850
Glaciei 614
Gladiatorum 869
Gloriandi 845
Gloriæ 643.784.993
Gratiæ 125.239.688.876
Gratias agendi 654.710.876
Gratitudinis 654
Gratiarum actionis ibid.
Gratiam referendi ibid.
Gratificandi 349.834.931
Gravitatis 664
Gubernationis 883

H

HAbendi 659.660
Habitandi 660
Habitûs 412.413.985

Hæredi-

Hæreditatis 505.661.961
Helluandi 13.244
Hilaritatis 629
Hiſtoriarum 319
Hiſtrionum ibid.
Homicidij 726
Hominis Nauci.Nihili 372. 964 696
Honeſtatis 680
Honoris 371.586.643.664. 685.744.762.939.993
Horroris 779
Horti 680
Hoſpitij 681
Hoſpitalitatis ibid.
Hoſpitio excipiendi ibid.
Hoſtiæ 898
Humanitatis 682
Humiliationis 944
Hyemis 614
Hypocriſis 923

I

Iactandi 845
Iacturæ 78.79.438
Ignaviæ 683
Ignis 684 685
Ignominiæ 256.685
Ignorantiæ 815
Ignorandi ibid.
Ignoſcendi 688.876
Illudendi 372
Imaginis 869
Imbecillitatis 108
Imbrium 858.955
Imitandi 690
Immanitatis 410
Imminendi 169
Imitationis 988
Impedimenti 691
Impellendi 145
Impenſæ 940
Imperandi 354 692
Imperij 692. 860. 866. 883
Impetûs 695
Impietatis 696
Implorandi 894
Imponendi 519
Impoſturæ ibid.
Impoſſibilitatis 21
Imprægnandi 65.850
Imprecandi 698
Imprecationis ibid.
Improbitatis 696.664 715
Imprudentiæ 175.203
Inceſtûs 65
Incitandi 145
Inclamandi 894.1006
Incolumitatis 904
Incommodi 78.79.438
Inconſtantiæ 699
Increpandi 256
Incurſandi 740
Indicandi 896.700
Indicij 700
Indignandi 702.740.853
Indolis 707.791
Induciarum 215
Indulgentiæ 753
Induſtriæ 425
Inediæ 564
Infamiæ 256.442.685
Infelicitatis 606
Inficiandi 812
Inflammandi 193
Informandi 516
Infortunij 438.485.606

Ingenij 290 707.791
Ingratitudinis 7.0
Ingrediendi 23
Inhumanitatis 410
Inimicitiæ 710
Iniquitatis 718
Initij 864
Iniuriæ 7.8
Iniuſtitiæ ibid.
Innocentiæ 722
Inopiæ 549
Inquirendi 873. 907
Inſaniæ 175
Inſcitiæ 815
Inſectandi 394
Inſidiandi 712
Inſimulandi 30
Inſolentiæ 645.942
Inſomniorum 536
Inſpiciendi 990
Inſtituendi 516
Inſtituti 724.356.911
Inſtruendi 516
Integritatis 725
Intelligendi 307.725
Intemperantiæ 13
Intercedendi 418
Interdicti 866
Interficiendi 726.740.793
Interitûs 454.455 854
Interpretandi 306.585
Intermittendi 837
Interrogandi 732
Invadendi 740.695
Invehendi 394
Inveniendi 890
Inveſtigandi 873.907
Invidiæ 710
Inviſendi 997
Invocandi 59.60.888
Ioci 194
Iræ 702
Iraſcendi ibid.
Irridendi 256.372
Irritæ rei 615
Irruendi 695
Itineris 4.5.566.986
Iubendi 692
Iudicij 30.289.330.911
Iucunditatis 629
Iuramenti 732
Iurandi ibid.
Iurgij 155
Iuris 30.112.446.745
Iuriſdictionis 734
Iuſtitiæ 112.446
Iuvandi 41

L

Labefactandi 583. 384. 439
Laboris 417.425.736
Laboris fruſtranei 615
Laborandi 736
Lacerandi 740
Lachrymarum 738
Lædendi 740.764.954
Lætitiæ 619
Lapsûs 896
Largiendi 533
Laſſitudinis 743
Lavandi 744.970.808
Laudandi 318.744
Laudis 643 993
Legationis 745
Legendi 755
Legionum 215
Legum 745 815.865

Lenia

Lenitatis 682
Levitatis 699
Lenonum 65
Liberalium artium 934
Liberalitatis 233. 133
Liberandi 750
Liberorum 546
Libertatis 750.419
Libidinis 13.65
Librorum 753
Licentiæ 753
Linguæ 754
Literarum 755
Litis 155
Lituræ 454.455
Loci 382.755.754
Loquendi 147
Loquacitatis 617
Loqui 468.627
Lucis 479
Lucri 595
Luctûs 78.79.532.738
Ludendi 760
Ludibrij 372
Luſûs 760
Luſtrorum 65
Luxûs 13.244.940
Luxuriæ 13

M

MAciei corporis 371. 761
Maculæ ibid.
Magiſtratus 371. 762. 801. 910.939.
Magnanimitatis 763
Maledicti 256
Mali 438.606
Malitiæ 696
Mandandi 801
Mandati 692.866
Mandendi 545
Manendi 580
Manifeſtandi 700.896
Manſuetudinis 682
Manumiſſionis 750.919
Manumittendi 485
Matrimonij 319
Medendi 764
Medicinæ ibid.
Meditationis 774
Mediocritatis 954
Meditandi 300
Melancholiæ 108
Memoriæ 766.787.825
Mendicandi 774
Mendacij 772
Mentiendi ibid.
Mentionis 147.468.807
Mentis 181.300.774.839.911
Mercandi 554
Mercedis 776
Meretricum 65
Meridiei 479
Meritorum 233
Metûs 739
Migrandi 4.5
Militiæ 215. 818
Minandi 784
Minarum 784. 973
Miniſterij 801
Minuendi 785
Mirabilis 56
Mirandi ibid.
Miſericordiæ 785
Miſeriæ 78.79
Miſſum faciendi 485
Modi 787.954.960

Mœroris

Mœroris 78.79
Moleſtiæ 78.79.710
Molis 837
Monumenti 766.787
Moræ 580.798
Morbi 108
Mordendi 740
Moris 790
Moriendi 793
Mortis 610.793
Morum 707.791
Motus 800
Multiplicandi 213
Mundi 842.950
Munditiei 801
Muneris 533.792. 801.831.939
Muniendi 806.818
Munificentiæ 233
Muſarum 914
Muſices 273
Mutuandi 29
Mutui ibid.

N

Nanciſcendi 354
Narrandi 807
Naſci 807
Nativitatis 807.850.868
Naturæ 707
Nauſtagij 808
Navium ibid.
Navigationis ibid.
Navigandi 808.955
Nauſeæ 588
Necandi 726
Neceſſitatis 812
Negandi ibid.
Negligentiæ 683
Negotij 425.547.801, 832
Negotiorum 141
Nervi 274
Neſciendi 815
Neceſſitudinis 125
Nequitiæ 696
Nictandi 820
Nivis 614
Nobilitatis 868
Nominum ignominioſorum 256.664.685.815
Nominis 586.813
Nominandi ibid.
Nominum contumelioſorum 372
Noſſe 307
Notandi 458
Notitiæ 307.815
Novitatis 817
Nugarum 818
Nugandi ibid.
Numerandi 819
Nuncij 820
Nuptiarum 339.821
Nutriendi 59.145
Nutus 820

O

Obedientiæ 822
Obeundi 793
Obiter 824
Obiurgandi 256.278
Oblectandi 880
Obligationis 825
Oblivionis ibid.
Obliviſcendi ibid.
Obſcurandi 479
Obſcuritatis 827
Obſecrandi 894

Obſecrandi 894
Obſequij 822
Obſervandi 206.828
Obſidionis 215.806.828
Obſtandi 691
Obteſtandi 894
Obtingit 27
Obviandi 566.829
Occaſionis 289.830
Occidendi 726
Occultandi 831
Oculorum 990
Occupationum 141.832
Oeconomiæ 587
Occurrendi 829
Odij 710
Odoris 834
Offendendi 740
Offenſionis 702
Officij 233.239.441.801. 825. 834. 883.931
Ominis 835
Ominandi ibid.
Ominum 944
Omittendi 837
Oneris ibid.
Opificum 195
Operæ 425
Opinandi 839
Opinionis 839.911
Opis 45
Opitulandi ibid.
Opportunitatis 830
Oppoſitorum 60.61
Optandi 864
Optionis 552.841
Oppugnandi 828
Opum 382.505.661
Oraculorum 835
Orandi 59.60,944.894
Orationis 468.627
Orbis 842
Orbitatis 842
Ordinis ibid.
Ordinandi ibid.
Ornamenti 441.845
Ornatûs 843.985
Ortus Solis 479
Occaſus Solis 479
Oſculorum 162
Oſculandi 125.844
Oſtentationis 845.942
Oſtij 872
Otij 846

P

Pacis 380.848
Pacti 380.950
Palmæ 987
Palpandi 63
Parentaliorum 620
Pariendi 807.850
Paritatis 322
Parricidij 726
Parſimoniæ 201.852
Participandi 852
Paſcendi 244
Patefaciendi 760
Patiendi 853
Patriæ 296
Patrimonij 13.661
Patrocinij 45.446
Paupertatis 549
Pavoris 779
Peccati 394
Pecudum 992
Pecul j ibid.
Pacuniæ 505.595
Peregrinandi 566.986
Pereundi 854

Perficiendi

Perferendi 853
Perfidiæ 855
Perficiendi 547
Pergendi 455
Periculi 488
Permovendi 321
Permutandi 322
Perniciei 78. 79.
Perpendendi 300
Perpetuò 956
Perſecutionis 855
Perſequendi 855.919
Perſonæ 856
Perſuadendi 145
Perſeverandi 855
Pertinendi 43
Perturbationis 78.79
Perturbandi 379
Perverſitatis 696
Petendi 856 864
Philoſophiæ 934
Pietatis 888
Pignoris 857
Pigritiæ 683
Piſcandi 857
Piſcium 857
Piſtrini 973
Pituitæ 108
Placendi 857
Plagarum 973
Plauſûs 629
Plorandi 798
Pluviarum 858.955
Præcavendi 287.288
Præcipiendi 692
Prædij 992
Præmij 776
Præferendi 187
Præficiendi 801
Præmiorum 533
Prandendi 244
Præponendi 187
Præſentiæ 863.867
Præſagij 835
Præſidij 45.806.986
Pravitatis 696
Pretij 117
Precum 59.60.864.944
Principij 214. 864
Principatûs 883
Privandi 842
Privilegij 865
Probri 65.442
Probitatis 725
Procedendi obviam 829
Procraſtinandi 865
Prodigalitatis 15
Proditionis 867
Prœlij 215
Profanitatis 696
Proficiſcendi 4.5.566
Profuſionis 13
Prohibendi 866
Prolis 587.868
Promittendi 858
Promtitudinis 188.863. 867
Properandi 566.590.616
Proponendi 700
Proportionis 322
Propoſiti 300.356. 456.724
Proſapiæ 868
Proſpectûs 479
Proſperitatis 602
Provinciæ 801
Prudentiæ 904
Podagræ 108
Pœnarum 278
Pœnæ 408
Pœnitendi 859
Pœnitentiæ ibid.

Poeſeos 277
Pollicendi 858. 930
Pollicitationum 858
Polluendi 761
Ponderis 669
Portandi 860
Poſſeſſionum 661
Poſſeſſionis 860
Poſtulandi 856
Potandi 244
Potentiæ 996
Poteſtatis 382.860
Pudicitiæ 286
Pudoris ibid.
Pueritiæ 118
Pugilis 869
Pugnæ 215
Pulchritudinis 801.869
Pulſandi 75. 76.872
Puniendi 278
purgandi 446
putandi 839

Q

QVærendi 732.873.907
Querelæ 874
conQuerendi ibid.
Quæſtionis 732.965
Quæſtûs 595
Quietis 874

R

RAbiei 175
Rapinæ 621
Rationum 114.195.819
Rationis 289. 774. 876
Recenſendi 807
Reconciliandi 139.876
Recreandi 880
Recordandi 766
Redeundi 881
Redituum 595
Redundantiæ 22
Refrænandi 328
Refutandi 882
Regiminis 883
Regni 762.883
Rei Ruſticæ 143. 992
Rei 891
Rei Venereæ 65
Religionis 59. 60.888.898.944
Relinquendi 462
Remorandi 788
Remunerandi 533
Renovandi 890
Reperiendi ibid.
Repetendi ibid.
Reprimendi 299.454.455
Reipublicæ 885
Reprehendendi 256
Repudij 514
Repudiandi ibid.
Requiei 874
Reſarciendi 317
Reſciſcendi 309
Reſipiſcendi 851
Reſiſtendi 11. 60. 6
Reſpirandi 891
Reſpondendi 891
Reſponſi ibid
Reſtituendi ibid.
Reticendi 951
Reverentiæ 664
Revertendi 881
Ridendi 893
Rixarum 155
Roboris 996
Rogandi 59.60.732. 894
Ruinæ 896
Rumoris 896
Ruris 143

Sacerdo-

S

Sacerdotij 898
Satietatis 907
Sacrificandi 898
Sactificiorum 898.1008
Sacrorum 898
Sagittæ 954
Salutis 902
Saltandi 900
Salutandi 123.900
Sanandi 764
Sanitatis 904
Sapientiæ ibid.
Satisfaciendi 924
Saturitatis 907
Sceleris 394
Sciendi 307
Sciſcitandi 907
Scribendi 755
Scrutandi 907
Secundandi 602
Securitatis 909
Sedendi ibid.
Seditionis 967
Seiungendi 909
Seminandi 143
Senatûs 330.910
Senectutis 118
Sententiæ 181.190.349.370.456.699.724.839.911
Sentiendi 917
Sensûs ibid.
Sequendi 919
Sepulturæ 620
Sermonis 147.468.500.627
Servandi 436
Serviendi 822.919
Servitutis ibid.
Servitij 801
Severitatis 921
Sævitiæ 410
Siccitatis 922
Signi 795.922
Significandi 700
Signorum 215
Silentij 951
Similitudinis 322
Simplicitatis 922
Simulandi 923
Simultatis 710
Sitiendi 923
Societatis 125
Socordiæ 683
Solatij 366
Solertiæ 425
Solitudinis 923.998
Solvendi 439.924
Somniorum 924
Somni 536 914
Sortis 599
Soſpitandi 602
Speciei 869
Spectaculorum 319.760
Spei 925
Spernendi 372
Splendoris 930
Spoliandi 621
Spondendi 930
Standi 925
Statuarum 787
Statûs 332 930
Statutorum 745
Stimulorum 973
Stipulandi 858
Studij 417.425.834.931.233.239.934
Stultitiæ 175.938
Stupiditatis 938
Stupri 65
Subſidij 45

Subterfugiendi 440
Succenſendi 702
Suffragij 939
Sumtuum] 13.145 940
Superandi 987
Superbiæ 845.942
Superfluitatis 22
Superſtitionis 835. 944
Suppeditandi 29
Suppetiarum 45
Supplicandi 944.894
Supplicis 944
Supplicij 274.278 408.965.973
supponendi 329
surdum eſſe 206
surripiendi 611
suſpendij 408
suſpirij 949
suſtentandi 145.998
suſurrandi 949
suavij 844
suavitatis 939
syderum 950
symboli ibid.
symphoniæ 273
syngraphæ 554.950.951.961

T

Tabularum 950 951.961
Tacendi 951
Taciturnitatis ibid.
Tædij 598
Talionis 654
Tangendi 953
Tarditatis ibid.
Technæ 519
Teli 954
Temeritatis 203
Temperantiæ 954
Tempeſtatis 619.858 955
Temporis 956
Templi 955
Tenebrarum 817
Tentandi 907
Tenuitatis 549
Terræmotûs 961
Terminandi 593
Termini 787.960
Teſtificandi 962
Teſtimonij ibid.
Teſtamenti 961
Texendi 963
Theatrorum 319
Theſaurizandi 316
Theſauri 964
Timoris 779
Tonſorum 964
Tonſtrinæ ibid.
Torturæ 408
Tonitru 619.965
Tractandi 965
Tradendi 867.967
Trahendi 967
Tranquillitatis 874
Tributi 972
Triſtitiæ 78.79
Triumphi 987
Trucidandi 716
Tumultûs 967
Turbarum ibid.
Tutelæ 416.446
Tyrannidis 410

V

Vacandi 593 846
Vacuitatis 969
Vadimonij 962
Vadium ibid.
Vagandi 566
Valoris 969
Valetudinis 904
Valetudinis adverſæ 108

Valetudinis

Valetudinis proſperæ ibid.
Valli 806
Vanitatis 771
Varietatis 970
Vaſorum 195.585.744. 970
Vaſtandi 970
Vaticinandi 835
Vectigalis 972
Vænandi ibid.
Vendendi 554.950
Veneni 973
Veneficij ibid.
Venereæ rei 65.161
Veniæ 688
Venuſtatis 843.869
Verberandi 274.784.973
Verborum 468
Verecundiæ 286
Veritatis 984
Verſutiæ 519
Verſuum 277
Veſperi 479
Veſtiendi 985
Veſtigii 690.986
Veſtimenti 4.2.413
Veſtium ibid.
Veſtitûs 985
Vetuſtatis 986
Vexandi 973
Viæ 566
Viatici 986
Viciniæ 987
Victoriæ ibid.
Victûs 145
Videndi 368.369.990
Viduitatis 842
Vigilandi 992
Vigiliæ ibid.
Villæ ibid.
Vincendi 987
Vinculorum 274.973
Vindictæ 1006
Vini 244
Virginitatis 286
Virium 860
Virtutis 993
Violentiæ 996
Vis ibid.
Viſendi 997
Viſorum 536
Visûs 298
Vitæ 793.998
Vitæ ſolitariæ 918
Vitandi 20.440.998
Vitij 444.560
Vituperandi 256.278
Vivendi 145.998
Vlſciſcendi 1006
Vltionis 1006
Vniendi 346
Vocandi 1006
Vociferandi 297
Vocis 297.627
Volatûs 1008
Voluntatis 190
Voluptatis 619.880
Voracitatis 564
Votorum 1008
Vovendi 834. 864. 876. 898. 1008
Vrbis 1011
Vrgendi ibid.
Vſuræ 595
Vsûs 1012
Vtilitatis ibid.
Vulgi 1019
Vulnerandi 740.764.954
Vultûs 869

FINIS.

ERRATA

In nonnullis Exemplaribus commiſſa, ſic reſtitui poterunt.

PAg. 23. lin. 22. lege, *Accedere ad aliquid.* p. 37. l. 34. lege, *non lucere.* ibid. l. 29. *non licere.* p. 80. l. 8. *Explicare frontem.* pag. 89. l. 22. *inuſſiſti.* p. 96. l. 32. *exaruiſſe.* p. 110. l. 3. *ephebijs.* p 145. l. 10. *pueros.* p. 148. l. 6. *nec me, cur ludatis.* ibid. l. 8. *perplexibile.* ibi. l. ult. *qui volunt te.* p. 149. l. 7. *quæ reſtant, me loqui* p. 164 lin. 10. *placeat.* p. 166. l. 13. tranſpone verſum: *Quando &c.* poſt, *Illa cum illo* ibid. lineas poſtremas reſtitue quoad primores ſyllabas, quæ à typothetâ diſiectæ fuerunt. p. 170. l. 24. *ad quam p. n. datur.* p. 171. l. 34. pro **ihr**, lege **ſie**. p. 208. l. 19. *iuſtorum.* ibid. l 25. *Reze.* ibid. l. 26. p. 30. p. 234. l. 19. *Bona in aliquem.* p. 248. l. 38. pro *vinum*, lege, *circum*: h. e. in ordinem. o. 256. l. 9. *calore.* p. 262. l. 19. *iſta.* p. 270. l. 8. *σύρφαξ.* p. 101. dele lineam 8 & 9. *Egomet* &c. p. 426. l. 17. *cupiditates.* p. 438. l. 16. Schedis. p. 449. l. 10. *cuſtodem* p. 457. l. 26. totum locum ſic lege, ac diſtingue: *Flagitare Senatus inſtitit Cornutum, ut referret ſtatim de tuis litteris: ille ſe conſiderare ait velle.* Epiſt fam. lib. 10 Epiſt. 16. pag. 293. p. 554. p. 25. adde *Offic.* l. 2. p. 672. l. vlt. adde hunc locum. *Ponderis plus habebunt.* Off. l. 1. p. 20. p. 627. l. 18. ſic diſtingue: *opprimere, ambo ut necem.* p. 761. l 12. *γυϊοβόρυς.* p. 293. l. 19. *ἰυφημοῦντες.* pag. 820. l. 10. adde: *Lex. Plaut.* p. 841. l. ult. adde: **Erwehlen / Erlieſſen.**

FINIS.

Digitized by Google